

exquirendi meum factum. Factum mutare, pro sententiam mutare. Terent. in Andr. Haud mutuo factum.

Factus, us, Confectio. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. GALLIC. Vne chose faite. ITA. Facto. GERMANI. Ein gemacht. HISPAN. Elecho. ANGLIC. A doing or making. Vnde factus olei dicitur, quantum vna vice conficitur. Cato de Re rust. cap. 67. Factoribus det in singulos factus olei sextarios, & in lucernam quod opus fiet. hoc est in singulas olei confectioes, vel quoties oleum conficitur. Varro de Re rust. lib. 1. cap. 24. Hostium vocant, quod ex vno facto olei reficitur: Factum dicunt quod vno tempore conficitur. Factus villa, pro structura, opere, & aedificatione. Varro lib. 3. de Re rust. cap. 1. Ego quoque quod exornatio villa esse posset fructu, quam factu, hæc ad te misi.

Facessio, sis, facessi, supinum in vsu non est: legitur tamen participium facessurus, tanquam supinum esset facessitum. Cic. in Verrem, Quum audisset tibi negotium facessitum. Significat autem proprie ad faciendum eo; vilo, ad videndum eo. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. GALL. Faire, aller faire. ITAL. Andare a fare. GERMAN. Thun/machen/higon zu thun. HISPAN. Andar para hazer. ANG. To go about to dooe, so dooe. Virgilius. 4. Georg. Haud mora, continuo matris præcepta facisset. Interdum est discedere. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. Terent. in Phorm. Dic quid velis dari tibi in manum, vt herus sis desistat litibus. Hæc hinc facessat. Id est sua curatum abeat. Donatus. Facessat, pro hinc se faciat, id est abeat. Cic. in Horens. Facessant igitur qui docere nihil possunt quod melius sapientiusve viuamus. Negotium facessere, est cuiuspiam molestum esse. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. GALL. Molester, fasher, enyurer, bailler des affaires à quelqu'un. ITA. Essere molesto, molestare, GERMAN. Zu schiffen wachen/zu thun geben. HISPAN. Molestar à enojar à alguno. ANG. To vex or wish business. Cic. Appio Pnichr. Quum est nobis allatum de temeritate eorum, qui tibi negotium facesserent. Et periculum alicui facessere, id est creare, parare. Cic. in Verrem. Profecto metuere incipies ne innocenti periculum facesseris. Cuius passium extulit. Cic. pro Client. Sed hoc polliceor omnibus, sicuti forte hac lege negotium facessetur: qui lege non teneatur: si is vti me defensore voluerit, me eius causam legis præsidio defensorum. [Plaut. Men. sc. 1. a. 2. Dicitur facessas doctum, & discaueas malo.]

Facito, as, penult. corrept. Sæpè facio. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. GALL. Faire souuent. ITA. Fare spesso. GERMAN. Oftt machen. HISPAN. Hazer ameuendo. ANG. To mak or do of sen. Cic. lib. 2. Off. Hæc apud maiores nostros factitata, Terent. in Eunuch. Idem in hoc Pyrrhus factitauit. Horat. in Arte, Nec satis appareret cur versus factitiet. [Quintilian. Factitare medicinam Gell. cap. 3. lib. 5. Factitare corpore vecturas onerum. (id est baiulum esse.)]

Factitator, ris, apud Tertull. aduersus Valent. significat conditorem creatorumque. Ergo & factum intelligebat & factitatore facti esse quemcunque. Ibidem mox, Saltem suspectus de aliquo factitatore?

Factitatio, nis, apud eundem Tertull. aduersus Hermog. creatio, conditio. An & hæc in hominis factitatione censentur?

Factor, oris, nomen à verbo facio, Qui aliquid facit. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. GALL. Faiseur, manœuvre. ITA. Factore. GERMAN. Ein macher. HISPAN. Hazedor. ANG. A doer or maker. Cato de Re rust. cap. 13. Lectum stratum: vbi duo custodes liberè cubent, & tertius feruus vna cum factoribus vbi cubet, Idem cap. 64. Leguli volunt vti olea cadaqua quam plurima sit, quod plus legatur: factores, vt in tabulari diu sit, vt fradida sit, quod facilius oleum efficiant. [Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Et datores & factores subdam sub solum, (de lusu pilæ.)]

Factores item pro criminum auctoribus ponuntur. Macer. L. 7. D. de custod. & exib. Solent præsidis prouinciarum, in quibus delictum est, scribere ad collegas suos vbi factores agere dicuntur.

Factitium, a, um, Quod arte aliqua esse & unum est, hoc est quod naturale non est. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. GALL. Factis, qui est fait de main, non de nature. ITA. Fatto à mano, non da natura. GERMAN. Gemacht mit henden. HISPAN. Cosa hecha à hechisa. ANG. Made to the likeness of another thing. vt, Vinum factitium, Color factitius, Sal factitius. Plin. lib. 12. cap. 17. Ergo in vtraque gente bina laudauit generis, terrenum & factitium. [Plaut. Milit. sc. 1. a. 2. Factitius fabricis, (a lias faceris.)]

Factitia verba dicuntur quæ & factitia appellantur, quæ ad soni alicuius similitudinem efficta sunt, vt Crocire, Ginnire, Classis, Tintinnabulum & similia.

Factio, onis, ab initio (vt autor est Festus) honestum vocabulum fuit. vnde, vnde factioes hiltionum, & quadrigariorum dicebantur. Nunc vero (inquit) nomine factionis seditio, & arma dicuntur. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. GALL. Vne bande & ligne, vne faction, vne secte. ITALIE. Fazioni, parti, congiura ferra. GERMAN. Ein rot-auffruer/Muterey. HISPAN. Vando en la ciudad. ANG. A bande or faction of one opinion. Nam est diuisio ciuium in diuersa studia, quum aliqui se principes in ciuitate efficere conantur, inter quos est amulatio: vtroque quam maximam corradere potest, ciuium trahente multitudinem, quos clientes vocant. [Suet. in Tib. cap. 3. in fine: Reliquit filium, quem diuersa factio per fraudem interemit. (i. diuersa pars.) Idem in Claud. cap. 13. Per factionem & ciuili denique bello infestatus.] Nonius, Factio dicitur malorum consensus, & conspiratio. Sallust. de bell. Jug. Inter bonos amicitia, inter malos factio. Qui autem huiusmodi factiones exercent, factiosi appellantur. [Factio interdum etiam in bonam partem sumitur, vt apud Lucretium lib. 4. d. 4.] Interdum factio est potentia, & auctoritas alicuius in ciuitate: quod & Nonius annotauit. Timini] loco, Sed iam hercle meruo ne nimis stulte fecerim, qui ex tanta factione atque opibus ea ausus sum aggredi, Plaut. in Aulul. Istas magnas factiones, dotes dapiles nihil moror. Idem in Cistell. Neque nos tanta factione sumus neque opes nostræ tam sunt validæ. Quatuor apud antiquos feruntur autigantium factiones, Venera, Præfina, Alba, Rosca, à coloribus nominatæ. Cassiodorus quatuor colores ha-

rum factionum, cum partibus anni quaternis assimilant. Præfina, virenti veri dicitur erat: Rosca, flammæ ætati. Venerus, nubile hyemalibus: Albus, pruinoso autumno. Sueton. [in Domitian. c. 7.] Scribit his addidisse Domitianum duas, alteram Aurati, alteram Purpurei panni. Hæ certamine curuli & perniciousitate cursus inter se decertabant, fauoreque populari, siue Imperatorio, victoriæ præmia adiudicabantur eis qui vicissent. [Suet. in Calig. cap. 35. Præfinae factionis meminit. Præfinae, inquit, factioni ita addictus & deditus, vt coneraret in stabulo, & maneret.] Factiones Pantomimorum cum ipsis relegatæ. Suet. in Neron. cap. 16. Domini factionum. (i. Aurigantes. Suet. in Neron. c. 5. & 22.)

Factio interdum est ius faciendi: vnde factionem testamenti dicitur pro iure, seu potestate conficiendi testamenti. Topic. Quas is instituit, cui testamenti factio nulla esset, hoc est, qui conficiendi testamenti non haberet potestatem. Testamenti autem factio non modo testamenti faciendi, sed etiam capiendi ex testamento facultatem significat, quam Iurisconsulti testamenti factionem passiuam vocant.

Factiosus, factiosi, Appellatur qui procliuus est ad factionem, id est, discordiam & seditionem. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. GALL. Seditieux, factieux, faiseur de menées. ITALIE. Seditioso. GERMAN. Aufrührich. HISPAN. Endejador à vender. ANGL. Euen to sedition, seditious. Sallust. in Catil. Cn. Piso adolescens nobilis, summæ audaciæ, egens, factiosus quem ad perturbandam Rempub. inopia, atque mali mores stimulant. Factiosus, diues & potens. Plaut. in Aulul. Venit hoc mihi in mentem Megadore, te esse hominem diuitem, Factiosum: me item esse hominem pauperem pauperimum.

Factiosissimus, superlatiuus. Plin. Epist. lib. 4. Vrsio: Dicerem causas, quibus factiosissimum quemque, & illum ipsum Theophrastum offendisset.

Factura, æ, Compositio rei quam factus. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. GALL. Façure, façon, ouvrage. ITALIE. Opera facta. per bisogno. GERMAN. Ein gemacht/machung. HISPAN. Hechura. ANG. The making of any thing. Plin. lib. 34. cap. 14. Aliubi vena bonitatem hanc præstat aliubi factura, vt Sulmone aqua, vt diximus. [Gell. cap. 28. lib. 13. Facies, est forma omnis, & modus, & factum totius corporis, à faciendi dicta, &c.]

Facturioris, penult. Facere desidero, quod nonnulli ad rem veneream transferunt. Plaut. Facturioris postquam ancillam aspexerit, hoc est, coire cupit.

Faxo, is, pro faciam. Virgil. 12. Æneid. Ego fœderata faxo Firma manu. Verbum est defectiuum, quod tantum habet futurum indicatiui, nec id omnino integrum. Faxo, is, it: & in futuro optatiui, & præsentis subiunctiui, Faxim, is, it, faximus, itis, faxint: Terent. Elcaur. Vtinam diu faxint. Ennius apud Cic. de Sen. Nemo me lachrymis decoret, nec funera faxit. [Plaut. Amphitr. Familiaris faxo accipiare: hæud familiariter, Idem in Asin. sc. 2. a. 1. Ibo ad tres viros, ibique vestra nomina faxo erunt. Idem Amph. Ego faxim te Amphitruonem esse malis, quam Iouem.]

Facilis, le, penultima correpta, Quod expeditum est & nullius negotij, procliuus, expeditus. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. GALL. Facile, aisé à faire. Facile, agiuolo, GERMAN. Leicht zu thun. HISPAN. Cosa que legeramente se puede hazer, facil, variable. ANG. That may be doone easily or lightly. Terent. in Heaur. -faciet omnia. s. hæc dum incipias grauias sunt, dumque ignores: vbi cognoris, facilia. Ibidem. Bonam atque iustam rem oppido numeras, & factu facilem. [Ouid. Eleg. 5. lib. 3. Trist. Et faciles motus mens generosa capit. Plaut. Curc. sc. 1. a. 2. Facile est miserum irridere.]

Facilis legi epistola. (i. lectu.) Gell. cap. 9. lib. 17. Vt facilisque tuis aditus sit, & arduus hosti. Tibull. lib. 4. Huius contrarium est difficile, hoc est multum habens negotij & molestiæ. Vnde difficile terra dicuntur, quæ non sine labore fructum producant. Virg. 1. Georg. Difficiles primum terra collēte maligni. Facilis vterus, Qui facile exerit quicquid continet. Plin. lib. 8. c. 12. Fœminæ autem ante partum purgantur herba quadam, quæ scellus dicitur, faciliore ea vientes vtero. Facilis ad, Cic. 1. Tuscul. Quod non modo facile ad credendum est, &c.

Facile, aduerbium, Nullo negotio nullo labore. פתילי פתילי פתילי פתילי פתילי. GALL. Facilement, aisément. ITALIE. Facilmente, agevolmente. GERMAN. Leicht. HISPAN. Leuemente, facilmente. ANG. Easily, lightly. Cic. lib. 1. Epist. Cæteris iniuriis, quæ proposiæ sunt à Catone, facile spero, resistemus. Facile est cui vis facere nequiter. Plautus Mostell. sc. 1. a. 2. Facilitu dormis curans? (pro facili) Plaut. Men. sc. 5. a. 5. Facile fungitur munus octo hominum parafitus. Ibid. sc. 4. a. 1. Tam facile noui, quam me. Plaut. Curc. sc. 2. a. 5. (i bene) Ibid. sc. 1. a. 1. Facile asseruabis. Suprà. Rectè dum illo vinclo vincies. Ibid. sc. 1. a. 1. Haud sam falsus, quam facile sit properare. (sup. parum, vel non.) Plaut. Men. sc. 2. a. 5. Comparatiuus est facilius. Plautus Mostell. sc. 6. a. 5. Magis multo facilius patior verba, verbera ego odi. Idem Pseud. sc. 3. a. 1. Nimio facilius fertur quod pudet, quam quod piget. Est etiam confirmantis aduerbium, significans haud dubie, liquido, certo, nullo aduersante, diuina. Iungiturque eleganter cum nomine Princeps. Cic. lib. 3. Epist. Tu qui es ordinis tui facile princeps. Admittit & superlatiuum, vt facile doctissimus, facile primus. Item adiectiuum diuersitatem importantia: vt facile dissimilis. Aliquando & verba cum præpositione Eræ compo-

fit a vt Facile præstat æqualibus. ¶ Nonnunquam accipitur prohibenter. Cic. 4. Tuscul. Sed te aberrare proposito facile patiebar, id est, non inuitus. ¶ Antiqui pro facili facul & faculter dixerunt, vt supra ostendimus in dictione DIFFICILIS.

Facilitas, raris est inclinatio quædam & propensio ad aliquid promptè dicendum faciendumve: ferè que in meliorem partem accipitur: nam propensio in deteriore partem vitatius procliuas dicitur. ¶ Facultus. GAL. Facilitas, aifance. ITA. Facilita, agevolezza. GERM. Leichtigkeit; ghartheit. HISP. Facilidad, aquella ligereza de hazer algo. ANG. Gentleness, easiness, readinesse. ¶ Cic. 4. Tuscul. Procliuas ad ægorandum: sed hæc in bonis rebus, quod alij ad alia bona sunt aptiores, facilitas nominetur: in malis procliuas, vt significet lapsionem. Sic facilitatem ingenij dicimus, qua aliquid facile apprehendimus. ¶ Facilitas carminis vel orationis, est perspicuitas quædam & claritas, qua mentem scribentis facile assequimur.

¶ Accipitur etiam pro leuitate & humanitate. Terent. in Hec. Eri ego meis non omnibus scio etiam ad primè obsequetem, Sed non adeo vt facilitas mea illorum corruptat animos.

Facul aduerb, antiquitate obsoleto. Lucil. Peccare impune rati sunt posse, & nobilitate facul propellere iniquos. Afranius. Haud facul fœmina inuenietur bona. Huic contrarium est difficult.

Facultas, raris, propriè facilitas agendi. ¶ פוחלד פוחלד פוחלד פוחלד פוחלד. GALLIC. Faculté, pouuoir & puissance, aifance. ITALIC. Faculta, arbitrio, potesta. GERMANIC. Bermögenheit yder Leichtigkeit zutun. HISPANICE. La hazienza o posibilidad. ANGLICE. Faculty, habilitie, power. ¶ Terent. And. dij dare facultatem obsecro. Huic pariundi, atque illi in aliis potius peccandi locum. Cuius contrarium est difficultas. ¶ Aliquando pro potestate seu commoditate. Plin. Si mihi facultas daretur vtrum mallet eligendi. [Ouid. Eleg. 9. lib. 4. Trist. Denique vindictæ si sit mihi nulla facultas Velleius. Facultatibus & licentia vitia aluntur. (Aliàs facilitatibus.) Cas. lib. 1. de bell. Civil. Si qua facultas daretur, ad se veniret.] ¶ Præterea facultas est vis quædam quæ facit vt id facilius fieri possit, quod de vnaquaque arte præcipitur. ¶ Est enim genus omnium artium, quo in omnium artium definitione vt possumus: vt quum dicimus, Dialectica est facultas differendi: Rhetorica est facultas dicendi, & sic de aliis. ¶ Facultates quoque in plurali tantum numero dicuntur opes: quonia quum diues quis exiit, facile quod vult agit. Cic. ad Attic. lib. 11. Si quas habuimus facultates, eas tum Pompeio quum id videbamur sapienter facere, detulimus. Itaque tum à tuo villico sumpsimus & aliunde mutuati sumus, &c. Casar 6. bell. Gall. Tantas videri Italiæ facultates, vt si quid esset in bello detrimenti acceptum, non modo, &c. ¶ Quare non absque ratione facultates à nonnullis ita dicte putantur, quod rerum omnium facultatem ac veluti quandam facilitatem præbeant, Græcorum imitatione, qui facultatem & opulentiam vno verbo significant. Hinc ait. Horat. lib. 2. Serm. Satyr. 2. -omnis enim res Diuitijs parat, quas qui construxerit, ille clarus erit, fortis, iustus, sapiens, etiam rex.

¶ Facultatem à facilitate distinguo Plin. illam vocans vim & energiam eloquentiæ: hanc promptitudinem duntaxat Sic enim epist. 115. inquit, Quia scilicet nimia assiduitate facilitas magis, quàm facultas: nec fiducia, sed temeritas paratur. ¶ Omnem facultatem indutus est, ἀπαραι τὴν νότον ἡμετέραν. De paupere qui præter vestitum nihil præterea rerum possideret: alioqui ἀπὸ τῶν κατὰ ἀνάγκην.

Facinus, noris, penultima corripit. A facio est deductum, vocabulum est medium, quo tam in bonam quàm malam partem vt possumus. [Gellius cap. 9. lib. 12.] Est enim facinus insigne aliquod factum, siue bonum siue malum. ¶ פשעון מאב אשם פשעון פשעון. GAL. Vne entreprinse, vn haur fact. ITALIC. Fauto vileuato, costi in buona come in mala parte. GERM. Ein mammbastige thar/ste sey dann göt ober bast. HISP. La hazaña en buena y en mala parte. ANG. A fact or deed. ¶ In bonam partem accipitur, apud Sallustium, pro virili & strenuo facto, quod Græci ἀρετῆς ἔργον appellant. [Et apud Caesul. Anne bonum oblitæ es facinus? Et Gell. cap. 2. lib. 5. Facinora facere fortia. Et Plaut. Men. sc. 2. a. 1. Vin' tu facinus lulentum inspiciere. Plaut. Aul. sc. 1. a. 4. Hoc est serui facinus frugi. Plaut. Pseud. sc. 1. a. 2. Stulticia est facinus magnū timido cordi credere. [Qui aliquo negotio intenti, præclari facinoris, aut bonæ artis famam quærunt. Sæpius in malam, ἀρετῆς ἔργον. Cic. lib. 3. Off. Ab hoc nulla fraus, nullum facinus aberit. Terent. in Adelph. Proh dij immortales, facinus indignum. Idem in Heautont. -is mihi vbi adhibet plus paulò, sua quæ narrat facinora: [O facinus indignū! Plaut. Men. sc. 6. a. 5. Pro facinus indignum. Senec. Facinus fecit auidax (mulier). Plaut. Mil. sc. 3. a. 2. Qui facinus tantum tamque indignum feceris. Ibid. sc. 6. a. 2. Facinus audax incipit, qui pauper cum opulento cœpit habere negotium. Plaut. Aul. sc. 4. a. 3. Facinus apud nos natum nouum, (de stupro) Plaut. Mil. sc. 3. a. 2. Sequitur impudicum: Item, Haud decorum facinus tuis factis facis. Plaut. Aul. sc. 4. a. 1. Me insinulat falsum facinus. Plaut. Amph. Si abstulerit (à me argentum) mirum & magnum feceris facinus. Plaut. Pseud. sc. 5. a. 1. Num tu (quod genere indignum sit tuo) facis, aut ineptas facere facinus? Plaut. Curc. sc. 1. a. 1. Me hæc tanta facinora promittere, (de dolis.) Plaut. Pseud. sc. 5. a. 1. Nunquam facinus feci peius nec scelestum. Plaut. Men. sc. 1. a. 3. Ecquid argutus est? Malorum facinorum sæpissimè. Plaut. Pseud. sc. 4. a. 2.]

* Facinus istud non est mihi conducibile. Id est, Non profuerit mihi si istud egero, Plaut. Bacch.

Facinorosus, ofa, ofum, Scelustus & flagitiosus. ¶ פשעון ראשון ראשון ראשון. Plein de toute meschanceté. ITALIC. Scelerato, maluagio, sedisioso. GERMANIC. Ein tasterhaftiget/schaler. HISPANICE. Hazaroso en mala parte. Meno de peccado y destrucción para oeros. ANGLIC. Wicked, naughty, mischiefous. ¶ Cicero in Catilin. Quintum genus est parricidarum, sicariorum, denique omnium facinororum. Vita facinorosa. Idem primo de Legibus.

Facula facularij. Vidè FAX.

Facundus, di, Difertus: à fando, quod ea quæ mente conceperit, ad audientes facile & ornate scatur, effatur, edisserit, ac profert. ¶ פוחלד me-

ist. ἡμῶν μὲν ἀποφασίζε. GALLICE. Facond, eloquent, qui parle bien. ITALICE. Facundo, eloquente. GERM. Wohlberedt. HISP. Elegante. AN. Eloquent well spoken. ¶ Ouid. de Arte, Non formosus erat, sed erat facundus Vlysses. Quint. lib. 12. In omnibus gentibus alius alio facundior habetur: & in eloquendo dulcis magis. [Velleius, Facundus malo publico Curio.]

Facundia, Eloquentia, orationis elegantia. ¶ פוחלד מלישאב, לוגיות. GAL. Grace de bien parler, eloquence, facunde. ITAL. Gracia di ben dire. GERM. Wohlbereden heit/geschicktheit zu reden. HISP. Elegancia en las palabras. ANG. Eloquence, a good grace in speaking. ¶ Plin. lib. 7. c. 20. Facundia, Latinarumque literarum parens Cicero. [Gell. c. 7. lib. 3. Facundiarum Græcarum magniloquentia.]

Facunde, aduerb Difertè. ¶ ἀποφασίζε, ἡμῶν. GAL. Facundement, de bone grace. ITAL. Con eloquenza. GERM. Mit merlicher seiner red. HISP. Elegantemente. ANG. Eloquently, with a good grace and readely. ¶ Lin. & bel. Pun. Tanta autem increta comitas Scipioni, atque ad omnia naturalis ingenij dexteritas, vt non Syphacem modo barbarum, inferturumque moribus romanis, sed hostem etiam infestissimum facundè alloquendo sibi conciliaret.

Facundissimè, aduer. Gell. lib. 13. c. 78. Nihil enim fieri posse indignius neque intolerantius dicebat, quàm quod homines ignaui ac desides operi barba & pallio, mores & emolumenta philosophiæ in lingua verborumque artes conuerterent, & vitia facundissimè acularent, intercutibus vitis ipsi madentes.

Facundiosus, adiect. Sempron. Asel. reference Gellio lib. 4. cap. 9. Facta sua expectare oportere, dicta non, si minus facundiosa essent.

FADIVS, Pompeianus miles, cuius meminit Afin. Pollio apud Cicero. Lib. Epistol.

Fax, facis, per æ diph. vt Apul. docet, vt differat in dariuo à præc. huius Facio: & est excrementum cuiuscunque rei: cuius diminutiuum est fæcula, deduciturque à facio. ¶ פשעון פשעון פשעון פשעון פשעון. GALLIC. Lie, fondrille, bourbe ou limon. ITALIC. Feccia, ordura di qualche cosa. GERMANIC. Trusen/sepffen. HISPANICE. La hez. ANGLIC. The dregges, lies or groundes. ¶ Horat. 1. Car. Ode 35. Diffugiunt cadis cum fæce siccatis amici. Fæces vnguenti est materia crassior, ex qua expressum est vnguentum: magmata Græco vocabulo appellantur, esse Plin. lib. 13. c. 2. Fæcem ciuitatis (τὴν συγκαθάρσιν) homines viles & abiectos, quod vitam agant sordidam & abiectam, vocamus. Cicero. pro Fla. Opifices & tabernarios, atque illam omnem fæcem ciuitatum quid est negotij concitate: Sordes & fæx vides. Cic. Att. 1. 1. Fæx Romuli pro plebe Romuli, quam ideo fæcem vocat. Cic. quod collecta esset ex confusa & turbulenta multitudine. Att. 1. 2. Epist. 1. Loquitur autem illic de Catone, quem reprehendit, quod se gereret quasi esset in Republ. Platonis, & non in fæce, hoc est, Romulicæ culentia plebe. ¶ Mali bibunt improbitatis fæcem, si κακὸν πίνουσιν τὴν ποσειδάων τὴν ἡμιζύλην. Dicit solitum vbi pœna maleficis digna meritis contigisset. Translatum apparet ab iis qui vino limpido epoto, tandem ad fæcem vsque perueniunt.

¶ De fæce haurit, figura nimirum prouerbiali. Cicero. in Catalog. Illustrium orator. dixit pro eo quod est, sordida quæpiam ac plebeia, nimisque humilia persequi.

Fæculentus, a, um, Quod est fæcis plenum. ¶ πρῶτος. GAL. Plein de lie, de fondrilles, bourbe ou limon. ITA. Fecioso, pien di feccia. GERM. Wohl trusen sepffen. H. SP. Lieno de liezes à borras. ANG. Full of lies or dregges. ¶ Vt fæculenta aqua, apud Plin. lib. 11.

Fæcatum vinum, Quod è fæcibus est expressum. ¶ πρῶτος οἶνος. GAL. Du vinot, vin de despense. ITA. Vino mai purgato. GERM. Zu geschickter erubet weyn. HISP. Vino non purgado. ANG. Wine vnstedied or not fined. ¶ Casu de Re rustic. cap. 154. Vinum fæcatum sic facito. Fæcitas olearias Campanicas duas illi rei habet: eas fæcis impleto, sub prælucio sub ditio, exprimitur. Plin. lib. 14. c. 10. de vini operarij generibus agens. Tertium, inquit, est fæcibus vini pressum quod fæcatum Casio appellat.

Fæcutinus, penultima producta, Fæcatus. ¶ πρῶτος. GAL. Plein de lie, ITA. Pieno di feccia, non purgato dalla feccia. GERM. Vntauter von trusen. HISPAN. Cosa llena de liezes à borras. ANG. Full of lies or dregges. ¶ Gell. lib. 13. c. 19. Non eas finiciones prærandidas, neque fæcutinas gramaticas spectaueris: sed aurem tuam interroga, quo quid loco conueniat dicere.

Fæcinæ vix, Distæ sunt quæ plus quàm cæteræ fæcis afferunt, πρῶτος οἶνος. Alio nomine à colore rubellana, vocatur: & à loco Nomentana, amore Col. 3. c. 2.

Fagus, gi. ¶ φάγος. GAL. Vn arbre qu'aucuns appellent fau, les autres fouteau, & les autres hestre. ITA. Faggio. GERM. Ein bruchbaum. HISP. La haya arbor conocido. ANG. A beech tree. ¶ Arbor est glandifera, quæ rustici in Gallia vocant vn fau, ita dicta ἀπὸ τῆς φαγῆς, hoc est à comedendo, quod ante inuentas fruges (vt fabulantur poetæ) homines eius arboris glandibus solerent vitare. ¶ Sunt qui scribant Phagus, ad Græcam originem spectantes: id tamen magis superstitiosum est, quàm necessarium: est enim hæc dictio ita iam apud Latinos recepta, vt meritò Latinorum more scribi possit.

Faginus, Faginus, & Fageus, Qui ex fago est. ¶ GAL. Qui est de fau, de faufteau, ou de hestre. ITALIC. Di faggio. GERM. Wuchts vom buchbaum. HISP. Cosa de haya. ANGLIC. Of the beech tree. ¶ Ouid. 4. Fasti. Bis sua faginea tempora fronde regit, sic fraginus axis, apud Vng. 2. Geor. Post valido nitens sub pondere faginus axis. Et pocula fagina, apud eundem 3. Ecl. Glans fagea, apud Plin. lib. 16. c. 5. Alia fageæ glandis fig. ura, alia quæcæ.

Fagutal, Fuit Romæ sacellum Iouis, in quo erat fagus arbor, quæ Ioui sacra habebatur. Plin. lib. 16. c. 10. A Plin. videtur dissentire Varrò, qui lib. de ling. Lat. Fagutal locum fuisse scribit vrbis in regione Elquiliana, cui nomen à fagis, vt laur eto à lauris, esculeto ab etculis. In hoc tamen loco templum est Iouis fagutalis.

FALACRIVM φαλακρῖον, Ptol. 7. Europæ tabula, promontorium est Siciliae, quod non nulli idem esse credunt quod vulgò hodie appellatur Melazo vel Rafoculmo.

talem summum fortuna repente reddidit, vt summo regno, famulum optimum esset. [Ouid. Eleg. vlt. lib. 4. Trist. Quid referam comitumque nefas, famulosque nocentes! Catull. de Com. Beren. Ipsa eo famulum legarat. (i.e. quum suum.)]

Famulus, a, um, adiectiuum. Idem quod famularis. { δουλος. GALLIC. Appartenant à vn seruiteur ou seruante. ITALIC. Pertinente à seruire. GERMA. Das der dieneren ist oder zu den knechten gehöret. HISP. Cosa pertenesciente a seruidor. ANG. That belongeth to a seruand. } Ouid. 3. de Pont. Nec designata est abiectis Illyris armis Cæsareum famulo vertice ferre pedem. Idem. 1. de Fast. Tradiderat famulas iam tibi Rhenus aquas.

Famulā, la, Ancilla. { ΠΑΝΩ schiphchāh ΠΑΝ amāh, ὑπηρετις. GAL. Chamberiere, seruante. ITA. Serua, faniesca. GERMA. Ein dienerin / dienst magt. HISPAN. Seruidora. ANGL. A maid seruand that attendeth on hir maistresse. } Cic. 5. Tusc. Sin autem virtus subiecta sub varios incertisque casus, famula Fortunæ est. Virg. 8. Æn. Noctem addens operi, famulasque ad lumina longo Exercet penso.

Famulor, aris, Famuli officio fungor, seruius. { פאמולר פאמולר. GALLIC. Seruir. ITALIC. Seruire. GERMA. Dieneren. HISPANIC. Seruir el que es libre. ANGLI. To serue. } Plin. lib. 2. cap. 63. Vt alimentis nostris famuletur. Ibidem cap. 7. Famulantur æternis sacris. Fortuna famulante aliquid agere, id est adiuuante fortuna. Claud. de bell. Ges. A magno Stilicone caue, qui semper iniquos Fortuna famulante premit.

Famulāre, in actiua significatione. Papinianus in suo hercule Surrentino: Pacatus mitique veni, nec turbidus ira nec famulare timens. ¶ Et Tertul. aduersus Genes: Elementa ipsa famulant.

Famulāter, aduerbium, Suppliciter & in modum famuli. { φαμιλιωδῶς, ὑπηρετικῶς. GAL. Seruilement, humblement. ITA. Supplicemolmente, humilimente. GERMA. Dienstfittich / vnderthänglich. HISP. Seruilmiente, humilimente. ANGLIC. Esfer the maner of a household seruand. } Nonius. Famulante, suppliciter. Accius Tereus, Semela natum astare, & famulante pete.

Famulāris, re, Quod pertinet ad famulum siue famulam, seruilis. { δουλικός. GAL. Appartenant à seruiteur, ou seruante. ITA. Pertinente à seruire. GERMA. Das zu einem diensteacht oder dienstmagt gehöret. HISPAN. Cosa pertenesciente a seruidor. ANGLIC. That belongeth to a manseruand or maid seruand. } Cicero primo Tusulan. Qui se in medios immisit hostes famulari veste ne posset agnosci si esset ornatu regio. ¶ Iura famularia dare, pro imperare populo regia potestate. Ouid. 13. Met. Si Romani intrarint, famularia iura daturum. Manus famularis, Senec. Herc. Octao, Turba famularis mensas instruit. Sat. 2. Achil.

Famulārū, rij, Cornelius Fronto lib. de nominum verborumque differ. Familiarium est quod seruo competit, vt sagum, gladius, &c.

Famulāre, neutrum pro aduerbio, seruiliter. Stat. 3. Syl. nec turbidus ira, Nec famulare timens. Id est more famuli.

Famulārūs, us, & Famulitium, seruitus. { פאמולר פאמולר. GAL. Seruitus, seruage. ITA. Seruità. GERMA. Dienst oder dienstbarkeit. HISPAN. Seruidumbre. ANG. The seruice of hous hold seruandes. } Cic. de amic. Qui aliquandiu propter ignorantiam stirpis & generis in famulatu fuerint. Idem tertio Offic. Quam miser virtutis famularatus seruientis voluptati. Varro. apud ignauum dominum durò famulatio adstrictus. ¶ Dicitur etiam famulitium, seruorum copia. { פאמולר פאמולר. GAL. Compagnie de seruiteurs. ITALIC. Multitudine di serui. GER. Mile der knechten. HISPAN. Aquellos mesmos seruidores. ANG. The whole company of household seruandos. } Macrobius, Vnus è famulatio cui prouincia erat, admittere volentes dominum conuenire. ¶ Item famulitas pro seruitute antiqui dixerunt. Accius in Andromeda, Nam postquam paruas vos oppressit famulitas, vis atque egestas, fama, formido, pudor Pacuuius, Quæ famulitas.

Famulāto, Famulorum, famularumque multitudo. { פאמולר פאמולר. GAL. Dienerei. Compagnie de seruiteurs. ITA. Multitudine di serui. GER. Ein fauffen knecht. HISPAN. Los seruidores. ANG. The whole companie of household seruandes. } Apul. lib. 2. Et ecce mulierem quam frequenti famulatione.

Fanaticus, Vide FANVM.

Fandus, Vide FARIS.

FANESII, Populi in Oceano Septentrionali, qui (vt ait Plin. lib. 4. c. 13. sales habent aures, vt eorum nuda corpora histegantur. } GERMAN. Wotchet im Wicndachtigen oden meer / welche so gros ohten haben / als Plin. schreibt / das sy sich mit denen bebeden rōnden. }

FANESTRIS, colonia, Pomponio Vmbriæ, siue agri Gallici oppidum est, non procul à Pisauri vrbe, & Metauro amne, quod à Plin. lib. 3. cap. 14. Fanum fortunæ appellatur. Vulgo Fano. Vide Panotij.

Fannia lex, φανιος νόμος, à Macrob. lib. 2. cap. 24. numeratur inter leges sumptuarias quæ ad nimium conuiuiorum luxum compellendum à Fannio Consule lata fuit, anno post Vrbem conditam quingentesimo octauo. Hæc ludis Romanis, item ludis plebeis, Saturnalibus, & aliis quibusdam diebus in singulos dies centenos æris infumi concessit, decemque aliis diebus in singulis mensibus tricenos: cæteris autem omnibus diebus denos. Vide & Gellium lib. 2. c. 24.

Fannianā pyra, Vide FAVONIANA.

FANNIUS, Duorum oratorum nomen, quorum meminit Cicero in Bruto, Horum (inquit) ætatibus adiuncti sunt duo C. Fannij, Marci filij: quorum C. Fannius qui Consul cum Domitio fuit, vnam orationem de sociis & nomine Latino contra Gracchum reliquit, sanè & bonam, & nobilem. Alter autem C. Fannius, M. F. C. Lælij gener, & moribus & ipso dicendi genere durior. Hæc ille.

FANVM fortunæ, φανια Stephano, Agri Gallici vrbs est, septe Plin. lib. 3. c. 14. in litore Adriatico, inter Pisaurum & Senogalliam, non longè

à Metauro amne sita: sic dicta, quod in ea pulcherrimum Fortunæ templum fuerit. Huius vrbs incolæ, Fanenses: & colonia ipsa, Fanestris à Pomponio appellatur. Vide Panestris colonia.

FANVM, ni, Templum, { פאנאם bamāh. onōs, vide. GAL. Temple. ITA. Tempio, chiesa. GERMA. Ein tempel / ein kirch. HISPAN. Templo donde se dauan respuestas. ANG. A temple, a church. } a Faunis Latinorum diis, qui indormientibus responsa dare solebant, vt ait Martianus Capella: vel à Fauno, qui (autore Probo Grammatico) primus oraculij conditor fuit. Festus, Fanum à Fauno, vel à fando, quod pontifex in dedicatione templi certa verba præfari solebat. [Fanum religiosissimum templum, vnde fara petuntur. Ascen. 3. Verrin. Liuius lib. 10. ab vrbe Fanum, (id est locus templo effarus.) Plaut. Aulul. sc. 5. a. 3. Te auferam (aula) in fidei fanum. Ibidem sc. 2. a. 4. In luco fanoque fidei situm. Plaut. Curc. sc. 1. a. 1. In fano Aesculapij ægrotus incubat.] Cic. 2. de Legibus, Illud vitiosum Athenis, quod Cylonio scelere expiato, Epimeneide Crete suadente, fecerunt. Contumeliæ fanum, & Impudentiæ. Sunt tamen qui hoc nomen per ph scribant, φανον παρρησι, quod significat manifestum, quod e phano aperta responsa dabantur. Differunt autem, fanum, templum, sacellum, delubrum & locus. Quod fanum sit locus Fauno consecratus: Templum in loco augurato: Sacellum paruulum ædificium diis consecratum: Delubrum in quo homines pericula sua deuunt: Lucus, locus fulmine ictus & arboribus reclus. Corn. Fronto de differ. vocab. ¶ Ab hoc nomine adiectiuum deducitur profanus siue prophanus, a, um, id est, nulla religione obstrictus, tanquam portò fanum, id est procul à fano.

FANATICUS, a, um, adiectiuum à fano deductum. { φανωδ meschughāh. ANGLIC. Mad or possest with a prophesing or some enill spirit. } ¶ Dicuntur autem fanatici quos Græci vocant, φανωδς aut φανωδς, quod non sua sponte sed diuino numine ferri credantur. Fanatici autem dicti sunt idcirco quod in fanis, hoc est in templis sacerdotis oraculum edituri, huiusmodi furore corripiebantur. Vrgil. 6. Æneid. & Lucan. Phars. lib. 5. Liui. lib. 8. bell. Maced. Galli Matris magnæ à Pessinunte occurrere cum insignibus suis, vaticinantes fanatico carmine, deam Romanis viam belli & victoriam dare. Quintil. lib. 11. Frequens etiam capitis rotas non caret vitio: ad hoc caput iactare, & comas excutientem notate fanaticum est. Iuuenal. Satyr. 2. & crine senex fanaticus albo, Sacrorum antistes. Cic. pro Domino suo. Quid tibi necesse fuit anili superstitione, homo fanaticæ, sacrificium, &c.

FANDUS, Deus qui euntibus præerat, vel deus anni: cuius imaginem quum Phœnicis vellent exprimere, draconem finxerunt in orbem reductum, caudamque suam deuorantem, vt appareat mundum in se reuolui. Macrobi.

FAN, farris, olim generale nomen fuit ad omnia genera frumentitita dictum à ferendo: quod à terra proferatur: siue (vt Varroni placet) à faciendo, quod in pistrino fieret, id est, præpararetur & contunderetur. Hinc triticeum far, pro tritico veteres dixerunt, & hordeaceum far pro hordeo: & far adorem pro certo frumenti genere quod alio nomine ador appellatur. Columell. lib. 8. cap. 5. Post hæc cauea cum mare claudendi sunt, & farre hordeaceo cum aqua incocto vel adcreo farre vino resperfo modice alendi. Et paulo post, Vua labrusca de veribus immatura lecta eum farre triticeo mimuto cocta obicitur eluculentibus. ¶ Proprie autem farris nomine certum quoddam frumenti genus intelligamus, quod primum ab edendo edor, deinde literæ primæ immutatione ador appellatum fuit, quodque paulo ante etiam far adorem dicitur indicauimus. { φανωδ. GALLI. Toute sorte de blé, mais principalement fourment. ITAL. Farro. GERMA. Dinctestein; terra HISP. Farro à escandia. ANGLI. All maner of corne properly meale of wheate and barley. } Plin. lib. 18. c. 8. Vulgatissima frumenti genera far quod adorem veteres appellauerunt, siligio & triticum. Et paulo post, Qui zea vtuntur, non habent far. Et rursum, Ex omni genere durissimum far, & contra hyemes firmissimum: primum antiquo Latio cibus, Et iterum libro eodem cap. 7. Populum Romanum farre tantum è frumento c c c. annis vltum, Verrinus tradidit. [Far etiam pium dicitur, quod adhibebatur in sacrificiis. Vide in Dictione Nefarium.]

¶ Farris quatuor genera, clusinum, vermiculum duplex, & trimestre, quod & alicastrum vocatur. Vide Colum lib. 2. c. 6. Far vernaculum. Columell. lib. 11. c. 2. Eodemque mense ante Calendar. Februar, fariendæ segetes autumnales, siue ille seminis adorei sunt (quod quidam vernaculum vocant) seu tritici.

FARREUS, a, um, Quicquid ex farre confectum est. [φανωδς, ὁ τῆς ζειῆς ζεινον. GALLIC. De fourment. ITALIC. Di formento. GERMA. Kernen / auß kernen oder dunckel gemacht. HISPAN. Cosa de farro escandia. ANGLIC. Meale of wheate or corne.] vt Panis farreus. Columella libro septimo capite duodecimo, Farreo vel triticeo pane fariandi sunt.

FARRACEUS, a, um, φανωδς. Idem quod farreus, vt farraceum pollem. Plin. lib. 24. c. 7.

FARREUM, rei, Geus libi ex farre factum. { φανωδς, ὁ τῆς ζειῆς ζεινον. GALL. Gasteau de fourment. ITAL. Foccacia di formento. GERMA. Ein tuchen auß kernen gemacht. HISP. La oblada à tortā de farro à trigo. ANGLIC. A wheaten cake. } Plin. lib. 18. c. Nouæ nuptæ farreum præferbant.

¶ Farreum quoque veteres vocabant horreum à farre: sicut granarium à grano, & hordeum ab hordeo.

FARREATIO, Genus sacrificij erat quo sacerdotum nuptiæ confirmabantur. Nam (vt auor est Boethius in Topica Ciceronis) tria erant genera vxorum: vnum quum vxor tantum in lecti partem veniebat, quam matronam vocabant: Alterum quum in manum mancipiumque viri conueniebat, omniumque eius fortunarum fiebat particeps, & marito suo intestato vt hæres succedebat, & maritus vicissim illi: cuiusmodi vxores matresfamilias vocabantur. Tercium quum adhibito libo farreo, certa sacrificij solennitate nuptiæ

nuptiæ contrahebantur. Sed eiusmodi solennitate in contrahendis nuptiis soli sacerdotes utebantur. Porro matrimonium per ferreationem contractum, non nisi per diffarreationem poterat dissolui. Erat autem diffarreatio aliud sacrificij genus, quo nuptiæ per conferreationem contractæ, contrario ritu dissoluebantur.

Farrago, opem prod. huius farraginis, Quod ex multis fatis, vt hordeo, vicia, & leguminibus fit pabulicausa. \int מִשְׁפּוֹת מִיִּבְרָה בִּלְיִל. גַּלְלֵי, אֲרֵצֵינוּ. GALL. Mellange, dragee pour les bestes. ITA. Commissione de diuerse cose. GERMAN. Ein gemischt futer dem vcih als auß fernen gestern/haber/widen/&c. HISP. Herren de centeno y otra cosas. ANG. A felder for beastes mingled and made of diuerse sortes of cornes. \int Varro, Inde quod far ferro cæsum, farrago dictum, aut quod primum in farraceæ legete feri cœptum fit.

\int Diuesarum quoque rerum commistio farrago dici potest. *Tuuum. Satyr. 19.* Quicquid agunt homines, votum, timor, ira, voluptas, Gaudia, discursus, noliti est farrago libelli. *Pers. autem Sat. 5.* Farragine pro farre vel frumento posuit, Vappa & lippus & in tenui farragine mendax.

Farraginata pluraliter. *Col. 11. c. 2.* Nam & napinæ. itemque rapinæ siccanis locis per hos dies fiunt. Farraginata quoque pecori futura per hyemem præsidio.

Farina, Frumentum mola comminatum, & in puluerem redactum. \int מִשְׁפּוֹת קֵמַח. אֲרֵצֵינוּ, אֲרֵצֵינוּ. GALL. Farine. ITALIC. Farina. GERMAN. Meale. HISPANIC. Harina. ANGLIC. Meale. \int quod nomen à farre deductum tradit *Plin. lib. 18 cap. 9.* Nam (inquit) quæ sicca moluntur, plus farinæ reddunt: quæ salsa aqua sparsa, candidiorem medullam: verum plus retinent in fursu. Farinam à farre dictam, ex nomine ipso apparet. *Hæc ille.* Scribit tamen vnico r, quamuis far in obliquis, geminet. Corripit enim primam syllabam, *Martial. lib. 13.* Passitur & dulci facilis gallina farina. *Ouidius de Med. faciei.* Nam quæ pulueræ fuerint confusa farinæ. *Pers. Satyr. 3.* cribro decussa farina.

\int Quid ad farinas? \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$, id est, quid attinet ad parandas facultates? Concupiuit assam farinam, \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$ \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. In eum dicebatur, qui domesticam tenuitatem pertulisset, apud alios lautioiorem vitam quæsiisset. *Theoreticus in Cyniscis,* farinam assam, nouam & lautioiorem victus rationem vocat, propterea quod prisicos illos pulre duntaxat victitasse legimus, videlicet clibano coquendi panis vsu nondum reperto. [*Martial. epigr. 16. lib. 18.* Et panem facis, & facis farinam: Ambiguè. Et *Persius Satyr. 5.* Noltræ paulo antè farinæ.]

\int Exigit è statuis farinas, \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$ \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. In eum dicebatur qui nullius misertus, vnde cunque quod potest auellit, vel ab ipsis mortuorum itatus.

\int Noltræ farinæ, dicuntur inter quos est indiscreta similitudo, *Persius in Satyr. 5.*

\int Ne verba pro farina, \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$ \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. i. ne verba pro farinis. Aduersus eos iaciebatur, qui beneficium verbis, non re dabant. Qui ferè magnatum mos est, vti suos splendidis promissis alant.

Farinæcus, a. um, Quod factum est ex farina. \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$ \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. GAL. De farine. ITA. Di farina. GERMAN. Muß mält gemacht. HISP. Cosa de materia de arina. ANG. Of meale. \int

Farinarium, Locus vbiservatur farina. \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$ \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. GAL. Lieu pour garder la farine. ITA. Luogo da tener farina. GERMAN. Ein mältastein ort da man das mält hinhaltet. HISP. Cugar donde se guarda la harina. ANG. A place wherein meale may be kept, a boulding house. \int

Farinarius, a. um, Quod ad farinam pertinet. \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$ \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. GAL. Che serue à farina. GERMAN. Das zu dem mält gehört. HISPANIC. Cosa perteneciente à harina. ANG. That belongeth to meale. \int *Plinius libro decimo octauo.* Farinatio cribro succernunt.

FARAN, \int פָּרָן. \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. Oppidum trans Arabiam, Sarracenis iunctum qui in solitudine vagi errant. Pharan (inquit Stephanus) oppidum est inter Egyptum & Arabiam: a quo fit gentile Pharanites, \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$ \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. & possessiuum Pharaniticus \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$.

Farcio, is, farci, fartum. Sagino, pinguefacio, saturo quasi farre impleo. \int מִשְׁפּוֹת חֻבְּיָהּ חֻבְּיָהּ חֻבְּיָהּ מִלֵּי מִלֵּי מִלֵּי. GALLIC. Farcir, remplir. ITALIC. Ingrassare, impire. GERMANIC. Füllen, miffen. HISPAN. Embuir o recalcar. ANGLIC. To fill, to stuff, to fart, or cramme. \int *Colum. lib. 8. c. 7.* Hæc enim ferè communis est cura farcientium: nam illi qui volunt non solum opimas, sed etiam teneras aues facere, mulsea recete aqua prædicti generis farinam conspergunt & ita farciunt.

\int Significat & quouis modo implere, idque per metaphoram *Plinius in Epistol.* Præterea architectus sanè æmulus eius, a quo opus inchoatum est, affixat parietes (quanquam viginti & duos pedes latos) imposita onera sustinere non posse: quia sint cæmento medij farci, nec restacco opere percincti.

\int Farcire alicui centones. *Plaut. Epid.* -hic non est locus: Quin tu aham quæras cui centones farcias, id est, quem tu gloriosis mendaciis, & confarcinatis fabulamentis expleas. * Farcire pannum in os, pro Inserere. *Senec. 3. de Ira.* Dum spongiæ non reperientur, scindi vellimenta miserorum, & in os farcire imperauit. \int Huius verbi composita sunt Confercio, Effercio, Infercio, Offercio, Refercio. Quorum significata vide suis locis.

Fartus, seu **Fartus**, participium. \int מִשְׁפּוֹת מַלֵּי מִשְׁפּוֹת מַלֵּי מִשְׁפּוֹת מַלֵּי. GALLIC. Farcir, rempli. ITALIC. Guarnito, riempito. GERMANIC. Gesutt/voetgesoppet. HISPANIC. Embuido o recalcado. ANGLIC. Stuffed, crammed. \int *Cicero 7. Verr.* Lectica ostensorum ferebatur, in qua puluinus erat pellucida, Melitenis rosa fæctus. *Martial. lib. 5.* Hic farta premitur angulo Ceres omni. *Plin. lib. 29. capite quinto.* Fartus ventriculus coriandro.

Fartim, penultima producta, huius farciminis, Intestinum variè ac minutim confisa carne refertum. \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. GAL. Saucisse, andouille ou boudin. ITA. Salsiccia, lincanica. GERMAN. Ein wurst. HISP. Longaniza, salcicia, dorelleno. ANG. A sausage, a pudding. \int *Varr. lib. 6. de ling. Lat. Ab*

eadem fartura farcimina xetis appellata.

Fartores, Qui farcimina faciunt ex insecta carne & adipe & huiusmodi. \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. GAL. Pâtissiers, faiseurs de saucisses. ITA. Scatolai, che fanno salcicie. GERMAN. Wurstmacher. HISP. Los que hazen salcicias. ANG. Pudding makers, crammers of geese or capons. \int Aut certe aues macras ab acupibus emptas, luci gratia faciunt, hoc est, saginant. *Terent. in Eunuch.* Cupidinarij omnes, cerarij, lanij, coqui, fartores, acupes. *Columel. lib. 8. c. 7.* Pinguem quoque facere gallinam, quamuis fartoris, non rustici sit officium. \int Hoc etiam vocabulo, *ansore Fesjo*, appellati sunt nomenclatores, quod obuiorum nomina candidatis in aurem infarcirent.

Fartilis, fertile, penultima correpta, **Fartus**. \int מִשְׁפּוֹת בָּרִי מִשְׁפּוֹת. GALL. Engraisse. ITALIC. Ingrassato. GERMANIC. Gesutt/gemest. HISPANIC. Embuido, yelieno, recalcado. ANGLIC. Made fatt, fracked or crammed. \int *Plinius lib. 10. capite 22.* de anseribus & eorum inecore loquens, Noltri sapientiores, qui eos tecoris bonitate nouère, fartilibus in magnam amplitudinem crescit. Vbi fartiles anseres vocat fartos & laginatos.

Fartum, ti, Genus libi, à faciendi dictum: quod multis variis rebus farciatur. *Pers. Satyr. 2.* Attamen hic extis, & opimo vincere farto contendit. Veteres enim (vt *Cato de Re rustic. scribit*) struem farris, tritici, hordei, fabæ, seminis rapacij, ture ac vino additis, ante messem parabant in poræ prædicaneæ immolatione, Ianoque & Ioui ac Iunoni sacrificabant: quæ diuesarum rerum congeries fartum appellabatur. Scribitur etiam fertum, & *Cornutus* dici putat à ferendo: quod genus hoc libi diis inferitur à pontificibus: quanquam nonnulli (vt *inquit idero*) vas putant esse quod ornatum certis speciebus & refertum sacris diis inferunt.

\int Est & fartum quo quid farciatur, vel fartum est. \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$ \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. ANGLIC. Suffe wherewith any thing is stuffed. \int *Columella lib. 3.* Semper proderit, simul ac folia agere cœperit ficus, rubricam amuræ diluere, & cum stercore humano ad radicem infundere: ea res efficit vberioiorem fructum & fartum fici speciosius & plenius. [*Plaut. Amphitr.* Quin iubes illam pro Cernita circ inferri? A. Quin factio opus est. *Idem Mil. lib. 1. a. 1.* Quæ (machæra) gessit fartum facere ex hostibus.]

\int Fartum vestis pro ipso corpore posuit. *Plaut. in Mostell.* [*c. 3. a. 1.*] Non vltim amatores mulieris amant, sed vestis fartum.

Fartura, æ, dicitur actus modulve faciendi altitia. \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$ \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. GALLIC. Engraissement. ITALIC. Ingrassamento di bestie. GERMANIC. Füllung, mēlung. HISPANIC. Aquella obra de embuir yelieno. ANGLIC. A cramming or making fatt. \int *Colum. lib. 9.* Sed si fastidit cibum, totidem diebus minuere oportebit quot iam farturæ præcesserunt.

Fartim, aduerbium, penè idem quod aceruatim, accumulativim. \int מִשְׁפּוֹת חֻבְּיָהּ חֻבְּיָהּ חֻבְּיָהּ. GALLIC. A monceaux. ITALIC. A much. GERMAN. Hauffechtig, schollechtig. HISPAN. A montones. ANGLIC. By heapes. \int *Apul.* Parabat fiseum fartim concisum. [*Fariolus. 1. GAL. Vn Deuin* : *Terent. Scaturus de Orisograph.* Fariolus pro hartiolo apud veteres, vt fordeum, & fædus, pro hordeo & hædo.]

FARFARVS, siue **Farfur**, Syriæ fluuius, qui ex radicibus Libani montis emittitur, & per Antiochiam fluens Syriaco misceretur mari. \int GERMAN. Ein fluß in Syrien so vnden an berg libano en tringet. \int Farfarus etiam dictus est fluuius per Sabinos fluens, de quo *Ouid.* & antean Farfarus vndæ. Alto nomine dicitur Fabaris pen. cor. *Virgil. lib. 7.* Qui Tybrim Fabarimque bibunt.

\int Farfarum vocat *Plautus in Panulo* arborem populum, Prosternebâ, inquit, eos vt folia farfari, quæ leui pulsu venti alicuius, Autumno vniuersa aliquando cadunt.

Farfenum, Virgulti genus est, inquit *Festus*. **Farfugium**, gij, Herba est nymphæ non absimilis, circa fluuios nascens, populi folio, sed ampliore, \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$, Alio nomine farranum dicitur. \int *ide Plin. lib. 24. c. 15.*

Fari, vel **fare**, **fatur**, **fatus**. A **Fero** deductum est: quod inter alia significata significat loqui: \int מִשְׁפּוֹת דִּבְּבֵר. GALLIC. Parler. ITALIC. Parlare. GERMAN. Sveden HISP. Hablar. ANGLICE. To speak. \int Quanquam fari, *seste Varrone*, minus sit quàm loqui. Pueri enim quum primum vocem edere incipiunt quæ intelligi potest, fari dicuntur. *Plin. lib. 11. c. 1.* Qui celerius fari cœpere, tardius ingredi incipiunt. Loqui autem nemo dicitur, nisi qui seruato quodam verborum ordine perfectè quæ sentit esse ferre potest. Vnde pueri qui nondum fari didicerunt, infantes dicuntur. Hæc tamen *Varonis* differentia non obseruatur. *Vigilius lib. 6.* Sic fatur lachrymans, clausique immittit habenas. Legitur & in significatione passiuæ. *Suetonius*, Prætorum fasti dies sunt quibus ius fatur, id est, dicitur, sicut nefasti, quibus non dicitur, \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. Huius verbi prima persona deberet esse for, vt inquit *Priscianus*, quæ tamen non est in vlu.

\int Eius composita sunt, Effari, Eloquenti, Affari, alloqui, \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. *Cicero in Catone*, Licet mihi iisdem verbis affari te, & Artice, quibus affatur *Flaminium* ille vir. Præfari ante fari, \int $\alpha\lambda\lambda\alpha\iota\tau\alpha$. *Columella in præfatione*, Quos ordine suo tunc demum persequar quum præfatus fuero, quæ reor ad vniuersam disciplinam maximè pertinere. Profati idem quod effari. *Virg. 1. Æneid.* Tum breuiter Dido vultum demissa profatur.

[*Fandi Gerundium Gellius capite tertio libro 16.* Homo fandi dulcissimus.]

Fando, gerundium. *Plautus Amphitr.* -quæ neque fieri possunt, neque fando vnquam accepit quisquam, profers Carnifex. *Cicero pro Quinto*, Non denique villa vnquam intercessit postulatio, omitto æqua, verum ante hoc tempus nefando quidem audita. [*Sæpe occurrit apud Lium.*]

Fans, participium. \int מִשְׁפּוֹת דֹּבֵר מִשְׁפּוֹת דֹּבֵר. GALLIC. Parlant, qui dit. ITA. Parlante. GERMAN. Redend. HISP. El que habla. ANG. That speaketh. \int *Propert. lib. 3. Eleg. 7.* Subtrahit hæc fantem torta vertigine ductas.

leam, flammâque vomentem, Fariferumque ensem.
Fat lo quis, a, um, penultima correpta, adiectiuum idem quod fatidicus. *χρυσωδότης*. GAL. Deum, qui predit res destinées & auentures. ITA. *Che dice le cose che hanno à venire*. GERM. *Wersager/der da anzeigt was vber ein kommen soll*. HIS. *El que habla lo venidero, d' hados*. ANG. *A freshener of shinges so come*. *Lin. 3. ab Vrbe*, Venerabilior diuinitate credita Carmentæ matris, quam fatiloquam ante Sibyllæ in Italiam aduentum miratæ hæ gentes fuerant.
Fatū ūs, adiectiuum, Insuper, & proprie de cibis dicitur, qui quum non sapiunt, fatui dicuntur. *ἄσθητος*. GAL. *fatū*. GALLI. *Fade*, for en paroles & faits, niais. ITA LIC. *Senza sapore, scipiano, sciocco*. GERM. *Ungeföhmat/ein speys hinder welcher kein krafft ist*. HIS P. *Loco, sofo*, d' en sal. ANGLIC. *That is unfauevie*. *Marial. in Dissidias*, vt sapiant fatuus fabrorum prandia betæ, O quàm sæpe peter vina pipèrque coquas. Quoties autem ad homines transfertur, significat stultum, amentem & stolidum. *ἀσθητος, δὴ δὴ, μωχός*. GERM. *Ein thot/narr/duppel*. ANG. *Foolish, unwise*. *P. aut. Amph. Penè effregisti, fatue, cardines*. Sen. *epist. 51. Harpaxte fatua vxoris meæ*. Item Fatuis delectari. *ibid.* Terent. *in Eunuch*. Fatuus est, insulsus, tardus. *Vbi Donatus*, fatuus in epta loquens: a fando fatuus dicitur. Iude Fauni Fatui, & Nymphæ Fatuæ dictæ sunt. Et iterum, Fatui sunt qui verbis & dictis stulti sunt. Insulsi vero corde & animo. Fatuus à Fando, inquit Varro, qui fatur, quod puer primo fatur, hoc est qui inepta loquitur. Cic. *2. de Orat.* Hoc præceptum est, magis que monitoris non fatui, quàm eruditii magistri.
Fatuitas tatis, Insipientia, stultitia, ineptia, stoliditas. *ἄσθητος*. GAL. *Faire le sot, folastret*. ITA LIC. *Dir sciochezza*. GERM. *Den narren treiben/Wit narren werdt vmbgeschu*. HISPAN. *Enloquerse*. ANGLIC. *To play the fool or idiose*. Seneca de Morie Claudij, Audi me & desine fatuari. Nonnunquam idem est quod diuino furore coripi, quemadmodum fanatici solent. *Iulianus libro quadragesimo tertio*. Fauno fuit vxor nomine Fatua quæ assidue diuino spiritu impleta, velut per furorem futura præmonebat: vnde adhuc qui inspirari solent, fatuari dicuntur.
FATVELVS, Qui & Faunus dictus est, Pici Latinorum regi filius, cuius vxor Fatua, vel Fauna dicta fuit. *Vide Seruius in illud Virgi. lib. 7. Aen.* Hunc Fauno & Nympha genitum Laurente Marica Accipimus: Fauno Picus pater.
FAVENTIA, *ἄσθητος* Stephano, Ciuitas in octaua regione Italix quam hodie Itali sua lingua vocant, *Faenza*. Eius incolæ vocantur Fauentini, Fidentinis finitimi, teste *Plin. lib. 3. cap. 15*.
Fauco, es, faui, fautum, Alicui bene cupio. *ἄσθητος*. GAL. *Fauoir*, supporter, porter faueur. *Fauir*, regere. GERM. *Gönnen/günfig sein*. HISPAN. *Fauorese*. ANG. *To fauour, to beare good will*. Terent. *in Eunuch*. Bene ædepol narra, nam illi fauceo virgini. Fauere, etiam tacere est, vt docet *donatus Terent. in And.* Fauete, adeste æquo animo. Fauere faucibus antiqui dixerunt pro flere, Cic. *2. de Diuin.* Qui quidem silentio noctis (vt ait *Ennius*) fauent faucibus: rursus cantu plausiue premunt alas, Loquitur de gallis. Fauere linguis. *Ci. 3. de Diuin.* Idcirco omnibus rebus agendis quod bonum faustum, felix, fortunatumque esset, præfabantur, rebulque diuinis quæ publicè fierent, vt fauerent linguis imperabatur, inque feriis imperandis vt litibus & iurgis se abstinerent. *Ouid. 15. Metam.* animis linguisque fauere. *Tibullus*, Vos itidem & linguis quibusque fauere suis. Ad eundem modum dixit *Virgili. 5. Aneid.* Ore fauere omnes. *Vbi Seruius*, Fauet ore quis per taciturnitatem. *Seneca epist. 53.* Tacete, fauete, præbete vos curationi. *Quintilian.* Fauet ingenio suo auditor.
Fauentis, fauentibus nauigare. *Ouid. 15. Metam.* Venti cælo pelagóq; fauentes, *Ouid. Epist. 2.*
Fauentis, *Ouid. eleg. 3. lib. 4.* Addebat veris multa fauentis amor. *Idem Eleg. 13. lib. 3. Trist.* Conciouiamque bonas, ore fauente, preces. *Idem Eleg. 2. libro quarto Trist.* Inde petes arcem, & delubra fauentia votis.
Fauetur, imperferaliter. *ANG. Men fauour*. Cui contrarium est inuidetur. *Cic. 2. de Orat.* Inuidetur enim commodis hominum ipsorum: studiis autem eorum cæteris commodandi fauetur. *Idem lib. 2. Offc.* Quod eo firmiore animo facient, quia non modo non inuidetur illi ætati, verum etiam fauetur.
Fauetur, a, um, Particip. futuri temporis. *Cic. pro Cn. Plancio*, Quum autem adirem meos partim inimicos, partim inuidos, huic accusationi esse fautores, eandemque rem aduersariam esse in iudicio Cn. Plancio, quæ in petitione fuisset adiutrix.
Fauor, oris, voluntas, studium. *ἄσθητος*. GAL. *Fauoir*, supporter. ITA. *Fauore*. GERM. *Günst*. HISPAN. *Fauor*, *alabanza*. ANG. *Fauour*, good will. Vox Ciceronis tempore noua, id quod ex Sextiana intelligitur. Et, inquit qui pender à rebus leuissimis, qui rumore, & (vt ipsi loquuntur) fauore populi tenetur & ducitur, plausum immortalitatem sibilum mortem videri necesse est. *Vide Quintil. lib. 3. cap. 3.* sed tamen ab ipso Cicerone & optimis quibusque & poetis & oratoribus recepta. *Ouid. in Ibin.* Sic quoque (quod rarum est) solito delecta fauore Fortunæ facies inuidiosa tuæ. *[Ouid. Eleg. 1. lib. 1.* Non sunt, vt quondam plena fauoris erant camina. *Idem Eleg. 1. libro 2. Trist.* Plauditur, & magno palma fauore datur. *Idem Eleg. 2. libro 4. Trist.* Sive fauore tui, sive hanc ego carmine famam. Fauor etiam dicitur de amplexu & osculis in abeuntem. *Ouid. Eleg. 5. li. Trist.* Manifesta signa fauoris. *Plin. lib. 14. c. 4.* Maior que etiam fauore hominum fama. *Cic. pro Rosc. Comædo*, Quam expectationem quod studiu, quem fauorem secum in scenam attulit Panurgus?

Fauorabilis, Dicitur qui graciosus, ac fauoris plenus est apud omnes. *ἄσθητος*. GAL. *Fauorable*, fauorile, fauori. ITA LIC. *Fauore*, gratiofo. GERM. *Günstig/angenehm*. HISPAN. *Fauorable*, d' digno de fauor. ANGLI. *In great fauour*. *Sueton. in Calig.* Sic vulgo fauorabilis, vt plurimi tradant, quoties aliquo adueniret, vel sicunde discederet, præ turba occurrentium prosequentiūve nonnunquam eum discrimen vitæ aduulsi. *Quint. lib. 11. cap. 1.* Alitur enim pro alio sæpe dicendum est, vt quisque honestus, inuidiosus, fauorabilis erit. *Idem Quintilian.* fauorabilia in causis. *Velleius*, fauorabilis reditus Pompeij. *[Dicitur etiam fauorabilis actiue pro eo qui fauet. Liuius 2. bell. Pun.]* Iam ad consulatus spem quum attolleret animos, haud parum callide auram fauorabilis populi ex Dictatoria inuidia petit. *[Fauorabilior, apud Quintilian.]*
Fauorabiliter, aduerbium, Plausibiliter. *ἄσθητος*. GAL. *Fauorablement*. ITA. *Fauorabilmente*. GERM. *Günstig/angenehm*. HISPAN. *Fauorabilmente*. ANG. *Fauorably*, *freindly*. *Quintil. lib. 4. de egressione*, Peris que motis est, prolato rerum ordine protinus vtique in aliquem latum atque plausibilem locum, quàm maxime possint fauorabiliter excurrere. *[Sueton. in Nerou. c. 7.* Circensibus ludis Troiam constantissimè fauorabiliterque lusit.]
Fauor, oris, Studiosus, qui alteri bene cupit. *ἄσθητος*. GAL. *Fauteur*, qui potte fauet. ITA LIC. *Fauore*. GERM. *Ein gönner*. HISPAN. *El que fauorece*. ANG. *A fauourer, a supporter*. *Cicero pro Plan.* Multi sunt cupidi tui, multi fautores laudis tuæ. *Idem lib. 1. Epist.* Cuius ego ab adolescentia adiutor atque fautor extiti. *[Sueton. in Calig. cap. 16.* fautor exempli boni. *Idem in Augusti. cap. 48.* fautor asinitatis.]
Fauitorem, Antiqui dicebant pro fauore. *arodactis* quod & *Nonius annotans citans locum Lucij ex lib. 19.* Fauitorem metribianicum, amatorem pures. *[Plaut. in Amphitru. prolog.* Si cui fautores viderint. *Idem, Ibid.* fat habet fautorum semper qui rectè facit. *Ibidem*, Virtute ambire decet non fautoribus.]
Fauitrix, amica. *ἄσθητος*. GAL. *Celle qui supporte & fauorise*. ITA LIC. *Donna che fauorise*, & *donatrice*. GERM. *Ein gönnerin*. HISPAN. *La que fauorece*. ANGLI. *She that fauorith or mantaineth*. *Terent. in Eunuch.* nihil est Thaide tua dignius, Quod ametur, ita nostræ est omnis fauitrix familie. Fauitrix suorum regio. *Cic. pro Plancio. idem 1. de Finib.* Amicitia non modo fauitrices fidelissimæ, sed etiam effetrices sunt voluptatum tam amicis quàm sibi.
Fauvii, Antea Fouij à familie authore dicti, qui ex ea natus fuit cum qua Hercules in fouea concubuit. Quamuis alij putent ita vocitarum, quod primus ostenderit quemadmodum vrsi & lupi foueis caperentur. Vtunque sit, constat à fouea dictos fuisse. Vnde Fouij, non Fauj primum appellati sunt.
Fauilla, Proprie est scintilla igne destituta: cuiusmodi flammæ impetu solent egeri: quanquam etiam indifferenter pro quouis cinere accipitur. *ἄσθητος*. GAL. *Cendre chaude, brasier esteint*. ITA. *Fauilla*, cinere calda senza fuoco. GERM. *Ein gneist/Aschen in der ren die gneist getroffen sind*. HISPAN. *La morcella de centella muerta*. ANG. *The whyte ashes remaining upon the quick coles*. *Plin. lib. 36. cap. 25.* Dein spisse calcatis carbonibus inducitur fabulo, calce ac fauilla mistis. *Idem lib. 18. cap. 35.* Quum contactus ignis à se fauillam discurit. Scintilla vero proprie est quæ è silice quum is cæditur, exillire solet. *Virg. lib. 1. Aeneid.* Ac primum silicis scintillam excudit Achates.
Fauillæcus, a, um. *ἄσθητος*. GAL. *Cendreau, de cendre*. ITA. *Di cinere, cineroso*. GERM. *Aschichtig*. HISPAN. *Cosa de morcella de centella muerta*. ANG. *Of ashe*. *Solin. cap. 48.* Nam fuliginem extrinsecus fauillæcum ambitio tantum extrinsecus cutis colibet, quæ vel leui tactu pressa, fumum exhalat.
Fauillæ, Cellæ quædam & cisternæ in area Capitolina, vbi reponi solebant signa, & thesauri, & alia quædam religiosa donatis consecrata: auctor *Gell. lib. 2. c. 10. Sueton. epist.* Dicitæ fauillæ quod in eis non rude æs, argentumque, sed flara signataque pecunia conderetur. Vnde & à priselis Latinis flauillas dictas fuisse comperitur, quas Græci thesauros appellant. *Vide FLAVISSAE in FLO.*
FAVNA, vide FATVELVS.
FAVNI, Agrorum & sylvarum putati sunt dij, qui post prolixum tempus moriuntur: quod è terra geniti sint. *[Germ. Vntgötter/oder waldgötter. Ouid. 1. Metamorph.* Sunt mihi femidei, sunt rustica numina Fauni, Et Nymphæ, Satyrique, & monticolæ, Syluani. Ex quo loco apparet, alios esse Faucos, alios Satyros, & rursus alios Syluanos.
FAVVS, *ἄσθητος*, Filius Pici & pater Latini, antiquissimus Arboriginum rex, Deus post mortem habitus, qui regnauit in Latio. Is genuisse etiam fertur Faunos, Satyros, Panes, & Syluanos rusticorum numina, quos Poetæ fingunt & cornigeros, & caprinis pedibus. *[Picus & faunus vincti à Numa, & qui, Plutarch. in Numa.*
Fauonia, Pyra rubra, à Fauonio inuitore dicta, quorum meminisse *Plin. lib. 15. cap. 15.*
FAVONIUS, Ventus ab Occasu æquinoctiali spirans, contra Subsolanum, teste *Plin. lib. 2. cap. 47.* *[Germ. Der westwind.]* A fouendo dictus, quod cuncta foueat, *[Sueton.]* Est enim genialis spiritus mundi, quo plantæ hyberno frigore euectæ, reuiuiscunt. Vnde etiam à Græcis Zephyrus dicitur, quasi *ἄσθητος*, hoc est vitam afferens. *[Vide Gellium c. 22. lib. 2.]*
Fauorabilis, vide FAVEO.
FAVORINVS, *ἄσθητος*, Nomen philosophi, de quo fit frequens mentio apud *Gellium*, Oriundus fuit Arelate, celebri Gallix Narbonensis oppido. Inde in Græciam profectus, sub Dione philosopho operam dedit. Hic tria præcipue in se solebat admirari: quod Gallus quum esset Græciffaret: quumque eunuchus esset, in adulterij tamen suspectionem aliquibus veniret: & quum imperatorem inimicum haberet, adhuc tamen viueret. Erat enim Adriano Cæsari infensissimus. Hunc Herodes Articus patrem solebat appellare, hæresque librorum ab eo

factus est. Hæc ex Philostrato. Aelianus de varia historia, dicit hunc quandoque in disputatione quadam Adriano cessisse, admirantibusque proximis, Nonne cedam, inquit, ei qui viginti habeat legiones.

Fauſtianum vinum, dicebatur quod in mediis collibus Falerni agri gignebatur. Nam quod in summis iugis nascebatur, Gauranum vocabant, quod in mediis collibus, Fauſtianum: quodque in ima radice gignebatur, Falernum appellabant. *Autor Plin. lib. 14. cap. 6.*

FAVSTVS, Pastor, Remi & Romuli nutritor. *Vide Liu. libro primo ab Vrbe.*

FAVSTVS, L. Syllæ Dictatoris cognomen fuit, quod sibi ille ob perpetuam in rebus gerendis felicitatem arrogavit. *¶* Fauſtus Quintilius Senator sub Iuliano principe fuit. Fuerunt & alij hoc nomine, quorum catalogum vide apud Valerianum.

Fauſtus, a. um, a favore, Prosper, felix, fortunatus. *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Heuteux. ITA. Fauſto, prospero, felice. GERM. Glückſelig oder glücklich. HISP. Dichoso de buena aventura. ANG. Happie or luckie. *¶* Terent. in Andr. O faustum & felicem hunc diem. Cic. 1. Tuscul. Eodem tamen sinu animo, ut horribilem illum diem aliis, nobis faustum putemus. O nox illa fausta huic vrbi. *Idem pro Flacc.* Fauſtum omen. *Linius 7. ab Vrbe.* Huius contrarium est infaustum & horribile. *[Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.]* Omne non fausto. *Et Senec. cap. 13. de Consol. ad Marc.* Fausta nuncupans (dicantis) faustum vocant Romani quod prosperè succedit, unde Fauſtus. *Plutar. in Sylla. Suet. in Aug. c. 58.* Fauſtis omnibus, &c.]

Fauſte, aduerbium. Fortunate, feliciter. *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Heuteusement. ITA. Felicemente. GERM. Günstig oder glücklich. HISP. Dichosa y bien aventura. ANGLIC. Happie, luckie. *¶* Cicero pro Muræ. Idem ego sum precatus, ut his quoque hominibus quibus hic consulatus me rogante datus esset, ea res fauste, feliciter, prosperè que eueniret. Huic contrarium est infauste.

Fauſtitas, tatis, Felicitas. *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Bonne aventure, bone fortune, bon heur. ITA. Felicità. GERM. Glückseligkeit. HISP. Aquella dicha de bien auenturanca. ANG. Good happe and lucke. *¶* Horat. 4. Car. Ode 5. Nutritura Ceres, almaque Fauſtitas.

Fauſus, Apum domus & cellula: a fouendo quod in his sobolem foueat. *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Vn bornal ou rayon de miel, vn coultau de cire ayant des trous, dans lesquels les mouches font le miel. ITA. Cera piena di mele, fauo di mele. GERMA. Ein waschen der ymben / Ein honig roß. HISP. Panal de la miel. ANGLIC. A honey combe. *¶* Plin. lib. 11. cap. 5. Primum itaque fauos construunt, ceram fingunt. *Virgil. 4. Georg.* Prima fauis ponunt fundamina, deinde tenaces suspendunt ceras. *Cic. 1. Offic.* Apum examina non fingendorum fauorum causa congregantur: sed quum congregabilia natura sint, fingunt fauos Huius diminutiuum est Fauulus. *Plaut. Meus dulciculus fauulus.*

Fauſ, cis, vel potius in plurali numero Fauces. (Nam singularis numerus raro est in vsu.) Superior pars gulae mento propinqua, sed interior vbi os angultatur. *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. La gorge. ITA. Parte superiore della gola. GERM. Gählung, rachen. HISP. La garganta, tragadero del animal. ANGL. The thawes or iawes. *¶* Plin. lib. 11. Summum gulae fauces vocantur postremo, stomaachus. *Cic. 1. Tuscul.* Has tamen imagines loqui volunt, quod fieri nec sine lingua, nec sine palato, nec sine faucium laterumve & pulmonum vi & figura potest. *[Plaut. Mostell. c. 3. a. 1.* Velim in anginam verti, ut illi veneficæ fauces præhendam. *Idem ibidem sc. 1. a. 2.* Miserum est opus fodere puteum vbi sitis fauces tenet. *Idem Curc. sc. 2. a. 1.* Ingurgitat in se merum plenis faucibus. *Idem Afin. sc. 1. a. 1.* (Excrea vsque ex penitis faucibus. *Idem Curc. sc. 3. a. 2.* Lupiunt fauces fame.)

¶ Fauces per translationem dicuntur stricti ingressus vallium, seu alterius loci. vt Fauces Orci. *Virg. 6. Aene.* Vestibulum ante ipsum, primisque in faucibus Orci. *Florus de bello Ligustico.* De sub Alpibus, hoc est, de sub ipsis Italiae faucibus. * Fauces, Ora siue ostia fluuiorum, quibus in mare se exonerant. *Plin. de Nilo verba faciens lib. 5. cap. 9.* Multis quauis faucibus in Aegyptum mare se euomit. *[Fauces portus. Cas. 3. de bell. ciuil.]*

¶ Hinc deducuntur, Suffoco, Præfoco, & Obfoco, diphthongo au, in o longum mutata, de quibus suis locis. ¶ Bolus è faucibus eripi dicitur quoniam commoditas aliqua quæ iam propemodum tenebatur, præter expectationem subito præcipitur. *Terent. in Hæaut.*

¶ Scituam faucibus colas, *ἄστυς, ἄστυς.* De re maiorem in modum absurda, quæque fieri nullo modo possit. Veluti si quis hominem prepotentem & inuictum frustra conetur opprimere: nec enim liqueſcit statua.

Fax, cis, Fustis incisus, & cera vel oleo inunctus, ad lumen faciendum tæda. *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Vn flambeau, vne torche ou vn falot. ITA. Face, torchio. GERM. Ein factel / teuchſchen. HISP. La hacha de cera de sea encendida. ANGLIC. A torch, a fier brande. *¶* Fitque præcipuè ex arundinibus aridis, & picei generis arboribus: cuiusmodi sunt tæda, & larix. *Varro de vna pop. Rom. lib. 2.* Quum à noua nupta ignis in face afferretur, de foco eius sumptus, fax ex pinu ablotæ efficit, ut eam puer ingenuus afferret. *[Seneca 11. de Tranq. fax cereulque præcedebat exequias impetratas.]*

¶ Per translationem accipitur pro incitatore, & autore alicuius facinoris. *Plin. in Epist. Rufo* successit Theophanes, vnus ex legatis, princeps fax accusationis, & origo, id est, autor & incitamentum, siue (vt Nonius inquit) suscitabulum. *[Velleius, facem flagrantissimam bello subiecit Curio.]* *Cic. pro domo sua,* Nonne senatui prouidendum fuit, sic in hanc tantam materiam seditionis ista funcita fax seditionis ad hæresceteret? ¶ Addere faces alicui, est eum incitare, incendere, inflammare ad aliquid agendum. *Tacit. lib. 17.* Flagrantibus iam militum animis veluti faces addiderat Mæuius, &c.

¶ Primum facem veteres, noctis principium vocitabant, quod tum primum vel face incipimus. *Gellius [c. 2. lib. 3.]* Sed quum iam prima fax noctis, & densiores esse tenebræ cœpissent, discessimus.

¶ Facem in nuptiis præferre solebant, siue ad obseruandum antiquam consuetudinem, quod non nisi noctu duci nouas nuptas à sponsis mos erat: siue in honorem Cereris, quæ facem in querenda Proserpina gestauerat: siue vt noua nupta ignem & aquam, quæ duo sunt in vita maximè necessaria, cum viro communicare videretur. Etenim aqua quoque aspergi solebat, vt casta puraque ad sponsum duceretur.

¶ Fax genus teli *Gellius cap. 25. lib. 10.* Hinc Tritax & Bifax apud Festum.]

Faculâ, penult. corr. diminutiuum, Parua fax, hoc est tæda ex arboribus pinei generis, sæpius dissecta, vt facilius ardeat quamquam & ex cera, & expice fieri possit. *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Petit flambeau, petite torche. ITA. Facella. GERM. Ein kleine factel. HISP. La raje. ANGL. A little fier brand. *¶* *Propert. lib. 2. Eleg. 20.* Quorum alij faculas alij retinere sagittas, &c.

Faculanti, dicuntur qui faculas gestant. *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Porteur de torches. ITA. Quelli che portano la facelle. GERM. Factentrager oder factſchen trager. HISP. Los que lleuam antorchas.

[Faxo, *Plaut. Curc. sc. 4. a. 4.* Quingentos pro vno faxo reperias. Iam faxo hic erit. *Plaut. Mil. sc. 5. a. 2.* Ex tabellis faxo scies. *Plaut. Pseud. sc. 1. a. 1.* Hæc iam madebunt faxo. *Plaut. Men. sc. 2. a. 2.* Ob istanc in dustriam faxo, amabit amplius. *Ibid. sc. 2. a. 5.* Faxo referetur palla. *Plaut. Men. sc. 2. a. 4.* Hæc palla & spincher faxo referantur simul. *Plaut. Men. sc. 3. a. 3.* Faxo scias quid tristis sit. *Ibid. sc. 2. a. 4.* Faxo haud inultum prandium comederis. *Plaut. Men. sc. 2. a. 3.* Si vllum verbum faxo aliquos viginti dies. *Plaut. Men. sc. 5. a. 5.* Iam faxo manifesto hominem opprimas. *Plaut. Afin. sc. 2. a. 5.* Si quid tale post hæc faxis, faxo vt vidua viſas patrem. *Plaut. Men. sc. 2. a. 1.*

¶ Faxim, faxis, faxit, faxint. *Plaut. in Aulul.* Ego faxim nulli pretio qui superant equos sint viliores gallicis canteris. *Plaut. Afin. sc. 1. a. 2.* Caue tu idem faxis, alij quod serui solent. *Ibid. sc. 3. a. 3.* Caue verbum faxis verbero. *Ibidem.* Si istuc quod dicis faxis, cerum est in me esse cere omnia, quæ tu in te faxis. *Plaut. Aul. sc. 3. a. 1.* Quod tibi salutare sit. *M. Ita Dij faxint. Ibid. sc. 4. a. 5.* Dij istuc bene verita nt. *M. Ita faxint. Ibid. sc. 5. a. 3.* Ita Dij, deæ que faxint. *Plaut. Cap. sc. 2. a. 1. Item,* Ne tuum animum auariorem faxint diuitiæ meæ. *Ibidem sc. 2. a. 2.*

¶ Faxem, pro fecissem. *Plaut. Pseud. sc. 5. a. 1.* Pristinum in mundo scibam, si id faxem, mihi.]

F ante E

FE. In notis antiquorum, Fundauerunt, vel fortem, vel familia, vel filios eius, FEA femina. FEB. Februarius. FED. factum esse dicitur, FED. factum edicto. FEM. femina. FER. fecerunt. FF. flando, ferendo, vel fidem vel fecit, vel filiusfamilias, vel filiusfamilix, vel fortuna felici, vel fabre factum. FFF. ferro, flamma, fame, vel fortior, fortuna, fato, vel flauij filius. F.F.L. vel F.F. fratris filius. FH. filius hæres.

Febriſ, huius febris, à feritate morbi, vel (secuti Seruius doctus) à feruore: *Est (ut medici docent)* intemperies calida totius corporis. *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Kaddachah. *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Fieure. ITA. Febre. GERM. Das feber oder taitwee. *HISP. A. Fiebre, calentura.* ANGL. An aque or feuer. *¶* Cicero ad Tironem, Is est mihi nuntiauit te plane febrî carere, & belle habere, &c. *[Plaut. Curc. sc. 1. a. 1.* Caruitne febris te hodie? *Idem in pseud. sc. 2. a. 2.* Scio hoc tibi febrim esse, quia non licet huc iniicere vngulas febris quartana, *Vide Quartana.]* *Cels. lib. 2. cap. 8.* Febris afflida, quæ & cibi tempora eripit, & siti affligit. *Plin. lib. 23. cap. 8.* Febris frigida leuiore facit agaricum potum in calida aqua. *Idem lib. 7. cap. 51.* Antipater Sidonius poeta, omnibus annis vno die tantum natali corripiebatur febre, & ea consumptus est, satis longa feneſta Febris periodicæ, quæ statî temporis periodo accedunt & recedunt, cuiusmodi sunt quotidianæ, tertianæ, & quartanæ. *Plin. lib. 20. cap. 3.* Semina eius si fuerint pari numero adalligata febribus, sanare dicuntur, quas Græci periodicas vocant. Sunt & alia februm genera, quæ quoniam ad nostrum institutum nihil conducunt, rei medicæ studiosis ex libro Galeni, quo ex professo februm differentias tractat, petenda relinquimus. * Valerudo februm, *Plin. lib. 23. cap. 1.* Quod ad februm valerudinis attinet, certum est non dandum in febre, nisi veteribus, ægris vinum: nec nisi declinante morbo. * *Celsus lib. 3. cap. 5.* Quum vero febris instet, incipiat, augatur, consistat, decedat: deinde in decessione consistat, aut finiat: scire licet, optimum cibo tempus esse febre finita: deinde quum decessio eius consistit: tertium si necesse est, quando cunquæ decedit: cætera omnia periculosa esse. Si tamen propter infirmitatem necessitas urget, satius esse consistente iam incremento febris, aliquid offerre, quam incrementente. Satius esse instante quam incipiente.

Febriçulâ, læ, diminutiuum, Parua fabris, *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Petite fieure. ITA. Fabricella. GERM. Ein kleine feber. HISP. Pequeña fiebre. ANGLIC. A little feuer. *¶* *Plancus Cicero.* Qui ex labore in febriculam incidit assiduam, & satis molestam. *Celsus libro tertio capite 22.* Ex phthisi fabricula leuis sit: quæ etiam cum quieuit, tamen & repetit.

Febriçulôsus, Febrî subiectus, qui febrim sæpe habet. *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Fieureux, qui a grande febre. ITA. Chi a molta febre, fibricianco. GERMANIC. Uell feber oder taitwee. *HISP. Calenturoso, cho siene mucha febre.* ANGLIC. Subiect to the feuer. *¶* *Gellius,* Non morbus hic febriculôsus, aut nimium grauis.

Febriçilis, pen. prod. Quasi ad febrim pertinens *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. De fieure. ITA. Di febre. GERM. Das des febers ist. *HISPAN. De fiebre.* ANGL. Of the feuer. *¶* *Apuleius,* ardore æstus febrili.

Febriçiosus, iui, iutum, Febrim patior. *¶* *ἄστυς, ἄστυς.* GAL. Auoir la fieure. ITA. Hauer la febre. GERM. Das feber oder taitwee haben. *HISP. Tener fiebre.* ANGL. To haue the feuer. *¶* *Macer* Hæc nondum tremulo potanda dabis febrienti. *Cels. lib. 6. c. 11.* Potiones, si febrî puer, aquæ: si sine febre est, vini diluti. *Colum. lib. 6. c. 11.* Mulx febrienti cruda bractica datur.

Febricitatio, as, pen. corr. Febre laboro. *ἰσχυρῶς*. GAL. Estre en fièvre, avoit la fièvre. ITALIC. *Haver febre*. GERM. *Das taltwe haben*. HIS. *Tener febre*. ANGLI. *To be sick of the fever orague*. *Colum. lib. 7.* Febricitanti boni conuenit abstinere cibo vno die. *Cels. lib. 2. cap. 7.* Febricitauit aliquis aut inhorruit.

Febrifuga, Maritacacia, & centuria minor. *Diosc. lib. c. 8. & Conixa apud eundem lib. 3. c. 23 & 35.*

Februus, as, Lustru, purgo, à ferueo: hoc enim adolendo, & flammis feruentibus fieri solebat. *ἱεροῦ ἱστῶν ἡμέρη*. *ἡμέρη*. GAL. Purger par sacrifices. ITALIC. *Lustrare, purgare*. GER. *Reinigen*. HISPAN. *Purgar, limpiar*. ANG. *To purge by sacrifice*. Vel à Sabino-rom lingua, qui februum, purgamentum dicunt. *Varro de vita pop. Rom.* In eorum enim sacris liba quum sint facta, incerni solent faris femine, ac dicere se ea februare. Id est, pura facere. Hinc Februarius mensis dictus est, quod tum, id est, extremo anni mense, populus februaretur, id est, purgaretur. Per duodecim enim dies continuos Februarij celebrabantur februa: hisque diebus pro impetranda mortuorum manibus quiete, omnis populus piaculis, sacrificiisque circa sepulchra accensis facibus cecisque intensus erat. *ἱεροῦ ἱστῶν ἡμέρη*. GAL. Le mois de Feurier. ITALIC. *Febraro mense*. HIS. *El mes de Febrero*. ANG. *The month February*. Et luno Februata, siue Februalis, quod ei hoc mense sacra fiebant: eiusque feriae erant Lupercalia.

Februa, orum, Dicebantur quaecunque purgamenti causa in quibuscunque sacrificiis adhibebantur. *ἱεροῦ ἱστῶν*. *Plin.* Vulgata priscis temporibus opinio obtinuit. Februa esse omnia quibus malefactorum conscientia purgarentur, delerenturque peccata, aut manes defunctorum placidi redderentur. *Onid. 2. Fast.* Februa Romani dixere piamina partes: Nunc quoque dant verbo plurima signa fidem. *Et paulo post*, Denique quodcunque est quo corpora nostra piantur, Hoc apud intonsos nomen habebat auos.

Februus, Dictus est Pluto, vel Dis pater, inferorum Deus, quod ei mense Februario sacrificaretur. *ἱεροῦ ἱστῶν*. *Plin.* *vide Macrobi. lib. 1. Saturn.*

Feciales, Dicti à faciendone, (ut auctor est Festus) quod belli pacisque faciendae penes eos ius erat, *ἱεροῦ ἱστῶν*. Neque enim licebat bellum inferre nisi hi & iusta causa susceptum declarauissent, & prius indixissent. *Varro*, & priusquam indiceretur bellum iis à quibus iniurias factas sciebant, feciales legatos res reperitum mittebant quatuor, quos Oratores vocabant. *Cic. 7. Verr.* Habemus hominem in fecalium manibus educatum: vnum praeter ceteros, in publicis religionibus foederum sanctum ac diligentem.

[Fecialium Collegium à Numa Pompilio institutum, qui de bello pacisque iure consulerentur. Fecialium verba in bello indicendo, *vide apud Gell. cap. 4. lib. 16.* De eorum munere, *Plutar. in Num. & in Camil.*]

Fecialis, & hoc feciale, adiectiuum. Quid ad feciales pertinet. *Cic. 1. Off.* Belli quidem aequitas sanctissime feciali populo Romano iure perscripta est.

[Fecurinus, a, um: *Gell. cap. 19. lib. 13.* finitiones illae, praerancidae & fecurinae, &c.]

Fel, fellis, *ἡλιον*. GAL. Fiel. ITA. *Fele*. GERMAN. *Die gall*. HISPAN. *Hiel*. ANGLI. *The gall*. Humor est flauus in corpore, in una hepatis parte, in vesicula quadam contentus, quam cutulam fellis appellant. *ἡλιον*. Humor autem ipse à medicis flaua bilis appellatur. Bilis autem atra est, quam Graeci melancholiam vocant, insaniam generans. *Plaut. in Amph.* Delirat vxor, atra bili percita est. Sed de bili suo loco dictum. Aliquando fel, quod sit amarissimus humor, pro animi amaritudine ponitur. *Plaut. in Trucul.* In melle sunt linguae sitae vestrae, atque orationes: Corda in felle sunt sita, atque acerbo aceto. Linguis dicta dulcia datis, corde amarè facitis amantes si quid non dantur. [*Onid. 1. eleg. 1. lib. 2. Trist.* Candidus à salibus suffusus felle refugit.] Fel terrae, genus herbae (quae & centaurion, teste *Plin. lib. 15. cap. 6.*) propter amaritudinem summam appellatur.

Felleus, a, um. *ἡλιον*. GAL. De fiel. ITA. *Di felle*. GER. *Selle*. *ἡλιον*. HIS. *De hiel*. ANG. *Of gall*. *Plin. lib. 26. 1. 12.* Sudores enim felles mouent. *id est ἡλιον*.

Fellis, huius felis masculini gener. Animal quadrupes, quod domi alimus ad murium venatum, Vulgo *Catus* dicitur ab insigni astutia, *ἡλιον*. GAL. *Vn chat*. ITALIC. *Gatto*. GERM. *Ein katz*. HIS. *P. Gatto*. ANGLIC. *A cat*. Veteres enim catos dicebant eos qui cauti & astuti erant: vnde etiam Catores primò volunt appellatos. Quod etiam nunc apud Germanos in vsu est: sic enim de astuto homine verba facientes, dicunt, *Et ist ein listige tag*. *Plin. lib. 10. cap. 75.* Feles quo silentio, quam leuibus vestigiis, quam multo speculatur in musculos exiliunt: excrementa sua obruunt terra, intelligentes odorem illum, indicem sui esse. *Varro. lib. 3.* Omnes parietes rectorio leuigantur, ne felis aliàve bestia introire ad nocendum possit. *Senec. lib. 20. epist.* Quid est quare tam pauonem, quam anserem gallina non fugiat: ac tantò minorem eis, nec notum cibi accipitrem? quare selem pulli timeant, canem non timeant? De animalis huius natura sic scribit *Eliau. lib. 7. cap. 40.* Quemadmodum ex felibus mas est libidinossissimus, sic amantissima catulorum femina: quae veneream idcirco maris consuetudinem refugit, quod is calidissimum, ignisque simile semen emittat genitale ut feminam adurat. Eiusque rei mas non ignarus, communes catulos interimit. Hæc autem nouorum catulorum desiderio permota, eius libidini morem gerit. Quod autem ab omni terro odore feles abhorreat, eò excrementa sua, fossa prius facta, in terrâ occultant. *Hæc ille.*

¶ Sunt & feles feræ, domesticis aliquantò maiores, pelle nigris maculis variegata, ex quibus domesticum nostrum animal videtur propagatum. Felis crocoton, *ἡλιον*, subaudiendum das, aut addis. Dicit solitum quones honos additur indignis, & quos haudquaquam decet: aut quum datur quippiam iis, qui munere non norunt vi. Veluti si quis à musis alienissimo bellissimum donaret librum, Crocoton vestis genus est rotundæ ac fimbriatæ, qua diui-

tes utebantur Matronæ. ¶ Mineruæ selem, *ἡλιον*, subaudiendum comparas. Quum multo inferiora cum præstantioribus comparantur, quòd leuicula quædam in re conueniant. Quid enim habet Minerua dea cum selem, præter glaucoma oculorum? *Referunt à Zenodoro & Suida.*

Felix, icis, penultima genitui producta. Prosper, beatus, fortunatus. *ἡλιον*. GAL. *Heureux*. ITALIC. *Felice*. GERM. *Gâtig*. ANGLI. *Happie*. *Virg. 1. Aeneid.* Viuite felices, quibus est fortuna peracta iam sua.

¶ Interdum propitium significat, qui scilicet alios felices reddit. *Virgilius 1. Aeneid.* Sis felix, nostumque leues quæcunque laborem. *Vbi Seruius*, Felix, propitia Felix enim dicitur & qui habet felicitatè, & qui facit esse felicem. Vnde & deos felices vel infelices dicimus ex rebus quas præstant. *Idem in Daphnide*, Sis bonus ô, felix que tuis. [*Quid. Eleg. 1. lib. 5. Trist.* Felix qui patitur quæ numerare potest. *Senec. c. 15. de Tranq.* Circumcurrit tor scelerum felicitum turba. *Idem Eleg. 10. lib. 3. Trist.* Heu loca felici non a deunda viro. *Idem Eleg. 2. lib. 4.* Felices ambo, tempelluèque sepulti. *Idem Eleg. 3. lib. 4. Trist.* Hec tora quis nosset, felix si Troia fuisset?]

¶ Aliquando idem est quod vtilis, siue commodus. *ἡλιον*. *Martialis*, Illa manus quodam studiorum fida meorum, Et felix domino, notaque Caesaribus. ¶ Aliquando pinguis, fecundus, ferax, fertilis. *ἡλιον*. *Virgil. 2. Georg.* Exit ad celum ramis felicitibus arbo. *Martialis lib. 13.* Hos amiterius ager felicitibus educat horibus.

[¶ Felix arbor quæ fert fructum. *Linus lib 6 ab Urb.* Nulla felix arbor, nihil fugiferum in agro relictum. *Et Gell. c. 12. lib. 19.* Virgulta felicia pomis gignendis.]

¶ Huius contrarium est Infelix, infortunatus. *ἡλιον*. *Cic. 4. Philipp.* Si quis Reipublicæ sit infelix, is felix esse non potest, Accipitur pro reuersario. *Virg. 7. Aeneid.* Alt ego magna Iouis coniunx nil linquere in ausum. Quæ potui infelix *Vbi Seruius*, Infelix id est, aduersa Troianis. Aliquando pro sterili & infecundo. *Virg.* Infelix lolium & Steriles dominantur auenæ.

Felicitas, atis, Prosperitas, beatitudo. *ἡλιον*. GAL. *Bonheur*. prosperité. ITALIC. *Felicità*. GERM. *Glücksantent*. HISPANIC. *Bienauentura*. ANGLI. *Happiness*. *Cic. pro Fonteno*, Videor hoc leuiter vobis pro mea auaritate præcipere posse, ut ex eo genere homines, quorum industria, virtus, felicitas cognita in re militari sit, diligenter vobis retinendis exiitimetis. ¶ Felicitas terræ, fecunditas, fertilitas, apud *Plin. in epist. 1. 1. 1.* Erat & Dea apud Romanos hoc nomine, cui ad impetrandum prosperos rerum successus sacra fiebant. *Augustus 4. de Ciui.* Quid felicitas Dea est, ædem accepit, aram meruit, sacra ei congrua instituta sunt. Huius contrarium est infelicitas.

¶ A Deo felicitas, *ἡλιον*, id est felicitas datur Deum homini munere, ut res nostræ bene cedant, id in nobis situm non est, sed à superum arbitrio pender. Hominum est eo natus, Deū est euentus. ¶ Felicitas multos habet amicos, *ἡλιον*. Finittimum est illi, *ἡλιον*, id est felicitas cognata in re militari sit, diligenter vobis retinendis cognatus est vel quilibet. Notior est sententia quam ut requirat interpretem. ¶ Felicitas raro inuidiam effugit. *Senec. capite 2. de Consol. ad Polyb.* felicitatem suam non continuit Oceano Iul. Cæsar. *Idem Senec. cap. 14. de Consol. ad Mart.* felicitas simulachrum. *Suetonius in Tib. cap. 4.*]

Felicitèr, aduerbium, Prosperè, beatè, fortunatè. *ἡλιον*. GAL. *Heureusement*. ITALIC. *Felicemente*. GERM. *Glücks*. HISPANIC. *Bien auenturado*. ANGLI. *Prosperously*. *Cic. 3. de Finibus*. Necessario sequitur omnes sapientes semper felicitèr, absolute, fortunatè viuere, nulla re impediri, nulla re prohiberi, nulla egere. *Plaut. Mercator.* Felicitèr is sapit, qui alieno periculo sapit. *Virgil. 1. Georg.* Hic segetes, illic veniunt felicitus vix. [*Suet. in Claud. cap. 7.* Acclamante populo Felicitèr. *Plautus Auiul. sc. 6. 1. 4.* Quæ res tibi bene felicitèr que vertat.]

Fellico, as, Lac exugo. *ἡλιον*. GAL. *Tetter*. ITALIC. *Tetter*. GERM. *Luffsaugen*. HISPAN. *Mamar lecho*. ANGLI. *To sucke milk out of a dugg*. *Solinus in Collect.* Nequaquam mater pullo præbet vbera fellicanda. Fortassis legendum vellicanda. *Apud Nonium* est fellare pro exungere. *Varro*, Tum cum ad quem veniunt in hospitium lac humanum fellasse.

FELSINA, Vulgo Bologna. Vrbs Italiae, postea Bononia appellata, ut scribit *Plin. lib. 3. capite 15.* in descriptione octauæ regionis Italiae, Intus (inquit) colonia Bononia. Felsina vocitatur, quum princeps Hetruriae esset.

Femur, minis, Sumitur in eadem significatione qua femur. *ἡλιον*. GAL. *Le dedans de la cuisse*. ITA. *La parte dentro ueia costia*. GERM. *Das innere theil drey an schenckel oben*. HISPAN. *El mislo por la parte de dentro*. ANGLI. *The inner part of the thigh*. ¶ Proprie tamen femina, teste *Valla lib 4.* sunt interiores partes: femora, exteriores: femina posteriores: femora interiores. *Plin. lib. 11.* sic de apibus scribit, Prioribus pedibus femina onerant propter matura scabra, *Et lib. 28.* Femina, inquit, atteri adurique equitatu, notum est Femina enim interiora equitando atteranso atteruntur, nõ exteriora. [Hæc duo tamen interdum confunduntur femur & femur. *Plaut. Miles. sc. 2. 2. 2.* In femine habet æquam manum. Mox, ferrens femur dextrum.] *Lucey. lib. 4.* ideo fatigata posse Suram ac feminum pedibus suadata picari.

¶ Hinc Apuleius finxit vocabulum, Interfemineum, pro pudendis mulieribus, veluti positis inter femina. *Column. lib. 7.* Vtile quoque & sub femina manum subducere, ne ad huiusmodi tactum post mo-

quum & alias fœcundi arui laudes retulisset, adiecit, Et cui pure solum:nanque hoc imitatur arando. Neque enim aliud est colere quam resolovere & fermentare. Ex quibus Colum. verbis clarissimum est, fermentare terram, nihil aliud esse, quam diligenti cultura paffinatione, siue etiam calidis sterconibus, quale est columbinum, terra putrefacere, resolovere, & rationem reddere.

Fermentescere, Est crescere, & rascere addito fermento: & proprie de pane dicitur. § ΠΥΖ βασιλκ. ζουαδου. GAL. Etre leuè ou enflè de leuain, s'enfler ou leuer la pâte. ITA. Leniarsenfiare. GERM. Aufgehn oder geschwâlen von dem saurtig. HISPAN. Leudarfe. ANG. To swell by leauen. § Quauis etiam ad terram transferatur quæ tunc fermentescere dicitur quum densatis ille glebarum rare fit, & resoluitur. Plin. lib. 18. cap. 8. Quum reiatat inter digitos, fermentescens, Idem ibi. lib. 17. cap. 2. Tellus quoque illo modo fermentescit, & succi plena, ac lactescens facis non effœta, quum tempus aperit, tepidis arri-der horis.

FERO, fers, tuli, latum, Proprie significat porto. § ΠΩΝ nasa λωδ sabal. φεσ. GALLIC. PORTER. ITALIC. Portare. GERMANIC. Tragen. HISPAN. Lleuar dtraer. ANGLIC. To carie, to beate. § Virg. lib. 5. Aeneid. Vix illam famuli Phegeus Sagarisque ferebant. § Facit etiam præteritum tetuli, ut apud Terent. teste Diomede lib. 1. Grammat. Huc tetulisse pedem. [Ferre annos dicitur vinum. Quintilian. cap. 4. lib. 2. Item Ferre statem. Plinius Catull. de Com. Beren. Digna ferat si quis inaniter adiuravit. Ouid. Eleg. 8. lib. 1. Trist. Hac ratione diuinai notitiâque tuli. (id est adeptus sum.) Idem Eleg. 1. lib. 1. Trist. Ingeniique minor ferere mei. (id est diceris.) § Ferri ordine (id est ordinem sequi.) Ouidius El. 1. lib. 2. Trist. § Pro accipere. Plaut. Hinc dimidium aut plus feret. Lures delubra tulerunt Ouid. 6. Fastor. § Pro ire. Sueton. in Aug. c. 32. se se ferere succincti ferro. Pro adferre: Gell. c. 1. l. 5. Ferre medicinas. Et Plaut. Aulul. sc. 5. a. 3. Mores pro dote ferant. Et Aulul. sc. 2. a. 2. Feras argentum. id est, auferas, accipias. Ouid. 13. Metam. Quidve domum fertis decimo, nisi dedecus anno. Tibul. lib. 4. (Sol) æstiuum ferunt in orbem. § Ferri, pro ferere efferi. Plaut. Aulul. sc. 3. a. 1. Cras veniat, perendie feratur foras. Et Ouid. Eleg. 3. lib. 1. Trist. sine funere ferri, (id est auferri.) § Pro dignari. Ouid. in epist. Seruus eras, Seruo nubere Nympha tuli. § Aliquando pro Inferre: Linius lib. 4. bel. pun. Vitandæ, non inferendæ fraudis causa, hoc consilij capimus. § Pro auferre, siue accipere. Ouid. 13. Metam. Ipse tulit pretium, iam nunc certaminis huius. Item Sueton. in Tiber. c. 16. Ferre pretium perfererant.]

§ Aliquando tolero, patior. Terent. in Heauton. Nam quem ferret, si parentem non ferret suum? Aliquando duco, dirigo. § Lius lib. 1. Pergit ad proximam speluncam, si forte eo vestigia ferrent. Virg. 6. Aeneid. Hinc via tartarei quæ fert Acherontis ad vndas. § Sæpe etiam accipitur pro dicere, præsertim in tertis personis. λίζω. ut, Sic ferunt homines, hoc est sic loquuntur, aut dicunt. Tacit. li. 35. Ex Caio Cæsare se genitum ferebat. Linius lib. 1. ab Vrbe, Faustulo fuisse nomen fertur. Cic. de Amic. Quod Tarquinius dixisse fertur tum quum esset exul. Virg. 1. Aeneid. Quam Iuno fertur terris magis omnibus vnam Posthabita coluisse Samo.

§ Aliquando exhibeo. Virg. 3. Aeneid. Sacra Dionæ matri, diuisque ferebam. § Aliquando concupisco, λίζω, ut, § Sallust. in Casil. Tunc Catilina polliceri tabulas nouas, proscRIPTIONES locupletum, magistratus, sacerdotia, rapinas, atque alia omnia quæ bellum & libido victorum fert. Lucan. lib. 1. Fert animus causas tentarum exponere rerum. Ouid. 1. Metam. In noua fert animus mutatas dicere formas Corpora. § Aliquando extollo, φεσ. Sallust. Consulares omnes itemque Senatus magna pars sententiam eius laudant, virtutem animi ad cælum ferunt. § Aliquando gigno, produco. § Virg. 11. Aeneid. Si duo præterea tales Idæa tulisset Terra viros. [Sueton. in Aug. c. 63. Ex Liua nihil liberorum tulit. Idem in Tib. c. 47. Et in Calig. c. 7.] § Aliquando habeo. Virg. 5. Aeneid. Ferre sui dederat monumentum & pignus amoris. § Aliquando affero. Virg. 11. Aeneid. Legati responsa ferunt. § Aliquando confero. § Virg. 5. Aeneid. quibus acer Etyx in prælia suæ Ferre manum. § Aliquando disturbo. φεσ. Virg. lib. 1. Aeneid. Quippe ferant rapidi secun, verrantque per auras. § Aliquando ostento. φεσ. Virg. 11. Aeneid. captiuo siue vt se ferret in auto, Venatrix. § Aliquando confulo. φεσ. vt Pompeius tulit ad populum, Sic ferre ad Senatam, est Senatam aliqua de re consulere. φεσ. Aliquando aufero, φεσ. Virg. in Daphnide, postquam te fata tulerunt. Idem 9. Eclog. Omnia fert ætas, id est auferit. Aliquando refero, seu recipio. Terent. in Adolph. Pro labore ab his fero odium. id est φεσ. § Aliquando assequor. Terent. in Eunuch. Hoc si effœctis, quoduis donum & præmium à me optato, id optatum feres. Et in Adolph. Ni faciant quod illos æquum est, haud sic ferent, id est obtinebunt. § Quod si cum hoc verbo, præ me, præ te, vel præ se, addatur, significat dicto, vel facto, vel gestu aliquid ostendo, confiteor. φεσ. vt, Præ te fers iram. Quintil. Fiduciam igitur præ se ferat orator, semperque ita dicat tanquam de causa optime sentiat, id est, ex ipso aspectu oratoris, ex ipsa voce, ex ipsa oratione eluceat fiducia: quemadmodum qui pugnaturi sunt, in vultu & gestu indicant ranciam vel formidinem vel sicuciam, hoc est præ se ferunt fiduciam, formidinemve. Cicero, Nam ille qui accipit iniuriam, meminit, & præ se fert, id est, se mentem persequendæ iniuriæ habere ostendit.

§ Ferre auras est assuescere aëris varietati quæ obest. Virg. lib. Geor. Quum semel hæserunt aruis, aurisque tulerunt. § Ferre tribum, ferre centuriam dicitur is qui tribum vel centuriam habuit sibi suffraganem. Cicero pro Plancio. An tandem vna centuria prærogatiua tantum habet authoritatis, vt nemo vnquam prior eam tulerit quin renuntiatu sit? Idem 4. Philipp. An tum quum es factus, vnam tribum sine Curione ferre potuisses? Ferre suffragium, est suffragari, iudicare sententiam ferre. Cicero Attic. libro 1. Idemque refert vt vniuersus populus in campo Martio suffragium de cæde P.

Clodij ferat. Ferre sententiam, est pronuntiare. Cic. pro Cluentio. Vt autem Iudices de hominum fortunis sententiam ferent.

§ Ferre fortunam, pro vti, φεσ. § Ferre expensum, est id quod alicui dederis, in rationes referre. Cui opponitur referre acceptum, quod est, id quod accepit ab aliquo, in rationes referre inter accepta. Qui plura ea de re nosse cupit, videas Adrian. Cardinalem qui dignissime hæc explicuit. § Ferre iudicem alicui, pro iudicio alicui laceßere, & iudicem offerre. Cic. pro Q. Roscio, Quem ego si ferrem iudicem refugere non deberet, quum testem producere reprehendere audebit. § Ferre conditionem pro offerre & præscribere. Cic. pro Quintio, Conditionem tui, si vellet pecuniam petere, Quintium iudicium solui, satis daturum. Idem pro S. R. Hanc conditionem misero ferunt. * Ferre annos & vetustatem, siue perferre, dicuntur vina proprie: quod ad alia quoque transfertur, & significat, Vetustate non exolescere. Quintilianus libro primo, cap. 4. Quare mihi ne maturitas quidem festinet, ac multa in lacum statim austera sint: sic & annos ferent, & vetustate proficient. Idem lib. 10. cap. 1. Paucos enim vel potius vix vllum ex iis qui vetustatem pertulerunt, existimo posse reperiri, qui iudicia adhibentibus non allaturus sit vtilitatis aliquid. Sumpta à vinis metaphora quæ non fugiunt. * Fert natura. Id est, Per naturam licet. Casar 3. belli Cimil. * Natura fert vt extrema ex altera parte grauitur, ex altera autem acutè sonent. Id est, natura comparatum. Cic. in Somnio Scip. [Quintil. Si res in contrarium tulit. Senec. cap. 16. de Consol. ad Mari. Si bene fers amissum filium. Ouid. 5. Fast. Si quid fert Impetus, ora. omne feres. Senec. cap. 16. de Consol. ad Mari. Si bene fers (amissum filium) magna solatia reliqui nepotes: si male, magna onera. Ouidius Eleg. 1. lib. 4. Trist. Et tulerit quo me casus, & vnde subit. § Ferre se pro ciue. Linius lib. 4. d. 4.

§ Composita sunt affero, aufero, antefero, confero, circumfero, superfero, transfero, quæ habent penultimam correptam, [Tetuli: Plaut. Amph. Et manum præhendit, & osculum tetuli tibi. § Ferens, entis: Ouid. Eleg. 2. lib. 1. Trist. Vt mare subsidit ventisque ferentibus vtar. § Latus, aum. Plaut. Amph. Diuinitus non metuo, qui vxori latæ suppetæ scient.]

LATOR, oris, verbale. § ΠΩΝ nose λωδ sobel. φεσ. GALL. Porteur. ITA. Latore, portatore. GER. Ein trager. HISPAN. El portador. ANGL. A carrier, er beaver. § vt, Lator legis, qui & legislator vno verbo dicitur, ille est qui promulgauit, vel instituit, vel tulit legem, vt, § Cic. 2. de Natura deorum. Ferræne ciuitas vlla latorem istiusmodi legis, vt condemnaretur filius, &c. Aliquando ponitur pro tabellario γρημαγωγός. Sueton. in Caligula. Quasi vniuersa tradita insula magnificas Romam literas misit, monitis sæpe latoribus, vehiculo ad forum vsque & curiam pertenderent. * Latorius, Adiect. vt, Latoria lex, Cicero 3. Offic. Atque iste dolus malus etiam legibus erat vindicatus, vt tutela 12. tabul. & circumscriptio adolefcentium lege latoria. Quo in loco antiquissimi codices scriptum habent lege Pletoria à Pletoro lata.

[Latio, onis, Linius lib. 8. dec. 4. Latio suffragij.] FERAX, feracis, Fertilis, fœcundus. § ΠΡΑ πορθη. φεσ. GALLIC. Qui porte & rapporte beaucoup, fertile, de grand rapport. ITA. Fertile, fecondo, abundante. GERMAN. Fruchtbar. HISPAN. Cosa feril. ANG. Fertile, fruitful, ranche. § Plaut. in Epidic. Nullum esse agrum opinor in agro Arctico æque feracem, quam hic noster Periphanes. Colum. lib. 1. cap. 3. Nullus feracior, & vberior locus, &c. Plin. Vt tam ferax bonarum artium seculum videremus.

Feracissimus, superlatiuus, Fertilissimus. φεσ. Plin. in Panegyrico Tatis segeribus induebatur, vt cum feracissimis terris quasi nunquam cessura cereret.

FERACITAS, tatis, Fertilitas, fœcunditas. § ΠΡΑ πορθη. φεσ. GAL. Fertilité, planté, abondance. ITA. Fertilità, abbondanza. GER. Fruchtbarkeit. HYS. Fertilitad. ANGLIC. Fertillie or fruitfulnesse. § Colum. lib. 3. cap. 2. Vbi nihil erit, aut non multum quod proritet feracitatem, potius sequetur, &c.

Fertilis, e, adiectiuum, penultima correpta, Ferax. § ΠΡΑ πορθη. φεσ. GAL. Fertile, abondant de grand rapport. ITAL. Fertile, abbondante, grasso, fruttuoso. GERM. Fruchtbar, das vit tregt. HISPAN. Fertile, abundante, fruttuoso. ANGLIC. Fertile or fruitful, cancke. § Colum. lib. 4. Vt ex his partibus trunci sumantur, quæ & genitales sunt, & maxime fertiles vberitimos, maximeque fertiles agros incolere. Cicero 1. de Diuinat. Virg. 2. Georg. hic fertis vix, Hic laticis, qualem pateris libamus & auro Plin. lib. 14. in Proam. Tanto præcorum cura fertior, aut industria felicior fuit. Ouid. 4. de Pont. Fertile pectus habes, intèrque Helicon colentes vberius nulli prouenit ista seges. [Tibull. lib. 4. Dum terna per orbem sæcula fertilibus Tirâ de curretis horis.] Plinius Capratio in quæstu fertilissimo. Ouid. 1. de arte, Fertior seges est alienis semper in agris, Hinc.

Fertilitas, sicut à ferax feracitas, vbertas agrorum, bonitas agrorum. φεσ. GAL. Fertilité, abondance. ITA. Fertilità, abbondanza. GERM. Fruchtbarkeit. HYS. Fertilitad. ANG. Fertillie, pleinie, abundance. § Colum. Id enim non accidit palmis fertilitate. Fertilitas loci. Casar 2. bell. Gall. Cic. 1. de Diuinat. Quæ sit vel fertilitas agrorum, vel fertilitas futura. [Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Magnæ fertilitatis opus. (i. res Augusti.)]

Ferentarii, orum, Lewis armaturæ milites, auxiliatores à ferendo auxilio, vt quicquid opus esset auxilio ferrent, ex cursu leues, armis grauibus non impediti, sed ense & telis tantum instructi. Hæc Nonius. φεσ. Varro autem ferentarios vocat milites, qui fun dis, lapidibusque pugnabant: quæ tela feruntur, non teuentur. Sallust. in Casil. Postquam eò ventum est, vnde à ferentariis prælium committi posset: Hi & velati vocabantur, vt inquit Fesius, quod vestitus inermes fererentur exercitum.

Ferculum, Teste Nonio, Missus cibi ita dictus quod ad mensam inferatur. φεσ. GAL. Vn mets de viande, qu'on porte & met sur la table. ITALIC. V inanda, che si porta in tavola. GERM. Ein tracht. HISPAN. Manjar de cosa que se lleva en plato. ANG.

culturam ad oculos laneam: Palliolum habeas ferrugineum: nam is color est thalassicus: hoc est mari, & nautis qui in mari versantur idoneus. Non ab similibus error est eorum qui ferrugineum colorem arbitrantur esse colorem hyacinthi: eo quod Virgil. 4. Georg. hyacinthos vocat ferrugineos. Constat enim vel Ovidii testimonio, florem hyacinthum purpurei coloris esse, ut potest qui Hyacinthi praeri sanguinem ex quo enatus fertur, dicatur referre. Certum est itaque Virgilium hyacinthum non dixisse ferrugineum, quod ferrugineum colorem imitaretur eadem ratione qua 6. Aeneid. cymbam Charontis dicit esse ferrugineam, quod scilicet fungosa putabatur & luctuosa. Solent enim lugentes vestibus ferruginei coloris uti, quod is color fuscus sit, & subobscurus. Sic etiam Virg. hyacinthum colorem vocat ferrugineum, hoc est lugubrem & funestum, alludens nimirum ad fabulam illam, qua fertur hunc colorem ex sanguine Hyacinthi pueri ab Apolline iactu disci occisi, primum fuisse enatum. Haec paulo verbosius visum est discutere, quod videamus eruditos nostri seculi tam discrepantia de hoc colore tradidisse, ut quid de eo sentire debeamus, non facile fuerit constituere. Sed certe verisimile est hunc colorem eum esse, quem supra diximus, qui scilicet ferruginis (a qua nomen habet colorem imitatur: hincque eundem esse quem veteres appellauerunt. Baticum, seu Hispanum. Quod etiam non obscure ostendit Virg. 9. Aeneid. quum vocat ferruginem Iberam, hoc est Hispanicam. Quo coloris genere etiam hodie nautae Hispani, atque adeo omnes tenuiores utuntur: ut non immerito Plinius colorem hunc videatur appellasse thalassicum, hoc est, mari maxime convenientem. Nam quum hic color sit nauticus, & penes terrae similis, neque facile mutat colorem, neque maculae in eo apparent. Constat autem hunc colorem fuisse viliissimum vel eo argumento, quod Plinius in loco iam citato ferrugineas vestes piscatoribus tribuit. Nam quum iussisset Pleusidem aduenire exornatum causa & palliolo ferrugineo, ut probe nauclerum clementeretur, subdit, Atque apud hunc senem omnia haec sunt, nam is, piscatores habet. Huc accedit, quod Plin. lib. 29. cap. 6. scribit lacertas virides ferrugineas maculas esse distinctas. Lacertae autem maculae eius esse coloris quem iam indicamus, nemo addubitavit qui vel semel lacertam viderit. Non tamen inficias iuerim, pro ea verborum inopia, quae est apud Latinos in distinguendis coloribus vel ipso Plinio teste, colores aliqua ex parte ad hunc accedentes, etiam ferruginis nomine fuisse appellatos. Hinc etiam apud Claudianum, lib. 2. de Rapin Proserpinae, violas etiam ferrugineas insensum appellari, & a magna auctoritate scriptoribus colorem ferrugineum inter gratissimos colores numerari. Quamobrem ut non inagnopere repugnauerim is qui hunc colorem Gallorum lingua Tanem, aut Casianum interpretantur, pro intentione, aut dilutione obscurae rebedinis, alius atque aliis appellantes nominibus: ita plurimum ab his dissentio, qui hunc eundem faciunt cum colore caeruleo, quem alio nomine Venetum appellant. Quorum errorem mansisse arbitror ex loco Vegetii libro 3. cap. 37. male intellecto, quod ibi Vegetius nautis videatur tribuere colorem caeruleum, siue Venetum, quibus (ut supra ostendimus) Plinius assignat vestes ferrugineas. Arbitrari siquidem eundem esse colorem quem Plinius ferrugineum, & Vegetius caeruleum siue Venetum vocat. Sed hoc argumentum quam falsis innitatur fundamentis, facile diiudicabit, qui citatum Vegetii locum non occitanter excusserit. Neque enim ibi caeruleum colorem nautis omnibus attribuit, sed is tantum qui in bello navali scaphis quibusdam exploratoris hostium consilia inueltigant, quibus etiam velum navis atque ipsos adeo videntes caeruleo colore tinctos esse iubet, ut aquae marinae similitudine, hostium oculos facilius fallant.

Ferrumen, penultima prod. inis, Quoddam quasi gluten, iunctura, seu ligatura, qua metalla, siue etiam aliae res consolidari solent. פדד דבב. נדמא. סודור. GALLI. Soudure, liaison de metaux ensemble. ITA. Saldatura, colla, ligamento de metalis. GERMA. Lötlung. HISP. Soldadura. ANG. Solder-gue, or any such thing where with mettall or other thing is fastned together. Plin. lib. 36. cap. 23. Ruinarum urbis est maxima causa, quod fuso calcis sine ferrumine suo camenta componuntur. Calcem vocat ferrumen camentorum, id est lapidum, quod illa consolidentur & conglutinentur camenta. Ferrumen autem (ut suo loco diximus) vocatur chrysocolla. Gell. cap. 15. lib. 13. Tanquam ferrumine immisso fucior versus.]

Ferrumino, as, penultima correpta, Iungo, consolido: proprie de metallis dicitur, quauis & ad alia transferatur. פדדק. פדדק. סודור. GALLI. Souder, & joindre ou coller ensemble. ITA. Soldare, congiungere. GERMANIC. Lötlung. HISP. Soldar la mesma materia, como hierro. ANGLI. To gisser or solder. Pompon. Inreconsultus, si tuum scyphum alieno plumbo plumbaueris, argento ferruminaueris, nondubitarit tuum scyphum esse. Plinius pro glutinare posuit li. 36. Vitrum sulphuri incoctum ferruminatur in lapides, hoc est glutinatur in formam lapidis. Erii. 35. Calcis quoque usum bitumen praebuit, ita ferruminatis Babylonis muris.

Ferruminatio, פדד דבב. נדמא. סודור. GALLI. Soudure ou collure de metaux. ITALIC. Saldamento, saldatura, incollatura. GERMA. Zusamen lötlung. HISPAN. Soldadura. ANG. A soldering. Paul. in Rem actio. 5. Item quocumque ff. de re vend. Ferruminatio per eandem materiam facit confusionem, plumbatum vero non idem efficit.

Fertilis, vide FERRO.

Fertum, ti, pro libi genere. Vide FARTUM.

Feruo, es, ferui, vel ferui, igne supposito caleo, ebullio. פדדק. פדדק. סודור. GALLI. Bouillir. ITA. Bullire. GERMA. Siedeln. HISP. Hervir, bullir. ANGL. To seer, to be chaufed. Inde aqua proprie feruere dicitur, quum vix ignis commouetur & agitur: quod etiam bullire dicitur. Transfertur tamen ad ea, quae quouis modo calefunt, siue aliquo actu agitantur. Sic vinum feruere dicimus, quod ex musto transit in vinum. Plin. lib. 14. cap. 9. Medium inter

dulcia vinum est, quod Graeci αρωμαστος vocant: hoc est semper matum. Id euenit cura, quoniam feruere prohibetur, sic enim vocant multi in vina transitum. Sic etiam mare feruere dicitur quum aestu & fluctibus agitur: unde & ferum appellatum voluit Ouid. 11. Metamorph. ponus vergigine feruct. Feruere opus dicimus, dum studio & diligencia elaboratur. Hominem quoque ita odio, aut calore feruere dicimus, dum ira, aut odio, aut calore incensus est. Cic. pro Quintio, Vique eo feruet feruere quae avaritia, ut de suis commodis velit aliquam partem amittere, ne quam partem huic propinquo suo illius ornamentis relinquat. Horat. 1. Epist. 1. Pectus avaritia, miscraque cupidine feruet. Ouid. 2. Metamorph. utque animus tumida feruebat ab ira, Arma afflicta capis. Marcialis, fora libris omnia feruent. Huius contrarium est Deferuere, quod est mitescere, & placidum fieri, seu a calore deficere. Composita a feruo sunt Deferuico, Efferuico, Referuico A quibus deferuico, & Referuico. Vide Jus Iuris.

Feruens, participium, Quod bullit aut calidum est. פדדק. פדדק. סודור. GALLI. Bouillant, fort chaud, feruent. ITA. Bollente, calidissimo. GERMA. Siedend. HISP. Herviente. ANGL. That seethed, mer y hoat. Plinius lib. 7. cap. 2. Feruntque istas salina, ut feruentis aquae contactum fugere. Plin. Curt. sc. 2. a. 4. Quasi aquam frigidam feruentem ita esse putatis leges. Idem in Amph. facere aliquem feruentem flagris. Idem Capt. sc. 2. a. 4. Epulas fouere focolis feruentibus.]

¶ Migrat interdum in nomen, adnitiueque comparationem. Horat. 1. Serm. Satyr. 10. Quale fuit, Crassi rapido feruentius anni Ingenium Columella lib. 12. cap. 59. Ad praesidium aquae calidae curritur: sed id non feruentissima fieri oportet. Cic. 1. Officiorum. Nam fortis animus & magnus in homine non perfecto nec sapienter feruentior plerumque est.

Feruenter, aduerbium, Vehementer. פדדק. פדדק. סודור. GALLI. Feruement, ardemment. ITA. Ardentemente. GERMA. Siedstich. HISP. Hervientemente. ANGLICE, Haely, earnestly, hastily. Caelius Ciceroni, Quod Pilius necessarius Attici nostri de repetundis eum postulauit, magna illico fama surrexit, & de damnatione feruenter loqui est coepit.

Feruescio, is, Ferueo. [GALLI. S'eschauffer, deuenir chaud, commencer à bouillir.] פדדק. פדדק. סודור. ANG. To boyle over. ut, Terra feruescit sole. Lucret. lib. 6. Ventus mobilitate sua feruescit apud eundem. [Pl. Capt. sc. 1. a. 4. Possentne ferueferescere.]

Feruo, is, ui, eiusdem significationis est cum ferueo. פדדק. פדדק. סודור. GALLI. Boillir. ITA. Bollire. GERMA. Siedeln. HISP. Hervir. ANGL. To seeth, to be chaufed. Incipit & sicco feruere terra Cane Gell. lib. 2. c. 29. Dominus quos rogauerat opperitur, sol feruit, & fit nihil. Teven. in Adelph. Ego illius sensum pulchre calleo, quum feruit maxime, tam placidum quam ouem reddo. Virgilius 3. Georg. Omnia tunc pariter vento nubibusque videbis feruere.

Feruofacio, is, ut ferueat efficio. פדדק. פדדק. סודור. GALLI. Faire bouillir. ITA. far bollire. GERMA. Sieden machen. HISP. Hazer hervir. ANGL. To cause to seeth, to mak scalding hoaze. Caio de Re russ. Et potionem polentae eodem addito, & oleum postea feruefacio. Idem cap. 123. Eam feruefacito cum congio vini veteris.

¶ Feruefacio, pro calefacio. Plin. Pseud. Ex ipse se patinae feruefaciunt illico. Feruefacta iacula. Caesar 5. bell. Gall.

¶ Hinc componitur Inferuefacio, quod est in re aliqua operam do, ut quid ferueat. Caro, Sumito brassicam, conuicio in aquam feruentem, coquito paulisper, uti subertuda sit: postea aquam defundito, non omnem: eo addito oleum bene, & salem, & cumini paululum, inferuefacio paulisper.

Feruofus, a, um, penultima correpta, Feruens, maxime calidus, ardens. פדדק. פדדק. סודור. GALLI. Fort ardent & brulant, bouillant. ITA. Bollente. GERMA. Siedstich. HISP. Herviente. ANGLI. Scalding hoat. Plin. lib. 13. cap. 4. Nulla est in Italia sponte genita, nec in alia parte terrarum, nisi in calida: frugifera vero nusquam nisi in feruida. Cic. 2. de Natur. Deor. Tam vero reliqua quattuor pars mundi ea & ipsa tota natura feruida est. hoc est ardens maxime. [Ouid. El. 10. lib. 3. Trist. Nec cumulant altos feruida multa lacus.] ¶ Ponitur & translata pro vehementi, feroci, diligenti. Lin. 7. bell. Pun. Quum toto eo bello damnola, praepropera, ac feruida ingenia Imperatorum fuissent. Et Cic. de Clar. Oras. Appij Claudij volubilis, sed paulo feruidior erat oratio. Hinc fermentum dictum est, quod feruendo crescat.

Feruofus, pen. corr. Aduerbium. פדדק. פדדק. סודור. GALLI. Feruement, ardemment. ITA. Feruientemente. GERMA. Siedstich/mit effer. HISP. Hervientemente. ANGLI. Haotlie, ardentlie. Plin. Trucl. feruidus ut tota floret, ut oleum Nitide nitet.

Feruofus, oris, Calor vehemens qualis est ignis vel solis aestus. פדדק. פדדק. סודור. GALLI. Ardeut, ferueur grande chaleur. ITA. Bollore, ardore, feruore. GERMA. Siedstich. HISP. Hervir, obra de hervir. ANGL. A burning heat or vehemencie. Plin. lib. 11. cap. 31. Indi surantur aestiuo feruore aurum eorum a formicis tempore hyberno. Hor. 1. Carm. Ode 16. me quoque peccoris Tentavit in dulci, iuuenta fessor, & in celeres iambos Misit furentem. * Lucret. lib. 5. Nivius torret feruoribus aetherius, sol. Maris feruor. Cic. de Prou. Consul. * Siccis aer feruoribus vltus Ouid. 1. Metam.

Ferula, la, penultima correpta, Baculus, siue virga qua puerorum manus feruntur, unde & nomen habet: quoniam sint qui a ferendo malum deducere, quod propter leuitatem senes ferula proscipione solent uti. פדדק. פדדק. סודור. GALLI. Baguette, verge. ITA. Bacchetta, sferza. GERMA. Ein stab/stoch oder rutz. HISP. Cayado, cañahja. ANGLI. A roade to strike children on the palme of ther hands. [Sneton. in Calig. cap. 20. Obiurgare scripta mala ferulis.] Inuen. Sat. 1. Et nos ergo manum ferulae subduximus. Marcialis lib. 10. Ferulaeque tristes sceptra pedagorum Celsent. Colum. Nec manibus mures tegulas. Idem, ferulaeque minaces Plantantur.

Plantantur. Græcè *ῥαβδός*: & per diminutionem *ῥαβδίου* dicitur. Inde apud Platonem in *Phædone* *ῥαβδὸς ἀκούει*, ministri Bacchi, quasi feruligeri nominantur. Baccho enim ferulæ assignantur, quæ afinis gratæ sunt in pabulo. Ideo afinus grata hostia Baccho cadit. Ferula annuenerata est inter externos fructus à Plinio, lignum corticis loco habet, ligni autem loco fungosam incus medullam, quemadmodum caulis fœniculi, quamvis in multo maiorem astringentiam & crassitudinem exerceat. Nasitur in locis calidissimis: & vix alibi quàm in Africa. Nulli fruticum leuius maior, ob id gestata, facilius baculorum vsum seuecturi præbet. *Colum lib. 3.* In quo serobe destinaverit nuces serere, terram minutam in modum semipedis ponito, ibique semen ferulæ factio: quum ferula fuerit enata, eam findito, & in medulla eius nucem Græcam, vel auellanam abscondito.

* Frangere ferulas dicitur, in quo ferulæ franguntur. *Iuven. Satyr. 6.* hic frangit ferulas, rubet ille flagellis.

Ferulaceus, a, um, *ῥαβδίακός*. *Plin. lib. 18.* Ar milium & paniculum in culmen geniculatum & concavum: zizania vero, in ferulaceum scilicet fastigiatur.

Ferula, sylvestris rapsia, *Doosc. lib. 4. cap. 159.* Ferulæ descriptionem lege apud *Dioscor. lib. 3. cap. 75. Plin. lib. 13. cap. 22. lib. 20. c. 22. & lib. 14. cap. 1.*

Ferulago, rasia, *Diosc. lib. 4. c. 152.*

Ferulus, vide FERA.

Fescennini versus, *ut auctor est Festus*, Carminis genus erat omni obscenitate & flagitio plenum: ita dictum quod ex Fescennia urbe primum fuerit allatum: siue quod fascinum arcere putabatur, quasi fascinum. *Macrob. lib. 2. Saturn.* Temporibus Triumviralibus Pollio quam fescenninos in eum Augustus scripsisset ait, At ego taceo. Non est enim facile in eum scribere, qui potest proscribere.

FESCENNIA, teste *Plin. lib. 3. cap. 5.* Hetruriae civitas est cuius populi originem trahunt ab Atheniensibus. GER. Eum stat in Hetruria heisset *Castellana.*

Fescenninus, a, um, *Virgil. 7. Aeneid.* -hi Fescenninas acies, æquosque Faliscos.

Fessus, a, um, Fatigatus: & tam ad animum, quàm ad corpus refertur, *ut auctor est V. alia lib. 4. Elegans. de quo in dictione DE BETIS COR.* *ἴσχυρος* *ni. eph. ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Laisseauville*, qui n'en peut plus. ITA. *Stavico, Iaffo, Stracco.* GERM. *Ernüder.* HISP. *Cansado.* ANGL. *medial, pred.* *Virgil. 1. Aeneid.* Tum Cererem corruptam vendis, Cerealiaque arma Expediunt fessum rerum. *V. bi Servius.* Fessum, hoc est penuria fatigati. *Idem 2. Eclog.* Thestylis & rapido fessis messoribus æstu Allia, serpillumque herbas contundit olentes. *Plin. 7. cap. 52.* Puerum æstu & itinere fessum. [*Quid. 13. Metam.* Fessus senilibus annis. *Idem Eleg. 1. lib. 3. Trist.* Dat placidam Fesso, Lector amice maquam.]

Festino, as, penul prod. Propero, maturo, celero accelero. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALLI. Se hafter, s' auancer, diligenter. ITALI. *Affrettare, affrettarsi.* GER. *Enten.* HISP. *Apressurarse, aquexarse.* ANG. *To mak haste, so speede.* [*Quid fit, & vnde, & quid differat festinare à propere, docet Gellius cap. 14. lib. 16. Plaut. Aul. sc. 3. a. 3.* Coquite, facite, festinare. *Idem Aul. sc. 3. a. 3.* Qui nunc festinat, atque ab ea minatur abire. *Virgil. 2. Aeneid.* Festinate viri: nam quæ tam fera moratur Segnitias? *Plin. de viris illust.* Sed quum ad Camerinam ab hostibus obsessam festinaret, à Pœnis in angustiis clausus est. *Plaut. in Aul. Remigio, velloque quantum poteris, festina, & fuge.*

* Item pro Festinatante conficere. *Ouid. 11. Metam.* -& iam quas induat illa Festinat vestes. Sic *Virgil. 4. Aeneid.* dixit festinare fugam. * Cum infanituo. *Plin. lib. 9. cap. 8.* Solumque iocum pandendis retribus habilem effugere festinant. *Quint. lib. 9. cap. 4.* Finem imponere egresso festinatam modum volumini festino.

¶ Interdum festinare est trepidare, & turbare. *Sallust.* Festinantibus in summa inopia patribus. *Terent. in Adelph.* Quid festinas, mi Getæ? animum recipe. *Idem in Eunucho.* Quid istuc? quid festinas? aut quem quæris Pythia?

Festinos, aris, passivum. *Tacit. de moribus Germ.* Nec virgines festinantur, id est, citò ad coniugium abripiuntur.

Festinatius, participium. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Haste & auancer, fait en haste.* ITA. *Affrettato.* GER. *Begetet.* HISP. *Apressuraxado, aquexado.* ANG. *That is doone in haste, hastid.* *Plin. in Paug.* Quinimò festinatis honoribus amplificat atque auget, & maioribus suis reddit. *Tacit. in vita Agricola.* Ita festinatæ mortis grande solatium tulit.

Festinantia, & Festinatio, Propertio. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Haste, hastueré.* ITA. *V. elocis, ferra.* GERM. *Entungeyt.* HISPANIC. *Priesta ò quexura.* ANGLI. *Hastinesse, speediness.* *Cicer. pro Milone,* Quæ causa, cur Romam properaret? cur in noctem se coniceret? quid asserebat festinationem? *Columell. libro 11. cap. 2.* Quo cautior villicus vel abstinere possit operibus, vel festinationem adhibere.

Festinantèr, aduerbium à festinans, Celeriter & citò. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Hastuement, en diligence, soudainement.* ITA. *Frestolosamente.* GER. *Entent, schuell.* HISP. *Apressuradamente.* ANGLIC. *with speede, hastie, quicke.* *Cic. 5. de Finibus,* Illud mihi à te nimium festinanter dictum videtur. Sapientes omnes esse beatos. [*¶ Festinantius, Suet. in August. cap. 29.* Festinantius publicatum cautumque est.] *Plin. lib. 7. c. 16.* Quia festinantius germinat.

Festinatio, aduerbium à festinatus. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Hastuement.* ITA. *Frestolosamente.* GER. *In ehl.* HISP. *Apressuradamente.* ANGL. *Hastelie, with speede.* *Plin. lib. 18. cap. 10.* Quod nisi festinato peragratur, lurido colore mucescere. *Quint. lib. 4. cap. 2.* Quam nihil properato, nihil festinato fecisse videtur Milo. [*Sueton. in Cæs. cap. 16.* Festinato coactus fenarus.]

* Dicitur & festinatè. Vnde comparat. *Festinatius Tacit. libro 15. in*

principio, Occulto præcepto, compositus cuncta, quàm festinatius agerent: quippe bellum habere, quàm agere maledant.

Festinus, Celer, properans. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Hastie, soudain.* ITA. *V. eloce.* GER. *Entend.* HISP. *Presi, y pressuroso.* ANGL. *C. Hastie, quicke or speede.* *Cic. Aul. lib. 19.* Festino enim simillimus decurro, atque in decursu *Suet. meas* commentari non desino. *Ouid. 11. Metamorph.* cursu festinus anheho Aduolatamenti custes Phocæus Anetor.

Festine, Aduerb. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Hastuement.* ITALIC. *Frestolosamente.* GERM. *Entent, schuell.* HISP. *Apressuradamente.* ANGL. *Hastelie, quicke.* *Cic. Accio lib. 4.* Si quid fortè de comitis, de Republica (sols enim tu hæc festine odorari) scribas ad me.

Festiuitas, festiuitatis, *V. idè FESTVS.*

Festra, Ostium minusculum in sacrario, ab fenestra per detractionem mediæ syllabæ. *Festus.*

Festuca, cæ, penultim. product Minima quæque res, & leuissima. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Vn festu, vn ierton, & scion d'arbre.* ITA. *Ramifcello, festuca.* GERM. *Ein agten stuppel.* HISP. *La paja ò palillo ò cose semijante.* ANGL. *A festuca, greaffe or yonge sette csa irce.* *Columella lib. 8. cap. 15.* Per quos festucæ, sicutique in auariis passim spargendi sunt. *Plin. lib. 19. cap. 10.* Fœminam coitum fugere donec mas festucam aliquam imponat auertat. ¶ Festuca, virga Prætoris quæ imponebatur seruo quem dominus apud Prætorum manumittebat: vnde & vindicta dicebatur, quod ea in libertatem vindicaretur, vt colligi potest ex *Plutarcho* libello, quem de Sera nimum, vindicta inscripsit. *Plautus in Mil.* Quid eadè genua, an festuca facta? serua, an libera? est? *Perf. Sat. 5.* Non in festuca licetor quam iactet ineptus. ¶ Ne moue festucam, *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. Prouerbium, ubi quis enim strepitus impatiens est.

Festucarius, adiectiuum. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALLI. De festu, de ierton. ITALIC. *Di ramifcello, di festuca.* GERM. *Das ven ter agten ist.* HISPAN. *Cosa de paja ò palillo.* ANGLIC. *Of a festu or yonge sette.* *Gellius lib. 20. cap. 3.* Idcirco Ennius significare volens bellum non vt ad Prætorum solitum est, legitimis actionibus, neque ex iure manu conferum, sed bello, ferroque, & vera vi, atque iustitia: quod videri dixisse, conficiens vim illam ciuilem, & festucariam, quæ verbo diceretur, non quæ manu ferret, cum vi bellica, & cruenta.

FESTVS, Domitiani amicus, qui dum in otagra vsque ad desperationem laboraret, gladio se traiecit: prius tamen amicos consolatus. Eius mortem *Martial. lib. 1.* descripsit.

Festus, st, alium, Dies festus, sericus, ferix. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Feste, celebre, solennel.* ITA. *Festa, di festiuo, di festa.* GER. *Feiertag, die* *su etiam faste gehörend.* HISP. *Cosa de festa que es de guardar.* ANGL. *A festiuall day when one maketh good cheer.* Vnde festi dies, in quibus vel sacra diebus offerantur, vel epulationes celebrantur, vel ludii in honorem deorum agebantur, vel ferix obseruabantur. *isruj.* *Plaut. in Aul. sc. 5. a. 2.* -festo die si quid prodegeis, Profesto egere liceat, nisi peperceris. *Virg. 1. Georg.* Quippe etiam festis quædam exercere diebus Fas & iura sinunt. *Idem lib. 6. Aeneid.* festo die dies de nomine Phœbi Instituat. [*Senec. cap. 15. lib. 5. de Tranq.* Per ludos & festa tempora tripudiare. *Quid. Eleg. lib. 4. Trist.* Hæc dies est armigeræ festis de quinque Mieruz. ¶ Festum solenne. *Qui 2. Fall.* Forte Ioui Phœbus festum solenne parabat (mox pia facia.) *Idem 3. Fast.* Idibus est Annæ festum geniale, &c. ¶ Quam compositam & contrariam est, Profestus: vt, Profesti dies, qui hominibus ad rem vel priuam, vel publicam administrandam concessi erant.

¶ Quandoque festus dicitur ad festam diem pertinens: vt, Festa frondes, quæ festis adhibentur.

[Festus est semper Dialis. *Gell. cap. 15. lib. 10.*]

Festiuus, a, um, pen. prod. Lepidus urbanus, facetus. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Plaisant, ioly, recreatif.* ITA. *Piacuole, faceto.* GERM. *Insiglitiebt.* HISP. *Cosa bien criada y donaja.* ANGL. *Pleasant in talk merry, presie.* ¶ Vt, Festiua oratio, dictum festiuum. *Cicero libro primo Officior.* de Græcis, dulcem & facetum, festiuum sermonis. [*Plaut. psend. sc. 1. a. 5.* In festiuo loco festiuè accepti sumus. *Idem Curi. sc. 1. c. 1.* Festiua fores; supra bellissimum ostium. *Ibidem* Aperiantur ades festiuissimæ. *Plaut. in Mil. sc. 6. a. 2.* Nimum festiua mulier operam præbuit. *Terent. in Adelph.* Omnipater festiuissimæ. Quidam etiam festiuum pro festo accipiunt, siue ad festum pertinente, vt, Festiua gaudia In hæc tamen significatione apud veteres non inuenies: [Festiuæ veste indutus. *Interpres. Iuuenat.*]

Festiuè, aduerbium. Belle, facerè. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Plaisamment, ioyeulement, iolyment.* ITA. *Piacuolmente, allegramente.* GERM. *Lico bithen, heitstiebt.* HISPAN. *Con buena crianca y donayre.* ANGL. *Ioyfully, meryly.* ¶ *Cic. ad Quin. frat. lib. 2.* Quanquam à te actam fabellam video esse festiuè, nullo modo probauit. *Idem ad Aul. lib. 4.* Soles enim tu hæc festiuè odorari.

Festiuèr, aduerb. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. Gellius *lib. 1. cap. 2.* Seuerè simul ac festiuèr se vinxit.

Festiuissimè, *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. Gellius *lib. 9. c. 5.* Atque ibi Iulianus festiuissimè, nolite quærere inquis, quid sentiam.

Festiuissatis, Lepor, & urbanitas sermonis. *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος* *ἴσχυρος*. GALL. *Plaisance, ioyeuferé iolyucref recreation.* ITA. *Piacuolente, qz gentilezza.* GERM. *Lichtfert, heitstiebt.* HISP. *Aguila buena crianca y donayre.* ANGL. *Mirth, ioye, ioye, ioye.* ¶ [*Sueton. in Calig. cap. 7.* Insigni festiuitate puer.] *Aul. ad Herem. lib. 1.* Illud genus narrationis quod in personis positum est, debet habere festiuitatem. *Cic. de Clar. Orat.* Festiuitate igitur & facetiis, in qua, C. Iulius L. F. & superioribus & æqualibus suis omnibus præstitit. *Plaut. Cap.* Lucrum ludum, locum, festiuitatem, ferias, &c. *Ter. Eunucho.* An fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit: An mei patris festiuitatem, & facilitatem?

[¶ Festiuitates vocum. *Gell. cap. 1. lib. 5.*]

FESVLA E, arum. Olim Hetruriz insignis ciuitas fuit hodie modicus vicus non procul à Florentia : Conditam autem volunt ab Atlante Mauritanie rege.

Fendum, Barbarum vocabulum à Gottis ortum, quo significatur genus clientelæ, quo vel dignitas, vel vectigal, vel prædium aliquod ea lege alicui datur, vt ipse & ipsius posterij atque hæredes beneficij auctorem perpetuo agnoscant. Ex *Hotomani observationum lib. 11.*

F ante I.

FI. In notis antiquorum, feri iussit. FI. B. fide bona. FIC. ficum, vel fidei commissum. FIC. R. P. C. ficum reipublicæ causa FID. fides, FID. D. fide dignus. FID. F. fictum. FID. IMP. fides Imperatoria. FID. INTEMP. fides intemperata. FID. P. C. fides patrum confcriptorum. FID. P. R. fides populi Romani. FID. R. fides regia FID. R. P. fides Reipublicæ. FID. S. fides Senatus. FID. SER. fidelis seruus. FIL. filius. FIR. fidei iussores.

Fiber. Animal in Ponto, sic dictum à fibris, hoc est ab extremis horis annuum quas colit, & vbi maximè solet videri. *Sal. Vne beste qu'on appelle breute à Tr. Castore animale GERM. Ein fiber. His. Vn cierto animal. ANG. A badger, a graye.* Effossis enim in ripa cuniculis, caudam inter aquas tenet, reliquo tempore in sicco habitat. *Albertus Magnus* dicit habere pedes asperinos posteriores quibus facilis natet anterior, caninos, *vide in dictione CASTOR.*

¶ Est & fiber, genus vespre quæ drupes incitassimum, *teste Fesb. Plin.* Sic me subis quotidie, quasi fiber talicem.

Fibrinus, a sum, *Plin. lib. 17. c. 28.* Fibrina pelle detergent.

Fibra, fibrarum. [Fibra, æ.] Omnium extremitates rerum. Ab antiquo adiectiuo Fiber, bra, brum, quod idem erat quod extremum, *Varr. teste 4. de ling. Lat.* factum vt arbor à verbo anio, eodem modo quo à tumeo tubera suo suber, à cræco craber. *Plin. lib. 17. c. 28.* GALL. Petites veines & menues comme vn cheuen, peris filers, extremité de toutes choses. *ITAL. L'istemià di tutte le cose. GERM. Die auferisten theil eines teden dings als an der selber die zäsetel an blickeren die abt in so dandur gehndian den wurtzen die steinen wurtzen wie haare &c. Hisp. La parte cabaria de todas cosas. ANGLICE, Small veins like heares, or the borders of any thing.* Vnde & iecoris & cordis, & cuiuscunque visceris extremitates fibræ dicuntur. *[Sincron. in Aug. cap. 95. Ab ima fibra fibra replicata Iecinora.] Virgil. lib. 6.* nec fibris requies datur vlla renas. Et *Celsus* pulmonis fibras nominat, *lib. 4. cap. 1.* Pulmo spongiosus id eo que spiritus capax, & à tergo sping ipsi iunctus, in duas fibras vngula bubula modo diuiditur. *Plin. lib. 11. cap. 37.* Muritæ iecusculis fibræ, ad numerum Lunæ dierum ic menle congruere dicuntur, totidemque inueniri. Quin & minuta, radicum in arboribus herbisque capillamenta, hoc nomine appellantur. *Plin. lib. 17. cap. 10.* de arborum sationibus ait, solum eligi oportere quàm maximè rimosum, nec penetrans sol exurat fibras. *Virg. 1. Georg. & amaris iuruba fibris. Columella de alio,* Quum ternas, inquit, fibras emisserit spicæ, sarriantur. *Idem libro vltimo de rapis.* Post tertiam diem mediam fibram rapi gustato, si receperit saltem. *Cicero 1. de Dignitat.* Similiter quid fissum in exis, quid fibra valeat accipio: quæ causa sit, nescio. *Persius Sat. 1.* nec enim mihi corona fibra est, id est non sunt mihi ita dura præcordia, vt laudis amore non capiat, inquit *Budæus. Idem Satyr. 5.* Quod later arcana non enarrabile fibra.

Fibratus, fibrata, fibratum, adiectiuum. *Angl. That hath small thinges like heares, as in onyons.* Fibrata radix cæparum modo. *Plin. lib. 25. cap. 5.*

Fibula, læ, penultima corr. Propriè ornamentum cinguli ad vestem subligandam, *Plin. lib. 17. c. 28.* GA. Vne boucle ou agrafe. *ITAL. Fibia. GERMA. Ein haßt die beschlech an einem gürtel. Hisp. La hebilla de la cinta de vestidura AN. A buckle or claspe. Virgil. 1. Æn.* Aurea purpuream subnectit fibula vestem.

¶ Ponitur quandoque pro circulo æneo quo adulescentulorum virilia solent coerceri, & conseruandæ vocis gratia, quo ex veneris vsu debiliior reddi solet, & asperior. Solet etiam huiusmodi fibula, Comædorum, Histriõnumque pudendis adhiberi: quod illi potissimum hominum generi vocalitas sit necessaria. *Martial. lib. 7.* Menopoli penem tam grandis fibula vestit, Vt sit Comædis omnibus vna latis. *Idem lib. 4.* Dic mihi simpliciter, Comædis & Citharædis Fbula quid præstas? Carius vt feruunt. Hinc deducitur verbum fibulo, & eius compositum infibulo, hoc est circulum æneum peni induco. Item Refibulare, hoc est fibulam huiusmodi soluere. *vide plura de fibula apud Cornelium Celsum, lib. 7. cap. 25. Colum. lib. 6. cap. 5.* de Bobus sic habet, Ænea fibula pars auriculæ latissima circumscibitur: ita vt manente sanguine, tanquam o literæ ductus appareat orbiculus. In emendatoribus exemplaribus fibulam legitur, non fibula Aurea fibula dogabantur antiquitus milites. *Lin. 27.* Tum puero annulum aureum, tunica lato clauo, cum Hispano sagulo, & aurea fibula equumque ornatum donat. *Idem 9. bell. Maced.* Quintius alter Prætor suos equites catellis, ac fibulis donauit.

Fibulae item in ædificiis dicuntur ferramenta quibus tigni coniunguntur. *Ces. 4. bell. Gall.* Hæc vtraque in super bipedalibus trabibus immixtis quantum eorum tignorum iunctura distabat, binis vtriusque fibulis, ab extrema parte distinebantur. Ab hoc nomine dicitur Suffibulum vestimentum album, prætextum, quadrangulum, oblongum, quod in capite Vestales sacrificantes habebant, idque fibula comprehendebatur.

Fibulo, as, are, Fulcire, coniungere. *Chibber חרביק hidbbik. אגרוני-אני. GAL. Boucler, agraffer, conioindre avec vne boucle ou agrafe. ITA. Affibiare. GER. Su samen haßtchen den ringgen emthen. His. Poner hebilla, hayuntar. ANGLICE. To buckle or fasten together. Columella lib. 1.* Omnesque parietum & foli iuncturæ testaceis puluinis fibulantur: quoniam ferè quum his partibus ædificia rimas egerunt, caua præ-

bent, ac latebras subterraneis animalibus. ¶ Huius composita sunt, diffibulo, refibulo, & infibulo, Est autem infibulare, super glandem penis, fibulam, hoc est circulum æneum inducere: quod fiebat duabus de causis, vel vocis seruandæ gratia, vel valetudinis, id quod iam dictum est. *vide de hoc Cornelium Celsum lib. 7. capite 15.* Refibulare, est fibulam tollere, siue soluere. *Martialis lib. 7.* Et cuius refibulauit turgidum faber penem. Idem significat diffibulare. *Papinius, Emicat, & torto chlamydem diffibulat auro.*

¶ Hicariis, vide FICVS.

Ficedula, Quis est quæ ficum esu pinguefcit. *Plin. lib. 10. cap. 29.* que *ITAL. Beccafico. GERM. Ein fonep. Hisp. El toro, è auè conedora de bigos. ANGLIC. A nightringale, a bird that eateth figes. de qua sic Martiali libro 13.* Quum me ficus alar, quum pascat dulcibus vuis, Cur potius nomen non dedit vna mihi? Idem alibi, Cereæ quæ parulo laet, ficedula lumbo. *[Geli. cap. 8. lib. 15.* Ficedulam totam comesse oportere.] *Iuuen. Satyr. 14.* & eodem iure natantes Mætere ficedulas didicit nebula parente. Quo in loco dictionis huius antepæpultima corrumpitur, quæ in versu Martialis iam citato producit. *Plin. lib. 10. cap. 29.* Alia ratio ficedulis, nùm formam simul colorumque mutant. Hoc nomen non nisi Autumno habent, postea melancorypho vocantur. *Gellius lib. 19. cap. 8.* scribit tantam fuisse veterum in cœnis instruendis luxuriam, vt negarent auem vllam, præter ficedulam totam comesse oportere.

[Ficedulenses: *Plantæ Cap. sc. 2. a. 1.* Ficedalensibus opus militibus.]

Ficus, *Plin. tenab. GALL. Figue. ITA. Fico. GERM. Ein feige. Hisp. Figo fruta. ANGLI. A figge.* Titia omnino significat, fructum scilicet notissimum, quem Græci *κόκκος* vocant, deinde arborem ipsam quæ hunc fructum profert, quàm illi *συκία* appellant: tertio visceris genus in locis pilosis nascens, à similitudine fici fructus ita appellatum. Pro hac significationum varietate diuersa habet genera & declinationes.

¶ Nam quum pro fructu accipitur, tam secundæ declinationis est, quàm quartæ. In secundâ declinatione tam masculini generis est, quàm feminini: in quartâ vero solum feminini generis. De secundâ declinatione hæc erunt exempla. *[Suet. in Augusto cap. 7.* ficos virides, biferas maximè appetebat, vescebatque & ante cœnam] *Plin. lib. 16. cap. 16.* Fici mirabiles sunt, & abortiuæ, qui nunquam maturefcunt. *Mamob. lib. 3. cap. 10.* Grossi appellantur fici qui non maturefcunt. Quamquam *Plinius* lectio hodie sic habet, In fici mirabiles sunt & abortus qui nunquam maturefcunt. Item *apud Macrobinum* hodie sic legitur, Grossi appellantur fici qui non maturefcunt. Et (vt ingenue quod senio, proferam) nulla aut certe paucissima de genere masculino possunt adduci testimonia: hæc præsertim duobus locis immutatis, quibus maximè in nitentur qui in masculino inueniri asserunt. *Valla* tamen in secundâ declinatione tam masculinum quàm femininum esse credit: quod etiam ex hoc apparet, quod hoc nomine pro morbo, qui à fructus similitudine dictus est, in masculino genere vtamur. Huc accedit diminutiuum ficulus, quod quum sit masculini generis, videtur ipsum etiam primitiuum eiusdem esse generis. Solent enim fere semper diminutiua eius esse generis cuius sunt primitiua: quamquam hoc nonnunquam fallat. Quicquid id est, frequens certe femininum est: vt apud *Varr. lib. 1. de Re rust.* Fici (inquit) semen naturale mntus ea fico quàm edimus. *Et paulo post,* Quum enim resculas per ficos quas edimus, maturas, & eas quum maturefcint, complicant. *Plin. lib. 15. cap. 18.* In reliquo genere pomorum ficus amplissima est. De quarta declinatione etiam frequentia occurrunt exempla. *Iuuen. Satyr. 14.* si vis aliam decerpere ficum, *Martial.* Res mira est, ficus non habet vnus ager.

¶ Ficus pro arbore, gen. fœm. est, & secundæ vel quartæ declinationis. *Plin. lib. 16.* GALLIC, Figuier. ITA. Fico. GERMA. Ein fetgenbaum. Hisp. La higuera arbol. *Plin. lib. 16.* Quidam breuitate radicum senescere celerius arbores putant: quod coarguunt fici, quarum radices longissimæ sunt, & senectus ocysima. *Iuuen.* ad quart. Discutienda valent sterilis mala robora fici. *Cic. de Orator.* per quartam declinationem inflexit, Cui, quum familiaris quidam quereretur, quod diceret vxorem suam suspendisse se de ficu: Ambo te, inquit, da mihi ex ista arbore quos seram succolos. ¶ Ficus pro morbo masculini generis, & secundæ declinationis, *Plin. lib. 1.* Dicemus ficos Cæciliane tuos, Sunt qui hoc loco ficus, quarta declinatione legant. Nascitur hoc vitium fere in capite, tum in capillo, tum in herba, & locis obscænis, quæ pilis integuntur. *Celsus lib. 6. cap. 3.* Est etiam vlcus, quod à fici similitudine *συκων*: à Græcis nominatur. Caro excrefcit: & id quidem generale est. Sub eo vero duæ species sunt, nam alteram vlcus durum & rotundum: alterum humidum & inæquale. Ex duro, exiguum quiddam & glutinosum exit ex humido, pus mali odoris, fitque in his partibus quæ pilis conteguntur: sed id quod humidum præcipue est in capillo, atque ano ex attritu, quem cinedi patiuntur. In ficosum genere sunt Chalcidicæ, Chiæ, purpureæ chelidoniæ, mariscæ, callistruhiæ, Liuiæ, Libyicæ, Flauicæ, & reliquæ. ¶ Ficum petit, *Plin. lib. 16.* In eum dicebatur qui commoditatis alicuius gratia blandiebatur. Inde natum tradunt, quod olim Atheniensis agricolis blandiri solerent, vt ab illis ficos præcoquos acciperent. *Aristophan. in Vespiis.* ¶ Ficos diuidere, *Plin. lib. 16. cap. 3.* proverbialiter dicuntur, qui impendit parci ac sordidi sunt, etiam si ditissimi. *Mart.* Ficus ficus, ligonem ligonem vocat, *Plin. lib. 16. cap. 3.* Quæ drat in eum qui simplici & rutiliana vtens vitæ, rem vt est, narrat, nullis verborum ambigibus ac phaleris obuolvens. Ficum Mercurio, *Plin. lib. 16. cap. 3.* De prompto & quibuslibet exposito beneficio dicebatur. Nam antiquis mos erat, fici bini ficus reperus fuisse, eum veluti Mercurio sacrum suspendere. ¶ Vt fici oculis incurabat, *Plin. lib. 16. cap. 3.* De iis dicebatur qui perniciatiter vigerent premerentque negotium aliquod sumpta similitudine

dine à fœcis, hoc est à vitio quod oculis innascitur, nec facile potest evelli oculo in eolumi. Aristoph. in Rens.

¶ Similior ficu, quæ dicitur sœcis, per iocum dicebatur de vehementer inter se similibus. Ducta metaphora à fœcorum inter ipsas similitudine. Plutarchus.

Ficulus diminutivum est. sœcis. ANGL. A little figge. } Plaut. in Stich. Nucibus, fabulis, ficulis.

Ficetum, si Locus ubi ficus constat sunt. sœcis. GALLI. Figuerayelicu complante de figuiers ITAL. Ficaretto, luoco piantato de fichi. GERMA. Ein feigbaumgarten. Hisp. Figueral, arboleda de hiegueraz. ANG. A figge yard, a place where figge trees growe. } Varr. Ficusque densa materia non est, ideo sequitur calorem: quo fit ut in locis frigidis ficera fieri non possint. Mart. iorum captans ex ambiguo, ficetum posuit pro obsecris partibus ficosis, hoc est multis ulceribus quæ ficos vocant, oblitis. Sic enim habet lib. 12. Ut pueros emeret Labienus, vendidit hortum, Nil nisi ficetum nunc Labienus habet.

Ficarius, a, um. Quod ex ficu est, aut ad ficum attinet, sœcis. GALLI. De figuier ou figue. ITAL. Di fico. GERMA. Das in den feigen gehort. Hisp. Cosa perteneciente a higuera. ANG. Of a figge, or figge tree. } Plinius lib. 11. cap. 35. Ficarius culices caprificus generat. Caso cap. 48. Eo sarmentum aut ficarias crates imposito, quæ frigus arceat & foem.

Ficaria, riæ. Locus est ficis arboribus confusus. sœcis. GAL. Lieu complanté de figuiers. ITA. Luogo dove sono molti fichi. GERMA. Ein ort da wit feigenbaum gepflanget sind. Hisp. Figueral de arboleda de higuaras. ANGL. A place, planted with figge tree. } Paulad. lib. 4. Aliqui inter ficarias caprifici arborem serunt.

Ficarium, securi, suillum maxime, quod Græci sœcis appellat, à sue fico pasta.

Ficitor, pen. corr. Ficorum amator, seu ficorum collector. sœcis. GAL. Qui aime les figues ou les amasse. ITA. Chi ama à raccoglie fichi. GER. Der gem feigen hat/eder feigen brecher. Hisp. El que hama à coglos higos. ANG. A likerous eater of figges. } Nævium apud Non. Ficitores omnes cupiunt ficitatem.

Ficulneus, a, um, siue Ficulnus, sœcis. GAL. De figue, ou figuier. ITA. Di fico. GERMA. Feigenbaum. Hisp. Cosa de higuera. ANGLIC. Of or belonging to a figge tree. } Quod est ex ficu arbore. Plin. lib. 25. cap. 28. Sunt & ficulnei caules. Horat. I. Ser. Sat. 8. Olim truncus eram ficulnus, iniquile lignum. Eadem autem forma ficulus & ficulneus dicimus, quæ salignus & saligneus, ilignus & iligneus. Cato, Fibulæ vnde hant aridæ, lignæ, vlnæ nuceæ, ficulneæ, face ut in sterco, aut in aquam coniciantur, Ficulnea arbor. Col. lib. 5. cap. 11. Ad cius arboris ficulneæ veliga.

Fictilis Fictius, Fictor, Fictus, vide FINGO.

Fidei commissum, Fideiubeo, Fideiussio, Fideiussor, vide FIDES fidei.

Fidelis, a, Genus vasis Samii, esse Nonio, ad vsus plurimos accommodati. sœcis. GALLI. Vaissieu de terre. ITALI. Vaso di terra. GERMAN. Ein gattung eines irdinen geschirs/sein haben oder trug. Hisp. Vaso de barro. ANGL. A vessel of earth. } Persius, Disce, nec inuideas, quod multa fidelia poter In locuplete penu. Plaut. in Aulul. Multi conglatam plenam faciam tibi fideliam. Col. lib. 12. cap. 38. In fictili fidelia sacro loco reponuntur. Pers. Sat. 5. tumet alba fidelia vino.

¶ De eadem fidelia duos dealbare parietes, est eadem opera duos velle demereri. Cuius Cicero, Sed oro te, amice, magne, noli hanc epistolam Attico ostendere: sine eum me virum bonum esse putare, nec solere duos parietes de eadem dealbare fidelia. Metaphora tracta videtur ab is qui parietibus albarium inducturi colores habent in fictilibus præparatos. vide Erasmi Adagia.

Fidelis, vide FIDES, fidei.

FIDINA, a, pen. prod. sœcis. Stephano. & Fidenæ, sœcis. Straboni. Vrbs Latinarum mediterranea. Virg. 6. Aeneidos, Hi tibi Nomen tum Gabios, vrbemque Fidenam. Iuvenalis Satyra 6. Viuat Fidenis, & age illo cede pareruo.

Fidenates, sœcis. Stephano, Dicti sunt Fidenatum incolæ: quorum meminit. Plin. lib. 3. cap. 5.

FIDENTIA, a, sœcis. Vulgo Fiorenzola, Oppidum est in octava regione Italiae, cuius incola dicuntur Fidentini, quorum meminit Plin. lib. 5. cap. 15. Est & Fidentia, Hispaniæ Bæticæ vrbs, inter Bætin amnem & Oceanum sita, alio nomine Julia appellata, auctore eodem Plin. lib. 3. cap. 1.

FIDUS, huius fidei sœcis. GALLI. Foy, loyauté, feauté. ITAL. Fede. GERMA. Glaub/warheit/truw. Hisp. La fe. ANGL. Belieffe, trust, faith. } Dictorum est & conuentorum constantia & veritas, quia fiat quod dictum est sic appellata, Cic. I. Offic. Fundamentum autem iustitiæ est fides, id est Dictorum, conuentorumque constantia & veritas: ex quo (quanquam hoc videtur fortasse cuiquam durius, tamen ut videamur imitari Stoicos, qui studiosè exquirunt vnde verba sint ducta) credamus, quia fiat quod dictum est, appellatam fidem, Terent. Heaut. Sed video, eccos quos volebam. c. O Iupiter, vbinam est fides? Fides est quod vulgò conscientiam dicimus. Cicero pro Cælio, Sed vestra sapientia remen est, Iudices, non si causa iusta est vis fortibus oppugnandi M. Cælium, ideo vobis quoque vos causam putare esse iustam alieno dolori potius quam vestra fidei consulendi. Idem pro Archia poeta, Adest vir summa auctoritate, & religione, & fide L. Luculus, qui se non opinari, sed scire non audiuisse sed vidisse non interfuisse, sed egisse dicit. Hæc Budæus. * Obstinatio fidei in bonam partem, pro obfirmatione & constantia, Tacit. lib. 19. Bleso super claritatem natalium, & elegantia morum, & fidei obstinatio fuit. Idem Tacit. lib. 21. vocat fidem obstinatam pro obfirmata & constante.

¶ Constantis fidei. Tacit. lib. 10. Neque fidei constantis, neque strenuus in perfidia. Fidei plenus, Cic. de Senect. Licet enim verbis iisdem mihi assat: te Attice, quibus assatur Flaminiū ille vir haud magna cum res, sed fidei plenus.

¶ Fides tabularum, id est auctoritas. Cic. pro Archia, Quum Appij ta-

bulæ negligentius asseruare dicerentur, Gabinij quandiu incolumis fuit, leuitas. post damnationem calamitas, omnem tabularum fidem resignasset.

¶ Bonæ fidei possessor, qui ignorauit rem quam emit alienam esse aut putauit eum qui vendidit, ius vendendi habere, Budæus. Bona fide, id est serio. Plaut. Aulul. sc. 6. a. 7. Dic bona fide, tu id aurum non surripuisti? ¶ Dare fidem idem est quod sanctè promittere. Virg. Cic. 2. de Finib. Nec dubitat isti vestro beato M. Regulum antepone- re, quem quidem quum sua voluntate, nulla vi coactus, propter fidem quam dederat hosti, ex patria Carthaginem reuertisset, tum ipsum, quum vigiliis & fame cruciaretur clamavit virtus beatiorum fuisse quam potantem in rosi Thorium. [Fides muliebris, id est inconstans dubia siue mala: Plaut. Milti. sc. 5. a. 2. Muliebris fecisti fide.

¶ Fides pro fiducia, Plaut. Aul. sc. 2. a. 4. Fides tua fidei credidi aurum: Plaut. Aul. sc. 2. a. 4. ¶ Pro periculo. Plaut. Capt. sc. 2. a. 2. Mittam hunc estimatum tua fide, (paulo ante dixerat tuo periculo.)

¶ In fide alicuius esse, (in tutela) Caesar lib. 1. de bell. ciuili.]

¶ Accipere fidem & dare, sœcis. Virg. 8. Aene. Accipe, daque fidem, sunt nobis fortia bello Pectora.

¶ Dare fidem publicam est publico nomine securitatem vel impunitatem promittere. Cic. in Cæli. Introduxi Vulturium sine Gallis, fidem ei publicam iussu Senatus dedi: hortatus sum ut ea quæ seiret sine metu indicaret. Accipere fidem publicam, est id quod dicunt impetrare saluum conductum. sœcis. Virg. 8. Impetrer fauconduir & seuretè publique. ITAL. Ottenere saluo conducto y securita publica. GER. Ein sicher frey getest erlangen. Hisp. Alcançar saluo conducto y seguridad del principe. } Sic interponere fidem publicam, est alicui fidem publicam dare. Sallust. in Jugurtha, C. Memmii Populi Rom. persuadet, ut L. Cassius, qui tum Prætor erat, ad Jugurtham mitterent, eumque interposita fide publica Romam duceret. Venire fide publica. Sallustius ibidem, Comes ius qui Romam fide publica venerat. ¶ Affecta fides. Tacit. lib. 19. Et credebatur affecta eius fidem præiuisse, id est fidem lætam, sicuti Liuius dicit res affectas, lib. 6. Decad. 1. Quorum legati opem rebus affectis orantes, Hanc eadem lib. 17. appellat affectam fidem.

[¶ Non ex fide versare pecunias. Sueton. in Galba cap. 9. ¶ fidei templum struxit Numa, sanctissimumque esse voluit Iusturandum per fidem. ¶ Fidem ledere Caesar lib. 2. de bel. ciu. ¶ Fide committum accipere exercitum. ¶ Fidem autem apud antiquos in vtrâque partem appellatam esse, videre est apud Cic. lib. 3. de Off.]

¶ Habere fidem alicui, est credere. Plaut. sen. Ut mihi caucem à Pseudolo seruo suo, Neu fidem ei haberem. Terent. Andr. Propemodum habeo iam tibi fidem. ¶ Implorare fidem alicuius, id est auxilium. Terent. Adelph. Illa fidem nunc vestram implorat Demea. ¶ Ciere fidem, idem quod implorare. Iuuen. Sat. 5. Nos hominum diuinque fidem clamore ciemus. ¶ Interponere fidem. Cic. de Clar. Orat. Quæ quidem vis tum maxime cognita est, Luscianis à Ser. Galba Prætor contra interpositam ut existimabatur, fidem, interfecit.

¶ Fidem liberare, est promissis stare, hoc est præstare quod quis pollicitus est, & propriè dicitur de fideiussore, quum creditoribus satisfecit. Cic. pro Flacco, Pecunia petitur ab Hermippo, Hermippus ab Heracleia petiit: ipse tamen Fufis satisfecit absentibus, & fidem suam liberat. ¶ Mutare fidem, est pactum rescindere, & violare promissum. Sallustius in Jugurth. Profecto cuncti, aut magna pars Cirtensium fidem mutauissent, tanta mobilitate sese Nemidæ gerunt.

¶ Fallere fidem, est quod quis sua fide promissit non seruare. Cic. I. Offic. Ad supplicium redire maluit, quam fidem hosti datam fallere.

¶ Præstare fidem. Cic. ad Attic. lib. 9. Itaque nunc Romæ omnia negotia Lentuli procreo, sustineo, meumque officium, fidem pietatem is præsto. Ouid. 3. Fastorum, Bacche fidem præsta nec præfer amonibus vllam Coniugis.

[¶ Fidem exonerare Linius lib. 2. dec. 5. ¶ Fidem decipere. Seneca. ¶ Fidem abrogare. GAL. Perdre le credit. Liui. 6. ab urb.]

¶ Item bonæ fidei homo vocatur, cui res tuto creditur vel qui rent sibi creditam fideliter seruat, aut etiam qui fideliter præstat quod promissit. Suet. in Aug. c. 42. Populo promissum congiarium tepescerit, bonæ fidei esse respondit. [GAL. Qu'il estoit homme de promesse.] Cic. Lent. l. 1. fidem pro promissione & quasi sponsione posuit, Pompeij fides, quam de me Cæsari dederat. * Fide alicuius sumere sub argentum, id est, non sua, sed aliena cautione. Cicero pro Flacco, Nam hunc Hermippum hominem eruditum, ciuem suum, cui debeat esse notissimus, percussit: eius enim hie sumpsit à Fufis Securus Hermippus, quum proficeretur, quum iste sese pecuniam, quam huius fide sumpserat à discipulis suis, diceret Fufis persolutaturum. Budæus. [¶ Dubia fides Rhodiorum. Velleius Plancus dubia, id est, sua fide. Velleius. Ouid. 7. Eleg. 7. lib. 1. Trist. Et nihil est de quo non sit habenda fides (id est quod non credi possit) Plaut. Curs. sc. 2. a. 4. Rem fidemque perdere eos aiunt, qui consiliunt cum Lenonibus]

¶ Facere fidem, est rem per argumenta, tabulas, aut testes probare. sœcis. Virg. 8. Aene. Fac fidem: te nihil nisi populi vtilitatem quaerere.

¶ In alicuius fide esse, [Pro in tutela & protectione alicuius esse dixit. Cæli. lib. 1. de bell. ciu.] Est aliquem soli dominum agnoscere, ac patronum. Cic. pro Plancio, Eorumque preces & vota de meo redit exaudiens Dyrachium quod erat in fide mea, petere contendi. Budæus. ¶ Accipitur interdum fides pro fiducia. Terent. in Andr. Tristis feruicitas inest in vultu, atque in verbis fides. ¶ Est item fides, vocabulum negotiatoribus proprium, pro constantia illa promissionum qua debitores suo loco & tempore præstant quod promiserunt. Cic. pro Fontibus, Scimus Romæ solatione impedita fidem contidisse. Idem Attic. lib. 11. Huius pecuniam permutatione fidem nostram facile tuebere. Caesar 3. bel. Gall. Quum fides tota Italia esset angustior, neque creditæ pecuniae soluerentur. * Fidei pen. prod. apud Laertium lib. 5. via qua munita fidei, &.

* Fide pro fidei, apud Horat. 3. Carm. Ode 7. Thyra merce beatum, Constantis iuuenem &

¶ Fides pro fidei, apud Horat. 3. Carm. Ode 7. Thyra merce beatum, Constantis iuuenem &

¶ Fides pro fidei, apud Horat. 3. Carm. Ode 7. Thyra merce beatum, Constantis iuuenem &

¶ Fides pro fidei, apud Horat. 3. Carm. Ode 7. Thyra merce beatum, Constantis iuuenem &

¶ Fides pro fidei, apud Horat. 3. Carm. Ode 7. Thyra merce beatum, Constantis iuuenem &

¶ Fides pro fidei, apud Horat. 3. Carm. Ode 7. Thyra merce beatum, Constantis iuuenem &

¶ Fides pro fidei, apud Horat. 3. Carm. Ode 7. Thyra merce beatum, Constantis iuuenem &

¶ Fides pro fidei, apud Horat. 3. Carm. Ode 7. Thyra merce beatum, Constantis iuuenem &

¶ Fides pro fidei, apud Horat. 3. Carm. Ode 7. Thyra merce beatum, Constantis iuuenem &

¶ Fides pro fidei, apud Horat. 3. Carm. Ode 7. Thyra merce beatum, Constantis iuuenem &

de Gyden. Idem 1. Serm. Satyra 19.

Fidē. beo, bes, bere. Pro alio promitto, fidem meam pro alio interpono, promitto. ... ITALI. Far sicura. GERMANIC. Wertheissen fur einanderent/verbürgen/ sich versprechen. HISPANIC. Fiar por alguno. ANGLIC. To be suretie for, to vnderak. ...

Fideiussio, onis, Sponsio pro alio facta. ... GALL. Pleigement, responce, caution. ITAL. Siguria. GER. Verheissung/verbürgung. HISP. Fianza pro alguno. ANGL. Suretyship, vnder taking. ...

Fideiussor, Sponsor, qui pro alio fideiubet, & fidem suam interponit. ... GAL. Pleige ou respondant. ITAL. Mallevadore, chi risponde et promette per altri. GER. Ein verheisser/bürg. HISP. Fianza por alguna persona. ANGL. Surety or vborow. ...

Fideiussorius, adiectivum. D de minoribus lib. 7. Vt puta si fideiussorio nomine fe vel rem suam obligavit.

Fideicommissus, a, um, adiectivum. Libertas fideicommissa, id est fideicommissio relicta. ...

Fideicommissum. ... Ce dont nous auons charge, & qui nous est baillé en garde de bonne foy. ITAL. Fideicommissio. GER. Das eines anderen neuw vund glauben zuehalten oder aufzurichten über geben vnd vertrawt ist. HISP. Cosa que se comete a la fido de otro. ANGL. Apossession of trust, a putting, of a thing in our handes to dispose upon the only credit of his benefite. ...

[Jurisdictio de fideicommissis etiam potestatis (id est præsidibus prouinciatum) à Claudio demandata.]

Fideicommissarius, sarius, habet passiuam significationem : nam is dicitur qui Fideicommissionem accepit. ...

Fido, is, filius, fidem habeo, credo, spem fiduciamque in aliquo repositam habeo : & tam cum ablatiuo quam cum datiuo conuenitur. ...

[Fidens fidentis, Sueton in August. cap. 65. Lætum eum atque fidentem fobole fortuna destituit. Plaut. Asin. sc. 2. a. 3. Vbi fidentem fraudaueris, Mox, fideli infidus fueris.]

Fidenter, aduerb. Intrepide & cum fiducia, confidenter, audacter. ... GAL. Assurement, hardiment. ITA. Fidamento, con fidenza. GER. Vertrauensich, sichertich. HISP. Confianzo, con buena fianza. ANGL. Bo die, with trust and assurance. ...

Fidentia, tia, Firma animi confisio, & fortitudinis pars, per quam animus multum in se fiducia cum certa spe collocatur. ...

Fidelis, a fide. Qui seruat fidem, vel cui tuto fidem adhibere possumus, fide præditus, fidem suam præstans. ...

deliorem mittere potest, nec cui plus credas. Plaut. Capt. sc. 2. a. 2. Ibidem. Vbi amice, quam amico fueris magis fidelis. Plaut. Capt. sc. 3. a. 2. fac fidelis sis fideli. Idem Milit. sc. 4. a. 2. Dum te fidelem facere sero voluisti, Terent. in Hecyra. Per pol quam paucos reperias mercetricibus Fideles euenire amatores Syra. Cic. ad Seru. Aut si quem tuorum fidelium voles, ad me mittas, Ibidem Qu. frat. Græcorum familiaritates parum fideles sunt. ...

[Fidele consilium. Lilius lib. 2. c. 7. dec. 4.] Terent. in Hecyra, Quam fideli animo, & benigno in illam, & clementi fui. ...

Fidelitas, Observatio fidei. ... GALL. Fidelité, loyauté, feauté, assurance. ITA. Fedeltà. GER. Glaubenshaltung/treue. HISP. Fieldad. ANGL. Trustiness, loyalty, faithfulness. ...

Fideliter, aduerb. ... GAL. Fidelement, fealement, loyagement, ou loyablement. ITA. Fedelmente. GER. Treulich. HISP. Fielmente. ANGL. Faithfully, truly. ...

Fidèle, aliud aduerb. Plaut. in Capt. Fac fidelē sis fidelis, caue fidem fluxam geras.

Fidus, a, um, fidelis. ... GAL. Seur, loyol, feal. ITA. Fido, fidato, fedele. GER. Treu, treuheit, vol in vertrauen ist. HISPAN. Fien de quien se puede par. ANGLIC. True, harted, trustie, faithfull. ...

Fidus, comparatiuus. Justin. Hist. lib. 6. Vt eos sibi fidiore & dominis infestiores redderet.

Fidus, aduerbium Fideliter. ... GAL. Fidelement. ITA. Fedelmente. GER. Treulich. HISP. Fielmente. ANGL. Faithfully, truly. ...

Fiducia, fiducia, fidentia, hoc est certa quedam opinio & spes de se vel de alio concepta. ...

Fides, fidium, Lyra, cithara, instrumentum musicum neruis instructum. ...

dit clara fides Cyllenia. *Perfius Satyr. 6.* Atque marem strepitum fidis intendisse Latinæ. [*Ouid. 5. Fast.* Inuentor curæ furibus apte fidis.] Nihil ad fides. *Ovid. 1. Met. 1. 1.* In eos quorum vira vehementer est inæqualis, quorumve mores ab oratione dissident. *Ex Tucid. & Plutarch.* ¶ In hac significatione Sospiter masculini generis esse contendit. *lib. 1. Instit. Gramm.* quod tamen falsissimum esse Latine loquentium vsus ostendit.

Fidicula, læ, diminut. parua lyra, parua fides. { *Aug. Gall. Vne petite harpe ou petite coxide.* ITAL. *Ceterina, ceterina.* GERM. Ein geygen oder harpfen. HI. *Trato de cuerda.* ANG. *A little harpe, a gittern or rebekke.* { *Gall. lib. 1.* Sed enim Achæos Homerus pugnam in didici ait, non fidicularum tibi arumque contentu conspiratam. *Cic. lib. 2. de Nat.* Quid si platani fidiculas ferrent numerosæ sonantes, idem scilicet ceteres, in platani inesse musicam?

¶ Est & **FIDICULA** inter astra constituta, quæ fides à *Colum. ab Higino* Lyra nominatur. *Plin. lib. 18.* Fidiculæ occasus Autumnum inchoat. ¶ Præterea fidiculæ, numero tantum plurali, sumitur pro instrumento torquendi, ex duobus, vt putatur obliquatis lignis composito: ab extorquenda veritate, ac fide: vel à nerveis funibus quibus homines torquendi ligabantur. *Suet. in Tib. c. 62.* Excogitauerat inter genera cruciatus, vt repente veretris deligatis, fidicularum simul vrinæque tormento distenderet. [*Idem Suet. in Calig. cap. 33.* vel fidiculasque exquisiturus de Cæsonia sua cur tantopere diligeret.]

Fidicen, pen. corr. Qui cithara lyra canit. { *in dædædo, xi dædædo, xueq. dr.* GA. Ioueur de harpe, harpeur. ITAL. *Suonatore di tale istrumento.* GERMA. *Der auf festen spilen thon/tenen schlaher/harpsen schlaher.* HISPAN. *El que tañe instrumento de cuerdas.* ANGL. *An harper.* { *Cic. Pæto, Socratem fidibus docuit nobilissimus fidicen.* *Horat. 4. Carm. Ode 3.* Romanæ fidicen lyrae.

Fidicinio, aum. Quod ad fidicinem pertinet. { *in dædædo.* ANGLICE, *Belonging to an harper.* { *Plautus in Ru.* Eam vidit ire è ludo fidicinio domum.

FIDICVLANVS Falcula, Senator leuissimus, quem *Cicero in Orat. pro Cec.* splendorem ordinis Equestris, decus iudiciorum & exemplar antiquæ religionis per ironiam appellat.

FIDIVS, Iouis filius fuisse creditus est, quem vt fidei præsidem colebant. *Suet. Plaut. 1. Asin. sc. 1. a. 1.* per Deum fidium quæris! Necessè est eloqui iurato mihi. Ita legit hunc locum *Passi.* Vnde dicimus *Medius fidius.* *De quo suo loco.*

Fido, fidis, fiducia, fidus, vide **FIDES**, fidei.

FIGITES, vt ait *Plin.* Sunt animalia Æthiopiæ, fusci coloris, mammillas geminas in pectore habentia, sicut homo: nec fera multum, vt quæ domari non possint, nec ita mansuetæ, vt nocentibus non nocent.

FIGMENTUM, vide **FIGO**,

FIGOSIS, xum, Immitto, planto, affigo, adhærere facio. { *Υπητάκη* *Υπητάκη* *σπύρου* *ιπειδω*. GAL. *Ficher, attacher.* IT. *Ficare.* GERM. *Suffen/stecken.* HISPAN. *Hincar.* AN. *To sbruff in, to fasten.* { *Col.* Palum humi fixit. *Virg. 4. Georg.* ipse feraces Figat humo plantas. *Cic. ad Att. lib. 1.* Ast tute scripsisti ad me, quoddam caput legis Clodium in Curia poste fixisse, ne referri, nec dici liceret. [*Senec. c. 1. de Tranq.* Ne figat altius in me vitium consuetudo. *Idem Senec. c. 6. de Consol. ad Mart.* Contra fige stabilem gradum. *Idem cap. 9.* Quæ alios tela fixerunt circa te vibrante.

¶ Figere per translationem pro firmare, siue stabilire. *Cic. ad Att. l. 8.* Et simul scito labare meum consilium, illud quod iam satis fixum videbatur. ¶ Interdum pro percutere. *Iuuen. Sat. 1.* Quum tenet vxorem ducat spado, Mæuia Tuscum Figat aprum, & nuda teneat venabula mamma. ¶ Figere Aliquem maledictis, per translationem. *Cic. 1. de Nat. deorum*, Xenon quidem non eos solum, qui tum erant, Apollodorum Syllum, cæteros figebant maledictis: sed Socratem, &c.

¶ Figere arma dicebantur gladiatores iam emeriti, quum arma ad templi parietem, aut columnam suspendebant. *Horat. 1. Epist. 1.* Vesalius armis Hercules ad postem fixis latet abditus agro.

¶ Figere spem in aliquo, est omnem spem suam in eo repositam habere. ¶ Figere beneficium clauo trabali, prouerbialis loquutio est, idem significans quod operam dare vt perpetua beneficij extet memoria. *Cic. 7. in Ver.* Et vt hoc beneficium, quemadmodum dicitur, trabali clauo figeret: cum concilio causam Mamertinorum cognoscit, & de consilij sententia Mamertinis se frumentum non imperare pronuntiat. *Vide Erasmi Adagia.* ¶ Huius composita sunt, Affigo, Configo, Infigo, Præfigo, & Transfigo, quorum significata vide suis locis.

FIXUS, aum, *Senec. c. 20. de Consol. ad Mart.* fixus cuique vitæ terminus. *Plaut. Asin. sc. 3. a. 1.* Tuus animus apud nos est fixus clauo cupidinis. *Idem Men. sc. 4. a. 2.* Nauis sæpe trita, sæpe fixa, sæpe excussa malleo.]

FILICITUM, Filicula, vide **FILIX**.

FIGULO, as, figo, facio, seu figulus aliquid efficio. *Tert. aduers. Valen.* figular ita hominem Demiurgus, & de afflatu suo animat.

FIGLINA, Figulus, Figulus, vide **FIGO**.

FILIASTER, vide **FILIVS**.

FILIUS, li, { *ben. 46.* GAL. *Fils.* ITAL. *Figliolo, figliuolo.* GERM. *Ein sun.* HISPAN. *Hijo legitimo à natural.* ANG. *A sonne* { Notæ significationis nomen est: *Sed vis quædam*, hoc est ab amore dictum: quod omnium, constantissimum amor sit parentum in filios: [*Imò, vt Pass.* conuicit filius dictus est quasi fidius, quod filius fidunt parentes potius quàm feruisvel, vt idem ait à filo & linea mentis, orisque paterni. *Cic. 1. de Fin.* Effigies probitatis paternæ filius. *Idem Cæcinnæ lib. 6.* Imago animi & corporis filius. [*Plaut. Curc. sc. 5. a. 2.* Geminos in ventre videor habere filios. *Idem Pseud. sc. 5. a. 1.* Istuc est patrem esse, vt æquum est filio. *Plaut. Amph.* Atque illam geminos filios pueros peperisse conspicio. *Idem M. n. sc. ult. a. 5.* Vestium patri filij quot eratis? Duo. *Gel. cap. 1. lib. 12.* Auctus nato filio *Plaut. Curc. sc. 2. a. 5.* Anulum mihi gedit, tanquam filio suo, vt æquum fuerat.

¶ Filius familiaris, Viæ familiaris supra, & apud *Plaut. Capt. sc. 2. a. 2.* & *Asin. sc. 2. a. 2.* Item Herilis filius a dolescens *Plaut. Most. sc. 1. a. 1.* Ex improbo patre probum filium nasci. *Cic. pro Quin. R. sc.*

¶ Appellatione filiorum (vt Luce consulti consentiunt) etiam filia continentur, sed non e contrario. [*Adi Sueton. in Calig. c. 38.* Dignus locus est, qui legatur] ¶ Fratris filius, *Terent. in Phorm.* Phædriam mei fratris video filium mihi ite obuiam, *Cæsar 5. bell. Gall.* Quodque ei & filius, & fratris filius ab Cæsare remississent.

¶ Dicitur etiam de brutis. *Colum. lib. 6. c. 37.* Eiusmodi admittarius nuptibus, quàm filiis vtilior. Terræ filij, dicuntur obscuro, ignotique genere nati, siue quod terra sit omnium communis parens, siue quod, vt poetæ fabulantur, Gigantium genus ignobilissimum è terra procreatum dicatur. Vnde etiam apud Iuuenalem, Fraterculus Gigantum pro homine ignobili legitur. *Cic. ad Att. lib. 1.* Sed hæc ad te scribam aliis subtilius: nam neque adhuc mihi satis nota sunt, & huic terræ filio, nescio cui, committere epistolam tatis de rebus non audebam. ¶ Fortunæ filius cui omnia prospero fortunæ euentu succedunt *Horatius secundo Sermon. Satyr. 6.* Luterat in campo fortunæ filius omnes.

¶ Filij familiæ, Liberi patris familiæ potestati subditi. *Cic. pro Cælio, 11.* lulum inhumiliat patre parco & tenaci habere tuis copiis deuinctum non potes filij familiarum. *Tacit. lib. 1.* Nunquamne, nisi ad se, filios familiarum venturos? *Idem lib. 3.* Exceptum comiter iuuenem, fuerat erga filios familiarum liberalitate auget.

FILIOLO, li, diminut. { *in dædædo.* GAL. *Vn petit fils* ITA. *Figliuolo.* GERM. *Ein iunger sun.* HISPAN. *Pequeño hijo.* ANG. *A little sonne.* { *Cic. ad Att. lib. 1.* Filiole me auctum scito, salua Terentia, *Iuuen. Satyr. 4.* Quo tibi filiolus, vel filia nascitur ex me. [*Plaut. Capt. sc. 1. a. 4.* Surrepuit quadrimum filiolum.]

FILIA, liæ, Proles femina. { *in bath. 30. dædædo.* GALLIC. *Fille.* ITAL. *Figliuola.* GERMAN. *Ein dochter.* HISPAN. *Hija.* ANGLIC. *A daughter.* { *Virg. 7. Æneid.* Sola domum, & tantas seruabat filia sedes iam matura vno, iam plenis nubilis annis. *Tacit. in vita Agric.* Auctus est ibi filia in subsidium & solacium simul. *Idem lib. 3.* Post quos Sextus Marius Hispaniarum ditissimus, deseruit in effasse filiam, & saxe Tarpeio deicitur. [*Plaut. Anul. sc. 6. a. 4.* Filiam ex te tu habes. *Plaut. Men. 2. a. 5.* Concede huc filia.] Vnica filia duos parare generos. Adagium est, quo vti licebit, vbi quis idem beneficium duobus simul pollicetur, aut pro eodem officio quod alteri præstitit à duobus gratiam reposcit.

FILIOLO, læ, diminut. [*in dædædo.* GAL. *Fillette.* ITA. *Figliolina.* GERMAN. *Ein dochterlein.* HISPAN. *Pequeña hija.* ANG. *A little daughter.* { *Plautus Rud.* Filiolam ego vnam habui, eamque vnam perdidit. *Cic. 1. de Dignitat.* Filiolam suam Tertiam, quæ tum erax admodum parua, exofculans, animaduertit tristiculam.

FILIX, acis, Herba est sine caule, sine flore, sine semine. { *Aben.* GALLIC. *Feuchere ou fougere.* ITA. *Filice, felce.* GERM. *Santkraut.* HISPAN. *Helecho.* ANGLIC. *A fern or brake herb.* { Duo eius sunt genera, mas scilicet & femina. Filix mas, quæ proprie Græcis *πίλιξ* appellatur, folia habet cubitali longitudine, ex vno pediculo excreuit, incisa, & alarum animum modo explicata, odore subgrauia: radicem vero in terræ superficie foris nigram, crassam, oblongam, adnascens appendicelæ multas habentem. Filix femina, quæ Græcis *συνάνθις* dicitur, folia habet mari similia, non tamen vno singularique pediculo hærentia, sed adnascens ramulos multos altioresque habentia. Radix illi longa, obliqua, in nigro colore subflaua, aliquando vero rubescens. Vtraque species montibus, syluis, & locis saxosis gaudere effoditurque occidentibus Virgiliis. Radix quatuor drachmarum pondere sumpta, iatos lumbricos enecat. Mulieribus tamen non danda, quod in grauidis abortum, in cæteris sterilitatem facere credatur. Herba est agricolis in primis inuisa, quod & latissime sese per agros diffundat, & ægerime extirpetur. *Virg. 2. Georg.* Et filicem curuis inuisam pascit aratis. Atque eam ob causam prouerbio dicitur, felicem nullo mansuescere arato, de re quæ emendari & corrigi non potest. *Perf. Sat. 4.* Non tamen ista felix vllò mansuetæ arato.

FILICULA, læ, Herba est similis filici, radice pilosa, colore intus herbaceo, crassitudine digiti minimi, ac batulis cauernosis, cuiusmodi sunt polyptorum cirri: subdulcis, in petris nascens, aut sub arboribus ventus, { *in dædædo.* GAL. *Polypode.* ITA. *Polypodio.* GERM. *Engelsh.* HISPAN. *Filipodio, polipodio.* ANGLIC. *waferne, polypodie.* { *Plin. lib. 26. cap. 8.*

FILICUM, cti, Locus est filice herba oblitus. { *in dædædo.* GALE. *Fougeraye.* liu ou il croist force fougere. ITA. *Felicato, piantato di felici.* GERM. *Ein ort da vil Grantraut wachst.* HISPAN. *Lugar donde nasce el delecho.* ANG. *A ferny ground.* { *Col. lib. 2. c. 2.* Iuncône sit, an gramine vestitus, an filicis, alilue fructus impeditus.

FILUM, li, Proprie quod ex lino lanæve trahendo ducitur. { *in dædædo.* GALL. *Fil ou file.* ITAL. *Filo.* GERMAN. *Ein saaden.* HISPAN. *El hilo que se hila.* ANGL. *A thread, a line.* { *Lucilius, Suet.* mulier, deducit filium non malum. *Ouid. 4. Metamorph.* E quibus vna leui deducens pollice filum. *Idem 1. Amor.* Deducit aranca filum pede. *Horat. 2. Carm. Ode 3.* Duui res, & ætas, & fororum fila trium patuntur atra. Id est, Parcarum.

¶ Aliquando ponitur pro linea fabricorum. Varro, Sumptoque atramento futorio filum duxit. ¶ Aliquando pro lineamentis oris, & venustate forme. *Gell. lib. 14. cap. 4.* Forma ac filo virginali dixit imagine iustitij fieri solitam. *Idem lib. 1. c. 9.* tradit Pythagoram explorare solitum discipulos ex totius corporis filo atque habiru.

¶ Transferretur & ad stylum & phrasim orationis. *Gellius cap. 4. lib. 20.* Amari in vniuersisque epistola breuitatis elegantissimè filum tenuissimum. [*Idem Gell. c. 19. lib. 16.* filo vocum tereti, & candido fabularum scribere. *Idem 4. lib. 14.* Virginali forma, & filo pingitur Iustitia.

¶ Septena putatis Pleiadum numero fila dedisse lyre *Ouid. Fast.* *Horat. 2. Epistolar. 1.* tenui deducta poemata filo. Tracta est metra: q q iij

hodie Iurifconf. vocant. *Punctum dactylorum lisis.* Aulov ad *Heven. li. 7.* Nam in ea nec ratio quare fecerit, queritur, nec firmamentum queritur, quoniam non subest ratio.

FIRMVM castellum, Pomponio & Seraboni: Firmium, Ptolemæo: Firmianorum castellum, Plinio, Est vrbs Italiae in Picono. Vulgo, *ferino.*

Fiscus, ci. masc. gen. Alcon, Fisci, fiscinæ, fiscellæ, sparteæ sunt vtenficia ad maioris sumæ pecunias capiendas. *פריסון פריסון.* GALL. Vn panier d'osier, ou vne corbeille. ITAL. *Panier de cesso.* GERM. Ein gett forb. H. P. A. *Esperca texida de sparto, la canasta un vaso de vimbras.* AN. *A basket of twiggess.* Vnde quia maior summa est pecunie publicæ quàm priuatæ, factum est vt fiscus pro pecunia publica dicatur. Hæc Alconius. *פריסון פריסון.* GALL. Le reuenu ou le domaine d'un prince ou d'une republique, le fisc. ITAL. *Entrata di principe.* GERM. Des gemeinen guts sectel/der schatz einer oberkeit/oder rines fursten. HIS. *La hacienda publica d' pertenescientia al Rey.* ANGL. *The eschequer or exchequer, a kings treasure.* Alij malum fiscum principis dicit: ærarium verò, & publicum. Plin. ad Traianum. At fortasse non eadem seueritate fiscum, quæ ærarium cohibes: imo tanto maiore, quanto plus tibi licere de tuo, quàm de publico credis. Cic. 2. *Verr.* Et quoque negotio fisci Sici-lienses minabantur. *Corn. Tacit. lib. 1.* Primam ac vicissimam legiones Cecinna legatus in ciuitatem Vbiorum reduxit tunc agmine, quum fisci de Imperatoris rapti inter signa, interque aquilas veherentur. Inde Confiscare pro in ærarium redigere. *Suet. in Augusto,* Deuictis his & confiscatis, promissa veteranis præmia soluerentur.

Fiscus item pro qualo oleatio, qui ceruici torcularis supponitur, ne feces in lacum cum oleo defluant, vel etiam in quo oliuæ ponuntur, quum subiiciuntur prelo, vt amurca, id est, olei fax, aliquantisper exanietur, id est, exudet, & per vimina perfluat. *Colum. lib. 12. cap. 47.* Postero die cribratur, & nouo fisco inclusa, prelo supponitur, vehementerque premitur, vt exudet quantum lucum habet amurcæ. *Eodem lib. c. 49.* Deinde in tertia oliua nouo fisco includitur, & prelo subiicitur, vt tota nocte exprimat. *Idem cap. 50.* Sereno calo manu distingui oliuam oportet, & substratis regeribus aut cannis cribrari & purgari, cum diligenter mundatam pronus in torcular defertur, & integrum in fisco nominis includenti, preliisque subiici, vt quantum possit paulisper exprimat.

Fiscelle, Quod ad fiscum pertinet. *פריסון פריסון.* GALL. Fiscal, des appartenances du fisc. ITAL. *Pertinenze di fisco.* GERMA. Das zu den gemeinen sectel oder etines fursten schatz gehort. HIS. P. A. *Cosa pertenesciente a la hacienda del Rey.* ANGLIC. *Belonging to the kings treasure.* Vt, Ius fiscale, fiscalis causa Fiscales calumniæ dicebantur delatorum, quod qui alios accusabant, non nunquam ex fisco eis dabatur pars mulctæ qua accusati mulctabantur.

Fiscina, n.æ. pen. corr. est diminutiuum esse videtur à fiscus, eiusdem tamen est significationis. *פריסון פריסון.* GALL. Vn petit panier ou corbeille faite de jonc, d'osier, ou autre semblable matière. ANGL. *A basket, or such like thing of twiggess.* Varr. de *Re rust. lib. 1. c. 22.* Ita sunt fere quæ ex viminibus materiaque rustica fiunt, vt corbes, fiscinæ, tribula, mallei, & rastelli. Fiebant etiam fiscellæ ex sparto, quod iunci genus est apud Hispanos frequentissimum circa Carthaginem nouam. *Colum. lib. 11. cap. 2.* Sive regio ferulæ, vel corticis ferax est, apibus aluearia fieri debent: sine palmæ spartive vt fecunda est, fiscinæ, sportæ, seu virgultorum corbes ex vimine. Denique Fiscinæ nomine comprehenditur omne vasis genus quod ex vimine, aut iunco, aut simili materia contextum est. *Cic. in Oratione pro Flacco* posuit pro calathis illis iuncis, in quibus fici inclusa in alias regiones transfuehantur. Homini (inquit) Phrygi qui arborem fici nunquam vidisset, fiscinam ficorum obiecit. *[Ouid. lib. 4. Fast.]* Seu mea falx ramo lucum spoliavit opaco, Vnde data est ægræ piscina frondis oui.]

Fiscella, l.æ. diminut. Vas vimineum, aut ex iuncis, quo lac coagulatur, dum caseus exprimitur, vel in quo casei feruntur. *פריסון פריסון.* GALL. Petit panier d'osier. ITAL. *Cestello, panier.* GERM. Ein forblein oder trätlein/täfnäpfein. HIS. *El capacho.* ANGL. *A little basket of twiggess, a cheese fat.* *Tibul. lib. 2.* Tunc fiscella leui detexta est vimine iunci, Rarâque per nexus est via facta sero. Item fiscella dicitur qua boum ora, faucisque iumentorum capistrantur. *[GALLICE, Vne muselelie faite ou de cuir, ou de corde, ou d'osier que l'on pend au museau des mulets, bœufs, chevaux, &c. de peur qu'ils ne fassent mal.]* *Plin. lib. 18. cap. 19.* Fiscellis capistrari boues oportet, ne germinum tenera decerpant. *Cato de Re rust. cap. 14.* Boues nisi per hycem quum non arabunt, pasci non oportet, nam viridè quum edunt, semper id expectant: & fiscellas habere oportet, ne herbas sectentur quum abunt.

Fiscellus, fiscelli, pro eodem. *Colum. lib. 11. c. 38.* Mox fiscello ligneo inclusas exprimito.

Fiscilis, vide FINDO.

Fistuca, c.æ, Machina est qua pauitores vtuntur, vtrinque ansata, qua pali magna vi in terram adiguntur. *פריסון פריסון.* GALL. Vne hie de quoy on enfonce les pilotis en terre. ITALIC. *Machina da ficcare i pali nel sume, & quello strumento da bizzare sopra i fossi quando s'acconciono de sfrade per sargli pari, becco, machina.* GERM. Ein jechschteget/ mit weichen man die pfeiler in die tieffe einsetz woffero hinab treybt. HIS. *Alaço grande, ingenio para hincar vigas, o ingenio de dos ansas para maçonar.* ANGL. *An instrument to drive piles of wood into the ground, & rammer.* *Vitr. lib. 7.* Si plano pede erit runderandum, queratur solum si sit perpetuo solidum, & ita exequatur, & inducatur cum statamine rudus: sin autem omnino, aut ex parte congestius locus fuerit, fistucationibus cum magnacura solidetur. *Vitr. & hac voce Plin. lib. 36.*

Fistuca, alia est magnæ molis qua trabalis materies in terram pangitur, aut in alueum fluminis, quæ furibus tollitur, & pondere suo remissa illuditur: cuiusmodi Parisus sæpe videtur. Cuius generis intel-

legendum est illud *Cæsaris 3. de bell. Gall.* Hæc cum machinationibus immitta in flumen defixerat, fistucisque adegerat, non publicæ modo direxerat, &c.

Fistucatum, Dicitur fistuca exæquatim vnde & Fistucatio, apud *Virginium loco iam citato*, pro exæquatione areæ accipitur, quam supra descripsimus. *Plin. lib. 17. c. 11.* Sicuti terram circa radices fistucato spissandam. Hæc *Budæus in Annotationibus in Vandel.*

Fistula, l.æ. Proprie dicitur, vt *Pomponius ait*, per quam aqua educitur fusa: fundendo, siue ferendo: sicut tubi à tumore, & canales à canna: quod ad earum similitudinem facti sunt. *פריסון פריסון.* GALL. Tuyau, fente, fistule. ITALIC. *Fijosa.* GERMA. Ein icudyt. HIS. PANICE, *Flauti d' canna para coher.* ANGLIC. *A pipe so contrived with water, as to a pipe.* Sunt tamen qui Græcum esse putent, credantque deduci à verbo *quæda*, hoc est infuso, vel inspiro. *Cic. pro Rabir.* Erli C. Marius quod fistulas quibus aqua suppediatur Louis Optimi maximi templis ac sedibus, præcidi imperarat, &c. ita apud *Varronem lib. 3. de Re rust. cap. 5.* *[Suet. in Neron. cap. 31.]* Ex fistulis Hortensius pargere.]

Ab huius similitudine dictum est instrumentum musicum quod flatu canitur, cuius Pan dicitur inuentor fuisse, vt refert *Plinius lib. 7. c. 36.* GER. Ein Pfeiff. *Virgil. 2. Eclog.* Est mihi disparibus septem compacta cicuris fistula. *Fistulæ* item à medicis appellantur vlcera manantia, angusta, callosa, & sinuosa, ex ablectibus fere male curatis ortum trahentia. *Plin. lib. 20. cap. 6.* Extrahit fistulis vitia cum sulphure & resina, etiam arundines cum pice. *Ibidem cap. 9.* Sic etiam fistulas eluxatas, & tumores reuocari, quæque discuti opus sit. Est etiam fistula in homine per quam spiratur, seu cibus deicitur. Nam duas esse fistulas constat, spiritalem scilicet & cibalem: illam spiritum meare, hæc cibum potumque descendere. Spiritalem *Celsus* a speram arteriam nominat Græci vocant *πνευμα*. Interior vocatur *gula splanchnica*. *Plin. lib. 9. cap. 7.* Branchiæ non sunt balenis, nec delphinis. hæc duo genera fistulis spirant, quæ ad pulmonem pertinent. *[Gellius cap. 16. lib. 17.]* Scribit *Erastrotam* medicum dicere duas esse quasi canaliculas quasdam, vel fistulas, easque ab oris faucibus profecti deorsum, &c. *[Adi ipsum Gellium.]*

Fistulætor, oris, Accipitur pro ribicine, vt est apud *Gellium [cap. 11. lib. 1.]* & *Cic. de Orat.* Sed fistulatore domi relinquere. *פריסון פריסון.* GALLIC. *Fleuteur, ioueur de fleutes.* ITAL. *Trombetta.* GER. Ein Pfeiffer. HIS. P. A. *A quel que saie flautas como de canas.* ANGL. *A piper or fluter.*

Fistulo, as, Fistulam ago, & in modum spongiæ cauernulas habeo. *פריסון פריסון.* GALLI. Se trouer & deuenir plin de trous. ITAL. *Far piu cauerne, diuenir cauernofo como le spongie.* GER. *Duro cheren/oder velt löcher sein wie ein schwamm.* HIS. P. *Flazer fistulas, sey affisolado.* AN. *To pipe.* *Plin. lib. 18. c. 11.* Gratia terræ eius pulcrea summa inferior bibula, & pumicis fistulans vice.

Fistulosus, a, um. Quod est spongiæ instar factum, hoc est, foraminibus plenum. *פריסון פריסון.* GALL. Plein de trous comme l'sponge. ITAL. *Cauernofo come la spongia.* GERM. *Ed sjericht als ein schwamm.* HIS. P. *Caja assi affisolada.* ANGLIC. *Full of holes lyke a sponge.* Vnde caseus fistulosus, apud *Columel. lib. 7. cap. 8.* quum est parum pressus: *Fistulosa terra. Plinius. lib. 17. cap. 5.* *Fistulosus cancer, morbus, Caton. cap. 157.*

[Fite. sitote, Vide Fio. supra.]

Fixulam, A fingendo, pro fibula veteres vsurparunt.

Fixus, a, um, participium, Vide FIGO.

F ante L.

FL. In notis antiquorum, filius, vel Flauus, vel Flaua, vel Flaminis, vel Flamen. **FLA.** filia regis. **FLA.** Flabrum. **FLS.** Flauus. **F.M.** finis agrorum, vel Fati munus, vel fieri mandauit, vel fecit memoria, vel factum monumentum. **F.M.L.** vel **F.M.** IT. fati munus impleuit, vel impleat. **F.N.** fides nostra. **FN.** Agr. finis agrorum. **F.N.C.** fidei nostra commisit, vel commisit.

Flabellum, Flabellifer, Flabilis, Flabrum, Vide FLO.

Flaccæo, es, cui. Langueo. *פריסון פריסון.* GALLIC. Se flestrir, se faner, deuenit flestri & fanè. ITAL. *Diuenir languido, fiacco.* GERMAN. *Wiltch sein/tudenacht oder tampegt sein.* HIS. P. *At arcir/ye, enflaqueceise.* ANGL. *To be withered, so fadde, so fayle.* à quo Flaccæco, Languidus fio. *פריסון פריסון.* *Columel. lib. 3.* Punctique horis dum flaccescat, in sole habero: deinde in vmbra allicæto, & ita condito.

* Flaccescit oratio per translationem, quæ nullas habet dicendi vires. *Cic. de Clar. Orator. de Sernio Galba.* Dein quum Otiosus Ilylam prehenderat, motusque omnis animi, tanquam ventus hominem defecerat, flaccescebat oratio.

Compositum est conflaccæco, quo vsus est *Gellius lib. 1.* pro detumescæco. Nam fluctus qui flante Aquilone maximi & creberrimi excitantur, simul ac ventus se posuit, sternuntur & conflaccescunt, & mox fluctus esse desinunt.

Flaccidus, a, um, Languidus. *פריסון פריסון.* GALL. Flestri, fanè. ITAL. *Languido, fiacco.* GER. *Wiltch/ tampegtig/ inuentichtig.* HIS. P. *Marchito, fiacco.* ANGL. *Lelling, flogging.* *Plin. lib. 15. cap. 39.* Hanc esse folio maximo, flaccidoque, & albicante. Vnde flaccidi, siue flacci dicuntur, quorum aures pendulæ & non arrextæ. *Plin. lib. 8. cap. 51.* *Colum. lib. 8.* Caper flaccidis & prægrauantibus, auribus, exiguo capite habetur optimus. Hinc cognomen familiae Romanæ deductum est, quod primus in ea gente aures haberet deorsum pendentes.

Flacci Dicebantur, qui aures latas haberent, & ob magnitudinem deorsum reflexas. *Cic. lib. 1. de Natura de or.* Redeo ad duos: quos insigni nota strabones, aut petulos esse arbitramur, ecquos nam ut habent, ecquos hios, flaccos, frontones, capitores, quæ sunt in nobis? Flacco habere, inquit *Sipontinus*, pro ad terendum habere. *Plaut. Perij.* flacco habebit: amillic homo Iumbos meos.

Flacc, Vide FRCES.

Flagellatorum, *פריסון פריסון.* GALLIC. Les verges & scions ou bouts menus & dessez des branches d'arbres. ITALIC. *Tralica-*

pi di viti. GERM. Di kleinen wenglein/an den reben/del'zatten schob/lein so von den gerten oder atten stöcken herfür wachsen. HISPAN. Ramos otros de la vid. ANGLIC. The small and long twigs of a tree. In vitibus dicuntur teneriores palmites, ex anniculis farmentis enaripius flabella (vt quibusdam placet) à ventorum flatu & agitatione dicta: quanquam alij à flagris potius deduci malunt, quæ longitudine & flexibilitate referre videntur. *Colum. lib. 5.* At certè in ordinariis vitibus vtrique obtinendum est, ne pluribus flagellis emacientur, nisi propagibus futuris prospiciemus. *Virg. 2. Georg.* Nève inter vires corylum sere, nève flagella. Summa pete aut summas defringe ex arbore plantas.

¶ Frequenter accipitur pro loco, siue alio quouis verberere, quibus seruos nudatos cedere solebant. *Job. 13. 17.* G. Fleau fouët It. *Virga de batture i irisi.* GE. Ein gefsel. HISPAN. *Ascorge, a whippe.* Quod poenæ genus grauius erat quàm fustibus cædi. *Marcell. in seru. rum. ff. de panis.* Ex quibus causis liber fustibus cæditur, ex his seruos flagellis cædi, et domino reddi iubetur. *Cic. pro Rabir.* Porcia lex virgas ab omnium ciuium Romanorum corpore amouit hic misericos flagella reculit.

¶ Flagella præterea sunt quibus aurigæ vtuntur, quæ excussa clarum reddunt sonum. *Martial. lib. 14.* Proficis nihil, hoc cædas licet vsque flagello. *Virg. 5. Aneid.* signum clamore paratis Epirides longe dedit, insonuitque flagello.

Flagello, as, Flagello cædo, sicut verbero à verberere, & fustigo à fuste. *חבטו* *hichvabhu* *דו* *isfer.* *מספר* *ו* *G.* Fouëtter, flageller, battre It. *Flagellare, battere, eferzare.* GERM. *Geißeln mit geißten schlägen* HISPAN. *Ascorar à herir à hiss. gar.* AN. *To scourge, to whippe.* *Mars. lib. 1.* Lumina lyderibus certentes, mollièntque flagellent Colla comæ *Plin. lib. 18. cap. 30.* Mellis ipsa alibi tribulis in areas, alibi equorum gressibus extertur, alibi periculis flagellatur. *[Suet. in Calig. ca. 26.]* Flagellauit quætorum veste detracta. In tergum flagellare, de vitioso gestu manus dixit. *Quintilian.* ¶ Item increpare atque personare. *[Et Martialis Epigram. 13. lib. 5.]* Arca flagellat opes.

¶ Flagellare annonam est annonam duriores facere, vt *Hermolaus scribit*: ob id à Grecis *παισιμα* appellari quasi pretio non parcentes, propter quod annona ingravescere solet. *Plin. lib. 33. c. 13.* Aut aliquis præualens maniceps annonam flagellet.

Flagitium, tij, Crimen grauius cum turpitudine & dedecore coniunctum: à flagitando (vt putatur) dictum, siue à flagris: quod vel flagitatione, hoc est, exprobratione, vel flagris dignum sit. *שחיתות* *schacharuth.* *פושטות* *pushut.* *מחשבות* *machshבות.* GALLI. *Meschanceté, comme paillardise & rals vices* ITA. *Sceleragine, ribalderia.* GERMA. Ein gross laster / Ein schwäre missthat die straff würdig ist. HISPAN. *Pecado, como a luxuria.* ANGLIC. *A mischievous deed, mischneffe.* ¶ *Cicer. in Cat. ne.* Stupra vero & adulteria, & omne tale flagitium, nullis aliis illecebris excitari, nisi voluptatis. Idem, Tantamne obliuionem in seripio præferim, vt ne legens quidem sententiarum quantum flagitij admittit? ¶ Pro lenocinio, *Plaut. Mil. sc. 6. a. 2.* In simulare me ausus es, ummi flagitij. (i. lenocinij) *Gellius c. 1. lib. 1.* Vicia flagitij leniora sunt *Plaut. Asin. sc. 2. a. 5.* Filio sciente id facere flagitium, patrem de adulterio seu stupro. *Idem Curc. sc. 3. a. 1.* Magnum flagitium probrumque experget facis, bene monstrantem pugnis cædis. *Idem Men. sc. 2. a. 4.* Clanculum hæc flagitia facere te censebas potesse? *Idem sc. 1. a. 1.* Isthæc flagitia non possum perpeti. Mox, Tua flagitia pati? *Idem Pseud. sc. 5. a. 1.* Quod damni fecisti & flagitij in adolescentia.

¶ Pro formidine. *Plaut. Men. sc. 5. a. 5.* Quid compleuit formidinis, (i. flagitij) ¶ Pro culpa, *Plaut. Pseud. sc. 1. a. 5. vers. 3.* Nam si cecidero, vestrum erit flagitium (ò pedes) i. vestra erit culpa, vobis erit turpe. Ibi enim seruus ebrius suos alioquitur pedes. ¶ Flagitium pro errore *Cic. de Nat. deor.* Ita enim flagitia Democriti, siue etiam ante Leucippi, esse corpuscula quædam leuia, alia aspera, rotunda alia, partim autem angulata, curuata quædam, & quasi adunca: ex his effectum esse cælum atque terram, nulla cogente natura, sed concursu quodam foruito.

¶ Flagitium aliquando periculum significat, vt *uult Nonius Lucil. lib. 29.* Quicte possente minus, & præbent rectius multo, & sine flagitio. *Plaut. in Epid.* abierot flagitio cum maiore post reddes tamen. Hic apud *Plaut.* damnum siue dispendium videtur significare.

Flagitiosus, a, um, Sceleratus, flagitiis contaminatus, sordidus, turpis. *רשע* *rashchah* *רשע* *raichah* *אשכנזי* *aschkenazi* *מחשבות* *machshבות.* GAL. *Meschant, plein de routes paillardises & autres meschancetez.* ITA. *Scelerato maluaggie.* GERMAN. *Lastur, raffig.* HISPAN. *Vicio, luxurioso, criminaloso.* ANGLIC. *Vengable sul of nauigh misseffe.* *[Sallust. in Catil.]* In tanta, tamque corrupta ciuitate, id quod factum facillimum erat, omnium flagitiosorum atque facinorosorum circumferantur quam stipulorum cateruas habebat. *Cic. de Amic.* Itaque videas rebus iniatis iustos maximè dolere, imbecilibus fortes, flagitiosos modestos. Flagitiosa vita, *Cic. 2. de Finib.* Flagitiosæ libidines, *Idem 4. Verr.*

Flagitiose, aduerb. Inique, sceleratè. *ἀσχητῶς, ὀβρισιῶς, ἀώμως.* GALLIC. *Meschamment, meschantement, schement.* ITALIC. *Sceleratamente, matnagiamente.* GERM. *Lastertig, böse raffigittig.* HISPAN. *Luxuriosay viciosamente.* ANGLIC. *Mischicuously, wickedly.* ¶ *Cic. 2. Verr.* Patres conscriptos iudicia malè & flagitiose tueri. *Idem 5. de Finib.* Flagitiose descitit è Sroicis propter oculorum dolorem, Impure ac flagitiose viuere. *Cic. 3. de Finib.* Flagitiosissime inferuere aliorum amori, *Idem in Catil.*

Flagito, flagitas, instanter, peto, exigo, requiro, & quasi iure quondam meo depolco: habetque in se maiorem vim quàm postulo: & quandoque accusatio tantum iungitur. *שחט* *schach* *שחט* *schach* *רשע* *rashchah* *רשע* *raichah* *אשכנזי* *aschkenazi* *מחשבות* *machshבות.* GALLI. *Demandar quelque chose affectueusement, ou importunement.* ITALIC. *Dimandare con instanza.* GERM. *Wilt anhalten ersoderen, treuwlich bagdren.* HISPAN. *Dimandar con importunidad.* ANGLIC. *To ask importunatie or wishdnt cease.* ¶ *Cic. pro Quintio,* Tametsi causa postulat, tamen quia postulat, non flagitat, præteribo. Quandoque habet accusatum cum

ablatio mediante præpositione. *Cæs. 1. bell. Gall.* Interim quotidie Cæsar ab Hædus frumentum quod essent polliciti, flagitat. Quandoque etiam construitur cum duobus accusatiuis: *vt apud Suetonium in Vitel.* Tum fœneratorum & stipulatorum, publicanorumque, qui vnquam se aut Romæ debitum aut in via portorium flagitassent, vixilli peperit. Flagitare pro accusare. *Tacit. lib. 17.* Mox compertum pecuniam publicam auertisse, vt peculatorum flagitari iussit. *[Plaut. Pseud. sc. 5. a. 1.]* Si non dabis clamore magno & inultum flagitare. *Idem ibid. sc. 7. a. 4.* Flagitare sæpe clamore in foro cum libella nusquam est. *Item,* Flagitare & sectari, dixit de Creditore, *Gell. c. 6. lib. 17.]*

¶ Huius composita sunt, conflagito. *Plin. lib. 34.* Tanta populi Romani contumacia fuit vt magnis theatri clamoribus repenti apoxyomenon conflagitauerit. Efflagito, de quo supra.

¶ Flagitans, Particip. *Cic. de Arripium resp.* Ecce iisdem autoribus, Pompeio principe, qui cupientem Italiam, flagitantes vos, Pop. Romanum desiderantem, non autoritate sua solum, sed etiam precibus ad meam salutem excitauit, restitui sumus.

Flagitator, verbale, Qui assidue petit. *שחט* *schach* *שחט* *schach* *רשע* *rashchah* *רשע* *raichah* *אשכנזי* *aschkenazi* *מחשבות* *machshבות.* G. Demandem importun, qui demar de sans cesse. ITA. *Chi domanda con importunidad.* GER. *Ein ernstiger begäret, ein guttete, ein iberlägner heissher.* HISPAN. *Demandador con importunidad.* ANGLIC. *He that asketh importunatie.* ¶ *Plaut. in Mostel.* Sol semper hic est vsque à mane ad vespèrum, quasi flagitator astat vsque ad ostium.

¶ Accipitur etiam pro creditore repetente pecunia sibi debitam. *Pl. in Casin.* Ducite ex animo curam, acque alienum es: Nequis formidet flagitatorum suum. *[Gell. cap. 6. lib. 17.]* Flagitatorum appouere, (qui repetat creditum.)

Flagratores Flagriones Vide FLA GRO.

Flagros, as, Ardeat flamma, vel à statu quo alitur incendium, quando flatu excitatur ignis. *שחט* *schach* *שחט* *schach* *רשע* *rashchah* *רשע* *raichah* *אשכנזי* *aschkenazi* *מחשבות* *machshבות.* G. L. Ardre, brusler, este embrasé. GALLI. *Ardere.* GERM. *Drinnen.* HISPAN. *Arder o ser encendido.* ANGLIC. *To burne wishia flame of fire.* ¶ *Virg. 1. Enc.* Flagrantisque Dei vultus. *Plin. lib. 14. cap. 20.* Fæx vini siccata recipit ignes ac sine alimento per se flagrat. *Qu. 6. Fætorum,* Flagrabant laudati sceleratis ignibus ignes.

¶ Transfertur quoque ad desiderium amoris, odij, iræ, virtutis, aut vitij. *Lactantius lib. 1.* Quid Apollo pater eius, nonne ob amorem quo flagrabat, turpissime gregem pauit alienum? *Et lib. 7.* qui auaritia cupum inexplicabili quadam sici flagrant. *Lim. lib. 2.* Ciuitas secum ipsa discordans, inter patres plebemque flagrabat odio. *[Quid. Eleg. 9. lib. 4. Trist.]* Flagrant odio tuo pectora nostro.]

Flagrans, participium siue nomen ex participio. *שחט* *schach* *שחט* *schach* *רשע* *rashchah* *רשע* *raichah* *אשכנזי* *aschkenazi* *מחשבות* *machshבות.* GALLI. *Ardent, bruslant.* ITA. *Ardente.* GERM. *Drinnend.* HISPAN. *Encendido.* ANGLIC. *Burning, in a flame of fire.* ¶ vt Flagrans pinus, *Virg. lib. 9. Aneid.* Flagrans cupiditas, *Cic. 4. Tusul.* Eximio literarum amore flagrans, *Quint. in proem. lib. 2.* Flagrantissimus homo. *Cic. de Fæto.* *[Suet. in Claud. ca. 36.]* Flagrantissimum amorem Messalinæ abierit. *Et Velleius,* Nemo flagrantiorum facem subiecit bello.]

Flagranter, aduerbium. *δραστῶς.* GALLIC. *Ardement, desirément* ITA. *Molto ardentemente.* GERM. *Ein brünstig.* HISPAN. *Encendimiente.* ANGLIC. *Exceeding earnestly.* ¶ *Tac. lib. 1.* Destinare Consules specie recusantis flagrantissime cupuerat.

Flagrantia, tiæ, Ardor. *שחט* *schach* *שחט* *schach* *רשע* *rashchah* *רשע* *raichah* *אשכנזי* *aschkenazi* *מחשבות* *machshבות.* GALLI. *Ardour, bruslement.* ITALI. *Ardore.* GER. *Drunst.* HISPAN. *Ardor ó encendimiento.* ANGLICE *Burning bright, ardent desfre.* ¶ *Gell. lib. 17. ca. 10.* proprie est visus, Quod de natura atque flagrantia mentis eius compositum est. Proprie enim dicitur de rebus quæ per se ardēt, flagrant: Itaque proprie dicitur flagrantia fæcis vini naturalis est, quia fæx vini exsiccata, recipit ignes, & sine alimento per se suaque natura flagrat, vt autor est. *Plinius cap. 20. lib. 14.]* Flagrantia oculorum, pro ardore. Translatè, *Cic. pro Cælio.* Si denique ita se geret, non in cessu solum, ornatu, & c. comitatu, flagrantia oculorum, libertate sermonis, sed etiam, & c. *[Item Gell. cap. 1. lib. 12.]* Vigor maternæ flagrantia.]

Flagrum, gri, Quo cædi consueuerunt serui. *שחט* *schach* *שחט* *schach* *רשע* *rashchah* *רשע* *raichah* *אשכנזי* *aschkenazi* *מחשבות* *machshבות.* GALLI. *Fouët, verges.* ITAL. *Flagello.* GERMA. *Ein gefsel/ruten.* HISPAN. *Ascora cruel para apatar.* ANGLI. *Ascorge, a whippe.* ¶ *Plaut. in Amphib.* Inde cras e promptuaria cella depromat ad flagrum. *[Plaut. Asin. sc. 2. a. 2.]* Gymnasium flagri salueto. *Idem in Amph.* Quem ego ob isthæc dicta faciam feruentem flagris. *Idem Pseud. sc. 8. a. 4.* Stimulis, aut flagris insidiantur seruis. *Sene.* Flagra iussit adferri. (in conuiuij.) *Iuuen. Satyr. 5.* nec dura timebis Flagra pati. *Limus 8. bell. Puns.* Ob quam causam cæsa flagro est Vestalis. Hinc Flagellum diminutiuum.

Flagratores, Dicebantur illi, qui mercede flagris cædi se permittebant. *Autor Festus.*

Flagriones, dicti sunt serui, quod flagris subiecti sunt. *שחט* *schach* *שחט* *schach* *רשע* *rashchah* *רשע* *raichah* *אשכנזי* *aschkenazi* *מחשבות* *machshבות.* AN. *Knaues wasthie to be scourged.* ¶ vt Verberones à verberere. *Nonius.*

[Flagritribæ: *Plaut. Pseud. sc. 2. a. 1.* Eo ingenio sunt isti flagritribæ.]

Flamén, neutri generis. Vide FLO.

FLAMÉN, huius Flamini, masculinè genere, sacerdotem significat. *[GERMAN. Ein pfaff oder priester. ANGLIC. A prest.]* [Dicti sunt flamines, quasi Pilamines, quia *Γιακίς πλάος* Petas ignis est. *Plutarch. in Num.* & Persicum capitis ornatum, *Xenoph. Lucian.]* Sumebant autem Flamines ab eo Deo cognomen, cui sacra faciebant: vt Flamen Dialis, *ἡμῶν θεός.* hoc est, à Ioue, quasi Iouialis: Marcialis à Marte: & Quirinalis à Quirino, hoc est, à Romulo. Ratio autem nominis tracta est à filo, quo caput cinctum habebant: vt docet *Seruius his verbis,* Flamines in capite habebant pileum: quod quum per æstus ferre non possent, filo tantum capita religate cœperunt: nam nudis penitus capitis incedere nefas erat: vnde à filo quo utebantur, Flamines dicti sunt, quasi flamines. *Plin. lib. 18. cap. 11.* Varro Flaminiem saba non velci tradit. *Cic. 2. de Legib.*

Qui vague par les ondes & par la mer. ITA. Cosa che va vagando per l'onde. GERM. Das in dem wasser hin und her fahrt oder das von den wasser hin und wider getrieben wird. HIS. Cosa que anda por las ondas. ANG. That is tossed by the waves and flustered. Vnde Nautæ fluctuagi, & Vnda fluctuaga appellantur a Papinio.

Fluctuatio, as. Fluctibus iactor, agitator vacillo, fluito. פורפור nigrasch WD mar. wuagew, wuagew nigrasch. GA. Faire vagues & ondes, flotter sur l'eau. ITA. Ondeggiare. GERM. Schwenken/wallen geben. HIS P. Ondear o ha-zer ondas en la mar. ANG. To rise in waves, to flure. Plaur. in Rud. Atque ve nunc valide fluctuat mare, nulla nobis spes est. Cic. 7. Ver. Quadrirémque in salo fluctuantem reliquerat. Per metaphoram etiam pro iactari, dubitare & diuersis cogitationum quasi fluctibus, & veluti matino quodam æstu agitari. ANG. To bewanering in mynd. Virgil 8. Æneid. magno curatum fluctuat æstu. Liu. 3. bell. Maced. Ephesi regem est consecutus, fluctuantem adhuc animo in-terumque de Romano bello. Catull. ad Ortalum: Mens animi, can-ctis fluctuat ipsa malis. Pro eodem fluctuor deponens. Liu. 3. bell. Maced. Fluctuantur certi animi. Curtius, Fluctuari animo Rex & mo-
dò suum, modò Parmenionis consilium expendere. Senec. sap. 9. de Consol. ad Polyb. Pendemus, fluctuamus, illidimur. Accipitur non-
nunquam fluctuare pro fluctare & supernatare. Plin. lib. 36. cap. 17. Lapidem e Scyro insula integrum fluctuare tradunt eundem con-
minutum mergi.

Fluctuans, ancis. Gall. c. 6. lib. 10. Turba confluentis & fluctuantis popu-
li. Idem cap. 14. lib. 5. toris, comisque fluctuantibus (leonis sup.)
Fluctuatus, particip. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch, se-
x dicit. GAL. Lette & agite du flot. ITA. Trauagliato dalle onde. GER.
Geschwancket von den wasser getrieben. HIS P. Ondeado, echado, por las
ondas. ANG. Tossed by the waves. Linus 3. bell. pun. & 2. bell. Maced.
Fluctuatus animo fuerat. Plin. lib. 4. c. 12. Delos diu fluctuata, vt pro-
didit sola motum terræ non sensit. Idem lib. 9. cap. 8. Et sopitus (vt ap-
paruit) odoris nouitate, fluctuatusque similis exanimi, caruit homi-
num conuersatione.

Fluctuatio. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. Agitation du flot çà & là,
doute, incertitude. ITALIC. Ondeggiamento dubbio. GERMAN. Schwang-
tung/schwabang. HIS P. A. Aquella obra de hazer on das, duda. ANGL.
A floating, uncertainty. Fluctuatio stomachi. Plin. lib. 20. cap. 8. V-
lidius cocta fluctuationes stomachi sistit, & ventris.

Fluctuatio animorum. Liu. 6. ab Vrbe, In ea fluctuatione animo-
rum opprimi incautos posse. Senec. cap. 1. de Tranq. Fluctuationem
meam, (i. animi) sistas.]

Fluctuosus, Vndosus, procellosus, inquietus. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. Plein
d'onde & de vagues. ITA. Procelloso, tempestoso. GERMANICE, Wailen
chtig/ungestum. HIS P. Llino de ondas, ondoso. ANGLIC. Full of waves and
swinges. vt, Mare fluctuosum, Gemmæ fluctuosæ, quæ maculas ha-
bent fluctuum quandam similitudinem referentes. Plin. lib. 37. cap. 5.
Ij sunt fluctuosi & rerum imagines complexi, vt verbi gratia, papa-
uerum aut auium, pinnarumque, vel catulorum, & similibum. Loqui-
tur de smaragdis.

Fluctuatum, aduerb. lactanter, solute. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. En
maniere de flot, orgueilleusement. ITA. Ondeggiando con trana-
glia. GERMAN. Ungestumigt/ohne ein wasser. HIS P. En guisa de ondas
vanagloriosamente. ANG. By flitting and bouering. Afranius, Volo flu-
ctuatum ire ad illum. Nonius.

Fluxus, a, um, Quod fluit. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. Qui a cou-
lé, qui est de petite duree & passe legerement. ITALIC, Che scorre,
he passa presto. GERMANIC. Fließig/oder fließig. HISPANIC. Lo liquido
que corre. ANGLIC. That durcth bot a while. Plin. lib. 9. c. 38. Quoniã
quum fortificauere, fluxus habent succos. Per translationem acci-
pitur pro eo quod est instabile, momentaneum, & citò perituum,
ἀπορροια: tracta est metaphorà ab aqua fluuiali, quæ nunquam in
eodem loco consistit, sed citò præterit. Plin. lib. 10. dec. 4. Fluxa fi-
de homines. Plaut. Capt. sc. 3. a. 2. Caue fidem fluxam geras, (i. instabi-
lem, non firmam.) Virgil. lib. 10. Æneid. Nòsne tibi fluxas Phrygiæ
resvertere fundo Conamur? Sall. in Catill. Nam diuitiarum & formæ
gloria, fluxa & fragilis habetur. Aliquando capitur pro laxo, ac
minime restricto. Vnde Parthorum uestimenta fluxa fuisse Lucanus
scribit, Illuc & laxas vestes, & fluxa virorum Velamenta vides. Sic Sue-
tonius in Cæs. cap. 45. Fluxiore cinctura cingeretur. Et Virg. II. Æneid.
vestium sinus fluentes dixit Apuleius lib. 2. accepit passiuè, Fonta-
nos, inquietos, latices, de corporibus humanis fluxos. Et fluxi di-
cuntur remissi, soluti, libidinosi, molles, effeminati. Suet. in Tiberio
[cap. 52.] Drosus animi fluxioris, remissiorisque vitæ erat. Mart. Ci-
nædo euitator fluxo.

Fluxus, aduerbium, affluenter, abundante. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. En a-
bondance, abondamment, largement. ITA. Abundantemente. GERM.
Oberflüssig/et. HIS. Abundamente. ANG. Abundantly. Varro lib. 1.
de Re rustic. c. 11. Et eò magis fluxe ex herba, quæ eadem ipsa sumpta,
perpurgare corpora nostra solet.

Fluxio, fluxus, cursus. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. Flux, coulement. ITA. Flusso,
colamento. GERM. Sticung. HISPANIC. Corrimiento delo liquido, fluxo.
ANG. A flowing. vt, fluxio aquarum, apud Cic. lib. 1. de Diuin. & fluxio-
nes sanguinis, apud Plin. lib. 20. c. 14.

Fluito, as, penultima correpta, Frequentatiuum, Sæpe siue continuè
fluo. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. Flotter, nager sur l'eau. ITA. Scorrere di conti-
nuo. GERMAN. Statt fließen. HISPANIC. Correr continuamente to liqui-
do. ANGLIC. To flite or houer about the water. Liu. lib. 1. Tenei fama,
quom fluitantem alueum in quo expositi erant pueri, tenuis in sic-
co aqua destituit. Senec. cap. 6. de Consol. ad Mars. Qui fluitantia
vela defecuit.]

Nonnunquam etiam accipitur pro supernatare, פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. Plinius, Omnes pisces, quom sunt extincti, fluitant, exceptis anguil-
lis. Aliquando fluitare est nutare, quod Terentius vocat labascere.
Tacit. lib. 18. Vnde primum creditur Cecinnæ fides fluitasse. Horat.
2. Serm. Satyr. 3. in amore hæc sunt mala, bellum, Pax rursus hæc li-
quis tempestatis propè ritu Mobilia, & cæca fluitantia sorte laboret.

Reddere certa: sibi nihilo plus explicet, ac si Insanire parer certa ra-
tione. * Tranquillus & quierus, Immoderate agitarus & fluitans,
contraria. Cicero de Vniuersi. Quicquid erat quod in cernendi sensum
caderet, id sibi assumpit, non tranquillum & quierum, sed immoder-
ate agitarus & fluitans.

Fluidus, a, um, pen. cor. Liquidus & diffluens. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. Coulant, qui coule & glisse aisément. ITA. Humido,
liquido. GER. Flüssig. HISPANIC. Liquido, que corre asse como agua. ANGLIC.
Flowing, relaxed, without stiffness or strength. Plin. lib. 9. cap. 10. Vnum
hoc animal nisi viuum feruenti aqua coquatur, fluida carne non
habet callum. Senec. c. 11. de Consol. ad Mart. Ex fluidis contextus ho-
mo. Et putre & fluidum corpus. Nonnunquam pro languidus si-
ue marcidus ponitur. Liu. lib. 4. bell. Maced. vocat corpora Gallorum
emollida & fluida.

[Fluor iugis imaginum. Apolog. 1.]

[Flumen, nis, Fluuius, hoc est aqua continuè decurrens & perennis: &
maior est quàm riuus. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. Vn fleu-
ue, vne riuere. ITALIC. Fiume. GERMAN. Ein wasserfluss/flus. HIS P. El
rio. ANGLIC. A fludde, a riuer. Torrens contra, qui æstate siccatur.
Horat. 2. Carm. Ode 6. Dulce pellitis Oubus Galesi Flumen, & re-
gnata petam Laconi Rura Phalanto. Virgil. 4. Georg. At mater font-
cum thalamo sub fluminis alti Senfit. Ouid. 1. Fælor. Ingenij currant
flumina quanta tui. Tibull. lib. 4. Curua nec asuetos egerunt flumi-
na cursus.]

Sed quando hoc nomen genitiuo iungitur, capitur pro fluxu, seu
cursu. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. Plin. Ne flumini eius riuus esset impedimento. Hinc flui-
mentana porta Romæ, quam Tyberis urbem ingrans, in sinistra ripæ
parte relinquit: ita dicta quod pars Tyberis per eam partem vbi
nunc hæc porta sita est, fluxisse creditur. Auctor Festus. Magno flumi-
ni niuulum inducis. Plin. lib. 2. cap. 12. Id est maximis re-
bus pusillum & inuicile momentum addis. Flumen etiam vocabu-
lum est Iurisconsultorum in seruitutis constitutione, vt stillicidio-
rum. Paulus D. lib. 8. Tit. l. 28. Foramen in imo patiere conclusis,
vel triclinij quod est proluendi pauimenti causa, id neque esse ne-
que tempore placuit.

Flumineus, a, um, vt, Aqua fluminea, quæ ex flumine est. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. De flueue ou de riuere. ITA. Di fiume. GERMAN. Dem flus su gebirg.
HISPANIC. Cosa de rio. ANG. Of a riuer. Ouid. 4. Fall. Ne sua fluminea
corpora mergat aqua. Idem 2. Met. Fluminea volucres medio caluere
Caystro.

Fluminosus, a, um, Quod fluminibus abundat. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. Plein
de riuieres. ITA. Pieno di fiumi. GERMAN. Das vnt flus hat. HIS P. Llino de
rios. ANG. Full of riuiers. vt, Regio fluminosa, id est fluminibus mul-
tis irrigua.

Fluuius, quod fluit semper, flumen. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. Vn fleueue,
vne riuere. ITA. Fiume. GERMAN. Ein flus. HIS P. El rio. ANG.
A fludde, a riuer. Plaut. in Curc. [sc. i. a. 1.] Quisnam hic fluuius est
quem non recipiat mare? Virgil. 3. Georg. & agri carpere prata fuga,
fluuiosique innare rapaces. Horat. 4. Carm. Ode 12. Nec fluuij strepunt
Hyberna niue turgidi.

Fluuius cum mari certat: פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. Vbi minimi cum
maximis certamen suscipiunt Suidas. Fluuius non semper fert se-
cures. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. Non protinus tibi spes idem quod
alio felicitate cessit. Natum ab Apologo Æsopico: Cuidam syluam
cædenti securis in manibus excidit, Mercurius inuocatus reddidit ar-
genteam. Iuxta fluuium puteum fodit, פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. id est Fluuius quæ longè diffusa
De stultam & inanem fumentem operam. Putei enim fodiuntur ob a-
quarum inopiam. Fluuius quæ procul absunt irrigat. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. id est Fluuius quæ longè diffusa
sunt irrigat quæ proxima sunt præterit. De iis dici conueniet, qui
benè merentur de externis & nihil ad se pertinentibus, suos negli-
gunt. Apparet inde ductum, quod vbi fluuius oritur, minor esse solet
minuque argillæ secum trahens: & quò longius recessit à fonte, hoc
est copiosior vberiorque. Diogenianus, Per fluuium traducere, פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. dicebantur qui
difficultatem explicabant rei,
quam inerediores aut inualidiores explicare non poterant. Trans-
latum à torrentibus aut fluuiis profundioribus, quam vt cuius tu-
tum sit traicere. Plato lib. de leg. 10.

Fluuiialis, le, Quod ex fluuiio est, fluuiatilis. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. De flue-
ue, de riuere. ITA. Fluuiiale, di fiume. GERMANIC. Das auß dem flus
ist. HIS P. Cosa de rio. ANGLIC. Of a fludde or riuer. vt, Aqua fluui-
alis, & fluuiialis lupus, hoc est fluuiatilis, qui in fluuiio viuit, Colum. lib.
8. cap. 16. Virgil. 4. Æneid. Dic corpus proferet fluuiiali spargere
lympha. Idem 2. Georg. Vimina per syluam, & ripis fluuiialis arundo
Cæditur.

Fluuiatilis, le, pen. cor. Fluuiialis, quod in fluuiio viuit. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. vt, Piscis
fluuiatilis, fluuiatilis auis, fluuiatilis arena, quæ in fluuiis est. Plin. lib.
36. c. 23. Arenæ tria sunt genera, fossicia, cui quarta pars calcis add
debet: fluuiatilis ac marina.

Fluuiaticus, Fluuiatilis. Colum. lib. 8. c. 15. Vbi delicescentibus fluuiaticis
animalibus insiditur.

Fluuiatus, a, um, In flumine maceratus. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. Trempé dans vn fleueue. ITA. Bagnato nel fiume.
GERMAN. In flus geneß toder gewicht/gewasseret. HIS. Majado nel rio. ANG.
Soked in water, and made leane. Plin. lib. 16. c. 39. Abietis quæ pars à
terra fuit, enodis est: hæcque quam diximus ratione decorricatur. Sic
dicere possimus cannabem fluuiatam.

FLUUIATIS, x, Iuno, quam mulieres colebant, quod sanguinis fluorem in
conceptu retinere putabatur, Vocatus in Genealogia deorum.

Flustrum, stri. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. GAL. Bonace, calme. ITA. Bonaccio. GER.
Stille des meero. HIS P. Bonança, calma. ANGLIC. Calmness of the sea. Status & tranquillitas maris, quom fluctibus non agitur, hanc Gre-
ci μαλακία vocant. Auctor Festus.

Flutæ, arum, Anguillæ, siue murenæ dicebantur in freto Siculo, pro
pterea quod sole torrefactæ, quom se curuare, aut mergere non
possint, aquis superfluant. פורפור nigrasch WD. mar. wuagew, wuagew nigrasch. Macrobi. lib. 3. cap. 15. Accersiban

tur muræ ad piscinas nostræ vrbis ab usque freto Siculo, quod Rhegium à Messana despicit, Græcè *μαῖται* vocantur, Latine flutæ, quòd in summo superna mes, sole torrefactæ, curuare se posse, & in aquam mergere desinunt. *Colum. lib. 8. cap. 17.* Item flutas, quæ maxime probantur, murenas, & si quæ sunt saxatiles notæ, quarum pretia vigent.

Fluuialis, Fluuius, Fluxio, Fluxus. Vide FLVO.

F ante O

FO. In notis antiquorum, forum FOR. fortè, vel fortis, vel foras, vel fortuna. FOR RED. fortuna reduci. FO. S. V. P. XX. INV. MM. LDBLE. fode sub via pedes viginti, inuenies monumentum laudabile.

Focale, lis, pen. product. Genus est ligaminis, & fascia quædam collum ambiens, fauces à frigore defendens, & pronuntiationi conducens. *ἡ ἀποφύλαξις, ἀποφύλαξις ἀνατολῆς ἐστίν.* GAL. Vn lingæ de quoy on enuolope la gorge. ITALIC. *Fascia da inuolupare la gola.* GER. *Ein binden in wische man den hals verwicklet.* HISP. *La beca que se rodea a alcolo.* ANG. *A rippie defending the thaukes frome cauld, a mussier.* Dicitur focale à faucibus, au in o mutata, quòd etiam contingit in verbis suffoco, & præfoco. *Sen. lib. 3. Natur. quæst.* videbis quosdam graciles, & palliolo, focalique circumdatos, pallentes & ægros. *Quint. lib. 11.* Palliolum, sicut fascias, quibus crura vestiuntur, & focalia, & legamina aurium, sola excusare potest valetudo. Sum qui purant aliquando accipi pro ferramento quo crispantur capilli, & à nomine Focus deriuant, eò quòd videntur primam corripit apud *Horat. 2. Serm. Satyr. 3.* vbi sic legitur, ponas insignia morbi Fasciolas, cubitale, focalia. Quo tamen in loco doctissimorum iudicio legi debet cubital. Quòd autem attinet ad significationem, nullo modo assentior iis qui hoc loco pro ferramento exponant: nam quum Horatius numeret ipsi fascias, & cubitali inter morbi insignia: quo pacto hoc de ferramento potest intelligi, quo capilli crispantur, quum ægri soleant cultum omnem negligere? Itaque si quis attentius hunc *Horatij* locum secum expendat, intelligit profecto in eadem significatione accipi apud *Horatium*, in qua accipitur apud *Quintil.* loco iam citato quum ait fascias & focalia sola valetudine excusari.

Focaneus palmes, dicitur, qui ex fauce vitis, hoc est ex bifurco medius erumpit. *Colum. lib. 4. c. 2. 4.* Vocatur etiam Focaneus palmes, qui solet in bifurco medius proripere, & idcirco eum prædicto vocabulo rusticis appellant, quòd inter duo brachia, quæ se diuidit vitis, enatus, velut fauces obliquet, ac vtriusque duramenti alimenta præripit. *Idem lib. 5. capite 6.* Focaneus est, qui inter duo brachia velut in furca, de medio nascitur: eum colem deterrimum esse comperi, quòd neque fructum ferat, & vtraque brachia, inter quæ natus est, attenuata tollendus est.

Focillo, as, significat calefacio, recreo, instauro, reficio, confinio. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ.* GAL. Eschauffen, te faire, recreer, conforter. ITALIC. *Riscaldare, ristorare.* GERMANIC. *Erwärmen/erquiden* HISPANIC. *Recrear, calentar.* ANGLIC. *To keep warme, to cherish, to confort.* *Plin. lib. 3. epist. 16.* Focillata dixeram, inquit, vobis inuenturam me quamlibet duram ad mortem viam quando vos facilem negassetis. *Suetonius in Augusto cap. 16.* Antonij focierarem semper dubiam & incertam, variisque reconciliatoribus malè focillatam abruptit.

Pro eodem etiam quandoque legitur Focillor deponens, quòd *Nonius annotauit* *Varronis testimonio de vita populi Romani.* Propter secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed suum quisque, diuersi, commodum focillatur, id est, fouet. *Focillo*, penult. breui, ablato vno, *apud Ouid. ad Pisonem.* Sed miserum parua stipe focillat, vt pudibundus Exercere sales inter conuiuia possit.

Hinc componitur Refocillo. Focillationes, inquit *Festus*, à fouendo dicuntur, hoc est à calefaciendo.

Focula, Foculus, Vide FOCVS.

Focvnales, *Plin.* Populi sunt in Alpibus. *lib. 3. c. 20.*

Foculus, ci, à fouendo, dicitur id in quo ignis seruatur. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ.* GAL. Le foyer où on garde le feu. ITAL. *Focolaro, guarda fuogo.* GERMANIC. *Ein herdstatt oder feurstatt.* HISP. *El hogar donde se haze fuego.* ANG. *hearth.* [*Plaut. Prolog. Aulul.* In medio foco aurum defodit, *ibidem* sc. 5. a. 2. Hæc imponentur in foro nostro Lari. *ibidem* sc. 2. a. 3. Erat tibi negotiū ad focum. (de coquo.) *Senec. epist. 79.* Cum opsonis focos ipsos coqui transferunt. Mox culina dicitur.] *Ouid. lib. 6. Fast.* At focus à flammis, & quòd fouet omnia dicitur. *Idem.* Ture vacent are, stentque sine igne foci. *Tibullus.* Dum meus assiduo luceat igne focus. *Cato de Re rust.* Folia subdito in loco calido, sub testa coquito leuiter. Ponitur etiam quandoque pro priuatis domibus, sicut ara pro templo. *Plaut. in Amphitruo.* Conuenit, victi vtri sint eo prælio, Vrbeim agrum, aras, focos seque vtri dederent.

Foculus, culi, diminut. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ.* GAL. Petit foyer, reschant. ITALIC. *Focarello.* GERMANIC. *Ein kleine feurstat.* HISP. *Pequeño bogar.* ANG. *A little hearth.* [*Plaut. Capt. sc. 1. a. 4.* Tuba epulas foueri foculis ardentibus.] *Gell. lib. 1. c. 19.* Tum illa foculum coram rege cum igni apposuit, & tres libros ex nouem deurit. *Valer. lib. 1.* Quum carbasiū quem optimum habebat, foculo imposuisset, subito ignis emicuit.

Focula, Iorum, nutrimenta. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ.* GALIC. Nourrissentens. ITALIC. *Nodrimenti.* GERMANIC. *Ragrun.* HISP. *Mantenimiento.* ANG. *Nurishmentes.* *Plaut. in Persa.* Nam iam intus ventris fumant focula. *Ex Nonio.*

Focarius panis Qui in foco coquitur. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ.* GAL. Pain cuit sous les cendres & au foyer. ITAL. *Pane cotto sotto al cenere.* GERMANIC. *Rugen.* HISP. *Pan cozido en padilla ò al hogar.* ANG. *Bread baked on the hearth.* qui & subcineritius appellatur, *ἐκαυφιας.*

Focaria, æ, A veteribus dicebatur concubina quam domi habebant ad curam rei domestice. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ.* GAL. *quasi concubina.* GA. *Cocubine ordinare à pot & à feu.* IT. *Concubina.* GE. *Concubine.* HISP. *Manceba abarraganado.* ANG. *A concubine*

for the pot and fyre.] In l. ij. C. de donat. inter virum & uxorem. Si ancillam nummis tuis comparatam esse, præfidi prouincie probaueris, donationisque causa focaria tuæ nomine instrumentum emptiois esse conscriptum: eam tibi restitui iubebit. Nam licet cessante iure matrimonij, donatio perfici potuerit, milites tamen meos à focariis suis hac ratione. scilicetque adulationibus spoliari nolo.

Focarij serui, qui focum curant dicuntur in *L. 1. de nau. cau. si abu. l. 1. c. 15. D. de iniur.*

Fodârè, pro fodere dixerunt veteres, teste *Festo.*

Fodi o, dis, fodi, fodium. Pala aliòve ferramento terram, aliòdve quid eruo. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ.* GAL. *Fouir & creuser la terre, percer.* ITALIC. *Canare, fessare.* GERMANIC. *Graben.* HISP. *Cauar, o horadar.* ANG. *To digge or dicke.* [*Plaut. Moss. sc. 1. a. 2.* Miserum est opus fodere puteum, vbi fauces siccæ tenent. *Gellius c. 6. l. 5.* Fodere puteum strenue in militia. *Ouid. Eleg. 12. lib. 3. Trist.* Jacu duro non fodiantur aquæ.] *Plaut. in Ruden.* Nolite illum puteum periculo & ferramentis fodimus. *Liu. 28. bel. Pun.* In Melesium finibus est sita Hispania gentis ager frugifer: argentum etiam incolæ fodiunt. Sic fodere metallum. *Plin. lib. 2. c. 63.* Fodere ense ingulum, hoc est percutere seu ferre. *Marr. lib. 1.* Fodere stimulis est pungere. *Cic. 2. Philip. [& Plaut. Men. sc. 5. a. 5.* Te pendentem stimulis fodiā 30. dies, *Idem Curc. sc. 2. a. 1.* Stimulo fodere lubet te. *Idem Milii. sc. 4. a. 2.* Non possunt mihi tuis minacijs oculi fodiri. *Idem Amp. Agrum sterilem fodiendum locare. Idem Aul. sc. 2. a. 3.* Male factum arbitror, quia non latus fodi. *Ouid. 3. Fast.* Cum leuis Aoniæ vngula (Pegasi) fudit aquas.] Fodere calcaribus. *Virgiliū Aeneidos 6.* Seu spuinatis equi foderet calcaribus armos.

Dicitur etiam fodire per quartam verborum coniugationem. *Colum. lib. 11. cap. 2.* Runcari & adhuc fodiri possunt. Idem de arboribus, Sed omnibus annis ante cal. Mar. fodiri & interpretari oportet. Hinc fouca, de quo infra. Huius composita sunt, Affodio, vide suo loco: Confodio, quòd est cauio, siue in totum foro, *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ.* *Plaut. in Aulul.* Hic apud me confodere hortum iussi. Interdum trasuerbero, occido. *Saint. in Catil.* Inter confertissimos occurrit, ibique pugnano confoditur, *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ.*

Circumfodio, ferram circumquaque eruo. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ.* *Colum. lib. 1.* Arborem quam deposueris, sæpius circumfodiro. Defodio, *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ.* vide suo loco.

Effodio, extra fodio, vel fodiendo eiicio, *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ.* *Plaut. in Aulul.* Oculos hercle istos improba effodiam tibi, ne me obscurare possis si quid rerum geram.

Infodio, intus planto seu defodiendo sepelio, *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ.* *Colum. lib. 4.* Campêstris locus altè duos pedes infodiendus est. *Virg. lib. 2. Georg.* Ante supinatas aquiloni offendere glebas, quàm lætum infodias vitis genus, id est obruas.

Perfodio, rumpo, serio, perforo, *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ.* *Plautus in Asin.* Vbi parietes perfoderis, *Colum. lib. 11.* Tu grauibus rastris cunctantia perfode terga. *Lactant. lib. 4.* Sed tantummodo latus eius perfoderunt. *Gell. lib. 2.* Quadringenti omnes tum vnū profossi gladius aut quissilibus operi cadunt.

Præfodio, antè fodio. *Plin. lib. 17. c. 1.* Præfodere scrobes antè, si fieri posset, tanto donec pingui cespite obducantur. Refodio rursus fodio, *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ.* *Plin.* Mus marinus in terras, scrobe effossa, parit oua, & rursus obruit, terra, tricesima die refossa, parit, fortūque in aquam ducit. Suffodio, subtercauo, *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ.* *Col. lib. 2.* Neque suem velimus impasci, quoniam rostro suffodiat & cespites excitet. Transfodio, trasuerbero, ab vno latere ad aliud fodio, *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ.* *Ouid.* Geminus fodit vlcere pectus. Et omnia habent fo syllabam correptā in omnibus temporibus à præfenti manantibus. Nam quæ à præterito sunt, eandem producunt.

Fodico, cas, penultima correpta. Simulare, pungere, vellere siue fodere. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ.* GALIC. *Piquer, percer.* ITAL. *Simulare, pugnere, cauare.* GERMANIC. *Gräben.* HISPAN. *Pançar, picilgar, o eicauar.* ANGLICE. *To prick, to prease.* *Horatius.* emamus qui fodicet latus. Per translationem, accipitur pro angere, siue dolore afficere. *Cic. 3. Tuscul.* Non est enim in nostra potestate, fodicantibus his rebus quas malas esse opinamur, dissimulatio vel obliuio.

Fodicare animum. *Plaut Bacch.* quia isthæc lepida sunt memorata: Eadem in vsu, atque vbi periculum facias aculeata sunt. Animum fodicant, bona distimulant facta, & famam sauciant.

Fodina, næ, penultima product. Locus vbi quid effoditur. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ.* GALIC. *Vne mine, vne carriere, où on tire quelque metal ou autre chose.* ITALICE. *Minera.* GERMANIC. *Ein grub in deren man etwas grabt/ato ein* Ertygrub. HISPAN. *Lugar donde algo se saca y se caua.* ANGLICE. *A mine.* Vt Auri fodina, vbi effoditur aurum: argenti fodina vbi effoditur argentum. *Plin. lib. 33. capite sexto.* Odor ex argenti fodinis inimicus omnibus animalibus, sed maxime canibus.

Fossæ, Locus est vnde effossa est terra. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ.* GALIC. *Fosse ou fosse.* ITALICE. *Fossa.* GERMANIC. *Ein grab ben oder ein grub.* HISPANICE. *Caua ò hoyo.* ANGLICE. *A dicke, like or meate.* *Col. de Arb.* Priusquam pomarium constituas, quàm magnum habere voles, circummunto macera aut fossa. *Cic. 5. Tuscul.* Transfuit fossæ ponticulo ligno coniungere. Vlpianus scribit fossam esse receptaculum aquæ manufactam, ad castra, seu vrbes oppidave, aut alia huiusmodi munienda. *Cic. ad Aric. lib. 4.* Popul. Rom. exercitus Cn. Pompeium circumfuderat, fossa & vallo septum tener. *Cesar. 2. bell. Gall.* Castra in altitudinem pedum duodecim, vallo fossasque duodeviginti muniuntur. *Tibull. libro quarto.* qua deceat utam castris perducere fossam. *Ouid. 13. Metam.* Fossas munimine cingo,

Fossæ Marinx locus, vbi & vnde. *Plutar. in Mario.*

Fossula, penultima correpta, diminutiuum, parua fossa. *ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ ἡ ἰσχυρὰ.* GAL. *Fossette, petit fosse.* ITAL. *Fossicella, fossiccia.* GERMANIC. *Ein grablein.* HISPANIC. *Pequeña caua ò hoyo.* ANG. *A little dicke.* *Cato de Re rust.*

Fœneratō, aduerbium, cum fœnore. { GAL. Auccyſure, au doute. ITA. *Con uſura*. GERMANIC. *Wia wucher*. HISPANIC. *Con logro*. ANGLIC. *With uſurie and gaine*. } Fœneratō reddere, *qui in uſuria d quibusdā*. Plautus in *Menæch*. [ſc. 2. a. 4.] Næ illam mecaſtor fœnerato abitu- liſti, hoc eſt graui uſuræ uelut à fœneratore, quam multo cum fœno- re reſtituas. [Idem Plautus *Aſin*. ſc. 2. a. 5. Equidem fœnerato fundi- rat.]

Fœneratitiſ, fœneratitia fœneratitium, Quod datum eſt fœnori, uel quod ad fœnus pertinet. { *ſeres uis*. GALLIC. *Donné ou prins à uſure*. ITALIC. *Dato d ſolto ad uſura*. GERMANIC. *Nuff wucher gds ben eder genommen / das zu dem wucher gehört*. HISPANIC. *Pertinente ſciente à logro*, uſ *uſura*, *tomado d preſtado d uſura*. ANGLIC. *That is ginen or taken to uſurie*. } vt. Fœneratitia pecunia, quæ ex uſuris col- lecta eſt.

Fœneralia, orum, Tempus quo fœnus ceſſabat, & finiebat, reddebaturque pecunia. *Linus trigefimoquinto*. Ita libero uero fœnore obruebantur debitores: cuius coercendi quum ratio quæreretur, diem finiri placuit: fœneralia quæ proxima fuiſſent, vt qui poſt eam diem ſocij ciuibus Romanis credidiſſent pecunias, proſterentur, & ex ea die pecuniæ creditæ, quibus debitor uellet legibus creditori ius red- deretur.

Fœnebris, fœnebre, penultima indifferenti, quod ad fœnus pertinet. { *ſeres uis*. GALLIC. *D' uſures, des appartenances d' uſure*. ITALIC. *Pertinente ad uſura*. GERMANIC. *Dem wucher jugchörtig*. HISPANIC. *Coſa perteniente ſciente à logro*. ANGLIC. *That belongeth to uſurie*. } vt. Lex fœnebris, qua fœneratorum auaritia coercetur. *Linus 15*. Inſitabat enim cura alia quod ciuitas fœnore laborabat, & quum multis fœne- bribus legibus conſtricta auaritia eſſet, uia fraudis inſita erat, vt in ſo- cios, qui non tenerentur iis legibus, nomina tranſcriberent. Fœne- bris res, *Linus 7. ab Vrbe*, Inclinat ſemel in concordiam animis, noui Conſules fœnebrem quoque rem, quæ diſtinere uanimes videbatur, leuare aggregiſſi ſolutionem alieni æris in publicam cura uerterunt. Malum fœnebre. *Tacit. libro quinto*. Sane uetus Vrbi fœnebre malum. [Idem, Fœnebris pecunia, apud *Sueton. in Caligul. capite 41.*]

Fœtē, o, es, Malè oleo. { *UNB baäſch* *נלנל neeläch*. *דודא פפוגואי*. GAL. *Puir, ſentir mauuais*. ITA. *Puire, puzzare*. GER. *Grinden*. HISP. *Heder*. ANG. *Toſtinek, to gine an ill ſauour*. } *Plaut. in Aſin*. [ſc. 2. a. 5.] Dic amabo, an fœtet anima vxori tuæ? *Mar. lib. 5.* Fœtere multo My- tale ſolet uino.

Fœtiduſ, a, um, Male olens. { *UNB nibäſch* *נלנל neeläch*. *דודא פפוגואי*. GAL. *Puant*. ITALIC. *Fetido, puzzolente*. GERM. *Grindend*. HISP. *Coſa hedionda*. ANG. *That ſtinketh*, or *ſauourethill*. } *Plaut. in Merc.* tanto mi- nus: Quum ſiſ iam ætatis plenus, anima fœtida, Senex hircofuſ. *Idem in Capt.* [ſc. 1. a. 4.] Tum piſcatores, qui præbent populo piſces fœti- dos: *Cicer. in Pſonem*, Et cum iſto ore fœtido teterrimam nobis po- pinam inhalafſes.

[Fœtidum uinum. *Gallius c. 7. lib. 11.*]
Fœtulentuſ, idem quod fœtiduſ. *Sueton. Apul. in Apolog.* Quid in crimen haud contemnendum philoſopho nihil in ſe ſordidum ſi- nere, nihil uſpiciam corporis apertum, immundum pati ac fœtulen- tum.

Fœtor, oris, Maluſ odor. { *PD mak* *מכא böeſch*. *דודא פפוגואי*. GALLIC. *Puanteur*. ITALIC. *Fetore, puzzare, lezzo*. GERMANIC. *Geſtand*. HISPANIC. *Hedor d mal odor*. ANGLIC. *Stinck an euill ſauour*. } *Colum. libro duode- cimo, capite decimo octauo*. Cella quoque uinaria omni ſtercore libe- randa, & bonis odoribus ſuffiendā, ne quem redoleat fœtorem, ac- coremve. [*Suetonius in Auguſt. capite 86.* Fœtores reconditorum uerbo- rum.]

Fœtiditas, Fœtor. { *UNB böeſch*. *דודא פפוגואי*. GAL. *Puanteur* ou *puantife*. ITA. *Fetore, puzzare, lezzo*. GERM. *Geſtand*. HISPAN. *Hedor d mal odor*. ANG. *A ſtinck*. } *Senec. Epiſt. 111.* At mercurio iſta ſolicite ſcrutata uari- que condita, quum uentrem ſubierint, vna atque eadem fœtiditas occupauit.

[Fœrutina, & olenticera. *Apul. Apolog. 1.*]

Fœruſ, tuſ, a fouendo, quoniam & dum in utero eſt, & poſtquam edu- ctuſ fœtuſ eſt, a matre fouetur, uel *נפ פורגן*: quo uerbo ueteres rem uenerem ſignificauerunt pudent. [uel à ſorda pecude *Onid 4. Faſt.* Vide in *Forda*, & *Horda* infra.] { *גולא gholem* *נניק* *תעתיא* *ליו* *הור*. *גולא*. GALLIC. *Le fruit ou portee des beſtes ou plantes*. ITALIC. *Il parito, il fruſto che le beſtie partoriſcono*. GERMANIC. *Die frucht eines tier den thiers anderen dings*. HISPANIC. *El fruſto d lo que la hembra pare*. ANGLIC. *The young or fruſte of euerie creature ſhatliueh*. } Eſt autem fœtuſ generale nomen ad omnia pene quæ naſcuntur. Sunt enim fœtuſ omnia quadrupedum, ſiue ferræ ſint, ſiue cicures: præterea etiam auium & piſcium, atque adeo ipſorum etiam hominum.

[Pro partu: *Plaut. Amph. ſc. 2. a. 1. & ſc. 1. a. 3.* Pater curauit vno ut fœtu fieret (i. ut vno partu duos enteretur.) *Item*,

¶ Fœtuſ, pro ſexu. Quod eiſ uirile fœtuſ futurum eſt. (i. ſexuſ.) [*Plin.* Legimus mulierem Aegyptiam binos fœtuſ quater enixam. *tuſm. lib. 8. cap. 18.* Totuſ tigridiſ fœtuſ, qui ſemper numeroſuſ eſt ab inſidiato- re rapitur equo. *Cic. 3. de Fin.* Atque etiam in beſtiſ uis naturæ inſpi- ci poteſt, quarum in fœtu & educatione laborem quum cernimus, naturæ ipſiuſ uocem uideamur audire.

* Facere fœtuſ. *Plin. lib. 10. cap. 31.* Oſcines præter exceptaſ, non teme- re fœtuſ faciunt ante æquinoctium uernum, aut poſt autumnale: can- te ſolſtitium autem dubioſ: poſt ſolſtitium, uiraleſ.

* Pro creare multipliceſ fœtuſ. *Cic. 2. de Nat. deor.*

¶ Neque animalium tantum fœtuſ dicuntur, uerum etiam inani- matorum. Nam & arborum fœtuſ paſſim legimus: & fœnum, terræ fœtum uocamus. *Cic. 2. de Orat.* Edit fœtuſ melioreſ & grandioreſ a- ger non ſemel aratuſ, ſed nouatuſ & iteratuſ. *Virgil. 1. Georg.* Hic fe- geteſ, illic ueniunt fœliciuſ uux: Arborei fœtuſ alibi. Id eſt fructuſ, vt *Poma* *Idem ſecundo, Georgicor.* Nec minus interea fœtuſ nemuſ omne graueſcit. *Vbi Seruiuſ*, Fœtuſ, id eſt uilitate: nam omniſ uilitaſ fœtuſ eſt.

¶ Fœtuſ animi, per translationem. *Cic. 5. Tuſc.* Ex quo triplex ille ani- mi fœtuſ exiſteremus in cognitione rerum poſituſ, & in explicatio- ne naturæ: alter in deſcriptione expetendarum, fugiendarumue re- rum: tertiuſ in iudicando, quid cuique rei ſit conſequens, quid repu- gnant.

Fœtuſ, ſtatum, Proprie de minore pecore dicitur. { *חנה* *הורח* *ליו* *האל*. *דודא פפוגואי*. GAL. *Qui a le terre plein de petis, groſ*. IT. *Pieno, grauido pregne*. GERM. *Don unger/iragend*. HISP. *Coſa imbra. prenado*. ANG. *That haſh the wom be full of young ones*. } vt. Quis fœta id eſt grauida, & in utero ferent. *Virg. 1. Eclog.* Non inſueta graues tentabunt pabula fœtaſi *Col. lib. 8.* Huic pecudi nocet ætuſ, & præcipue fœtæ, quæ gelicidie hyemiuſ conceptum fecit.

¶ Dicitur & partu liberata, hoc eſt, quæ peperit. *Virgil. 9. Aeneid.* Fœ- cerat & uiridi fœtam Mauortiuſ in antro, Enixam autem fuiſſe, lac quod pueriſ præbebat, oſtendit.

¶ Tranſfertur & ad alia: vt, Loca fœta furentibuſ Auſtriſ, apud *Virg. 1. Aeneid.* id eſt plena.

¶ Huiuſ compoſita ſunt, Conſœtuſ *Felluſ*, Conſœtuſ, ſuſ dicebatur, quæ cum omni fœtu adhibebatur ad ſacrificium. Deſœtuſ, & Eſœ- tuſ, de quibuſ alibi.

Fœtuſoſ, ſa ſum, Quod eſt plenum fœtu *גולא פפוגואי*. *Hieronymuſ contra Io- ann.* Lippientem iam deformem, atque fœtuſum ſynagogæ typoni prætulit. Retinet hoc nomen u, quoniam fœtuſ eſt quattuſ decli- nationiſ. Sic ſumptuoſuſ, fructuoſuſ, luſtuſoſuſ, actuoſuſ, quaſtuſo- ſuſ: quæ autem ueniunt ab aliis declinationibuſ, non habent u ante o: vt *Fabuloſuſ*, *Doloſuſ*, *Vitioſuſ*, *Potentioſuſ*, & huiuſ- modi.

Fœtura, ræ, Pecoriuſ prouentuſ, a fœtando dictuſ. { *נניק* *תעתיא*. *תוע*. GALLIC. *La portee ou portee des beſtes ou plantes*. ITALIC. *Il tempo dal partorire*. GERMANIC. *Die begärung/ die zeit der gebären*. HISP. *Parizion*, uſ *tiempo de parir*. ANGLIC. *Hatching or bring forth of younge*. } *Virgil. Eclog. 7.* Si fœtura gregem ſuppleuerit aureuſ eſco. *Varro lib. 2. de Re ruſt. c. 1.* Accipit pro ipſa fœtura ne, ſiue pro illo toto tempore ab admiſſione uſque ad partum. *Secunda* (inquit) *partuſ eſt de Fœtura*. Nunc appello fœturam à conceptu ad partum. Hi enim prægnationiſ primi & extremi ſineſ.

[Fœtura pro infante in utero (interprete paſſer.) inuenitur apud *Gelliuſ capite 18. libro tertio*. ubi ita ſcribit. Quod ſi ita eſt, ne- que ultra decimum meſem fœtura mulierem protolli poteſt, &c.]

¶ Tranſfertur etiam ad inanimata: vt, Fœtura prætorum. *Plin. in præ- fat. ſotiuſ op.* Opus natum apud me proxima fœtura licentioſe epi- ſtola narrare conſtitui.

Fœtifico, aſ, Fœtum facio pario, { *חנה* *הורח*. *הוליד*. *גולא פפוגואי*. GALLIC. *Faire ſes petis. faonner*. ITA. *Partorire/ far figliuoli*. GERM. *Gebären/ junge machen*. HISP. *Emprenar d parir*. ANG. *To bring forth liſtleoneſ*. } *Plin. lib. 10. capite octauo*. Accipitres totiuſ Maſſiliæ humi fœtificant. *Idem lib. 9. capite 38.* Qui quum fœtificauerit fluxuſ habent ſuccoſ. *Ibid. c. 15.* Inſtant e magno mari in Pontum uerno tempore gregatim, nec alibi fœtificant.

Fœtificuſ, a, um, { *חנה* *הורח*. *הוליד*. *גולא פפוגואי*. GALLIC. *Generatiſ*. ITALIC. *Generatiſ*. GERM. *Gebärig* edet *fruchtbar*. HISP. *Coſa que empreña*. ANGLIC. *That maketh fruitfull*. } *Plin. lib. 9. capite quinqueſimo* *primo*. Nuper compertum in oſtreatiſ, humoreſ aiſ fœtificum lactiſ modo eſſuere.

Fœtifera, penultima corrept. Adiectiuum. { *חנה* *הורח*. *הוליד*. *גולא פפוגואי*. GALLIC. *Qui porte fruit, qui donne faconditè*. ITA. *Che fa generare*. GERM. *Das da machet frucht zubringen*. HISPAN. *Coſa que haze engendrar*. ANG. *Fruitfull*. } *Plin. lib. 7. cap. 31.* Vbi fœtifera potuſ Niluſ.

Fœtoſ, aſ, Fœtum emitto. { *חנה* *הורח*. *הוליד*. *גולא פפוגואי*. GALLIC. *Faire ſes, petis*. ITALIC. *Partorire*. GERM. *Gebären*. HISPAN. *Parir*. ANG. *To bring out liſtle oneſ*. } *Col. lib. 8.* Circa paludeſ, in quibuſ plerunque fœtant. *Ibidem c. 8.* Minuſ enim ſuaſ impareſ diligunt, & ideo nec multum incunt, nec ſapiuſ fœtant.

Folluſ, li, j. { *חנה* *הורח*. *הוליד*. *גולא פפוגואי*. GAL. *Fucille*. ITA. *Foglia*. GERM. *Ein blat*. HISPANIC. *Hoja*. ANG. *A leaf of a tree*. } *Aureo Feſto*, à Græca di- ſiōne *φωστωδ*: ſed ideo per ſimplex I ſcribitur, quia antiqui non gemi- nabant conſonanteſ. Eſt autem folium, *τεſτε* *αλλα*, & arborum, & her- barum, & florum: quum frondeſ arborum tantum dicantur. *Cicero 3. de Orat.* Quid in arboribuſ, in quibuſ non truncuſ non rami, non fo- lia ſunt denique, niſi ad ſuaſ retinendam, conſeruandamque natu- ram? *Pliniuſ libro. vig. ſimo primo, capite decimo ſepimo*. Inſiōne uauum folium habet, ſed ita implicatum, vt plura uideantur. *Virgiliuſ 2. Geo.* folia haud uiliſ labentia uentiſ [*Pliniuſ Menæc. ſc. 4. a. 2.* Folia nunc cadunt, poſt arboreſ in te cadent. *Plautuſ Aſin. ſc. 1. a. 1.* Cuiuſ tu legio- neſ diſſauit ſpirituſ, quaſi uentiuſ folia. *Onid. Eleg. 8. lib. 3.* Eſt color in foliis que noua læſit hyemiuſ. *Ibidem Eleg. 3. l. 3.* Atque ea (oſta) cum foliſ & auomi puluere miſce.]

¶ Folia etiam appellantur chartæ librorum quaſ reuoluimus: à pal- marum foliſ in quibuſ olim ſcribi ſolebat, quæ Græca uoce *φειρα* appellatur: nam folium duuſ paginaſ habet *οτι*.

¶ Hinc componuntur Trifolium, *τρίφυλλον*. Quinque folium *πεντα- φυλλον*. Latifolium, quod habet lata folia, *μακροφυλλον*. Millefolium *μυ- ρισφυλλον*, herba & huiuſmodi multa.

Föllacèuſ, folia ceuſ, foliaceuſ, Quod ex foliſ factuſ eſt, uel foliſ ſimi- le eſt. { *חנה* *הורח*. *הוליד*. *גולא פפוגואי*. GALLIC. *Semblable à fueilles*. ITALIC. *Simile à foglie*. GERM. *Nuff better gemacht/ oder/ den blaueren gienſch*. HISP. *Coſa de materia de hojaſ, d ſeme jante à laſ hojaſ*. ANGLIC. *Reſembling lea- feſ*. } *Pliniuſ libro 19. cap. 7.* Pauciſ ſunt ſemina foliacea & lata vt atriplici ſunt ſemina.

Föllioſuſ, folioſuſ, folioſum, Foliuſ plenuſ. { *חנה* *הורח*. *הוליד*. *גולא פפוגואי*. GALLIC. *Plein de fueilles, fucillu*. ITALIC. *Pieno di foglie, foglioſo*. GERM. *Don better*. HISPANIC. *Lleno de hojaſ*. ANG. *Full of leafeſ*. } *Pliniuſ libro 24. capite*

decimoquinto, Chamæcillos, spicata est tritici modo, ramulis quinis ferè foliosa.

Foliarum, Vnguentis genus, quod & nardinum vocat *Plinius* à nardi folio, quo confectum est: *Marialis libro undecimo*. At mea me libram foliati poscat amica [*Idem Marialis epigram 110, libro decimoquarto*, Foliatia fitis.] Hoc *Plinius* scribit constare omphacio, balanino, iunco, nardo, amomo, myrrha, balsamo. *Plautus in Curo*. Græca voce vocat petalon. *πάλανον* enim Græci vocant folium.

Folliculo, Folliculus, *Vide FOLLIS*.

Follis, *lis*, masculini generis, Instrumentum quo attrahitur ventus, atque emittitur ad ignem excitandum. *¶ NōD mappuach, qd̄ra. GAL. Soufflet, sac ou sachet de cuir, bourse, bale à iouer, grosse pelotte en fleur de vent. ITALIC. Mantice, folle, fofissimo, borsa, sacco d'atrosimil cosa, fatta di cuoro. GERMANI. Blafbatz. HISPAN. La bolsa d'correa para llevar dinero, d'bola di viento para iugar. ANGLIC. A bellows.* [*Plautus Aulul. sc. 1. a. 2*. Quando it dormitum, follem obstringit ob gulam ne quid animæ amittat dormiens.] *Virgil 8. Aeneid.* alij ventoli follibus auras Accipiunt, redduntque His vtuntur ferrarie, argentarieque officinæ. Vtuntur, & coqui, sed paruulis, ne opus sit ignem insufflare bucis: quod qui faciunt, suffiatores vocantur. Primus Anacharsis philosophus folles ignis exsuscitatores inuenit, *vs referet Strabo libro septimo*.

¶ Est item follis, pilæ genus omnium maximum, constans ex aluta vento inflata: quod etiam hodie Italis plurimo est in vsu: puerorum præcipue & senum lusibus conueniens, vt pote quo minus fatigetur ludentes quàm harpasto. Nam & lentius fertur follis, magisque resilit, tardiusque descendit, veluti ex industria percussorem expectans. *Marr. [epigr. 47.] lib. 14*. Ite procul iuuenes mollis mihi conuenit æras: Folle decet pueros ludere, folle senes. Quoniam vero hoc pilæ genus pugno excutitur, pugillatorius follis quandoque vocatur. *Plautus in Rudens*, exemplo hercle ego te follem pugillariorum faciam.

¶ Quandoque accipitur pro marsupio, receptaculoque numorum, ex pelle aut corio confecto. *Iunena. n.* & tenso folle reuerti. Nam sicut folles pilæ vento intumescunt, ita crumenæ pecunia turgent: à qua similitudine inditum nomen. *Vegesius auctor est*, disciplina militaris consuetudine decem folles, hoc est decem saccos, per singulas cohortes solere disponi, in quibus militum pecunia condebatur.

Folliculus, *li*, parvus follis, & quodcumque turgidum est & laxum in morem follis. *¶ Souchon. GALLIC. Sachet, boursette, cuiroz, petite peau ou bourse, ou estuy qui couure le grain des froments ou autres fruiçes. ITALIC. Sacheso, borsa, picciola guscia che cuopre il grano del frumento & altri grani. GERM. Ein iedes auffgeblasen ding/als die hulsen seind an dem getrandt: Item die ballen mit weichen man spytet/ &c. HISP. El fardel d'alega d'mochilla, del hollejo de panes y legumbre. ANG. A sachell or purse, the small huske that couereth the cornes of wheate and other graynes.* ¶ Vnde frequentissime accipitur pro theca, seu siliqua leguminum frumenti, vel lini, vel cuiuslibet alterius rei quæ granum continet inuolurum: *Plinius in Colum. lib. 2. cap. 8*. Quoniam folliculum quo continetur, finum & durabilem aduersus longioris temporis humorem habet.

¶ Accipitur item folliculus pro maiori pilæ genere: quod ex aluta conficiebatur, seloque implebatur vento: quod & follem frequentius inuenimus appellari. *Sueton. in August.* Post bella ciuilia ad pilam priuio, folliculumque transiit.

¶ Quandoque pro pelle seu sacculo: *vt lib. 1. Rhet. ad Heren.* Malleolus iudicatus est matrem necesseo damnato, statim folliculo lupino os obuolutum est, solez lignæ pedib. indutæ. *Lin. 9. ab Vrbæ*, Eques in castra folliculis frumentum veheret.

¶ Non inueniunt aliquando transfertur ad corpus humanum, siue quod ad follis similitudinem semper attrahat, & emittat spiritum: siue quod ad sacci coriacei similitudinem pelle sit circumdatum. Veteres enim saccos ex corio factos folles appellabant. *Lucilius libro vigesimo sexto, vs citat Nonius*, Et quo folliculo nunc sum indutus, non queo.

Follitus, *a*, um, *σολιτις*, Obuolutus corio. *Plant. Epid.* Para tu ductare, atque ego follitum ductitabo.

Folliculo, penultima correpta. *¶ NōD naphach. GAL. Soufflet. ITALIC. Saffiare col naso. GERM. Durch bic nasen schnausen. HISP. Soplar. ANGLIC. To snuffe, to ferche the breath lewde at the nose.* ¶ Follium more recepto spiritu nares agito. *Apuleius lib. 9. Metam.* Nares follicantes languidas.

¶ Est item follium laxitatem & cauitatem imitari. Vnde *Hieronimus* caligas monachorum follicantes dixit, quales hypocrites gestare ait, vt humani cultus contemptores videantur.

Follicularis, Pars remi quæ folliculo recta est. A quo vita follicularis dicta est. *Autor Festus*.

Fomes, Fomentum, *Vide FOVEO*.

Fons, fontis, à fundendo, quod fundat aquam, tantum masc. gen. *¶ Πηγή βαϊν Πηδ μαθήσαν, κληών μυη. GAL. Vne fontaine. ITA. Fuent fontana. GERM. Ein brun. HISP. Fuente. ANG. A spring, a fontaine.*

[¶ Fontes vnde præceuntur & quomodo, *Plusarch. in Paulo Amylio. Plaut. Aul. sc. 5. a. 3*. Quæ interbibere Corinthiensem Fontem & Pirenem potest. *Ouid. Eleg. ult. lib. 3. Trist.* Cuius (ingenij) fons inficiendus paruâque vena fuit. *Ouid. Eleg. 8. lib. 4*. Nec siccam Getico fonte leuare situm. *Idem Eleg. 1. lib. 5. Trist.* Illa mihi pleno de fonte ministrat.] Non desunt qui olim etiam fœmininum fuisse velint: cuius tamen rei nullum proferunt testimonium. *Plin. lib. 12. capite 1*. Nunc est arbor clara in Lycia socia gelidi fontis amœnitate. *Hirtius 8. bel. Gal.* Sub ipsius enim oppidi murum magnus fons prorumpbat.

¶ Fons per translationem accipitur pro origine & causa. *Cic. 3. Tuscul.* Non rem ipsam causam atque fontem esse mœroris. *Idem ad Brutum*, Nec in Senatu sceleratissimorum consiliorum fontes aperire

dubitavi. ¶ Fontem pro aqua fontana posuit *Virgil. 12. Aeneid.* pro parte totum vsurpans, alij fontemque ignemque ferebant. ¶ Fontes ipsi situnt, prouerbium in eos qui petunt ab aliis quod ipsis affatim abundet domi, *Cic. ad Quint. Frat.*

¶ Ipse sibi mali fontem reperit, *aut tot, dicitur in reg. kol m. 7. uo.* In eos dici solitum, qui sibi ipsi ministrauerint exitij causam.

¶ Omnis fontibus consecrari uiuolos, non sine prouerbij specie dixit. *Cic. 2. de Orat.* pro minus ad rem pertinentia dicere, omisso eo quod est negotij caput.

Fonticulus, fonticuli, diminutiuum, Paruus fons à quo fonticellus. *¶ Πηγάδι. GALLIC. Petite fontaine. ITALIC. Fonticello. GERMANIC. Ein Brunnen. HISP. La fuente pequena. ANGLIC. A little spring.* ¶ *Plinius*, Vbicunque moueris humum, fonticuli scaturit. *Idem libro 31. capite quinquagesimo*. Locus est nitrosus, exiliente e medio dulci fonticulo.

Fontanus, fontana, fontanum, Quod ex fonte est. *¶ Πηγάδι. GALLIC. Fontaine. ITALIC. Fontano, di fonte. GERMANIC. Das vren brunnen ist. HISPANIC. Cosa de fuente. ANGLIC. Of a fontaine.* ¶ *Plinius* Fontanæ aquæ cyathos duos. *Sic Col. lib. 12. capite 9*. Sed extrinsecus vasa pertegere, & aqua fontana quàm recentissima refrigerare. [*Ouidius 4. Fastor.* Tu Dea pro nobis fontes, fontanæque placæ Numina.]

Fontalis, fontale, Fontanus, quod scilicet ex fonte est. *¶ Πηγάδι. ANGL. Of a spring or fontaine.* ¶ *Plautus in Stich.* Vide vtram tibi libet etiam nunc capere, Cape prouinciam. s. Quid illic est prouincia. t. Vtrum fontali, An Libero imperium te inhibere nauis? Vbi interpret, Id est, num velis imperium habere, an præesse aquæ an vino præbendo? Fontalem aquam dixit è fonte scaturientem.

Fontanalia, *Varroni*, Fontinalia Festo. Feriæ erant fontibus dicatæ, quibus & coronæ in fontes conici, & putci coronæque solebant.

FONS SOLIS, In desertis Libyæ est, vltra Cyrenaicum regionem: iuxta Iouis Ammonis oraculum, cuius aqua mane & vesperi tepida est, meridiano tempore gelidissima, sub mediam noctem feruidissima. *¶ Πηγάδι. GERMANIC. Der fennen brunnen in det etude libye getegen / wetches wasser abents vt mergens tawist / zu mittag gants kalt / zu mittet nacht gants heis.* ¶ Fontem autem Solis appellauerunt, quod à Sole regi videatur, & pro ratione diuersorum cardinum quos ille perlabitur, calorem tepore, teporemque frigore permutet. Apud Ammonios (*inquit Herodotus libro quarto*), aqua fortuna est, quæ sub matutinum quidem tepet: sub horam, qua forum frequentissimum est, frigidescit, sub meridiem multo frigidior est, eaque hora ortos irrigat. Declinante iam die remittitur frigus, donec Sol occidit: tunc tepescit, magis ac magis calefcens vsque ad mediam noctem, quo tempore feruens exæluat: præterita nocte media, ad auroram vsque refrigerat. Cognominatur autem Fons Solis. *Hæc ille*. Meminit huius fontis & *Ouidius libro decimoquinto Metamorph.* quamuis Ammonis, non Solis fontem appelleret, medio (*inquit*) tua corniger Ammon Vnda die gelida est, ortuque obitque calefcit. *Silius quoque libro tertio*. Ammonis oraculum describens. Stat (*inquit*) fano vicina nouum & memorabile, lympha, Quæ nascente die, quæ deficiente tepescit: Quæque riget, medium quum Sol accendit Olympum. *Plinius libro secundo, capite centesimo tertio*, duos huius naturæ fontes commemorat, quorum alterum à vicino oraculo, Ammonis fontem appellat: alterum apud Troglodytas collocat, Aethiopiæ populos, eumque Solis fontem nominat. Verba eius sunt hæc, Iouis Ammonis fons, interdiu frigidus, noctibus feruet. Deinde subdit, in Troglodytis, fons Solis appellatur, dulcis & circa meridiem maxime frigidus: mox paulatim tepescens, ad noctis media feruore, & amaritudine infestatur.

FONTELIS, Virgo Vestalis, Fontej foror, cuius meminit *Cic. in Orat. pro Fontio*.

FONTINALIS porta dicta est Romæ, quæ alieno nomine Capena dicitur ob propinquitatem scaturientium fontium. *Iuuen. Sat. 3*. Substitit ad veteres arcus, madidamque Capenam. *Lin.* Aediles alteram porticum ad portam fontinalem, ad Martis aram, qua in campos iter esset, perduxere.

FORA, vasa, quibus antiqui utebantur in torcularibus. *Col. libro duodecimo, capite decimo octauo*. Tum lacus vinarij, & torcularij, fora, omniaque vasa, si vicinum est mare, aqua marina: sin minus dulci eluenda sunt, & commundanda, & diligenter assicanda, ne humorem habeant.

FORAGO, penultima producta, Filum est. *¶ ANGLIC. A slippe or yarne.* ¶ *aure Festo*, quo textrices opus diurnum distinguunt, à forando dictum.

FORAMEN, *Vide FORO*, as.

FORAS, Extra. *¶ Πηγάδι. GAL. Foris. GAL. Hors, dehors. ITALIC. Fuora, fuori. GERMANIC. nonßt außßin. HISPANIC. A fuera, de fuera. ANGLIC. Forth, abroad, out of the doores.* ¶ Aduerbia loci sunt à foris, hoc est spectaculis deriuata, vt *Seruius* videtur: siue (quod verisimilius est) à foro: quod domo exeuntes ferè ad interiorem partem vrbs in qua forum est, soleamus accedere: *in qua etiam sententia est Festus*.

¶ Differunt autem inter se hæc duo aduerbia, vt foras motum importer ad locum.

[*Plaut. Mostell. sc. 4. a. 1*. Illinc vbi fui inde effugi foras. *Ibidem sc. 1. a. 1*. Exi è culina sis maltigia. *Idem Curo. sc. 1. a. 5*. Vix foras me abrupi. *Idem Asin. sc. 2. a. 1*. Siccinæ hoc hinc foras adibus me eici? *Ibidem sc. 3. a. 3*. Exclusus est foras. *Plautus Aulul. sc. 3. a. 1*. Cras veniat: perende foras feratur, id est efferatur mortua. *Ibidem sc. 1. a. 2*. De suo sigillo fumus si qua exit foras. *Plautus Milt. sc. 1. a. 2*. Ex hospitio eduxit se foras. Euocate foras: *Vide Euoco*. Dare foras vtendam

vtendam eblamydem aut pallium; his apud *Plautus Menach.* sc. 2. a. 4. (id est commodare vicinis.) Item Proficisci foras, *Plautus Curc.* sc. 1. a. 1. & migrare foras. *Ibidem* sc. 1. a. 2. Et procedere foras, *Plautus Pseud.* sc. 2. a. 2. Patronus foribus processit foras. *Idem Curc.* sc. 2. a. 1. Mittite istanc foras. * Exfurgat foras, qui nolet auscultare. *Plautus Milit.* sc. 1. a. 2.] *Plautus in Cas.* Foras tacitus exeo cum ornatu quo vides. *Iam in Amphitr.* Sed quid tu foras egressa es?

¶ Foris, motum in loco & de loco significat. *Terent. in Eunuch.* Quæ dum foris sunt, nihil videret mundius, Nec magis compositum quicquam. *Plautus in Asin.* Ille opere foris faciundo lassus domum noctu aduenit. [*Plautus Aulul.* sc. 3. a. 2. Ligna ne quæras foris. *Idem Capt. prolog.* Foris illic, extra scenam sicut prælia. *Idem Milit.* sc. 3. a. 2. Oculos non rogo vtendos foris. & *Mosell.* sc. 1. a. 2. Aedes oculadam hinc foris clauis Laconica. *Plaut. Capt.* sc. 2. a. 1. Foris quod gulto id beat. *Plaut. Capt.* sc. 2. a. 1. Sinico ambulare si foris, si intus volent.

¶ Nonnunquam etiam iungitur verbis motum ad locum significantibus: *Plaut. Men.* sc. 2. a. 1. Faxo foris videra visas patrem.] *Plin. lib.* 9. cap. 33. Margine in Mucronem emissio, foris effuso, intus replicato. *Cicer. in Partit.* Illa verò indigent & nec eo dicuntur sine arte, quod ita sunt, sed quod ea non parit Oratoris ars, sed foris ad se delata, tamen arte tractat.

F O R I S, quandoque passim vsurpatur. *Cicer. ad Quint. frat.* Foris valde lauditur: id est non solum in senatu: sed apud cæteros etiam. & in epistola longa ad *Lenul.* Quum ea contentio mihi magnum etiam foris fructum tulisset. In vulgus idem alibi dixit, eadem sententia. *Ex Aidi commentario ad Quintilian. Frat.*

Forinsecus, penultima correpta, Foris ab exteriori parte intus insecus. *Ἰνὸν ἔξωθεν* *machus. ἰσθμῶν ἔξωθεν.* GAL. Par de hors. ITA. *Esrañeco, cio che è di fuori.* ANG. *Without.* Plin. lib. 13. c. 82. Lignum omne corticis loco habent hoc est, forinsecus, *Col. lib.* 8. cap. 3. Sed ab cohorte forinsecus prædictis fenestellis scandulæ similiter iungantur.

Foratus, nomen, vide **FOROAS**.

Forbæa, Genus cibi à veteribus dicebatur, quo calido vesci solebant. Græci *φορβῶν* vocant *Fest.*

[**Forcillare**: *Plaut. Pseud.* sc. 2. a. 2. Væ tibi: Tu inuentus vero meam qui forcilles fidem.]

Forcipēs, penultima correpta, quasi foruicapes dictæ sunt, quod iis foras, id est calida capiantur. *Ἰνὸν ἔξωθεν* *melkuchajm, megeres.* GAL. Tenailles, pincettes ITA. *Tanaglie, mode da fuoco.* GERMAN. *Zang.* HISP. *Las tenexas à instrumento para asir.* ANGLIC. *A pair of tongs or pincers.* *Vergil. 8. Æneid.* Illi inter sese magna vi brachia tollunt. In numerum verlanque tenaci forcipe massam. Et tam masculini quam feminini generis, *secundum Priscian.* *Ouid. 12. Metamorphos.* Terribilem stridore sonum dedit, vt dare ferrum igne rubens plerunque solet, quod forcipe curua Quum faber exit, lacubus demittit. *Columel. lib.* 16. cap. 26. Deinde priusquam ferrum admoveas, duabus angustis lignis regulis, veluti forcipibus apprehendere testium nervos. *Plin. lib.* 7. cap. 56. Autorem & inuentorem forcipis fuisse tradit Cinyram Cyprium Agriopæ filium.

FORCVS, *φόρκος*, Nomen viri proprium, qui tres filias habuit Gorgonas, Sthenio scilicet, Euryalen & Medusam, quæ nimis locupletes fuerunt, & Gorgones dicuntur, id est terræ cultrices.

FORDA, dæ, Bos prægnans, à ferendo. *Ἰνὸν ἔξωθεν* *ἡ γυνώω.* GALLIC. Vne vache qui est pleine, qui porte veau en son ventre. ITALIC. *Vacca prezn.* GERMANIC. *Ein tragende fû.* HISP. *Vacca preznada.* ANGLIC. *A cowe with calfe.* *Ouid. 4. Fast.* Forda ferens bos est, forcaudaque dicta ferendo. *Colum. lib.* 6. cap. 24. Post vnam coitum forda non admittit taurum.

[¶ Quæ forda ab Ouidio appellatur. Latini veteres vocabant *Hordam*, vt testatur *Varro cap. 5. lib. 2. de Rustic.* his verbis: Quæ sterilis est vacca, taura appellatur: quæ prægnans, *Horda.* Vide infra in *Horda.*]

[**Fordecum** pro hordeo veteres dixisse, vt *foedum* & *fariolum*, pro hædo, & *hartolo*, scribit *Terent. Scæurus de Orthogr.*]

Fordicidia, Dies festus à fordis bubus, hoc est prægnantibus: quod eo die immolarentur boues prægnantes in curis: à fordis cædendis fordicidia dicta.

Forem, fores, foret, & in tertia persona pluralis numeri forent, & in futuro infinitiui fore pro futurum esse. Forem autem idem omnino significat quod esse. *Ἰνὸν ἔξωθεν* *ehjeb. Ἰσοιυδου.* [*Plautus Pseud.* sc. 2. a. 5. Hoc ego nunquam ratus sum fore. *Idem Capt.* sc. 2. a. 1. Hoc ego nunquam ratus ium fore. *Plautus Mosell.* sc. 1. a. 1. Pol istuc tibi credo nomen acturum fore. *Plautus Menach.* sc. 1. a. 5. Vis conclamari auctorem? Fore quidem die septimi, *Plautus Pseud.* sc. 5. a. 4. In pituitum credo vt conuenit fore (id est iam esse, vel mox futurum esse.) *Ouid. 13. Metamorph.* Pollentemque metu & trepidantem morte futura *Ibidem*, Mihi cura futuri est: *Plautus Mosell.* sc. 3. a. 1. Quid cæteristuis amatoribus futurum est *Catull. de Com. Boren.* In limite cæli fixa corona foret] *Sallustius in Iugurth.* Nam ego quidem vellem, vt & hæc quæ scribo, & ea quæ ante in senatu questus sum, vana forent. Fore vero habet significationem participij futuri, vñ cum infinito esse, *ἰσθμῶν.* Idem enim est fore quod futurum esse. Ideo iungitur cum nomine, vel interdum cum participio, quod in nomen transfrauit: vt spero te amicum fore: non amaturum fore. *Cicer. Trebatio.* Scribit ad me Cæsar; se tibi nondum familiarem esse satis propter occupationes suas, sed cito fore. *Cæsar de bell. Gall. 1.* Nonnulli etiam Cæsari nuntiabant, quum castra moueri, aut signa ferri iussissent, non fore dicto audientes

milites. ¶ Composita eius sunt **Abfore**, **Adfore**, **Confore**, **Defore** & **Profore**, quæ sæpius sola ponuntur, hoc est sine nomine aut participio a tergo. ¶ **Abfore** quid significet, quemque in oratione vsu habeat, explicauimus supra.

¶ **Adfore** idem est quod adfuturum esse. *Ouid. 14. Metam.* Esse quoque in factis remittitur adfore tempus. Adforem adesse. *Vergil. 1. Æneid.* Arque vtinam rex ipse Noto compulsum eodem Adforet *Æneas.* ¶ **Confore**, conuenturum esse. *ἰσθμῶν ἔξωθεν.* *Terent. in Andri.* Restat *Chremes*, qui mihi exorandus est, & spero confore id est, conuenturus esse.

¶ **Defore**, defuturum esse. *ἰσθμῶν ἔξωθεν.* *Cic. contra Rullum.* Verum arbitrantur non defore qui illam restituerent.

¶ **Profore**, profuturum esse. *ἰσθμῶν ἔξωθεν.* *Horat. in epist.* Quæ nocuere sequear fugiam: quæ profore credam.

Forensis, **Forensis**, vide **FORVM**.

Fores, Proprie (inquit *Seruius*) quæ foris aperiuntur. *Ἰσθμῶν ἔξωθεν* *delathoth. ἰσθμῶν ἔξωθεν.* GAL. Huis, porte, ITA. *Poria* GERMA. *Thuren.* HISPAN. *Las puertas con que cervanas la casa.* ANGLIC. *The gates, the doors.* Vnde *Plutarchus* memorat primum *Valerio Publicolæ* fratris, quum de Sabinis triumphasset, domum publicè ædificatam, cuius fores extra aperirentur: quum antea cæterarum intro referendo impellerentur: vt ex hac concessione honoris appareret, quod ius domum aliquid admitturum. [*Plautus Mosell.* sc. 2. a. 2. Ecquid istas aperit fores? *Plautus Menach.* sc. 3. a. 2. Fores aperiri nolo. *Plaut. Curc.* sc. 2. a. 1. Quid si adeam ad fores, atque occentem. *Plautus Curc.* sc. 2. a. 1. Prohibe sonitum forium. *Ibidem*, foribus da aquam, quam bibant. *Plaut. Amphitr.* sc. 4. a. 2. Quid ad fores est? *Ibidem*, pene effregisti fatuæ foribus cardines. *Ibidem*, Hæc (fores) totò demoliar cardine: *Idem Menach.* sc. 4. a. 3. Foribus bullas in splendorem dare. *Plaut. Capt.* sc. 1. a. 4. Foribus exitum affero. *Seneca epist.* 68. Foribus ornatis excipere res lætas. *Senec. cap. 11. de Tranquill.* Fores poeticas nemo sui compos pepulit. *Ouid. 4. Fast.* Et regat ornatus longa corona fores. *Idem Eleg. 4. lib. 4. Trist.* Circumdate fores geminas] *Terent. in Adelph.* Fores effregit restituentur. *Cicero ad Brutum.* In omnibus nouis coniunctionibus intere est qualis primus aditus sit, & qua commendatione quasi amicitia fores aperiuntur. *Idem 2. de Natura Deorum.* Forisq; in liminibus prophanarum ædium, ianuarum nominantur. Valere autem dicuntur quæ intus reuoluuntur, quanquam vsus hodie obtinuit vt omnia ostia fores appellerentur.

¶ Hoc nomen etiam singulariter hæc foris, huius foris, declinatur. *Ouid. 1. Amorum.* Difficilem moro cardine pande forem. *Cicer. pro Cornel.* Aperuit forem scalarum. *Terent. in Adelph.* Sed quidnam foris crepuit? *ibi Donatus* foris singularis numeri, nominatiui casus. *Plaut. in Amph.* Orationem compingam crepuit foris. *Idem Bacch.* -hanc forem pauxillulum Aperi placide. ne crepet. [*Plaut. Mil.* sc. 1. a. 2. & sc. 3. a. 2. Sed foris crepuit. *Idem Anl.* sc. 3. a. 4. hinc à vicino sene Atat foris crepuit.

¶ **Fores portarum** *Liui. lib. 1. ab urb.* Et fores portæ: *Idem 5. bell. pun.]* *Horat. lib. 1. Serm. Satyr. 2.* Exclusus fore, quum Longarenus foret intus. ¶ **Fores aperire**, *ἰσθμῶν ἔξωθεν* *ἰσθμῶν ἔξωθεν*, prouerbio dicebatur qui rei cuiuspiam ingressum initiumque patefaceret. *Plinius lib. 2. cap. 8.*

¶ In foribus adesse *ἰσθμῶν ἔξωθεν* *ἰσθμῶν ἔξωθεν*, dicitur allegoria prouerbiali, quod instat, iamque in proximo est. *Plutarchus, περὶ τῶν ἰσθμῶν ἔξωθεν*, id est, Quum febris in foribus adest.

Foricula, arum, diminut. *Ἰσθμῶν ἔξωθεν*. GALLICE, *Huisset*, *guichet*, *petit huis.* ITALICE, *Posicelle.* GERMANICE, *Thurcin.* HISP. *Pequeñas puertas.* ANGLIC. *Little wickettes or doors.* *Varr. lib. 1. de Rustic. cap. 59.* Et ideò oportet has qui faciunt, ad Aquilonem vt fenestras habeant, atque vt aere perflentur, curant: neque tamen sine foriculis, ne quum humorem amiserint, pertinaci vento vieta fiant.

Forficēs, penult. corrept. Quibus telam seu fila incidimus. *Ἰσθμῶν ἔξωθεν* *melkuchajm. ἰσθμῶν ἔξωθεν.* GALLICE, *Ciseaux*, *forces.* ITALICE, *Forbice*, *forfice*, *cesore.* GERMANICE, *Schär.* HISPANIC. *Las tijeras.* ANG. *Sheares.* ¶ *Seruius*, Forfices sunt quibus incidimus: forcipes quibus aliquid foruum tenemus, quasi fornicapes: nam foruum est calidum. *Colum. lib. 12. cap. 43.* Alij quum legerunt vnam, siqua sunt in ea grana vitiosa forcibus amputant.

¶ **Forfices** etiam vocabulum militare de instructa acie forficum instructa certo modo acies appellari solet: *Frons*, *subsidia*, *cuneus*, *orbis* *forfices*, *serta*, *ala*, *turres.*

Forficula, arum, diminutiuum. *Ἰσθμῶν ἔξωθεν*. GALLIC. *Forcettes*, *ciseles.* ITALIC. *Forficeste.* GERMANIC. *Ein schärlein.* HISP. *Pequeñas cisevas.* ANGLIC. *Little sheares or cisers.* Plin. lib. 25. cap. 5. de helioboro, Præterea mirum inueniuntur est, quod incisum forficulis (vt diximus) cribrant, cortex remanet: hoc inanire, medulla cadit.

¶ Ab huius instrumenti similitudine, etiam forficula dicuntur extremitates brachiorum, & veluti manus cancrorum, scorpionum, & quarundam locustarum. *Plin. lib. 31. cap. 11.* Elephantum locustarum generis, nigri pedibus quaternis bisulcis: præterea brachia duo, binis articulis: singulisque forficulis, denticularis. Hæ ab eodem *Plinio libro 9. capite 31.* forcipes vocantur. *Fœminæ*, inquit, pituitus pes duplex, mari simplex: præterea bina brachia denticularis forficibus.

FORI, orum, numero plural. Sunt tabulara nauium, vel locus in mari apertus, qui iter nauium perambulantibus præbet: ita dicti (vt *Seruius placet* & *Festo*) quod per os ferantur incensus. *Ἰσθμῶν ἔξωθεν* *ἰσθμῶν ἔξωθεν*. GALLIC. *Le tillac ou beisse d'un nauire.* ITALIC. *Taulati denaui*, *la corsia*, *inoco da mirare gli spersacoli.* GERMA. *Drüge in einem schiff / auff wetcher / man hin vñnd her gehn thàn.* HISPANIC. *La tabla de la naue.* ANGLIC. *The hatches of a shippe so walk upon.* [**FORI** quid, *Dionodes libro 1.]* *Cicer. in Catil.* Quum

formidolosa videntur. [*Plan. pseud. sc. 2. a. 3.* (Herbas) formidolosas dictu, non est modo. *Idem Amph.* Mira memoras, nimis formidolosum facinus praedicas]
 * Comparat. Formidolosior. Superl. Formidolosissimus. *Tacit. lib. 1.* Formidolosior hostium miles. *Cic. pro lege Manil.* Ad bellum maximum, formidolosissimumque pro Consule mitteretur. [*Suet. in August. cap. 91.* Plurima & formidolosissima somnia & vana, & irrita videbat]
 Formidolose, adverb. { *Idem de. GAL.* Auec crainte, en craignant. *ITA.* Con timore. *GERM.* Furchtsamlich. *HISP.* Con miedo y temor. *ANG.* Fearfully, dreadfully. { *Cic. pro Sestio.* Eos qui plurimum possent opponi omnibus concionibus falso, sed formidolose tamen, autores ad perniciem meam.
 Formidabilis, le, Quod est formidandum. { *Νῆπι νόρα. φερκνῆ. GALL.* Qu'on doit craindre, qui est à craindre & redoubter. *ITA.* Formidabile, del quale si teme. *GERM.* Das zu fürchten ist. *HISP.* Cosa que se puede à deue temer. *ANG.* That is to be feared. { *Ouid. 2. Metam.* Nullæ in fronte minæ, nec formidabile lumen.
 Formadamina, ab Apuleio vocantur spectra. *φόρυγα. Apulcius in Apol.* Omnia bustorum formadamina.
 FORMIONES, Vide Phormiones infra.
 FORMIO, Ptolem. Itria fluius, hodie Cifanus.
 FORMO, Formas, Formosus, Formula, Vide FORMA.
 Formiones, φόρμιον sive φόρμιον. *Vlpian. D. lib. 33 Titul. 7. l. 12.* Formiones, & spongas, & amas, & scopas, contineri plerique & pegalos aiunt.
 Fornax, fornacis. { *Ϝορνα χηβισσαν ἤλιον ταννῆρ. ἡμῶν. GALLIC.* Fournaise. *ITALIC.* Fornace. *GERMANIC.* Ein ofen. *HISPANIC.* Horno à hornaza. *ANGLIC.* An oven, furnaise, or chymney. { Quæ rei alicuius coquendæ, aut calefaciendæ gratia igni succenditur: cuiusmodi sunt, quibus calx aut lateres coquuntur, quibusque hypocausta calefiunt. *Cicero secundo de Natura deorum.* Sunt quædam etiam quæ igne nasci putentur, apparentque in ardentibus fornacibus sæpe volitantes. *Plinius libro nono, capite octavo.* Longinquæ fornacis cuniculo.
 Fornacula, diminut. *Iuuen. Satyr. 10.* Magna est fornacula. { *μικρὴ χημῆτος. GAL.* Petite fournaise. *ITA.* Fornace picciola. *HISP.* Pequeno horno à hornaza. *ANG.* A little furnaise or oven. {
 Fornacula, translatè. *Apuleius in Apologia.* Hic aduocatorum conductor, hic testium exemptor, hic totius calumniæ fornacula.
 Fornacis, a. um, Factum in modum fornacis. { *χημῆτος. GALLIC.* Fait en façon de fournaise. *ITALIC.* A foggia di fornace. *GERMANIC.* Gemacht wie ein ofen. *HISPANIC.* Hecho en guisa de hornaza. *ANGLI.* Made lyk an oven or furnai e. { *Plinius lib. trigesimo quinto, capite decimoquarto.* Quid non in Africa Hispaniaque ex terra parietes, quos appellant fornaceos (quoniam fornacum modo circumdant) vitruque duabus tabulis, infarcitur verius, quam instruntur) ævis durant, iucorrupti imbris, ventis, ignibus omni que cæmento firmiores?
 Fornacarius, fornacarij. Cui accendendæ fornacis, coquendique panis cura incumbit. { *χημῆτος, ἡμῶν. GALLIC.* Fournier, boulenger. *ITALIC.* Fornajo. *GERMANIC.* Ein ofen heizer/oder bet. *HISPANIC.* Hornero. *ANGLIC.* A baker of bread. { *Vlpian. l. Si Seruius. ff. Ad leg. Aquil.* Si Fornacarius seruus coloni ad fornacem obdormiuit, & villa fuisset exiuita.
 Fornacalia, fornacaliorum, Feriæ farris torrendi gratia institutæ, quod ad fornacem que in plitinis erat, sacrificium fieri solebat. *Ouid. l. 6. 2.* Fastorum, Facta dea est Fornax, læt Fornace coloni: & paulo post, Curio legitimis tunc Fornacalia verbis indicit, nec statâ sacra facit. *Bud. post. Eeijum.*
 Fornix, cis, penul, genitui corrup. & generis masculini, Arcus in ædificiis, & quocunque opus concameratum. { *Ϝορνήν ἐλάμ ἑλίον ἑλίον. GAL.* Voute, arc ou arche, la ploye ou arc d'vne voute. *ITA.* Vno, arco. *GERM.* Ein schwebgen oder gebödt. *HISP.* Arco à boueda à casa semicante. *ANG.* An arche or vault. { A furuo atro: nam loca in arcum ædificata obscura sunt. *Cic. in Topic.* Non debet præstare quod fornix vitium fecerit. *Virgil. 6. Aeneid.* Mœnia conspicio, arque aduerso fornice portas. *Idem 10. Aeneid.* Aut amnis ripis, aut alti fornice saxi. *Plin. lib. 33. c. 4.* Relinquuntur itaque fornices crebri montibus sustinendis.
 Quoniam vero meretricis in huiusmodi locis, id est subfornicibus habitare consueverunt ponitur fornix pro lupanari, seu meretricia cella. *χρησῆς τῶν πόρνην. Senec. lib. 1.* Controver. Redoles adhuc fuliginè forniceis. *Et in Priapica.* Nigri forniceis oblitus fauilla. *Iuuenal. Satyr. tertio.* Lenonum pueri quocunque in fornice nati. *Horat. 1. Seru. Satyr. 2.* sunt qui nolunt renigisse, nisi illas, Quarum subsuta talos teget intrita veste. Contra alius nullam nisi oleuti in fornice stantem. [Item pro ipso scorto, sive meretricis, *Suetonius in Cæs. capite 49.* Stabulum Nicomedis, & Bithynicum fornitem Cæsarem Curio vocat.
 Erant etiam fornices, arcus in memoriam rerum à triumphalibus viris gestarum extructi, quasi monumenta victoriarum. *Cic. 2. de Ora.* Etiam illa ridentur, que minuendi aut agendi causa ac incredibili admirationem effertuntur: veit tu Crasse in concione, ita sibi ipsi magnum videri Memmum, vt in forum descendens caput ad fornitem Fabij demitteret. *Idem 4. Verrin.* Huius fornix in foro Syracussis est, in quo nudus filius Kar. Huiusmodi fornices etiam hodie Romæ extant, quos *Arus triumphales* vulgo vocant, quorum antiquissimus est D. Vespasiani in nomine erectus in triumpho Iudaico. Alij autè duo maxime insignes, quorum alter Septimij Seueri, alter Constantini memorie erectus est.
 Fornico, cas, penultima correpta. Fornices extruo, vel fornice figuram rei alicui induco. { *χημῆτος. GAL.* Voute, faite en maniere d'arche. *ITAL.* Fabricare in vouito. *GERM.* Wubten/en schwebgen oder gewölb maches. *HISP.* Hazer arco à boueda. *ANG.* To build an vault, or vault or

archeforoofe. { *Pl. lib. 11. c. 10.* Ruentes certas fulciunt pilarum integerrimis à solo fornicatis, ne desit aditus ad sarcindum, *Idem lib. 16. cap. 47.* Populus contra omnia inferiora panditur, palma e contrario fornicatur, hoc est sursum incuruatur, quum fornicis cernua deorsum soleant inclinari.
 Fornicatus, participium, Quod ad fornicis modum ædificatum est, quod & concameratum opus, & arcuatum vocamus. { *χρησῆς ἐπιδοκῆ. GAL.* Fait en vouite. *ITAL.* Fazio in vouito. *GERM.* Gewölb zu samen geschlossen ats ein schwebgen. *HISP.* Hecho in arco à boueda. *ANGL.* That is builded lyk an vault. { *Cic. in Top.* Omnibus est parietem directum ad parietem commune ad iungere vel solidum, vel fornicatum.
 Fornicor, caris, Meretricor, hoc est cum meretricibus rem habeo. { *Ζανδ. πορῆος. GALLIC.* Paillarder. *ITA.* Haueo à fare con meretricis. *GERM.* Suren treyben. *HISP.* Fornicar à andar en puterías. *ANGLIC.* To play the harlotte. { Dicitur fornicari à fornicibus, in quibus meretrices prostrare consueverunt [Huiusque verbi exemplum nullum inuenimus in eo significatu apud idoneos Latine lingue auctores, & tantum apud Ecclesiasticos inuenitur.]
 Fornicarius, ii, substantiuè, è *ὁ ἀπὸ τῶν χρησῆς, ὁ κοῦς διαρῆσθας.* Proprie dicitur opifex, aut propola, siue intitor qui tabernas à fico conducit sub fornicibus, vt ibi merces suas vanales habeat: cuiusmodi esse solent in porticibus fori vernalium, id est macelli, quas halas appellant. *In Paruclit. l. Quum quidam de V. iuris.* Fiscus ex suis contractibus vsuras non dat, sed ipse accipit, vt solet à fornicariis, qui tardius pecuniam inferunt. *Bud. in Annot.*
 Fornicatio, onis, Fornicis structura. { *χρησῆς. GALLIC.* Voutement, vouiture. *ITALIC.* Edificio in vouito. *GERMAN.* Wöbung / zusammen schließung wie ein schwebgen. *HISPAN.* Edificio à boueda. *ANGLIC.* A vaulting or making an archerose. { *Seneca.* Societas nostra lapidum fornicationi similis est, quæ casura, nisi inuicem obstant, hoc ipso sustinetur.
 Foro, ras, penetro, siue pertando. { *ἄρῆ νὰκῆτ ἡραγῆρα. GALLIC.* Percer, forer trouer. *ITAL.* Forare, perugiare. *GER.* Percen. *HISP.* Foradar. *ANG.* To parse, to mak an hole through. { *Col. lib. 5. cap. 9.* Amygdala si parum ferax erit, forata arbore lapidem adigito, & librum arboris inolecere finito. *Plaut. Mischell.* O carnificium erubrum quod credo fore, Ita te forabunt patibulum per vias. *Col. lib. 8. c. 3.* Foratis duobus aduersis parietibus. { Hinc Inforo, & perforo, pen. cor. quod est petterebro, & ab vno lateri ad alterum foro. *χρησῆς, ἡραγῆρα, ἀπαρῆρα. Co.* Sed aliud ferramentum, quo priores vitem perforabant. *Liu.* Vna tamen perforata nauis.
 Forabilis, le, Quod perforari potest. { *χρησῆς, διαρῆσθαι. GAL.* Percétable, qu'on peut forer & percer. *ITALIC.* Che si puo forare. *GERM.* Gut zu boren. *HISPAN.* Cosa que se puede ligeramente horadar. *ANGLIC.* That maybe pierced. { *Ouid. 12. Metam.* Contemptor ferri, nullò que forabilis ictu.
 Foramen, pen. prodinis, Quicquid perforatum est. { *ἄρῆ χηρ. ἡραγῆρα ὀμῆ. GAL.* Vn trou ou pertuis. *ITA.* Forame, buco. *GER.* Ein loch das gehöret ist. *HIS.* Horado à agujero. *ANGL.* An hole. { *Colum. de Arb. c. 8.* Itaque cauatum foramen quum purgauerimus, vndique adrafas furculos inferimus. *Cic. 1. Tusc.* Nam nunc quoniam, foramine illa quæ patent ad animum à corpore, calidissimo artificio natura fabricata est: tamen terrenis concretisque corporibus sunt intercepta quodammodo. *Plin. lib. 10. cap. 70.* Pisces quidem, auditus nec membra habent, nec foramina. Foramen ad excrementa corporis, apud *Plin. lib. 11. cap. 12.*
 Foraminosus, a. um, Quod foraminibus abundat. { *χρησῆς τῶν ὀμῆ. ANGLI.* Full of holes. {
 Foratus, us, ui, foramen, vel potius ipsa perforatio. { *ἄρῆ νὰκῆτ. ἡραγῆρα, ἡραγῆρα. GAL.* Trou ou pertuis. *ITA.* Forame, buco. *GERM.* Derunt das loch ren. *HIS.* Horado. *ANG.* An hole. { *Lactant. de Opif.* Oculorum orbis concavis foraminibus conclusit: à quo foratu frontem nominatam Varro existimauit.
 Forpex, forpices, in plur. quibus pili inciduntur. Forpices enim sarcinatorum, forcipes fabricorum quibus ferrum calidum capiunt, & forcipes tonforum. *Susp. lib. 1. sive Grammas.* [*Sueton. in August. cap. 75.* Nichil præter cilicia, & spongas, & rutabula, & forcipes, atque alia id genus.
 Fors, ò fors, à forte, fam. gen. Fortuna, casus. { *ἄρῆ γὰρ ἡ δὲ pur. ἡ ἡραγῆρα, ἡραγῆρα. GALLI.* Fortune, cas, auenture. *ITA.* Fortuna, csa. *GERM.* Ein gut à sat / usat. *HISP.* Fortuna, auentura. *AN.* Fortuna, chance. { Casus est extemporalis: fortuna autem ipsa dea: vt annotauit Nonius, citans locum *Acchy ex Andromeda.* Multi quibus natura praua magis, quam fors, aut fortuna obfuit. *Cicer. ad Attic. lib. 14.* fors in aliquibus rebus plusquam ratio potest. [*Ouid. 4. Fast.* Fors sua cuique loco est. *Et Gell. cap. 8. lib. 12.* Fors tuit vt & c. *Plin. Milit. sc. 3. a. 2.* Forte fortuna per impluuium huc desepxi. *Quint.* forte quadam. *Ouid. Inter. 7. lib. 3. Trist.* Si forsā nostrum deleuit amore (tempus.) { Interdum tamen pro fortuna ponitur. *Cic. 4. ad Attic.* Sed de illa ambulatione fors viderit: aut si quis est qui curet Deus. *Ter. in Heer.* Fors finat pol: fortuna faueat, vel bona eueniat. *Idem Phor.* Dij vestram fidem, quam sæpe forte temere Eueniunt quæ non audeas optare.
 Fors fortuna, Vide FORTUNA.
 Forsan, dubitandi adverb est. { *ἄρῆν ἑλίον. GAL.* Parauenture de fortune. *ITA.* Forse. *GERM.* Wiltetcht. *HISPAN.* Por auentura. *ANGL.* Peraduenture, perchance. { *Virg. 1. Aeneid.* Forsan & hæc olim n. eminisse in uabit. *Terent. in Andr.* Aliquis forsā me putet non purare hoc verum.
 Forsitan, dubitandi adverbium, forte, forsā, & fortasse. { *ἄρῆν ἑλίον. GAL.* Parauenture. *ITA.* Forse. *GER.* Wiltetcht. *HISP.* Por auentura. *AN.* Peraduenture. { *Cic. de Orat.* Maior ars aliqua forsitan esse, requirenda. [Accipe suppono dictum tibi forsitan ore vale. *Ouid. Eleg. 4. lib. 4. Trist.*
 Fortassis, siue fortasse, dubitandi adverbium. { *ἄρῆν ἑλίον. GAL.* Parauenture. *ITAL.* Forse. *GERM.* Wiltetcht. *HISP.* Por auentura. *ANGL.* Perchance.

FRANCEORDIA ; vrbs Franconia ad Mœnum sita, ob toti Eutopæ emporium celebratissima. Est & alia in Germania eiusdem nominis ad Viadrum sita. Vulgo Franfurt an der Oder.

FRANCŌNES, Germaniæ populi sunt, quos nonnulli Francos Orientales vocant. Germ. Die franken. à Septentrione Chartis, & Cheruscis: à Meridie, Noricis finitimi: ad Occasum Rhenum fluvium: ad Ortum, Hercintæ sylvar partem, qua Boëmiam attingit, habentes. Hi olim bonam Galliarum partem occupaverunt, vbi hodie Lutetia Parisiorum sita est, quæ etiam Gallia pars ab illis Francia dicta putatur. Francorum meminit. Cicero in Epistola ad Atticum lib. 14.

FRANGŌ, gis, fregi, fractum, Rumpo, infingo, confringo. שבר שחבאר. פירשט, קרצט, קרצט, קרצט, קרצט, קרצט. G. L. Rompre, froisser, briser. ITA. Spezzare, rompere. GERM. Brachen. HISP. Quebrar à quebrantar. ANGLIC. To break. Plaut. in Asin. sc. 3. a. 2. Quis nostras sic frangit fores? [Caull. de Comm. Beron. Ferri frangere duritiem. Plaut. Curc. sc. 1. a. 1. Frangit nucem qui vult esse nucleum. Quint. Frangas potius, quàm obligas. Plaut. Capt. sc. 1. a. 1. Frangit aulas in caput parafiti.] Cicero. 7. Verr. Prætorum tu accusas? frange cervicem. Vbi illud obiter notandum est, Frangere cervicem, tam de eo dici, qui alteri per vim cervicem rumpit, quàm de eo, qui patitur. Sic dicitur etiam frangit navim, καταστρεψα. Fregit brachium, καταστρεψα το βραχιον, quasi ipse fregerit, & non potius passus sit. Terent. in Andr. Is fregit navem apud Andrum. Cicero. 2. de Orat. Græcæque eum, in campum cur non venisset, requirerent: excusavit Vespæ Terentius quod eum brachium fregisse diceret: hoc est quod ei brachium esset fractum. Plinius in Epist. Fregit coxam. [Plaut. Men. sc. 3. a. 5. Air se obligasse crux fractum Aesculapio: Apollini autem brachium]

¶ Transferitur & ad incorporeavit. Frangere animum pro compescere, vel etiam imminuere. ANGLIC. To discourage, tame, and keep under. Plaut. in Cistell. Ita meum frangit amantem animum. Cicero. 3. Off. Qua quidem re aucta, fractum animum Annibalisci scribit. Frangere audaciam hostis, Liu. 5. bell. Pun. Frangere consilia perditorum. Cicero. ad Lentulum, Nec mihi aliter potuisse videor hominum perditorum de me consilia frangere. [Frangere diem, pro terete dixit Horat. Oda. 7. lib. 2.] Frangi, debilitari, succumbere. Cicero. 2. de Finib. Potius ergo illa dicantur, Turpe esse viro debilitari, dolere, frangi, succumbere. Frangi dolore, Cicero. 2. Tuscul. Frangi metu. Idem. Offic. Frangi pudore. Idem. 2. Tuscul. Minis frangi. Stat. 9. Thebaid. [Seneca. c. 1. de Consol. ad Mart. Frangendus est dolor. Idem. c. 7. de Consol. Frangi lucibus. Idem. cap. vlt. de ira. quill. Frangit animos labor assiduus. Ovid. Eleg. 1. lib. 1. Si vires fregerit iras suas, ibidem Eleg. 2. lib. 1. Frangitur ira maris. Idem. Eleg. vlt. lib. 3. Trist. Ingenium fregere meum mala. Quintilian. c. 2. lib. 1. Frangere comam in gradus. Martial. Epig. 8. lib. 4. Frangere toros, (de conuiuio.)]

¶ Composita sunt Afringo, confringo, defringo, diffringo, effringo, infringo, offringo, perfringo, refringo, & suffringo: quorum omnium significata vide suis locis.

FRACTŪS, participium, seu nomen ex participio. Debilitatus, afflictus, שבר שחבאר. καταστρεψα, καταστρεψα. GAL. Rompu, brisé, froissé. ITA. Rotto. GERM. Gebrochen. HISP. Quebrado à quebrantado. ANGLIC. Broken, burst. Cicero. ad Attic. lib. 2. Deformatus corpore, fractus animo, quò seconferat, nescit. Calamitate fractus, & afflictus, Cicero. pro Sylla. Spes fractior. Cicero. de Amic. Sæpe enim in quibusdam aut animus abiectionis est, aut spes amplificandæ fortunæ fractior. [Ovid. Eleg. 2. lib. 4. Trist. Cornibus hic fractis fractus morbo, famèque. Ovid. 13. Metam.]

FRAGMĒN, inis, & fragmentum, ti, Accipi solent pro parte rei fractæ. פלג פלג. פלג פלג. GAL. Escat, vne piece d'vne chose rompu. ITA. Parte d'una cosa rotta. GERM. Ein stück von einem zerbrochen ding. HISPAN. El pedazo. ANGLIC. The partys is broken of an thing. Virgil. II. Aeneid. Mortalis mucro, glacies ceu fulvis, ictu Dissiluit, fulva respicent fragmina arena. Colum. lib. 9. cap. 15. Mox deinde fragmina favorum quæ in sacco remanserunt, retractata exprimuntur. Martial. lib. 8. Collegitque sinu fragmenta nouissima fracti Oris, & aggesta contumulavit humo. [Velleius, fragmine subfelliij actus.]

FRACTŪRĀ, æ. שבר שחבאר. καταστρεψα, καταστρεψα. GAL. Rompure, brisure, fraction. ITA. Rottura. GERM. Ein bruchung/oder bruch. HISP. Quebradura. ANGLIC. A breaking, a bursting. Plin. lib. 29. cap. 6. Item minutæ & latæ fracturis aurium illinuntur cum melle. Idem lib. 22. cap. 28.

FRAGŌR, ris. Sonitus qui ex arbore, aut alia re inter frangendum editur, strepitus. קול קול רעם רעם. קול קול רעם רעם. GAL. Vn son esclatant. ITALIC. Strepito, il rumore che fa alcuna cosa che si frange. GERM. Ein thalldas thalschen wann man et was bricht. HISPAN. Ruydo de las cosas que se quiebran. ANGLIC. A noise of wind among trees. Accipitur tamen pro quouis magno fonitu. ANGLIC. A crash, the noise of a thing that is broken. Virgil. I. Georg. & horridus alitis Montibus audiui fragor. Servius. Horridus fragor, sonitus qualis fieri solet ex aridis quum frangantur arboribus. Liu. lib. 1. ab urbe, Iam fragor tectorum quæ diruebantur, vltimis vrbis partibus audiebatur. [Seneca. ap. II. de Tranquil. Fragor ruentis alius ædificij sonuit. ¶ Fragor etiam de acclamatione & plausu usurpatur à Seneca & Quintilian.]

FRAGŌSUS, fa. sum à frango. Asper atque præruptus. שחבאר שחבאר. שחבאר שחבאר. GAL. Qui tend vn son esclatant, aspre & rude. ITA. Aspero, duro. GERM. Nauch/schrefftig. HISPAN. Cosa que haze aqnel estremado y ruido, aspero. ANGL. Rough, that giueh a noise, broken and unenen. Vnde cõpõitum Confragosus. Colum. li. 2. Inculzum igitur locum consideremus, sicut in humidis: nemorosus arboribus an lapidibus confragosus. Fragosus oratio, cui contraria est lenis. Quintilian. lib. 9. c. 4. Quæ connexa, & totis viribus fluit, fragosa atque interrupta melior oratio. Ibidem. Aures fragosis offenduntur, & lenibus mulceantur.

FRAGŌSĒ, aduerbium, καταστρεψα, καταστρεψα, καταστρεψα, καταστρεψα. GALLICI Auec bruit esclatant & violent. ITA. Con strepito, violence. GERM. Mittenschelten oder traden. HISP. Con est ruido y ruido. ANG. with a loud and great noise. Plin. lib. 16. cap. 10. Quippe respuntur, & fragosus fidunt, æquius reuelluntur.

FRAGŌSCŌ, is, ab antiquo verbo frageo, es, Frangor, languesco, נשכח נשכח. נשכח, נשכח. ANG. To waxe bricke or frayle. Accius Agastio, ut Nonius citat. Neque fera hominum pectora fragescunt, donec vim persenserint imperij. Idem Eurysa. c. Nunquam erit tam immanis, quum mea opera extinctum sciet, quin fragescat.

FRAGŌSĒ, le. penultima corrept. Quod facile frangi potest, caducus. חלבלבל. חלבלבל. חלבלבל. חלבלבל. חלבלבל. GAL. Fragile, fresle, cassant, aisé à rompre ou calier. ITAL. Frate, che facilmente si può frangere. GERM. Zerbruchlich/das man leichtlich brachen tan. HISP. Cosa que se puede quebrar. ANG. Easy to break. Plinius lib. 12. cap. 8. Saccharum est mel in arundinibus collectum gummiu modo candidum, dentibus fragile. Idem lib. 12. cap. 7. Est etiamnum in India piperis grani simile, quod vocatur caryophyllon, gradus, frangiliusque. Per translationem accipitur pro debili fluxo, seu caduco. Cic. de Amic. Sed quoniam res humane fragiles, & caducæque sunt, semper aliqui acquirendi sunt quos diligamus, & à quibus diligamur [Ovid. Eleg. 10 lib. 3. Trist. Deque lacu fragiles effodiantur aquæ. Ibidem Eleg. 8. lib. 4. Iam subeunt anni fragiles, &c.]

FRAGŌSĒ, litatis, Facilitas frangendi, qua aliquid facilius frangitur quàm flectitur. חלבלבל חלבלבל. חלבלבל חלבלבל. GAL. Fragilité, facilité de se casser ou rompre. ITALIC. Fragilità. GERM. Zerbruchigkeit / schwache. HISPANIC. Aquella facilidad de quebrarse. ANGLIC. Fraylyte, brickeenesse. Plin. lib. 34. cap. 14. Tenuiora feramenta oleo restingui mos est, ne aqua in fragilitatem duentur. ¶ Per translationem pro debilitate, siue imbecillitate accipitur. Plinius in Epist. Illud etiam notabile, vltimus ex Neronianis Consularibus obiit, quo Consule Nero perit: quod me recordantem, fragilitatis humane miseratio subit. Cicero. 5. Tuscul. Equidem eos calus, in quibus me fortuna vehementer exercuit, mecum ipse considerans, huic incipio sententiæ dissidere: interdum etiam humani generis imbecillitatem, fragilitatemque eximere.

FRATĒR, tris, Iisdem parentibus genitus: ita dictus quasi ferè alter, ut post Nigidium docet Gell. lib. 13. cap. 10. ΠΝ ακθ. ἀδελφός. GALLI. Frere. ITAL. Fratello. GERMANIC. Ein bruder. HISPAN. Hermano. ANG. A brother. Nisi malimus à Græco deducere. Illi enim φρατρεις coniunctos appellant, & φρατρεις contubernium. [Caull. ad Orat. Non ego te, vita frater amabilior aspiciam posthac. Idem de Com. Beron. Sed fratris cari flebile discidium.] Plin. epist. 16. 4. Quum affectum tuum erga fratris filiam cogito, etiam materna indulgentia molliorem, intelligo prius tibi, quod est posterus, nuntiandum. Plaut. Pen. quid est fratris mei gnate? quid vis? expedi. Frater germanus. Cicero. 1. Verr. Dixit C. Fannius eques Romanus, frater germanus Qu. Titinij iudicis tui, tibi se pecuniam dedisse. Fratres gemini. διδύμοι, duo eodem partu editi: quos minus rectè geminos fratres, conuerso ordine appelles, ut docet Quintilian. lib. 9. cap. 4. Cicero. pro Cluent. C. & L. Fabricij fratres gemini fuerunt ex municipio Alernate, homines inter se cum forma, tum moribus similes, municipium autem suorum dissimilimi. [Plaut. Men. sc. vltim. a. 5. Fratres germanos duos geminos. Idem sc. 1. a. 1. Fratres germanos duos geminos. Idem sc. vlt. a. 5. Aur Sycophanta aut geminus frater tuus est. Ibidem, mi gemine germane frater, salue. ¶ Pro eo qui similis est alteri virtute, forma, fortitudine. Plaut. Milit. sc. 1. a. 1. Hicciue est Achilles? Imò eius frater, (id est, simillimus.)

¶ Pro libris eiusdem autoris, Ovid. Eleg. 1. lib. 1. & Eleg. 1. lib. 3. Trist. Aspicias illic positos ex ordine fratres. Fratres parueles, ἀδελφὸν τῶν ἀδελφῶν τῶν πατρῶν: sororèque parueles, ἀδελφῶν, dicuntur qui quævis duobus ex fratribus progenantur, ut docet Iulianus lib. 3. Instit. Suet. in Casare, Qui fratri patrueli suo Marco in consulatu succellerat. [Ovid. 15. Metam. Frater erat, fraternæ peto, (de patruelibus.)]

¶ Frater viro adfit, ἀδελφός, ἀδελφὸν πατρῶν. De fido auxilio dici solitum, propterea quod in rebus periculosis vix vnquam frater solet fratri deesse. Plauto lib. 2. de Repub.

[Fratellus, à frater per diminutionem. Terent. Scour. de Orthogr.]

FRATERCŪLŪS, li, diminutiuum, Paruus frater. ἀδελφίδιον. GAL. Fferot petit frere. ITA. Fratellino, fratellino, d'hermano. GERM. Brüdlein. HISP. Pequeno hermano. ANGLI. Alide or yonge brother. Iuu. Sat. 4. Vnde fit vel malim fraterculus esse gigantum Fraterculus gigantum, dicitur homo obscurus, cuius maiores sunt incogniti, tanquam è terra subito sit enatus, quemadmodum de gigantibus Poetæ fabulantur. Cicero. 5. Verr. Volo mihi fraterculo tuo credas.

FRATĒRĪA, æ, Vxor fratris, vt Festus docet. יבמות. יבמות. GALLIC. Femme du frere. ITA. Moglie del fratello. GERMANIC. Die bruders frau. HISPAN. La cunada, muger de hermano. ANGLI. The brothers wyfe. Contra Nonius fratris dici vult fratrum inter se uxores.

FRATRO, as, atc, uxoribus De puerorum mammis dicitur, quod velut fratres pares orientur: quod etiam in frumento spica facere videntur. Pro eodem venientes dixerunt Fraterculare. Festus, Sororiare mammæ dicitur puellarum, quum primum tumescunt, vt fraterculare puerorum. Plaut. Tunc mammulæ primum sororiabant: illud volui dicere, fraterculabant.

FRATĒRNŪS, na, num, possessiuum. ἀδελφικός. GALLIC. Fraternel, de frere ou freres. ITA. Fraterno, Fraternal. GERM. Brüdertich. HISP. Cosa perteneciente à hermano. ANG. Of brothers. Vt, Fraternus amor. γειττοσύνη. Fraternal inuitatio. Cicero. Fraternal inuis, Virgil. Sic Fraternal acies, apud Staium. Fraternalum patricium, apud Cicero. pro Cluentio. [Ovid. Eleg. 3. lib. 1. Trist. Quòsque ego dilexifraterno]

terno more sodales. *Ouid. 13. Metam.* frater erat, fraterna peto. *Ibidem*, Pater est fraterni sanguinis infans.]
Fraternitas, aduicium, pro amore fraterno. {φιλadelphία. GAL. Fraternellement. ITALIC. *Fraternamente*. GERM. *Brüderlichkeit*. HISPAN. *Conamor de hermanos, con hermandad*. ANG. *Brotherly*. Cic. ad Quint. *Fratr. lib. 2. 2.* Quare facis tu quidem fraternè, quòd me hortaris, sed mehercule currentem nunc quidem, vt omnia mea studia in istum vnum conferam. *Ibidem lib. 1.* Huic tu epistolæ non fraternè scriptæ, fraternè debes ignoscere.
Fraternitas, aduicium, pro amore fraterno, necessitudo inter duos fratres. {φιλadelphία. GAL. Fraternité. IT. *Fraternità*. GERM. *Brüderschaft*. HISP. *Aquella hermandad de hermanos*. ANGL. *Brotherhood*. Quintil. *Decl. 16.* A primis statim ætatibus in eandem coire vitam habet aliquem fraternitatis affectum.
Fratricida, dæ Quifratrem occidit. {ἀδελφόνικος. GAL. Homicide de son frere, qui a tuè son frere. ITA. *Occiditor di fratello*. GERM. *Ein brüdermörder*. HISP. *Matador de su mismo hermano*. ANG. *That murdereth his brother*. Cic. pro Domo. Extra ordinem ferri nihil placet Clodio: quid de me quod tulisse te dicis, parricida, fraticida, fororicida, non extra ordinem tulisse?
Fratrilli, villi sordidi in tapetis, quòd per terram ferantur. *Autor Festus. uxoratus*
Fraus, fraudis, Dolus, malicia, fallacia, machina. {φρόνησις. GAL. *Fraude, tromperie, deception*. ITALIC. *Fraude, inganno*. GERM. *Beschiff/betrug*. HISPAN. *El engano o menzura, o falta*. ANGLIC. *Guile, deceit*. Cic. 1. Off. Vi. aut fraude fit iniuria: fraus quasi vulpeculæ, vis leonis videtur: vtrunque ab homine alienissimum: sed fraus odio digna maiore. *Plaut. in Mili. [sc. 2. 2.]* Atque adeo, vt ne legi fraudem faciam calariæ. Accurrote, vt sine talis domi agitem conuiuium. [Velleius, fraude deciprum vinxit eum.]
 ¶ Virpurant etiam veteres non raro fraudem pro crimine. Vnde Capitelem fraudem admittere, teste *Vlp. de Aed. edit.* est tale aliquid delinquere, propter quod capite puniendus sit qui deliquit. *Linus 3. bell. Prin.* Qui capitale fraudem ausi, quique pecuniæ indicatæ in vinculis essent. [*Ouid. Eleg. 9. lib. 3. Trist.* Et pater est aliqua fraude moratus ait (id est scelere atroci astrictus) *Idem lib. 13. Metam.* Furti que & fraude simillimas illi (Sisypho.)
 ¶ Fraus populi, Conuicium, in Lenonem [*Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1.*
 ¶ Accipitur etiam quandoque pro periculo & damno. *Virg. lib. 5.* Quis deus in fraudè quæ dura potentia nostra Egredere? *In Hæm.* In eandem fraudem ex hac re atque illa incidet. *Cicero ad Atticum*, Quod multo rectius fuit, id mihi fraudem attulit. *Idem ad eandem*, Pacis ego ipe in hanc fraudem incidi. Inde fraudi esse, veteres dixerunt pro damno & incommodum asserere. *Cic. 5. Philipp.* Censeoque vt iis, qui in exercitu Antonij sunt, ne sit ea res fraudi, si ante Kalend. Febr. ab eo discesserint. [*Ouid. Eleg. 1. lib. Trist.* Nec fuit hoc illi fraudi Suprà, Nec obscuri illi. *Idem 6. Fast.* Piscis adhuc illis populis sine fraude narabat. *Plaut. Mili. sc. 3. a. 2.* Tuis curibus & capiti fraudem creas capitale. *Et Suetonius in Augusti cap. 54.* Nec libertas aut contumacia fraudi cuiquam fuit. (id est, obscuri, vel pœnæ siue exitio fuit. Veteres enim, vt scribit *Vlpian.* fraudem pro pœna ponere solebant. [*Linus libro primo ab Vrbe*, Fecialis regem interrogauit, Rex facisne me tu regium nuntium Populique Romani Quiritium: vasa, comitèsq; meos? Rex respondit, Quòd sine fraude mea, populique Quiritium fiat, facio: hoc est, quæ res sine meo damno periculo aut incommodo fiat.
Fraudulentus, a, um, Dolosus, fallax. {δολος. GAL. *Fraudolento*. puno d'inganni. GERM. *Beschiff/traughaff/tuetsch*. HISPAN. *Engañoso, lleno de enganos*. ANGLIC. *Deceitful, craftie, full of guyle*. Cic. 2. Off. Nam quos improbos, maledicos, fraudulentos putant, [*Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1.* Fraudulenti, impure, pleno. *Idem Capt. sc. 1. a. 2.* Ex bonis pessimi & fraudulentissimi] &c. *Colum. lib. 9. cap. 5.* Neque ea curatore fraudulentum tantum, sed etiam immundæ segnitie perosa est: quæ enim dedignatur si minus purè habita est, ac si tractetur fraudulenter.
 [Fraudentia x, *Plaut. Mili. sc. 2. a. 2.* Confidentiam, confirmatam, fraudulentiam.]
Fraudulenter, Dolosè, malitiosè. {δολοσ. GAL. *Cauteleusement*, par tromperie. ITALIC. *Con fraude*. GERM. *Truglich/ma beschiff*. HISPAN. *Engañosamente*. ANGLIC. *Deceitfullie, by tromperie*. *Colum. lib. 1. cap. 8.* Sæpe enim querendi potestatem faciat de iis qui aut crudeliter eos, aut fraudulenter infeliter *Plinius lib. 30. cap. 10.* Quoniam nullum animal fraudulentius inuidere homini tradunt
Fraudo, das, Decipio, fallo, destituo, ludifico. {φρονησις. GAL. *Frauder*, priuer de quelque chose. chiffer, fuistrer, tromper. ITA. *Fraudare, ingannare*. GERM. *Betrogen* / mia tust en hindergahn. HISPAN. *Engañar*. ANGLIC. *To deceive, to beguyle, to despaynt*. *Virg. 4. Aeneid.* Quem regno Italie fraudo, & fatalibus aruis. *Linus ab Vrbe*, In magna inopia pro domesticis copiis vnus quisque ei aliquid fraudans se ipse victu suo contulit. [*Velleius*, fraudare cum vero testimonio noluit.] Aliquando autem solo accusatio contentum est, omnia re qua quis fraudatus dicitur. *Cic. pro Rosc. Com.* Aequè enim perfidiosum & nefarium est fidem frangere quæ continet vitam: & pupillum fraudare qui in tutelam peruenit: & socium fallere qui se in negotio coniunxit. Interdum etiam inuenitur cum accusatio rei. *Cæsar 3. bell. ciuil.* Fraudare stipendium militum, & prædam omnem domum auertere.
 ¶ Fraudare genium, est non satisfacere appetitui & voluptati. Nam Genius apud veteres habebatur naturæ & voluptatis deus. vnde Geniales homines dicti sunt, qui dapiles essent, & ad excipiendos con-

uius liberales. *Plaut. in Aulul.* Perdidistimus ego sum omnium in terra. Nani quid mihi opus vita est, qui tantum auri Perdidit, quod custodiui sedulo egomet me fraudauit, Animumque meum geniumque meum. Huius contrarium est, Curare genium. id est, laute viuere.
Fraudator, oris, Inficiator. {φρονησις. GAL. *Fraudator*, trompeur, chiffeur. ITALIC. *Ingannatore*. GERM. *Eit ben ieger/oberstir*. HISPAN. *Engañador*. ANG. *A deceiuer, a despaynter*. Cic. pro Flacco, Nolite existimare Iudices, non vnam & eandem omnibus in locis esse fraudatorum & inficiatorum impudentiam Fraudator, & interceptor prædæ. *Lib. 4. ab Vrbe*. [Item Quintil. cap. 8. lib. 1.]
 ¶ Fraudatorius, fraudulentus. {ἀπατηνός. ANGLIC. *Deceitfull*, full of guyle. *Valens D. lib. 36. Tit. lib. 67* Vix fraudatorio interdito locus erit.
Fraudatio, onis, Fraudandi actio. {φρονησις. GAL. *Tromperie, chiffement*. ITALIC. *Inganno, esso ingannare*. GERM. *Betrug*. HISPAN. *Engaño, bra de enganar*. ANG. *A deceiuing, a beguyling, a despaynting*. Cic. 3. Off. Inter bonos bene agere oportet, & sine fraudatione. *Idem in Cast.* Ex hac enim parte pudor pugnat illinc perulantia: hinc pudicitia, illinc ituprum: hinc fides, illinc fraudatio. [*Plaut. Asin. sc. 1. a. 2.* Qui ad hanc fraudationem callidum ingenium gerunt.]
Fraus, antiquum est participium, actiue significationis, quo significatur is qui fraudem commisit, vt *Ferius & Nonius notauerunt*. *Plaut. in Asin.* Metuo in commune, ne quam fraudem fraus fiet.
Fraxinus, ni pen. corrept. {φραξίνος. GAL. *Fresno*. ITALIC. *Fraxino*. GERM. *Ein eschen/oder eschenbaum*. HISPAN. *Fresno, arbo conuicia*. ANG. *An asche tree*. Genus arboris est notissimæ cuius vmbra, teste *Plin. lib. 16. cap. 12.* vsque adeo inuisa est serpenticus vt citius in ignem confugiant, quam ad fraxini vmbra. Fraxinus in syluis pulcherrima, *Virg. 7. Eclog.*
Fraxineus, a, um, Quod est ex fraxino. {φραξίνος. GAL. *De fresne*. ITALIC. *Di fraxino*. GERM. *Eschin/ von eschinen heytz gemacht*. HISPAN. *Cosa de fresno*. ANGLIC. *Ashen or of ashe*. vt, Frondes fraxineæ. *Columel. libro 11. cap. 1.* hisdem temporibus si sit: fraxineam: sin minus, orneam: si nec hæc sit, iligneam frondem rectè præbe-
Fraxinus, a, um, per tres syllabas, aliud adiectiuum. vt, Virga fraxina. *Ouidius epistola undecima*, Vt quatitur tepido fraxina virga noto.
FRAXO, as, Vigiliæ circumeo, quod eo labore homo frangatur, *Autore Festo*.
FREGELLARUM, φρεγγελλῶν. *Steph. Vulgo Ponte coruo*, olim ciuitas fuit clarissima inter Formias & Sinuessam sita, non procul à Liri amne, quem nunc Garilianum vocamus. Cuius etiam hodie non obscura extant vestigia, ex quibus facile potest æstimari quanta olim fuerit eius vrbis amplitudo. Hæc quum à Romanis defecisset, diu uita fuit, & ad vicum iam vsque à Strabonis tempore redacta. *Sil. lib. 8.* obsesæ campo squalente Fregellæ. *Idem aucto loco*. Et quæ fumanrem texere gigantea Fregellæ. Inde Fregellani populi dicti, quorum meminit *Plin. lib. 3. cap. 5.*
FREGILLANUS, adiectiuum vt Fregellana vitis, *Colum. lib. 3. c. 2.*
FREGELLANVS, Nomen proditoris, cuius meminit *Cic. 5. de Finibus* Quis Fregellanum proditorem, quanquam Keipub nostræ profuit, non odit?
Fremio, mis, mui, itum, Sonitum edo, qualis fit à fluctibus maris, murmuro, indignationem voce ostendo. {φρεγγελλῶν. GAL. *Fremir*, bruire, faire bruit. ITALIC. *Fremere, fare strepito*. GERM. *Rosen/ein getof machentem, Mir grimmen murren*. HISPAN. *Bramar, bazer ruydo hasta prurumpir en bozes*. ANGLIC. *To murmur, to mak a noise or rore like a Lyon*. *Virg. 1. Aeneid.* de ventis, Circum claustra fremunt. *Cic. ad Attic.* Fremit sibi ereptum consulatam. *Sueton in Gaiba*, Præcipue Germanicæ gentes fremebant, se fraudari stipendio. [*Idem Sueton. in Tiber. cap. 73.* pro contempto se habitum fremens, &c. *Quint. 11. lib. 1.* Cum omnia clamoribus fremere. *Tibull. libro quarto.* Nam seu diuersi fremat inconstantia vulgi.] *Lactant. lib. 7.* Fremunt vbiq; bella: omnes gentes in armis erunt. Huius composita sunt, Adfremo & infremo: quorum significata vide sunt loci.
Fremitus, tus, penultima correpta. Sonus fluctuum, & in populo indignante murmur & strepitus. {φρεγγελλῶν. GAL. *Qui fremit & bruit*, qui fait grand bruit. ITALIC. *Strepitoso*. GERM. *zernig/brummen*. HISPAN. *Cosa que mucho bram*. ANG. *That roreth much*. Cic. 2. de Natura Deorum ex *Mucio Poeta*, Tanto moles labitur Fremebunda ex alto ingenti sonitu & strepitu. *Ouid. 12. Metamorph.* Tum vero præceps fremebundus ab alto.
Fremēbundus, bundi, Valde fremens, indignatione plenus, furens. {φρεγγελλῶν. GAL. *Qui fremit & bruit*, qui fait grand bruit. ITALIC. *Strepitoso*. GERM. *zernig/brummen*. HISPAN. *Cosa que mucho bram*. ANG. *That roreth much*. Cic. 2. de Natura Deorum ex *Mucio Poeta*, Tanto moles labitur Fremebunda ex alto ingenti sonitu & strepitu. *Ouid. 12. Metamorph.* Tum vero præceps fremebundus ab alto.
Fremēo, des, dui, in supino fressum, *Autore Festo*, significat frango. {φραξίνος. GAL. *Rompere, briser*. ITALIC. *Frangere*. GERM. *Brechen*. HISPAN. *Fresar*. ANGLIC. *To break or bruisse* Vnde Faba fressa, dicitur quæ mola leuiter fracta est. *Colum. lib. 2. capite 11.* Cicera bubus erui loco; fressa datur in Hispania Batica. *Varro 2. de Re rust. cap. 4.* Amisso nomine lactenus, dicuntur nefrends, ab eo quòd nundum fabam fressendè possunt, id est,

frangere. ¶ Frendeo item est præ iracundia simul concussis, & stric-
tis dentibus vocem emittere, fremere, sœuire. { פרה charak, פופור.
GAL. Gramer les dents, rugir. ITA. Battre i denti, fremere con denti.
GERM. Mit dem zânenhirren vor zern. HIS P. Reganar. ANG. To gnash
or grind the teeth. } *Plaut. in Captivis*, Nimis que hercle ego illum
male formidabam, ita frendebat dentibus.

¶ Hinc infrendeo, id est valde frendeo. *Virgil. lib. 3. Aeneid.* Dentibus
infrendens gemitu, graditurque per æquor iam medium. Legitur &
Frendo, frendis tertie coniugationis. *Plautus in Trucul.* Traxit
extimio ventre suspirium: hoc vide, dentibus Frendit, icit fe-
mur.

Frëndens, participium. { פרה charak, פופור, פופור.
GALLIC. Gungant les dents, rugissant, fremissant. ITALIC. Cosa che rugge. GERMA.
Drummen/und vor zorn die zân auff ein ander beissen. HISPANIC. Cosa
que regana. ANGLICE. Grinding or gnashing. } vt, Frëndens leo, Frendens
aper, hoc est, ex ira dentes concutiens. *Ovidius prima de
Arte.*

FRËNTANI. Populi sunt Italiae, non procul à Daunis & Picentinis, di-
uersi ab iis quos alibi Ferentinos, & ab iis quos Ferentinates dixi-
mus appellari. Horum regionem *Plinius lib. 3. c. 11.* Frëntanam vocat, à
Frëntone vicino fluuii deducto nomine.

Frëquens, tis, omnis generis, Creber, multus, plenus, celebris. { פרה
ro-reth פרה tamidh פרה פופור, פופור. GALLIC. Frequent, assidu,
continuel, fort hanté. ITALIC. Frequente, spesso. GERMANIC. Embsig/
dick/in großer hat. HISPANIC. Lo que muchas vezes se haze, spesso fre-
quenteado. ANGLICE. Often, resorted much, hanted. } [De etymo huius
nominis *Vide Varronem lib. 6. de lingua Latina.*] *Valla lib. 4. cap. 96.*

Frëquentem locum dicimus, quem frequentare multi solent: vt,
Vrbs frequens: Oppidum frequens, Platea frequens, vbi multi ho-
mines aut habitant, aut diuersantur. Quando autem de persona, aut
de re animata loquimur, duobus modis dicitur: vel de sola, sic: Sit mi-
les frequens spectator præliorum: id est, creber & assiduus. [*Gell. cap.
15. lib. 6.* Homo frequens in Opere bonarum disciplinarum. *Varro
lib. 6. de lingua Latina.*] Vel de turba, sic: Frequens populus. Frequens
Senatus: id est, copiosus & multus. Et id quidem cum nomine colle-
ctiuo in singulari cum cæteris vero, in plurali: vt, Frequentes ciues,
frequentes Senatores: hoc est, multi & numerosi. Verum tamen quum
dico, Sis frequens, inuou actionem: quum dico, Frequens lo-
cus, passionem: ille frequentat iste frequentatur. *Hæc ille. Cic. ad Lent.*
Causam enim frequenti Senatu obtinebamus. *Plinius in epist.* Proximè
frequenti auditorio inter se coram multi ordinis nostri clarè ioca-
bantur: intraui, conticuerunt. *Cic. de Senect.* At caret epulis, extructis-
que, & frequentibus populis. Id est, non versatur intra pocula. [*Plau.
Milit. sc. 6. a. 2.* Frequens senatus poterit nunc haberet.]

* Coniuiua frequens, id est multi coniuuæ. *Ovid. 2. Amor. Eleg. 5.* Iam-
que frequens ierat mensa coniuuæ relicta.

* Quiduscum si frequentes sunt, opinionem afferunt populo, eorum
se fore similes quos sibi delegerunt ad imitandum. *apud Cic. 2. Off.* Id
est, si sæpe versantur. *Frequentes fumus ad ducentos. *Cic. ad Quins.
Frat. lib. 2.* *Frequentissimi venerunt mercatores. Id est, plurimi. *Cic.
7. Verr.*

Frëquentia, tia, Qualiscunque hominum multitudo, crebritas, multi-
tudo, copia. { פרה פופור, פופור, פופור. GALLIC. Frequence, hantement
continuel, grande assemblee. ITALIC. Souventza, concorso, multitudi-
ne. GERMANIC. Ein menge oder vte. HISPANIC. Mucha dumbra,
quando se ayunt a y concurrer mucha gente. ANGLICE. Agreeat assemblee
or very many a companie of folke. } *Cic. de Amic.* Atque hoc maxime
iudicaretur, si quid tale posset contingere, vt aliquis nos Deus ex hac
hominum frequentia tolleret, & in solitudinem vsquam collocaret.
[*Idem Cic. Initio Philipp. 4.* Frequentia vestrum incredibilis, concio-
que tanta, quantam meminisse me videor.] *Sallustius in Catil.* Reli-
quos cum custodibus in ædem Concordiæ venire iubet: eò Sena-
tum aduocat: magna frequentia eius ordinis erat: Frequentia autem
differt à turba, quod angustus locus facit turbam, frequentiam mul-
titudine.

Frëquenter, aduerbium. Sæpe, crebro. { פרה פופור, פופור, פופור.
GALLIC. Souuent. ITALIC. Frequent adamente, spesso. GERM. Embsig
dick/oft vt dicit. HISP. Frequent adamente. ANG. Often tymes. } *Ad
Heren. lib. 4.* Vt frequenter & assidue consequamur artis rationem
studio, & exercitatione. *Cic. in Orat.* Translacione fortasse crebrior,
qua frequentissime sermo omnis vitur non modo vrbano, sed
etiam rusticorum. [*Gell. lib. 11. c. 22.* Frequenter ventitare.

¶ Frequentius, *binus lib. 9. dec.* Frequentius arx, quam vrbs habita-
batur.]

Frëquento, ras, Frequenter adeo. { פרה פופור, פופור, פופור.
GALLIC. Frequenter, hanté. ITALIC. Frequentare, continuare. GER
Embsig an ein ort kommen/vit ma al eder fleysig an einem ort sein. HIS P
Continuar alguna cosa y la hazez muchas vezes. ANGLIC. To hant, to re-
sorte and go of ten vnto. } *Sallust. in Catil.* Iuuentutem quæ domum
Catilinæ frequentabat. *Suetonius in August.* Officia cum multis mu-
tuo exercuit, nec prius dies cuiusque solennes frequentare desit,
quam grandior iam natu, & in turba quodam sponsaliorum die ve-
xatus. Frequentari domus dicitur, quæ à multis aditur, vel cum mul-
tis. *Cic. 1. Off. & Liu. 1. ab Vrbe.* [*Sueton. in Tib. cap. 32.* Frequentare e-
xequias vique ad rogam. *Idem in August. cap. 31.* frequentare specta-
culum nocturnum prohibuit. *Idem in Cas. c. 34.* frequentare bultum:
Idem in August. cap. 72. frequentare secessus. ¶ Frequentari, pro visi-
tari, dixit *Sueton. in Tib. cap. 12.* Vitansque præternauigantium officia,
quibus frequentabatur assidue. *Item Quintil.* frequentabant eius
domum Iuuenes & *Senec. cap. 3. de Consol. ad Mart.* Frequentare me-
moriã alicuius. (i. crebra mentione facta de aliquo, celebrem eum
reddere) *Liu. 6. d. 4.* Ad frequentandum triumphum milites addi-
cere. ¶ Frequentare. { פרה פופור, פופור, פופור. } pro geminare, vel frequenter
reperere, *apud Gell. lib. 3. cap. 23.* Quæ à Poetis vel Oratoribus cele-
brandæ & ornandæ rei gratia in duobus eadem pluribusve nomi-
nibus frequentantur.

¶ Nonnunquam etiam frequentare idem est quod frequens redde-
re, congregare, conuocare. { פרה פופור פופור. } *Cic. in Catil. 4.*
Conuenisse video Tribunos ararios, fortissimos viros, Scribas item
vniuersos, quos quum casu hic dies ad ararium frequentasset, video
ab expectatione fortis ad communem salutem esse conuerses.
Quum (inquit) hic dies frequentasset Tribunos, id est frequentes
reddidisset & coaceruasset. *Idem in Orat. pro domo sua.* Quem tu pe-
pulum nisi tabernis clausis frequentare non poteras. *Idem 2. Off.*
Vrbs sine cœtu hominum non potuissent nec ædificari, nec fre-
quentari, hoc est, frequentes & populosa reddi. *Suet. in Augusto
cap. 46.* Italiam de triginta coloniarum numero deductarum a se,
frequentauit. [*Gellius cap. 10. lib. 26.* Sobolis tamen gignendæ copia
cuius tamen frequentarent (id est frequentem redderent, & copiosam:
hoc est, populosam, hominibus abundantem affluentemque Galli
dicunt peupler.)

Frëquentatus, participium. { ANGL. Much hanted and resorted. } *Cicer.
de clar. Orat.* Alterum genus est non tam sententis frequen-
tatum.

Frëquentatio, onis, Crebritas, multitudo, coaceruatio. { פרה
פופור פופור, פופור, פופור. GALLIC. Frequentement,
hantement. ITALIC. Frequentatione, continuatione. GERMANIC.
Ein embfige Übung / ein stätiger branch. HISPANIC. Obra de hazer mu-
chas vezes, continuation. ANGLIC. Hanting or assembling. } *Cic. in
Pariis.* Frequentatio argumentorum, & coaceruatio vniuersa. *Idem
ad Heren. lib. 4.* Densa & continens frequentatio verborum. *Es
pauit post.* Frequentatio est, quum res in tota causa dispersæ co-
guntur in vnum locum, quo grauior, aut acrior, aut erimincior ora-
tio fit.

[Frëquentatiuus, a, um, *Gell. c. 6. lib. 9.* Verba sunt, quæ appellant Gram-
matici frequentatiua, vt Actio as.]

Frëquentamentum, ti, { פרה פופור, פופור, פופור. } Genus est modula-
tionis musicæ. *Gell. lib. 1. cap. 11.* Quum numeros & modos, & fre-
quentamenta quædam varia tibicen incineret. *Idem lib. 5. c. 1.* Si qui-
busdam quasi frequentamenti orationis mouentur, exagitantur, &
gestantur.

Frëquentarijus, a, um, Veteres dixerunt pro frequente, *Festo au-
tore.*

Frësa faba, *Vide FRENDEO.*

Frëtum, ti, à feruendo dictum, vt *Varro inquit*, à similitudine fer-
uentis aquæ, quod in fretum sæpe concurrat æstus, atque ferue-
scat. { פרה פופור, פופור, פופור. GALL. Vn destroit de mer, vn petit bras
de mer. ITAL. Mare. GERMA. Das meer/teigend heist co ein engt d'iß
meer. HISPAN. Estrecho del mar entre dos tierras. ANG. The seas the nar-
row seas, an arme of the sea. } Proprie enim significat loca maris an-
gustiora, quæ quod aqua minus liberum habeat fluxum, vehe-
mentius solent concitari. Vnde angustias illas quibus Atlanticum
mare irrupit terras, Latini fretum appellant: Ad eundem etiam
modum, angustum illud mare quod Siciliam ab Italia dirimit,
fretum appellatur *Cicer. 7. Verr.* Hi ne in freto ante sua testia, &
domos nauigarent. *Ibidem.* Te iubere in ea parte figere, quæ ad
fretum spectaret. Loquitur de C. Verre, qui in Sicilia insula iussit
cruces figi, in ea insulæ parte, quæ fretum spectabat: vt qui se
ciues Romanos esse dicerent, ex cruce Italiam possent aspiciere.
[*Plaut. Amphitru. sc. 4. a. 4.* per freta Ionium, Ægæum, Creticum.
Tibull. lib. 4. Aduersis hyberna licet tumeat freta ventis. *Gellius
cap. 3. lib. 10.* Quod, & quale inuidiæ atque crebritatis fretum ef-
ferescit? In oratione Ciceronis sup.) *Oma. Eleg. 10. lib. 3. Trist.* Si
tibi fatale fretum quondam Leandre fuisset, Non foret angustæ
mors tua crimen aquæ.]

¶ Apud Veteres legitur & fretus, genere masculino. *Ennius*, Crassa
pulis oritur, omnem peruolat cæli fretum. *Lucr. lib. 6.* Nam fretus
ipse anni permiscet frigus & æstus. *Cic. in Verrem act. 7.* Vt ille in do-
lore cruciatuque moriens, præ angusto fretu diuisa seruitutis ac liber-
tatis iura cognosceret. Sic enim *Gellius legit.* [*cap. 19. lib. 13.*] ¶ Hinc
transfere, de quo suo loco.

Frëtus, a, um, *Vide FRVOR.*

Frëbilis, *Vide FRIO.* frius.

FRIBVR CVM, vrbs, alia in Brisgoia, alia in Vchlandia.

Frëbusculum, s, discessiuncula coniugum non diuturna. *Vlpianus lib.
31. D. de donat. inter virum & uxorem.* Quod si diuortium non inter-
cesserit, sed frëbusculum, profectò valebit donatio, si frëbusculum
quieuit.

FRICO, cas, Notæ significationis est. { פרה פופור, פופור, פופור. GAI.
Frotter. ITALIC. Fregare. GERMANIC. Ficken/reiben/reiben/ruent
etagen. HISPAN. Fregar d' ratar una cosa con otra. ANGLIC. To rubbe
or frette to gether. } *Virg. lib. 3. Georg.* -fricat arbore costas. [*Plaut. A.
fin. sc. 3. a. 7.* pol hodie non feret ni genua confricantur. Quid vis?
egestas imperat, fricentur.] *Idem ibidem paulo infra.* Nunquam hei-
cle facerem, genua ni tam nequiter fricares. *Plinius in Epist.* Quin-
ciam (fœdum, miserandumque dictu) dentes lauandos fricandof-
que præbebat. Præteritum facit fricui, & supinum frictum. Hinc
manserunt verbalia Frictio & Frictus. Olim fricauit & fricatum. Vn-
de adhuc in vsu sunt Frictio, & Fricatus. Sic etiam duo manserunt
participia præteriti temporis Frictus & Fricatus. *Iuuenal.* -si prurit
frictus ocelli Angulus. *Macer*, Viticæ foliis reuocatur vidua fri-
cata. Sed hoc in simpliciorum, frequens in compositis. *Cic. lib.
12. epist. ad Atticum.* Quæ res forsitan sit refricatura vultus meum.
Plinius lib. 8. Pantheras per carnes affricatas acornito venantur Bar-
bari. ¶ Huius composita sunt, Africo, ad aliquid frico. *Plinius
de agri cultura. Colum. lib. 8.* Pecudes aut morsu scalpunt, aut cornu, aut
ungula tendunt, aut arbori affricant, parietibusve deterunt. *Plin.
Marathro herba sese affricat.*

¶ Confrico, simul frico, *Plinius in Asin.* Atqui pol hodie
non feret, ni genua confricentur. *Colum. lib. 2.* Boves quum ab
opere dimiserit substrictos, confricet, manibusque comprimat
dorsum, & pellem reuellat,

Defricatio, fricando purgo, *Deo Juxta. Autor. ad Herenn.* Nam ut forte hic in balneas venit, coepit postquam defusus est, defricari. *Colum. lib. 2.* Solida in Sole siccetur, & radice sulphur mita cum atero aspergatur, defriceturque. In frico, intus frico. *Colum. lib. 6.* Maxime proderit fuligo ex alieno ulceri infricata. Perfrico, *Deo Juxta. Idem Ibidem.* Deinde nares perfricato, ut homines discant odorari. *Plin. in Prolog.* Perfricui faciem, nec tamen profeci. Non est enim eorum qui cum pudore aliquid agunt, ut faciem perfricent, natura ipsa ad id impellente, quasi ad abigendum sanguinem, qui ex praecordis ad faciei superficiem confluit. Propter quod quaerit Aristoteles, cur pudore facies hominis rubescat, metu palleat, quum pudor nihil aliud sit quam timor futurae reprehensionis. Hinc ergo ortum est proverbium, ut quoties dicere volumus nos pudorem deposuisse, dicamus, Perfricui faciem: hoc est, Pudorem expuli.

Refrico, fricando, aperio. *Deo Juxta.* Perfricare vulnus, vel cicatricem. *Cic. contra Rull.* Ne refricare iam obductam Reipubl. cicatricem videret. *Idem pro Flacc.* Quum illud vulnus dicendo refricasset. Per translationem ita dicimus, Refricare dolorem, refricare desiderium pro eo quod est renouare, siue reuocare. *Cic. lib. 2. Epist.* Vrebar ne refricaret meis literis desiderium ac dolorem tuum. Habent autem haec omnia penultimam correptam.

Fricus, us, Est ipse fricandi actus. *Deo Juxta.* GAL. Frottement. ITA. Fregamento. GER. Kratzung/setzung. HIS. Fregadura. ANGLI. Rubbing, fretting. Lunemalis, -frictum crassantius adorat.

Fricio, onis, Idem *Deo Juxta.* *Celsus lib. 1.* In ipso quoque itinere frequens frictio. *Plin. lib. 23.* Frictiones inhibeat oculorum.

Fricatio, Idem. *Colum. lib. 6. cap. 12.* Sed si sanguis adhuc supra vngulas in cruribus est, fricatione assidua discutitur.

Fricatus, tus, Idem *Deo Juxta.* *Plin. lib. 23. cap. 7.* Lusciosos ex oleo illitus emendat, dentium que vitia crebro fricatu.

Frigilla, la, Auis sic dicta quod frigore canter & vigeat. *Deo Juxta.* ITALIC. Freguola. *Martial. libro nono.* Nunc sturnos inopes frigillanumque querelas Audit, & arguto passere vernat ager. *Vide Fringilla.*

Frigo, gis, xum & frictum significat Torreo [*Dionedes libro primo.*] *Deo Juxta.* *קרבן קרבן ribbeeh. ערבה, ערבה.* GALLIC. Frere, fricasser. ITALIC. Frigere. GERMANIC. Kältsen/brasten. HISPA. Frere. ANGLI. To frye. *Festus.* Frigere & Frictum à Græco. Inde frictorium, & Frictorium, in quo quid frigitur. *Deo Juxta.* *מרחשת מרחשת macha-bish. ערבה, ערבה.* GALLIC. Vne poile à frere. ITALIC. Padella. GERMA. Ein bratpfann. HISPA. La sartén para frer. *Plaut. in Bacch.* Tam frictum ego illum reddam, quam frictus est cicer. *Idem in Pen.* -nil nisi lacerculos, Sefamum, papauerumque triticum, & frictas nuce. *Plin. lib. 18. cap. 7.* Postero die frigunt deinde molis frangunt. *Corn. Celsus.* Tum res eadem magis alit iurulenta, quam assa: magis assa, quam friza.

Frigus, oris, pen. cor. Vis frigoris, calor. *Deo Juxta.* *קרה קרה karah צנא /sn-nah. ערבה, ערבה.* GALLIC. Froid, froidure. ITALIC. Freddo. GERMA. Kälte. HISPA. Frio, ò frescura. ANG. Cold. *Deo Juxta.* *Virg. lib. 1. Georg.* Frigusque, caloremque Inter. *Idem,* -aut Boreæ venerabile frigus adurat. *Plaut. Men. sc. 2. a. 5.* Lassitudo famis, frigusque durum. *Ouid. Eleg. 10. lib. 3. Trist.* Et, percussa frigore folia *Ibidem Eleg. 8.*

Frigus cum minus amatur quis, quem ante alius ardebat. *Vide Lippium in Vell. pag. 71. & 73.*

Aliquando sumitur pro meruab eo quod praecedat id quod sequitur. *Virg. 1. Aeneid.* Exemplo Aeneae soluntur frigore membra. *Seru.* Frigore, id est timore. Reciproca translatione, & timor pro frigore, & frigus pro timore ponitur, ut *apud Terentium,* Vxorem tuam pautare aiant, hoc est, non timere, sed laborare frigoribus. Rursus frigus dicitur ipsa aëris natura. *Virg. lib. 2. Georg.* -at sceleratum exquirere frigus Difficile est.

Frigus id etiam appellatur, quum pro risu, & gratia, vel fauore sperato, res in diuersum exit. *Cic. ad Quin. frat. lib. 2.* Pridie Idus quum Appius Senarum infrequentem coegisset, tantum fuit frigus, ut populi conuicio nos coactus sit dimittere. *Quintil. lib. 6.* Nam & impetritia, & rusticitas, & rigor, & deformitas afferunt interim frigus, diligenterque actori haec sunt prouidenda. Frigus his in locis (*ut Budeus docet*) absurdam rei speciem significat, quam incommodus euentus consequitur.

Frigus argumentorum. *Quintilian. cap. 12. lib. 2.* Item frigus non leue interrogantis testem. *Idem Quintil.* Frigus etiam ponitur pro ipsa morte, ut *Hor. Sermon. lib. 2. Satyr. 1.* -ò puer ut sis Vitalis metuo, & maiorum ne quis amicus Frigore te feriat, id est morte te afficiat, ut interpretatur *Acron.*

Frigio, ges, frixi, teste Prisciano, frigidus sum, algeo, calceo. *Deo Juxta.* *עיר, עיר.* GALLIC. Avoir froid. ITAL. Raffreddarsi. GERMA. Frieren/alt sein. HIS. Enfriarse. ANGL. To be cold. *Virg. lib. 11. Aen.* -corpulque lauant frigentis, & vngunt, Fit autem frigeo (ut quibusdam placet) *Deo Juxta.* horreo. Vnde *Deo Juxta.* horror seu frigus dicitur siue (ut alij malunt) *Deo Juxta.* Sic enim Graeci frigus & rigor vocant.

Frigere etiam dicuntur qui segnes sunt, languidi & remissi. *Terent. in Eun.* Hic homines frigent, id est, languidi sunt, & nequaquam feruidi: quales esse solent quibus res parum succedunt ex sententia. *Cic. 4. Verr.* Quum omnia iudicia frigerent admonitu istius. *Terent. in Eunuch.* Sine Cerere & Baccho friget Venus, hoc est languida est, & remissa. *Cic. ad Aulic. lib. 1.* Quum Romæ à iudiciis forum frixerit.

Huius compositum est Refrigeo, quod est calorem amittere, & ex calido frigidum fieri. *Vide infra suo loco.*

Frigeo, scis frigidus fio. *Deo Juxta.* GALLIC. Devenir froid, se refroidir. ITALI. Diuenir freddo. GERMA. Erhalten/antahen frieren. HISPA. Enfriarse. ANG. To waxe cold. *Caio de Rer. lib. cap. 65.* Vbi erit tam crassum, quam viscum, finito frigeat. *Caelius ad Cic.* Si Parthi nihil vos calefaciant, nos hic frigore frigesimus. Vbi metaphoricè accipitur frigescere, pro otiosum esse, & languescere. *Quintil. non debet*

frigescere hoc opus (i. mouendi sunt affectus.) *Lactant. lib. 7.* Quos autem morbus inerimit, spiritum diutius exhalant, ut paulatim frigescentibus membris anima efficitur.

Frigeo, scis, GA L I C. Refroidir. ITALIC. Far freddo, raffreddare. GERMAN. Erkälten/alt machen. HISPA. ENFRIAR otra cosa, resfriar. ANGLIC. To mak cold. A quo frigeo nota significationis, & Frigeo factio, as, are, frequentatiuum. *Plaut. in Pan.* Calidum pranduli prandium hodie dic mihi. A. Quid iam? L. Quia hoc nunc frigeo factio, quum rogas.

Frigeo, ras, penultim. corr. Frigeo factio. *Deo Juxta.* Composita eius magis sunt in vsu: ut, Refrigero, quod est rem aliquam calidam, frigidam facio. Perfrigo, vehementer frigeo factio. *Deo Juxta.* Plinius, Omnium earum vis eadem perfrigerare est, & astringere.

Frigens, frigentis, participium à frigeo *apud Virg. lib. 6. Aen.* ponitur pro mortuo: Corpulque leuant frigentis, & vngunt.

Frigidus, gida, dum, Quod habet frigus, gelidus, algidus. *Deo Juxta.* *קרה קרה kar. ערבה, ערבה.* GALLIC. Froid. ITALIC. Freddo, qualunque cosa che ha freddo. GERMANIC. Kalt. HISPA. C. Cosa fria ò fresca. ANGLIC. That is cold. [*Plaut. Curc. sc. 2. a. 4.* Quasi aquam frigidam feruentem esse ita putatis leges. *Quintil. cap. 4. lib. 2.* frigidus & repositi cibi fastidium mouent.] *Ouid.* Frigidus glacie pectus amantis erat.

Quandoque dicitur segnis, languidus & remissus. *Virg. 11. Aeneid.* Largus opum, & lingua melior: sed frigida bello Dextera. Sic Frigidum hominem dicimus, qui omnia nimis remisse agit: cui oppositum feruidus & vehemens. *Cicer. 3. in Verrem.* Alij etiam frigidiores: sed quia stomachabantur, ridiculi videbantur esse. Ad hunc etiam modum ioci dicuntur frigidi, qui parum habent salis ad excitandum risum. [*Quintilian.* Frigidus in salibus Cicero. *Gell. cap. 15. lib. 6.* Frigidæ rationes, frigidus versus, *Idem cap. 16. lib. 6.* *Item Quintilian.* Frigida affectio, item frigidus ioci. *Suet. in Claud. 21.* *Idem in Catig. c. 26.* leue ac frigidum sit, his addere quo propinquo amicisque pacto tractauerit. GAL. Ce seroit peu de fait & auroit peu de grace, &c.]

Frigidus, perniciosus, inquit *Seruius in hunc Virg. lib. 10. Aeneid.* Frigidus, ò pueri fugite hinc, later anguis in herba.

Frigidus quandoque pro mortuo à bonis authoribus ponitur, ut *Virg. Aeneid. 9.* Voluntur ille vomens calidum de pectore ueni Frigidus Quem locum in hac significatione expendit *Nomius Marcellus.* *Vide Quint. in proemio libri sexti.* Tuum corpus frigidum exacte aspexit, &c. Frigida per se postum, accipitur pro aqua quæ calida non est, aut tepida. *Plaut. in Mostel. sc. 3. a. 1.* Iam pridem me calor frigida non laui magis libenter. *Plin. in Epist.* Per totidem plerumque frigida lauabatur.

Vnde Frigidam suffundere proverbio dicimus, pro rem aliquam inflammare. Tractum est proverbium à fabricis ferrariis, qui igni frigidam aspergunt quo vehementius ardeat. *Plaut. in Cistil. sc. 1. a. 1.* Eas si adeas, abitu quàm aditu malis, ita nostro ordini Palam blandiuntur: clam si occasio vsquam est: frigidam libdole suffundunt. Id est, instigant clanculum. Conqueritur enim in ea fabula meretrix de maronis maritos suos in meretricum odium quoad possunt inflammantibus. Tractum apparet ab his qui certaminibus equestribus aquam equis aspergebant quo refocillati currebant acius, atque hoc pacto ad cursum intelligant. *Ex Erasmo.*

Frigide, aduerbium. *Deo Juxta.* GAL. Froidement, avec peu de grace. IT. Freddamente, senza grazia. GERMA. Ganz lauw/ ohne gnad vnd heftigkeit. HIS. Fria y frescamente sin naye. ANG. Barely, scarcely, coldly. *Quint. lib. 6. cap. 1.* Tum ille, alioqui vir facundus, inopinata rei casu, obmutuit, & infantem suum frigidissime reportauit. [Et alibi. *Idem Quintilian.* frigidissime id fecit.]

Frigidulus, diminutiuum, diminutiuum. *Deo Juxta.* *Gellius lib. 3. cap. 10.* Sed alia quoque ibidem congerit frigidulus.

Frigidulus, diminutiuum, Subfrigidus, aliquantulum frigidus. *Deo Juxta.* *קרה קרה karah. ערבה, ערבה.* GAL. Froidelet. ITA. Freddarello. GERMA. Kältequ. HISPA. Cosa un poquillo fria, ò fresca. ANG. Somewhat colue. *Caui. Agron.* Frigidulos vdo singulos ore orientem.

Frigidus, inis, antiqui dicebant pro frigore. *Deo Juxta.* *קרה קרה karah. ערבה, ערבה.* GAL. Froid froidure. ITA. Freddo. GERMA. Kälte. HISPA. Frio, ò frescura. ANGL. Coldense. *Virg. Arro.* Atque in igni feruido, medullitus Aquiloniam seruat frigidinem. *Ex Nonio.*

Frigidarium, rij, Ahenum in balneis, quo frigida aqua continebatur. *Deo Juxta.* sicut caldarium, quo calida: & tepidarium, quo tepida. Frigidaria cella, locus erat in balneis, in quo frigida lauabantur. *Plin. lib. 5. Epistol.* Frigidaria cella connectitur media, cui Sol benignissime praesto est: caldaria magis prominere enim.

Frigidificus, a, um, Qui frigus inducit. *Deo Juxta.* GALLIC. Refrigeratif. ITA. Che induce freddo. GERMA. Das kälteit das teubringt. HISPA. Cosa que haze frio, ò frescor. ANGLIC. That causeth or maketh cold. Sicut à calore, Calorificus. *Gellius libro 17. capite 8.* Actum autem omnium maxime frigidificum est, atque id tamen nunquam conerescit.

Frigutio, tis, tui, frigitur, Minutum subsilire, quod verbum à frigilla auicula putatur deductum. *Deo Juxta.* *קרה קרה karah. ערבה, ערבה.* GALLIC. Frissonner, trembler de froid. ITAL. Tremere di freddo. GERMAN. Zitteren/oder schatten vor frost. HISPA. Tremblar de frio. ANG. To quake or shudder for cold. *Plaut. in Cas.* Nam quid frigitur? quid istuc tam cupide cupis?

Fringilla siue fringilla, *Deo Juxta.* Anis est passeris magnitudine, albo, viridi rufoque colore distincta. Maris pectus tubescit. Foeminae pallidias ac dilutius. Vermiculis victiari, aetate tepidis locis degit, hieme frigidis. Auiens: Si matutino fringilla refultat ab ore. Est & fringilla montana, cui collum carulcum, Aristoteli *Deo Juxta.* *Hist. lib. 8. cap. 3.* cuius sunt plures species.

Fringultio, forte idem quod frigitio. *Apuleius in Apologia.* At ego illi contra iustius exprobaerim, quod qui eloquentia patrociniū vulgo prostitatur, etiam honesta dicta sord de blate.

partim ad fructum procreata.
Fructifer, ra, tum, Quod fert fructum, hoc est fecundum & fertile. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Qui porte fruit. **ITA.** Fructifero, che produce frutti. **GERM.** Fruchttragend/fruchtbar. **HISP.** Cosa fructuosa. **ANGLIC.** That beareth fruit, fruitfull. **Plinius libro 12. capite 3.** Quæ ex his incolarum numero esse cœpere, dicuntur inter fructiferas.
Fructificus, a, um, idem quod fructuosus, qui facit fructum: hoc est, utilitatem præstat. **ἄκρη πορὴ**.
Fructuosus, Dicitur cuius est fructus, vel qui fructum alicuius rei percipit. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Fructier, qui jouit du fruit. **ITA.** Fructuario, chi gode il frutto, usufruttuario. **GERM.** Der die frucht vnd nutzbarheit einnimpt/nuzhet. **HISPANIC.** A quel a quien pertenece ce a quel fructo. **ANG.** He that inioyes the fruite, or takech the profit.
Fructuosus, a, um, Quod fert fructum seu quod ad fructum pertinet. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Fructier, referuê pour porter fruit. **ITA.** Fructuario. **GERM.** Fruchtbar/eder das zu der frucht dienet. **HISP.** Cosa que trae fructo. **ANGLIC.** That belongs to fruis. **Colum. lib. 1.** Pars autem fructuaria diuiditur in cellam oleariam, torculariam, & cellam vinariam. **Palladius.** Decisis malè natis omnibus, & veteribus, nouellis, & fructuarius serues. **arr. 2. de Re rust. c. 24.** Patere tot oportet porcos, quot mammas habeat: si minus pariat fructuariam idoneam non esse. **Agri fructuarij**, **Celsus Ciceroni lib. 8.**
Fructuosus, a, um, Fœcundus, vilis, frugifer. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Fructueux, qui rend beaucoup de fruit. **ITA.** Fructuoso. **GERM.** Fruchtbar/has vit frucht bringe. **HISP.** Cosa que trae fructo. **ANGLIC.** Very fruitfull, profitable. **Cicero 2. Tusc.** Ager quamvis fertilis, sine cultura fructuosus esse non potest. **Idem 1. de Finibus** Eas ergo artes persequeretur viuendi artem tantam, tamque operosam, & perinde fructuosam relinquere? **Fructuosissima** ars medicina, hoc est utilissima, & haud parum fructus atque utilitatis afferens. **Plin. lib. 29. c. 1.** **Cicero 2. Offic.** Est enim non modo liberale, paulum nonnunquam de iure suo decedere, sed interdum etiam fructuosum.
FRUSINO, pen. cor. Frusinus, Ciuitas Campaniæ, à qua Frusinate populi ad Falernum, quorum meminit **Plin. lib. tertio capite quinto**, **Iuuenal. Satyr. seruis**, optima Sora, Aut Fabrateria domus, aut Frusinone paratur. **Siluius lib. 12.** Bellator Frusino. Sed hic populum significat. **Ptolemæus** Frusinum inter Latij oppida enumerat, **lib. 3. cap. 1.**
Frusta, aduerb. incassum, nequicquam. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** En vain, pour neant. **ITA.** In vano. **GERM.** Umh sonst/vergebens. **HISP.** En vano. **ANGLIC.** In vaine, so no effect or purpos. **Cic. de Sen.** Nec me vixisse poenitet, quando ira vixi, vt non frustra me natum existimem. **Terent. in Adelph.** Nemo dabit frustra, egomet mecum has rationes deputo. **Plau. p. se. 3. a. 1.** Sine argento frustra est quod postulas. **Plau. Curc. se. 3. a. 2.** Mœstus me illo frustra deuenisse. **Apuleius, Apolog. 1.** Erras, & huius animi frustra es. **Plau. Aut. se. 4. a. 1.** præfagibat animus frustra me ire cum exhibam domo. **Plau. Men. se. 3. a. 4.** frustra me ductare non potes. (id est sine mercede.) **Idem Cap. se. 1. a. 4.** Nihil huc edes ne frustra sis. (i. ne forte frustreris.) **Idem Pl. Men. se. 3. a. 4.** Huc pedem non feres ne frustra sis. (id est, ne te frustrere, vel ne erres.
Pl. p. se. 3. a. 2. Stulti haud scimus, vt frustra simus, i. nescimus vt fallamur, vt decipiamur. Vide dictionem sequentem vbi eo verbo **Ennius** ludit] Frustra esse dicitur, quod exitum speratum non habet, quodque non ex sententia euenit. **Sallust.** Cuius neque consilium vllum, neque inceptum frustra erat. **Idem**, Ea res frustra erat, id est expectationem frustrata est: [vt interpretatus est doctus, **Bud.**] **Plat. in Amph.** Hi iam ambo, & seruus, & hera frustra sunt duo, hoc est vterque fallitur.
Frustula habere aliquem, pro decipere & circumuenire. **Plautus in Amph.** Is adnientis seruum & dominum frustra habet.
Frustro, as, Decipio, fallo. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Frustrer, abuser & deceuoir. **ITA.** Ingannare, defraudare. **GERM.** Betriegen. **HISP.** Fallar en lo prometido, enganar. **ANG.** To deceine, to dose in vaine. **Caesar.** Non frustrabo vos milites, Inuenitur etiam in eadem significatione frustror, verbum commune, secundum **Pruiscianum.** **Plau. in Amph.** Nescio quis præstigiator hanc frustratur mulierem. [**Plautus Asin. se. 4. a. 3.** vt consueuerit, homines salus frustratur & fortuna. (id est fallit, desinitur homines. **Constitutio** enim talis est, vt consueuerit, (sup facere salus & fortuna) homines salus frustratur, & fortuna quoque.] **Passiuo** vsus est. **Plin. de vir. illust.** Et quum ad tertium ab vrbe lapidem castra posuisset, tempestatibus repulsus, primum à Fabio Maximo frustratus, dein de à Valerio Flacco repulsus, &c. [**Plau. Curc. se. 3. a. 2.** Noluit frustrari, id est negavit ingenue sibi esse argentum. **Gell. cap. 10. lib. 5.** Sic à discipulo magister captiuus, verus excogitatus frustratus fuit **Velleius** frustratus eius visus. (i. oculi decepti. **Item** frustratus custodibus **Idem Vell.**] Sic etiam **Fenejella**, Frustratus igitur, à spe delectus, in castra se recepit.
Frustari frustra esse, frustra sentire, concinniter multifariamque implicauit **Ennius** his è satyra quadam versibus. Nam qui lepide postular alterum frustrari, Quem frustratur frustra eum dicit frustra esse. Nam qui sese frustrari, quem frustra sentit, Qui frustratur, is frustra est: si non, ille est frustra. **Refert Gell. c. 2. l. 18.**
Frustari item est frustra facere **ἄκρη πορὴ**. **Colum. l. 1. c. 1.** Sæpe magnam dominis astutiam iacturam, quum imprudenter facta opera frustrantur expensas. **Idem in Præfat. lib. 1.** Siderum ortus & occasus memoria repetat, ne imbribus ventisque imminentibus opera inchoet, laboreque frustretur, id est, frustra faciat laborem [operamque omnem ludat.]
Frustatio, onis, Deceptio. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Abuser, abuser. **ITA.** Defraudar einganno. **GERM.** Betric-

gung. **HISPAN.** Engaño, obra de engañar. **AN.** A beguiling, a deceiuing. [**Plau. Amph. se. 3. a. 1.** In eius familiam frustrationem iniectam Supra dixerat, erroris & dementiæ complebo.] **Planc. ad Cæsero libro 10.** Tanto maiorem his frustratio dolorem attulit. **Columel. libro 11. capite 1.** Nec supplicium grandius, quam frustrationem cupiditatis existimat.
Frustratus, us, ui, **Pl. Men. se. 3. a. 4.** Nisi feres argentum frustra me dicitare non potes. **Aliam** pothac inuenito, quam tu habes frustratui. (id est, quam tu frustreris, decipias, fallas)
Frustator, a, tum, deceptor, impostor, fraudulentus, **D. de negot. gest. l. 31.** litem in iudicium deductam, & à reo desertam frustratoris amicis vltro egit.
Frustulatio, Re, cuiusque particula: sic dictum (vt quibusdam placet) est frangendo. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Vne piece, morceau, lopin. **ITA.** Pezzo particella. **GERM.** Ein stück. **HISP.** El pedazo, parte de entero. **AN.** A pece or morsell, agobbet. **Plin. lib. 1. Aenid.** Pars in frustra secant. **Caio.** Fructo panis conuolui potest vel vt taceat, vel vt loquatur. [**Senes. in Aug. cap. 77.** pro portione tunc bar perisulm aqua frigida panem, aut cucumeris fructum, &c. **Onia. Eleg. 10. lib. 3. Trist.** Nec hausta meri, sed data frustra bibunt. **Senec. cap. 11. de Tranq.** In frustra diuisus **Seianus**. **Senec. epist. 50.** philosophiam in partes, non in frustra diuidam. **Et Quintilianus** Non iam membra, sed frustra.]
Frustulum, li, diminutiuum, apud **Plautum**, à frustum, à quo frustillum, **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Petite piece, morcelet, lopinet. **ITALIC.** Vn pezzuolo. **GERM.** Ein stücklein. **HISP.** Pedacuello. **ANG.** A little pecc. **Frustatum**, aduerb. Per frustra. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Par pieces & morceaux, par lopins. **ITALIC.** In pezzi. **GERM.** Etuckweyßein stück nach dem anderen. **HISPANIC.** Pedago à pedaculo. **ANGLIC.** By pecc. **Plin. lib. 20. c. 9.** Coquitur pluribus modis in olla, quæ conuoluitur in clibanum aut furnum, vel adipe aut luto illita, aut frustatum in patinis.
Frustillium, per frustilla. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Par morcellets, par petites pieces. **ITALIC.** In pezziccioli. **GERM.** Etuckstügg. **HISPANIC.** Pedacuello à Pedacuello. **ANG.** By little pecces or morselles. **Plin. in Curc. se. 4. a. 4.** Iam ego faciam, vt hic formica tē frustillat, m. differant.
Frustulentus, ra, tum, Plenus fructis. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Plein & farci de morceaux. **ITALIC.** Pieno di pezzi. **GERM.** Voll frucht. **HISPANIC.** Cosa llena de partes ó pedagos. **AN.** Full or pecces or bettes. **Plautus in Curc. se. 3. a. 2.** Vin' aquam? c. Si frustulenta est, da obsecro, hercle abforbeam.
Frutax, icis, esse **Valla, libro 4.** Dicitur qui ad iustam magnitudinem arboris non assurgit, & statura similis est multis herbis, sed non demoritur: neque arcescit vt herba, sed parentis est. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Arbreaux, arbrisseaux. **ITALIC.** Arbustello. **GERMANIC.** Ein staub. **HISPANIC.** La meta arbol baxo. **ANGLIC.** A shrubbe. **Plin. lib. 16. c. 36.** Inter ea quæ frigidis gaudens, & aquaticos frutices dicere conuenit: principatum in his tenebunt arundines. **Idem lib. 14. c. 16.** Ex fruticum vero genere cedri vtiulque, cupressi, laurus, iuniperi, pini, pyri, terebinthi, calami, lentisci. Dicitur frutax, vt quibusdam videtur a fruticando, hoc est pullulando, quod succus semper supullulet. **Quamquam** verisimilius est Frutico verbum à frutice deriuari.
Aliquando ponitur pro stirpe. **Sueton. in Vesp.** Singulos repente ramos à frutice dedit.
Frutetum, ti, seu fruticetum, etiam frutescens, vt in vetustis quibusdam codicibus legitur, Locus fruticibus abundans. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Lieu où il croist force arbrisseaux. **ITALIC.** Luoco piantato di piu arbuscelli. **GERMANIC.** Ein gestauden ertha vit stauden waschen. **HISPANIC.** Ca breua y malezas. **ANG.** A place where many shrubbes grow. **Plin. lib. 18.** Fruteta signi optime tolluntur. **Col. lib. 6. capite 22.** Nam melius nemoribus herbis, & fruticibus & carectis, Celer arcto lauantem, fruticeto excipere aptum. [**Iam Gellius cap. 12. lib. 19.**]
Frutetosus, sue frutetosus, locus fruticibus abundans. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Plein d'arbrisseaux. **ITA.** Pieno d'arbuscelli. **GERM.** Etandecho etgved gestaud. **HISPANIC.** Cosa llena de matas. **ANG.** Full of shrubbes. **Plin. lib. 19. cap. 1.** Sicis hæc & fabulosus locis, frutetosisque nascuntur. **Columel. lib. 2. capite 2.** Nemorosi, frutetosique tractus duplex cura est.
Frutico, as, pen. cor. Pullulo, & quasi frutices emitto. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Ietter ou produire reiettons & petites branches. **ITALIC.** Germogliare, pullulare. **GERM.** Herfur spreßen mit vil schessen als ein staub. **HISPANIC.** Brotar el pimpallo. **ANGLIC.** To bring forth shrubbes or shrubbes. **Plin. lib. 17.** Quod supra terram est, è matre radi iubetur ne fruticet. **Col. li. 5.** Potest amacula precidi ad semissem super duos pedes, vt è trunco fruticet. [**Iuuenal. Satyr. 9.** fruticante pilo.]
Fruticeto, in arboribus dicitur, quum multos ramos fruticantes producant. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Production de reiettons & petites branches ou scions. **ITA.** In pullulare ó germogliare. **GERMANIC.** Herfur spreßen ber boum in vil schessen/ader ast. **HISPANIC.** Obra de brotar el pimpallo. **ANG.** A bringing forth of shrubbes, a springing in stalkes. **Plin. lib. 17. cap. 1.** Ita enim appellatur in ipsis arboribus fruticatio inutilis.
Fruticor, aris, deponens, furculos emitto reuiesco. **ἄκρη πορὴ**. **ANGLIC.** To spring in stalkes. **Cic. ad Att.** Excisa est enim arbor, non euulsata, taque quam fruticetur, videt.
Fruticescere, Est frutices emittre. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Ietter & produire force reiettons & arbrisseaux. **ITA.** Pullulare ó germogliare. **GERM.** In gestend werden. **HISPANIC.** Brotar el pimpallo. **ANG.** To spring and waxe to a stalke. **Plin. lib. 17. cap. 17.** Viris tantum fontium annuam quæritatetnam myrtus, punice, oleæ, quia celeriter fruticescunt.
Fruticosus, a, um, Quod longè latèque fruticat, & multos habet fruticantes ramos. **ἄκρη πορὴ**. **GALLIC.** Qui iette & produit force reiettons & surgeons. **ITA.** Che germoglia verghè & ramicelli. **GERMANIC.** Etandecho. **HISPANIC.** Que echa matas y que

brota muchā. ANGLIC. That waxeth greatly to a stalk and bringeth forth
shooes or shrubbes. } Plin. lib. 12. cap. 4. Duo genera eius: raruū id
quod melius, arborum, alterum fruticosum. Idem lib. 20. cap. 13. La-
tiora fatiūe folia, rami fruticosiores, hoc est foliis ac furculis abun-
dantiores.

FRUTINAL, Dictum est templum Veneris, Fructus Festus.
FRUX, nominatiuus est antiquus à quo in vsu manserunt obliqui frugis,
frugi, frugem, &c. ἄρπυιες. Ausonius in Monosyllabis, Antè equidem
campis, quàm spicea suppeteret frux. Vide FRUGES.
FRUXIOM, Frynsa, vrbis Bauariæ.

F ante V

FV.C. In notis antiquorum, fraudisve causa. FV.N.C. functus.
Fuāt, Dixerunt antiqui pro sit, vel fuerit, ab antiquo verbo fido, quo
vtebantur loco verbisubstantiuū sum vnde adhuc remansit præteri-
tum fui. Virg. 10. Æneid. Tros Rurulūve fuit, nullo discrimine habeo.
Plaut. in Amph. Nec quisquam tam audax fuit homo qui obuiā
obstitat mihi [Ibidem sc. 4. a. 4. Itlic si fuit (Amphitruo) alium non
esse oportuit. Plaut. Aut sc. 4. a. 1. Si quid fuit diuortij. Idem Cap.
sc. 1. a. 2. Quid fuit me nescio: supra perieris. Ibidem sc. 6. a. 2. Meruo ne
ea res mihi magno uale fuit.]

FCINVS, pen. cor. Lacus in quarta regione Italiæ, prope Albenfes
Marforum populos. Mart. lib. 1. Fucinus & pigri taceantur stagna
Neronis Virg. 7. Æn. Te nemus Angitiæ, vitrea te Fucinus vnda, Te
liquidi fleuere lacus [Meton. in Claud. cap. 20. Emiliarium Fucini la-
cus portumque Ostienem per fecit.]

FUCUS, fuci, Genus est insecti, apis similitudine, sed maiori corpore,
quod non mellificat, neque operam aliquam præbet in faciundo
opere, nisi quod fouendos fœtus concalificando adiuuat: & consu-
mit alimenta quæ apes congesserunt. } anobis. GALLIC. Vne sorte de
mouffee appellee bourdon. ITALIC. Ape che non fa mellic. GER.
Ein hummel ober wun. HIS. El zagaño de la colmena ANGLI. A drone or
drone bee. } Vnde etiam non inueniunt transferunt ad homines igna-
uos, qui quum nihil egregium per se præstare possint, alienis tamen
laboribus insidiantur, falcemque in messem iniiciunt cuius ipsi se-
mentem non fecerint. Fucorum naturam eleganter exprimit.
Plin. lib. 11. cap. 1. Fuci, inquit, sunt sine aculeo, imperfectæ apes, non
uissimæque, à fessis & iam emeritis inchoatæ, serotinus fœtus, & qua-
si seruitia verarum apum: quam obrem imperant iis, primòque in o-
pera expellunt, tardantes sine clementia puniunt. Dicitur fucus,
vt nonnulli putant, quasi fur, quod furtim mella deuoret: quan-
quam verisimilius est fucum dictum quod apibus fucum faciat, &
prætextu calefaciendi aluei, illorum mellificia absumat. Sunt
qui à verbo Græco φαγοδύτης deduci parent, quod apum mellificia
absumat

Fucus marinus, herba est quæ & alga marina dicitur. Plin. lib. 26. c.
10. Præcipue vero liberat eo malo φάκος θαλάσσιος, id est, fucus mari-
nus, lactucæ similis, qui conchyliis substernitur, id est marina alga.
Tria autem eius sunt genera: latum, & alterum longius, quadamten-
us rubens: tertium crispis foliis, quo in Creta vestes tinguntur, om-
nia eiusdem vlus.

Accipitur etiam fucus pro pigmento, & ornatu peregrino, quem
femine adhibere solent, vt candidæ videantur. P. aut in Cap. Vetu-
læ, edentulæ: quæ vitia corporis fucis occultant: Vbi sese sudor cum
vnguentis confociauit, illico tandem olent, quali quum vnâ multa
iura confundit coquus [Idem Plaut. Most. sc. 3. a. 1. Vitia corporis fu-
co occultunt.] Tibullus, Quid fucis splendente comas ornare, quid
vngues Artificis docto subiecuisse manu?

Per translationem sumitur pro fraude, astutia siue insidiis in qui-
bus veritas occultatur. } ἄρπυιες. GALL. Fard, tromperie,
couuerture. ITALI. Inganno, fraude coperta. GER. Ein heimlichet be-
trug. HISPANI. El aseyte engañoso para alengañar, engaño. ANGLIC. A
lie or false coloured tale peyning that women vse. } Vnde facere fucum,
idem est quod decipere. Qu. Cic. de peis. Consul. Iam illud teneto
diligenter, si eum qui tibi promiserit: fucum, vt dicitur, facere velle
senferis: vt te id audisse, aut scire dissimules. Terent. in Eunuch. Deum
fese in hominem conuertisse, atque per alienas regulas Venisse
fanculum pro impluuium, fucum factum mulieri. [Plautus Cap.
sc. 3. a. 3. Nec mendaciis nec sycophantiis, nec fucis mantellum est.

Item fucis circumlita bona. Senec. c. 5. de Consol. ad Helia. 3.
Sine fucis, idem est quod simpliciter, & sine fraude. Cic. de Clar.
Orat. In his omnibus incit quidam sine fucis villo veritatis color.
Idem libro primo de Orator. Sententiæ veræ sine pigmentis, fucis que
puerili.

Fucus pro medicamine siue sanie purpuræ. Plinius libro 9. cap.
38. Buccinum per se damnatur, quoniam fucum remittit. [Quintil.
Vt lana tineta fucis, citra purpuram placet.]

FUCO, cas, Fucis depingo, fucum rei alicui induco. } חָכַל chachâl.
פּוּקוּת, פּוּקוּת דְּבַר אֲדָמָה. GALLIC. Farder, teindre de couleur,
couvrir la couleur naïfue d'vn autre. ITALIC. Colorare, imbel-
lettare. GERMANIC. Farben/sein farb austreichen. HISPAN. Asfeytar para
engañar. ANG. To laye on a colour, to counterfayt. } Vnde fucatae mu-
lieres dieuntur, quæ medicamentis quibusdam colorantur, & vitia
corporis inductis coloribus tegunt. Virgil. lib. 2. Georg. Alba neque
Allyrio fucatur lana veneno. Cic. 1. de Nat. deor. Quæ etiam si essent,
quæ nulla sunt pellere se ipsa & agitari inter se, concursu fortasse
possent: formare, fucare, colorare, animare non possent. Cic. de Clar.
Orat. in qua naturalis inest, non fucatus nitor. [Hinc fucator
versus tanquam ferrumine immisso, apud Gellium lib. 25. capite 12.]

Per translationem accipitur, pro ficto & simulato, Cic. in Laelio.
Secerni autem blandus amicus à vero, & interno sci tam potest,
adhibita diligentia, quàm omnia fucata & simulata à synceris atque
veris.

FUCOSUS, adiectiuum, Fucatus, fuca tectus. } חָכַל chachâl. פּוּקוּת-
דָּבָר, אֲפִיקוֹסוּת. GAL. Fardé, feint, desguisé. ITA. Dipinto. GERMA. Befel-

schet/mit etner farb angestrichen. HISP. Cosa llena de asfeytes engañosos,
colorado. ANGL. Coloured, peined, disguised. } Cic. pro Rabir. Post. Au-
ditæ, yisæque merces, fallaces quidem, & fucosæ, chartis & linteis &
vitro delatae.

Fucosæ amicitia, ambitiosa, ac specie splendida. Cic. ad Attic. lib. 1.
Nam illæ ambitiose nostræ fucosæque amicitia sunt in quodam
splendore forensi, fructum domesticum non habent.

FUGIENS, Oratoris nomen, cuius meminit Cic. in Bruto, Fufidius, in-
quis, in aliquo patronorum numero fuit.

Fuga, fugæ, Vide FUGIO.

FUGALIA, Festa fuerunt Romæ in memoriam exactorum Regum,
liberataeque Reipublicæ instituta. } GERM. Nömische Festen so man
hiebt zur widergedechtnis der vertreibnen Königen / vnd der erlangen ge-
meinen freyheit. } Censorinus de Die geniali festum hoc, Re-
gifugium vocat, quod eo die Tarquinius ab exercitu ad Porse-
nam Hetruscorum regem fugisset. Celebrabantur autem Fu-
galia mense Februario post exacta Terminalia. Augustinus libro
secundo de Ciuitate Dei, Sed demonstrantur loca talibus aliquan-
do conuenticulis consecrata, non vbi ludi agerentur obscæni, vo-
cibus & motibus histrionum: nec vbi Fugalia celebrarentur, estusa
omniū licentia turpitudinum, & verè fugalia, sed pudoris & hono-
statis.

FUGA X, Vide FUGIO.

FUGIO, gis, fugi, fugitum. Cum cursu & celeritate discedo, in fugam
me do, in fugam me conicio, vito, declino. } נָסַבְתָּ בָּרַחְתָּ בָּרַחְתָּ.
H. GALLI. Fuir ITALIC. Fuggire. GERMANI. Stichen. HISPAN.
Huir. ANGLIC. To flie, to runne away. } Et modo absolute ponitur,
Plautus in Amphitruo. Nam quam pugnabant illi maxime, ego fugi-
bam maxime. [Plautus Curc. sc. 3. a. 2. Fugite omnes, abite, & de via
decedite. Ouid. Eleg. ult. lib. 4. Trist. Tunc quoque cum fugerem: qua-
dam placitur cremari.] Virgil. 3. Æneid. Tendunt vela nauatæ, fugi-
mus spumantibus vndis. Plautus, Remigio, veloque quantum potes
festina & fuge. [id est nauiga] Nonius.] Modo transitiuè cum ac-
cusatmo Virgil. 1. Eclog. Nos patriam fugimus. Cic. pro lege Agrar.
Nec quorum oculos offendebar, eorum iporum conspectum fu-
gere ausus est. Cic. de Amic. Quinetiam si quis asperitate ea est,
& immanitate naturæ, vt congressus & societatem hominum fu-
giat, atque oderit.] Plaut. Men. sc. 2. a. 5. Fuge damnum quantum
potes.

Fuge suspicari, pro ne suspiceris. Hor. Od. 4. lib. 2. Item: fugere ab o-
culis, Plaut. Aut. sc. 3. a. 4. Fugit' ab oculis? Ouid. 5. Fast. e pratis ca-
na pruina fugit. Idem Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Non adeo nostro fugit
ab ore pudor.]

Ponitur aliquando pro latere in tertia tantummodo persona, κα-
ταδέναι καὶ διαφύγειν τὴν κρημνίω. Cic. lib. 1. Tuscul. Nisi quæ me fortè fu-
giunt, hæ sunt ferè omnium de animo sententiæ.] Plautus Amphitruo.
sc. 1. a. 1. fugit te ratio]

Aliquando pro cedere. Plin. lib. 37. Factitiæ gemmæ scarificationis
candicantiam fugiunt, hoc est, factitiæ gemmæ ad impressionem
scarificantis cedunt: quod gemmarij etiam hodie appellant fugere.
Hinc ortum vt vinum quod annis cedit, hoc est, ætatem ferre non
potest, fugere dicitur: & vinum fugiens, quod iam ætati cedit, neque
diutius seruari potest. Hic ἄρπυιες οἶνος, ἰσχυροῦς. Fugientes etiam li-
teræ dicuntur exolescentes, quæ vetustati cedunt, quasi diffuentes,
dilabentisque, ἰσχυροῦς γράμματα, quod fit etiam quum membra-
næ præpingues literas non retinent. Budæus, Fugiens laboris. Ce-
sar libro primo bell. Ciuilis, Nemo erat adeo tardus, aut fugiens labo-
ris, quin, &c.

Huius composita sunt Aufugio, aliò fugio: quod ex ab & fugio co-
ponitur b, in u mutata vt fieret vox pronuntiatu, audituque lenior,
καταφύγειν, ἀποφύγειν. } Confugio, simul fugio, καταφύγειν. } Defugio,
Diffugio, de quibus alibi. } Effugio, extrafugio, discedo, deuto, ἐκφύ-
γειν. } Effugium, & Effugia, gis, heur lana & lanitium. } Perfugio, quod
est auxilij gratia ad aliquem fugio, καταφύγειν: vnde perfugium, κατα-
φύγειν. Perfuga, qui ad hostes transit & perfugit. } Refugio, retro fu-
gio, ἀναφύγειν. Accipitur etiam refugere pro confugere: vnde refugium.
Per translationem ponitur pro deuitare, reculare, & odio habere,
ἀναδιδόναι. Laetan. lib. 6. Illos qui aut voluptates, aut diuitias non,
refugiant, ab hac publica & celebri via modice segregat. Ci-
lum. lib. 4. Idque adeo plurimi dubitant, vt multi refugiant &
reformident talem positionem ruris. } Profugio, longè fu-
gio, ὑποφύγειν, à quo profugus. } Subterfugio, secreto fugio, vel
euito, διαφύγειν, Cic. pro Laelio. Qui volunt pœnam aliquam subter-
fugere aut calamitatem, eò solum vertunt. } Suffugio, labenter
fugio, ὑποφύγειν. Suet. vero pro retrofugio in Tiberio posuit,
dicens, Adulationes adeo auersatus est, vt neminem Senato-
rum ad lecticam suam admiserit: consularem vero satisfacien-
tem sibi, ac per genua orare conantem ita suffugeret, vt caderet
supinus. } Transfugio, transeundo fugio ab vno ad alium locum,
ἀναφύγειν. Vnde transfuga, qui ad hostes fugit. Livius libro 1. Sextus
filius, qui minimus ex tribu erat, transfugit ex composito Gabios.
Sallust. in Cic. Modo harum, modo illarum partium leuissime trans-
fuga habent autem hæc omnia fu syllabam in præsentii correptam.

Fugiens, pro Reo in libris Iurifconsultorum ponitur, Græca con-
luerudine, qui πύργια vocant τὸν ἀπολογισμὸν, accusatum & reum.
Iustinian. in l. 2. Cic. de iuramen. calumn. Non aliter neque actorem
neque fugientem in primo exordio litis, exercere certami-
na. Item pauld post, Minime pati tale sacramentum remitti,
sed omni modo hoc & ab actore & à fugiente exigi. Hestoma-
nus.

FUGITO, as, penultima correpta, Fugio, vito, declino. } נָסַבְתָּ בָּרַחְתָּ
בָּרַחְתָּ בָּרַחְתָּ. GALLIC, Fuir souuent, refuir, refuser.
ITAL. Schifars, fuggire in diuerse parti. GER. Stichen eins stichens/
hin ond hât stichen. HISPANIC, Huir en diuersas partes, esquivar.
ANGLIC, To use to flie or runne away. } Plaut. in Afin. [sc. 4. a. 2.] He-
rum

tonnerre. **ITA.** *Lampo, baleno.* **GERM.** Ein Blitz/watterleich. **HISPANIC.** *Resplandor del relampago.* **ANGLIC.** *The light ning that the thunder makes.* **PLIN.** lib. 2. cap. 43. Hinc nasci procellas, & si in nube luctetur flatus, aut vapor, tonitrua edi: si erumpat ardens, fulmina: si longiore tractu nitatur, fulgetra: his hinc nubem, illis perumpi. **IBIDEM** c. 54. Fulgetrum prius cerni quam tonitruum audiri quum simul fiant, certum est: nec mirum, quando lux sonitu velocior.

Fulgetra, trax. foeminini gen. **IDEM** *Plin. lib. 2. c. 2.* Fulgetras poppylmis adorare consensus Gentium est.

Fulgo, is. si sum, terrae coniugationis, fulgeo. **HEB.** נָחָהבְּהֵבֵל *nehel, s. i. b. GALLIC.* Resplendit, reluire. **ITA.** *Resplendere.* **GERM.** *Erhellung, glücken.* **HISP.** *Resplandecer.* **ANG. *To glitter or shine.* **PLIN.** lib. 6. Illæ autem paribus quas fulgere cernis in armis, Concordes animæ, & ad eundem etiam modum effulgo dicebant pro effulgeo. **IDEM** autoque effulgere flucius.**

Fulgur, oris, penult. prod. Splendore. **HEB.** נֶגְהָב *nehab, פָּרָק בָּרָאק* *parak barak.* **GAL.** Resplendit, lucet, clarè. **ITA.** *Splendore.* **GERMANA.** *Erhellung, glücken.* **HISP.** *Resplandecer.* **ANGLIC.** *A glittering brightness.* **PLIN.** lib. 7. cap. 15. Speculorum fulgor aspectu ipso hebetatur. **Virgilius** 5. *Æneidos,* - maculosos & auto Squamam incendebat fulgor. **Cicero** 6. *Ver.* Cuius fulgore colluere atque illustrari Iouis Opt. Maxim. templum oportebat [*Velleius*] fulgor carminum Homeri. Accipitur etiam fulgor pro fulgere. **Cicero** 2. *de Div.* Quum autem se in nubem induerint, eiusque tenuissimam quanque partem coeperint dividere, ac distumpere, idque crebrius facere & vehementius, tum & fulgores & tonitrua existerent: si autem nubium conficta ardor expressus, se emiserit, id esse fulmen.

Fulgur, guris pen. corrept. fulgetrum, fulgor. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GAL.** Esclair. **ITA.** *Lampo, baleno.* **GERM.** Ein Blitz. **HISP.** *El relampago.* **ANG. *The lightning that the thunder makes.* Differt autem a fulmine, teste **Seneca** lib. 2. *Natur. quæst.* quod fulmen dicitur, quum ignis emittitur, fulgur autem, quum ignis tantum ostenditur. Unde domum fulmine accensam dicitur, non fulgure. Est enim fulgur, nihil aliud quam splendor ipsius fulminis: fulmen autem ipsam telum. Verumque tamen ignem esse constat, illud tamen inest, quod fulgur tantum virium non habet, ut ad terram possit deferri. **PLIN.** lib. 2. cap. 49. Quod si simul rupta nubem exarsit que, & ignem habuit, aut postea concepit, fulmen est. Hinc sunt naturalium causarum scriptatores, fulgura ex nubium collisione gigni in morem filicum duriorum, quos quum compleris, medius ex his ignis extritus elabitur, atque ita cum fulgure pariter & tonitrua mugire, tonitruum scilicet sonitu indicante, & fulgura excussi luminis claritate.**

Fulgur expulsi. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* De minis manibus eorum qui ledere non queant. Fulgur enim, qui fulguis quadam evasculorum nitentium vibratione, aut ex aquis redditur, nocendi vim nullam habet, pueros modo territat. **Diogenianus** [*Gell. cap. 5. lib. 4*] fulgur piaculis luere de statua celo tacta. **Suet.** in *Aug.* c. 29. quum fulgur iterum exanimasset. **IBIDEM** c. 90. Tonitrua & fulgura expauescebat **et passio passio**, Conternatus transcurfu fulguris. **IDEM** in *Gulba* c. 4. procurare fulgur.]

Ful pitalis le, ad fulgura pertinens. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GALLIC.** D'esclair, des appartenances d'esclairs. **ITAL.** *Pertinente a lampo.* **GERM.** Das zu dem Blitz gehöret. **HISPANIC.** *Cosa perteneciente al relampago.* **ANGLIC.** *Pertaining to lightning.* **CICERO** 1. *de Divin.* Quod Heculcorum declarant & aruspici, & fulgurales, & rituales libri, nostri etiam augurales, hoc est, libri qui de fulgurum inspectionibus tractant.

Fulguritas atis. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **Lucil.** apud **Nonium**, Luporum aciem claram, & fulguritatem arborum. Antiquum est, & obsoletum.

Fulguro, as, pe. cor. Fulgur. emitto, fulgeo, corusco. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GAL.** Esclairer, faire esclair. **ITAL.** *Fulgurare, balenare.* **GERMANIC.** *Wattertesen.* **HISP.** *Lampar.* **ANGLIC.** *To send forth lightning.* **PLIN.** lib. 18. c. 35. Quum ex omnibus quatuor paribus calid fulgurabit. **IDEM** lib. 9. c. 35. Si fulguret compium conchas. [*Idem* **Plin.** in *prefat.* fulgurat vis eloquentie.]

Fulguratio, fulgurandi actio. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GALLIC.** Esclairerment, quand il esclaire par tonnerre. **ITAL.** *Il lampeggiare.* **GERMANIC.** *Quingung.* **HISP.** *Obra de relampaguear.* **ANG. *The lightning of thunder.* **Seneca** 2. *Nat. quæst.* Fulguratio ostendit ignem, fulminatio emittit.**

Fulguratio, Fulgurum inspectio est interpretis, teste **Nonio**. **as** *parak barak*, *Ca* *de moribus Ciceronis*. Aruspitem fulguratorem si quis adducat. **Cicero** 2. *de Div.* Nonne intelligis eadem vi posse & aruspices, & fulguratores, & interpretes ostentorum?

Fulgurio, is pen. cor Fulgur iacio. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GAL.** Faire esclaire, frapper d'esclairs. **ITAL.** *Fulgurare, balenare.* **GERMAN.** *Witigen.* **HISP.** *Relampaguear.* **AN.** *To send forth lightning.* **Nonium** apud **Nonium**, Sanè suo sonitu clarè fulguravit Iupiter.

Fulguritis locus, id est, fulmine ictus, qui statim fieri religiosus putabatur, quod eum Deus sibi dicasse videretur. **Autor Festi.** *μεγαρα* *deis.* **Seneca** *Quæst. natur.* 2. c. 1. Quid quod omnibus fulguris odor sulphureus est.

Fulguritas sunt, Pro fulgere percipiuntur, dixit **Plaut.** *Trin.* - nam fulguritas sunt Alternæ arbores, siues moriuntur angina acerrimè.

Fulmen inis, Ignis è nubibus erumpens: de quo vide latius paulo ante in dictione **FVLGUR**, **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GALLIC.** Foudre. **ITA.** *Fulmine, iacta.* **GERM.** *Straat.* **HISP.** *Rayo que caye del cielo.* **ANG. *Lightning, a thunder bolt.* **Lin** 1. ab **Virbe**, Auentino fulmine ipse ictus, regnum per manus tradidit. [**Ouid.** *Eleg.* 1. lib. 2. *Trist.* Si quoties peccant homines sua fulmina mittat Iuppiter. **Idem** *Ele.* 1. lib. 2. *Trist.* Parce præcor fulmen que tuum fera tela reconde. **Idem** *Eleg.* 4. lib. 3. *Ibid.* Sæuam præluistri fulmen ab arce venit. **Ibid.** *Eleg.* 4. lib. 5. *Per-***

cussum fulmine vatem à Cæsare. **¶** Duo fulmina allegorice, pro funeribus, quibus domus percussa. **EM.** lib. 5.]

¶ Ponitur aliquando pro vi & impetu. **Cic.** ad **Payr.** Insanire tibi videris, quod imitere verborum meorum, & viscribis, fulmina? **Idem** 2. *Tusc.* Nam si omnia fugientæ turpitudinis, adipiscendæ que honestatis causa faciamus, non modo stimulos doloris, sed etiam fulmina fortunæ contemnamus licebit.

Fulmineus, a, um. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GAL.** De foudre. **ITALIC.** *Di fulmine, di iacta.* **GERM.** *Das zu dem straal gehöret.* **HISP.** *Cosa del rayo del cielo.* **ANGL.** *Belonging to lightning, of lightning.* **Ouid.** 2. *de Pont.* Et qui fulmineo sæpe sine igne tonat. Fulmineum os apri, hoc est, violentum, & fulminis modo obuia quæque proterrens. **Ouid.** 4. *Fast.* Sicut aper longe syluis latratibus actus, Fulmineo celeres dissipat ore canes.

Fulmino, as, are, Est fulmen iacere, vel fulmine afflare. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GALL.** *Fulminer, foudroyer.* **ITAL.** *Fulminare, iactare.* **GERM.** *Straat schessen.* **HI.** *Herir con rayo del cielo.* **AN.** *To lightning, to strike with lightning.* **Senec.** Minor igne ad fulgurandum, quam ad fulminandum opus est. **PLIN.** lib. 2. cap. 7. Fulminantem pejerant Iouem.

* Fulminans Mars, per translationem. **PLIN.** lib. 30. c. 1. Troianis itaque temporibus & Chronis medicinis contenta & solo Marte fulminante, miror equidem Achillis populis famam eius in tantum adhaesisse, ut &c.

Fulminor, aris, passivum. Fulmine percutor. **Cronius** in **Perf. Satyr.** 2. Citius fulminentur arbores quam tuet domus tua.

Fulminatus, a, um, Fulmine ictus. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GALL.** *Foudroyé, frappé du tonnerre.* **ITALIC.** *Saettato del cielo.* **GERM.** *Mit dem straal geschessen über geschlagen.* **HIS.** *Herido con rayo del cielo.* **ANG.** *Striken with lightning.* **PLIN.** lib. 2. c. 54. Vulnere fulminatorum frigidiora.

FVLGINATES, populi sunt Umbriae in Italia, ut scribit. **PLIN.** lib. 3. c. 14.

Fulica, ca, pen. corr. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* nonnullis, aliis **adep.** **GAL.** *Un oiseau de ritie que l'on appelle Foulque.* **ITA.** *Fotigna.* **GERMANI.** *Ein taucher od. hegetgans.* **HISP.** *La cerceta au nota.* **ANGL.** *A coote.* Avis est aquatica, magnitudinem columbae non multum excedens à furto, id est, nigro, aut certe à fuliginis colore dicta. Gaudet præcipue mari, stagnisque amplioribus. In sicco se recipiens, clariorèque voce clangens, nautas imminens tempestatibus admonet. **Virg.** lib. 1. *Georg.* In sicco ludunt fulicæ. **PLIN.** lib. 18. c. 35. Loligo volitans, conchæ adhaerescens, echini affigentes sese, aut arena saburantes tempestatis signa sunt: Ranæ quoque ultra solum vocales, & fulicæ matutino clangore.

¶ Legitur & fulix in eadem significatione, ut ranca fulix, apud **Cic.** li. 2. *de Divin.*

Fuligo, ginis, pen. prod. Nigrum illud excrementum, quod ex fumo caminis aut furnis adhæret, à furto, id est, nigro colore nomen habens. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GAL.** *Suye.* **ITAL.** *Fuliggine, negrura causata del fumo.* **GERM.** *Unß.* **HIS.** *Hollin de hogar.* **ANGLIC.** *The soot of a chynney.* **PLIN.** lib. 35. c. 6. Adulteratur fornacum, balnearumque fuligine. **Colum.** lib. 1. cap. 6. Quoniam fumo & fuligine sapor olei corrumpitur. **Cic.** 2. *Philipp.* Idem tamen quasi fuligine absterfas, reliquis diebus in Capitolio præclara Senatulus consulta fecisti. [**Fuligo** lucubrationum oratorum bibenda **Quintil.** *Et Gell.* cap. 2. lib. 1. Verborum fuligine iacta ob oculos.]

Fulix **V** *ide FVLICA.*

Fullo, nis, Qui purganda, poliendave vestimenta accipit, à dictis à fouendis aqua calida vestibus. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GALLIC.** *Foullon.* **ITA.** *Purgatore, intore.* **GERM.** *Ein wasser.* **HISP.** *Ei que lava à adoba los paños, lavadero de drapos.* **AN.** *fuler.* **PLIN.** in *Aut.* Stat fullo, phrygio, aurifex, lanarius. **PLIN.** lib. 26. cap. 6. Virina virilis podagra medetur, argumento fullonum, quos ideo tentari eo morbo negant [**Ful-**lonis periphraasis apud **Ouid.** 3. *Fast.* Hanc cole qui maculas læsis de vestibus auferat. **Plaut.** *Aul.* 5. a. 3. Perunt fullones, perunt Sarcinatores.]

Fullonius, a, um, Quod ad fullonem pertinet. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GALL.** *De foullon.* **ITA.** *Cosa de tintore.* **GERM.** *Das zu dem wasser gehöret.* **HISP.** *Cosa perteneciente a lavadero de drapos.* **ANG.** *Of a fuller.* **Plautus** in *psend.* sc. 1. a. 3. Cras mihi potandus siuctus est fullonius [*obscenè.*] **PLIN.** lib. 16. cap. 44. Quod notatur & in spina fullonia hippophastio.

Fullonica, ca, substantiue acceptum, modò significat officinam fullonis. **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GALL.** *Boutique de foullon.* **ITAL.** *Bottega di tintore.* **GERM.** *Ein wasser.* **HI.** *La tienda de lavadero de drapes.* **ANGLIC.** *A fullers workhouse.* **Vlpian.** l. apud **Trebatium** ff. *de aqua plu. arcend.* Apud **Trebatium** relatum est, quum in tundo aqua oriretur, eum qui fullonica circa fontem instaret, & ex his aquam in fundum vicini immittere cepisset. **¶** Modo etiam ipsam fullonis artem, **HEB.** פָּרָק בָּרָאק *parak barak.* **GAL.** *L'art de foullon.* **ITA.** *Arte de tintore.* **GERM.** *Die kunst des wassers.* **HISP.** *Aquella arte de lavadero de paños.* **ANGL.** *The fullers craft.* **Plaut.** in *Aul.* sc. 2. a. 5. A non queo durare. **P.** si non didicisti fulloniam, non mirandum est, **PLIN.** lib. 7. c. 56. Fulloniam artem Nicias Megarensis inuenit. **¶** Legitur & Fullonica neutro genere & plurali numero, pro fullonum officinis, à nominatione singulari fullonicum. **Vlpian.** l. 1. c. 1. ff. *de usus.* Quod (inquit) dicitur meritoria non facturum, accipe quæ dixerint, vel fullonica vulgo appellatur.

Fulmen Fulminare, **V** *ide FVLGEO.*

FVLVANA TES, Populi sunt insulari, iuxta oram Illyrici: quorum meminit **PLIN.** lib. 4. c. 21.

Fvlvna, **V** *ide FVLICIO.*

Fulviana, Herba quædam, vineæ ciendæ utilis, à Fulvio inuentore nomen habens. **PLIN.** lib. 26. cap. 8. Et herba fulviana trita ex vino, & hæc nomen inuentoris habet, nota tractantibus urinas ciet.

FVLVVS, Flaccus Censor tectum marmoreum Iunonis Lacinie spoliavit, ut eadem quum dedicauerat **Equeltri** Fortunæ, tegeret. **Autor** *Limnius* lib. 42.

Fulvus, ui Color dicitur qui ex rufo & viridi videtur esse mixtus, in aliis plus viridis in aliis plus rufi habens. ... GALLIC Fume de telle couleur qu'est vn lyon. ITA. Color di leone, rosso di giallo. GERM. Goldatb. HISP. Color leonado. ... Nam & aquillam fuluam dicitur Poetae, & fuluum aurum, & arenam fuluam, & leonem fuluum: quæ tamen res colore non nihil differunt. Quinetiam iaspidem fuluam vocant: quam tamen constat esse viridis coloris. ...

Fumus, ni, Vapor niger ex igni exhalans: à colore faruo, hoc est nigro dicitur. ... Ein Rauch. HISP. El humo. ANG. Smoke. ... Deum atque honnum implorat fidem, de suo tigello fumus si qua exit foras. ... Nam fumus est quem amplexare. A. Quidum? L. Quia oculi tibi sunt lacryman- tes. ... Tradunt fumum bruce arboris contra ligna alia esse remedia. ...

Accipitur per translationem fumus pro splendidis & magnificis pollicitationibus, quæ tamen carent effectu in vendere fumos dixit Martialis. ... Sed tandem deprehensio furo, ut crimini responderet supplicium, alligatus palo iussu principis, vitidiam lignorum fumo est enectus: pronuntiante præcone, Fumo perit, qui fumos vendidit.

Fumum fugiens in ignem incidi. ... Quo villicebit, quum malum aliquod fugientes in longe grauius inciduntur.

Sacrum sine fumo. ... De nimium tenui conuiuio, & in quo nihil cocti opsonij apponitur.

Fumi umbra, ... Prouerbiali hyperbole dixit Antiquitas pro re qualibet vili.

Fumarium, nij, Locus ubi vina fumo condiebantur. ... Improbata Massilia quicquid fumarum cogunt, Accipit ætatem quilibet ab igne cadus. Nam vina fumo præcocem trahunt maturitatem, & celerius verustescunt.

Fumosa, a, um, Quod fumum emittit. ... Fumeus, e, fumus. ... Cosa mucha humea. ANG. Smoky. blacke with smoke. ... Codicillos oleaginosos, & cætera signa amurca cruda perspergi, & in Sole ponito, peribant bene: ita neque fumosa erunt, & bene ardebunt.

Interdum etiam fumosum dicitur quod fumo tinctum est. Unde testis fumosa dicitur à Virgilio, Colaque prælorum fumosis deripe testis. Et fumose imagines, à Cicerone in Pisinem, quæ à nobilioribus domi asseruabantur, iam ob verulatem fumo denigratae. Sed (inquit) ne totum quidem factum aut militiae, aut domi: obrepisti ad honores errore hominum, commendatione fumosarum imaginum, quarum simile habes, nihil præter colorem. Ad hoc etiam alludit. Lunularis, quum vis, Sat. 8. Fumosos Equitum cum Dictatore magistros. Quamquam in quibusdam exemplaribus corrupte legatur famosos. ... Talia luduntur fumoso inense decembri.

Apud Græcos ... id est fumose imagines vice Prouerbij dicebantur in eos qui iactabant vetustam generis nobilitatem. Infanibulum, pro quod fumus erumpit.

Fumosa, a, um, ... GALLIC Plein de fumee, fumeux. ITAL. Pieno di fumo o che getta fumo. GERMANIC. Sauchschig. HIS. Cosa mucha humea o que hecha de si humo. A. Smoky. ... Fumca Matilia: ponere vina potes.

Fumifera, a, um, Fumum afferens, fumosus. ... Rendant ou fassant fumee. ITA. Fumoso. GERM. Das ein Rauch macht. HISP. Humoso. ANG. That makes smoke. ... Parte alia (horrendum visu) quasiabat æterulcam Pinum, & fumiferos infert Mezentius ignes. Fumosa nox, pro caligine e fumiditate nascente. ... Fumum (mirabile dictu) fuomit, inuoluitque domum caligine cæca: Prospæctum eripiens oculis glomeratque sub antro Fumiferam noctem.

Fumida, a, um, Fumum referens fumosus. ... Fumeus, qui rend fumee. ... Sunt qui præferant Arabicas Indicas fumidæque chrysolicho illas similes esse dicant. ... Fumida cingatur florencibus ara coronis.

Fumoinas, Fumum emitto. ... Fumer, ten-

dre ou faire fumee. ITA. Far fumo-fumare. GERM. Diechen ein Rauch gaben. HIS. Hazer humo, humear. ANG. To cast a smoke. ... Et iam summa procul villarum culmina fumant. ... Fumare aper dicitur, vel vrsus, quum è naribus densum spiritum emittit instar fumi, ... Fumantem vini nasum ne testis vrsi. Huius compositum est Infamo, pen. prod. quod est ad fumum siccum.

Fumigo, as pen. curr. Suffio, fumum facio, ... En-fumer, parfumer. IT. Profumare, suffumicare. GERM. Verduchen. ... Famiticosas fumigo, suffio suffitum facio. ... Fumificis, ca, cum, Quod fumum emittit. ... Fiant fumee. IT. Che fa fumo. G. Das ein Rauch macht. ... Making smoke perfuming. ... Fumigatio, pro suffico dicitur.

Fundamentum, ... Fundamentum è funiculo factum, quo funduntur, hoc est iactantur lapides. ... Funda, a, um, ... Funda iam verberat amnem.

Fundamentum, ... Funda iam verberat amnem. ... Accipitur quandoque pro sacculo, seu marsupio in modum retis facti, in quo pecunie & alia geruntur. ... Funda iam verberat amnem.

Fundator, Qui fundamimar, ... Qui vlt de fonde pour combattre. IT. Qui combatte con fronda. GERM. Der im Krieg ein schlingen brandt. ... Funda iam verberat amnem.

Fundator, ... Funda iam verberat amnem. ... Aliquando pro circulo ex auro, siue alio metallo, quo gemæ ita nectantur, vt aurum non nisi margines amplectatur. ... Funda iam verberat amnem.

Fundator, ... Funda iam verberat amnem. ... Aliquando pro circulo ex auro, siue alio metallo, quo gemæ ita nectantur, vt aurum non nisi margines amplectatur. ... Funda iam verberat amnem.

Fundator, ... Funda iam verberat amnem. ... Qui vlt de fonde pour combattre. ... Funda iam verberat amnem.

Fundator, ... Funda iam verberat amnem. ... Funda iam verberat amnem. ... Funda iam verberat amnem.

Fundator, ... Funda iam verberat amnem. ... Funda iam verberat amnem. ... Funda iam verberat amnem.

Fundator, ... Funda iam verberat amnem. ... Funda iam verberat amnem. ... Funda iam verberat amnem.

Fundator, ... Funda iam verberat amnem. ... Funda iam verberat amnem. ... Funda iam verberat amnem.

Fundator, ... Funda iam verberat amnem. ... Funda iam verberat amnem. ... Funda iam verberat amnem.

of ground, land. } *Plaut. in Capt. [sc. 2. a. 1.]* Quasi fundum vendam, meis me additam legibus. [*Plaut. Men. sc. 1. v. 4. 5.* Vxibunt ferui, fundi, ædes omnia. *Idem Pseud. sc. 2. a. 1.* Nisi ex fundis amicorum tuorum penus afferretur. *Plaut. Capt. sc. 2. a. 1.* Profundum, (id est ventrem insatiabilem, *Turæbus* :) vendis tu quidem, haud fundum mihi.] Fundi appellatio (*videtis Florentinus Iureconsultus*) omne ædificium, & omnis ager continetur : sed in vrbis, urbana ædificia, & ædes rustica, villa dicuntur. Locus vero sine ædificio in vrbe, area : rure autem, ager appellatur. Idemque ager cum ædificio, fundus dicitur.

¶ Accipitur etiam fundus per translationem pro cuiusvis negotij fundamento. *Plaut. in Trinummo.* Nunc mihi proprie conveniendus est, ut que cum eius filio egit, eirei fundus pater sit potior eo, hoc est fundamentum, autor & approbator. Sic populum fundum fieri, *testis Festus*, est populum eius rei quam alienat, fieri autorem. *Cicero pro Cornelio Balbo.* Quid enim dici potuit imperitius, quam fœderatos populos fieri fundos oportere? Nam id non magis proprium est fœderatorum, quam liberorum omnium. *Et paulo post.* Potuit magis funditus populus Gaditanus fieri si tum sit fundus, quum scita ac iulfa nostra sua sententia comprobaret. [*Gell. c. 13. lib. 16.* Quorum nunquam populus factus. *Idem cap. 8. lib. 19.* Fundus subscriptor que fieri]

¶ Fundum sterilem ne colas, *εὐχρη ἀγρὸν μὴ σπείρειν.* Refertur inter leges Platonicas. Hoc ænigmate lex apud Platonem verecunde dederet a venere mascula. Potest tamen ad alios usus accommodari. *Plaut. Amph. [Idem Pla. Afin. sc. 2. a. 5.]* Fundum alienam arat, incultum familiare deserit, (id est adulter est.) *Idem Curs. sc. 1. a. 1.* Dum ne per fundum septum facias semitam. (de venere prohibita: Mox enim sequitur, Abstineas nupta, vidua virgine, pueris, liberis.) [*Gell. c. 8. lib. 17. Metaph.* Fundus & fundamentum cœnæ.]

Fundebis, Funestus, Funero, Vide FUNVS.
Fundus, Arcus sunt in vitibus, quum breviores palmites sarmento iunguntur inter se funium modo. *σχαίματα τῶν κλημάτων ἀμπελων.* *Autor Plin. lib. 17. c. 22.*

Fungor, eris, functus, Significat officium aliquod exerceo, munus obeo. *שחרש* *shirish* *חלצה* *chaltza* : **GALLICE.** Faire ou exercer quelque charge ou estat, **ITALICE.** Fare, esercitare officio, v. s. de algun officio. **ANGLICE.** To be in some estate, to execute or exercise some office or charge. } Fungi munere. *Cæsar 7. bell. Gall.* Hunc ex proximis vnus iacentem transgressus, eodem illo munere fungebatur. *Cicero 5. de Finibus.* Atque in sensibus hæc est sua cuiusque virtus, vt nequis impediat, quominus suo quisque pensis munere fungatur in his rebus celeriter expedite percipiendis. [Defungi certamine. *Linus lib. 10. ab urb. Idem lib. 9. bell. Pun.* Non leui defungeretur pœna, qui &c. (Minantis.) *Hora. Oda 9. lib. 2.* Ter xuo functus. *Suet. in Calig. cap. 6.* Functus factus, *Idem* Defunctus bello. *Linus 2. dec. 4.]* Fungi officium dixit. *Teren. in Adelph.* Maior filius tuus Æschinus, quem fratri adoptandum dedisti, neque boni, Neque liberalis functus officium est viri. *Plautus in Menach. [sc. 4. a. 1.]* Nam parasitus octo hominum munus facile fungitur, [*Suet. in August. cap. 35.* Fungi munera. *Ibidem cap. 44.* Fungi vicem. *Plaut. Afin. sc. 2. a. 4.* Munus adolescentuli fungare. *Idem Amphitru.* Qui, te absente, tuam rem curet, & munus fungatur tuum. *Idem Moficell. sc. 1. a. 1.* Sine me alliato fungi fortunas meas.]

¶ Fungi aliquando significat id quod debetur dare. *Cic. Verr. 5.* Tribus decumis pro vna defungi, id est, tres pro vna persolvere. *Vlpian. in illust. tit. de dotibus.* Deos quæ semel functa est amplius fungi non potest. *Hotoman. in suo lexico.* ¶ Huius composita sunt Defungor, id est, expedio, finem facio, perago, cesso, & liberor ab alio officio vel munere. *Virgilius 6. Æneid.* O tandem magnis pelagi defuncte periculis, id est, qui finiuit & euasisti pericula. *Linus.* Defuncta morbis corpora salubriora esse cœpere: id est, euaserunt morbos. *Terenius in Adelph.* Vtinam hoc sit modo defunctum: id est, vtinam hoc malum vltimum sit quo defungatur, & in quo finem faciat peccandi Æschinus. [*Linus lib. 1. dec. 1.* Defuncti regis Imperio, id est exhausto. *Idem lib. 2.* Sed adeo intensa erat plebs, vt vnus pœna defungendum esset. *Idem lib. 3.* Cætera multuudo nequaquam pari defuncta est cæde. *Idem lib. 4. ab urb.* Defuncta ciuitatem plurimorum morbis, &c. *Idem Velleius* functi morte fatali. *Quintilian.* Functa omnibus virtutibus vxor. *Onidius 2. Fastor.* Sic epulis functi, sic dant sua corpora somno. *Ibidem.* Corpora functa sepulchris. *Idem 4. Fast.* Corpora functa cibo. *Ibidem.* Et nouus accenso fungitur igne focus. *Idem 2. Fast.* Functus erat dapibus, &c. *Idem Quintilian.* Fungi primo loco.]

¶ Inde etiam defunctos dicimus qui mortui sunt, eò quod vitæ munus peregerunt: quod etiam functos vita dicimus: quasi illud dicamus, eos vixisse nec amplius viuere. ¶ Perfungor, perfectus fungor, ad finem vsque exequor, *ἐπιτελέω, κατατελέω.* *Cicero. Lentulo.* Quum & honoribus amplissimis, & laboribus maximis perfuncti essemus.

Functio, onis, actio, gestio. *שחרש* *sharish* *חלצה* *chaltza*, *חלצה* *chaltza* : **GALLICE.** L'execution de quelque charge ou office. **ITAL.** *Esecuzione di qualche officio,* **GERM.** Ein amt / oder ein verwaltung vnd aufsehung des ampts. **HISPAN.** La obra de usar de algun officio. **ANGL.** The execution of some charge. } *Cic. 2. Tuscul.* Labor est functio quædam vel animi vel corporis, grauioris operis, vel muneris. *Idem 5. Verr.* Vt iis iucundior esset muneris illius functio. Aliquando ponitur pro solutione. *Paul. in l. 2. D. si certum petatur.* Quia in suo genere functionem recipiunt non specie, id est solutione.

Fungus, gi, à funere (vt quidam docent) descendit, quod vescentibus periculosissimus sit, vel ipso *Plinio teste* qui eos annunciat inter ea, quæ temere manduntur. *μύκω.* **GALLICE.** Champi-

gnon ou potiron. **ITAL.** *Fungo.* **GERM.** Ein psifferting / oder schwamm. **HIS.** *El hongo.* **ANG.** *A mushroom or todesole.* } Tanta enim est fungus cum venenis cognatio, vt si vel caligaris clatuis aut ferri rubigo, aut panni marcor ad fuerit, aut si serpens primo patescens adhalaue- rit, omnis statim succus decoquatur in venenum. Fungi nomen generale est. Boleti autem dicuntur qui in voluis albis nascuntur, quibus sublatis lutei sunt coloris. *Plin. lib. 21. cap. 25.* Fungorem lentior natura, & numerosa genera, sed origo non nisi ex picuita arborum. Tutissimi qui rubent callo, minus diluto rubore quam boleti: mox candidi, velut apice Flamini insignibus pediculis. Tertium genus suilli, venenis accommodatissimum. Fungorum diuersa sunt genera, nana sunt boleti, pratenses albi, qui in pratis nascuntur, spongioli, à similitudine spongiæ: digitelli, à digitis: porrigine, porriginosi. Nascuntur & in arboribus fungi, & in spinarum radicibus.

¶ Fungus, arborum morbus. *Plin. lib. 17. cap. 24.* Olea præter vermiculationem, quam æquæ ac ficus sentit, clauum etiam patitur, siue fungum placet dici, vel patellam: hæc est Solis exulio.

¶ Fungus pro homine stupido & insulso. *Plaut. in Bacch.* Adeon' me fuisse fungum, vt qui illi crederem?

Fungosus, a, um, Quod est rarum & leue ad similitudinem fungi. } *μυχοσπιδος.* **GAL.** Leger & ayant petits trous comme vn champignon. **ITA.** *Fungoso, leggiero como fungo.* **GERM.** Schwammichtig / tuft vñd durchschöcher ats ein schwamm. **HISPAN.** *Ligero como hongo.* **ANGLICE,** *Lye amushrome, hollow spongio.* } *Plini.* Hunc totum fungosa replet medulla.

Fungositas, atis, hoc est raritas & leuitas, qualis in spongiis apparet. *Idem.* Tota fungositas derasa.

Funginus, a, um, Quod est ex fungo. } *δὲ τῶν κηποῦ, ὃ μὴ κηποῦ ἰσχυρὸς, ὃ μὴ κηποῦ.* **GALL.** De champignon, ressemblant à champignon. **ITA.** *Di natura di fungo.* **GERM.** Schwamm / das der schwamm / ein eigenschafft hat. **HISPAN.** *Cosa de hongo ò semejanse à hongo.* **ANGL.** *Of a mushroom.* } *Plaut. in Trin.* Pol, hic quidem fungino genere est, capite se totum tegit.

Funis, Restis ex cannabe aut alia materia contorta. } *חבל* *chebel* *חבל* *chabil* *חבל* *chabil* *חבל* *chabil* : **GALL.** Chable ou corde. **ITAL.** *Corda, fune.* **GERM.** Ein seil / schnur. **HISPAN.** *La cuerda.* **AN.** *A rope or corde.* } Hodie tantum masculini generis est, olim etiam feminini, *Virgilius 5. Æneid.* Volucrem traiectam in fune columbam, Quod tendant ferrum, malo suspendit ab alto. *Lucretius apud Gell. lib. 12. c. 20.* Haud opinor, enim mortalia secla supernè Aurea de celo demisit funis in arua. *Plin. lib. 6. cap. 1.* Vlua & palustri iunco funes ne- stunt. *Col. libro 16. cap. 2.* Cannabinisque funibus cornua iuueneprium ligato.

¶ Funis abruptitur nimum tendendo, *ἐπιρραζονται τὰς ἀντιθέτους τὸ κα- λωδόν.* In eos dici solitum qui dum extrema experiuntur, alienant à se eos cum quibus agunt, & vniuersæ rei iacturam faciunt, dum plus satis attenti sunt ad lucrum. *Lucianus.*

¶ Hic funis nihil attraxit, *αὐτὸν ἄφ' ἑμῶν ἰσχυρὸς ἔστι τὸ κηποῦ.* Senarius, quo significabant operam frustra sumptam, neque ex sententia euenisse quod quis conabatur. Translatum ab hamato funiculis piscantibus qui sæpe hamum retrahunt inanem.

¶ Funem reducere prouerbialiter videtur dici de illo qui libertatem quam dederat, aut beneficia adimit. *Perfius Satyr. 5.* Quod dederam supra recepto funemque reduco.

Funalia, tium, dicuntur fauces ex contortis funibus, cera, aut pice circumdatis. } *δανό.* **GALL.** *Torches.* **ITA.** *Torchi.* **GERM.** Ein factel / ein torche. **HISPAN.** *Hachas ò anorchas de cera.* **ANG.** *Torches.* } *Cicero de Senecæ.* Delectabatur crebro funali, & tibi cine: quæ sibi nullo exemplo priuatus sumptera, tantum licentiæ dabat gloria. *Plin. de Viris illust.* Duillio concessum est, vt prælucente funali, & præcincte tibi cine à cœna publicè rediret.

¶ Funales verò equi sunt qui fune, hoc est reite iuncti, currum triumphalem præcedunt. *Senecæ.* *Sueton. in Titiber.* Dehinc pubescens Actiaco triumpho currum Augusti comitatus est finitiorum unali equo quum Marcellus Octauia filius dexteriorum veheretur.

¶ Funalis cereus. *Valerius Max. lib. 3. cap. 6.* Carus autem Duillius, qui primus, naturalem triumphum ex Pœnis reulit, quotiescunque epulaturus erat, ac funalem cereum præcincte tibi cine, & tibi cine, à cœna domum reuerti solitus est. [Funalia fundæ: *Linus 2. d. 5.]*

Funambulus, penultima correpta, Qui graditur per funes. } *σχαίνοβάτης.* **GAL.** *Vn danseur sur corde, qui va & marche sur vne corde.* **ITALI.** *Quello che camina sur le corde.* **GERMANIC.** *Der auff dem seil gade.* **HIS.** *El trepador que anda sobre morama.* **ANGLI.** *A rumbler wisch daunceth trough an hoope.* } *Terenius in Prologo Hecira,* Ita populus studio stupidus in funambulo. [*Suet. in Galba c. 6.* Elephantos funambulos edidit.]

Funarius, σχαίνοβάτης, restio. Vocatus est autem Valentinianus imperator funarius eò quod venalicium funem portanti quinque milites nequiebat extorquere. *Sexius Aurelius victor in Valentiniano,* Funarius appellatus est, eò quod venalicium funem portanti quinque milites nequiebat extorquere.

Funrepus, pi, funambulus. *σχαίνοβάτης.* *Apud.* Comædus sermocinatur, Tragedus vociferatur, funrepus periclitatur.

Funiculus, li, diminutiuum à fune. } *חבל* *chabil* *חבל* *chabil* : **GALLIC.** *Cordelette, petit chable.* **ITALIC.** *Cordicella, funicella.* **GERM.** *Ein klein seil / schnur.* **HISPAN.** *Pequena cuerda.* **ANGLI.** *A little rope or small corde.* } *Cicero 2. de Inuent.* Vsq; adeo vt dominus nauis quum idem gubernator esset, in scapham confugeret, & inde funiculo qui à puppi religatus scapham annexam trahebat, nauim quoad posset, moderaretur.

¶ Ponitur quoque funiculus pro mensura quadam Persica, sexaginta continente stadia, vt placet *Herodoto.* quanquam *Plinius* ex Erato-

libenis sententia quadraginta tantum stadiorum esse tradit. In hac tamen significatione frequentius videntur Græco nomine Schœnus.

¶ Funiculum fugiunt miniatum, ὄχιον φούρον τὸ μινυμένον. Apud dicitur ubi quis properat officio suo fungi non ex animo, sed ne in multam incidat. Minato enim funiculo notabantur Athenis, qui ad concionem non accedebant, atque multam pendere cogebantur.

Funis, neris, Pompea quæ sit in exequiis mortuorum, exequiæ, supremi diei celebritas. מִשְׁכַּח מִשְׁכַּח קְבוּרָהּ. GALLICE. Funerailles, conuoy d'obseques. ITALIC. Funerale, pompa funebre. GERMANICE. Ein leyh / ein leyh volge. HISP. Mortuorio del exequias del muerto. ANGL. Funerailles, solemnity of burying. A funalibus dictum funus, quod incensi funes mortuis præferebantur quoniam noctu efferebantur cadauera. Vel potius quod quædam tones dicunt Ionicè, pro ἄνεσ, quod eadem vel cladem significat. [Ouidius. Eleg. 3. libr. 1. Sine funere ferri. Idem Eleg. vltim. libr. 3. Trist. Carmina de domini funere rapta sui: Idem Eleg. 1. libr. 5. Efficio (canendo) tacitum ne mihi funuseat. Senec. cap. 12. de Tranquill. Funus ignoti hominis persequi.] Ennius, Nemo me lacrymis decoret, nec funera fleu Faxit. Terentius in Andr. Funus interim procedit: tequimur: ad sepulchrum venimus. Cicero de Amic. Quam autem ciuitati charus fuerit, mœtore funeris indicatum est.

¶ Interdum ponitur pro cadauere. Senec. Terentius in Andr. Effertur funus. ¶ Interdum significat mortem. Virg. 4. Aeneid. Nec moritura tenet crudeli funere Dido.

[¶ Pro morte: Ouidius. Eleg. 4. Trist. Alter ab alterius funere mœstus erat. (ob mortem imminet.) Senec. cap. 1. de Tranquill. Funus geminum renunciatum. (i. mors duorum liberorum.) Pl. Amph. Qui multa Thebano populo acerba obiecerunt funera. Idem Asin. sc. 3. a. 3. Acerbum funus nunc faciet si te carendum est. (i. morte immatura filiam afficies.)

¶ Item, Funera facere, pro occidere. Caro apud Gell. cap. 23. libr. 13. ¶ Et Metaphor. Plaut. Men. sc. 2. a. 3. Fecisti funus absenti me prandio. Senec. cap. 11. de Tranq. Dum ei hæres esurienti publicum funus locat.

¶ De Funeris pompa. Suet. in Cæs. 84. Funus familiare axcusat militem: Gell. cap. 4. lib. 6.]

¶ Quandoque pro sepulchro. Virg. 3. Aeneid. Ergo instauramus Polydoro funus. ¶ Funus facere prandio alicuius, pro consumere epulas prandij. Plaut. Men. sc. 1. a. 3. Fecisti funus absente me prandio: Cur ausus facere, cum ego ea, qua tu eras, eram?

Funeræ, arum, Apud veteres dicebantur mulieres ad quas funus pertinebat, ut sunt mater & soror defuncti. Nam Præficæ ut planctus sunt principes, ira doloris sunt expertes. Virgilius 9. Aeneidos, nec te tua funera mater Produxi, præsi que oculos aut vulnera laui. Quem locum Seruius, Funeræ, inquit dicitæ sunt quasi funereæ, ad quas pertinet Funus.

Funeratiûs, & funeraticius, quod sit ob funus, ut funeraria & funeraticia actio dicitur à Iurifconsultis, qua ob impensas funeris causa factas conceditur. ¶ Κτεριστικὸς, κτεριστικὸς. Vlpian. Dig. lib. 11. Tit. 7. li. 14. Hæc actio qua funeraria dicitur ex bono & æquo oritur.

Fun: reus, a, um, Funebriis. ἑταφίος. GAL. De funerailles, de dueil. ITAL. Funerale, cio che appartiene à mo. torio. GERMA. Das 3d der leyh oder begrabnuß gehört. HISP. Cosa para mortuorio. ANGLICE. Pertaining to funeralles. ¶ vt funebriis. ¶ vt Funerea fax. Marcial. lib. 8. Funeream que toris quatrat uterque facem. Virg. 4. Aeneid. Intenditque locum ferris, & fronde, coronat, Funere. Ouid. 10. Metam. ter omen Funereus bubo lethali carmine fecit.

Funebriis, funebre, penultima correpta, Quod ad funus pertinet. ἑταφίος. GALL. Funebre de funerailles, de dueil. ITAL. Funebre, funefso. GERMAN. Der leyh oder begräbnuß zu gehöriß. HISP. Cosa perteneciente al mortuorio. ANGLIC. Pertaining to funeralles. ¶ vt funebriis pompa. Funebre carmen. Quintil. Quid sibi velit ille funebrium longus ordo pomparum. Funebres tibia, quibus in funere canebatur. Funebriis oratio. Cic. 3. de Orat. Funebre vestimentum. Cic. 2. de legib. Funebria iusta. Liu. 1. ab Vrbe. [Velleius Funebres ludi Olympiorum, Ouidius Eleg. vltim. lib. 4. Trist. Funebria sacra (Dianæ) Velleius; funebriis auctoramentum (cædis.) Senec. cap. 41. de Consol. ad Mariam: Ipso funebri die.] ¶ Interdum accipitur pro exitiali seu pernicioso, quodque multa affert funera. Sic funebre bellum, ὄσιον τὸν πολέμου, Homero legitur apud Horatium in Sermon.

Funero, as, pen. corr. Iusta mortuo perfoluo, pompam funebrem duco. קָבַר kabár. GALL. Entuelir, enterrer. ITA. Sepelire, far il funerale. GERMANIC. Die leyh wolge halten/ begraben. His Entraa cuerpo muerto, hazer mortuorio. ANG. To burie. Plin. lib. 33. 6. 10. Qui funerari se iussit festertis vndecim millibus, Suet. in Domit. Cadauer eius populati sandapila per vespillones exportatum, Phyllis nutrix in suburbano suo Latina via funerauit. Horat. 3. Carm. Ode 8. funeratum dixit pro occiso vid quod sequitur pro eo quod præcedit. prope funeratus Arboris istu. [Sueton. in Tib. cap. 51. Funeratam (matrem) prohibuit consecrari. Idem Suet. in Neron. cap. 50. Funeratus est impenia ducentorum millium.]

Funeſtus, ſtatum, Pernicioſus, exitialis, inquinatus. ἑταφίος. GALLICE. Pollu pour auoir touché vn mort, malheureux. ITAL. Funeſto, che aporia morte, rotina. GERMA. Todlich/verderblich. HISP. Mortifero, mortal. ANGL. Mortuiferial, deadly. ¶ Cic. ad Attic. Maiores nostri funestorem esse voluerunt diem Allienſis pugnae, quam Vrbis captæ. Idem in Cæſil. Hoc tibi pernicioſum esse confido, & funestum futurum. Senec. Vox illa funesta Reipub. Item quod funeribus adhibetur: vt, Funesta tibia, qua ad funera canebant. [Ouidius Eleg. 6. lib. 3. Trist. Mea lumina funesti

conſcia facta mali.] ¶ Funesta arbor dicitur à Poëtis cupressus, cuius ramus poni ante domum funeream solitus sit, ne Pontitex per ignorantiam ingrediens pollueretur.

¶ Funesta familia dicebatur tantisper dum cadauer humanum non esset, neque iusta perſoluta. Nam his rebus factis pura dicebatur. Cæſius l. 28. de ſtip. ſeru.

Funeſto, ſtas, ſtare, Cæde polluo, funere inquino. ἑταφίος. GALLICE. Polluer, contaminer. ITAL. Funeſtare, contaminare, violare. GERMAN. Beflecken mit todtschlag. HISPAN. Enſujziar con la muerte de alguno. ANG. To pollute, to defile. ¶ Cic. pro Fonteio. Qui etiam ſiquando aliquo metu adducti, deos placandos esse arbitrantur, humanis hoſtiis eorum aras ac templa funeſtant. Idem pro Rabirio, Funestari concionem carnificis contagione veto. Vnde domus funeſtata, quæ aliquo funere affecta est. Plautus. Paternam domum funeſtaui. [Senec. de Consol. ad Polyb. cap. 16. Funestari ipsa puluinaria fortuna.]

Fūo, ſuis, ſui, futum, Atriquiſſimi dixerunt pro ſum. Plaut. in Amph. Nequis tam audax fuit homo, qui obuiam obſtitat mihi. Hinc manſit præteritum Fui. Vide ſuprà FVAT.

Fur, generis communis, Notæ ſignificationis eſt, à ferendo, vt quidam putant. hoc eſt ab auferendo, dictus. גָּנַב gannáb. GALLIC. Larron. ITA. Ladro, rubbatore. GERMA. Ein diebich (syn ein mann oder weyb. Hi. Ladron que hurra deſcondillaz. AN. Atheefe. ¶ Vel (vt docet Varr. lib. 14. rerum diuinarum) à furuo, nigro: quod furta clam ſiant, & plerunque nocte. Aut certe, quod Gellio magis placet, à Græco nomine fur. Ita enim antiqui vocabant quem nunc furum dicunt. Plaut. in Aulul. [ſc. 6. a. 4.] Tameſi fur mihi eſt, moleſtus non ero furi. Idem in Rud. Fures mihi eſtis. hoc eſt furamini res meas. Cic. pro Milone. Nocturnum furem quoquomodo, diurnum autem ſi ſe telo defenderit, interfici impune voluerunt. [Plaut. Pſeud. ſc. 2. a. 3. In ædibus ſunt fures. (coqui.) Prædo in proximo. Idem Mofell. ſc. 1. a. 1. Quam confidenter loquitur fur? Plaut. Aulul. ſc. 2. a. 1. Fures veniſſe atque abſtulſiſſe dicit. Ibid. ſc. 1. a. 2. Coquum, non furem rogo. Idem Aſin. ſc. 2. a. 3. Eas legiones, copias, exercitusque furum ſumus potiti. Idem Aulul. ſc. 5. a. 2. Conſige ſagittis fures theſaurarios.] ¶ Fur, item à Varrone dicitur qui ſucus in apibus nominatur. libr. 3. de Re ruſtic. cap. 16. ¶ Interdum fur capitur pro ſeruo. Virg. 3. Eclog. Quid domini facient, audent quum talia ſuis eſt. Plaut. Aſin. ſc. 3. a. 3. Virum optimum, & non ſimilem furis huius (id eſt nequiſſimi ſerui.) Et, Cui nunquam eandem rem mihi licet ſemel præcipere furi, (id eſt ſeruo nequam.)

¶ Compoſita ſunt Biſfur & Triſfur, ἑταφίος. Plautus, Verberabiliſſime etiam rogitaſon non fur, ſed triſfur, hoc eſt ſummè fur. Auri fur, qui furatur aurum. ἑταφίος. ¶ Diminutiua ſunt, Furunculus, de quo infra: & Furculus, ſecundum Priſcianum.

Furunculus, diminutiua à fur. ἑταφίος. G. Larronneau; petit larron. IT. Ladroncillo. GE. Ein kleiner dieb. HIS. Pequeño ladron ó ladroncillo. AN. A liſte ceefe. ¶ Cicero, in Piſonem. Olim furunculus, nunc etiam rapax.

¶ Accipitur etiam quandoque pro muſtella ſylueſtri, qua in cauernis cuniculi capiuntur. Alio nomine dicitur viuetra, Græcè κύνθ. ¶ Eſt & furunculus tuberculum acutum, cum inflammatione ac dolore in carnoſis maximè partibus, vt ſcribit Galenus. ἑταφίος. Prouenit ex humoribus craſſis, differtque à phymate, quod hoc maius eſt furunculo, rotundius atque planius. Plin. lib. 26. cap. 12. Paſſim & in quacunque parte, ac maximo incommodo naſcuntur qui furunculi vocantur, mortiferum aliquando malum conſectis corporibus. ¶ Eſt præterea furunculus in vitibus tuberculum in modum verrucæ eminentis: quod ſit dum ex cicatrice germen procedit. Colum. lib. 4. ca. 22. Plerunque autem germen de cicatrice procedit, quod ſiue longius proſilierit, in flagellum ſubmittitur: ſiue breuius, in pollicem: ſiue admodum exiguum: in furunculum, is ex quolibet vel minimo capillamento fieri poteſt. Ibidem cap. 14. Sed ſi reſecis facultas non erit, circumpiciendus eſt furunculus; ſi, quanuis anguſtiſſime præciſus, in modum verrucæ proximo vere materiam exigat. Dicitur furunculus, quod quaſi furtim naſcatur. [Vide Plin. 6. 22. lib. 7.]

Furinus, a, um, Quod ad furem pertinet. ἑταφίος. GALLI. De larron, des larrons. ITAL. Cio ch' appartiene à ladro. GERMA. Das 10 den dieben gehört. HISP. Cosa perteneciente à ladron. ANGLIC. Of a theefe. ¶ Plaut. in Pſeud. Nam non coquinum eſt, verum furinum eſt forum.

Furtum, ti, vt Paulus Iureconſultus, definit, eſt contraſtatio rei frauduloſa lucri faciendi gratia, vel ipſius rei, vel etiam vſus eius poſſeſſionis, quod lege naturali prohibicum eſt admittere. [Vide Gellium cap. vlt. lib. 11. In extremo.] ἑταφίος. GAL. Larcin. ITA. Furto. GERMA. Ein diebſtahl. HISP. Hurto. ANGL. Theſt, a craftie wyle to deceiue one. ¶ Cicero, pro Cluent. Hoc ipſo ſere tempore Strato ille medicus domi ſurtum fecit, & eadem eiſinodi. Idem 3. de Natur. Deorum, Conſilio tuo ſurtum factum eſſe aio: [Plaut. Aſin. ſc. 2. a. 3. In furto vbi ſis præhenſus & manifeſto verberatus. (bis) Gell. cap. 15. libr. 17. furti ſe obligat, qui longius ducit iumentum, quam vtendum cepit. ¶ De poena præhenſorum furti manifeſti, ſiue furto manifeſto & neque manifeſto: Et quid ſi furtum, & de furti generibus. Vide Gellium cap. 18. lib. 11.] Veteres tamen dicebant furtum, quicquid clam committeretur: vnde furta pro adulteriis, cuiusque clandestino frequenter legimus apud poetas, Virgil. 4. Georg. Inter quas curam Clymene narrabat inanem Vulcani, Martisque dolos, & dulcia furta. Tibul. Celari vult ſua furta Venus. [Ouidius Eleg. 1. lib. 2. Trist. Sed neque me nuptæ didicerunt furta magiſtro, (id eſt adulteria.) Ibidem, Non potuit Veneris furta tacere ſua.] ¶ Item pro inſidiis. Virgilius 11. Aeneid. Furta pro belli conuexo in tramite ſyluæ, Armato vt biuias obſidiam milite fauces. Salluſt. libr. 2. Hiſtor. Metu gentis ad furta peridoneæ.

fuscina. GERMAN. Ein fischergeeren. HISPAN. El arrexaque de tres puntas de hierro. ANGLICE. A forke or troue spear with three pointes. Erat autem hoc insigne, & velut sceptrum. Neptuni, ut in Priapea. Neptuni fuscina telum. Cicer. 1. de Natura deorum. Dant etiam Deo arcum, hastam, clypeum, fuscinam, fulmen.

Hoc etiam retiatij in gladiatoris ludis utebantur. Iuvenal. Saryri. 2. Vicerat hoc monitum tunicari fuscina Gracchi. Martial. lib. 1. Fuscina dente minax. [Vide et Sueton. in Caligula. 30.]

Fuscina, diminutivum, Parua fuscina. {δυσκιδιου, ix δίκυου. AN. A fleshe hooke or liete troue speare.}

Fuscus, 2, um, Color subniger, id est, non planè niger: qualis est Indorum Meridionalium, & Aethiopiolorum color. {חךחך} schechachér, qadé. GALLICE. Brun, obscur, tenebreux. ITA. Fosco, bruno, oscuro. GERMANICE, Brunschwarz. HISP. Bago ó parva en color. ANGLIC. Dunne or darke colour. [Terent. Scaurus de Orthogr. Furuos dicimus quos antiqui fuscos. Fuscus pilus. Plin. lib. 8. cap. 21. Fuscum Falernum, Martiain. Fuscus equus, Ouid. 2. Fasti. Hesperus & fusco roscidus ibat equo. Fusca vox est ea quæ clara aut canora non est. Quintilian. Candida & fusca vox. Suet. in Neron. 20. Exiguæ vocis ac fuscæ.] Cicer. 2. de Natura deorum, Etenim genera permulta, canorum fuscum, lenè, asperum: graue, acutum; flexibile durum. Fusca laterna. Martial. lib. 14. Cornea si non sum, nunquid lum fuscior?

Fusco, as, Est fuscum, hoc est, subnigrum facio. {δυσκιδιου. GALLI. Obscurer, rendre noir & tenebreux. ITALIC. Infoscare, far fosco, ó bruno. GERMA. Schwarz machen, eder brunfarb machen. HISP. Embrazar y descolorar á otro cosa. ANGLICE. To mak dunne, or duskie. Ouid. 1. de Arte amandi, Fuscantur corpora campo. [Ouidius. Eleg. 10. libro 1. Trist. Fuscabarque diem custos Erymanthidos vixit. Idem Eleg. 1. lib. 1. Trist. Composita est aliis fuscandi cura coloris.]

Fuscator, {δυσκιδιου, qadé. GALL. Celui qui offusque, rend tenebreux. ITA. Che fa bruno ó fosco. GERMAN. Der da dunckt farb ó der schwarz machen. HISP. Aquella obra de embrazar y descolorar. ANGLIC. That maketh dunne or duskie. Luc. 4. quicquid cæli fuscator. Eo Intelerat corpus.

Fusus Futilis. Fuscum. Vide FVNDQ. fundis.

Fvsidivs, Eceneratoris nomen, apud Horat. 1. Serm. Sat. 2. Fusus vappæ famam timet ac nebulonis. Dives agris, dives in sœnore nummis.

Fvsivs pro Furus, Antiqui dixerunt, vt Valefius pro Valerius. Autor Fvsivus.

Fvsivus, Oratoris nomen, cuius meminit Cic. lib. 2. de Oratore, Fvsivus (inquit) nervos in dicendo C. Fimbriæ, quos tamen habuit ille, non adiequitur: oris prauitatem, & verborum laticudinem imitatur, &c.

Fustio, Fulor, fusoris. Vide FVNDQ. fundis.

Fusterna, nœ, Pars abietis superior, durior, & nodosior, nam inferior, minusque nodosa Sapius dicitur. Plin. lib. 16. cap. 30. Abietis quæ à terra fuit, enodis est, hacque, quam diximus ratione, fluuiata decorticatur, atque ita Sapius vocatur: superior pars nodosa duriorque, Fusterna. Non desunt qui malint legere Susterna. Vide ABIES.

Fustis, huius fustis, mascul. gen. Baculus, supes. {שטש} schébes, קרב makkél, סךטעפ, באקטעיא. GALLIC. Vn baston. ITAL. Bastone. GERMA. Ein teilsstäck. HISP. Pala ó vara como para hostigar. AN. A cudgell. P. aut. in Amphitr. Aufere're, non abibis, si ego fustem, sumptero. [Plaut. Aul. sc. 4. a. 3. Capió fustem obrunco Gallum. Plaut. Aul. sc. 1 a 3. Me & meos conuderunt fustibus. Idem Afin. sc. 4. a. 2. Tanquam si claudus sum cum fusti est ambulandum. Idem Aul. sc. 1. a. 1. si fustem cepeto, aut stimulum in manu. Ibidem sc. 2. a. 3. Fustibus sum mollior quam vllus cinædus. Plaut. Capt. sc. 1. a. 4. Si manticulatus hæc fucro, fusti plectito. Spartianus in Seniro, Fustibus cædi sub elogio præconis. Velleius; Fuste percussus Centurio primipili ob fugam. Quintilian. Fustibus vapulasse. Plaut. Aul. sc. 3. a. 3. Impleuisti fustibus istorum caput. Plin. lib. 14. cap. 13. Inuentus inter exempla Egnatij Mecennij vxorem, quod vinum bibisset è dolio, in contemptam fuste à marito. Cicer. pro Cecinna, Quidh gicitur si glebis, aut saxis, aut fustibus aliquem de fundo præcipitem egeris?]

[Fustitidina insula. Plaut. Afin. sc. 1. a. 1.] Fustuarium, rij. Pœna quæ fuste infligitur, verberatio & castigatio quæ fit fustibus. {δυσκιδιου. GALLIC. Bastonnade, coup de ba-

ston. ITAL. Bastonata, colpo de bastone. GERMA. Die streck mit kolben óder stücken zu schalagen. HISP. Hostigamiento con vara. ANG. A beating with a stiffe or cudgell. Cicer. 3. Philipp. Nam si ille Consul, fultuarium meruerunt legiones quæ Consulem reliquerunt.

Fusura, Fusus, Vide FVNDQ. fundis.

Fusus, si, Instrumentum quod mulieres nendo digitis voluunt: à fundendo dictum, quod dum trahitur, voluendo quasi liquescit videtur. {שפוט} shephut. AN. A fuso. GAL. Vn fuseau. ITAL. Fuso. GERMA. Ein spindel. HISP. El huso para hilar. ANGL. A spindell. Plin. lib. 11. cap. 23. Latificia mox in fila tenuntur iunco fuso. Idem lib. 28. cap. 2. Pagana lege in plerisque Italix p. ædiis cauetur, ne mulieres per itinera ambulantes torqueant fusos, aut omnino detectos ferant. Ouidius libro 4. Metamorph. v ersato ducentem stamina fuso. Virg. 4. Georg. dum fusis mollia pensa Denolunt.

Futills, le, penultima correpta, A fundendo, vt Fesso videtur: aur certe, quod Valla placet, ab antiquo verbo futio, à quo & effutire proprie dicitur, quod liquorem sibi commissum non satis fideliter continet, seu protinus effundit, qadé. Futile, valis genus dicebatur, autem Donato, latissimi oris, ex altera parte arcum quod statim positum effundebarur. Vtebantur eo in sacrificijs Vestæ: quia aqua ad sacra hausta in terra ponitur: quod si fiat, piaculum est. Vnde excogitatum vas est quod stare non potest, sed positum statim effunderetur.

A quo futillus homo dicitur, qui continere tacenda non potest, sed ea effundit. {שפוט} shephut. GAL. Qui ne peut contenir ce qu'il tient oulcair, languant, inutile, vain, de nulle importance, leger. ITA. Che ne può tener secretordia, poco, inutile, leggiero. GERMANIC. Ein taffer, eder klapper, man / schwätzmant. HISP. Vn loco sin prouebos. ANGL. A babier or lying taylor. Terentius in And. - tam iners, tam nulli consilij Sum: seruum fortunæ meas me commississe futilli? Idem in Adelph. Tu quantus, quantus es, nihil nisi sapientia es: Ille futillis, somnium. Accipitur etiam futillus pro vano, leui & inutili. Cic. 1. de Nat. Deor. Futiles, commentitæque sententiæ. Sic Plin. lib. 33. c. 2. causam futilem vocat, quæ leuis est, & nullius momenti. [Gellius cap. 8. lib. 4. Inbelles & futiles competitoris.]

Futitas, asis, Vanitas. {שפוט} shephut. GAL. Legereté, vanité en parler. ITALIC. Leggierosa, vanità. GERMA. Leichtfertigkeit / vunnst raderten. HISP. Locura, vanidad en palabras. ANGLIC. Lightness, foolish babling. Cic. 2. de Natur. Deor. Hæc & dicuntur, & creduntur stultissime, & plena sunt futilitatis, summaque leuitatis.

Futile, aduerbium, Pro futiler. {שפוט} shephut. GALLICE. En vain inutilement. ITALIC. In vano, inutilmente. GERMAN. leichtfertig / tigt / sch / onnustlich. HISPAN. Locay vanamente. ANG. Vainely, babblingly. Ennius in Phanicæ, ut citat Nonius, Vt quod factum est futille, amici nos feramus fortiter.

Futro, is, Effundo. {שפוט} shephut. GAL. Esandre dehors. ITALIC. Mandar fuori. GERMA. Aufgießen. HISPAN. Echar de fuera. AN. Te bable foolishly. A quo componitur Effutio, de quo paulo ante in dictione FUTILIS.

Futris, Vas aquarium, quo aqua in triclinium infundebatur. Sic pontinus.

Futo, as, Redarguo: à quo Confuto, & Refuto. {שפוט} shephut. Vide in dictione REFUTO. Cato futauit vlu seip, pro sepius fuit.

Futatim aduerbium antiquum, idem est quod profusim. Plaut. in Trucul. Futatim nomen ireum commemorouit ter.

[Futuo, is, ere, Obscœnum verbum significat rem cum muliere habere, unde Gallicum verbum Foutre, vtrunque à Græco φουδω, siue φουδω id est sero, planto, semen eitcio, genero.]

Futum, ti, Vas aquarium quo in triclinio aquam infundebant, à fundendo dictum. Var. 4. de ling. Lat.

Futurus, a, um, Consequens, insequens; polterus, reliquus, impendens. {שפוט} shephut. Cic. Ait. 93. Sed illum eum futurum puto quis esse debet. [Ouid. 13. Metamorph. Fuga tarda futura tibi est. Plaut. Pseud. sc. 1 a. 1. Arque id vnde futurum nescio, nisi quia futurum est. Plaut. Men. sc. 1 a. 2. Quid modi futurum est illum quætere Ouid. Eleg. 8. lib. 1. Trist. Augurium ratio est & coniectura futuri. Plaut. sc. 2. a. 4. Quid mihi futurum est, qui tibi hanc operam dedisti? Idem Mostell. sc. 3. a. 1.]

FUTERNVS, Ptol. Ferentanorum fluuius: Typertus alius.

LITTEA muta est, quæ in verborum præteritis mutatur in c: vt Lego, lectus; Ago, actus. Aliquando in f. vt Spargo, sparsi. Mergo, merfi. Aliquando in x, vt Rego, rexi. Pingo, pinxi. In Græcis quibusdam dictionibus nos G. pro K substituimus: nam quod illi γογος, nos cygnus: quod illi γογιο: nos gobius, vel gobio scribimus. [Confirmat id Terent. Scaurus de Orthogr. C. inquit. conguationem cum G. Ideo alij di-

cunt Caunacen, alij Gauncen: alij Camelum, alij Gmelum.] In notis antiquorum, G. gaudium, gens, Genius, vel Gellius, Gaius, gratia. G. A. grauis G V G. genio augmenti. G. A. V. gaudius vera, vel vestra. G. B. gens bona. G. D. gaudium. G. D. gens dolosa.

G ante A GABA, per simplex b. {שפוט} shephut. qadé. Iosepho lib. 5. Antiquit. Indar. Galliarum oppidum est. GABALE, es, {שפוט} shephut. qadé. Premontorijs est in ora Syria; in quo sita est Laodicæa libera ciuitas. Author Plin. lib. 5. cap. 20. Hodie Gibel. GABALES, apud Plin. lib. 4. c. 18. Aquitanix populi sunt. GABALVS, Romanorum Imperator fuit omni genere luxus ege-

G

minatissimus : qui quum se solem appellari veller, quem Græci ἡλιος vocant, composita dictione vocatus est Heliogabalus. *Author. Sernius.*

GABALVM, γαβαλόν. Oppidum Auernorum, in ea parte Gallix Aquitanicæ situm, quæ Narbonensem prouinciã spectat. Hinc Gabales, γαβαλιεῖς, populi, apud quos olim fiebat optimus caseus.

Gabalus, pen. prod. Apud veteres crux, siue patibulum dicebatur. *Varro*, Nos barbari quod innocentes in gabalum suffigimus: homines vos, non barbari, quod noxios absolutis: *Nonius.*

GABĀS, {גבאס} ghībās. γαβας. Olim metropolis & regalis ciuitas Heuæorum, & nunc (ut refert *Hieronymus*) ostenditur villa eodem nomine ad quartum miliarium à Bethete contra Occidentalem plagam iuxta Rhama, vbi Solomon oblati victimis diuinum meruit oraculum.

Gabōnitæ, pen. prod. {גבונים} ghībōnīm. γαβωνιται. Populi in Gabaon habitantes.

Gabātā, x, pen. corr. {קערב} keř arāh. τὸ κρεῖττον, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ μὴ τῆς ἐπιπέδου. **GALLICE**, Vt plat creux à mettre viande, vne gatte ou iatte. **ITALICE**, Vaso concuum di viuande spiatto. **GERM.** Ein schüssel oder bta. **HISPAN.** A sayfor ò escudilla de faldas. **AN.** A plasser, or a brode dishelik a charger. Vaso concuum, eludius, pulmentariisque aptissimum. *Martial. lib. 7.* Transcurrunt gabatæ, volantque lances. Et alibi, Sic implet garabæ, paropside que.

GABATHA, {גבתא} ghībāth. γαβθα. Vrbs Galilææ, test. *Iosepho. lib. 6. Antiquitatum.*

GABAVPOLIS, γαβαυπολις, Oppidum Galilææ. *Steph. ex Iosepho Antiq. lib. 4.*

GABBĀ, Per duplex bb, {גבבא} ghībāb. γαββα. siue (ut alij scribunt) Gabaa Syriæ vrbs.

GABIENVS, Fortissimus dux classium Cæsaris à Sexto Pompeio captus, eiusdem iussu incisa ceruice iacuit in litore tota die. Deinde quum aduerseretur, petiit vt Pompeius ad se venire, restatus se ab inferis remissum, habere quod nuntiaret. *Ex Plin. lib. 7. c. 52.*

GABĪ, orum, γαβι, Volscorum vrbs fuit LXX. millibus passuum ab Vrbe distans, à Galactō & Bio fratribus Siculis condita, sicut scribit Solinus, fraude Sexti Tarquinij superbi filij in Romanorum ditionem redacta, ut tradit *Liv. lib. 1. ab Vrbe*. Gabiorum meminit & *Virgilius lib. 6. Æneid.* Hi tibi Nomentum, & Gabios, vrbemque Fidenam, Hi Collatinas imponent montibus arces.

Gabinensis, adiectiuum. *Plin. lib. 2. cap. 94.* Quædam verò terræ ad ingressus nemunt, sicut in Gabinensi agro non procul vrbe Roma.

Gabinus, a, um, vt Gabina Iuno, *Virg. 6. Æneid.* Vrbs Gabina. *Ouid. 2. Fast.* Robore freta Gabino, *Claud. 3. Paneg.*

GABINVS, Romanus, qui Ptolemæum Auletem Aegypso pulsam in regnum reduxit, præfidiumque illi, quo aduersus suorum infidias tutior esset, ex suis copiis reliquit. *Author Ptolemaeus in vita Pompeij.*

Gabinus cinctus Toga erat (sicut docet *Sernius*) sic in tergum reiecta, vt vna eius lacinia reuocata hominem cingeret, quo vestimenti genere utebatur Consul bella indicturus. *Virg. 7. æn.* Ipse Quirinali tabea cinctusque Gabino Insignis referat stridentia limina Consul. Eodem etiam Decius inducos fuisse legitur, quum se pro Republica deuoueret.

GABINVS, Presbyter, cuius Romanus, iussu Diocletiani Imperatoris in carcerem coniectus est, ibique iam extinctus, quod Christianam profiteretur religionem. Frater fuit Caij pontificis, pater Sufannæ virginis & martyris, quæ nuptias illij Diocletiani recusauit. *Volaterr.*

GABRIEL, {גבריאל} ghābriēl. γαβριηλ. Vox Hebraica, quam Latine Dei fortitudinem interpretari possumus. **GERMAN.** Giercke Gotes.

GADAREVS, γαδάρων, Sophista, qui prius more mendicorum peregrinabatur. Maximiani beneficio Consulatum adeptus est.

GADARA, {גדרא} ghedherāb. γαδαρα. Ciuitas est in Decapoli Syriæ, non longe ab Alcalone, ex qua ortus est Theodoros Rhetoricæ professor, quem *Syrabo* sua ætate floruisse testatur. Meminit huius oppidi & *Pun. lib. 5. c. 18.*

GADÉS, dium, γαδύς, τὰ. Vulgo *Galizo, Caliz.* Dux insulæ sunt, teste *Plin. lib. 4. cap. 21.* vltro finem Beticæ prouinciæ, & in extremo nostri orbis versus Occidentem, vbi Europa ab Africa diiungitur. **GERM.** Zwei Inseln zu Cusselst nâben Hispanien in Meer gelegen in der vndermarck Europæ vnd Africa. Harum maior, Erythria dicta est à Tyris ab Erythraeo mari otundis, qui in hac insula urbem condiderunt. Distat à Calpe, teste *Strabone*, septingentorum quinquaginta stadiorum intervallo: parua quidem insula, sed virorum dignitate excellens. In qua Equestris ordinis Gaditanos (γαδιτανος, γαδριται, γαδιστοι, γαδιστοι) quingentes in vno censu numeratos aliquando fuisse compertum est. Insula hæc vbi continentis est proxima, interluit fretum DCC. non amplius pedum.

¶ Huic adiacet altera insula minor, & ipsa Gadis appellata, vnius tantum stadij Euripo interlabente ab altera dimrempta, in qua tanta est pabuli læticia, vt pecudum ibi pascentium lac serum non efficiat, neque ex eo caseus fieri possit, nisi multa admista aqua. Quia illud etiam traditur, pascentes in hac insula pecudes, nisi subinde sanguinem exaurias, intra triginta dies pinguedine suffocari. Quæ res Poetis occasionem videtur ministrasse eorum quæ de Geryonis armentis fabulari sunt. *Author est Syrabo lib. 3. Plin.* tamen vult Geryones in maiori

insula habitasse.

¶ Declinatur autem hoc nomen in vtroque numero, dictum enim Gadis in numero singulari pro alterutra harum insularum: vel in plurali numero Gades. *Plin. lib. 4. cap. 22.* Gadis longa est XII. lata III. M. passuum.

Gaditanus, na, num, pen. prod. γαδιτανος. vt mare Gaditanum, Vulgo *Estrecho di Gibatar*, & Gaditanæ puellæ, quæ agilitatis lasciuæque nomine olim in pretio fuerunt.

Gaditani oriundi à Tyris: *Lucanus*, Tyrisque à Gadibus hospes.

GADIR, vnico d scribendum, quemadmodum & Gades, quum vtriusque eadem sit origo. Est autem Gadir vrbs opulenta in Gadibus, quæ antea Tartessos dicebatur ταρτησσοῖς. Vulgo *Caliz*. Rufus Auienus in descriptione orbis, Gadir prima fretum solida supereminet arce: Atollitque caput geminis inserta columnis: Hæc Continusa prius fuerat sub nomine priuco. Tartessusque dehinc Tyrinij dixere coloni: Barbara quinetiam Gades hanc lingua frequentat, Pœnus quippe locum Gadir vocat vndique septum. Quibus in versibus Auieni hoc animaduertendum est, quod prima Gadir dixerit, tæminio genere vsus. *Sallustius tamen lib. 3. Hist. referent. Prisciano*, vsus est in neuero genere. Tartessum (inquit) Hispaniæ ciuitatem, quam nunc Tyrinij mutato nomine Gadir habent.

Gadira, Punicum vocabulum est, teste *Plin. lib. 4. c. 22.* quo illi septum significant. Vnde insulæ dux non procul ab ostio maris Mediterranei, Gades appellata sunt: & insigne in illis insulis oppidum, Gadir est appellatum.

GAEON, à *Iosepho* dicitur esse Nilus. Rectius scripserit *Crito*.

GAETVLIA, γαιτωνία, *Stephano*, Africa interioris regio est, Garamantibus proxima. **GERM.** Ein sandstasse desiueneren Africæ, cuius incolæ Gætuli appellantur, qui primi omnium Africanum tenuisse dicuntur, nullius imperio subiecti, nullasque habentes domos: sed vbi eos nox deprehenderat, pernicetantes, carnæque ferina, & terræ pabulo vicitantes. *Author Salustius in Turgha.* Habet autem hæc dictio duas primas syllabas productas, quum diphthongo scribatur apud Græcos. *Virgilius 5. Æneid.* aut captam ducat Gætulus Iarbas? *Iunen.* Quum Gætula ducem portaret bellua luscum.

GAGAE, γαγαι, Lyciæ oppidum ad Gagem amnem: à quo & nomen accepit. *Author est Steph.*

Gagates, {γαγάτις} GAL. Agathe, certaine pierre precieuse. **ITAL.** *Petra preciosa.* **GERM.** Ein edelstein/eritz wölkendes sey ein so warh agestit. **HISPA.** El azanaje. **ANGL.** A jeat stone. Nomen lapidi in Gage Lyciæ fluuii primū reperci: quauis etiam in Anglia abundet. Hic lapis, quauis rudis & rusticus videatur, diuini tamen nescio quid in se habet. Ignem enim alit in tæternis, solo oleo extinguibilem *Plin. lib. 36. cap. 19.* Gagates lapis, nomen loci & amnis habet Gages Lyciæ. Niger est, planus, punicofus, non multum à ligno differens: leuis, fragilis: odore, si teratur, grauis. Fictilia ex eo inscripta non delentur. Quum vritur, odorem sulphureum reddit: mirumque, accenditur aqua, oleo restinguitur. Fugat serpentes ira, recreatque vulæ strangulationes. Deprehendit fonticum morbum, & virginitatem sufficit. *Hæc Plin.* cui per omnia ferè conuenit cum *Dioscoride*, eo tamen excepto, quod gagatem aqua accendi tradit, & oleo restingit quod à *Dioscoride & Nicandro* Thracio lapidi verius tribuitur: cuius naturam *Plinius* cum gatate videtur confudisse.

GAGES, γαγαι, Lyciæ fluuius est, Phlagyopolin ciuitatem præterfluens: in quo gagates lapis primū inuentus est. *Author. Dioscor. lib. 5.*

GALAAD, {גלעד} ghilēdh. γαλααδ. Mons est à quo ciuitas in eo condita sortita est vocabulum, quam & accepit de Amorrhæorum manu Galaad filius Machi filij Manasse.

Galacion, idem quod Galion apud *Dioscor. lib. 4. c. 95.*

Galactis, Tithymallus, apud *Dioscor. lib. 4. c. 168.*

Galactites, γαλακτις, Gemmæ genus lactei coloris, teste *Plin. lib. 37. c. 10.* Est præterea galactites lapis cineritij coloris, qui cori madafactæ attritus, liquorem reddit colore & sapore lacti non dissimilem. Hic meliticiæ per omnia similis est: hoc vno differt, quod succus in quem dissoluitur, remissioem habeat dulcedinem. *Vide Galen. lib. 9. Simpl. & Dioscor. lib. 5.*

Galactobadalon, apud *Plin. lib. 29. cap. 9.* idem quod Galcobdolon, & Galiopsis, apud *Dioscor. lib. 4. c. 95.*

GALACTOPHAGI, γαλακτοφάγοι, Cognominati sunt Mysiæ & Thraciæ populi, quod lacte alerentur. **GERMAN.** Milchtrammer/die vdtæter in Myſia vnd Thracia, quos *Hom. 13. Iliad.* hominum iustissimos appellat, propterea quod tenui victu contenti, ab omni iniuria sese continerent.

GALACTOPOTAË, arum, penult. corr. γαλακτοπότης, Lactis potu vtentes. Quo cognomine dicti sunt populi aliquot in Scythia Europæa ex Nomadum Getarumque genere. **GERM.** Milchtrammer/die vdtæter in dem nâchere vnd Entreisſchen Scythia. *Colum. lib. 7. cap. 2.* Quibusdam nationibus frumenti expertibus victum commodat, ex quo Nomadum, Getarumque plurimi, γαλακτοπότης dicuntur.

GALADA, vel Galadenæ, vel Galaditis, regio Arabiæ. *Author Stephanus.*

GALADRAE, γαλαδραῖ, Vrbs Macedoniæ in Picria. *Author Stephanus.*

GALADRYS, γαλαδρυς, Mons quidam à Galadro Emathij filio dictus. *Stephanus.*

GALANTHIS, γαλανθίς, Vrbs est in fabulis, Alcimenæ ancilla fuit, quæ quum domina sua partus doloribus laborans, à Iunone ne pareret

reret impediretur, mira astutia dicitur deam eluisse { GERMANIC. Die haußmaga Altonene/velche de Gdaim Juno in ein wöselin verman-
dte hat. } Læto enim vultu egressa cubiculum, in quo illa parturie-
bat, poperisse iam heram simulat, eoque nomine palam diis gratias
agit. Cuius verbis fidem adhibens Luno, resolutis, quas peccatim
iunctas habebat, manibus surrexit, pellicem parienti tempus con-
cessit. Verum quum Galanthis ob eam rem tam prospere gestam
nimium sibi placeret, deamque etiam risu & insultatione prosequer-
etur, illa ancillæ procacitatem ægré ferens, in γαλῶ, hoc est, muste-
lam eam dicitur transformasse, hac addita pœna, ut ore, quo præci-
pue peccauerat, pareret. Tâte exequitur hanc fabulam *Ovidium 9.
Metam.*

GALARINA, γαλαρινα, Vrbs Sicilia à Margo Siculo condita. Dicitur &
regio Galaria. *Steph.*

GALATHA, γαλαθία, Theocrito, Nympha marina Nefei & Doridos fi-
lia, à lactis candore sic dicta, γαλα enim lac significat. *Virg. 7. Eclo. Ne-
rine Galateæ, thymo mihi dulcior Hyblæ.*

GALATI, γαλατῆς, Regio minoris Asiæ, ab Oriente Cappadociam &
Halym fluvium, ab Occidente Bithyniam & Asiam, à Meridie Pam-
phyliam, à Septentrione Pontum Euxinum habens. { GERMANIC. Ein
Landtschafft des munderen Nise/losses gegen Mithnach an das Euxi-
nischen Meer, sonst an Cappadociam/Pamphyliam/Bithyniam. } A qua
Galatæ populi. *Luc. an. lib. 7. Istis parce precor, viuant Galatæ que, Sy-
riæ que Hæc Gallogræcia dicitur, populi que ipsi, Gallogræci. Nam
quum à Rege Bithyniæ Galli simul & Græci in auxilium vocati ve-
nissent, partem regni tenuerunt, & ab vtriusque populi Gallogræci
sunt dicti.*

GALATA, A Pomponio & Mela numeratur inter insulas Sicilia adia-
centes, non procul à Melira.

GALAXÆRA, Nympha marina à lactis candore sic dicta.
GALAXIA, γαλαξία, Gemma est lactei coloris, incurrentibus sanguineis
venis distincta. *Plin. lib. 37. c. 10.*

GALBA, Sergius, ut auctor est Sueton in Galba, Nobilis Romanus orator
insignis, qui quum Hispaniam provinciam Prætor obtineret, con-
uocato populo, tanquam de commodis ipsorum acturus, x x. Lusit-
anorum millia trucidauit. Eius frequens est mentio apud *Cicer. in
Bruto.*

* *Valerius* a utem dicit, eum trium Lusitanæ ciuitatum conuocato
populo, tanquam de commodis eius acturum, nouem millia homi-
num trucidasse, *Pedanius* ait, eum pro direptis Lusitanis accusatum
à Catone, duosque amplexum filios prætextatos, absolutum propte-
rea misericordiam fuisse.

Galba, βε, Vermiculus mire exilitatis, qui nascitur in esculis, à quo quis
primus Sulpitorum cognomen Galbæ tulit, ab exilitate ita vocita-
tus est: quem alij econtrario, quod præpinguis fuerit, ita nominatum
scribunt, Talem enim Galli vocant Galbam. Alij quod oppidum
Hispaniæ frustra diu oppugnatum, illis demum galbano facibus suc-
cenderit. Nonnulli quod in diurna valetudine galbeo, hoc est re-
mediis lana inuolutis assidue vteretur.

GABA nūm-ni, penultima correpta, { *כננתן cselbenah.* } Succus est siue
lacryma ferulæ in Syria nascentis, quam metopium vocant, *teste Di-
oscor. lib. 3. Græci γαλβανον dicunt per γ, nostri murata aspirata in suâ
mediam Galbanum vocant. } GALLIC. Vne espece de gomme ap-
pelee galbanon. ITALIC. Galbano gummo. GERM. Ein gūmme dises
nammens. HISP. A. galbano. ANGLIC. A kind of gumme called galba-
non. } *Lucan. lib. 9. Hæc ebulum stridet, peregrinaque galbana sudant.
Plin. lib. 12. cap. 25. Dat & galbanum Syria, in eodem Amano monte
è ferula, quam eiusdem nominis resinæ modo flagonitum appellant.
} Est etiam hoc nomine genus vestimenti delicatiorum, à colore al-
bo, ac sublucido, quod nullus habet pilos. } GALLIC. Vne forte de
vêtement blanc, duquel vloyent les delicats. ITALIC. Habito bian-
co da gente delicata. HISP. V. estidura di color bianco. ANG. A kind of gar-
ment which delicate folks did vse. } *Lucret. Satyr. 2. Cærulea indurus
scutulata & galbana rafa.***

Galbanatus, γαλβανωτῆς, Gal. Vestu d'vn tel habit ITALIC. V. estido con
tate habito. GERM. Mit einem solchen weissen troid angethen. HISP. V. es-
tido de aquel color. ANG. Clothed with such a garment. } Nomen simie
participio formauit *Martialis*, quod est Galbano indurum: accipi-
turque pro homine molli & effeminato: *Iacët* (inquit) occupato
galbanarus in lecto.

Galbaneus, a, um, adiectiuum. } γαλβανωτῆς. GAL. De galbanon. ITALIC.
Di galbano. GERM. Das von dem gummi istigenant galbanum. HISP. Co-
sa de galbano. ANG. Of the gumme galbanon. } *Virgil. 3. Georg. Galba-
neoque agitare graues nidore chelydros. Idem 4. Georg. Hinc iam
galbaneos suadebo incendere odores.*

Galbinus, a, um, penultima producta. Mollis & lasciuus. } *גורן saruâot.*
GALLIC. Mol. delicat. lascif. ITALIC. Molle, lasciuo, lussurioso. GERM.
Weichheit. Igeyt HISP. Enflaquecido, luxurioso. ANG. Delicat. } *Mari-
tialis Galbinos habet mores. Tunica quoque galbina à colore dicta
est. Flanius Vopiscus in Aurel. Inter hæc fuit tereticus chlamyde occæa
tunica galbina. Quamquam in hoc Vopisci loco malim legere Tu-
nica gabina.*

Galbeum, Ornamentum muliebris generis *Festus*.

Galbulâ Auicula quæ vis maturefcenibus, calamis & retibus capi-
tur. *Martialis. lib. 12. Galbulâ decipitur calamis & retibus ales. Turget
adhuc viridi quum rudis vna mero. Quidam eandem esse existimant
cum ea quam Græci ἐπιπύρι appellat. Quod an verum sit, ipsi vide-
runt. Plinius certe lib. 17. c. 11. auctor est, quem Græci ἐπιπύρι vocant à La-
tinis galgulum appellari.*

Galbulûs, Pilula cupressi arboris in qua semen reconditur. } *σφαγιδιον
me uopaciore.* GALLIC. Noix de cypres. ITALIC. Nosse di cipresso.
GERM. Cypressennuß. HISP. El agalla de cypres. } *V arro libro primo de
re Rust. capite 40. Non enim galbuli qui nascuntur, ita est tanquam pi-
le paræ corticis id semen, sed in his intus primigenia semina de-
dit natura.*

Galê, les. } γαλλῆ. GAL. Vne belette. ITA. *Donnola.* GERM. Ein weissein.

Hrs P. Comadreja. ANG. *A weefell.* } A Græcis appellatur animal illud
notum quod Latini mustelam nominant: vt nullus argumentis *Si-
pontinus* recentiorum omnium Græcorum errorem redarguens, qui
telem γαλῶ nominat. Nam quæ de Gale tradit *Aristoteles*, eadem o-
mnia mustelæ assignat *Plinius*, neque ad felis naturam possunt ac-
commodari.

Galea, lex Instrumentum est ferreum ad capitis munitionem inuen-
tum. } *γυλιος cho bân. κέρος, δεικμαραλῆα.* GALLIC. Heaume, armet, vnê
falade, bonnet de fer. ITALIC. Celata, elmo. GERMANIC. Ein heilmbe
rethaub. HISPANIC. El capacete, yelmo, armadura de cabiza. ANGLIC.
An helmet or sallet. } *Plaut. Amphitr. Frater trudebat fratrem hasta
& galea. Ouidius 13. Metamorph. Ipse nitore galeæ claro radiantis ab
auro insidias prode. Idem Eleg. lib. 4. Trist. Canitiem galeæ subli-
cioque meam. Liuius, Galeæ cornua. } Est autem galea, *teste Diodoro*,
crista capitis de corio, quum sit Cassis de lamina. Dictaque Galea
Varroni, à Galero quo multi antiquorum vsi sunt. Conum, curuatu-
ram galeæ quæ in ea præminet dicimus, super quam cristæ sunt.
*Lego apud Alexandrinum Neapolitanum lib. 1. quo loco refert insignia
Galearum apud diuersas gentes, Cymbris nostris, arque Teutonibus
in vsu fuisse, vt galeas contegerent horrentium liuaribus animalium,
quo in aciem delati visu essent truculentiores. Plinius libro septimo,
capite quinquagesimo, sexto. Galeam, gladium, hastam Lacedæmonij
inuenere. Varro à galero deducit, quamquam videtur potius *κάλυπτ
γαλλῆ*, à fele. Olim enim ex diuersorum animalium pellibus confi-
ciebantur. Quod patet ex ipsis nominibus apud poetas. Sunt
enim apud illos *κάλυπτ γαλλῆ*. Sunt etiam quod ex felina pelle fiant,
γαλλῆ dictæ. γαλλῆ enim felis est, vel simile animal ei quod vocant
λεπὴ. Quare & *Homerus* quoque *ἰουδαίω*, galeam vocat. *Hæc ex Sta-
ligeri in Varr.***

[Galeola x. Diminutiuum (id est parua galea) *Diomedes lib. 1. Item est
genus vasis sinuosi.*

Galeo, as, Galeam induere. } *κατατος ἐδύο, κρατες ὀπιζῆα.* GAL. S'armer
d'vn armet, se couurit d'vn heaume. ITA. V. estire celata, armarsi di elmo
GERM. Ein heilm auffsetzen. HISP. Armar con yelmo è capacete. ANG. To
put on an helmet. } *Hircius 5. De bell. Afric. Milites in campo iubet ga-
leati, & ad pugnam parari.*

GALÊTUS, Galea indutus. } *ὁ κρατος ἐδύο, κρατες ὀπιζῆα.*
GALLIC. Heaumé, qui a armet en teste. ITALIC. Chi ha celata è elmo
in testa. GERM. Der ein heilm auff hat. HISPAN. Armado de capacete è
yelmo. ANG. That hath an helmet. } vt, Galeati, galeis recti milites sunt.
Galeata Minerva, apud *Cic. 1. de Natur. deor.* Et barbati quidem Iouis,
galeatæ Minervæ.

Galena, Dicitur plumbi & argenti vena communis, quæ & *μαρτύριον*
vocatur. *Plin. lib. 34. c. 18. Est & molybdæna, quam alibi galenam vocat
cauimus, plumbi & argenti vena communis. Quo pacto autem confi-
ciatur galena, docet idem Plin. eodem lib. 1. c. 19. Plumbi (inquit) nigri
origo duplex est. Aut enim sua prouenit vena, nec quicquam aliud
ex se parit: aut cum argento nascitur, mistisque venis confiat. Eius
qui primus fluit in fornacibus liquor, stan num appellatur: qui secun-
dus, argenteum: qui remansit in fornacibus, Galena: quæ portio est
tertia addita venæ.*

GALÊNVS, penultima producta, γαλλῆνός. Nomen medici excellen-
tissimi, ex Pergamo Asiæ vrbe. } GERMANIC. Ein außbündiger
artzet außs Asia hürtig. } Floruit temporibus Traiani aduicæ An-
tonini Pij temporæ. Plurima reliquit de re medica conscripta vol-
lumina, quæ hodie omnium teruntur manibus. Scriptis & dictiona-
rium in omnia Hippocratis opera ordine literarum. Fama est 140.
annos vixisse.

Galeolâ, cum accentu in antepenultima, Vas sinuosum, à galeæ simi-
litudine dictum, auctore *Nonio. V arro de vita populi Rom.* Vbi erat vi-
num in mensa positum, aut galeola, aut sinum.

GALÊOTÆ, γαλλῆοται. Erant vates quidam in Sicilia & Attica: à Galeote
Apollinis filio, qui frater Telmestis eius fuisse traditur, qui Telmestium
vrbem in Caria condidit, oraculo ex Dodona accepto. *Aelianus*
scribit Dionysium tyrannum Galeotas solum consulere in Sicilia,
*Meminit horum Cic. libro 1. de Diuinat. quum ait, Huic interpretes por-
tentorum: qui Galeotæ tum in Sicilia nominabantur, responde-
runt, & c.*

Galêos, γαλλῆος. Piscis est à Rhodiis olim maximo in pretio habitus,
qui à nostris etiam mustella dicitur. *Plin. lib. 32. capite secundo.* Quod
ad repugnantium rerum attinet, quam Græci antipathiani vocant,
nihil est venenatius vsquam, quam in mari pastinacea, vt pote
quum radius eius arbores necari diximus. Hanc tamen persequitur
galeos.

GALÊOTÊS, γαλλῆοτῆς. Species est stellionis, Plinij temporibus Italiæ
incoegitum. Hic & colores & ascalabores appellatur. *Plin. lib. 29. c. 4.
Scorpionibus maxime contrarius inimicem itellio traditur, vt visus
quoque pauorem his afferat, & torporem frigidi sudoris. Hanc Græci
colentem vocant, & ascalaborem, & galeotem. In Italia non nascitur,
Est enim hic plenus lentigine. stridoris acerbi, & vescitur: quæ omnia
à nostris stellionibus aliena sunt.*

GALÊPVS, γαλλῆος. Vrbs Thraciæ & Pæonum, auctor *Steph.*
Galêrita, pen. prod. Auis quæ nunc alauda dicitur. Varro gallericum
appellat, quia plumam elatam in capite habet galeri similitudine.
} *καρδαλός.* GAL. Alouette. ITA. *Lodola.* GERM. Ein terch. HISP. Cogu-
jada. ANG. *lark.* } *Plin. lib. 10. c. 49. Quæque de vna aue galeritâ
priuatim commemorat.*

Galêra, x. idem quod Gal rus, vsus est C. Græchus apud Censores, vt
auctor est *Sospiter*. } Inde Galericala, parua Galera. Inuenitur etiam
Galeria, quo vsus est *V arro de actione sienica 2. auctore Sospitero.* Itaque
non leuiter emendandum est, id quod legitur apud *Festum*, Galea-
ria à Galearum similitudine dicta.

Galêrus, ris, siue galerum, i. nut. pe. pr. Pileus rotundus à galcæ similitu-
dine dictus vt inquit *V arro.* } *γυλιος mightabân. κωνήματα.* GAL. Vn
petit chapeau ITA. *Capello.* GERM. Ein hut HISP. El bonete è sombrero.
ANG. *An hat.* } *Stat. lib. 1. Thebaid. Et temperat astra galero. Lucret. Sat.*

6. flauo crimen abscondente galero. [Gellius cap. 15. lib. 10. Is solus (flamen Dialis) album habet galerum, &c. Apuleius Apolog. 1. Pontificum Galerum, lituus Augurum. Sueton. in Nerone. c. 26. Cum pileo aut galero (nocte ire.)] Accipitur interdum pro coma aliena, quam ad galeri effigiem formatam capiti ita aptare solemus, vt inter nosci non queat. *οὐδὲν, μίμνῃ* Hoc apud Sueton. in Caligula capillamentum nominatur.

Galericulus, siue galericulum, diminutiuum. ἡ γαλιόου, μίμνῃ. **GALLIC.** Petit chapeau. **ITALIC.** Picciolo capeallo. **GERM.** Ein hütlein, tappen. **HISP.** Pequeño bonete de sombrero. **ANG.** A little hat. Sueton. in Othone cap. 12. Galerico capiti propter raritatem capillorum adaptato, & annexo, vt nemo dignosceret. [Item, Martial. Epigram. 50. lib. 14.]

GALĒVS, si, penultima producta, γαλλός, Fluuus iuxta Tarentum. Virgilius lib. 2. Georg. Quia niger humectat flauentia culta Galefus. Horat. 2. Carm. Ode 6. Dulce pellitis ouibus Galefi flumen.

Galgulus, li, ἡ γαλλός, Auis est quæ si spectetur à quopiam morbo regio laborante, sanatur æger, & auis emoritur. Plinius libro 33. capite undecimo, Auis icterus vocatur à colore: quæ si spectetur, sanari id malum tradunt, & auem mori. Hanc puto Latine vocari galgulum.

GALLIÆ, læ, penultima producta. ἡ γαλλία, γαλλία. Nomen duarum regionum, ex quibus vna Galilæa Gentium vocatur, vicina Tyrorum finibus, vbi & Salomon viginti ciuitates donauit Hyram Regi Tyri in sorte tribus Nephthali. Altera Galilæa dicitur regio sita ad Tyberiadem, & stagnum Genezaret in tribu Zabulon. Plin. lib. 5. cap. 14. Pars Iudææ Syriæ contermina, Galilæa vocatur.

Galla, Fructus quercuum. ἡ γαλλία. **GAL.** Noix de galle. **ITA.** Galla. **GER.** Eucapset, oder gallapset. **HISPA.** El galla para tintar. **ANG.** A gall nut. Plinius lib. 20. cap. 20. Ceruicis dolores cum galla & lini semine pari mensura sedat. Virgilius 4. Georg. Proderit & consum gallæ admiscere saporem. Gallam bibere æ rugas conducere ventri, quum ait Lucilius, præmonet parsimonia esse vtendum, neque guttæ indulgendum, ventremque coarctandum. Festus.

Galla etiam instrumentum est futorium, ἡ γαλλία, subula. Macrob. Saturnal. lib. 2. cap. 2. Plancus in iudicio forte amici cum molestum satem destruere vellet, interrogauit (quia futorem sciebat) quo artificio se tueretur. Ille vrbane respondit, Gallam subigo Sutorum hoc habetur instrumentum, quod non infacetè in adulterij explorationem ambiguitate conuerit. Nam Plancus in Meuia Galla nupta male audiebat.

GALLIÆ, siue Gallæci, γαλλοὶ, Vulgo Galleggi, Hispaniæ populi sunt Gallis similes. Martial. lib. 1. Nec quæ Galliaico linuntur auro. Sunt tamen qui hoc loco apud Martial. legant Galliaico per secundam consonantem.

GALLACIÆ Vulgo Gallizia. Regio est citeriori Hispaniæ, cuius descriptionem vide apud Plin. lib. 4. c. 20. **GERM.** Ein Landtschafft in Hispanien/ heisset 168 Gallizia.

GALLIÆ, ἡ γαλλία, ἡ γαλλία, Stephan. καλογαλλία. **PTOLEMEO.** **ANGLIC.** France. Vulgo France. Europæ pars: & à candore populi dicta. Gala enim lac Latine dicitur: Nam montes & rigor cæli ab ea parte Solis ardorem excludunt, vt eorum corpora non colorentur. Est autem triplex, Togata, Comata, & Braccata. Gallia Togata dicitur Cisalpina, quæ scilicet inter Alpes est, & Rubiconem fluuium, antiquum Italiæ limitem: ita dicta, quod populi illi Romanorum more, toga vterentur. **GERM.** Lombardey/ wirt teg Statten su gerechnet. Braccata autem Gallia, dicta est Gallia Narbonensis, Romanorum provincia: à braccis villosæ vestis genere appellata, quibus peculiariter eius provinciæ homines utebantur. **GERMANI.** Die prouinc oder Detphinat. Comata cognominatur omnis transalpina Gallia, à comæ nutriendæ studio. **GERM.** Das ganze land so zwischen den Meer/ den Dienevall vnd Alpegebirg/ auch dem Dibein begriffen wirt / weiches größter theil ietz Franckreich genant wirt. Hæc rursus in tres partes diuiditur, Belgicam, Celticam, & Aquitanicam, quæ Aremorica antè dicta est. Nam à Scalde ad Sequanam, Belgicæ: ab eo ad Garumnam, Cælica, eadèmq; Lugdunensis: inde ad Pyrenæi montis excursum, Aquitanica. [Vide supra in Celtæ & Cælica non est, vt quidam credunt, ipsa planè cisalpina, sed cisalpina pars, togata enim incipit à Rubicone flumine, & Placentia terminatur: cisalpina vero initium quidem ipsa quoque capit ab eodem flumine, sed terminum habet alpes. erant autem in togata multa municipia, multæ coloniæ Romanæ. præterea dixit Cic. in Epist. 1. ad Attic. Videtur in suffragiis multum posse Gallia: ius enim ferendi Romæ suffragij habebant omnia municipia, eæque omnes coloniæ, ideo Romanæ dicebantur, quia iura possiderent ciuium Romanorum. nam Latine suffragium non habebant, sed tantum ius Latij, vnde appellatæ. Ex Aldi Commentario in epist. ad Atticum.]

GALLICUS, ca, cum, Quod est ex Gallia: vt Gallica terebra, apud Columell. lib. de arborib. c. 8. Gallicum acer, in transpadana Italia, transque Alpes nascens, præcipui candoris. Plin. lib. 16. c. 15. [Plaut. Aul. sc. 5. a. 3. Multiviliores Gallicis cantheriis]

GALLICANUS, a, um, Gallicus, vt Gallicanæ res, Cicero pro Quintio, Quum & de societate multa inter se communicarent, & de tota illa ratione atque re Gallicana, &c. Varr. libro 1. de Re rustic. cap. 32. Cæteraque quæ alij legumina: alij (vt Gallicani) legaria appellant. [Gallicana carella. Epigram. 198 lib. 14.]

GALLUS, a, um, Sicut Gallicus, & Gallicanus, quod originem habet ex Gallia, Sallust. lib. 14. Histor. Duæ Gallæ mulieres conuentum vitantes, ad menstrua soluenda montem ascendunt. Casul. de Bercinthis, Agite, ite ad alta Gallæ Cibeles nemora simul. [Galli Rom. formidolosi: & Tumultus gallicus, Plutarchus in Marcell. & in Cam.]

GALLICÆ, arum, ἡ γαλλία. **GALLICÆ**, Galloches. **ITALICÆ**, Zoccoli, golozze. **GERMANICÆ**, Duntschuch so die Franzosen tragen wann es tagen wdæet ist. **HISPANICÆ**, Gallochas. **ANGLICÆ**, A kinde of shoes for taynie weather. Genus calceamenti, quo vtuntur Galli pluuioso tempore. Vulgus (inquit Byzus) vocat Gallochas Cic. 2. Philip. Nam quod quærebatur quomodo redidisset: primum luce, non tenebris, deinde cum calceis & taga, nullis nec gallicis, nec lacerna. Quo tamen in loco omnia pene exemplaria habent. Nec caligis, nec lacerna sed corruptè, vt satis constat ex Aldi Geliij Noct. Att. libro 13. capite 20. vbi refert, T. Crastritium discipulis suis probro vertisse, quod feriatu die conspicerentur lacernis indui & gallicis calceati.

GALLINARIA, ἡ γαλλία, Insula est in mari Tusco secundum Italiam contra montes Ligusticos, à Gallinarum agrestium copia, vt inquit Varr. lib. 3. de Re rustic. appellata. Est & sylua gallinaria, γαλλία ἡ γαλλία, Cumis vicina, de qua Cicero ad Patrum, Qu. Cæparius obiit mihi fuit in sylua Gallinaria De hac Strabo ita scribit, Hoc quoque in sinu fructuosus virgultis frequens, & arboribus, sylua est multis porrecta stadiis, aquarum indiga.

GALLOGRÆCIÆ, γαλλοὶ, Regio Asiæ minoris. Cappadociæ, Bithyniæ, & Pamphylia finitima, quæ alio nomine Galatia dicitur: cuius incolæ Galatæ dicuntur, & Gallogræci. **GER.** Ein Landtschafft im mitteren Asia/ so sunst Gattaria heisset. Nam quum Galli, multitudine abundante, relicto natali solo Italiam inuasissent, Græciam impetuerunt, Macedoniam occuparunt, in Asiam transierunt duce Leonorio, qui Gallogræciam misto ex Gallis Græcisque vocabulo cognominauerunt.

GALLOGRÆCI, iidem sunt qui Galatæ, ad quos Pauli epistola extat. Eorum regio est Galatia, quam Gallorum aliquot populos infestasse Plinius libro quinto capite trigesimo secundo, testatur, & Ptolemæus libro quinto tabula Asiæ prima. Strabo quique libro 4. Tectosages è Narbonensi, Tælistobogios, & Trocinos è Celticis Gallia profectos, Phrygiam Cappadociæ & Paphlagoniæ vicina occupasse scribit: tanto olim hominum robore Galli valuerunt. Memini & Linius pluribus lib. 8.

GALLVS, ἡ γαλλία, Cybeles sacerdos. **GER.** Ein pfaß der gottin Cybetae à Gallo Phrygiæ fluuii, cuius aquam qui gustassent, reddebantur infani. Lucan. libro 1. crinèmq; rotantes Sanguineum populis vlularunt tristia Galli. Ouid. 4. Fastorum, Amnis infana nomine Gallus aqua. [Gallus Afinius scripsit libros aduersus Ciceronem Sueton. in Claud. cap. 41.]

Gallo, as, βακχῆον. Bacchor, infanio, Gallos Cybeles sacerdotis imitor. Varr. Eudemionibus, Et dea gallatès vario retinebat studio. Nonius.

GALLONIVS, Vir sumptuosus, de quo Cicero pro Qu. Non visque eorum tamen vt in capite fortansque hominum honestissimorum dominantur, qui relicta bonorum virorum disciplina, & quantum & sumptum Gallonij sequi maluerunt. Idem 2. de Finib. Sed qui ad voluptatem omnia referens, viuit vt Gallonius loquitur vt frugi ille Piso.

Gallus, gallinaceus, nota auis, nocturnus vigil quem excitandis in opera mortalibus, rumpendoque somno genuisse Prouidentia diuina videtur. ἡ γαλλία, ἡ γαλλία. **GALLIC.** Coq. **ITALI.** & **HISP.** Gallo. **GERM.** Ein han. **ANGLI.** A cocke. Cicero 2. de Diminatione. Democritus quidem optimis verbis causam explicat cur ante lucem galli canant. de pulso enim de pectore, & in omne corpus diuiso, & modificato cibo cantus edere, quiete sariatos: qui quidem silentio noctis (vt ait Ennius) fauent faucibus: rursus cantu plaususque premunt alas. Et paulo ante, Quia galli victi silet solent, canere victores. Vnde ioco proverbialiter dicimus, Superatus es à gallo quopiam, ἡ γαλλία, ἡ γαλλία, in seruos qui dominos à tergo sequuntur supplices videlicet & abiecti, cuiusmodi solent esse galli superati in pugna. Domi pugnas more galli, ἡ γαλλία, ἡ γαλλία. In eum qui temper domi desidens, non audeat vel in bellum, vel in certamina proficisci foras. Nam hoc pugnacissimum quidem esse domi.

Huic finitimum est, Gallus in suo sterquilino pium: muni potest. Gallus infilit, ἡ γαλλία, ἡ γαλλία. Vbi quis semel victus, redintegrat certamen. Gallorum incusare ventrem, ἡ γαλλία, ἡ γαλλία. De edacibus ac luxu multum abstinentibus facultatum. Huic enim animanti venter mirifice calidus, ita vt omnia statim conquat. Aristoph. Vespsia.

GALLI item Europæ populi sunt in multas gentes regionisque diuisi: de quibus in dictione Gallia.

Gallus item fortunam corporis significat, vt inquit Quintilianus: id est castratum: nam tales erant Galli sacerdotes Cybeles. Vnde proverbialiter dicimus, Gallos quid excæces? ἡ γαλλία, ἡ γαλλία, pro quid actum agis? Fuit item hoc cognomen Cornelij præstantissimi poetæ, cuius etiam hodie aliquod extraneum fragmentum hic primus Ægypti præfectus, Augusto Cæsari familiarissimus fuit: cuius tamen infusu, quum in proditionis suspicionem venisset, fuit interfectus. [Non obscure indicat Suet. in August. cap. 66.] Vide pura de hoc supra in dictione CORNELIVS.

Gallina, næ, Auis nota. ἡ γαλλία, ἡ γαλλία. **GALLIC.** Geline ou poule. **ITALIC.** Gallina. **GERM.** Ein henn. **HISPAN.** Gallina à polla. **ANGL.** An henne. Terentius in Phorm. Anguis per impluuium decidit de tegulis, gallina cecinit. [Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Quod Gallinam aut columbam, feditat sectari. Idem Afin. sc. 3. a. 3. Dic tuum pascerculum, Gallinam, coturnicem. Inuual. Satyr. 13. Gallinæ filius albæ. Villa ad Gallinas vnde dicta. Vide apud Sueton. in Galba capite primo. Plautus in pscnd. [sc. 1. a. 1.] An obsecro hercle habent quoque gallinæ manus? Nam has quidem gallina scripsit. Tria autem gallinarum genera enumerantur à Varrone de Re rustic. libro tertio capite nono. villaticæ, rusticæ, siue agrestes, & Africanæ. Villaticæ dicuntur vulgarissimæ ille quas in villis, & nonnunquam etiam in vrbe ali videmus. Rusticæ, siue agrestes, medijs cuiusdam generis sunt inter villaticas & Africanas: quæ Varronis tempore raræ erant in vrbe: & in ornacibus

GALLINÆ, næ, Auis nota. ἡ γαλλία, ἡ γαλλία. **GALLIC.** Geline ou poule. **ITALIC.** Gallina. **GERM.** Ein henn. **HISPAN.** Gallina à polla. **ANGL.** An henne. Terentius in Phorm. Anguis per impluuium decidit de tegulis, gallina cecinit. [Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Quod Gallinam aut columbam, feditat sectari. Idem Afin. sc. 3. a. 3. Dic tuum pascerculum, Gallinam, coturnicem. Inuual. Satyr. 13. Gallinæ filius albæ. Villa ad Gallinas vnde dicta. Vide apud Sueton. in Galba capite primo. Plautus in pscnd. [sc. 1. a. 1.] An obsecro hercle habent quoque gallinæ manus? Nam has quidem gallina scripsit. Tria autem gallinarum genera enumerantur à Varrone de Re rustic. libro tertio capite nono. villaticæ, rusticæ, siue agrestes, & Africanæ. Villaticæ dicuntur vulgarissimæ ille quas in villis, & nonnunquam etiam in vrbe ali videmus. Rusticæ, siue agrestes, medijs cuiusdam generis sunt inter villaticas & Africanas: quæ Varronis tempore raræ erant in vrbe: & in ornacibus

GALLINÆ, næ, Auis nota. ἡ γαλλία, ἡ γαλλία. **GALLIC.** Geline ou poule. **ITALIC.** Gallina. **GERM.** Ein henn. **HISPAN.** Gallina à polla. **ANGL.** An henne. Terentius in Phorm. Anguis per impluuium decidit de tegulis, gallina cecinit. [Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Quod Gallinam aut columbam, feditat sectari. Idem Afin. sc. 3. a. 3. Dic tuum pascerculum, Gallinam, coturnicem. Inuual. Satyr. 13. Gallinæ filius albæ. Villa ad Gallinas vnde dicta. Vide apud Sueton. in Galba capite primo. Plautus in pscnd. [sc. 1. a. 1.] An obsecro hercle habent quoque gallinæ manus? Nam has quidem gallina scripsit. Tria autem gallinarum genera enumerantur à Varrone de Re rustic. libro tertio capite nono. villaticæ, rusticæ, siue agrestes, & Africanæ. Villaticæ dicuntur vulgarissimæ ille quas in villis, & nonnunquam etiam in vrbe ali videmus. Rusticæ, siue agrestes, medijs cuiusdam generis sunt inter villaticas & Africanas: quæ Varronis tempore raræ erant in vrbe: & in ornacibus

GALLINÆ, næ, Auis nota. ἡ γαλλία, ἡ γαλλία. **GALLIC.** Geline ou poule. **ITALIC.** Gallina. **GERM.** Ein henn. **HISPAN.** Gallina à polla. **ANGL.** An henne. Terentius in Phorm. Anguis per impluuium decidit de tegulis, gallina cecinit. [Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Quod Gallinam aut columbam, feditat sectari. Idem Afin. sc. 3. a. 3. Dic tuum pascerculum, Gallinam, coturnicem. Inuual. Satyr. 13. Gallinæ filius albæ. Villa ad Gallinas vnde dicta. Vide apud Sueton. in Galba capite primo. Plautus in pscnd. [sc. 1. a. 1.] An obsecro hercle habent quoque gallinæ manus? Nam has quidem gallina scripsit. Tria autem gallinarum genera enumerantur à Varrone de Re rustic. libro tertio capite nono. villaticæ, rusticæ, siue agrestes, & Africanæ. Villaticæ dicuntur vulgarissimæ ille quas in villis, & nonnunquam etiam in vrbe ali videmus. Rusticæ, siue agrestes, medijs cuiusdam generis sunt inter villaticas & Africanas: quæ Varronis tempore raræ erant in vrbe: & in ornacibus

natibus publicis poni solebant cum pſitacis, & merulis albis, abſq; rebuſ inuſitatis. Ideo autem dicitur ſunt agreſtes, quod non in villis, ſed ſere in ſyluis oua facerent. Hæ primùm allata ſunt è Gallinaria inſula maris Liguſtici: vbi hoc gallinarum genus agreſte eſt, & feru. Paulatim deinde cicures factæ, omnem Italiam impleuerunt: & ex Italia in Galliam & Germaniam tranſlatæ ſunt: à quibus ea de cauſa Longobardicè gallina vocantur. Tertium gallinarum genus eſt quæ, quod primùm ex Africa in Italiam ſunt tranſlatæ, Africanas vocauere Hæ (ut loco iam citato ait Varro) grandes ſunt, variæ: gibberæ, & à Græcis Meleagrides appellantur. Vulgus hodie vocat gallinas Indicas.

Gallinæcus, 2. um, Quod ex gallinis eſt. { *ἰπιδίος*. GAL. De poule ou geline. ITALICE. Di gallina. GERM. Den hennen. HISP. Coſa de gallo ò gallina. ANGLICE. Of an henne. } vt, Pullus gallinæcus. Varro 3. de Ruſtica capite 9. Gallinæcis enim pullis bis deni dies opus ſunt: pauoniſ ter noueni. Gallinæcum ſel. Cicero 2. de Diſtina. Gallinæca oua. Varro 3. de Re ruſtica, capite 9. Si oua gallinis pauonia ſubiicit, quum iam decem dies pauonia fouere cœpit, tum deniquè gallinæca ſubiicere, vt vnâ excludant. [*Plaut. Capt. ſc. 1. a. 4.* Agniam & pullos gallinæcos.]

Gallinæcus, cci, ſubſtantiuum. Ipſe gallus. { *ἀλεκτρυών*. GALLIC. Coq. ITALICE. & HISP. Gallo. GERM. Ein han. ANGLICE. A cocke. } **Pſicennius Niger**, Ob vnus gallinæci direptionem decem communitularis qui raptum ab vno comederant ſecuri percui iuſſit. *Plin. li. 37. c. 10.* Aleſtorias vocant in ventriculis gallinæcorum inuentas cryſtallina ſpecie. *lib. 8. c. 17.* Gallinæcorum criſta.

Gallinarius, rij, & Gallinaria, riæ, qui gallinas curat. { *ὄρνιθολόγος*. GAL. Nourriſſeur de poules, poullialier. ITALICE. Gallinaio, ò gallinaia. GERM. Ein man oder frau ſo die hennen verſorget. HISP. Gallinero ò gallinera que curan las gallinas. ANG. An henne heard. } *Plin. lib. 10. c. 55.* Traditur quædam ars gallinarij cuiuſdam dicentis quid ex quoque eſſet. *Varro de Re ruſt. lib. 3. cap. 9.* Inter duas oſtium ſit, quæ gallinarius curator ille poſſit.

Gallinarium, rij, Locus in quo aluntur gallinæ. { *ὄρνιθόν*. GAL. Vn gelinier, le lieu ou les poules ſe iuchent, vn poullier. ITA. Pollaio, luoco da galline. GERM. Ein hünethauſ / oder hünethauſ. HISP. El gallinero donde diuerſas las gallinas. ANG. A coope where pultrie is kept. } *Colum. li. 9. cap. 3.* Gallinaria conſtitui debent parte villæ quæ hybernium ſpectat Orientem. Græci, autem Polluce, *πορνιθόν*, vulgus à pullis gallinæcis, Pullarium appellat.

Gallucinium. { *ἀλεκτρυονία*. GAL. Le temps de la nuit, que les coes chantent. ITALICE. Quella parte della notte, quando cantano gli galli. GERM. Die zeit der nacht, wenn die henen kreyen. HISP. La media noche. ANG. The ryme of the night when the cockes caweth. } Paris noſtris appellata eſt, qua galli cantant, quæ eſt quarta caſtrenſis vigilia. *Apuleius lib. 2. de Aſino aureo*, Noctis gallucinio venit quidam iuuenis è proxima ciuitate.

Gallulo, as, are, pubeſcere eſt. *Nonius in Epodio* puerum mulieri præſtare nemo ſcit, quæto melior ſit, cuius vox Gallulaſcit, cuius iam ramus roborat ſcit. *Ex Nonio.* At potius eſt graue quiddam & raucum ſono, more gallinæcorum: quod in adoleſcentibus iam pubem emittentibus ſolet accidere: quod alio nomine hircuſtillire dicimus.

GAMALE, penultima correpta. *γὰμαλα*, Vrbs in Iudæa, ſiue in Syria Iudææ ſinima. *Joſephus.* Syria habitatio quædam Gamale. *Suetonius in Tiſo*, Tarachiam & Gamalem vrbes validiſſimas Iudææ in poteſtatem redegit.

[**Gamelus** olim dicebatur, qui nunc Camelus. *Terent. Scaurus de Orthograph.*]

GAMBRIUM, *γαμβριον*, vrbs Ioniz. *Stroph.*
Gammatus, au, penultima correpta, aquaticum animal, ſimile cancro vel (vt quidam putant) ipſe cancer cui bina brachia denticulatis forcipibus ad caput porriguntur. { *ἰγάριος*. GALLIC. Elſcreuiſſe, & langouſte à Maraille. ITALICE. *Gambato*. GERM. Ein treſſeloder in thier das in waſſer lebt eined treſſel geych. HISPANIC. *Congrejò ò Camaron.* ANGLICE. *A fiſhe lyk the crabbe* } Color eius eſt glaucus, & ſubuiridis, ſed inter coquendum rubefcit. *Martialis lib. 2.* Concolor in noſtra gammate lance rubes. *Lumen. Satyr. 5.* Sed tibi dimidio conſtrictus gammatus ouo ponitur. Veneti adhuc hodie nomen retinent. *Plinius autem lib. 9. c. 31.* Leonem appellat: quod nomen Maſſilienſes etiam habent.

Gammotides, *γαμμοτιδης*, Ferrum quo vtuntur chirurgi ad extrahendum puſita dictum à ſimilitudine Græcæ literæ *γ*.

GAMOS, { *γάμος* ò *γαμμωσις*. GAL. Noces. ITA. Nozze. GERM. Hochzeit. HISP. Bodas. ANG. Marriage. } Latine nuptiæ. Hinc compoſita ſunt, agamus, monogamus, bigamus, digamus, trigamus, polygamus, quæ omnia penultimam corripunt. Hieronymus contra Iouinianum, Non damno digamos, imo nec trigamos, & ſi dici poteſt, otogamos.

GAMPHASANTES, populi Libyæ Æthiopiæ, ſine vllis veſtibus viuentes, qui ſeu ſcribit *Pomponius* à præliis abſtinent, quum nec tela iacere aut vitare noſcant, ideò que obuios fugiunt. { GERM. *Katzen de ſeit ſo in dem innerſten Libya wone.* } *Plin. lib. 5. capite octauo.* Gamphaſantes nudi, præliorumque expertes, nulli externo congregantur.

GANDAVVM, Vrbs Flandriæ, Vulgo *Gant*.
GANDRI, Populi ſunt interioris Aſiæ Pomponio, quos *Plinius* trans Margianem in Ortum ponit. Sunt & Gandaræ populi, quos *Ptolem. lib. 7.* in India, ad ipſum Indium ſitos eſſe ait.

GANEÆ, neæ, & ganeum, Lupanar meretricum, guloforum diuerſorum & popinæ: quod ſcilicet ſit in terra, non vt cænacula, ſuperius. { *γαμμοτιδης*, *πορνιθόν*. GALLIC. *Bordeau* ou *tauerne*, *bordelerie*. ITA. *Bordello*. GERM. *Ein huren hauſ*. HISPANIC. *El burdel*. ANGLIC. *A brothell houſe, a tauerne of bawderie.* } Eſt enim locus abditus, & velut ſubterraneus, vinolentiæ & libidini apus. *Cicer. in Pisonem*, Pauliſper ſterimus in illo ganeatum tuatum nidoie atque fu-

ino: vnde tu nos cum improbiſſimè reſpondendo, cum turpiſſimè eructando eieciſti. *Terentius in Adelph.* Vbi ego illum quæram? Credo abductum in ganeum. [*Plaut. Men. ſc. 2. a. 5.* Immerit aliquid ſeſe in ganeum. *Idem Aſin. ſc. 2. a. 5.* Cenſen illum nunc primùm ire aſſuetum in Ganeum] *Colum. in prolog.* Mox deinde vt apti veniamus ad ganeas, quotidianam Laconicis crudelitatem excoquimus. *Plinius* tamen accepſſe videtur pro ipſa ingluuie cibariſque: ait enim de porco *lib. 8.* Neque alio ex animali numeroſior materia ganeæ. [*¶ Ganeas popinæſque vſque eò inhibuit Tiberius*, vt ne opera quidem piſtoria proponi venalia ſineret. *Vide Sueton. in Tiber. cap. 34.*]

Ganeones, { *ἰαυμί*. GALLIC. *Bordeliers*, *hanteurs de tauernes* *bordelières*. ITA. *Bordellieri*. GERM. *Ein hurenſucherlein vnnürzer / zãhbrüder in hurenheüſeren*. HISPANIC. *Los que andan al burdel*. ANGLICE. *Hauenters of bawderie, uſſianes.* } Dicti à ganeis, reſte *Nonio*, quem admodum Popinones à popinis, qui ganeas frequentant. *Var. in Modio*, Et hoc intereſt inter Epicurum & ganeones noſtros quibus modulus eſt vix culina *Cicer. in Catiil.* Quis ganeos quis aduſer, quæ mulier infamis? qui corruptor iuuenutis. *Terent. in Heaur.* Si ſcere vis, ego dicam: gero, iners, ſtraus, helluo, ganeo, damnofus.

GANGANORVM, promontorium Hyberniæ, *Procl. lib. 2. c. 3.*

GANGARIDÆ, *γὰγγαριδαι*, vt inquit *Curius*, populi inter aſſyrios & Indos, iuxta Gangem. *Virgilius 3 Georg.* In foribus pugnam ex auro ſolidòque elephanto Gangaridum faciam, victoriſque armæ *Quirini*.

GANGE, Vrbs Indiæ regia.

GANGES, gis, & *Gangetus* *γὰγγης*, Indiæ flauius maximus. { GERM. *Ein großer fluß in India.* } Qui vniuerſam ſecat Indiam, ſecum auræas arenas trahens, alio nomine *Phyſon* à Græcis dictus: quem Sacre literæ inter eos annumerant, qui de paradifo profluunt. Fontes eius alij incertos eſſe tradunt vicina que omnia rigare, quem admodum & Nilum. Alij in Scythicis naſci, ipſamque Indiam ſecare, dixerunt, fluere que in eum triginta annis. Minima Gangis latitudo per octo milia paſſuum, maxima per viginti patet. Altitudo vbi vadoliſſimus eſt, menſuram centum pedum implet. [*Ouid. Eleg. 4. lib. 5. Trift.* Lato ſpatiantem flumine Gangem.] Dictus *Ganges* à *Gänge* *Æthiopiæ* Rege, vt ait *Suidas*. *Ouid. lib. 4. Met.* Decolor ex æmo qua cingitur India *Gänge*.

Gangeticus, ca, cum, *γὰγγητικος*, Denominatiuum. *Colum. lib. 8. c. 8.* Iam nunc Gangeticæ & Aegyptiæ aues remulenter eructas.

Ganglion, *γὰγγλιον*. Tumor in capite, vel collo vt plurimum proueniens, interdum ſtatu tantum, interdum tenuiſſimo humore plenus quæ duo genera facillima ſunt curatu. Nonnunquam etiam contingit humores eſſe craſſiſſimos nullis cedentes medicamentis: quod genus non niſi arctis ligationibus, aut ſectiõnibus poteſt curari. *De his Cell. lib. 7.* Eſt & *Ganglion* Paulo nerui alicuius vel ex iſtu, vel ex laſſitudine contortio, in multis quidem omnino partibus corporis, ſed præcipuè mollibus, vt in extremitate manuum atque pedum.

GANGRÆ, *γὰγγρα* ò vel *γὰγγρα*, Vrbs Paphlagoniæ. Cauſam, nominis *Strophanus* explicat. *Vide Candara.* Alia eſt in Arabia felici.

Gangræna, ne, { *γὰγγρα*. GAL. Chair morte par vlcere & inflammatione. ITA. *Carne morta di vna piaga*. GERM. *Der treſſeloder ſau ſeiſch von dem treſſel hat*. HISP. *Carne morſe de llaga*. ANG. *Dead fleſh in the body of a bulebe*. } Cum æ diphongo caro eſt emortua ex vlcere, vel inflammatione: cui niſi oportuno remedio occurratur ad vicina proſerpit. Dicta *Gangræna*, *μαρτὴ τὸ γὰγγρα*, ò *ἰδία*, hoc eſt, à comedendo, ſeu depaſcendo. Subalbetit autem primo, demum atra fit ſenſu amiſto in prominentibus membris, id eſt, inter vngues, & alas, & inguina: & in ſenibus ſere, atque his quorum corpus mali habitus eſt. *Lucil. lib. 1. Sat.* Serpere vti gangræna malo, ad quem herperica poſſet. *Varro.* Non vituperamus, quum ſciamus digicum præcidi oportere: ſi ob eam rem gangræna non ſit ad brachium ventura. *Vide de hoc Cornelium Celſum lib. 5.*

GANNIO, is, niui, vel gannij, itum. Proprie vulpium eſt: reſte *Donatus*. { *γὰγγιός*. GAL. *Glappir* ou *iapper* à la foçon d'vn renard ou d'vn chien, *gronder*, *grommeler*. ITA. *Far voce di volpe, ſgagnoliere*. GERM. *Ballen oder ſchreien wie ein ſuch*. HISP. *Gañir el can ò yarpaſa*. ANG. *To yaulpe or bark lyk a dogge or foxe.* } Dicitur tamen & de canibus, quum claro vlulatu dolorem quendam gaudiũve teſtari videntur. Inde ad homines tranſlatum. *Terent. in Adelph.* Quid ille gannit quid vult? *Persius Satyr. 5.* Stat contra ratio, & ſecretam gannit in aurem. Huius compoſitum eſt *Ogannio*, de quo ſuo loco. [*Plaut. Ogannis? S. Nec gannio, nec latro.*]

GANNITIO, & **GANNITUS**, { *γὰγγιός*. GALL. *Glapiſſement*, *iapiſſement*, *grondement*, *grommellement*. ITA. *Lo ſgagnoliere, il grunire*. GERMA. *Das bälſen*. HISP. *El gañido*. AN. *Barking*, *yaulping*. } *Lucretius*, Longè alio pacto gannit uocis aduſer: Aut quum deſerti baubantur in ædibus: aut quum Plorantes fugiunt ſubmiſſo corpore plagas. * *Gannitus* *Nereidum*. *Plin. lib. 9. c. 5.* Nanque hæc in eodem ſpectata litore eſt, cuius morientis etiam gannitum tritem accoſæ audiuerit longè.

* *Gannitus* eſt proprie veluti ploratus vapulantium. *Donatus*.

GANNODVRVM, *γὰγγιδούρον*, Vulgo *Conſtantia*, Helueticorum oppidum, eſt ad Iuram montem. reſte *Ptolem. lib. 2. c. 9.* { GERM. *Conſtentzam* *Dobenſee*. }

GANYMÈDES, *γὰγγιδης*. *Trois* filius fuit formoſiſſimus puer, quem quum Iupiter deperiret, iuſſit in cælum ad aquila portari, & ſibi à caliculis eſſe, repudiato miniſterio Hebes, quæ ante illius raptum miſcendo neſtari præerat. { GERM. *Ein ſchöner knab/wetchen Jupiter durch ein Adler in Himmel hat entragen laſſen / damit er ſein einſchänd wäre.* Hanc fabulam tangit *Virgil. lib. 1. Aeneid.* quum inter cauſas odij Iunonis in Trojanos, recenſer rapti *Ganymedis* honores. *Higinus in Aſtronomia Poet.* tradit *Ganymedem* inter ſidera tranſlatum conſficere ſignum illud quod *Aquarium* vocamus quod eius ſtellæ ſuo ſitu aquam fundentis imaginem videantur referre.

GARAMANTIS, γαράντις, Populi interioris Libyæ, Pſyllis finitimi, à Garamante Apollinis filio cognominati, qui ibi Garamantum oppidum ex suo nomine condidit. § GERM. Dd̄ster im inneren Lybia. ¶ Fuit etiam Garamantes regis nomen, cuius filiam Garamantida Iupiter apud Bagrandam fluuium compressit, & ex ea genuit Iarbam.

Garamanticus, adiectiuum: vt, Garamantica signa, apud Silium lib. 1.

* Garamantisidos, Patronymicum fœmininum. V. Virgil. 4. Ænet. raris Garamantide nympha.

GARGANVS, γάργανος, Mons in Apulia, cuius accolæ proprie Apuli dicuntur. Hodie vulgo vocant *Montem S. Angeli*. Lucan. lib. 4. Appulus Adriacas exit Garganus in vndas.

GARGARENSIS, gens mixta Amazonibus, γάργάρεις.

Gargaridio, dias, Antiquis idem erat quod garrus, γαργαριός. V. Varro in Epid. ad Fusum, Poemata cuius gargaridians dices, O fortuna, ð fors fortuna. Nonius.

GARGARVS, gari, & in plurali numero Gargara, γάργαρα, Cacumen est mentis Idæ, teste Macrobio, in ea parte vbi ad Mysos declinat: tanta frugum vbertate affluens, vt quoties infinitum rei alicuius numerum velimus denotare, à Gargarorum frugibus sumamus similitudinem. § GERM. Ein fruchtbarer topff oder spiz des brunnquelligen bergs Idæ in Thrygia. ¶ Ouidius libro prim. de Arte amandi, quum vellet Romanorum puellarum numerum immensum ostenderet, dixit tantum esse Romæ puellarum copiam, quantum in gargaris legentium. Huius autem tantæ vbertatis causa est fontium abundantia, quibus solum irrigatur: ideo vt æstiuus caloribus fruges non facile possint aduri. Nam et si Ida mons totus ferè plurimis iringeret fontibus, vnde & Homerus πολυπηδνα vocat, præcipue tamen ea pars huius montis, quæ ad Orientem Solem Mysiam contingit. ¶ Est etiam oppidum hoc nomine in radice huius montis situm: vt docet Macrobius lib. 5. cap. 19.

GARGARIZO, as, are, γάργαραίζω. GALLIC. Gargarizer, gazouiller. ITA. Gargarizzare. GERM. Gurgeten inder eisen. HISPANIC. Hazer gargarismo. ANGLIC. To gargill, to wash the mouth or throat. § Est liquor em ore hautum sæpe ad gurgulionem, id est, guttur reuocare. Plin. lib. 20. capite 17. Sedat anginas cum melle ac hyssopo ex aceto gargarizatum. Idem libro 20. Vocis succus sub certamine vilis, & qui gargarizatur vna tumente, adiecta mentha. Corn. Celsi. libro 4. capite 12. In vetusto capitis dolore communia sunt sternumenta excitare, inferiora vehementer refrigerare, gargarizare his quæ saluam mouent.

GARGARIZATIO, & Gargarizatus, γάργαρασις. GALLIC. Gargarization, gargouillement. ITALIC. Gargarizamento. GERM. Das gutgeten. HISPANIC. Gargarismo. ANGLIC. A gargilling. § Quibus vsus est Plin. lib. 21. c. 19. Et lib. 30. c. 4.

GARGE, γάργανος Vrbis Lybiæ.

GARGETTIVS, γάργαντις, Oppidum est, pars de tribus Ægeide.

GARGITIVS, γάργιτιος, Polluci, Canis cuiusdam generosi nomen, qui Geryonis boues custodiebat, & leonibus insultabat: quem tunc Hercules interfecit quum illius armenta abduxit: fuitque Cerberi Epirotici frater, vt scribit Iulius Pollux libro quinto.

GARRIS, oris, garrivus, vel garriv, est proprie auium, sed vsurpat pro loqui, idque sine delectu & ineptè. § γάρριος ἰσφισέφης ὁ πῶν ἡμῶν ἀδελφός. GALLIC. Iargonner, ialer, caquerer, babiller. ITALIC. Cicalare, ragionare pazamente, garrire, ianzare, GERM. Schwatzen/klappern/verausstaderen. HISPANIC. Parlar vanamente, gorgear las aues. ANGLIC. To chat as a bird, so bable. ¶ Cicero libro secundo de Orat. Nam & seculis multis ante Gymnasia inuenta sunt, quàm in his philosophi garrire cœperunt. Martialis, Garris in aurem semper omnibus Cinna. Idem, Meliusque rancæ garriant Rauennates.

¶ Proprie tamen Gargarire est auium: à quibus ad homines ineptè loquaces transfertur. Plautus Curcul. at pater tuus rursus tibi. P. L. Nugas garris. [Idem Aulul. sc. 1. a. 5. Ita soleo garrire nugas.]

GARRULITAS, cis, Loquacitas. § γάρριος ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν. GAL. Desgoisement d'oiseaux, caquer, ialerie, babil. ITALIC. Cianium, ragionare alla ciocca. GERM. Klapperei/das vnnutz schwehden. HISPANIC. Demasfada parleria. ANGLIC. Langling, babbling. § Martialis libro quinto. Crede mihi quauis ingentia Posthume dones, Aurores pereunt garrulitate sui. Sic Plin. lib. 26. capite 2. Etemporalis garrulitas. Quinti. lib. 2. capite 4. Rauca garrulitas picarum, Ouidius 5. Metam. [Senec. capite 16. de Consol. ad Heluiam, Garrulitas pueri, argutiæ lasciuia.]

GARRULUS, a, um, Ineptè loquax. § γάρριος μετῆσφισέφης ὁ πῶν ἡμῶν ἀδελφός. GALLIC. Babilleur, caqueur, ialeur. ITALIC. Cianciatori, ciarlone. GERM. Schwatzer/klappeter. HISPANIC. El que vanamente parla, demasfado parlador. ANGLIC. That chattevesth, and speaketh many vaine wordes. ¶ Plaut. in Merc. Verum si non amant, operunt, molesti itidem, atque difficiles: Garruli, ofores, infensu, iracundi sibi, suis, que inuidi. Terent. in Adelp. Senti ilico ad illas suspicari: sed me respicendi tamen. Nequid de fratre garrulæ illi dicerem, ac fieret palam. Sed hæc significatio est metapnorica. Proprie enim aues garrulæ dicuntur, maxime que illæ quæ canoræ sunt, & egregiè vocales. Virg. 1. Georg. Garrula quum ignis nidum suspendit hirundo. Garrulus cantus. Plin. lib. 10. c. 29. Luscinis diebus ac noctibus continuis quindecim garrulis sine intermissione cantus. Garrula fistra. Martil. lib. 14. Hæc quatit tenera garrula fistra manu. [Ouid. Eleg. 12. lib. 3. Trist. Verboſi garrula verba tori. Idem 2. Fastor. Garrulus in primo lumine riuus erat.]

* Garrulus, inquit Nonius, dicitur cordatus. V. Varro Peripl. lib. 1. In hac ciuitate tum regnabat Dionysius homo garrulus & acer.

* Garritido, as, are, Idem quod garrus. V. Varro, Quidnam garridatis dicentes, O fortuna? Sunt qui scribant garriditatis,

Garum, γάρρυον. GALLIC. Sauce qu'on faisoit de la lie où le poisson auoit esté longuement. ITALIC. Salmora che si fa à pesci per conseruari. GERM. Ein stichbrün. HISPANIC. Salsa era ð salmura delos alices peces. ANGLIC. Sauce made of salted fishes. § Liquamen est ex intestinis piscium sale maceratis: ita dictum, quod primum ex garo pisce confici soleret. Plin. lib. 11. capite obſauð. Aliud etiamnum liquoris exquisiti genus, quod garum vocauere, intestinis piscium, cæterisque, quæ abucienda essent, sale maceratis: vt sit illa putrescentium fames. Martialis. lib. 13. Nobile nunc sitio luxuriosa garum. [Idem Epigr. 102. lib. 13.]

GARUS, γάρρυς, Piscis est ex genere locustarum, ex cuius intestinis primum garum confici cœpit. Vide Plin. libro 31. capite obſauð, & libro 32. cap. 11.

GARYMNÆ, γάρρυνη, Garona, Nobilis Gallie fluius est, Celtas ab Aquitanis diuidens. § GERM. Ein fluß in Gasconen/heyßt sieß Gerunda. § Oricur octingentesimo à Narbone stadio in montibus Pyrenæis. Vide Pomponium Melam.

Caryophyllum, seu potius Caryophyllum. § γάρρυφύλλον. GALLIC. Clou de girofle. ITALIC. Garofalo. GERM. Nügetin. HISPANIC. El clauo di girofle aleroso. ANGLIC. A gilofer. § Frutex est, teste Ruellio, in Oriente nascens, sambuci forma, semine grano piperis grandiori, fragiliorique ex atro rufescente, in clauum modum capitato, exertis in aduersum quatuor denticulis sese stellatim decussantibus, præminulo apice, quadrati alueli sinu medio vmbulicatum prodeunte. Hoc semen, quoniam clauatam habet speciem, clauum nomine à populis Occidentalibus appellatur. Omnino autem scribi debet per secundam consonantem in capite, non per quintam, vt vulgus scribere consuevit. Dicitur enim Caryophyllum. ἄρο τὸ ἄρο τὸ ἄρο τὸ ἄρο, quasi nucisfolium.

Gasidanes, γασιδανίς, Gemma est quæ in Media inuenitur, coloris olonini veluti floribus sparsa. Auctor Plin. libro trigesimo septimo, capite decimo.

Gaster, seu Gasterium, γαστήρ. Disjoridi, Genus vasu ventricosum, vt ex etymologia apparet.

GASTROCHIRÈS, γαστροχίρης, Dicebantur quasi ventrimanus, qui manum artificio victum quæritabant.

GASTRIMAGIA, penultima producta. § γαστρομαγία. ANGLIC. Gluttonie, gawning. § Nimia ingluuius, vt apud Arist. in Ethicis. Gastrimagus, gulofus.

GASTROMANTIA, Fons in Achaia apud Athenienses, teste Pansania libro 7.

GASTRONIA, regio Macedonica, Stephano. γαστρονία. Vide Gestronia.

GATHEA, γαθηα, Vrbis Arcadiæ, Steph.

GAVDARA, γαυδαρα, Vicus Macedoniæ, Steph. in Gadara.

Gaudi, um, gaudiij, Est affectio animi, alicuius presentis boni opinione concepta, læticia, voluptas. § γαυδία ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν. GALLIC. Joye, refouissance. ITALIC. Allegrezza, gaudio. GERM. Fröh. HISPANIC. Gazo, alegria. ANGLIC. Ioye, gladnesse. § Et proprie quum exhilaratur animus aliqua re, neque tamen ita ad exteriora diffunditur, vt facile appareat. Læticia vero dicitur, quum ita mouetur animus, vt etiam ad exteriora egrediatur, & maxime in vultu conspiciatur. Hinc dicitur Stoici gaudium in sapientem cadere posse, læticiam non posse. Cicero. 4. Tuscul. Nam quam ratione animus mouetur placide arque constantè, tum illud gaudium dicitur: quum autem & inaniter & effuse animus exultat, tum illa læticia gestiens, vel nimia dici potest, quam ita definitur, sine ratione animi elationem. [Senec. Epist. 60. Gaudium sapientis est, non voluptas. Catull. de Com. Ber. An he parentum frustrantur falsis gaudia lacrymulis. Ouid. Eleg. 2. lib. 4. Trist. Nos procul expulsos communia gaudia (triumphi) fallunt. Plaut. Curc. sc. 2. a. 1. Da vicissim gutturi gaudium. Idem Aulul. sc. 1. a. 5. Dij quibus & quantis me donatis gaudiis de auro.]

¶ Huius diminutiuum, Gaudiolum, γαυδιόλον, & compositum Gaudiloquus, penultima correpta, qui cum gaudio loquitur, vt apud Plautum.

¶ Dicitur gaudium, quasi Gautium. Græci enim γαυδιον, lætum, superbum, gloriosum dicunt.

Gaudè, des, gauisus, Lætor, exulto, triumpho, gaudio afficior à Græco γαυδέω, in d mutata. Scæ. § γαυδία ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν. GAL. Sefouir, estre ioyeux & bien aisé. ITALIC. Allegarsi, dilectarsi. GERM. Sich fröuwen/fröttich sein. HISPANIC. Gauzarse, allegarse. ANGLIC. To be glad or ioyous. § Cicero. Cælio, Mihi gaudeo, tibi gratulor. Terentius in Heaution. Gaudere adeo occæpit, quasi qui cupiunt nuptias.

¶ Differunt autem gaudeo & lætor, nam tunc gaudere dicitur quum aliqua exhilaratur animus, nullum tamen eius foris apparet indicium. Contra lætari, quum ita mouetur animus, vt in vultu & gestibus læticiæ signa prodantur. [Ouid. Eleg. 5. lib. 4. Quia licet, & tutum est, intra tua pectora gaude. Cic. 4. Tuscul. Atque vt considere decet, timere non decet: sic quidem gaudere decet, lætari non decet. Gaudere re aliqua pro delectari. Virg. in Bucol. Numero Deus impare gaudet. [Ouid. Eleg. 4. lib. 4. Trist. Illi quos audis hominum gaudere crudere.] Cicero. de Senectute, Quam gaudeat bello Punico tuo Natuius, quam Truculento Plautus, quam Plebeo dolo! Gaudere gaudium: quemadmodum viuere vitam, somnare somnia, currere cursum dicitur. [Gaudere geminum gaudium. Cell. cap. 9. lib. 9.] Terentius in Adelp. Hunc sero mea solide solum gauisurum gaudia. Cælius. Ciceroni, In theatrum Curionis Hortensius introiit, puto vt suum gaudium gauderemus, Gaudeo voti, significat ex animo gaudeo te voti compotem factum esse. Apuleius libro primo. Sed quid istud? voti gaudeo. Locutio est noua & inusitata, vt pleræque apud Apuleium. Gaudere in sinu, prouerbialis locutio, quam & Poetæ vsurpant, signat secum, & cum suis lætari Cicero libro tertio Tuscul. Quoniam placibilia non hæc sunt, vt in sinu gaudeant, gloriosè loqui desinant. Tibul. Qui sapientia tacito haudeat ille sinu. Propertius libro 2. In tacito cohibe gaudia clausa sinu. Huius verbi composita sunt, Congaudeo

gaudeo, simul gaudeo, *ἄλλοις ἄλλοις*. Adgaudeo gratulor, *ἠγαυίζω*. *Laetantius libro 4.* Ego eram cui adgaudebat, hoc est, quasi applaudebat, & gratulabatur. [*Plant. Mostell. sc. 3. a. 1.* Gaudeant suo semper perpetuo bono. *Idem Men. sc. vit. a. 5.* Quem (fratrem) esse inuentum gaudeo. *Idem Mostell. sc. 2. a. 2.* Salve, saluum te aduenisse gaudeo. *Idem E.* Gaude. H. Quid ego gaudeam. E. Quia impero. *Idem.* Gaudeo, et si nihil scio quod gaudeam. *Plant. Capt. sc. 1. a. 4.* *Idem.* *Plantus Capt. 5. a. 3.* Herum seruavi quem seruatum gaudeo. *Idem Men. sc. vit. a. 5.* Gaudeo, si quid propter me tibi uenit boni. *Senec. epist. 46.* Non delectatus modo, sed & gauisus sum.] * Gaudeo ventum, pro uenisse. *Plant. Cistell.* Quod ille dixit, qui secundo uentus est mari, Ventum gaudeo ad te ecastor: ita hodie hic acceptus sumus suauibus modis. [*Quum tu es liber, gaudeo.* (formula est.) *Plant. Men. sc. 7. & sc. ult. a. 5.*]

GAUGAMELA, uel Gangamela potius, *γαυγαμίλα*, locus Persidis, *Steph.* *Vide Strab. in initio lib. 6.*

GAUUA, Auis est aquatica in petris nidificans. *Plin. lib. 10. c. 31.* Gauuæ in petris nidificant, mergi in arboribus. Pariunt plurimum ternas, sed gauuæ astate mergi incipiente vere. *Idem c. 74. eiusdem libri.* Aquaticæ anates & gauuæ.

GAULĒON, *γαυλιών*, Teste Solino, insula est Libyæ obiacens, in qua serpens neque nascitur, neque inuectus uiuit: puluisque eius quocumque gentium iactus, angues & scorpiones perimit.

Gaulis, *γαυλίδες*, Nautis genus parua & rotunda. *Festus [Item Gellius c. 25. lib. 10.]* Est item **GAULOS**, insula Siciliæ adiacens, ab ea parte, qua Africam spectat. *Autor Plin. lib. 3. c. 8.*

[**Gaunace**: *Teren. Scour. de Orithograp.* Alij Gaunacen dicunt: alij, Cau-nacen.]

Gaunacum, ci, Vestimentum crassum. *Varro libro quarto de lingua Latina. Meminit Aristophanes, οἱ ἀπὸ γαυλάδων περιστεύουσι δὲ γαυλάδου.* *Item Athenæus lib. 4. αὐτῶν ἀμυγδαλοειδῶν, perperam pro γαυλάδων Scaliger in Varro nem.*

GAURVS, *γαυρός*. Mons Campaniæ, Massicis & Surrentinis propinquus, in quo nascitur uinum præcipua bonitatis. *Stat. lib. 3. Syluar.* Scuti-bi Bacchi uineta madencia Gauri.

¶ Hinc Gauranus, a, um ut Gaurani montes, apud *Plin. lib. 3. c. 5.* Gauranum uinum, quod in summis agri Falerni iugis nascebatur. Nam quod in medijs gignebatur montibus, Faustianum, quod in imis Falernum dicebatur, teste *Plin. lib. 14. c. 6.*

[**Gausapatus**, a, um, *Seneca Epistola 54.* Gausapatus me in mare iuncto.]

Gausapæ, penultima correpta. *ἄλλοις ἄλλοις*. *GALLIC.* Mante uelue. *ITAL.* Schiauma. *GERM.* Ein geforhter tceid, oder ein winterdecke. *HISPANICE.* Vestidura uelloja. *ANG.* A carpes to aye on a table, a frize garment.] Vestis militaris seu straguli genus, quod olim ex stramento confici solebat, quanquam postea etiam ex lana fieri cœpit maioribus villis: quo etiam in urbe utebantur, hyberno potissimum tempore, aduersus frigoris tempestatiun-que iniurias. *Plin. lib. 8. cap. 48.* Antiquis torus è stramento erat, qualiter nunc etiam in castris gauisape. Patri mei memoria cœpere amphimalla nostra, sicut uilloja etiam ventralia. Nam tunica latid-claui in modum gauisape texti tunc primùm incœpit. Quo in loco gauisape genitiui casus est. Est enim hoc nomen indeclinabile, quanquam apud antiquissimos inueniatur gauisapes, pis, & gauisapa, gauisapæ, & gauisapum, gauisapi. Adhuc apud probatos auto-res nonnunquam occurrit in numero plurali gauisapa. *Ouid. lib. 2. de Arte amandi*, Gauisapa si sumpsit, gauisapa sumpra proba. *Perfius Satyra 6.* Iam chlamydas regum, iam lucea gauisapa capris, Effedaque, ingentisque locat Cæsonia Rhenos. *Idem Satyra 4.* pro barba hirsuta & proluxa. Sic enim solet interpretari uersus ille: Tu cum maxillis balanatum gauisape pectas. [*Vide Martial. Epigr. 49. lib. 14. & epist. 138. & 152. eiusdem libri* Gauisape quadratum.]

Gausapina penula, Villosa uelutis genus, quo hyberno tempore, & frigido utebantur. *ἄλλοις ἄλλοις*. *GAL.* Mante ou habit uelue de hors & dedans *ITAL.* Schiauma. *GERMANI.* Ein geforhter tceid. *HISPANICE.* Vestidura uelloja dentro y fuera. *ANGLIC.* A rough winter gowne.] Hanc sic describit *Martialis in Dislichis*; [*Epigr. 145. lib. 14.*] Is mihi candor inest villorum gratia tanta, Ut me uel media fumere messe uelis. Pro eodem dicitur & gauisapina, absolute. *Idem.* Mensere uel Augusto fumere gauisapinas. [*Idem Martial. Epigr. 147. lib. 14.* Gauisapina cubicularia.]

Gausapatus, pen. prod. Gauisapina indutus. *ἄλλοις ἄλλοις*. *GAL.* Vestu d'vne robe ou mante uelue de hors & dedans. *ITAL.* Vestito di mano peloso. *GERM.* Mit einem geforhten tceid angethon. *HISPANICE.* Vestido di uesidura uelloja dentro y fuera. *ANG.* Cladde with a rough gown.] *Senec. epist. 54.* Mitro me in mare quomodo psychrolutam decet gauisapatus.

Gaza, *ζαζα*. *ἄλλοις ἄλλοις*. *GALLIC.* Grande cheuance, ou richesce. *ITALIC.* Masserizia, ricchezza. *GERMA.* Ein schatz, reichum, hab ond gut. *HISPANICE.* Grandes riquezas. *ANGL.* Riches, the store an stiffe of any man.] Dicitio Persica, significans opes, supellestem, & omne quod possidemus. *Pompon. Mela.* Gazam Persæ xarium uocant. *Curt. lib. 2.* Igitur quasi parum munimentis oppidi fidens, ante solis ortum pecuniam regiam (gazam Persæ uocant) cum pretiosissimis rerum esseri iubet, simulans fugam. *Virg. 5. Aeneid.* Et gaza lætus agrestis. *Idem.* tabulaeque & Troia gaza per uendas. *Cic. 2. Offic.* Omni Macedonum gaza, quæ fuit maxima, positus est Paulus. [*Sueton. in Neron. cap. 31.* GAZA antiquissimæ Thesauri.] Arabum gazas dixit *Horatius*, pro cumulatissimis opibus, non sine specie prouerbiali. Est etiam **GAZA** nomen ciuitatis in Perside, ita dicitur quod Cambyfes eò, uelut in minutissimam totius regni arcem, omnes opes pecuniamque conuellerit.

Gazus, a, um, *ζαζα*. Et Gazaticus, ca, cum, quod est ex Gaza urbe Persica, cæca quam uobilissima uina nascebantur, teste *Pom-*

ponio *Mela. Suetonius in Faustum*, Vina mihi non sunt Gazatica, Chia, Falerna.

Gazophylactum, *ציזא*. *ἄλλοις ἄλλοις*. *lischehah* *ζαζοφυλάκιον*. *GAL.* Thresorerie, le lieu ou on met le thresor. *ITAL.* Luogo doue si conseruano le cose preziose. *GERM.* Ein schatzammer, ein ort dabin man gelt vnnnd gut beschattet *HISPANICE.* El thesoro, lugar donde gardan las riquezas. *ANG.* A chest where a treasure is kept, a iewel house.] Nomen compositum ex Gaza dictione Persica, & Græco uerbo φυλάσσω, quod est custodio. Est enim locus, in quo gazam, hoc est, thesaurum, opes, aut pretiosiorum supellestem conseruamus.

GAZACA, *ζαζα*. *ἄλλοις ἄλλοις*. Urbs aut vicus maximus in Media, *Autor Steph.*

GAZETAE, *ζαζαῖται*, Populi Galatiæ aurum gerentes. *Autor Steph.*

GAZORVS, *ζαζορος*, Urbs Macedoniæ, *Steph.*

GAZVS, *ζαζα*. Urbs Indica longè maxima, *Steph.*

G ante E

GEN. CORN. In notis antiquorum: Gentè Corneliosum, **GENS.** Gentès, **GERM.** vel **GER.** Germanicus, uel Germanico. **G.F.** Gula filiorum. **G.G.** aliàs **GS.** Gesserunt, **G. GEN.** **GER.** Gaudium generis Germanici.

GĒA, *ζα*. Oppidum est Arabiæ Petreæ, non procul à Petra Regionis totius metropoli, *Autor Steph.*

GĒBALA, *ζαβάλ*. *ἄλλοις ἄλλοις*. Tertia Palæstinae portio, à qua deducitur gentile Gebalenus. Quin ipsa etiam Idumæorum regio, Gēbalene, *ζαβαλων*, cognominatur. *Autor Steph.*

GĒBALENA, *ζαβαλων*, Regio in finibus Eleutheropoleos,

GĒBANITAE, Populi sunt maris rubri accoia, in Arabia deserta, quorum præcipua oppida sunt Nagia, & Tamnā, teste *Plin. lib. 6. cap. 28.* Hinc genus myrrhæ Gebanicum appellatur.

GĒBELIZES, Dæmon, idem Zamolxidi putatur. *Vide Herodotum lib. 4.*

GĒBENNA, Mons est in Gallia, Aruernos ab Heluiis diuidens, ab ea parte qua Cadurci & Ruteni Aruernos spectant. *[GERM.* Ein gebirg in frantzsch. *] Caesar lib. 7. bell. Gal.* Partem copiarum ex prouincia, supplementumque quod ex Italia adduxerat, in Heluios, qui fines Aruernorum contingunt, conuenire iubet. His rebus comparatis represso iam Lucterto, & remoto, quod intrare intra præsidia periculosum putabat, in Heluios proficiscitur: et si mons Gebenna qui Aruernos ab Heluiis discludit, durissimo tempore anni, altissima niue iter impediobat, &c. Ex quo loco Cæsaris facile deprehendi potest error qui extremum Allobrogum oppidum ad Lemantum lacum situm, in confinio Heluetiorum, uocant Gebennam, quum omnino constet ex primo *Comm. Cæsaris*, Genuam appellari. *Lucan. libro 1.* in plurali numero usus est pro oppido in Gebenna monte sito: Cana in quibus, pendentes rupe Gebennas.

GĒDANVM, Vulgo *Danzig*. Urbs est totius Borussiae Emporio celeberrima: ad ostium uisulæ, fluminis Poloniæ, in mare Balticum sese exonerantis, sita. Hæc omnis generis mercès copiosas secundo uisulæ ex regno Poloniæ acceptas, mariumis regnis & urbibus multas, sine uanitate impertit. Paret uero Regi Poloniæ: & ad omnia quæ ad ius & personam Maiestatis Regiæ pertinet iuramento obligatur. *Linus 5. statut. Polon. 3.*

GĒDĒON, *גידעון*. Nomen proprium Iudicis Israel, qui occidit Oreb, Zeb, Zebee, & Salmana.

GĒDROSIA, *גידרוסיה*, Regio maioris Asiæ. Hodie Tarsæ regnum uocari. *Autor est Sabellicus.*

[**Gegania**, mulier Rom. *Plutarch. in Num. & Lyc.*]

GĒHENNĀ, *גהנום*. *ἄλλοις ἄλλοις*. *ge-hinnom*. *גהנום*. Quid significet explicat *Hieronymus* hisce uerbis. Erat (*inquit*) idolum Baal iuxta Hierusalem ad radices montis Moria, in quibus Siloa fuit. Hæc uallis & parua campi planities, irrigua erat, & nemorosa, plenaque deliciis, & lucus in ea idolo consecratus. In tantam autem populus Israel uenerat demerentiam, ut deserta templi uicinia, ibi hostias immolaret, & rigorem religionis delicis uincerent, filiosque suos incederent dæmonibus, uel initiarent. Et appellabatur locus ipse Gehennon, id est, uallis filiorum Hennon. Hoc Regum uolumen, & Paralipomenon, & Ieremias plenissimè scribunt. Et comminatur Deus se locum ipsum impleturum cadaueribus mortuorum, ut nequaquam Thopheth & Baal, sed uocaretur Polyandrium, id est, tumulus mortuorum. Futuræ ergo supplicia & pœnæ perpetuæ quibus peccatores cruciandi sunt, huius loci uocabulo denotantur. Duplicem autem esse gehennam, nimij ignis & frigoris, in Iob plenissimè legitur.

GĒLA, *ζαλα*, *Stephano*, Vulgo *Cherza*, Fluuij nomen est in Sicilia, & urbis à pruina, quam multam gignit (Siculi enim *ζαλα* pruina uocant) deducto nomine. *Virg. 3. Aeneid.* Immanisque Gela fluuij cognomine dicta.

¶ Inde Gelous, a, um, denominatiuum *Ibid.* Apparet Camerina procul campique Geloi.

GĒLABILIS, Gelaeco, *Vide GELV.*

GĒLASINI, pen. prod. dentes anteriores, quos ridendo ostendimus. Cicero aduersus acutos uocat. *ζαλασινος*. *GAL.* Dents deuant qui apparoissent quant on rit. *ITAL.* Denti dinnanzi. *GERM.* Die vordesten greissen zan im mund/so man uetdet im tachen *HISPANICE.* Dientes de delante. *ANG.* The fore teeth which appeareth in laughin. *ἄλλοις ἄλλοις*, hoc est, a ridendo. ¶ Gelasini item lineæ sunt siue rugæ quæ in ridentis facie apparent. *Mart. lib. 7.* Nec grata est facies, cui gelasini abest. ¶ Item mimi, qui gestulatione faceta populum oblectant. Vnde Gelasinus ille *Plautinus* falsis dicitur populum delectat & dum risum captat, irridetur. Vnde est illud, Caue ex Gelasino fias catagelasinus: hoc est deridiculus.

GĒLBOR, *גלבול*. Mons Syriæ ad sextum lapidem à Scythopoli, in quibus etiam est vicus grandis, qui uocatur Gelbos.

Gellidum, Gelidus, Gelo. *Vide GELV.*
GELLIVS, vit. proprium, *ἄλλο τι γελῶν*, id est, ridere: cuius extant Atticæ, noctes. Prænomen habet Aulus, quanquam non desint qui coniunctim legendo, Agellium diciperent.
GELI campi, *γῆλα*. In Sicilia sunt ad Galam fluvium. *Virg. 3. Am.* Apparet Camerina procul, campique Gelo.
GELON, *γελων* populi interioris Scythiæ, Agathyrhis proximi: qui faciem pingunt, vt viriliores in prælio videantur. Patientissimi sunt inedia, famæque vrgente, equo vehuntur, sanguinis nonnihil detrahunt, eoque cum lacte commisto in ediam leuant. Hodie Tartari appellantur. *Virgilius 2. Georg.* Pictorque Gelonos. *Lucan. libro. 4.* Maffageres quo fugit equo, fortisque Geloni. *Virg. 4. Georg.* Bisalte quo more solent, accerque Gelonus, Quum fugit in Rhodopen, atque in deserta Getarum, Et lac concrenum cum sanguine potat equino.
GELOS, Carix, portus est, iuxta Halicarnassum, *vt scribit Pompon. lib. 1. in descriptione Carix.*
GELIVM, Stagnum est Siciliæ, quod appropinquantes terro odore abigit. **GERMANIC.** Ein struender see oder wüste pfugen *Suetia.* à quo non procul duo fontes sunt, ex quorum altero fit sterilis bibi, concipit ex altero autem fit fecunda, sterilis fit. Hinc campi Gelo, itagno illi adiacentes. Sunt tamen qui ab Gela fluuio dictos volunt.
Gelu, Aquæ concretio ex frigore. **ἄλλο τι γελῶν**. **GALLIC.** Gelee, glace. **ITALIC.** Gelo, ghiaccio. **GERM.** Eys, gefrurte. **HISPANIC.** Gelo de elada. **ANGLICE** Y ce, frost. **[Ouidius Eleg. 4. lib. 3. Trist.]** Africtio terra perustæ gelu. *ibidem Eleg. 10.* Terraque marmoreo est candida facta gelu. *Item,* Et niter inducto candida barba gelu. Aliquando tamen ponitur pro frigore. *ἄλλο τι γελῶν*. Vnde gelidum, frigidum dicimus. Antiqui etiam gelus dixerunt, teste Nonio: & similiter gelum geli. *Lucretius lib. quinto.* Assiduusque geli calus mortalibus aufert, *Et libro sexto.* Demittit quæ sæpe gelum quod continet in se.
Gelididum, dij, Ipsum gelu, & concretio aque. **ἄλλο τι γελῶν**. **GAL.** Gelee. **ITA.** Gielo. **GERM.** Gefrierung. **HISP.** La cayda del velo de elada. **AN.** A freezing or congealing together. **[Colum. lib. 2. capite 8.]** Vt prius conuascant radices frumentorum, quàm hybernis imbribus aut gelicidiis, pruinisve infestentur. *Item lib. 11. c. 2.* Hyemat cum frigore & gelicidiis.
Gelo, las, larc, actiuum verbum, idem quod frigore astringo. **ἄλλο τι γελῶν**. **GAL.** Gelee, glacier. **ITALIC.** Congelare, agghiacciare. **GERM.** Gefrieren machen. **HISP.** Elar. **AN.** To freeze. eius passiuum gelor legitur apud *Iuuenaiem, Sat. 6.* pauidò que gelantur Pectore. Sic gelatum lac, *Colum. lib. 10. c. 38.* Gelatus caseus. *Idem lib. 7. c. 8.* Sæpe etiam neutrum est, sed vix aliter, quàm in certis personis. *Polyb. lib. 14. c. 3.* Non antè demeruntur, quàm gelauerit. *Idem lib. 15. c. 6.* Si gelant frigora, quarto die preimumdum.
Hinc equam componunt, Congelo, Regelo, de quibus suis locis.
Gelascis, ere, Est gelu astringi. **ἄλλο τι γελῶν**. **GALLIC.** Se geier ou glacier. **ITALIC.** Congelarsi, agghiacciarsi. **GERMANIC.** Gefrieren. **HISP.** Elar. **ANGLICE.** To congeall, to freeze. **[Gellius lib. 17. capite septimo.]** Vina rarenter congelascunt. *Plinius libro 14. cap. 21.* Vini natura non gelascit.
Gelario, verbale, Congelatio. **ἄλλο τι γελῶν**. **GALLIC.** Gelement, glacement. **ITALIC.** Agghiacciamento. **GERMANIC.** Gefrierung, oder gefrurte. **HISP.** Elamieto, elado. **AN.** A freezing. **[Plin. lib. 17. capite 14.]** Si procius edicis fructibus gelario magna consecuta est, etiam paucis diebus necat.
Gelabilis, le, Quod gelu durari potest, à quo fit compositum Ingelabilis, vel potius incongelabilis, de quo suo loco.
Gelidus, da, dum, penultima correpta. Frigidus, congelatus, frigore concretus. **ἄλλο τι γελῶν**. **GAL.** For froid, gelé, glace. **ITA.** Gelido, freddo, gelato. **GERM.** Eysfart. **HISPANIC.** Cosa fria, de elada. **ANGLICE.** Very colde, froser. **[Virgilius lib. 3. Aeneid.]** mihi frigidus horror Membra quatit, gelidusque coit formidine sanguis. Gelidus æther. *Virgilius 8. Aeneid.* Gelidus amnis, gelida rupes, gelidum flumen, apud eundem Gelidæ naturæ sydus. *Plin. lib. 2. cap. 86.* Gelida, absolutè, subaudi a qua. *Horat. 2. Seru. Sat. 7.* Polcit te mulier, vexar: foribùque repulsum Perfundit gelida: rursus vocat **[Tibull. lib. 4.]** Nobilis Auraciæ gelidos (æstrigonas) quos irrigat vnda. *ibidem* Gelidas disiectus in alpes Pannonius. *Item* Atque duæ zonæ gelido vastantur frigore semper.
Hinc componitur Elegidus, a, um, quod significat id, quod non est calidum, neque frigidum (nam e, quandoque priuationem denotat) quanuis *Seruius*, pro valde frigido exposuerit: *vide suo loco.*
Gelidæ, aduerbium frigide, timide. **ἄλλο τι γελῶν**. **GAL.** Fort froidement. **ITA.** Gelatamente, da agghiacciato, fredamente. **GERM.** Eysigaltione chfer vndd cussf. **HISP.** Fria y frescamente. **ANG.** Coldlie, as is frofen. **[Horat. de Arte,]** Vel quod tres omneis timidè, gelidèque ministrat.
GEMEA, Nomen alæ nilitum Macedonensium. *Linus 7. Bel. Maced.* Addita his alæ mille fermè equitum, gemeam vocabant.
Gemellaris, aris, neutri gen. Vasis genus, cui fortassis ex eo inditum nomen, quod geminas mensuras contineat. *Colum. lib. 2. ca. 50.* Quod deinde primum defluxerit, in rotundum labrum (nam id melius est, quàm plumbeum quadratum, aut gemellar) protinus capulor depleat.
Gemellaria, æ, fœmin. gen. dixit. *Augustin. in Pal. 136.* Vt amurcam per plateas fluentem cernens, oleum in gemellaria non videas.
Gembundus, *Vide GEMO.*
Gemini, us, a, um, duo, bini. **ἄλλο τι γελῶν** vel **ἄλλο τι γελῶν**. **GALLIC.** Gemeau, double. **ITALIC.** Gemino, doppio. **GERM.** Zwysach, Zwysach. **HISPANIC.** El mellizo con otro, doblado. **ANGLICE.** Double, twoo. **[Virg. lib. 6.]** Sunt geminæ somni portæ. *Terent. in And.* Nam satis credo, si aduigilaucris, Ex vasis geminas mihi conficies nuptias.

Vnde etiam gemini dicuntur duo vno partu editi. *Virg. lib. 3. Anni.* Geminos huic vbera circum Ludere pendentes pueros. **[Plinius Amph.]** Hodie illa pariet filios geminos duos. *idem Plant. Amph. sc. 1. a. 5.* Illam filios pueros geminos peperisse conspicio. *Ouid. Eleg. 11. l. 3. Trist.* Exhibuit geminos ore gemente sonos. *Idem ibid.* Vnus olim nunc verò partus est geminus. *Senec. c. 14. de Cons. ad Mart.* Geminum funus renuntiatum, (id est mors duorum liberorum. *Idem Plau. Mst. sc. 4. a. 2.* Mea foror gemina germana. *Idem Men. sc. 1. a. 2.* Geminum germanum fratrem meum. *Idem Curc. sc. 1. a. 2.* Geminos in ventre videor habere filios. Si autem tres fuerint, trigemini dicuntur: si quatuor, quatergemini. *Colum. lib. 4.* Albanas equitiæ familiæ trigeminorum matres.
¶ Quandoque pro simili ponitur. *Pacuius*, Par fortitudo, gemina confidentia. *Cic. pro Rosc. Amer.* Par est auaritia, similis improbitas, eadem impudentia gemina audacia. *Idem pro Roscio Comad.* Simillima, & maxime gemina societas hæreditatis est. **[Plaut. Men. sc. 1. a. 5.]** Geminus ambo eramus. *Suprà*, duo & pares. *Idem Men. sc. 1. a. 5.* Spes est vos inuenturos fratres germanos, duos geminos vna matre, vno patre, vno die natos. *Idem.* Ij sunt gemini germani duo. *Plaut. Amp. sc. 1. a. 5.* Geminus Sosia hic factus est tibi. (id est duos simillimos pro vno habes.)
¶ Est etiam cæleste signum, quod Astrologi vocant Geminos, Castorem & Pollucem intelligentes, qui à matre Leda vno partu creduntur editi, de quibus *Seneca.* In magna tempestate apparent quasi stellæ cælo insidentes, adiunarique se tunc periclitantes existimant Pollucis & Castoris nomine. *A Columella* dicitur Geminum austrum, quod XIII. Calendas Iunij Sol ingreditur.
¶ Geminus etiam Iani epitheton est, quod gemina facie pingi solet: cuius rationem hanc affert *Macrobius.* quod Ianus omnium sui seculi fuerit prudentissimus: neque solum ea viderit que ante se erant, hoc est præterita, verum etiam ea quæ post se erant, hoc est, futura prospexerit. **[Sueton. in Nerone. c. 13.]**
Gemellus, la, lum, dimin. **ἄλλο τι γελῶν** vel potius **ἄλλο τι γελῶν**. **GAL.** Gemeau, double. **ITA.** Gemello, doppio. **GERM.** Zwysach, zwysach. **HISPANIC.** El mellizo con otro, doblado. **ANGLICE.** Double, twoo. **[Virg. Ecl. 1.]** Modo namq; gemellos spem gregis, ah scilicet in nuda conmixta reliquit. **[Ouid. 5. Fast.]** Bina gemellorum quærebam signa Deorum Lætarium. *Gemella legio*, quod de duabus facta est, *Cæs. lib. 3. de bel. ciu.* *Gemellæ vires*, à *Col. lib. 3. c. 1.* dictæ sunt ab vuis semper geminis, nam duplices vvas (vt inquit idem) exigunt. *Plin. lib. 14. c. 2.* Gemellarum, quibus hoc nomen vix semper geminæ dedere.
Gemelliparæ, pen. cor. Latona epitheton est, quæ Apollinem & Dianam vno partu edidit. *Idem Macrobius.* *Ouid. 5. Fast.* fuit imperus illi Curua gemelliparæ spicula ferre deæ.
Geminitudo, inis, verbum antiquitate obsoletum. *Pacuius in Alalanta,* Habeo ego istam, qui distinguam inter vos geminitudinem. *Et Nonio.*
Gemino, nas, penultima corrept. Duplici. **ἄλλο τι γελῶν**. **GAL.** Doublet. **ITA.** Doppiare, radoppiare. **GERM.** Zwysach, zwysach. **HISPANIC.** Doblar, o reperir alguna cosa. **ANG.** To double. **[Terent. in Adelph.]** Geminabit, nisi caues. *Varro 3. de Re rust. c. 16.* Eximendorum fauorum signum sumunt ex ipsis, quum plenas aluos habent, & quum illas geminauerint. **[Ouid. Eleg. vlt. lib. 4. Trist.]** Iamque decem vite frater geminauerat annos. **[Geminatus Sol, Cic. de Natura deor.]** Geminata ars. *Plin. lib. 20. c. 1.* Gemina victoria. *Ei. ab Vrbe.* Geminatus honor. *Idem lib. 9. bell. Maced.* **¶** Huius composita sunt, Congeminatio. *Plaut. in Amph.* Nunc si patera pateram peperit, omnes congeminauimus. *In gemino, repeto, duplico.* *Virg. lib. 10. Georg.* Tum liquidas corui presso ter gutture voces. Aut quater ingeminant. *Idem.*
Geminatio, verbale, Duplicatio. **ἄλλο τι γελῶν**. **GAL.** Doublement, redoublement. **ITALIC.** Doppiamento. **GERM.** Zwysachung, widerâserung. **HISPANIC.** Aquella obra de doblar à repetir. **ANG.** Doubling or repeating. **[Cic. lib. 3. de Orat.]** Nam & geminatio verborum habet interdum vim, leporem aliâs, paulum mutatum verbum, atque debexam.
Geminatum, aduerbium, teste *Diomede Grammat. lib. 1. d. d. u. u.*
Gemites, Gemma, quæ veluti candidas manus inter se complectas habet. *de qua Plin. lib. 37. c. 11.*
Gemma, mæ, Oculus vitis quem primò emittit. **ἄλλο τι γελῶν**. **GAL.** Le bourgeon ou bouton de la vigne. **ITALIC.** L'occhio della vite. **GERM.** Ein råbung. **HISPANIC.** Tema del farmienzo, que es capulio do sale la flor de vna de do fructo. **ANGLICE.** A young budde of wyme. **[Virg. lib. 3.]** turgent in palmite gemmæ. *Cic. de Senec. l.* Itaque in eunte vere in his quæ relicta sunt, existat tanquam ad articulos samentorum ea quæ gemma dicitur, à qua oriens vva sese ostendit. **[Ouid. Eleg. 12. lib. 3. Trist.]** Quoque loco est vitis de palmite gemma mouetur. **¶** Ab huius similitudine, gemma vocatur omnis lapis pretiosus, siue pellucidus sit, siue non. **ἄλλο τι γελῶν**. **GALLIC.** Pierre polie ou precieuse. **ITALIC.** Gemma, pietra preziosa. **GERM.** Ein edelstein. **HISPANIC.** Piedra preziosa. **ANG.** A pearle, a margarite. **[Virg. 5. Aeneid.]** & tereti subnectit fibula gemma. *Idem 7. Aeneid.* Regalique accensa comas, accensa coronam insignem gemmis. *Plin. de vitis Illustr.* Vnde Romam legatione repetitur, hausto, quod sub anuli gemma habebat, veneno absumptus est. **[Plaut. Curc. sc. 2. a. 5.]** Sub gemman' tuos parentes abstrufos habeo? de gemma annuli.
Gemmula, diminutiuum. **ἄλλο τι γελῶν**. **GALLIC.** Petit bouton de vigne, petite pierre precieuse. **ITALIC.** Picciolo, bottone della vi e picciola gemma. **GERM.** Ein reßbüglin/ ein zart besurwachend blüm in oder ein edelstein. **HISPANIC.** Pequena yena del farmienzo o otra arbol, pequena piedra preziosa. **ANG.** A litle budde of a wyme a litle pearle. **¶** Quo etiam flores significantur, quibus tanquam gemmis verno tempore cuncta pinguntur, & prata vestiuntur. *Apul. lib. 10.* Plane tenui specula solabor clades vltimas, quod ver in ipso ortu gemmalis floridis cuncta depingeret.

Gemmatus, a, um. Quod ex gēma est, vel quod in formam gēmmæ factum est. *Γαμμάτος*. GAL. De pierres precieuses. ITA. Di gemma. GER. Edelsteinin/von edelstein. HISP. Cosa de piedras preciosas. ANG. Of precious stones. Cic. 6. Verr. Mittit etiam trullam gemmeam rogarum &c. Radix gemmæ rotunditatis, id est, rotunda in modum gemmæ, *Plin. lib. 18. c. 7.*

Gemmo, as, are. Est gemmas in vitibus, & arboribus emittere. *Γεμμοῦ* *παράχ.* GAL. Produire, ou auoir pierres precieuses, bougeons, ou boutons, bourgeonner, boutonner. ITA. Pululare, gemmare. GERM. Tructen/taugen surhin lassen/ bollen herfur bringen. HISP. Hincharse las yemas enel arbol. ANG. To budde or spring. Col. Quum primum vites incipiunt gemmare. Cic. 3. de Orat. Nam gemmare vites, luxuriam esse in herbis, lætās segetes etiam rustici dicunt. *Sic Colum. lib. 4. c. 24.*

Gemmāns, antis, instar gemmæ resplendens. *Γεμμάων* *μοφιάθ.* GAL. Reluisant ou clair, ou autrement ayant espee de pierre polie, ou de bougeons de vignes. ITA. Riluciente come una gēma. GERM. Stangend wie ein edelstein. HISP. R. Sp. andeciente como yema. ANG. Brilking, or brighi lyk a precious stone. & vt Gemmantēs alæ pavonis, id est lucentes in modum gemmarum. *Mart. lib. 11.* Miraris quoties gemmantēs explicat alas: Et potes hunc sæuo tradere, dure, coquo! Herba gemmantēs roreid est, cooperatæ rore, tanquam lucidis geminis. *Lucret. lib. 2.*

Gemmātus, a, um, Gemmis instructus, & ornatus. *Γαμμάτος*. GALLIC Orne ou enrichi de piererries. ITALIC. Ingemmato, imperlato, adornato di gemme. GERM. Mit edelstein gestert. HISPAN. Cosa ornada de piedras preciosas. ANG. Set with precious stones, budded. *Plinius libro 37. cap. 2.* Quinimo etiam ius videmur perdidisse corripienti gemmata potoria, & variz suppellectilis genera, annulos transeuntes. Monilia gemmata. *Ouid. 10. Metamorph.* Gemmati magna specie an nuli. *Liu. 1. ab V rbe.*

Gemmāscō, scis, scere. Est gemmas emittere, vel pullulare. *Γεμμάσκω* *παράχ.* GAL. Bourgeonner, boutonner. ITALIC. Pululare, gemmare. GERM. Tructen voll bollen werden. HISPAN. Hincharse las yemas enel arbol. ANGLIC. To beginne to budde. *Plin. lib. 17. cap. 15.* Atque vt gemmascere incipient, ligerur calamus. *Colum. lib. 5. cap. 10.* Nucem Græcam serito circa Calend. Ianuarias, quæ prima gemmascit.

Accipitur gemmascere, pro gemmæ duritiem & formam acquirere. *Plinius lib. 37. c. 10.* Draconites, siue dracontias è cerebro fit draconum, sed nisi viuentibus abscisso nunquam gemmascit. In aliquibus tamen codicibus legitur gemmascit.

Gemmifer, a, um, vt Gemmiferi amnes. *Γεμμάφορος*. GALLI. Qui porte ou a pierres precieuses. ITA. Qui porta pierre preciose. GERMAN. Das edelstein hat oder tregt. HISP. Cosa que trabe de zione piedras pretiosas. ANG. That beareth or hath precious stones. *Plin. lib. 37. cap. 13.* Gemmiferi amnes sunt Acesinus & Ganges, &c. Corona gemmifera, *Valerius Flacc. Argon. 5.* Mare gemmiferum, *Propert. lib. 3. Eleg. 4.*

Gemmosus, sa, sum, Quod multis gemmis est ornatum, quod gemmis abundat. ANG. Set with many precious stones. *Apul. lib. 5.* Auro facto, gemmosisque monilibus onustas eas tradit reportandas.

Gemo, is, ui, itum, Est præ animi angustia in sonum erumpo, lugeo, doleo, luctum & dolorem voce ostendo. *Γέμον* *νεανάχ* *πῆν* *ανάκ.* *σάρα* *χαραξ.* GALLIC. Gemir. ITALIC. Gemere. GERM. Seuffzen. HISPAN. Gemir como doliente. ANGL. To sobbe, or grone, to sigh. *Plin. lib. 37. cap. 13.* Gemmiferi amnes sunt Acesinus & Ganges, &c. Corona gemmifera, *Valerius Flacc. Argon. 5.* Mare gemmiferum, *Propert. lib. 3. Eleg. 4.*

Gemmor, a, um, Est præ animi angustia in sonum erumpo, lugeo, doleo, luctum & dolorem voce ostendo. *Γέμον* *νεανάχ* *πῆν* *ανάκ.* *σάρα* *χαραξ.* GALLIC. Gemir. ITALIC. Gemere. GERM. Seuffzen. HISPAN. Gemir como doliente. ANGL. To sobbe, or grone, to sigh. *Plin. lib. 37. cap. 13.* Gemmiferi amnes sunt Acesinus & Ganges, &c. Corona gemmifera, *Valerius Flacc. Argon. 5.* Mare gemmiferum, *Propert. lib. 3. Eleg. 4.*

Gemmor, a, um, Est præ animi angustia in sonum erumpo, lugeo, doleo, luctum & dolorem voce ostendo. *Γέμον* *νεανάχ* *πῆν* *ανάκ.* *σάρα* *χαραξ.* GALLIC. Gemir. ITALIC. Gemere. GERM. Seuffzen. HISPAN. Gemir como doliente. ANGL. To sobbe, or grone, to sigh. *Plin. lib. 37. cap. 13.* Gemmiferi amnes sunt Acesinus & Ganges, &c. Corona gemmifera, *Valerius Flacc. Argon. 5.* Mare gemmiferum, *Propert. lib. 3. Eleg. 4.*

Gemmor, a, um, Est præ animi angustia in sonum erumpo, lugeo, doleo, luctum & dolorem voce ostendo. *Γέμον* *νεανάχ* *πῆν* *ανάκ.* *σάρα* *χαραξ.* GALLIC. Gemir. ITALIC. Gemere. GERM. Seuffzen. HISPAN. Gemir como doliente. ANGL. To sobbe, or grone, to sigh. *Plin. lib. 37. cap. 13.* Gemmiferi amnes sunt Acesinus & Ganges, &c. Corona gemmifera, *Valerius Flacc. Argon. 5.* Mare gemmiferum, *Propert. lib. 3. Eleg. 4.*

confossum collaceratumque, & abscisso capite truncum corpus Sabini in Gemonias trahunt. *Plin. lib. 8. cap. 40.* scribit canem à corpore ferui non recessisse, abiecto in gradibus Gemoniis. *[Suet. in August. cap. 53.]* Imputauit etiam, quod non laqueo strangulatam in Gemonias abiecerit. *cap. 61.* In Gemonias abiecit, vncòque tractus. *¶* Alludens ad has scolas *Tersullianus aduersus Valent. ait.* Aliud ex alio per gradus reuera Gemonios structum. Erant in Auertino in decima tertia regione vrbs.

Gemonides, Gemmæ quas quidam præantidas vocant. Prægnantes fieri, & parere dicuntur, mederique parturientibus: nam tales in Macedonia iuxta monumentum Tiresiaz inueniuntur, speciefque est aquæ glaciata. *Plin. lib. 37. c. 10.*

Gemūsā, *ANGLIC.* A corne in the toes, in agnall. *¶* Tuberculum sub pedum digitis nascens: ita dictum quod gemete faciat eum qui id gerit, *inquis Festus. Plin. lib. 26. cap. 1.* Et hic quidem morbus in Italia celeriter restinctus est, sicut & ille quem gemuram appellauere prisci, inter digitos pedum nascentem, etiam nomine obliterato.

Gēnā, nē. Est membrana tam superior, quam inferior, quæ tegit oculum. *Γέννη* *λεχθ.* *βηλασος*, *βηλασος*. GALLI. [La peau, tant de dessus que de dessous, qui couure l'œil, quand on le digne, Galli communius Latinorum nomen exprimentes vocant la Paulpiere de l'œil. Illi enim pellem, quæ tegitur oculus, Palpebram nominant, sed improprie vt mox dicetur.] ITALIC. Guancia, g. va. GERMANIC. Ein augdeckel/oder andtig. HISP. Maxilla del carillo. ANGL. The eye lidde, the ball of the cheeke. *¶* Teren. Hodie non compressi genam genæ. *Plinius.* Aquatilia dormire existimant, non oculorum argumento, quia non habent genas, sed ipsa quiete placida, seu soporata. *Idem lib. 11. cap. 37.* Omnia talia, & pisces, & insecta non habent genas, nec intingunt oculos, Ex his *[Terentij]* *Pliny* locis luce clarius ostenditur genas esse duo illa oculorum opercula, quibus coocantibus, pupilla obtegatur, quas *[Cic. in Pison. & 2. de nat. Deor.]* vocat palpebras.

Genæ etiam dicuntur partes illæ ab oculis ad mentum, quæ barba vestiuntur, quas radi in fœminis, xii. Tabularum interdicto antiqui uenerunt, pudoris sedes esse arbitrati, quod ibi maxime ostendatur rubor. GERM. Die bahr: n oder mangendas vnder den augen ist bis auff dat tyn. *¶* Dicitur genæ, quod in his pili gignantur. *Virg. 8. Æneid.* Tui mihi prima genas vestibat flore iuuentus. *Apul. in Magia.* Purpuris infectas genas, & oculos illasos illices. Hæ quoniam in mali specio factæ sunt rotundæ, dicitur sunt etiam malæ. *Vide plura apud Plinium lib. 11. c. 37.* * Vmbatus genas, Id est barbam gerens circa genas. *Stat. 3. Syluarum.*

Genabium, Vide GENEVA.

Genatius, a, um, Idem quod gulofus, a, um, Varro, Hæc nouissimè in tricinium genatium introiit, est culina, propter fastidium.

Geca, cæ, Ala est mille equitum, estque cuiusdam temporis spatium, auctore Heracleto.

Genarcha, æ, *Γενάρχης*, generis princeps.

Genæ, *Γενε*, alias *Γενε*, (vicus Corinchi, vnde prouerbiū *Γενεῖται ἰσχυροῦ*, *ἰσὺ δ' αὖτις ἰσχυροῦ*, alii tamen incolæ *Γενεῖται* vocant *Steph.*

Genealogia, giæ, Oratio generis originem ostendens. *Γενεαλογία*. G. AL. Genealogie, denombrement des ancestres. ITALIC. Genealogia, descendentu di parentato. GERM. Ein geburts register/gesficht register/understellung. HISP. Description de la genea del lignage de generation: que tambien en Castellano se dize genealogia de ligna. ANGL. A pedigree, a reckoning of forebearers. *¶* Cic. 3. de Nat. deor. Quod si ita est, Cæli quoque parentes, dii habendi sunt, Æther & Dies: eorumque fratres & sorores, qui à genealogiis antiquis sic nominantur, Amor, Dolus, Metus.

GENESARA, Galilææ lacus circumseptus vrbibus plurimis, & celebris. *Autor Solin. c. 48.*

Gener, Generalis, Generatim, Genero, Generosus, Vide GENVS.

GENESARËTIS, *Γενεσαρήτις*, *γενεσαρήτις* *λίμαν*. *¶* Strabo. Stagni nomen proprium: ab eo (vt quibusdam videtur) sic dictum, quod flantibus ventis, crispantibus vndis, auram ex se generare videatur. Sed hoc profecto ridiculum videtur in voce Hebraica Græcam, querere etymologiam. Idem dicitur mare Tiberiadis, à Tiberiade ciuitate: & mare Galilææ, ab adiacente Galilæa provincia. Habet hoc mare, siue stagnum, c x l. stadia in longitudine: x l. vero latitudine. Non tamen idcirco mare vocatur, quod eius aquæ sint amaræ: sed Hebrææ linguæ consuetudo est, omnes congregationes aquarum, siue salæ sint, siue dulces, vocare maria, sicut in Genesi scriptum est, Congregationes aquarum vocauit maria.

GENESE, *γενεσις*, vrbs Laconicæ, *Steph.*

Genesis, s, pe, cor. huius geneleos. Generatio, natiuitas. *Γενεσις* *σοledhâh*, *γενεσις*. GAL. Generation. ITA. Generazione. GER. Ein geburt/an tunft. HISP. Generacion. ANG. Generation, birth. *¶* Accipitur etiam pro sderere natalicio quod conuersione cæli oritur eo momento quo quis nascitur, *Inuen. Sat. 14.* Nota mathematicis genesis tua. *Idem Sat. 6.* -si prurit frictus ocelli angulus, inspecta genesi collyria poseit. *Suet. in Vesp.* Monentibus amicis caue quid esse Merum, quod vulgo crederetur genem habere imperatoriam, insuper Consulē fecit, id est, quod opinio esset, à mathematicis prædictum esse, fore vt imperaret *Budens.*

GENËTIS, *γενετις*, Promontorium Themiscyra regionis, inter Amisum & Phasin amnes, templo Iouis, quem *Γενίος*, id est, hospitem vocabant, nobilitatum. *Vide Strab. lib. 10.*

Genethlê, genethles, fœminini generis: *γενεθλης*. Venus.

Genethliaci, orum, qui ex die & hora natiuitatis fortunam hominis ostendunt. *Γενεθλιῶν* *χαρτωνμῖν*, *γενεθλιῶν*. GALLI. Dresseurs de natiuitez, astrologues, qui considerent les natiuitez & les constellations. ITALIC. Colore che pronosticano della natiuita. GERMAN. Ein waarsager von dem tag und stund der geburt bat. *Hisp. c. 113.*

Los astrologos de los nascimientos. ANG. Fortune shewers by the day and houre of nascimie. Gallius lib. 14. cap. 1. Aduersum istos qui se Chaldeos, seu generthiacos appellant: ac de moru, de que postu stellularum dicere posse, quæ futura sunt, positentur, audiuius quondam Phauorinum philosophu in Romæ Græcè differentem egregia oratione.

Genethliacus, a, um. γενεθλιακος, natalicius. Genethliacorum, γενεθλιακων. Dicuntur celeberritates, quæ sunt natali die. Genethlius, γενεθλιος. Latine natalis dicitur: unde Genethliaci dicti sunt: de quibus supra iam diximus.

¶ Erat etiam Genethlius Iouis cognomen, quod ei incumberet cura omnia propagandi.

¶ Fuit præterea, teste Suida, hoc nomine Palæstinus quidam Sophista discipulus Minutianus & Agapeti: qui quauis in ipso ætatis flore occiderit, plurima tamen scripta reliquit: ex quibus Suidas recenter *παλαια & νεωτερα & μεταπρα*, & multa alia, vt mirabile sit dictu, tam paucis annis vitæ, tanta scripsisse.

GENEVA. ITA. *Genoua*. GERM. *Genff*. Oppidum est Allobrogum ad Lemanium lacum, proximum Heluetiis, quod etiam hodie nomen retinet. *Cæsar bell. Gallic. lib. 1.* Extremum oppidum Allobrogum est, proximūq; Heluetiorū finibus *Genoua*. Ex eo oppido pons ad Heluetios pertinet. Ex quo loco Cæsar, facile deprehendi potest error eorum, qui hoc oppidum Gebennam appellant: quum Gebenna, *ode Cæsare teste*, sit mons ille qui Aruernos ab Heluiis diuidit. *De quo vide plura suo loco. Glareanus in Annot. in eum Cæsaris locum sic inquit*, Quatuor hæc nomina, *Genoua, Genoua, Genabum & Gebenna*, multum obscuritatis lectori ingerunt, ac non attentum sæpe fefellerunt: quæ ipsa longè diuersa sunt. *Genoua* enim Ligurum caput in Italia ad mare est nostrum: *Genoua* verò Allobrogum, ad ostia Lemani lacus, vbi Rodanus exit: *Genabum*, Carnutum oppidum ad Ligerim amnem, hodie (vt quidam putant) *Aurelia*, Vulgo *Orleans*: denique *Gebenna* mons est, qui Heluios ab Aruernis separat: vt libro septimo postea dicit Cæsar. *Hæc Glareanus.*

Genialis, & Genius, vide GIGNO.] Geniales, Gemma quam Magorum vanitas inimicorum penas efficere promittit. *Autor Plin. lib. 37. c. 10.*

Geniculum, Geniculatus, vide GENV.

Genista, itæ, Arbuscula quædam humilis est, fronde minuta, flore luteo, apibusque gratissimo, semine lericulis haud absimilis, quod phæcolorum modo siliquis innascitur: ita dicta quod in modum genui flexilis sit ad nexu, idcircoque vitibus ligandis idonea: vel quia genibus medeatur dolentibus. *Γενιστήν. αραβικόν. GAL. LICE. Du genest. ITALIC. Ginestra. HISPAN. Hinestra. ¶ Vide Ruel. lib. 1. capite 84. & lib. 3. cap. 142. Plin. lib. 21. cap. 9.* Flore esse dixerim genistas, nanque ex iis decerpitur lateus. *Marr.* Non pyra quæ lenta pendent religata genista. *Virg. Georg. Molle flet, lentæque genistæ. Humiles genuistæ, ibidem.*

Genialis, Genitor, Genitura, Genitiuus, Genitus, Genius, vide GIGNO.

Geno, is, genui, genitum, ere, Antiquis in vsu erat pro gignere, generare. *Γενήν. ἡολιθῆ. ἡπάα. GAL. LICE. Engender. ITA. Generare. GERM. Gebären. HISPANIC. Engendrar. ANGLIC. Lo begete. ¶ Priscian. lib. 10.* Gigno, genui: pro quo Geno vetustissimi protulisse inueniuntur. *Varro in Andabat.* Sed quod hæc loca aliquid genuunt. *Idem 1. de Re rust. c. 4.* Quædam enim ad genendum, &c. Ex vetusto codice. Infinitum passiuum *Lucre* protulit libro 3. tanto magis inficiandum Totum posse extra corpus durare, genique. Item Genitur aliquoties. *apud Iurisc. l. 17. D. de leg. 1. Si qua nia mihi genitur, ei hæres meus ceterum dato. & l. 13. D. de reb. dub. Si quis mihi filius aut filia genitur, hæres mihi esto.*

Genos, populi Molossia à Genoo, duce ipsorum. *Steph.*

Genis, gentis, vide GENVS.

GENTA. ἡ πόλις. vrbs India extra Gangem. *Steph.*

Geniaria, tianæ, ἡ ἰασηνῆ. *Dioscoridi* herba est folio fraxini, sed magnitudine lactuca, caule tenero, pollicis crassitudine, cauo & inani ex interuallo foliato, trium aliquando cubitorum, radice lenta, subnigra, aquosa, & sine odore. Nascitur vbi que, copiosissime in Illyrico, vbi à Genio rege nomen accepit, qui primus eam inuenisse dicitur, vt tradit *Dioscorides libro Syluæ medicinalis 3. c. 3. & Plin. lib. 25. cap. 7.* quod etiam hodie seruat in officinis.

Geniana pumila, flosculo cæruleo instar calathi, in pratis humidis, radiculis albis, caule puniceo, foliis tenuibus vestito, floreas in Octobris.

Geniās, ἡ ἰασηνῆ. vide CISSVS.

Genilēs, Gentilitas, Gentilia, vide GENVS.

GENIIVS, ἡ ἰασηνῆ, vrbs Troadis, ab vno filiorum Æneæ condita. *Steph.*

GENITIIVS, Illyrici rex qui gentianæ herbæ à se inuenta nomen fecit: teste *Plin. lib. 25. c. 7.*

GENU. *Γένυ. ἡ ἰασηνῆ. GAL. Genouil. ITA. Ginocchio. GERM. Das knie. HISP. Rodilla. ANGLICE. The knee.* Neutri generis & indeclinabile in numero singulari & in plurali *genua*. Sunt curuaturæ illæ quibus crura & femora committuntur. Dicta *genua* quod hæc dum infans est in vtero matris, genis opposita sunt: siue à generando quod in genibus est vitalitas. *Plin. lib. 11. c. 45.* Hominis genibus religio quædam inest, obseruatione gentium: hæc supplices attingunt, ad hæc manus tendunt hæc, vt aras, adorant, fortassis quia inest iis vitalitas. Nanque in ipsa genu vtriusque commissura, dextra læuæque à priori parte gemina quædam buccarum inanitas inest, qua perfossa, ceu iugulo spiritus fugit. *Hæc Plin. [Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Genua inedia succidunt. Plaut. Asin. sc. 3. a. 3. Non ferēs ni genua confricantur. Mox, genua in tam nequiter ficare Ouid. 5. Fast. Ipse genu nixu flammam excussit ab aura. Plaut. Capt. sc. 1. a. 4. Genu vt quemque icero ad terram dabo. Plaut. Curc. sc. 2. a. 1. & Mil. sc. 6. a. 2. Per tua genua te obsecro Ouid. Eleg. 2. lib. 4. Trist. Iam fera Cæsaribus Germania, vincta potest flexo succubuisse genu: Per genua orare Sueton in Tib. capite 27. Ibid. c. 24. Ad genua procumbere. Ibid. c. 20. Ad genua submittere se.*

¶ Genu nixus, vide NIXUS. *Virg. 5. Ænei. Genua labant, vasto quatit æger anhelitus artus. Ouid. 2. Metam. Er genibus pronis supplex, similisque roganti.*

¶ Genua submittere pro flectere. *Plin. lib. 8. c. 1. Regem adorant, genua submitunt, coronas porrigunt.*

¶ A genu fit nomen adiectiuum Geniculatus, ta, tum, de quo infra.

¶ Veteres dixerunt genus, masculino genere. *Zacil. lib. 4. Sat. vt citas Nonius, Hæret ventriculis affixum in posteriore parte, atque articulis nouis vt talusque genisque. Legitur etiam genus neutri generis in eadem significatione. Cic. in Orat. At propter læuam genus omni ex parte locatas Paruas Vergilias tenui cum luce videbis. Et paulo post. Atque inter flexum genus, & caput alitis hæ sit. [Liuus 4. d. 5. Genu tenuis.] Ne genu quidem flexo *ἡ ἰασηνῆ ἡ ἰασηνῆ. Dicitur est ἡ ἰασηνῆ, pro ne tantulum quidem. Philostratus.**

GENUALIA, Indumenta genuum. *ἡ ἰασηνῆ. GAL. LICE. Genouillieres. ITALICE. Internodi, ligame de calze, ἡ ἰασηνῆ. GERMANIC. Spesenbentel. HISP. Los enojales ἡ fenogiles para calças. ANGLIC. The clothing of the knees. ¶ Ouid. 10. Metam. quæque Popliibus suberant picto genualia limbo.*

GENICULUM, li, diminutiuum. *ἡ ἰασηνῆ. GAL. Genouillet, le neud d'un chaume, ou roseau, ou herbes. ITA. Picciolo ginocchio, nodo de canne & herbe. GERMANIC. Ein gleyche oder knöde an einem hatm/oder stengel. HISPANIC. Pequeña rodilla el fondo de la caña ἡ otra cosa. ANGLICE. The knot of a rawn. ¶ Genicula dicuntur stipulæ, vel caulis herbacei internodia, & veluti articuli ac nodi quidam. *Plin. lib. 16. capite 39. Arundini in geniculo. Idem lib. 18. cap. 7. Genicula autem tritico sunt quaternæ, hordeo octona. Quandoque Geniculum accipitur pro germine ἡ ἰασηνῆ.**

GENICULATUS, a, um, Dicitur quod frequentibus geniculis constat, vt heliotropium, quæ ob id genicularis herba vocatur. *ἡ ἰασηνῆ. GAL. LICE. Qui a neuds, noue. ITALICE. Chi a molti nodi. GERMANIC. Von gleych/oder knöde. HISPANICE. Cosa que tiene nudos come cañ. ANGLIC. Full of knotes or ioyntes. ¶ Cicero de Sen. Deinde tepescatum vapore & compressu suo diffundit, & elicit herbescentem ex eo viriditatem, quæ nixa fibris stirpium, sensim adolefcit, culmoque erecta geniculato, vaginis iam quasi pubescens includitur.*

GENICULUM, aduerbium, significat per genicula. *ἡ ἰασηνῆ. GAL. De neud en neud. ITA. Di nodo in nodo. GERM. Von gleych zu gleych. HISP. De nudo en nudo. ANG. Frome ioynt to ioynt, or by knottes. ¶ Plin. lib. 21. c. 11. Foliis geniculatim circumdita.*

GENVA. ἡ πόλις. ITALICE. Genoua. GERMANIC. Genuaw etn gwaltige gwerbstat in liguria am meer gelegen. Ligurum caput Italia ad mare Ligusticum. Hinc incipit Apenninus mons distatque à Sabatiis stadiis ducentis sexaginta. *Genoua* verò est Allobrogum oppidum, proximum Heluetiorum finibus: de quo suo loco diximus. Inter Varum amnem & Genuam habitant Ligures. Dicta *Genoua* à genu, quia habet tanquam genu recuruum à latere maris. Vel à Genuo Saturni filio qui fertur eam condidisse. Vel (vt quidam aiunt) à Genuino Phaethontis socio. Hanc Annibal genitus deleuit, sed Cn. Seruilius Consul instaurauit, sicut *Liu.* refert. Hinc *Genuensis, ἡ ἰασηνῆ. Quidam Ianuam hanc urbem appellant, quod à Iano conditam dicant.*

GENIIVS, vide GIGNO.

GENVS, à Græco ἡ ἰασηνῆ. ἡ ἰασηνῆ ἡ ἰασηνῆ ἡ ἰασηνῆ. GAL. LICE. Genre, race, lignee. ITALICE. Genere, generatione. GERMANIC. Ein geschlecht/der stamm vud ensang etner geburt. HISPANIC. Genero ἡ linage. ANGLIC. A stock lineage, a kinred sort, kynd or maner. Proprie principium est vniuscuiusque generationis, vel ab eo qui genuit, vel à loco in quo quis genitus est, vt Orestes à Tantaloo ducit genus, & Plato genere Atheniensis est: patria enim generationis vniuscuiusque principium est, quemadmodum & parentes. *Plaut. in Capt. [sc. 2. a. 1.] Nam ecum hic captiuum adolescentulum alium prognatum genere summo, & summis diuitiis. [Tibull. lib. 4. Sed generis priscos contendis vincere honores. Ouid. 13. Metam. Non genus & pro auos, & quæ non fecimus ipsi, vix ea nostra voco. Plaut. Prolog. Capt. De summo loco summoque genere eques. Idem Aul. sc. 4. a. 1. Quali me arbitraris genere prognatum? bono. Idem Pseud. sc. 3. a. 1. Tu istoc genere natus numum non habes. Idem Cur. sc. 1. a. 1. Quod te aut genere indignum iit tuo facis. Plaut. Curc. sc. 2. a. 4. Genus lenonum inter homines est vt mulx. Plaut. Pseud. sc. 1. a. 1. Genus nostrum semper sicco culum fuit (seruus loquitur) Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Parsque tui generis (prolis) pars tua facta canit, idem Eleg. 3. ibid. Metaphor.*

In genus auctoris miseri fortuna redundat, (id est libros tanquam prolem meam.)

¶ Genus pro filia. *Tibull. lib. 4. Quamuis illa foret Solis genus, (id est filia.) Plinius de viris illust. Pyrrhus rex Epitotarum, matrem genere ab Achille, paterno ab Hercule oriundus. Terentius in Adelphiis, Hæccine flagitia facere te? hæc te admittere indigna genere nostro?*

¶ Præterea etiam genus Vocamus multitudinem, aliquorum ad vnum aliquid, & ad se inuicem quodammodo se habentium, vt Romanorum genus dicimus, quod ad Romulum refertur, & cognationem in se habet, per quam cæteris distinguitur. In hac significatione accipimus genus, quum genus humanum, vel genus hominum dicimus: quando quidem omnes homines ad vnum principium referuntur, ad omnium rerum conditorem Deum: & inter se habent quandam cognationem qua à reliquis animantibus distinguuntur.

¶ Rursus appellatur genus, cui subiicitur species, & quod conuenit pluribus differentibus specie. Quæ significatio tracta videtur à prima significatione. Est enim genus hoc modo acceptum principium omnium quæ quæ sub ipsosunt, specierum: vt puta animal genus est, quod de homine, elephanto, equo, auiibus, piscibus, reptilibus, aliisque specie differentibus: homo species, quoniam de Socrate, Platone, Aristotele: Fabio, Catone, Cicerone aliisque

aliisque non specie, sed numero differentibus dicitur. Item genus dicitur quicquid per quod alicuius rei qualitas indicatur, &c. Vnde genus mortis, genus vitæ, genus pœnæ, genus marmoris, genus coloris, & huiusmodi. Senec. Summum genus infelicitatis misero est, fuisse aliquando felicem. Terent. in Eunuch. Est genus hominum qui se primos esse omnium rerum volunt. Virgil. 1. Aeneid. Quod genus hoc hominum? quæve hunc tam barbara morem Permittit parva?

Nonnunquam sumitur pro accidente partium orationis, ut quum dicimus animal est generis neutri, Composita vide suis locis.

Genus, pro Specie, seu parte seu membro. Cic. 1. Offic. Omnis de officio duplex est questio, vnum genus est quod pertinet ad finem bonorum, alterum quod positum est in præceptis. Genus eius est ut Plin. epist. 181. Vereret ne immodicam orationem putares quam cum hac epistola accepisses, nisi esset generis eius ut sæpe incipere, sæpe desinere videretur. Id est sic composita. [Quintilian. Declamat. 247. Matrimonium duobus generibus soluitur, (id est duobus modis.) Hominum genus, (pro ipsis mortalibus) dixit Sueton. in Calig. c. 13. & generis humani odium nos occupat. Senec. cap. 15. de Tranq. 1. Romani generis doctissimi, (id est gentis.) Gell. cap. 16. lib. 4. Idem de Delphinis amatis loquens, cap. 8. lib. 7. Neque ij amauerunt quod sunt ipsi genus, (id est Delphini Delphinus.) Optimi generis homines, (id est fortissimi milites.) Cels. lib. 1. de bell. civ.

Generosus, a, um. Quod est nobile & præclaro genere ortum. בן צדק ben chorim. שואב, & שנה. GALLIC. Genereux, noble, de noble race, vaillant. ITA. Generoso, simile GERM. Edet/wotgeboren; item dapper/manlich. HISPAN. De buen linage, noble. ANG. Of a noble linage or stocke. Papp. 5. syl. ritulid generosus auitis. Sueton. in Tyb. Condemnatam & generosissimam foemnam Lepidam in gratiam Quirini consulari prædiuitis, & orbi. Distert igitur generosus & nobilis: quod generosus ex genere & cognitione est: nobilis ex nobilitate rerum. Sicut enim Cornelius Fromo distinguit. Latius itaque patet nomen nobilitatis quam generositatis: nobilitatem enim dicimus & eam quæ ex genere est, & propriè quæ ad reliquas res pertinet. Quæ distinctio deprehendi potest etiam ex Ouidio lib. 4. Trist. Eleg. 3. O qui nominibus quum sis generosus auorum: Exuperas morum nobilitate genus. Sed tamen hæc differentia non adeo religiose obseruatur. Est enim nobilitas ex genere quoque & cognatione.

Generosus, quis verè dicatur, docet Senec. Epist. 44. item, Generosissimum pomum, generosissimum equus, homo, quis sis, docet quoque Quintilian. Per translationem accipitur pro magnanimo Cic. lib. 2. Offic. Quumque de imperio certatum esset cum rege generoso atque potenti. [Ouid. Eleg. 5. lib. 3. Trist. Et faciles motus mens generosa capit. Idem 13. Metam. Sed neque materno quod sum generosior ortu.] Transfertur etiam ad inanimata, ut quum dicimus arbores generosas, & vitem generosam, & ipsum etiam vinum generosum. Horat. lib. 1. Epist. Ad mare quum veni, generosum & lene requiro, Quod curas abigat. Virg. lib. 3. Georg. Continuo pecoris generosi pullus in aruis Audet, & ignoto sese committere ponto. Col. lib. 4. Atque vbi multa inuitabunt regionis commoda, ut nobilem vitem conferamus, generosam requiremus. Idem lib. 3. Vitem maximè populus alit: & postea vlmus, quam Aciniam vocant rustici, generosissima est. Sic florem generosum vocat. Ouid. lib. 5. Fast. Nunc meus impleuit generoso flore maritus. Ita vnam generosam vocat lib. 2. de Remed. amoris, Est tibi rure bono generosæ fertilis vix Vineæ. Si quoque pruna generosa, apud eundem lib. 13. Metamorph. Prunaque non solum nigro liuentia succo, verum etiam generosa.

Generosissimus, a, um, superlat. γενναίωτος. Sueton. in Tiber. cap. 49. Condemnatam & generosissimam foemnam Lepidam, id est, nobilissimam.

Generosè, aduerb. Fortiter. γενναίως. GALLIC. Noblement, vertueusement, vaillamment. ITALIC. Virtuosamente, nobilmente, valorosamente. GERMANIC. Adelich/manlich/dapperlich. HISPAN. Noblemente, virtuosamente. ANGLI. Noblie, courageouslie. ut Perire generosius. Horat. 1. Carm. Ode 36.

Generositas, generositatis, Nobilitas. γενναία. GALLIC. Nobleffè, vaillances, honte & vertu naturelle ITA Generosità, nobiltà. GERM. Ein güttertommend/adel/oder edle art. HISPAN. Aquella hidalgua de linage. ANG. Nobilitie, gentile manliness, kindredness. Colum. lib. 3. Qui vineam vel arbutum constitare vult, feminaria prius facere debet: sic enim sciet cuius generis vitem posicurus sit. Nam quæ pretio parata disponitur, certam generositatis fidem non habet: quum dubium est an is qui vendidit, legendis seminibus adhibuerit diligentiam.

Interdum idem est quod magnanimitas. Generositas tauris est in aspectu. Plin. lib. 8. cap. 45.

Generalis, le, Vniuersalis, ad omnes pertiens. γενναίος, καθολικός. GAL. General/yniuersel. ITA. Generale, uniuersale. GERMANI. Allgemein. HISPAN. Cosa general. ANG. General, Vniuersal. Quintil. lib. 9. cap. 1. Quædam ex his species planè distant, manente tamen illa generali societate. Cic. 1. de Inuent. Quum de genere negotij controuersia est, constitutio generalis vocatur. Idem Offic. Generale quoddam decotum intelligimus quod in omni honestate versatur, & aliud huic subiectum quod pertinet ad singulas partes honestatis.

Generaliter, aduerbium, Vniuersè, indefinite. γενναίως, καθολικώς. GALLIC. Generalement, vniuersellement. ITALIC. Generalmente, uniuersalmente. GERMAN. Allgemeinlich. HISPAN. Generalmente. ANGLIC. Generally. Cic. 1. de Inuent. Nam ipsum quidem generaliter definire difficile est. Plin. in Epist. Memini quidem te iam quædam notasse, sed generaliter.

Generatim, Per singula genera, seu per singulas species. γενναίως. GAL. En general, chalque genre ou sorte à part. ITA. In ciascun genere per se. GERM. Durch alle geschlechter oder gattung vberal. HISPANIC. En partes. ANG. In general, by euerie kinde. Virgil. lib. 2. Georg. Quare agite, ô proprios, generatim discite cultus Agricolæ. Varr. Non in volucris generatim seruat analogia. Cic. 4. Acad. Igitur exponam generatim argumenta eorum, quoniam ipsi etiam illa solent non

confusè loqui. Generatim distributi in ciuitates. Caesar 7. bell. Gal. Aliquando generatim ponitur pro generaliter, confusè & indeterminate, κατὰ γένος. Cic. lib. 2. de Orat. Infinitum mihi videtur id dicere in quo aliquid generatim quæretur hoc modo, Expectandane esset eloquentia, expectandique honores.

Genero, as, are, Gigno, factum procreo, & propriè de matribus dicitur. גנן holidib. שואב. GAL. Engenderer ITA. Generare. GER. Gebären. HISPAN. Engendrar. ANGL. To begette, to engender. Virg. 8. Aeneid. At Maiam (auditis si quicquam credimus) Atlas, Idem Atlas generat, cæli quiq; ydæra fulcit. Cic. in Partit. Quemadmodum quisque generatus, quemadmodum educatus. Inuenitur tamen etiam de foeminis dici. Plin. lib. 8. cap. 44. Et quæ non primo initio generare cepit. Ibidem, Contraque mulos quos asini & equæ generarent. Et de herbis. Gell. lib. 5. cap. 6. -Obseruari solitum, ut fieret è gramme quod in olea generatum esset.

Per translationem accipitur, pro inuenire, & excogitare. Quintil. lib. 10. cap. 2. Illi rudes sola mentis natura ducti sunt, ut tam multa generarent. [Sic, generare carmina. Suet. in Neron. cap. 52.]

Huius composita sunt. Congenero, pro adiungo, associatio. συνγενέω. Ennius, Quem mihi congenerat affinitas. Degenero, de quo in dictione Degenero. Ingenero, quod modo significat genero, modo gignendo infero. γεννάω ἑμπίπται. Laëtan. lib. 6. Deus itaque quum nomine primum fingeret, mirabili providentia ingenerauit ei prius istas animi commotiones, ut posset capere virtutem. Progenero, generationem protogo. Colum. Nam humida res & sicca, quas terra progenerat, facile vitiantur. Hinc progenies pro genere & familia. Regenero, rursus genero, ἀναγεννάω. Laëtan. lib. 4. Ex eorum tenuitate regenerari cum iussit.

Generoseo is, ere, Nascor. גנן ילדתי. GAL. Naistre. ITA. Nascere. GERM. Geboren werden. HISPAN. Nacer. ANG. To be borne. Lucr. lib. 3. -cur omnia membris. Ex ineunte æuo generascunt ingenioque.

Generatio, onis, Quæ est (ut Speusippus ait) motus ad essentiam, acceptio essentia, processus in esse. גנן לדה לדה לדה לדה. GAL. Generation. ITA. Generazione. GERM. Geburt. HISPAN. Generacion, obra de engendrar. ANG. Generation engendering. Plin. lib. 10. cap. 52. Aquum generatio simplex videtur esse.

Generator, oris, Genitor, procreator, parens, sator. גנן מוליד. GAL. horeh. שואב. GALLI. Engendreur. ITA. Generatore, genitore. GERMAN. Ein gäbere. HISPANIC. Engendrador. ANGLI. A begetter or engenderer. Cicero de Vniuers. Nobile autem generatores suos optime poterant.

Generabilis, Quod facile generatur. γενναίως. GAL. Quis engendre facilement. ITA. Che si genera facilmente. GERM. Das leichtlich gebere wirtsh ober entsteht. HISPAN. Cosa que facilmente se engendra. ANGLIC. That is lightly ingendred. Plin. lib. 2. cap. 43. Hic est ille generabilis rerum naturæ spiritus.

Generi, Filia, meæ vir, quasi generis propagator: adhibetur enim ad genus augendum. גנן חתן. GAL. Gendre, le mari de ma fille. ITA. Genero. GERM. Tochtermann. HISPAN. Terno, marido de hi ja donieta. ANGLIC. A sonne in law. Plin. in Cistel. Ithic quidem ædopol mei viri habitat gener. Cicero. 1. Offic. Cum socris generi non lauantur. Sat. 2. Hunc optent generum rex & regina. Tacit. lib. 1. Mox defuncto Marcello generum sumpsit. A quo progenies ita appellat auus neptis suæ virum.

[Genius, ij, quid sit. Vide infra post Gigno.

Gens, gentis, A genus deducitur, u litera detracta, idem ferè, quod natio, quamquam gentis appellatio generalior esse videtur, multasque sub se comprehendere nationes, גנן גוי. GAL. Vne gent, nation. ITAL. Gente, nazione. GERM. Ein vort ober geschlecht. HISPAN. Totala gente de vna nation. ANG. A nation, a people. Gens enim Italia Latinos habet, Hetruscos, Campanos, Vmbros, Picentes & huiusmodi Cic. de Natura deor. Deum non curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes, nec gentes. Cic. 1. Offic. Propior est eiudem gentis, nationis, linguæ coniunctio, Virgil. 1. Aeneid. Gens inimica mihi Thyrrhenum nauigat æquor. [Ouid. 13. Metam. Inferis Aeacidis alienæ nomina gentis Ouid. 5. Fast. falsitero libera seni duo corpora gentis Mitrite.] Plinius de Viris illust. Mitridates rex Ponti oriundus à septem Persis, magni vir animi & corporis, ut sex iuges equos regeret, duarum & viginti gentium ore loqueretur, bello sociali, diffidentibus Romanis, Nicomedem Bythynia, Ariobarzanem Cappadocia expulit. Interdum pro familia & domo ponitur, quæ, ut gens Aelia, gens Valeria, pro Aeliorum & Valeriorum familia. Inde, gentiles dicti, ex eadem gente, id est familia oriundi. Quamquam accuratius cogitans videbit hoc interesse inter gentem & familiam quod interest inter totum & partem. Gens enim multas familias comprehendere potest, ut in gente Cornelia, familia est Syllarum, Scipionum, Dolabellarum, Cinnarum, &c. quæ quidem omnes inter se sunt gentiles, non autem agnati. Scipiones enim tantum Scipionibus, Syllæ Syllis agnati sunt. Itaque quod interest inter totum & partem, quod inter agnatos & gentiles, hoc interest inter gentem & familiam.

Sine gente, hoc est ignobilis. Horat. 2. Serm. Satyr. 5. Qui quauis perjurus erit, sine gente, cruentus Sanguine fraterno, &c.

Gens per translationem de apibus dicitur. Colum. lib. 9. cap. 9. In testino bello toræ gentes consumuntur. Et de piscibus, Virgil. 4. Georg. Quum Proteus consuetæ petens è fluctibus antra Ibat: eum vltra circum gens humida ponti Exultans, &c.

Vbicunq; terrarum & gentium, Cic. 6. Verr. Idem in Catil. O dii immortales, vbinam gentium sumus? quam Remp habemus? in qua vrbe viuimus? Nusquam gentium, id est nusquam omnino. Terent. in Adolph. Næ ego homo sum infelix; primum factum nusquam inuenio gentium [Plaut. Afin. sc. 1. a. 1. Viginti vsus filio argenti minis: face id iam paratum sit. L. Vnde gentium? Idem Pseud. sc. 2. a. 4. Vnde hunc hominem dicam esse gentium? Idem Aul. sc. 1. a. 3. Nusquam gentium ligna vidi præberi pulchrius. Plaut. Amphitr. Num obdor-

GERANTHAE, arum, γεράνθη, Oppidum Laconicæ regionis: à quo fit gentile Ceranthotes, γεράνθητες, vt ex Paulania sententia docet Steph.

GERASA, γέρασα Oppidum est in ea parte Syriæ Cælos, quæ à numero quatuordecim ciuitatum τὰ τεσσαράκοντα πόλεις appellatur. Gentile est Gerasinus, γερασίνος. Steph.

GERENIA, γερηνία, Oppidum agri Messeniaci; in quo Nestor Pylius educatus fuit: vnde ab Hesiodo Gerenius cognominatur. Hæc Stephanus, Ptolemæus vero Gerentiam Laconico agro attribuit.

GERENENOS, γερηνός, Vicus est in Lesbo insula, ita dictus à Gerene Neptuni filio. Strab. lib. 8. eiusdem nominis oppidum in agro Messeniaco collocat: quod idem esse opinamur cum eo, quod alia infectione Gerentia appellatur.

GERGITHOS, ithos, vel GERGITHOS, ithi, γέργιθος, ἢ γέργιθος. Steph. Oppidum Troadis, siue (vt Plin. placet) Æolidis, à quo Sibyllarum vna Gergithia cognominata est.

[Gergouia, siue Gergobia. Gallicè, Clarmont, ville capitale de l'Auvergne, province de France. Cæsar lib. 3. de bell. ciu. Et Sueton. in Cæs. c. 28. Et in Gallia inquit, ad Gergouiam legione fusa.]

GERMALVM, locus Romæ fuit, cui nomen à germanis fratribus Romulo & Remo inditum, quod hic ad ficum ruminalem ad quam hyberna aqua Tiberis, eos in alueo expositos detulerat, inuenti dicuntur. Hic postea palatio coniunctus nomen amisisse videtur. Varro lib. 4. de ling. Lat.

GERMANICÆA, γερμανικαία, Oppidum Euphrathes, quod à Quadrato lib. 3. Rerum Parthicarum in Parthis numeratur.

GERMANIÆ, γερμανία ITAL. Lamagna, Terra Todofca GERM. Das teiffchland. Regio quæ à Gallis, Rhætis, ac Pannonia, Rheno & Danubio fluminibus, à Sarmatis, Dacisque metu murto, ac montibus separatur: cætera ambit Oceanus, latus sinus, & insularum immensa spatia complectens, Rhenus, Rhæticarum Alpium inaccessio & præcipiti vertice ortus, modico flexu in Occidentem versus Septentrionali Oceano miscetur. Danubius molli & clementer edito montis Arnobæ iugo effusus, plures populos aditrandemque in Ponticum mare sex mearibus erumpit, septimum os paludibus hauritur. Germani ipsi indigenæ existimantur: quoniam non est verisimile aliquos Asia, aut Africa, aut Italia relata, Germaniam petisse antiquis temporibus informem terris, asperam cælo, tristem cultu, aspectuque, neque cuiquam, nisi cui paria non erat, magnopere experendam. [Hinc Cæsar lib. 8. de bell. Gall. Cultu & feritate non multum à Germanis differebant, inquit. Idem Cæs. de iisdem. Gens cui infra feritas. Et Ouid. Eleg. 2. lib. 4. Trist. lam fera. Cæsaribus Germania victa potest flexo succubuisse genu.] Hi antea Teutones appellabantur à Teutono deo eorum, quem terra ortum existimabant: siue à Teutono oppido, cuius adhuc tenues super sunt reliquæ, etiam hodie nomen seruantes. Germaniæ vocabulum, vt auctor Strab. lib. 7 à Romanis primum inuentum est: quoniam quum primum Rhenum deuictis Gallis, transgressi fuissent, videntes eos & feritate animorum & proceritate corporum, & colore flauo, forma præterea, & moribus & viuendi ritu Gallis simillimos, Germanos eos, hoc est, fratres Gallorum esse existimauerunt. Sunt qui Germanos inde dictos putent, quod peculiari eius regionis ritu, se mutuo sua lingua Germanos, hoc est fratres consulerent. Eruditi tamen inter Germanos huius vocis etymologiam ex sua lingua perunt. Illi enim Gar, siue Ger, totum dicunt, & Man virum quasi plane virum: Quibus vfacilius accedam, facit Alemanni vocabulum, quod apud inferiores Germanos idem sonat, quod Germanus apud superiores. Illi enim pro eo quod est totum, dicunt, Ab, quod in superiori Germania Gar vel Ger, dici ostendimus. [Germani custodes corporum Imperat. Sueton. in Galb. cap. 12.]

GERMANICUS, à diiectiuum, sicut ab Hispanus Hispanicus, ab Italo Italicus. Vnde Germanici dicti Imperatores aliquot à deuictis Germanis.

* GERMANICVS, C. Cæsaris Caligulæ pater, Drusi & iunioris Antonie filius, à Tiberio patruo adoptatus, missus ad exercitum in Germaniã, excessu Augusti nuntiatio, legiones vniuersas Imperatorem Tiberium pertinacissime recusantes & sibi summam Reip. deferentes, incertum constantia an pietate maiore compevit: atque hoste mox deuicto triumphauit. Suet. in Calig. c. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

GERMANICIANUS, aliud à diiectiuum, quo aliquoties vltus est Sueton. vt in Vespasiano. Neque enim, inquit, deteriores esse aut Hispaniensi exercitu, qui Galbam, aut Germaniciano, qui Vitellium Imperatorem fecisset. Idem in Tiber. Flagitabant ambo exercitus multa extra ordinem ante omnia vt æquarentur stipendio Prætoriani Germanicianis. Quibus in locis Germaniciani dicebantur, non qui ex Germania erant oriundi, sed qui in Germania militabant. Seu quibus præerat Germanicus.

GERMANUS, pen. prod. Vide GERMEN.

GERMARA, γερμαρα, populi Cælicæ, qui diem non vident. Steph.

GERME, γέρμη. Oppidum est ad Hellepontum, non procul à Cyzico.

GERMEN, inis, Dicitur quod ex arborum oculis nascitur: surculus spræguans à generando dictus, quod sit generationis principium. ἡ γέρμη ἵστανό. Gal. germe & semence des arbres, bouton,urgeon, scion. Ita. Germe. GERM. Ein sprossunglein schöß. HISP. Remono de la planta. ANGL. A branch or young spring of a tree or herb. Plin. lib. 10. c. 29. Desante se frondum germinc. Idem lib. 7. c. 15. Sed nihil facile reperitur mulierum profusio magis mouit, sicum: a cæcæ luciferu uentū multa, sterile sunt: tæcæ fruges, mortuatur in lita, exuruntur horrorum germinæ: & fructus arborum, quibus insidere decidunt: speculorum fulgor aspectu ipso hebetatur, &c. Virg. 2. Georg. huc aliena ex arbore germen Includunt.

GERMINO, nas, penultima corrept. Pullulo, & germen emitto. ἡ γέρμη ἵστανό. Gall. Germer, ietter ou bourgeonner. Ita. Germogliare. pullulare. GERM. Bei surspross-

sen/wachsen HISP. Brotar y echar renueno los arboles. ANGL. To spring, to branch out, to burgen. Plin. lib. 13. cap. 4. Fœmina citra florem germinat tantum spinæ modo. [Quint. Omnia velut germinant initio adolefcentiæ.]

Huius composita sunt Congermino, quod est coagmento, conuocio, coniungo, Varr. lib. 3. Rerum human. Postea cum his vnam Kemp. cotiuncti ac Congerminati tenuere. Egermino ἐγερμαίνω. germen foras emitto, Colum. lib. 5. Nam plurimum interest, non esse longum seumentum, quod inseratur & rursus plures oculos quibus egerminet inesse. Progermino, in germina excrefco. Idem ibidem. Vt & radices deorsum agat, nec ex propinquo negligenter in summa terra resecta progerminet.

GERMINATIO, Pullulatio. ἡ γέρμη ἵστανό. Gal. Germenter, quand les arbres ou herbes iettent leur germe. Ita. Germinatione, quando germinans gli arbori. GERM. Ein sprossunglein herfürschießung. HISP. Obra de brotar y echar renueno los arboles. ANGL. A springing or shooting of branches. Plin. lib. 16. c. 25. Alia procerius, vt animalia tardius aliqua & diutius grauidæ partus gerunt: quod germinatio ideo vocatur. Colum. lib. 4. cap. 24. Propter quod palmes, quem mox in germinatione cicauerit, imbecillis ac minus fructuosus erit.

GERMINATUS, us. ANGL. A shootin out of bran. her. Plinius lib. 15. cap. 8. Oleam si capra depauerit primo germinatu sterilefcere, auctor est Varro.

GERMINASCO, scis, germen emitto. ἡ γέρμη ἵστανό. Gallic. Germer, bourgeonner. Ita. Germogliare. GERMA. Bei sursprossen/wachsen. HISPAN. Brotar y echar renueno los arboles. ANGL. To spring or shoote out branches. à quo fit compositum Congerminatio, simul pullulo. ἐγερμαίνω, & per translationem coactesco, coniungor. Quadrigarius, Facite exempla eorum vt cum illis congerminat cere sciatur.

GERMINUS, aum, ἡ γέρμη ἵστανό. Gal. Frere germain, engendré de mesme germe. Ita. Fratello germano, generato del medesimo germe. GER. Von einem eltern oder eines geschlechtes. HISP. Hermano di padre y de madre, engendrado de mismo renueno. ANGL. Come of the same stock. Hisdem parentibus natus, quod nomen à gemine deductum putat Festus, Germen (inquit) est quod ex arborum surculis nascitur: vnde & Germani quasi eadem stirpe nati. Hinc Germani fratres, ἀδελφοί, dicuntur qui patre eodem eademque matre editi sunt. [Ita Plin. in Romulo.] quædam modum veterini dicuntur qui ex eodem vtero prodierunt, qui scilicet matre eadem diuersis autem patribus sunt procreati. Terent. in Andr. Si te in germani fratris dilexi loco. Aliquando sine fratre ponitur. Terent. in Adelphis, O mi Æschine, o mi germane: ah vereor coram in os te laudare amplius. Ibidem. Nunc tu mihi es germanus pariter corpore & animo. Cicero. 2. de Finibus, Et L. Cicero frater noster cognatione patruelis, amore germanus.

Ponitur aliquando pro similis. Cic. 4. Acad. Erat quidem si perpauca mutauisset, germanissimus Stoicis, id est, simillimus. Idem in Oratore, quum mutila quædam & hiantia loquuti sunt, vel quæ sine magistro facere poterunt, germanos se putant esse Thucydidas. Plaut. Men. sc. ult. a. 5. Mi gemine germane frater, salue. Idem ibid. Spes mihi est vos inuenturos fratres germanos duos geminos, vna matre, vno patre, vno die natos. Ibidem sc. 1. a. 4. fratrem geminum germanum quæsitum venimus. Idem Capt. sc. 4. a. 5. Intus & cum fratrem germanum tuum.]

Accipitur item germanus pro vero, & sincero, hoc est non fucato, & non adulterato: quod Græci γήινος dicunt. ANGL. Right and verity true, not counterfayre. vt Germana iustitia Ciuo 3. Offic. Sed nos veri iuris, germanæque iustitiæ solidam, & expressam effigiem nullam tenemus.

Germana patria. Cicero 2. de Legibus, Quia si verum dicimus, hæc est mea & huius fratris mei germana patria: hic enim æti stirpe antiquissima sumus. Germanum nomen. Plaut. in Capt. sc. 2. a. 2. Nam ille Theodoromedes fuit germano nomine. Germanæ geræ. Plaut. in Pan. Nam tu blanditiæ mihi sunt, quod dici solet. Geræ germanæ, atque ædopol, ἀδελφοί.

Fœmininum huius nominis est germana, ἀδελφὴ γήνη. Virg. lib. 4. Æneid. Inueni germana viam, gratæ sorori: Germana soror. Cic. 1. de Diuin. Clodius cum sorore germana nefarium stuprum fecit. [Plaut. Miles. 2. a. 2. & sc. 4. a. 2. Sororem geminam germanam alteram aduenisse Philocomasio. Idem Adoff. sc. 1. a. 1. Germana illuuius tus, pecus, hara suis.]

Germane, aduerbium, hoc est sincere, & in modum germani fratris. ἡ γέρμη ἵστανό. Gallic. Fraternellement, in frere german. Ita. Sinceramente, da fratello. GERM. Brüderlich/fründlich. HISP. Muy simp: a d enteramente. ANGL. Brotherly, o prygthlie. Cic. ad Quint. Frat. lib. 2. De quo peris, vt ad te nihil occultans, nihil dissimulans, nihil indulgens, germane, fraternæque rescribam, &c.

Germanitas, tatis. Est coniunctio, & vinculum quoddam necessitudinis: quale solet esse inter fratres. ἡ γέρμη ἵστανό. Gal. Parente entre freres germains, fraternité. Ita. Fraternitæ, parentato. GER. Ein recht fründtschaft/als zueischen natutlichen brüderen. HISP. Hermandad. ANGL. Brotherhood by the same father and mother. Cic. pro Ligario. Si fraternæ, si piæ, cum dolore faciunt, moueant te horum lacrymæ, moueat pietas, moueat germanitas, valeat illa vox quæ vicit. Liu. 37. Argis & illos, sicut se, oriundos esse, ab ea germanitate fraternam sibi cum iis charitatem esse. Plin. lib. 8. cap. 1. Vnde nomen ambobus, & tanquam in dissociatione germanitas conuers.

GERMANITUS, aduerb. hoc est germane, fideliter: dictum à germanitate. ANGL. As a verie brother. Pompon. Vt si quis est amico amicus gaudet si quid euenit boni, cui amicus est germanitus.

GERO, geris, gessit, gertum, Proprie significat porto. ἡ γέρμη ἵστανό. Gal. Porter, Ita. Portare. GERM. Tragen. HISP. Traer. ANGL. To do or exercise, to beare or behaue. Virgilius 4. Æneidos, Bella manu lectulum-

que gero. [Plautus pseud. sc. 7. a. 4. Scias posse eum genere grassas compedes.]

Interdum est habere. { ἴσθω. GALLIC. Avoir. ITALICE. *Havere.* GERM. *haben.* HISP. *Aver.* } Virgil. lib. 2. Et nos aliquod noménque decusque gessimus. [Nihil muliebri præter corpus gerens Fulvia. Velleius Ouid. 13. Metam. Tu vires sine mente geris. Item gerere animos. Livius lib. 3. dec. 4. Et Plaut. pseud. sc. 5. a. 1. Inspicientia est iram in promptu gerere. Idem Asin. sc. 1. a. 2. Qui ad heri fraudationem callidum ingenium gerunt. } Rem gerere pro dimittere, Plaut. Amphitr. Nec decedit loco, quin statim rem gerat. Plaut. Capti. sc. 3. a. 2. Caue fidem fluxam geras.

Interdum facere. { ἔργω. GALLIC. Faire. ITALICE. *Fare.* GERM. *GERMANIC.* *Thun/verwalten.* HISPANIC. *Hazer.* } Virgil. lib. 9. nec te cum talia gessi, magnanimum Æneam, & fara extrema sequutus. [Plautus pseud. sc. 2. a. 1. Tace, atque hanc rem gere, (id est hoc age. } Idem Men. sc. 4. a. 5. Observatum quam rem geras, Ibid. sc. 2. a. 5. Quid ille faciat, quid eat, quid rerum gerat. Idem Milit. sc. 6. a. 2. Scio quam rem gerat (id quid in me molitur.) Idem pseud. sc. 1. a. 1. & sc. 2. a. 4. & sc. 6. a. 4. Vide sis quam tu rem geras, id est facias) Plaut. Aul. sc. 1. a. 5. Scio qua m rem geras. Et, quam rem geram. Ibidem. (id est quid agam) Plaut. Am. sc. 4. a. 2. Timeo quid rerum gesserim. Idem Asin. sc. 2. a. 5. Occupemus ex insidiis quam rem gerant, id est quid agant. Idem Aul. sc. 1. a. 1. Ne me observare possis quid rerum geram. Iterum Ibid. sc. 2. a. 1. Rogitant me vt valeam, quid rerum geram, (id est, quid agam. Plaut. Capti. sc. 2. a. 2. Est Deus qui omnia quæ gerimus videt. (id est facimus. } Pauper per metum rem malè gerit, id est suis commodis malè consulit. Plaut. Aul. sc. 4. a. 1. Item Capti. sc. 2. a. 3. Quid est sua viuis quam benè rem gerere bono publico, (id est suo commodo & publico seruire.

Sciui ex templo rem de compacto geri. Mox, Compacto rem agunt. Plaut. Capti. sc. 1. a. 3. } Quibus res publica & priuata geritur, iis non crederem? (de Tabellis) Plaut. Curc. sc. 3. a. 4. } Metaphor. Rem gerere operibus & cuniculis. Quintilian. Idem Amph. vt scires rem vt gessissem publicam.]

Interdum administro, διακονέω, διακονέω. Cicero in Catone, Qui amplissimum magistratum gerunt. [Plaut. Capti. sc. 3. a. 2. Erga hunc rem geras fideliter. Item Cas. lib. 1. de bell. ciu. Gerere Remp. relicissimè.] Hin c dicuntur gesta: & Gestæ res. ἔργα.

Cum accusatiuo reciproco significat viuere: a uobis, aut illo modo se habere vt, Moderate se gerere. ἡμεῖς ἰσθω ἡμῶν ἡμῶν. Cic. de Amic. Qui ita se gerunt, ita viuunt, vt eorum probetur fides, integritas, æqualitas, liberalitas: Gerere censuram, id est fungi censura. Plin. lib. 17. c. 1. Consulem gerere. Sallust. in Jugurtha. Formam alterius gerere, Plaut. in prol. Amph. Honores gerere, Plin. in Epistol. Ingenium callidum gerere, Plaut. in Asin. Gerere inimicitias, Livius 10. bel. Maced. Iras gerere, Plaut. in Pan. & c.

Morem gerere, Id est obedire, obtemperare. Cic. in Tuscul. Geram tibi morem, & ea quæ vis vt potero explicabo.

Morem gerere animo. Plaut. Amphitr. Pater nunc intus suo morem animo gerit. } Partum gerere, Idem quod Vterum gerere, & grauidâ esse. Plin. lib. 7. c. 5. Cæteris animantibus statum & pariendi & partus gerendi tempus est. } Res alias gerere, pro Non attendere ad ea quæ dicuntur. Plaut. Cistell. mi homo obsecro Alias res geris.

Rempub. gerere, Id est administrare & præesse Reip. gerendæ. Plaut. in Amph. & Cic. pro Rosc.

Huius composita sunt, Aggero, congero, digero, de quibus locis suis. } Egero, effero, ἐκείρω. Lactan. lib. 1. Qui sinum stabulo, quam qui vitia de corde egerit. Col. lib. 2. Auium primum habetur sterco quib ex columbarii egeritur. Quandoque pro euomo, vel ventrem exonerò ponitur. ἀφοδῆμα, ἐκείρω. Ingero vide alibi.

Oggero, intendo, seu adicio vt, Oggero oculum, alici rei adiciere, seu intentum habere. ἰσθω. Plaut. in Trucul. Quando intro adueniunt, Vnus eorum aliquis oculum famicè oggerit, dum illi agant. Progero ultra seu foras gero: ἀπεκείρω. Colum. lib. 1. Ideoque periti rustici, quicquid ouilibus, stabulisque conuersum progererunt, superpositis virgis tegunt, nec arefcere solis in cursu patiuntur. Regero scriptis mando, quod legendò, aut audiendo didicerim. ἀποσπῆμι. Quintil. lib. 2. c. 8. Sunt enim velut res gestæ in hos commentarios quos puer de duxerat schola. Vnde regesta dicuntur, quæ iam in tabulas, aut etiam in libros redacta sunt. τὰ ἀποσπῆμι μὴ ἰσθω, τὰ ἀποσπῆμι. Non ineptè etiam, esse Budæo, Regesta dici possunt, quæ vulgò Registra dicuntur.

Aliquando Regero, idem est, quod refero, reddo, reicio. ἀναδίδωμι. Plin. lib. 2. c. 9. In coitu quidem non cerni: quoniam haustum omnè lucis auersa illo regerat, vnde accepit. Sic regerere crapulam dixit Apuleius, pro euomere. Regesta (inquit) crapula vestem inquinauerat. Inde regestus participium vt, Terra regesta, hoc est, eodem relecta vnde fuerat egesta. Ouid. 11. Metam. secedit, humumque Effodit, & domini quales conspexerat aures, Voce refert parua, terræ quæ immurmurat hausta, Indiciumque suæ vocis tellure regesta Obruit, & scrobibus tacitis discedit operis.

Suggero, & Suggestus, Vide suis locis. Sunt & alia composita, vt arniger, belliger, moriger, & multa huiusmodi, quæ omnia habent penultimam syllabam correptam.

Gerens, participium, coniungitur à Cicrone eleganter cum genitiuo Negotij. pro Quim. Aliquis locuples & sui negotij bene gerens, pro Sext. Sunt rustici, municipalisque Romani sui negotij gerentes.

Gestus, haustum, participium à gero. { ἔργω. GALLIC. *porter.* ITALIC. *Fatto, portato.* GERM. *Gethen/ gehandlet/ getragen.* HISPANIC. *Hecho, traído.* ANGLIC. *Done, borne.* } Plaut. in Trin. Nihil euenit, ne time, re bene gesta saluus redeo. [Plaut. pseud. sc. 7. a. 4. Ita res gesta est, (id est ira male rem gessi) Idem Men. sc. 2. a. 3. Omnem rem vxori, vt gesta, eloquar. Et Ouid. lib. 13. Metam. Nihil gestum ab Vlyssè. Gell. cap. 17. lib. 5. proximo prælio rem male gestam esse. Ibidem capite 18. per singulos dies res gestæ scribun-

tur. } Valer. in prolog. Omnia tui gesta comprehendere. } Cicero pro Muræna. Gestus est mos & voluntati, & dignitati tua. Idem ad Attic. Gestus mos vtrique.

Gestus, flus, est compositio corporis & habitus quem in pronuntian- do & dicendo obseruamus. } ἰσθω. minhagh, παρὰ τὸν ἴσθω. GALLIC. Gestes, contenance, maintien, mine. ITALIC. *Gesto, atto, fatto.* GERM. *Weto vnd gebärt die eincr fürst.* HISPANIC. *Gesto à vista se de la cara.* ANG. *Demeanure, behaiour.* } Gestio verè est administratio & actio, quauis parum in vsu sit, inquit Valla lib. 4. Cicer. 2. de Natur. deor. In corporum etiam motione atque gestu multa cernunt subtilius. Idem 4. Acad. Et hoc quidem Zeno gestu conficiebat. [Gestum facere: bis apud Quintil.]

Geritio, pro Gestio, Vlp. l. 14. de relig. Licet ex hoc ipso neque pro hærede geritio, neque aditio præsumitur.

Gestuosus, sa, sum, qui multum gessit. } ἰσθω. ἰσθω. GALLIC. Qui fat beaucoup de gestes ou de mines. ITALIC. *Gestioso, che ha gran gratia ne gesti.* GERM. *Sictische geberd sündend etet treis bend.* HISPAN. *El que haze gestos y visajes con gratia.* ANG. *That hath done many things.* } Gell. lib. 1. cap. 5. Gestuosas hortensij manus & argutas.

Gestio, onis, Curatio & administratio. } ἰσθω. GALLIC. Administration, ITA. *Administratio.* GERM. *Ein handlung/verwartung.* HISP. *Administracion.* AN. *The doing of any thing.* } Cic. 1. de Inuent. Negotijs autem quæ sunt attributa, partim sunt continentia cum ipso negotio, partim in negotij gestione considerantur, partim adiuncta negotio sunt partim gestum negotium consequuntur.

Gerdius, dij, puer fortassis à gerendo dictus, quòd gereret. Lucil. Curate domi sint, gerdius, ancillæ, pueri, zonarius, textor. Ex Nonio.

Gestio, gestis, gestiu, & gestij, Propriè est lætitiâ animi, aut alium affectum gestibus corporis exprimo. } ἰσθω. ἰσθω. GALLIC. *Sauter de ioye, & se resouir, faire feste.* ITA. *Gongolare, rallegrarsi, far festa.* GERM. *Wer freuden aufwendige geberd oder weys treiben.* HISPAN. *Alegarse, hazer gestos codiciando à alcançando alguna cosa.* ANGLIC. *To shew gladnesse by outward signes.* } Cic. lib. 2. de Finib. Quorum alter lætitiâ gestit, alter dolore cruciatur. Idem lib. 1. Offic. Aut voluptate nimia gestiuunt: quorum omnium vultus, voces, motus, itatûque mutantur. [Plaut. Men. sc. 1. a. 1. Quæ misera (machæra) gestit factum facere ex hostibus.]

Interdum etiam gestire, est vehementer cupere, & gestibus cupiditatem præ se ferre: ἰσθω. Terent. in Phormione. Egone illi non succenseam? ipsum gestio dari Mihi in conspectum, nunc sua vt sciat culpa Lenem patrem illum, factum me esse acerimum. Sic Plaut. in Amph. Gestiuunt pugni, hoc est cupiunt verberare. Persius Sat. 1. Non hic qui in crepida Graiorum ludere gestit. [Plaut. Asin. sc. 1. a. 4. Illam moueri gestio, (id est percipio) Idem Pseud. sc. 1. a. 1. & sc. 6. a. 4. Illam moueri gestio (id est percipio)] Cic. pro Marcel. Patentes medijs fidius (vt mihi videtur) huius curiæ gratias agere gestiuunt [Pro prurite Plaut. Asin. sc. 2. a. 2. Mirabar quod icapulæ gestibant mihi, (id est pruriebant.)

Pro gestulari. Gell. cap. 13. lib. 11. Ad faciendâ ridicula histriones imitantur & gestiuunt (sup. homines.) Huius compositum est, Prægestio, de quo suo loco.

Gestiuens, participium, exultans, lætans. } ἰσθω. GALLIC. Saurant & declarant par gestes & mines l'affection qu'il a, sautant de ioye. ITALIC. *Chi salta di allegrezza.* GERM. *Sich freueng/ver freuden etwas gebarben treibend.* HISP. *El que salta de alegria haziendo gestos.* ANGLIC. *A Reioysing, declaring by gestes his meaning.* } Cic. 5. Tuscul. Elatus inani lætitiâ, exultans & temerè gestiuens. Idem 2. de Natura deorum, Deinde hac cohortamur, hac persuademus, hac consolamur afflictos, hac deducimus perterritos à timore, hac gestiuens comprimimus. De eloquentia loquitur.

Gesticulor, laris, gestum ago. } ἰσθω. GALLIC. Faire contenance, faire mines, faire morisque. ITA. *Atteggiare, giocolare.* GERM. *Etwas possen oder gebarben treiben.* HISPANIC. *Hazer gestos.* ANGLI. *To mak gestis.* } vnde Gesticulari carmina, dixit Sueton. in Nerone, pro ad numeros carminis saltare, & modulis corpus adaptare. Super abundantissimam (inquit) cœnam iocularia in defectio pis duces carmina, lasciuèque modulata, quæ vulgò innotuerunt, etiam gesticulatus est.

Gesticulor, oris, verbale, Qui corporis gestu populum oblectat. } ἰσθω. GALLIC. Ioueur de morisque ou de farces, faiseur ou representeur de contences & mines. ITA. *Chi giuoca di mano ouero di persona.* GERM. *Ein possentreiber/ gaugotler.* HISP. *Hazedor de aquellos gestos.* ANGLI. *A poppet player.* } Colum. in Præfat. lib. 1. Nec minus corporis gesticulatore m icupulosissimæ requirant saltationis, ac musicæ artis studiosi.

Gesticulatio, onis, Est ipsa saltatio, seu gesticulandi actus. } ἰσθω. GALLIC. Ieu de souplesse, representation de contenance & mines. ITA. *D'attegiare, giocolare.* GERM. *Possentubung/ das gauden.* HISP. *A quella obra de hazer gestos.* ANG. *Poppet so praying/ stelling.* } Valerius Maximus & Sueton. [In Tiber. cap. 68. Mollis gesticulatio digitorum.]

Gesticulariâ, æ, mima, gesticulatrix, quæ scilicet corporis gesticulatione populum oblectat. } ἰσθω. GALLIC. Ioueu de morisque. ITA. *Donna che giuoca di mano ouero di persona.* GERM. *Ein possentuber rind/cin frau die ein gangweysph hatet.* HISP. *Hazedora de aquellos gestos.* ANGLI. *She that playeth she poppet.* } Gell. lib. 1. c. 5. Non iam lustrionem eum esse diceret, sed gesticulam, Dionysiamq; eum notissimæ saltatriculæ nomine appellari.

Gerû lus, lipenul, correp. qui fert aliquod onus: & pro bauulo accipitur. } ἰσθω. GALLIC. Porteur, portefaix, gagedenier. ITALIC. *Fachino, bafajo, camalo, portare.* GERM. *Ein trager.* HISP. *El ganapan que lleua cargos.* ANG. *A bearer of any mater or thing.* } Bau-

lum autem dicimus, qui mercedis gratia onera ferre consuevit. *Suet. in Calig.* Ex gerulorum diurnus quæstibus pars octava exigebatur. Hinc Nugigerulus nugarum portator. [Et Munigerulus Damnigerulus, plagigerulus, Salutigerulus, apud *Plautum in Moliell.* & vbiq.] *Plautus in Bacchid.* Non dabis, si sapias: verum si das maxime, Næ ille alium gerulum quærat, si sapias, sibi: Nam ego non lacurus sum.

Geſtor, oris, verbale, qui gerit siue portat. { *נשי נוש* *נשי נוש* *נשי נוש*. *GALL.* Porter, rapporteur. *ITAL.* Chi porta, portatore. *GERM.* Ein traqer. *HISPAN.* Llenador. *ANGL.* He shall beareth. { *Plaut.* Pseud. Homines qui gestant, qui que auscultant crimina, Si meo arbitratu liceat, omnes pendeant: Gestores linguis, auditores auribus. { *Plin. epist. lib. 8. Canimo*: Delphinus gestor, collusor que puerorum.

Gerōndium, siue verbum sit (vt quibusdam videtur) siue participium, siue (vt alij malunt) nomen ex participio, caret numeris & personis, & sub vna voce actiuam & passiuam significationem gerit. Vnde à gerenda duplici significatione, quædam gerundia dicta esse existimant. Gerundia ante se nullum habent casum: post se casum habent verbi actiui, nam in passiuâ significatione nullum habent.

{ *Haber* autem gerundium quatuor omnino casus, nominatiuum, genitiuum, accusatiuum, & ablatiuum. De nominatiuo exemplum est apud *Virg. 11. Aneid.* Pacem Troiano à Rege petendum. Genitiuum iungitur nominibus substantiuis in vtraque significatione. *Virg. 11. Eclog.* Et quæ tanta fuit Romam tibi causa videndi? In passiuâ significatione gerundium nullum habet post se casum: vt non dicimus, Vrbs est in periculo capiendi ab hostibus.

{ *Luueniuntur* aliquando gerendia genitiui casus passiuè accepta, sed absque casu: vt apud *Iulium Trogii abbreviatorem*, lib. 17. Athenas erudiendi gratia missus, quanto doctior maioribus suis, tanto & gratior populo fuit.

{ *Datiui* casus gerundia nulla sunt, nisi fortassis soluendo & inficiando, quæ aliqui volunt esse nominatiua adiectiua indeclinabilia, alij gerundia datiu casus. *Cic. in Orat.* Quum est inficiando reus, duo prima sunt. Soluendo exigit datiuum, licet non semper adponatur. *Quintil.* Pauperi soluendo non sumus. *Cic. in Lenulo*, Ciuitatem principes ad hæc derulerunt sumptus decerni legatis nimis magnos soluendo ciuitates non esse. Interdum etiam habet adiunctum genitiuum. *Quintil.* Maximi tamen virorum, & quibus artis suæ soluendo non sit humanitas.

{ *Accusatiuum* gerundij iungitur verbis significantibus motum ad locum, & hoc cum præpositione ad, aut etiam aliis verbis cum præpositione inter, & aliquando etiam cum præpositione ante. *Virg. in Bucolicis*, Inter eum dem Occurrere capro (cornu ferit illo) cauetor. *Idem 3. Geor.* ante domandum Ingentes tollent animos.

{ *Ablatiuum* tribus modis accipitur: Primo sine regimine vt *Legendo*, *Cantando* cecidi. Et ponitur actiue & passiuè, actiue: *Virg. 3. Aneid.* Cantando tu illum? Passiuè: idem, *Frigidus* in pratis cantando rumpitur anguis. *Idem*, Aliter vitium, crescitque tegendo, id est dum cantatur & dum regitur. [*Plaut. Curc. sc. 3. a. 1.* Vapulando & somno pereor.] Secundo cum præpositione de, ex, ab, cum vel in *Cicero*, Ex quo ardesit siue amor siue amicitia: vt, nunque enim dictum ab amando. *Idem*, In defendendo maior labor est quam in accusando. *Quintil.* Quum præcipere de apte loquendo cæperimus. Tercio, cum verbis significantibus motum de loco: vt *Venio* ab arando, redeo à spectando: licet magis vsurpemus ab aratione & à spectaculo. Sed hæc non magnopere pertinent ad præsens argumentum: quandoquidem dictionum significationes non syntaxin, docendas suscepimus.

Gerundia à Grammaticis appellantur nomina adiectiua, quæ fiunt à gerundis, vt à legendi, da, dum, sic legendus, legendo, legendum.

Gesto, gestas, sæpe vel quasi perpetuo gero. { *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס*. *GALL.* Porter. *ITA.* Portar. *GERM.* Offt oder steht tragen. *HISPAN.* Traer, lleuar. *ANGL.* To beare of ten. { *Plaut. in Curcul.* Rogita istum vnde habeat annulum. p. Pater istum meus gestauit. *Idem in Suidis*, Nam me illa alio menses gestauit decem. *Plin. lib. 18. cap. 10. de elephantis*, Decem annis gestare in vitro vulgus existimat. *Teren. in Adelph.* Quem ego modo puerum tantillum in manibus gestauit meis. [*Onia 13. Metam.* frustra Telamone creatus Gestas seque læua taurorum tergora septem. *Plaut. Amphit.* Hæc sola sanam mentem gestat meorum familiarium. *Plaut. Curc. sc. 2. a. 5.* Pater istum (annulum) gestauit. *Plaut. Pseud. sc. 1. a. 1.* Gestas tabellas tecum, eas lacrymis lauis. *Ibid. sc. 5. a. 1.* Homines qui gestant qui que auscultant crimina. (i qui deferunt & spargunt, siue annunciant. *Suet. in Galba c. 8.* Ad gestandum iter ingredi. (i. delectationis causa.]

Gestatus, particip. { *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס*. *GALL.* Porté. *ITAL.* Portato. *GERM.* getragen. *HISPAN.* Traido, lleuado. *ANGL.* Borne, carryed. { *Martial. lib. 1.* Gestatus biugis regulus esset equis.

Gestito, ras, pen. cor. frequentatiuum à Gesto, as, { *נשי נאס*. *GALL.* Porter fouuent. *ITA.* Portar spejvo. *GERM.* Tragen eins tragens. *HISPAN.* Lleuar à menudo à muchas vezes. *ANGL.* To beare of ten. { *Plaut. in Cistell.* Eloquentere, vnde sunt tibi hæc cito crepundia? L. Mca hæc herelis gestitauit, non tua. *Idem in Amph.* Næ ego homo infelix fui Qui non alas lateruclle volucrum vocem gestito.

Gestatio omis, Vestio, portatio, { *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס*. *GALL.* Portement. *ITA.* Portamento. *GERM.* Tragung. *HISPAN.* Lleuamento, traimito. *ANGL.* A bearing or carrying. { *Ces. lib. 2. cap. 14.* Gestatio etiam longis & iam inclinatis morbis apissima est. Idem, Gestationum leuissima est nabis in portu. { Gestatio nem *siue* loeius erat in quo gestabantur homines sanitatis vel voluptatis gratia: ex forma qua cœnatio ambulatioque dicitur. *Plin. in epist.* Ab his gestatio in modum circi quæ buxum multiformem, humileque ac terentis manu arbusculas circumit.

Gestatus, us, Gestatio, portatio, { *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס*. *GALL.* Portement. *ITA.* Portamento. *GERM.* Tragung. *HISPAN.* Lleuamento, traimito. *ANGL.* A bearing or carrying. { *Ces. lib. 2. cap. 14.* Gestatio etiam longis & iam inclinatis morbis apissima est. Idem, Gestationum leuissima est nabis in portu. { Gestatio nem *siue* loeius erat in quo gestabantur homines sanitatis vel voluptatis gratia: ex forma qua cœnatio ambulatioque dicitur. *Plin. in epist.* Ab his gestatio in modum circi quæ buxum multiformem, humileque ac terentis manu arbusculas circumit.

urbore sua, ad eò teneris, vt gestarum non colerens, id est, gestari non possint.

Gestamen, inis, Quicquid geritur, vt vestes, arma, sceptrum. { *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס*. *GALL.* Ce qu'on porte, faix, portee. *ITA.* Cosa che si porta. *GERM.* Die man treget ein burdelein buntel. *HISPAN.* Cosa que se trae à lleua. *ANGLIC.* A mace or any thing that is borne. { *Virgil. lib. 3.* Aere cauo clypeum magni gestamen Abantis, Pollibus aduersis figo. id est, quod geri solebat à magno Abante. *Iuuenal. Satyr. 2.* Ille gerit speculum pachici gestamen Othonis Item ponitur pro onere. *Plin. lib. 37. c. 2.* Hoc vegetal, hoc que gestemen diuites in ceruice gratissimum norunt. [*Onia 13. Metam.* fuga tardè futura tibi est gestamina tanta trahenti Clypeum, & galeam.]

Gestatorius, a, um, Quod ad gestandum & gerendum pertinet. { *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס*. *GALL.* Seruant à porter. *ITALIC.* Che serue à portare. *GERM.* Das zu dem tragen gehört. *HISPAN.* Cosa para traer, à pertineciene à traer. *ANGLIC.* That serueth for bearing. { vt Sella gestatoria in qua aliquis gestatur. *Suet. in Ner.* Interdum quoque clare gestatoria sella delatus in theatrum.

Gestatorium, rij, appellatur lectica, sella, siue carucca, & omne id in quo gestantur. { *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס*. *GALL.* Littiere. *ITAL.* Lettica à sedia à alero in che si porta alomo. *GER.* ein roßboot/ ein tragseffel/ senffte oder etwas an der darinn man einem treget. *HISPAN.* Andas à litera para traer. *ANGLIC.* An horse lester. { *Suet. de Claudio.* Solitus etiam in gestatorio ludere.

GERONTIA, γερωνία, Insula ante sinum Pegaicum, teste *Plin. lib. 4. cap. 12.*

Gerontocomion, γερωντοκομιον, Vbi alimonie subministrantur senibus emeritis *Vitruv. hoc voce Imperator C. de sacros. eccles.*

Gerontopogon, γερωντοπογον. Herba est folijs herci barbula, tenuioribus longioribusque, in modum capillorum, caule paruo, super quem calyx est longus & barbula quæ summo vertice in caua funditur. Florem habet luteam qui in volucres barbula euahescit. Dicitur Gerontopogon, quasi femilis barba. Vulgus *Burbam saurdomum* appellat.

GERRA, γερρα, Arabie felicitis oppidum, turres habens ex salis qua drasis molibus. A quo sinus propinquus Gerraicus cognominatus est. *Anator Plin. lib. 6. c. 28.*

Gerrarum, γερρα. *GALL.* Bourdes, choses de neant. *ITA.* Ciancio, parole, chiacchiere. *GERM.* Gestohten törb/burd/ item narren werck/vnnuz uichtig solstend ding. *HISPAN.* Desuorios de vanas palebras. *ANGL.* Bourdes, things of no effect. { Crates vimineæ primum appellabantur: quæ vox postea vulgo pro nugamētis rebusque friuolis vsurpata est, amore *Festo Pom. pess.* & id quidem hac occasione: Athenienses cum Syraculas obsiderent, & crebro gerras poscerent, irridentes Siculi gerras clamitare cœperunt. Hinc in proverbium cessit. *Plautus in Afernar. sc. 3. a. 3.* Videlicet Solon est, Leges vt conscribat quibus se populus teneat gerre. *Idem in Pæn.* Nam tuæ blanditiæ mihi sunt quod dici solet, gerre germanæ, atque ædopol *Αδριανος*. *Anthonius Sym.* Misi itaque friuola gerris Siculis vaniora.

Gerronēs, Nugatores, à gerendis nugis. { *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס* *נשי נאס*. *GALLIC.* Conteurs de bourdes, iaseurs. *ITA.* Cianciatori, chi narrano favole, motti. *GER.* Ein Zandman/crapper / der mit vnnuzen dingen umgheht. *HISPAN.* V anos, locos, mentir sus, que disuarian en vanas palabras. *ANGL.* A talker of trifles and light matters. { *Festus*, Gerrones, leues & inepti, à cratibus prostratis dicti, quod Siculi aduersus Athenienses, cratibus, vti sunt, quas Græci gerras appellant. Hinc sic Congerito pro conuogatore. *Vide suo loco.*

Gerres, Piscis vilis, & aleuarij genus. { *ANGL.* A pilchard. { *De quo Plin. lib. 32. c. 11. Marial. lib. 12.* Teque iuuant gerres, & pelle melandria cana. *Idem lib. 13.* Fuisse gerres, aut inuitiles mænas, Odor impudicus vrcei fatebatur.

GERRVS, γερρος, Fluvius Scythiæ, septimus ab Istro, memoria dignus: *meminit eius Herod. lib. 4.*

Gerulus, Gerundium, *Vide GERO.*

GERVNDIA, γερωνδια, Oppidum Aetheranorum in Hispania citeriore, iuxta montes Pyrenæos. *Autor, Ptol. lib. 2. cap. 6.*

GERVS, Sarmatiæ vrbs in Asia. *Ptol. hodie S. Georgius.*

Gerusia, γερυσια, in Græcis vrbus vocabatur conuentus senum, quem & nos Senatium, ab ætatis vocabulo dicimus. *Plin. lib. 36.* Sic exeruxere domum regiam Attali Tralibus, item Sardibus Cræsi quam Gerusiam fecere. *Vitruvius*, Cræsi domusquam Sardiiani ciuitibus ad requiescendum ætatis otio Seniorum collegio dedicarunt. Hoc nomine dicebatur summus Lacedæmoniorum Senatus, in quem nemo nisi graui ætate venerandus, probisque moribus spectatus admittebatur. Erat enim ille summus Sparte honos, vitæque integræ actæ amplissimum præmium, quo illis maius contingere nullum poterat. Siquidem (vt est apud *Demosthenem* in oratione aduerfus *Leptinem*) summa penes hunc lenatum Lacedæmonie erat potestas, adeo vt quisquis in gerusiam legeretur, statim cum sui ordinis sociis dominus efficeretur suæ ciuitatis. { *Gerusia* etiam appellatione locus in quo seniores conuocantur appellatur, quem Latine dicimus Senaculum. *Varro*, Senaculum vocatum, vbi senatus aut vbi seniores consisterent, dictum Gerusia.

GERYON, γερων, Nomen regis Hispani, quem Hercules interfecit, eiusque boues abstulit. { *GERM.* Ein könig in Hispanien/ weichen Hercules vmbbracht hatt/ vnd seine rinder hinweg getriben.] Hunc tricorporem fuisse fabulantur ob triplex regnum: præfuit enim tribus insulis, quæ adiacent Hispaniæ, Balearicæ maiori, minori, & Ebusæ, fingitur etiam bicipitem habuisse canem, quia & terrestri & nauali certamine plurimum potuit. Declinatur etiam Geryones, næ: & Geryoneus secundum *Priscianum*. *Virg. 8. Aneid.* Tergemini necè Geryonæ Sic enim habent emendatiora exempla. *Lucan. lib. 5.* Quæve tripectora tergemini vis Geryonai. Quo in loco Geryonai antiquus est genitiuus primæ declinationis per diuisionem diphthongi factus: quales crebri occurrunt apud *Lucretium*.

[Geryonis oraculum in Italia. *Sueton. in Tiber. c. 14. ¶ De Geryone & cur tergemini fictus sit. Iustm. lib. ult.*]
Geryonæus, cæa ceum γερώνιος, *Plau. in Aulul. Qui mihi intromissisti in aribus quinge ntos coquos, cum senis manibus, genere Geryonæo. Aristophanes Geryonem παράπλον nominavit, hoc est, ut Suidas ait, παράπλον.*
Geseoretæ, Navigij speculatorij genus a Brutijs inuentum, idem, vt quidem volunt, quod *Plautus* pröbum iam appellat. *Sipontini.* [Geseoretæ *Gellio* dicitur *c. 25. lib. 10.*
GESODVNVM γησόδων. Notici oppidum sub Danubio, teste *Ptolem. lib. 2. c. 14.* Quanquam in nonnullis exemplaribus Gebodunum legitur, non Gesodunum. {GERMA. Ipe.}
GESORIA CVM γησორια. Morinorum nauale fuit. teste *Ptolem. lib. 2. capite 9.* Vnde nonnulli coniciunt oppidum illud esse vnde breuissimus est in Angliam traiectus, quod vulgo *Calerum* vocant. {GERM. Calles.}
GESVM Γησ γήσεν. Locus Aegypti in quo habitauit Iacob.
GESVS, γήσος. Fluius apud Iones in regione Trogijs, quæ & Panonia dicitur, *Plin. lib. 5. c. 29.*
Gesta, orum, vide ACTA.
Gestamen, Gestatorium, Gesticulus, Gestio, Gestio, Gestus, vide GERO.
Gesum, gesi, Telum Gallicum, *Linus 8. ab Vrbe*, Leues autem qui hastam tantum gesaque gerent, vocabantur. *Idem 6. belli Punich.* Sub læuo humero summum pectus geso ictum est. Sunt qui gesum scribant.
GETAE, γέται, Populi sunt in Scythia Europæa: Appianus Dacos appellat. {GERM. Döster in Eupischen Scythia so dem Eurasischen meer zu sitgen d'ais jets watacher Madanwer vnd Tartaren. *Strabo lib. 7.* Getas à Dacis ita distinguit, vt Getæ sint qui ad pontum in Orientem vergunt. Daci qui in oppositum versus Germaniam, & ad Istri fontes quos olim Dauos vocatos nonnulli volunt: ex quo apud Atheniensem Dauorum & Getarum seruatorum nomina in vsu maxime fuisse. Getas à Lucullo victos *Sallustius* scribit. *Aelius Spartianus* scribit Getas dictos fuisse qui postea Gothi appellati sunt. *Ouid. de Ponto*, Nulla Getis toto gens est truculentior orbe. Huius nominatiuus singularis est Geta vel Getes. Getarum deserta. *V. iug. 3. Georg.* Pharetrati Getæ, *Ouid. 4. Trist. Eleg. 9.* ¶ Getarum leges & ritus, vide apud Steph.
Geticus, a, um, γητικός. Quod est ex Getarum regione, vt Humus Getica. *Ouid. 3. de Ponto*, Qui Getica longè non ita distat humo. Lictus Geticum. *Idem 3. Trist. Eleg. 12.* Nam procul à Getico littore vitis abest. Plectrum Geticum, *Statius 2. sylu. - & Getici cedat tibi gloria plectri.* [*Ouid. Eleg. 8. lib. 4. Trist. Nec flectam Getico fonte leuare sitim.*]
GETH, γήθαι. Allophylozum ciuitas fuit, hæc nunc appellatur Zaph.
GETHVSA γήθυσσα, vrbs Libyæ. *Steph.*
GETIA, γήτια, Regio Getarum in Thracia: gentile γήτιο, & fœmininum γήτιο, quo nomine etiam Philippi Amynthæ vxor vocatur, possessiuum γήτιο. *Aristoteli γήτιο, vocat.*
Gethyum, γήθιον. Cæpæ genus condimentarium, nullo penè capite, sed radice tantum oblonga. Latini pallacanam vocant, teste *Plin. lib. 19. cap. 6.*
Getulia, vide GAETVLIA.

G ante I

Giarus, vide GYARVS.
Gibbus, gibbi, Proprie est rumor dorsi aut etiam pectoris, ex spinæ flexu enatus, Γιββία dabbefcheh, ὄβος, ὡ τὸ πορτε, ὡ πορτε. GAL. Vne bosse en quelque partie du corps. ITALIC. *Gabbo.* GERMANIC. Ein hoser. HISP. *La corcoba à comba.* ANGLIC. *A knobble or knotte in mannes hodie.* { *Marialis* Non aliter ridetur Atlas cum compare gibbo, Quo in loco aliqui legunt, cum compare mulo. Nonnunquam accipitur pro quouis alio corporis tumore. *Inuenalis Satyræ 6.* - medissique in naribus ingens Gibbus & acere malum semper stillantis ocelli. ¶ *Sueton* in fœminino genere dixit gibbam in *Domitiano*, *c. 23.* Ipsum etiam *Domitianum* ferunt somniasse gibbam sibi pone ceruicem auream enaram.
Gibbus, gibba, gibbum, Connexus. {Γιββίον γιββίον, ὡ πορτε, ὡ πορτε. GAL. Boslu. ITA. *Gibbo.* GERM. *Obegen/hserechtig* HISPANIC. *Corcoba.* ANG. *That hath a crooked backe or bunche in his body.* { *Cels. lib. 8. cap. 1.* Igitur caluaria incipit ex interiore parte concaua, extrinsecus gibba: vtrinque leuis.
Gibber, ra, rum, Gibbo deformatus: & proprie is cui spina extorsum flexa, tumorem in dorso creauit. {Γιββίον γιββίον, ὡ πορτε, ὡ πορτε. GAL. Boslu. ITAL. *Gabbo.* GER. *hserechtig/bao ein hoser hau* HISP. *Corcoba.* ANG. *That hath a bunche in his backe.* { Nam quibus illa intorsum flectitur tumorem efficiens in pectore, regibber, ἰσορροπίο potius dicuntur. [*Suet. in Galba c. 3.* breui corpore, atque etiam gibber, modicæque in dicendo facultatis, causas industrie actitauit.] *Plin. lib. 10. c. 26.* de gallinis *Africanis*, Hoc est gallinarum genus gibberum, variis sparsum plumis. *V. arro lib. 2. de Rust. cap. 9.* Gallinæ Africanæ sunt grandes, variæ, gibberæ.
Gibberosus, pio gibber siue gibbosus legitur in *l. 3. de edilit. edict.*
Gibbosus, a, um, adiect. Gibber, hoc est gibbo deformatus. {Γιββίον γιββίον, ὡ πορτε, ὡ πορτε. ANGL. *That hath a bunche in his backe.* }
GIGOMTIS, vctus nomen Arcadiæ. *Steph.*
Gigas antis, {Γίγαντι γίγαντι, ὡ πορτε, ὡ πορτε. GAL. Geant. ITA. *Gigante.* GERM. *Ein riss oder heid.* HISP. *Gigante à hijo de la tierra.* ANGLIC. *A gyant.* { *Dictio* composita creditur à verbo græco γίγναι, quod est nascor, & à γή. Dorice γή quod terram significat: quasi ex terra genitus. Credidit enim vetustas Gigantes homines fuisse excelsissimæ staturæ, & draconum pedibus ab irata tellure procreatos in deorum perniciem, vt scilicet superis bellum inferrent: Iouemque de cæli possessione deicerent. Quo conuincio quid significare voluerint

poetæ explicat *Macrobi. lib. 1. Saturn. cap. 20. his verbis*, Gigantes quid aliud fuisse negandum est quàm hominum quandam impiam gentem deos negantem, & ideo existimata deos pellere de cælesti sede voluisse. Horum pedes in draconum volumina desinebant: quod satis significat eos nihil rectum cogitasse, totius vitæ eorum gressu, atque processu, in inferna vergente, Physici interpretantur Gigantes spiritus esse terræ inclusos, qui dum exitum non inueniunt, factis interdum altissimis montibus vi eum punt, & frustra ipsa quasi in cælum eiaculantur. *Cic. 2. de Natura deor.* Nec vero vt fabulæ ferunt, Dij bellis, præliisque caruerunt nec solum, vt apud Homerum, quum duos exercitus contrarios alij dij ex alia parte defenderet: sed etiam cum Titanis, cum gigantibus propria bella gesserunt. Hæc & dicuntur, & creduntur stultissimè. *Idem de Senect.* Nam quid est aliud gigantum more bellare cum diis, nisi naturæ repugnare? *Ouid.* Affestasse ferunt regnum cælestis gignantes. *Iuuen. Satyr. 4.* Vnde fit vt malim fraterculus esse gigantum. Id est obscuro & ignoto genere natus, quem admodum gigantes, qui nullo parente e terra prognati creduntur.
Gigantia, arrogantia, γιγαντία ἀντιπία: Dicebatur vbi quis viribus suis fretus, temere nulloque consilio res non tentandas moliretur, prouerbium admonet inauspicato cedere, quæcunque citra consilium aduersus deos, aduersus pietatem, aduersus ius & æquum per vim infiruntur.
Gigantæus, a, um, quod est gigantæ. {Γιγαντίας GAL. De geant. ITA. *Digante.* GER. *Das der rissen ist.* HISP. *Coja de gigante.* ANGL. *Of a gyant.* { *Ouid. 2. Trist.* Quumque gigantei memorantur prælia belli. Funtæ gigantæ, *Claud. 4. Paneg.*
Gigantomachia, æ, gigantum pugna. {Γιγαντομαχία. GALLIC. *guerre des géants.* ITALIC. *Pugna de giganti.* GERM. *Der rissen trug ede streit.* HISP. *Peela d batalla de gigantes.* ANG. *A basell of gyantes.* { Gigantum pugnam Poetæ in campis Phlegæis inter deos & gigantes gestam fabulantur, quum illi Iouem de cæli possessione deicere conarentur.
Gigeria, orum, teste Nonio, intestina sunt gallinarum, & quæ cum his coquuntur. *Luc. lib. 8.* gigeria sunt sine alio: his velcamur alacriter.
Gigno, gignis, genui, genitum, genero, procreo. {Γίγνημι γίγνημι. GALLIC. *Engendrer.* ITALIC. *Generare.* GERM. *Gebaren.* HISP. *Engendrar.* ANG. *To begetter, engender.* { *Cic. 1. de Finib.* Ad maiora enim quædam nos natura genuit & conformat, vt mihi quidem videtur. [*Ouid. 13. Metamorph.* Puerumque viridi genuit de crescite florem, *Plaut. pseud. sc. 2. a. 3.* Te mihi adiutorem Dij genuere. *Ouid. Eleg. 2. lib. 3. Trist.* Quos (libros) suos optarat non genuisse parens.] *Plin. lib. 7. cap. 51.* Hæc est conditio moralium, ad has, & huiusmodi occasiones fortunæ gignimur. *Idem lib. 14. cap. 6.* Faltidium gignit vnas appetendi, *Quint. lib. 1.* Ac sicut aues ad volatum, equi ad cursum, ad sæuitiam feræ gignuntur: ita nobis propria est mentis agnatio. * Gigni pedibus, *Plin. lib. 7. cap. 8.* Neronem quoque paulo antè principem, & toto principatu suo hostem generis humani pedibus genitum pater eius scribit Agrippina.
Huius compositum est *Ingenio*, ingenero, gignendo infero. *γίγνημι γίγνημι. Cic. de Fin.* Siue, vt doctissimis viris visum est, maior alia atque diuiniore hanc vim ingenuit, siue hoc fit ita fortuito. *Colum. lib. 4.* Tanquam naturali & ingenita sterilitate laborantibus. ¶ Antiqui pro eodem dixerunt *Geno*, de quo *suprà.* vnde adhuc manserunt *genui* præteritum & *supinum* genitum. *Lucan. lib. 3.* Totum posse extra corpus durare genique.
Genitus, participium, natus. {Γεννηθης γέννηθης. GALLIC. *Engendré.* ITA. *Generato, nato.* GER. *Gebohren.* HISP. *Engendrado, hyjo.* AN. *Begotten, engendred.* { *Plin. l. 11. c. 37.* Septimo mense genitis sæpenumero foratuna aurium, & narium defuere. Geniti dentes in palato genitus annos nouem, genitus ad perdenda vina, genitus ad superbiã, genitus in seruitio, pro eo qui seruus natus est, multaque id genus alia passim occurrunt, apud eundem *Plinium*, [*Ouid. Eleg. vltim. lib. 4. Trist.* Nec stirps prima fui genitorum fratre creatus. *Sueton. in Tib. cap. 7.* Genitus Marco Agrippa.] Hinc componuntur *Vnigenitus* primogenitus, & *progenitus*: de quibus suis locis.
Genitus, us, γέννησις. Generatio. *Plin. Apuleius in Apologia*, Aristoteles & Theophrastus qui plurimos libros de genitu animalium reliquerunt.
Genitor, oris, Pater dicitur, qui scilicet genuit. {Γεννηθης γέννηθης. GALLIC. *Engendreur, pere.* ITA. *Genitore.* GERM. *Ein gebärer/vatter.* HISP. *Engendador padre.* AN. *He that begetteth, a father.* { *Cic. ad vniuers.* Quo nihil ab optimo & præstantissimo genitore melius procreatum. Genitores omnium vitiorum Græci, *Plin. lib. 15. cap. 4.* Genitor dubius, id est pater incertus. *Ouid. 5. Metamorph.* occidit Aëreus Matre Palæstina, dubio genitore creatus. Genitor deorum, id est Iupiter. *Idem Eleg. 5. lib. 2. Trist.* Iure igitur genitorum deum, rectorque vocatur.
Genitrix, Mater dicitur, quæ scilicet genuit. {Γεννηθης γέννηθης. GALLIC. *Engendreur, pere.* ITA. *Genitore.* GERM. *Ein gebärer/vatter.* HISP. *Engendador padre.* AN. *He that begetteth, a father.* { *Cic. ad vniuers.* Quo nihil ab optimo & præstantissimo genitore melius procreatum. Genitores omnium vitiorum Græci, *Plin. lib. 15. cap. 4.* Genitor dubius, id est pater incertus. *Ouid. 5. Metamorph.* occidit Aëreus Matre Palæstina, dubio genitore creatus. Genitor deorum, id est Iupiter. *Idem Eleg. 5. lib. 2. Trist.* Iure igitur genitorum deum, rectorque vocatur.
Genitrix, Mater dicitur, quæ scilicet genuit. {Γεννηθης γέννηθης. GALLIC. *Engendreur, pere.* ITA. *Genitore.* GERM. *Ein gebärer/vatter.* HISP. *Engendador padre.* AN. *He that begetteth, a father.* { *Cic. ad vniuers.* Quo nihil ab optimo & præstantissimo genitore melius procreatum. Genitores omnium vitiorum Græci, *Plin. lib. 15. cap. 4.* Genitor dubius, id est pater incertus. *Ouid. 5. Metamorph.* occidit Aëreus Matre Palæstina, dubio genitore creatus. Genitor deorum, id est Iupiter. *Idem Eleg. 5. lib. 2. Trist.* Iure igitur genitorum deum, rectorque vocatur.
Genitura, ræ generatio, procreatio. {Γεννηθης γέννηθης. GALLIC. *Engendreur, pere.* ITA. *Genitore.* GERM. *Ein gebärer/vatter.* HISP. *Engendador padre.* AN. *He that begetteth, a father.* { *Cic. ad vniuers.* Quo nihil ab optimo & præstantissimo genitore melius procreatum. Genitores omnium vitiorum Græci, *Plin. lib. 15. cap. 4.* Genitor dubius, id est pater incertus. *Ouid. 5. Metamorph.* occidit Aëreus Matre Palæstina, dubio genitore creatus. Genitor deorum, id est Iupiter. *Idem Eleg. 5. lib. 2. Trist.* Iure igitur genitorum deum, rectorque vocatur.
Engendrement ou conception. IT. *Generazione, esse generare.* GERM. *Gebarung.* H. *Generacion, obra de engendrar.* AN. *Begetting ingondring.* { *Plin. lib. 18. cap. 24.* Inter diligentissimos conuenit, vt in alium quadrupedumque genitura, esse quosdam ad conceptum impetus teitæ. *Idem lib. 9. cap. 31.* Origo atque genitura conchæ est, haud multum ostreæ, quod Græco vocabulo sperma vocamus. *Plin. lib. 21. cap. 22.* Datur & contra profluvia genitura: viris. *Idem lib. 20. cap. 7.* Semen eius extinguitur genituram vitiorum dicitur.

Genituram horoscopum vocavit *Sueton. in Augusto. cap. 94.* id est, constitutionem caeli, qua quis natus est, unde de felicitate eius, qui natus est, genethiaci praedicunt. Verum genitura sua vix & cunctanter edita, exiit Diogenes, adoravitque eum. Tantam autem mox fiduciam faci Augustus habuit, ut thema suum vulgaverit, numquam argenteum, nota syderis Capricorni, quo natus est, percussit. [*Idem in Calig. c. 57.* Consulenti quoque de genitura sua, Sulla Mathematicus certissimum necem appropinquare affirmavit. Et *Gell. cap. 1. lib. 14.* Ex eorum genitura debuisse iam tum prospici, quinam olim futuri essent, &c.] *In Firmicus lib. 3.* Secundum hanc genituram, & secundum has condiciones stellarum, & secundum testimonia, quae huic geniture perhibentur, etiam hominum volunt fata disponi. *Budaeus in Annot.*

Genitalis, & hoc genitale: natalis. *ἡμετέριος.* GALLIC. Où on est engendré servant à engendrer. ITALIC. Genitale, natio, che serve à generare. GERMANIC. Gebärdig/das zu der gebürdung gehört. HISPANIC. Cosa para generacion. ANGLIC. Belonging to ingending, unde genitale solum, patria in qua nati sumus, quod & natale solum appellatur. Et genitale diem, quo scilicet in lucem editi sumus. Genitalia femina quibus aliquid procreatur & gignitur [*Ovid. Eleg. 13. li. 3. Trist. Libaque dem pro te (ò natalis) genitale notantia tempus Gallius c. 2. l. 4. paulò ante nativa. Idem c. 10. l. 3.* Genitale semen. *Velleius, Genitali solo potentior colonia. Virg. lib. 2. Georg. Vere tument terræ. & genitalia semina poscunt. Colum. lib. 3. c. 6.* Adhibenda ratio est subtilior, ut ex his partibus trunci sumantur, qui & genitales sunt, & maxime fertiles. *Idem lib. 7. c. 9.* Foemina quoque vulva ferro exulcerantur, & cicatricibus clauduntur, ne sint genitales, id est, ne possint generare. ¶ Genitalia membra, siue genitales partes dicuntur pudenda, tam in viro, quam in foemina. *in Ajdria. Colum. lib. 7.* Et ipsos nervos, quos Graeci cremasteras appellant, quod ex illis genitales partes dependent, comprehensit.

Genitale, membrum genitale masculi, & tam de ceteris animantibus quam de homine dicitur. *ἡμετέριος.* GALLIC. Le membre d'un male, genitoire. ITALIC. Membro di maschio da generare. GERM. Das geburts gtd. HISP. La cola o rubo o cojon de animal para engendrar. ANG. The secret member of a male. *Plin. lib. 20. c. 63.* Coitus auctus elephantis, camelis, tigris, linibus, rhinocerotis, leoni, dasy podi, cuniculis, quibus aucta genitalia. *Idem lib. 11. c. 44.* Ac praeter genitale tantum, & hoc in maribus viscera etiam interiora omnia ad exemplar. *Colum. lib. 7.* Elicitur cupiditas odore genitalium admoto naribus.

Genitaliter, adverbium. *ἡμετέριος.* Lucret. lib. 4. -vt semina possint feminibus commisceri generaliter apta.

Genitius, a, um, quod ad generationem pertinet, quod vim habet generandi. *ἡμετέριος.* GALLIC. Qui a force d'engendrer. ITALIC. Che ha forza di generare. GERM. Krefsig zu gebären. HISP. Cosa ordenada para engendrar. ANGLIC. That hath force to engender. ¶ Unde genitius humor: & genitius casus, Grammaticorum vox, *ἡμετέριος.* [*Gell. c. 5. lib. 10.* Mei obitus est. Mei casus interrogandi est quem genitium Grammatici vocant: & ab eo declinatur quod est Ego. Idem repetit *Gell. c. 14. lib. 13.*]

Interdum idem est quod natura ingentus, ut Genitius notæ, quæ sunt macula à natura ingentæ. *Sueton. de Augusto.* Corpore traditur maculoso, dispersis per pectus, atque alium genitius notis, in modum & ordinem & numerum stellarum caelestis Virtutis.

Interdum pro genitio, *Ovid. 3. de Ponto,* Adiectique probent genitua agnomina Cottæ.

Genitius, pater, parens. *ἡμετέριος.* vt. Apollo genitius. *Caro de l. beris educandis:* Nutrix hæc omnia faciebat in verbis, ac tubis, siue hostiis, vt Deli ad Apollinis genitui aram.

Genius, nij Veterum sententia dicitur vniuscuiusque anima rationalis, ideò que esse singulos singulorum. *ἡμετέριος.* ANGLIC. The spirit of man, the grace and pleasantness of a thing. Fuere etiam, qui dicerent genios deos aquam, terram, ignem, & aerem, quæ rerum semina sunt, elementaque appellata. Duodecim quoque signa, Lunamque & Solem inter hos deos putabant: & a gerendo, quod multa gerere possent, gerulos, deinde genios vocitarunt. *Censorinus* scribit genios dictos, quia vt gignantur, curent, siue quod vna gignantur nobiscum, vel etiam quia nos genitos suscipiant, ac tueantur. *ἡμετέριος.* n. *ἡμετέριος.* n. Certe à gignendo Genij appellatur. *Tertius in Andr.* Quid ego per hæc te dexteram oro, & genium tuum, Per tuam fidem, &c. [*Plant. Captiv. c. 2. a. 2.* Genio quando sacrificat, Samius vasis vitur, ne Genius ipse surripiat. *Idem sc. 1. a. 4.* Tum gnatum & Genium meum. *Idem sc. 2. a. 5. ibid.* Per tuum Genium oblecto, exi. *Item,* per Genium principis deierate. *Sueton. in Calig. c. 27.* Et, Genio Augusti dicere ædes. *Idem Suet. in Augusto. c. 60. Plant. Men. sc. 2. a. 1.* Quid agis P. Tenco dextra Genium meum.

¶ Eundem esse genium & larem, multi veteres memoriz prodiderunt. *Euclides Socraticus,* duplicem omnibus nobis genium dicit appositum, hoc est, duos lares. Hi etiam Penates dici solent. Aliquis genius dicitur hospitalitatis, voluptatis, & naturæ Deus. Hinc indubitate genio, est operam dare voluptati, & quo quæque natura trahat sublequit. *Persius Sat. 5.* Indulge genio, carpamus dulcia. De fraudare genium, negare naturæ quod appetit. *Tertius in Phorm.* Quod ille vnciatum vix de demenso suo, laum defraudans genium, comparit miser. Id illa vniuersum abripit. Belligerare cum genis, idem quod defraudare genium. *Plautus in Trucul.* non isthæc mea benignitas docuit te fabulari a. sed istos Qui cum genis suis belligerat, parcipromi. [*Plant. Aul. sc. 6. a. 4.* Me defraudauit animumque meum, geniumque meum.]

¶ Interdum etiam genius accipitur pro inertia quadam, vel potius gratia, lepore, venustate alicuius rei. *Martial. lib. 6.* Victurus genium debeo habere liber. Boni ingenij, *ἡμετέριος.* subaudi nomine, Sermo est bene ominantis, in re quæpiam aggreganda.

Genialis, & hoc geniale, *ἡμετέριος.* Quod ad genium, naturæ & voluptatis deum pertinet, vt, Genialis dies, lætus & voluptarius *Lucretia-*

lis, genialis agarur iste dies. Genialis torus, siue lectus, qui in nuptiis sternitur in honorem Genij: *ἡμετέριος.* *Virgilius 6. Aeneid.* Lucent genialibus altis Aurea fulcra toris. *Cic. pro Cluen.* Lectum illum genialem, quem biennio filix suæ nubenti strauerat, in eadem domo, &c. *Virgilius 1. Georg.* Inuitat genialis hyenis. *Ovid. 3. Amor. Nunc legi molles genialis Musa, valete.* Genialis homo. hoc est hospitalis, & dapifilis. Genialis copia pecudum, id est, fecunda. *Plin. lib. 17. c. 2.* Rus geniale Amænum & voluptatis plenum. *Ovid. Et. lib. 18. [Ovid. 3. Fast.]* Idibus est annæ festum geniale perenne.]

Genialiter, adverbium. Opipare & laute. *ἡμετέριος.* GAL. Joyusement, avec bonne chere. ITA. Con piacere & solennità. GERM. Fröhlich/mitt sunderbarer lustigung/mitt vullust. HISPAN. Deliciosamente. ANGLIC. Inyeshly, with good cheere. *Ovid. 11. Metam.* Hospitis aduentu festum genialiter egit.

Geniuus, a, um, natiuus ac peculiaris. *ἡμετέριος.* GAL. Nati propre & naturel. ITA. Natio, domestico. GERMA. Naturaltich/angeboren. HISP. Natural. ANGLIC. That is naturally gotten or ingendered in a thing, natural. *Apoll* Genuino sermone nomen Augusti Cæsaris inuocare tēraui. *Gell. lib. 2. c. 2.* Quum extra rem publicam in domestica re atque vita sedetur, ambulatur, in conuiuium quoque familiarium discumbatur, tum inter filium magistratum, & patrem priuatum publicos honores cessare, genuinos ac naturales exoriri. [*Idem Gell. c. 9. lib. 9.* Gaudium gaudeat genuinum.]

¶ Genuini, dentes posteriores, qui in extrema gingiua in homine gignuntur nouissimi. *ἡμετέριος.* GAL. Dentes maschelicres. ITALIC. Denti mascellari. GERM. Die strock zant/sind die hindsteynen/nd die zu dan letzten machsen. HISP. Las muelas cordates. ANGL. The hinder teeth whereby we chewe. ¶ Gignuntur enim, esse *Plin. lib. 11. c. 37.* circiter vigesimum annum, multis etiam circiter octogesimum. Dicti genuini, quod à genis dependant. *Cic. 2. de Natura deorum.* Dentibus in ore constructis manditur, atque ab his extenuatur, atque molitur cibus. Eorum aduersarii acuti, motu diuidunt etas, intimi autem conueniunt, qui genuini dicuntur. Quoniam autem hi dentes in postrema mandibula parte veluti oculi sunt, neque ita facile patent alpectui, quemadmodum primores, aut canini, factum est, vt Rodere dente genuino, & Frangere genuinum, accipiantur pro clam, alicui detrudere. *Persius Satyr. 1.* -secuit Lucilius vrberem, Te Lupe, te muri, & genuinum fregit in illis. Quamquam & alio modo hoc *Persij* interpretatur *Cornelius*: Ita enim, inquit, inuectus est Lucilius in vita nimio furore iracundia clarus, vt frangeret genuinum illorum. Genuinus autem proprie dens qui sub genis est, qui simul cum homine nascitur & vna cum eo interit, qui dens à Graecis *ἡμετέριος* vocatur.

Genimen, inis, pen. corept. Agigno, generatio dicitur. *ἡμετέριος.* GAL. Generation, race. ITA. Generazione. GERM. Ein gebarung oder geburt. HISPANIC. Generacion. ANGLIC. Generation. ¶ Vtitur semel atque iterum hac voce interpretis vulgatus Noui testamenti, Genimina viperarum, & Genimen vitis. Apud Bonos auctores vix reperies.

GIGONVS, pen. prod. *ἡμετέριος.* Oppidum est ad sinum Thermaicum non procul à Pallene: cuius meminit *Herod. lib. 7.*

GILDA, *ἡμετέριος.* vrbs Lybiae, *Steph.*

GILIGAMBÆ, *ἡμετέριος.* populi Libya, *Steph.*

GILIO, Nomen uocissimi adulteri tempore Iuuenalis.

GILVS, Exul Tarentinus, qui quum Persarum exploratores à piratis captos pecunia sua redemisset, & ad Darium reduxisset, iustus eo nomine petere quicquid vellet, hoc vnum petiit, vt regis opera in patriam reduceretur. Vide *Herod. lib. 3.*

GILON, nomen ciuitatis à qua Gilonitæ, pen. produc. homines in ea habitantes dicuntur. Est & nomen vici. *ἡμετέριος.*

GILVUS, *ἡμετέριος.* *ἡμετέριος.* GAL. Fauce, de couleur de miel, iaunastra, entre blanc & roux. ITA. *Binggeolino.* GERM. Galt oder mach galt/bleich golt. HISP. Color vayo o ruiso. ANG. Talow lyk honie. ¶ Color medius inter album & rufum, qui à Graecis, esse *Gell. lib. 13. cap. ultim.* appellatur *ἡμετέριος.* Hic à nonnullis vocatur melinus, quasi mellinus, quod mel eiusmodi colorem habet. *Virgilius 3. Georgie.* Luxuriatque toris animosum pectus, honesti Spadices, glaucisque color deterrimus albis. Et giluo. *Vbi Seruius,* Aliud est candidum esse, id est, quadam nitenti luce perfusum: aliud album quod pallori constat esse vicinum. Giluus autem melinus est color. Alij autem ita legunt, albis & giluo; vt non album & giluum, sed albogiluum vituperet, quod si singuli colores vituperandi sunt, quanto magis mistus uterque, id est, albogiluo?

GIMANTI, capras in Gimanti natas Alexander Myndius scribit se comē, ses non bibere. *Ælianus.*

GINDANES, *ἡμετέριος.* Libyæ populi, Locophagis contermini, quorum vxores multis pelliceis fimbriis adornantur. Nam quum pulcherrimū ducant à plurimis adamaria singulis quibus sui copiam faciunt, fimbriam vnam exorant, eoque argumento ostendunt quot habuerint amatores. *Autor Herodot. lib. 4.*

GINDARA, *ἡμετέριος.* Oppidum Syriae Cœles, cuius incolæ dicuntur Gindareni *ἡμετέριος.* quorum meminit *Plin. lib. 5. c. 23.*

Gindæ fluius qui per Darpanos fluens ingreditur Tigrin.

Gingidion, vulgo cerifolium, herba est, quæ ex Syria affertur Vifnaga vel Busnaga nomine, ex cuius vmbellis visus addenti fricia. *Plin. 11. 10. c. 5.* Syria similidā Staphylino herbam ferit, quam alij gingidion vocant, tenuius tantum & amarius, &c.

GINGIUA, uz. *ἡμετέριος.* GAL. Gengiu. ITAL. Gengiu. GERMAN. Die biderent oder das zantstsch. HISP. La enzia. ANGLIC. The gumme or rawe where the teeth be sette. ¶ Pars est oris, cui dentes inhaerent, cuius exterior pars à Graecis *ἡμετέριος.* interior *ἡμετέριος* vocatur. *Plin. lib. 24. cap. 6.* Ex his dulcia, quæ apyrina alio nomine appellauimus, stomacho inutilia habentur, inflationes pariunt, dentes, gingiuæque lædunt. *Lactant. lib. de Opif.* Dentes autem ipsas, ne magis horrori quæ ornamento

essent, gingivis mollibus (quæ à signendis dentibus nominantur) ac deinde labiorum tegumibus honestavit. Juvenal. Satyr. 10. Frangendus misero gingiva panis inermi. Huius diminutivum est Gingivula, & dicitur Apuleius in Apol. Magia. Complanatorem tumidæ gingivula.

GINGULA, Τίγγλα. Oppidum Comagenes, non procul ab Euphrate fluviio. Strabo l. 11. c. 24.

Gingivæ, gingris, gingrij, itum, Anserum vocis proprium. ἄγγυρον. GALLIC. Faire la voix de Poye. ITALIC. Fare la voce de l'oca. GERMA. Gagen vndt schreyen wie ein gans. HISPAN. Hazer la voz del pato o ganzo. ANGLIC. To gagle or creak lyk a goose. Vnde genus quoddam tibiaturum exiguarum; Gingrinæ dicuntur: & tibiicen ipse, gingritor. Alij Gingegiator, alij gringrinator leguntur. Avator Fofius.

GONVS & GEON.

Gigillus. Instrumentum quo fila revolvuntur. ἰσχυρος. Galli sua lingua vocant Vn deuidoir. GER. Ein haspel oder garnwind.

Gilim, mons apud Garamantes in quo nasci gemmas verustas testata est.

Gitta ἄστ. Vrbs Palestine. Steph.

Githigenus feminis. Officinis Nigella Romana. ἰσχυρὸν κέλης. ἰσχυρὸν ἄστρον. GALL. Poyurette, nielle. ITA Nigella, ortelana. GERMA. Schwarz Cerianter. HISP. P. Alpinæ axemuz. Colum. lib. 7. Interdum fastidium ciborum languescit pecus: eius remedium genus feminis quod Gith appellatur. Plin. lib. 20. c. 17. Gith ex Græcis alij in lanchion. alij melanthermon vocant. Plinius in Rul. Os caler tibi: num gith frige facta? Quellius credit esse semen illud quod rustici in Gallia sua lingua vocant Poyurette, quæ minurum piper, eod quod tenuiores hoc feminine cibos condire soleant vice piperis.

G ante L

GL. In notis antiquorum, gloriæ. GLASH. INT. E. gloria sua hic intus est. GL. E. R. gloria exercitus Romani GLI. gloria GL. N. L. gloria nominis Latini. GL. P. gloria parentum, vel patris, vel populi. GL. P. R. gloria populi Romani. GL. R. Gloria Romanorum GL. S. Gallus Sempronius. G. M. gens mala. G. M. F. Germanus frater, vel germana filia, vel germanus filius.

Glaber, bra, brum, Quod est sine & sine pilis. ἰσχυρὸν ἄστρον, ἰσχυρὸν ἄστρον. GALLI. Pelé qui n'a point de poil. ITA. Pelato, peloso, senza peli. GERMA. Raatsene haer, gaaat. HISP. Cosa lampiña y sin pilos. ANG. Bare without hairs, pils. Plin. in Trin. Oves scabrae sunt tam glabre hem, quam hæc est manus. Idem in Sul. Tu istum gallum, si sapi, glabriorem redderes mihi, quam Volvus Ludius. Quem locum explicant Nonius de Doctorum indagine, Legitur (inquit) quod ludis præfulis pueri essent glabri ac depiles propter ætatem, quos antiqui Ludios appellabant. Varro de re Rust. c. 2. Si quem glabrum facere velis. Sic glabra sues apud Colum in præfat. lib. 1.

Glabellus, diminutivum, Glabra etiam, siue Glabella, vocatur interstitium, supercilia supra nasum determinans, quia sine pilis esse consuevit. ἰσχυρὸν ἄστρον. GALL. Espace entre les sourcils. ITA. Spatio oira la ciglie. GERMA. Das theil der sterner so zwischen den augbrauwen eben auff der nasen ohne haer ist. HISP. Espacio que ay entre ceja y ceja. ANGL. To space between the brows. Colum. lib. 1. Nunt. Philologie, Quorum vna deosculara Philologie frontem illic, vbi pubem ciliorum discriminat glabellæ medietas.

Glabretæ, orum, Loca satis, stirpibusque nuda: quæ & Calueta à nonnullis apellantur: in quibus scilicet propter noxium aliquem humorem nihil gignitur. ἰσχυρὸν ἄστρον. GALL. Terre où il ne croist rien. ITAL. Terreno que non nasce biada ne altro. GERMA. Durre vndt vnfruchtbar ort/an wetchen nichts wachst. HISPANIC. Tierra donde no nace nada. ANGLIC. Bare places with, ut corne or grasse. Colum. lib. 2. cap. 9. Solet autem fallax nonnunquam, & amarum vlgineum vomere terra: quæ quamvis matura iam lata, manente noxio humore contumipit, & locis glabretibus sine vlla stirpe seminum areas reddit: ea glabretæ signis adhibitis notari conuenit, vt suo tempore vitis eiusmodi medeamur.

Glabro, asare, Pilos auferre ἰσχυρὸν ἄστρον, ἰσχυρὸν ἄστρον. GAL. Pelar, ou oster le poil. ITAL. Pelare, spelare. GER. Das haer austraffen edet abschaben/glat machen. HISP. Pelar y hazer lampiño. ANG. To make bare, or pille. Colum. lib. 12. c. 53. Quum ab aqua pridie sues prohibiti sunt postero die macerantur: & vel aqua candente, vel ex tenuibus lignis flammula facta glabrantur.

Glabreo, es, Glaber sum & depilis: quanquam etiam ad terram transfertur, quæ etiam glabre dicitur, vbi satis stirpibusque nuda est, nihilque gignit. ἰσχυρὸν ἄστρον, ἰσχυρὸν ἄστρον. GAL. Se pelar, perdre son poil, estre sans poil. ITA. Essere senza pili. GERMA. Glat vndt ene haer sein/at son. HISP. Ser sin pelos. ANG. To be pille or without hairs. Vnde loca glabrentia apud Colum. lib. 2. c. 9.

Glabresco, scis, glaber fio, pilos aut capillos sue plumas amitto: quod conuenit nonnunquam morbo aliquo. ἰσχυρὸν ἄστρον, ἰσχυρὸν ἄστρον. GAL. Deuenit pelé, perdre son poil. ITA. Diuenir senza peli. GERMA. Stai werden. HISP. Pelar se y hazer se lampiño. ANGL. To waxe, pille. Transfertur quandoque ad alia: vt Glabrescere dicitur area, quum herbis aruit, vel cunctis complanatur, & quasi glabra redditur. Colum. lib. 2. c. 20. Nam dum à pecudibus legumina proculcantur, herbæ etiam vngulis atteruntur, atque ita glabrescit, & fit idonea feminibus area, id est, fit glabra, mundaque.

Glabritones, Dicitur sunt qui corpus glabrum, & pilis nudum habent. ἰσχυρὸν ἄστρον. GALL. Pelé, qui sont sans poil. ITA. Coloro che non hanno peli su la persona. GERMA. Die ein ataten teib haben ohne haer. HISP. Vrones lampinos y sin pelos. ANG. They thash haer no beare on there bodies. Vnde Glabritonum non ignobilis Romæ familia nomen accepit, ex qua fuit M. Glabrio, M. Securi ex sorore nepos: cuius meminisse scribitur in orationem Ciceronis pro M. Scuro. Eiusdem familiæ M. Artilius Glabrio fuit.

Glacies, ciei, Aqua concreta gelu, quasi gelacies. ἰσχυρὸν ἄστρον. GALL. Glace, glaston. ITA Ghiaccio. GERMA. Eys. HISPAN. Yelo la elada. ANGLIC. Ice. Plin. lib. 5. c. 18. Aure ad glaciem agposita. Virg. 10. Eclog. Ah tibi ne teneras glacies secet aspera plantas idem Geor. filiciumque manipulis Sternere subter humum, glacies ne frigida lædat Molle pecus, scabiemque ferat, turpisque podagras [Ouid. Eleg. 10. lib. 3. Trist. Sapè sonant moti glacie pendente capilli. Tibull. lib. 4. Sed durata riger (vnda) densam in glaciemque niuemque. De glacie in vino. Senec. epist. 79.

Glacio, cias, Verbum est actiuum, frigore astringo, in glaciem conuerto. ἰσχυρὸν ἄστρον. GAL. Glacer. ITA. Agghiacciare, ghiacciare. GERMA. Zu eis machen. HISP. Elar à otra cosa. ANG. To mak any thing freeze and congeale. Horat. Car. lib. 3. Ode 10. Audis quo strepitum in aua, quo nemus Inter pulchra situm tecta renugiat Ventis, & positas vt glacie niues Puro numine Iuppiter. * Glaciare, pro glaciari. Plin. lib. 29. cap. 3. ad finem. Fit autem hyeme, quoniam æstate non glaciari nisi accepta cera Id est non glaciatur, non coit, non coagular. Inde passuum Glacior, in glaciem conuerto. ἰσχυρὸν ἄστρον. Plin. lib. 14. cap. 13. Flore eius aquam glaciari Pythagoras tradit. Idem lib. 4. c. 21. Glaciate moles prodigij modo. Caseus glaciatus, id est, coagularus, & concretus. Colum. lib. 7. c. 82. Nec dubium quin fici ramulis glaciatus caseus iucundissime sapiat.

Glacialis, le, A glacie deducitur, id quod congelatur, & in glaciem conuertitur. ἰσχυρὸν ἄστρον, ἰσχυρὸν ἄστρον. GAL. Gelé, glacé. ITA. Di ghiaccio. GERMA. Eys, eysig. HISP. Cosa que se yela à puede clar. ANG. wher yce is, thas may or is wont to be frozen. Juvenal. Satyr. 2. Ultra Sauromas fugere hinc libet, & glaciale Oceanum. Colum. lib. 2. c. 1. Per quam omni penè regione, & omni declinatione mundi, nisi tamen glacialis, vel præferenda, curæ mortalium responderet. Fretum glaciale. Claud. in Paneg. Frigus glaciale. Ouid. 6. Met.

Glacitare, Proprium est vocis anserum. ἰσχυρὸν ἄστρον. GAL. Vn mot propre es oyes quand elles orient. ITA. Far voce d'oca. GERMA. Gagen edet schneren wie die gans. HISP. Hazer la voz del pato. ANGL. To gagle or creake lyk a goose. In carmine de Philomela, quod Ouid. nomine circumfertur, Cacabat hinc per dix, hinc glacitar improbus anser. Alij legunt glacitar, alij Gracitar.

Gladius, dij, Ensis à clade dici videtur, c in g mutata, vt scribit Varro, quod ad eladem sit inuentus. ἰσχυρὸν ἄστρον, ἰσχυρὸν ἄστρον. GALL. Vn glaiue, vn cousteau, vne espee. ITA. Spada, coltellio, pugnaile. GERMANIC. Ein schwert. HISP. Cuchillo, o espada. ANGLIC. A sword. Plin. in Trin. Dedit sine hoc pacto ei gladium, qui se occidere? Id est ministrasti materiam ad pernicem. Cæsar 7. bell. Gall. Gladius distinctis, portas occupauerunt. [Senec. c. 26. de Consol. ad Mari. Ouid. Eleg. 1. lib. 4. T. ist. Gladio que latus, scuto que finistram subiciit. Plin. Psend. sc. 3. a. 1. Gladium adfer. Quid opus gladio? Qui me & hunc occidam. Gladius & Ensis. Idem apud Quinsilian. Terent. in Adelphis, suo sibi hunc gladio iugulo. Erasmus, Suo gladio, suo ve telo iugulari dicitur, qui suis ipsius dictis reuincitur, aut qui suo opte inuenit, dolose capitur, denique, in quem quocunque modo seu dictum, seu factum retorquetur quod ab ipso profectum sit. Translata metaphora ab iis qui in pugna suis ipsorum telis aliquoties confodiuntur.

Gladio plumbeo iugulare, est leui argumento nulloque negotio conuincere quempiam. Cic. ad Attic. Quum illum plumbeo gladio iugulatum tamen iri diceret. Gladij potestas dicitur à Iurifcons. pro iure, in facinorosos animaduertendi. Ad gladium damnari idem est, quod ad ferrum, ad ludum gladiatorium. Antiquissimi gladium dixerunt in neutro genere: vt probat Varro hac Lucilij auctoritate. Hærebat gladium mucrone in pectore totum. Quid & gladius, genus piscis marini rostro mucronato, quo naues perfodit & demergit in Adantico Oceano. Plin. lib. 31. c. 2. & 11. Gladium acutum auertat. ἰσχυρὸν ἄστρον, ἰσχυρὸν ἄστρον. Opinor innui, à periculosis negotiis abstinendum. Hinc finitimum est, Ne puero gladium, μη ποιεὶς ἰσχυρὸν ἄστρον, subaudiendum commiseris. Allegoria proverbialis, admonens, non esse mandandam potestatem vel adolescentibus, vel impetibus ac stultis, quæ tunc in suam tum aliorum perniciem sunt abufuri. Hiculus gladius, ἰσχυρὸν ἄστρον. De friuola causa dici potest, quæque minimo negotio queat retelli. Dicitur est autem ficulus gladius, sicophanta, quod idem & mollis sit, & calumniator. Hieronymus. Ne gladium tollas mulier. μη ἰσχυρὸν ἄστρον ἄστρον. Hoc est, ne sulcipias negotij molem, quum nequeas auxiliari.

Gladiolus, li, Paruus gladius. ἰσχυρὸν ἄστρον. GALLI. Coustelet, petite espee. ITAL. Coltellino. GERMA. Ein schwertlein/dagein. HISP. Et espadaña. AN. A listle sword, a knyfe. Quo etiam nomine à Romanis dicta est herba quædam, quam & Græci ἰσχυρὸν ἄστρον appellant, propterea quod folium habeat gladij figuram referens. Iridi persimilis est, nisi quod folio minore sit, & angustiore, & gladij modo mucronato, neruolumque in caulem exente, in quo purpurei flores in ordinem digesti. De hoc Plin. lib. 21. ap. 11.

Gladiatores, Serui erant, quos lanistæ armorum artem edocebant, vt postea & pugnandi & in ludis populi delectandi causa in arena deputarentur. ἰσχυρὸν ἄστρον. GAL. Ioueurs d'espee, escrimours. IT. Schermittori, coltellatori. GER. Ein sachtet/mit den schwert besouder. HISP. Esgrimidore de espada. ANG. Fencers, sword players. [Quintil. Declam. 303. docet quis Gladiator dicatur, & plura de iis, ibidem, Item, quam vils eorum conditio, Calp. Flaccus Declam. 50. Ouid. Eleg. 6. 1. 4. Trist. Integer est melior nitidis gladiator arenis, quam fo eius.] Ibiu. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Scilicet victus repetit gladiator arenam.] Cic. 3. Philipp. Quod si iam (quod diuonem auertant) factum extremum Reipubl. venit, quod gladiatores nobiles faciunt, vt honestè decumbant, sciamus nos principes orbis terrarum, gentiumque omnium, & quoniam autem gladiatores neque suam, neque eorum cum quibus pugnant vitam curabant, factum est, vt languinolenti & interfectores ciuium gladiatores quoque odioso vocabulo appellarentur. Cic. 7. Philipp. Græchorum potentiam maiorem fuisse arbitramini, quam huius gladiatoris futura sit, quem gladiatorem non ita appellauit, vt interdum etiam M. Antonius gladiator appellari fecit.

lected vt appellant ij, qui plane & Latine loquuntur. Idem ad Caf-
fium. Cædem enim gladiator quaerit.

¶ Inter gladiatores erant retiarij quod aduersus mirmillones pu-
gnabant. De quibus loco suo.

¶ De gladiatorum origine ac causa Iulius Capitolinus habet hoc pa-
cto. Multi dicunt, apud Vereres hanc deuotionem contra hostes fa-
ctam vt cuium sanguine litato, specie pugnarum fortunam facia-
rent Alij hoc literis tradunt quod verifimilius credo, vt iuros ad bel-
lum Romanos debuisse pugnas videre, & vulnera, & ferrum, & nu-
dos inter se cocuntes, ne in bello armati, hostes timerent, aut vulne-
ra & sanguinem perhorrescerent. Hinc mos tractus videtur, vt
Imperatores ad bellum proficiscentes, munus darent gladiato-
rium.

Gladiatorie, adverb Lamprid. in Commodo. Habuit præterea morem, vt
omnia quæ turpiter, quæ impure, quæ crudeliter, quæ gladiatorie,
quæ lenocine faceret, actis vrbis indi iuberet.

Gladiatorius, riarium, Quod ad gladiatores pertinet. ἱερομαχικός. GA.
Seu ian au icu d'espee ou aux eferimeurs. ITALIC. Cin che à schermi-
tori si appartiene. GERMANIC. Das zu dem sechten gehört. HISP. Cosa per-
teneciente à escrimidor. ANG. Belonging to fencers. ¶ vt. Spectacula gla-
diatoria, Ludus gladiatorius. Munus gladiatorium. C. in C. u. Nemo
est in ludo gladiatorio paulo ad facinus audacior, qui se non intum-
tum Catilinæ esse fateatur. Plin. lib. 15. c. 18. Ara inde sublata gladi-
atorio munere Diui Iulij quod nouissime pugnavit in foro.

¶ Terent. in Phorm. Hi gladiatorio animo ad me affectant viam. Ani-
mum gladiatorium vocat Terentius, animum tam pertinacem, vt
vel magno suo periculo rem institutam perficere non dubitet. cer-
tus aut omnino superare, aut labori succumbere. Gladiatoribus e-
nim, vbi semel in arenam descenderint, ea necessitas imponitur, vt
aduersarium victum occidant, aut idem ab illo expectent. Cicero 4.
Tusca. An vero vir fortis, nisi stomachari cæperit, non potest fortis
esse? Gladiatorium id quidem: quanquam in eis ipsis videmus
esse sæpe constantiam. Sallust. Item ex Senatus consilio decreuere,
vt gladiatoriz familia Capuam, & inter cætera municipia distribu-
rentur.

* Gladiatorium quoque ponunt sine adiecto scriptores, subaudito
substantiuo. Liu. 4. De ad. Vix gladiatorio accepto decem talentis, ab
rege rex vt in eam fortunam recideret sub præmio.

Gladiatura, Congressus gladiatorum ἱερομαχία GAL LIC. Ieu d'es-
pee, escrimerie, l'art d'escrimer. ITA. Abbasimento & ntesa de gladi-
atori, arte di scrima. GERMANIC. Ein gang den die sächter zusammen thünd. HI.
Aquel'a arte de esgrimir. ANG. Fighting of words players. ¶ Corne. Tacit.
lib. 3. Adduntur e seruitiis gladiatorum destinati.

GLANDOMIRON, γλανθίμιον. Oppidum est Gallæcorum Lucensium in
tractu Tarracoenfis Hispaniæ. Auctor Prolem. lib. 2. c. 6. GLANICVS,
Amnis qui & Litis appellatur, in cuius ripa templum fuit Maricæ
nymphæ Mirturænis. Vulgo Gariglian. Plin. lib. 2. c. 5. Mirturæ
Glanico amne diuersæ, Liri appellato.

GLANIS, γλάνη, Hæritia illius, in Ilyberim influens: cuius meminit Plin.
lib. 3. c. 5. Vulgo Chiana. ¶ Glanis item, siue Glanus, piscis astussimi
nomen, qui auersos morder hamos, nec deuorat, sed eica spoliat. I-
dem lib. 32. c. 10. Verrucas tollit glani iecur illitum.

GLANS glandis, Fructus quercus, roboris, esculis, cerni, illicis, fagi, suberis,
& si qui sint similes. ἱβλάνος. GAL. Du gland. ITALIC. Ghianda.
GERMANIC. Ein eycht. HISPANIC. Bellota ac ceytos arboles. ANG. O-
k corne or maffe. ¶ Plin. lib. 16. Dulcissima est omnium glans fagi. [Gel-
lius cap. 16. lib. 7. Glans Iberica optima. Virg. 4. Geor. Nec de concuf-
sa tantum pluit thee glandis. Colum. lib. 4. ca. 33. Glandem magis quam
caltaneam postulabant. Plin. lib. 7. cap. 56. Ceres fumenta inuenit,
quam antea glande vescerentur. Sed qua ex his homines quodam
viuebant, glandis appellatione (vt v. Plin. sentis) omnes fructus cõ-
tinentur. ¶ Glans etiam dicitur plumbum, in modum glandis for-
matum, quod antiqui loro alligatum, in hostem torquebant, & ad
se trahebant. ¶ ANG. A pellet of lead. ¶ Sallust. in Jugurtha. Pars emi-
nens glande, aut lapidibus pugnare. Hirc. de bell. Afric. Sagittæque &
rela vti fierent complura curate, glandes fundere, ludas comparare.
¶ Item glans pars summa colis dicitur, quæ præputio tegitur, oculo
similis. Præputium enim pellis est, qua glans tegitur: coles, ipse pe-
nis, à quo colici pendunt.

Glandula, diminutiuum à glans, Significat carnem Glandulosam in
sue: cuius sapor ab antiquis commendabatur. ἱβλάνη ἀδλίω, ἀδλίω
ἱβλάνη. GAL. Glande, soit de pourceau ou autres bestes. ITALIC. Pic-
ciola ghianda de porci ò altre bestie. GERMANIC. Zwißdichtg oder gruthe-
chtig schweim in fleisch so am hätz bey dem sisch siche. HISPANIC. Lan-
dre ò landrezilla de pueros ò otras bestias. ANG. A little oke, orne or a ker-
nell that groweth in hogges. ¶ Plin. in Menec. Iube nobis tribus apud
te prandium accuram, atque aliquid sit amentorum de foro obsona-
rier Glandionicam suillam, laridum, peronidem. Mart. Partitur a-
pri glandulas palæstricis. Idem lib. 7. Ter polcitur per glandulas, quater
lumbum.

¶ Glandulæ arum. Plin. lib. 11. capite 37 in suisbus glandulas appella-
ri testatur quæ in homine vocantur tonsillæ, hoc est partes illas fau-
cium quæ vtrinque iuxta gargaronem sitæ, à Græcis τρυγίδια. ap-
pellatur.

¶ Quidam etiam glandulas appellant, tumores ex pituita nascen-
tes, quos Græci γειγίδια, Latini utrimas appellant: quæ nihil aliud
sunt quam adenes indurati, præcipue in collo, alis, vel inguinibus.

[Glandionia, siue Glandionica, P. Menec. lib. 3. c. 1. Glandionicam
suillam (i. carnem suillam ex glandis) laridum, peronidem, aut sin-
ciput, &c.]

GLANDULOSUS, a, um, Plenum glandibus. ἱβλάνη. GAL. Glanduleux,
plein de glandes. ITALIC. Chi ha molte ghiande. GERMANIC. Zwiß-
chtig. HISP. Cosa llena de landrezillas. ANG. Full of kernelles, or maffe. ¶
Colum. lib. 7. cap. 9. Qui porcum laudar, qui est amix & glandulox
ceruicis.

GLANDIUM, dij, Pars apri glandulosa, quæ est circa ceruicem: vel ipsa

ceruix, in hac enim glandula posita sunt ἱβλάνη. GAL. Glandes de
pourceau, ou le lieu où sont les glandes. ITA. Coppa ò gola del porco.
GER. Ein stück trüßelchtig stück HISP. La cogulada ò popada del pu-
erco. ANG. A kernelle in swine, or the place where they be. ¶ Plin. Cap. 1. se.
3. a. 4. Prætruncant tribus tergoribus glandia. [P. C. in Cap. 1. se.
3. a. 2. pernam, abdomen, sumen, suis glandium. Idem pseud. se. 2. a. 1. pernam cal-
lum glandium, sumen, &c. & Menec. se. 3. a. 1. Glandium, (inquam)
suillam pernam.] Plin. lib. 8. c. 51. Hinc Censorium legum pagina,
interdicta que ecenis abdomina, glandia, testiculi. Idem lib. 6. cap. 38.
Quibusdam sunt turbera, sicut sunt in carne glandia.

Grandifera, rum, Quod glandes producit. ἱβλάνη. GAL. Qui por-
te gland. ITA. Che produce ghiandr. GERMANIC. Das eychten treat. HISP. Co-
ja que trae ò cria bellotas. ANG. That beareth or bringeth forth orke
cornes, or maffe. ¶ Plin. in Proc. lib. 16. Proximum erat naxare glandiferas
quoque. Cic. 1. de Legibus. Quare glandifera illa quæcus ex qua olim
euolauit Nuncia fulua Iouis. Idem 2. Philipp. Quandoquidem he quõ-
dam arationes Campani & Leonini in pop Rom patrimonio glã-
diferæ, & fructuose ferebantur.

GLANDARIUS, a, um, denominatiuum à glande. ἱβλάνη. GAL. De gland. ITA. Di ghiarda. GERMANIC. Das zu den eychten gehört. HISP.
Cosa de bellotas. ANG. LIC. Of a hecernes. ¶ vt. Glandaria sylua, quæ ser-
uatur glandis ferendæ caula. Cato de Rust. c. 1. Secundo loco hor-
tus irriguus, &c. octauo arbutum, nonno glandaria sylua. Sic Varr. de
Rust. c. 7.

GLANDATIO, Glandium collectio, & passio suum ex glandibus. ἱβλάνη.
GAL. Cueillette de glands. ITA. Amassamento & rauriamenio di
ghi inde. GERMANIC. Eychten samung oder mistung mit eychten. HISP. Cogi-
miento de bellotas. ANG. A gathering of hecernes. ¶ Sponianus.

GLANVM, γλάνη. Salyum oppidum est in Alpibus Narbonensem pro-
uinciam spectantibus Auctor Plin. lib. 2. c. 9. Vulgo Gap.

* GLANUS, vel glanis. Piscis genus Plin. lib. 9. c. 43. Cantius qui & glanis
vocat, auersos morder hamos nec deuorat, sed eica spoliat. Idem
lib. 32. c. 10. Verrucas tollit glani iecur illitum.

GLAPHYRVS, pen. cor. γλαφυρός. Notissimus aduler Iuuenalis tempore,
cuius meminit Satyr. 9. Vxorem ducis, de qua citharedus Echion,
Aut Glaphyrus fuit pater. Nomen deductum est à feclitate & ele-
gantia, quam Græci γλαφυρός dicunt.

GLAPHYRÆ, γλαφυραί. Vrbs Theflalia, à Glaphyra conditore Magnetis
filio. Hom. Boikho γλαφυραί. Est & vicus Ciliciæ, à Tharso veritas Occi-
dentem triginta stadus distans. Steph.

GLAREA, rea. pen. cor. terra lapidosa, qualis in fluitiorum ripis, vel maris
littoribus esse solet. ἱβλάνη. GAL. Grauiet, grauois. ITA. Ghi-
ara, terra sassosa. GERMANIC. Hirs sande chig vnd grießchig erdich ò als ge-
wentiß ist an den gestaden der wasser. HISP. Casa jo, arena con guijas.
ANG. Grauel, course sande. ¶ Colum. lib. 2. c. 3. Qui quam parte dimidia
lapides minutos, vel nudam glaream repererint. Idem lib. 6. c. 13. Sta-
bula sunt optima saxo, aut glareæ strata, non incommoda etiam sa-
bulosa: illa, quod imbres respuant: hæc, quod sceleriter sorbeant, trã-
mittantque. Lucanus, Aut impulsæ leui turbatur glareæ vena. Virgil. 2.
Georg. Nam ieiuna quidem cliuosi glareæ ruris Vix humiles apibus
castas, rorémque ministrat.

GLAREOLA, diminutiuum est, cum accenru in antepenultima. ἱβλάνη.
GAL. Petit & menu grauois. ITA. Picciola ghiara.
GERMANIC. Klein eis eder greeß HISP. Pequeno cas ajo ò arena con guijas.
ANG. Smal grauell. ¶ Plin. Glareolam manu effundens.

GLAREOSUS, a, um, Quod abundat glareæ. ἱβλάνη. GAL. Plein de grauois. ITA. Chiaroso. GERMANIC. Hirs chigtig/grießchigt
sandchtrig. HISP. Cosa llena de guijas arena. ANG. Full of grauell. ¶ Plin.
lib. 6. cap. 8. Si laus nascitur glareosis & perennis riuus, cubitalis, a-
pij similitudine. Columella de arborib. Glareosa & saxosa amat ficus
Linus 1. bell. Pun. Ad hæc saxa glareosa voluens, nihil stabilis, nec
ruti ingredientem præbet.

GLASTUM, isti, Herba similis plantagini, qua Brietani se inficiunt (vt auctor
est Casar lib. 5. bell. Gall.) quo horridiore sint aspectu in pugna: effici-
ent enim cæruleum colorem ἱβλάνη. GALLIC. Herbe appellee que de
ou pastel de Languedoc. ITALIC. Gualdo herba. GERMANIC. Weißt
ist ein trant. HISPANIC. Pastel yerna. ò color de añir. ANGLIC. Wad, an
heerbe wherewith clothe is dyed blue. ¶ Plin. lib. 2. c. 1. Simile plantagini
glastum in Gallia vocatur: quo Britannorum coniuges nuntiquè
toto corpore oblite, quibusdam in factis nudè incedunt. Athiopum
colores imitantes Glasto infectores cæruleum colorem pannis in-
ducunt. Maximus eius est proventus in agro Tolosate, vbi vulgi vo-
cabulo Pastellum appellant.

GLAVCIA, γλαυκία. oppidum Ioniz. Steph.

GLAUCIOLUS, Dicitur equus qui felincis oculis est. ἱβλάνη. AN. An horse with
a wall eye.

GLAUCIFCUS, Piscis est, alius quam glaucus γλαυκίονος. Plin. li. 32. c. 10. Mu-
lieribus lactis copiam facit glaucifcus, e sursumptus.

GLAUCISCO, as, apud autorem carminis Phitomele, verbum est propriū
catulis Glaucitæ (inquit) & catulus, ac lepores vagiunt.

GLAUCIUM, γλαυκίον. Species est thæx herbæ syluestris, & erraticæ (vt
auctor est Plin. lib. 20. c. 19) quæ alio nomine dicitur paralion. Nascitur
in afflatu maris, aut nitroso loco, vnde nomen allumpfit. Nam glauc-
cus cæruleum significat, qui color est maris. Plin. lib. 2. c. 19. cap. 19. Hodie
hanc herbam pharmacopola vocant. Membram: vt docet Quilvius li.
3. Herbæ huius folia fætili olla in tepidis clibanis, calfaciunt, donec
flaccescant: deinde exemptis ac tuis succum exprimunt, qui & ipse
glaucium appellatur. Idem Dioscor. ide.

GLAUCOMIA, Glaucopis. V. ide GLAUCVS adiectiuum.

GLAUCVS, γλαυκός. Hippolochi filius qui in Troiano bello Priamo sup-
perias tulit: homo tam stupidus, vt cum Diomede armorum permuta-
tione facta, ænea accepit pro aureis. Vnde etiam hodie Glauci
& Diomedis permutatio proverbio celebratur, quo vitum, quocies
permutatum rerum inæqualitatem volumus denotare. [Diabolus
Glauci filius, apud Plin. lib. 1. c. 1. a. 4.]

¶ Fuit & alter Glaucus piscator, qui quum pisces captos in ripa

prium est vocis gallinarum , quom ouis incubituræ sunt, quod sic crebris singulibus, interiecta voce acuta. *Fejus.*

Glocio, cis, glocido. *Col. lib. 8. c. 5.* Obseruare debet custos, dum edant oua, ut ea quæ nata sunt, recolligantur, notenturque quo quæque die sint edita & quantum recentissima supponantur glorientibus.

Glonius, glomi, & glomeris, glomeris. Est filum, vel aliquid simile in globi figuram conuolutum. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. vn ploton de fil. ITALIC. *Gomitolo, gliam, gomo, gomifello.* GERMANIC. Ein tneuwte faden. HISPANIC. *Onilo d polosa d monton.* ANG. *A clew or botto- me of threed.* *Plin. lib. 36. cap. 13.* Inde basi quadrata intus labyrinthum inextricabilem: quod si quis impropere, sine glomere lini exitum inuenire nequeat.

¶ Bonorum glomi, *ἀρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* De opibus extractis & affatim accumulatis.

Glonio, ras, penul corr. Implico, & in globi speciem formo, siue filum in globi figuram conuoluo. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* ITAL. Amasser en ploton, amonceler en rond, assembler rondement. ITAL. *An- nilluppere, annilluppere.* GERMA. *Un ein tneuwte faden auffwinden.* HISP. *Embolver en reddendo, d deuan. r.* ANG. *To winde thereed in botto- mes.* *Quid 6. Metamorph.* lanam glomerabat in orbes.

¶ Per translationem pro cogere, congregare, accumulare. *Virgil. 9. Æneid.* Et fœdam glomerant tempestatem imbribus aris Collectæ ex alto nubes, *Varr. 3. de re Rustic. c. 5.* Cibari offas postas, ex maxi- me glomerantur ex ficis & fære misto. Glomerata clades. *Cic. 2. Tu- scul. Virgil. lib. 4. Georg.* magnum miste glomerantur in orbem, Com- positum est Agglomeratio, *Vide suo loco.*

Glomeratius, Seneca controuers. lib. 1. in vi. quod pater (militis) efficaci- ter dicat, detraxerat illum operibus suis, glomerarium, sanguinarium.

Glomeratio, onis. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Amas en rond, amoncele- ment en rond. ITAL. *Il dipannare, fustigare, ingemare il filo.* GERMA. *Wuff- windung an ein tneuwte faden.* HISP. *Aguil emboluer.* ANG. *A making round or winding threed.* *Plin. lib. 8. c. 43.* Quibus non vulgaris in cur- su gradus, sed mollis alerno crurum explicaru glomeratio.

Glon, rimen, inis, monticulus glomi formam referens. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Monceau rond. ITAL. *Montichia.* GERMA. Ein auffgee- hauffel oder auffgewunden ding, ais ein tneuwte faden. HISP. *Embolu- miento en reddendo.* ANG. *A round botto- me, a pille.* *Lucr. lib. 2.* Distin- giles igitur formæ glomeramen in vnum. Conueniunt.

Gloria, æ. Est frequens de aliquo fama cum laude. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Gloire & los qu'on acquiert par bien faire. GERMA. *Lebt ehrtum.* ITAL. *Gloria.* ANG. *Glorie, praise, gotten by well doing.* *Quintilianus.* Conscientis laus bonorum, gloria appellatur. *Cic. 1. Offic.* Vix inuenitur qui laboribus susceptis periculif- que aditis, non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam. *Idem pro Plancio.* Is gloria maxime excellit, qui virtute plurimum præstat. *Idem in Philipp.* Ea autem est gloria & laus recte factorum, & magnorum in Rempublicam meritum. [*Plaut. Mitr. sc. 1. a. 1.*] Gloriarum pleniosum si quis viderit. *Idem Amphit.* Suis factis Im- mortali te afficiet gloria. *Idem Capt. sc. 5. a. 3.* facio ut Acherontis du- cas gloriam. *Senec. cap. 3. de Consol. ad Mari.* Ne gloriam peruerissimam concupieris. Infelicitissimum videri *Senec. cap. 2. lib. 1.* Glorias inanes flare. *Idem c. 27. lib. 1.* Gloriarum quærit & compendio. *Onid. Eleg. 3. lib. 4.* Ardua per præceps gloria vadit iter. *Onid. 13. Alciam.* Quæritur i- stis quam mihi maior honos coniunctaque gloria nostra est. (armo- rum & Aiakis.) *Idem Eleg. lib. 2. Trist.* Quod si non prodest & hone- sti gloria nulla redditur. *Trist. lib. 4.* Seu tardis pecoris sim gloria Taurus.] ¶ Inter gloriam, & claritatem hoc interest, ut inquit *Se- neca lib. 3. Epist.* quod gloria multorum iudiciis constat, claritas bono- rum. ¶ Gloria futuri, *τὸ δὲ τοῦ καλοῦ ἰαροῦσθαι.* Refertur in *Plutarchi Col- lectaneis.* Admonet famam laudemque recte factorum contingere, potissimum apud posteros.

Gloriola, riolæ, diminutiuum. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Gloirette, petite & le- gere gloire. ITAL. *Picciola gloria.* GERMA. Ein kleiner thum. HISP. *Pe- queña gloria.* ANG. *Small glorie.* *Cic. Lucio.* Illa nos cupiditas incen- dit, quod alacres animo sumus, vt ceteri, viuentibus nobis ex libris tuis non cognoscant, & nosmer ipsi viui gloriola nostra perfruemur. *Idem ad Cæarem lib. 7.* Hisce eum ornes gloriolæ insignibus.

Gloriosus, a, um, Gloria dignus, præclarus, cui laus & gloria tribuitur. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Glorieux, digne de grande louange, plein de gloire. ITALIC. *glorioso, pieno di gloria degno di laude famoso.* GERMA. *Ehrtich, verthümet, tobreich.* HISPANIC. *Famoso glorioso.* ANG. *Worthie of glorie or praise.* ¶ *Vir.* Gloriosus homo, gloriosus triumphus. *Pl. in Epid.* Magnus miles Rhodius, raptor hostium gloriosus. *Cic. 2. de Diuin.* Magnificum etiam illud Romanisque hominibus gloriosum, *Idem 1. de Finib.* Illustria & gloriosa facta. ¶ *Inglorius, de quo suo loco.*

[Gloriosus animus (id est gloriæ cupidus.) *Sueton. in Claud. cap. 1.* Non minus gloriosi, quam ciuili animi. ¶ In malam partem reperitur, pro vano & superbo. *Plaut. Capt. prolug.* Meretrix mala miles glorio- sus. *Pl. Cure. sc. 1. a. 4.* Mendacem & gloriosum apud Cloacinx sacrum. (sup. reperias.) *Idem Mil. sc. 1. a. 2. And. 2. ar.* Id nos Latine gloriosum dicimus. *ibidem;* Herus meus gloriosus impudens. *Idem Pseud. sc. 2. a. 3.* Multiloquum & gloriosum coquum.] ¶ Et quoque opponitur Inui- diosus. *apud Cic. 1. Philip.* Charum esse ciuibus, bene de Republ. me- reri, laudari, coli, diligi gloriosum esse merui vero & in odio esse, inui- diosum, detestabile imbecillum, caducum. ¶ *Hieronymus in Prolog.* *Sophie prophetae.* gloriosum pro nobili posuit, cum dicit gloriosam ma- iorum suorum stirpe generatus est.

¶ Interdum significat Ostentatorem, & qui nimium se prædicat. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Glorieux & ostentat. ITAL. *Ventatore.* GERMA. *Ehrtich, rühm fürchtig, prachtig.* HISP. *Glorioso en ma- la parte.* ANG. *A glorious persone, a cracker.* ¶ Vnde Miles gloriosus inscribitur *Plauti Comædia.* *Idem in Trucul.* Vos nequam & glorio- sè, malæque, &c. *Plin. in Epist.* Miserat etiam epistolas Romam ad a- nticulam quandam iactantes, & gloriosas.

Gloriose, aduerbium. Cum gloria & laude. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Glorieusement, avec gloire. GERMA. *Ehrtich, mit teb vnd ehre.* ITAL. &

His. *Gloriosamente.* ANG. *Gloriously, boastfully.* *Plin. de uiris illust- ribus.* Ipse quadragies quater accusatus, gloriose absolutus. *Cic. ad Cælium.* In quam satis gloriose triumpharent.

¶ Accipitur & in malam partem. *Cic. 2. de Finib.* Quid ergo attinet gloriose loqui, nisi constanter loquere?

Glorior, aris, lacto, me effero & prædico. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Se glorifier & vanter. ITALIC. *Gloriosi.* GERMAN. *Eich rühmen.* HISPAN. *Gloriarse por algun hecho.* ANGLIC. *To boast, to cracke.* ¶ De re aliqua gloriari. *Cicero tertio de Finibus.* Quis aut de misera vita possit gloriari, aut non de beata? *Idem de Senect.* Vt de me aliquod more senum gloriem in re aliqua. *Cic. in Officijs.* Nobis quoque licet in hoc quodammodo gloriari. Gloriari absolute. *Cic. 5. Verr.* Vt tu in multis epistolis tuis ad amicos gloriaris. *Cæsar. 8. bell. Gall.* Propterea quod insolenter aduersarij sui gloriarentur. [Item Gloriari alicui. *Suet. in Calig. cap. 38.*] Accusandi casui adiunxit. *Cicero de Senectute.* Equidem posse vellem idem glo- riari quod Cyrus. *Sallust. in Cic.* Quali vero togatus, & non armatus, ea quæ gloriaris, confeceris.

Gloriandus, idem est quod gloria & prædicatione dignus. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Digne de gloire. ITAL. *Degno di gloria.* GERMA. *Das zu rühmen ist, das lobens vnd preißens wurd ist.* HISP. *Digno de gloria.* ANG. *worthie of glorie.* ¶ *Cic. 5. Tusc.* Beata vita glorianda, & prædicanda & præseferenda est. *ibidem.* Prædicabile aut glorian- dum, nec in misera vita quicquam est.

Gloratio, verbale, Gloriosa prædicatione. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Vanterie glorificatione. ITAL. *Gloriatione, laudatione.* GERMA. *Die rühmung, tobpreßung.* HISP. *Aquella obra de glorificar, glorificamento.* ANG. *A boasting, a crackng.* ¶ *Cic. de Fin. lib. 5.* Virtus est digna gloratione, *Et lib. 4.* Illud vero minime confectarium, sed in primis hebes: illorum scilicet nominum gloratione dignam esse beatam vitam.

Gloriator, ris, dicitur qui inaniter se effert ipse & iactat. *ANG. A b a- sser, or cracker.* ¶ Differt autem a gloriose, quod Gloriator absque causa semper gloriatur. Gloriosus autem pluribus de causis esse cogitur. *Corn. Fronto de differ. vocab.* quæ tamen differentia nescio an recipi possit. Nam eum gloriose in malam accipiatur partem, ne- cesse est gloriandi causam non subelle.

Gloriandus, di. Qui abunde gloriatur. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Qui se glorifie, glorieux. ITAL. *Chi si gloria vanamente.* HISP. *Gang rühm suchtig, stolz.* HISP. *Cosa que mucho se glorifica.* ANG. *T hat cracketh greatly.* ¶ *Gell. lib. 5. c. 5.* Contemplatione tanti, & tam ornati exercitij gloriabundus Annibalem aspexit.

Gloria, *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* AL. La sœur de mon mari, ma belle sœur, ou la femme de mon frere. ITAL. *Sorella di mio marito, & moglie di mio fratello.* GERMA. *Ein geschwey, das mans schweliet.* HISP. *La mujer del hermano.* ANG. *The hu: bandes sister, or brothers wyf.* ¶ Appella- tur soror, arque item fratris vxor. *Nonius.*

Glossæ, *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Langue. ITAL. *Lingua.* GERMA. *Ein zung.* HISPAN. *Lengua.* ANG. *A tongue.* ¶ Per duplex si lingua dicitur. Vnde Glossæ a quibusdam pro interpretationibus ponuntur, quod vice linguæ hoc est, vice doctoris fungantur. *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. *Glosses.* ITAL. *Ghiose.* GERMAN. *Ein aufsetzung, erstarung.* HISP. *Glossas d interpretaciones del oscuro.* ¶ *Quintilian. lib. 1. cap. 1.* Proxi- mus enim potest interpretationem linguæ i secretioris (quas Græci glossas vocant) dum aliud agitur edicere. Quem locum *Quintilianus* sic vugò interpretantur, vt glossæ dicantur interpretationes linguæ secretioris. Quod certe neque verum est, neque Fabij sententiæ conueniens: vt latius docebimus in dictione GLOSSEM. Hic illud suffe- cerit dicere, glossas & glossemata esse voces obscuriores & minus vtitas quæ interpretatione indigent. Neque in *Quintili- ni* exem- plo relatum referet, dum est ad interpretationem, sed ad vocem linguæ secretioris.

Glossaria, *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* Feretra mortuorum conditoria. *Gell. lib. 18. cap. 7.* Vos philosophi mera estis (vt M. Cato ait) mortuaria glossaria.

Glossemata, *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* Dicuntur voces occultiores, abstrusiores, & minus vtitas quæ scilicet interpretatione egent, quales sunt voces aliquot in tragædiis heroicis versibus & simili genere grauioris poematis *Quint. lib. 1. c. 14.* Circa glossemata, etiam, id est, voces minus vtitas, non vltima eius professionis diligentia est. His verbis Fabius innuit glossemata voces esse, quæ expositione indigent, non vt vulgò accipitur, ipsas expositiones. Sic *Varr. libro 6 de lingua Latina exponens versus Enny,* Cælicum Camilla expectat aduenis, &c. Camillam, inquit, qui glossemata interpretati sunt, dixerunt administram: hoc est qui voces prisca, & minus vtitas sunt in- terpretati. Eiusdem etiam significationis est glossa, quod facile deprehendit, quilocum *Quintilianus*, quem supra in dictione Glossa, *ax lib. 1. c. 1.* citauimus, diligentius cum hoc velit conferre. Ibi enim Linguæ secretioris appellat, quas hic Voces minus vtitas.

Glossographi, *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* GALLIC. Glossographes. ITAL. *Glossografi.* GERMA. *Erklärer der dinsten worten, die so die glossen oder die bucher schreiben.* HISP. *Los que glosan los libros, glosadores.* ANG. *writers of commentaries, exponents of hard words.* ¶ Dicuntur qui glossas, hoc est obscuriores & minus vtitas voces interpretantur.

Glossopetra, *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* Gemmæ species linguæ humanæ similis. Magi eam credunt non nasci in terra, sed deficiente luna de cælo decidere. *Plin. lib. 37. c. 10.*

Glotior, *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* Voce ciconiæ clangere. *Author phibmele Carminis,* Glotior immenso de turre Ciconia rostru. *Plinius* dicit Ciconias inter se commurmurare. *Soli.* Ciconias ferunt non habere verum sonum quo crepitant, oris, potius quam vocis etie.

Glottidis, *Ἰνδία, ἡ ἄρα, ἡ ἀρα, ἡ ἀρα.* Lingula asperam arteriam operiens, quæ & epi- lotis dicitur. Hinc *Plin. 10. cap. 33.* auem, quæ rex cornuicomm appella- tur, glottida vocauit, quod prælongam linguam habeat. GALLIC. Vn oiseau qui tire la langue quand il a soif, qu'on dit le Roy des cailles ITAL. & HISP. *Bitor.* GERMA. *Der wächten tuntgiste ein vogel.* ANG. *A bird which hangerh out the tongue when it is thifse.*

Glūbo, is. Pellem vel corticem detraho, deglubo, exortico. ἄλβη πλίσσ-
 ῆς. *Eugdo.* GAL. Escorcer, offer l'escorce, peler, offer la peau. ITALIC.
Scorticare. GERM. Die rinden abschellen/schinden/die haut abziehen. HIS.
Deshojar, descortezar. ANG. To draw off the skinne or heare. Vnde &
 pecus glūbi dicitur, quum pellis detrahitur: & arbores, quum cortice
 denudantur. *Cato de Re rust. c. 33.* Salictum suo tempore cedito glu-
 bito, arte que alligato, librum conseruato. *Catullus.* Non in quadri-
 uis & angiporis Glubit magnanimos Remi nepotes, Glubi pecus
 dicitur (ut *Festus ait*) cuius pellis detrahitur. ¶ Glubere ramos, di-
 stringere, valde stringere, inquit *Nonius.* V arro de *Re rust.* Durities e-
 nim ea non solum stringit baccam sed etiam ramos glubit ac relin-
 quit ad gelicidium rectetos,

Glūma, mæ. Folliculus grani frumentarij: a glubendo, quod eo follicu-
 lo deglubarur granum, hoc est decorticetur. ἄλβη μόρις ἰαυτερι. GAL.
 La petite paille ou peau d'ot est veillvn grain d'orge ou autre grain.
 ITALIC. La tega donesta chiusa il grano de frumento. GERMA. Ein herna-
 hussen. HISP. El holle j del grana d cosa semejante. ANG. Caff: or huske
 of wheat. V arro lib 1. de *Re rust. c. 48* De frumento loquens, Granum
 dictum est, quod est intimum, solidum, gluma, qui est folliculus eius:
 arista, quæ ut acus tenuis, longa eminent e gluma, Proinde ut grani
 theca sit gluma; & apex, arista.

Glūten, inis, & Glutinum, ni, id vocant Latini quod Græci κόλλα.
 ἄλβη δέβηκ. GAL. Colle. glu. ITA. Colla GERM. Leim HISP. El engru-
 do, d bota. ANG. Glue, paafe, fudder. Plin. lib. 11. c. 39. Boum coriis glu-
 tinum excoquitur, taurorumque, & id præcipuum. *Idem lib. 20 cap. 3.*
 Laudatur Colophonium natione Mysium, Priensense: specie autem
 nitidum, & quàm simillimum taurino glutini.

Glūtinōsis, fa, sum, Tenax. ἄλβη κόλλη. GAL. Gluant. ITA. In-
 collato. GERM. Leymechtig/taberechtig. HISP. Cosa pegajosa d con engru-
 do. ANG. Clammie, glewish. Plin. lib. 35. c. 16. Prioris laus, ut recens sit &
 leuis lingua que gluriosa. *Colum. in Prasaf. lib. 1.* In Asia Myfiæque
 densa etiam glutinosa terra maximè exuberat.

Glūtinō, nas pen, cor, Coniungo, ferrumino. ἄλβη κερκ. GAL. Congiugere,
 incollare. GERM. Leymen/zusammen fügen. HISP. Engrudar d pegar con
 cola. ANG. To glue, to solder. Plin. lib. 35. c. 15. Vis bituminis quæ sul-
 phuris sinit, discit, attrahit glutinat. *Idem.* Quo genere sinitur fan-
 guis, & vulnus glutinatur ¶ Huius composita sunt: Agglutinino Con-
 glutino. Deglutino. Reglutino: quorum significata vide suis locis.

Glūtinamentum, ti, Compactio, coniunctio. ἄλβη δέβηκ κερκ. GAL. Collement
 collure. ITALIC. Incolamen-
 to, congiuntione. GERM. Leymung. HISP. Embra de engrudar d empear.
 ANG. A glowish mater, as paaft. Plin. lib. 13. c. 12. Deprehenditur & sen-
 tigo oculi, sed mediis inserta glutinamentis tenuia. Loquitur de
 chartis. κόλλησις.

Glūtinātor, oris. ἄλβη κερκ. GAL. Colleur. ITA. Incola-
 zore. GER. Ein leymet HISP. Enjudador d pegador. ANG. A glower. Ci.
 A. lib. 4. Etiam velim mihi mittas de tuis librariolis, duos aliquos,
 quibus tyrannio vtatur glutinatoribus: ad hoc, cætera administris, ut
 que imperes, vt fumant membranulam, ex qua indices fiant.

Glūtinō, tis, riu, titum, Denoro. ἄλβη κερκ. GAL. En-
 gloutir aualer glouteinent ITA. Denotare, inghiuistire GERM. Studen/
 versündten. HISP. Traga. ANG. To swallow. Iuuen. Satyr. 4. Quales
 tunc epulas ipsam glutifse putamus Induperatorem?

Glūtinō, nis, gulofus. ἄλβη κερκ. Ambrosius: Sic amat Diabolus filios suos
 vt perdat: sicut amat gluto porcellum vt comedat.

Glūtinō, s, a, um, apud antiquos inuenitur pro coacto, vnito, & bene sub-
 acto. *Cato c. 45.* Locus bipalio subactus sicut, benè que glutus sicut. Ea-
 dem hæc verba repetit. *Plin. lib. 17. c. 8.*

[Glycere meretricis nomen: *Plaut. Mil. sc. 5. a. 2.* Qui igitur vocare? Ph-
 Glycere nomen est (sup. mihi.)]

Glycymerides γλυκύμερις. Piscis genus: quod à *Macrobio* enumera-
 tur inter delicias in adiciali cæna Lenuli Flamini apposta. *Plin.*
lib. 3. cap. 11. Inter cancorum genera enumerat chamæglycymeri-
 das, maiores quàm pelorides. Quo nomine videtur significare, vel
 glycymeridas nondum adultas, vel genus aliquod iusta glycymeri-
 de minus.

GLYCEON, γλυκων apud *Horat. lib. 1. epist.* Nomen est gladiatoris robustissi-
 mi. Nec (inquit) quia desperes inuicti membra Glyconis, Nodosa
 corpus nolis prohibere podagra.

¶ Fuit & nomè medici Panfæ, qui mortuo domino ex vulnere, quod
 in prælio Mutinensi acceperat, in carcerem coniectus est, & à Tor-
 quato participij accusatus, tãquam vulnere venenum indidisset. *Sue.*
in Augusto. Panfæ quoque adeo suspecta mors fuit, vt Glycon medicus
 cultoditus sit, quasi venenum vulnere indidisset. *Cic. ad Brutium,*
 Tibi Glycona medicum Panfæ, qui fororem nostri Achilleos in ma-
 trimonium habet diligentissimè commendo.

Glycyfide γλυκύσιδη. *Dioscor.* Herba quæ notiore nomine Præonia vo-
 catur. *Plin. lib. 27. c. 10.* Glycyfide, quam aliqui præoniam, aut pento-
 robon vocant &c.

Glycyrriza, æ. ἄλβη γλυκύριζα. GAL. Regallisse ITA. Regollia. GERMAN.
 Süßwurtz/süßholz. HISP. Regaliza ANG. Liqueres. ¶ Frutex est exi-
 guus, ramos habens duorum cubitorum, folia lentisco similia, flo-
 rem accedentem ad hyacinthum: fructum pilularum platani magni-
 tudine, sed asperiores, eumque inclusum siliquis lentis modo ru-
 bescentibus: radices autem longas colore buxeo, sapore dulci: vnde
 & nomen accepit, quasi dulcis radix. *Theophrast. lib. 9. plantarum.* Scy-
 thicam radicem appellauit. Officinæ hodie corrupto nomine vo-
 cant *Liquiritiam.* Maxima eius copia peruenit in agro Franco-
 niensi.

G ante N

Gnaphalium, ἄλβη γναφάλιον. ANG. Cudworde. ¶ Herba quam quidam
 chamæzelon nominant, cuius folia ita alba, ac mollia sunt, vt iis v-
 tantur pro tomento. *Plin. lib. 27. c. 10.*

Gnaphalon γναφάλον. Genus tomenti, ex lana illa scilicet breui, atque
 concisa, quæ vestibus à fullone poliendo detrahitur. Vnde ea, quo-

rūm natura mollis, candida, & omnino lanea est, γναφάλον appell-
 lantur.

Gnaphalus, γναφάλον *Arist.* Auis est vocalis ac pulchri coloris, cui à
 gnaphalo tomenti genere nomen est.

Gnaphos Frutex est spinosus, & nascens in eo carduus, quo pannis
 recenter textis lana inducitur. *Hæc Perovius,* quæ tamen nullus eo-
 rum qui de stirpium differentiis aliquid conscripserunt, testimonio
 confirmat.

[Gnatures, id est, rei gnati, *Plaut. Mostell. sc. 2. a. 1.* Simul gnatureis (alijs
 gnaturis) vos volo esse hanc rem mecum. *Item* Arnobius aduersus
 gentes *lib. 2. Et v. Gloss. & Plaut. in prolog. pæn.*]

Gnātūs, nis; & Narus, Nauus, Sciens, peritus. ἄλβη γνατὺς. GAL. Scauere & expert, bien entendant. ITALIC. *Dar-
 to, istructo, sperzo, intendente* GERMAN. Erfahren/verständnis. HISP. Sa-
 bio, y experimentado. ANG. Exp rt, skilfull. Plin. lib. 9. c. 35. Concha
 ipsa quum manum videt, comprimit, operitque opes, gnata propter
 illas, se peti. *Cic. in Oratore,* Pericles gnarus quibus orationis modis a-
 nimi moueantur. *Idem pro Sestio,* Gnarus & prudens impendentium
 malorum. *Plautus in Asinar. sc. 2. a. 3.* Tortore, ue acerrimos gnaref-
 que nostri tergi Qui sæpe ante in nostras scapulas cicatrices indide-
 runt [*Suet. in Cæsar. c. 46.* Nemine gnaro & opinante, quidnam cœ-
 pturus esset.

¶ Accipitur aliquando passiuè, pro cognito. *Tacit. lib. 1.* Trudeban-
 turque in paludem gnaram viucentibus, iniquam nefcis. *Idem lib. 12.*
 At nobis ea pars militiæ maximè gnara est. *Idem lib. 15.* Idque nulli
 magis gnarum quàm Neroni.

¶ Veteres narus dixerunt sine g, etiam si in composito ignarus, prius
 n, vertebant in g *Cicero in Oratore.* Noti erant & nari: quibus quum
 in præponi oporteret, dulcius visum est, ignori & ignari dicere, quæ
 vt veritas postulabat.

Gnātītās, tatis, Scientia, pericia, astutia. ἄλβη γνατὺς. GAL. Scauere & experience. ITA. *Scienza, sapere, inu-
 ligenza, esperienza.* GERM. Wissenheit/erfarung. HISP. Experiencia, se-
 quella ciencia experimentada. ANG. skilfulness. Salust. Nanque aij
 fiducia gnaritaris locorum occulta fuga sparsit, alij globis eruptione
 tentauerunt. Ignarus & Ignaritas.

Gnāre, & aduerbium. Petire, & quandoque aperte. ἄλβη γνατὺς. GAL. *Doctement,
 apertement.* ITA. *Doctamente, apertamente.* GERM. *Wuß
 sentlich/gang* heter HISPANIC. *Sabio y claramente,* ANGLIC. *skilful-
 lie.* Apu. Quignare in nostris oculis contemplati fumus. *Vide in
 dictione IGNO.*

Gnāritæ, pro gnare antiqui dixerunt: a quo Prognariter, de quo suo
 loco.

Gnāthō's ἄλβη γναθός. GAL. Ioue, bouche. ITA. *Guancia, go-
 ra, maxilla.* GERM. Ein back eder wang HISP. *Boca, maxilla de la cara.*
 ANG. *The cheek.* Latine gena, maxillæ dicitur, aut bucca. Inde a-
 pud Terentium, Gnatho parasitus.

* Vsurpatur etiam Gnatho pro homine impuro & nihili. *Cicero 2,
 Phi. 1. pp.* Hodie non descendit Antonius, Cur neminem nominabo,
 Putatore tum Phorontoni alicui, tum Gnathoni, tum Ballioni. O
 foeditatem hominis flagitiosam! Hinc componitur Tetragnathius,
 γναθόγναθος, genus araneorum, ita dictum à discursu linearum, qua-
 tuor maxilla, um speciem referentium. *Autor Plinius libro 29. capite
 quarto.*

Gnātūs, tis, Filius. ἄλβη γνατὺς. GAL. Fils, enfant. ITA. *Figliuolo.* GER. Ein
 sun. HISP. *El hijo.* ANG. *A sonne.* Cui eadem ratione præponitur g,
 quæ & gnaro. [*Plaut. p. end. sc. 2. a. 1.* Duo gnati Louis (sup. Zeus &
 Amphion) *Cic. pro Planco.* Quamquam ad præcepta ætas non est
 gnati, ex poeta. *Idem 1. de Dinin.* O gnata, & c. Dulces gnati, *Luer. li. 4.*
 [Gnatus participium, *Vide Narus.*]

Gnāūtūs, ui, & Nauus Celer, strenuus. ἄλβη γναύτης. GAL. Diligent, habile. ITA. *Presto diligente.* GER.
 Frutig gestiffen/huetig. HISP. *Prompto vigilante, presto.* ANG. *V aliant,
 lustie, a flue and quicke.* A nauium celeritate, vt quibusdam placet.
 Grammatici proteclin figuram appellat quando apponitur litera
 principio dictionis vt Gnatus, pro natus, gnatus, gnotus, pro notus.
Plaut. Mostel. Simul autem gnauos esse ad hanc rem mecum vos o-
 mnes volo. *Horat. 1. Epist. 6.* Gnauos manè forum, & vespertinus pe-
 te rectum. *Ouid. 1. de Ponto, Eleg. 11.* Nectar, & ambrosiam, latices, epu-
 lasque deorum. Dec mihi formosa gnaua iuuenta manu.

Gnāuiter, aduerbium, diligenter, accurate, studiosè. ἄλβη γναύτης. GAL. *Diligent,
 habilement.* ITA. *Diligentemente, ualorosam-
 mente.* GERM. *Steißigt/ich/struittlich.* HISP. *Prompto y diligentemente.*
 ANG. *V aliantly, lustely.* *Lin. 10. ab Vrbe.* Ibi aliquandiu nec cessa-
 tum ab armis, nec gnauiter pugnantur. *Plaut. Cistell.* Vt me, quem e-
 go amarem gnauiter, sineret cum eo viuere.

Gnēsīōn, γνησιών. Aquilæ genus, à Latinis syncerum interpretatur, ve-
 lut verum solūque incorruptæ originis: media magnitudine, colo-
 re subruilo, raro visum. *Plin. lib. 10. c. 3.*

Gneus corporis insignæ, & præ nomen à generando dictum: vt ex Græ-
 co γινώσκω apparet. *Festus.*

Gnide siue potius Cnide, γνιδίς. Piscis genus, quod Latini Vtricam ap-
 pellant. Nomen accepit γνιδίς, hoc est à mordendo.

Gnīdūs, γνιδός. Vulgo *Cabo crio.* Vrbis insignis in extremo cornu penit-
 sulæ Caræ adhaerentis sita, Veneris templo & signo Praxitelis in pri-
 mis nobilis. *Horat. in Carm. Ode. 3.* O Venus regina Gnidi, Paphiq.
 E Gnido viri memorabiles fuerunt, Eudoxus mathematicus Platonis
 sodalis, Agatharchides Peripateticus, historiæ cōditor. *Theopompus 11-
 lio Cæsari familiaris,* Artemidorus eius filius, & his antiquior Cretias,
 qui Xerxem medicatus est, & res Syriacas Perficæque conscripsit.

Gnīdūs, a, um, vt Gnida Venus. *Cic. de Dinin.*

Gnōmā, inquit *Festus,* Venus est machinæ, qua regiones agrorum di-
 gnoscuntur: quod Græci dicunt. ἄλβη γνομώ. ANGLI. *An instrument or
 rule or measure land.* Gnomiæ item, ὀψών meschalim, γνόμου, d-
 cuntur memorabiles sententiæ omnium iudicio, & assensu compro-
 bata. *Vide Quins. lib. 8. c. 9*

quam in Latinum transferentes, Literatorem vocauerunt, fines suos norit.

Grammatica corum, Studium literarum, quod proficiuntur ij qui grammatici vocantur. Cic. 1. de Orat. in Grammaticis poetarum pertractatio, historiarum cognitio, verborum interpretatio, pronuntiandi quidam sonus.

Grammaticè, aduerbium, γραμματικῶς, vt Grammaticè loqui, est in loquendo Grammaticorum obseruare regulas. Latine loqui, est pura & latinis auribus visitata oratione vti. Quintilianus libro 1. cap. 6. Quare mihi non inuenisse dici videretur, aliud est Latine, aliud grammaticè loqui.

Grammaticus, ea, cum, γραμματικός, Quod ad grammaticam pertinet, vt Figurae grammaticae, grammaticus stylus, Grammatica oratio, Ars grammatica. Ad Heren. lib. 4. Hæc qua ratione vitare possimus, in arte Grammatica dilucidè discemus. Grammaticus substantiuum, qui grammaticam docet. Latine dici potest Literatus, Sueton. de Clar. Grammat. Appellatio grammaticorum Græca consuetudine inuoluit sed initio Literati vocabantur. Corn. qui que Nepos in eo libello, quo distinguit literatos ab eruditis, Literatos quidem vulgò appellari ait eos, qui aliqui diligenter, & acute, scienterque possint aut dicere aut scribere. Cæterum proprie sic appellandos Poetarum interpretes qui à Græcis grammatici nominantur, eosdem Literatos vocitatos. Habemus Sueton. [Grammaticus quis sit & eius Officiu docet Seneca epist. 89. Gellio cap. 9. lib. 20. Rem grammaticam docere (id est artem.)] Cicero 2. Tusculan. Vt enim si grammaticum se professus quispiam, barbarè loquatur: aut si absurdè canat is, qui se velit haberi Musicum, hoc turpior sit, quòd in eo ipso peccet, cuius profiteretur scientiam, sic philosophus in ratione vitæ peccans, hoc turpior est, quòd in officio, cuius magister esse vult, labitur: artemque vitæ professus, delinquit in vita. Horat. in Arte, grammatici certant, & adhuc sub iudice lis est. Grammatici à veteribus etiam Critici dicti sunt, eo quòd sibi de genere scriptorum diiudicandi sumebant potestatem. Eosdem Literatores vocitatos, Messala Corvinus ait. Sunt tamen qui grammaticum à grammaticista distinguunt, vt Literatum à literatore, tanquam grammaticus sit absolute & perfecte doctus, sicut Literatus grammaticista, sicut Literator, tenuiter eruditus: in malam enim partem accipitur. Quorum opinionem Orbilius etiam exemplis confirmat. Nam apud Maiores (ait) quum familia alicuius vernalis produceretur, non temerè quem literatum in titulo sed literatorem inscribi solitum esse, quasi non perfectum in literis, sed imbutum.

Grammaticè, aduerbium. Suetonius in Regilliano. Tum is qui ad eras scholasticis cœpit quasi grammaticaliter declinare & dicere Rex regis regio regionis.

Grammateus. Scriba publicus, qui publicas tabulas scribit, & custodit. ἱεροφύλαξ γραμματικός. GALLIC. Ecrivain. ITALIC. Scrivano. GER. Schreyber. HISPANIC. Scrivano. ANGLIC. A scrivener or notarie making commune writings. Apul. libro II. Quum ex his vnus quem cuncti grammatea dicebant. Suidas ait grammatea esse notarium, & ἀρχιγραμματεύς, id est arcanorum participem. Hinc Archigrammateus, princeps scribarum, quem hodie vocamus Cancellarium. Budæus. Hoc nomen non semper fuisse honorificum apud Græcos ex eo apparet, quod eo veluti contumelioso Demosthenes subinde vocat Alchinem.

Grammatophylacium, eij, בית הספרים beth hasspepharim. γραμματοφυλάκιον. GAL. Le thesor des Chartres, le lieu où on garde les lettres registres publics. ITALIC. Luogo dove si conseruano gl' assi publici, cancel. aia. GERMANIC. Ein Cantzel/ein ort da man gemeine bücher/geschristen oder büch hindattet. HISPANIC. Lugar donde se guaran las letras publicas. ANGLIC. A place where commune writings were kept. Locus vbi tabulæ & instrumenta publica monumentaque rerum gestarum aforiumque afferuntur, quod tabularium Latine appellatur. Iurisconsultus in tractatu: ἀρχαία fortasse, vel grammatophylacio.

Grammatias, Gemma est ex iaspidum genere, similis sinaragdo, per transversum linea alba præcincta: quæ ab Orientalibus populis pro amulore gestari solet. Hæc & polygrammos (πολύγραμμα) dicitur. Plin. lib. 37. c. 9.

Gramme, Græci dicunt quam Latini lineam ἴση γραμμή. GAL. Vne ligne. ITA. & HISP. Linea. GER. Ein tnein. ANGL. V line. γραμμή (inquit Euclides) ἡ ἴση ἀπὸ ἀπὸς, hoc est gramme, siue linea longitudo est sine latitudine Ementa vero cum longitudine latitudo, ἡ ἴση ἀπὸς, id est superficies dicitur August. Si omnia latitudine, solum quis longitudinem voluerit emetiri, longitudo sine latitudine mensuræ subiecta, gramme dicitur. Non quòd sit longitudo aliqua quæ careat latitudine, sed quòd solam quis metiens longitudinem, grammen metiri dicitur.

GRAMMVM, vrbs in Græcia. γραμμῶν, ciues Grammitæ & Grammitij. Sunt & Grammitæ populi iuxta Celticam. Steph.

GRANATA Hispania vrbs celebris.

GRANATIUM Granatus, vide GRANVM.

Grandis de, Proprie ætatis magnitudinem denorat. גדול גדולות. GALLIC. Grand. ITALIC. Grande. GERMAN. Groß/erwasen. HISP. Cosa grande en quantidad an dignidad. ANGL. Bigge, great. Terens. in Adelph. An sedere oportuit domi virginem tam grandem? Cicero pro Cluent. Reliquit hunc annos x v. natum: grandem autem & nubilem filiam. [Plautus Aulul. sc. 4. a. 1. Virginem habeo grandem dote cassam. Ibidem, Ætatem meam scis? E scio esse grandem litem vt pecuniam.] Quòd si NATV addatur, proeectiorem ætatem significat, & iam senem [vt certe mediz ætatis: Ita enim exponit Plaut. Aul. sc. 2. a. 1. cum ait; Sed est grandior natum: media est mulieris ætas. Et Ouid. Eleg. vlt. lib. 4. Grandior xuo.] Plinius lun. Mulier natu grandior, & tot liberorum parens. Cicerone pro Rosc. Com. Quid expectas quàm mox ego Lucium & Manilium dicam ordine esse Senatores: ætate grandes natu: natura sanctos. Dicitur & de quavis alia ma-

gnitudine: neque de solo homine grandis dicitur, verum etiam ad inanimata refertur, vt, Grande æs alienum. Plin. libro 7. capite 38. Grandi Gnidiorum ære alieno permutare cam conari. Grande pondus argenti. Cic. pro Cincinna, grande gaudium. Plaut. in Stichos, Tantum à portu apparto bonum, tam gaudium affero grande. [Suet. in Aug. cap. 44 grandia corollaria de suo offerre. Sueton. in Tiber. cap. 16. grande pretium tulit perseuerantiæ. Gell. cap. 11. lib. 6. grandia ingredi. Gellius cap. 5. lib. 16. Grandis locus & grandia spacia Ouid. Eleg. 5. lib. 1. Grandia sic paruis assimilare licet. Ibidem Eleg. 3. lib. 1. Si licet exemplis in paruis grandibus vti. Ouid. 4. Fasti. Non grandia diuide mecum præmia. Ibidem Eleg. 1. lib. 2. Grande tamen toto nomen ab orbe fero. Ibidem Eleg. 2. lib. 5. Grandibus accedunt tempore damna malis. Senec. lib. vlt. de Tranq. Canere aliquid grandius ore mortali. In grandibus cœnis grata varietas. Plaut. Capti. 2. a. 2. Gradi mercatus præsentem pecuniam. Idem Curc. sc. 2. a. 1. Grandiorem gradum fac ad me, obsecro. Sen. c. 11. de Conf. ad Polyb. grandia & solida concipere.] Grandi usculus, la, lum, diminutiuum. ἡ μικροτάτη. GALL. Grandelet, vti peu grandet. ITA. Grandetto, grandicello. GERM. Gressel. HISP. Piqullo grande. ANGL. Some wash bigge. Terens. in And. Nam ferè grandifucula profecta est illinc.

Granditas, Proprie ætatis magnitudo. גדולה גדולות. GAL. Grandeur. ITA. Grandezza. GERM. Grosse/alt. HISP. Grandez como quiera. ANGL. Bigness, greatness. Sijenna lib. 4. Hist. Neque enim ætatis granditatem, neque ea merita, neque ordinis honestatem, aut dignitatem sibi esse excusationi. Ad orationem Cicero transfuit de Claris Orat. Idque apparet ex genere, & granditate verborum. Plin. in Epistol. Non illi vis, non granditas, non subtilitas, non amaritudo, non dulcedo, nõ lepos defuit. Quibus in locis granditas accipitur pro sublimitate, vel grandiloquentia verborum vel orationis.

Grandæus, qui est proeectioris ætatis, quasi grandis æui, senex. גדון גדולות. GAL. Grandeur. ITA. Di moia età. GERM. Ein grosser alterer. HISPANIC. Cosa de grande edad. ANGL. Very olde ancient. Ængl. Æneid. Et qua veltus Abas, & qua grandæus Alethes. Plin. lib. 2. c. 7. Alios esse grandæuos, semperque canos.

Grandæuitas, ætis, senectus grandis, æuitas. גדולה גדולות. GAL. Grand aage, vicillesse. ITALIC. Aquella grandezza ue edad. ANGL. Oldness. Cicero, Ne quia nec vos nec impune iriderent meam grandæuitatem.

Grand loquus, pen. cor. Qui grandi & sublimi dicendi genere vitur, quive nihil humile loquitur. μεγαλολόγητος. GALLIC. Qui dit choses grandes, qui parle d'vn haut style. ITALIC. Che ragiona ue cose grandi. GERMAN. Der hoch ein hat redt/der von großen dingen redt/herrliche wort brauch. HISP. El que siempre habla grandezas. ANGL. That usesh ample wordes and speaketh with great magnificence. Cicero in Orat. Nam & granditudo, vt ita dicam, fuerunt, cum ampla, & sententiarum granditate, & maiestate verborum vehementer. Idem 5. Tuscul. Quid tandem isti grandiloqui contra hæc duo?

Hinc grandiloquentia, μεγαλολόγησις. Grandiculus, pen. ult. corr. diminut. ἡ μικροτάτη. GAL. Grandelet, vti peu grand. ITA. Grandicello. GERM. Gressel. HISP. Poquillo grande. ANGL. Some what bigge. Plaut. Pen. In fundas infundebam grandiculus globos.

Grandio, dis, diui, ditum, Grandem facio. גדולה גדולות. GALLIC. Agrandir, faire grand. ITA. Aggrandire. GERMAN. Groß machen. HISP. Hacer grande otra cosa. ANGL. To mak bigge or great. Plaut. in Aulul. [sc. 1. a. 1. Si hodie Hercules fultem cepero, aut stimulum in manum, Testudineum istum tibi ego grandibo gradum. Idem in Amphit. -abstine quæso: non potuimus nostros grandius grandire gradus. Idem ibidem; Gradus concedet grandire. Nam, vt video Amphitruo expectat.]

Grandefco, scis, Cresco, grandis fio. גדולה גדולות. GAL. Deuenir grand, croistre. ITA. Crescere, diuenir grande. GERMAN. Groß werden. HISP. Hacerse grande. ANGL. To waxe greate. Plin. lib. 8. Crescente luna frumenta grandescunt. Colum. lib. 2. c. 11. Omne autem frumentum spicam à tertio ad quartum nodum emittit, & quum totam edidit, octo diebus deflorescit, ac deinde grandescit diebus quadraginta, quibus post florem ad maturitatem peruenit. Cicero 1. de Diuin. Lentiscus triplicifolia grandescere solet. [Et Grandescere foetus, dixit Gell. cap. 16. l. 3.] Hinc Ingrandefco, de quo suo loco.

Grandigro, as, Antiquum verbum est, quo Plaut. in Truculent. vsus est, pro grandi grada eo, magnum gradum facio. Quid, inquit, clamitas infans? Abire hinc ni properè grandigas, iam ego istos ficos, Compelstos, cūstos, cinnos tuos vnguentatos vsque ex cerebro Expellam.

Grādo, dinis, Pluuia in aere gelu concretata: sic dicta quòd granis similis sit. גדולה גדולות. GALLIC. Gresse. ITALIC. Tempesta grandine. GERMAN. Hagel. HISPANIC. El granizo. ANGL. Hayle. Cic. 2. de Nat. Deor. Atenim minora diu negligunt, neque agellos singulorum, nec viticulas persequuntur: nec si vredo aut grandio quippiam nocuit, id Ioui animaduertendum fuit: ne in regnis quidem reges omnia minima curant. [Plaut. Mostell. sc. 2. a. 1. Ea (tempesta) mihi aduentu suo grandinem atque imbrem attulit. Quintilian. Ea multa argumenta nocent, si non vt fulmine, tamen vt grandine.] Virgilius 1. Georg. crepitans salit horrida grando. Horat. 3. Carm. Ode 1. Non verberatæ grandine vineæ. Plin. lib. 2. c. 60. Grandinem congelatio imbre gigni, & niuem eodem humore molliùs coacta, pruinam autem ex rore gelido. Plaut. in Mostell. Ea mihi aduentu suo quamprimum grandinem imbrémque attulit. [Drachma grandis, ἡ δραχμή, id est, Drachma grandis, ans. De lucro quòd tanquam calculus emissum obrigit. Nam olim theatrale premium erat drachma, quæ veluti grandinis in morem in populum spargebatur. Zenodo vsq. Heflychius. Grando item morbus est, siue virium oculorum, quod Græci γλαύκη appellat: quum scilicet in extrema ciliorum

gratis nobis detur. **חֶסֶד חֵן** *chēn chōn chēsedh* תורה *torah* יחסי *yachsi*. **GAL.** Grace, plaisir, bien fait. **ITAL.** Gratia, beneficio. **GERMANI.** Gnad oder eand. **HISP.** La gracia, d'graciosa. **ANGLI.** Favour, thank, grace, respect. **Cic. lib. 1. Epist.** Quum præsertim considerem, nullam esse gratiam, quam vel non capere animus meus, vel in accipiendo, vel remunerando, cumulandoque illustrare posset. **Terent. in Andr.** Ego Charine ne utique officium esse liberi puto, Quum is nihil promereat postulare id gratiæ apponi sibi, hoc est, postulare ut sibi gratia vel pro beneficio reputetur. [**Plaut. Capt. sc. 5. a. 3.** Si quis servus id tuo gnato faxit, quam haberes gratiam? **Plaut. Am. sc. 2. a. 2.** Stultum & sine gratia est tibi recte facere.]

¶ Gratia gratiam parit, **ἄρεσ' ἀρεσ' ἴσταν.** **Sophocles in Oedi. Colon.** Sententia qua monemur, neminem ferre mortalium inveniri, qui velit in quempiam beneficium collocare, à quo non speret aliquid emolumentum vicissim ad se rediturum.

¶ Frequenter item gratia accipitur pro memoria accepti beneficii, & voluntate referendi. Hinc dicimus agere gratias pro verbis ostendere, nobis aliquid fuisse gratum. Habere autem gratias (**ἀρεσ' εἰδέναι**) pertinet ad animum, quum memorem accepti beneficii mentem animamque habemus, & in vicem gratificandi voluntatem. Referre vero gratiam, est facto acceptum beneficium remereri. **ἄρεσ' εἰδέναι** ut si à me subleuatus aliquo beneficio, alio me vicissim subleues, gratiam mihi refers. Accipitur & in malam partem, pro eo quod est iniuriæ iniuriæ compensare, & pari pari reddere. **Cicer. in Sallust.** Quod ista in iustitiam rabie in vxorem, & filiam meam inuafisti, (quæ se mulieres facilius à viris abstinerunt, quam tu vir à viris) satis docte ac perite fecisti. Non enim sperasti mutuam me tibi gratiam relatum, ut vicissim tuos compellarem. **Terent. in Eunuch.** Illis crucibus, quæ nos nostramque adolefcentiam habent despicatur, Nunc referam gratiam, atque eas itidem fallam, ut ab ei fallimur. [**Plaut. Mostell. sc. 3. a. 1.** Nunquam possum referre gratiam, ut meritis est. **Ibidem.** magis amabunt, cum videbunt bene merenti gratiam referentem, **Idem in Afin. sc. 3. a. 1.** Referre gratiam nunquam potes. **Idem Capt. sc. 1. a. 5.** Non possum referre gratiam perinde ut promeritus.] Referre igitur gratiam, tam in meliorem, quam in deteriozem partem sumitur: quum sit, ipso facto acceptum beneficium, vel iniuriam compensare, Rectiusque huic verbo accusatiuum singularem GRATIAM iungimus, quam pluralem gratias. [Quo tamen interdum vsi sunt Latini ut **Plaut. Amph. sc. 1. a. 1.** Si merito meo referre studeant gratias. (In malam partem pro gratiam.)] Et contra vsitatius dicimus, referre Vlla, Habere gratias, quam gratiam. [Ita tamen **Plaut. sæpè, ut in Curc. sc. 3. a. 5.** Esculapio huic habeto, quod pudica es, gratiam. **Et Am. sc. 4. a. 1.** Redeo ad te, si quid me vis. H. Habeo gratiam. **Idem Menech. sc. 1. a. 5.** Rectè monuisti, & habeo gratiam. **Idem Capt. sc. 3. a. 2.** Gratiam habeo tibi, cum eam potestatem mihi facis. **Et Most. sc. 2. a. 2.** Habeo Neptune gratiam magnam tibi. Dicit etiam in plural. GRATIAS, ut in **Afin. sc. 2. a. 3.** Perfidia laudes, gratiasque habemus. **Et ibid. sc. 2. a. 1.** Magnas habebas omnibus Diis gratias.] Nunquam autem, vel rarissimè, agere gratiam, sed semper ferè, agere gratias. **Liu. 3. bell. Maced.** Satiatur tandem complexu filij, Renuntiate, inquit, gratias Regi me agere, referre gratiam aliam nunc non posse, quam ut sua eadem, non antè in aciem descendat, quam in castra me rediisse audierit. **Cicer. pro Plancio,** Cui pro me Senatus gratias agendas putauit, ego à me gratiam referendam non putem? [**Plaut. Am. sc. 3. a. 4.** Iuppiter te diique omnes perdant. S. Haud malè agit gratias. **Senec. c. 14. de Tranq.** Gratias agebant etiam damnati. **Ibidem** Gratias tibi ago, optime princeps.]

¶ Habere & referre gratiam coniunctè dixit. **Terent. in Eunuch.** Et habetur, & refertur à me Thais tibi, ita ut merita es, gratia. **Vbi Donatus,** Qui habet apud se gratiam, nondum retulit: retulit, qui destitit habere. Multum ergo hic dixit. Et habetur gratia & refertur, Quem sensum transtulit **Sallustius in bello Ingurib.** Arma, pecuniam fume, verere, & quoad vixeris, nunquam redditam tibi gratiam putaris: semper apud me integra erit. [Gratiam facere criminum pro veniam dare] **Suet. in Calig. c. 15.**

¶ Facere gratiam iurifurandi, pro remittere. **Suet. in Tib. c. 15. Item in August. c. 16.** Gratiam fecit coniurandi, (id est permisi) & reddendi equi. **Ibidem c. 38. Senec. c. 16. de Cons. ad Polyb.** Gratiam tacitè nulli necessitatis suæ natura. **Gell. c. 15. lib. 10.** (Diali) gratiam aliquot ceremoniarum factam (id est aliquot ceremonias remissas. **Et Plaut. Pseud. sc. 2. a. 5.** Non audes mihi facere gratiam argenti, (id est remittere argentum debitum. Galli dicunt faire grace, quiter.) **Gell. cap. 8. lib. 11.** Veniam gratiamque malè existimationis postulare.

¶ Gratia verbum medium **Gell. c. 9. lib. 12.** ¶ Pro venustate, **Ouid. 13. Metam.** Nec abest facundis gratia dictis. **Gell. cap. 9. lib. 9.** loquens de verbis, Perdunt, inquit, illa gratiam & **Suet. in Aug. cap. 86.** Gratiam augent. (id est venustorem reddunt orationem.)

¶ Cum isto magna est mihi gratia, **Cic. ad Len.** hoc est magna intercedit mihi cum illo familiaritas, vel inter nos amamus plurimum.

¶ Cum bona & cum mala gratia, **Terent. in Phorm.** cur non, inquam, Phormio, Vides, inter nos sic hæc potius cum bona Vt componatur gratia, quam cum mala? Est gratia, pro ago gratias, **Plaut. in Menech. [sc. 4. a. 2.]** Eamus intro, ut prandeamus. **MEN.** bene vocas, cum gratia est. **Idem in Mercat.** Salue mihi sodalis Eutiche: Vt valuisti? quid parentes mei valent? **V. r.** tibi gratia est Bene vocas, benignè dicis, cras apud te cenauero.

¶ Esse in gratia pro gratiosum esse, & gratia aliquid valere. **Cic. Attic. lib. 2.** Erit nebulo iste cum iis dynastis in gratia.

¶ Facere gratiam, hoc est, ex iure strictiori aliquid inminuere, vel remittere aliquid quod sibi debeat. Vnde facere gratiam iurifurandi, est iurifurandum remittere. **Plaut. in Rud.** Nihil hercle hic tibi est, ne tu sperari iurifurandi volo gratiam facias. **Linus lib. 3.** Omnium tibi Appi Claudii, quæ impie nefarièque per biennium alia super alia es ausus, gratiam tibi facio.

¶ Accipitur interdum gratia pro benevolentia & fauore. **Sallust. in Jugurth.** Ita bonum publicum priuata gratia deuictum. Hinc inire

gratiam ab aliquo; est fauorem eius emereri. **Terentius in Eunuch.** Vbi, atque ab eo gratiam hanc, quam video velle, imibo. **Vbi Donatus,** Gratiam inire, est dare beneficium, ac per hoc, inire gratiam, id est amicitiam. [**Ouid. 5. Fast.** Gratia Pteridum nobis æqualiter adfit. **Plaut. Afin. sc. 1. a. 1.** Bene facitis & à me initis gratiam. **Idem Curc. sc. 1. a. 3.** Inibit à me solidam & grandem gratiam. **Ibidem sc. 3. a. 2.**

¶ Pro beneficio, **Plaut. Capt. sc. 5. a. 3.** Ab eo petito istam gratiam, (id est rependat istud beneficium tibi. **Idem Am. sc. 4. a. 1.** Si opulentus id petitur pauperioris gratiam, (id est amicitiam, affinitatem, **Ouid. Eleg. 5. lib. 1. Trist.** Nulla quibus reddi gratia nulla potest.]

¶ Recipimus in gratiam cum qui vult nobis reconciliari, quum aliquando fuerit inimicus. **Cicero pro Rab.** Quem enim ex tantis inimicitis receptum in gratiam summo studio defenderim, hunc afflicti um violare non debeo.

¶ Redire in gratiam est reconciliari. **Cicero Attico lib. 1.** Cum Luctatio in gratiam redi. [**Senec. c. 18. de Consol. ad Polyb.** In gratiam redire cum fortuna. **Idem 16. de Cons. ad Mari.** In gratiam cum fortuna reuerti. **Plaut. Amph.** Vbi cum vxore redisti in gratiam. **Ibidem.** In æ interueniunt, redeunt rursus in gratiam.] * Retinere gratiam. Id est fouere amicitiam, & ut vulgò dicitur, Manere in gratia. **Cic. ad Quintum Fratrem lib. 2.** Quæ tibi eo scribo quod me de retinenda Sellij gratia literis sæpè monuisti.

¶ Gratia pro causa, ratione, siue occasione: idque in ablatiuo duntaxat. **Idem, Vna. Terent. in Andr.** Hic nunc me credit aliquam sibi alaciam portare, & ea me hic restitisse gratia. **Vbi Donatus,** Gratia veteres pro causa ponebant. **Sallust.** Rem omnem aperit, cuius gratia mittebatur. [**Plaut. Amul. Prul.** Id ea faciam gratia, ut is facilius dicat. **Idem Men. sc. 2. a. 1.** Scio qua gratia litigium tibi est, cum vxore. **Idem Curc. sc. 3. a. 5.** Dicendi, non rem perendi gratia lingua nata est mihi. **Idem, Amph. honoris gratia. Plaut. Curc. sc. 2. a. 1.** Eie mea causa Lydij, mox, Nec mea causa se commouent. **Ibid. sc. 1. a. 3.** Qua aduenisti gratia. **Idem in Amph.** Qua gratia? (id est cur, qua de causa.) **Ibid. sc. 3. a. 4.** Quid tu me diridiculi gratia sic salutas & appellas? **Idem Pseud. sc. 2. a. 5.** Num mea causa pertimescit? & c.] * Gratia mea, Hoc est mea causa, propter me. **Plaut. Bacchid.** Nam id flagitium meum sit mea gratia Te operam dare mihi, & ad cam operam facere sumptum de tuo.

¶ Poeta tres GRATIAS finxerunt, Iouis & Autonoes, siue potius Liberi patris & Veneris filias, quæ & **ἀρεσ' εἰδέναι** à Græci appellantur, quarum vnam Aglaïam nominantur ab hilaritate, seu læticia, propterea quod hilariter præstandum sit beneficium. Secundam, Thaliam à viriditate: quod beneficii memoria semper vitere debeat, & nunquam marcescere. Tertiam, Euphrosynem, ab oblectatione, eo quod non minus in dando beneficio, quam in accipiendo nos delectari conueniat. Harum vna aucta pingitur, duæ ad nos conuersæ: quod illud significatur, duplicem pro accepto beneficio gratiam rependi oportere. Nudæ sunt: beneficia enim sine furo esse oportet. Vnde locus factus pro uerbis, Nudæ gratiæ, **ἀρεσ' εἰδέναι** Quo admonemur, ut candide ac benignè impertiamus amicis. ¶ Cōnexæ, quod beneficii semper beneficii parat: quodque perpetuè esse debeat benevolentia: fœdus. Hilaris enim esse debemus in dan dis accipiendisque beneficiis. Iuuenes, beneficii enim accepti gratia senescere non debet, sed perpetuè florere. Virgines sunt, & in Acidalio Orchomeni fonte lauantur, vel quod pura beneficia esse, nullamque retributionis spem habere, vel quod nihil turpe rogare oporteat. [**Quintil.** Gratia ipse finxerit sermonem Xenophontis. ¶ Gratiola, diminutiuum; **Diomedes lib. 1.]**

Gratus, Qui meritam gratiam persoluit, qui beneficia accepta meminit. **חַסִּדִּים** *chasidim* מרחם *mרחם* מרחם *mרחם*. **GALLI.** Agreeable, qui n'est point ingrat, mais reconnoît le plaisir qu'on lui a fait. **ITA.** Grato, recognoscente del ricevuto beneficio. **GERM.** Dankbar. **HISP.** Agradedido o aplazide. **ANGLIC.** Thankfull, kynde, genle. ¶ **Cic. 1. de Legib.** Gratus est, qui in referenda gratia non commodum: sed eum ipsum, cui refert gratiam, cernit. **Idem,** Tu quam gratus erga me fueris, ipse existimare potes. **Brutus Cic. lib. 11.** Gratiorem me esse in te posse, quam isti peruersi sint in me, exploratum habes. **Cicero Plancio,** Re ipsa, atque animo gratissimus. **Terentius in Adelph.** Scio non te vsum antehac amicitia mea: Memorem me dices esse, & gratum, **Plin. in Paneg.** Nam liberalitatem iucundicrem debitor gratus, clariorem ingratum facit. **Cicero 5. Verrina 1.** Sed quod sua interesse putabant, sed memores gratosque existimari, gratias isti egerunt. ¶ Gratus interdum idem est quod acceptus & iucundus. **רַצוּן** *rassun* נרצו *nirsh*. ¶ Ingratus, non acceptus. **Linus 2. ab Vrbe,** Grate in vulgus leges fuerit. **Terent. in Andr.** Et id gratum fuisse aduersum te habeo gratiam **Horat. 2. Ser. Satiyr. 2.** Sicut operum vacuo gratus conuiua per imbrem Vicinus. Gratum facere, obsequi, & inseruire **ἀρεσ' εἰδέναι**, **Cicer. lib. 13. Epist.** Si hunc iuueris, gratissimum mihi feceris. **ἄρεσ' εἰδέναι**, **Tibull. lib. 4.** Etiam Phœbo gratissima dona. [A quibus Gratiudo & Ingratitudo, ἀρεσ' εἰδέναι & ἀρεσ' εἰδέναι. Grate, & Ingrate, Gratis, & Ingratis aduerbia de quibus suis locis.]

Grate, aduerbium, Grato animo. **ἀρεσ' εἰδέναι**. **GALLIC.** Agreeablement, auec reconnoissance du plaisir ou du bien fait. **ITA.** Gratamente, **GERM.** Dankbarlich. **HISPANIC.** Agradedidamente. **ANGLIC.** Kindly thankesfully. ¶ Ingrate **Cic. pro Plancio,** Audi atque attende Lacerentis, ut scias quid Plancio debeam: confitear que aliquando, quod faciam, me & grate & pie facere. **Idem lib. 1. de Finib.** Nam & præterita grate meminit, & præsentibus ira potitur, ut, & c. [**Sueton. in August. c. 66.** Grate pieque profequi.]

Gratiosus, sa sum, Qui gratia apud omnes plurimum valet, vel qui omnium gratiam & fauorem sibi facile conciliat, quod ferè fieri solet obsequio, & morum comitate. **חֶסֶד חֵן** *chēn chōn* רצון *rassun* רצון *rassun*. **GAL.** Agreeable, fauori, qui est en grace & credit, courtois, gracieux. **ITA.** Gratiioso, gratiato, fauorito, di gran credito. **GERM.** Günstreich, angenam, huldreich. **HISPANIC.** Gratiioso, que recibe aquellas gracias. **ANGLIC.** Very thankfull, in great fauour an credite. [Gratiosus dicitur]

tur, & qui adhibet gratias & qui admittit. *Gell. cap. 12. lib. 9. Cic. 3. Offic.* Tum Pythius, vt argentarius, qui esset apud omnes ordines gratiosus. *Idem Lentulo.* Vehementer confidit, se his nostris literis apud te gratiosum fore, id est, valde gratum. *Cic. pro L. Murena.* Nihil tibi Consulatum petenti à me defuit, quod esset aut ab amico, aut à gratioso, aut à Consule postulandum.

Gratiōse, aduerb. Cum gratia. { *צדק* GAL. Gracieusement, par faueur. *ITAL.* Gratiamente, per fauore. *GERM.* Mit gunst *HISP.* Graciosamente, per fauor. *ANG.* For fauour. { *ἰπιαν.* *L. Titus qui reperiuntur. S. Comperit de Administ. iur.* Competet aduersus tutores tutelæ actio, si male contraxerunt, prædā non idonea comparauerunt per sordides, aut gratiam. Quid ergo, si neque sordide, neque gratiose, sed nō bonam conditionem elegerint? Recte quis dixerit, solam latam negligentiam eos præstare in hac parte debere.

Gratiis idem quod gratuito, siue gratis. *Plant. Asin. sc. 3. a. 1.* Meum non est ad te vt mittam gratiis. *Idem.* Hanc tibi noctem honoris causa gratiis dono dabo. *Idem Capt. sc. 2. a. 1.* Cuius nunquam vultum tranquillaui gratiis, (id est sine mea magna mercede.)

Gratis, aduerbium, Gratuito, sine præmio, aut pretio. { *צדק* *chinnam.* *אמור.* *GALLIC.* Pour neant, gratis, sans espoir de recompense. *ITA.* Senza premio, senza pagamento. *GERM.* Nicht tauterren gunst/ymbfunst/vergaben. *HISP.* De balde, de gracia, ó sin merito ó precio. *ANG.* Freely, for nothing. { *Plant. in Cap.* Nunquam erit tam avarus, quin re gratis emittat manu. [*Plant. M. sc. 3. a. 1.* Non patiar te eam laudasse gratis. *Idem Capt. sc. 1. a. 5.* Gratiis à me vt sit liber, abducito.] *Cic. 3. Verr.* Is repente, vt Romani venit, gratis prætor factus. *Idem 2. de Finibus.* Vt æquitate modestiam, virtutes omnes per se ipsas gratis diligant. *Sueton. de Clar. Gramm.* Sunt qui tradant, anea cum honestate præditum, vt temporibus, Syllanis proscriptorum liberos gratis, & sine mercede vlla in disciplinam receperit.

¶ **Gratis** & Pretio. *Cic. pro Roscio Com.* Hæc primum questus est non leuiti Satirius, communem factum esse gratis cum Roscio, qui pretio proprius fuisset Fannij. ¶ Aliquando significat sponte. *Idem.* Vnde deducitur compositum Ingratis, inuitæ, non vltro: quia quæ quis sua sponte facit, grata sunt: ingrata, quæ ab inuitis recusantibus fiunt. *Idem.* *Plant. in Amphit.* Hæc heri immodestia coegit me, qui hoc noctis ingratis excitauit. *Terent. in Eunuch.* Opus faciam vt defatiger vsque, ingratis vt dormiam. *Cicero pro Quintio.* Exprimendum est inuito atque ingratis, quod non debet

Gratuitus a tum, pen. corr. Quod datur gratis, id est, sine præmio aut pretio. { *צדק* *GALLIC.* Gratuit, donné sans espoir de compense. *ITA.* Gratuito, cosa donata senza recompensa. *GERM.* Bnuerdientlich/ansahung etner widergettung. *HISP.* Gratioso, ó sin precio. *ANGLIC.* Thats given freely. { *Quintiilian. Declamar. 35.* Gratuita sunt quædam vt vocantur odia. *Senec. Epist. 29.* Gratuita sunt verba. *Idem epist. 42.* Gratuita videntur, quæ magno emuntur. ¶ Gratuita particidia dixit *Linus lib. 1. dec. 1. Idem lib. 2.* Gratuitus furor (id est non promotus. *Pass.*) *Idem lib. 3.* Et ne gratuita crudelitas esset, &c.] *Idem lib. 1. de Legibus.* Quid liberalitas gratuitæ est, an mercenaria? Si sine præmio, benigna est, gratuita citi cum mercede, conducta. *Idem 1. de Natur. deor.* Præta, & arua, & pecudum greges diliguntur isto modo, quod fructus ex his capiuntur, hominum charitas & amicitia gratuita est. Id est non ad fructum relata, sed ad illius commoda qui diligitur, alioqui mercatura est, non amicitia.

Gratuito, aduerbium, Gratiis, sine pretio. { *צדק* *chinnam.* *אמור.* *GALLIC.* Sans loyer & recompense, gratis. *ITALIC.* Senza premio, senza aspettar recompensa. *GERMANI.* Bnuerdientlich/freywillig/ty/vmbfunst. *HISP.* De balde, ó sin precio. *ANGLIC.* Freely for nothing. { *Sueton. in Casare.* Omnibus vero circa eum, quæ etiam parte magna. Senatus gratuito aut leui fœnore oblitus. *Cic. 2. Offic.* Diserti igitur hominis & facile laborantis, quodque in patriis est moribus, multorum causas, & non grauatæ & gratuito defendentis, beneficia & patrocina late patent.

Grates, Numero tantum plurali, & in hac tantum terminatione, gratia, quæ referri debet pro accepto beneficio. { *תודה* *rodhad.* *צדק.* *ANG.* Thanks. { *Virg. lib. 1. Æneid.* Grates persoluere dignas Non opis est nostræ. *Dido. Cicero in Som. Scipio.* Et grates (inquit) tibi ago summe Sol. *Plant. Mil. sc. 2. a. 2.* Inde ignem in aram, vt Ephesæ Dianæ latas laudes Gratesque agam. *Quintiilian. Curt.* Grates habebant, veluti præsentem deo. *Lin. 7. bell. Pun.* Discursum inde ab aliis circa templa Deum, vt grates agerent. *Tact. lib. 20.* Sed præcipuo deorum Marti grates agimus [*Quid. Eleg. vlt. lib. 4. Trist.* Iute tibi grates, Candide lector, agro. *Linus initio orationis M. Marcelli 7. bell. Pun.* Dis inuortalibus vt in tali re (inquit) laudes gratelque agam.]

Gratificor, aris, Rem gratum facio. { *צדק* *chinnam.* *אמור.* *GALLIC.* Faire bien, plaisir ou seruire, faire au gré ou chose agréable. *ITAL.* Far cosa grata far piacere ad alcuno. *GERM.* Ein dicst thum/etwas dienlichs/ò beneficium. *HISP.* Gratificar al memor en gracia. *ANG.* To do or shew pleasure. { *Cicero. Lentulo.* Quod Pompeio se gratificari putant. *Idem Valerio Famulic. lib. 1.* Cur tibi hoc non gratificor nescio. Differunt tamen gratificari, & gratum facere: quod gratificari in se continet, quiddam maius est enim beneficium esse. *Cic. lib. 1. de Natura deorum.* Denm hominibus gratificari, non gratum facere: quasi gratificari sit beneficia conferre, gratum facere, obsequi & inferoite. *Cic. lib. 13. Epist.* Si hunc iuuenis gratissimum mihi feceris. * Gratificari gratiam. *Sallust. de Repub. ordinanda. ad Casarem.* Neque aliter quisquam extollere sese, & diuina mortalis attingere potest, nisi ommissis pecuniæ & corporis gaudiis, animo indulgens non assentando, neque concupita præbendo, peruersam gratiam gratificans: sed in labore, patientia, bonisque præceptis & factis fortibus exercitando. * Gratificari, pro Fauere & ornare. *Cicero cetero de Legibus.* Vt in eo sit ipsa libertas, quod populo potestas honestè bonis gratificandi datur.

Gratificatio, onis. { *צדק* *chinnam.* *אמור.* *GALLIC.* Plaisir fait, bien fait, gratification. *ITAL.* Piacere, fatto pro gratificarsi alcuno. *GERM.* Ein dicst beweisung. *HISPANIC.* Aquella obra de gratifi-

car almenor, bien hecho. *ANGLIC.* A doing or shewing of pleasure. { *Cic. 1. de Natura deor.* Vos autem quid mali datis, quum imbecillitatem, gratificationem & benevolentiam ponitis? Impudens gratificatio. *Idem 3. de lege Agrar.*

Grator, aris, Gratulor, lætor ob felicitatem vel commoda, gaudeo. { *צדק* *berēch.* *אמור.* *GALLIC.* S'esouir du bien auenu, remercier. *ITA.* Ringratiare, allegrare. *GERM.* Froctoen/von wofort fro. lich sein. *HISP.* Alegre se con otro por su bien. *ANG.* To be glade, to giue thanks to. { *Virg. lib. 6. Æneid.* Inueni germana viam, gratare sonatori. *Ouid. 8. Metamorphos.* Toroque libens mihi pectore grator. Gratori superis, est diis gratias agere, & ob felicem rei alicuius successum sacrificare, quod Græci dicunt. *Idem 2. Æneid.* Quisquis ades, castæque colis penetralia Vestæ, Gratare, Iliacis thuraque pone focus:

Gratūbundus, a, um, Gratulabundus. { *צדק* *mebarēch.* *אמור.* *GALLIC.* Qui monstre face de se resouir du bien aduenū à soy ou à quelqu'un. *ITA.* Qualunque che sia lieto del bene auenuto à se ò ad altri. *GERM.* Froctendend/ froctendend *HISPANIC.* El que mucho se alegre con otro por su bien. *ANG.* Thats sheweth him self to be glade for the good luck that is happend to him or another. { *Tact. lib. 17.* Et proximi milium gratabundū respondent. [*Linus lib. 7. ab urb.*]

Gratanter, aduerbium, Gratulor, Iulius Capitolinus in Macrino. Mortem Antonini Senatus gratanter accepit.

Gratulor, aris, ri, Grator, gratulationem facio, lætor. { *צדק* *berēch.* *אמור.* *GALLIC.* Dire & monitèr qu'on s'esouir du bien & prosperite aduenue. *ITA.* Rallegrarsi, congratularsi. monstrare di rallegrarsi del bene di alcuno. *GERM.* Froctoen froctend. *HISP.* Alegre se con otro por su bien y gozar se de algun bien. *ANG.* To shew him self glade for the luck that is happend him self or another. { Triplicem fere habet constructionem. Interdum enim absolute ponitur sine aliquo casu à tergo. *Ouid. 3. de Arca am.* Prisca iuuent alios, ego nunc me denique natum Gratulor. Interdum solo datiuo contentum est. *Trebonius Cic. lib. 12.* Itaque tibi (quod vere facere possum) libenter quoque gratulor. Nonnunquam etiam accusatiuum habet cum datiuo. *Cic. 2. Verr.* Appellat hominem, & ei voce maxima victoriam gratulatur. [*Ouid. Eleg. 8. lib. 1. Tristium.* Totā tibi mente minique gratulor, ingenium non latuisse tuum. *Plant. Capt. sc. 2. a. 3.* Gratulatur mihi cantrem. *Idem.* Vix ex gratulando eminebam, & apud *Linus lib. 6. dec. 4. & 5. dec. 5.* Habet accusatiuum cum datiuo.] Inuenitur etiam aliquando cum solo accusatiuo, ita tamen vt datiuus subaudiatur. *Terent. in Eunuch.* Salutant, ad cœnam vocant, aduentum gratulantur. Conuertitur aliquando accusatiuus in ablatiuum mediante præpositione. *Cicero Lentulo.* Quod mihi de nostro statu, & de Milonis familiaritate, de leuitate & imbecillitate Clodij gratularis, minime miramur. [*Etica Linus anted. lib. 5. dec. 5.*] Interdum etiam sine præpositione. *Cælius Cic. lib. 8.* Gratulor tibi amicitie viri mediis fidius optimi.

¶ Aliquando significat, pro re bene gesta gratias diis agere, quæ admodum triumphantes solebant, qui equis albis, currūque aurato in Capitolium vecti, Ioui pro felici rerum successu taurum immolabant, quod Græci dicunt, *ἱεραία θύειν.* *Ennius in Hecuba.* Iupiter tibi summe, tandem male re gesta gratulor. *Lin.* Triumphantes in Capitolium ascendebant, Ioui Optim. Maxim. cæterisque diis gratulari. ¶ Huius compositum est Congratulor.

Gratulatio, onis, Testatio gaudij ob felicem successum. { *צדק* *berēch.* *אמור.* *GALLIC.* La ioye qu'on meine du bien & prosperite auenu aux autres ou à nous. *ITA.* Rallegramento, allegrezza, congratulatione, il rallegrarsi di prosperite auenuta à suoi ò ad altri. *GERM.* Froctoenung/ gluctunshung. *HISP.* Aquella obra de alegrarse con otro. *ANG.* A reioicing in ones behalf. { *Cic. Asic.* Mihi facta statim est gratulatio. *Idem 2. Verr.* Nuntiatu mihi, maximam gratulationem huic esse factam.

¶ Aliquando significat lætam supplicationem & gratiarum actionem, *ἱεραία θύειν,* quæ à Senatu nomine alicuius Imperatoris, qui rem in bello feliciter gesserat, ad omnium deorum templa solet decerni. *Cic. in Cæcil.* Cæteris semper bene gestis, mihi vni conseruata Reip. gratulationem decreuistis. *Idem ad Brutum.* Sed tamen tam recenti gratulationi, quam tuo nomine ad omnium deorum templa fecimus, &c.

Gratūbundus, Valde gratulans. { *צדק* *mebarēch.* *אמור.* *GALLIC.* Qui s'esouit ou monstre signe de s'esouir de sa prosperite ou de celle d'autrui. *ITALIC.* Che ha lieto del ben auenuto à se ò ad altri. *GERMANIC.* Hestig froctend. *HISPANIC.* El que mucho se alegre con otro por su bien. *ANGLIC.* Thats reioices gratis for the good luck that os happenes to him self or another. { *Gel. lib. 3. c. 35.* Quinque populus gratulabundus flores vndique in cania ceret &c.

GRAVIDI, a, uis, Proprium nomen mulieris Neapolitanæ vnguentariæ, ac maleficæ, quam *Horat.* in *Epod.* Gaudiam nominauit.

GRAVCA, s, v, m, Caucasum montem nominarunt Scythæ, quod illorum lingua significat niue candidum. { *GERM.* Ein schneeberg Scythiæ in Asia getegen. { *Autor Plin. lib. 6. c. 17.*

GRATIONARIUM, Oppidum est Germaniæ, apud *Ptol. lib. 2. c. 12.* Vulgò *Bambert.*

Grāuis, & hoc graue. Significat ponderosum, quod scilicet suapte natura deorsum fertur, leuis, qui sursum fertur. { *צדק* *chabād.* *אמור.* *GALLIC.* Pesant, facheux, graue. *ITAL.* Grane ponderosa. *GERM.* Schwär/gewichtig. *HISPANIC.* Cosa grane, molesta y pesada. *ANG.* Heauie of weight. { *Virg. primo Georgic.* Vomis & insecti primum graue robur aratri. [*Ouid. 13. Metam.* Onerosa grauisque Pelias haicta. *Idem Eleg. 1. lib. 4. Trist.* Indocili numero cum graue mollit opus. *Plant. Pseud. sc. 1. a. 3.* Si quispiam det cui manus grauior sit, (id est pecuniam adferat.)

¶ **Grāuis** vulnere. (i. tardus.) *Virgilius & Velleius.* *Idem Linus lib. 6. dec. 4.* ¶ **Grāuis** valetudo & perprospera, opponuntur. *Sueton.*

cap. 31. ¶ Per translationem dicitur. [Grauis fructu vitis apud *Quintilianum* (id est grauida, ut infra loquitur *Ovidius* in *Grauidus*. Im orbis grauis, senectus grauis, id est, molesta quoniam qui molestiam ex senectute, morbo, ceterisque huiusmodi sentiunt, quasi onere intolerabili premuntur, quod cupide velint deponere. *Amis, Bapic, xos ruc.* *Cicero* in *Catone*, Quod nunquam senectutem tibi grauem esse senterim. [Graue, id est, molestum. *Ouid. Eleg. 3. lib. 3. Trist.* At tibi qui transis, ne sit graue dicere. *Ibidem Eleg. 1.* Dicite lectores, si non graue, qua sit eundem: *Idem Eleg. 6. lib. 4. Trist.* Lamque parum firmo me mihi ferre graue est.]

¶ Grauis item accipitur pro constanti & seверо, quadamque autoritate & grauitate praedito, quod Graeci dicunt. *σπουδω.* ¶ *יִרְאָה* jakkir *יִרְאָה* mehbadh. **GALLICE.** Modeste graue. **ITALICE.** Modeste graue. **GERMANIC.** Ernsthaftig standhaftig. **HISPANIC.** Modesto no liuiano. **ANGLICE.** Age and modest. ¶ Quae significatio inde ducta est, quod quemadmodum grauia & maiora onera non facile loco mouentur, ita homines seueri & constantes nec minis, nec precibus ab aequitate auelluntur. *Cic. de Orat.* Vir autoritate grauis. *Idem* alibi, Vir prudens & grauis, *Idem* in *Hortensio*, Quod enim aut *Herodoto* dulcius, aut *Thucyde* grauius?

¶ Variis aliis modis dicitur graue, sed ad hos reduci possunt. Nam ponitur pro pernicioso, acerbis, nocente. *Cicero. 3. Officior.* Magnum illud bellum, & grauem aduersarium imperij sustulissent. [*Ouidius Eleg. 3. lib. 1. Trist.* Stella grauis nobis lucifer ortus erat.

¶ Item graue vulnus: *Oui. Ele. 1. lib. 5.* Acceptoque graui vulnere flere veras. *Ouid. Eleg. 8. lib. 4. Trist.* Curriculo grauis est facta ruina meo.]

¶ Pro forti & robuito. ¶ *Πῆχθαζακ. ιο. xuec.* ¶ *Virgil. lib. 5.* Prima patres ineunt grauius certamina remis. Pro grandauro. *Idem 5. Aeneid.* Hic grauis Entellum dixit castigas Acestor. ¶ Pro solido, firmo, constante *σπουδω. εἰς. Cicero libro 1. Officior.* Ut iam sunt alia grauiora, atque meliora, tamen nos studia nostra naturae regula metimur.

¶ Pro tristi. *Virg. lib. 8.* Grauiore ne nuntius aures vulneret. ¶ *Es* graue a Romanis dicebatur *es ru de,* & quod non erat signatum: idcirco quod non numero, quema dmodum hodie, sed pondere in solutionem cederet. *Lin. lib. 4.* Patres bene coepam rem perseveranter tueri, conferre ipsi primi: & quia nondum argentum signatum erat, *es* graue plautris quidam ad *ararium* conuehentes, speciosam collationem faciebant. Pro eodem etiam *es rude* dicitur a *Plin. lib. 33. c. 3.* Seruius, inquit, rex primus signauit *es* antea rudi vfos Romae *Remeus* tradit [*Cornel. Tacit. lib. 1.* Tenuia graui coeno.] ¶ Pro necessario. *Lucil. li. 29.* Habeasque animo, mihi admodum causam grauem fore, quae me ab illo commodo abducat tuo.

¶ Pro pleno. *Virg. 1. Aeneid.* Tum pietate grauem ac meritis si forte virum quem conspexere, silent.

¶ Pro fecundo, & frugifero. *Virg.* Quid labor aut benefacta iuuant? quid vomere terras Inuertisse graues?

¶ Pro multo. *Varro apud Nonium.* Vbi graues pascantur & alantur pauonum greges. *Sallust. lib. 3.* Coepit per omnem prouinciam graue pretium fructibus esse. ¶ Pro amaro, *Var.* Quiquitibus, ut citat *Nonius* Absinthium vt bibam graue & castoreum.

¶ Nonnunquam etiam pro grauida. *Virg. 1. Aeneid.* Donec regina sacerdos Marte grauis, *Idem Est.* Non inueta graues tentabant pabula foetas.

[Grauiusculus, a, um. *Gell. cap. 11. lib. 1.* Sensim grauiusculum sonum inspiraret.]

Grauius aris, Pondus, ponderositas. ¶ *חֲבֵדָה* chobedh. *Βαρος* Bapic. **GAL.** Pesanteur, grauire. **ITALICE.** Grauezza, peso. **GERM.** Schwere. **HISP.** Graueza, pesadum bre y molestia. **ANG.** Heauy, senesse, weigins, se. ¶ *Cic. 1. de Nat. deor.* Tanta contentio grauitatis, & ponderum, *Idem de Fato,* Atomos grauitate & pondere moueri.

¶ Accipitur & pro constantia, & seueritate, quam Graeci *σπουδω* vocant. ¶ *יִרְאָה* eaber. **ANG.** Sagenesse, discreti esse. ¶ *Cic. Att.* Tu cum Sexto, seruasti grauitatem eandem quam mihi praecipis. *Idem 1. Offi.* *Catoni* incredibilem tribuit natura grauitatem. ¶ Grauitas morbi, id est magnitudo apud *Cic. de Nat. deor.* ¶ Grauitas caeli, id est, intemperies aeris. *Idem Aut.* Corpore vix sustineo grauitatem caeli huius.

Grauitas, Molestia, aegre. ¶ *Βαρος* Bapic. **GAL.** Griefuement, grauemet. **ITA.** Grauemene, molestamente. **GERM.** Schwartich/vast ubet **HISPAN.** Graue y pesadamente. **ANG.** Grenoullie. ¶ *Sallust. in Cic.* Grauitas & iniquo animo pateret maledicta tua, *M. Tulli, &c. Cic. de Aru. respon.* Id grauitas equidem, sed aliquanto leuius ferebam, quod, &c. ¶ Accipitur item grauitas, pro constanti, seueritate, & cum quadam autoritate. *Cicero de Orat.* *Thucydides* res gestas narrat grauitas, sane, & probe. ¶ Interdum etiam pro valde, siue vehementer. ¶ *Γῆρας* melid. σφδρα. ¶ *Caelius Plinio*, vt citat *Nonius*, Placere occcepit grauitas, postquam est mortua. *Cicero in Cass. in.* Si me meis ciuibus suspectum tam grauitas atque insensum viderem, &c. Sic grauitas aegrotare, id est, vehementer, & periculose apud eundem *1. 1. Offi. & 1. 2. de Fin.* [¶ Grauiissime opinari de aliquo. *Suet. in Aug. c. 67.*]

Grauedo, inis, Capitis morbus qui humor crassior ex cerebro in nares decumbit, caque claudit, vocem obtundens, & tussim siccam mouens. ¶ *καρπυζα.* **GAL.** Pesanteur de teste, destillement de cerueau, cararre. **ITA.** Pesamento di testa, distillazione, freddore. **GERM.** Ein stuf des haupt so das schwart macht/der pfusel. **HISP.** El romadizo. **ANG.** Heauynesse or dizziness of the head, a murre or destillation of the brayne. ¶ *Cel. lib. 4. c. 2.* Aliud a destillatione malum, quauis non multum distans, grauedo est. Hae nares claudit, vocem obtundit, tussim siccam mouens sub eadem salsa est salua, sonant aures, venae mouentur in capite, turbida vrina est. Hae omnia *καρπυζα* vocat *Hippocrates*: nunc video apud Graecos in grauedine hoc nomen seruari, destillatione, *καρπυζα* appellari. *Plaut. in Afinar.* Quod illa autem similer quasi grauedo profuatur: hoc ne sic faciat tu labellum abstergas. *Cic. Att. lib. 16.* Grauedini, quae so, omni ratione subueni. *Plin. lib. 23.* Grauedinem enim capiti morbumque lethargicum faciunt. [*Suet. in Aug. c. 8.* Grauedine tentari.]

Grauedinosus, sa, sum, Qui grauedine infestatur, quique ad eum mor-

bum est procliuor. ¶ *καρπυζα, καρπυζα.* **GAL.** Qui est subiect & coustumier d'auoir pesanteur de teste, cararreux. **ITALIC.** Soggeto a pesamento di testa. **GERMANIC.** Pfnushtig. **HISP.** Cosa arromandizada, que siene peso de cabeza. **ANG.** That hath an heauie head, that hath murre or poze. ¶ *Cic. 4. Tuscul.* Itaque dicimus quosdam grauedinosos, quosdam torminosos non quia iam sint, sed quia saepe sint. *Plin. lib. 8. cap. 13.* appellat eruum grauedinosum, quod bubus in pabulo grauedinem facit.

Graueolentis, omnigen. Quod male olet, quod grauem habet odorem. ¶ *ῥῶδ βοῆς ch pda namak* *δουδου.* **GAL.** Qui sent fort, qui sent mal. **ITA.** Che ha cattiuo odore. **GERM.** Ubet riechend/vel stindend. **HISP.** El que hiede de la boca. **ANG.** That hath a strong stinking sauour. ¶ *Virg. 4. Aeneid.* ad fauces graueolentis Auernei. *Plin. lib. 27. c. 8.* Graueolentibus foliis.

Graueolentia, z, Grauis odor. ¶ *ῥῶδ βοῆς ch* *καρπυζα* *σφακανα ch* *pd mak.* *δουδου.* **GAL.** Mauuaise odeur, mauuaise senteur. **ITA.** Puzza, lezzo. **GER.** Ein starker böser geschmad. **HISPAN.** Hedor de la bocca, mal olor. **ANGL.** A strong stinking sauour. ¶ *Plin. lib. 20. c. 9.* Syluestris, siue craticae brassicae effectus multo plus laudat *Caro*, adeo vt aridae quoque farinam in olfactorio collectam, vel odore tantum naribus raptis, vitia earum, graueolentiamque sanare affirmet.

Grauo, uas, Onero, siue graue reddo. ¶ *חֲבֵדָה* hiehbhdh. *καρπυζα, Capuza.* **GALLI.** Greuer, charger. **ITA.** Grauare, caricare. **GERM.** Beschwaren/ betestigen. **HISP.** Agrauiar, hafer pesado a otro. **ANG.** To grieue, to burden to lode. ¶ *Cic. 2. de Diuin.* Iam vero temper viridis, semperque grauata *Leniscus* triplici solita grandescere saetu. *Lin. 25.* Grauatibus omnibus vino somnoque. Caput grauatum, hoc est, grauedine laborans. *Col. lib. 6. c. 9.* Signa febucitantis, manantes lachrynae, grauatium caput, oculi compressi. ¶ Interdum grauare accipitur pro molestia afficere. *Virg. 2. Aeneid.* Nec me labor iste grauabit. ¶ Nonnunquam etiam pro grauius & molestius aliquid reddere. *Quid. 5. Tristium, l. 11.* At tu fortunam, cuius vocor exul ab ore, Nomine mendaci parce grauare meam. ¶ Huius composita sunt, Aggrauo, Degrauo, Ingrauiuo, & Praegrauo: De quibus *sua locis.*

Grauo, ris deponens Molestor, offendor. ¶ *יִרְאָה* jarkh. *Βαρωπιμα, δουροσφα.* **GAL.** Estre greue, faire a regret & enuuy. **ITA.** Aggrauarsi, hauere a male. **GERM.** Sich beschwaren/ ein verdruß haben/ mit beschward etwas thun. **HISP.** Ser graue, haerse pesado. **ANGLIC.** To be grieued. ¶ *Plaut. in Trinum.* Non grauo or. Faciam ita vt vis. *Idem in Rud.* Cur tu aquam grauare amabo quam hostis hosti commodat? *Cic. de Amic.* Ego vero non graueret, si mihi ipse confiderem. *Lin. 1. ab Vrbe.* Minus tamen plebs grauabatur se templa deum exedificare manibus suis.

¶ Grauari, cum accusatio. *Quint. 11. c. 2.* Quae si quis grauabitur, non rationi defuerit sed oneri. *Lucan.* Romanos odere omnes, dominosque grauantur, hoc est grauiter ferunt dominos. ¶ Est etiam grauo verbum passiuum a verbo Grauo: vt, *Leniscus* triplici saetu grauato, apud *Cic. 2. de Diuin.*

Grauat, particip. ¶ *Βεβαρωμενος, δουροσφα.* **GAL.** Greue, charge, qui fait quelque chose a regret. **ITA.** Grauato, carico, huomo che fa alcuna cosa mal volentiere. **GERM.** Beschward. **HISP.** Agrauiado, que haze alguna cosa con peso. **ANGLIC.** Greiued, burdeined, loded. ¶ *Plaut. in Rudente.* -nam vox me Precantum huc foras excitauit, bonam atque obsequentem deam, atque aut grauatam Patronam exequantur, benignamque multum. Id est, quae ex animo facit, quod ab ea petitur, non inuita, aut aegre.

Grauate, aduerb. Inuitè, non libenter, cum molestia, aegre. ¶ *בְּרָצוֹן לָא* *lo* *beratsion.* *αυουσιος, δουροσφα.* **GALLIC.** A regret. **ITALIC.** Grauoamente. **GERM.** Mit beschward/ un willigtich/ ungerm. **HISPANIC.** Grauamente. **ANGL.** Greuoullie. ¶ *Plaut. in Bacch.* Quam grauate pater dedit, id est quam aegro animo & inuito. *Cic. pro Balbo.* Qui erranti comiter monstrant viam, benignè, non grauate. *Idem lib. 2. Off.* Grauate ille primò: quid multa? impetrat.

Grauatim, aliud aduerbium grauate, *αυουσιος.* *Lin. 1. ab Vrbe.* Haud grauatim socia arma Rutulis iunxit.

Grauesco, fcis, Grauis fio, onero. ¶ *חֲבֵדָה* chabadh. *Βαρωπιμα, βαρωπιμα.* **GAL.** Deuenit pesant, se rengreger, s' appesantit. **ITA.** Aggrauarsi, farsi graue. **GERM.** Schwart werden. **HISPAN.** Haerse pesado. **ANGLIC.** To waxe heauie. ¶ *Virg. lib. 2. Georg.* Nec minus interea saetu nemus omne grauescit, id est, oneratur. *Plinius lib. 11. cap. 41.* Cameli lac habent, donec iterum grauescant, hoc est, grauidae fiant & praegnantes. Valeudo grauescit, id est, grauior fit. *Tacit. lib. 1.* Hae atque talia agentibus grauescere valeudo Augusti. *Idem lib. 14.* Malis publicis in dies grauescentibus. ¶ Hinc Aggrauesco, & Ingrauesco, de quibus *sua loco.*

Grauidus, a, um, Onustus, grauis. ¶ *חֲבֵדָה* chabedh. *βρωπιμα, βρωπιμα.* **GAL.** Plein & pesant. **ITALIC.** Carico di peso. **GERMANIC.** Schwart/ betestiget. **HISPAN.** Cosa pesada. **ANGLI.** Burdened, heauie. ¶ *Plaut. in Trucul.* Neui qui manus attulerit steriles intrò ad nos, Grauidas foras exportet. Sed hoc translaticium est: proprie enim mulier dicitur grauida, quae iam concepto saetu grauatur. ¶ *חַרְחָה* harah. *βρωπιμα, βρωπιμα.* **GAL.** Gros ou grosse, preings. **ITALIC.** Grauida. **GERM.** Schwangere oder tragende frau. **HISPAN.** Muger pezada de preñez. ¶ *Plautus in Amphitr.* Et quum te grauidam & quum te pulchre plenam aspicio, grauedo. *Cicero pro Cluent.* Quum mulier esset grauida, & iam appropinquare partus videretur. Alius grauida. *Ouid. 2. Amor. Eleg. 14.* Si *Venus* *Aeneam* grauida temerasset in aluo, *Casarius* tellus orba futura fuit. *Plautus Amphitr.* Ex concubitu grauidam feci filio. *Terenius Andr.* Iamprimum haec se è *Pamphilo* grauidam dixit esse: inuentum est fasum.

[¶ Sic per translationem Grauida vitis, dicitur quae fructu grauis est (vt supra in Grauis loquitur *Quintius*.) *Ouid. 3. Fastor.* Et grauidae munera vitis amas.]

Grauiditas, tatis, Praegnatio, conceptio. ¶ *חַרְחָה* herajon *חרון* heron. *אומ.* **GALLIC.** Grosseffe, engrossissement de femelle, portee. **ITALIC.** Grauidexza, ingrossamento di donna. **GERM.** Schwangerheit. **HISP.** Preñez. **ANGL.** Greatness with chylde or younge. ¶ *Cicero primo de Nat.*

Natura Deor. Ipse sol mundum omnem sua luce compleat, eoque luna illuminata grauiditates, & partus affectat; maritantesque gignendi.

Grauidō, das, proprie est mulierem grauidam reddo: quamuis etiam ad alia transferatur. **Ἰνδῆ** hebbār. ἰνδῆ ὠνοῖα. **GAL.** Engrossir vne femelle. **ITA.** Ingravidare. **GERM.** Schwanger machen. **HISP.** Empeñar. **ANGLIC.** To mak great with chylde or younge. **Cic. de Natur. Deor.** Quippe quæ grauidata seminibus omnia pariat, & fundat ex sese. **Cælius in Tyche translatæ,** Per mysteria hic te inhonestè grauidauit probro, id est, onerauit.

Grauidari, grauidam fieri. **In Epitome Sext. Aurelij Victoris in Adriano,** Huius vxor Sabina dum proprie iniuriis feruilibus afficitur ad mortem voluntariam compulsâ, quæ palam iactabat, quàm immane ingenium pertulisset, & elaborasse ne ex eo humani generis perniciēs grauidaretur.

Grauidōquus, Grauitè loquens. **δευλογοῦς.** Inde grauidōquentia. **δευλογοῖα.**

Grauidastellus, Senior, à grauitate dictus, ut **Festus placet. Plaut. in Epidico,** Sed quæ est hæc muliercula, & ille Grauidastellus, qui venit? Quidam legunt rauastellus, à rauo colore.

GRAVICAE, **Prolemaeo,** Hetruriz castellum est in Tuscia, quod hodie **Montem altum** vocant: ita dictum ab aeris grauitate. **Virg. 10. Æneid.** Et Pyrgi veteres, intemptatæ que Grauicæ.

[Graxis. Plaut. Prolog. A. in. Caue modo ne graxis, (i ne minimum sonum edas. **P. sfferat** si sic ibi legendum opinatur, vel certè **γρηξας. Lambinus** contra gratis legendum contendit.)

Grægāis, Gregarius, Gregarim, **Vide GREX.**

GRÉSINVS, γρησινος. Vibs Chersonesi, **Scyth.**

GRÉS TONIA, γρηστωνια, regio Thraciæ iuxta Macedoniam, à Gresto quodam dicta, à grestones gentile, **Vide Galtronia.**

GRÉSUS, **Vide CRADIOR.**

GREX, gregis, Differt ab armento, teste **Valla lib. 4. cap. 24.** quod grex minorum animalium sit congregatio, vt ouium, porcorum, caprarum, **Ἰνδῆ** hebbār **Ἰνδῆ ἰσον. ἀγία, πῆμον.** **GALLIC.** Troupeau de bestes. **ITAL.** Gregge, greggia. **GERM.** Ein schar, ein herd. **HISPANIC.** Grey à manada, rebano, coms de ouejas à cabras. **ANGLIC.** A flock of bestes. **Armentum** maiorum, vt camelorum, bouum, equorum. **Ouid. 4. Meta.** Mille greges illi, totidem que armenta per herbas Pascebant. **Virg. 3. Georgic.** Hæc factis armentis superat pars altera curæ, Lanigeros agitare greges, hirtasque capellas. Inuenitur tamen quandoque grex de maioribus dici, vt de bobus, equabus, & similibus: sed tunc fere habet adiunctum nomen adiectiuum, aut genitiuum determinantem, aut potius detorquentem eius significationem ad rem aliquam, pro quasi solum positum esset non ita aptè acciperetur. **Virg. 1. Eclog. 6.** Aut aliquam in magno sequitur grege. Vbi adiectiuum magno, efficit vt grex accipiatur, pro armento. Sic **Horatius**, quum vellet significare bouum armenta, dixit Greges mugientium. **[Et Suetonius in Cæsar. cap. 81. & in Nerone. cap. 22.** Greges equorum dixit.] Item **Cic. Philipp.** Cædit greges armentorum, reliquique pecoris quodcumque nactus. **Idem 3. Verr.** Præterea greges equarum eius istum abigendos curasse. Ex his exemplis omnino dicendum videtur gregis appellationem generaliore esse, quàm armenti. Hoc enim de maioribus duntaxat animalibus dicitur: illud autem solum ponitur fere de minoribus: cum adiuncto autem, etiam de maioribus. * **Dux** grex pro Tauro. **Ouid. 1. de Arte 65. de Europa.** Hanc tamen impleuit vacca deceptus acerna **Dux** gregis: & partu proditus author erat.

¶ Neque solum pro quadrupedum congregatione, verum etiam pro auium, atque adeo ipsorum hominum multitudine accipitur. **Horat. 1. Epist. 3.** Ne, si forte suas repetitum venerit olim **Grex** auium plumas, moueat cornicula risum **Furtiuus** nudata coloribus. **[Plaut. in fin. Pseud.** Si vultis approbare hunc & fabulam. **Idem in prolog. A. in.** **Grex** & gregis dominus: (de mimis & histronibus. **Idem in fine Capti.** **Grex** loquitur. **Item** Princeps Gregis, (id est, puerorum ludentium.) **Suet. in Calig. cap. 58.**

¶ **Item** de globo militum. **Linius 8. ab urb. Grege** facto venientes hostes. **[Plaut. in Aulul. [si. 3. a. 3.]** Etiam introduce, si vis, vel gregem venalium **Terent. in Eunuch.** Vnum etiam hoc vos oro, vt me in gregem vestrum recipiatis. **Idem in Heaut.** ancillarum gregem **Ducunt** secum. Sed hæc significationes impropriz sunt, & translatiæ.

* **Transfertur** & ad inanitata. Nam **Plautus** greges virgarum dixit **in Pseud.** Ianios inde accersam duo cum tintinabulis: Eadem duo greges virgarum inde vimearum adegero, Vt hodie ad litationem huic suppetat satis Ioui.

Grego, as, A Grex deductum, colligo, congreco **Ἰνδῆ ἰεγ.** **ANC.** To gather into flocks. **Ἰ** Huius tamen composita magis in vlu sunt, vt **Aggrego,** **Congreco.** **Disgrego,** que vide suis locis.

Gregariū, ria, rum, Quod est ex grege. **Ἰνδῆ ἰεγ.** **GALLI.** Du troupeau, de la troupe. **ITA.** Di grege. **GERM.** Auf der schar, gemein oder gesamt. **HISPAN.** Cosa de manada. **ANGLIC.** Of the flockes. **Ἰ** vt **Gregarius** bos, qui adhuc in grege pascitur, nondum iugo dominus. **Gregarius** miles dicitur, non electus, sed tumultuarie vndecunq; collectus **Cic. pro Plancio,** At id etiam gregarij milites faciunt inuiti. **Sallust.** Deinde multi memores Syllanz victoriæ, quod ex gregarijs militibus altos Senatores videbant, alios ita diuites, vt regio victu atque cultu vitam agerent. **Colum. in Præfat. lib. 6.** Gregariorumque patiorum velut minutam professionis suæ disciplinam constantissimè repudialle.

Gregalis le, Quod ex eodem grege est. **Ἰνδῆ ἰεγ.** **GALLIC.** Qui est du troupeau. **ITA.** Di vno istesso grege, di vna istessa razza. **GERM.** Auf der schar, gebrend zu der schar. **HISP.** Cosa rebanada y de un mesmo grey. **ANG.** Of the same stock. **Ἰ** **Verr. lib. 2. de Re rust.** Equi boni futuri signa sunt, si cum gregalibus in pabulo contendit in currendo. ¶ Dicitur quoque de hominibus, & ponitur pro sociis & sodalibus, id que fere in deteriorem partem. **Cic. pro Domo sua,** An vt crudelium tyrannum? quod vos **Carilinæ** gregales dicere solebatis. **Idem pro Archia,** Nec **Clodius,** nec quisquam de gregalibus etus aut consiliariis.

[Gregale testorium. **Senec. Epist. 87.**

Gregam, aduerbium. Per greges, id est, coniunctum simul, vnâ. **Ἰνδῆ ἰεγ.** **GAL.** Par troupeaux, & bandes. **ITAL.** Ag. egi. **GERM.** Schafschick. **Ἰ** **imit** aussen oder scharen. **HISPA.** Derebano entredano, à manadas. **ANG.** By flockes. **Ἰ** **Verr. lib. 4. de ling Lat.** Merula quod mera, id est, sola vel tetra: contra ab eo graculi, quod gregatim. **Plin. lib. 8. c. 5.** Elephanti gregatim semper ingrediuntur. ¶ **Transfertur** etiam ad homines quendammodum & nomen grex, à quo deriuatur. **Cic. 7. Verr.** Vides cives Romanos gregatim contentos in latomias, &c.

Gremium, ij, **Ἰνδῆ ἰεγ.** **GAL.** Le giron. **ITALI.** Grembo, seno. **GERM.** Die schoß. **HISP.** El regazo. **ANGLI.** The lappe, the space betwene the thighs. **Ἰ** Est inter complexum femorum feminumve, in quo complexu mulieres concipere solent: Differt autem à sinu: quoniam sinus est intra pectoris brachiorumque complexum, vnde sinus vestium quales erant tunicæ Romanorum. **Litora** quoque curpa, & quasi brachijs mare amplectentia, sinus vocamus. Et per translationem gremium terræ appellamus, quum semen suscipit, conceptumque retinet, quasi viuentem ferum postea parturâ. Quare quum lactantur infantes, ad sinum adiuuentur, pueri vero iam facti à sedentibus matribus, vti que quum illis blandiuntur, ad gremium accipi solent: vt **Cicer. de Clar. Orat.** Filii, in gremio matris educatus. **Virg. 1. Æneid. de Cupidine** sub imagine pueri **As. an.** Hæret, & interdum gremio fouet infans **Dido:** Quin etiam matres nutrites, ve quum super genua collocant infantem, aut extremis vestibus repositum, & ad vterum vsque sublato gestant, in gremio inagis, quàm in sinu tenere aut gestare dicuntur. **Vt idem de eadem,** & forum gremio **Dea** tollit in alios **Idalie** lucos. **[Caull. de Cim. Beren. et Veneris casto** collocat in gremio.]

¶ **Gremia,** furculi aridi & minuti. **Vlp. L. 55. De legat. & fideicommissi. lib. 32.** Sed si voluntas non refragatur, & virgule, & gremia, & sarmenta, & superamenta materiarum conturbentur. **Colum. lib. 12. cap. 15.** Mustum in vasa defrutaria deferemus, leuisque primum igne ex tenuibus admodum lignis, quæ **Gremia** rusticij appellant. Hinc arbores **Gremiales,** quæ furculos illos suppeditant, & vnde **falciculi** componuntur. **Vlp. L. 7.** Soluta matre **Puto** autem si arbores cæduntur, vel **gremiales** dici oportere in fructu cadere.

Gripus, phi, **Ἰνδῆ ἰεγ.** **GAL.** Vne question ou propos obscur, difficile à soudre. **ITALIC.** Questione à sentenza difficulta da soluer. **GERM.** Ein neß; item, ein verbognne vnd verwirret redt in ratera schen. **HISP.** Questio à sententia obscura, difficult de declarar. **ANGLIC.** An intricate question, a riddle. **Ἰ** Rete, sagena, Item ænigma, hoc est, sermo ita implicitus atque intricatus, vt facile dissolui non queat. **Gell. lib. 1. c. 2.** Alioquin id genus **griphos** neminem posse dicere, nisi se, dissoluere.

Groma, Genus machinulæ est, quo regiones agri cuiusque cognosci possunt, quod genus **Græci** dicunt **γρομα.** **Ἰ** **apud Non.** **Groma** scriptum est, in eadem significatione, de qua infra. Hinc **Gromaticus,** a, um, quod ad **Groma** pertinet. **Hyginus** scripsit librum **Gromaticum,** in quo castra merandi & loca opportuna in bello capiendi rationem tradidit.

GRONII, Hispaniz **Tarraconensis** populi sunt ad **Durium** amnem, quorum meminit **P. imp. Metela** lib. 3.

Grossus, ssi, masculini vel femini gen. **Ficus** immatura. **Ἰνδῆ ἰεγ.** **GALL.** Vne figue qui n'est encore meure, figue sauuage, qui ne parvient à maturité. **ITA.** Fico che non si matura mai. **GERM.** Ein vnreife figgen. **HISP.** Figo aun no manduro. **ANG.** A greene figge not yet ripe. **Ἰ** **Plin. lib. 13. c. 7.** **Grossus** eius non maturefcit. **Cels. lib. 5.** **Grossi** in aqua cocti. **Plin. lib. 15. cap. 18.** **Deprehensæ** que in his hyeme grossi, **Idem lib. 23. c. 7.** **Crudæ** grossi verrucas tollunt.

Grossulus, diminut. **Ἰνδῆ ἰεγ.** **GAL.** Petite figue qui n'est encore meure. **ITA.** Fico picciolo non maturo. **GERM.** Ein kleine vnreife figgen. **HISP.** Pequeno figo aun no maduro. **ANGLIC.** A litle vnripe figge. **Ἰ** **Colum. de arboribus, cap. 21.** **Sivoles** ficum, quauis non natura, seram facere, quum grossuli minuti erunt, fructum decurrit. **Sic lib. 5. cap. 10.**

Grues, Aues minimè foliagæ, quæ non sese segregant, neque quum volant neque quum paleuntur à sono vocis ita dicunt. **Ἰνδῆ ἰεγ.** **GAL.** Vne grue. **ITA.** G. u. **GERM.** Kranich oder tren. **HISPAN.** La grulla. **ANGLIC.** A crane. **Ἰ** **Excubias** nocte diuidunt, capite subter alam condito dormiunt, alternis pedibus insistentes. Volantes autem ordine quodam, **Y** literam faciunt: quod **Palamedem** primum deprehendisse ferunt. **Vnde** & **Palamedis** aues appellantur à **Martiale**, **Tur** babis (inquit) versus, nec litera tota manebit, **Vitam** perdidit si **Palamedis** auem. **Virg. lib. 1. Georg.** **Strymonis** dant signa grues, **Horat. 1. Serm.** - decerpta ferentes **Membra** gruis sparsi. **Mira** de gruibus habes **apud Plin. lib. 20. c. 3. & apud Cic. lib. 2. de Nat. deor.** [¶ **Grues** **Medicæ** præstantissimæ: **Gell. c. 16. lib. 7.**]

Gruo, gruis, grui, **Gruum** more sonitum edo; & de gruibus solis proprie dicitur. **Ἰνδῆ ἰεγ.** **GAL.** Grue, chanter comme la grue. **ITA.** Farla voce di gru. **GERM.** Die ein tranich schreyen. **HISP.** Cantar la grulla. **ANG.** To crie lyk a crane. **Ἰ** **Congruo,** pro conuenio, **Terent. in Heaut.** Concede hinc domum, ne nos inter congruere sentiant, id est, concordare. ¶ **Hinc** etiam deducuntur, **Cōgruus,** a, um, & **verbum** ingruo: quorum significationem vide suis locis.

Grumma, mæ, **Mensura** quædam quæ flexæ viæ ad lineam dirunguntur, vt est agrimenforum & simidum. **Colum. apud Ennium lib. 17. c. 1. referente Nonio,** legitur grumam dirigere. ¶ **Hinc** fit verbum conipositum, **Degrumor,** de quo supra.

¶ **Grumus** item sunt loca media, in quæ directæ quattuor congregantur & conueniunt viæ **Nonius.**

[Grumio nomen **Bubulci,** in **Möstell. Plaut. sc. 1. a. 1.]**

Grumus, mi, **Terræ** collectio, minor tumulo, quem etiam cliuulum vocamus. **Ἰνδῆ ἰεγ.** **GAL.** Grumeau, petit mouceau ou amas. **ITA.** Mucchio, grumo, monticello. **GERM.** Ein hübel. **HISP.** El cerro, mota à menton de tierra. **ANG.** An hillok a mok hill. **Ἰ** **Colum. lib. 2. c. 18.** **Grumos** quos ad versuram plerunq; tractæ faciunt

erates, dissipabimus ira, vt necubi ferramentum scenifecz possit of- fendere. Grumus salis. Plin. lib. 33. c. 4. Torretur & cussi salis grumo, pondere triplici.

Grumulus, diminutiuum. & ad sp. plur. GAL. Petit grumeau, petit mou- ceau, ou amas grumille au. L. A. Muchietto. GERM. Ein kleins heuf- stein grund in einen ader. HISP. Pequeño cerro, mora o montom de tierra. ANG. A little hillocke, a clos of any thin & Plin. lib. 19. c. 6 Quidam vlpri- cum, & allium in plano feri verant, castellarumque grumulis imponi distantibus inter se pedes ternos.

Gründel, Veteres dicebant quod nos Grunnire. & γρουνίζω. GAL. Grondet, grongner comme les pourceaux. ITALIC. Far la voce del porco GER. Gschren oder rüchen als ein schwein. HISP. Grunir el puer- co. ANGLIC. To grun as swyne dooe. & Claud. lib. Annatum 15. vt citat Nonius, Grundibat grauitur pecus suillum. & Hinc Grundules La- res doctos accipimus quos Romulus constituisse dicitur in honorem serophae, quae triginta pepererat porcos. Cassius Hemina, Sus parit porcos triginta, cuius rei sanum fecerunt Laribus grundulibus [V i de Diomed. lib. 1.]

Gruntio, is, niui, & grunij, itum, proprium est vocis porcorum. γρουν- ιζω, νίζω. Plin. lib. 32. c. 2. Grunnire eum quum capiatur. Luuen. Sat. 15. Et cum remigibus grunnisse Elpenora porcis.

Gruntitio, us, & γρουνιτιος. GAL. Grongnement, grondement. ITALIC. Grunimento. GER. Das rüchten oder sauwegschrey HISP. Aquel grunido. ANG. The grunting of swyne. & Ch. 3. Tusc. Nec grunnitum audit, quum mactatur sus.

* Grus, huius gruis, masculini vel feminini gen. Auis nota. Vide supra Grues. & Grus est etiam machina ad subleuanda onera accommodata sic dicta quod in longum prominens, collum gruis referat: Graece γρουνις dicitur: cuius saepe sic mentio apud Viruuium. Labor in se ier- uis iuis. ff. de actio emp. & ven. ut. Qui per κατὰ σπυρον γρουνις descen- dere aut in cloacam demitti solitus esset.

Gryllus, li, & γρυνίλος. GAL. Vn gryllon ou crinon. ITALIC. Grillo. GERM. Ein muchheim/gressl. HISP. El gryllo animal conuido. ANG. A kind of locust. & Genus est locustae, simile cicadae. longioritamen corpore, vbi- que gentium pernicis agris retro ambulat, terram terebrat, & noctu strideret: vnde & nomen accepit. Plin. lib. 29. c. 6. Auribus prodest gryl- lus cum sua terra effossus, & illicitus. Magnam autoritatem huic ani- mali perhibet Nigidius, maiorem Magi: quoniam retro ambulet, ter- ramque terebrat, atridat noctibus.

GRYLLVS, Xenophontis Socratici filius, qui pro patria fortiter pugnas, honestam mortem oppetiit, multorum ob id encomiis celebratus. Auctor Aristoteles in Politicis.

GRYNĒVS, γρυνός, Dictione distyllaba, nomen est Cenzauri. Ouid. 12. Meta. Cumque suis Gryneus immanem sustulit aram Ignibus, & medium Lapithorum iccit in agmen.

GRYNIA Plinio, Straboni Grynium, γρυνία ἢ γρυνία Stephano, Oppidum est Myrinæorum in Aelide Asiae regione, Apollinis fano & perue- rusto oraculo nobile, a quo Apollo Grynæus, γρυνάιος dictus putatur. Vide Strab. lib. 13. & Plin. lib. 5. c. 30.

GRYNĒVS, aum, adiectiuum trisyllabum. γρυνάιος, Cognomen est Apol- linis iudicium, a Gryneio nemore iuxta Clazomenem Asiae ciuita- tem, in quo Apollo colebatur. Virgilius 4. Aeneid. Sed nunc Italiam magnam Gryneus Apollo: Italiam Lyciae iussere capessere fortes. Idem 5. Eclog. His tibi Grynei memoris dicatur origo. Seruius Gry- neum nemus est in finibus Aelidis, Apollini consecratum. Dictione est autem hoc nemus a Gryneio vicino oppidulo. De quo vide Strab. lib. 13.

Gryphes, γρυφες. GAL. Gryffons. ITALIC. G. i. si. griffoni. GERM. Gryffon. HISP. Gryphos. ANGLIC. Gryffons or gry- phes. & Qui & gryphi, animalia pennata, & quadrupedia: omni ex parte leones, alis tantum & capite aquilis similia, equis vehementer in- fecta. Virgilius Eclog. 8. Iungantur iam gryphes equis. Plin. lib. 10. cap. 49. Pegafos equino capite volucres & gryphas auris aduncitate rottri, fabulosos rottillos in Scythia, hos in Aethiopia. Idem lib. 33. c. 4. Aurum inuenitur in nostro orbe, vt omitamus Indicum, atq; a for- mnicis, aut gryphibus apud Scythias erutum. Singularis nominatiuus est Gryps, gryphis, vel gryphus, gryphi. Prioris iam dedimus aliquot exempla. Posterioris testimonium est apud Plin. lib. 7. c. 2. Sed & iuxta eos, qui sunt ad Septentrionem versi produntur Arimalpi, quos dix- imus vno oculo in fronte media infignes: Quibus aliudque bellum est circa metalla cum gryphis ferarum volucris genere, quale vulgo traditur, erucete ex cuniculis aurum, mira cupiditate & feris custo- dientibus, & Arimalpis rapientibus, &c.

[¶ Gryphos distinet, Gellius capite 2. libro 1. de capriunculis Dia- lecticis.]

Gryps, & γρυνός. GAL. Qui a le nez aquilin ou crochu. ITALIC. Colui che ha il naso aquilino. GERM. Der ein habichs nasen hatt. HISP. El que tiene la nariz corna à aquilena. ANGLIC. One that hath an hawked nose. & sine aspuratione. Dicitur qui nasum habet ad- ducum, fortassis a gryphorum similitudine, quos Graeci γρυνός vo- cant. Feruntur enim gryphes rottrum habere incuruatum in mo- rem aquilae.

G ante V

GV. In notis antiquorum genus G. V. grauis Valerius. GX grex.

Guberno, as, Proprie nauim rego. & κυβερνάω. GAL. Gouverner. ITALIC. Reggere, gouernare, amministrare. GERM. Ein schiff setzen oder regieren/ oder watten/ heryesben. HISP. Governar de regir. ANG. To gouerne, to guide. & Cic. Offi. Vt si naute certent quis eorum potissimum gubernet.

¶ Per translationem accipitur pro moderor, procuro, administro. & κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ. Cic. Curioni. Téque horter vt omnia gubernes, ac moderere prudentia tua. Idem Au. lib. 6. Sed hæc Deus aliquis gubernabit.

Gubernator, oris, Rector nauis, qui clauum, moderatur. & κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ. GAL. Gouverneur. ITALIC. Temonero, gouernatore, patron di naue. GERM. Ein steurman/ regierer/ verwalter. HISP. Governador e regidor. ANGLIC.

A gouernour, a guider. & Ci. de Senec. Gubernator clauu tenes sedet in puppi Idem 1. de Inuen. Nauis quæ scientissimo gubernatore vitur. Idem 7. Philipp. Quanquam non eges consilio, quo vales plurimum, tamen & summi gubernatores in magnis tempestatibus a vectoribus admoneri solent. & Senec. 1. 6. de Consol. ad Mari. Gubernatoris artem non ostendit secundus cursus. Gubernator equorum, Quintil. lib. 8. cap. 6. Translatio est, quum in rebus, animalibusve aliud pro alio ponitur: vt de agitatore, Gubernator magna contorsit equum vi. Cus- tos & gubernator Reipublicæ, Idem 7. Ver.

Gubernatrix, femininū. & κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ. GAL. Gouvernante. ITALIC. Donna che gouerna. GERM. Ein herrscherin/ regiererin. HISP. La gobernadora o regidor. ANGLIC. A gouernesse, or woman ruler. & Cic. 1. de Orat. Eloquentia gubernatrix ciuitatum.

Gubernatio, onis, Proprie de nauis directione dicitur: quamuis per translationem pro quauis administratione accipitur. & κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ. GAL. Gouvernement. ITALIC. Governamento, aquella obra de gouernar o regir. ANGLIC. A gouerning or ruling. & Cic. 4. de Fin. Et si in ipsa gubernatione negligentia nauis est euerfa. Idem 3. in Catil. Vix videtur humani consilij tantarum rerum gubernatio esse potuisse. [Senec. epist. 88. Gubernationem dixit, pro arte gubernandi.]

Gubernaculum, li, Clauus nauis, id quo nauis gubernatur, & regitur. & κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ. GAL. Le gouernail d'vn nauie. ITALIC. Femone. GERM. Das steur ruder in dem schiff. HISP. Gouernale de naue. ANGLIC. The stern e of a shippe where by she is guided. & Cic. 2. de Inuen. Hic ille naufragus ad gubernacula accessit. [Senec. cap. 6. de Consol. ad Mari. Turpis rector nauigij, cui gubernacula fuerit eripuit.]

¶ Per translationem accipitur pro administratione. & κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ ἢ κυβηρ. Cic. pro Demo sua, Quum Senatam a gubernaculis deiecisset, populum e nauis exturbasset, ipse archipirata cum rege prædonum impurissimè plenissimis velis nauigares. Gubernacula Reip. naclare, apud eundem pro Sestio. Gubernacula vitæ, apud Plin. lib. 11. c. 37. Legitur & gubernaculum, per syncopem. I. h. 6. Aeneid. Nanque gubernaculum multa vi fortè reuullum.

[Gubernium, dicit Laberius apud Gell. 1. 7. lib. 16.]

Gula gulæ, & γυλάω. GAL. Gueule, conduit par lequel on aualle ce qu'on boit & mangé. ITALIC. Gola. GERM. Der schlund oder die tal die speiserot HISP. La heruera con que tragamos. ANGLIC. The gullet where by meat and drinck passeth into the stomach. & Est fistula colli interior, cou- flans ex carne & nervo per quam cibus & potus in ventriculum de- fluit. Graeci γυλάω appellat. Plin. lib. 11. c. 37. de epiglottide loquens, Opera eius gemina, duabus interposita fistulis interior earum appel- latur arteria, ad pulmonem atque cor pertinens. Hanc operit in epi- lando, ne spiritu ac voce illac meante, si potus, cibulve in alienum deerraerit tramitem, torqueat. Altera exterior est, appelleretur faeè gula, qua cibus atque potus deuoratur. Tendit hæc ad stomachum, inde in ventrem. Hanc per vices operit, quum spiritus ratur aut vox commeat, ne restagnatio intempetua alui obitrepar. Ex cartilagine & carne arteria: gula carne & nervo constat. Hæc enim Plin.

¶ Inuenitur nonnunquam gula sumpta pro anteriore parte colli, quam iugulum vocamus. Plaut. in Merc. Demissit gladium in gula: nam eadem. Sallust. in Catil. Laqueo gulam frangere. Cu 6 J. r. Quem obtorta gula in vincula abripi iussit. [Senec. 1. 19. de vita beata; Gulam sibi præcidere. Plaut. Men. sc. 6. a. 5. Tergum quam gulam o- portet potentiora esse, & crura, quam ventrem.]

¶ Gula, de folle: Plaut. Aulul. sc. 1. a. 1. Follem obstringit ob gulam; &c. [Sed in hac significatione vix inuenitur in medicorum aut phys- icorum scriptis. Illi enim gulam, vt iam diximus, accipiunt pro fistula illa qua cibus & potus in stomachum demittitur, & vnde per transla- tionem accipitur pro voracitate, & nimio delicatiorum ciborum app- etitu, καμφορία. Cic. in Sallust. Posteaquam immensæ gulæ impu- dicitissimi corporis quæstus sufficere non potuit. Quanta est gula quæ sibi totos ponit apros, animal propter conuiuia natum? Plin. lib. 19. c. 4. Hi nives, illi glaciem potant, penâsq; montium in voluptatem gulæ vertunt.]

Gulones, Gulosi. & γυλονοί, γυλονοί. ANGLIC. Gulligones. & Apu- licus in apolog. Gulones omnes qui impenso precio a piscatoribus mercantur.

Gulosus, aum, Qui est deditus gula, vorax, comedo. & γυλος ἢ γυλος ἢ γυλος ἢ γυλος. GAL. Gourmand, glout, goulu. ITALIC. Goloso, che si lascia tir- rar da l'appetito di buoni bottoni. GERM. Strassigt dem frassen ergaben. HISP. Cosa golosa o glotonou. & Mari. lib. 8. Esse tibi videor sæuus, nimumque gulosus. Idem lib. 12. Non est Tucca satis quod es gulosus: Et dici cupis, & cupis videri. * Gulosus lector. Mar- tialis, Non opus est nobis nimum lector guloso. Hoc est multæ le- ctionis curiosus.

Gulose, aduerbium, Luxuriosè, immoderatè. & γυλοσῶς ἢ γυλοσῶς ἢ γυλοσῶς ἢ γυλοσῶς. GAL. Gouttement, en gourmand. ITALIC. Da goloso. GERM. Strassig- gettsch. HISP. Golosamente. ANGLIC. Gluttonously. & Colum. in praefat. lib. 1. Contemptissimorum vitiorum officinas gulosis condiendi ci- bos, & luxuriosius fercula struendi. Degulo, degulas, & Ingluuius, vi- de suis locis.

Güllioçæ, Nucum iuglandium summa & viridantia putamina Auctor Festus.

Gumia, Antiqua vox idem significans quod gulosus. Lucil. lib. 30. Il- lo quid fiat lamina & pytho oxtodontes quos veniunt illæ gumie ve- rula, improbae, ineptæ. Idem compellans gumias ex ordine nostros. Festus in voce Ingluuius, & Scaliger in Varrone.

Gummi, & γυμμί. GAL. Gomme. ITALIC. Gomma. GERM. Gummi. HISP. La Goma. ANGLIC. Gummies of trees; & indeclinabile, & Gummiis femi- gen. Est gutta viscosa ex arboribus quibusdam per corticem distillans. Plin. lib. 13. cap. 11. Gummi optimum esse ex Aegyptia spina conue- nit. Colum. 12. c. 50. Nostrorum temporum agricolæ repudiauerunt, existimaueruntque satius esse noua dolia liquida gummi perluere.

[cap. 8. lib. 17.] Puerum iubet Taurus oleum in ollam incidere (erat is puer genere Articus festiuissimus, ad annos maxime natus VIII. ætatis & gentis argutiis scærens) guttum Sanium ore tenuis imprudens inanem, tanquam in esset oleum, affert, conuertitque eum: & ut solum est, circumegit per omnem partem ollæ manum, nullum inde ibat oleum. Vtebantur etiam gutto in balneis, ad conseruanda vnguenta. ¶ Dicitur etiam guttus, teste Varr. a gutta, quod propter colli angusti humorem inde guttatim efflueret.

Gutturulus, pen. corr. Diminut. ¶ *γυττυλλος*, idem. GAL. Egiuere ouibeton. ITA. *Vasello da bere*. GERM. Ein gutterlein / ein geschierlein mit einem engen Halslein. HIS. *Pequeño vaso que viene angosta boca*. ANG. *an eawer*. ¶ *Plaut.* Ut guttulam hauriret ex guttulo.

G ante Y

GYARVS, ri, fœm gen. *γυαργε*. Steph. vel Gyara æ. pen. corr. ¶ GER. Ein Insel in Egæischen Meer getidgen / eine auf den Sporadibus / in welche die römische vdelthäter verschickten. Insula est maris Ægæi vna ex Sporadibus in quam Romani noxios deportabant. [Sen. c. 6. de Conf. ad Hel.]. *Plin. lib. 8. c. 29.* Ex Gyaro insula incolæ à maribus fugatos. *Iuuen. Satyr. 1.* vsus est numero plurali. Aude (inquit) aliquid breuibus Gyaris, & carcere dignum. Si vis esse aliquid.

GYAS, *γυας*, viri Troiani nomen est apud *Virgil. 5. Æneid.* Ingentemque Gyas ingenti mole Chimæram, &c.

GYGÆÛS lacus, *γυγαία λίμνη*. Lydiæ lacus est, stadiis quadraginta à Sardibus distans: qui postea Colous dictus est. *Propertius*, Lydia Gygæo rincta puella lacu. Meminit huius lacus *H. in fine Catalogi. Plin. lib. 5. c. 29.* Gygæum stagnum appellat.

Gygarthus, thi, masc. secund. Lectus est in quo paralytici, mentèque capti, quique vocantur dæmoniacy vincti factant sese. Vnde proverbiū, *γυγαρθος φυσας*, id est, Gygarthum spinas, in insana frustra neque vociferatione. *Plaut. lib. 3. c. 14.*

GYGEMORVS, Thraciæ mons est, apud *Plin. lib. 4. c. 21.*

GYGES, *γυγης*, Nomen viri proprium, qui Cæli & terræ filius fingitur, gigas maximus & centimanus, frater Briarei. ¶ GERM. Ein gresser ryl. ¶ Sunt tamen qui Briareum, Gygen, & Aegeona eisdem putant. *Ouid. 4. Trist.* Centimanusque Gygen, semibouemque virum. ¶ Est & nomen viri proprium apud *Ma. onem lib. 9.* Principio Phalaris, & fucifio poplite Gyge Excipit. ¶ Item formosi pueri apud *Horat. 1. Carm. Luna mari Gnidiusve Gyges.* ¶ Alius fuit Gyges quidam Lydus, cui quum Candaules rex uxorem suam ostendisset, illa marito indignata, Gygen ad cædem eius impulit, seseque cum regno Lydiæ illi tradidit. Historiam hanc vide latius apud *Herod. lib. 1. Cicer. lib. 3. de Off.* Hinc ille Gyges (inquit) inducitur à Platone, qui quum terra discessisset magnis quibusdam imbribus, in illum hiatu descendit, æneumque equum (vt ferunt fabulæ) animaduertit, cuius in lateribus fores esset, quibus apertis, hominis mortui corpus vidit magnitudine inusitata, anulumque aureum in digito: quem vt detraxit, ipse induit (erat autem Gyges regius pastor) cum in consilium pastorum se recepit. Ibi quum palam eius anuli ad palmam conuerterat, à nullo videbatur, ipse autem omnia videbat, idem rursus videbatur quum in lucem anulum inuerterat. Itaque hac opportunitate annli vsus, reginæ stuprum inulit, eaque adiutrice regem dominum interemit, iustulit quos obitare arbitrabatur, nec in his facinoribus eum quifquam videre potuit. Sic repente anuli beneficio rex exortus est Lydiæ. *Ha. Etenu. Cicer.* ¶ Hinc locus proverbio Gygis anulus, *γυγυ δακτυλλος*. Quadrat vel in homines inconstantibus moribus, vel fortunatos, qui veluti virgula diuina, quicquid optant, id suo arbitrio consequuntur.

¶ Eodem nomine dictus est Lydiæ fluuius.

[Gylippus: *Tibull. lib. 4.* Non magni porior sit fama Gylippi.]

Gymnās, adis, gen. fœm. ¶ *γυμνας*. GALLIC. Exercice. ITAL. *Esercizio*. GERM. Ein Übung. HIS. *Exercicio*. ANG. *Exercise*. ¶ *Sra. 4. Syl.* sic lubrica ponit Mēbra Terapnæa resolutus gymnade Pollux. *Idem 1. Achil.* exercere proteruas Gymnadas.

Gymnāsium, si, j. Locus in quod fit exercitium. ¶ *γυμνασιον*. GALLI. Lieu d'exercice. ITA. *Luogo da essercitarisi*. GERM. Ein ort an welchem man sich etwarinn übt. HIS. *Luogo donde se exercitan*. ANGLIC. *The place of exercise*. ¶ *δοτ το γυμνασιον*, hoc est, ab exercendo. Vnde apud veteres, loca illa in quibus palæstræ nudi exercebantur, peculiari nomine gymnasia vocata sunt. *Plaut. in Amph.* Nam omnes plateas perreptauit, gymnasia, myropolia, apud emporium, atque in macello, in palæstra, atque in foro. [Plaut. *Asin. sc. 2. a. 2.* Gymnasium flagri salueto. *Idem Aulul. sc. 1. a. 5.* Iste me habuit senex Gymnasium.]

¶ Verum postea Gymnasium pro ludo literario, & omni loco in quo fiat aliquod genus exercitationis, sumi cœpi, quum philosophi gymnasia tenuerint, & in illis disputauerint, quæ & scholæ & diatribæ vocitæ sunt. *Cicer. 1. de Orat.* Clamabunt credo omnia gymnasia, atque omnes philosophorum scholæ, sua hæc esse omnia propria. *Plinius in Epist.* Gymnasis indulgent Græculi. Vnde apud Rhetores progymnasinata, præexercitamenta dicuntur: id est, exercitationes quædam in dicendo, antequam ad veras actiones descendant.

Gymnastes, *γυμνασις*. GALLIC. Qui a la principale charge du lieu de l'exercice. ITA. *Chi ha l' carico & la cura del Gymnasio e della scuola*. GERMA. Ein schulleister / der uber ein Übung zu einem meister gesezt ist. HIS. *Maestro del exercicio*. ANG. *That hath the charge of the place of exercise*. ¶ Præceptor exercitorum, Athletas vel pueros exercens, *δοτ το γυμνασιον*, quod est exercere.

Gymnasticā, stica, *γυμναστικη*. Ars seu doctrina, qua pueri exercentur, disciplina exercitationis. *Aristoteles præcipit lib. 8. Polit.* Adolescentes gymnasticæ & pædoribicæ vacare debere, vt ita fiant exercitiores, nrmioreque. *Plaut. lib. 7. de Leg.* gymnasticæ nomine exercitationes omnes bellicas contineri docet: eamque diuidit in saltationem & lutationem [Plaut. *Moff. sc. 2. a. 1.* Quo neque indutrior arte gymnastica, disco, hasta, pila, &c.]

Gymnasticus, a, um, Quod pertinet ad exercitationem. ¶ *γυμναστικος*. GALL. Appartenant à l'exercice. ITAL. *Pertinente ad essercicio*. GERM. Das zu der Übung gehört. HIS. *Pertenesiente al exercicio*. ANGLIC. *That belongeth to exercise*. ¶ *Plaut. in Rud.* Ex vrbē ad mare huc prodimus pabulatum pro exercitio gymnastico & palæstrico.

Gymnasticū ludi dicti sunt in quibus se nudi atque vincti exercebant palæstricæ. *ἀγωνα γυμνασικη*. à Lyacone in Arcadia primum inuenti, vt auctor est *Plin. lib. 7. c. 56.* Gymnicos ludos Romæ edicos fuisse à Nerone testatur *Suet. in vita eius. c. 12.* [¶ Gymnicum, equestre, musicum certamen quinquennale.]

Gymnastarchiā, Gymnastorum præfectura. *Modestinus sub tit. de excus. appellat.*

Gymnastarchus, vel gymnastarcha. ¶ *γυμναστικος*. ANG. *The head maister of a schoole or exercise*. ¶ Præses gymnastij, id est, loci in quo Athlete nudi exercebatur. *Cic. 6. Verr.* Demoliendum curauit Demetrius gymnastarchus, quod is ei loco præerat.

¶ Accipitur & pro ludi literarij præfecto. Nam vt dictum est supra in primitiuo, gymnasium generaliter dicitur quouis locus exercitij alicui destinatus.

GYMNASTIA, *Plinio*, siue Gymnesiæ, *γυμνασιον*. *Straboni & Steph.* insulæ duæ ante Hispaniam, quæ à Latinis Balceas appellantur, eo quod incolæ harum insularum præcipue se fundæ exercebant. *Autores Strab. lib. 14. & Plin. lib. 3. c. 5.*

GYMNETES, *γυμνηται*, Aethiopum populi, Nigriticis & Pharusis vicini. *Plin. lib. 5. cap. 8.*

GYMNOSOPHISTAE, *γυμνοσοφισταί*, Philosophi Indorum: sic dicti quod nudi in syluis agerent, voluptatum omnium expertes, quibus mortalium vita corrumpitur. ¶ GERM. Die weisen vnd gelehren philosophi bey den Indianeren / so ein gestreng abgefundert haben surten. ¶ *Plin. lib. 7. cap. 2.* Philosophos eorum quos Gymnosophistas vocant, ab Exortu ad Occasum perstare, contuentes solem immobilibus oculis, feruentibus arenis toto die alternis pedibus insistere. *August. lib. 15. de Ciuit.* Indorum Gymnosophista, qui nudi perhibentur philosophi in solitudinibus Indiæ, à generando se cohibent. Hi ab Exortu ad Occasum perstare dicuntur, solem contuentes immobilibus oculis, feruentibus arenis toto die alternis pedibus insistentes. Hi frigora niuium, & æstus flammæ citra dolorem perferunt. Erunt Alexandrum magnum, & sum in Indiæ expeditione ad Gymnosophistas penetrasset, grauissimè ab illis fuisse inceptum: quod mortalis quum esset, mortali tamen sorte non contentus, totum Orientem latrociniis infestaret. De his *Ci. Tusc. quest. lib. 3.* Quæ barbaria (inquit) India vastior, aut agrestior? in ea tamen gente primum hi, qui sapientes habentur, nudi æratem agunt. Caucasi niues, hyemalè quæ vim perferunt sine dolore: quumque ad flammam se applicuerint, sine gemitu aduruntur.

Gynæcœum, ce, i, pen. prod. Locus secretior in ædibus, vbi solæ mulieres degebant. ¶ *γυναικειον*. GAL. Vn lieu recule à part en la maison où les femmes seules hantent, vn cabinet. ITA. *Luoco apparat in casa doue si vistranno le donne*. GERMANI. Ein hauff oder gemach in dem dās frauwenstimmer ist. HIS. *El riraymieno de mugeres*. ANGLIC. *A noursery or place where only women abyde*. ¶ *Plaut. in Most.* Dicit vult uxorem filio, quantum potest ad eam rem facere vult nouum gynæcœum. *Cic. 2. Philipp.* Syngrapha seiterij centies facta est in gynæcœo. Pro eodem etiam dicitur gynæconitis, *γυναικωνις*. Materfamilias apud Romanos primum locum tener ædium, atq; in celebratæ versatur, quod multo aliter fit in Græcia. Nam neque in conuiuium adhibetur, nisi propinquiorum: nec sedet, nisi in interiore parte ædium, quæ gynæconitis appellatur.

Gynæconiti, orum, inter viles artifices numerantur. Qui autem hi sint videbis apud *Alcium & Pyrrhum in rub. C. de Murileg. & gynæc. lib. 11.*

GYNÆCOPOLIS, Aegypti oppidum, à quo propinqua præfectura, Gynæcopolitis appellatur: cuius meminit *Plin. lib. 5. cap. 6.* *γυναικωνις*.

GYNDES, *γυνδης*. Fluuius est Assyriorum maximus secundum Euphratem, in Mantienis nascens montibus, & per Dardanæos in Tigrim influens. GERMANIC. Ein gresser fluss de Assyrien / so in den Tigrim flusst. ¶ Hunc Cyrus Persarum Rex quum equidem quendam sibi in primis dilectum absumpisset, totum in varios alueos deriuauit. *Auore Herod. lib. 1. & Senec. lib. 3. de Ira.* [*Tibull. lib. 4.* Rapidus Cyri deuentia Gyndes]

GYPSEIS, *γυψις*, Aethiopiæ insula, apud *Marianum, lib. 3.* A qua fit gentile Gypsiteis, *γυψιταις*.

Gypsum, pi, *γυψις*. GAL. Du plastre. ITAL. *Gesso*. GERM. *Gypss*. HIS. *P. Iesso*. ANGLIC. *Plaster, plaister*. ¶ Materia est calci similis ex lapidibus exulsis vt plurimum confecta, qua testoria parietibus inducuntur, & signa arte plastica conficiuntur. *Plin. lib. 36. c. 24.* Cognata calci res gypsum est, *Iuuen. Satyr. 2.* - quanquam plena omnia gypsum Chryssippi inuenias. Plura eius genera. Nam è lapide coquitur vt in Syria & Thuriis, & è terra foditur, vt in Cypro & Perthæbisæ summa tellure, & Tymphaicum est.

Gypsatus, a, um, Gypso illitus. ¶ *γυψατος*. GALLIC. Plastré. ITALIC. *Ingessato, imbiancato*. GERMAN. *Gegypset*. HIS. *Cofa enyesada, cubierta de yeso*. ANGLIC. *Plastered, pargetted*. ¶ *Tibull. lib. 3. Eleg.* Nota loquor, regnum ipse tener, quum sæpe coegit Barbara gypsatos ferre catasta pedes. *Colum.* Quum deinde modicè aruerunt in vasa noua sine pice opercula & gypsa, sicco loco reponito. *Ouid. 1. amor. Eleg. 8.* Despice gypfari crimen inane pedis. *Cic. in Epist. ad Trebat.* Hoc tibi tam ignoscemus nos amici, quam ignouerunt Medææ matronæ opulentæ optimates, quibus illa manibus gypfatis persuasit, ne sibi illæ vitio veterent quod abesset à patria. Vbi gypfatas manus dixit *Cicer.* pro manibus medicamentis & veneficiis infectis.

Gyrus, ri, Circumuolutio in orbem, ambitus, circuitus, circulus

GYRO, *mesab* *gure*. GALL. Vn tout, ou tournoyement, & entortillement; roudur ITALICE, *Giro* circutio. GERMANIC. Ein ring, tract, *Umbwendung*. HISP. *Buelta en derredor*. ANG. *A touring about in manner of a circle*. Cic. ad Att. lib. 2. Fenestrarum angustias quod reprehendis, scito te *noygu mystias* reprehendere: nam quum ego istuc idem dicerem, gyros agebatur. Virg. 3. *Aeneid*. Dixerat hæc, adytis quum lubricus anguis ab imis Septem ingens gyros, septena volumina traxit. Ouid. 2. *Amor. Eleg. 6*. Vinit edax vultur, ductiq; per aera gyros Miluius: & pluuiæ gracculus autor aquæ. [*Tibull. lib. 4*. Libeat curuo breuius contendere gyro. (de flexu equi) *Casull. de Com. Beren.* Vt triuiam dulcis amor gyro deuocet aërio.]
 ¶ Ducere seu compellere in gyrum, est angustis quibusdam limitibus coarctare, & non finire latius euagari. Quæ translatio tracta est ab equis, quum freno discunt parere, non in liberum ducuntur campum: sed in spatium saliquod angustius, vbi sæpius fit flectendum, quod & ipsum gyros appellatur. Cicero *tertio de Oratore*. Sed si his contenti estis, atque iis etiam, quæ dici voluistis à me, ex ingenti quodam oratore, immensoque campo in exiguum fanne gyrum compellit. *Idem primo Officio*. Homines secundis rebus effræatos, sibi que prædentes, tanquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oportet. [*Gellius capite octauo libro decimo sexto* In Dialecticæ gyris atque mæandris tanquam apud Sirenios scopulos consensere.]

GYRO, *as*. Gyrum facio **G**YRO *sabab* *q'p'n* *hiklêph* *gure*. GALL. Tourner en rond, entortiller rondement. ITA. *Girare* *circundare*. GERM. *Ding- fweifs* *umbtreiben* *ih* *einew* *kreis* *umbwenden*. HISPAN. *Hazer buelta en derredor*. AN. *To iurne about in manner of a circle*. Vnder gyro pen. prod. quod est in gyrum reflecti, de quo suo loco.
GYRATIS, pen. prod. Adiect. **G**YRATIS *musab* *gure* *gure*. GAI. Tourne en rond, entortillé rondement. IT. L. *Circundato*, *ornatio*. GERM. *Umbgetriben* *ringweifs* *ambgetrânet* *H* *s*. *Buelado en derredor* ANGEL. *Tourned about*. Plin. lib. 5. c. 10. Ad effugium Macedoniae chlamydis orbe gyrate lacinosam. De Alexand. v. b. *Ægypti*.
GYRTON, onis, siue Gyrtona, *nx*, *gure* *Protemæ* *gure*. Stephano. Perhæbia oppidum, vt Stephano placet, ita dictum, a Gyrtone Phlegiæ fratre. *Protemæus* Gyrtonam in Scymphalia Macedoniae regione. Pl. in Magnesia collocat.
GYTHEVM, *gure* *gure*. Oppidum est Achaia ad Maleum promontorium, quod Hercules & Appollo depositis eo loci simulacris communi opera condiderunt. GERM. Ein stat in *Uthava* *welche* *Hercules* *vnd* *Appollo* *mit* *einander* *gebawen* *haben*. Plin. in *Maced. bell.* Gytheum (inquit) omnium maritimarum rerum Lacedæmonis receptaculum Hinc Gytheates sinus, ad Maleum promontorium, cuius meminit Plin. lib. 4. c. 5.
GYZANTES, populi Africae. vide Byzantes apud Steph. apud quem etiani Gygantes reperitur.

H

ELEMENTVM hoc à Latinis dicitur aspiratio, fitque ex vtraque aspiratione Græca, quarum altera sic' scribitur, altera vero sic' : ex quarum coniunctione fit Latina aspiratio, figura talis H. nomen proprium temporum melater, nostra ætate profertur hacca. eius potestas nulla, nisi quod sonum auget illius, seu vocalis, seu consonantis, cui adhæret. [¶ Nonnunquam reperitur pro consonante, vt apud *Casull. de Com. Beren.* Qua rex tempestate nouo auctus hymenæo.] I-

nepte meo iudicio nos Itali proferimus, has duas dictiones mihi & nihil, quasi h in his duabus vocibus locum obtineat ch. Si qui sunt qui asseuerent esse hanc nostri temporis pronuntiationem eandem, qua olim loquebantur maiores, omni ratione penitus carere videntur, & neotericorum consensu, & candidioris ætatis testimonio, cum cæteris, tum vel maxime in hoc elemento. Cic. apertissima oratione id comprobat: clarius explicari non potest, quam *Casull.* ex epigrammate: Chommoda dicebar si quando comoda veller Dicere, & hinfidias Arius infidias. O nostra misera tempora, ô felicissimum illud seculum. Tantam calamitatem deplorant complures doctissimi viri, sed alibi diffusius disseremus.
 ¶ H finalis in syllaba esse non potest, præterquam in Ah, & Vah interiectionibus, quæ vel per apocopen dictæ sunt, quum completæ sint Aha, & Vaha: vel quia abscondita voce solent proferri interiectione. Iungitur autem vocalibus omnibus, & quatuor consonantibus, scilicet c, vt Chremes; p, vt Phillippus; r, vt Pyrrhus; vt Thralso: & hoc vt valentius sonet dictio. Ante Ciceronis tempora, vt ipse in *Oratore* testatur, solis vocalibus addebatur aspiratio, non autem consonantibus, quorum etiam pronuntiationem ipse aliquandiu se fuisse sequutum facit. Quin ego ipse (inquit) quum scirem ita maiores loquutos esse, vt nulquam nisi in vocali, aspiratione vterentur, loquebatur sic, vt Puleros & Cætegos, Triumpos & Cartaginem dicerem: aliquando, idque sero, conuicio auuium quum mihi extorta veritas esset, vsu loquendi populo concessi, scientiam mihi referuavi. *Gell. lib. 1. cap. 3.* autor est, in plerisque Latinis dictionibus præter etymologiæ rationem, addi aspirationem: quod credent sonum firmiorem reddi & vegetiorem: quod exemplo Atreiorum, qui citra morem cæterarum Græciæ ciuitatum multas dictiones aspirarent. Aspiratio autem (vt idem *Gell.* autor est) non solet literis interferi, sed more Græcorum supra literas annotari: quod & ipsum se vidisse affirmat, in quodam vetustissimo codice, quem Virgili) autographon fuisse putat. [¶ H in multis successit literæ F: Nam veteres quod fordeum, foedus, fariolus dicebant; Recentiores Hordeum hædus hariolus, pronunciarunt, vt auctor est nobilissimus Grammaticus *Terent. Scaur. lib. de Orthogr.* Vbi Haba antiquis nostris faba dicta.]

H ante A.

In notis antiquorum H. Honestas, vel hic, vel hoc, vel hæres, vel hæredes, vel hæc, vel homo, vel honestas, vel habet, vel huic. H. Hora, vel honestas H. Honor, vel honoris, vel hora, vel hoc. HA. Hadrianus, vel hora. H. AD Q. C. P. AM FE. Hoc ædificium quod cernis, prudens amator fecit. H. B. Hæres bonorum. H. B. F. Homo bonæ fidei. H. C. Hunc. H. C. AM. N. Hunc amicum nostrum. H. C. L. Hunc locum. H. C. L. RO. Hunc locum Romanum. H. COG. Hæredem cognitorum vel hæredem cognouit. H. C. V. Huic vitæ. H. D. Hic dedicauit, vel dedicauit, vel dedicauerunt. H. D. D. Hoc dapo datur. H. D. M. Hæc domus mortui.
 Ha, interiectio est corripientis, siue admonentis nequid fiat, neve quis in re cæpta progrediatur. *Idem Plaus. in Muffell.* Ha caue ne illi obie-

ctes nunc in ægritudine Te has emisse.
 Ha Ha he, *hnn* *hech*. Interiectio ridendi est. [*Plaut. pseud. sc. 1. a. 4*] *Terentius in Eumuch.* Há hahe. THR. quid rides? GNA. istuc quod dixti modo.
 [Haba, olim pro faba: *Terentius Scaur. de Orthogr.* Haba Faliscis, nostris faba dicta.]
HABENÆ, *nx*, penult. prod. Retinaculum & lorum illud quo equi reguntur, & inhibentur. **H**ABENÆ *mêhegh* *uioy* *dygure* *dygure*. GALL. La rene d'vne bride. ITAL. *Le redene della briglia*. GERM. Ein *saum* *die* *riemen* *eter* *der* *zeitiget* *an* *saum*. HISPAN. *La rienda para templar el freno*. ANGL. *A bridle or bitte*. [*Ouid. El. g. lib. 4. Trist.* Tempore pareret equus lentis animosus habenis. *Tibull. lib. 4.* Validisque sedet moderator habenis. Et, Effusus tardo permittere habenas.] *Virg. lib. 9. Aeneid.* Ipse ter adducta circum, caput egit habenæ. *Idem 3. Georg. 2c* per aperta volans, ceu liber habenis Æquora [*Ouid. 3. Falso.* Vincitur ars vento, nec iam moderator habenis vitur.
 ¶ Teretibus habenis iuncta solæ. (*Gall. De cordes.*) *Gell. 1. 20. lib. 13. Item,* Habenæ simplicis funda. *Lin. lib. 8. d. 4. Idem* Effusissimus habenis, *Lin. 7. dec. 4.* * Habenæ, item Scutica. *Horat. 2. epist. 2.* semel hic cessauit, & vt sic, In scalis latuit metuens pendens habenæ.
 * Habenæ vel ferula cædi. *Plin. in Lib. in aiter. Simp. lib. de S. C. Siliano.* ¶ Pro potestate, & facultate agendi. *Virg. 12. Aeneid.* Terribilis feruam nullo discrimine cædem sulcitat, irarumque omnes effundit habenas. *Cicero primo de Oratore* Senatam seruire populo, cui populus ipse moderandi & regendi sui potestatem, quasi quasdam habenas tradidisset. Rerum habenæ traduntur *Aldrubali, Siluio lib. 1.*
HABENÛLLÆ, diminut. **H**ABENÛLLÆ *uioy* *dygure* *dygure*. GALLIC. Petite rene de bride. ITAL. *Picciola redena di briglia*. GERM. Ein *riement* *am* *saum* *oder* *ein* *binden* *wie* *es* *die* *wimtar* *het* *brauchen*. HISP. *Pequeña rienda para umplar el freno*. ANGL. *A little raine bridle or leash*. *Celsus lib. 7. c. 20.* Ab ora quoque eius vulneris quod in inguine est, demenda habenula paulo latior est, quæ maior plaga sit.
HABENTI, *nx*. Ab antiquis vsurpatum est pro diuitiis ab habeo. **H**ABENTI *reheufsch* *nn* *bon* *dei*. GAL. L'auon. ITAL. L'auere. GERM. *Hah* *vnd* *gut*. HISP. *Las riquezas*. ANGL. *The hauing or possesing, of a thing.* sicut à Sapio, sapientia. *Clau. 7. Annal. apud Non* Animos eorum infaret habentia.
HABEO, bes, bui, bitum, Obtineo, teneo, poff. deo. **H**ABEO *baft* *at* *nn* *ach* *z* *u* *jar* *sch* *dy*. GALL. Auoir, tenir. ITA. *Hauere*. GER. *Haben* *bestzen*. HISPAN. *Auer* *à* *tener*. ANGL. *To haue* & *Sali*, in *Iugur.* Animus incorruptus, æternus, rector humani generis agit atque habet cuncta, neque ipse habetur. *Virg. 2. Aeneid.* Hostis habet muros. *Plaut. in Aut.* Virgine habeo grandem, dote castam, atque illocabilem. *Idem Rud.* Papæ, diuitias tu quidem habuisti luculentas L. Miferum istuc verbum & pessimum est, habuisse, & nihil habere.
 [¶ Basilicæ edictiones ille habet. *Plaut. Capt. sc. 2. a. 2. Idem Plautus Capt. sc. 2. a. 2. Idem Pl. ps. sc. 2. a. 1.* Vobis hanc habeo edictionem. *Senec. c. 3. de Cons. ad Marc.* Habebis lucem inuisam.]
 ¶ Per translationem ponitur pro tenere, *Idem Sallust. in Iugur.* Tale periculum Reipublicæ haud oculos habuit.
 ¶ Pro agere. *Sallust. in Catil.* Igitur comitis habitis, Consules declarantur M. Tullius, & C. Antonius. [*Plaut. in prolog. Amphitr.*] Scelus hic quoque partes habet. [¶ Pro ferre. *Sallust.* Neque cuiquam mortalium iniuriæ suæ paræ videntur, multi eas grauius æquo habere.
 * Habere concionem, est, vt ait *Gell. lib. 13. c. 14.* Verba facere ad populum sine vlla rogatione. *Plaut. Mene h.* Vt illum di, omnes perdunt, qui primus commentus est Concionem habere, quæ homines occupatos occupat [*Quintil. Habere* actiones, orationes. *Sueton. in Aug. c. 8.* Habere sermones cum aliquo. *Item.* Habere mentionem alicuius. *Quintil.* Et, Habere honores alicuius memorie, *Sueton. in Nero. c. 9.* *Plaut. Asin. sc. 2. a. 3.* Perfidia laudes gratiaque habemus. *Idem Pseud. sc. 3. a. 3.* Habui expurgationem. (i. me expurgauit) *Ouid. El. g. 1. lib. 4. Trist.* Habe excusata.
 ¶ Habere consilia. (*Gall. Tenir conseil.*) *Plaut. pseud. sc. 2. a. 1.* ¶ Pecuniam dedisse, vt haberent. (i. habendam.) *Gell. c. 19. lib. 16. Item Plaut. Milt. sc. 1. a. 1.* Me sibi habero. *Gellius. cap. 9 lib. 17.* Seruo oculos

agros habenti.] Pro detinere & occupare. *Sallust.* Neque flumen, neque mons erat, qui fines eorum discerneret, quæ res eos magno diuturnoque bello inter se habuit. Pro credere, existimare, *Terent. in And.* Semper eius dicta, atque habita est foror, hoc est existi mata & credita. [*Plant. Men. sc. 2. a. 4.* Pauper haud malus, nequam habetur. ¶ Pro habitare. *Plant. in Trucul.* Nam mihi hæc metretrix, quæ hic habet, Phronesium suum nomen, omnem ex pectore cuomit meo phronesium. [*Idem Aulul. prolog.*] *Sallust. apud Priscian.* Tartesium Hispania urbem, quam nunc Tyrium mutato nomine Gadit habent. Credo falsa existimans ea quæ de inferis memorantur, diuerso itinere malos à bonis loca terra, occulta, fœda atque formidolosa habere. ¶ Pro intelligere nam quod intelligimus, animo quodammodo tenere & possidere videmur. *Terent. in Heaut.* Habet omnem rempergam quò cœpi, hoc iter.

¶ Habere frustra, idem est quod decipere, & deludere. *Plantus in Amphit.* Is aduenientis seruum ac dominum frustra habet.

¶ Nihil pensi habere, hoc est, nihil pendere, non curare, & *Terent. in Heaut.*

¶ Habere honorem, Idem est quod honore afficere. *Terent. in Eunuch.* Hic tibi pro eo munere honos habitus ab eo. *Cic. in Lælio.* Hæc habui, de amicitia quæ dicerem.

¶ Accipitur etiam pro tractare. *Terent. in Heaut.* Nunquam secus habui illum ac si ex me nata esset. [*Plant. Capt. sc. 2. a. 2.* Vti tu me hic habueris perinde illum illic curauerit. *Idem Afin. sc. 2. a. 1.* Mater habet illum arte & contentè. *Ibidem.* Illum miserum habebis, (id est malè accipiam. *Ibidem sc. 1. a. 3.* Ita me iste habuit senex gymnasium. *Plantus pseud. sc. 2. a. 1.* Ignauis male habiti & conciliati. *Ibidem sc. 1. a. 5.* Mendicis dignè habiti (id est tractati). *Linus 4. d. 4.* Habere comiter aliquem. & *6. d. 4.* indulgenter. *Plant. Men. sc. 2. a. 5.* Te auratam & vestitam benè habet.]

¶ Benè habere, idem est quod benè valere, & incolumem esse sicut malè habere, infirmum & ægrotum esse. Benè habet, vel malè habet, vel etiam sic, Res benè vel malè habet, hoc est, feliciter, vel infeliciter cedit. *Linus libro 7. ab Urbe.* Benè habet, ista sunt fundamenta. *Idem lib. 8.* Benè habet (inquit) Quirites, vici disciplina militaris. Bellè habeo, idem est quod benè valeo, vel incolumis sum. *Cic. in Epist.* Tullia nostra valet, Terentia minus belle habuit, id est, minus nè valet.

¶ Item habet, per se positum significat percussus est, ut *Donatus inquit.* & proprie de gladiatoribus dicitur, quo prius alij sanguinè videant, quam illi sentiant se percussos esse. *Terent. in Andr.* Certè captus est, habet. [*Linus lib. 10. ab urbe.* Habet pœnam noxium caput.]

¶ Sat habeo, id est, *Terent. in Andr.* *Cæsar lib. 3. bell. Civil.* Nostri vero qui satis habebant sine detrimento discedere.

¶ Quandoque habere est seruare, detineretur est illud *Sallust. in Catil.* In custodiis haberentur. [*Gell. cap. 12. lib. 15.* Habere se castè à feruis. *Plant. Cure. sc. 3. a. 5.* Benè ac pudicè me habuit.]

¶ Habere Senatam. *Gal. Tenir la Cour. Plant. Milit. sc. 6. a. 2.* Frequens senatus poterit nunc haberi. *Idem.* Modus haberi non potest. *Idem Plant. Cure. sc. 3. a. 2.*

¶ Quandoque præbere, exhibere, in declamat. in Ciceronem. Ita largitionibus corruptus est ut sese ac fortunas suas vanales habeat.

¶ Habere gratiam vel gratias in animo, est quum memorem accepti beneficij mentem, animùmque habemus, & inuicem gratificandi voluntatem. *Cic.* Nec enim mihi gratiam modo habuisti, verum etiam cumulatissimè reulisti. *Idem.* Maximas tibi Panfa gratias & habemus & agere debemus. *Terent. in Andr.* Diis pol habeo gratias quum in pariuendo aliquot affuerunt liberæ.

¶ Habere iter, est proficisci. Habere verba, *Terent. in Andr.* est loqui. [*Plant. Mil. sc. 6. a. 2.* Hic ad nre recta habet restam viam.]

¶ Habere fidem verbis, est credere, *Terent. in Andr.* Nam propemodum habeo tibi iam fidem. *Et in Heaut.* Seni nostro fidci nihil habeo.

¶ Habere rationem salutis, honoris, rei familiaris, id est, curam, & vt vulgus loquitur, respectum. *Terent. in Andr.* Sed si cum ablatiuo construatur mediante cum, vt Habere rationem cum re aliqua: idem est, quod habere negotium & commercium *Terent. in Andr.* Rem habet cum terra quæ nunquam recusat imperium. *Idem in Tuse.* Quis est hominum qui modo cum Musis, id est, cum humanitate & doctrina habeat aliquod commercium, qui se non hunc Mathematicum malit, quàm illum tyrannum? *Et ad Arist.* Cum omnibus musis rationem habere cogito. Habere rem, de meretricis cum amatore consuetudine. *Terent. Eunuch.* Ego cum illo quo cum vno rem habebam tum hospite Abij huc. *Terent. in Andr.* Habere rem cum aduersario, est litigare, *Terent. in Andr.* ¶ Habere conuenire, habeo polliceri, habeo audire, idem valet quod possim. *Cic. Lentule,* Tantum habeo polliceri. *Idem in Catone,* Neque eos solum conuenire habeo quos vidi, sed etiam quos audiui & legi. *Idem in Orat.* Audire habeo quid hic sentiat. *Vide Vall. lib. 5.* ¶ Morem habere: *Plant. Capt. sc. 1. a. 2.* Morem hunc homines habent. *Idem Cure. sc. 1. a. 3.* Habent hunc morem plerique argentarij. ¶ Habere inuidiam, Vide Inuidia Habere patibulum *Plant. Mil. sc. 3. a. 2.* Dispeffis manibus patibulum cum habebis. ¶ Tibi istos habeas cutores, (vulgo accipe prote. *Plant. Mefci sc. 1. a. 1.*

¶ Habere pro decedere, sive conuenire. Hic ornatus satisne me condecet. Optime habet. (i benè tibi conuenit. *Gal. Il vous vient bien*)

¶ Sufque deque habere ferre (viroque enim modo dicimus) est æquo animo ferre, & non magni pendere, & penè idem quod Græci dicunt ἀδραπέτη *Plant. in Amphit.* Ea quæ sunt facta, infecta esse acclamatur: Quæ nequæ sunt facta, neque ego in me admisi arguit, Atque id me suseque deque esse habituram putat. ¶ Huius verbi composita sunt Adhibeo, Cohibeo, Exhibeo, Inhibeo, Præbeo, Posthabeo, Perhibeo, Prohibeo, & Redhibeo, de quibus suis locis.

¶ Agrè habere, idem quod agrè ferre. *Terent. in Andr.* *Lin. 7. ab Urbe.* Ira agrè habuit, filium id pro parente aufum. [*Plant. Afin. sc. 1. a. 5.* Ea res malè habet. (sup. me.) *Plant. Men. sc. 2. a. 4.* Sollicitum nimis me

habuit ciens. ¶ Habes dices, *Gell. c. 20. l. 17. cap. 1. lib. 14.* *Terent. in Andr.* *Aug. c. 48.* Habeo aliud præparari. ¶ Sicuti pleræque mortalium habentur: hoc est, vt solet accidere rebus hominum, *Sallust. in Catil.*

[¶ Habere profligatum bellum. *Lin. lib. 5. d. 4.* Qui profligatum bellum haberet. *Idem.* Habebant emerita stipendia. *Idem 7. d. 4.* Cunctatio Fabij habebat sollicitum Annibalem. *Lin. 2. bell. Pun.*

¶ Habere delectum, id est deligere. *Cic. 3. de Finib.* Quum enim virtutis hoc proprium sit, earum rerum quæ secundum naturam sint, habere delectum. Delectum militum habere, est cogere milites, & ex illis aptiores deligere. *Cæsar. bell. Civ.* Tota Italia delectus habentur, arma imperantur, &c. [*Habebat Annibal Tarentum.* (i. possidebat) *Lin. 4. d. 4.* ¶ Habui numerum sedulo. *Plant. pseud. sc. 2. a. 4.*

¶ Habere in deliciis, voluptatis causa habere, vehementer amare. *Cic. 1. de Diuin.* Simia, quam rex Molossorum in deliciis habebat, & fortes ipsas & cætera quæ erant ad fortem parata disturbauit.

¶ Habere derelictum, i. relinquere incultum. *Gell. lib. 4. c. 12.* Siquis arborem suam vineamque habuerit derelictum. Habere pro derelicto aliquid est eius curam nullam suscipere. *Cic. ad Att. lib. 8.* Id ego in eam partem accepi: hæc oppida, atque oram maritimam illum pro derelicto habere: nec sum miratus, eum qui caput ipsum reliquisset, reliquis membris non parcere. [*Sic Suet. in Tib. c. 73.* Haberi pro contempto. Et habere contemptum. *apud eundem in Aug. c. 93.*

¶ Habere despiciatum pro spernere, & contemptui habere. *Terent. in Eunuch.* An id flagitium est, si in domum meretriciam Deducar, & illis crucibus quæ nos nostramque adolescentiam. Habent despiciatum, & quæ nos semper omnibus cruciant modis, Nunc referam gratiam? *Sic Plant. Men. sc. 2. a. 1.* Nimium te habui delicatam. ¶ Habere despiciatum, pro despectui *Plant. in Menach.* Tu huc post hunc diem pedem intro non feres, ne frustra sis. Quando tu me bene mentem tibi habes despiciatum. ¶ Habeo dictum, pro dixi. *Plant. Pseud.* Satis iam habeo dictum. Habeo dicere, id est, habeo quod dicam. *Cic. 1. de Nat. deor.* Hæc ferè dicere habui de Nat. deor. *Idem de Part.* Quid habes igitur de causa dicere? ¶ Habere dignitatem alicui hoc est, alicuius dignitatem plurimum facere. *Plin. in Panegy.* ¶ Ita se habet. *Cic. de Senect.* Quod quidem, ne ita se haberet, vt animi immortales essent, haud optimi cuiusque animus maximè ad immortalem gloriam niteretur. ¶ Habere pensi. *Sallust. in Catil.* Prorsus neque dicere, neque facere quicquam pensi habebat. [Eos in armis Galli accolæ semper habebant. (i. cogebant in armis semper esse.) *Lin. lib. 10. ab urbe.* Habuerunt Parthi Bibulum in obsidione. *Cæsar. lib. 1. de bel. civ.*

¶ Periculum habere, esse in periculo. *Coll. lib. 12. cap. 21.* Sed periculum habet ne vitietur vinum, si malè cocta sit aqua.

¶ Potius habere, pro præferre. *Cæsar 1. bell. civ.* Semper se Reip. com-moda priuatis necessitudinibus, habuisse potiora. ¶ Necessè habere i. necessitate cogi, *Cæsar.* ¶ Habeo in promptu, hoc est prompta est mihi de hac re memoria. *Cic. 4. Acad.* Oportet igitur & ea, quæ pro perspicuitate responderi possunt, in promptu habere. ¶ Sic habeto id est, tibi persuadito, vel pro comperto teneto. *Cicer. ad Tironem,* Sic habeto, mi Tiro, neminem esse qui me amet, quin idem te amet. ¶ Habere statiuus, id est, in æstiuis agere. *Lin. 2. bell. Maced.* Ibi statiuus rex per aliquot dies habitis, fluctuatus animo est. ¶ Habere suspectum. *Lin. 4. bel. Pun.* Quia & ipsum vt ambigæ fidei virum, suspectum iam pridem habebat. ¶ Habere sibi res suas, iubebatur vxor quæ à viro repudiabatur. *Cic. 6. Philipp.* Illam suas sibi res habere iussit. ¶ Sic habendum est hoc est, ita intelligendum. *Cic. de Amic.* Sic habendum est, nullam in amicitia pestem esse maiorem, quàm adulationem, blanditias, assentationem.

¶ Habesit, pro habeat, antique dictum. *Cic. 2. de Legib.* Separatim nemo habesit deos, neue novos: sed ne aduenas, nisi publicè ascitos priuatum colunt.

¶ Habitio, *Terent.* habendi actio. *Gell. lib. 1. c. 4.* Debitio enim gratiæ, non habitio cum pecunia confertur.

¶ Habitio, tum, ἡθῶν ἀδραπέτη. GALLIC. Eu, ou qu'on a cu. ITA. *Habitio.* GERMANIC. Gehapt/geschaffen. HISPANIC. Tenido ANGLIC. *Habitio, comped, esse mid.* Participium à passiuo habeo, quod varias habet significaciones, quemadmodum & verbum à quo descendit. *Plin. lib. 16. c. 34.* Vt mirum sit, vllum honorem habitum ei. ¶ Interdum idem est quod affectus. *Terent. in Heaut.* Imo, vt patrem tuum vidi esse habitum, diu etiam duras dabit. ¶ Aliquando idem quod existimatus. *Terent. in Andr.* *Cæsar 7. bell. Gall.* Hic summo in Aruernis narus loco, & magnæ habitus autoritatis. [*Plant. Mofci sc. 1. a. 1.* Quo nemo antehac magis est habitus parcus, &c.] A participio nomen Habitio atque habitior comparatiuus, id est, obefior *Plant. in Epid.* Corpulentior hercle, atque habitior, d est, pinguior. *Terent. in Eunuch.* Siqua habitior paulo, pugilem esse aiunt, deducunt cibum. [*Gellius cap. 1. libro 3.* Quisquis est corpore benè habitio ac strenuo.]

¶ Habitissimus, pinguiissimus. *Gell. lib. 4. cap. ult.* Equum nimis strigosum & malè habitum, sed equitem eius vberrimum & habitissimum viderunt.

¶ Habitio, us, Qualitas, & forma est corporis, & cuiusque rei. ἡθῶν ἀδραπέτη. mathēthēth ἡθῶν ἀδραπέτη. GALLIC. Contenance, port, estat, disposition, qualité. ITALIC. *Habitio, qualita, forma.* GERMANIC. *Ein weis/geschaff/gattung.* Item, ein beiteidung. HISP. *Habitio, qualidad.* ANGLIC. *Behaviour, qualitates, disposition.* ¶ *Plant.* Qualis habitus oris. *Columel. lib. 1.* Vinæ non sic altos & lacerosos exigunt: nam is habitus fossuris magis aptus. *Virgilius 1. Georg.* -cultusque habitusque locorum. [*Gellius capite 1. libro 20.* Vt ipse æquitate habitus demonstrat. *Ouid. 2. Fast.* Vtque videt habitum (sentis passis crinibus.) Accipitur etiam pro cultu corporis, vestiumque ornatu. Vnde habitus scenicus, habitus militaris dicitur. *Plant.* Quis habitus iste tam prolixus? *Plin.* Qui ad nos lugubri habitu venerat, & capillum solito. [*Suet. in Cland. cap. 15.* Mutare habitum (id est pallium & togam.) *Idem in Aug. cap. 40.* Habitio vestitusque.] ¶ Habitio, *Terent.* hoc est promptitudo frequentibus actibus agendi comparata

dum. ex quo escaria vasa veteres conficiebant. Dicitur hæmatinum, quasi sanguineum, quod sanguinis colorem referret. Plin. lib. 36. c. 26. Fit & tincturæ genere obsidianum, ad escaria vasa, & totum rubes vitrum atque non translucens, hæmatinon appellatum.

Hæmatites, pen. prod. *αμαθιτης*. Lapis est durissimus, rubore adeo saturato, ut niger videatur, coti tamen attritus, rubedinem manifestam ostendit, sanguinis coloris simillimam. Quatuor ferè enumerantur hæmatitæ differentie, duritie tantum distinctæ, & colore magis, minusque nigricante Optimus tamen est, teste Dioscoride, qui friabilis est, & in qua dam quasi fila potest secari. Nomen habet *αμαθιτης* hoc est, à sanguine: vel quod torus concreto sanguini similis sit, vel quod cori madefactæ attritus, facultatem habeat sistendi sanguinis. Vide Gal. lib. 9. *semp. medic.* Dioscor. de materia medic. lib. 5. & Plin. lib. 36. c. 16.

Hæmatopodes, *αμαθιτοποδες*. Aves Ægypto peculiare, muscis præcipue vescentes, ternisque insistentes digitis. Hæmatopodes dicitur à sanguineo crurum colore. Habent enim cura prolonga, eaque rubentia, teste Plin. lib. 10. c. 46. & 47. Quamquam ibi in omnibus ferè exemplaribus, corruptè, ut arbitror, pro hæmatopode, himantopodem legimus, quod Latine loripedem interpretari possumus, quo nomine quidam Æthiopiæ populi commemorantur à Plin. lib. 5. c. 8.

Hæmones teste Pompeio, lib. 1. Mons est Lyciæ. **Hæmon** *αμαθις*. Thebanus iuuenis qui quum amore incredibili Antigone Oedipi & Iocastæ filiam deperiret, ad eius tumulum mortem sibi conscivit. Fuerat autem Antigone iussu Creontis (qui veterat cadavera Græcorum inhumari) iugulata, quod Polynicem fratrem mortuum noctu sepelire voluisset. De huius adolescentis morte, vide Statium in Thebaid. & Propert. lib. 2. Quid non Antigone tumulo Bæorius Hæmon? & c.

Hæmonia, Vide **AEMONIA**.

Hæmorrhagia, Est copiosus immoderatusque sanguinis effluxus. *αμαθις*. GALLIC. Flux de sang. ITALIC. Fluxo di sangue. GERMAN. Ausblutung/ausfluss des bluts. HISP. El sinxo de sangre. AN. Αφαρη. of blood. Fit autem (teste Galien. lib. de Symp. differ.) tribus ferè modis, ex vasorum videlicet ruptura, vel ex erosione eorumdem, vel ex nimia aperture orificiorum in venis. Nonnunquam ex nimia sanguinis tenuitate, quum videlicet sanguis magnam copiam ferofi humoris habet admittam.

Hæmorrhoids, pen. cor. *αμαθις*. ANGLIC. A kind of pestiferous serpent. Serpentis pestiferi genus est cuius morfu sanguis omnis effluit à corpore, unde & nomen habet: *αμαθις* enim sanguinem significat, & *αμαθις* fluxus. Linc. lib. 9. Impresit dentes hæmorrhoids aspera Tullio, dicitur etiam Hæmorrhoidia. Plin. lib. 33. cap. 117. Multum serpentibus aducatur maxime hæmorrhoids & salamandra. Est etiam hæmorrhoids. *αμαθις* *αμαθις* *αμαθις* *αμαθις*. GALLIC. Hæmorrhoides, flux de sang, eaque sangue. ITALIC. Il male chiamato morice, quando si uoz sangue. GERMANIC. Blutfluss so da kompt auß den aderen hinten offer. HISPANIC. Fluxo dei sangre, u almorrana de sangue. ANGLIC. A disease in the fund menti called hemorhoides or piles. Genus morbi quod inter sedem nascitur, immaturum mori specie, quum ora venarum iuxta anum, tanquam ex quibusdam capitulis turgent, & sanguinem fundunt, quod & in ore vuluæ feminatum incidere consuevit. Vide plura apud Cels. libro 6. c. de Hæmor.

Hæmus, siue **Æmus** *αμαθις*, rex Thraciæ potentissimus, qui Rhodopen Strymonis fluij filij duxit uxorem. Hi in tantam arrogantiam elati sunt, ut Hæmus se esse Iouem, Rhodope Iunonem, prædicarent, seque ut deos adorari iuberent. Qua insolentia Iupiter indignatus, eos in montes commutauit. Ouid 6. *Metam.*

Hæmus, *αμαθις*, Suiare, siue, ut aliis videtur, Æmus. mons est Thraciæ vasto iugo procumbens in Pontum: cuius excelitas sex millibus passuum subitur Oppidum habuit in vertice Aristæum. Plin. lib. 4. cap. 11. In Pontum quidem vergit mons Hæmus, ceteros cuius spatij magnitudine ac sublimitate superans, mediâque Thraciam diuidens. Strabo lib. 7. Eximat Polybius ex eius vertice vtrumque mare cerni, Ægeum & Adriaticum. Id quod Strabo, ob ingens interuallum, falsum probat. Sententiam tamen Polybij sequitur Mela. Nomen ei inditum ab Æmo Boreæ & Orithyæ filio. GERMANIC. Das beug Thesaliam von Thracia vnderscheidet. Autor Steph. de Urbib. Seruius in illud Georg. Æmathiam & laros Hæmi pingucere campos tradit montem esse Thesaliæ. Sed hoc dixisse putatur, quia Thesaliam à Thracia Hæmus diuidit. In eadem est sententia idem Seruius in illud 2. Georg. O qui me gelidis in vallibus Hæmi sistat. Livius 4. Decad. libro 10. montem describit. Vide **HÆMVS**.

Hæreditas, Vide **HÆRES**.

Hæreo, es, si, sum, Adhæreo, rei alicui insideo & coniunctus sum. *דבק* *דבק* *דבק* *דבק*. GA. Tenir contre, herdre, estre ioint & y tenir. ITAL. Essere strettamente congiunto & vnito. GERMAN. Sangan/ståben. HISP. Allegarse à alcuna cosa. ANGLIC. To cleane or stick. Verg. 2. *Æneid.* Hærent parietibus scæla.

Et quoniam qui in aliqua re dubitant, non mouentur, ideoque hærete, ac suspensi esse videntur: factum est ut hærete aliquando ponatur pro dubitare, & incipitem esse. *דבק* *דבק* *דבק* *דבק*. GALLIC. Douter. ITALIC. Dubitare. GERMANIC. In zweiffel stangen. HISPANIC. Dudare. Terent. in Eunuch. Hæreo, quid faciam. Cic. in Antonium, Hærebat nebulo, quo se verteret non habebat.

Quandoque simpliciter est manere, vel insidere. Terent. in Hecyr. In te hæret omnis culpa. Virg. lib. 4. Multa viri virtus animo inultisque recurrit. Gentis ho nosi hærent infixi pectore vultus. Ouid. Eleg. 4. lib. 3. Trist. Vos quoque pectoribus nostris hæretis amici. Idem Ouidius Eleg. 8. libro serio Trist. Hæret & ante oculos forma. Idem Eleg. 3. lib. 4. Trist. Vultibus illa tu is tanquæ præsentibus hæret. Idem Eleg. 10. lib. 3. Trist. Vidimus in glacie pisces hærete ligatos. Circa

aliquid hærete. Quintil. lib. 1. cap. 7. Non obstant hæ disciplinæ per eas euntibus, sed circa illas hærentibus. Plaut. Capt. sc. 3. a. 3. Maximas nugas incepti hæreo. Plaut. Men. sc. 1. a. 3. Immersi me in concionem, vbi dum ego hæreo. & c. Idem Pseud. sc. 5. a. i. Occisa hæretis est. Hæret hoc negotium. Hærete apud meretricem, pro Eam perditissimè amare, Non posse ab ea disiungi. Plaut. in Epid. Ouid. Eleg. 1. lib. 4. Trist. Sentit amans sua damna furens, tamen hæret in illis. Item. Suet. in August. cap. 71. Circa libidines hæret, (i purgare se non potuit.) Aqua hæret. Præter. Cic. 3. Offic. Dicit ille quidem multa multis locis, sed aquæ hæret, ut aiunt. Significat Cicero Epicurum parum secum in disputando constare, sequit ipsum inuolueret, dum ea quæ dicit hic pugnant cum is quæ dixit alibi, atque ita quasi suctuare, neque in solido consistere. Translatum ab oratorum cledrydra: vteum in aqua hærete dicamus, qui se ditillata iam aqua tamen è causa non potest expedire.

Huius verbi composita sunt, Adhæreo, Cohæreo, Inhæreo: de quibus suis locis.

[Hærens, entis, partiv. Sueton. in Galba cap. 4. Hærens mos in domo. Hærensus, um, Ouid. Eleg. 4. li. 3. Trist. Pietate id mereris hærsuraque mihi tempus in omne hie. Hærsus in præterito, patiendi significatione, Diomedes lib. 1.]

Hæsitatio, as, pen. cor. frequentatiuum. Idemdem & multum hæreo, & progredi non possum. *דבק* *דבק* *דבק* *דבק*. GALLIC. S'accoster, s'attacher, s'arrester. ITAL. Accostarsi. GERMAN. Verstopfen/standen sein. HISPANIC. Mucho allegarse. ANGLIC. To stick, to doubt. Terent. in Phorm. In eodem luto hæsitatis. Vbi hæsitare in eodem luto, proverbialiter dictum est pro ita implicitum esse alicui negotio, ut te commodè explicare non possis. Tractum à viatoribus, qui simulatque in lutum incidunt, quum alterum pedem conatur educere, altero altius immerguntur. Aptissime autem competit in eos qui versuram faciunt. Nam illi mutant quidem cieditorem, ære tamen alieno se non liberant.

Accipitur etiam hæsitare pro dubitare, & sese explicare non posse. *דבק* *דבק* *דבק* *דבק*. GALLIC. Hésiter, douer. ITALIC. Dubitare. GERMAN. Zweifelten eins zweiffeln. HISPANIC. Dudar. ANGLIC. To doubt, to stagger in speaking. Cic. 2. de Finibus, Aperendum est igitur quid sit voluptas: quam si explicauisset, non tam hæsitaret. Idem 2. de Orat. Carbo hæsitans in maiorum institutis, rudis in iure civili. Idem 4. Acad. Dubitans, hæsitans. Idem in Cati. Quum hæsitaret, quum cunctaretur, quæsiui quid dubitaret proficisci eò, quò iam pridem parat. Hæsitare lingua est titubare. Idem 2. de Orat. Idem lingua hæsitans, & voce absonus. Hæsitantia verba, apud eundem, pro Domo sua.

Hæsitatio, onis, Dubitatio, cunctatio, & perplexitas. *דבק* *דבק* *דבק* *דבק*. GALLIC. Arrest & doute, doutance. ITALIC. Dubitatione, dubbio. GERMAN. Zweifelung HISPANIC Duda. ANGLIC. Doubt, a doubting. Cic. Ap-pio Pulchro, Noli ignoscere hæsitatiõni meæ. Accipitur & pro titubatione, & linguæ hæsitantia, *דבק* *דבק* *דבק* *דבק*. Idem lib. 2. de Oratore, Qui timor? quæ dubitatio? quanta hæsitatio, tractusque verborum?

Hæsitator, oris, Cunctator, & dubitator. *דבק* *דבק* *דבק* *דבק*. GALLIC. Qui doute & est suspens, arresté. ITALIC. Dubitatore dimoratore. GERMAN. Ein zweiffel/der in einer sache bestanden ist und nicht weißt wo auß. HISP. El que mucho duda. ANGLIC. That doubteth. Plin. in Epist. Sum ipse in e-dendo hæsitator, tu tamen eam quoque cunctationem, tarditatemque vicisti.

Hæsitantia, æ, Hæstitatio, titubatio, balbuties, & difficultas explicandi quod sentias. *דבק* *דבק* *דבק* *דבק*. GALLIC. Doute, arrest qu'on ne peut passer. ITAL. Esso dubitare. GERMAN. Zweifelhaftigkeit/stammung. HISP. Obra de dudar. ANGLIC. A doubting, staggering in utterance. Cic. 2. Philipp. Qui propter hæsitantiam linguæ, stuporemque cordis, cognomen ex contumelia traxerit.

Hæres, dis, generis cõmunis, Qui defuncto succedit in ius vniuersum quod habebat. ab hæreo, quod qui hæres est, hæret, hoc est, proximus est illi cuius est hæres. *דבק* *דבק* *דבק* *דבק*. GALLIC. Héritier, successeur, hoir. ITALIC. Heredo, successore. GERMANIC. Ein erb. HISPANIC. Heredero. ANGLIC. An heir. Quidam hoc nomen ab herus deriuant, & per simplex & scribendum putant, quod dominus fiat bonorum quæ ad eum perueniunt. Hæres enim apud veteres (aureo Feslo) dominus dicebatur. Id quod Iustinianus comprobatur in iud. de hæredit. qualis. & differ. Pro herede, inquit, gerere est, pro domino gerere. Veteres enim heredes dominos appellabant. Exemplum extat apud Plinium in Men. [sc. 2. a. 3.] Menæchmum peregrinum de palla loquentem facit: prandi, potaui, abstuli hanc, cuius heres nunquam erit post hunc diem. Horat. lib. 2. Scrm. Satyr. 3. ut hæres lam circum loculos, vel clauis, lætus, ouansque Curret, Ouid. 6. Metamorph. & auiti nominis hæres Tantalus, Cic. pro Quintio. Hæredem testamento reliquit hunc P. Quintium. Idem pro Cluentio, Auiam tuam Diuam, cui tu es hæres. Plaut. Curc. 2. a. 5. Me fecit hæredem (pater) Gell. cap. 7. lib. 6. Heredem bonis facere. Plaut. Most. sc. 3. a. 1. Vtinam pater meus ad me nunciatur mortuus, ut ego me ex hæredem bonis faciam, atque hæc sit hæres, non modo factus eques fortunæ munere. Ouid. 13. Metam. Si proximitas, primulque requiritur hæres, Est genitor peleus, est pyrhus filius illi.]

Secundus hæres dicitur qui hæredi instituto substituitur, ut inquit Boetius in Comment. in Top. Ciceronis, ea lege, ut si prior hæreditatem non adeat, deoluatur ad secundum. Cic. pro Cluent. Memoria teneo, Milesiam quandam mulierem, quum esse in Asia, quò ab hæredibus secundis accepta pecunia parum sibi medicamentis abegisset rei capitalis esse damnatam. Idem 1. de Inuent. Qui patris pupilli hæredes secundis sunt.

Hæreses arboris, pro sulculis & ramis. Plin. lib. 16. cap. 37. Cæsarque densus innumero herede profuit. Hunc composita, Cohæres & Exhæres de quibus supra.

Hæreditas, *is*, Successio est in vniuersum ius quod defunctus habebat tempore mortis. $\{$ $\Psi\omega\gamma$ *jeruschab* $\Psi\omega\gamma$ *morasch* $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$. GAL. Heritage, *hoirie*, succession aux biens du trespassé. ITALI. *Heredità*, *successione*. GER. *Ein erbshaft*. HISP. *Heredad* & *la herencia*. ANGL. *Heritage*, *a succeding*, in *landes* or *other goods*. $\{$ Et apud antiquos diuidebatur in duodecim vncias, quæ assis nomine continentur. *Plaut. Truc.* Verum nunc si qua mihi obtrigerit hæreditas magna atque luculenta *Cicero* 1. *Offic.* Optima autem hæreditas à patribus traditur liberis omnique patrimonio præstantior, gloria virtutis, rerumque gestarum. [*Velleius* Hæreditarij relicta Asia populo Romano *Plautus de Capt.* sc. 1. a. 4. Sine sacris hæreditatem sum adeptus. *Idem Curt.* sc. 2. a. 1. Mihi haud sæpè eueniant tales hæreditates.]

Hæredium, *heredij*, Patrum prædium, quod nobis hæreditate venit. $\{$ $\Psi\omega\gamma$ *jeruschab* $\Psi\omega\gamma$ *morasch* $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$. GALLI. Vn heritage. ITA. *Heredità*. GERMANICE, *Ein erbgut*. HISP. *La hered* ad ò possessione de tierra. ANG. *A piece of ground fallen by heritage*. $\{$ *Varr. de Rustic. lib. 1. cap. 10.* Quantum ardet ad antiquos nostros, ante bellum Punicum pendebant bina iugera, quot à Romulo primum diuisi ferebantur vitum: quæ quod hæredem sequerentur, heredium appellatur. *Plin. lib. 19. cap. 4.* In duodecim tabulis legum nostratum nusquam nominatur villa, semper in significacione ea hortus in hortis vero, heredium.

Hærediolum, *oli*, cum accentu in antep. significat paruum heredium, hoc est paruum prædium, quod nobis hæreditate venit. $\{$ $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$, $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$. GALLI. Vn petit heritage. ITALI. *Picciola heredità*. GERM. *Ein erbgtte*. HISP. *Pequeña heredad*. ANGLICE, *A litle piece heritage*. $\{$ *Col. in Præf. l. 1.* Ex qua Cincinatus oblecti Consul & exercitus liberator, ab aratro vocatus ad Dictaturam venerit, tursus fascibus depositis, quos festinantijs victor reddiderat quam sumptulerat imperator, ad eosdem iuuenos, & quatuor iugerum herediolum redierit. Quo in loco herediolum autum vocat paruum prædium à maioribus relictum & veluti per manus traditum

Hæredipetæ, *æ*, pen. corr. Qui blanditijs, & muneribus, & alijs huiusmodi artibus caprar gratiam senum & viduarum, vt ab illis hæres instituat. $\{$ $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$ $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$.

Hæreditarijs, *æ*, *um*, Quod od hæreditatem pertinet. $\{$ $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$ $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$ $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$. GALLI. Venant par succession d'heritage. ITALI. *Perimente à juri. sponi*. GERM. *Erbitatidaz zu der erbshaft gehört*. HISP. *Perenescencia à la herencia*. ANGL. *That cometh by heritage*. $\{$ *Cicero* 6. *Ver.* Simul cum ceteris Chelidonis hereditarijs ornamentis ponetur. Hinc bona hereditaria, & successio hereditaria [*Sen. Epi.* 51. Hæreditarium onus in domo remansit. *Quintil.* Hæreditariae lites.] Morbos etiam hæreditarios vocamus, qui parentum vitio nobis obtingunt. *Vide Hæreditas.*

Hæres *MARTIA*, Nomen deæ quæ vna ex Martis comitibus esse putabatur, cui veteres post acceptam hæreditatem rem diuinam faciebant. *Autor Festus.*

Hæresis, *is*, pen. corr. $\{$ $\alpha\pi\iota\sigma\iota\varsigma$. GAL. *Opinion*, *confermee* soit en bien ou en mal, *secte*, *heresie*. ITALI. *Opinione ferma in bene, ò in male sita*. GERMA. *Ein meining*, *si sey gut oder böß* dic ihm einer erwöht vnd der selbigen seiff anhangt sein. HISP. *Opinion confirmada en buena ò en mala a parte*, *secta heresia*. ANGL. *Heresie*, *a sect*. $\{$ Græca dictio est, quæ optio, vel electio, & secta significatur: ab $\alpha\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$, quod significat eligo, volo, expeco. Vnde sumitur pro opinione tenaci & confirmata de aliquo dogmate, & sententia in qua persistimus, electa *Cic. in Paradoxis*, Cato autem perfectus (mea sententia) Stoicus, & ea sentit, quæ non sanè probantur in vulgus, & in ea est hæresi, quæ nullum sequitur florem orationis, neque dilatat argumentum, sed minutis interrogatiunculis, & quasi punctis quod proposuit efficit. $\{$ Hinc *Dieresis* $\delta\iota\alpha\rho\rho\iota\sigma\iota\varsigma$, diuisio: *Aphæresis* $\alpha\phi\alpha\rho\rho\iota\sigma\iota\varsigma$, ablatio: *Synæresis* $\sigma\omega\alpha\pi\iota\sigma\iota\varsigma$, coniunctio.

Hæresiarchâ, *Hereticorum princeps*. **Hæreticus**, proprie dicitur qui est alicuius opinionis, vel sectæ. Vnde à Theologis hæretici dicuntur, qui sectam aliquam diuersam à vera religione aut institunt aut sectantur.

Hæro hæreticus, *Vide Hæreo*. **Hærogrâphâ**, $\{$ $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$ $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$. $\{$ A Græcis dicuntur scripta sacra, orthodoxorum omnium consensu in Sacræ scripturæ canonem recepta. Quomodo autem differant ab Apocryphis, *vide in Decreto* $\delta\iota\alpha\rho\rho\iota\sigma\iota\varsigma$ 15. c. Sancta Romana Ecclesia.

Hægnis, *Vide Agnis*. **Hægnēs**, *etis*, $\alpha\gamma\iota\sigma\iota\varsigma$. Mulieris proprium, $\delta\omega\tau\iota$ $\alpha\gamma\iota\sigma\iota\varsigma$, id est à castitate impositum.

[Ha hæ interiectio apud *Plaut. pseud. sc. 5. a. 4.*]

[Hala *Seruilij*: *de quo Pinarichus in Bruto.*]

Hälöbarchēs, $\alpha\lambda\omicron\beta\alpha\rho\chi\epsilon\iota\varsigma$. Latine salis præfectum sonat. Erat autem is præcipuus honos apud Aegyptios, teste *Iesepho Antiq. lib. 10.*

HALÆ, $\alpha\lambda\alpha\iota$. Bœotiar oppidum, *vt ex Pausania sententia tradit Steph.* Sunt & alia eiusdem nominis loca, quæ ab eodem commemorantur.

HALALCOMENÆ, & *Halalcomenæ*, *Vide ALALCOMENÆ*.

HALARODII, Populi citra Pontum *Steph.*

Hälcyon, *halcyonis* $\alpha\lambda\omicron\kappa\upsilon\gamma\iota\sigma$. Auis est maritima, hyberno tempore in mari oua pariens, pullösque suos educens quo tempore lumina est in mari tranquillitas, quam Alcedonia *Plautus* appellauit. Fabulantur poëtae, Halcyonem *Æoli* filiam, & *Ceycis* vxorem in hanc auem mutatam fuisse: *Æolus*que hoc filie suæ posteritati tribuere, vt quando illa pullis procreandis vacet, tandiu summa in mari sit tranquillitas. *Seruius* *Ceycea* *Luciferi* filium fuisse tradit, & *Halcyone* maritima, qua quam prohibitus, illic ad consulendum *Apollinem* de statu regni naufragio perit. Cuius cum corpore ad vxorem delatum fuisset, illa se præcipitavit in pelagus. Postea miseratione *Tethyos* & *Luciferi*, conuersi sunt ambo in aues marinas quæ

halcyones vocantur. Illud sciendum est quum de muliere dicimus, Hæc Halcyone in recto effertur, quum de auib. hic & hæc halcyon, hi & hæ halcyones. Istæ autem aues nidös faciunt in mari media hyeme: quibus diebus tanta est tranquillitas, vt nihil penitus in mari possit moueri. Inde etiam dies ipsi, Halcyonia nominantur. *Hæc Seruius*. Dicitur autem sunt halcyones, $\pi\alpha\rho\iota\tau\iota$ $\alpha\lambda\iota\omega\alpha\upsilon$, quod in mari oua pariant. Quo fit vt prima vocalis, si originem spectemus, aspiranda videatur. *Eustathium* tamen contra etymi rationem tenui spiritu notandam præcipit, adiecto etiam generali canone, quo negat vocabulum vllum esse aspirandum, quod initium sumat ab $\alpha\lambda$ subsequente.

HALCYONÆ, *es*, pen. corr. $\alpha\lambda\kappa\upsilon\gamma\iota\sigma$, *Æoli* ventorum Regis filia, vxor *Ceycis*, quæ præ dolore, quem ex naufragio & morte mariti susceperat, mutata est in auem halcyonem. *Vide Alcedo*.

Häléc, *ecis*, vel vt alij scribunt *halex*, fœm. gen. piscis sola aqua victians quem *Arist. meteor.* appellat si Theodori versum credimus.

$\{$ Est item *halec*, siue *halex*, liquidaminis genus, quod est piscium intestinis confici solet. *Mayr. lib. 51.* Cui porrat gaudens ancilla paropsi de rubra *Halecem*, sed quam proinus illa voret. *Plin. lib. 31. c. 8* *Halec* imperfecta, necdum colata. Legitur & in neutro genere. *Florat. 2. Sem. Sat. 4.* ego fæcem primus & *halec*, trimus & inueni piper album. *Plaut. in Anul.* Qui mihi olera cruda ponunt, *halec* danunt. Vbi tamen ratio carminis clamare legendum esse *halecem*, alioqui versus deerit syllaba.

Hälécula, *diminut.* $\{$ ANGLIC. *A pilchard or lisle hering*. $\{$ *Colum. libro 8. c. 17.* Itaque præberi conuenit tabentes *haleculas*, & salibus cæcæ *chalcidem*.

HALÆS, $\alpha\lambda\alpha\iota\sigma$, Sicilia oppidum inter *Agathysum* & *Cephalegium* situm triginta pass. m. ab vtroque, teste *Strab. lib. 6.*

$\{$ Hinc deducitur adiectiuum *Halæsinus*, *a. um*, vt *Halæsinus* ciuitas. *Cicer* 3. *Verr.* Siciliae ciuitates multæ sunt, *Iudices*, ornatae atque honestæ, ex quibus in primis numeranda est ciuitas *Halæsinus*. Nullam enim reperietis aut officijs fideliores, aut copijs locupletiores, aut autoritate grauiorem. *Halæsinus*, vrbs huius incolæ, quorum meminisset *Plin. lib. 3. c. 8.*

HALÆSVS, $\alpha\lambda\alpha\iota\sigma$, Fluuus & mons non longè ab *Ætna*. *Col. lib. 10.* Et quæ Sicanijs flores legisit *Halæsi*. $\{$ Est & in Ionia Asia regione eiusdem nominis fluuius Colophonem præterfluens. *Suoni Plinius lib. 5. c. 29.*

HALÆSVS, $\alpha\lambda\alpha\iota\sigma$, *Agamemnonis* fuit filius ex *Briseide*, vt quidam volunt, vel ex *Clytemnestra*, vt alij. Dicunt enim hunc cum matre sensisse contra patrem, & postea patria, pulsus in Italiani venisse, atque apud *Masil* cum *Campaniar* montem confedisse, & tanquam *Troiani* nominis hostem *Turno* aduersus *Æneam* fauisse. *Vergilius* Hinc *Agamemnonius* *Troiani* nominis hostis Iungit *Halæsus* equos. & *C. Ouid.* quoque *lib. 4. Fast.* autor est ab hoc *Halæso* *Faliscos* nomen accepisse.

HALI $\alpha\lambda\alpha\iota\sigma$, *Maritima* vrbs *Laconiar*. *Stephan.* *Vide TIRYNS*.

HALIA, $\alpha\lambda\alpha\iota\sigma$, *Nympha* marina, *Nerei* & *Doridis* filia: $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\kappa\lambda\epsilon\rho\iota\sigma\mu\alpha$, hoc est à mari dicta.

HALIAS, *ados*, $\alpha\lambda\alpha\iota\sigma$. Genus scaphæ, vel paruæ nauiculæ, vt ex *Appiano* dicit *Baylius*.

Hälæctus, *us*, pen. corr. $\{$ $\alpha\lambda\iota\kappa\iota\sigma$. ANGL. *Agose hawk* or *falcon*. $\{$ Genus est aquilæ: falco à nonnullis dicitur, ab alijs accipiter, ab alijs, *nifus*. *Ouid. Metam. lib. 8* Et modo factus erat fuluis *halæctus* alis. *Plin. lib. 10. cap. 3* *Halæctus* tantum implumes etiamnum pullos suos percutiens subinde cogit aduersos in aeri Solis radios, & sic conuenientem, humectantemque animaduertit, præcipit e nido, venit ad alterum & degenerem: illum, cuius acies huiusmodi contra sterent educat, *Halæcti* suum genus non habent, sed ex diuerso aquilarum conu nascuntur.

HALIACMON, siue *Haliagmon*, $\alpha\lambda\iota\alpha\gamma\mu\omega\iota$, Fluuus est *Macedoniæ*. $\{$ GERM. *Ein fluß in Macedonia* $\{$ *Plin. lib. 31. c. 2* Item in *Macedonia* qui velint sibi candida nasci, ad *Haliacmona* ducere: qui nigra aut fusca, ad *Axiu*.

HALIARTVS, $\alpha\lambda\iota\alpha\rho\tau\iota\varsigma$, Nomen vrbs *Bœotiar* quam *Haliartus* condidit *Terpandri* filius: *de qua vide Strab. lib. 9.*

HALICA, Nomen mulieris.

Halicabubus, $\alpha\lambda\iota\kappa\alpha\beta\upsilon\beta\omega\iota$. Alterum solani genus, semen in folliculis rotandis habens, ad speciem vesicarum, orbiculatum, rubens & leue. Latini vesicariam vocant, teste *Plin. lib. 21. capite 3*. Officia *Mauritanos* sequitur vocant *Alcaquingii*.

HALICARNASSVS, $\alpha\lambda\iota\kappa\alpha\rho\alpha\sigma$, Oppidum mediterraneum *Ætoliar*, *epud Plin. libro 4. c. 2.*

HALICARNASSVS, pen. prod. $\alpha\lambda\iota\kappa\alpha\rho\alpha\sigma$, Vrbs *Cariæ* principum regia, circa initium *Tauri* sita, ad mare, in minori Asia, *Arguorum* colonia, in qua *Mausoleum* quondam nobilissimum opus extabat, & *Salmacis* fons. $\{$ GERMANIC. *Die hauptstat in Caria*, $\{$ *Vnderen* *Halæ* am *Meer* geteget. $\{$ Hæc prius *Zephyria* dicebatur. Ex *Halicarnasso* fuit *Herodotus* historicus, item *Heraclius* Poëta, & *Dionysus* scriptor antiquitatum Romanorum, qui ab ea *Halicarnassicus* dictus est.

HALICYAE, Vrbs Siciliae, *Steph.*

HALICYRÆ, Vicus *Acarnaniæ*.

Hälcutis, $\alpha\lambda\iota\kappa\upsilon\tau\iota\varsigma$. Dicuntur volumina, in quibus tractatur de piscibus. *Plin. lib. 32. c. 2.* Mihi videntur mara, & quod *Omnis* prodidit piscium ingenia, in eo volumine quod *halieuticón* inscribitur. Fuerunt & alij qui *halieutica* scripserunt vt *Olympius* *Nemescianus*, quem *Vopiscus* tradit scripsisse *cynegetica* & *halieutica*: & *Oppianus* qui opus de piscibus *Antonio* dicauit *Scriptis* & *Apicius*, sed *halieutin* appellauit.

HALIMEDA *Nympha*. *Vide in Damasco.*

Halimus, $\alpha\lambda\iota\mu\omega\iota$. Frutex septimento vallari idoneus, similis *rhamnino*, sine spinis, folijs oleæ, sed latioribus. Nascitur in sepibus &

maritimis, locisque salis, salislaginēque refert. Vnde & nomen videtur accepisse. Alij sine aspiratione scribunt in deque Alinum dictum putant, quod famen arceat. Tradit enim Solinus fruticem hunc in Creta nasci, mirabili effectu, quod eo admorsio, fames aliquandiu nulla sentiat. Vide Dioscorid. libro primo. Theophrasti lib. 4. capite 5.

Haliplacōs, ἀλιπλάκος. Græcis arbor est, grandiferarum omnium deterrima, quæ à nostris salicortex appellari potest, cui glans tam amara, ut eam præter fues, nullum animal attingat.

Haliplumōn, ἀλιπλύμων, Marini pulmo, genus piscis, apud Plin. lib. 3. capite 11.

Halito, Halitus, Vide Halo, halas.

HALIZON, ἀλιζών, Fluuius.

HALIZONES, pen. prod. ἀλιζόνες, Populi Asiæ maritimi, Myfis, Caribus, & Lydis finitimis dicti, παρὰ τὸ τῆ ἀλιζόνου ὄνομα, hoc est ab eo quod mari præcingantur, ut indicat Plin. lib. 5. cap. 31. Stephanus Halizones dictos putat, quasi ἀλιζόνες, quod ob diuicias superbi essent & præferoces.

Hallucinor, aris, Vide Allicinor. [Vnde dictum sit docet Gell. c. 12. lib. 16. item c. 17. 7. Oscitans, & hallucinanti similis.]

Hallux, cis, vel Hallus, li, Pollex ex eo dictus, quod super proximum digitorum saliat. [ἡ δὲ βήνη, ἀλλυξία. GALL. Le pouce. ITA. Dito grosso. GERMA. Der daum an der hand/oder der seihen am fuß. HISP. Dedo pulgar. ANG. The great toe or thumb.] Nam constricta manu solus proximum digitorum scandit. Vnde quidam à Græco ἀλλυξία trahunt, quod Latine scandere, seu salire significat.

Hamadēs, ἀμαδής. GALL. Oliues confites, en saumure. ITA. Olive di salamoia. GERMA. Ein gemachte oluē/oder latw argen. HISP. Olivas de salmuera. ANGLIC. Finyes consecbed in a certaine pickle. [Vide Ruellio.] Oliuæ dicuntur, quæ condiuntur muria Nam ἀμαδής, muriam vel falsuginem significat.

HALMYRIS, ἀλμυρίς. Lacus ambitu LXIII. m. pa. ex Danubio natuꝝ supra Ithropolin: de quo Plin. lib. 4. c. 12.

HALIO, las, Spiro, vel odorem emitto. [ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. GALL. Halener, flairer, & rendre odeur. ITA. Spirare, mandar fuori odore. GERMA. Diechen, ein gefchmat geben/auchmen. HISP. Echar de si baba. ANGLIC. To breath, to fan-ar.] V. sig. lib. 4. Gen. 1. Inuitent croceis halantes floribus horti. Huius Composita sunt, Adhalo, Exhalo, & Inhalo: de quibus vide infra locis.

Halito, as, pen. cor. Expit, o, halicum emito. [ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. GAL. Souuent halener, haletter. ITA. Halinar, spirare, respirare. GERMA. Speffig atmen. HISP. Soplar, echar amendo de si baba. ANG. To breath often.] V. sig. Sublime iter quadrupedantes, flammam halitantes.

Halitus, us, pen. cor. Spiritum significat: & est nomen ab hal, sicut Spiritus à spirito, [ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. GALLIC. Halaine. ITA. Halito, spirare, uento, fiato. GERMA. Der attem, HISPANI. Huelgo à acezo à alieno. ANGL. The breath.] Plin. lib. 9. c. 7. In aquas quidem penetrare hunc vitalem halitum quis miretur? Efflare extremum halitum. Cic. 2. T. use. Halitus Solis id est vapor & calor. Coim. Disiectum dinde protinus fumum inarari & obrui conuenit, ne Solis halitu vires amittat. Halitus terræ, proproue qui per terræ rimulas sursum ascendit. Plin. lib. 11. c. 12. Obuio terræ halitu infectus.

HALOS, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. GALL. Couronne, cercle ourondeur aire. ITA. Corona. GERMA. Ein ring umb dem men/ ein heff des mens. ANGLIC. A circle a bout the moon. [Aristoteli in Meteoris dicitur quæ Latini modo coronam, modo aream circa lunam dicunt. Senec. libro. 9. Quæstion. Hunc Græci halon vocant, quem nos dicere coronam aptissime possumus.

HALONĒ, ἀλονή, Insula Propontidis ante Cyzicum oppidum habens eiusdem nominis. Autor Plin. lib. 5. c. 17.

HALONĒVS, ἀλονήσος, Insula Ægei maris: Strab. lib. 14.

HALOPHANTA, τα, Hominum genus nequam (ut ait Nonius) quod ob suenda mendacia miserrima mercede conducitur. Plaut. in Curcul. Ædopol. nugatorem lepidum lepidè hunc nactus est Phædromus, Halophantem an sycophantem hunc magis dicam, nescio. Quo in loco legendum videretur, holophantem.

HALOSIS, pen. prod. scem. gen. [ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. GALLI. Prinle d'abaut. ITA. Profesa, spugnacione. GERMA. Ein einem mung/oder ein ercbung/kein gewonung. HISP. Tomamiento por combate. ANG. Ataking and ouercoming by batell.] Latine captio vel expugnatio dicitur Sueton. in Sueton. Hoc incendium è turre Meccenatica prospextans, lætusque stannæ pulchritudine, holosin Ilj decantauit.

HALSIVS, campus Tragasæ.

HALTĒ, eris, pen. prod. ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, hoc est, à saliendo, dictus est, sunt enim halteres, ἀλιζόνες, pile, plumbæ, massulæ, quibus vtraque manu se librabant qui saltu corcebant, ut certius assilirent. Martialis in Aprop. Quid pereunt stulto fortes, haltère lacertus Exercet melius vinea fossa viros.

HALVS, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, vel Ciuitas Achaïæ & Phthiotidis, & c. parmeniscus aliam facit Malliacam Achilli subditam, aliam Protefilao. Stephan. Incolæ Halei Halisij vel Halij dicuntur.

Halus, li, à Gallis vocatur herba, quam Veneti coroneam dicunt, similis canilæ babulæ, cacum. ambus thymo, dulcis & situm sedans. Vide Plin. lib. 26. c. 7.

HALYATTES, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, Lydia rex, pater Cræsi. Autor Herodot. lib. primo.

HALYATTĒVS, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, cum, [ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. c. arm. quam si Mygdonis regnum Halyattici Campis continuem. Regnum, inquit, Halyattici, hoc est Cræsi, Halyattæ filij.

HALYS, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, Fluuius ex Tauri montis radicibus profluens per Capadociam, & à Meridie Syros ac Paphlagonem interit uens: contra Aquilonem in Euxinum mare euoluitur. GERMA. Ein fluß so am berg Taurto entpringt vnd in den Cappadociam fließt. Meminit eius Cicero 2. de Di-

uin. Cræso fatalis Halys, Luc. l. 3. Crebro vortice tortus Halys, Ouidius 4. de Ponto.

Hamā, æ, Instrumentum ad incendium compescendum. [ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. GAL. Vñ croc. ITA. Istromento da spegner fuoco. GERMANI. Ein feurhaß. HISPANI. Instrumento para apagar el encendimiento. AN. An instrument to quench fire.] Plin. in Epist. Et alioqui nullus vsquam in publico sipo, nulla hama, denique instrumentum ad incendia compescenda.

HAMADRYA, δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, pen. cor. αὐγὸν ὄνομα, Nymphæ sylvarum, quæ vetustas credidit simul cum arboribus nasci & interire. Vide DRYADES. [ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. GE. waldgöttin von welschen die alten gehatren haben das sy mit den cybellen anffwächsend vnd so lang sätten als die selbigen bestündend.] Virg. 10. Eclog. Tam neque Hamadryades, rursus, nec carmina nobis Ipsa placent.

Hammarī, h's, Hamarus. Vide HAMVS.

Hamāxā, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. G. Chariot. IT. Carro. GERMA. Ein wagen/ein tarren. HISP. Carro de carreta para cargar. ANGLICE, A chariotee. à Græcis dicitur, quod à nobis plautium. Vnde etiam sydus illud, quod Septentriones dicimus à figura, posituraque ipsa, quia simile plauti videtur, similiter hamaxa appellatur. Vide Gellium libro 2. capite 21.

Hamāxici, orum. Suet. in Nerone. c. 30. Armillata & phalerata cum hamaxicorum turba atque cursorum,

HAMAXIA, Regio Bithyniæ. Steph.

HAMAXANTIA, pars Hippoontidis. Steph.

HAMAXTA, ciuitas Articheæ Ciliciæ. Steph. ex Strab.

HAMAXOBIA, Prolemæo, Hamaxopliæ Pomponio, αὐγὸν ὄνομα ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, Populi sunt Saumatiæ Europæ, ita dicti quod plaustris vtantur vice domorum. GER. Beter Saumatiæ in Europa weidh an stat/ber heu/seren wagen brachten als 1et/ sind dee Heusen/ Moscouiter/ Moscouiter/ &c. Vadianus Pomponij interpretes eos esse putat, quos non procul à Polonis sitos, vulgus corrupta voce vocat Moscouitas. Hinc proverbium apud Tar. lib. 1. contra Marcio. Hamaxobio instabilior, de Marcione homine inconstantissimo.

HAMAXAMPVS, Pars est fluminis Hypanis, qui cum fonte Xampeo amaro comixtus est. Tortellius.

HAMBRYGVN, Vrbis in finibus Saxoniæ.

Hamoiora, Vide HAMVS.

Hammētēs, Gemma quæ ouis piscium similis est. Vide Plinium lib. 37. capite 10,

HAMMODARA, Oppidum inter Ægyptum & Æthiopiā, iuxta se habens bituminis fontem. Autor. Plin. lib. 6. c. 29.

HAMMON, Cognominatus est Iupiter, qui in arena putatur inuentus. Nam Græce ἀμμὸς (quod quidam ἀμμοὺς scribunt) dicitur arena. Festus. Vide AMMON.

Hammōniacūm, ἀμμωνιακόν, Resina species ex arbore, quam metopium vocant, stillans in arenis, iuxta Hommonis templum: vnde & nomen sortitum est. Vide AMMONIACVM.

Hammōnis, cornu. Inter sacratissimas Æthiopiæ gemmas habetur auri colore. Plin. lib. 37. c. 10.

Hammōnium, Coloris genus vergentis in rufum. Varro de Rustica libro 3. capite 2. Nunc ubi vides hic citrum, aut aurum? nunc minimum, aut hammōnium? num aliquid emblema, aut lithostrotum! illic omnia contra. Sunt tamen qui in hoc loco malint legere Armenium.

Hāmōriāhōnēs, Dicti sunt vel piscatores, vel qui cadavera traherent hamo. Nam ut est apud Suetonium, eorum qui supplicio afficiebantur, cadauera, iussu principum vno sepe traherentur in locum, quæ tum Gemonias scelas dicebant.

Hāmūs, mī, Significat, non catenam, vt hic ante scriptum erat, sed exiguos annulos, ex quibus lorice & eiusmodi alia confecta videmus. [ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. GAL. Vñ haim, vñ hamesson, croc ou crochet. IT. Catena, hamo. GERMA. Ein tarten/ring. Item, ein iedes stumm eyhen/hackchtig wie ein anget. HISP. Anzuelo para pescar à cola semejan-te. ANG. An hooke, a crooke, a caltrops.] Virgil. 3. Aenei. Lorice conferam hamis auroque trilecem, hoc est hamis aureis.

Accipitur etiam hamus pro vno quo piscatores escam suspendunt ad capiendos pisces. Plaut. Stich. Arundinem fert, sportulamque & hamum piscarium. [Plaut. Curc. se. 1. a. 3. Meus hic est, hamum vorat. Ouid. 6. Fast. Canities pennis, vnguibus hamus inest.] Ouid. de arte amandi, Carus vbi que valet, semper tibi pendeat hamus, Quo minime credid gurgite, piscis erit. Idem in Epist. 18. 2. Nunc volucrem laqueo, nunc piscem ducitis hamo.

Præterea ab huius vni similitudine hamus accipitur pro instrumento ferreo quo diuitum arcæ numariæ obsepuntur, Inuen. Sat. 14. Dispositus prædiues hamis vigilare cohortem. Quo in loco hamus priorem corripuit, quam poetæ omnes producant: aut certe dicendum erit si literam in dictione PRÆDIVES cum præcedente vocali absumi, in qua sententia est Manellus.

Hamus etiam aliud instrumentum ferreum significat, quo linum pectitur. Plin. lib. 19. c. 1. Et ipsa tamen pectitur ferreis hamis, donec omnis membrana decorticetur.

Auro piscari hamo dicuntur qui mediocri commodi cupiditate ita graue sepe periculum adeunt, vt maximam rerum faciant iacturam, Commemoratur inter facerè dicta Octauij Cæsaris à Suetonio, [cap. 25. in Augusti.] Fit enim nonnunquam vt piscis hamum ipsum secum auferat.

Hāmūlus, li, dimin. [ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. GALLI. Petit hamesson. IT. Piccolo hamo. GERMA. Ein hactin. HISP. Pequeño anzuelo para pescar. ANGLIC. A little hooke. Hamulum Celsus vocat vincinum, quo chiriurgij pterygon ex oculo eximunt. Cels. lib. 5. Spicilo auriculario protrahendum est, aut hamulo refo.

Hāmātis, 2. uin, Hamo instructum & munitum significat. [ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα, ἡ δὲ νῆψ ἀλιζόνου ὄνομα. GALLIC. Fait en maniere d'ameillon garni d'ameillons. IT. Hameto, pieno di hami. GERMANICE, Mit hacten bewart/oder getrunck

geruntur wie ein haken oder ein anget. **HISPANIC.** Cosa con anzuelos. **ANGLICE,** Hooked or crooked. **§ Cicer. 4. Acad.** Hamatis, vincinatique corpulculis. Hamata munera, quae ita dantur ut alia subinde dona ad se alliciant. **Plinius in Epist.** Volo enim eum, qui sit vere liberalis, tribuere patriae, propinquis, affinis, amicis: sed amicis dico pauperibus, non ut illi, qui iis potissimum donant, qui donare maxime possunt. Hos ego viscaris hamatūque muperibus non sua promere puto, sed aliena corripere. Sagitta hamata. **Ovidius 3. Trist. Eleg. 10.** Pars cadit hamatis misere confixa sagittis. **Vngues hamari. Ovid. 12. Metam.** Hamatisque viri lamauerat vnguibus ora.

Hamatis, & hamatile, penultima correpta. Quod ad hamum pertinet, Piscis hamatilis, id est hamo captus. **§ a yus ep. dicitur. GALLIC.** D'hamesson, qu'on prend avec un hamesson. **ITALIC.** Perimente ad hamo, che si pesca con hamo. **GERM.** Das zu dem Anget gehört. **HIS.** Cosa pertenesciente a tal anzuelo de que se toma con ello. **AN.** Of an hook, taken with a calrope. **Plaut. in Rud.** Post id hamatitem piscem: saxatitemque aggredimur, captamus cibum in mari, id est hamo piscamur.

Hamator, Qui hamo ad piscandum vtuntur. **§ yus ep. dicitur. GALLIC.** Pêcheurs avec hamessons, pêcheurs à la ligne. **ITALIC.** Coloro che pigliano i pesci con gli hami. **GERMANIC.** Die fischer mit den angeten. **HISPANIC.** Pescadores con los anzuelos. **ANGLIC.** An angler, a fisher with the angle. **§ Plaut. in Rud.** Saluete fures maritimi, conchitae atque hamiorae, famelica hominum natio. **Varro,** Cohortis coquorum atque hamiorarum, aucupumque. Sunt qui hic legendum putent amiotarum: & ita etiam videtur exigere ratio carminis apud **Plaut.**

Hamo, as, **Curuo.** **§ dicitur chaphaph. a yus ep. dicitur. GALLI.** Plier faire crochu en façon d'hamesson. **ITALIC.** Piegar e, torcere a guisa di hamo. **GERM.** Krümmen wie ein anget. **HISP.** Plegar, curuar. **ANGLI.** To bowe lyk ad booke. **§ a quo Hamatus, curuatus, de quo supra.** Hinc Adhamo, as, de quo suo loco.

HANAPIS, Fluvius est Scythiae, **Herod. teste.**

HANNIBAL, Vnde **ANNIBAL.**

Hanno, Punicum nomen est. quo plerique non ignobiles Carthaginensium duces sunt appellati: tres tamen inter ceteros maxime illustres extiterunt. Primus fuit Philippi Macedonis temporibus, qui quum tyrannidis cupiditate accensus, omnes ciuitatis principes in filiae suae nuptiis veneno necare constitueret, prodico à ministris consilio frustra concitatis seruitis, Maurorumque rege in patriae exitium sollicitato, viuis in Carthaginensium, manus peruenit: à quibus & ipse virgis caesus, & manibus curibulque fractis in crucem actus est, & in cognatos omnes saeuissime animaduertum.

¶ Fuit alter Hanno temporibus Agathoclis Siculorum tyranniae quo cum xxx. Pænorum milibus conferta pugna est interfectus. ¶ Tertius fuit tempore secundi belli Punici, Barcinæ factionis princeps, contrarias Hannibali in Republica partes fouens, **De hoc multa apud Liu. Aliorum meminit Iustinus lib. 21. & 22.**

Hanum, Veteres pro fano vsurparunt, & hanulum, pro paruo fano. **Haphē,** ἀφή, Insperio pulueris, quo inspergebantur luctantes, vbi ceromate illiti fuissent, vt mutuas prehensiones admitterent. **Martial. libro septimo,** & stauescit haphē. Nam puluere perfusa luctantium tempora quodammodo stauescabant, lepram patientibus similia. **Plin. lib. 36. capite 13.** refert arenam tenuissimam è Nilo petri solitam, ad debellanda corpora palæstræ studiis. Haphē enim Græcè & tactum significat, & vincturam, & contrectationem in palæstra, & notas quibus lepra corpus maculat. **Iulius Poltux** haphem accipit primam infecturam, quoties vestes imbuuntur coloribus.

¶ **Hapsus,** mascul. gener. **Celsus libro septimo capite vigesimo sexto.** Quæ curatio calculo emisso habenda sit. Tuum multo is oleo perungendus, inducendūque hapsus lanæ mollis tepido oleo repletus, qui pubem, & coxas, & inguina, & plagam ipsam contectam eodem ante se linteo protegat, & subinde oleo tepido madefaciendus est, vt neque frigus ad vesicam admittat, & neruos leniter molliat. Hapsūm lanæ intelligunt docti quantum manu capi potest. Galli vocant. **Vnde p. ignet.**

Hara, æ, Porcorum stabulum. **§ ouis, ouis dicitur. GALLIC.** Estable à porceaux. **ITALICE,** Stala da porce. **GERMAN.** Schweinstal/sauustal. **HIS.** La pocigla, apostamiento de puercos. **ANG.** Hogstie. **§ Donatus.** Hara in qua pecora includuntur. **Plaut. Asin.** vos Dormitis interca domi, at harus in hara, haud ædibus habitat. **Cicero in Pison.** Ex hara producte, non ex schola. **Ouid. 1. Epist.** Tertius immundæ cura fidelis haræ. **Columnel. libro 7.** Diligens autem porculator frequenter suile conuertat, & sapius haras. **Plinius Asin. sc. 4. a. 2.** Hærus in hara, haud ædibus habitat. **Idem Mosell. sc. 1. a. 3.** Germana illuuiis, pecus, hircus, hara suis.]

¶ **Hara** stabulum aserum. **Varro de Re rust. lib. 3. cap. 10.** Singulis vbi pariant faciendum haras quadratas circum binos pedes & semipedem. **Sic apud Col. lib. 8. cap. 14.**

Harenā Harenarius, Hareola, **Vide ARENA.**

Haringua, Apud præcos significabat hostiam: quæ inde dicta erat, quod eius adherentia inspicerentur. **Autor Festus.** A Donato autem haruga vocatur hostia: ab hara cui includitur.

Hariolus, h, cum accentu in antepenul Futurorum diuinator. **§ dicitur a yus ep. dicitur. GAL.** Deum, deuinur. **ITA.** Profeta, indouino. **GERM.** Ein warstager/wenstager. **HIS.** Adouino. **ANGLI.** A Smithsayer. **§ Dicitur** Hariolus quasi fatiolus, à faris, vel à fando, sicut hanula, quasi tanula, hoc est est, parua fanaspiratio (vt plerumque fieri solet) pro f litera posita. **[Plaut. Amphitru.** Auspices, Hariolos mitte omnes. **Terentius in Phormione.** Interdixit Hariolus. **Cicero, 1. de Diuinat.** Sibyllinorum versuum decem interpretes disertos ex ciuitate esse voluerunt: ex quo genere sæpe hariolorum etiam & vacuum suribundæ prædictiones.

¶ **Hariolus,** olim fatiolus: vt fordeum, frædus, pro fiordco, & hoedo. **Terent. Scour. de Orthograph.]**

Hariolæ, **§ dicitur kosémeth. § yus ep. dicitur. GA.** Deuineresse. **ITA.** Donna che indouina. **GER.** Ein warstagerin. **HIS.** La adouina. **ANC.** She that sooth sayeth. **§ Plaut. Cist.** Hariola es

Hariolôr, aris, aris, Diuino, varicinor. **§ dicitur kasâm. § yus ep. dicitur. GAL.** Deuiner. **ITALIC.** Profetare, indouinare. **GERMAN.** Warstagen. **HISPAN.** Adeuinar. **ANGLIC.** To gesse or tell things to come. **§ [Plaut. Asin. sc. 2. a. 3.** Argenti viginti minas habesne? **L Hariolate.** **Idem Amphitru.** Quid tibi patiendum sit hariolôr. **Idem, Asin. sc. 2. a. 5.** Væ mihi. A Vera hariolaris. **Item** Hariolari occurrunt sibi esse in mundo malum. **§ Cic. de Diuinat.** Nec eos qui quæstus causa hariolantur, agnosco. **Idem Attic. lib. 8.** **§ yus ep. dicitur.** igitur noster Arice, non hariolans vt illa, cui nemo credit, sed coniectura perspicis, &c.

Hariolatio, Actus ipse hariolandi. **§ dicitur kêsém. § yus ep. dicitur. GAL.** Deuincement. **ITA.** Indouinamento. **GERM.** Warstagen. **HIS.** Diuinación por superstición. **ANGL.** Sooth saying. **§ Cicero, 1. de Diuinat.** Superstitiosa hariolationes

HARMA, vrbs Bœotiae Tanagricæ: est etiam tribus Art. pars. **Steph.** **HARMASTIS,** tis, ἀρμαστis Iberiæ oppidum, ad Neorim amnem, ex aduerso portarum Caucafi. **Autor Pim. lib. 6. c. 4. 10. & 11.**

HARMATA, ἄρματα, vrbs Indica, **Steph.**

HARMATITES, ἀρματίτι, ciuitas quædam **Steph.**

HARMATHVS, ἄρματις, Ciuitas seu promontorium è regione vrbs Methymnæ, à qua Harmatapolitæ dicti sunt.

HARMATOPOLITÆ, ἀρματινοί, Populi sunt Asiæ in sinu Elairico. Ita dicti ab Harmathote vicino promontorio. Meminit eorum **Plinius lib. 5. cap. 30.** Apud Strabitem hoc promontorium vocatur Hermathus per e licetam in prima syllaba.

HARMODIUS, & Aristogiton, ciues Athenienses fuerunt, quibus quod Rempublic tyrannide liberarent, hoc honoris à ciuibus suis tributum est, vt nemo vquam ipsorum nomine vocaretur. Hinc natum Adagium, Harmodij cantilena, ἀρμοδιου μήλος. De lugubribus dicebatur. **Aristoph.** Ἀρμόδιος, Οὐδὲ παρ' ἡμῶν παρὰ τὸν Ἀρμόδιον ἀόσται. Id est, Nec vquam apud me carmen Harmodium canet. Genus erat cantilenæ quod in compitis cani consueuerat in Harmodium & Aristogitonem, quod hi Pisistratidarum tyrannidem sustulerunt. Eius carminis hoc erat initium, φιλότητι Ἀρμόδιος ἐπὶ πόντῳ τιμῆται, hoc est charissimè Armodi haudquaquam mortuus es, **Refertur à Strabone & Diogeniano.**

HARMODOIVS, poëtæ nomen est apud **Plutarch.**

Harmônia, penultima correpta. Concentus, conuenientia, compositio. **ἀρμονία. GALLI.** Harmonie, accords de sons differens. **ITALIC.** Armonia, concordanza, concerto. **GERMAN.** Ein zusammen stimmen/ zusammen richtung/wollautung. **HIS.** Consonancia en la musica. **ANGLI.** Melodie, harmonie, sweetnesse of musick. **§ dicitur a yus ep. dicitur.** quod est congruere.

[¶ **Harmonia** periphraasis est Veneris filia.] Musici harmoniam vocant intentionem, concentumque neruorum in integros modos sine vlla offensione consonantium. **Cic. 1. Tuscul.** Harmoniam autem ex interuallis sonorum nosse possumus: quorum varia compositio etiam harmonias efficit plures. **Quint. 1. libro 1. capite 10.** Nec illa modo contonei dissimilium concordia quam vocant harmoniam: sonum quoque his motibus dederunt. Hæc etiam alio nomine dicitur symphonia.

¶ Est etiam **HARMONIA,** mulieris proprium nomen, quo nomine Gelonis filia, Themistij vxor appellata est, ab ἀρμύζα, coapro.

¶ Est præterea **Harmonia,** Martis & Veneris filia, Cadmi vxor, cui Vulcanus pulchrum, sed exitiale monile dedit, eo quod ex coniugis adulterio fuisset prognata. **Reliqua vide supra in dictione CADMVS, & apud Ouid. lib. 4. Metamorph.**

[¶ **Harmonia** autem cur fingatur Martis & Veneris filia, & patrona Thebanorum, docet **Plutarch. in Peropida.]**

Harmonicus, aum. Quod ad harmoniam attinet. **§ yus ep. dicitur. GALLIC.** Harmonieux, d'accord. **ITALIC.** Tutta cio che appartiene à musica. **GERMANIC.** Das zu der zusammen stimmung oder dem wellauten gehörig ist. **HISPANIC.** Cosa de aquella consonancia. **ANGLIC.** That agreeth well in tune. **§ Plinius lib. 2. c. 109.** Harmonica ratio quæ cogit rerum naturam sibi ipsam congruere, addit huic mensuræ stadia septem millia.

HARMONIDES, ἀρμόδιος, Cuius Troianus, architecturæ peritissimus, quem Homerus fabulatur à Minerua fuisse adamatum. Hic inter ceteras naves illas fertur ædificasse, quibus Alexander Heleam raptam Troiam transfuecit.

Harpa, æ, ἀρπη: Auis est lani minoris speciei. **Plin. lib. 10. cap. 74.** Dissident aquatica anates & gauræ, Harpæ & Triocheæ accipiter. Rursus ibidem Harpæ & miluus contra Triochin. Ex mari vitatur cui inimicæ pifex, larus, & brentus.

Est & vulturis species. **Vide vultur.**

Harpactio n, siue (vt aliqua exemplaria habent) harpacticon apud **Pim. lib. 35. c. 16.** genus est gummi, ita dictum à celestiacæ mellendi, ἀρμακτιον.

HARPAGIA, pluralis tantum numeri, ἀρπαγια τὸ, Locus est in Phrygia in confinio agri Cyziceni, vnde Ganymedem raptum fuisse ab aquila fabulata est antiquitas. **Autor Strab. lib. 13.**

Harpago, penultima producta in gen. harpagonis, **§ dicitur a yus ep. dicitur. GALLIC.** Croc, haue. **ITALIC.** Vncio con che se legano le navi in fine nella guerra. **GERMA.** Ein schiffbaet. **HISPANIC.** El dogie de la naut. **ANGLIC.** The grapple of a ship: also à dragee to draw things out of a well or such yek place. **§ Instrumentum** est ferreum in fine aduncum, quo nauibus præhis naues apprehenduntur, & tanquam in continenti coguntur dimicare: ita dictum à verbo ἀρπαζω, quod est apprehendo, corripio, rapio. ¶ Est & aliud instrumentum hoc nomine, quo ea quæ in puteum, vel fluium deciderint extrahuntur. Cuius inuentor traditur fuisse Anacharis philosophus, **testis xx. iij**

Hau. Interiectio est mentis, perturbat. 66, 2. Terent. in Eunuchis, Hau obsecro mea Pythias, quid istum nam monstri fuit Interdum iuvenitur geminatum. Terentius in Adelphis. Hau hau mi homo sanusne es?

Haud. Non, non pas. ITAL. Non. GERM. Nicht. HISP. No. ANGL. No. adverbium negandi, significat non. Terent. in Andria. Haud muto factum Haud quaquam. hoc est nullo pacto, vel nullo modo. Livius lib. 30. Adrubalem propediem affore cum manu haud quaquam contemnenda [Ovid. 13. Metam. Haud timeo si iam nequeam defendere crimen. Plaut. Men. sc. 6. a. 5. Me tuam ego haud multum. Plaut. Men. sc. 2. a. 5. Haud sum falsus, quam facile est. Ibidem. Haud abstinent culpa. Ibidem. Haud pro infano istud respondit. Ibidem. Si pauper est atque haud malus, nequam habetur. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 5. Haud male montes. Plaut. Cur. sc. 2. a. 1. Hoc haud multo post luce lucebit. (id est mox) Et pseud. sc. 4. a. 4. Haud multo post se bis. (id est mox) Idem pseud. sc. 6. a. 4. Haud multo prius (id est paulo ante.) Plaut. Cur. sc. 3. a. 1. Nout hominem haud malum. Ibidem. Ipseus est, haud alius est. Item Men. sc. 4. a. 2. Haud inuita fecero. Haud aliter, & ide aliter.]

Haut. Ios. haufi. haufum. significat proprie extraho humorem, & educo ex aliquo profundo loco. HEB. שחבב חלח. GALLIC. Puisse. & tirer. ITAL. Tirar fuori. auinger. HISP. Sacar fuera lo liquido. ANGL. To draw water or other liquor out of a deepe. Cicero. 1. de Divinat. Qui quum vidisset haufam aquam de iugi puteo tunc motus dixit infare. Idem de Claris Orator. Si is potare velit, de dolio sibi hauriendum putet. Idem 3. Academic. Vt ea fontibus potius hauriant, quam riuulos consecantur. Idem de Divinat. Aqua est puteo haulta. [Ovid. 3. Fasti. Cuius alucis haurit aquas Naufragus. Item Eleg. 10. lib. 1. Trist. Aut Hyadas fauis haurerat Auster aquis.]

Haurire mare quasdam gentes. Seneca. cap. 6. de Consolat. Haurire auribus est audire. Virgil. lib. 4. Aeneid. vocemque his auribus haufi. Haurire oculis est aspiceret, pro quo poetæ etiam interdum dicunt Haurire, omisso ablativo oculis. Virgil. 10. Aen. Suspicieus haufit cælum, mentemque excepit. Accipitur etiam pro confodere. seu vulnerare. Virgil. 10. Aeneid. Per tunica in squallente auro latus haurit apertum. Item conficere, abluere. Virgil. Ibr. 4. Georg. & medium sol ingens orbem haurerat. Item defatigare. Virgil. exultantia que haurit Corda pulsans. Item exequi, implere. Lucius. lib. 30. Quando haurire animus Musarum, & sortia gestit. Haurire oscula & sermonem. Seneca. 3. de Consolat. Mart. Haurire opes vrbium. [Epuiserit riches des villes.] Liv. lib. 4. d. 4. Haurire pectus gladio. Gell. cap. 13. lib. 9. Ovid. 13. Metam. dixit, nostrumque haurire cruorem. [Item luere poenam & supplicium sustinere. Virgil. Aeneid. Spero quidem mediis, si quid pia numina possunt. Supplicia hauritum scopolis. Quo in loco Virgil. observato haurit in dicit absque pro hauriturum. Item confumo. Quodam Livius. Tam longi temporis opus incendium haufit. Haurire calamitatem, Haurire dolorem, Haurire gaudium [Livius. 1. 7. bell. pun. Haurire oculis, & auribus gaudium.] de Bu. in omnia. Haurius compositum est Exhaustio, Legitur nonnunquam præteritum hauriui & supinum hauritum. Quum idem quoque haurierit. Apul. lib. 2. de Asp. Laguna facilis hauritum.]

Haulto, as frequentativum, a quo fit compositum Exhaustio. Festus, Exhaustant, efferunt.

Haultus, us, Sorbitio, & eductio liquoris ex aliquo loco. HEB. משחבב. GALLIC. Puissement vn trait à boire. ITALIC. Sorbitamento, il vuotare. GERM. Sörpung. HISP. Pota je d beiraje, d cosa que se bene, sacramento d fuera de liquido. ANGLIC. A draught in drinking, a draught of water. Cicero. lib. 1. Si deit defluens vnda putealis, quærat in vicinio aqua, quæ non sit haufus, id est, quæ non est profundo puteo hauriatur, & extrahatur. Ovid. 6. Metamorph. Haultus aquæ mihi nectar erit. Quintilian. Hinc ille Iustitiz haultus bibat.]

Haultus, a, um, Absumptus, deuoratus, absorptus, demeritus. HEB. שחבב. GAL. Puisse tiré, engloué. ITAL. Consumato, d vorato, beuto, inghiottito. GERM. Versinken, versinken, vndergangen. HISP. Cosa beuida guastada y tragada. ANGLIC. Dravener druncken up gredely. Liv. lib. 1. Nec ferro tantum periere, sed in paludes quidam coniecti, profundo limo cum ipsis equis haufi sunt. Idem lib. 33. multæ naues eiectæ, multæ ita haufæ mari, ut nemo in terram enauerit. [Ovid. 3. Fasti. Puppis & absumptis omnibus haufæ perit.]

Haultæ in profundum arbores. Liv. 10. lib. Pun. Et in Veliterno agro terra ingentibus cauernis confedit, arborisque in profundum haufæ. Id est absorptæ.

Haustrum, stri, esse Budeo, Est machinæ genus rotam habens, qua calcata aquam est puteis, vel fontibus haurimus quod tympanum vocatur. HEB. שחבב. GALLIC. Vn seau ou autre vaisseau à puiser, ou la roue à puiser l'eau. ITALIC. Rosa o altro ingenio de cuar aqua. GERM. Ein rad mit weidem man wasser auff seucht/tem schopffrad. HISP. El alcaduz de anoria para sacar agua. AN. A whedde to draw up water. Liv. lib. 3. Vt fluuios versare rota, atque haufæ videmus. Nonius tamen manu hauftra esse ipsos cados, hoc est siculas in huiusmodi machinis quibus aqua hauritur.

H ante E

H. E. M. T. B. N. R. In notis antiquorum, hoc est memoria tribunorum. H. E. S. Herculis sacrum. H. F. Hic fundavit vel honesta femina, vel fortuna vel fundat.

Heautontimomenos, εαυτοντιμομενος. Nomen est fabulæ Terentianæ, quod seipsum excruciantem interpretari possumus. πικραριστο enim idem est, quod seuius, punio, crucio, & εαυτον seipsum. Inducitur enim senex Menedemus seipsum excrucians, quod nilium Cliniam duricia sua in militia proficisci compulerit.

Hebdomas, adis. HEB. שבוע. GALLIC. Vne sepmaine, vne septaine. ITAL. settimana. GERM. Ein woche. HISP. La semana. ANGLIC. A week. Hebdomada, dicitur numerus septenarius, si-

cut octoas numerus octonarius, & enneas nouenarius, decas denarius. Cicero. Tyrone lib. 16. Epist. Symphoniam Lyonis velim vitasles, ne in quartam hebdomadam incidere. Vbi per quartam hebdomadam intelligit diem vigesimæ octauum: qui numerus constat ex quatuor septenariis. Septimi autem quique dies in febrilibus crisi sunt & periculosi. Neque vero solum de diebus dicitur, sed etiam de annis & quibuscunque rebus, quæ septenario numero comprehenduntur. Gellius [cap. 10. lib. 13.] Tum tibi addit, se quoque iam duodecimam antorum hebdomadam ingressum esse, & ad eum diem septuaginta quinque librorum hebdomadas scripsisse. [Item Gell. cap. 2. lib. 15. Hebdomadibus Lunæ agitabantur conuiuia.]

Hebe, Filia fuit Lunonis absque patre, ut Latiorum poetæ asserunt. GERM. Ein dechter Junonis vnd ein gotin der jugend. Apollo enim cum Lunoni noueræ conuiuium in patris sui domo pararet, inter alia lactucas agrastis ei apposuit: quas cum Luno ante comesset, illico vique tunc sterilis, prægnas effecta est, peperitque Hebem, quam postea Iupiter ob formæ elegantiam ad pocula ministranda assumpsit, deamque Iuuenutus effecit. Tandem cum ipse vna cum cæteris diis apud Æthiopes comessaturus iussit, factum est ut administrans ei Hebe pocula, perque lubricum minus caute incedens caderet, reuolutisque vestibus obscena Superis monstraret: quam ob rem ab officio est amota, eiusque loco Ganymedes subrogatus. Postremo Herculi in deos relato, vxor data. Auctor Seneca. Homerus autem ex Ioue eam conceptam esse tradit, neque omnino ab officio remotam, sed cæterorum deorum pincernam fuisse, Ganymedem verò solius Iouis. Ovid. lib. 9. Metam. Hoc illi dederat Iunonia muneris Hebe, &c. Hæc dea iuuentutis putabatur. Vbi enim florem ætatis & primam pubem significat.

Hebennus, ni, gen. scem, & hoc Hebenum, ni pen. cor. HEB. הכני. Cuius descriptionem vide supra in dictione EBENVS.

Hebes, etis, Otrufus, piger, acumine carens. HEB. מכההב. GALLIC. Qui a la pointe ou le trenchant rebouché, refoulé, rebatu, lour, grossier, hebeté. ITAL. Spuntato, rebatuto, rinzuzato, grossolano, tardo, non acuto. GERM. Stumpfheitem voll cines langschneit verstands. HISP. Boto contrario de agudo, perejoso, tardo de ingenio. ANGL. Blunt, dull, slow. Cicero. lib. 2. Acad. Quid Lunæ quæ lineamenta sunt potestne dicere huius & nascentis alius hebetiora, alius acutiora videantur cornua? Ovid. 3. de arte amandi. Ponite iam gladios hebetes, pugnetur acutus. Arque in hac significatione proprium est. [Plaut. Mi. sc. 1. a. 1. Vti hebes machæra foret.] Translate autem ponitur etiam pro tardo & stupido. Cicero. 10. Philipp. Scilicet hæc Pansa aut nõ videt hebeti eam ingenio est, aut negligit. Id est ingenio non acuto, sed tardo. Idem 2. de Divin. Videtne Epicurum quem hebetem & rudem dicere solent Stoici, quem sãmodum, &c. [Ovid. 5. Fastor. Vel quia nec flos est, haberi nec flamma colore. Ovid. 13. Metam. Vt est hebes esse videtur.]

Hebes ad Cælius Cicero, lib. 8. Neque hebes ad id quod melius fit intelligendum.

Hebes in Cicero de Oratore. Aliud enim est esse artificem eiusdem teneris, atque artis, aliud in communi vita & vulgari hominum consuetudine non hebetem nec rudem.

Hebes gustu. Cicero. lib. 3. c. 2.

Hebeo, es, Hebes sum. HEB. כהב. GALLIC. Estre rebouché, refoulé, rebatu & mouce. ITALIC. Effere otre, rinzuzato, rebatuto, spuntato. GERM. Stumpf sein/sein. HISP. Serboto, embotarse, ser perejoso. ANGL. To be dull. Liv. lib. 23. Num ferrum hebet an dextere torpent? Verba sunt Annibalis suos increpantis. Virgil. 5. Aeneid. sed enim gelidus tardante senecta Sanguis hebet, frigentque in corpore vires.

Hebetio, scis, Hebetior fio. HEB. כהב. GALLIC. Se reboucher, deuenir stupide. ITAL. Deuenir piu otuso, balordo, stupido. GER. Stumpf eder toll werden. HISP. Embotarse, emperer arle. ANGL. To waxe duller slowe. Cicero 1. Tuscul. Sic mentis acies seipsam intuens, nonnunquam hebetescit, id est obtusior desidiosior & remissior fit. Sallustius. Postquam diuinitæ honoris esse cospere, & eas gloria, imperium potentia sequebatur, hebetescere virtus cepit.

Hebetio, as, penult. corrept. Obtundo, obscuro. HEB. חירפ. GALLIC. Reboucher, rebatre, refouler, faire mouce. ITAL. Obfcurare, far diuenir stupido, rinzuzare. GER. Stumpf machen / doll machen / vrdmcken. HISP. Embotare, escurer. AN. To mak dull or blund. Plinius in Paney. Eodem ergo tempore nec animos modo, sed & corpora ipsa languescere, gladios, etiam in curia hebetari, reuoluntque gaudebant. Plinius libro septimo capite 15. Speculorum fulgor aspectu ipso hebebat, acies ferri perfringitur.

[Heberatus aum, Suetonius in Claudio, cap. 2. Animo simul & corpore heberato, nulli muneri habilis.]

Heberatio, Obtusio, corruptio & obscuratio. HEB. מרפ. GALLIC. Rebouchement, refouleur, reboulement. ITAL. Lo smpire & rinzuzare. GERM. Stumpfe / vnscharpffheit / dunnheit. HISP. Aquella obra de embotar. ANGL. A dulling. Plin. lib. 8. c. 5. Medetur & lumborum dolori, oculorum heberationi, mente capris & melancholicis. [Seneca. cap. 15. de Tranquillitate. Heberatio & languor a minorum ex assiduo labore.]

Hebetudo, Hebetario. HEB. חירפ. ANGL. Dulness, dulkiness. Macrob. comm. lib. 1. c. 14. Memoria non illa ratioe mista, ut quæ hebetudinem sensuum quinq; comitatur.

Hebetesco, scis, scere. HEB. כהב. GALLIC. Deuenir stupide, rebouche & mouce. ITAL. Diuenir duole, stupido, rinzuzato. GERM. Stumpf vnd vnscharpffheit werden. HISP. Embotarse. ANGL. To waxe stupide or dull. Plin. lib. 28. capite septimo. Sed præter alia certum est aciem in cultis tonforum hebetescere.

Hebetrix, HEB. מכההב. GALLIC. Celle qui fait esblouir, & obscurcir. ITALIC. Che obscura. GERM. Ein verbünckterin. HISP. La que haze escuro. ANGLIC. That dulls and makes stupide. Vt He-

betatrix umbra, *Pitru. lib. 2. cap. 13.*

HEBRAEI, *עבריים* *Sibiri. lib. 2. cap. 13.* Ge. Die Sraetten. } dicti sunt Iudaei, ab Heber qui fuit abnepos Sem filij Noe: prius Hebergi cognominati, ac deinde vna detracta litera Hebraei: sicut docet *Aug. lib. 10. de civitate dei.* Et quia in eius familia remansit lingua, quae prius humano generi creditur fuisse communis, quum gentes linguarum diuersitate sint diuersae, deinde Hebraea est nuncupata.

Ab Hebraeus fit Hebraicus, Hebraica, Hebraicum, vt lingua Hebraica.

HEBRVS, *Ἑβραῖος*. Fluvius in Thracia: nascitur iuxta Hadrianopolim, in monte Rhodope, labiturque in Aegaeum mare: e regione Samothraciae insulae. } GERM. Ein Fluss in Thracia so am berg Rhodope entspringt heist reit; *Mariza* } Celebratur propter aurum quod ex arena eius colligitur [*Tibull. li. 4.* Quaeque Hebrus Tanaisque Getas rigat. *Tibull. lib. 4.*] Poetae fabulantur in hunc Orphei caput quum Cicones eum confecisset, proiectum esse, vnde & Oeagrius dicitur ab Oeagro Orphei patre. *Virgilius libro quarto Georg.*

Tum quoque marimotea caput a ceruice reuulsam Gurgite quum medio portans Oeagrius Hebrus, Volueret, &c.

Ouid. lib. 11. Metam.

Membra iacent diuersa locis, caput Hebre Iyramque Excipis, & mirum &c.

Martial. lib. 6. Hebrum (inquit) Odrisiae niues complent, qui inter duros barbaros fluens, etiam Ciconas perluit. Hebrus hodie *Mariza* dicitur.

HECALE, *Ἡκάλη*, Nomen anus pauperulae, quae Theseum adhuc adolescentem hospitio suscepit. [*Plutar. in Theseo.*] Huius paupertatem *Calimachus* iusto volumine celebravit. Hinc natum proverbum. Nunquam Hecale fies, hoc est nunquam te inopia opprimet. *Ouid. de Amor.*

Cur nemo est Hecalen nulla est quae nouerit Irum?

Nempe quod alter egens, altera pauper erat.

P. autus in Cistellaria, Siquidem eris vt volo, nunquam Hecale fies.

HECAMEDA, *Ἡκάμηδα*, Arsinoi filia, quae direpta Tenedo Nestori in praedam cessit, teste *Hom. lib. 11. Iliad.*

HECATE, penult. corrept. *Ἥκατη*: Iouis & Latonae filia, & soror Apollinis, quae & Diana dicitur. } GERM. Die Göttin Diana ein Schwester Apollinis. } Huius triplex numen attribuitur: vnde a *Virgilio* Terrena vocatur. Nam in caelo creditur esse Luna, in terris Diana, & apud inferos Proserpina. } Dicitur Hecate, teste *Seruius*, quod centum videntur placetur, aut quod centum annos errare iubeat insepultos. Verum illius videtur Hecates nomen factum esse a masculino *ἥκατος*, quo nomine Graeci vocant Apollinem: sicut a *Cynthio* *Cynthia*, a *Delio* *Delia*, a *Phaëbo* *Phaëbe*. Dicitur autem Sol est Hecatos, ab *ἥκατος* longe, quod eius radios suos ad nos mittat, & quodammodo iactetur. Hae & *Ἡκατοχόρος*, quia (vt inquit *Orpheus in Argon.*) tria habuit capita, dextrum equinum, sinistrum caninum, medium suis agrestis. *Ouidius 9. Metamorph.* Tuque triceps Hecate.

Alia fuit Hecate, herbarum veneficiorumque peritissima, quae in *Taurica Cherronelo* regnavit, teste *Dionysio Milesio*. *Vide 1. Argonauticon, & Diodor. Sicul. libro quinto, capite 4. item Apollon. Rhod. lib. 3. Argonautic. in.* Filia fuit *Perseis*, filij *Solis*, & fratris *Aereae* a quo & *Perseis*, siue *Perseia* cognominatur. *Ouidius 7. Metamorph.* Ibat ad antiquas Hecates *Perseidos* aras. *Valerius Flaccus lib. 2.* Hanc residens altis Hecate *Perseia* lucis flebat. } Veteres coenam perparcam & impendio frugalem Hecate coenam appellabant, quod apud inferos tenuissimo victu, minimoque cibo, eoque vilissimo viuunt, iuxta Poetarum theologiam.

[Hecatebeletes: Graece *Ἡκατεβηλετες* *Sueton. in Neron. c. 39.* ex quodam poeta; Dum tendit eitharam noxter, dum cornua Parthus, Noxter erit Pean ille Hecatebeletes.]

HECATAEVS, *Ἡκκαταῖος*, *Historicus Milesius*, Protagore auditor, qui primus soluta oratione historiam condidit. Floruit temporibus *Darij*, qui *Cambyse* successit. *Autor Suidas.*

Fuit praeterea eodem nomine grammaticus quidam *Abderita*, cuius meminit *Suidas*.

HECATOMBĒ, *Ἡκατομβή*. Sacrificij genus in quo ritus hic seruabatur, vt centena vnus generis mactarentur victimae: vt centum sues, centum oedi, &c. *ut. Capitiolus*, Tantum sane laticiae in *Balbino*, qui plus timebat vt hecatomben faceret, quod tale sacrificium est, Centum arae vno loco construuntur ex cespite: ad eas centum sues, vel centum oues mactantur. Iam si Imperatoris sacrificium sit, centum leones, centum aquilae &c. Huiusmodi animalia feruntur: quod quidem Graeci quondam fecisse dicuntur, quum pestilentia laborarent. Dicitur hecatombe a numero victimarum: vel a numero sacrificiantium, quia centum *Peloponnesi* vrbes id faciebant. *Inuen. Sat. 13.* Existunt qui promittant hecatomben.

HECATOMPOLIS, *Ἡκατοπόλις*, Cretae insulae epitheton est, a numero ciuitatum impositum, quae centum in hac insula fuisse perhibentur, vel *Virgilio* teste *libro 3. Aeneid.* Creta Iouis magni medio iacet insula ponto *Mons Idaeus* vbi gentis cunabula nostrae Centum vrbes habitant magnas *Vberima* regna. } GERM. Ein zu namum oder in set *Candia* von den hundert steten hat/so in deren sollen gewesen sein. }

HECATOMPEDON, *Ἡκατοπέδιον*, Templum erat apud Athenienses *Mineruae* dicatum patens omni alacere pedes centum, vnde & nomen accepisse existimant. Alio nomine *Parthenon* dicebatur. *Meminit huius sacri P. ut arch. in c. minuto septem sapientum.*

HECATOMPHONSA, *Ἡκατομῦνη*. Sacra erant apud *Messenios* celebrari solita, a centum hostium eade originem habentia. *Meminit huius sacri P. ut arch. in c. minuto septem sapientum.*

HECATOMPUS, *Ἡκατομύς*, nomen piscis qui hamo deuorato omnia interanea euomit, donec hamum quoque egerat. Dicitur Hecatompus a centum pedum numero: vnae & centipes a *Latynis* appellatur.

Dicitur & scolopendra, a terrestri scolopendrae similitudine.

HECATOMPYLOS, *Ἡκατοπόλιος*, Thebes Aegyptiacae epitheton est, a portarum numero, quae centum in hac vrbe fuisse dicuntur. *Inuenalis*, Atque verus Thebe centum iacet obruta portis. } Est item eiusdem nominis vrbs in *Parchia*, teste *Stephano*.

HECATONCHIROI, *Ἡκατόχιροι*, pro *Ἡκατόχιροι*, Briarei siue Aegaeonis epitheton, quod nobis *Centimanum* sonat. Fingunt enim *Poetae*, Briareum centum manus, & quinquaginta venas habuisse: vt tradit *Plutarchus* eo in opusculo, quod *Ἡκατομύνης* inscriptum.

HECATONNESI, *Ἡκατόνησοι*, Insulae exiguae viginti circa *Lesbum*, ab *Hecato*, id est *Apolline* dictae, qui in illis plurimum colebatur.

HECATONTARCHUS, *Ἡκατόταρχος*, centum milibus praefectus quem *Latini* *Centurionem*.

HECTA, (inquit *Sipontinus*) accipitur pro re minimi pretij, quasi hietia, ab hio verbo: quasi hiatus & oscitatio. Alij pustulam dicunt, quae in coquendo pane solet asurgere. *Pomponius*, Hic homo hectae me facit, & multibibani vocat, id est, parui me facit.

HECTOR, *Ἡκτορ*, Priami Regis filius, Troianorum omnium fortissimus ab *Achille* interfecit. } Ein sun Priami des Trojanischen Künigs. } dicitur (vt scribit *Plautus*) ab *ἥκτορ*, descendendo, quod urbem contra hostium impetum tenuerit, patriamque seruarit: eo nanque sospite, Troia nunquam potuit expugnari. Vxorem habuit *Andromachen*, ex qua *Astyanactem* suscepit, quem *Vlyses* cepit Troia e fastigio turris praecipitavit. Solus Graecos, quemadmodum *Achilles* solus Troianos, fugabat: ex quibus *Protesilaum*, & *Patroclum* aliosque permultos interfecit. Tandem ab *Achille* interemptus est, a quo etiam bigis alligatus, circum *Patrochi* sepulchrum, Troiaeque muros tractus est. *Virg. lib. 1. Aeneid.* Fer circium Iliacos rapta uerat *Hectora* muros. Tandem eius corpus per duodecim dies in sepulchrum ab *Achille* seruatum, Priamus autem redemit, idque veteri more honorificentissime cremauit. *Vide Hom. lib. 23. Iliad. Ouid. 13. Metam.* Hecora qui solus sustinuit. Item, Iacet inclutus Hector *ibid.* Hector obit vulneratus vulnere nullo. Item, Hector adest, & eius vis, *Vide apud Ouid. 13. Metamorph.*

Hectoris, a, um, penultima correpta, a diiectiuum est possessiuum: vt *Genus Hecoreae*, quae ab *Hectore* originem duxit: & *Nomen Hecoreum*. *Ouid in Heroid Epist.* Nomen in Hecoreo pallida semper eram. *Ouidius 13. Metamorph.* Ausim etiam Hecoreis solus concurrere telis.]

HECTICA, *Ἡκτική*, vel *Hectice*, es, } *Ἡκτική*, GALLIC. Fieure etique. ITALIC. *Hettica*, sive. GERMA. Ein kalt feber. HISP. *Calentura tibia*. ANGLIC. *An ague for feuer whereby the bodie is pyned tisle and liste.* } Febris genus curatio difficile, nisi adhuc nascenti occurrat, non in spiritibus, vt *diana* non in humoribus, vt *periodica*: sed in partibus solidis insidens, corpusque paulatim consumens. Dicitur hectica a *ἥκτος*, hoc est ab habitu, vnde & febrem habitualement nonnulli appellauerunt. Dux autem sunt hecticae differentiae, quas vide apud *Galenum lib. 1 de Different feb. c. 10.*

HECYBA, *Ἡκυβή*, Priami Troianorum Regis vxor, filia *Dymantis*, teste *Homero*. } GER. *Hauffstraw* Priami des Königs in Troia } aut (vt *Virgilius* *Enripidem* secutus sentit) *Cissei* filia, capta Troia (vt *Poetae* fabulantur) in canem versa. Quam fabulam inde ortam putat *Seruius*, quod quum a Graecis captiua abduceretur, & filij sui *Polydori* corpus in mare abiectum agnouisset, quoniam aliter iniuriam vlcisci non posset, Graecos inani bus lacefferit conuictis. [*Plaut. Men. sc. 1. act. 2.* Non scis quapropter Hecubam canem praedicabant, & cur.]

HECYRA, pen. cor. } *Ἡκυρή*, *Ἡκτώθ.* } Latinis focus, quem admodum *Ἡκτώθ.*, focer: quo etiam nomine dicta est. *Terentij* *Comedia*, Male tamen videtur scribi cum aspiratione, quum *Ἡκτώθ.* notetur *Spicru* leni.

HEDERA, penultima correpta. Herba est perpetuo virens, quae quum per se stare non possit arboribus & muris adhæret. } *Ἡκτώθ.* GALLIC. *Hierre*, ou lierre. ITALIC. *Hedera*, *hellera*. GERMA. *Hebhen*. HISPANIC. *La yedra*. ANGLIC. *Iuie*. } Huius tria praecipua sunt genera. Quaedam enim a baccarum albedine, candida dicitur. Altera nigra, quod baccas ferat subnigras, aut certe croceas, quae & *dionysia* appellatur. Tertia, elix dicitur, fructum nullum gignens, sed albas habens viticulas, & folia parua, angulosa, & reliquis generibus in ulto concinniora *Virg. 7. Ecl.* Candidior cyenis, hederam formosior aiba. *Vbi Seruius*. *Alba* hederam, quia sunt & nigrae hederae, vt, aut hederæ pandunt vestigia nigrae. Dicitur hederam ab habendo, quod hæreat semper, & sequatur quicquid proximum est, quauis per diphthongum non scribatur, corripit enim primam syllabam. *Virgil. in Pharmac.* atque hanc sine tempora circum. Inter victuices hederam tibi serpere, lauros. Quidam ab eod deducunt, quod panes edat atque consumat, *Festus*. Hederam dicitur, quod hæreat, vel quod edita petat, vel quia id, cui adhæserit, edat: quae in tutela *Liberi patris* putabat ur esse, quia vt ille semper est iuuenis, ita hæc semper viret.

HEDERACEA, a, um, Quod ex hederam est. } *Ἡκτώθ.* GAL. *De lierre*, ou fait d'ierre. ITA. *Di hellera*. GER. *Ehewin* / *auß.* *Ehew* *gimacht*. HISPAN. *Cosa de materia de yedra*. ANG. *That is made of iuie*. } vt, *Corona hederacea*, *Materia hederacea*. *Cato capite tertio*, Si voles scire, in vinum aqua addita sit necne, vasculum facito de materia hederacea, &c. *Hederacea* baccæ. *Colum. lib. 8. cap. 10.* Item *oleastrum*, & hederaceæ baccæ, nec minus arbuti.

* Hederofus, a, um, Qui habundat hederam. *Propert. lib. 4. eleg. 4.* Lucus erat felix hederoso conditus antro.

HEDERIGERA, } *Ἡκτώθ.* *Catal. de Berecyn*. Vbi capita *Menades* vi iaciunt hederigeræ.

HEDEVI, Galliarum populi, Sequanis finitimi, olim Romanorum fratres dicitur: quorum hodie loca *Burgundiones* tenent. Caput eorum est *Augustodunum*, vulgo *Aufsum*, de quo *Tacitus lib. 3.* } GERM. *Descher* in *Burgund* gelegen am ansioß *Frankreichs* / *deren* *Paupstian* *weist* *Aufsum* *heist*. }

Hedychrum, *Ἡδύχρον*, Odoramenti genus est. *Cicero 3. Tuscul. Collocemus*

cemusin calcitra plumea, psaltrea adducamus, hedychrū incēdamus, demus feucellam dulciculae portionis. Viderius tamen in suis in Cices rone m annotacionibus indicat, hedychrum à medicis inter vnguenta potius numerari, quam inter odores putatque dictum à suavitate coloris, quem faciei illicum inducit. Sed in hoc loco ex Cicerone adducto, videtur potius accipi pro aromatis genere, quod igni accensum suavem reddit odorem.

[Hedylium, nomen metreticulæ. Plaut. psend. sc. 2. a. 1.] Hedyolimōs, ἡδυόλιμος. ANGL. Myrtle. Herba notissima ab odoris suavitate ita dicta, quam Latini mentam vocant. Galenus lib. 6. Simplic. duplicem facit mentam, hedyolimū, quam & mentam odoratam appellat: alteram inodoratam, quam vocat calamintham. Meminit huius herbae Plin. lib. 35. cap. 15.

Hedypnois idis, ἡδυπνοΐς. Inrubi sylvestris genus est latioribus foliis, non crudum quidem fistit: coctum verò ventriculum dissolutum astringit.

Hedypnus, ἡδυπνοῦς. Sufianæ fluvius, qui Perfarum Asylum præterfluens, in Eulæum illabitur. Avic. Plin. lib. 6. c. 27.

Hedymata, ἡδυμάτα. Græcè condimenta sed propriè quæ dulcore constant: qualia sunt quæ τετραμύρα. Græci vocant.

Hegaleos, (Quod ut depravate scripsum, ita perperam huc relatum erat) vide Hegaleos.

Hegemēn, ἡγεμών. Poëta fuit ex Charace Phrygiæ oppido, qui bellum Leuclricum, hoc est pugnam illam, qua ad Leuclram Lacedæmoniorum opes à Thebanis fractæ fuerant, carmine heroico descripsit.

Hegesippos, ἡγεσίππος. Cyrenaicus philosophus fuit, qui tanta fuit eloquentia (si ut Valerius Maximus lib. 8. cap. 9. scribit) ut sic mala vitæ representaret, ut eorum miseranda audientium pectoribus inserta, multis voluntariae mortis oppetendæ cupiditatem ingeneraret, idcirco quæ à Rege Ptolemæo vterius hac de re differere prohiberetur. Huius meminit Cicero in Orat. 2. lib. 1. Tuscul. quæst. 4. Alter fuit Magnesium orator eiusdem nominis, cuius meminit Strabo.

Hegesippus, ἡγεσίππος. Nomen historici, qui historiam Ecclesiasticam quinque voluminibus complexus est, à Christo passio ad sua tempora. Hegesippus alter fuit Poëta comicus, cognomento Crobilus, inter cuius fabulas commemoratur Philetæros, ut ex Athenæi sententia tradit Suidas.

Hegisipyle, ἡγισίπυλε. pen. cor. ἡγισίπυλλη. Holori Thracum regis filia quam Mitriades Athenensium dux accepit in uxorem.

Hegestratus, ἡγεστράτος. pen. cor. ἡγιστράτος. Cuius Ephesus, conditor Eulææ vrbis non à Delphis. Nam quum ob necem tribuli suo illatam exulans peruenisset Delphos, oraculo monitus est ut ibi sedem figeret, ubi rusticos cum coronis oleaginis videret saltantes.

Hegeteria, ἡγετηρία. Ab Atheniensibus appellatus est fructus ficis, quod inter fructus omnes antiquitatis principatum obtineret. Dicuntur enim Athenienses ante frugis inventas hinc viditatis, quemadmodum Arcades glandibus. Cæsar. Rhodig. Antiq. lib. 18. c. 9.

[Hegio, nomen proprium in Cæsar. Plauti.] Hegitnacra, ἡγιτάκτρα. pen. cor. ἡγιτάκτρα. Germaniæ vrbis vulgò Lignitz.

Hei, ἡϊ. GALL. Aahalas. ITA. Oim. GERMANI. Heiahl. oim. HISPANIC. Aa. ANGLICE. Ahallace. Interiectio timentis est Diomedes li. 1. P. O. Aul. lib. 3. a. 1. Hei occidi, lapides loqueris. Et Amph. sc. 1. a. 5. A. Hei mihi. Ne pauo. Item dolentis & ingemiscens: Plaut. Mij. sc. 1. a. 1. Hei mihero mihi. Et Men. sc. 2. a. 2. He mihi, cum nihil est, qui illi dimiuam caput. Plaut. Amphitru. Hei non placet conuiuium. Ouid. Eleg. 2. lib. 1. Tript. Hei mihi, Cur vnquam Musa locuta mea est idem Eleg. 2. lib. 1. Tript. Et Plaut. Aul. sc. 4. a. 1. Hei Megadotus haud decorum facinus tuis factis facis. Virg. 2. Aeneid. Hei mihi qualis erat. Cicero Hei mihi, non possum hoc sine lachrymis commemorare. Aspiratur naturæ, quod is animi affectus aspiratione melius declaretur.

* Hei, vocatio etiam iungitur, quum exclamatio est hortantis cum approbatione. Terentius. Eunuch. Hei noster laudo, tandem perdo. luit vires.

[He-heu. Vide Heu.]

HEIDELBERGA, Vrbs Germaniæ ad Neccarum celebris, & Ducum Palatinorum regia.

HELIA, ἡλια. regiuncula Asiæ, Attali regis emporium, Steph.

Helcysma, ἡλκυσμα. Plin. lib. 33. cap. 6. Scoriam in argento Græci vocant helcysma.

Helcium, ἡλκίον. AN. The hame or collar of an horse. Dicitur instrumentum ante pectus equorum, & id genus animalium, ab armis, id est, humeris pendens, quod & molæ per machinulam innexæ versantur, & curricula per temporem trahuntur, unde & nomen accepit. ἡλκίον enim Græcè, traho Latine dicitur. Apul. lib. 9. Metamorph. Defectum alioqui me, helcium sparteo dimoto, nexu machinæ liberum applicat præseprio. Et paulo post, Helcium tandem absolutum, resectumque secure reddidit.

Helciantes. Qui in naui onera funibus moliuntur, vel qui naues deducunt, subducuntve, ad officia inuicem adhortantes, ut vno connixu pariter conspirantes, ad molim vniversis viribus possint, quod singuli nequeunt. Hæc Blandus in prioribus Annos: in Panthe. Martiani lib. 1. Qui nec rumpere nauticum celestina, Nec clamor valet helciantorum.

Helca, ἡλκα. Aristotelis: Gæzæ velia: Auicula est canora, cuius multæ species.

HELIA, penult. pro. Populi in Peloponneso clarissimi, propter delubrum Iouis Olympij, Iudisque Olympiacos, quorum præfecturam Helei habuerunt. Unde Helei equi, & Carcer Heleus, sæpe leguntur Lucanus lib. 1. Quantum clamore iuuatur Heleus sonipes Rectius scripseris Helei, sine aspiratione. Nam apud Græcos ἡλκίον & ἡλκίον. tenui spiritu scribuntur.

HELINA, næ. Helene, nes penultima correpta. ἡλκίον. Filia fuit Iouis ex Leda, Castoris & Pollucis soror, vel vtrij Tyndari regis Lacedoniæ, & Ledæ. GERMA. Ein de hiet Iouis von der Leda vnd die hauptfrau Menelais, des Lacedæmonien / wetsche parte des Troianischen von von

weegen irer außerbündigen sçhöne ensturt hat. Hæc ob formæ elegantiam, qua cæteris præstabat, à multis amata est, & primum à Theseo adhuc virguncula rapta, sed postea ablente Theseo à Castore & Polluce reperentibus citra iniuriam restituta: mox adulta Menelao Lacedæmonum regi nupsit. Paris autem Priami filius nemini quoque forma cedens, illius pulchritudine illectus, Spartam nauigauit, ibique Helenam absente Menelao, à quo prius benigne fuerat exceptus, rapuit. Alij tamen dicunt, quum pollulata Helena negaretur, Paridem illam regionem bello vallasse, & expugnata Sparta, Helenam captiuam abduxisse. Hac iniuria vniversi Græcorum principes commoti, primum omnes in Aulide conuenerunt de repetenda Helena, & euertendo Ilio. Quo in bello occiso Paride, Deiphobus eundem fratri nupsit. Quinque Græci armis dissidentes ad prodicionem conuersi, discessum ex composito simulassent, illa ex arce accensa face ad occupandum urbem Græcos reuocauit. Capta autem vrbe, Meneläum in cubiculum, ubi Deiphobus dormiebat, vocauit: qui interfecto, cum viro in gratiam rediisse, Virgilius ait. Hoc iugiter modo Menelao restituta, cum eodem nauem ascendens temperatibus in Aegyptum delata est, unde rursus nauigans, cum marito in columis Lacedæmonia peruenit, Virg. 7. Aeneid. Lacedæmonque Helenam Troianas exiit ad vrbes. [Ouid. 15. Metam. Prædamque Helenam que reposedo.] Scribit Demetrius Mofchus tanta Helenam venustate fuisse, ut mirificæ admirationi, & fere stupori fuerit ipsi diis: quippe cuius curam, Venere tradente, Græci susceperint. Illas verò his verbis est apud. ἡλκα ἡλκα τῶν μαι ἀπὸ τῆς εἰς ἡλκίον οἰοῦντο τὸν πόλεμον, ἡλκίον τῶν ἀφῆστον ἡλκίον.

HELENE, ἡλκίον. Alio nomine Cranae. Insula est vna ex Sporadibus, quæ adiacet Sunio promontorio terræ Atticæ. GERMA. Ein in der nahe bey Suinto dem Ulythenenghen vergeblich igend / heist die Crana. Inde dicta quod Paris raptae Helenæ primum in ea stuprum inuenerit.

HELICUM, ἡλικίον. GALICE. Enula campana, aulnec. ITA. Zella, uo. a. enoa. GERMA. Mantraut. HISP. Raiz de ella. ANGLIC. Elecampane. Herba quæ ex Halenæ lachrymis fingitur nata in helene insula, in qua Paris illi primum oculi stuprum. Fauere creditur formæ, & cutem nutrit incorruptam. Venere conciliare, & hilaritatem inducere in vino pota. Vide Plin. lib. 21. cap. 10. Officinis Enula campanæ.

HELENVS, penultima producta, ἡλκίον. Vir Trojanus filius Priami ex hecuba, vaticinio clarus: quem quidam ob id à Græcis seruatum dicunt, quod loca opportuna ad capiendam patriam ipsis indicasset. Quinetiam everso Ilio Pyrrhum à nauigatione prohibuit, cæteris abeuntibus naufragium prædixit. Quamobrem non solum à Pyrrho seruatus, verum etiam liberaliter ab eo habitus est, quumque ille Orestis hermionem eripisset, Andromachen, quam antea iuste uxoris loco habuerat heleno concessit: adicte etiam parte, quam helenus de fratris sui nomine Chaoniam appellauit: in qua & urbem ad similitudinem Troiæ condidit, in qua & profugum Aeneam hospitio suscepit, Virgilius lib. 3. Aeneid. - quum sese à iuxta nobis heros Priamides multis helenus comitantibus offert.

HELIADES, ἡλκίον. Fuertunt filia Solis & Clymenes, sorores Phaëthonis quarum nomina sunt Phaëtusa, Lampetusa, & Lampetia. GER. Döchter der Sonnen. Hæc iuxta Padum morrem Phaëthonis fulmine deieci stantes in arbores, quas alnos vocant, versa sunt, electis lachrymantes. Vocantur autem heliades à parte Sole, qui Græcis ἡλκίον dicitur. Ouid. lib. 2. Metam. Nec minus heliades lugēt, &c. Eadem & Phaëthontades appellantur à fratre Phaëthonte. Ed. 6. Cum Phaëthontades musco circumdat amara Corticis atque folo proccatas erigit aluos.

HELICIADES, ἡλκίον. Maximum erat Athenis iudicium, cuius iudices heliaste, ἡλκίον dicebantur, παρὰ τὸ ὑπερῆρον εἶναι καὶ τὸ ἡλκίον βαλεῖν, hoc est, ab eo quod sub dio esset, & solis radiis verberaretur. Vide plura de hæc voce apud Pollucem & Aristophanem interpretem.

HELICE, penult. corrept. ἡλκίον. Græco nomine dicitur quæ à nobis vrbis maior, ἡλκίον, hoc est, à circumuolutione dicta, quod diei noctisque spatio circum Polum Arcticum voluatur. Ouid. 1. Tristium. Esse duas Arctos, quarum Cynosura notetur. Si donis, helicen Graia carina notet.

* Fuit item Helice, oppidum Achaicæ propriè dictæ ad sinum Crisæum, maris imperus hautum. Plin. lib. 2. c. 92. Pyrrham & Antillan circa Mæotim Pontus abstulit: Helicen & Buram in sinu Cotinthicæ quarum in alto vestigia apparent. Ouid. 15. Metamorph. Si quæras Helicen & Buram Acheidos vrbes, Inuentis sub aquis: adhuc ostendere naua: Inclinata solent cum mæribus oppida meris.

HELIOCHRYSON, siue heliochrysum, ἡλιόχρυσον. Herba est, quam alio nomine chrysanthemum appellant, ranulis candidis, foliis subalbidiis, abrotano similibus, corymbos habens, nunquam marcescentes, in orbem dependentes, qui ad Solis repercussum aurei apparent. Plin. lib. 21. cap. 25.

HELICON, pen. cor. ἡλκίον. GERMAN. Ein berg in Boecia dem Apollini vnd Musen zugeeignet. Mons Boeotiae iuxta Thebas, atque (ut Strabo lib. 9 scribit) Phœcidi vicinus, nisi procul à Parnallo, eique æmulus & altitudine & circuitu: qui & ipse Apollini sacra est & Musis. Unde Heliconides, ἡλκίον: & per cpenthesis Heliconiadæ Musæ sunt appellatæ. Dicitur Helicon ab Helicone, qui cum Cithærone fratre singulari certamine pugnasce fertur. [Ouid. Eleg. 1. lib. 4. Trist. In medioque mihi das Heliconem locum (d Musa) bidem. Totaque Heliconem relictæ (à me.)]

HELICITES, ἡλκίον. Inaures sunt, siue dicitur Iulius Pollux: quæ & helicæ dicuntur, à clauiculis vniuersis, quas helicas vocant.

HELIOCAMINUS, penultima producta, ἡλιόκαμος. Vaporatum quoddam salate in aprico loco situm, ad calorem Solis excipendum, in heliocamino, vel solario Solem adimat, dicendum est quia vmbra fecit in loco, cui Sol fuit necessarius, contra seruitutem impostam fieri Heliocaminus, inquit Blandus in prioribus Annos. in Pan-

deest. ad verbum solaris fornax dici potest. Est autem solare vaporarium, in aprico situm ad calorem Solis excipiendum, quo antiqui utebantur. *Plinius in Epistolis. libro. secundo. de dixta quadam loquens.* In hac heliocaminus quidam, alia xystatum, alia mare, vtraque Solem: cubiculum autem valvis, cryptoporticum fenestra prospicit. **HELIOBORVS**, penult. product. *ἡλιοβορος*, Nomen proprium Rhetoris Græci, cuius meminit. *Horat. lib. 1. Sermon. Saty. 5.*
 ¶ Fuit & alter Heliodorus Rhetor Adriani Cæsaris temporibus Imperator clarissimus, & ab eodem magister epistolarum effectus: in quem extat illud Dionysij Sophistæ (comma), Pecuniam & honores dare Cæsar potest: Rhetorem efficere non potest.

HELIOGABALVS, *ἡλιόβαλος* Antoni Caracallæ filius, furtim susceptus ex Scædine Phænissa, filia Mefæ, quæ soror erat Iuliz vxoris Seueri. Mefæ enim filiz duæ erant Scenis, & Mamzæ: quarum vtraque Antoninus creditur polluisse, atque ex illa quidem Bassianum qui postea dictus est Heliogabalus, verò ex hac Alexianum, suscepisse qui deinde dictus est Alexander. Mortua deinde Iulia, Antoninòque ipso Macrini dolo interfecto, permissum est Mefæ, vt se cum filiabus & nepotibus rebusque omnibus suis, in patriam reciperet. Pollens itaque opibus mulier, quum Antiochiæ sibi domicilium delegisset, facile perfecit, vt Bassianus nepos Heliogabali diei (eo nomine Syri Solem appellabant) sacris præficeretur, ex cuius sacerdotij munere & ipse Heliogabali nomen inuenit. Astu deinde auit ad imperium prouectus, vitam egit omni mollitiæ luxuriæque genere effeminatissimam. Postremo quum Alexandrum confobrinum, Cæsarem consortemque imperij declarasset, & mox facti pœnitens eidem insidiaretur, à militibus præuentus, vnà cum matre est interfectus. Corpus vtriusque per Urbis vicus vneo tractum, ludibriòque habitum, tandem in Tyberim est abiectum. *Ex Herodiano lib. 5.*

HELIOPOLIS, *ἡλιόπολις*, Ciuitas Ægypti, inter Alexandria, & Coptu, Solis numini sacravnde & nomen accepit. *¶ G. Sonnenst. ist ein mehrtige grosse stadt in Ægypten/heist velt N. Cayro.* Distat à Thebis nauigatione dierum nouem, vt *lib. 2. iestatur Herod.* Huius incolæ dicuntur Heliopolitæ, quos idem Herodorus Ægyptiorum omnium solertissimos esse tradit. Altera est in Cilicia, Chryssippi Stoici patria, vt *autor est Solinus.*

Heliopus, *ἡλιόπος*, Nomen herbæ, eiusdem cum heliotropio maior, inde dictæ, quòd Solem aspiciat. *Vide Marcel. Virgil. in Dioscor. lib. 4.*

HELIOSCOPION, *ἡλιοσκοπιον*, Quartum tithymali genus est, foliis portulacæ, ramulis stantibus à radice quatuor aut quinque rubentibus, semipedali altitudi succiplenis. Nascitur circa oppida, femine albo, colubis gratissimo, quod colligitur incipiente vna. Nomen accepit *παρα το κασπιον τον ηλιου*, hoc est aspiciendo Sole, capita enim cum Sole circummagit. *Ex Plin. lib. 26. cap. 8.*

Heliorefelinon (quod hic pro apij genere corruptè legebatur rectius scriptis helesofelinon. Est autem helesofelinon apij genus, satiuo maius, in paludibus, locisque humidis sponte proueniens: vnde & nomen accepit. Nam *ἡλος* Græcis paludem significat.

HELIOSTROPHON, *ἡλιοστροφον*, Nomen herbæ, quæ alio nomine heliotropium maius appellatur, *est Plin. lib. 22. cap. 21.* Dictum heliostrophon *ἡλιος στροφον*, hoc est, ab eo quod cum sole conuertatur.

HELIOSTROPHUM, *ἡλιοστροφον*, **GALLIC.** Tonnesol. herbæ au chancre. **ITAL.** Girasole. **GERM.** Sonnenwurzel. **HISP.** Tornasol. Herba solatis: dicta quòd se cum sole circummagat, etiam nubilo die, ac nocte. *Varro*, Nec minus admittandum quod fit in floribus, quos vocant heliotropia: ab eo quòd solis ortum manè spectant, & eius iter ita sequuntur ad occasum, vt ad eum semper spectent. *Plin. lib. 22. cap. 21.* duo facit heliotropij genera Maius in pinguibus tantum locis colitur quæ solonascens, quòd & heliostrophon nominat, vulgò, vt creditur. **Canceriflos** appellatus Etninus, vbiq; proueniens, quòd & tricoccò, & scorpium appellat, quòd semen habeat, caudam referens scorpionis.

¶ Est etiam heliotropium, gemmæ nomen, viridis quidem, sed sanguineis venis distinctæ. Causa nominis est, *autore Plin. lib. 37. c. 10.* quòd in vas aquæ deiecta, radios solares accedentes in sanguinis colorem mutare videatur. Extra aquam autem speculi modo solis imaginem reddidit, eiusque elipsin prædit, lunam subeuntem ostendens.

HELIS, *Vide ELIS.*

HELISVS (quod hic pro Atticæ fluuio male legebatur, *Vide HELISVS.*

Helit's, penultima producta, *ἡλις*, Dioscoridi, squama aris deusta ex clauis ex Cyprio ære confectis: quæ subtilissimæ est substantiæ, summamque desiderandi vim habet. *Vide Galen. libr. 9. Simplicium.*

HELIVS, Cæsarius, Neronis adulatione potentissimus fuit, qui Sulpitium Camerinum virum primarium, eiusdemque filium, è medio sustulit, crimini dans, quòd quum cognomine hereditario Pythici dicerentur, in Pythicas Neronis victorias *ἐκ τῶν ἡμιουμῶν* impij viderentur. *Ex Dione Cassio.*

Helixicis, *ἡλιξ*, Tertium hederæ genus nunquam fructum ferens, folia habens exigua, angulosa & concinniora, quàm reliqua duo hederarum genera. *Vide Plin. lib. 16. cap. 34.* Dicta helix quòd tenuibus sarmentis, veluti clauiculis quibusdam arboribus fruticibusque circumuolatur. *ἡλικας* enim Græci clauiculas appellant.

HELIX AB ÆLIXIA, Insula Hyperboreorum, non minor Sicilia sub fluuio Cerambica. Intulani Cerambicæ, *καταμβουκη*, dicuntur, *Stephan.*

HELIXVS, *ἡλιξος*, Cei insulæ fluuius, iuxta Corellum: cuius meminit *Strabo lib. 10.*

HELLAS, adis. *ἡλλῆς*, Latissima Europæ regio, olim disciplinarum puerix, quæ alio nomine Græcia dicitur. *¶ GERM.* Griechland

est mulier freyer tusten. Initium sumit ad Meridiem ab Isthmi Corinthiaci angustiis, ad Septentrionem in Thesaliam vsque protensa. Ad Occalum Acheloo fluuio ab Epiro dirimitur: ad Ortum Ægæo mari abluitur, *Ptolemæus* Achaiam appellat. Dicta Hellas ab Hellenæ Deucalionis filio, vt scribit *Thucyd. lib. 1.*

HELLES, *ἡλλης*, Filia Achamantis regis Thebarum, quæ vnà cum Phryxo fratre, nouerces insidias meruens, quum accepto à patre ariete Pontum vellet traicere, magnitudine periculi territa, in mare decidit, marique nomen fecit: quòd etiam hodie ab eius nomine Hellefontum vocant erudiri.

HELLEBORVS, sive Helleborum, *ἡλλεβορος*, *Dioscoridi*. Herba est insignem purgandi vim habens, quam Latini veratrum appellant. Eius duo sunt genera, album quod vomitione causas morborum extrahit: & nigrum per alium quicquid noxium est deiciens: alio nomine melampodium dictum à Melampode quodam (sive medicus, sive pastor fuerit) qui eo præterit filias in furorem actas, traditur pertransisse. Præcipuus huius vsus est in educendis noxiis humoribus, principis animæ facultatis sedem infestantibus, vnde melancholicis & furiosis dari solet, & comitiali morbo laborantibus. Hinc factum est vt quos cerebro minus sano esse velimus significare, Helleborum opus esse dicimus, aut Helleborum edere iubeamus. *Plin. lib. 25. c. 13.* Efficacius helleborum ad vomitiones & ad bilem nigram extrahendam. *Plaut. in pseud.* Helleborum hinc hominibus opus est. Masculino genere vsus est. *Virgil. 3. Georg.* Helleborosque graues, nigrum que bitumen. *Colum. lib. 10.* Sed negat helleboros, & noxia galbana succo. *Apuleius* nominis huius primam vocalem aspirandam putat, etymon, credo spectans: volunt enim helleborum dictum *παρα το βορον ηελ*. *Apud Dioscor.* tamen, cæterosque Græcos, tenui spiritu constanter scribit. *Vide ELLEBORVS.*

HELLEBOROSUS, *ἡλλεβορος*. Dicitur qui plus hellebori sumpsit, quàm par fuit. *Plaut. in Rud.* Helleborosus sum. t. At ego ceruus. Helleborum enim si æquo sumatur, non mediocre periculum creat: si minus sumatur, magnam ægritudinem leuare non potest. Vnde stomachatur *Persius* in imperitos medicos, qui quum modum mistionis ignorarent non dubitabant tamen rem tam ancipitem, & periculosa alex plenam, non sine graui reuerentia discrimine aggredi. Diluis (inquit) helleborum, certo compefcere puncto Nescius examen: verat hoc natura medendi. *¶ ANGL.* Bearsefoote, or hearbe so called.

HELLEN, *ἡλλης*, *ἡλλης*, Deucalionis filius, à quo Græcos Hellenes nonnulli credunt fuisse nominatos. *Autur Thucyd. belli Peloponnesiaci lib. 1.*

HELLENICVM, & Carium, *ἡλληνικον καὶ κερικον*, loci in Memphide à quibus Hellememphitæ & Caricomemphitæ, *Steph.*

HELLENOPOLIS, *ἡλληνόπολις*, Vrbs Bithyniæ post instaurationem Bithalbes, *Steph.*

HELLES PONTVS, *ἡλλησποντος*, *Strabo di Galipoli*, Fretum angustum inter Aegeum mare & Propontidem, septem tantum stadiorum spatium Asian ab Europa diuidens. *¶ GERM.* Der enge meereschung zwische den nem Ægeischen meer vnnb Propontide getagen/ vnter velt Estredo de Galipoli genant. Nomen habet ab Helle Achamantis filia ibi submersa *Vide Helle.*

HELLESPONTIACVS, *ἡλλησποντικος*, & Hellepontiacus, aum, denominatiua, *Virg. 1. Georg.* Hellepontiaci serua tutela Priapi.

HEL'OPS, *ἡλ'ος*, Piscis delicatissimi saporis, quem Theodorus à Latinis accipenserem appellari putauit cui tamen refragatur *Ouidij* auctoritas, qui helopem Italiz incognitum esse scribit, *referente Plin. lib. 32. cap. 16.*

Helorius, *ἡλ'ος* & *ἡλ'ος*, à longitudine nasi id est rostri. auis est cuius rostrum incuruum, longum, nigri coloris, vngues nigerrimi, penzæ fuscæ, variæ ac maculosæ.

HELORVS, pen prod. *ἡλ'ος*, Siciliæ fluuius, *Virg. 3. Æneid.* Præpingue solum stagnatis Helori. ¶ Fuit etiam eo nomine Istri fluminis filius, qui ab Aiaæ occisus est in ea pugna, quàm Græci cum Telepho Rege Mysorum habuerunt.

HEL'OS, *ἡλ'ος*. Vitium est oleæ peculiare, & quædam quasi solis inustio, quam Latini nonnulli clauum, alij fungum, quidam etiam patellam appellant.

HEL'OS, *ἡλ'ος*, Vrbs Laconiz, quæ Pteleon, & Dorion dicta, quòd in palude sita sit, cuius ciues *ἡλ'οσται*, Helotæ, *ἡλ'οσται*, & Elcatæ, & regio *ἡλ'οσται*. Est etiam Helos Aegypti.

HEL'OS, Locus Atticæ, *vide in Echelde.*

Heluaceæ, Genus ornamentum Lydij, dictum à colore boum, qui est heluus, hoc est, interrufum, & album. *Autur Festus.*

Heluellæjarum, Sunt olera minuta (*vt inquit Festus*) quoniam helus, & helusa veteres dicebant, pro holus & holera. *¶ ἡλλουῶν ὀρθῶν πρὶν ἰατῶν καὶ φαρμάκων* GA. Menues herbes. **ITAL.** Herbette. **GERM.** Schilchte treuter. **HISP.** Menudas yeruas. **ANGLI.** Small coletwortes. *¶ Cic. ad Gallum lib. 7.* Fungos, heluellas, herbas omnes ita condunt, vt nihil possit esse suauis.

HELVEII, *ἡλλυβοι* *Ptolemæo*, *¶ GA.* Suisses. **ITALIC.** Suizzari. **GERM.** Die eidgenossen oder Schweizer. Fortissimi Gallorum populi inter Rhenum, & Rhodanum fluuios, Iuram montem, & Alpes siti: in quatuor olim pagos diuisi, quorum eo tempore quò aduersus Cæsarem bellum gerebant, caput erat Aucuntinum: vt *autor est Tacitus. Ptolemæus lib. 2. cap. 9.* inter Heluetiorum ciuitates annumerat & Gannodurum, & Forum Tyberij. Hodie in tredecim distincti sunt sive ciuitates, sive pagos, quorum nomina sunt Tigurum, Berna, Lucerna, Vria, Suicia, Syluania, Tugium, Clarona, Basilea, Friburgum, Salodurum, Abbatiscella, & Scaphusia. Statum habent, popularem, æqua viuentis libertate, concordia inter se federe aduersus vim omnem externam munitivnde & Confeederati à quibusdam appellantur: nonnullis etiam Suiceriam nimirum à Suiciapago, qui primus omnium Austri Ducum iugum excussit.

HELVI, Populi inter Celtas monte Gebenna ab Aruernis diuisi, &c. *Vide indicem Marliani in Cæsare.*

Helio, *ἡλιος*, homo immoderate voracitatis, prodigus, gulæ ventricus deditus.

deditus, *ἡμιπρόσθετος* sobrietas, *ἡμιπρόσθετος*. GALLI. Goutmand, qui de more tout. *ἡμιπρόσθετος*. Mangiore, diuoratore, ingordo. GERMAN. Ein fräß/ ein schemmer. H. Comilon, iragador. A. A glutition, a rauenuror deuouer. Heluo (inquit Fest.) qui immoderate bona sua consumit. Ab eluedo. Aspiratur autem, ut auditis magis exprobratur: sic enim fit vox incitator. Terent. in Haut. At ego (si me metus) mores caue in te esse istos sentia. c. l. Quos. c. Si scire vis ego tibi dicam. Gerro, fraus, heluoiners, ganeo, damnosus Cic. per translationem heluonem librorum dixit, pro nimis audio lectore, & qui legendo satiari nequit. Heluo patriz per translationem, pro eo qui turpissimo scelerum genere patriam perdit & infamat, vel patrie bona prodigit ac deuorat. Cic. pro Soc. Gurges atque heluo, idem in Pisonon, Heluo, impurus. Idem de Leg. Ara. Heluo immanis spurcissimus, nequissimus. pro Domo sua, & post reditum in senatu.

Heluati, Luxuriari, luxurie & gula operam dare. [Cur aspiretur, Vide Gollin cap. 3. lib. 2.] *ἡμιπρόσθετος*. GAL. Gourmander deuorare gloutement. ITALIC. Diuorare, consumare, GERMANIC. Zassen/sachsen/chemmen/praßh. HISPAN. Tragar, gassar. ANGLIC. To deuour, to rauen like a glutton. Cic. pro Domo sua, Cur ille gurges, heluatus tecum simul Reipub. sanguinem, ad caelum tamen extulit villam in Tusculano visceribus ararij. Idem pro Sextio, Quid tu meo periculo gurges, ac vorago patrimonij heluaberet?

Heluato, onis, prodigalitas, voracitas, diuoratio. *ἡμιπρόσθετος*. GA. Gourmandise. ITAL. Il diuorare, & trangughiare. GE. Trasserco. Schtem mery. HISPAN. Trago y gasso. ANGLICE. Gluttonie, rauring. Cic. post reditum in Senatu, Cur in lustris & heluatiombus huius calamistrati saltatoris tam eximia virtus tandiu cessauit.

Helicacis, cr. significat lauguidum & semisomnum, & hosterno vino laquentem. Antor Festus. Sic dicitur ab oris hiatu & osciatione: quam Tertullianus in lib. de corona mi. i. b. pro ipsa affectione capitis videtur usurpare, qua procliuus in somnum reddimur quam Graeci *καρβαζιον* appellant. Eius verba sunt Liberum eundem apud Aegyptios Osirin, Harpocraton industria hederarum argumetur, quod hederæ naturæ sit cerebrum ab heluco defendere.

HELVRI, *ἡμιπρόσθετος* paludibus dicti, ut meminit Dioxiippus lib. 12. Chronicorum. V. crinus.

Heluus, Color medius inter rufum & album, *ἡμιπρόσθετος*. ANGLIC. Horse fleshe colour. V. arto lib. 2. de Rustic cap. 5. de coio bouum loquens: Corium, inquit, tactu non asperum ac durum, colore potissimum nigro, deinde rubro tertio heluo, quarto albo.

Heluolus, la. lum, pe. cor. *ἡμιπρόσθετος*. ANG. Horse fleshe color. Quod accedit ad heluum colore, sed tamen diluioiem ut plus ex albo participet quam ex rufo. Vnde heluolæ vix dicuntur quæ eius sunt coloris. Col. lib. 3. c. 2. Sunt & heluolæ quas nonnulli varias vocant, neq; purpureæ, neque nigre ab heluo (ni fallor) colore vocatae.

Helixines, *ἡμιπρόσθετος* GALLICE, Paritoire. ITALI & HISPAN. Parietaria, viurela. GERM. Tag vnd nact ein traui/S. Peterstraut/giastraut. Herba est mercurialis folia habens, eaque hirsuta, cauliculos subturbentes, & circa eos semine aspera veltibus adhaerentia, vnde & nomē accepisse volunt. Alio nomine perdicium dicitur, quod perdicis ea vnice delectentur. A Romanis viceolaris appellatur, quod viceis detergēdis asperitate sua in primis sit idonea. Nascitur in parietinis sepibus & iuacenis. Vnde & Parietaria vulgo appellatur.

HELYMVS, & PANOPES, Acetæ & regis Sicilie comites venetores fuerunt. Virgil. lib. 5. Aeneid. Tum duo Trinacrij iuuenes, Helymus Panopēque Assuēti syluis comites senioris Acetæ.

Hem. *ἡμιπρόσθετος*. Interiectio corripientis seipsum, vel indignantis vel admirantis. Scimus Sulpicius Ciceroni. Epist. 1. 4. Hem nos homunculi indignamur siquis nositum interit, aut occisus est quorum, &c. Apul. Hem hominis a uociam.

¶ Quandoque demonstrantis est. Terent. in Andri. Hem puer, hercle puer est.

* Hem, commiserantis. Terent. in Andri. estne hic Crito sobrinus Chrysidis? Is est C. Mytis salve M. saluis sis Crito. C. Itane Chrysis? hem. M. nos quidem pol. misera perdidit. Vbi Donatus, Non nunc interrogat, sed commiseratur: & ita sequebatur, ut diceret. perit.

* Hem lætitiæ. Terent. Heaui. Die conuenisse, & egisse de nuptiis. M. Dicam, quid deinde? C. me facturum esse omnia, Generum placere, postremo etiam si voles, Desponsam quoque esse dicito. M. hem istuc volueram.

[¶ Demonstrantis: Plaut. Aulul. sc. 3. a. 2. Ostende manus? Hem tibi eccas. Idem Plaut. Pseud. sc. 2. a. 3. Hem illic habitio. Ibidem sc. 3. a. 2. Hem tibi omnem fabulam & Capt. sc. 1. a. 4. Cedo marum. H. Hem manum (id est ecce siue En.) Ibid. sc. 4. a. 3. Apice ad me T. Hem. lib. 1. a. 1. Hem tibi anus lepida (id est ecce, tene.) Pseud. sc. 5. a. 1. Quam pugnam dabis P. Hem. id est ecce doceo.) Plaut. Amphitru. Hem tibi pateram eadem Idem Asin. sc. 2. a. 2. Quid tum postea? L. Hem ego, (id est ecce tibi dico.) Ferientis: Plaut. Cure. sc. 2. a. 5. Hem ut scias me liberum esse. Hem tibi. P. Asin. 4. a. 2. Hem ergo hoc tibi. Idem p. sc. 2. a. 1. Hem, sic datur. ¶ Item irascentis: Pl. Capt. sc. 4. a. 3. Hem rursum tibi. P. Aulul. sc. 5. a. 3. Hem mater mea, Tibi rem potiore vide. Ibid. sc. 4. a. 4. Hem quid agis.]

* Hem Ironica interiectio Terent. Phorm. hem siquid velis. Huic mandes, quod quidem recte curatum velis. * Hem respondentis. Terent. Adelph. Heus heus Syre, Shem quid est.

Hemerostos, *ἡμιπρόσθετος*. GALLICE, D'vn iour. ITALI. Diurno. GERM. Ein tag. HISPAN. Cola de vna dia. ANGL. Of a day. Adiectiuum significans idem quod diurnus. Vnde tabella quæ vno die picta est à Pamphilo Apellis præceptore hoc nomine vocata est, cuius meminit Plin. lib. 35. cap. 11. Absolutè vno die, inquit, tabellam quæ vocata est Hemerostios puero picto.

Hemistichium, Genus est arboris glandem ferentis, teste Theophrast. cruncæ neque erecto, neque læui, neque excelso, sed caudice in orbem comolo contorto, sinuosoque ramorum alis multis concauo, glande maxima & post fragu dulcissima. Ademini huius arboris &

Plin. lib. 16. capite 6. Theodorius Græci vocabuli vim exprimens placidam vertit.

Hemerobidus, *ἡμιπρόσθετος*, Vermiculus est ad Hypanum Ponti fluuium, ultra diem vnum non viuens. Plin. lib. 11. cap. 6, Hypanis fluuius in Ponto, citra solstitium defert acinorum effigie, tenues membranas quibus erumpit voluere quadrupes supra dicti modo, nec ultra diem viuere de Hemerobium vocatur. ¶ Hemerobij præterea dicuntur homines in diem viuentes, quibus craftini nulla est cura: qualis fuisse traditur Diogenes Cynicus, qui præcipue idcirco nomine fuit appellatus.

Hemerocallis, *ἡμιπρόσθετος*. Dioscor. Herba est folio & caule lilio simillima, herbacei coloris, ut portum: flores habens ternos, quaternosve in singulis scapis erumpentes: lilij modo striatos, qui quum dehisceere cæperunt, in colorem vehementer pallidum immutantur. Nomen accepisse putatur à floribus fugacitate, quod vno tantum die pulchritudinem suam tueatur. Meminit huius herbe & Plin. libro 21. capite 21.

Hemerodromi, *ἡμιπρόσθετος*. GAL. Couriers, postes. ITALI. Corrieri. GER. Schelle luffer/so ein tag west tauffen/peffen. HISPAN. Correos & corredores. ANGLIC. Runners, postes. Dicuntur cursores qui die vno ingens spatium cursus emeruntur. Liu. lib. 31. Nisi speculator (hemerodromos vocant Græci) ingens die vno cursu emittens spatium, contemplantus regium agmen & specula quadam, prægressus nocte media Athenas peruenisset. Inter huiusmodi hemerodromos clarissimus fuit Philonides Alexandri Magni cursor.

HEMEROSCOPIVM, *ἡμιπρόσθετος*, Vrbs Celtiberorum, Phocensium colonia. Stephanus.

Hemieramici, *ἡμιπρόσθετος*. ANG. Sick of the megrim. Sunt qui dimidia parte capitis laborant, qui morbus Græco nomine *ἡμιπρόσθετος*, siue *ἡμιπρόσθετος* appellatur: quemadmodum cephalæa, quo totum caput infestatur. Gignitur uterque à sonitu clamoræque vehementiore, aut etiam ab immodico splendore vel odore, aliisve huiusmodi præuulidibus obiectis sensum lædentibus.

Hemicyclos, *ἡμιπρόσθετος*. GALLIC. Demy cercle. ITALIC. Mezzo circhio. GERM. Ein halber umbkreiß oder circel. HISPAN. La mye ad del circulo. ANGLIC. Half a circle. Latine semicirculus. Qua voce Mathematici frequenter vtuntur. Accipitur etiam, pro cathedra semicirculari facta in medijs circuli formam. Cic. in Latio, Tum memini domum in hemicyclo sedentem.

HEMICYNES, *ἡμιπρόσθετος*, quasi semicanes. Populi non procul à Messagetis, & Hyperboreis: quos Appollonius in Argonauticis canum instar latrare scribit. Steph.

Hemina, *ἡμιπρόσθετος*, penultima correpta *ἡμιπρόσθετος*. Genus est mensuræ, dimidium continens sextarij: à Græco *ἡμιπρόσθετος* quod dimidium significat. Gell. lib. 3. cap. 13. Si ex sextatio hemina fusa sit, non dimidium sextarium fufum dicendum est. Plaut. in Mil. Neque equidem heminas octo exprompsi in vticum. [Senec. cap. 14. de Tranquill. Habes, inquit, cur tibi placeas? Hemina sanguinis est in tua potestate.]

Heminaris, Quod hemina mensuram habet *ἡμιπρόσθετος*, per translationem accipitur pro exiguo. Quintil. lib. 6. cap. 4. Fabius Maximus incusans Augusti congiariorum quæ amicis dabantur exiguitatem, heminaria esse dixit, id est tenuia & exigua.

Hemion, *ἡμιπρόσθετος*, Naugij genus, quod à puppi ad malum vsque binis remis à malo ad proram vnico agitatur cuiusmodi sunt, inquit Bayrus, quas hodie Fustas vocamus.

Hemionus, *ἡμιπρόσθετος*, Quædam Arithmetica proportio, continens aliquem totum numerum, atque eius dimidium: vt habent tres ad duo, & quindecim ad decem. Gell. lib. 18. cap. 14.

Hemionium, siue hemionitis, *ἡμιπρόσθετος*. Herba est dracunculi folio, lunato, radicibus coherens in multis, isque tenuibus, nunquam flores neque semen neque caulem gignens, in petrosiss locis nascens, aultero sapore. Alio nomine splemium *ἡμιπρόσθετος* dicitur. Herbariolum plerique Linguam ceruinam appellant. Officinæ etiam scolopendriam. Omnino tamen alia est à scolopendrio Dioscoridis.

Hemiplexia, *ἡμιπρόσθετος*. Paralysis, semiapoplexia quum in alteram tantum partem corporis malum id incubuit: nam quum totum afficitur, apoplexia nominatur.

Hemisphereium, Dimidia sphaera, caeli dimidium, quod semper nobis apparet. *ἡμιπρόσθετος*. GALLIC. Vne demi sphere. ITALIC. Mezza sphaera. GERMANI. Ein halbe kugel. HISPANIC. La mye ad de la sphaera. ANGLI. Half a sphere or half boauen. V. arto de Rustic. lib. 3. cap. 5. Intrinsicus sub titolo, stella Lucifer interdum, noctu Hesperus, ita circumueit ad hemisphaerium ac mouentur, ut indicent quot sint horæ.

Hemistichium, Versus dimidiatus. *ἡμιπρόσθετος*. GALLICE, Demi vers. ITALI. Mezza verso. GERMANI. Ein halber vers. HISPANIC. La mye ad del verso. ANGLI. Half a verso. quasi *ἡμιπρόσθετος*, cuiusmodi apud Virgilium aliquot leguntur imperfecta.

Hemiteræus, *ἡμιπρόσθετος*, semiteriana febris, sic dicta quod parte aliqua tertianam repræsentet, tertio die, vt illa repentes, non tamen vt illa diem vnum præstet integrum, sed inter horas xxxvi. plus vel minus porrigitur. Mart. lib. 12. Cui grauis & feruens hemiteræus erat. Morbi eius naturam & differentias videto apud Galenum lib. 2. de differenti. feb. cap. 8. & 10.

HEMODES, Insula 7. in Oceano Germanico. Hemodes per æ mons est Lycie.

HEMVVS, seu potius Hæmus, *ἡμιπρόσθετος*, Mons in Thracia excelssitate conspiciuus. GER. Ein vast heber berg in Thracia. ex cuius vertice vulgata olim opinio fuit Ponticum simul & Adriaticum mare, & istrum amnem & Alpes conspici posse: nam excelssitate sua sex millia passuum continet. Dicitur Hæmus a nomine regis Hæmida cuius sorore alter quoque mons Thraciæ, Rhodope nominatur, in quos transiugaros esse Rhodopen & Hæmum fabulæ canunt, Ouid. lib. 6. Metamorph. Thraciam Rhodopen habet angulus vnus, & Hæmum, Nunc gelidos montes, mortalia pectora quondam. Alij distum volunt hæ-

nium ab Hæmo Boreæ & Orythiæ filio. Vide HÆMVS. ¶ Est & Hæmus nomen Græculi histrionis, cuius meminit. Iuven. Satyr. 6. Dicit hæc mollius Hæmo, Quamquam & Carpophoro, facies tua computat annos.

Hendecasyllabus. ἑνδεκάσβυλος, versus vndecim syllabarum: qui & Phalecius dicitur ab inventore: qualis ille Catullianus, Paster delicæ meæ puellæ.

Hendiadys, si recentioribus Grammaticis credamus, figura est quæ vnum in duo dividitur: ut apud Virgil. Æneid. Molémque & montes insuper altos Imposuit, id est moles altorum montium. Sic alibi, Pateris libamus & auro id est pateris aureis. Meminit huius figuræ. Serv. in 1. lib. Æn. Vbi tamen in exemplaribus manuscriptoris non hendiadyn legimus, sed ἑν δὲ δὴ δύο, hoc est vnum per duo: cui figuræ contraria legitur apud Donat. in And. Terentij, quam appellat δύο δὲ δύο, id est duo per vnum.

HENETI, ἑνεταί, Pephagoniæ populi fuerunt, qui Antenore duce, quem in intimum maris Adriatici sinum venissent, permisti Troianis, omnes vno nomine Veneti appellati sunt. Lin. lib. 3. ab Vrbe, Casibus deinde variis constat Antenorem cum multitudine Henetum, qui seditione è Paphlagouia pulsus, & sedes & ducem, rege Pylæmene ad Troiam amissio, quærebant, venisse in intimum maris Adriatici sinum, Euganeisque qui inter mare, Alpæque incolebant, pulsus, Henetos, Troianosque eas tenuisse terras: & in quem primum egressus fuit locum, Troia vocatur: pagòque inde Troiano nomen: gens vniuersa Veneti appellati.

HEPTACHIA, ἑπτάχια, Populi Pontici, Achæis finitimi, lacrociniis ac piraticis, victitantes. Originem ac nomen traxisse putantur ab Amphitho & Telchio Castoris & Pollucis Aurigis, teste Plin. lib. 6. cap. 3. Nam ἑπτάχιο Græci aurigas vocant: quasi τὰ ἑπτά ἰχθύες. Vide plura de his apud Strab. lib. 11.

Hepâr, aris, pen. gen. cor. Primum est sanguinis generandi instrumentum, venarumque omnium principium, quod Latine iecur appellatur. ἑπάριος. GALL. Le foye. ITA. Fegato. GERMA. Die Leber. HISPANIC. El higado. ANGLIC. The liver. ¶ Est item hepar nomen piscis ex genere locustarum, cuius meminit Plin. lib. 32. cap. 11. Hepar etiam inter marina eiectionum hepatis cocti lobum referens, rubrum, porosum, fragile, putidum, quod per mare vagatur, in fundoque cum algis implicatum sæpe piscatorum retibus ac sagenis extrahitur. Est & aliud hepatis longe diuersum genus sanguine præditum, de quo Bolton. in libr. de piscib.

Hepârius, a, um, Ad hepar pertinens. ἑπαρίος. GALL. Appartenant à foye. ITA. Cio che a fegato s'appartiene. GERMANI. Das zu der Leber gehört. HISPANIC. Cosa perteneciente a higado. ANGLIC. That belongeth to the liver. ¶ Ut Morbus hepaticus. Plaut. in Curcul. Tum te igitur morbus agit hepaticus.

Hepâticus, a, um, ἑπαρίος, Quod ad hepar pertinet. A Celfo libr. 4. cap. 9. hepaticus morbus dicitur, quia Plauto appellatur hepaticus.

Hepâticus, ἑπατικός. CALLIC. Hepatiques, ITALICE. Fegatosi. GERMA. Leberisch. HISPANIC. Higadosos. ANGLIC. That hath a disease in the liver. ¶ Qui ex hepate laborant: & propriè ij quibus imbecillum est iecur, sine tumore tamen & dolore. Plin. lib. 25. cap. 6. Datur hepaticis in farre cocta.

Hepaticus, ἑπατικός, Gemma est quæ à iecoris figura nomen sortita est. Plin. lib. 37. cap. 11.

Hepatorium, ἑπατόριον, A quibusdam vocatur Eupatorium herba, eo quod iecori affecto auxiliatur. Autor Dioscoridis lib. 4. Quamquam non desunt qui hanc nomenclaturam inter eas reiciendam putent, quæ à doctioribus inter autoris eius notha merito annumerantur.

Hepatitis, penult. pro. ἑπατίτις. Vena ampla, excaua siue sima hepatis parte emergens, omnes mesaræi venas excipiens. Vulgus Hepatis portus appellat.

Hepatizon, ἑπατίζιον, Aëris temperamentum, iocinoris colorem referens, magno olim in pretio habitum. Plin. lib. 34. cap. 2. Præter hæc est, cuius ratio non potest reddi, quamquam hominis manu facta dederit fortuna temperamentum simulachro significat, illud suo colore pretiosum ad iocinuris imaginem vergens, quod ideo hepatizon appellat procul à Corinthio, longè tamen ante Ægineticum atque Deliacum, quæ diu obtinere principatum.

HEPHAESTIAS, dis, Ἡφαιστίας, Vrbs Lemni insulæ, in Orientali tractu sita nonnihil tamen distans à mari. ¶ GERMA. Ein stadt in der Insel Lemno in dem strich gegen auffgang gelegen. ¶ Ita dicta à Vulcano, quem Græci Ἡφαιστίον appellant, cuius in hac vrbe insigne olim fuit templum, quod Ἡφαιστίον etiam vocabant. Iuxta hanc quoque urbem collis ostenditur, Vulcani (vt credi volunt) casu nobilitatus. Ferunt enim Vulcanum à Iunone ob insignem deformitatem è cælo præcipitatum in collem illum decidisse. Cuius fabulæ occasio inde sumpta est, quod totus hic collis combusto simillimus videatur, neque planta vlla in eo gignatur. Ex hac colle effodiebatur Lemnia terra, Dioscoridis & Galeni scriptis magnopere celebrata. Vrbs huius meminit Ptolemæus Geographiæ suæ lib. 3. & Galen. lib. 9. Simplic. Medicamentis.

HEPHAESTION, onis, Ἡφαιστίων, Vnus ex Alexandri Magni ducibus, mirum, in modum ab eo amatus, quem ille ita cum Cratere conferebat, vt hunc quidem φιλοβασιλία, Hephæstionem vero φιλαίθερον appellaret. ¶ GER. Einer aus den haupttheuten des grossen Alexander. ¶ Hunc postea apud Babylonem vita functum, tanta funeris magnificentia prosequutus est, vt facile omnes, quæ toto terrarum orbe editæ sunt, pompas superaret. Ferrus siquidem in funus hoc impensa supra duodecim talentorum millia. Vide Qu. Cur. & Plutarch. in vita Alexandri.

[Hephæstion Locus Lyciæ mirabilis. Senec. epist. 80.] Hephæstites, Ἡφαιστιτις. Gemma est rutili coloris, naturam speculi habens in redandis imaginibus: dicta ἑπὶ τῆν Ἡφαιστίου, hoc est à Vul-

cano, siue quod ignei sit coloris, siue quod materiam aridam in Sole accendat. Vide Plin. lib. 37. cap. 10.

HEPHESTVNESI, id est, Vulcani insulæ, regioni Adiabene adnumerantur. Steph.

HEPHÆSTVS, Ἡφαιστος, Proprium viri & nomen Vulcani.

Hepialus. Ἡπιάλος, GA. Vn papillon. ITA. Farfalla. GERMA. Ein muet oder pfeffhotter so vmb die tiechter stiegen. HISPANIC. Mariposa. ANGLIC. A fly which fliesh in the flamma of the candell. ¶ Papilio qui in lucernarum luminibus aduolat. Epialus autem spiritu tenui, genus est febris: de quo vide supra suo loco.

HEPIVM, Ἡπιον, Vrbs Th. yphillia (Steph.) ab Eleis acquisita.

HËPSËMA, Ἡψμα. Multum ad tertiam partem decoctum, quod & sapam appellant. Plin. lib. 14. cap. 9.

HEPTACOMËT, Ἡπτάκομηται, Populi supra Colchidem, Moschicorum montium lumina incolentes: ita dicti à septem vicis quos inhabitant. Autor. Strab. lib. 12.

HEPTAGONIÆ, Ἡπτάγωνία, Nomen loci apud Lin. lib. 14. Quod roboris in exercitu erat, trifarjam diuisum, parte vna à Phicebo, altera à Diçynneo, tertia ab eo, loco, quem Heptagonias appellant, aggregi iubet.

HEPTAPHONOS, Ἡπτάφωνος, substantiuum. Ἡπτάφωνος porticus est Olympiæ, ea arte confecta, vt eadem vox in ea septies reddatur. Plin. lib. 36. cap. 15. Olympiæ autem arte mirabili modo in porticu, quàm oppidani Heptaphonon vocant, quoniam septies vox redditur.

HEPTAPLEUROS, Ἡπτάπλευρος. Plantaginis species est, foliis septem laterum modo inclusa, vnde & nomen habet. Autor. Plin. lib. 23. cap. 8.

HEPTAPORVS, Ἡπτάπορος, Rheis Troadis fluij epitheton est. apud Homerum lib. 12. Iliad. à natura eius fluij tractum, quod septies eadem via vado, traici posset. Vide Strab. lib. 13.

HEPTAPYLOS, Ἡπτάπυλος. ¶ GERMA. Die stadt Theba in Æthia mit siben thoren. ¶ Thebarum Bæoticorum epitheton, à septem portarum numero dictum: idque ad discrimen Thebarum Ægyptiarum, quæ à numero centum portarum ἑκατόπυλοι dicebantur.

Hephthémimeris, Ἡφθήμερις. Est cæsura genus, quum post tres pedes superest syllaba terminans partem orationis: quæ interdum etiam si natura breuis sit, licentia tamen poetica inuenitur producta. Virg. Æneid. Dona dehinc auro graua, sectoque elephanto Imperat ad naues ferri. Idem 12. Æneid. Congredior fer sacra pater, & concipe sædus. ¶ Componitur autem hephthemimeris ab Ἡπτά ημερον semis, & μερις diuisio vel pars, quasi dicas septimam dimidiam diuisionem, vel dimidium septem pedum.

Hepetères, Ἡπηρες. GALLICE. Vne nauire ayant sept tireurs en chafque banc. ITA. Nauie da sette rami per banco. GERMA. Schiff so an einer yctidien ordnung siben ruder haben. HISPANIC. Nauie de siete ordenes. AN. A shipe with sewin rank of rollers. ¶ Nauis est septem habens remorum ordines. Lin. 37. Regia classis septem & triginta maioris formæ nauium erant in quibus tres hepeteres: & quatuor hexeres habebat, præter hæc decem tiremus erant: & ij adesse hostes ex specula quadam cognouere. Ibidem. Maxime exterruit hepeteres regia, à minore Rhodia nauis vno icu demersa.

HERA, Ἥρα, Iunonis nomen apud Græcos. ¶ GERMA. Die gdtin Juno. ¶ Vnde Hera, Ἥρα, ipsius secta. & Heraum, Ἡραίων, templum eius appellant. Sed in hac significatione producit penultimam, quum apud Græcos scribarur per uocalem longam. Vnde Ἡρακλῆος Ἥρα, apud Homerum aliquoties legitur in fine versus.

HERA, Vide HERVS.

HERACLEA, penultima producta, Ἡρακλεια. Multæ fuerunt hoc nomine vrbes: inter quas maximè insignis fuit ea, quæ Pontica cognominata fuit, ad Pontum Euxinum sita, iuxta Mariundinos: à qua Dionysius philosophus, Zenonis discipulus Heracleotes à Cic. in Tuscul. appellatus est.

¶ Heraclea item magnæ Græciæ ciuitas, in finibus Italiæ, inter Sirin & Acirin amnes, non procul à Crotona, aliquando Siris appellata, teste Plin. lib. 3. cap. 11. Fuit præterea aliud eiusdem nominis oppidum ultra Caspios montes, non procul ab Oxo amne, qui Margianam Sodianamque irrigat, ab Alexandro Magno primum conditum: quod deinde euersum Antiochus restituit, & Achaida appellauit: vt refert idem Plin. lib. 6. cap. 16.

¶ Est & Heracleia in Caria, apud eundem lib. 5. cap. 25. ¶ Item alia in Sicilia, medio fere spatio sita inter Lilybæum, & Pachinum promontoria: cuius meminit Pomponius Mela lib. 2. in descriptione Siciliae. ¶ Est & Heraclea Creta, apud Plin. lib. 4. cap. 12. ¶ Item alia in Narbonensi Gallia, ad ostium Rhodani, apud eundem Plin. lib. 3. cap. 4. ¶ Fuerunt & aliquot alia eiusdem nominis oppida quæ commemorantur à Steph.

Heracleotes, siue Heracleota, Ἡρακλειώτης, Gentile ab Heraclea vrbe deductum nomen. Cic. 2. Tuscul. quæst.

Heracleotus, cus, a, um, Ἡρακλειώτης, denominatiuum, vt Heracleotici cancri, apud Plin. lib. 9. cap. 31. Heracleoticum organum, apud eundem lib. 15. cap. 4. Heracleoticum ostium Nili, quod alio nomine Naucraticum appellatur, apud eundem lib. 5. cap. 10. Heracleotica nux quæ & auellana. Vide in dictione IVGLANS.

Heracleo buccolis Ἡρακλειώτικος βοκόλις, in Aegyptio.

HERACLEON, onis, Ἡρακλείων, Grammaticus Aegyptius, qui scripsit commentarios in Homerum, & Lyricos quosdam Poetas: item alia quædam quæ enumerantur à Suida.

HERACLEOPOLIS, Ἡρακλειώπολις, Stephano, Oppidum est in insula quadã Nil, longa L.M. pass. ¶ GER. Heretis stadt in einer Insel Nil getagen. ¶ quod à Plin. lib. 5. ca. 9. Hercules oppidum appellatur. Hinc Heracleopolis præfectura, apud eundem Plinium loco iam citato. ¶ Stephanus duo alia enumerat eiusdem nominis oppida, quorum alterum iuxta Pelusium, alterum iuxta Canopicum Nili ostia collocat. Est & alia in Aegypto ciuitas, ex qua fuit Theophanes Physicus,

[Plaut. Mostell. sc. 3. a. 1. Bene hercle factum Ibidem sc. 1. a. 7. Cis hercle paucas tempestates. Idem Men. sc. 2. a. 2. & sc. 2. a. 3. Mores quidem hercle recte. Ibidem sc. 2. a. 1. Hertle tadem vxorem abegi. Ibidem sc. 1. a. 1. Nunquam hercle aufugiet. Ibidem sc. 2. a. 5. Heu hercle morbum actem & durum! Ibidem sc. 5. a. 5. Obsecro hercle quicquid facturus face. Idem Men. sc. 7. a. 5. Credo hercle vobis. Ibidem sc. 2. a. 3. Ego hercle vero. Idem initio scenae apud Plaut. Afin. sc. 1. a. 2. Hercle vero Litane. Idem hercle, vide Næ. Plaut. Milit. sc. 5. a. 2. Herclè opinor, ea videtur. Idem Milit. sc. 3. a. 2. Quid domi? P. Domi herclè vero. Verù herclè verò, cum recogito. (i. verumenimvero. Plaut. Curc. sc. 1. a. 3.]

HERCULES, Ἡρακλῆς, Iouis & Alcmenæ filius, qui ob fortitudinem & gloriam creditus est inter deos relatus. GERMA. Ein son Jouis vnd Alcmenelein dapperer heldt von wägen seiner manheit far ein Geta ist gehalten worden. [Ouid. 13. Metamor. Moenia qui Troiana sub Hercule cepit. Plaut. Men. sc. 3. a. 1. Hercules ab Hippolyta rapuit succingulum. Idem Curc. sc. 3. a. 2. Inuoco meam almam nutricem Herculem iactò basilicum.]

Herculeum non iurabant mulieres; & cur, docet Gellius cap. 6. lib. 11. Item Herculano sacrificio abstinebant. Idem ibidem. [Cicer. libr. 3. de Natur. Deor. sex hoc nomine fuisse appellatos commemorat: quorum primus fuit qui certauit cum Apolline de tripode. Alter, Nilotus Aegyptius, quem aiunt Phrygiæ literas conscripsisse. Tertius, ex Idæis Dactylis, cui inferias afferunt. Quartus, Iouis filius, ex Alceia Latona G. rore, qui Tyri colitur, filiamque habuit Carthaginem. Quintus, in India, qui & Belus dicitur. Sextus, Thebanus, ex Alcmena & Ioue tertio genitus, cui aliorum res præclare gestas assignant. Herodotus scribit. Herculem vnum esse ex duodecim diis Aegyptiorum, Græcòque ab Aegyptiis hoc nomen mutuatum, indidisse filio Amphitryonis Vairo x. l. i. i. Hercules nominat. Venutamen omnes, qui robore præstiterunt, hoc nomine ab Hercule Almenæ filio appellatus fuisse affirmat. Macrobi. lib. 1. Saturni. cap. 20. asserit Herculem, esse Solem. Et re veras, inquit. Herculem Solem esse, vel ex nomine claret. Herodotus enim quid aliud est nisi ἥρακλῆς, id est aeris, & ἄλιος, gloria? Quæ porro alia aeris gloriæ, nisi Solis illuminatio est, cuius recessu profunditate spiritus occulitur tenebrarum? Duodecim autem illi labores quos Hercules creditur confecisse, nihil aliud significant quàm xii signa Zodiaci, quæ Sol singulis annis conficit. Sæpe de hoc vide plura apud Macrobium. Herculem autem Alcmenes filium maximè nobilitauit implacabile Iunonis odium, quæ quod expellere natus esset, perdere illum cupiens, nouis semper monstris obiecit: quæ res expectationem eius maxime fefellit. Ille enim semper victoriam referens, immortale sibi decus peperit, a deo ut illa prius iubendo, quàm hic laborando defatigaretur. Quo factum est, ut licet multi fuerint Hercules, qui variis temporibus floruerint omnes heroica virtute, retinque gestarum magnitudine insignes, tamen huic vni reliquorum omnium labores tribuantur: quorum quando nusquam non mentio occurrit, visum est celeberrimos aliquot subitcere. Primo itaque quum adhuc in cunabulis iaceret geminis angues à Iunone immisos elisit. II. Thespitii filias numero quinquaginta adhuc puer, sed corporis robore præstantes, vna nocte è mprebit, suscepitque quinquaginta filias, quos Thespidas vocauerunt. III. Iam adultus hydræm colubris & capitibus pullulantes, face & ferro in Lerna palude oppressit. IIII. Ceruam acripedem, aureaque habentem cornua, in Melæo monte cursu comprehendit, atque inrecepit. V. In Nemea sylua iuxta Cleonæ inuitatæ magnitudinis leonem iugulauit, & detractam pellem pro insigni gestauit. VI. Diomedem Thraciæ regem, qui equos suos hospitem carnibus & sanguine pefcebat, deuicit: viciumque ipfius equis in pabulum dedit. VII. In Erymantho Arcadiæ monte terribilem aprum, & omnia circa illum locum deuantem, cepit, eumque viuum ad Euryftheum attulit. Stymphalides aues sagittis, vti quecum volunt, interfecit. vt alij, sonitu abenei crepitaculi vsque ad insulam Aeria da fugauit. IX. Taurum (cui Neptunus furorem immiserat, eo quod Minos Neptuno sacrificaturus, optasset victuriam maiestate illius dignam: cui quum pulcherrimus taurus ab eodem deo fuisset oblatu, ipsum Minos seruare voluisset) insulam Cretam ferè totam deuantem domuit, eumque vinctum ad Euryftheum attulit: qui postea cum Atticæ regioni inuifit, cui plurimum damni intulit: sed à Theseo interfectus fuit apud Marathonem, vt canit Ouid. lib. Metam. x. Acheloum superauit, vt supra dictum est. XI. Buftridem Aegypti regem hospites suos maftantem occidit. XII. Antæum gigantem in Lybya lucta victum suffocauit. XIII. Calpen & Abylam montes antea coniunctos, diuifit. XIV. Aurea mala in Hesperidum hortis, intercepto prius dracone peruigili, qui ea custodiebat; sustulit. XV. Cælum iam fessò & succubente pondere Atlante, humeris tulit. XVI. Geryonem Hispaniæ regem tricorporæ bello superauit, eiusque armenta abduxit. XVII. Cæcum latronem, Vulcani filium, semihominem, & flammis omum oppressit. XVIII. Lacinum latronem, extremam Italiæ oram infestantem, sustulit, ibique Iunoni templum constituit, quod Iunonis Lacinia appellauit. XIX. Albionem & Bergionem iter ipsius impediens, haud longe ab offio Rhodani, à Ioue patre lapidum imbore adiutus, deuicit. XX. Pyrechum Euboia regem, Bæoriis bellum inferentem profligauit, eumque pullis equinis alligatum in diuersas partes discerpfit. XXI. Centauros domuit. XXII. Augiæ stabulum repurgauit vide supra. XXIII. Hefionem Laomedontis filiam monstro marino expositam liberauit, occiso prius ceto. Sed quum Laomedon equos præstantissimos in præmium illi pollicitus, denegaret, Hercules indignatus, Troiam euertit: & occiso rege, Hefionem Thelamoni, qui primus murum conscenderat, in prædæ partem concessit. XXIII. Diripuit insulam Cón, regemque Eurypylum cum vxore & liberis trucidauit. Vide supra in dictione Cos. xxv. Amazomas debellauit, earumque reginam Hippolytem cepit, cui baltheum abstulit, Euryftheoque regi tradidit: captam vero Amaz. nem Theseo bellorum factio dedit. xxvi. Ad inferos descendit, & Cerberum iter prohibentem, triplici catena vinctum ad superos traxit. Sunt qui dicant Herculem etiam

adiuasse Theseum in rapienda Proserpina: alij solum Theseum eam eduxisse ad superos. Dicimque vulnerasse. xxvii. Alcestim Admeti, regis coniugem ab inferis ad virum reduxit. xxviii. Ab inferis reuersus, Lycum Thebarum regem, eò quod Megaræ coniugi vim voluisset inferre, interemit. xxix. Aquilam quæ Promethei in Caucafo religati perpetuò renascens iecur exedebat, sagittis traiecit. xxx. Cygnum Martis filium equestri certamine vicit. xxxi. Occidit Theodomanem, quòd ei cibum denegasset: illiusque filium Hylam sibi charissimum, secum abduxit. xxxii. Cercopas vicit, dum Omphalæ Lydorum reginæ seruiret. xxxiii. Pylum diripuit, eiusque regem & Neleum cum tota domo præter Nestorem trucidauit: insuper Iunonem Neleo opem ferentem telo trifurco vulnerauit. xxxiiii. Eurythum Oechaliæ regem occidit, ipsamque Oechaliam urbem deleuit & Iolen Euryti filiam sibi in vxorem denegatam, (quam tamen patens antea ei desponderat) vi obtinuit. eamque secum in Euboiã abduxit. Quod quum Deianira coniunx resciuisset, maritum suum Ioles amote detineri, per Lycham seruum vestem illi misit Nessi Centauri sanguine infectam, futuram rata vt ea ratione languentem viri amorem excitaret eumque ab aliis auulsum, ad se vnam reuocaret, quemadmodum Centaurus ipse persuaserat. Quum itaque Hercules vestem sacrificaturus induisset. in tantam rabiem versus est, vt constructa pyra seipsum combussit. Post mortem vero in deorum numerum relatus est. Habentur & alia res ab eo gesta apud Diodorum Siculum: quas si quis volet inde petat. Hercules cothurnos portare infanti, à Quintiliano li. 6. de per arat. dicitur qui minimis applicat maxima, quæ nequaquam vel congruant, vel deceant: veluti si quis rem humilem oratione tragica prosequatur.

Hercules & simia, Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος. De minimè congruentibus. Simia dolis valet: Hercules viribus antecellit.

Frustra Herculi, Εἰκὸν τοῦ Ἡρακλῆος, subaudi calumniam struxeris. De his dici consuevit, qui sic omnia sua negotia gerunt, vt nemo queat aut audeat calumniari. Conuenit aut in vehementer laudatum probatimque, aut in præpotentem, quem insimulare tutum non sit.

Hercules hospitatur, Ἡρακλῆς ἐπιθεῖται. Dicitur vbi quis diuitiis in conuiuio commorari videretur: propterea quod qui recepissent Herculem hospicio conuiuioque, his mulcum temporis erat eperendum, donec ille factus esset.

* Dies amico Hercule. Florat. 2. Serm. Satyr. 6. Ideo quia thesauris prætant. Et sunt qui eundem Incubonem quoque esse velint. Vnde putant & quod res rustica in tutela eius sit. nam illi sacrificia reddunt rustici quum iuuenos domuerint. Præterea etiam traditur fabula, fuisse quendam mercenarium, qui semper Herculem deprecatus sit, vt sibi boni aliquid præstaret: quem Hercules ad Mercurium duxit & obseratum thesaurum fecit ostendi. quo effosso, ille eundem agrum in operam mercenariæ faciebat, comparauit, & labori solito operam dedit. Siquæ probauit mercenariis quod Deus prædixerat Herculi, nulla re vllum posse beatum viuere, quum in eadem opera etiam post inuentionem thesauri perseuerauerit. Pefsius Satyr. 2. -ò si Sub rastro crepet argenti mihi serua dextro Hercule: pupillimve vnam quem proximus hæres Impello, expungam. Quia Deus lucri & thesauri dicitur. Hæstetius Porphyrio.

HERCULIS portus, Ἡρακλῆος λιμὴν, Vulgo Portohercule. Oppidum est in ora Ligustica, cum portu, apud Ptolemæum lib. 2. cap. 1. & apud Plin. lib. 3. cap. 5.

Et Hercules portus in littore Brutio, non procul à Metauro fluuioculius meminit Plin. lib. 3. cap. 5.

Herculeus, a. um. pen. contr. quanquam Græcè Ἡρακλῆος cum ei diphthongo in penult. efferatur. Est autem proprie nomen possessiuum, significans id quod ad Herculem pertinet, vt, Claua Herculea, Labor Herculeus. Florat. lib. 1. Carm. Pertupit Acheronta Hercules labor, id est, labor ipfius Herculis. Nonnunquam Hercules labores Ἡρακλῆος πόντους, partim prouerbiali hyperbole pro immensis & penè insuperabilibus laboribus accipimus, quique vires desiderant Herculeas: quemadmodum vsurpauit Casul. Sed te, inquit, quætere, iam Hercules labor sit. Item Propert. Deinde vbi peruleris, quos dicit famulos Herculis. Item Herculei labores dicuntur, qui sunt eiusmodi, vt aliis quidem maximas adferant commoditates, ceterum auctori suo nihil fermè fructus adducant, præter aliquantum famæ, plurimum inuidiæ. Hercules nodus, Ἡρακλῆος ἄμμα, prouerbij item speciem habet pro nodo indissolubili.

Herculeus morbus, Ἡρακλῆος νόσος, dicitur quem comitalem alio nomine vocamus, quod Hercules morbum hunc aliquando passus credatur.

Herculeus, Ἡρακλῆος, pro fortiter dixit. Cic. lib. 8. ad Attic. Nunc fert etiam Herculeus: Sed Mehercule est legendum. Senec. epist. 88. Herculeus nodus.

Herculanus, na, num, Nomen possessiuum. Ἡρακλῆος. Gell. lib. 1. cap. 1. Comprehenfa, inquit mensura Herculani pedis, secundum debitam membrorum omnium inter se competentiam modificatus est. Herculanæ formicæ. Plin. lib. 30. cap. 34. Herculanæ viticæ genus odorem fundens, Plin. lib. 21. cap. 15. Herculanilecti, Ἡρακλῆος σφραγισμῶν, dicebantur molles ac delicatæ. Athen. lib. 12.

[Herculesano sacrificio abstinent mulieres Gell. cap. 6. lib. 11.]

HERCVLEVM, Ἡρακλῆος, Promontorium est, non longè à Leucopetra distitum. Avien. Strabo lib. 16.

HERCYNIA sylua, Ἡρυνία. Straboni, Vulgò in nonnullis locis vocatur Schwarzwaldt. in nonnullis nominis antiqui vestigium retinens Harz waldt. est omnium Germaniæ sylvarum longè maxima, quam Cels. lib. 6. Comment. describit his verbis. Huius Hercyniæ syluæ quæ supra demonstrata est, latitudo nouem dierum iter expedito patet. Non enim aliter finiri potest, neque mensuras itinerum nouerunt. Oritur ab Heluciorum, & Nemerum & Rauracorum finibus, restaque fluminis Danubij regione pertinet ad fines Dacorum & Anartium. Hinc se flectit inuictoribus diuersis à flumine regionibus, multarumque gentium fines propter magnitudinem attingit. Neque quisquam est huius Germaniæ, qui se aut odisse, aut adisse admi-

rium eius sylux dicat, quum dierum iter XL. processerit, aut quo ex loco oriatur acceperit. *Plura de Hercinia sylua vide eodem loco apud Casarem.*

Herēbus, Ἡρῆβος. pen. corr. profunditas inferorum dicitur. *Vide in dictione HEREBVS.*

Heri, id est hesternio die. Ἡρῆν ἐχθρόν. ἡδὲ ἰχθῆ. *GAL. Hier. ITA. L. Hier. GERM. Gester. HISP. Ayer. ANG. Yesterday. Cic. ad Attic. Lepidus ad me heri vesperti literas misit Antio.*

¶ Dicitur etiam Here, propter cognationem literarum i & e, vt vesperti & vesperti. *Terent. in Eunuch. Inhonestum hominem quem mercatus est here?* [*Plaut. Amphitruo. Here venisti media nocte, tunc abis. Plaut. Capti. sc. 2. a. 1. Here quos enim de praeda. (id est heri) Idem Plaut. sc. 2. a. 1. Here ante dixeram omnibus. Idem Plaut. Curc. sc. 2. a. 1. Caruine febris te here vel nudifertius.*]

¶ Heri & nudifertius, ἡδὲ καὶ ἀντιπῶν. Prouerbialis hyperbole, tempus admodum nuper actum significans *Plutarch. & Plato.*

¶ Heri seruus, hodie liber, speciem prouerbij habet in eo liberto qui aduersus patronum insolentius & arrogantius sese gerit. *V. Ispan. lib. 7. de iniur. Nec enim ferre prator debet heri seruum, hodie liberum conquirentem quod dominus ei conuictum dixerit, vel quod leuiter pulsauerit. Ex Automano.*

Hesternus, na. num. Ἡρῆστῆς. *GALL. D'her. ITA. De hieri. GER. Gester. HISPAN. Cusa de ayer. ANG. Of yesterday. sicut à cras, crastinus, vt Dies hesternus, nox hesternus. Ouid. Epist. 18. Est mare (confiteor) nondum tractabile nautis. Nocte sed hesternam lenior aura fuit.*

¶ Accipitur nonnunquam pro pridianus. *Terent. in Eunuch. Quo pacto ex iure hesternio panem atrum vorent.*

Hērici us, cij. Animal est spinis horridum, sese dum meruit in globum conuoluens. Ἡρῆκος ἰχθυός. *GALLIC. Vn herisson. ITAL. Riccio. GER. Ein igel. HISP. Erizo. AN. A hedgehog, an irchin. s. Aliis nominibus herinacius & echinus terrestris dicitur. In sepibus dumosis & vineis per Autumnum præcipue versatur. Conditur in arboribus hyeme, & cibis per æstatem paratis vescitur. Vbi senserit venatores, contractis ore & pedibus conuoluitur in formam pilæ, nequid comprehendi possit præter aculeos. Sunt è genere eorum maiores histrices, quibus longiores aculei de quibus infra. Vide plura apud Pim. libro octauo capite 37.*

Hērīfūgā, Hērīlis, *Vide HERVS.*

Hērīnacēus, Echinus terrestris, qui & hericius dicitur. Ἡρῆκος ἰχθυός. *ANGLI. A hedgehog or irchin. Vide supra in dictione HERICIVS.*

Hērīllvs, Ἡρῆλλος. Chalcedonius Philosophus, Zenonis discipulus fuit, qui quum audisset scientiam laudatam esse ab Aristotele & Theophrasto, summum bonum in ea posuit. *Memini eius Cic. lib. 4. Acad. & 2. de Finibus.*

Hērīmā, Ἡρῆμᾶ. Statuæ erant siue signa, & præcipue trunci, quorum capita permutarī poterant: cuiusmodi Athenis plurimi erant Mercurij imaginem referentes: à quo & nomen acceperunt. Nam Mercurius Græcis dicitur Ἡρῆμᾶ. *Cicer. ad Attic. lib. 1. Hermæ illi tui Pentelici cum capitibus æneis, de quibus ad me scripsisti, nunc admodum me delectant. Probus Aemilius in Alcibiade. Id quum appareret, priusquam classis exiret, accidit vt vna nocte omnes Hermæ, qui in oppido erant, Athenis deicerentur, præter vnum qui ante ianuam erat. Suidas dicit Hermas, statuæ dictas, quod plurimum Mercurij statuæ delinearentur. Vnde videtur profectum esse vulgatum illud prouerbium. Non ex quouis ligno fit Mercurius.*

¶ Solebant autem Hermæ præcipue circum sepulchra erigi, ad propagandam defunctorum memoriam. Solebant præterea Romani, Mercurij, ac Mineruæ statuæ coniungere in gymnasijs, dicaræque quas Hermathenas *Cicer. nominat lib. 1. ad Att. Epist. 2. Quod ad me, inquit, de Hermathena scribis, per mihi gratum est, ornamentum Academiæ proprium meæ, quod & Hermes commune omnium, & Mineruæ singulare est inigne eius gymnasij.*

HERMAEA, Ἡρῆμᾶ, Promontorium Africæ proprie dictæ, apud *Ptol. lib. 4. cap. 3.*

Hērīmathēnā, Ἡρῆμᾶ, Mercurij ac Mineruæ statuæ coniunctæ, *Vide HERMA.*

HERMAGORAS, Ἡρῆμαγόρας, Carion cognominatus rhetor egregius ex Temno Æolidis ciuitate. Scripsit autem rhetoricam libris sex de Cultu Oratoris, de decoro, de Elocutione, de figuris Docuit Romæ Augusti temporibus, deceffitque senex. ¶ Fuit item Hermagoras alter Amphipolitanus philosophus, discipulus Persei, qui plures scripsit dialogos. *Aut. Suidas Hermagoras Philosophus & orator, apud Cic. de Clar. Orat.*

HERMANDVRI, siue **HERMVNDVRI**, Germaniæ populi Cheruscis finitimi, eo tractu quem hodie Misniam vocant. *Ateminis horum Pim. lib. 4. capite 41.*

HERMAPHRODITVS, penultima product. Ἡρῆμαφροδίτης. Mercurij & Veneris filius. ¶ *GERM. Ein son Mercurij vnd Veners. s. vt ex ipsa statim vocis compositione apparet. Nam Mercurius Ἡρῆμᾶ, Venus ἀφροδίτη à Græcis dicitur. Hic quum errabundus in Cariam ad limpidiissimum fontem quem Salmacis nympha incolebat peruemisset, illa subito eius amore correpta (erat enim adolescens formosissimus) quum neque blanditijs, neque precibus ad concubitum Hæsti posset simulato recessu post vespes latuit. Is autem nympham abisse ratus, fontem nudus intravit, quod videns Salmacis, subito accurrit, & abiectis vestibus artissime eum complexa est. Sed cum ne tunc quidem obstinatum exorare posset, à dijs petit vt duo corpora illorum in vnum redigerentur. Cuius precibus exauditis, ambo in vnum corpus coaluerunt, in quo sexus vterque remanebat integer. Quod quum vidisset Hermaphroditus, à superis petiisse dicitur vt ea fontis natura maneret vt qui vir eum intraret. *ai ἡφροδίτης. id est vt vtrumque sexum adeprus, exiret. Hinc omnes Androgyni vocati Hermaphroditū.**

Hērīmēnīa, Græca dictio, Latine interpretatio. Ἡρῆμῆνῆ. *GALLIC. Interpretation. ITA. Interpretatione. GERMA. Ein arbeiter.*

gang HISPANIC. *Obya de truiamēntar. ANGLICE, An interpretation. s. sicut ἡφροδίτη, quod est interpretari. Vnde libros illos dialecticos vbi ἡφροδίτης inscripsit Aristoteles: nos de interpretatione, dicere possumus.*

HERMEAS, Ἡρῆμῆας. Insignis belli dux fuit, teste *Polyb. 1.* cum strenua opera ad res maximas vsus est Antiochus, a quo tamen postremo ob suspicionem affectati regni, cum vxore & liberis est occisus.

HERMĒNIH, Populi Moschorum sunt prope Colchos. *V. Orosius.*

HERMĒS, Ἡρῆμῆς, Trismegistus, Ἡρῆμῆς τριμῆγῆς. Philosophus in Ægypto post Mosē claruit, eo tempore quo philosophi studia in Ægypto cœperunt florescere: quum antea tantum circa Arithmetiam & Mathematicas disciplinas versarentur, quæ ad exercendum ingenium magis quam ad illustrandum animum valent. ¶ *GERMA. Ein hermescher phisosophus. in Ægypten bald nach dem zehen Moyses. s. Scripsit lingua patria dialogum, in Latinum sermonem postea conuersum, vbi Asclepius introducit. Deum omnino vnum epinatur omnium conditorem, errorumque fatetur parentum qui superstitiones idolorum inuenerunt. De hoc plura apud Suidam & Augustinum de ciuitate dei.*

¶ Hermes alter item philosophus Ægyptius, auditor Syriani sophistæ, condiscipulus Procli sub Adriano principe, vir non minore iusticiâ quàm d. cetera præditus. Moriens iurauit & immortalē se esse & incorruptibilem animum habere. *Hæc Suidas.*

HERMES, Ἡρῆμῆς. Dicitur à Græcis quem nos Mercurium vocamus Ἡρῆμῆς, hoc est ab interpretatione, quod nuntius & interpres deorum habitus sit. ¶ *GERMAN. Mercurius der sendiger vnd datmeyer der geteren s. Seruius in illud Virg. 4. Æneid. Nunc etiam interpres Diuum. Ioue missus ab ipso Hermes, inquit, Mercurius dicitur esse Ἡρῆμῆς, id est a sermone. Præstabat enim eloquentia, quem effugabant alas in capite & pedibus habentem, quod sermo hominum per aera voliter. Vide infra in dictione MERCVRIVS.*

Hermolion, Gemma igneo colore radians auro portante secum in extremitate caudam iucem *Pim. lib. 37. cap. 10.*

HERMIONA, pen. prod. Ἡρῆμῆον, Oppidum Peloponnesi maritimum ad sinum Argolicum situm, non procul à Philunte, Iunonis templo nobili. *Virg. in Cirr. Hinc sinus, hinc statio contra patet Hermonia: Versus est spondaicus.*

HERMIONE, pen. prod. Ἡρῆμῆον. ¶ *GERMA. Die tochter des tenigs Menelas von der schonen Helena erberen. s. Filia Menelæ ex Helena, admodum formosa, militante patre apud Troiam, Orestis Agamemnonis filio desponsata fuit: sed hanc Menelaus, huius rei incitus apud Troiam promisit Pyrrho Achillis filio. Qui donum reuersus quum Ægisthus regiam, occiso Agamemnone, occupasset, atque Orestes ad Driophum Phocensium regem Electræ sororis auxilio clam ablegatus esset, Hermionem reluctantem vi rapuit, tradita Andromacha Hectoris coniuge quæ illi in sortem cesserat, quàmque pro vxore habuerat, Heleno vati, filio Priami. At Orestes postito furorē, quo ob interfecit a se, matrem cruciabat, ex Taurica regione rediens, Pyrrhum in templo Apollinis Delphici crucidauit. suamque sponsam recepit. *Virg. 3. Æneid. qui deinde sequutus Ledæam Hermionem Lacedæmoniosque hymenæos, &c.**

HERMIONES, Populi sunt in sinibus Germaniæ, amoy *Pomponius libro tertio Vadianus* arbitrat, eos esse, quos hodie Pomeranos vocant Germani.

HERMIPPVS, Ἡρῆμῆπιος, Atheniensis poeta fuit, antiquæ comediæ scriptor, altero capris oculo, frater Myrcili Comici. Scripsit fabulas XL.

¶ Fuit item alter Hermippus Berytijs, discipulus Philonis Biblii, qui multa composuit sub Adriano principe. *Vide Suidam.*

HERMOCRATES, Ἡρῆμῆκράτης, Nobilis sophista tempore Severi principis, à quo coactus, filiam Antipatri magistri epistoliarum, infelici fortuna puellam, duxit vxorem, quam postea repudiavit.

HERMIAS, Ἡρῆμῆας, Eunuchus, Trapezitæ cuiusdam famulus, Athenas profectus Platōnem, Aristotelemque audiuit, & domi reuersus cum domino suo Atarnenses & Assenses aggressus, subegit, & illis simul cum domino imperauit. *Ex Suidas.*

HERMINVS, Germanorum dux fuit, qui Varum Augusti legatum cum tribus legionibus ad internecionem cecidit. *Cuius cladis meminerunt Suetonius in Augusto, & Tacitus de rebus Germanicis. s. GERMAN. Ein haupman der Teuschenn/so Varum mit sampt drezen legionen/ Vom tei ser Augustus über so zu einem zusatze geleget/ er erschlagen haben. s.*

¶ Fuit etiam hoc nomine Romanus quidam fortissimus, vnus ex iis qui vnâ cum Coclite Hetruscis in Sublicio resisterunt, donec à tergo solueretur. *Lin. lib. 1. ab Vrbe condita.*

¶ Est præterea nobilis cuiusdam Hetrusci nomen apud *Virg. 11. Æn. Ingentem corpore & armis Deicit Herminium.*

HERMODORVS, penultima producta, Ἡρῆμῆδορος. Fuit philosophus Ephesus, quem in Italia exulantem, Pompeius Iureconsultus tradit auctorem fuisse Decemuiris ferendarum legum XII. tabul. *Pim. lib. 34. cap. 5. dicit hunc fuisse interpretem legum decemuiralium, etique ob id statuum publicam dicatam Cic. lib. 5. Tuscul. qu. est. Est illud scitum apud Heraclitum Physicum de principe Ephesorum Hermodoro. Vniuersos aut Ephesios morte esse multandos, quod quum ciuitate expellerent Hermodorum, ita loquuntur, Nemo de nobis vnus excellensquis exiterit, alio in loco & apud alios sit. Eadem fere refert & *Strab. lib. 14.**

¶ Fuit & alter Hermodorus Siculus, auditor Platonis: cui vitio datum est quæstui philosophiam habuisse, dictata quæ sub præceptore audierat colligendo, ac deinde in Sicilia venditando.

¶ Hinc locus factus prouerbio, Verba importat Hermodorus, ἡρῆμῆδορος ἡρῆμῆδορος ἡρῆμῆδορος. In eum dicebatur qui præter verba nihil afferret. Aut in eos qui verba vendunt pecuniâ: quod in poetas, aduocatos, sumi venditores, atque in id genus homines recte dici poterit.

HERMODOTVS, Ἡρῆμῆδοτος, Poetæ nomen, cuius aliquoties meminisse *Plutarchus.*

HERMOGENES, penultima correpta, ἡρμογενής, Tarsensis sophista fuit, in pueritia tanto differendi acumine, ut natus annos non amplius quindecim, fama sui nominis Marcum Antonium principem ad auditorium exciuerit, ab eoque non penitenda tulit munera. Accedente vero ætate, tanta illi oborta est stupiditas, ut omnibus esset ludibrio. Nam Cratillus ad nomen eius alludens dicebat eum à patre degenerare, quòd quum Hermogenes esset, hoc est Mercurio genitus, nullam tamen paternæ eloquentiæ haberet micam. Antiochus autem sophista caullabatur, eum in pueritia fuisse senem, in senectute puerum.

HERMOLAVS, ἡρμόλαος, Byzantinus grammaticus fuit, qui in librum Stephani de Urbibus ad Iustinianum Cæsarem scripsit epitomen. *Suidas*. ¶ Memoratur & ante hunc alius, qui contra Alexandrum coniuravit. ¶ Alius item, apud *Plin. lib. 36. cap. 5.* statuarius inter eos qui ædes principum signis nobilibus ornauerunt.

Hermoglyphus. ἡρμόγλυφος. *θηρμολύφος*. GALLIC. Tailleur d'images. ITAL. Scultore, statuario. GERMA. Ein bildhauer. HISPAN. Esculpidor ó entallador. ANGLIC. A carver of images. ¶ Statuarius nam ut suo loco diximus, Græci signa & statuas Hermas vocant. γέρμας autem est sculper.

HERMON, Nomen est Hebraicum, quod interpretatur lignum exaltatum, mons longè difunctus ab Ierusalem trans Iordanem. Hermon, ἡρμών, etiam dicitur piscatorium in Peloponneso.

HERMONASSA, ἡρμόνασσα, Insula parua in Cimmerico Bosphoro, urbem habens Ionum coloniam. *Stephanus*. ἡρμόνασσα vocat. *Strabo* Hermonactis vicum Menippus regiunculam. Trapezuntius, Hecateus & Theopompus ciuitatem esse dicunt. *Steph.* Adiacet Tauricæ. *Plin. lib. 6. cap. 6.*

HERMONTIS, ἡρμόντις, Vrbs Ægypti, *Stephanus*, ubi Iupiter, Apollo, & Isis coluntur.

HERMOPOLIS, ἡρμόπολις, *Stephano*. Latine Marcurij ciuitatem sonat, vrbs est Ægypti in præfectura Sebenitica, ubi Pan colitur & hircus. *Autor Strabo libro 17.* Vide *Vulturnum libro 12.* *Herodotus* duas esse scribit, magnam & paruam & tertiam in Ægypto, & quartam ἡρμόπολιν, & quintam in fluuio, & sextam in Co insula, septimam in Arcadia. *Stephan.*

Hermopolium, penultima producta, ἡρμόπολιον. Officina est vel quiuus alius locus in quo herma, hoc est statua vel signa vendebantur.

HERMOS, ἡρμός, Vicus in tribu Acamantide. *Steph.*

HERMOTYMBIEI, ἡρμότυμβιείς. Pars bellicosorum in Ægypto. Dicuntur & Labarei. *Steph.*

Hermundulus populus & eius bellum cum populo Rom. *Gell. c. 4. lib. 16.*

HERMYPEDION, ἡρμόπιδιον, Locus apud Cumam. *Steph.*

Hermypōsa, ἡρμόψα. Herba vulgo in vineis nascens, quam Græci Linozōstia vocant. Latine vero Mercurialem, quasi Mercurij herbam. *Plin. lib. 21. cap. 5.*

HERMVS, ἡρμος. Fluuius minoris Asiæ, aureas arenas trahens. Oritur iuxta Dorylaum Phrygiæ ciuitatem, auctoque Pæctolo, Smyrnæ campos irrigat, tandemque in Phocæicum sinum illabitur. Vide *Plin. lib. 1. cap. 29.* & *Strabo lib. 13.* *Virg. Georg. 2.* Nec pulcher Ganges, atque auto turbidus Hermus.

Hernia, æ. Morbus est ferotum intumescens: & proprie quum erupto peritonæo, corpus aliquid in serotum deciderit. ἡρμία GALLIC. Harnie, rompeure greueure. ITALICE, Hernia, rotura, creppatura. GERMANI. Einbruch der gemächten. HISPAN. La pobra. ANGL. A bursting when the bowelles fall into the coddes. ¶ Eius multe sunt species. Enterocela, ἑντεροκήλη enim dicitur quum intestina dilabuntur in serotum, hoc est in sacculum illum qui ambit testiculos quem Græci vocant ὄρχον. Epiplocela, ἐπιπλοκήλη, quum omentum epiploenterocele, ἐπιπλοεντεροκήλη: quum intestina simul cum omento eodem fuerint delapsa. Hydrocela, ὑδροκήλη, quum in alterum testibus humor confluat. Has species nostri vocant hernias (ut inquit *Cels.*) à duritie pellis quæ sit post intestinorum descensum. Herniam enim durum & asperum dicitur. Tractum à Sabinorum lingua qui herniam saxum vocant. *Martialis*, Derisor Fabianus herniamum Omnes quem modo colei timebant Dicentem tumidas in hydrocelas. Ramices vero vocant quum integro peritonæo serotum aliqua ex causa intumescit, quorum etiam aliquor faciunt species. Porocelam enim, ποροκήλη vocant quum ex abcessu aliquo circa serotum materia subduruit: Sarcocelam, σαρκικήλη, quum in ipso seroto concreuit caro. Cifocelam, κισσοκήλη, quum tumescentes venæ serotum replent Bubonocelam: quum illæso peritonæo, aliquid superiorum corporum non in serotum, sed in inguen tantum descenderit. Hæc tamen differentia inter ramices & hernias ne ab ipsis quidem medicis semper obseruatur. De broncocela ante diximus. Neque enim illa inter species herniæ est connumeranda, utpote quæ non pudendas partes, sed collum infestat. Est enim bronchocele, tumor magnus, & rotundus inter cutem & asperam arteriam, cui modò caro hebes, modò humor aliquis includitur. Interdum etiam minucis ossibus pili immitti. Sunt etiam qui herniam interpretentur testium thecam, in illo versu *Martial.* Ingens iratis apparuit hernia sacris.

Herniosus, qui herniam patitur. ἡρμιόσιος. GAL. Hergneux greuè & rompu. ITA. Rotta, crenato. GER. Gebrochen, der ein Bruch der gemächten hat. HISP. El potroso. ANG. That hath iss bowel es fallen into his coddes.

HERNICI, ἡρνίκαι, Populi in Campania saxa incolentes: vnde & nomen acceperunt. Nam hernias Sabini saxa vocant. Hos autem Hernicos appellatos voluit *Macrobius* ab Herno quodam Pelasgo ipsorum ducè. Horum metropolis est Anagania *Virg. Georg. 2.* & rosca riuus hernica saxa colunt, quos Anagania pascit.

Hero, herus in gentiuo. vide **ERO**.

HERODES, ἡρόδης, Antipatri Idumæi filius, anno decimo Augusti rex Iudæorum, à Romanis declaratus est, regnavitque annis tri-

ginta septem. ¶ GERMA. Ein König von dem Römern vber Juden verordnet. ¶ Hic vir strenuus Samariam olim in cineres redactam à fundamentis erexit, eamque in honorem Augusti ἡρόδης hoc est Augustam appellauit. Crudelissimus tamen fuit, quippe qui multos iniuste occidit. Nam omnes legis interpretes, & paruulos Bethleemitas gladius interemit. ¶ Huic filius fuit eodem nomine, de quo refert *Lucas in Actis Apostolorum*, quum ad populum concionem haberet, acclamante concione, Vocem Dei esse illam, non hominis, ab irato Deo cuius honores sibi vendicabat, percussus, scatenibus toto corpore verribus, miserando genere lethi mortuus est.

¶ Fuit alius Herodes Antipas, huius filius, præfectus Galiliæ: post Archelaum, qui impiissimus etiam fuit Nam in ciues sicarius, in nobiles latro, in socios populator habitus est, vxorem Philippi fratris duxit, Ioannem Baptistam occidit & Dominum nostrum illum Pilato remisit: tandem Lugdunum à Caio Cæsare relegatus, ibi vitam finiuit.

¶ Quartus Herodes Agrippa, Aristobuli filius qui Iacobum occidit. ¶ Alius Herodes fuit Atticus, qui Græca oratione, inquit *Gel. fere* vniuersos grauitate atque copia elegantiaque vocum longè præstitit. Is Athenis natus, nobilitate generis, potentia simul & sophistica facultate clarus, genus ex Æacidarum sanguine ducebat, parte Attico, cui diuitiarum initium ex thesauro prope domum reperto fuit. Huius Herodis vitam vide apud *Philostratum*.

HERODIANVS, ἡροδιανός, Alexandrinus grammaticus, Apollonij etiam grammatici filius, & discipulus, floruit sub Marco Antonio imperat. Scripsit de arte grammatica: præterea Cæsarem historiam à Commodo M. filio vsque ad Gordianum, eius Gordiani nepotem, qui Maximo successit. *Autor Suidas*.

Herodius, vide **ERODIVS**.

HERODOTVS, penultima correpta, ἡρόδοτος, Historiographus Græcus, quem *Cic. lib. 2. de Leg.* patrem historie appellat. ¶ GERMANICE, Ein gitscher historij sryber. ¶ Hunc Italicarnæum fuisse autor est *Suidas*, claròque apud suos genere ortum. Floruit tempore Cyri Persarum regis tyrannis omnibus infensissimus. Quare, quum patriam à Lygdamo tyranno quodam videret occupatam, secessit in Samum: eoque extincto, quum ad suos redisset, inuidia obnoxius factus, sponte Thuriarum Atheniensium coloniam in exilium profectus est: ubi etiam mortuus esse dicitur, & sepultus. Scripsit historiarum libros nouem, quorum singulos singularum Musarum nomine inscripsit.

HERON, ἡρόν, Atheniensis orator, scripsit commentarios in Herodotum, Xenophontem & Thucydidem. *Autor Suidas*.

HEROPHILA, ἡροφίλα. Proprium nomen fuit Sibyllæ Ereticiæ, quæ Tarquinij Superbi tempore Romam venit, tresque secum libros attulit, heroico carmine conscriptos: quorum nomine quum magnam pecuniæ summam à rege petisset, nec obtinuisset, duos exulit: vniusque qui reliquus erat, nomine tantundem obauit, quantum paulo ante pro tribus poposcerat. *Autor Suidas*.

HEROS, in gentiuo herois, penult. producta. ἡρόσ. GALLI. Demi dieu, homme noble & vertueux par excellence. ITA. Barone & signore, heroe, huomo illustre. GERMANICE, Ein herrlicher dapperer vnd fürtraffentlicher mann/ ein held. HISPAN. Señor que siene excelente virtud. ANGLICE, A passing excellent man in virtue and nobleness, half agod. ¶ Dicti autem sunt à veteribus heroes viri nobiles & illustres, qui mortales quum essent, rerum tamen à se gestarum magnitudine, quam proxime ad deos immortales accesserunt, eamque apud vulgus opinionem meruerunt, ut post mortem in deorum numerum credantur relati, quales ij fuerunt, de quibus fabulatur antiquitas altero parente Deo, altero mortali prognatus esse. Quamquam est verissimilius hoc commentum à mulieribus excogitatum ad pretextandam adulteriorum turpitudinem. *Lucianus in tertio Dialogo mor. de finit* Heros hunc in modum, ἡρόσ ἱστὸς ἡρωῶν ὄντων ἡρωῶν ἡρόσ, ἡρωῶν ἡρωῶν ἡρωῶν ἡρωῶν hoc est, Heros qui neque homo est, neque deus, & simul vtrunque est.

¶ Quod ad huius vocis originem attinet variæ sunt opiniones. Sunt enim qui herocem dictum purent ἡρόσ τὸ ἡρόν τὸ ἡρόν, hoc est ab amore virtutis prima vocali tenui mutata in aspiratam. *Augustinus lib. 10. de Ciuil. Dei.* ἡρόσ τὸ ἡρόν, hoc est à Iunone, primùmque nescio quem eius filium Heroem appellatum. Hoc videlicet mysticum significante fabula, quòd aër Iunoni deputetur, ubi volunt cum demionibus Heroas habitare. Quo nomine appellant alicuius meriti animas defunctorum. *Idem lib. 7. autor est* inter Lunæ gyrum & nymborum ac ventorum cacumina, aërias esse animas: sed eas animo, non oculis videri, & vocari heroas, & lares, & genios. *Martianus Capella in nuptiis Philologiae*, dicit Heroas ab Hera quæ terra dicitur nuncupatos. *Horat. in Arte poet.* Intererit multum, Dauisne loquatur, an heros. *Cic. ad Attic. lib. 1.* Heros ille noster Cato. *Et lib. 14.* Illi non heroes, sed dij futuri quidem, in gloria sempiterna sunt. *Virgil. 6. Æneid.* tum maximus heros Marternas agnoscat aues. [*Oni. 13. Metam.* Donec Laertius heros addidit.]

HEROICUS, aum, Illustris, nobilis, egregius, eximius, ἡρόικός. GALLICE, Heroique, appartenance aux gens de vertu & excellence. ITALICE, Pertinente ad huomo per versu excellentissimo. GERMANICE, Das in sichen fürtraffentlichen vnd herrlichen männeren gebört. HISPANICE, Cosa perteneciente à señor que siene excelente virtud. ANG. Noble excellent. ¶ ut, Heroica ætas, in qua heroes floruerunt. Et Heroicus versus, quòd eo genere carminis herouum gesta describantur. *Cicero de Legibus libro secundo* Ne plus quatuor heroicis versibus, quos longos appellat Ennius.

HEROÏDES, ἡροΐδης, gebiróth, ἡροΐδης, ἡροΐδης. GALLI. Femmes par excellence nobles & vertueuses. ITALICE, Femine per versu eccellente. GERM. Herrliche vnd weidliche frauen. HISPANIC. Señoras que sienen excelente virtud. ANGLICE, Noble women or ladies of the course. ¶ A veteribus dictæ sunt feminæ illustriores, quales sunt herouum vxores

cant. Eusebius lib. 9. Euan. prepar. Hierosolyma appellari ait, quasi hiron Solomonis, hoc est, ædem Solomonis, à templo quod Solomon Hierosolymis pulcherrimum magnificentissimumque construxit.

Hierosolymita, pen. prod. { הלשן ירושלים miruschalájim. ιεροσολυμιτης. & Hierosolymitanus.

Hierosolymitanus: dicitur est Cn. Pompeius ab Hierosolymis expugnatis. Cicero libro 2. ad Attic. Si vero qua de me facta sunt, ea non feruentur in celo sum, ut sciat hic noster Hierosolymianus traductor ad plebem, quam bonam meis purissimis orationibus gratiam retulerit.

Hierothelus, ιεροθελος, nomen viri proprium, & interpretatur, sacer deus.

Hilla, ἰλῶν, Intestinum tenuè, ab hira, sive ab hilum (inquit Var. lib. 4. de lingua Latina) quod est minimum. Vnde quandoque hilla pro intestinis fartis, aut lucanicis, accipi solent. Plin. Atque hilla est fumata, & fumen. Ab hilla, sua ab hira, ut Festo placet, sic diminutivum hilla. Horat. Serm. Satyr. 4. Perna magis, an magis hillis flagitat immorsus refici.

Quandoque ponitur pro eo intestino quod in anum resoluitur, quod medici vocant Rectum. Laberius, Næve aliter hunc prædicabis, quomodo video adulescenti nostro exdis hillas.

Hilaris, hilare, pen. cor. Iucundus, lætus, faceris. Tristis: mæstus, horrida vita atque inculca. { הלילי hally hilly. ἰλαρὸς ἡλάρως. GALL. Joyeux gay, gaillard. ITA. Allegro, alleco. GERM. Fröhlich freudig. HISP. Alegre un poco. AN. somewhat merry an plea san. Cicero ad Attic. libro 16. Atticæ quoniam quod optimum in pueris est, hilarula est, meis verbis suavius des. Hilaritas, Festiuitas, iucunditas, suauitas, lætitia, { הלילי hally hilly. ἡλάρως. GALL. Joyeux, gay, et, refouissance. ITALICE, Allegrezza. GERM. Fröhlichkeit. HISP. Alegria. ANGL. Meariness, joyfulness. Cic. De laetitia, Sed tamen hilaritas illa nostra, & suauitas, quæ te præter cæteros delectabat, exepa mihi omnis est. Idem secundo de Finibus, Non enim hilaritate, nec lasciuia, nec risu, aut ioco comite leuitas: sed sæpe etiam tristis firmitate, & constantia super beati.

Hilaritas, hilaritas, diminutivum. ἰλαρὸς ἡλάρως. GALL. Joliet, guilleret, un peu joyeux. ITA. A quanto lieto. GERM. Simlich, süttich. HISP. Alegre un poco. AN. somewhat merry an plea san. Cicero ad Attic. libro 16. Atticæ quoniam quod optimum in pueris est, hilarula est, meis verbis suavius des.

Hilaritas, Festiuitas, iucunditas, suauitas, lætitia, { הלילי hally hilly. ἡλάρως. GALL. Joyeux, gay, et, refouissance. ITALICE, Allegrezza. GERM. Fröhlichkeit. HISP. Alegria. ANGL. Meariness, joyfulness. Cic. De laetitia, Sed tamen hilaritas illa nostra, & suauitas, quæ te præter cæteros delectabat, exepa mihi omnis est. Idem secundo de Finibus, Non enim hilaritate, nec lasciuia, nec risu, aut ioco comite leuitas: sed sæpe etiam tristis firmitate, & constantia super beati.

Hilare, & hilariter aduerbia, Læte, cum hilaritate. { ἡλάρως. GALLIC. Joyeusement, gayement. ITAL. Allegremente, lietamente. GERMANI. Fröhlich, freudig. HISP. Alegremente. ANGL. Mearily, pleasamly. Cic. de Finibus. Dicimus aliquem hilare viuere, quod si semel tristior effectus est, hilare vita amissa est. Idem 3. de Orat. Quis unquam res, præter huic, tragicas penè comice, tristes remisse seueras hilare forentis scenica propè venustate tractauit.

Hilaritas, pro hilariter dixit Plaut. in Miliite, Es, bibe, animo obsequere mecum atque onerato hilaritas me.

Hilaritudo, inis, Antiqui etiam dixerunt pro hilaritate. { ANGL. Meriness. Cic. de Finibus. Dicimus aliquem hilare viuere, quod si semel tristior effectus est, hilare vita amissa est. Idem 3. de Orat. Quis unquam res, præter huic, tragicas penè comice, tristes remisse seueras hilare forentis scenica propè venustate tractauit.

Hilaritas, Lætitia, iucunditas, suauitas, lætitia, { הלילי hally hilly. ἡλάρως. GALL. Joyeux, gay, et, refouissance. ITALICE, Allegrezza. GERM. Fröhlichkeit. HISP. Alegria. ANGL. Meariness, joyfulness. Cic. De laetitia, Sed tamen hilaritas illa nostra, & suauitas, quæ te præter cæteros delectabat, exepa mihi omnis est. Idem secundo de Finibus, Non enim hilaritate, nec lasciuia, nec risu, aut ioco comite leuitas: sed sæpe etiam tristis firmitate, & constantia super beati.

Hilaresco, hilaris fio. { ἡλάρως. GALL. S'esjouir, estre aise. ITA. Farsi allegro, allegri. GERMANI. Fröhlich werden. HISP. Alegriarse. ANGL. To waxe merie frolicke. Varr. In votum amicorum domus fumat, hilaresco.

Hilaria, orum, ἡλάρια [(Læsta matris deum. Lamprid. in Alexan. Sever.) tantum pluraliter, & gen. neu. sicut Saturnalia, antiqui diem æquinocij verni colentes appellauerunt, ut inquit Macrobius, nemp' octauum Calendas Aprilis, quo fit æquinocium vernum, quo primū tempore Sol diem longiorem nocte protendit. De his meminit Plautus Popiscum in Aureliano. Vnde Budæum in Epist.

Hilarius, ἡλάριος, Phrygius quidam vates, sub Iouiniano principe, literarum quidem imperitus, cæterum tanta diuinandi pericia præditus, ut Deus cum illo futurorum cognitionem communicasse videretur. Fuit præterea eodem nomine Senator quidam Antiochenus, de quo vide multa apud Suidam.

Est præterea Hilarius nomen proprium doctoris Ecclesiastici, cuius etiamnum multa extant opera.

Hilla, s. fem. gen. vel Hilla, orum neut. { ἰλῶν. GALLIC. Sauleice, ou endouille. ITA. Salsiccia. GERMA. Ein darm der butt. HISP. Salsiccia, longaniza. ANGLI. A small guise or chireyling, salad. Horat. 2. Serm. Satyr. 4. perna magis an magis hillis flagitat immorsus, refici. Quo loco Acron. Hilla, inquit, dicuntur salsa intestina hirci. Positum est diminutivè hæc hilla. Quidam in diminutione neutri generis esse dicunt. Alij dicunt fracta salicitia. Hæc ille. Varr. de ling. Lat. libro 4. ab hilum deductum, quod est minimum. Videtur esse intestinum porcinum illud factum aliis intestinis. Plin. Atque illas est fumatas & fumen.

Hilum, li, Punctum illud nigrum quod in summitate sabæ cernitur, { GALLICE. Le noir de la feue. ITALICE, Il negro della sava. GERM. Das tlein schwarz stecklein an dem bonen. HISPAN. El nero de la hana. ANGLIC. The black of a beane. Et prore exigua summitur, quæ parui vel nullius pretij est: quod Græci dicunt γύρι. GALLI Si peu que rien, rien. IT. Cosa picciolaniente. GERMANI. Etwas nichts sellend/ das nichts wert ist. HISP. Nada. ANGLI. A dand-prate, a d'ikin. Cic. 2. Tuscul. Tunc illud quod Sisyphus versat saxum, sudans nitendo, nec proficit hilum id est quicquam, tantillum, minimumque.

Ab hoc nomine fit nihilum, quasi ne hilum quidem: & per apocopen nil. Lucretius, Ex nihilo nihil, in nihilum nil posse reuertit Varr. de ling. Lat. lib. 1. Itaque ut eum quem putamus esse nequicquam, dicimus nequam.

Himantopodes, penultima correpta, ἡμάντοπος. Populi in Æthiopia loripedes, quibus serpendo ingredi natura est: hoc est, ut Solinus interpretatur, flexis crurum nexibus ingredi. ἡμάντοπος enim Græci lorum dicunt, Plin. lib. 5. c. 8.

Est etiam himantopus avis ardeolæ magnitudine, cui alæ Gauræ, oblongæ atque in acutum ferè desinentes corpus Phænioperti quaternum digitorum longitudine, & secus quam in reliquis, circa finem explano ac lato acuminatum, ac nigrum, cum alioquin totum tubescat. Caput, collum, alarum pars exterior per transversum albicat, vnde Picæ nomen inditum, cauda circa extremum nigra, longa, vnanatis: crura longa: pedum digiti terni, breues. Plinius sic de ea ait libro quinto capite octavo Porphyriionibus rostrum & prælonga crura rubent. Hæc quidem & himantopodi (nomen à crurum longitudine loci instar) multo minori quanquam eadem crurum altitudine, nascitur in Ægypto, Insuper ternis digitis, præcipuè ei pabulum mulca.

Himellæ, Fluvius est Sabinorum. de quo Virg. lib. 7. qui flumen Himellæ, & Tyberim Fabarimque bilunt, &c.

Himera, ἡμῆρα, Fluvius Siciliae, in duas partes diuiditur, & in altera dulcem saporem, in altera salum retinet. Est etiam vrbs nomen eiusdem insulae. Siluius lib. 4. Armare suos, quæ mergitur Himera Pontus. Vnde Plin. lib. 3. c. 8.

Hin, ἡν, Dicitur est hebraica, quam Hieronymus interpretatur genus mensuræ, continentis duos coros Atticos, hoc est duos sextarios Italicos.

Hinc, Vnde in hic.

Hinnio, nis, niui, nitum, pen. prod. Proprium est vocis equorum: & tamen ad homines quoque transfertur, quemadmodum ad hinnio, { ἡννίος ἡννίος. GALLI. Hennir, hinnit. ITALIC. Ancirire. GERMA. Wiehen, wiehen wie ein ross. HISPAN. Relinchar el caballo. ANGLIC. To rattle an horse. Quinilianus libro primo capite 5. Iam ne balare quidem, aut hinnire fortiter diceremus, nisi iudicio verustatis niterentur.

Hinnitio, nis, { ἡννίος ἡννίος. GALLI. Hennissement ou hinnissement. IT. Annuitimento. GERMA. Das reißgeschrey oder das wischen der reßen. HISPAN. Aquell relinchar del caballo. ANGL. Aneyen. Cic. 1. de Nini. Quum autem aliquantum progressus esset subito exaudiuitt hinnitum, respexitque, & equum alacrem aspexit.

Hinnus, hinni. { ἡννίος ἡννίος. ἡννίος ἡννίος. GALLI. Mulct ou mule engendree d'un cheual & d'une anesse. ITA. Mulo generatio di cavallo & d'asina. GERMANICE, Ein thier/dar von einem ross und eßtin geboren ist ein thier mannesel. HISPAN. El mohino, hijo de caballo y asna. ANGL. A mule engendred between an horse an a she asse. Animal quod ex equo & asina nascitur. Varr. lib. 2. de Re rust. lib. 2. c. 8. Multi & hinni bigeneri, atque institij non suo prope genere ac radicibus. Ex equa enim & asina hinnus, thidam gauld pofit. Hinnus qui appellatur ex equo & asina minor est, quam mulus corpore.

Hinnulus, li, pen. corr. Ceruorum caprearum, capreolorum, damarum & similibus foetura. { ἡννίος ἡννίος. GALLI. Faon de biche ou autre beste. ITA. Figliuolo di capriuoli, dami di cauali & simili. GERMA. Ein junges eines girtzen/ rehdots/ gimbßen oder anderer dertey thieren. HI. Enodio d' cernatillo, hio di cernuo d' otra bestia. ANGLIC. A fawn or hinde calf. Accipitur etiam hinnulus pro paruo hino, hoc est pro foetu ex equo & asina nato. Plin. lib. 8. c. 44. Equo & asina generis mares hinnulos antiqui vocabant, contraque mulas, quos asini & equæ generarent. Hinnulus leonem, ἡννίος ἡννίος. Subaudierum, cepit, vicit, aut prouocat, aut id genus aliquod, pro ratione sententia. Proverbialis est allegoria, qua uti licebit, quoties præpostero rerum ordine, qui viribus multo est inferior, superat potentiorum. Lucianus.

Hinnibunde, aduerbium, Hinnorum more. Claudius annalium libro xvj. Equi hinnibunde inter se spargentes terram calcibus. Ex Nonio.

Hio hias, Proprie ore aperto spiritum emitto. { ἡννίος ἡννίος. GALLICE, Bailler, s'entrouuir. ITA. Sbadagliare, spirare con la bocca aperta. GERMANICE, Geynen sich auffuen oder vcn einandertun. HISP. Abrir la boca, d' henderse alguna cosa, abrisse. ANGL. To gape. Plin. lib. 8. c. 25. Inuitat ad hiantum sui pabuli gratia. Idem lib. 10. c. 33. Perdices hiantes per id tempus exerta lingua astuant.

Accipitur etiam hiare pro sponte, vel aliqua vi externa aperire se, & scindere ut ligna hiant ariditate, & tellus æstu. Sallust. lib. 4. Atque hiant humus multa vasta, & profunda.

Hiare flores dicuntur, quum aperiantur, Proper. l. 4. Nec flos vilius hiat pratis, quin ille decenter Impositus fronti langueat ante mea.

Hiare orationem, dixit Quinilianus libro octauo capite sexto quæ malè coniuncta concinnataque est.

Hiare vocalibus sermo dicitur, quum propter multarum vocalium concursum hiulco ore proferendum est. Quinilianus libro sexto capite 4. Neque enim aut hiare semper vocalibus aut destitui temporibus voluit sermo & epistola. [Idem Quinilianus Commisuris hiantibus, (loquitur ibi de male cohærente oratione.)]

Per translationem significat mirari, dubitare, stupere, Virgil. lib 6. Incertus clamor frustratur hiantes. Accipitur etiam hio pro concupisico. Vener. in Epist. Quicquid accepit integrum deuorat, & semper ad spem furti hiat.

Hiatus, tus, Proprie est apertio oris, & labiorum diductio. ἵππης pishetion πηδ πατὼν. GALL. Oulerture, baaillement, ou entrebailllement, fendasse ou creuasse. ITALICE. HIAIO, apertura GERMANIC. Das geynen: Item, ein spalt/stümb. HISPAN. Henedu- ra à abierura como de boca. ANG. Agaping a yauing. C. de Nat. deor. Quædam animalia cibum oris hiatu, & dentibus ipsis capellunt. Plin. lib. 8. cap. 16. Iuxta litus conspecto leone hiatu minaci, aiborem fuga petit. Per translationem accipitur pro terra chasmate, aia- rini que rerum apertione. Plin. lib. 36. cap. 15. Hauri vires terræ hia- tibus publicus mortalium dolor est. Ouid. in Epist. Brisid. Deuorer an- tē precor subito telluris hiatu, [Ouid. 4. Fast. Heu fugiat? Quid agat? Quos terræ quærat hiatus? Hiatum terræ optabat Caligula. Sueton. in ipso Calig. c. 31. De Hiatu in versibus, Vide Gelliam cap. 10. lib. 7.]

Hisco, cis, ere, Proprie est labra diducere, & loquendi gratia os aperire. ἵσσο παρὰ πηδ πατὼν. GALLIC. Baaillet. ITA. Aspir la boca, aspir. GERMAN. Ginen/das maut auff thun. HISPAN. Boquear, abrir la boca. ANGLICE. To yaine, to gaffe, to mutter. Vnde etiam accipitur pro eo quod est repide, hæsitantier, & imperfecte loqui: quod Græci dicunt ἵσσο- ζεν. Cic. 5. Philip. Responderēne ad hæc aut omnino hiscere aude- bis? Virg. 2. Æneid. vix pauca furenti Subincio, & raris turbauis voci- bus hisco. [Lin. lib. 9. dec. 4. Hiscere non audent. In metu] Ouid. 13. Metamorph. Nec hiscere quicquam audeat. Dicitur tamen etiam de aliis quibuslibet rebus. Vnde terra hiscere dicitur, quum præ nimio æstu aperitur, & rimas agit. Ouidius 6. Epistola, Hiscere nempe tibi terra roganda foret. Plaut. in Pseud. [sc. 1. a. 4. Tace, x des hiscunt. Animo male est ædibus. Vomunt Lenonem: id est aperiuntur, pate- sicut.] Inter hiare & hiscere hoc interesse videtur: quod hiare sit patentem esse: Hiscere verò, patefcere, id est patefcere. Quando- que hiscere accipitur pro hæsitare, & dubitare, & cetera. Næuius, Hiscere dubius est quid agat. Huius composita sunt, De hisco, & Fa- tisco.

Hisco, cis, ere, Hiare, & aperir. ἵσσο πηδ πατὼν. GALLIC. S'entrouuir, & entrebailler. ITALICE. Apriſſe. GERMANICE. Ginen/auff trecten wie die zeitzem nusen/wann in nech in der ſgaten ſind. HISPAN. Henderſe, abriſſe. ANGLIC. To gape and open. C. de Keruſt. cap. 17. Vbi primum incipiunt hiare, tum legi oportet. Hoc est quando primum incipiunt corticem interapertum ostendete. De nucibus loquitur.

Hicco hiatas, frequentatiuum est, significans sepe, vel multum apertior. ἵσσο. GAL. S'entrouuir souuent. ITAL. Apriſſe ſpeſſo. GERMAN. Offt giuen/weit auffgethen werden. HISPAN. Abriſſe muchas vezes. ANGLIC. To gape muche and often. Plaut. Si qua forte concio est, vbi cum hi- atare nondum in mentem venit, &c. Laberius passiuo vsus est, Hia- tantur fores, inquit, hiantur, id est patent.

Hippacæ, es, Caseus est ex lacte equino. ἵππικόν. GALLICE, Four- mage de lait de iument ITALICE. Formaggi di caualia. GERMAN. Käſ von roſenmich/roſenkäſ. HISPAN. Formage de queſe de yega. ANGLIC. Cheeſe of mare milk. Plin. lib. 28. cap. 9. de caſeis loquens. Seltius col- dem effectus equino, quos bubulo tradit. Hunc vocant hippacen. In quem locum Hermolaus, Hippocrates (inquit) diſtinguit lac equinum iam agitatam, in partes tres: ex quibus quod supernat, butyrum vocatur, id quod ſedit, hippace, tenue illud, quod in medio ſubſiſtit, ſerum.

Hippæ, i, Aristoteli cancorum genus est, phalangi maioris magni- tudine, coloris subalbidi, punctis subrubris confpersi quod minime edule est, Plin. lib. 9. cap. 31. de canuris, In Phœnice Hippæ vocantur, tante velocitatis vt conſequi non ſint, ἵππων, id est curſor dicitur ab ἵππῳ.

Hippæco, cas, pen. prod. Significat animam celeriter duco, vt inquit inquit ab equi halitu, qui est ſuprà modum acutus.

Hippagogenus, (Gell. cap. 25. lib. 10.) ANG. A ferri boate tocari inter hor- ra. Genus nauigij conuehendis equis aptum, quod à ſulio Pollice ἵππων γαργε dicitur: & à Lino hippagoga. lib. 34. Forte poſtero die, quam ſyboia claſſis tenuit quinque & trigenta naues, quas hippago- gas vocant, & ab Elca profectæ, cum equitibus Gallis, equiſque Pha- nias pronitorum Chiorum petebant.

Hipparchus, i, Magister equitum. Quo nomine dictus est qui- dam celeberrimus Astrologus, qui (vt Columella autor est) futurum affer- uit, vt aliquando canines mundi loco mouerentur. C. Ein vers- rumpet iſt ſtelegno. Scripſit de Arati Phœnomenis, de ſtellis fixis, de lunæ motu contra Platonem, & primus iſtumenta mathematica in- uent, vnde hæc ſenſibus deprehendi poſſent, Plinio maxime lauda- tus.

Hipparchus item alius fuit Poëta Comicus, cuius fabula quædam Aristotelis, id est de nuptiis inſcribitur. Suidas. Alius propinquus Aristotelis, Alius Eretria tyrannus. Fuit etiam hoc nomine filius Piſiſtrati, qui ob libidinem in Haemodum, Aristogitonis coniu- rationem in ſe conuocauit. Hic vt tyrannidis inuidiam ſapientia opi- nione leniret, eruditos præcepit in honore haberi. Autor est Actia- nus de Varia hiſt. Idem Academiam muro ſepſit, atque huius rei no- mine, magnam pecuniam ab Athenienſibus exegit, Vnde Hip- parchi murus, ἵππαρχου τείχος, dicebatur res quæpiam, quæ magnis conſtaret expenſis. Autor Suidas.

Hipparchus, i, Fluius in Camarina, cuius aquarum pars dulcis est, pars ſalfa. interpreti Pindari.

Hippasus, i, Philosophus Metapontinus fuit, auditor Pythago- ræ, qui mundi mutationi centum tempus præſinitum eſſe aiebat. i- de Lærtium.

Hippus, i, Chironis Centauri filia fuit, quæ quum in montem Pelio ſeſe venando exercebat, grauida facta eſt: & ob id partu indi-

gnationem timens, deorum miſeratione in equam conuerſa eſt: & in caelum tranſlata. Nonnulli vatem fuiſſe fabulantur: ſed quia deorum conſilia hominibus pateſciſſet, in equam eſſe con- uerſam.

Hippus, i, Comete genus equinas iūbas imitans, celeritimo mo- tu in orbem circum ſe cunctes. Autor Plin. lib. 2. c. 25.

Hippelaphus, i, Animal in Oriente, cerui magnitudine ha- bens cornua & iūbas poſt collum, deſcendentes vique ad ſcapulas, & barbam ſub mento. Theodorus ex Aristotele Equiceruum vocat.

Hippi, i, Cantorum genus Phœnicia peculiare, equorum prope- modum celeritatem adæquans: vnde & nomen accepit. Plin. lib. 9. cap. 31. In Phœnicie hippi vocantur tanta velocitate vt conſequi non poſſint. Eſt & Hippilonia oppidum iuxta Clazomenas, olim inſula, ſed ab Alexandro per duo ſtadia continenti annexum. Vide Plin. lib. 5. c. 19.

Hippiades, i, Statue mulierū equeſtres appellabantur, cuiuſmo- di fuiſſe videntur Amazonum, quas mortalium primas equum ſcan- dere auſas: Lyſias orator autor eſt.

Hippias, i, GERM. Ein ſteſſer phitosephus, der ſich auſſehen vnd rü- men derſt/in were nicht in teiner kunſt verbogen. Philosophus Eleus fuit, reſte Cic. lib. 3. de Orat. qui audiente pene tota Græcia gloriatus eſt, nihil eſſe vlla in arte rerum omnium, quod ipſe neſciret: nec ſo- lum hæ artes, quibus liberales doctriæ atque ingenia continerentur, Geometria, Muſicam, Literarum cognitionem, & Poetarum, atque illas quæ de naturis rerum, quæ de hominum moribus, quæ de rebus publicis dicerentur: ſed & annulum quem haberet, pal- lium quo amictus, ſoccos quibus indutus eſſet, ſe ſua manu con- feciſſe.

Fuit item Hippias, Piſiſtrati filius, de quo Cic. ad Att. ſic ſcribit, Ne- farius (inquit) Hippias, Piſiſtrati filius qui in Marathonia pugna ce- cidit, arma contra patriam ferens, &c.

Hippice, i, Herba eſt de qua Plin. 25. cap. 8. Scythicam herbam in ore habentes, famem ſuumque non ſentiant. Idem præſtat & hippice, dicta quod in equis eundem effectum habeat.

HIPPION ARGOS, i, Oppidum fuit à Diomede conditum, pe- ſtea Argypappa, i, iſtaphano, & Aſipi appellatum. Plin. lib. 3. c. 11.

HIPPONIA, i, Straboni, Oppidum Loecorum in Brutiis, quod poſtea Romani Brutiis ereptum, Vibonem Valentiam appellarunt, reſtibus Strab. lib. 6. c. 6. Plin. lib. 3. c. 5.

Sunt præterea duæ hoc nomine vrbes in Africa quarum alteram Vitæ proximiorē, Hipponeſiam, alteram à huiore remotio- rem, quod in palutri loco ſita ſit, Diarthycum, hoc eſt dilutum vo- cant, in teſtibus Plin. lib. 5. c. 4. Eſt autem hoc nomen modo masculini generis, modo ſæminini: vnde Hipponeſem dilutum legimus apud Plin. lib. 5. cap. 4. & vtranque Hipponeſiam apud eundem l. 6. cap. 34. Au- tor eſt Solinus, vt vnanque horum oppidorum à Græcis equitibus con- ditum fuiſſe atque inde nomen accepit.

Eſt & Hippo, i, puella Bæotia nomen, apud Plutarchum in Pelopida.

HIPPOTON, i, Pratum quoddam ampliffimum eſt ſub Caf- pijs portis, in quo regium armenium quinquaginta milia equo- rum paſcitur: vnde & nomen accepit. Autor Strabo lib. 11.

Hippocampus, i, Equimanni, in piſcium caudas deſinentes ita dicti à flexu caudarum, quæ piſcoſæ ſunt: ἵππομη, enim flexura di- citur. Plin. lib. 37. c. 5. hippocampus vocat per ſecundam nominum inflexionem. Sed in maximam (inquit) dignatione Cn. Do- mitij delubr. in Circo Flaminio Neptunus ipſe, & Thetis, atque Achilles, & Nereides ſupra delphines, & cetera, & hippocampo ſe- dentes.

Hippocampus a, um, adiectiuum, ἵπποκαμπιον, vt Hippocampus ci- uis. Plin. lib. 31. c. 7. Alopecias replet hippocampus cinis nitro, & adipe ſulio miſtus.

HIPPOCENTAVRI, i, Monſtrum hominum genus in Theſ- ſalia iuxta Pelion montem (vt Poëta fabulantur) hominum poſteriore equorum effigiem referentium. GERMAN. Wundbare volder in Theſſalia ſe ver auſſen montſchen/hinden auſſen roſ ſind. Cui fabulæ occaſionem miniſtraſſe videtur, quod primi e- quos domare ceperint, iſque ita apte inſidere, vt homines vna cum equis vnus in corpus coaluiſſe viderentur. Idem antea Centauri dicebantur, ἵππο κέντρον ταύρος, hoc eſt quod tauros ſtimulis agerent. Verum quum iidem poſtea ex equis exiſterent, iſque in- ſidentes ſtimulis tauros præ ſe agerent, Hippocentauri dici cepe- runt: qui cum ad Peneum amnem aquatum veniſſent, conſpe- rit ab vlcioris ripæ acolis, pro moniſtris h. bici ſunt, præferunt equum inclinata potandi gratia equorum capita non conſpicerentur. Hinc factus eſt locus fabulæ, Hippocentaurus monſtrum Centaurorum ſobolem fuiſſe, quæ dimidia ſui parte hominem, reliqua equum referret, quam tamen certum eſt non vnquam exiſſiſſe. Quod & Cicero affirmat 2. de Nat. Deorum, Quis (inquit) Centaurum fuiſſe, aut Chimaram putet quæve anus tam ex- cors inueniri poteſt, quæ illa quæ quondam credebantur apud inferos portenta, extimeſcat? Hæc Cicero. Centauri tamen mon- ſtros huiuſmodi, partuſi aliquando editos fuiſſe, non ſine gratia alijs cuius mali impendentes præſagio. Nam & Claudius Cæſar me- moriæ prædidit, referentem Plinio, Hippocentaurum in Theſſalia narum eodem die periſſe: & Plinius ipſe ſe eiſdem Claudi principatu Hippocentaurum viditſſe in melle ex Aegypto al- latum.

Hippocomy, i, Mangones ab equis curandis, colorem fuceo- robur inani ſagina (vt ait Quintus) uentientes.

HIPPOCOMITAE, i, Incolæ rici cuiuſdam in Lycia, cui Hip- pocome, ἵπποκομη, nomen eſt ab equa vitatorum cuiuſdam ibi extim- to Ex Steph.

HIPPOCRATES, pen. prod. ἰπποκράτης. Nomen medici excellentissimi, patria Cui, cui tanta fuit artis peritia, ut vulgo crederetur Aesculapio prognatus. **GERM.** Ein heiliger farnet Hetzet auf der inset Cooburtig. **Exat apud Valerium** Artaxerxes Persarum regis honorificentissima de eo epistola, in hæc verba, Rex regum magnus Artaxerxes, Hystani Hellefonti Præfeto salutem. Hippocratis medici, Aesculapio prognati, ad me artis fama peruenit. Da igitur operam ut aurum illi tribuas, quantum cupit, aliâque item quorum indiget, & cum ad me mitte. Erit enim par honore summis in Perside viris, &c. Hic de re veneræ eam habebat existimationem, ut coitum, speciem esse putaret morbi comitialis. Extant adhuc ea de re eius verba apud *Gellium lib. 19. capite 2. τίς σου σίασται, τίς σου σίασται*. Eius libri, tanquam diuino emanauerint ore, ubique celebrantur in primo enim insurandum continetur, in secundo Prognostica, tertio Aphorismi, quarto illa admirabilis compositio, ix. libris omnem scientiam medicinæ complectens. Excessit è vita annos natus c. lxxx. Suscepit filios Thessalum & Draconem. *Hæc Suidas.*

¶ Hippocrates, præter superiorem, *Suidas* quinque commemorat, omnique eiusdem artis & familiaris: quorum tamen nemo primi ingenium gloriâve adæquauit.

¶ Hippocratem, alium Atheniensem ducem nominat in bello Peloponnesiaco *Thucydides*.

HIPPOCRÉNĒ, penult. prod. ἰπποκρήνη, Fons in Bœotia non procul ab Helicone monte, quem Poëtæ fabulantur factum esse vngula Pegasi equi alati. **GERM.** Ein benachter Brunnen in Bœotia/nicht weit vom Berg Helicon/oben musis angetrogen. Cui fabulæ occasionem videtur ministrasse Cadmus: qui cum in Bœotia locum vrbis condendæ quæret, huc illuc obsequens, hunc fontem primus credidit inuenisse. Et quoniam Cadmus literarum inventor creditur, factum est ut hic fons Musis sacer haberetur. *Pisius* ad verbum reddens vocem Græcam, fontem caballinum appellat. Nam ἵππος nobis equum sonat, & κρήνη fontem.

Hippocrenides, ἰπποκρήνης. Musæ ab Hippocrene fonte.

HIPPODAMĒS, penult. corr. ἰπποδάμης. & **HIPPODAMIA**, penult. prod. ἰπποδάμεια. Filia Oenomai regis Llidis & Pitarum: qui quum ex oraculo se à genere interemptum nisi didicisset, & illa tamen à multis procis ob formæ præstantiam peteretur, curule certamen proci instituit, cum ea (habebat enim equos velocissimos, qui exventorum statu creati erant) ipsa lege, ut qui vinceret, filiam haberet, victus subiret mortem. Tredecim igitur victis & occisis, Pelops Tantalii filius, visa puella, eius amore protinus exaruit: cuius nuptias ut allequeretur, Myrtilum eius aurigam pollicitis corrupit, sic ut ille axes infirmos & fragiles subianxerit: vel ut alij volunt, obicem axi non obiecit: & sic fracto vel dissoluto curru, Oenomauis exidit: moriensque Myrtili caput deuouti: obtestans Pelopem ut vicem suam vlcisceretur, quod & factum est. Quum enim pactum sibi perfidiam præmium à Pelope posceret, ab eodem in mare deiectus est, atque hoc modo Pelops puella & regno potitus est. De hac *Ouidius* Venit ut in Phrygiis Hippodamia finis. *Virg. Georg. Hippodamēque, humerūque Pelops insignis eburno.*

¶ Alia item fuit Hippodamia Brise filia, quam Achilles expugnato Lyrnesso oppido secum abduxit. Hanc Poëtæ à patris nomine Briseida appellant.

¶ Alia quoque Hippodamia fuit Anchise filia, quæ Alchato Troiano in vxorem data est, quem postea idemeucus Cretensis in pugna occidit. ¶ Fuit & alia Hippodamia Piræi vxor: quam quum ipso nuptiarum die Centauri ei præterire conarentur, ab Hercule & Theleo ingenti clade sunt protigati. *Ouid. Metamorph.*

¶ Piræci item forum Hippodamia appellatum aiunt, ab Hippodamo Milesio architecto, qui Atheniensibus Piræum extruxit. *Autor Suidas.*

HIPPODAMVS, ἰπποδάμης. Milesius philosophus, naturæ studiosus, primus eorum qui in Republica versari non essent cœpit aliquid dicere de optimo ciuitatis statu. Constituit enim ciuitatem ex numero decem millium diuisam in partes tres, artifices, agricolas & milites. Regiones in totidem partes, sacram publicam & priuatam. Erat ob ambitionem vitæ morosior erinium prolixitate, ac sumptuoso ornata. *Arist. lib. 3. politic.*

¶ Fuit item hoc nomine Architectus quidam Milesius, qui Atheniensibus Piræum portum extruxit, à quo forum quodam Piræi Hippodamiam appellantur. *Autor Suidas.*

HIPPODRVS, ἰπποδρούς. Atheniensis fuit, qui filiam cum mæcho deprehensam duabus quadrigis alligari, & in partes discepi. *Autor Alian.*

Hippodromus, penult. corr. Locus in quo cursu exercentur equi, curiculum, equorum planities in qua certatur cursu absque pugna. *ἰπποδρόμος*. **GALLI.** Vne lice & lieu pour faire courir cheuaux, & leur bailler carrière. **ITAL.** Luogo dove correno i cavalli. **GERM.** Ein rennplatz/auff weissem man mit den rossen rennet. **HISPANIC.** La corredera de canallas. **ANGLICE.** A place where in horses are exercised in running. Stadium in quo equites imaginario prælio concurrere solebant, catadromus, ἰπποδρόμος dicebatur. *Martialis libro duodecimo* Puluerumque fugax Hippodromon vngula pulsat, *Plautus in Cist.* Dioco ei quo pacto eam ab hippodromo viderim herilem filiam nostram sustollere.

HIPPDRŌMVS, Thessalus genere patria Larissæus, circa M. Antonini principis tempora Athenis scholæ successit, ut est *Autor Philostratus*, qui eum inter Sophistas reulit.

Hippoglossa, sive Hippoglossum, ἰππογλωσσόν. *Dioscoridi* herba est folia habens sylvestris myrti, concava & spinosa, & in his ceu linguas quascam, folio paruo exeunte de foliis. *Plin. lib. 27. c. 11. Ruellius* existimat eam esse quam Itali sua lingua Bonifaciam, seu Linguam paganam appellant.

Hippoglossis, ἰππογλωσσόν, Herba quam alij Daphnetin, alij Carpophyllon, & Alexandrinam laurum vocant. *Plinius libro decimo*

quinto capite 10.
HIPPOLA, ἰππολα, Vrbis vetus Laconica, Gentile Hippolaites.
HIPPOLŌCHVS, pen. corr. ἰππολόχος, filius Bellerophonis, & pater Glauci, esse *Homero Iliad. 6.* ¶ Alcer, esse eodem, *lib. 11.* fuit Antimachi Troiani filius, qui vnâ cum Pisandro fratre ab Agamemnone in Troiano bello interfectus est.

Hippolâpâthum, ἰππολάπαθον. **ANGL.** The common or great docke. ¶ Herba laparho fatiuo maior, candidiorque, ac spissior ut scribit *Plin. lib. 20. c. 21.* officinæ *Paricellan* appellant.

HIPPŌLITĒS, ἰππολίτην, Amaxonom regina fuit, quam Hercules prælio victam Theseo dedit vxorem. [*Plautus. Men. 3. a. 1.* Hercules ab Hyppolita succingulum rapuit.]

¶ Fuit etiam hoc nomine Acathi Magnesiæ regis vxor, quæ Peleum, quod libidini eius non paruisset, apud virum accusauit, tanquam ei vim inferre voluisset.

HIPPŌLYTĒS, pen. corrept. ἰππολύτης. Thesei & Hippolytæ Amazonis filius fuit. **GER.** Ein son Thesei und Hippolytæ der Amazonen tömigt/westher ein teufeligen wandel furt. ¶ qui quum calibem ducens vitam sese venatu exercebat, & constanti animo sperneret mulierem congressum, à Phædra nouerca absente patre, amatus est: cuius turpi desiderio quum obtemperare noluisset, illa apud virum illum de tulit, quod sibi vim inferre voluisset. Quamobrem quum videret Hippolytus patrem dolo nouerca persuasum, de nece sua cogitare, confesso curru fugam arripuit. Sed dum Phocæ, quæ tum forte in litus exierat, equorum & rotarum strepitu perterritæ magno impetu se in mare præcipitare exterriti equi, frustra oblustant Hippolyto, curru per scopulos, & saxa traxerunt, iuuenemque infelicem toris implicatum in partes disceperunt. Hunc postea Aesculapius reuocauit ab inferis, & pristina incolumitate restituit. Hippolytus vero relicta terra Attica, in Italiam venit, ne patris iram, rursus experiretur: & se Virbium appellari iussit, quod bis vir fuisset. Oppidum non procul à Roma ædificauit, quod à nomine acceptæ coniugis, Ariciam appellat.

¶ Hippolytum imitator, ἰππολύτοι μιμησασθαι. *Diogenianus in Collellaneis*, ait dictatum de his, qui statuentis purè castæque viuare ut Hippolytus.

¶ Hippolytus Sicyonius amatur ab Appolline.

Hippomâchiâ, pen. prod. Pugna equestris ἰππομαχία. **GALLIC.** Combat à cheual. **ITALIC.** Combattimento da cavallo. **GERM.** Ein streit auff rossen ein reufliger streit. **HISPAN.** Pelea a cavallo. **ANGLIC.** A fighting of horses.

HIPPOMACHVS, ἰππομαχος, Atheniensis tibicen. De quo tradit *Alianus*, quum discipulum ab imperita piebe laudari videret quem tamen in arte peccare cognosceret: silentium ei imposuit, quod nullum putaret maius ignorantæ argumentum quam rudi multitudini placere.

Hippomânes, penult. corrept. gen. neutri, secundum Priscianum, ἰππομανης ab equæ furore nomen habet, quasi ἰππομανη. Quid autem significet, non satis conuenit inter scriptores. *Seruius* scribit esse virus ex equarum inguinibus defluens, quo tempore feruntur in amoris furorē, quod in humana viscera descendens hominem in furorē agat. *Virg. lib. 3. Geor.* Hinc demum hippomanes vero quod nomine dicunt Pastores lentum distillat ab inguine virus. *Sic. Col. lib. 7.* Maxime itaque curandum est tam sceminis quam admistrariis desiderantibus, coeundi fiat potestas, quoniam id præcipue armentum si prohibeas, libidinis excitulatur furis. Vnde etiam veneno inditum est nomen ἰππομανης, quod equina cupidini similem mortalibus amorem accedat. *Plinius libro vigesimo octauo capite undecimo & libro olesuo capite 42.* aserit esse carunculam in fronte pulli equini, caricæ magnitudine, colore nigro: quam statim edito partu mater è fronte dentibus conuellit. Quod si quis prius abstulerit, pullum mater ad vbera non admittit. *Virg. 4. Aeneid.* Quæritur & nascens equi de fronte retulsi, Et matri præceptus amor. Hac caruncula mulieres medicamenta componentes, vertere homines feruntur in furorē.

Hippomarâthrum, ἰππομαράθρον. Herba est fœniculi, sed maioris, & gustu acriore, quod officinæ *Faniculum syluestre* appellant. *Plin. lib. 20. c. 23.* Est (inquirit) & in hoc genere syluestre, quod alij hippomarathrum, alij myrsineum vocant foliis maioribus, gustu acriore, procerius, brachiali crassitudine, radice candida. Nascitur in calidis, sed saxosis. *Diocles* & aliud hippomarathi genus tradit, longo & angusto folio, semine coriandri. *Hælianus Plinius.* Nos vero fœniculum maius hippomarathrum vocamus. mos enim est Græcis, in compositione, ut quum magnum aliquid significare volunt equum aut bouem ponant.

HIPPOMENTS, ἰππομέντης. Macarei filius fuit, qui quum Atalantam puellam Scyriam cursu victam accepisset vxorem, & in luco magne matris cum ea concubuisset, ab irata dea in leonem est conuersus. *Fabula extat apud Ouid. lib. 10. Metamorph.*

HIPPOMOLGI, ἰππομαλγί. Populi ab equis mulgendis dicti *Stephan. in Melancteni.* **GERM.** Rosmetzer.

HIPPŌNĀ, ἰππωνή, Dea erat quam stabularij maxime colebant, cuiusque effigies in stabulis locabatur. **GERM.** Ein rossgötzin/deren bildt nus man in dem ställen gehabt hat. *Apuleius lib. 2. Metam.* Respicit pilæ medio, quæ stabuli trabes sustinebat. In ipso verò medullio Hipponæ dex simulachrum residens ædiculæ, quod accurate corrollis roseis quidem recentibus fuerat ornatum. *Inuen. Sary. 8.* iurat Hipponam, & faciles olida ad præsepia pictas.

HIPPONAX, ἰππωνάξ, Iamborum poeta, tanta deformitate & foeditate oris, ut eius effigies à pictoribus quibusdam publicè proposita fuerit deridenda. Quamobrem indignatus Hipponax tam amare in illos est inuectus, ut aliquos ex his credatur compulsi ad suspensium. Hic creditur inuenisse Scazonctem carminis Iambici genus, quod ab eius nomine Hipponacticum vocamus sive Hipponactem. *Cicero de Oratore* Senarios verò & Hipponacteos effugere vix possumus: magna enim parte ex Iambis nostra

Επιτα κειδ μνηστει πολει δια ριζαι Ο' μνηστει
Κυριμ, Σωφρα, Χιος, Κολοφον, Πολος, Αρρος, Α' Δωμ.

Reliquam eius vitam breuitatis causa hic pratermittimus:quam qui
latus nosse cupit Herodotum adeat, & Plutarchum.

Homericus, Homericus, Homericum, ὁμηρικὸς, Quod Homeri est. *Quin-*
tilian. lib. 2. Sic ergo tam eloquentia, quam moribus praestantissimus,
qui ad Phoenicis Homericus exemplum dicere, ac facere doceat, *Iu-*
venalis.

Tu miser exclamas, vt vincere Stentora possis,
Vel potius quantum Gradivus Homericus.

Homēromastix, ὁμηρομαστιξ. Cognomen Zoili cuiusdam, qui eo solum
nomen innotuit, quod praestantissimum Poetarum omnium Hom-
merum, libris aduersus eum editis, ausus fuerit inscitie arguere. *GER.*
Ein freudlosischer bescheeter vnd außhopper des herrlichen Poeten Ho-
meri. Quos libros quum Ptolemæo Aegypti regi obrulisset, rex tum
quidem dissimulata indignatione, quam ex hominis impudentia
conceperat, post aliquot dies pecuniam aliquid petenti, quod ino-
pnam subleuaret, Mirum (inquit) te inopia premi, qui multo Ho-
mero es doctior, quum ille qui ante annos mille fato functus est,
etiam hodie tot hominum millia pascat. Tandem parricidij accusa-
tus, iussu regis in crucem sublatu est. Dicitur Homēromastix quasi
Homēri flagellum. *μᾶστιξ* enim Græcis idem est quod nobis flagel-
lum. Vnde & Comici verberones, hoc est, verberibus dignos masti-
gas appellatur. Extenditur & latius Homēromastigos appellatio, vt
omnibus plane detractoribus accommodetur, qui insatiabili repre-
hendendi libidine, optima quæque lacerant: quumque Venerem ip-
sam non possint, scandalium eius reprehendunt. *Plin. in proæmio ope-*
ris. Vt obiter caueam istos Homēromastigas, ita enim captos suos
nominat. Ad eundem etiam modum obretractores omnes mastigas
appellatur, addito nomine eius cui obloquuntur: vt, Virgilioma-
stix Virgilij reprehensor: & Ciceromastix, Ciceronis captor: quo no-
mine Largius Licinius eum librum inscripsit, quem in Ciceronem
edidit. *de se. Gell. lib. 17. cap. 1.*

Homēridæ, ὁμηροειδῆς. Familia apud Chios illustris, vt ait Hellenicus,
quæ generis sui originem ad Homerum referebat.

Homīcidā, Homicidium. *vide homo.*

Homīlā, ὁμηλία *dabberah quia.* ANG. *A talk or aduise that men ha-*
ue together. Græcis colloquium, & cœtum significat: vnde etiam cō-
tionem siue orationem, quæ in cœtu habetur, scriptores Ecclesiasti-
ci homilia vocant.

Homīlēticus, adiectiuum *Hieronymus ad Heraclium,* Quem laborem,
inquit, idcirco suscepimus, ne pulsatae quaestiones & relictæ (quod
homiletico dicendi genere ab illo sæpe fieri assolet) Latino lectori
fastidium generaret.

Hōmo inis, Ab humo dicitur, vt *Varr. places. Vel, ut alii, ab humo,* simul
est enim animal sociale: *Scalig. ὁμὴν adham ὡν ἐν ὄψι, ἀδραπος.*
GAL. Homme ou femme. *ITA.* Uomo. *GERM.* Ein mensch. *HISPAN.*
El varon ó la muger. *ANGLI.* A man or woman.] Quid sit homo, &
quis sit, *vide apud Gell. cap. 1. lib. 4.] Cic. de Leg.* Animal hoc prou-
idum, sagax, multiplex, acutum, memor, plenum rationis & consilij,
quem vocamus hominem, preclara quadam conditione generatum
esse à supremo Deo. *idem 3. Officiorum,* Homo autem qui rationis est
particeps per quam consequentia cernit principia, & causas rerum
videt. & *idem 2. de Nat. deor.* Homo ortus est ad mundum contem-
plandum & mirandum. *Et paulò post,* Deus homines humo excita-
tos, cæcos & erectos constituit, vt deorum cognitionem cælum in-
tuentes capere possent. *Ouid. 1. Metamorph.* Prohæque quum spectent
animalia cætera terram, Os homini sublime dedit, cælumque videre
iussit, & erectos ad sidera tollere vultus [*Seneca cap. 17. de Consol. ad*
Polyb. Non sentire mala sua, non est hominis. non ferre, non est viri.
Ibidem cap. 11. de Consol. ad Mari. Quid est homo? quæsum vas. (sæpe.)
Quintilian Summi sunt Demosthenes & Homerus, homines tamen.
Plaut. Men. sc. 2. a. 1. Quis homo est? Ego sum. *idem Mostell. sc. 3. a. 1.* Vt
fama est homini, exinde solet pecuniam inuenire. *Plaut. pseud. sc. 7.*
4. Hominem verberonem pseudolum. *Ibidem sc. 2. a. 3.* Hominem co-
quum peiorem. *Plaut. Capti. sc. 2. a. 2.* Optimus hominum es homo.
Ibid. sc. 3. a. 2. Idem ps. sc. 3. a. 1. Quantum terra tegit hominum peri-
urissime. *idem Capti. sc. 3. a. 2.* En tibi hominem. (id est eum quem vole-
bas. ¶ Homo natus, vbi natus vacat *Gellius c. 6. lib. 16.* Facetas ho-
minis nebulonis. *Senec. cap. 15. de Consol. ad Polyb.* Dum inter homi-
nes erat hominem se sensit Augustus. *Plaut. Men. sc. 2. a. 1. Gell. cap. 2.*
lib. 6. Demus huic (sup erratico nebuloni) aliquid tanquam homi-
nes non tanquam homini? Portentum hominis. *Suæton. in Claud. ca.*
3. Plagium hominis. *Plaut. Men. sc. 2. a. 3.* Item Quis est homo me
miserior. *Plaut. Capti. sc. 4. a. 2.* Quis tu homo es? *Pl. Cure. sc. 1. a. 3.* Quis
homo vidit tuus consensu? *idem Milit. sc. 2. a. 2.* Et, Quis homo est
Menæchmus quidam. *Plaut. Men. sc. 4. a. 1.* Item, Ille homo homines
non alit, verum educat. *Plaut. Men. sc. 1. a. 1.* Vt decet velle hominem
amicum amico? *Plaut. Cure. sc. 3. a. 2.] ¶* Homo autem quanquam y-
trunque sexuum complectitur, separatim de femina dictum inueni-
tur, tametsi rarius. *Plaut. in Cistell.* Incus pauco, & formido foris, ita
metus Nunc vtrouique me agit, illos hominis miseræ misereri.
[*idem Plaut. Amphit. sc. 2. a. 2.* Quid hoc sit hominis. (de Almena v-
xore Amphitruonis.) ¶ Homo, pro corpore humano, *Matr. lib. 1. c.*
13. Animum durare post hominem. *Sulpicius ad Cicer. lib. 1. Fam. lib.*
4. In vnus muliercula animula si iactura facta est, tantopere com-
moueris? quæ si hoc tempore non suum diem obiisset, paucis post
annis tamen erat ei moriendum, quoniam homo nata fuerat. ¶ In
quo tamen exemplo adiectiuum nata non cohæret cum substantiuo
homo, sed cum substantiuo Tullia, vel pronomine Ipsa, quod facile
intelligitur. Hic enim est sensus: Quoniam ipsa nata fuerat homo, id
est humana sorte, & conditione: quasi dicat mortalis, Eadem ratio-
nem dici potest, ea nata erat animal. * Homo, pro, Ille de quo agitur, *Ho-*
ra. 2. Serm. Satyr. 7. Aut infant homo, aut versus facit *Cic. ad Sulpiciu,*
Repente Cæsar præter spem dixit, se Senatui roganti de Marcello,
ac hominis quidem causa negaturum ipsius Marcelli.

* Nemo homo. *Terent. in Eun.* Nunquis hic est nemo est. nu nquis hinc
me sequitur? nemo homo est. *Vbi Donatus,* Quamuis per Nemo ho-
mo intelligatur, tamen addit, homo, vt veteres solent, & ἄχρηστος.
Cic. pro Sylla, Nisi forte regium tibi videretur ita vivere, vt non modo
homini nemini, sed ne cupiditati quidem vlli seruias. * Homo es,
Idem quod Vir es, Hoc est fortem, & magni animi te esse ostendis.
Plaut. Epid. Euge frugi Epidice, frugi es bene pugasti, homo es.

* Homo de pueris. *Quint. lib. 1. cap. 3.* Fugiendo turbam, hominum
eius ætatis quæ sit ad vitia maxime prona. [¶ Adolefcens homo. *Pl.*
Pseud. sc. 5. a. 1. Quid mirum fecit adolefcens homo si amat. *idem A-*
fin. sc. 2. a. 2. Adolefcens venit Vbi is homo est? & c. *vide Adolefcens.]*

* Homines pro famulis, ancillis, seruis & tota familia. *Scenola in l. pa-*
ter ff. de doli mali excepti. Pater pro filia dotem promiserat, & pactus
erat, vt ipse aleret filiam suam, eiusque homines. [Homo pro seruo
passim apud Ciceronem: vt, Hominem Quintij deprehendis in pu-
blico. Et apud Catullum Ad lecticam homines (id est) serui, & pas-
sim in iure, & Comædiis Plauti: vt in *Pseud. sc. 6. a. 4.* Venitne homo
ad te? (id est) Pseudolus] & Hominem conuenisti. *Ibidem sc. 7. a.*
4. Malus & nequam homo, qui heri imperium spernit. *idem Afin.*
sc. 4. a. 2. Non decet esse superbum hominem seruum. Homo ser-
uus. *vide Seruus. et apud Gell. cap. 14. lib. 5.* Homo Androdus, pro An-
drodus vel seruus. *Et Plaut. Capti. sc. 2. a. 2.* Fecit hominem frugi, vt
facere oportuit. (i. seruum. *Gell. cap. 14. lib. 5.* Homo Androdus (id est)
seruus.]

¶ Homo homini Deus, ἀδραπος ἀδραπος δαμῶνιον. Quod dici solet de
eo qui subitam atque insperatam attulit salutem, aut qui magno
quopiam beneficio iuuit. ¶ Huic quasi diuersum est. Homo homini
lupus, ἀδραπος ἀδραπος λυκος. Quo monemur ne quid idam homo homi-
ni ignoto, sed perinde atque à lupo caueamus. Lupus, inquit *Plau-*
tus, homo homini, non homo, qui qualis sit non nouit.

Hōmūlās, Homululus. Homunculus. & Homuncio. ἁδραποσ, ἀδραπο-
σ, ἀδραποσ, ἀδραποσ. *GALIC.* Petit homme, hommer, hommeau, hommelet, bout d'homme. *ITALIC.* Homotto, homicino, homo picciolo. *GERMAN.* Ein menschen. *HIS.* Pequeno hombre, chano.
ANGLI. A little man, a dwarfish fellow. ¶ *Cic. in Pisonem,* Sed quoniam
præterita mutare nō possumus, quid cessat hic homulus ex argilla &
luto factus Epicureus dare hæc præclara præcepta sapientia, clariss-
mo & summo Imperatori genero suo? *idem lib. 1. Tusc.* Sed vt ho-
munculus vnus è multis. *Et Terent. in Eunuch.* Ego homuncio hoc
non facerem? *Plaut. Capti. prolog.* Homunculi quanti sunt cum re-
cogito. *Gell. c. 13. lib. 13.* Homunculi Galli, Homunculus, (in vitium.)
Gell. cap. 11. lib. 6.]

Hōmīcidā, dæ, pe, prod. Qui hominem necat. { ΠΑΥ ροσ, εαχ. ἀδραπος.
GA. Homicide, tueur de gens, meurtrier. *ITA.* Homicida, homicidiale.
GER. Ein todtschlagender ein menschem vmb das lãben bringet. *HISPA.*
Homiziano que mata hombre. *ANGLIC.* A murderer. ¶ *Cic. 2. Philipp.*
Fateor eo plus quam scarios plus quam homicidas, plus etiam quam
parrici das esse *Quint. lib. 7. c. 4.* An qui se interfecerit homicida sit?
¶ *Horatius* homicidam Hæctorem cum laude dixit.

Hōmīcidium, dij, Hominis necatio, cædes. { ΠΑΥ ροσ, εαχ. ἀδραπος, μαρ-
γοβια *GAL.* Homicide, meurtrier *ITA.* Homicidio, *GERMAN.* Todtschlag.
HISP. Homicidio, muerte de hombre. *ANG.* Manslaughter. ¶ *Plin. lib. 18.*
cap. 3. frugem aratro quaesitam, furtim noctu pauisse ac secuisse, pueri
duodecim Tabulis capitale erat: suspensumque Cereri necare iu-
bebant grauius, quam in homicidio conuictum. *Cic. 2. Philipp.* Ho-
micidij rei sunt, an vindices libertatis.

Hōmæōmētia, ὁμομοίρεια. Similitudo partium. *Lucr. lib. 11.* Anaxa-
goræ scrutemur homæomeriam. *Seruius super illud Virgil. 4. Aeneid.*
Exoriare aliquis nostris ex ossibus vltor: Secundum (inquit) Anaxa-
goram, qui dicit homæomeriam, id est, omnium membrorum simi-
litudinem esse in rebus creandis: id est ex ossibus, ex sanguine, ex
medullis, nam omnia pro parte sui transeunt in procreationem.

¶ Homæomeria item appellatur, quum partes eandem rationem,
atque velle nomen cum toto obtinent. Sic terram vel aquam
ὁμομοίρεια idem dicitur, quod quamuis exiguum terræ aquæve par-
tem, terram aut aquam appellemus. Sic etiam à medicis in corpore
animalis partes illæ minimæ, & sensu simplices ὁμομοίρεια appellan-
tur, quas nos similes nominamus: quales sunt caro, os, cartilago, &
eiusmodi, quorum vel minimæ particulae, totius & rationem obti-
nent & appellationem.

Hōmæōptōton, ὁμομοίρεια. Figura est, quum diuerſæ distionis in
sine membrorum in similes casus exeunt. *Sallust.* Maximis ducibus,
fortibus, strenuisque ministris. *Ennius.* Mœrentes, flentes, lachryman-
tes, & miserentes. Dicitur homæoptoton, quasi ὁμοίρεια πᾶτων, hoc est
similiter eadens, vt interpretatur *Cic.*

Hōmæōsis, ὁμομοίρεια. Figura est sententiarum qua per similitudinem
cogniti deducimur in cognitionem incogniti. Dicitur homæosis à
verbo Græco ὁμοίρεια, quod est assimilatio. Latini similitudinem inter-
pretantur. Eius tres sunt species, Icon, Parabola, & Paradigma: de
quibus *vide suis locis.*

Hōmæōrdeūtōn, ὁμομοίρεια. Similiter desinens. Figura, quum plu-
ra verba in eandem vocem finiunt: vt, Abiit, discit, euasit, erupit.
Differt ab homæoptoto, quod illud solum fiat in casibus similiter
desinentibus: hoc etiam in partibus orationis quæ casus non
habent.

Hōmōgālactōs, ὁμογαλακτος. *GALLIC.* Nourri d'un mesme lait. *ITA.*
Nurrito d'un istesso latte. *GERMANIC.* Von einer mitch erzogen: der von
einer mitch gefogen hat. *HISPANIC.* Criado de una mesme leche. *ANGL.*
Nourished of the same milk.] Eodem lacte nutritus, quem Latini col-
lactancum vocant. Vox composita est ab ὁμο, quod est vnus, idem,
vel similis, & γάλα, lac. Verum huiusmodi vocum significatio ex Græ-
colatino potius Lexico petenda erat: quippe quæ neque Latinis in
vsu sunt, neque nostris literis scribi consueuerunt. Quare id genus
non paucas, nullo prorsus iudicio huc congeſtas, sustulimus, & ve-
luti ab aliena familia remouimus: idque eodem iure, quo Latinas
voces e Græco dictionario eximereamus,

HOMOLEIA ὁμόλιον, Stephano. Mons est Thessalix, Centaurorum olim sedes, quemadmodum & Othrys. Virg. 7. Æn. Ceu duo nubigenæ quum vertice montis ab alto Descendunt Centauri, Homoleia, Othrynque nivalem Linquentes.

HOMOLIVM ὁμόλιον, Stephano Magnix oppidum; cuius meminit Pli. lib. 4. c. 9. Strabo lib. 7.

HOMŌHYPNĪ ὁμόθυνοι. Domestici, contubernales, ac familiares, quasi vna somnum capientes. Ita enim eos appellat Charondas, apud Aristot. lib. 1. Politic.

HOMONŌCŌA ὁμόνοια. Latine concordia. Fuit etiam castissimæ matronæ nomen, cuius epitaphium memini me vidisse Romæ in veteri maronæ incilium, quod id temporis afluatur in parvulo Cardinalis Alexandri Erat autem huiusmodi.

Tu, qui secuta procedis mente parumper
Siste gradum, quæso, verbaque pauca lege.
Illa ego, quæ clavis fueram prælata puellis,
Hoc Homonœa breui condita sum tumulo.
Cui formam Paphiæ Charites tribuere decoram,
Quam Pallas cunctis artibus erudit.
Nondum bis denos ætas mea viderat annos,
Inicere manus invida fata mihi.
Nec pro me queror hoc, morte est mihi tristior ipsa
Mæror Atmeti coniugis ille mei.

ATIM. Sit tibi terra levis, mulier dignissima vita,
Quæque tuis olim persuerere bonis.
Si pensare animas sinerent crudelia fata,
Et posses redimi morte aliena salus:
Quæ ut lucet unquam meæ debentur tempora vitæ,
Pensarem pro te chara Homonœa libens.
At nunc, quod possum, fugiam, lucemque, decusque
Vt te matura per Styga morte sequar.

HOM. Parce tuam coniux fletu quassare iuventam,
Fataque moriendo sollicitare mea
Nil profunt lachrymæ: nec possunt fata moveri.
Viximus hic omnis exitus vnus habet.
Parce ita non vnquam similem experiare dolorem,
Et faueant vobis numina cuncta tuis
Quod mihi præripuit mois immatura iuuentæ,
Id tibi victuro proroget vterius.

HOMŌNYMUM pen. corr. Eiusdem nominis, quod idem habet nomen ὁμόνυμον. GALLICE D'un mesme nom ITALIC. D'un istesso nome. GERMAN. Etzies oder etnes nammens. HISP. De un mesmo nombre. ANGL. Of the same name. Proprie homonyma dicuntur res diuersæ eodem appellatione nomine: Taurus Asiæ mons, & bos masculus eodem appellantur nomine, quum sint res diuersissimæ. Homonyma æque dici possunt, quæ a Grammaticis vocantur Æquiuoca, quæ sub vna voce plura significant: quare est lupus, quod & animal terrestre significat, & piscem. Synonyma autem dicuntur voces diuersæ, quæ eiusdem sunt significationis: quales sunt ensis & gladius.

HOMŌNŌSŪS ὁμόνομος. Eiusdem substantiæ, quod Theologi voce inter Latinos non satis recepta consubstantiale dicunt, ὁμός enim idem est quod vnus, idem vel similis, & ὄσις substantia.

HŌNĒSTŪS, a. um. Honore & dignitate præstans. נִחְבָּדִים נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim. GAL. Hŏneste louable, & de vertu, & de bone reputatione, gētil ITAL. Hŏneste, lauabile, di veruz, gentil. GERMANIC. Ehrlich/ehrbar/ehrsam/ehrenhaft. HISPANIC. Cosa honesta, hermosa, honrada que poro ce bien. ANGLIC. Honest/laurable, good. Salust. in Jugurtha, Calumnia paucorum, quibus omnia honesta atque inhonesta vendere mos erat. [Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Honesti nulla gloria. *Honestum crimen. Senec. cap. vit. de Tranquil. Item honesta honorataque imago. Iulius lib. 4. c. 4.] Item pulcher, καλὸς, ὡραῖος. Terent. in Eunuch. Illumne eunuchum tibi, Quam liberali facie, quam ætate integra. TH. Ita me dij amèr, honestus est. Et patid pōst. Ducit secum vna virginem dono huic, pax, facie quam honesta. [Suet. in Tib. cap. 68. Honesta facie erat Tiberius.] Sic etiam Inhonestus modo idem est turpis, hoc est honoris & dignitatis expers. ἀμωτος, Cic. pro Domo sua, Profecto illum Attilium, hominem turpissimum, atque inhonestissimum iudicares. Modo idem quod deformis, ἀχρεῖς Terent. in Eunuch. Illumne, obsecro, inhonestum senem, mulierem? Honestus etiam venuste dicebatur pro diuite, quemadmodum Aconius in Verinam versiam scribit. In qua significatione vltus videtur Vlpian. l. 5. 2. D. de furt. Quum Titio honesto viro pecuniam credere vellem, subiecisti mihi alium Titium egenum, quasi ille esset locuples. Ex Hotomano.

[Honestior, oris, Plaut. Capt. sc. 3. a. 1. Me honestiorem honore semper fecit & facit. * Honestus me quam te hæc palam facere. Plaut. A. sin. sc. 2. a. 4.]

HŌNĒSTĪSSĪMŪS. Honestate vel honore præstantissimus. ὁμωτιστῆς. Cic. Lentulo, Post tuum discessum is dies nobis honestissimus fuit in Senatu.

Honestum, sti, substantium, Virtutem probitatemque significat, quo cauetur ne quid indecorè, effeminate, libidinosè, turpiter fiet, cogitetur. נִחְבָּדִים נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim. GAL. Ce qui est honeste, honneste. ITALIC. Cid che e honesto, virtu, honesta. GERMAN. Ehrsam/ehrlich/ehrsam. HISPANIC. Lo que es hermosa, honesta, do y honesta, ANGLIC. Honestic. Quint. lib. 2. cap. 4. Sed nos iustum, pium, religiosum, cæteraque his similia honesto compleximur.

Honestas, Diuitias, decus, laus virtute comparata. נִחְבָּדִים נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim. GAL. D'honneur, appartenant à honneur. ITAL. Di honore, pertinente à honore. GERMAN. Das zu ehren gehert. HISP. Cosa de honr. p. rinescienze à honra. ANGLIC. Belonging to honour of honour. vt Ius honorarium, id est Prætorii, quod Prætores qui honoris quoque funguntur iuri hæc auctoritatē dederunt. Honorarius autem arbiter dicitur, quem honoris causa, vtraque pars summum facit causa suæ & eorum iudicem. Cic. 5. Tusc. Quoru cōtrouersia solebat tanquam honoratus arbiter iudicare Carneades. * Ludi honorarij quos antiqui Liberalia dicebant, vt inquit Festus, dicti honorarij, ab honore videlicet eorum quimanagera ea populo edebant. * Honorarium donum erat, vt inquit Baude, quod Consulibus olim in prouincias aduenientibus, honoris loco dabatur: quæ ho-

Hŏneste, adverb. Cum honore & dignitate, sine dedecore. ἄδῃ. GAL. Honnestement, vertueusement, honorablement. IT. Honnestamente, honnestamente. GERMAN. Ehrlich/ehrbar/ehrlich. HISP. Honnestamente, honnestamente y sin reprehension. ANGL. Honestly, honorably. * Terent. in Eunuch. Alio pacto honeste quomodo hinc abeam nescio. Cic. de Amic. Quod qui recusarent, quamuis honeste, id facerent, tamen amicitie deserere arguerentur. [Suet. in Aug. c. 43.] Hŏneste natus, (id est honesto loco.)

Hŏnesticūdo, dinis, pro honestas antiqui dixerunt. Accius, Horrida honestitudo Europa principium primo ex loco. Idem in Mirmidonibus, Tua honestitudo Danaos decepit diu.

Hŏnēto, as, Decoro, honore officio. נִחְבָּדִים נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim. GAL. Honoret, taue honneur. ITAL. Fare honore, honorare. GERMAN. Ehrlich/ehrlich. HISPAN. Honrar, hazer honor a otro. ANGLIC. To cause honour or mak men much esteem one. * Plaut. in Capt. Neme secus honore honestes, quam ego te, quum seruiebas mihi. [Pl. Capt. sc. 2. a. 2. Cur me tanto honore honestas, & me eximis è vinculis.] Cic. lib. 1. Offi. Nec domo dominus, sed domino domus honestanda est, Idem 2. Offi. Quæcunque igitur homines homini tribuunt, ad eum augendum atque honestandum, aut beneuolentiæ gratia faciunt. Salust. in Cutil. Sed quod indignos homines honore honestatos videbam. * Huius composita sunt Cohonesto, quod est simul cum aliis honesto, vt inquit Cic. Brutus, Quos cohonestatis, in primis que me, si Respub. municipij tuo studio & diligentia bene administrata erit. Dehonesto, quod est contrarium suo simplici, vt inquit Cic. 2. Offi.

* Honestamentum, ti, Senec. Epist. 67. Nullo enim honestamento eget virtus, ipsa & magnum sui decus est, & corpus sanum consecrat. [Gell. cap. 26. lib. 1. Honestamenta orationis.]

Hŏnor, oris & Honos, Reuerentia quam alicui exhibimus in virtutis restimonium. [Honor est verbum medium Gellius capite 9. libro 12.] נִחְבָּדִים נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim. GAL. Honneur, dignité. ITALIC. Honor, onnamento. GERMAN. Ehr. HISP. Honra, hermosa. ANGL. Honour, reuerence. * Cic. pro Cælio. Nemini vnquam præsentium Puteolani maiores honores habuerunt, quam M. Cælio. [Ouid. 13. Metam. Nec sanguinis ordo, Sed virtutis honor quærat. Plaut. A. sin. sc. 3. a. 1. Aetatis atque honoris gratia hoc fiet tui. Item, Hanc tibi notitiam honoris causa gratis dono dabo. Gell. c. 1. 4. Faciam id honoris tui habendi gratia (vbi habendi vacat.) Pl. A. sin. sc. 1. a. 1. Me honore habere eius ingenio decet. (i. referre gratia,) Pl. Capt. sc. 3. a. 2. Me honestiorem honore semper fecit. Tibull. lib. 4. Sed generis prius contentis vincere honores. Ibidem. Nec solum tibi Pierij tribuentur honores. Ouid. 13. Metamorphos. Demit honorem Aemulus Aiaci. Pl. Curo. sc. 3. a. 4. Tui honoris gratia feci quod mandasti, tuum nuncium ne spernerem. Idem. Amphitru. Sed Alcmena, huius honoris gratia pater curauit vno vt factu fieret. (id est, vt pudicitia decus tueretur.) * Ob honores, pro in honorem: Gellius c. 2. lib. 5. de Bucephalo equo Alexandri loquens, Alexandri patris belli victoria, oppidū in eis locis condidit: atque ob equi honores Bucephalon appellauit. Honore honestare, Vide Hŏneste. * Honoris pro pretio. Cas. lib. 3. de bell. Pecus magno in pretio habeant. * Pro præmio, Cas. lib. 2. de bell. Gall. civ. Honores habere, pro conferre præmia & gratias agere. * Accipitur etiam honor siue honos pro dignitate siue magistratu, & in hac significatione in plurali præcipue ponitur. Idem de Clar. Orat. Honos est præmium virtutis, iudicio studioque ciuili delatum ad aliquem. Idem in Epist. Quum honoribus amplissimis perfuncti essemus. Idem antequam iret in exilium. Qui sunt affectu summum gradum honoris, non dispoliabantur honore. Vbi per summum gradum honoris intelligit dignitatem Consulatus ad quam per Aeditatem & Præturam velut per inferiores gradus paulatim ascendebatur. * Aliquando accipitur pro pulchritudine. Virg. lib. 1. Et letos oculis afflatur honores. Et alibi, Frigidus & Iulus Aquilo decussit honorem. * Aliquando pro cultura obseruantiaque, vt inquit Idem 6. Sæper honore meo, semper celebrare donis. * Inuenitur etiam aliquando positum pro ipsi sacrificiis vel odoribus, quos veteres diis suis accendebant. Virg. 1. Aeneid. Aut supplex aris imponat honores? * Aliquando pro præmio: vt apud eundem, Ipsi præcipue ductoribus addit honores. Cic. 1. Tuscul. Honos alit artes, omnesque incenditur ad studia gloria. Idem in Epist. fam. Medico haberi honore placet. * Mortis honos, id est sepultura. Virg. 6. Cernit ibi mæstos & mortis honore carentes. * Aliquando pro amore. Virg. 11. Aeneid. Si quis amatæ tangit honos animum. * Honorem præfari dicimur, quum rem aliquam turpem dicitur, paucula verba præmittimus, quibus turpitudinis veniam a presentibus precamur. Cic. Paro. Nos autem ridicule: Si dicimus, Ille patrem strangulauit, honorem non præsumus: sin de Aurelia aliquid aut Lellia, honos præfandus est. Pro eodem etiam dicimus, Habere honorem auctibus. Curcius lib. 5. Fœminarum conuiuia inuentum in principio modestus inhabitus paulatim pudorem profanant: ad vltimum opus (honos auctibus sit habitus) ima corporis velamenta proiciunt. * Appellare vel nominare aliquem honoris causa. Cic. pro Sex. Rosc. Quæ de viro fortissimo & clarissimo, L. Silla quem honoris causa nominō. Hoc est Honorificè & non ad ignominiam credere volo quod nomen eius esset.

HŏnōrātĪŪS, a. um. Quod ad honore pertinet. נִחְבָּדִים נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim נִחְבָּדִים nichbâdhim. GAL. D'honneur, appartenant à honneur. ITAL. Di honore, pertinente à honore. GERMAN. Das zu ehren gehert. HISP. Cosa de honr. p. rinescienze à honra. ANGLIC. Belonging to honour of honour. vt Ius honorarium, id est Prætorii, quod Prætores qui honoris quoque funguntur iuri hæc auctoritatē dederunt. Honorarius autem arbiter dicitur, quem honoris causa, vtraque pars summum facit causa suæ & eorum iudicem. Cic. 5. Tusc. Quoru cōtrouersia solebat tanquam honoratus arbiter iudicare Carneades. * Ludi honorarij quos antiqui Liberalia dicebant, vt inquit Festus, dicti honorarij, ab honore videlicet eorum quimanagera ea populo edebant. * Honorarium donum erat, vt inquit Baude, quod Consulibus olim in prouincias aduenientibus, honoris loco dabatur: quæ ho-

mente. GER. Neuchtsich/ vnstetlich/hästlich. HISP. *No lambra, im-*
polidamente, asperamente. ANGL. *Roughlie, ruelie, hideously.* Cic. in *O-*
raz. Putant enim qui horridè, incurte dicat, modo id eleganter
 enucleatè faciat, eum solum Atticè dicere.
 Horrificas, atis, Horror. רבאדח רבאדח רבאדח. GA. Horreur.
 IT. *Horrore.* GE. Das schauderen oder stören. HI. *Miedo o espeluzo por-*
frio. A. *Horror, dread.* N. e. Omnia mihi horriditati erant maximæ.
 Horridulus, a, um, diminutivum, Subhorridus, id est, parum bene cultus.
 ἰσχυρῶς. GAL. Vn peu effrayant, vn peu aspre & rude. ITA LI.
Aquanto tremante sbigostito. GER. *Scheuschichtig/das vnstetlich ist.*
 HISP. *Espantable o espeluzado vn poco.* AN. *Some what dread full or hi-*
deous. Persus. Scis comitem horridulum trita donare lacerna. Cic.
 2. ad. Att. Quamquam illa tua (legi enim libenter) horridula mihi,
 atque incompta vita sunt, sed tamen erant ornata hoc ipso, quod or-
 namenta neglexerant. Sic in *Orat.* Horridule orationes. [P. au. P. sen.
 sc. 1. a. 1. Pupillarum horridularum oppressiuncula.]
 Horribilis, bile, Formidabilis. נורא נורא. GER. *Horrible, schrecklich/*
erschroekentlich. HISP. *Espantable o terrible.* ANGL. *Fearfull.* Cic. Et
 quod dictu quoque horribile videtur, viuentis sanguine hausto. Vir.
 4. Georg. Omnia transformat sese in miracula rerum, Ignemque hor-
 ribilèque fetam, fluuiumque liquentem.
 Horrifer, ra, rum, Horrorem incutiens. מחרר מחרר. GER. *Hor-*
rifer, qui donne frayeur. ITALICE. *Che da spauento o fa tre-*
mare. GERMANICE. *Das fracht vnd schauderen.* HISPANI. *Cosa que*
tra emiedo. ANGLICE. *That brings fear or cold weather.* HISP. *Espantar.*
 Horrifer Aquilonis stridor gelidas molitur nives. Ex
 poeta *Onid. Metamor.* Septemque triones Horrifer inuasi Boreas.
 Horrifico, as, Horrorem incutio, horrorem adfero, iniucio. נורא נורא.
 GER. *Elfrayer, cthonner, espouuante.* ICA. *Fer paura o*
horrore. GER. *Ein grausen oder fracht macher/ schrecken.* HISP. *Espantar.*
 ANGL. *To make to feare.* Virg. 4. *Aeneid.* Multaque præterea vatium
 prædicta priorum Terribili monitu horrificant.
 Horrificus, a, um, Quod horrorem facit נורא נורא. GAL. *Hor-*
rificus, qui fait frayeur, effrayant, espouuante. ITA. *Che fa horrore o paura.*
 GER. *Das ein grausen vnd fracht macht.* HISP. *Cosa que haze espanto y*
miedo. ANGL. *Terrible, that maketh to quake for feare.* vt *Horrificum bel-*
lum, apud Cic. *pro Domo. Virg. 3. Aeneid.* At subitæ horrifico lapsu de
 montibus adiunt Harpyiæ.
 Horripilo, as, pen. corr. Significat horridiore, asperioreq; pilo fruticare.
 שמר שמר. GER. *Das waldig.* Apul. 3. Aures immodicis horri-
 pilant auribus.
 Horrifonus, a, um, pen. corr. Quod cum horrore sonat, siue quod hor-
 ridum sonum habet: vt, *Horrifonus tremitus.* גלגל גלגל. GAL. *Hor-*
rifonus, qui rend son effrayant. ITA. *Che rende suono horribile.* GERMANICE.
 Das grausam vnd erschreckentlich tönnet. HISP. *Cosa que haze son o*
sonido espantable. ANGL. *That giueth an horribile sounde.* Virg. 9. *A-*
eneid. Clamore excipiunt socij tremituque sequuntur *Horrifono.* Cic.
 2. *Tuscul.* *Horrifonum tremum.*
 Horreo, tes, tui, Horrore afficio, propriè quum pili feræve in animante
 eriguntur. שמר שמר. GER. *Das waldig.* GAL. *Horreo, qui*
 Gallice, *Fraisonner, se heiss sonner,* & leuer son poil, se rehuper,
 trembler de peur. IT. *Hauer horrore, paura, reddo.* GE. *Ein grausen ha-*
ben, item, fröstelen edet fröst haben/ sich fürchten vnd/ entsetzen. HISP.
Espeluzarse con frio, temer, tener, o hauer en horror. ANGL. *To feare, to trin-*
ble or shuer for feare. Verum quoniam hoc aliquando ex frigore
 fit, factum est vt horreo aliquando accipiatur pro frigere. *In-*
uenal. Satyr. 1. Et horrenitunicam non reddere seruo. Hinc quia
 frigus sæpe à timore proficiscitur, fit vt horreo accipiatur pro timeo.
 Virg. lib. 3. *Aeneid.* Nec vanos horret strepitus. *Lucret. 2. ab. 1. vrb.*
 Consules quoque Romani nihil præterea aliud quam suas vires,
 sua arma horrebant. Horrore item tremere significat. *Colum. lib. 1.*
 e. 4. Sed frigoribus hyemis intolerabiliter horrent. Item asperum
 esse quoniam corpora quæ horrent, aspera redduntur. *Virg. 11. A-*
eneid. -rum late ferreus hactis Harret ager. Similiter horrore, est stu-
 pere, mirari. *Virg. lib. 3.* Horrendum ac dictu video mirabile mon-
 strum. Constructur hoc verbum modo absolute. *Terent. in Eun.* To-
 tus horreo. Modo cum datiuo. *Plin. in Panegy.* Nemo iam parens, si-
 lio, nisi fragilitatis humanæ vices horret. Modo cum ablatiuo me-
 diante præpositione, vt *opud Lactantium lib. 6.* Nam de mortis ge-
 neribus horret animus recordari, quum immanium bestiarum vltra
 iusam mortem carnificina læuierit. Modo cum acusatiuo. *Virg. lib.*
 3. *Georg.* -nunquam custodiabus illis nocturnum stabulum furem, in-
 curfusque luporum. Aut impacatos à tergo horrebis Iberos. Huius
 verbi composita sunt. Abhorreo, cohortico, exhorreo, inhorreo, &
 perhorreo: que vide suis locis.
 Horresco, is, Horridus siue quum quis intrinsecus algorem seu tre-
 morem in se excitat & crescere sentis, pauore, stupore, aut febrili
 inualecente. שמר שמר. GER. *Das waldig.* GAL. *Horresco, qui*
 GAIL. *Auoit frayeur trembler de peur, craindre.* ITALICE.
Hauer horrore, deuenir horrido. GER. *Ich heb an zu schauderen oder zu*
erschitteren. HISP. *Temer o hauer horror.* ANGLICE. *To shuer for cold or*
feare. Virg. lib. 6. Horrescit visus subito, causæque requirit. *Plaut. in*
Afin. Horrescet faxo læna, leges quum audiet, id est, expavescet.
 Item contremiscere *Virg. lib. 3. Georg.* Tum segetes altæ, campi-
 que natantes, Lenibus horrescunt flabris. *Terent. Adeiph.* Perij, hor-
 resco, semper vbi pulsare hæcæ occipio fores. Aliquando habet post
 se acusatium *Virg. lib. 3. Aeneid.* Nec tu mensarum morsus horresce
 futuros. Eius composita sunt, Abhorresco, exhorresco, & inhorresco,
 & perhorresco, que vide suis locis.
 Horrëndus, a, um, Timidus & abominandus. נורא נורא. GAL. *Hor-*
rendus, de quo on doit auoir horreur, horrible, espouuante. ITA. *Hor-*
rend. GER. *Erschroekentlich/ abschœulich/ grausam.* HISP. *Cosa espanta-*
ble y de temer. ANGL. *Horrible, to be feared.* Virg. 3. *Aeneid.* Monstrum
 horrendum informe, ingens cui lumen ademptum. Idem 2. *Aeneid.*
 Clamores simul horrendos ad sidera tollit. *Tibull. Eleg. 10. lib. 1.* Quis

fuit horrendos primus qui protuli enses.
 Horfum, aduerb. loci, Versus hunc locum. פה פה הלה הלה. GAL. *Vers ce lieu de ce costé, vers ceste part.*
 IT. *Verso questo luogo, verso qua.* GERMAN. *Sich dretzen/ sich hinauf.* HI.
Hazia aqueste lugar. AN. *Es herward.* Plaut. in *Rud.* Vidènie alteram
 illam vt fluctus eiecit foras Surrexit, horfum se capebat, salua res. Idem
Milit. sc. 3. a. 2. Quam horfum iunx se recipiat ad stabulum. Ter. in
Heeyr. Atat eccum Phidippum & parem Video, horfum pergunt.
 [Horta Dea Vide *Plutarch. q. 22. 46.* Et supra in Horta.]
 HORTENSIS, Q Horrensij filia eloquentissima. GER. *Ein werberet*
Komisch weib. quæ quum matronarum ordo graui tributo à Triu-
 muis Octauio, M. Antonio & Lepido premeretur, nec virorum
 quispiam liberis loqui auderet: causam constanter egit, repræ-
 sentataque patris facundia, impetravit vt maior pecuniæ pars eis re-
 mitteretur. Eius orationis præcipua capita ab Appiano Alexandri-
 no referuntur.
 Hortensis. Vide HORTVS.
 HORTENSIVS, cui Quinto fuit prænomen, Romanus orator, qui in foro
 Romano causarum rex ob eloquentiam ductus est. GER. *Ein mis-*
ser redner. licet eius scripta non laudata fuerint, melius enim dice-
 bat quam scribebat. Dictionem enim incredibili gestus suauitate
 commendabat. De quo Cic. in *Bruto* sic refert. Primum memoria tā-
 ra, quantam in viro cognouisse me arbitror, vt quæ secum commen-
 tatus esset, ea sine scripto verbis eisdem redderet quibus cogitasset.
 De quo etiam fertur quod sedens olim totum diem in autione, o-
 nes res vanales, & pretia & emptores, ordine suo recensuit, argenti-
 riis recognoscētibus, ita vt in nullo falleretur. Horrensus poeta. *Oui.*
 2. *Tripl.* Nec minus Hortensij, nec sit minus improba *Scru. Carmina.*
 HORTOR, aris, Adhortor, ad aliquid excito, incito & impello, consilium
 ad aliquam rem do. [Hortari proprie est voce & clamore impelle-
 re vt hortari equos, canes, remiges, milites. מחרר מחרר. GER. *Ein*
horter, inciter à quelque chose. ITAL. *Confortare, essortare.* GER. *Ein man*
mit Worten anhalten vnd treiben. HISPAN. *Induzir o amonestar, incitar.*
 ANGLICE. *To exhort, to encourage.* Et differt à moneo, quia monemus
 auctoritate & consilio: hortamus rationibus & precibus, etiam ple-
 runque blandiendo. *Terent. in Heeyr.* -ego propterea te sedulo Et
 moneo, & hortor, ne cuiusquam misereat, Quum spoliis. *Cic. ad Len-*
ium. Pompeium & hortari & orare, & iam liberius accusare & mo-
 nere, vt magnam infamiam fugiat non desistimus. [Plaut. *Amphit.*
 Imperator vrinque hinc & illic Louivota suscipere, hortari exerci-
 citum. Hortor te dicitur, & hortor abs te. *Ouid. 13. Metam.* Quæ
 non hortanda, sed astu decipienda fuit. Hortans, artis. *Tibull. lib. 4.*
 Hæc tante Deo, magnis infittere rebus incipe. Hortari ad. *Cic. pro*
Archia. Quibus auditis, &c. hunc ad perficiendum hortatus sum.
 Hortari de. *Cic. Marcello lib. 4.* Iisdem igitur de rebus etiam atque
 etiam hortor. [Cic. lib. 2. de bell. Civ. Hortari de custodia & defensi-
 one vrbis.] Hortari passiuè. *Tacit. lib. 6. Annal.* Memmium Polionem
 Consulē designatum ingentibus promissis inducunt, sententiā ex-
 promere, qua hortaretur *Claudius Octauium* despondere *Domitio.*
 HORTATIO, onis, Adhortatio, admonitio. ἑρτησις. GAL. *Admonne-*
stement, enhorrement. ITALICE. *Esfortatione.* GER. *Ermanung.* HISP.
Induzimiento. ANGLICE. *An exhortation or encouraging.* Cic. *de Finib.*
 Tamen mihi grata est hortatio tua. Hortationes ad Philosophiam
Suet. in August. c. 85.
 HORTATUS, us, Adhortatio & monitio. ἑρτησις. Cic. *pro Arch.* Quod si hæc
 vox huius hortatu, præcepisq; confirmata nonnullis aliquando
 saluti fuit, &c. *Plin. lib. 13. c. 1.* Cuius hortatu exceperat eos dies. [Cic.
 c. 24. l. 13. & c. 3. l. 9.]
 HORTAMEN, inis, & Hortamentum, ti Idem significant. ἑρτησις. *Lin.*
 10. Vbi auditur P. Decij euentus, ingens hortamen ad omnia pro
 Republ. audenda. Idem lib. 7. Pugnam haud procul porta Colli-
 na est totius viribus vrbis, in conspectu parentum, coniugumque
 ac liberorum: quæ magna etiam absentibus ortamenta animi,
 tum subiecta oculis, simul verecundia misericordiæque militem ac-
 cendebant.
 HORTATOR, toris, Suasor, auditor. מחרר מחרר. GER. *Ein*
hortator, qui GAL. *Qui enhorre, admoneste & incite.* ITALICE.
Chi conforta o incita. GERMANICE. *Ein ermaner.* HISP. *Induzidor amo-*
nestador. AN. *An exhortour, an consailour.* Cic. *pro Sex. Ros.* Postre-
 mō isto hortatore, autore intercessore, ad Syllam legati non audie-
 runt. [Ouid. 13. *Metam.* Hortator scelerum. Idem *Oui. Eleg. 2. lib. 4. Triff.*
 Hic hortator pugne consiliūque fuit.]
 HORTATRIX, tris, m. מחרר מחרר. GER. *Ein*
hortatrix, qui GAL. *Celle qui enhorre & incite.* IT. *Don-*
ne che conforta. GER. *Ein ermanerin.* HISPANICE. *Induzidora, amone-*
stadora. ANGLICE. *She that exhorteth or consaileth.* vt, *Gloria horta-*
trix animosi lethi, Stat. 9. Thebaid.
 HORTATIIVS, a, um, Adhortationi accommodatus. ἑρτησις. GAL. *Hor-*
tatiuus, de quo on vse & se sert-on à enhorter. ITA. *Cosa che vsamo per con-*
fortare. GER. *Bu der ermanung sügtlich.* HISPANICE. *Cosa para induzir.*
 ANGLICE. *That serueth for exhorting.* Quint. Hæc ad hortatium ge-
 nus maximè pertinent.
 Hortus, hortis, est locus in agro, siue etiam in vrbe, in quo arbores, &
 olera oriuntur. ἡραν. GAL. *Mn iardin, vn courtil.* ITA. *Horto,*
giardino. GER. *Ein garten.* HISP. *Huerto para ortaliza, jordin.* AN.
Agarden or orchard. Horat. 2. *Ser. Satyr. 14.* Caule suburbano qui sic-
 cis creuit in agris Dulcior, niguo nihil est elutius horto. *Ci. 13. Philis.*
 Nam paucis diebus & in domum & in hortos paternos immigrauit.
 [Plaut. *Milit. sc. 3. a. 2.* Apud nos neque solarium esse neque hortum
 (qua transire possit.) *Plautus Aulul. sc. 4. a. 1.* Apud me hortum con-
 fodere iussi. *Ouidius Eleg. 10. lib. 1. Triff.* Non hæc in noctris vt quon-
 dam scribimus hortis. Idem *Eleg. 8. l. 4. Triff.* Vacuos necedere in hor-
 tos. *Plaut. Milit. sc. 2. a. 2.* Mulier olitori nunquam supplicat, domi ha-
 bet hortum. Hortus etiam in Priapeis sumitur vt apud *Græ-*
cos pro pube, & ea parte, quæ honestè nominari non potest.
 Virg.

congerunt. Terent. in Heaut. Huiusmodi, obsecro, aliquid reperi. Ibid. Huiusmodi mihi res semper comminefcere, vbi me excarnifices, Cic. 2. de leg. Nec miror, sed mereo casum huiusmodi.

Hulcus, vide vlcus.

Hulula, vide vlvla.

Hululo, vide vlvlo.

Hūmānitas, na, nom. denominatiuum est ab homine deductum. Benignus, mitis, lenis, facilis, affabilis, blandus. & ἡνθάνω. quia ἄνθρωπος, ἀνθρώπων, ἀνθρώπων. GALLI. Humain, d'homme doux, courtois. ITAL. Humano, benigno. GERM. Menschlich. HISP. Cosa humana y benigna. AN. Courtois, gentile, benigne, gracios, boniteous, pertaining to men. sicut a fera ferinus. Cic. 4. Verr. Quod est aliud in illa provincia genus humanum? Plin. l. 11. c. 49. Sunt ista ciam humano calculo remedia, praecipua, id est, calculo qui in homine generatur. Cic pro Rosc. Am. Portentum atque monstrum certissimum est, esse aliquem humana specie & figura, qui tantum immanitate bestias vicerit, vt propter quos hanc suauissimam lucem aspexerit, eos indignissime luce priuarit: quoniam etiam feras inter sese parus atque educatio, & natura ipsa conciliet, & c. Terent. in An. Hac ego putabam esse omnia humani mansuetique animi officio [Quintilianus, Datus tandem rebus humanis. (sup. perfectus orator.)] enec, ca. 15 de Tranq. Generis humani odium. Velleius: Vir bonus in quantum humana simplicitas intelligi potest. Item, Neque diuini, neque humani quicquam credas. Accipitur etiam interdum humanus pro eo, quod ab hominis natura non abhorret. Terent. in Adelph. Nam hoc quidem ferendum aliquo modo est, Persuasit nox amor, vinum, adolescentia: humanum est. Vbi Donatus, Nihil tandem ex ea sumptum consuetudine est, quod non humanum. Et hoc dicere solemus, vbi peccatum quidem non negamus, sed tolerabile esse dicimus.

Hūmānitas, aris, Proprie naturam humanam significat. ἡνθάνω. quia ἄνθρωπος, ἀνθρώπων, ἀνθρώπων. GALLI. Humanite, courtoisie. ITAL. Humanita. GERM. Menschheit. HISP. Humanidad. ANG. Humanitie, courtesie. Cicero pro Rosc. Amer. Magna est vis humanitatis: communio sanguinis, natura ipsa. Idem pro Sylla, Peterem veniam errato meo ex intinis vestris cogitationibus & ex humanitate communi. Et quoniam eruditio, & bonarum artium disciplinae soli homini sunt propriae, factum est vt humanitas accipiat pro eruditione & bonarum literarum scientia, quae Graeci vocant παιδείας. & ANGLIC. Learning, literall knowledge, vt apertissime ostendit Gell. lib. 13. c. 16. adducens locum Varronis ex l. 1. Rerum humanarum, qui sic habet, Praxiteles propter artificium nemini est paulum humaniori ignotus. Cic. in Verr. Tu sine illa arte, sine humanitate, sine ingenio sine literis solus iudicas? Idem de Orat. Homo non hebes, neque inexercitatus, neque communium literarum & politioris humanitatis expertus. Praxiteles quia homo inter omnia animalia maxime mitis est, ideo humanus pro facili & miti ponitur, & humanitas pro facilitate, lenitate, comitate, mansuetudine, clementia, beniuolentiaque, quam Graeci παιδείαν vocant, quasi amorem in homines Cic. lib. 1. Offic. Non modo id virtutis non est, sed est potius manitatis omnem humanitatem repellentis.

Hūmānē, aduerbium, Humano affectu, hoc est benignē, mansuetē, comiter, leniter. ἡνθάνω. GALLI. Humainement, comme vn homme doit faire, courtoisement. ITALIC. Benignamente, humanamente, corteselemente. GERMANIC. Menschlich. HISPANIC. Humana y benignamente. ANGLI. Friendly, courteouslie gently. Terent. in Adelph. Nam ita est homo, Cum placo aduersor sedulo, & deterreo. Tamen vix humanē patitur. Cic. Attic. lib. 15. Ille quod Puteolos prosequitur, humanē: quod queritur, iniuste. Humane ferre morbum, Cic. 2. Tuscul.

Hūmānitē, aduerbium, benignē, mansuetē, æquo animo, ἡνθάνω. GALLI. Humainement, avec humanité. ITAL. Con humanità. come ad humo si consiene. GERM. Menschlich. HISPANIC. Humana y benignamente. ANG. Gently, with humanitie. Cic. ad Meritum lib. 7. Epist. Propter molestissimas occupationes meas: quibus si me relaxaro, docebo profecto quid sit humaniter viuere. Idem ad Attic. lib. 1. Sin aliter acciderit, humaniter feremus id est, æquo animo, & vt hominem decet mille fortunæ telis expositum.

Hūmānitus, aduerbium, More humano: ἡνθάνω. GALLI. Comme il aduient aux hommes, à la façon des hommes. ITAL. Come deue far l'humano. GER. Menschlich. HISPANIC. Humana y benignamente. ANG. After so fashion of men, as it hapneth vnto men. Plin. lib. 10. c. 63. Vt autem (vt dictum est) humanitus strati, id est, vt solent homines, Cic. 1. Phil. Si quid mihi humanitus accidisset, id est, si fortasse morerer.

Hūmātiō, Humatus. Vide hvmvs.

Hūmō, mes, mui, Madidus sum. ἡνθάνω. GALLI. Estre ou deuenir moite ou humide. ITAL. Effet humido, humidire. GER. Das oder feucht sein. HISP. Humedeerse. ANG. To be moist or wet. Nicanoro, vyege elmu. Ouid. 10. Metam. Dat gemitus arbor, lachrimisque eardentibus humer. Col. lib. 3. cap. 11. Verum est in opere difficilior, quod neque humentem fodere possis, quod sit glutinosissima: nec nimium siccam, quia vltra modum prædura.

Hūmō, scis, Humeatus ho. ἡνθάνω. GALLI. Deuenit moite ou humide. ITAL. Deuenit humidus. GER. Das oder feucht werden. HISP. Humedeerse. ANG. To waxe moist or wet. Virgil. lib. 3. Georg. -humescunt spumis, statque sequentum. Plin. in Paneg. Vidimus humefcentes oculos tuos, demissumque gaudio vultum: tantumque sanguinis in ore, quantum in alieno pudoris.

Hūmō, as, Humidum reddo irrigo. ἡνθάνω. GALLI. Ramoier, mouiller. ITALIC. Bagnare, far humido. GERM. Das oder feucht machen. HISP. Mojar humeater. ANG. To mak moist or wet. Virgil. lib. 4. Georg. Quia niger humectat flauentia culta Halesus. Col. lib. 7. cap. 3. Agnus, quom est editus, erigi debet atque vberibus admoueri: tum eius ductum os pressis humectari papillis, vt condiscat maternum trahere alimentum.

Hūmō, a, um: Gell. d. 11. c. 17. Eoque (pulmone) satis humectato, dimanare per eum, &c.

Hūmō, a, um, adiectiuum, humidus. [ἡνθάνω.]

GALLI. Mouillé, ramoier, relent, humide. ITALIC. Humido, humido. GERMA. Naß gemacht, befeuchtet. HISPAN. Cosa humida. ANG. Moist or wet, danke, vt Humeatus locus. Varr. de Re rust. c. 24. Si locus humectus sit, ibi cacumina populorum serunda & aundinetum.

Hūmō, a, um, pen. cor. Quod humorem inducit, vel quod humorem habet. ἡνθάνω. GALLI. Humide. ITAL. Humida. GERMA. Naß feucht, der das feucht macht. HISPAN. Humida. ANGLI. Moist, wet, danke. Virg. Aen. Et iam mox humida celo præcipit, suadentque cadentia sydera somnos. Cic. in Ver. 3. Ignem ex lignis viridibus, atque humidis in loco angusto feti iussit. Ouid. Eleg. 1. lib. 4. T'ijit. Humidaque est fetu littera facta meo. Idem Eleg. 3. lib. 3. Deque tuis lacrymis humida terra dato. Gell. d. 11. c. 1. Humidus verbis & lapsanibus deturere. Et Plin. Met. sc. 2. 2. Ita hæc signa humidæ putrent. (aliàs humida.) Humidum, Substantiuum, vt Humidum paludis. Tait. lib. 1. præmissio Cecinna, vt occulta saltuum scrutaretur, pontesque, & aggeres humido paludum, & fallacibus campis imponeret.

Hūmō, diminutiuum, vt Linum humidulum apud Ouid. 3. de Arte amandi, Fallet & humiduli quæ fiet acumine lini. ἡνθάνω. GALLI. Vn peu humide. ITALIC. Aliguanio humido. GER. Naßig, 19. HISPAN. Cosa humida un poco. ANG. Somewhat moist, or danke.

Hūmō, a, um, Humefactus, humorem afferens. ἡνθάνω. GALLI. Ramoier, mouiller. GERMA. Das feucht vnd naß macht. HISPAN. Cosa humida u que haze humido. ANGLIC. That bringeth wetnesse or daukenesse. Cicero 1. de Dinin. Narib, humiferum duxere ex aere succum.

Hūmō, a, um, Humore perfusus. ἡνθάνω. GERMA. Bagné, humid. ITAL. Bagnato. GERMA. Befuchtiget. HISPAN. Mojado. ANG. Moistened with water. Apul. lib. 1. Flor. Velenim colliculus lapimine consecratus, vel truncus dolamine effigatus, vel talpes libamine humigatus, vel lapis vnguine delibatus.

Hūmō, s, i, pen. cor. Est pars illa corporis, à qua dependent brachia: quæ alio nomine vocatur armus, aurore Fisto, quod ab ea parte arma dependant. ἡνθάνω. GALLI. L elpaule. ITAL. Homero, spalla. GERMANI. Schulter oder achsten. HISPAN. El ombro. ANG. The shoulder. Terent. in Eunuch. - quas matres student Demifis humeris esse. Cicero in Ver. 6. Ab humero pendebant flagitta Vir. 2. Aenei. Hæc facus, latus humeros, subiectaque colla. Veste super, sul. uique infernor pelle leonis. Plin. Caps. sc. 1. 4. 4. Mihi i humerus est aries. Idem Pseud. sc. 2. 4. 5. Vort hæc caperum (vt te onerem) Idem Men. sc. 2. 4. 5. Eripe huic oculum ab humero qui te tenet. Ouid. Eleg. 6. lib. 2. Tri. Inque tuis humeris tā leue fertur onus. Luc. El. vlt. l. 4. Induuntque humeros cum lato purpura clauo. Idem Ouid. 13. Metam. His humeris, his, inquam, humeris, ego corpus Achillis tuli. Suet. in Aug. c. 10. Humeris subire aquilam. Humeri etiam de bobus dicuntur. Cic. 2. de Nat. Deor. Quid de bobus loquar? quorum ipsa terra vires humerorum, & latitudines ad aratra extrahenda &c. Dicuntur etiam humeri, in auiibus partes illæ à quibus dependent alæ. Col. lib. 8. c. 2. de gallinaceis, Lubæ deinde varie, vel ex auro fluxe per colla ceruicisque in humeros diffusæ. Humeris sustinere ij dicuntur, quorum autoritatis diligentiaque plurimum valet conseruanda salute cuiuspiam. Cic. pro. L. Flacco, De summa Reip. taceo, quam vos vniuersam hoc iudicio, vestris, inquam, humeris, iudices, sustinetis.

Hūmō, s, i, pen. cor. Quod latus humeros habet. ἡνθάνω. GALLI. Espaulu, Qui a hauces espauls. ITAL. Di alte spalle. GERMA. Das grosse vnd breite achsel hat. HISPAN. Corcondado, que tiene los hombros altos. AN. That hath broad shoulders. Humerosus locus. Col. lib. 3. c. 10. Itaque custodiamus, vt à prædictis locis quos humerosos rustici vocant semina legamus.

Hūmō, ralis, Humerorum tegumentum, quæmodum Tibiale, tegumentum tibiatarum. ἡνθάνω. GALLI. Espauliere. ITAL. Veste da spalla. GERMA. Ein tletd das man zu bededung der achseln anzeucht. HISPAN. Cierria velladura del ombro. AN. any thing so where on the shoulder. Paul. Nā si tibiale, vel humerale miles alienauit, castigari verberibus debet.

Hūmō, s, i, pen. cor. Depressus, non altus, & à terra sublatus. ἡνθάνω.

Hūmō, s, i, pen. cor. Depressus, non altus, & à terra sublatus. ἡνθάνω. GALLI. Humble, humili, rabaislé, bas. ITALIC. Humile. GERMA. Niedr, nicht ertrachtig. HISPAN. Cosa baja y abasida, u humilde. ANG. Lowe, simple, or flowe condition. Cic. in Tusc. Vices, & cæa quæ sunt humiliora, neque se tollere à terra altius possunt. Col. lib. 4. c. 1. Humili statu vici plerunque iuxta terram coeuerunt. Virg. 2. Eclog. Atque humiles habitare casas. Idem 4. Eclog. Non omnes arbuta iuuat, humilesque myrica. Velleius: Speciosus inuidebat, prebatur humillimis Sex. Pompeius. Accipitur etiam humilis pro contempto, abiecto, demisso, quod & Graeci κατὰ τὸν dicunt. ANG. Poore, vile. Cic. 3. de Finib. Qui altiore animo sunt, nihil abiectum, nihil humile cogitant. Idem de amic. Nihil enim altum, nihil magnificum ac diuinum suscipere possunt, qui suas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem, tamque contemptam. Idem ab Attic. lib. 7. Dicam idem quod Pompeius, neque id faciam humili animo.

Hūmō, s, i, pen. cor. Altitudo. ἡνθάνω. GALLI. Basse, bas eitat, petitesse. ITAL. Bassa, humilita. GERMA. Niedr, nicht ertrachtig, nicht ertrachtig. HISPAN. Baja y abasidad. ANG. Humilitie, basnesse of condition, lowlinesse. Cic. 5. Tusc. Sydera inter se altitudine & humilitate distantia. Idem 2. de Dinin. Docet enim ratio Mathematicorum, quanta humilitate Luna feratur, terram propè contingens. Humilitas ponitur etiam pro obscuritate, tenuitate, & ignobilitate. Cic. 1. Off. Quorum autem prima ætas propter humilitatem & obscuritatem in hominum ignorantia versatur. Idem 13. Phil. Is autem humilitatem despiciere audeat cuiusquam, qui ex eadem sustulerit liberos? Humilitas cum opponitur superbæ, definitur à Speusippo, quod sit facilitas animæ omni expertis iracundiæ. Verum in hac significatione vltimius Modestus vocabulo vtimur.

Hūmō, s, i, pen. cor. hoc est dimissè, submissè, & alre, superbe. ἡνθάνω. GALLI. Petitement, bassement. ITALIC. Humilmente bassamente

GERMANIC. Nider/ndterfrächtigtich. His. Bava y humilment. AN G. Lowly, humbly. Plin. in Epist. Eadem enim facta claritate, vel obscu- ritate facientium, aut attolluntur altissime aut humilime depressum- tur. Lin. 4. bell. Pun. Hæc natura multitudinis est, aut serui humiliter, aut sudebè dominatur.

Humilis, lias, Humilem-facio, & quasi abiectum ac vilem reddo. חַיְלִי חִפְּזִי חִפְּזִי. GAL. Abasser, humiliter. ITALIC. Far humile, humiliare. GERMANIC. Ernideren/niderfrächtigtich. scheidt vnd vna- sam machen. HISPANIC. Abajar d' abair, d' humiliar. ANGLIC. To mak humble, or lowe. vt est illud, Humiliauit seipsum formam serui- accipiens. Frequens est huius verbi vsus in Sacris literis alioqui apud probatos linguæ Latinæ scriptores vix inuenies, in hac præsertim si- gnificatione. Legitur tamè Humiliatus, part. pro eo quod est depre- sus, & humilis effectus, ita vt à terra parum attollatur. Cic. 3. de Nat. Deor. Alia animalia humiliata, vt cibum terrestrem facile rostris cõ- tingant: alia altiora sunt, &c.

Humor, V. ide. HUMVS. Humoris, Aqua, liquor, ab humor fit, quia aquæ terris inclusæ sunt. חַמְדָּה חַמְדָּה חַמְדָּה. GAL. Humeur. ITALIC. Humore, liquore. GERMANIC. Feuchte/feuchtigheit. HISPANIC. Humor. ANGLIC. Moisture, licour. Cic. de Diuin. Et humor allapsus extrin- secus, vt in testonibus videmus, Austro, potest sudorem imitari. Idem 2. de Natur. Deor. de astris loquens. Et terrenis maximisque humoribus lo- quo interuallo extenuatis alantur. Ibidem, Humor, & calor, qui est in- fusus in corpore. Virg. 1. Georg. Hic sterilem exiguis ne deserat humor arenam. Humor pro portione vini aquosa. Virg. 1. Georg. Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorè. Sic alibi humida vina vocauit tenuia, quæque plurimum aquosæ substantiæ haberent admistum.

Humificus, Adiectiuum, Idem quod humectans, humidum faciens. Plin. lib. 2. c. 101. Glaciem refundat, Cunctaque humifico spiritu laxet. De Luna.

Humus, mi, fem. gen. Terra, ab hum, in u mutata, Scaliger. חַמְדָּה adha- mah. GAL. La terre. ITALIC. Terra. GERM. Die erde/das erdtich. HISPANIC. Tierra. ANGLIC. The moist earth, the ground. Cic. de Senec. Humus subacta atque pura. Idem 2. de Legib. Quos humus in- iecta contegit. Virg. 1. Georg. Nec non & lini segetem, & cereale pa- pauer Tempus humo tegere, & iam dudum incumbere aratris. Idem 2. Georg. At quæ pinguis humus, dulcique vlgine læta [Ouid. Eleg. 3. lib. 4. Trist. Factaque nascens corpus haberet humus Idem. Eleg. 3. lib. 9. Trist. Cum vester ab intacta circulus extet humo. Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Alter humi de qua singatur pocula &c. Idem 13. Metamorph. Nec me lucis que timor que Tardarunt quin corpus humo sublime referrem.] Humi vice aduerbij ponitur. חַמְדָּה חַמְדָּה חַמְדָּה. GALICIA terre, sur la terre, en bas. ITALIC. In terra. GERMANIC. Auf der erden/auff dem boden. HISPANIC. In tierra, baxamante. ANGLIC. On the ground, a lowe. Plin. lib. 9. cap. 13. Humi quoque vice pedum ser- punt. Col. lib. 6. cap. 14. Ineunt autem non vt priores aues, de quibus diximus, insitens humi. Ouid. 5. Metam. Sternit humi iuuenem. Virg. 1. Aneid. Nec prius abstitit quam septem ingentia victor Corpora fundit humi. Humi hauris. חַמְדָּה חַמְדָּה חַמְדָּה. De inaniter laborante, Nihil est enim quod e solo haurias: hoc est ab imo putei fundo, si is siccus sit. Apparet dici posse quoties exhausta copia non multum su- perest quod haurias. Zenodotus. Humi serpit oratio, quæ præstior humiliorque est quam oportet, semper quasi iacens, nunquam al- surgens. Hor.

Humo, mas, Humo contego, sepelio, terrâ condo, terrâ obruo. חַמְדָּה חַמְדָּה חַמְדָּה. GAL. Enterrer. ITALIC. Sepelire, coprire de terra. GERM. Mit er- den bedecken. HISPANIC. Enterrar los cuerpos. ANGLIC. To interre, to burie, to hi- de. Cic. lib. 1. Tuscul. Magorum est mos, non humare corpora suo- rum, nisi à feris sint aucte laniata. Ibidem, In terram enim cadentibus corporibus, hisque humo tectis (ex quo dictum est humari) sub ter- ram censabant reliquam vitam agi mortuorum. Plin. lib. 7. c. 54. Sepul- tum inceiligitur, quoquo modo conditur: humatus vero humo con- tectus. Gell. lib. 7. cap. 8. de decipino. In sui pueri sepulchro humatus est. Huius compositum est. Inhumo, de quo suo loco.

Humatio, Sepultura. חַמְדָּה חַמְדָּה חַמְדָּה. GAL. Enterre- ment, enseuelement. ITALIC. Esso sepolire. GER. Begräbnis/Bestattung zu der erden. HISPANIC. Enterramiento. ANGLIC. A burying or interring. Cic. 1. Tuscul. Cuius hoc dicto admoneor, vt aliquid etiam de humatione & sepultura dicendum existimem.

Humator, Aliud verbale. Luc. lib. 7. non illum Pœnus humator Con- sulis, &c.

HUNNI, vni. Populi sunt qui quondam in Scythia Europea super Mæ- otim paludem incoluerunt: deinde mutatis sedibus, ingenti multitu- dine in Pannoniam irrupere. GERMANIC. Die Hunnen/haben vorseyten in dem nâheren Scythia an dem Westischen meer oder see zu volnung ges- habt. Hæc gens temporibus Valentianis principis, duce Asila to- tam penè Europam peruagata, Galliam, Italiamque fœdissimis cla- dibus affectidone Leonis Pontificis pteibus victa, rursus se recipit in Pannoniam. Quare credibile est, Humnos eos esse, qui etiam ho- die Pannoniam incolunt, paucis immutatis literis, Vngari vocari. De his Hieronymus ad Oceanum: Ab vltima Mæotide inter glacia- lem Tanaim, & Massagetarum immanes populos, vbi Caucaii rupi- bus feras gentes Alexandri claustra cohibent, erupisse Hunnorum examina, quæ perniciousis equis huc illucque volitantia, cædis pari- ter ac terroris cuncta compleuerunt.

H ante Y.

Hyacinthus, vni. Suidæ. GALIC. Vaciet ou oignon de chien. ITALIC. Cipola canina. GERM. Ein blaue ornungs oder merzen blum/viot- blum. HISPANIC. Los mayor flores. ANGLIC. A iacinth precious stone. Est genus violæ vernæ, colore obscuræ purpuræ, quam à Romanis vacinium appellari auctor est Dioscorides. Galli, teste Ruellio libro 3. cap. 4. seruato Latini nominis vestigio vocant vacieram: herbam autem, cæpam a- grestem. Hoc violæ genus venis quibusdam nigris est distinctum, ita discurrentibus lineis, vt duarum Græcarum literarum a & s figuram re- ferant: quæ res Poëtis duplicis fabulæ occasione præbuit. Nâ & Hy-

acynthum puerum dilectum ab Apolline, quæ imprudens disci iactu interfecit in hunc florem mutatum tradunt, interfectionemque do- lentis, quæ ex duabus illis literis conficitur, veluti testimonium do- loris, quem Apollo ex eius morte conceperat, habere inscriptâ. Præ- terea Aiace in eundem florè conuersum aiunt, dum impatientia prælati sibi Vlyssis seipsum interemit: dualque primas eius nominis literas in hoc flore mansisse impressas. Ouidius vtrancque fabulâ com- plexus est lib. 13. Metam. rubefactaque sanguine telus Purpureum vi- ridi genuit de cæspite florem, Qui prius Ceballo fuerat de vulne e- natus. Litera communis mediis puerique virique inscripta est solus, hæc nominis, illa querelæ. Vide Marial. Epigr. 173. lib. 14. Est etiam Hyacinthus gemmæ nomen, colorem habens amethysto gemmæ non abfimilem sed tamen diluorem. V. ide. Plin. lib. 34. c. 9.

Hyacinthia, orum, vni. substantiuum (vt auctor est) Hironymus con- tra Iouinianum) dicebantur quædam sacra nocturna à Lacedæmo- nis reperta in honorem Hyacinthi pueri, ab Apolline disci iactu interfecti. [Vide Plutar in Arist.] Ouid. lib. 10. Metam. Nec genuisse pudet Sparten Hyacinthon: honoreque Durat in hoc æui celebranda que more priorum, Annua prælata redeunt Hyacinthia pompa.

Hyacinthinus, a, um, penult. corrept. חַמְדָּה חַמְדָּה חַמְדָּה. GAL. De couleur de vaciet, de couleur de pourpre. ITALIC. Del color d'hyacintho. GERMANIC. Die braun/gsfirbt als ein Hyacinth. HISPANIC. Cosa de color de aquella violeta d' de jacintho. ANGLIC. Of the colour or purple. Quod habet colorem hyaciathi. Persius Satyr. 1. Hic aliquis cui cir- cum humeros hyacinthina læua est. Flos hyacinthinus, Caulis in Epithalamo Italia.

Hyacinthizantes, vni. Suidæ, Dicti sunt smaragdi quidam ad hya- cinthi colorem accedentes: quorum meminisse Plin. lib. 37. c. 5.

HYADES, חַמְדָּה חַמְדָּה חַמְדָּה. Suidæ, stellæ septem in capite Tauri, quæ quoties nascuntur, vel occidunt, Pluuias creant: חַמְדָּה חַמְדָּה חַמְדָּה. GERMANIC. Das regentich sibengstirn im cap des taurs. Ouid. libro 5. Fastorum, At simul inducent obscura crepuscula noctem, Pars Hyadum toto de grege nulla laet: Ora micant Tauri septem radiantia flammis Næuata quas Hyadas Graius ab imbre vocat. [Ouidius Eleg. 10. lib. 1. Trist. Aut hyadas sæuis hauserat Aulter aquis. Iam, Pleiadæque Hyadæque Immuneque æquoris Arcton.] Fabulantur Poetæ Hyades Bacchi nutrices iussit, quæ & Dodonides nymphæ vocatæ sunt, à Dodona ciuitate Epiri: quæ quum lunonis itam vererentur, fugerentque Lycurgiregis leuitiam, à Ioue in cælum translatas. A- lij tradunt Atlantem ex Æthra vxore Hyantem filium suscepisse, se- præmque puellas quarum hæc sunt nomina Ambrosia, Eudora, Pasit- hoë, Coronis, Plexauris, Pytho, & Tyche: quæ cum fratrem à leone deuoratum implacabili luctu prosequerentur, dolorisque magnitu- dine extabescerent, Iouis miseratione in septem stellas sunt conuer- sæ: vt perpetuum maneret tantæ pietatis testimonium, fratris no- mine Hyades sunt appellatæ. Hæ à Latinis vocantur Succulæ, igno- rantia Græcæ linguæ, vt Tiro Ciceronis liberius putauit. Nam quum scirent prisca illi linguæ Latinæ auctores hæc à Græcis dici, quas vo- camus sues, putauerunt etiam hæc Latine posse verti Succulæ: tan- quam Hyades, hæc est a Suis ac non potius hæc est, hoc est a pluendo dicerentur. Sed de Tironis iudicio vide Gell. lib. 13. cap. 9. Non absurdum tamen videretur, idcirco Succulæ à Latinis vo- catas esse, quod propter maximas quas afferunt pluuias, luto gaude- re videantur, quemadmodum sues.

HYÆNA, vni. Vrbis Locrorum Ozolarum, apud Thucydidem libro tertio.

Hyæna, vni. cum diphthongo, & penultima producta. Animal ferum, & crudele, quod sermonum humanum assimilat, pastorumque no- mina addiscit, vt eos foras euocatos dilaniet. Plin. lib. 8. cap. 30. Hyæ- nis vtrancque esse naturam & alternis annis vares, alternis foeminas fieri. Parere sine mare vulgus credit: Aristoteles negat, &c. Et paulo post, Multa præterea mira traduntur: sed maxime, sermonem huma- num inter pastorum stabula assimilare, noménque alicuius addis- cere, quem euocatum foras laeret. Item vomitionem hominis imi- tari, ad sollicitandos canes, quos inuadat. Hyænae etiam meminit. O- uid. lib. 15. Metamorphos. & quæ modo fœmina tergo Passa marem, nunc esse marem miramur hyænam.

Hyalus, pen. cor. vni. ANGLIC. Of the colour of glasse. Vitrum, Vnde co- lor hyali dicitur color viridis, qualis est color vitri. Virgilius. 4. Georg. Miletia vellerâ nymphæ Carpebant hyali saturo fucata colore.

Inde fit Hyalurus vni. pro vitreo: & Hyalurgus, vni. pro vi- treario. Est item HYALVS. Afixe fluuius, in Tmolio monte nascens, & nō procul ab Hermi ostio in mare Ægeu influens. Vide Strab. 1. 11.

HYAMIA, vni. Messeniaci agri oppidum, vnum ex quinque, vt inquit Steph. Gentile est Hyamita. vni. esse eodem Steph.

HYAMION, vni. Troadis oppidum, à quo fit gentile Hyamios, vni. Stephan.

HYAMPOLIS, vni. Phocidis oppidum ad Patnassum montem, cuius meminisse Plin. lib. 4. cap. 7. & Strab. 9. GERMANIC. Ein stat in Phocide am berg Patnasso. Est & Hyampolis, alter in Bœotia, non procul ab Orcho- meno: cuius meminisse Plin. lib. 4. c. 15.

HYANTES, vni. Ab antiquis appellabantur Græciæ populi postea Bœ- oti appellati. GERMANIC. Die wäster in Bœotia. Teste Plin. lib. 4. c. 7. quod nomen ab Hyante rege traxisse putantur, vt non obscure innuit Strab. lib. 7. Hinc deducuntur adiectiuum Hyantius, a, um, idem si- gnificans quod Bœotius; vnde Aetionem Cadmi nepotem Hyan- tium cognominat Ouid. 3. Metam. Quum inuenis placido per deuia iustra vagantes Participes operum compellat Hyantius ore.

HYAPEA, vni. Vrbis Phocidis ab Hyapo, Cuius Hyapeus.

HYAS, vni. Atlantis filius ex Æthra vxore, qui quum adhuc puer venati- onibus sese exerceret, à leone deuoratus est. GERMANIC. Ein son des dröige Atlantis wäster auff dem geirge von den löwen ist zerzerret worden. Hic fuerunt sorores septem, à patris nomine Atlantes dictæ quæ cum fratris desiderio extabescerent, deorum miseratione in septem stellas couersæ sūt: quarum pietas ne villo tēporis interuallo obliuione obliteraretur à fratris nomine Hyades appellatæ sūt. [vide O. lib. 5. F.]

¶ Fuit & Hyas Bœotia rex, à quo Bœoti aliquando Hyantes fuerunt nominati. *Autor Strab. lib. 7.*
 HYASIS, *Ἰάσις*. Vrbs Libyæ, quæ & Oasif: unde Hyafires, vel Oasifires. *Steph. Vide Oasif.*
 HYBA, vel Hybadæ, *Ἰβὰς*. Vicus in tibu Leontide. *Steph.*
 HYBANDIA, *Ἰβανδία*, Olim insula fuit Ioniz, postea maris recessu continenti annexa. *Autor Plin. lib. 2. c. 89.*
 Hyberes, Hyberi, & Hyberia, quæ hæc ut perperam scripta, sic alieno loco inserta erant. *vide IBERES, Iberi & Ibera.*
 HYBELLE, *Ἰβηλλή*, Vrbs iuxta Carthaginem, Gentile Hybelites.
 HYBERNIA, *Ἰβηρία*, Vulgo *Irelandia*, Insula inter Septentrionem & Occidentem solem, dimidio minor quam Britannia, cui propinqua est. ¶ GERM. *Irelandein inset hunder Engelland haib als gros.* ¶ Ab hyberno tempore (vt quidam putant) sic appellata propter hyemis magnitudinem. Hinc.
 Hybernicus, ca, cum: vt Mare Hybernicum. *Claudianus* hanc insulam vocauit Hybernem in *7. Paueg.* Scororum cumulos fleuit glacialis Hyberne.
 Hybernus, a, um, Quod est hyemis, hyemalis, brumalis. ¶ *χρυμνίτις*. GALLICE, D'hyuer. ITA. *Inuernale, d' inuerno.* GERM. *Winterlich, das des winters ist.* HISP. *Cosa de inuerno.* ANGL. *Of winter.* ¶ vt Hyberna glacies: quod nomen ab hyeme deduci aspiratio indicio est. *Plin. li. 2. c. 47.* Multi hybernos agnos præferunt vernis. Soles hyberni *Virg. 2. Georg.* Qui tantum Oceano properent se tingere soles Hyberni: vel quæ tardis mora noctibus obster. [*Sueton. in Calig. cap. 8.* Apud hybernas legiones. *Idem August. cap. 82.* Solis patiens ne hyberni quidem. *Plaut. p. seu. sc. 2. a. 5.* Credo te ebibere posse quatuor fructus massici in vna hora Hyberna addito. *Tibull. lib. 4. Seu celer (Sol) hybernas proparat decurrere lucas. Item, Aduersus hyberna licet tumentant fricta ventis.*]
 Hyberna, orum, numero plurali, Dicuntur loca in quibus milites hyeme, sicut Astiua, in quibus æstiuo tempore, commorantur. ¶ *χρυμνίτις*. GALL. Le lieu où on se retire l'hyuer, où on hyuere. ITA. *Luoghi dove inuernado y soldati.* GER. *Winterlager Hts.* *Lugar para inuernar.* AN. *wintering places for soldiers.* ¶ *Cæsar*, Post hæc, legionibus in hyberna deductis, in Italiam profectus est. *Cicer. ad Catonem.* Exercitum in hyberna dimisit. [*Cæsar lib. 1. de bell. ciuili.* frumenta in hybernis erant.] *Tacit. lib. 1.* Frumentum quod ex hybernis extulerat.
 Hybernaculâ, hybernaculorum, Castra hyberna. ¶ *Ἰβηρική χυμνία*. GALL. Le lieu où on se retire l'hyuer. ITALICE, *Luoghi da inuernare.* GERM. *Derter an denen man im winter ist vmb wohnet, als in den stuben.* HISPANIC. *Lugar para inuernar.* ANGL. *wintering places for soldiers.* ¶ *Liu. lib. 5. ab 17b.* Hybernacula etiam, res noua militi Romano adificari cœpta. *Tacit. Cohortes, alæque nouis hybernaculis, locatae.* [*Liu. lib. 10. dec. 4.*]
 Hyberno, as, Hyemo, hyemen ago, stationem hyberno tempore aliquo in loco habeo. ¶ *Ἰβηρική χυμνία*. GALL. Hyuerner, passer l'hyuer en quelque lieu. ITA. *Inuernare.* GERMAN. *Das winterlager haben, sich in winter halten.* Hts. *Inuernar d' tener el inuerno.* ¶ *Liu. lib. 7. ab 17b.* Quia procul ab domo, ac rebus suis hybernassent. *Cic. pro Loge Manilia* tam vero quemadmodum milites hybernent, quotidie sermones ac literæ perferuntur. [*Liu. lib. 10. ab 17b.* Hybernatum ducere.] ¶ Dicitur etiam de mari & nauibus, aliisque rebus, quæ hyeme quiescunt. *Pers. Satyr. 6.* mihi nunc Ligus ora Intepet hybernâque meum mare, qua latus ingens Dant scopuli & multa litus se velle recepat.
 HYBLA, vel HYBLE, *Ἰβλᾶ*, Ciuitas Sicilia, circa quam est thymi & salicum copia: ab Hyblone Rege ita dicta, Megara appellata postea. Hanc *Strabo* à Doricis sibus conditam scripsit. ¶ Est etiam huius nominis mons dictæ vrbi proximus, thymo abundans: vnde apes pastæ miel optimum conficiunt. *Marr.* Quum dedens Siculis mediæ de collibus Hyblæ. *Cecropios* dicas tu licet esse fauos.
 Hyblæus, a, nm, *Ἰβλᾶϊος*, vt Apes Hyblæ: quæ in Hybla monte pascuntur. *Virg. 1. Eclog.* Hyblæis apibus florem depasta saliti.
 HYBLON, onis, *Ἰβλων*, Sicilia regulas, qui Hyblæ ciuitati nomen fecit, quæ postea Megara dicta est. *Autor Steph.*
 HYBRÆAS, *Ἰβρῆας*, Insignis Orator ex Mylalis Cariz vrbe: cui quum pater nihil præter mutum lignarium & mulionem reliquisset, illorum opera aliquandiu nutritus. *Diotrephi* Sophistæ operam dedit posteaque ad Reipublica gubernacula conuersus proximam Eurhydama autoritatem obtinuit quem quum patriæ quidem suæ tyrannidem exercere, sed tamen multis utilitatibus id incommodi pensare videret, fertur ei in concione dixisse, Eurhydame, malum es ciuitatis pernecessarium. Nam nec tecum viuere possumus, nec sine te. Hic quum Labienus Parthorum auxiliis instructus, in Asiam irrupisset, adolecentulumque quendam instantem audiret, se Parthicum imperatorem esse, At ego, inquit, Caricus. Quo erus dictio irritatus Labienus, impetum in vrbem fecit, eaque capta magnificas Hybrææ ædes diruit (nam ipse fuga se Rhodum subduxerat) vrbeque ipsam ruinis incendiusque deformauit: Verum quum ille Asiam reliquisset, reuersus Hybræas, ædes suas, vrbeque reparauit. *Ex Strab. lib. 14.*
 Hybris, ados, vel Hybridæ, Propriè dicitur sus imparibus prognata parentibus, hoc est ex altero domestico, quæ tamen appellatio etiam aliis animalibus conuenit, teste *Porphyrione*, atque adeo ipsis hominibus, imparibus ednis parentibus. ¶ ANGL. *Amungrell, which is engendred betwene two of diuers kindes.* ¶ *Plin. lib. 8. c. 53.* In nullo genere æquè facilis mittura cum sero: qualiter natos antiqui hybridas vocabant, ceu semiferos: ad homines quoque, vt in Cn. Antonium *Ciceronis* in Consulatu collegam, appellatione translata. Appellatio videtur tracta à Græco nomine *Ἰβρῆας*, quod inter cætera significat adulterium. Videtur enim esse quædam quasi adulterij species, quum aliquod animal cum alterius generis animali haberet cõiuctudinem. *Suetonius* in *Augusto* Themastinum quendam Epicardum vocat hybridam, quod natus esset ex patre Parthico, & matre Romana.
 Hybris, *Ἰβρῆας*, Anis ex accipitrum genere, quæ inter diu minus apparet,

quia non clare videt, sed nocte venatur more aquilæ, cum aquila adeo acriter, pugnat vt sæpius ambæ implexæ deferantur in terram.
 HYCCARON, *Ἰκκαρόν*, vel *Ἰκκαρόν*, Oppidum Sicilia, vbi *Lai dem* metreticem natam aiunt. Gentile Hyccarcus, possessum Hycarius, *Steph.*
 HYDA, *Ἰδα*, sive Hydes, *Ἰδᾶ*, Oppidum Lydiæ, sub Timolo monte situm, cuius meminit *Homerus* in *Catalogo*. Sunt qui idem esse putent cum Sardibus, *Vide Strab. lib. 13.*
 HYDANCAE, *Ἰδανκαί*, Indiæ populi, qui aduersus Liberum patrem pugnarunt. *Steph.*
 HYDARNES, *Ἰδάρνης*, Fuit nobilis Persa, qui teste *Herodoto* libro tertio, cum Dario in Smerdim Margum conturauit. *Vide Strabonem lib. 11.*
 HYDASPES, *Ἰδασπῆς*, Flumen Indiæ qui per Parthos & Medos fluens, in Indiam extenditur, Nysamque vrbem alluens, in do flumini miscetur. ¶ GER. *Ein flusß Indias.* Alij non Iddum, sed in mare Iabi tradunt. *Lucanus libro 6.* Quæ rapidus Ganges, & qua Nysus. Dicitur ab Hydaspæ antiquissimo Medorum rege.
 Hydæros, *Ἰδᾶρος*, Aqua subter cutem, quam & Hydropem Græci appellant, vtroque nomine *Ἰδᾶρος ὕδωρ*, hoc est, ab aqua deducto.
 HYDISSUS, *Ἰδισσός*, Cariz oppidum, ita dictum ab Hydillo, filio Bellerophonis & Asteriz, filiz Hydei, teste *Stephan.* Huius incolæ dicuntur Hydissenses *Ἰδισσῶν* quorum meminit *Plin. lib. 4. cap. 29.*
 Hydriæ, *Ἰδρῆα*, ANG. *A water adder.* ¶ Serpens in aquis viuens: de quo *vide supra dictione HYDRVS.* ¶ Est & HYDRA promontorium Æolidis, quod Hermatuntii alteri promontorio aduersum, Elaticum finum efficit. *Autor Strabo lib. 13.*
 ¶ Item Ætoliz oppidum, quod postea Lydimachiam appellauerunt teste eodem *Strab. lib. 10.* ¶ Est præterea huius nominis insula iuxta Carthaginem, vt ex *Ephori sententia* itaais *Steph.*
 Hydragogis, *Ἰδραγωγός*, Qui aquas ducit, aquæ ductor, *Ἰδραγωγὸς τῶν ὕδατων*. Vnde & hydragogiz dicuntur ipsæ aquarum deductiones.
 Hydragyrum, *Ἰδραργύρος*. GALLI. *Vif argent.* ITA. *Argentis viuo, mercurio.* GERMA. *Queck silber.* HISP. *El azogue.* ANGL. *Quicke symer.* ¶ Genus est metalli liquidi, argenteum colore, liquida vero consistencia aquam referens: vnde & nomen colerept. Latini argentum viuum appellant: argentum quidem à colore: viuum autem à motu. *Aristoteles* *Ἰδραργύρος*, hoc est fusile, seu liquidum argentum vocat: Huius duæ sunt species: materiũ sive fossiliũ, & factitiũ quod ex nimio excoquitur: quod solum *Galenus* fuit cognitum. *Di. scorides* vitulique meminit. *Plin. lib. 33. cap. 3.* argentum viuum ab hydragyro videtur distinguere, quũ ait, *Æs* inaurari argento viuo, aut certe hydragyro legitimum erat. Sed ea controuersia facile potest tolli, modo intelligamus *Plinium* illic, quod natuum sive fossile esse diximus, argentum viuum: quod vero ex nimio excoquitur hydragyro appellare: Vtraque species pestilenter exhalat odore, auramque plane exitialem.
 HYDRAMIA, *Ἰδραμία*, vrbs Cretæ: ciues Hydramici, *Steph.*
 [Hydraulæ, *Ἰδραυλαί*, *Sueton.* in *Neron.* cap. 54. Hydraulam & choraulam præbere, &c.]
 Hydraulus, masc. ge. ¶ *Ἰδραυλος*. ANGL. *A patre of organs.* ¶ Musicum organum, aquæ decursu sonum reddens. *Plin. lib. 9. capite 1.* Delphinus non tantum hominis amicum animal, verum musica arte mulcet, symphoniz cantu, & præcipue hydraulico sono.
 Hydraulicus, a, um, ¶ *Ἰδραυλικός*. ANGL. *Belonging to organs.* ¶ vt, Hydraulicum organum. *Plin. lib. 6. capite 37.* Laudatur Ctesibius pneumatica ratione, & hydraulicus organis reperit. [*Sueton. in Neron.* cap. 41.]
 HYDREA, *Ἰδρῆα*, Insula iuxta Træzenem Gentile Hydreates. *Stephan.*
 HYDRELA, *Ἰδρῆλα*, In Caria est Gentile Hydrelicus, *Steph.*
 Hydrelæum, *Ἰδρῆλαίον*, Oleum aquæ commistum, humectandi, molliendi & penetrandi vim habens, vt *autor est Gall. libro tertio, Simp.*
 Hydriæ, VINA, vas aquarium. ¶ *Ἰδραυλικὸν ὕδωρ*. GALLICE, *Cruche à porter eau.* ITA. *Vrna d'acqua.* GERMANI *Ein wassertrug.* Hts. *Tina-jed vasa para tener agua.* ANGL. *A pitcher or posse for water.* ¶ *Cicer. 4. Verrina.* Dicebant scyphorum paria complura, hydrias argenteas, pretiosam vestem, stragulam, multa mancipia pretiosa Verri data esse. *Ibidem*, Quum in hydriam fortes conieceret.
 Hydrocele, *Ἰδρακύλη*. ANGL. *A burst. ng when wasser falleth into the codæc.* ¶ Hernia aquosa, quum scilicet aqua in seroto colligitur. *Marr. lib. 12.* Quem cuncti modo olei timebant Dicentem tumidas in hydrocelicus. Inde hydrocelicus, *Ἰδρακύλης*, qui hydrocele laborat. *Vide in dictione HERNIA.*
 Hydrocephalus, *Ἰδρακεφαλος*. Dolor capitis, nascens ex humore intestinum & petricranium, aut certe inter hoc & cranium collecto. *Vide Celsum lib. 4. cap. 2.*
 HYDROCHOYS, *Ἰδραχόης*, Signum celeste quod Latine Aquarium dicitur, *Ἰδραχόης τὸ χεῖν* hoc est, ab aqua fundenda dictus. [*GER. Der wasserman.*] Nam qui Astrologiam Poeticam scripserunt, putant hunc fuisse Ganymedem Troianum puerum, Iouis iussu ab aquila raptum, & in mensa deorum miscendæ nectari aquæ propositum.
 Hydrogarum, garum, ex aqua. *Lamprius* in *Herogabalo*, Hydrogarum Romanorum ducum primum publicè exhibuit.
 Hydrolapathon, *Ἰδραλαπάθων*, Lapathi genus quod in aqua nascitur, *Plin. 20. cap. 22.* Sunt qui hydrolapathon tradunt in aqua natum.
 Hydromantia, *Ἰδραμαντία*, Diuination quæ fit per aquam. *August. lib. 7. de Ciuit.* scribit Numam Pompilium hydromantiam fecisse, vt videret imagines deorum vel ludificationes demonum à quibus audiret quid in sacris constituere atque obseruare deberet. Quod genus diuinationis *Varro* à Persis dixit illatum, quo & ipsum Numam, & Pythagoram Philosophum fuisse usum commemorat.
 Hydromel, *Ἰδραμέλι*. ANGL. *Meade or methegline made of wasser and honie sodden together.* ¶ Aquæ mellis genus, ex imbre purissimo, & melle temperatum, & iam vetustate vini saporem referens. Nam quod recens est, & ad præsentem usum confectum, melicraton potius nominatur. *Plin. lib. 31. cap. 6.* Hydromeli quoque ex imbre puro cum melle temperabatur quondam, quod daretur appetentibus visum ægris. *vide Marcellum Virg. in Dioscor. lib. 5. cap. 9.*

Hydromelōn, ὑδρομέλι, Liqueoris genus ex meliuelitis portione vna & duabus aquæ confectum, in solatis simul per Canis ortuna. *Diosc. lib. c. 21.*

Hydromphalōs, ὑδρομφαλός, Torpidi humoris in vmbilico collectio. **Hydrophanta**, ὑδροφάντα, qui aquarum scaturigines perquirat, siue irigandis agris, siue potus causa. Hinc **Hydrophantica**, ex aquæ inquirio quo vocabitur vsus est is, qui de re rustica ad **Constantinum Casarem** scripsit. lib. 1. c. 1. *Asciat. lib. 11. par. 1. c. 4.*

Hydrophobia, ὑδροφοβία, Quam Latine interpretari possumus **Aquefugam**: morbi genus, quum æger supra modum aquam expauescit: quod accidere solet eis qui à rabido cane fuerunt morfi. Hoc morbi genus attingit **Ouidius de Remed. Amoris**, Tollere nodosam nescit medicina podagram: Nec formidatis auxiliatur aquis Hinc **Hydrophobi**, ὑδροφοβία, dicti ægri, qui aquam expauescunt, hoc est, quos canis rabibus momorderit. *περὶ τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὕδωρ. Ptol. lib. 29. cap. 5.* Est limus saluæ sub lingua rabiosi canis, qui datus in potu, fieri hydrophobos non patitur.

¶ **Cornelius Celsus lib. 6. cap. 27** genus morbi esse dicit in quo simul æger & siti, & aquæ metu cruciatur. Alij mutata vna litera **Hydrophobiam** vocant, quod omnem liquorem metuat. Alij **Cynolysson** veluti ex rabie canina morbum conceptum. Qui hoc morbo laborat, vocatur à **Plin. 24. c. 5.** **Hydrophoui**. Ab alijs **Phouodipsi** quod cum rimore sitiant. **Polybius** **Pheugydros** vocat, quod aquam fugiant, **Surelianus** **Aquifugas**. *Terent. in lib. de Sap. Lymphatos* vocat quos aquæ necauerunt, aut formidine, vel metu exercuerunt.

Hydropiper, ὑδροπίπερον. Herba circa stagnantes aquas, aut quæ pigro lapsu fluunt, nascens, caule geniculato, robusto, multis alis concavo: folijs mēthæ maioribus, candidioribus, tenerioribusque, gestu piperis amaro Fructum gerit acrem in ramulis secundum folia, continentia acinorum serie congestum, vix modo. Dictum **hydropiper**, teste **Galenus**, à piperis sapore, & locis aquosis in quibus nascitur, quasi piper aquatile. **Ruellius** eam esse existimat, quam vulgus herbariorum falso nomine **Eipar**, **Aium** appellat.

Hydropotes, Aquæ potator, qui aquam bibit, ὑδροπότης. **GALLI**. **Boy Peau** **ITA**. **Beuitor d'aqua**. **GERM**. **Ein wassertrinker**. **HISP**. **Beuedor de agua**. **ANGLI**. **A drinker of water**. ¶ **Cyrus apud Xenophonem**, monet suos, vt consuecant aquam bibere, vt fiant **hydropotes**.

Hydropsis, generis masculini, ὑδρῶς. **GALLI**. **Hydropisie**. **ITAL**. **Hydropsia**. **GERMA**. **Die wassersecht**. **HISP**. **Hydropesia**, enfermedad de humores agudos. **ANG**. **The dropsie**. ¶ Morbum significat, qui Latine dicitur aqua intercus, quod sub cute aqua nascatur, qua corpus turgescit. *Horat. 2. lib. Carm.* Crescit indulgens sibi durus hydrops: Nec scim pellit, nisi causa morbi Fugerit venis, & aquosus albo Corpore languor. Huius tria sunt genera, tympanites nomen habens à tympano instrumēto musico, quum corpus spiritu magis, quam aqua distenditur, pulsantque tympani sonum reddit **Ascites**, ὑδρῶς τῆς αὐτῆς, hoc est ab vtre, quum alimenta in aquam conuertuntur, quæ inter intestina & tunicam, quam peritonæon vocant, vel in vtre colligitur. Tertium genus omnium periculosissimum, & pene incurabile vocant **leucophlegmatia**, vel hypofarca, quam solida corporis partes in aquam resoluuntur, adeo vt corpus pallidum reddatur, & cadaueri simile. *Vide Celsum lib. 2. cap. 11.* ¶ Ab hydrops fit **hydropicus**. ὑδροπικός. **GAL**. **Hydropique**. **ITA**. **Hydropico**. **HIS**. **Enfermo de hydropesia**. ¶ qui hydropelaborat. *Horat. 1. Epist.* Si noles sanus, cures hydropicus.

Hydropsisis, ὑδροπείσις, nomen quod hydrops, hoc est aqua intercus. *Plin. lib. 20. c. 11.* Sic & contra phelmasiam dicitur, & **hydropisies**.

Hydroselinum, ὑδροσελίον. Apium palustre, quod & **eleoselinum** appellatur.

Hydruntro cèle, ὑδρυντροκέλη. Hernix genus, quum & intestinum in serotum delabitur, & aqua ibidem colligitur.

HYDRUNTVM, ὑδρυντῶν, Vulgo **Otranto**. Oppidum extremum agri Salēntini, apud **Plin. 3. c. 11.** quod à **Serphano** & **Syrab**. **Hydrus** appellatur.

Hydrus, & **Hydra**, ὑδρῶς, ὑδρῶν. **ANG**. **A water serpent**. ¶ Genus anguina in aqua degentium, quorum **hydrus** mas, **hydra** foemina. *Plin. lib. 29. cap. 4.* In orbe terrarum pulcherrimum anguina genus est: quod in aqua vivit, hydri vocantur, nullis serpentiū inferioribus veneno. *Asiannus lib. 9. c. 1.* in **Corcyra** hydras procreari, quæ se retrorsum ad insequentes retorquent, & grauem odorem exhalantes, insectarores reprimunt. Magis varius quam **Hydra**, *περικλάπτει ὕδρας*. De callidis ac dolosis, quod **hydra** serpens sit verficoloribus oculis distincta. Aptè dicitur in vastos ac versipelles, aut etiam parum sibi constant. ¶ **Hydrum** fixerent poetæ esse multorum capitum in **Lerna** palude quorum aliquot excisis, totidem continuo renascebantur: quæ tandem ab **Hercule** & sagittis & igne interfecta fertur. ¶ **Hydrum** secare, ὑδρῶν τμήσις, est, ita vnum aliquod incommodum tollere, vt in eius locum alia plura recipias. Accommodari poterit ad eos, qui litibus inuoluuntur nunquam finiendis.

HYDRVS URVIS, vide supra **HYDRUNTVM**.

HYDRVS, ὑδρῶν, Duarum insularum nomen in mari **Ægeo**, quarum altera notiore nomine **Andros**, *Andros*, altera. **Ceos** appellatur. **Hydruntæ** ab aquarum vbertate appellatæ. *V. triusque meminit Plin. libro 4. cap. 12.*

HYELA, ὑελά, Oppidum **Lucaniae**, iusta **Palinurum** promontorium, à **Phocensibus** conditum, teste **Herodoto lib. 1.** postea **Helea**, deinde **Helia** & postremo **Velia** appellata. *Vide Strab. lib. 6.*

Hyems, mis, Pars anni frigidissima, media inter **Autumnum** & **ver**. ἡμερα. **GER**. **Der winter**. **HISPANIC**. **El invierno**. **AN**. **Winter**. ¶ *Suetonius in Casare cap. 31.* **Hyeme** anni. ¶ *V. lrg. 1. Georg.* hyemes optate serenas, **Agricolæ** ἡμερῶν πλοῦτος, quod id tempus anni pluuiosum sit. *V. ar. ab hiando* deriuat, quod anima quæ à nobis afflatur tum appareat spiritus enim nosse quum ipitamus hyme, quasi in nebulam concretus cernitur. *[Ouid. Eleg. 10. lib. 3. Trist.]* At cum tritris hyems squalentia protulit ora ¶ *Pro glacie: Ouid. Eleg. 10. lib. 3. Trist.* Conantes se tollere **Delphines** in auras dura coeret hyems. ¶ Interdum accipitur pro tempestate, procella, siue ventorum im-

petu. *[Ouid. Eleg. 10. lib. 1. Trist.]* **Improba** pugnat hyems. ¶ **Hyems** pro anno. *Sexta hyems*, id est, sextus annus. *Marital. 5. 38.* **Sextam** percipit hyemem, nec tamen totam.

* **Hyeme** pro in hyeme. **Cic. 1. de Diuinat.** **Campos & montes hyeme** & æstate peragrantes.

Hyemōs, asare, **Hyemem** perago, stationem **hybernā** aliquo in loco habeo, **hyberno**. ἡμερῶν παρὰ χειμῶνα. **GALLI**. **Hyuerner**, passer non **hyuer** **ITALI**. **Inuernare**. **GERM**. **Winteren**, das winterlager hat, tem/im winter wohnen. **HISPAN**. **Inuernar** à tener inuerno. **ANGLICE**, **To winter**, to lodge, rest, or mak abode in winter tyme. ¶ *Casar. 1. bell. Gall.* Duasque ibi legiones contulit, & tres, quæ circum **Aquileiam** **hyemabant**, ex **hybernis** educit. *Cicer. pro Font. Cn. Pompeius* maximus atque ornatissimus **hyemauit** in **Gallia**, **M. Fonteio** imperante. *Horat. 1. Epist. 17.* **Mediis** **hyemet** mercator in vndis.

[**Hyemare**, pro **Hyemis** incommoda perferre dixit **Suet. in August. capite 72.**]

¶ **Hyemare** item in tertijs duntaxat personis, interdum verbum est exiis, quæ **Grammatici** exceptæ actionis appellant: quorum actio foli Deo, vel naturæ conuenit: cuiusmodi sunt pluit, ningit, & similia: quæ interdum sola ponuntur sine nominatio, qui facile in iis intelligitur: interdum eundem habent expressum. Sic aliquando dicimus **hyemat**, absolute, χειμῶνα, id est **hyems** viget, vel **ingus** vehemens est. *Col. lib. 11. cap. 2.* Quinto **Calendas Nouembris** **Vergilia** occidunt, **hyemat** cum frigore & geliciditis. Interdum expressio nominatio **Deus**, natura, ventus, sydus, vel dies **hyemat**. *Plin. lib. 18. cap. 28.* **Delphini** **vespertini** **Occasu** continui dies **hyemant**. *Col. lib. 11. cap. 2.* **Auster** aut **Africanus** **hyemat**. ¶ **Hyemare** interdum pro affigi incommodo **hyemis**, quam uocem in **Sallusti**, notauit **Seneca** in **August. cap. 72.** **Affidue** que in vrbe **hyemaret**.

Hyematio, onis **Hyemis** tractatio. ἡμερῶν παρὰ χειμῶνα. **GALLI**. **Hyuernage**, quod on passe l'hyuer. **ITA**. **Il passare l'inverno**. **GERMA**. **Winterungf erhaltung über den winter**. **HISPAN**. **Obra de inuernar**. **ANGLI**. **A wintering**. ¶ *V. ar. 3. de re Rustic. cap. 16.* Vt ne plus tertia pars eximarum mellis, reliquam **hyemationi** relinquatur.

* **Hyematus**, aum, Particip. χειμῶν δειξ. *Plin. lib. 9. cap. 12.* **Autumnali** **fidere**, vt palam est, **hyemato** lacu, fluctibus **glomeratæ** **uoluntur** multitudipe.

Hyemalis, le, **Hybernus**, vt **hyemalis** dies. ἡμερῶν. **GALLI**. **D'hyuer**. **ITALI**. **Inuernale**, cosa da inuerno. **GERMA**. **Winterlich**. **HISPAN**. **Cosa del inuerno**. **ANGLI**. **winterly**, belonging to winter. ¶ *Col. lib. 11. c. 1.* **Hyemalis** vis *Cic. 5. Tusc.* In ea tamen gente primum hi qui sapientes habentur, nudi ætatem agunt, **Caucasi** **niues** **hyemalē** que **van** **perferunt** sine dolore. **Hyemalis** **naugatio**, & **minimè** **portuosa**, apud **Cic. in Epist. famil.**

Hyerus, vide **HIERVVS**.

HYETVS, ὑετός, **Vicus** **Bœotie**, quem nonnulli **Aspledonem** nominant: ab **Hyero** quodam **Argiuo** nomen habens, siue (vt alius placet) ab eo quod iugibus **rigerur** **piuuis**. *Vide Steph.*

HYGASSVS, ὑγασσός, **Cariæ** ciuitas, apud **Steph.** qua **campus** **vicinus** **Hygassens** appellatur.

HYGRÆ, ὑγρῆ, **Sarmatiae** **Europæ** oppidum, inter **Lycum** & **Poritum** fluuios. *Vide Ptol. Tabul. 8. Europæ.*

Hygremplastrā, ὑγρῆ μαστρά, **Liquida** **emplastrā**: sicut **xeria** **ἕλαια**, quæ sunt **arida**. *Ex Galieno*. *Vtitur & Plin. lib. 34. cap. 15.* **Præcipua** **tamen** **commendatio** eius in **hygremplastro** ad **purganda** **vulnera** **stululā** que.

HYLACTOR, ὑλακτορ, **Nomen** **vnus** ex **canibus** **Actæonis**: ὑδρῶν τῆς ὑλακτίης, hoc est **larrando** **Ouid. 3. Metamorph.** Et **acutæ** **vocis** **Hylactor**.

HYLÆ, ὑλέα, **Sarmatiae** regio **syloosa**, non procul à loco quem **Achillis** **cursum** **nominant**: à qua **vicinum** **mare** **Hylæum** appellatum est. *Vide Herod. lib. 1.*

HYLÆ, ὑλέα, **Centauri** **nomen**, à **sylois** **deductum**. *V. lrg. 8. Aeneid.* tu **nubigenas** **inuicē** **bimembres**, **Hylæum** que **Pholūm** que **manu** tu **Craffia** **maetas** **Prodigia**.

HYLÆ, ὑλέα, **Filius** **fuit** **Theodamantis**, quem **Hercules** **rapuit**. **Quum** **eum** **ex** **Calydonia** **occiso** **Oenci** **pinerna** **fugeret**, **uenisset** **que** **cum** **Dejanira** & **Hyla** **filio** **ad** **Dryopes**, & **esumens** **puero** **quum** **Lychas** **pædagogus** **abesset**, à **Theodamante** **aliquid** **cibi** **postulasset**, **ille** **autem** **denegasset**, **arreptum** **vnum** **ex** **bobus** **Theodamantis** **mastravit** **atque** **coxit**, **Quam** **ob** **rem** **Theodamas**, **conuocatis** **popularibus**, **arma** **aduersus** **Herculem** **monuit**, & **quanius** **in** **ea** **pugna** **ferè** **oppressus** **fuerit** **Hercules**, **tamen** **uictoriam** **obtinuit**, & **occiso** **Theodamante**, **Hylam** **filium** **eius** **secum** **abduxit**: quem **postea** **vnice** **dilexit**, **secum** **que** **cum** **reliquis** **Argonautis** **Colchos** **naugans** **duxit**. **Verum** **quum** **inter** **remigandum** **Hercules** **remum** **suum** **regisset**, **vnā** **cum** **Hyla** **naui** **egressus** **est**, **vt** **alium** **in** **Myfiae** **sylois** **quæreret**. **Inualecente** **autem** **æstu**, **quum** **siti** **premeretur**, **Hylam** **cum** **vrna** **mittit** **ad** **Ascanium** **fluuium**, **vt** **inde** **ibi** **aquam** **afferret**. **Verum** **quum** **tipa** **altior** **esset**, **quā** **vt** **stans** **haurire** **posset**, **procumbens** **in** **pectus** **Hylas**, **vrnam** **è** **manibus** **amittit**: **quam** **quum** **subito** **recipere** **conaretur** **pondere** **eius** **demerisus** **est**. **Quæ** **res** **poëtis** **occasionem** **præbuit** **fabulandi**, **Hylam** **à** **Nymphis** **fuisse** **raptum**. **Hercules** **autem** **quum** **Hylas** **nusquam** **compareret**, **causam** **eius** **tam** **agrè** **tulit**, **vt** **relictis** **Argonautis**, **Myfiam** **totam** **oberrans**, **Hylam** **quæreret**. *Inuenal. Sat. 1.* **Et** **multum** **quesitus** **Hylas**, **vrnam** **que** **secutus**. **Vnde** **locus** **factus** **pro** **uerbio**, **Hylam** **in** **clamas** ὑλάει κραυγῆς. **De** **frustra** **vociferantibus**, **aut** **in** **genere**, **de** **nihil** **proficientibus**.

HYLATA, ὑλάται, **Populi** **Syriae** **Coxles** **apud** **Plin. lib. 5. c. 23.**

HYLAX, ὑλάξ, **Nomen** **canis**: ὑδρῶν τῆς ὑλακτίης, hoc est à **larrando**.

HYLLARIMA, ὑλλάρια, **Oppidum**, **Cariæ**, iuxta **Theotrotonicam**, **patria** **Hieroclis** **ex** **athleta** **philosophi** **Cicis** **Hyllarumæus**. *S. 10. 10. 1.*

HYLLÆSSA, ὑλλῆσσα, **Paros** **vrna** **Cycladum** **olum** **vacabatur**. **Lycetiam** **Zacynthi** **epitheron** **Steph.**

HYLLVALA, ὑλλβάλα, **Vicus** **Cariæ**, **vbi** **Hyllus** **interiit**, **cum** **templo** **Apollinis**, **Alla** **apud** **Cares** **equum** **significat**. *Suph.* **Alia** **Hyllura**.

HYLLVS, ὑλλός, **Suida**. **Filius** **fuit** **Herculis** **ex** **Melita** **Ægei** **fluminis** **thia**: quo

quo Hyllineses populos, & Hyllicum portum denotantur...

Hyllus item Straboni lib. 13. Fluvius est Lydiae in Hermum influens...

Hylonomes, es, υλονομος, Mulier ex genere Centaurorum...

Hylus, υλος, Filius Herculis ex Deianira...

Hymari & Aetnae filius Gelon...

Hymetius, υμετιος, Stephano & Suida per duplex...

Hymen, enim, υμεν, A veteribus accipiebatur pro tenui membrana...

Hymen, pro Deo nuptiarum praeside, qui & Hymenaeus...

Hymenaeus, penult. prod. υμνηιος, Deus nuptiarum...

Hymnum ipsum in virginalibus nuptiis cantari solitum...

Hymetius, ut iam adiecit, υμετιος Steph. Quod est ex Hymetto monte...

Hymnus cantus in laudem alicuius...

ITALIC. Hymno, laude, canzone, vers à la louange de quelqu'un.

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

Hymnifer, pen. corr. adiecit...

hite potius hippagum (vt nos legendum docebitur) havis genus esse...

Hypallage, ουπαλλαγη, Figura est, quam nos suppositionem vertere possumus...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

HYPANIS, pe. cor. υπανισ, Fluvius Scythiae ex magna palude profluens...

fer quid haberet. Id est fluctuabat æstimatio nummi. Budæus. [Iactans sui Quisiliam. Iactantior gestus. Idem Quintil. Iactantius genus ambitus]

Iactio, tas, frequentativum à Iacto. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALL. Ictter souvent. ITAL. Gittar suonente. GER. Hin und wider treiben emsig handten. HISP. Echar a menudo. ANG. To cast of ten. [Linius 7 ab Vrbe. Iuvenis. histrionibus fabularum actu relicto, ipsa inter se more antiquo ridicula in texta versibus in iactura cepit.]

Iactus, part. Positus constitutus. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALL. Ictte ITALICE. Gittato. GERM. Geworffen/itern, getegt. HISP. Echado. ANGL. Casten, layed. [Cicer. 2. de leg. Agrar. Hunc quasi gradum quendam, atque aditum ad cætera iactum intelligeris. [Ovid. Eleg. 10. lib. 3. Trist. Nix iacet, & iactam non sol pluuie que resoluunt. Iactus pro Iactatus. Ovid. Eleg. 8. lib. 4. Trist. Terraque marique iactum, &c.]

Iactus, us, ui. Actus ipse iaciendi. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALL. Ict, iectement. ITAL. Tir, il tirare, niamento. GER. Ein wurff HISP. El lance. ANGL. A cast or throw. [Ter. Adelph. Ita vita est hominum, quasi quum ludas tessaris Si illud, quod est maxime opus iactu, non cadit. Illud quo cecidit forte, id arte ut corrigas. Virg. 4. Georg. se iactu dedit æquor in altum. Iactus pilarum. Ovid. Trist. [Eleg. 1. Ecce canit formas alius, iactusque pilarum. Iactus talorum. Ovid. Eleg. 1. li. 2. Quid valeant tali, quo possis plurimum iactu fugere, Plaur. Asin. sc. 2. 4. 5. Plaudite & mihi ob iactum cantharo mulsam dare. (de Venere iacta in Talis)] Iactus fulminum, Cicer. 3. Catil.

Ictus absolute βολες, pro iactu retis, Valer. lib. 4. c. 1. A piscatoribus in Milefia regione verticulum trahentibus quidam iactum emerat. Iactus item accipitur pro mercium in mare projectione, quæ in magnis tempestatibus fieri solet naus exoneranda gratia. Unde exat Titulus lib. 4. Pandect. Ad legem Rhodiam de iactu: quo cauetur, si leuanda nauis gratia iactus mercium factus sit, omnium contributione esse faciendum, quod pro omnibus damni factum est.

Iactantia, aduerb. Insolenter gloriose, cum iactantia. ἰακτικῶς. GALL. Auec ventrie & iactance ITALICE. Cum superbia, ambiziose. GER. Eitrigig mit rümen. HISP. Vanagloriosamente ó pomposamente. ANG. Boastingly. [Tacit. lib. 2. Perisse Germanicum nulli iactantius moerent quam qui maxime lætantur, Id est, maiori cum ostentatione.]

Iactatus, par. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALL. Agite iecté d'un côté & d'autre. ITAL. spinto girato qua & là. GER. Hind und her geworffen und getriben. HISP. Assajado, echado en diuersas partes. ANGL. Tossed so ar d frome. [Ovid. Eleg. 10. lib. 3. Et quanquam Boreas iactatis insonet aquis. Ibid. Eleg. 1. lib. Vndique iactato flore regente vias] Virg. 1. Aen. Iactatos æquore toto Troas, reliquas Danaüm, atque immittis Achilli. [Iactatus, pro Iactus. Augusti apud Suet. in August. a. 71. Loquens de lusu talorum: Talis enim iactatis, ut quisque Canem aut Senionem miserat. Iactabundus, um, Gell. c. 1. lib. 19 Iactabundum mare dixit.]

Iactatus, us, ui. Agitatio, succussio. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GA. Agitation. IT. Agitazione d' motto. GER. Bewegung. HISP. Acosamiento. ANGL. A rousing, a moving. [vt Iactatus maris, talos. Plin. lib. 14. c. 18. Sic & mari nauigato, cuius iactatus his quæ durauerint, tantum vetustatis adiciere sentitur, quantum habuerint. Ovid. 6. Metam. Excussit pennas, quarum iactatibus omnis Afflata est tellus.]

Iactatio, nis Agitatio, succussio. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALL. Secouénis ITAL. Crollo. GERMAN. Bewegung/hin und her treibung HISP. Sacudimiento. ANGLIC. A rousing, a boasting. [Liu. lib. 30. bell. Pun. Simul sperans leuiorem in nauigatione quam in via iactatione vulneris fore, & curationi omnia commodiora. Cicer. pro Mur. Quo tandem animo me esse oportet, propè iam ex magna iactatione terrarum videntem, in hunc cui video maximas Reip. tempestates esse obeundas. Iactatio etiam ponitur pro iactantia & gloriatione. Idem 5. Tusc. Iactatio (vel iactantia potius) est voluptas gestiens, & se effereus insolentius. Insolentiam & iactationem hominum ferre, Cicer. ad Attic. lib. 10 Iactatio verborum, idem ad Brutum. [Quintil. Cum iactatio illa dicendi vitiosa deconuit.]

Iactator, toris, Gloriosus, insolenter se venditans. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALL. Vanteur, glorieux. ITAL. Vantatore. GER. Ein thumt der sich grosset dengen außthut HISP. A. abancioso d. fi. ANGLIC. A boaster a cracker. [Quintil. lib. 11. c. 1. de Cicerone. Is qui dem rerum à se gesta, um maior quam eloquentia fuit in orationibus vitue iactator. Clau. 3. Paneg. Immodicus proprii iactator honoris. [Gell. c. 4. lib. 18. Iactator & venditator Sallustianæ lectionis. Et Quintil. Iactator rerum gestarum & eloquentia. Suet. in Claud. c. 35 Iactator ciuilitatis.]

Iactantia, a. Iactatio insolentia superbia. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALL. Venterie ITAL. Superbia, iactantia, vania. GER. Schunung/rhumsucht/geit HISP. soberbia alabanga vania. ANG. Boasting, cracking pride [Desinitur à Cic. 4. Tusc. voluptas gestiens, & se effereus insolentius. Quint. lib. 9. c. 1. Veritus opinionem iactantia. Idem, hoc enim inanis est iactantia. Tacit. lib. 1. Iactantia gloriaque ad posterum. Quint. Iactantia ingenij.]

Iactuose, Iactanter, insolenter, superbe. ἰακτικῶς. GALL. Auec vanterie. ITAL. Ambizioso, superbo. GER. Eitrigig mit rümen. HISP. Vanagloriosamente. ANGL. Boastingly, cracking pride [Cic. Quum sint multa iactuose dicta. Sc enim legunt q idam: quantum in castigatoriis exemplariis in iactuose legatur, sed actuose.]

Iactuosus, iactans. Cuius Ora. Quam sint luminose, & quasi iactuosæ partes duæ. N. 110

Iactura, æ. Proprie dicitur damnum illud quod ex iactu consequitur, hoc est ex projectione mercium in mare, quæ fieri solet in magnis tempestatibus ventis aduersis feuentibus, ad exonerandam nauem. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALLIC Perce, dommage ITAL. c. Damno perdita. GERMANI Eigentlich der schad so einer erideet in das Meer ongefügigkeit, aufwerffung der güteren, iust aber / ein ieder schaden vnd verlust. HISP. Damno perdida. AN. Loufe, hurse. [Sallust. ad Cæsarem, Si

quid aduersi coortum est, de illis potissimum iactura fit quæ minimi pretij sunt. [Linius lib. 3. ab urb. Iacturam sui iuris facere Et Senec. Iactura publica pacisci.]

¶ Per metaphoram accipitur pro quouis damno: ut apud Cicer. 2. de Finib. Facere iacturam rei familiaris. Ouid. 9. Metamor. Hunc tamen ablati domuit iactura decoris. Idem 1. Metamor. Est tamen humani generis iactura dolori Omnibus.

Iaculum, li, pen. corr. Proprie telum, siue hastile, quod manu eiaculari potest. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALL. Dard. ITAL. Dardo. GER. Ein pfeil oder itwas anders das man indie weite wurff HISP. Tiro que se tira a. AN. A pike a darde. [Quint. lib. 8. c. 1. Qui iaculum emittit iaculari dicitur. Virg. 9. Æu. & iaculum contorqueus mittit in auras.]

Iaculor, aris, pen. corr. deponens, iaculum emitto, telum conicio. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALL. Darder, jecter vn ou plusieurs dards. ITAL. Tirare, lanciare. GER. Schiessen werffen. HISP. Tirar ó lançar tiro. ANGLIC. To cast darts. Iuuen. Sat. 1. Quantas iaculetur Monychus ornos. Ouid. 2. Metam. vasti quoque rector Olympi, Qui fera terribili iaculatur fulmina dextra. [Quintil. c. 12. lib. 2. Iaculatur abrupta quædam declamatores. Et Lili. lib. 2. dec. 5. Probris in ipsum iaculari sunt Quintilian iaculari in aliquem obliquis sententis Idem Quintil. Iaculari sententias vibrantibus digitis &c. Aliquando simpliciter accipitur pro proicio. Colum. lib. 2. Faba, quæ longius emittetur, pura eto peruenit, quo ventilator eam iaculabatur. Legitur & Iaculo actuum, Claudianus, Lacis iaculabat in aruis. Hinc fit compositum Eiaculo, quo usus est A. Gellius, Arionem (inquit) cum sibus & indumentis, cum quibus se in salum eiaculauerat, extitisse.]

Iaculatio, Iaculamen & Iaculamentum, Dicitur ipse actus iaculandi. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALLIC Dardement, iectement. ITAL. Il tirare tiro GERMAN Schießung/werffung. HISPANI. A quella obra de tirar lance. ANGLIC. A thro wing or hurling of darts.

Iaculator, oris Qui iaculum emittit. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALLIC Dardeur, jecteur de trait arbaletier archer IT Tirador, lanciatore. GER. Ein schütz oder werffer. HISPANI Tirador ó lançador de tiro ANGL. A shooter an hurler of darts. [Liu. 7. lib. 1. Pun Annibal turmatim per equites, pedumque iaculatores leuia certamina ferrens. &c. Horat. 3. Carm. Ode 4. Eucledusia iaculator audax.]

Iaculatrix, cis quæ iaculum emittit. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALLIC Darderesse, celle dui iette dards. ITALIC Darda che lancia dardi. GERMAN. Ein schiesser oder ein werfferin. HISP. Lanzador de tiro. AN. She that casteth or throweth darts. [vt Diana iaculatrix. Ouid. 5. Metam. Pallada nonne vides iaculatricemque Dianam Apseffisse? mihit & 2. Fast. Iaculatricemque Dianam.]

Iaculabilis, le, Quod iaculari, hoc est, longè proici potest. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GERMAN. Das gut zu schiessen oder zu werffen ist. HISP. Cosa que se puede tirar. ANGLIC. That may be throe or throwen. [vt, Telum iaculabile, Ouid. 7. Metam. sed non formosus isto Viderunt oculi telum iaculabile nostri. Pondus iaculabile, stat. 6. Theb.]

Iaculaterius, adiect. Quod ad iaculationem pertinet. ἰακτικὸς, ἰακτικῶς. GALL. De dards, ou chose pour darder. IT. Cosa da lanciare GERMAN. Das zu dem schiessen gehört HISPAN. Cosa para lançar assi. ANGLIC. Of darts, or a thing to throwe, as it were a dart. [vt, Campus iaculatorius. Vlp. in L. item, sed si ff. ad L. Aquil.]

Iaculus, li, pen. corr. Serpentis genus arbores subiens, à quibus vi maxima fe eiaculari penetratque quodcunque animal obuium fecerit fortuna nauia. Luc. lib. 9. Et natix violator aquæ, iaculusque volucres. Plin. lib. 8. c. 23. Iaculum ex arborum ramis vibrari nec pedibus tantum pauendas serpentes sed & missili volare tormento. Vide Elianum lib. 9. c. 49.

IACOB, ἰακὸβ, Iacobus Lat. athleta, & exercens se dicitur, quàm appellatationem primum habuit, quàm practiceis operationibus multos proprietate labores ferebat. Quum autem iam victor luctando euasit, & speculationibus fruebatur bonis, tunc Iacobum ipse Deus appellauit, et in præmia beatitudinemque vltimam, quæ in visione Dei consistit, ei largiens. Hominem enim qui Deum videt, Iacob nomen significat.

IACOBVS, pen. prod. ἰακὸβ, ἰακὸβος. [Nomen proprium, quatuor syllabatum. Claud. Quid laceras versus dux Iacobe meos? Nomina enim propria apud Hebræos (sicut P. iohannis flores) in fine acutum accentum habent quæ more Latino declinata, eundem retinent, & penultima productæ vt Adam Adamus Ioseph Iosephus.]

IADRA, ἰαδρα, neut. gener. Fluuius est Illyrici, in Adriaticum mare defluens, iuxta quem oppidum est Iadera. [GERMAN. Ein flus auß der wintischen mar/ bey der stadt Zara & Lu. lib. 4. Et tepidum in molley Zephyros excurrit Iader.]

IADERA quæ & Iader, neutro genere ἰαδρα Ptolem. Vrbs est Illyrici, nõ procul ab Apollonia & Salona. Pomp. lib. 2. Iaderæ meminit & Plin. in descriptione Liburnie. Vulgo Zara.

IÆTIA, ἰαία, Vrbs Siciliæ Steph.

IACHNEVE, ἰαχνεύη, Populi Lybie.

IACHNUS, Vide supra Ascalaphus.

IALYSOS, ἰαλυσος, Oppidum in Insula Rhodo, cuius meminit Plin. lib. 15. c. 31. Et Pomp. lib. 2. In Rhodo, inquit, res quondam vrbes erant Lindos, Camiros, Ialysos autem hæc ipsa est quæ Telchinas olim aluit, his qui in Creta florere, cognomines, maleficum genus hominum & prestigijs infame. [De Ialysi imagine Gell. c. 31. lib. 15.]

Iam, aduerbium temporis. Quod pene est, idem quod nunc, illico. ἰαμ, ἰαμ. GALLIC. Desia maintenant à ceste heure. ITAL. Già, homai, ora. GERMANICE. Jetzt/ jetztung/ bald. HISP. Ya. ANG. Now, enen now. [Terent. in Adelph. Tace, egomet conueniam iam ipsum. Idem in Eunuch. Nam aut iam reuertere, aut mox nõcui te adigent horum insomnia. [Plaut. sc. 4. a. 1. Iam reuertat. Diu est iam istuc mihi. Idem Men. sc. 5. a. 5. Iam hic erunt Mox: Iam illic faxo cris. Idem puen. sc. 5. a. 1. Vr us item iam heri constitueram (Gallicè des hier.) brdem sc. 2. a. 1. Iam hic ero. Ibid. a. 1. Iam hos multos dies gestas tabellas. [Quid iam? id est, Cur ita? bis apud Plaut. sc. 7. a. 4.] [Interdum hoc

coloribus tranfluentes, alias vitreae, alias crystallinae, alias aspididae. Iaspis, Iaspidis gemmae species, maculis quibusdam humano vngui non dissimilibus variegata: vnde & onychi puncta dicitur. Vide Plin. lib. 37. c. 9.

IASVS, siue Iassus, iasus. Insula Cariae, continenti adiacens, cuius incolae quod regionem habeant sterilem, ex piscatu potissimum victum quaerunt. GERMANIC. Ein vnfruchtbar Inset nahe bey Caria gete gen. Hinc proximus sinus, Iassus cognominatus est. Ex Iaso orti sunt Chærus poeta, & Diodorus dialecticus, cognomento Chronus.

IATHRIPPA, iathripa. Vrbs Arabie prope Egram. Steph. IATHIVM, iathivon, Meldensium ciuitas est apud Psol. lib. 2. c. 8. Fortè quæ hodie vocatur Meaux.

IATROS, iatros. GALLIC. Medecin. ITA. & HIS P. Medico. GER. Ein arzt. ANGLIC. A physician. Latine medicus. Vnde Archiatros princeps medicorum: quo nomine dictus est Æsculapius, tanquam præles deusque medicorum. Plin. lib. 29. c. 1.

IATRĀLEPTES, vel Iatrālepta, iatrāleptis. Medicus vnguentarius, qui vnguentis & perfrictionibus curat. Celsus lib. 1. c. 1. Sanus homo, qui & bene valet, & suæ spontis est, nullis obligare se legibus debet, ac neque medico, neque iatrālepta egere.

IATRĀLEPTICĒ, iatrāleptikē. Medicinæ genus, quæ vnguentis & perfrictionibus curat, quasi medicina vnguentaria: iatrāleptikē enim medicina, iatrāleptikē vnctor dicitur.

IAXA, Hispaniæ ciuitas Ptolem.

IAXAMATAE, iaxamatai. Populi circa Mæotim (inquit Stephanus) quos Ephorus appellat Sauromatas. Valer. Flac. Mellis honos Torinos dicit, siue mûlctra Satarchen, Iaxamatas venatus alit. De his Ammian. lib. 4. Circa hæc stagna gentes sermonum institutionumque varietate dispersas Iaxamatae Mæotæ cum Gelonis Agathyrsi.

IAXARTES, iaxartes. Fluuius Scythiæ est, eorum, qui Caspium mare in fluunt, longe maximus. Quem Alexander falso credidit Tanaim esse. Nam esse diuersum Iaxartem à Tanai aliorum postea navigationibus compertum est. Oritur apud Sacas (ut ait Ptol.) in Septentrionem fluens.

IAXTES, Fluuius, quem eodem cum superiore in tractu quidam locant: cuius meminit Claudianus, Sic nobis Scythicus famuletur Iaxtes.

IAZYGES, Metanastæ, iazyges. GERMANIC. Eibenburger. Populi in Europa, qui ab Oriente habent Daciã, ab occasu & Austro Germaniæ partem à Septentrione Sarmatiam. Hodie (si quis in re tam vetusta coniecturæ locus est) creduntur populi inhabitantes eam regionem, quam Septem castra vocamus Germanicè Eibenburgen, quæ regio partim ab Hungaris, partim à Valachis colitur. Ptol. lib. 3. c. 23. [Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Iazygea (milyllabum) & Colchi.]

I ante E

I.B. In notis antiquorum. In breui.

IBAEI, iabei, qui & Ibeni, Populi Celticæ, Sunt etiam Ibeni, alias Iaconitæ dicti Steph.

IBERNIA. Vid. HIBERNIA.

IBERVVS, penultima producta. IBERVS. GER. Ein stuf Hispaniel sey Ebro. Fluuius Hispaniæ, qui apud Cantabros oriens, per xl. passuum millia fuit, & in mare Balearicum euoluitur. Dicitur (ut Eustathius ait) à Rege eiusdem nominis. Luc. lib. 4. Qui præstat terris, aufert tibi nomen Iberus. IBERVS etiam piscis, Scopulobrus. Horatius lib. 2.

His mistum ius est oleo, quod prima Venafri Prefsit cella garo, de succis piscis Iberi.

IBERIA, iberia, Arragon. Primum appellata Hispaniæ regio, vtrinque Ibero fluuiio proxima, quam postea Celtæ Gallorum populi, relicti sedibus suis habitauere. GERMANIC. Ein landschafft in Hispanien sey Arragon. Vnde composito ex vtraque gente nomine, Celtiberi appellati sunt: & regio Celtiberia. Postea tamen vniuersa Hispania, Iberia dicta est: & Hispani ipsi, Iberi, siue Iberes, IBERVS. Virgilius 3. Georg. Aut impacatos à tergo horrebis Iberos. Lucan. Occurrat Iberibus alter.

Est & alia regio hoc nomine iuxta Pontum, inter Colchida & Armeniam venenorum ferax, quæ Caucasii montibus circumdatur: cuius similiter populi Iberi & Iberes dicti sunt, à quibus (ut Varro scribit) profecti dicuntur, qui in Hispania habitauerunt: & ab illis Hispania, Iberia: & fluuius Hispaniæ, Iberus dictus est, & hinc adiectiuum.

IBERVVS, rum. Virgil. lib. 9. Pictus acu chlamydem, & ferrugine clarus Ibera. Dionysius contra aliorum sententiam tradit Iberos populos à Pyrenæis montibus profectos, in Asia sedes posuisse. Vnde ea pars Asiæ Iberia nuncupatur. IBERIACVS. Aliud adiectiuum. ut Terræ Iberiacæ, apud Sil. lib. 13.

IBERICA, herba, spartum dicebatur antiquis. Quintil. lib. 8. cap. 2. Ut ille qui in actione Ibericas herbas, se solo nequicquam intelligente, dicebat, nisi irridens hanc vanitatem Cassius Severus spartum eum dicere velle indicasset. [Gell. c. 16. lib. 7. Iberica glans optima.]

IBERIS, idis, iberis. Herba eadem cum lepidio syluestri: de qua vide Plin. lib. 25. c. 8.

Ibi, aduerbium loci. Significat in eo loco: quo propriè vimur in demonstlando. IBI. GALLIC. Là, en ce lieu là. ITALIC. In quel luogo, là. GERMANIC. Daseibst. HIS. Ayò alli do algo esta. ANGLIC. In that place, there. Ibi eodem vero relatiuum est, idem significans, quod in eodem loco, ut Cicero pro Domo sua, Ibi enim postis est, vbi templi aditus est. Idem in Epist. Nemo est quin vbiuis, quàm ibi vbi est, esse malit. Plinius Mosell. sc. 2. a. 1. Ibi sumptus sumptui non sunt. Idem Men. sc. 1. a. 5. Hic natus est ibi. Ibi. sc. 2. a. 5. Amat meretricem, atq; ibi potat. Plaut. Curc. sc. 1. a. 4. In Tusco vico, Ibi sunt qui se venditant. Item, Ibi sunt qui dant & accipiunt scenus. Ibi eodem, & Gellius Plaut. Curc. sc. 2. a. 5. Tum ibi me nescio quis arripit. Accipitur aliquando pro aduerbio temporis, idemque valet quod tunc. Terent. in Eu-

nuc. Inuitat tristis: manserit ibi illa cum illo sermonem occipit. [Pro tum Plaut. Amph. perduelles penetrant se in fugam, Ibi nostris animus additus est. Idem ibidem, Ibi me in clamat Alcmena. Pl. Curc. sc. 3. a. 2. Ibi me interrogat. Idem ibidem sc. 2. a. 5. Spectacula ibi ruunt. Plaut. Aut. sc. 4. a. 1. Vbi manum iniicit ibi onerat aliquam Zamiam, (i. cum, tum.) Ibi eodem, Plaut. pseud. sc. 1. a. 4. Ibi eodem vna aderit, mulier, Plaut. Men. sc. 4. a. 2. Vbi hunc hominem nouisti? Ibi eodem, vbi ille me Idem Mosell. sc. 2. a. 2. Defodit hospitem hic ibidem in ædidus. [Ab ibi sunt composita, inibi, & alibi, seu alicubi, & ibidem: quæ suâ locis explicantur.]

IBICĒS, Capræ syluestres sunt pernicitatis mirandæ. Plin. lib. 8. cap. 53. Sunt capræ, sunt rupicapræ, sunt ibices pernicitatis mirandæ, quam onerato capite, vastis cornibus, gladiatorumque vaginis in hac se librant, ut tormento aliquo rotari an petras, potissimum è monte aliquo in alium transilire quærentes, atque reculsi pernicis, quæ libuerit, exultant.

IBIDEM, penultima producta. In eodem loco. IBI. GAL. En ce mesme lieu, là mesme. ITA. In quello istesso luogo. GERMANIC. Eben daseibst. HIS P. Enel mesmo lugar. ANGLIC. In that same place. Virg. 1. Aeneid. ter fluctus ibidem Torquet agens circum. Cicero pro Quinsio. Quod ibi rectè custodire poterunt, id ibidem custodiant.

IBYLLA, ibylla. Vrbs Tarsesiæ, ciues Ibyllini, apud quos auri & argenti metalla sunt. Steph.

IBVS, ibis. Auis soli Ægypto peculiaris, quæ serpentibus vescitur. Hæc duplex esse fertur: altera nigra tota est, altera ciconiæ non absimilis, diuersa tamen à ciconia Cic. lib. 2. de Natur. deor. Ibes maximam vim serpentium conficiunt, quum sint aues excellæ, rigidis cruribus, corneo proceroque rostro: auertunt pestem ab Ægypto, quum volucres angues ex vastitate Lybiæ vento Africo inuectas interficiunt atque consumunt: ex quo fit ut illæ viuæ nec morsu noceant, nec odore mortuæ. Hæc ille. Traditur autem ibis clysteris vsu prima monstrasse, quod consuetudinem habeat se purgandi, rostri aduincitate eam perluens partem, qua ciborum onera redduntur. Auctor Pl. lib. 8. c. 47.

[Ibus, pro ius, ab Is, ea, id: Plaut. Curc. sc. 2. a. 4. parissimi estis ibus: [alias iibus] Idem in Mill. sc. 1. a. 1. Ibus dinumerem stipendium.]

IBYCVS, penultima correpta, ibycus, Nomen poetæ lyrici Rhagini, apud Græcos præclari, sed tamen omni libidinis genere effeminatissimi, à quo genus metri dictum est Ibycum, sicut alterum ab Alcæo Alcaicum. Ibyci equus, ibycus, in quo prouerbium abuisse videtur de iis qui nolentes præter ætatem ac vires ad periculosum negotium adigerentur. Nam (ut refert Plato in Parmenide) Ibyco equus erat iam annosus, athleta multis certaminibus detritus. Is quum ad certamen currui iungeretur, extimuit, videlicet expertus eiusmodi ludorum aleam ridente populo, Ibycus surgens, Equus, inquit, domino similis est: nam & ipse iam senex ad amandum compellor.

I ante C

I.C. In notis antiquorum Iuxta catulum, vel intra circum, vel Iulius Cæsar, vel Iurisconsultus. I.C.E.V. Iusta causa esse videtur. I.C.L. Intra clium.

ICADIVS, iCADIVS, Prædo insignis, Cicero de Fato, Ne Icadij quidem prædonis video farum vllum: nihil eum scribit ei prædictum. Quid mirum igitur, ex spelunca saxum in curâ eius incidisse? Puto enim si Icadus tum in spelunca non fuisset, saxum tamen illud casurum fuisse.

ICADISTAE, iCADISTAE, cognominati sunt Epicuræ sectæ Philosophi, quod tunc iCADISTAE, hoc est, viceßinum quæque lunæ diem, quo natus est Epicurus, celebrarent, imagines eius per cubicula circumferentes. Vide Athenæum Dipnosophistarum lib. 7.

ICARIÛS, siue ICAROS, iCAROS, Ptolemæo, iuxta Stephano. GERMANIC. Eine auf den Dingen weit liggenden Inseln in Negischen meer. Insula est, inter Samum & Myconum sita, vna Cycladum: à quo vicinum mare Icarium appellatur, non (ut Poetæ fabulantur) ab Icaro Dædali filio. Eadem & Dolche & Macris, & Ichthyoëtia aliquando fuit appellata. Auctor Plinius lib. 4. cap. 12. In hac insula fuit insigne Dianæ templum Tauropolium appellatum: cuius meminisse Strab. lib. 14. Vulgo Nicaria.

ICARIÛS, iCARIVS, Pater Penelopes. Ouidius Epist. 1. Me pater Icarus viduo discedere lecto Cogit, & immensas increpat aequæ moras. [Ouid. Eleg. 2. lib. 5. Trist. Icaris numerum dicere coner aquæ.]

ICARIS, iCARIS, Patronymicum femininum, quod Poetæ accipiunt pro Penelope Icaris filia. Ouid. in Ibin. Et velut Icaridis famulæ perire, proci que.

ICARIOTIS, idis, Ouid. 3. de Ponto, Morte nihil opus est, nihil Icarotide tela.

ICARÛS, iCAROS, penultima correpta. Oebali Iaconum regis filius fuit, pater Erigones, qui quum acceptum à Libero patre vinum rusticis distribuisset, illique ex nimio potu ebrii facti essent, arbitantes sibi toxicum esse datum, Icarum interfecerunt. Quod vbi Erigone cognouit, doloris impatientia laqueo vitam finiuit: quæ deorum miseratione in caelum translata, signum efficit virginis. Tibullus lib. 4. ad Messalam, etiam Phœbo gratissima dona Ceres tulit, & cunctis Baccho incundior hospes Icarus, ut puro testantur sydera caelo. Item Propertius lib. 2. Icare Cecropis merito iugulare colonis. Icarus, ICAPO. GERMANIC. Der son Dædatt wetter als er mit seinen vater auf Creta hat sitzen vollen/ins meer gefallen und ertrunden ist / darumb das er den fug zu hoch genommen hat. Dædali filius fuit, qui vna cum patre è Creta fugiens, fretus alarum fiducia, quum vltra patris iussa altius euolasset, solisque ardore cera, quæ pennæ continebantur, liquefacta esset, ita ut ab aliis deflueret, decidit in mare, quod est inter Samum & Myconum, quod ad eius nomine Icarium dictum esse fabulantur Poetæ. Ouid. 3. Tristium. Icarus Icaris nomine esse aquas. Constat enim verè, ut diximus suo loco, Icarium mare nomen accepisse

ANG. *A breast fast.* } *Plaut. Truculent.* non nouisti, obsecro, Qui illic apud me erat, huius pater: usque ad ientaculum Iussit ali. [*Plaut. Curc. sc. 1. a. 1.* Veneri uouiam ientaculo. *Plaut. Curc. sc. 1. a. 1.* Quid ante pones Veneri à ientaculo?] *Sueton. in Vitel.* Epulas trifariam semper, interdum quadrifariam dispartiebat in ientacula, & prandia, & cœnas, comestationesque. *Martialis in Distichis.*

Surgite, iam vendit pueri ientacula pistor:

Cristaræque sonant vndique lucis aues.

Iento, ientas, Ientaculum fumo. } *ἀπαρκουσι.* GALLIC. Desieuer. ITA. *Far collatione.* GERMANIC. Zu morgen essen. HISPANIC. *Almazar de mañana.* ANGLIC. *To break fast.* } *V arro Marcipore, ut citat Nonius,* Ut eat, ac Rempublicam administret, & quod pulli ientent. *Afranius, Dum exeo domum, ientare nulla inuitat. V sus est eo verbo Sues, in Vitellio.*

IENVSVS, *ἰένους*, Oppidum in ora Syriæ, tridui itinere à Casio monte distans. *Herod. lib. 2.*

Ieranympa, ab imperu sic dicta, *ἰερά* enim impetum facio significat.

IERNNA *ἰέρνα*, Artabrorum fluuius in Hispania, apud *Mela lib. 3. Strab.* Iernam Artabrorum montem esse tradit: a quo uirifimile est eiusdem nominis amnem profuere.

IES, ietis, ciuitas est Achaïæ, in promontorio eiusdem nominis, iuxta quod Alpheus amnis præterfluens, sex milibus passuum nauigaret. *Tortellius.*

IESVS, } *ἰεσὺ* *ἰεσὺδ*, *ἰεσὺδ*. } Apud Græcos & Latinos dictio est trisyllaba. Hebræorum lingua feruatorem significat.

IETRVVS, *ἰετρὺς* fluuius, ex Rhodope profluens. *Autor Plin. lib. 4. capite 26.*

I ante G

ἰγ *ἰγνῖρ*, Collectiua vel rationalis coniunctio est, ex præcedentibus conclusionem inferens, adhibeturque (ut inquit Valla) breuioribus conclusionibus. } *ἰγνῖρ* *ἰαχῆν ἰγνῖρ* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν*. GAL. *Donc, donques.* ITA. *si dunque, dunque.* GERMANIC. *Darumb/derhaiben.* HISP. *Asique.* ANG. *Therefore.* } *Cic. pro Ligario,* Habes igitur Tubero, quod accusatori maxime optandum, contententem reum. [*Plaut. Most. sc. 1. a. 2.* Miserum est. Quid est igitur? *Idem Men. sc. 7. a. 5.* Siccine igitur abire liberum. *Plaut. Amph. sc. 2. a. 1.* Igitur tum demum omnes scient quæ facta. *Idem in Asin. sc. 2. a. 2.* Tum tu igitur es diues factus. *Idem Mostell. sc. 3. a. 1.* Tum tu igitur cedo purpurisum. *Plaut. Curc. sc. 1. a. 2.* Tum tu igitur morbus agitat hepaticus.] ¶ Ponitur interdum proinde, siue postea. *Terent. in Eunuch.* Quid igitur faciam? *Cic. Acad.* Quid ergo esset id visum credo, quale igitur visum? *Plaut. in Amph.* Sin aliter fient animati, neque dent quæ petant: Sese igitur summa vi, uirisque eorum oppidum expugnassere. [*Plaut. Asin. sc. 1. a. 1.* Tum igitur cura quidlibet. (id deinceps.) *Ibid. sc. 3. a. 3.* Tum tu igitur loquere quidlibet. ¶ Pro ideo *Plaut. Asin. sc. 1. a. 2.* Igitur inueniendo argento ut fingeres fallaciam.]

IGNAUS, V IDEIGNORO.

IGNAUS, a, ab ignauus fit: Inertia, formido, timiditas, fortitudo. } *ἰγνῖρ* *ἰαχῆν ἰγνῖρ* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν*. GAL. *Couardie, lâcheté, paresse.* ITA. *Paura pigritia, ad apocagino.* GERMANIC. *Bautheit/vnfruchtbarkeit/forchtisame/hagheit.* HISP. *Negligencia à pereza.* ANG. *Slouth, slugishness, cowardiness.* } [*Plaut. Most. sc. 2. a. 1.* Venit ignauia; Ea mihi tempestas fuit. *Plaut. Men. sc. 6. a. 5.* Verbera compedes, molæ, hæc funt pretia ignauia.] *Sallust. in Caill.* Scitis quidem milites, fœcordia, ac ignauia Lentuli quantam sibi nobisque cladem atulerit. *Cic. in Lælio,* Ut aliqua cura res sibi contrarias aspernetur, atque oderit, ut bonitas malitiam, temperantia libidinem, ignauiam fortitudo. *Idem,* ignauiam pusilli & abiecti animi vitium esse ostendit, ad *Cæcium sc. ibens.* Etenim memini in hoc genere gloriarum solitum esse familiarem nostrum Hortensium, quod nunquam bello ciuili in se fuisse: hoc nostra laus erit illustrior, quod illi tribuebatur ignauia, de nobis id exultari non posse ait. *Idem.* Quid autem sit fortitudo. *Idem in lib. 4.* Illa non est fortitudo, inquit, led temeritas: propterea quod fortitudo contemptio est laboris & periculi cum ratione uulnatis & compensatione cominodum. Temeritas est cum inconsiderata dolorum perfectione gladiatoria periculorum suscipio.

IGNAUITAS, Ignauia. *Iustinus Hysto. lib. 43.* Namque Focenses ex ignauitate ac macie terræ eo acti: stidiosis mare quam terras exercuerunt.

IGNAUIVS, Iners, focios, remissus, timidus, fortis, industrius. } *ἰγνῖρ* *ἰαχῆν ἰγνῖρ* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν*. GAL. *Couard, lâche, paresseux, faitneant.* ITA. *Couardo, apoco, uille de cuore.* GERMANIC. *Baut/vnfruchtig/forchtisam/hag.* HISP. *Co a negligante à perezoja.* ANG. *Slouthfull, a coward, a fearfull dastard.* } *Virg. 4. Georg.* ignauum fucos pecus à præsepibus arcent, hoc est, inutile, & nullius artis. *Cic. 1. Tuscul.* Ut enim fit in prælio, ut ignauus miles ac timidus, simul ac uiderit hostem, abiectio scuto fugiat. *Lin. 5. ab Vrbe.* Quum concione aduocata terrorem increparet ac fugam, fucos esse ab ignauissimo & fugacissimo hoste. [*Gell. c. 4. li. 17.* Ignauissimi poetæ.] Differt hoc tamen, quantum intelligo, inter gnauum & industrium, quod gnauus proprie fit is, qui ad subeunda pericula, ac labores tolerandos, sapiens & fortis est: industrius qui ingenio quum multum valeat, ut artifex bonus, aliquid struere & negotiari, non orari studet. *Cic. pro Pomp.* Deinde cæteris ex ordinibus homines gnaui & industrii, partim in Asia negotiantur, quibus absentibus vos consulere debetis, partim suas & suorum in prouincia pecunias, magnas collatas habent. *Sallust. in Caill.* Compertum ego habeo, milites, uerba uirtutem non addere, neque ex ignauo strenuum, nec fortem ex timido oratione Imperatoris fieri. [*Oui. 6. Fast.* Nunc inopes victas ignauaque fata timentes (id est famem) *Plautus psend. sc. 2. a. 1.* Ignauum male habiti & male conciliati. *Gell. c. 23. li. 2.* Ignaua uerba & ingrata (Cœcili) præ Menandro. *Vellius.* Ignauum stipendium conferunt Gallia. *Plaut. Capt. sc. 2. a. 2.* Captus est filius tuus. *H. Ita. C.* Non igitur nos soli ignaui fuimus. *Gell. c. 8. lib. 13.* Ho-

mines ignaua opera & Philosophia sententia. *Gell. c. 24. lib. 13.* Ignaua & frigida repetitio. *Ouid. Eleg. 6. lib. 1. Trist.* Et non ignaua legentem oria delester.]

¶ Componitur ignauus ex in & gnauus: siue ex in, & nauus, ablato g. *Vide Gnauus.*

IGNAUE, siue Ignauiter, aduerbium, Lentè, & segniter, sine industria. } *ἰαχῆν* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν*. GAL. *Couardement, lâchement, paresseusement.* ITA. *Pigramente, leniamente.* GERMANIC. *Sanftschlæbertich/one ernst.* HISP. *Perezosamente.* ANG. *Slouthfullie, cowardlie.* } *Cic. 2. Tuscul.* Sed hoc quidem in dolore maxime est prouidendum, nequid abiectè, nequid timide, nequid ignauè, nequid feruuliter, muliebritèrve faciamus. *Hercius ad Ciceronem,* Rute iam redierint, queris? An ego, quum omnes caleant, ignauiter aliquid faciam.

IGNAUIT, teste *Nonio.* antiqui dixerunt pro ignauum fecit. *Afranius Aeneadis 10. ut citatur à Nonio.* In parte inferiori hic multiplicabitur caput fœtoris: sed sæpe ignauit fortem in spe expectatio. Verbum est omnino obsoletum.

IGNIS, ignis, Ab in priuatio, & gignendo dicitur, quod in eo nihil nascatur. [*Isidor. lib. 19. At contra V arro lib. 4. de Ling. Lat.* quod inde gignentur omnia.] } *UN* *esch. wip.* GAL. *Feu.* ITA. *Fuoco.* GERMANIC. *Feur.* HISP. *Huego.* ANG. *Fire.* } *Virg. 4. Georg.* Aluat ut clausis rapidus fornacibus ignis. *Cæsar 3. bell. Ciuius,* Suosque omnes castris contigit, ignisque fieri prohibuit, quod occultior esset eius aduentus. *Cic. 3. Verrina.* Cædere in auan saxis, inflare ferro, ligna & fœrmenta circumdare, ignem subiicere cœperunt. [*Tibull. lib. 4.* Lætiore eluxit stultos super ignis aceros. *Senec. c. 10. de Consol. ad Mari.* Ignibus peruret corpora vel in pœnam admotis (in tormentis sup) vel in inferis (sup. in rogo.) *Ouid. Eleg. 6. lib. 1. Trist.* Ipse mea posui mœstus in igne mami. *Ouid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.* Cum tamen hic, esse in minimoque accenderet igne. *Item Metaphor. de exilio; Ouid. Eleg. 8. lib. 4. Trist.* Nil rapido firmius igne Iouis. *Ibi. Ele. 3.* sum fœuis Iouis ignibus ictus. *Idem Eleg. 5. lib. 3.* Auius es igne Iouis percussum tangere corpus. *Item lib. 5. Fast.* Magno torret in igne bouem. *Ouid. Eleg. 3. lib. 4. Trist.* Compescuit ignibus ignes Iuppiter. *Suet. in Calig. c. 27.* Igne cremare. *Pl. Capt. sc. 1. a. 4.* Iube ignem ingentem fieri. *Idem Aulul. sc. 2. a. 1.* Quid si quispiam ignem querat. E. Extingui uolo. Nam si ignis uiuet, tu extinguere extempulò. ¶ Ignem esse in medio Mundi, & de eius præstantia, *Plus. in Num.* Sacrificiis adhibebatur, *ibid.* ¶ Per metaphoram accipitur pro amore. *Virg. 4. Aeneid.* Vulnus alit uenis, & cæco carpitur igni. *Virg. 3. Eclog.* pro exoletis, & quem quis amat vehementius. At mihi sese vltro offert meus ignis Amyntas. *Terent. in Eunucho,* Accede ad ignem hunc, & calesces plus satis. [*Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.* Phillidis hic idem teneræ que Amarylidis lignes lusc. *ibid.* Tempore deficiat tragicos si persequar ignes. *Idem Eleg. 7. lib. 3. Trist.* Si permanent ignes tibi pectoris idem. *Et Eleg. ult. lib. 4.* Sæpe sitos solitus recitare Propertius ignes. *Et apud Quintil.* Si nostrum ignem iudex conceperit. (id est affectus.)

¶ Ignis sacer, quis dicatur, explicat *Celsus lib. 5.* his uerbis, Sacer quoque ignis malis uiceribus annumerari debet. } *ANG. S. Johnes fire.* ¶ Eius duæ species sunt: alterum est subrubiculum, aut mistum robore, atque pallore, exasperatumque per pustulas continuas, quarum nulla altera maior est, in his semper ferè pus, & sæpe rubor cum calore est. Fir maxime in pectore aut lateribus, aut eminentibus partibus, præcipueque in plantis. Alterum autem in summæ cutis exulceratione, sed sine altitudine, latum, subliuidum, & c. *Seruius in illud Virg. 3. Georg.* Contra istos artus facer ignis edebat. Sacer, inquit, ignis est, quem Græci *ἰγνῖρ* appellant. Quod tamen manifestè falsum est. Nam *ἰγνῖρ* uocatur, ut inter medicos omnes conuenit, idem est morbus cum epilepsia, siue morbo comitiali, quem & Latini morbum sacrum appellant. Rectius quidem sentit *Menardus,* ignem sacrum à Latinis appellari, quod erysipelas dicunt Græci. *Plin. lib. 26. cap. 1.* Ignis sacri multa auster esse genera, inter quæ periculosissimum est, quod Græcè zoster uocatur hominem medium ambiens, & si cinxerit, enecâs. ¶ Ignis ad torrem ueniens, *πῦρ ἐπὶ τῷ δαυρῷ ἰ. τῷ.* De negotio quod rapit facileque conficitur, quasi quum vltro ignis ad torrem transuolat. *Diogenianus.* ¶ Ignem dissecare, *πῦρ ἐξαιρεῖν*, est sterilem operam fumere. ¶ Igni ferroque minari dicuntur, qui extremas denuntiant inimicitias, quod uerbum & hodie trisissimum est. *Cic. Philippica 13.* ¶ Ignem igni ne addas, *Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ*, id est, Ne incendium incendio addas *Plato.* * Subiicere ignem, Id est inuidia materiam suggerere, *Cic. pro Rabirio,* Et quanquam tum propter multorum delicta, etiam ad innocentem periculum tempus illud exarserat, tamen quum odium non restingueretis, huic ordini ignem nouum subiici non siuistis. *Budeus.*

IGNICVLVS, culi, Proprie diminutiuum est ab ignis. } *ἰγνῖρ* *ἰαχῆν ἰγνῖρ* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν*. GAL. *Perit feu, estincelle de feu.* ITA. *Picciol fuoco, picciolissimo.* GERMANIC. *Feurtinl Feurtin.* HISP. *Poquello huego.* ANG. *A little fire.* } *Iuuenal. Saty. 3.* Igniculum bruxæ si tempore possas. ¶ Per metaphoram accipitur pro incitamento, quodam, quo accenditur ad capeffendam uirtutem. *Cic. 3. Tuscul.* Nunc paruulos nobis dedit igniculos, quos celeriter malis moribus, opinionibusque deprauatis sic restinguimus, ut nequam naturæ lumen appareat. Ingenij igniculi. *Quint. li. 6. in Proa.* Desiderij igniculus. *Cic. ad Treb. lib. 15. Epist.* Virilis igniculus, *idem li. 15. ad Attic.* [*Quint.* Quædam exigua animalia igniculi uidentur in tenebris.

IGNIVS, a, um, Quod est ex igne, siue quod ignis aut naturam, aut colorem habet. } *ἰγνῖρ* *ἰαχῆν ἰγνῖρ* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν*. GAL. *De feu.* ITALIC. *Di fuoco.* GE. *Feurtinl.* HISPAN. *Cosa soda de materia de huego.* ANG. *Offire.* } *Cicer. de Nat. deor.* Nam omne quod est calidum, & igneum, cietur, & agit motu suo. Ineus color, qui ignem imitatur. *Plin. lib. 8. cap. 38.* Arefcit uve in gemmas carbunculis similes, & igneo colore fulgentes. [*Ouid. 6. Fast.* Ignea cum pura veste nitebit humus.] Igneus feruar. *Idem li. 9. cap. 60.* Hunc tam igneum feruorem esse tradunt, ut omnia in mari contracta adurat.

IGNIVS, a, um, Nomen adiectiuum, ardens, candens. } *ἰγνῖρ* *ἰαχῆν ἰγνῖρ* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν* *ἰαχῆν*. GAL. *Ardent & embrasé.* ITALIC. *Affocato, infocato.*

carb. GERM. Stueck feurig. HISP. Cosa encendida de huego. ANG. Fire. vt. Ferrum ignitum.

¶ Aliquando id significat quod quadam ignis similitudinem refert, quodque calidè, igneque est natura. Sic Apuleius ignitam esse Martis stellam dixit.

¶ Ignitius vinum, hoc est, vehementius & generosius. Gellius lib. 17. cap. 8. Tum ego respondi coniectare me vinum idcirco minus coalescere, quod femina quaedam caloris in sese haberet, essetque natura ignitius.

ignesco, scis, scere, ab antiquo Igneo, gnes, Accendor, ignitus fio. { וּנְתָר } labat. { וּנְתָר } bahar. { וּנְתָר } GAL. Sembra scers' allumer. ITAL. Divenir di fuoco. GERM. Feurig werden. HISP. Encenderse. ANG. To be on fire, to waxe to fire, to burne. { פְּלִינִי } Plinius lib. 34. cap. 8. Idemque in vncias additis auri scrupulis lenis, prætenui pyropi bractea ignescit. Cicer. 2. de Natur. deor. Ex quo euenturum nostri purant id, de quo Panxum ad dubitare dicebant, vt ad extremum omnis mundus ignesceret. ¶ Per translationem accipitur pro excandescere, vel vehementer irasci. Virgil. 9. Aeneid. Haud aliter Rutulo muros, & castra tuenti, ignescunt ira & duris dolor ossibus ardet. Col. lib. 10. Antè amor ignescit menti, scruitque medullis.

ignitium, ri, Est quo ignis elicitur, constatque è silice, & ferro, quæ collisa ignem emittunt, vnde scintillæ decussæ, & in fomite, linteoque educto exceptæ flammam excitant. { πυρίον } πυρίον. GAL. Fufil, soit de bois ou autrement. ITAL. Focile, bastifucio. GERM. Ein feurigeng. HISP. Instrumento para hazir huego. ANG. A tinder boxe with an yron to strike fyre. ¶ Olim & ex lignis fiebat, mutuo attritu ignem concipientibus. Plin. lib. 16. c. 40. Calidæ motus, laurus, hedera, & omnes, è quibus igniaria fiunt. Exploratorum hoc vus in castris pastorumque reperit, quoniam ad excutiendum ignem non semper lapidis occasio est. Teritur ergo lignum ligno, ignemque concipit attritu, excipiente materia aridi fomitis.

ignifer, a, um, Ferens ignem. { πυρφόρος } GAL. Qui porte feu. ITAL. Che porta fuoco. GERM. Das feur bringt/angezundet. HISPANIC. Cosa que trae o tiene huego. ANG. That bringeth fyre. ¶ Aether ignifer. Lucret. lib. 5. Inde mare, inde aë, inde æther ignifer, ipse. Ouid. 2. Metam. Non tamen ignifero quisquam consistere in axe Me valer excepto. ¶ Ne ignifer quidem relictus est. { πυρφόρος } ἀέρος. Vbi significamus omnes ad vnum interuisse, adeo vt ne eidem sit parcurum, qui ignem præferat exercitui.

ignifluus, sua, fluum, { πυρβόλος } πυρβόλος. GAL. Qui iette feu. ITAL. Che cila fuoco. GE. Dadurch das feur flur flusst oder farr. HISP. Cosa que hecha de si huego. ANGLI. That casteth fyre. ¶ vt, Cauerna igniflua, apud Claudianum lib. 6. Panegy.

ignipes, pedis, Igneo pedes habens. { πυρπύς } GA. Qui porte le feu aux pieds. ITAL. Che ha piedi di fuoco. GERM. Das feurig iuse hat. HISPAN. Cosa que los pies de huego. ANG. That hath fyre feete. ¶ quod epitheton Solis equis tribuit Ouid. 2. Metam. Tunc sciet ignipedum vires expertus equorum Non meruisse necem qui non bene rexit illos. Martialis lib. 1. Ignipedes postet sine Colchide vincere tauros. Sic enim legunt nonnulli: quo tamen in loco legendum est, Aeripedes tauros rum diphthongo in prima syllaba. Loquitur enim Poeta de tauris illis Aetæ Colchorum regis, quos Poetæ fabulantur habuisse pedes æneos. Quod & ipsum indicat Ouid in Epist. Medæ ad Iasonem his versibus, Martis erat tauri, plus quam per cornua sæui, Quorum terribilis spiritus ignis erat: Aere pedes solidi, prætenaque naribus æra, Nigra per afflatus hæc quodque facta suos.

ignipotens, tis, penult. nominat. corr. Dicitur est Vulcanus, quod ignis potestatem habeat. { πυρδύς } Virg. 8. Aeneid. Illam inter sedes pallentem morte futura Fecerat ignipotens vndis & Iapyge ferris.

ignispicium, Ea forma dicebatur ab antiquis qua aruspicium. { πυρσπικιον } πυρσπικιον. GAL. Deuinement par le feu. ITAL. L'arte dello indouinare per fuoco. GERM. Ein warfagur so von des feurs brennen genommen wirt. HISP. Diminacio en huego. ANGL. Diminacion by fyre. ¶ Erat autem diuinationis genus, quod ab ignis inspectione lumbatur. Plin. lib. 8. c. 56. Aruspicium Delphus, ignispicia Amphiaræus, auspicia auium Tiresias Thebanus inuenit.

ignitabulum, Ignis receptaculum { πυρπίλον } πυρπίλον. * Exemplum extat apud Solinum cap. 18. Pyrtople etiam, quoniam & ignitabula ibi & ignis inuenta sunt.

igniuomus, penult. corr. Ignem vomens. { πυρβόλος } GALL. Qui vomit le feu ITAL. Che vomita il fuoco. GERM. Der feur aufwrefft oder aufpewer. HISP. Cosa que hecha de si huego. ANG. That vomiteth fyre. ¶ Laëtiæ, in Carm. de Resurrectione Christi. Alius igniuomum Solem cæli orbita ducit.

ignobilis, bile, Dicitur ignotus, incognitus, vilis & abiectus: X Nobilis, clarus, celebris, conspicuus. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Incognu, de bas estat & condition. ITAL. Ignobile, vile, incognito. GERM. Vnedei/ vnachtsam/ schicht/ steinfig. HISP. Cosa obscura y no conocida. ANG. Vnknochn of some birth of na affirmation, vnnoble. ¶ Virg. lib. 7. Solut vbi in syluis Italis ignobilis ænum Exigeret. Plaut. in pscud. [sc. 1. a. 2.] Peregrina facies videtur hominis Exigeret. Ignobilis, atque ignobilis. Cic. 1. Tusc. Quid Cyrenæum Theodorum philosophum non ignobilem; nonne iuramus? Virg. 1. Aeneid. Scruitque animis ignobile vulgus.

ignobilitas, tatis, Vilitas, humilitas, obscuritas, conditio, atque fortuna hominum infirmorum. X Nobilitas, dignitas, generis antiquitas. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Petiteite de nom, basse condition. ITAL. Ignobilita, humilita. GERM. Vnachtsame oder vnachtsart et schicht/ steinfig. HISP. A quel est de simiento. ANGL. Baseness of birth, vnnobless. ¶ Cicer. pro Rosc. Amer. Iam quos nemo propter ignobilitatem nominat, sexcenti sunt. Idem 5. Tuscul. Nunc igitur ignobilitas, etiam popularis offensio sapientem beatum esse prohibebit? Ignobilitas generis. Cic. pro Muren. Quamquam ego iam putabam Iudices, multis viris fortibus, ne ignobilitas generis obiceretur, meo labore esse perfectum. Ouid. 6. Metam. Res obscura quidem est ignobilitate viro rum, Mira tamen.

Ignominies, Qui laude & gloria carent, quasi sine nomine { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominies, Qui laude & gloria carent, quasi sine nomine. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶

ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnnauffahrt/ anberumpt. HISP. Sin loor/ sin nombre. ANG. Without name or estimation. ¶ ignominia, x, Nominis nota, interprete Nonio, infamia, de decus, contumelia, macula, probum. { נִכְלִי } נִכְלִי. GAL. Ignominia, de decus, contumelia, macula, probum. ITAL. Che non hanno laude/ gloria nome. GERM. Vnna

Nec illud possum, quod illi qui possunt solent. *Plaut. Milit. sc. 1. a. 2.*
 Illa illum contrā (amabat) *Plaut. Men. sc. 2. a. 4.* Quid ille quid? (sup.
 eget.) *Idem. Curc. sc. 3. a. 5.* Hic huius frater, hęc illius foror. *Idem. Au-
 lul. sc. 6. a. 4.* Eam inuenies meam illam esse oportere. *Plaut. Curc.
 sc. 1. a. 1.* Cum illa ad me exit. *Ouid. 13. Metam.* Pars & sua laudis in
 illo. Ille & ille, de Incertis siue ignotis. *Suet. in Cæs. cap. 41.* Com-
 mendo vobis illum & illum ut vestro suffragio suam dignitatem
 teneant. Interdum emphrasim habet, vique addit orationi,
 quod Græci expriment per articulum. *Terentius Andr.* Hic ille
 est. *Virgilius in principio 1. Aeneidos.* Ille ego qui quondam gracili
 modularatus aena Carmen. *[Ouid. Eleg. 5 lib. 4. Trist.]* Ille ego sum
 cuperes dicere posse palam. *[Ibid. Eleg. 10.]* Ille ego qui fueram. *Idem
 Senec.* Ille Cicero. (cum laude) *Et Ouid. Eleg. 4. lib. 5. Trist.* Illa dies
 hęc est. *Idem. 13. Metam.* Illa nocte mihi Troiæ victoria parra est.
Plaut. Milit. sc. 1. a. 2. Hic est ille lepidus senex. Ab illo, pro A se.
Cicer. pro Deiotaro. Quid retineat per te, meminit: non quid admittit
 neque enim se à te multatum esse arbitratur: sed quum existima-
 rit, neque tibi multa esse tribuenda, quæ minus assequi in altera par-
 te potuisses, ea sumens, ab illo non recusat. Ab illo, pro A se, *παρ
 αὐτοῦ Bud.* [Illic, *Plaut. Mil. sc. 3. a. 2.* Quis illæc est mulier. *Idem Men.
 sc. 2. a. 5.* Ne ego mulier misera quæ illæc audio. *[Ibid. Plaut. Pseud.
 sc. 5. a. 1.]* Ehem illuc est, patrem. *Idem. Men. sc. 2. a. 5.* Pro Iupiter! quid
 illuc est? *[Ibid. Plaut. Amphitr. Prolog.]* Illucce ædibus. *Idem
 in Asin. sc. 3. a. 1.* Non tu in illucce ædibus habitas?

Illud horæ, pro eo tempore. [sive pro illa hora.] *Suet. in Ner. c. 26.*
 Quare nunquam postea se publico illud horæ sine tribunis commi-
 sit, procul & occulte subsequentibus.

Illecebræ, arum, penultima correpta. Blanditiæ quibus capimur, &
 ad aliquam rem pellicimur. *[Sic ἀλλοτρία, ἰταρωταί.]* GALLIC. Alliche-
 mens, routes chofes qui attrayent & allichent. ITALIC. Carez-
 ze, cose che adescano. GERMAN. Anreizungen. HISPANIC. Alagos. ANG.
 Flickering inisfement, pleasant alluring. Vt mur autem hoc nomine
 tam in bonam partem quam in malam. *Cicero libro 6. de Repub.* Suis
 te oportet illecebris ipsa virtus trahat ad verum decus. *Idem pro Cæ-
 lio.* Erant apud illum illecebræ libidinum multæ. *Idem pro Sestio.*
 Nam si qui voluptatibus ducuntur, & se victorum illecebris, & cupi-
 ditatum lenociniis dederunt, missos faciant honores, &c. *[Pl. Men.
 sc. 4. a. 2.]* Illecebræ argentariæ, meretrices. Alias Elecebræ. *[Legitur
 etiam in singulari numero illecebra. Idem pro Milone, Quis ignorat
 maximam illecebram esse peccandi, impunitatis spem, [Plaut.
 Asin. sc. 2. a. 1.] Atque eccam illecebra exit. (i. meretrix.) Idem Men.
 sc. 2. a. 2.] Munditia illecebra est animo amantum.]*

Illecebrosus, a, um, Quod blandimentis hominem allicit. *[ἀλλοτρίως
 ἀλλοτρίως.]* GALLIC. Qui alliche fort attrayent. ITALIC. Chi
 accarezza, inescia & traha con lusinghe. GERMAN. Dost anreizung/anreizig.
 HISPANIC. Cosa llena de halagos. ANGLIC. That allureth by flickering.

Illecebrosus, aduerbium. *[ἀλλοτρίως.]* GALLIC. Allichemens. ITALIC. Con lusinghe.
 GERMAN. Anreizung. HISPANIC. Con halagos. ANG. By lusing and flickering.
Plaut. in Bacchid. Manum da & consequere p Aha minime. B. Quid
 na obsecro? Quia istoc illecebrosus fieri nihil potest.

Illecto Illectus Vide ILLECIPIO.

Illepidus, a, um, Inelegans, inconcinuus, insulsus, sordidus. *[ἀλλοτρίως
 ἀλλοτρίως.]* GALLIC. Maufade, qui n'a aucune grace en soy. ITALIC. Senza
 piacevolezza. GERMAN. Unschicklich/ungeschickt. HISPANIC. Cosa degraçada.
 ANGLIC. Vnpolished/witless. *Plaut. Bacchid.* Sine modo & mode-
 stia sum, sine bono iure atque honore: Incredibilis, impos animi, in-
 amabilis, illepidus viuo. *Cic. 3. Nat. deor.* Patentem habere aua-
 rum, illepidum, in liberos difficilem. Scortillum, non illepidum, nec
 inuenustum, *Casullus.*

Illepidus, aduerbium, Iniucundè, & infacere. *[ἀλλοτρίως.]* GALLIC. Maufade-
 ment, sans grace. ITALIC. Syriatamente, maluaggiamente. GERMAN. Unschick-
 lich. HISPANIC. Disgraciadamente. ANG. without delection or grace. *[Pli-
 nius in Præf. totius operis, Nec Plancus illepidè quum diceretur A-
 finius Pollio orationes in eum parere. &c. Horatius 2. Epistol. 1.]*
 non quia crasse Compositum illepidè putetur.

Illex, Vide ILLEXIO.

Illex, cum circumflexo aduerbium, Pro ibi vel illic. *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]*
 GALLIC. Là, en ce lieu-là. ITALIC. Ivi, in quel loco. GERMAN. Dort. HISPANIC. All
 donde algund esta. ANGLIC. In that place, there. *[Plaut. in prolog. Amphitr.]*
 Quæ illi ad legionem facta sunt, memorat pater. *Idem ibidem sc. 2. a.
 2.* Quis igitur nisi vos narrauit mihi illi ut fuerit prælium, (i. illic.)
Terentius in Adelph. Ego illi maximam partem festam vbi Donat. Er-
 rant qui putant illic esse pronomen, quum sit aduerbium loci: vti *Vir-
 gil. libro 2. Aen.* illi mea tristitia facta. Degeneremque Neoptolemum
 narrare memento. *Terentius in Heiyr.* Nam illi haud licebat, nisi
 præfinito loqui. *Idem in Phor.* Interea dum sedebamus illi, interue-
 nit adolescens quidam.

Illicitus, a, um, Purus, intactus, & incorruptus. *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]*
 GALLIC. Qui n'est point entamé ne corrompu, entier. ITALIC. Incorrotto,
 puro non guasto. GERMAN. Unberührt/unzerstört. HISPANIC. Cosa no toca-
 da ni corrupta. ANG. Vntouched, unasted, whole, uncorrupted. Est au-
 tem nomen, non participium: quippe quum nullum extet verbum, à
 quo deducatur. *Lusius 3. ab V. be.* Illicitum imperium. *Plinius libro
 17. cap. 17.* Vt illicito cortice, atque vt lectura inferior ponatur. Illicitum
 rubor hominis. *Cicero libro 12. cap. 1. & lib. 3. cap. 10.* Ex proximo
 tertæ integro illicito quæ succo aluntur. *[Velleius:]* Illicitam magni-
 tudinem deferre ad inferos.]

Illicitus, le, Purus, avarus, sordidus. *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]* GALLIC. Qui
 n'est point liberal, vilain chiche. ITALIC. Non liberalo, non corsefe. GERMAN.
 Unfrey odre/unfreygäbig/tunbig. HISPANIC. No liberalino cortez. ANG. Ni-
 gari, dishonest, uncorrupt. *Cicero. Ateumio libro 13.* Non te in me il-
 liberalem, sed me in te negligentem putabit. Interdum illiberale
 dicitur quod contrā fit, ac liberum & ingenuum hominem decet.
 Illiberale facinus libero homine indignum. *Terentius in Adelph.* ex il-
 lane familia Tam illiberale facinus esse ortum? locus illiberale. *Cic.
 2. Offi.* Duplex omnino est iocandi genus: vnum illiberale, petulans,

flagitiosum, obscenum.
 illiberale, tatis, Parsimonia, avaritia, sordes. Liberalitas & munifi-
 centia. *[ἀλλοτρίως.]* GALLIC. Villenie, chicheté. ITALIC. Villania, tenacità stre-
 zza. GERMAN. Unfreygäbigkeit/bundigeit/Katgkeit. HISPANIC. Aquella crianza
 non liberal. ANGLIC. Dishonesty, nigaraship. *[Cic. 2. Offi.]* Habenda est au-
 tem ratio rei familiaris, quam quidem delapsi finire flagitiosum est,
 sed ita vt liberalitatis avaritiæque absit suspicio.

Illyberaliter, Non liberaliter, iniuste, inelementer, atque aliter, ac ho-
 minem liberum decet. *[ἀλλοτρίως.]* GALLIC. Villanement, chichement. ITALIC. Dishonestamente, villanamente, non da gentibus mo. GERMAN.
 Unfrey/unbillig/et vnnd ungezimmiget weifs. HISPANIC. No liberalmente.
 ANGLIC. Nigardlie, dishonestie. Illyberaliter apud veteres dicebatur
 factum (inquit Donatus) si quis excessisset omne genus maleficij.
Terentius in Adelph. factum à vobis duriter, Immisericorditerque, at-
 que etiam si est, pater. Dicendum magis, aperte, illyberaliter. *Idem in
 Phorm.* Nam ni ita eum existimasset, nunquam tam graueis Ob
 hanc inimicitias caperem in nostram familiam, Quam is asperna-
 tur nunc tam illyberaliter.

Illyberis, is, Græcis ἀλλοτρίως. Carens liberis. *Terullianus libro 4. aduersus
 Marcionem,* quam si frater illyberis decessisset, vt à fratre ipsius & ex
 costa ipsius suppararetur semen illi.

Illyberis, in, Oppidum in finibus Galliæ Narbonensis, iuxta
 Pyrenæos montes, non procul à Ruscinone, eiusdem nominis flu-
 uio irrigatum, teste *Sirabon. lib. 4. Plin.* in descriptione Galliæ Nar-
 bonensis Illyberim fuz ætate exiguum oppidulum fuisse indicat, &
 (vt ipsius verbis vtar) magnæ quondam vrbs tenue vestigium. For-
 tē *Salsas. Ptolem. lib. 2. c. 6.* Illyberim alteram collocat in Bætica His-
 pania regione, quam nonnulli eandem esse existimant, quam hodie
 G. mariam appellant.

Illic, *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]* GALLIC. Là, en ce lieu-là. ITALIC. Là, in quel
 luoco. GERMAN. Dort. ANGLIC. In that place, there. Aduerbium in loco. *Terentius in Adelph.* Illic vbi iam ca-
 prificus magna est. *Plaut. Trinum.* Illic sum, atque hic sum. *[Illici, Pl.
 pseud. sc. 1. a. 4.]* Illicine est illic est & Illic, pro illic siue illud: *Plaut.
 Men. sc. 2. a. 4.* Quid illic est negotij. (pro illic.) Ita habet Edit. Cam-
 er. *Idem Plaut. Men. sc. 2. a. 5.* Ibi potat. Tuane causa potabit minus
 siue illic, siue alibi libebit. *Ouid. 13. Metam.* Qui Iura silentibus illic
 reddit, vbi saxum graue Sisyphon vget. *Plaut. Adelphi. sc. 4. a. 1.* Illic vbi
 lectus stratus decumbas. *Idem ibidem,* Illic vbi fui, Inde effugi foras
 (His duobus locis vltimis nō illic vacat.) Illic pro ille. *Terentius in
 Andr.* Vbi illic scelus est, qui me perdidit. *Idem Eunuch.* Mirum ni
 illoc homine quoquo pacto opus est. *[Plaut. Capt. sc. 4. 3.]* Illic nos in-
 sectabit, nisi illuc iubes comprehendī. *Idem Men. sc. 2. a. 1.* Illic ho-
 mo male loquitur mihi. *Idem Aulul. sc. 4. a. 1.* Illic homo aurum me
 scit habere. *Ibid. sc. 4. a. 3.* Illic homo hinc abiit. *Plaut. Capt. sc. 4. a. 5.* Ibi
 illic est locus, vbi, &c. *Idem Curc. sc. 2. a. 2.* Qui illic est homo, pro ille.
Idem Tibull. lib. 4. Non illic colit arua Deus. *Plaut. Men. sc. 2. a. 4.* Satin
 audis quæ illic loquitur, *Ibid. sc. 2. a. 5.* Illic hircus (me obseruat sup,
 pro ille.)

Illicitio, cis, Attraho, inesco, capro, illecebris decipio: ex in & antiquo
 verbo lacio. *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]* GALLIC. Attrire, allicher. ITALIC. Accarezze,
 attrarre, adescare. GERMAN. Anreizen/einbin zuhen. HISPANIC. Attrayer
 con halagos. ANGLIC. To wind bi faire wardes, to inty se, to allure. *Terentius
 in Andr.* tunc hęc homines adolefcenulos imperitos rerum,
 eductos liberè, in fraudem illicis. *Plaut. Asin. sc. 3. a. 1.* Cum me illicie-
 bas ad te blande. (de Lena.) *Velleius,* Inescare & inlicere. *Plaut. Aul.
 sc. 6. a. 4.* Is me ad illam illexit.]

Illectus, participium, Attractus, inuitatus. *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]* GALLIC. Attrire,
 allicher. ITALIC. Allettato, adescato. GERMAN. Anreizen/einbin zuhen. HISPANIC.
 Attrayer con halagos. ANGLIC. To allure or inty se. *Augustus,* Quos ad
 peccata illectant.

Illectus, us, ui, Blanditiæ, illecebræ, incitamentum. *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]* GALLIC. Attrire,
 allicher. ITALIC. Allettato, adescato. GERMAN. Anreizen/einbin zuhen. HISPANIC.
 Attrayer con halagos. ANGLIC. To allure or inty se. *Augustus,* Quos ad
 peccata illectant.

Illectus, Non collectus. *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]* GALLIC. Attrire, allicher. ITALIC.
 Allettare. GERMAN. Ofte oder statts anreizen/antoss geben. HISPANIC.
 Attrayer con halagos. ANGLIC. To allure or inty se. *Augustus,* Quos ad
 peccata illectant.

Illex, illegis, Qui sine lege vixit. *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]* GALLIC. Sans loy. ITALIC. Senza
 lege. GERMAN. Ohne gesetz/en maß. HISPANIC. Hambre d muger sin ley. ANGLIC.
 That liueth without any laws. *Plaut. Persa.* Impure, inhoneste, iniure,
 illex, labes populi. Quod in loco illex Valla idem significare arbi-
 tratur quod exlex.

Illex, alicis, communis gen. Interdum substantiue accipitur pro illecebris,
 & incitamento. *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]* GALLIC. Allichement, esquil-
 lon. ITALIC. Incitamento, stimolo. GERMAN. Anreigung/eintockung. HISPANIC.
 Atrayida por halagos. ANGLIC. Inisfement, allurement. Vt, Illex animi Venus,
Plaut. Pænul. Idem *Persa.* Impure, inhoneste, iniure illex, labes popu-
 li. Interdum adiectiue sumitur, vt idem sit, quod illicenti vni ha-
 beus. *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]* GALLIC. Allichent, attrayement. ITALIC. Cosa
 que attrahet & adescat. GERMAN. Anreizung/das anreizung grbt. HI. El aña-
 gaza. ANGLIC. That hath force to allure. Vt Oculi illices, apud *Apuleium,*
 quod aspectu ad libidinem incitemur.

Illicitum, cij, ab illiciendo dictum, incitamentum. *[ἰλλεξ ἰλλεξ.]* GALLIC. Allichement,
 attrayement. ITALIC. Incitamento, adescamento. GERMAN. Ein tockung/aneigung. HISPANIC.
 Atrayida por halagos. ANGLIC. Allurement or inisfement. *[Varro lib. 3.]*

Sed si tranſitura ſunt apes ea, a plaſtro perfricandum, quod illicium hoc illis *Cic. ad Attic. lib. 11.* Poſteaquam mihi literæ à Cornelio Balbo minore miſſæ eſſent, illum exiſtimare Qu. fratrem illicium meæ profectionis fuiſſe, his verbis ad Caſarem ſcripſi.
 [¶ Item eſt locus Romæ. *Plutarch. in Numa.*]
 illeſtamentâ, *ἰλλεſτῆμεντα*, illicia. *Apuleius in Apolog.* At illæ puellæ meretricis blandimentis, & lenonis patris illeſtamentis captus.
 [¶ Illeſtatio, onis: *Gellius c. 2. lib. 18.* Demulcentes animum atque laxantes iucundis honeſtiſque ſermonum illeſtationibus.]
 illi cti ſus, a ſum, indecorus, ſlagitioſus. *ἰλλεῖται*. GAL. Illicite, non loſibile à faire ou dire. ITALIC. *Illicito*. GERM. *Unſittlich/verboten*. HISP. *Cosa illicita è quo no conuene*. ANGLIC. *Vnlawfull, vnhoneſt, vncomely.* ¶ *Cic. pro Cluent.* Multitudinem illicitum eſt contradicere. Cicero niſt eſt locus deprauatus. [¶ *Senec. cap. 3. de Conſol. ad Mari.* Illicitus à ſe pœnas exigere.]
 illicite, aduerbium. *ἰλλεῖται*, *ἰλλεῖται*, *ἰλλεῖται*. GAL. Illicite. ITALIC. *Illicitamente*. GERM. *Unſittlich/verboten/vngelblich*. HISP. *No conueniente*. ANGLIC. *Vnlawfull*. ¶ *Vlp. in ſ. de i. commiſſa. §. Si quis illicite. ff. de legat. & fideicom. lib. 3.*
 illico, aduerbium eſt loci, propter idem quod ibidem, quaſi in eodem loco. *ἰλλεῖται*. ANGLIC. *In the ſame place.* ¶ *Ennius.* Et quia quò irent, neſciebant, illico manſerunt, id eſt in eo loco. *Terens. in Adelph.* Otiòſe nunc iam illico conſiſte. *Donatus.* Illico modò locum, modò tempus ſignificat. ¶ *Frequenter eius vſus eſt pro itatim, ſue continuo.* [¶ *ἰλλεῖται* *πιſθηῶν* *παρῶν*. GAL. Soudain, ſur le champ. ITALIC. *Di ſuſo ſubito, inconſtante*. GERM. *Donſtun dan/eins wegs/ſtra.* HISP. *Luego*. ANGLIC. *Incontinem, forthwith.* ¶ *Cic. pro Murena.* Simulacque increpuit ſuſpicio tumultus, illico artes noſtræ conticeſcunt. *Idem pro Quirinio.* Illicone ad Prætorum ire conuenit? [¶ *Plaut. Aul. ſc. 2. a. 1.* Omnes illico me ſuſpiciantur aurum habere. *Idem Curc. ſc. 3. a. 2.* Reuocat me illico. *Idem Sta. ſis illico.* *Plaut. Curc. ſc. 3. a. 5.* *Idem Plaut. Muſt. ſc. 2. a. 2.* & *ſc. 3. a. 1. bis.*]
 illido, diſ. penultima producta. Offendo, impingo, confringo, aliquid ſolæ rei compactum vehementius frango. Ita nauis impacta ſcopulis dicitur illidi. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Heurter contre, froiſſer. ITALIC. *Rompere frangere*. GERM. *Unſtoſſen/an ein ding ſtoſſen oder ſchmeiſſen/zerſtoſſen*. HISP. *Quebrar una coſa en otra*. ANGLIC. *To hitte, daſh or beat ſo or againſt ſome thing.* ¶ *Valerius Maximus lib. 4.* Coactis Locrenſibus ex theſauro eius magnam illi pecuniam dare, quum onuſtus nefaria præda nauigare, vi ſubitæ tempeſtatis tota cum claſſe vicinis Dæx litoribus illuſus eſt. Hoc eſt impedit ad vicina litora, & naues fregit. *Cic. de Aruſp. reſpon.* Iam iſta ſerpens compreſſa atque illiſa morietur. *Virgilius 5 Aneid.* duròſque reducta Librauit dextra media inter cornua cæſtus Arduus, effraçtòque illiſit in oſſa cerebro. [¶ *Senec. capite 9. de Conſol. ad Polyb.* Endemus fluctuatur, illiditur alter in alterum. *Plaut. Amphitr.* Conciliſus pugniſ, & illiſis dentibus. *Item Sueton. in Calig. cap. 59.* Filia parietis illiſta.] Dentis illidere labellis. *Lucret. lib. 4.* Illidere dentem alicui rei, pro imprimere. *Horat. 2. ſerm. Satyr. 1.* & fragili quærens illidere dentem, Offendit ſolido. Illidere manus. *Cic. 4. Tuſc. Equora illuſa ſcopulis.* *Virg. 3. Georg.*
 illiſus, uſ. u. illiſo, & ipſe actus illidendi. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Heurt & froiſſement contre quelque choſe. ITALIC. *Effo battere contra qualche coſa*. GERM. *Unſtoſſen/auſſchmeiſſen*. HISP. *Quebradura una coſa con otra*. ANGLIC. *A daſhing ſo or againſt ſome thing.* ¶ *Plin. lib. 27. ca. 8.* Illiſu ipſo repercuſus.
 illigo, aſ. are, innecto, inexo. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Attacher, lier auec. ITALIC. *Legare, auiluppate*. GERM. *Einbinden/einſpinnen/einfaſſen*. HISP. *Azar*. ANGLIC. *To intangle, ſo kniuſ wiſh another.* ¶ Ita emblemata poculis, vel aurum argento illigare dicimus. ¶ Per tranſlationem ſumitur pro implicare, ſue inuoluere. *ἰλλεῖται*. *Lin. lib. 22.* Poſteaquam nòs neque decernere id præſidium, neque veſte illigari Romano bello vidit. *Et ruſus eodem libro.* Priuatis etiam hoſpitibus, familiarique amicitia plerique illigati Philippo erant. [¶ *Item:* Illigare ſe bello alieno. *Lin. 1. 6. d. 4.*]
 illimis, me, Purus, quaſi ſine limo. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Sans bourbier. ITALIC. *Puro ſenza fango*. GERM. *One tãt oder mur/tauer*. HISP. *Cosa clara ſin limo è ceno*. ANGLIC. *Without mudde or ſlime.* ¶ *Ouid. 13. Meia.* Fons erat illimis, nitidis argenteus vndis.
 illinc, aduerbium de loco. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. De là, de ce coſtè là. ITALIC. *De là. di qual luogo*. GERM. *Da dennen/ven dannen*. HISP. *Alli, donde alguno eſta*. ANGLIC. *Frome thence/ſromi that parte.* ¶ *Terens. in Adelph.* Illinc huc tranſfertur virgo. *Cic. 2. Philipp.* Omnem ſe amorem abieciſſe illinc, atque in hanc tranſiſſiſſe. [¶ *Plaut. Men. ſc. 4. a. 2.* Nunc illinc venit. (i. e. Sicilia) *ibidem ſc. 2. a. 5.* Hinc ſtas, Illinc cauſam dicis.] ¶ Hinc illinc prouerbiũ. *Terens. in Adelph.* an ſedere oſ portuit Domi virginem tam grandem, dum cognatus hinc illinc expectantem.
 illino, iſ. re, Iungo, perungo. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Oindre. ITALIC. *Vngere*. GERM. *Anſalben/verſalben*. HISP. *Ungar*. ANGLIC. *To anoint.* ¶ *Col. lib. 6. cap. 14.* prædicòtis medicamento deficitur & illinitur, ſed ſi ex toto propter ceruicis tumorem iugum reculet paucis diebus requies ab opere danda eſt: tum ceruix aqua frigida defricanda, & ſpuma argentea illinenda eſt, id eſt inungenda. *Plin. lib. 30. c. 11.* Cornicis carnes eſſe, & nidum illinire, in longiſſimis morbis veniet vtiliſſimum.
 illino nis pen corr. illeui, illitum, terræ coniugationis. Inungo, liquidi quiſpiam rei alicui induco. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Oindre, enduire par deſſus quelque choſe humide. ITALIC. *Vngere*. GERM. *Anſalben/anſtreichen/mit ſalb beſtreichen*. HISP. *Vngere*. ANGLIC. *To anoint with any ointment.* ¶ *Horat. ſerm. Sat. 4.* Et quodcumque ſemel chartis illeuerit, omnes Geſtiet à futno redeuntes ſcire,
 illius, aſ. tum pen cor. Inunctus, perunctus. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Oint. ITALIC. *Vnto*. GERM. *Beſalben/verſalbet*. HISP. *Vntado*. ANGLIC. *Anointed.* ¶ *Virgilius.* Illita tela dolis, nec Martem

comminus vſquam Auſa pati virtus. *Linus lib. 2.* Ita in vadis hæſitantes frumenti aceruos cediffe illitos limo.
 illitus, uſ. u. illinendi actus. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Frottement, onction. ITALIC. *Effo vngere*. GERM. *Beſtreichung/anſalbung*. HISP. *Vntadura*. ANGLIC. *Anoyning a rubbing with ointment.* ¶ *Plin. lib. 24. c. 6.* Sonitus aurium emendat infuſu, ſtrumâs illicu neruorumque nodos.
 ILLIPA, *ἰλλίπα*. Cognomento magna ciuitas Turdetanorum in tractu Hiſpaniæ Bæticæ, apud *Ptolemæum lib. 2. c. 5.* & *Plin. lib. 3. c. 1.*
 ILLIPVLA, *ἰλλίπυλλα*, quæ & ILLIPA minor, Ciuitas Turdetanorum in ea parte Hiſpaniæ Bæticæ, quæ Luſitanæ proxima eſt. *Ptolemæus lib. 2. c. 5.* & *Plin. lib. 3. c. 1.*
 illiqueſa cto, cis, In re aliqua liquefacio. *ἰλλεῖται*. GAL. Foudre dans quelquelque choſe. ITALIC. *Liquefare in qualche coſa*. GERM. *Etwar in ſchmelzen/engieſſen*. HISP. *Derretir in algo*. ANGLIC. *To melt, ſo mak to melt in any thing.* ¶ *Cic. 5. Tuſc.* Et qualis eſt hæc aurium, tales ſunt oculorum, & tactionum, & odoracionum, & ſaporum: quæ ſunt omnes vnius generis ad perfundendum animum, tanquam illiqueſactæ volutate.
 illiteratus, a, tum, Litterarum expertus, indoctus, ſtupidus. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Non lettré, ſans lettres. ITALIC. *Non litterato, ignorante*. GERM. *Ungetehrt*. HISP. *No letrado*. ANGLIC. *Without good letters or knowledge.* ¶ *Cic. 2. de Orat.* Quem cognouimus virum bonũ, & non illiteratum, ſed nihil ad Perſum. *Plin. Epiſt. 147.* Eſt libertus mihi non illiteratus. ¶ *Illeratus pro literis non ſcriptus.* *Gell. lib. 11. ca. 18.* Draconis leges non decreto iuſſoque, ſed tacito illiteratoque Athenienſium conſenſu obliteratæ ſunt.
 illiteratiſſimis, Superlatiuus. *Plin. Epiſt. lib. 1.* Scribo plurimas, ſed illiteratiſſimas literas.
 illo, aduerbium in loco. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. A ce lieu là. ITALIC. *A quel luogo*. GERM. *Dahin/in das ort*. HISP. *A quella do alguno eſta*. ANGLIC. *To that place.* ¶ *Plaut. Amphitr.* ſc. 1. a. 1. Principio vt illo aduenimus. *Idem Capr. ſc. 2. a. 2.* Illum ſi eſt illo miſſurus. *Idem pſend. ſc. 2. a. 3.* Quin tu illo (id eſt ad cœnam) inimicos vocat? *Idem Moſtell. ſc. 2. a. 1.* Vbi illo nequam homo immigrat (id eſt in illas ædes.) ¶ *Plaut. Capr.* Vbi illo adueni. *Terens. in Andr.* Quum illo aduenio ſolitudò ante oſtium.
 illocabilis, & hoc illocabile, Quod locari non poteſt. *ἰλλεῖται*. GAL. Qu'on ne peut pouruoir. ITALIC. *Che non ſi puo alleogare*. GERM. *Unwird die kein man uber kommen tan*. HISP. *Lo que no ſe puede poner en lugar*. ANGLIC. *That can not be hyred or ſett out.* ¶ vt, Virgo illocabilis, quæ ob deformitatem, aut in opiam virum inuenerit non poteſt. *Plaut. in Aul.* Virginem habeo grandem, dote caſſam, atque illocabilem, Neque eam queo locare, cuiquam.
 illoſus, a, tum, pen. prod. Quod lotum non eſt, ſordidum, immundum. *ἰλλεῖται*. GAL. Qui n'eſt point laué, ord, ſale. ITALIC. *Che non è lauato, ſporco, brutto, immunde*. GERM. *Ungewãſchen/vnſauber*. HISP. *No lauado ſuz io*. ANGLIC. *Foule, unwashed.* ¶ Hinc illotis manibus, vel pedibus rem aliquam aggredi, hoc eſt, imprudenter, temerè, & imperite rem aliquam attentare, vel ut ſi grammatista aliquis triuialibus illis diſciplinis vix ad ſummam curam tinctus, enarrationem Virgiliani poematis audeat aggredi. Tractum eſt adagium à ſacrorum cæremoniis in quibus omnia pura conuenit eſſe, & probè loca. *Vide Eraſ. Adagia.* Illoti echini. *Horat. 2. ſerm. Satyra 8.* Erucas virides, mulas ego primus amaras Monſtraui incoquere, illotos Catillus echinos. [¶ *Gell. c. 5. lib. 17.* Illotis (quod aiunt) pedibus & verbis reprehendit doctiſſimi hominis orationem.]
 illicio, es, ſecunda producta, in re aliqua luceo. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Luire deſſus, reluire. ITALIC. *Lucere*. GERM. *Einſhin leuchten/oder ſcheinen*. HISP. *Lucir*. ANGLIC. *To belight, to apppare and ſhew it ſelf.* ¶ *Plaut. ſc. 4. a. 3.* Capr. Ac pol te, ſi hic ſapiat ſenex, atra pix agiter apud carniſcem, tuo quæ capiti illuceat. [¶ *Suet. in Caſ. cap. 81.* Ea nocte, cui illuxit dies cædis. *Velleius.* Illuxit clariffimum Homeri ingenium.] Cum accuſariò. *Plaut. Bacchid.* Adæpòl certo ſcio. Vulcanus ſol, dies, Luna, dei quatuor, ſceleſtiorum nullum illuxere alterum.
 illicefco, cis, Lucidus ſio. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. ANGLIC. *To waxe day.* ¶ quo vix aliter quam in tertius perſonis vtitur, vt, illicefcit, id eſt dies ſit. *Linus lib. 3. ſecundi belli Punici.* Vbi illuxit recepere claſſem. [¶ *Plaut. Amph.* Vt mortalibus illicefcas luce clara, & candida.]
 illicite, aduerbium, ſignificat inotum ad locum. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Là, en ce lieu là. ITALIC. *A quel luogo*. GERM. *Dahin/daſſeſt hin*. HISP. *Alli, donde al guño eſta*. ANGLIC. *To that place.* ¶ vt, Huc atque illic intueſti, apud *Ciceronem de Oratore.*
 illuc, pro illud. *Plaut. Milite.* Illuc ætatis. *Idem Amphitr.* Sed quid illic eſt?
 illuctor, aris, *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Lutter contre, ſe reuencher. ITALIC. *Lottare contra, ſforzarſi*. GERM. *Etwar in ringen*. HISP. *Mucho y contra luchar*. ANGLIC. *To waſtle or ſtruggle againſt.* ¶ *Stat. 4. Thibaid.* Et teneris meditans verba illuctantia labris.
 illudo, diſ. pen. prod. Derideo, ludibrio habeo. *ἰλλεῖται* *ἰλλεῖται*. GAL. Se iouer de quelque choſe, ſe truffer, ſe moquer. ITALIC. *Beſſare, burlare*. GERM. *Derſpotten/betrigen*. HISP. *Eſcarneer*. ANGLIC. *To mock, to jeſt at.* ¶ Illudere in aliquo. *Virg. 2. Aeneid.* certantque illudere capto *Terens. in Andria.* Adæon' videmur vobis eſſe idonei, in quibus ſic illudatis? *Idem in Phormione.* Satin' ſuperbè illuditis me? *Vbi Donatus.* Et datiuum & accuſatiuum caſum regit illudo. *Virg. 9. Aeneid.* verbis virtutem illude ſuperbis. [¶ *Senec. c. 14. de Tranquill.* Luſiſſe putas illa tabula? Illuſit. *Ouid. Eleg. 2. lib. 4. Trift.* Perfidus hic noſtros illuſit fraude locorum. *Item Suet. in Tib. c. 2.* Illudere diſcrimini publico.] ¶ Significat interdum per ludum noceo. *Virg. 3. Georg.* Neu variæ illudant peſtes. ¶ Illudere capitiſ, apud *Sue. in Tiber. c. 45.* Fœminarum quoque & quidem illuſtrium capitiſ, quantopere ſolitus ſic illudere euidentiffimè apparuit. ¶ *Inluſiſſe corpus dixit de re venereæ.*

Illusis, participium, Derisus, ludibrio habitus. Ἰλλυσις *husthal. i. m. 2. 3. 4. GAL. Abusé, moqué. ITA. Schernito, beffato. GERMA. Derspöcht. HIS. Escarnecido. ANO. Mocked. Tacit. lib. 14. Ille ferociam amici metuit, sepe alperis facies illufus. Vestes illasæ auto: id est, in quibus aurifex auto depinxerat. Virg. 2. Georg. Illufique auto vestes.*

Illusio, onis, Irrisio, derisio. Ἰλλυσις *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Derision, moquerie. ITA. Scherno, derisione. GER. Berifpöung. HISP. A. Escarnescimiento. Cic. 3. de Orat. Et extenuatio, & huic adiuncta illusio à præceptis Cæsaris non abhorrens, &c.*

Illumino, as, are, Clarum & lucidum reddo, illustro. Ἰλλυμινο *husthal. i. m. 2. 3. 4. GAL. Esclairer, donner claré & lumiere. ITA. Illuminare, aluminare. GERMA. Erleuchten. HISP. Alumbrar dando lumbr. ANG. To give light. Cic. 2. de Nat. deor. Ut sol mundum omnem sua luce compleat, ab eoque luna illuminata grauiditates & partus afferat. Plin. lib. 9. c. 26. Düs aduocatur placandis, omnemque vestem illuminat: in triumphali miscetur auro. [Illuminare orationem: & Illuminare aliquid, Quintil. Cic. 3. de Orat. Quæ sententiis orationem, verborumque confirmationibus illuminent. [Velleius; Illuminavit Thebas os Pindari. Idem, Illuminat Cicero Naturam eloquentia & ingenio. Idem Vell. Ille dies virtutem Catonis illuminauit. Idem, Horum fidem illorum perfidia illuminauit]*

Illuminare, aduerbium, Clare, aperte. Ἰλλυμινα *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Clairement, avec grand lumiere. ITA. Chiaramente, apertamente. GERMA. Klärtlich/ heiter. HISPANIC. Claramente. ANGL. Clearlie, with great light. Cic. 3. de Orat. Qui distincte, qui explicite, qui abundanter, qui illuminare, & Illuminatio, nis, φωνή. Macrobi. Saturnal. lib. 1. c. 17. Phanata dixit rebus, & verbis dicunt.*

illumine, i. à lumine, atque illuminatione.

Illuminus, mina, minum, Quod est sine lumine. Ἰλλυμινο *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Obscur, sans lumiere. ITA. Senza lume. GERMA. Dne licht/ finster. HISP. Cosa oscura, sin lumbr. alguna. ANG. without light. Apul. lib. 6. Et illuminarum Proserpinæ nuptiarum. Et lib. 3. Seruato noctis illumino tempore, id est, obscuro & sine lumine.*

Illunus, nox, Dicta est à Plinio Epist. 106. pro obscura: quasi sine luna, & lunari splendore viduata. Ἰλλυμινο *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Noire nuit, en laquelle la lune ne luit point. ITA. Notte senza lume della luna. GER. Ein nacht one monshein. HISPAN. A Nochel sin luna. ANG. A dark night when the moone giuech no light. Virg. inquit, viam deserueramus: & nox, non quasi illunus & nubila, sed qualis in locis clausis lumine extincto. Apul. lib. 9. & iteramorph. per primam & secundam declinationem inflexit, Illunæ, inquiens, caliginis, à nominatiuo illunus, a, um.*

ILLURO, Oppidum ciuium Romanorum in ea parte Tarraconensis Hispaniæ, quæ Pyrenæis montibus proxima est. Auctore Plin. lib. 3. c. 2. Pompeon. Mel. lib. 3.

ILLURCO, Ἰλλυρκοί, Ptolemæo, Hispaniæ Bæticæ oppidum est apud Plin. lib. 3. c. 1.

Illustris, stre, clarus, lucidus. Ἰλλυστρ *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Fort clair. ITA. Chiaro. GERMA. Erleucht/ heiter. HISPANIC. Esclarecido. ANGL. Veribright. Colom. lib. 1. Balnearia Occidentis æstiuo aduertantur, ut sint post meridiem, & vsque ad vesperum illustria id est clara. Plin. lib. 9. cap. 16. Noctibus quidem illustribus æquæ quàm die cernunt, id est, serenis. Plaut. in Rudenit. Illustriores fecit, fenestrasque indidit. Per translationem accipitur pro nobili, celebri, & qui magni est nominis. Ἰλλυστρ *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Fort renommé, illustre. ITA. Chiaro, nobile, famoso, di gran nome. GERMA. Durcheuchtig, corrupt HISP. Famoso en bion, ANG. Famous, noble, excellent. Cic. de amicis. Genus autem hoc, sermorum positum in hominum veterum autoritate, & eorum illustrium plus nescio quo pacto videri habere grauitatis. Idem in Verrem. Tam illustre ac nobile domicilium. Illustre, nouum que omnibus factum, apud eundem. Verr. Facta illustria & gloriosa. Idem 1. de Finibus. Fama illustis, Virg. 7. Æn. Illustris & lata via, Cic. 3. Verr. [Gell. c. 28. lib. 15. Illustrissimæ orationes, uom alibi, Illustrissimi Philosphorum.]**

illustro, as, Rem aliquam lucidam & splendidam efficio, lucem & splendorem assero, illumino, clarum reddo. Ἰλλυστρ *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Illustrer, donner claré & lumiere ou lueit. ITA. Illustrare, dar gran uce. GERMANIC. Erleuchten/ heiter machen HISPANIC. Esclarecer. ANGLICE. To maklight: or cleere. Colura. lib. 1. Vincit quàm saluberrimum subterraneam ergastulum, plurimis & iis angustis illustratum fenestris. Auri fulgore tempulum illustrare, Cic. 6. Verr. Per translationem accipitur pro nobilitate, clarumque & celebrem reddere. Ἰλλυστρ *husthal. i. m. 2. 3. 4. GAL. Illustrer, bailler bruit. ITA. Dar chiara fama illustrare. GERMANI. Bersumpt machen. HISPANIC. Ennoblescer. ANG. To mak famous or wel knawen. Cic. Lentulo lib. 1. Epist. Illustrabit mihi crede, tuam amplitudinem hominum iniuria. Nonnunquam pro declarare, patefacere, manifestare, aperte: quod quæ aperta iunt, maiorem lucem prabeant. Ἰλλυστρ *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Declaire, donner à entendre. ITA. L. Dichiarare. GERMAN. Et teuten/ erklaren HISP. Declarar. ANGLIC. To mak manifest or plaine. Cic. in Caecil. Omnia & Senatu & vos quæ erant contra salutem omnium cogitata, illustrata & patefacta vidistis. Idem de Oratore. Patefacere & illustrare obscure. Illustrare philosophiam Latinis literis. Idem lib. 1. Acad. 2. 1. Tusc. [Velleius; Illustratus bello Italico Sylla. (i. clarus factus.)]***

illustratio, onis, Euidencia, exornatio, expolitio. Ἰλλυστρα *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Esclaircissement, ornement, repatement. ITA. L. Splendore, ornamento. GERMA. Erleuchtung. HISPANIC. Esclarisimientio. ANGLIC. A heautifing, a making manifest. Quint. lib. 6. c. 2. Insequetur cæpesset, quæ à Cicerone illustratio & euidencia dicitur.*

illustramentum, ii. Ἰλλυστρ *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Esclaircissement, ornement, repatement. ITA. L. Splendore, ornamento. GERMA. Erleuchtung. HISPANIC. Esclarisimientio. ANGLIC. A heautifing, a making manifest. Quint. lib. 6. c. 2. Insequetur cæpesset, quæ à Cicerone illustratio & euidencia dicitur.*

illustrius, aduerb. Ἰλλυστρ *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Purissime atque illustrissimé, simpliciq; & incompta orationis antiquæ suauitate descripsit.*

illuibilis, le, Quod elui non potest. Ἰλλυβιλλος *husthal. i. m. 2. 3. 4. GALIC. Qui nese peut lauer. ITA. L. Che non si può lauare. GERMANIC. Unwäschtig. HISPANIC. Le que no se puede lauar. ANGLI. That can not be washed. Plaut. in Menah. Næ existit hoc loco spurcatur nasum odore illuibili.*

Illuies, uiei, Squalor, immundicia, sordis. Ἰλλυιες *husthal. i. m. 2. 3. 4. GAL. Ordure, saleté. ITA. L. Spurchezza, bruttura. GERMA. Unrein/ unstat HISPANIC. Suciedad. ANGLICE. Uncleanesse, filthinesse. Terent. in Heaut. Ea terebat vnâ, pannis obsita, neglecta, immunda illuue. [Plaut. Mestell. sc. i. a. 1. Germana illuies, rus, pecus, hara suis]*

ILLYRIS, dis, inuget, siue ILLYRIUM, iij, siue ILLYRICVM, ci, regio Europæ satis ampla, secundum dextrum maris Adriaticum latus extensa, à cæteris partibus Istria, Mytia superiori, & Macedonia parte, quæ Adriatico mari incumbit, terminata. GERMA. Das Windischland / begreiff die Dalmatier vnd Sclauen. Dicta ab Illyrio Poliphemi (ut Appianus scribit) siue (ut Fustathio placet) Cadmi filio. Vrbes habet Iaderam, & Epidamnium, postea Dyrrachium, hodie Rhagusiam dictam, Salonam, & alias, quamplurimas, Vulgo Esclauonia.

illyricus, ca, cum inugetis. Virgil. 1. Æneid. Antenor potuit mediis elapsus Achiuis, Illyricos penetrare sinus. [Ouid. Eleg. 3. lib. 1. Trist. Nam procul Illyricis læua de parte relictis. (an Illyriis?) Pl. Menæ. sc. 1. a. 2. Massilienses, Illurios, (alias Illuros, alias Illures.)]

[Ilotæ, arum: Plutarch. in Lyc. Ilotarum spartæ misera conditio.]

ILVA, i, i, Ptolemæo, Insula Herunæ adiacens decem passuum milli-bus distans à Populonia, renascens ferri metallis vberrima. Virg. 10. Æneid. ast Ilua trecentos insula inexhaustis Chalybum generosa metallis.

ILVRCIS, inuget, Vrbs fuit Vasconum in citeriori Hispania, postea à Sempronio Graccho, Gracchuris dicta.

ILVS, li, laos, Filius Trois regis Troianorum, & pater Laomedontis, quem matura ætate moriens regni hæredem reliquit. Ab huius nomine celeberrimum illud Mytiæ minoris siue Troadis caput. Ilij nomen accepit: siue quod ab illo primum fuerit conditum, quum Dardanus antea in montibus Dardaniæ condidisset, ut places Homero lib. 13. Iliad. siue quod à Dardano primum conditum instaurauit Ilus, & auctius reddiderit: quemadmodum non obscure significat. Virg. lib. 8. Dardanus Iliacæ primus pater vrbs, & autor. Auctor Strab. lib. 23. primum omnium illum ausum fuisse in campis habitare, proindeque in mediis campis fuisse sepulchrum, cuius sepulchri meminit & Homer. 11. Iliad. Fuit & alter Ilus Æneæ filius, alio nomine Alcanius appellatus. Virg. 1. Æneid. At puer Alcanius, cui nunc cognomen Iulo Additur, ilus erat dum res steterat Iliæ regno.

I ante M

IM. In notis antiquorum Hymnus. IM. iam. I. M. Ioui Maximo. I. M. CIT. in media ciuitate. I. M. I. ST. B. ABCD. in memoria ista sunt bona abscondita, & in monumento abito sunt bona abscondita, IMP. Imperator, vel IMPR. imperator. IMPRR. Imperatores. IMP. AV. Imperator augustus. IMP. CS. AV. Imperator Cæsar Augustus. IMPL. imperialis, imperiale.

IMACARENSES, Ἰμακαρῆναι, Populi Sicilia stipendiarij, in mediterranea insula siti: quorum meminit Plin. lib. 3. c. 8.

MADVCHIA, Ἰμαδύχια, Scythiæ populi, Caucafi montis iuga accolentes Plin. lib. 6. c. 7.

Imago, inis, Simulacrum & alicuius rei representatio. Ἰμαγον *husthal. i. m. 2. 3. 4. GAL. Image, representatio, semblance. ITA. Imagine, figura, simulacro, semblanza. GER. Ein bildnis. HIS. Imagen, d semejanza. ANG. An image or likeness, of any thing. [Dicitur autem imago, quasi imitatio: vel ab in. & agere. i. referre eum, cuius est effigies. Passer. De imaginibus & parabolis, legendus Seneca epist. 60. Iuuenal. Satyr. 8. Tua uiuit imago. Senec. c. 24. de Consol. ad Mar. Imago filij tui, & effigies perit tantum (i. corpus.) Senec. cap. 15. de Tranquill. Cato virtutum viua imago. Plaut. Prolog. Amph. In Amphitruonis vortit sese imaginem. Idem ibi. Et Sofia seruus, cuius ego hanc fero imaginem. Idem Plaut. Pseud. sc. 1. a. 1. Expressam in cera ex annulo suam imaginem: Ibidem sc. 2. a. 4. Nolce imaginem: mox signum. Ibid. Imaginem obfiguratam mittere. Ouid. 13. Metam. Sub imagine tutum Achillis. Senec. cap. 2. de Consol. ad Mar. Imaginem filij (mortui) nullam habere voluit. (ad consolandum sup. Apuleius Apolog. 1. Fluor iugis imaginum. Velleius: Tanta patris imagine non obcuratur eius (filij) memoria. Idem Velleius. Imaginem tribunitiæ potestatis reliquerat in iure Sylla. Item. Imagines cubicularum, Sueton. in Aug. cap. 27. Imagines statuæ. Idem Sueton. in Calig. cap. 34. Imagines, de nocturnis visis, vsurpauit Suet. in Cal. cap. 50. Item Ouid. 13. Metam. Deceptus (inquit) imagine somni. Idem 3. Fastor. Vitile si fastumque precor quod imagine somni Vidimus. Pro specie: Ouid. Eleg. 11. lib. 3. Trist. Mugere in hoc visus, Rex est, sed imagine maior. Idem Eleg. 10. lib. 1. Trist. Quocunque aspectu nihil est nisi mortui imago. Imagines & simulacra Deorum nulla Romanæ fuerunt annis 170. Plut. in Num.] Cic. de Amic. Nemo vnquam animo aut spe maiora suscipiet, qui sibi non illius memoriam atque imaginem proponendam putet. Virg. 2. Æ. atque ipsius umbra Creuse Visa mihi ante oculos, & nota maior imago Cic. in Oras. Demophræthis imaginem ex ære vidi. Idem de Natura Deorum. Fac imagines esse quibus pulsantur animi, species duntaxat obicitur quædam.*

Quum nobiliores maiorum suorum imagines ad viuum expressas, in atrijs ponere solebant, quibus ad virtutem & similia facta excitabantur: & quibus populo commendabantur. Solebant enim eorum poni imagines, qui præclari aliquid in Repub. gesserant: quo factum est, vt imagines pro nobilitate accipiantur. Cic. de Lege Agrar. significare volens se nouum hominem, id est nulla generis nobilitate commendatum, Consulenti tamen factum, ita ad populum inquit, Quemadmodum quum perebam, nulli me vobis auctores generis mei commendat: sic quid deliquero nulle sunt imagines quæ me à vobis deprecentur. Idem in Disonem. Obcepisti ad hono-

ad honores errore hominum, commendatione fumolarum imaginum, quarum nihil habes, præter colorem. Vbi fumosas imagines appellat Cicero antiquissimi generis stemmata. *Plin. in Epist. lib. 9. ad Proserum*, Neque enim ardentius pronepotes, quam ego liberos cupio: quibus videor à meo, tuoque latere pronum ad honores iter, & audita lacius nomina & non subitas imagines relicurus: nascantur modo, & hunc nostrum dolorem gaudio mutent. Subitas imagines appellat *Plinius* nobilitatem parum antiquam, sed repente, fortunæque beneficio quesitam, quomodo nostris temporibus multiterciterunt, ignotis natalibus orti, qui ne auum quidem, aut etiam patrem ceteri aut possent, aut auderent, qui subitariis principum beneficium, & aulicorum suffragationibus, supra civile fastigium euecti, ingentium splendidarumque gentilitarum fundamenta fecerunt. *Her. ex Budæo*. ¶ Imago pro vagina: quod veluti sit imago eius rei quam claudit. *Virgilius lib. 8.* Caruam seruans sub imagine falcam. ¶ Rhetores imaginem, *ἐκείνη*, vocant quandam orationis figuram, quum res gesta non simpliciter indicatur, sed ut gesta sit ostenditur, ut est illud, Ipse inflammatus scelere ac furore in forum venit, ardebant oculi, toto ex ore crudelitas imicabat. * Vix imago. Id est exemplar. *Tacit. lib. 15.* Quod vnum iam, & tamen pulcherrimum habebat, imaginem vitæ suæ relinquere testatur * Orandi vera imago, Id est forma. *Quintilian. lib. 5. cap. 12.* Olim iam ab illa vera imagine orandi recesserunt. * Imago expressa. *Cicer. pro Sext. Rustico*. Ut effectos nostros mores in alienis personis, expressamque imaginem nostram vitæ quotidianæ videremus. * Representare imaginem sceleris. *Quintilian. lib. 6. cap. 1.* Vestis tamen illa sanguine madens, ita representavit imaginem sceleris, ut non occisus esse Cæsar, sed tum maxime occidi videretur.

* Imago, ut ait *Festus*, ab imitatione dicitur. *imāguncūla*, diminutivum parva imago. { *ἐκείνη*. GAL. Petite Image. ITA. *Picciola imagine*. GERM. *Ein kleine bildnuß* H. SP. *Pequeña imagen*. ANGLIC. *A little imagine*. { *Sueton. in Cæsare*: Nactus puerilem imāgunculam.

imāginariū, a, um, Quod verum non est, sed ita imaginamur & animo concipimus acsi verum esset: cuiusmodi apprehensionem proprie dicimus imaginationem. { *φαντασία*, *φαντασία* GAL. Imaginare, contrefaire, feint. ITA. *Imaginario, contrefaccio*. GERM. *Das durch einbildung des gemüts gefasset ist* H. SP. *Imaginado, fingido*. AN. *Imaginod, contrefait*. { *Sueton. in Claud. Cæs.* Equestris militias ita ordinavit, ut post cohortem, alam, post alam, Tribunatum legionis daret: stipendiæque intituat, & imaginariæ militiæ genus: quod vocatur super numerum, quo absentes, & titulo renusungerentur. Imaginariis fascibus cedere. *Liu. 3. ab Vrbe*. Emprio imaginaria. *V. l. p. 1. Is qui suis, ff. de manumij.* Si ab ignoto emptus sit, postea autem pretium suum obulerit: dicendum erit non esse audiendum: ab initio enim hoc agi debet, ut imaginaria fiat emptio, & per fidem contractus inter emptorem & seruum agatur. Est autem imaginarius emptor, qui seruum illius nummis emitit.

imāginōsus, nosa, nosum, In quo sunt plures imagines. { *ἐκείνη*. GAL. Plein d'images. ITA. *In cui sono molte immagini*. GERM. *Voll bildnußen*. H. SP. *Cosa llena de imagines*. ANG. *Full of images*. { Vnde speculum imaginofum, à *Catullo* dicitur ab imaginibus, quæ in speculo numerosa videntur.

imāginō, nas, Imagines facio, seu represento. { *ἰμαίνω*. GAL. Representar ou rendre la semblance d'aucun, faire images. ITALIC. *Far' imagini, rappresentar*. GERM. *Ein bildnuß gaben oder machen*. H. SP. *Hazer imagines*. ANGLIC. *To make imagines, to represent the likeness*. { *Gellius [cap. 18 lib. 16.]* Ut speculum in loco possum nihil imaginat, aliorum translatum facit imagines.

imāginōr, aris, rem aliquam mente concipio, mente aliqui fingo. { *ἰμαίνω*. GAL. Imaginer, comprendre en fa pensee. ITA. *Imaginarsi, pensare*. GERM. *Einbilden/ ein bildnuß mit dem gemut en fassen*. H. SP. *Imaginar, d'ingir visiones*. ANG. *To imagine, to conceive, to mize on*. { *Plin. lib. 10. cap. 13.* Ideo profuuiuo genitili datur, & Venerem crebro per somnia imaginantibus. *Plin. in Epistol.* Caius quidem Fannius quod accidit, multo ante præsensit, visus est sibi per nocturnam quietem iacere in lecto suo compositus in habitu studentis, habere ante se scrinium (ita solebat) mox imaginatus venisse Neronem, in toro sedisse. [*Sueton. in Cæs. cap. 81.* Et Calpurnia vxor imaginata est collabi fastigium domus. (i. videre sibi per somnium visa est *Quintilian.* Quætere, imaginari, & fingere oratorem.)

imāginōriō, Alicuius rei conceptio & fictio, quæ mente fit. { *ἰμαίνω*. GAL. Imaginatio. ITALIC. *Imaginazione*. GERM. *Ein bildung*. H. SP. *Obra de imaginar, imaginamiento*. ANG. *Imagination, conceiving of any thing in mynd*. { ut Imaginationes libidinum, apud *Plin. lib. 20. cap. 7.* ¶ Imaginabile, quod mente concipi potest. *Her. lib. 15.*

imāginōriū, a, um, Quod est ad alicuius imaginem factum. { *ἰμαίνω*. GAL. Imaginè, fait à la semblance ou image de quelqu'un. ITA. *Fatto ad imagine d'alcuno*. GERM. *Emgebildet*. H. SP. *Imaginado d'ingido, hecho ala imagen de alguno*. ANGLICE. *Made after thelyknes of any thing*. { *Lactam. li. 15.* Sed tetram digitis suis imaginatam metuant & adorent.

IMANTOPODES, penul. corr. *ἰμαντοποδες*, Populi in Æthiopia loripedes, quibus serpendo ingredi natura est: hoc est, ut *Solinus* interpretatur, qui flexis crurum nexibus ingrediuntur, *ἰμάντες* enim Græci lorum dicunt. De his *Plin. lib. 3. c. 8.* ¶ Sunt & aues quædam imantopodes dicitur. De his *Plin. lib. 10. c. 47.* Laudatissimi porphyrioines in Comagenerostra nis & prelonga crura rubent. Hæc quidem & imantopodi, multo minoris: quamquam eadem crurum alacritudine. Nascitur in Ægypto: insitit ternis digitis. Quo tamen in loco *Plinij*, quidam hæmatopodi legere malunt, ut potius à sanguineo crurum colore, quam ab eorumdem longitudine dicta sit. *V. de supra* Hæmatopodes.

IMAVS, pen. product. *ἰμαυς*, Caucasii montis pars, Indiam à Scythia dirimens, Scythiamque ipsam in duas fœcans partes, quarum altera Scythia intra Imaum altera Scythia extra Imaum appellatur. { GERM. Ein vernampt gebrüg in Scythia rechet biso in Indiam. { *V. de Plin. lib. 6. c. 17.* & *Prolemæum Asiae Tabula 9.*

IMBAROS, *ἰμβαρος*, Sani insulæ fluvius est, apud *Plin. lib. 5. c. 27.* *Imbecill's*, & hoc imbecille & imbecillus, a, um, Debilis, languidus, infirmus: quasi bacillo delecturus: quæ significatio tracta videtur, à reterioribus plantis, quæ citra bacilli admiculum vix possunt subsistere. { *ἰμβαρος* *ὀμλά* *ἰμβαρος* *ἰμβαρος* *ἰμβαρος*. GAL. Imbecille, foible, debile, lasche. ITA. *Debole, languido*. GERM. *Schwach/bidelt/wachtlos* H. SP. *Debil y Flaco*. ANGLIC. *Feeble, weak*. { *Plin. in Panegy.* Quis enim est tam imbecilli ingenio, qui non tanto meliorem Consulem speret, quanto sapius fuerit *Cicer. de Amic.* Ut si parentibus nati sint humilibus, si propinquos habeant imbecilliores vel animo, vel fortuna: eorum augeant opes, eisque honori sint, & dignitati. *Horat. 2. Sermon.* Imbecillus, iners: si quid vis ad de popino. *Cic. de Amic.* Imbecilla enim humana natura est ad contemnendam potentiam, &c. *Plin. in Epist.* Sed hæc foelicitas terræ, imbecillis cultoribus fatigatur. [*Quintilian.* Imbecilla frons & verecunda sustinetur magna conscientia. & *Senec. epist. 60.* Dum imbecillissima mœnium querit.]

Imbecillitas, tis, Debilitas, infirmitas, defatigatio: & tam ad animum quam ad corpus refertur, sicut & Imbecillus. { *ἰμβαρος* *ὀμλά* *ἰμβαρος* *ἰμβαρος*. GAL. Imbecillite, foibleste, debilité, lascheré. ITA. *Debolezza, infirmità*. GERM. *Schwachheit/bideltigkeit*. H. SP. *Flaqueza d'impotencia*. ANGL. *Feebleness, weakness*. { *Cic. de Amic.* Sepissime igitur mihi de amicitia cogitanti maxime illud considerandum videri solet, num propter imbecillitatem atque inopiam desideranda sit amicitia. Imbecillitas materiæ murorum, *Cæsar 2. bel. Civil.* Imbecillitas consilij, *Cic. 1. Offic.* Imbecillitas ætatis, *Cic. ad Brutum*.

Imbecilliter, adverbium Debilitet, & remissè, ac languidè. { *ἰμβαρος*. GALLIC. *Debillement, foiblement, laschement*. ITALIC. *Debaimente, languidamente*. GERM. *Schwachlich*. H. SP. *Flaquezmente*. ANGLIC. *Feebly, faintly*. { *Cuer. 4. Academic.* Dubitant, hæsitant, reuocant se interdum, si que quæ videntur, imbecillius assentiuntur. *Idem 5. Tuscul.* Qui imbecillius horrent dolore & reformidant.

Imbellis, & hoc imbelles, Timidus, ignavus, quasi bello parum aptus. { *ἰμβαρος* *ὀμλά* *ἰμβαρος* *ἰμβαρος*. GAL. Couard, lasche en bataille, debile. ITA. *Inetti à la guerra timido*. GERM. *Wutrigisch/verzag/forchtam*. H. SP. *Flaco para poder pelear, indifinesto para batallar*. ANG. *Cowardous, weak, fearful*. { *Cic. 1. Offic.* Nunquam periculi fuga committendum est, ut timidi imbellesque videamur *Ouid. in Epist.* Tres sumus imbelles numero, sine viribus, vxor, Laertèlque senex, Telemachusque puer Imbellis, inermisque formidantur turba. *Liu. lib. 28. c. 38.* Imbelles relumi. [*Liu. 4. ab urb. Imbelle triennium, quo non sit pugnatum. Item Ouid. 13. Metamorph.* Onerosa grauisque Pelias hasta potest imbellibus esse lacertis. *Ibidem.* Conferat his Ithacus Rhæsum, imbellemque Dona.] *Virgil. 2. Aeneid.* Sic fatuus senior, relumque imbelles sine ictu Coniecit. Imbelles damæ, *Martial. lib. 13.* Imbellis cithara, hoc est molle quiddam & effeminatum resonans, & à *Martio* tubæ strepitu plurimum distans. Ita imbellis lyra. *Horatius Carm. lib. 1. Od. 6.* dum pudor imbellisque lyrae musa potens vetat, laudes egregij Cæsaris, & tuas culpa detereat ingeni.

imbellia, Ignauia, inertia, & belli reique militaris impericia. { *ἰμβαρος* *ὀμλά* *ἰμβαρος* *ἰμβαρος*. GAL. Couardise en guerre, debilité & raute de courage. ITA. *Viltà, poca sperienza di combattere*. GER. *Zagheit/unmannheit*. H. SP. *Flaqueza para pelear*. ANGL. *Cowardness, letherness, lack of courage*. { *Macrob. lib. 3. Saturn.* Tunc Pœnus eludens ignauiam, imbelliamque militum eius pretiose armorum, Planè inquit, satis esse credo Romanis hæc, estis auarissimi sunt.

Imber, bris, generis masculini, in ablatio imbre, vel imbri, { *ἰμβρος* *ἰμβρος* *ἰμβρος* *ἰμβρος*. GAL. Pluye. ITA. *Pioggia*. GERM. *Ein grosser rågen*. H. SP. *El agua lluvia, lluvia*. ANG. *A shower of raine*. { *Virgil. 4. Aeneid.* & ventis pulsatur & imbri. *Lucretius*, Ex igni terraque animæ nascuntur & imbre. Est autem imber agmen aquarum largius ex concretis estusum nubibus nimbus vero repentina, & vehementior pluuia: quæ quanto est improuifior, tanto est præcipitator, & breuiore astringitur casu. *Virgil. 4. Georg.* Maxinus ægicolis, pelagòque parabitur imber. *Plaut. in Mostell. [sc. 2. a. 5.]* Venit imber, lauat parietes, perpluunt tigna. [*Ouid. Eleg. 6. lib. 4. Trist.* Fert bene procellas modo facta nauis: At verus exiguo imbre soluitur. *Plautus Most. sc. 2. a. 5.* Ea (tempestas) grandinem imbrèmque mihi attulit. *Idem Capt. [sc. 2. a. 2.]* Tam hoc in proclui quam imber est, quando pluit.] *Terent. in Eunuch* Quo pacto Danaè misisse aiunt quondam in gremium imbrem aureum. *Virgil. lib. 4. Georg.* ipse feraces Figat humo plantas, & amicos irriget imbres.

¶ Per translationem pro quouis humore, vel accipitur. *Virgil. lib. 4. Aeneid.* pro aquarum copia vberiore vehementiorèque vsurpauit, Accipitur inimicum imbrem, nihilque fatiscunt.

¶ Imber pro lachrymarum effusione. *Ouid. lib. 3. Amor. Eleg. 5.* Spargebat tepido stibilibus imbre suus. [*Ouid. Eleg. 2. lib. 3.* Nil nisi flere liber, nec nostro parior imber. *Idem Eleg. 1. lib. 4. Trist.* Inque sinuum mœste labitur imber aquæ. *Item Plaut. Most. sc. 2. a. 2.* Amor aduenit pro imbre in cor meum.] ¶ Lactis, lapidum, sanguinis, & terre imber. *Cic. 1. de Divin.* Ferreus imber, *Virg. 12. Aeneid.* Tempestas telorum, & herreis ingruit imber.

¶ Sunt tamen qui hoc nomen cum & f y scribant, quod à Græco verbo *ἰμβρω*, quod est puluere, deduci arbitrantur: vnde & hycemo dictam esse supra ostendimus. Verisimilius tamen videtur à Græco *ἰμβρος* deriuari, quod imber Latinis est. Sine aspiratione autem scribi debere ex compositis apparet, quæ sunt Septembet, October, Nouembet & Decembet.

rit imbre, tunc emittit illum suum habitum diuinum ex sole conce-
ptum. *Ouidius [Eleg. 8. lib. i primi.] Trist.* Credibile est lacrymis
immauiffe genas, Tertia immaudit, *Idem 6. Met.*

immanis, & hoc immane, penultima producta. Significat crudele, as-
perum, barbarum nocens ferum. *ΓΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς. GAL-
LIC. Demesure, cruel. ITALIC. Crudele, fiero, grande oltra misura. GER-
MANIC. Grausam/Grum. HISPANIC. Cruel, grande, jahumano. ANGL.
Cruell fierce, exceeding great. } *Virgilius 4. Georg.* Immanem ante pe-
des hydrum moritara puella Seruante[m] ripas alta non vidit in her-
ba. *Idem 1. Aeneid.* Pygmalion scelere ante alios immanior omnes.
Cic. ad Quinz. frat. lib. 1. Quod si te fors Afris, aut Hispanis, aut Gallis
perfecisset immanibus ac barbaris nationibus &c. Immania saxa, a
Virgilio dicuntur pro asperis & horrendis, *1. Aeneid.* tenet ille im-
mania saxa, Veitras Eure domos. [*Velleius;* Immani acie eos fudit.
Idem Vell. Immane initium belli.]*

Immane vsurpatur aliquando pro ingenti, magno, siue immenso.
Virgilius lib. 6. Aeneid. Posuitque immania
templa.

* In laudem quoque sumitur. *Ouid. 9. Metam.* Nam quanquam ipsius
datis hoc immanibus actis Obligor ipse tamen. Iupiter de Hercule
loquitur. [*Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.* Diuicis ingenij est immania Cæsa-
ris acta Condere, *Velleius;* Immanis frequentia amicorum. *Idem Vell.*
Immane argumentum eius rei, (id est ingens) *Idem Vell.* Rhodum,
rem immanis operis, cepit.]

* Dicitur & de numero, ut apud *Varr. de Rust. cap. 1.* Quod tempus
si referas ad illud proprium quo agri colli cœpti sunt, atque in casis
& tuguriis habitabant nec murus nec porta quid esset sciebant im-
mani annorum numero vrbano agricolæ præstant. Id est perma-
gno & immenso.

* Immane dictu. *Sallust. de rep. ordinanda ad Cæsarem,* Sed ob eandem
causas immane dictu quanti & quam multi mortales postea ad Põ-
peium discesserint. *Idem lib. 2.* Immane quantum animi exarsere. Vbi
subauditur, dictu

Sumitur aliquando immane, pro fædo. Sic enim interpretatur
Nonius vnde Accij in Androm. Immane te habet templum obualla-
tum offibus.

Immanitas, atis. Saevitia, crudelitas. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.*
GALLIC. Cruauté. ITALIC. Crudeltà GERMANIC. Grausamkeit.
HISPANIC. Crueldad. ANGLIC. Cruelti, ehnggenesse beyonde measure. }
Cic. lib. 1. Offic. Quo detestabilior illorum immanitas, quæ laceraue-
runt omni scelere patriam.

Immanitas pretij, id est magnitudo. *Plin. lib. 35. cap. 12.* Nec vllius
in pictura velocior manus fuit: artus verò tantum, ut immanitate pre-
tij antecelleret celeberrimos eadem ætate imaginum pictores.
Gellius capite 3. libri 6. Serpens inuistræ immanitatis, (id est, ma-
gnitudinis)]

Immanis uerbum, a, um. Asper, indomitus, mansuetus, imitis. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GALLIC. In-
traitable, farouche. ITALIC. Intraitabile, crudele, feroce. GERMANIC.
Wmilt/ungeeumt/wild. HISPANIC. Cosa brava d'yo mansa. ANGLIC.
No wyse meek nor gentle. } *Cic. 1. de Legibus.* Ipsique in hominibus
nulla gens est, neque tam immanis, neque fera, quæ non, etiam si
ignoret qualem habere Deum deceat, tamen habendum sciat. *Ouid.
15. Metam.* At quibus ingenium est immanis, ferimque. *Idem
epist. 17.* At tu de rapidis immanis uentis, Quid mecum certa
prælia mente geris?

Immanis uerbum, com paratiuus. *Seneca de consolatione ad Helu. matrem cap-
ite 6.* Quid ad homines immanis uerbum? (hoc saxo?) (ad hominum
mores)]

Immanis uerbum, ois, ere. Corruptor putrescens. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GALLIC. Se flestrit &
faner. Te pourrit. ITALIC. Immariti. GERMANIC. Erwarin verfaulen
oder verderben. HISPANIC. Marchitar. ANGLIC. To putrefy, to rotte. }
Hora. 2. Serm. Sat. 7. Nempe immanes eunt epulæ sine fine perire. Il-
lusque pedes vitiosum ferre recusant Corpus, id est, corrumpuntur
in stomacho cibi.

Immanis uerbum, a, um, Non maturus, incoctus, propriè de fructibus, & fru-
gibus dicitur, quum ante tempus colliguntur. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GALLIC.
Qui n'est point meure, vert. ITALIC. Non maturo, acerbo. GERMANIC.
Wsenig HISPANIC. Cosa non madura en su tiempo. ANGLIC. Not yet
ripe. } *Plin. lib. 12. cap. 13.* Est & quæ uocatur amomis, minus uenosa
atque durior, ac minus odorata: quæ apparet aut aliud esse, aut colligi
immaturum [Immaturus nemo moritur. *Sen. cap. 20. de Consol. ad
Marr.* Immatura medicina periculosa. *Idem cap. 1. de Consol. ad Hel-
niam* Immaturam frondem distinguere. Immaturus Gallorum can-
tus. *Et cap. 11. de Tranq.* Immaturas exequias fax cereuifque præcede-
bant. *Liu. lib. 6. 4. 4.* Immaturum tempus rebus gerendis. *Suet. in Aug.
cap. 63* Immaturus infans editus.]

Aliquando idem est quod intemptius, inconsideratus, præcep-
tæ Consilium immaturum, id est, præcipitatum. *Liu. lib. 22.* Se, quæ
consilia magis res dent hominibus, quàm homines rebus, ea ante
tempus immatura non præcepturum Immaturus amor, id est, intem-
pestiuus. *Liu. ab Vrb.* Abi hinc cum immaturo amore ad sponsam,
inquit, obliuio trarum mortuorum uiuique oblita patre. Immatura
mors, qua quis ante constitutum vitæ tempus, & confectam ætatem
lenio eripitur ac moritur. *Cic. 2. Philipp.* Etenim si abhinc annos propè
viginti hoc ipso in templo negauit posse mortem immaturam esse
Consultari: quanto uerius nunc negabo? Ten?

Immanis uerbum, atis. Trop grand auancement deuant le
temps & faison, indeue meureté. ITALIC. Troppo gran fretta. GERMA-
NIC. Wngewigung. HISPANIC. No maduro ad madurozano en su tiem-
po. ANGLIC. Wrypenesse. } *Virgilius 1. Georg.* Immanitas
sponsarum quæ nondum conuiguo apte erant. *Cicero pro Quinz.*
Quid hæc festinatio, quid hæc immaturitas tanta significat.

Immediatè, aduerbium. Cito, accleriter. *Gellius lib. 10. capite 11.*
Incuriose, & immediate, ac proprie etiam subrustice, ex iplo loco ac

tempore hybarnarum uigiliarum, Atticas noctes inscripsimus. Quo
tamen in loco crediderim rectius legi posse immediate, *αδελφωτικω, αδελφωτικω, αδελφωτικω.*

Immediabilis, le, Quod medicaminibus non potest sanari. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GALLIC. Incurable, qu'on ne peut guerir. ITA. Che non
si puo medicare. GERMA. Unheil sam / Das mit artzneyen nicht wider
bringen ist. HISP. Cosa que no se puo sanar. ANGL. Inurable. } *Ouid. 2.
Metam.* Vtque malum latè solet immedicabile cancer Serpere. Te-
lum immedicabile *Virg. 1. Aeneid.*

Immeditatus, participium sine verbo, non meditatus, *αμλιτωτο. Cic. lib.
1. Offic.* Id se in foro optime ià immeditatum facere quod etiam cum
poterat domi cum laude meditari.

Immeto, is, immixti, immixtum, immeiere. *Vlpianus hi uerbis.* De eo
qui vrinam facit morbi genus significauit, quod à Græcis *ουρειν* dicitur
id est immeiere Latine. *Budæus.*

Immemor, immemoris, penultima correptæ. omnis generis, Qui non
meminit. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GAL. Non memoratis,
qui a obliuio. ITA. Obliso, non ricordente. GERMA. Wncingeden. HISP.
Cosa oluida d'iza, que oluida. ANGLIC. Wnmyndfull, forgetfull. } *Cicero pro
Sylla,* Adeone immemor rerum à me gestarum esse videt? *Terent. in
Andr.* Num immemor es discipuli? *Cic. de Clar. Orat.* Magna hæc im-
memoris ingenij signa. *Idem ad Attic.* In alia incidi, non immemor
vnuquam. [*Plaut. Pseud. sc. 1. a. 4.* Memorem immemorem facit, qui
monet quod memor meminerit. *Plaut. Pseud. sc. 7. a. 4.* Seruus nihil
quod officium suum facere immemor est. *Ouid. Eleg. 1. lib. 4. Trist.* Præ-
fentis casus inmemoremque facit. *Idem Eleg. 2. lib. 4. Trist.* Terribiles
aliis (vultus) inmemoresque sui.]

Immemor beneficium passiuè. *Terent. in And.* Hæc commemora-
tio quasi exprobratio est immemoris beneficij. *Vbi Donatus,* imme-
moris, cuius nemo meminit.

Immemorabilis, le, Quod commemorari non debet, aut non po-
test. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GALLIC. Indigne de qui on face memoire. ITA.
Cosa della quale non se deve tener memoria. GERMA. Des man nit eingde
denct sein soll oder tan. HISPANIC. Cosa que no se deve d'puede recordar.
ANGLIC. Wnworthy to mak mention of. } *Plaut. Capt.* Neque spartid
infubi versus inmemorabiles. Spatium inmemorable, id est maxi-
mum. *Lucr. lib. 4.*

Immemoratus, ta, tum, adiectiu. Non commemoratus. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GAL. Chose nouvelle de laquelle on n'ouir iamais parler. ITA. Cosa
nuoua. GERMA. Das nie erheit odit gehört worden ist. HISP. Cosa nuoua.
ANGLIC. Not mentioned. } *Hora. 1. Epistol.* inuit inmemorata feren-
tem. In genis, oculisque legi, manibusque tenere.

Immemoria, *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* ANGLIC. Forgetfulness, vnmyndfulness. }
Papinian. D. lib. 41. Titul. 2. li. 4. Peregrè profecturus pecuniam in ter-
ra custo dixæ causa condiderat, cum reuertis locum thesauri immemo-
ria non repperet, an defuisset pecuniam possidere.

Immensus, sa, sum, Quauis à participio mentis sit compositum, no-
men tamen est, non participium. Infinitum, valde magnum, quod
nulla dimensione potest comprehendere. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GALLIC. Desmesure, grand outre mesure. ITA. Smisurato, grande.
GERMA. Fast groß/uber/ohrenctid/oder uermästig gro. HISP. Cosa
sin medida. ANGL. Without measure, huge great. } *Cic. 1. de Diuin.* Ob-
seruata sunt hæc tempora immenso, hoc est infinito & vix mensura-
bili. *Idem 1. de Diuin.* Post Anaximenes aera Deum statuit, eumque
gigni, esseque immensum, & infinitum, & semper in motu. *Virg. 3.
Aeneid.* Clamorem immensum tollit, quo pontus, & omnes intremue-
re vndæ, penitusque exterrita tellus Italix. [*Ouid. Eleg. 3. lib. 4.* Et ve-
niunt æstus, & nox immensa videtur. *Idem Ouid. Eleg. 8. lib. 4. Trist.* Mi-
tius immensus quo nihil orbis habet. *Idem Ouid. Eleg. 4. lib. 3. Trist.* I-
carus immensas nomine signet aquas. *Ouid. Eleg. 7. lib. 3. Trist.*

Immeusum: *Ouid 5. Fast.* Creuerat immeusum: comitem sibi Delia
sumpsit.

Immenso emere, *Suet. in Calig. c. 38.* *Idem Suet. in Tiber. c. 34.* In im-
menso exarsere pretia valorum.]

Immensissimus, Superlatiuus. *Spartianus in Adriano:* post immensissi-
mas voluptates, &c.

Immensitas, atis, Infinitas. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GAL. Grandeur, longueur,
ou largeur desmesuree. ITA. Infinita. GERMA. Wncmßigkeit. HISP.
Infinidad sin medida. AN. Pasing greatness. } *Cicero 1. de Nat. deor.* In hæc
igitur immensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum infinita
vis innumerabilium uoluit atomorum. *Idem 2. de Na. deor.* Saxorum
asperitates, impendentium montium altitudines, immensitatesque
camporum, &c.

Immeo, as, are, Meo, innato. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GA. Entrer, al-
ler dedans ITA. Intrare, andar dentro. GERMA. Wn ein gehn oder sehn
wimm HISP. Entrar, jr adentro. ANGL. To enter or pas in. } *Plin. lib. 8.
c. 25* Itaque & Delphini immeantes Nilo, quorum dorsum.

Immeans partic. *Plin. lib. 11. c. 39.* Setas suum obstare tenuitati immean-
tis spiritus.

Immerens, Innocens, qui nihil commeruit. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GALLI.
N'ayant point merité ny deserui. *Chi non a meritato.* GERMA. Wnuer
dient/vnßistig. HISP. Cosa que no lo merece. ANGL. Innocent, that hath
not deserueth. } *Suet. in Tiso,* Multum questus, eripi sibi vitam imme-
renti. *Plin. Epist. 6.* Honestissimum credidit non premere immeren-
tem. *Hora. 2. Carm. Ode 13.* Te triste lignum te caducum. In domini
caput immerentis. [Malè merenti de immerenti inficitia est. *Plautus
Curc. sc. 3. a. 1.*]

Immerent, aduerbium. Innocenter. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GAL. A
cor, sans l'auoir merité ITA. Wnmeritadamente. GERMA. Wn esse
verdienst/vnßudistich HISP. Wnmerciendolo. ANGL. Wthout deserue or
cause. } *Valer. lib. 6. c. 3.* Inserit se tantis uiris mulier alienigeni sangu-
inis, quæ à Philippo rege temulento immerenter damiata, Prouoca-
rem, inquit, ad Philippum sed sobrium.

Immeritus, a, um, Qui nihil commeruit, innocens inculpatus. *ΓΙΩΝΙΩΝ aελζαρ. αγγελος, αμλυς, αγγελος.* GAL. Qui ne l'a point merité ne deserui. ITA. Che non ha
meritato. GERMA. Das nicht verdienet oder verßnidet hat. HISPANIC.

Indigno ò sin merefcimiedto, ò que no merefce. ANGL. That hath deferneth no thing. & Virg. 3. Aneid. Postquam res Asia, Priamique euertere gentem Immeritam visura superis. [Ouid. 13. Metam. Immeritam sceleratam maclare Dianæ.] Hinc deducitur superlatium immeritissimus.

Immerito, aduerbium significat] præter meritum: aiaqius. T. ren. Phor. Iam dudum te omnes nos accusare audio immerito, & me omnium immeritissimo.

[Immeritum, ti, Plantus Afin. sc. 3. a. 3. Cur me immerito meo morti de dere optas. Idem Men. sc. 4. a. 1. Haud immerito tuo te magnifico]

Immergo, is, immerfi, mersum mergere, Intingo. { טבט ribbea' v'קטוּת hifchik'ah. ip'ba'na. GALL. Plonger-mettre auant dedans. ITA. Bagnare, immergere. GERM. Eintuncken/underhin tuncken. HISP. Cabullir ò anegar. ANGLIC. To plunge or diepe in. } vt. Immergere panem aceto.

[Intrudere, penitus conicere: Plaut. Men. sc. 1. a. 3. Quando in concionem mediam me immerfi miser. Ibi. sc. 1. a. 5. Immerfi aliquo sefe, credo in gancum.]

Interdum idem quod submergo, ut a Virg. 3. Aneid. Vastoque immergite Ponto. Liu. 3. bel. Pun. Et eo impensius, quo audius ex insolentia in eas se immerferant.

Immersibilis, ile, Quod mergi non potest. { אבס'תוס. GAL. Qu'on ne sauroit submerger ou noyer. ITA. Che non può essere summerso. GER. Das wannicht vnderhin tuncken kan. HISP. Cosa que no puede anegarse. ANGL. That can not be panged or dieped. } Per translationem sumitur pro forti, firmo, & erecto quique nullis aduersarum rerum fluctibus mergi potest. Horat. 1. epist. de Vlyse,

Et mores hominum infelix, lacumque per æquor,
Dum sibi dum sociis redimam parat, aspera multa
Pericula aduersis rerum immerabilis vndis.

Immetatus, pen. product. Non metatus. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Qui n'est point mesuré, ne limité, ne borné. ITA. Non limitato, senza confine. GERM. Unausgesizet/nicht aufgemachet. HISP. No definido. ANGL. Unmeasured. } Horat. 3. Carm. Ode 24. Viuunt & rigidi Getæ, Immetata quibus iugera &c.

Immigro, as, are. In aliquem locum migro, ingredior, inuado. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Aller loger ou habiter. ITA. Mntar stanza, andare ad habitare. GERM. Eingetien in ein haus oder woenung. HISP. Mudar casa a otro lugar. ANGL. Togo in, to godwel in a place. } [Plaut. Mof. sc. 2. a. 1. Vbi illo immigrat nequam homo. (i. in illas ædes) Cic. Phil. 2. Nam paucis diebus & in domum, & in hortos paternos immigrabit. Idem ad animum transfudit Tusc. lib. 1. Neque ea plane videri animus: cum repente in tam solitum tamque perturbatum domicilium immigrauit. Plaut. ad ingenium in Mof. [sc. 2. a. 1.] Posteaquam immigrauit in ingenium meum, perdidit operam fabrorum Illico. Posteaquam me mihi penitus permisi, ingenio indulgentius obtemperare cæpi.

Imminéo, nes, penultima corrept. Insto, impendeo. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Pencher dessus, estre pres de tomber dessus. ITA. Sourire. GERM. Ubertwas einhin angen/nahc sein. HISP. Sobreestar. ò sobre parecer. ANGLIC. To hang over some thing as though it were ready to fall. } Cic. 1. Tusc. Mors propter incertos calus quotidie imminet. Liu. 2. ab urbe, Quum haud cuiquam in dubio esset bellum ab Tarquinii imminere, id quidem spe omnium ferius fuit.

Imminere exitio alterius, est vigilare, & insidiari ad inferendum alteri exitium. אבס'תוס. Ouid. 1. Metam. Imminet exitio vir coniugis, illa mariti. [Suet. in Aug. cap. 24. Quem tamen (Equitem Rom.) quod imminere emptioni publicanos videbat, liberto suo addixit. Idem in Callig. cap. 19. Britanniz imminere, est ei insidiari, bellum parare.] Immines annotator conuiuus, pro Astas & ades. Plin. in Pan. Num enim ante medium diem distentus, solitaria cœna spectator, annotatorque conuiuus tuis immines. * Hinc Part. Imminens. Cic. pro domo sua, Sed homo ad cædem imminens, meum nomen operis ediderat. Idem 4. V. er. Nam ipsum Verrem tantum semper auaritia hiante atque imminenti fuisse, &c.

Imminencia, æ, nis, uoc. ANGLIC. An hanging above as gifeis were to fall. } Gell. lib. 9. cap. 12 Infelix dicitur ab infantia, atque imminencia fraudis, quam vel facturus cuipiam vel passurus est.

Imminuo, is, ere, Attenuare, diminuere. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Apertiffier, diminuer, amoindrir. ITALIC. Menomare, diminuire. } GERM. Minderen/tinget machen. HISP. Amenguar ò disminuir. ANGLIC. To diminish, to make lesse. } Cic. 4. Acad. Ac vereor interdum ne talium personarum quum amplificare velim, imminuam etiam gloriam. Plaut. Cist. Neque pudicitiam meam mihi alius imminuit quifquam. Ouid. in epist. Sapphus, Postquam se dolor imminuit, nec pectora plangi, Nec pudicæ scissis, exululare conaris. Cic. Attic. lib. 1. Dolor accessit bonis viris, virtus non est imminuta.

Imminutio, detraclio, diminutio. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Diminution, appetiffement, amoindriffement. ITALIC. Diminutione/ scemamento. GERM. Spindernan. HISPAN. Obra de amenguar, menguaniento. ANGLIC. A diminishing, a making lesse. } Cic. Fulchro, lib. 3. Sine illa imminutione dignitatis.

Imminutus, Non diminutus. } ANGLIC. Not made lesse. } Iulian. D. lib. 24. Tit. 2. lib. 6. Ita tamen vt bona gratia dissolucum videatur pristinum matrimonium, & vnusquisque suum ius habeat imminutum.

Immiscéo, es, ere, Admiscéo, commiscéo, confundo, coniungo. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Mefler parmi. ITALIC. Mefcolare. GERM. Einmiffchen. HISPAN. Mezclar in vno. ANGLIC. To mingle or mix with others. } Liu. 3. ab Vrbe, Et immiffi turbæ militum rogati &c. Idem 5. ab Vrbe, Faluci propria etiam causa infesti, quod Fidenati bello se iam antea immiscuerant. Virg. 11. Aneid. Contentusque fuga, mediis se immiscuit armis. Ouid. 7. Metam. summis immiscuit ima.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

Immiscerabilis, le, Qui nullus misericordia fableatur. { אבס'תוס. אבס'תוס. אבס'תוס. GAL. Indigne de misericorde, de qui on ne doit a uoir pitié, ne compassion. ITA. Di cui niuno ha misericordia. GERM. Unbarmhertich/mi dech man tetn erbarmd hat. HISP. Al que no se haze misericordia. ANGLIC. Vnworthy of pitie or compassion. } [Horat. lib. 3] Carm. Ode 5 Si non periret immif. rabilis Captiua pubes.

immōdēt, adverbium, Immoderate. { קר על hal chok, a d'v'par: GAL. Immodestement, desrelement. ITAL. Immodestamente, sfacciatamente. GERM. Unmäßigig (ich) / unzüchtig (ich). HISP. Desfemladamente ANGLIC. Vnmanerly out of measure. } Plau. Pan. cur ergo apud te mentiar? Am o immodeste.

Immōdicūsa, um, Nimius. { ἄνομαστος GAL. Qui ne garde point mesure, defiegle. ITA. Fuor di misura, misurato. GERM. Unmäßigig / der in ein Ding sein maß hat. HISP. Desmedido, desconcertado. ANGL. Without measure or measure. } Colum. lib. 1. c. 7. Suaque lege C. Licinius damnatus est, quod agri modum, quem in magistratu rogatione tribunicia permulgauerat, immodica possidendi libidine transcendisset. Ouid. 3. de Pont. eleg. 1. Cuncta sed immodicum tempora frigus habent. Gellius c. 3. lib. 7. Item. Ibidem. Ad immodicum modum insolere. Suet. in Galba. c. 9. Immodicus in coercendis delictis.] *Immodicus libidinis. Nimia libidinis cupiditate ductus Colum. li. 7. c. 6. Est autem mensium septem satis habilis ad procreandum, quoniam immodicus libidinis dum adhuc vberibus alitur, matrem stupro superuenit.

Immōdicūsa, adverbium, Nimis immoderate. { קר על hal chok, d'mpp'at. GALL. Excessiuement par trop. ITAL. Smisuramento. GERM. Über die maß. HISP. Desfemladamente, sin medida. ANGL. Excessiuely, beyond measure. } Colum. lib. 2. c. 16. Magisque conducere agricolæ frequenter id potius, quam immodice facere. Immodice ferre aliquem casum. pro immoderate. Cic. 4. Tusul.

Immōdulātus, a, um, Non modulatus, vel parum apte modulatus: vt Poemata immodulata, ὀλιγα ἢ ἀπὸ θυμῶν, ἢ ἀπὸ μῦθῶν. GALL. Qui n'est pas fait par mesure, mal sonné. ITALIC. Non fatto con ragione de versi. GERMANIC. Nicht wot aufgedichtet vnd in ein guten rhon gessellet. HISP. No hecho con medida. ANGL. Without proportion or melodie. } Horat. in arte poetica, Non quibus vider immodulata poemata.

Immōlitus, penultima product. Constructus, ædificatus. { בנין בנין. GAL. Edific. ITA. Edificato. GERM. Gebawen. HISP. Edificado. ANGLIC. Builded. } Linius lib. 31. Aquam publicam omnem in priuatum ædificum aut agrum fluuientem ademerunt: & quæ loca publica in ædificata, immolitate priuati habebant, intra dies triginta demoliti sunt.

Immōlo, las penultima corrept. Sacrificio, sacrum rem facio, quod verbum tractum est a consuetudine sacrificatum, qui victimis iam mandandis molam salisam solebant inspergere. [בנין זבאח, שחאח, שחאח, שחאח. GAL. Immoler, sacrificer. ITAL. Sacrificare. GERM. Opfferen. HISP. Sacrificar. ANGL. To offer in sacrifice.] Festus. Immolare, est mola id est farre molito, & sale hostiam fufam sacrificare. Cic. 2. de Nat. Deor. Quis cum pluribus diis immolatur, qui tandem euenit, vt lectura illis, alius non literatur? Horat. Epod. 5. Libidinosus immolabitur caper, Et agna tempestatibus. Cicer pro Fonteio, Confuetudo hominum immolatorum apud Gallos,

Accipitur aliquando pro interfectio, quemadmodum & mactio. Virg. 12. Aeneid. - Pallas te hoc vulnere, Pallas immolat, & pœnas scelerato ex sanguine sumit.

Immōlariō, Sacrificatio. [בנין זבאח, בנין זבאח, בנין זבאח, בנין זבאח. GAL. Sacrifice. ITAL. Sacrificio. GERM. Ein opffer, oder opfferung. HISP. Sacrificio. ANGL. Offering in sacrifice.] Cic. 1. de Diuin. Immolationis tempus.

Immōlariō, onis. Qui immolat & sacrificat. [בנין זבאח, שחאח, שחאח, שחאח. GAL. Sacrificator. ITAL. Sacrificatore. GERM. Ein opfferer. HISP. Sacrificador. ANGL. That offireth.] Cic. 1. de Diuin. Hæc decessio capitis, aut accessio subitōne fieri potest, vt se extra ad immolatoris fortunam accommodent.

Immōrēt, eris, In re aliqua morior, alicuius rei cupiditate morior. [ὀλιγα ἢ ἀπὸ θυμῶν. GAL. Mourir dedans ou sur quelque chose. ITA. Morire sopra qualche cosa. GER. Ob einen Ding sterben oder erligen. HISP. Morir sobre algo. ANGL. To die in or upon any thing.] Immortuæ coniurationis reliquæ, Cic. ad Attic. lib. 3. Plin. lib. 29. c. 4. Nam quum immortuus est in vino, faciem eorum qui biberint, lentigne obducit. Ouid. 2. de Ponto, Fortiter Euxinis immorietur aquis. Sic immori habet, apud Valerium Flacium lib. 6. Argonaut. Immortū studio alicui, dicitur ὀλιγα ἢ ἀπὸ θυμῶν, pro eo quod est tam pertinaciter ei incumbere, vt sola mente quis videatur ab eo posse diuelli. Horat. 1. Epist. 6. Immortitur studiis: & amore senescit habendi.

Immōrēt, aris, penult. correpta immortari. Cunctor, moras necesse, inherere. [בנין זבאח, שחאח, שחאח, שחאח. GAL. Sejourner, retarder. ITA. Dimorare, indugiare. GERM. Verziehen sich saymen. HISP. Tardar. ANGL. To abide or tary in some thing.] Cic. lib. 8. c. 5. Incubantibus autem gallinis iuxta ponendus est cibus, vt saturæ studiosus nidis immorentur. Quint. lib. 2. c. 16. Qui nescit ignes, aquas, sine quibus nulla sit vita: & (ne terrenis immoretur) Solem, lunamque, præcipua siderum, aliquid etiam nocere.

Immōrtalītas, tatis, Aeternitas, perpetuitas. { ἄθάτος GAL. Immortalité. ITAL. Immortalità, eternità. GERM. Unsterblichkeit. HISP. Inmortalidad, aquella condecim de no morir. ANGL. Immortality. } Cic. de amicitia, Nisi enim (quod ille minimè putabat) immortalitate optare vellet, quid non est adeptus, quod homini fas esset optare? Terent in Andria - nam mihi immortalitas Parva est: si nulla æguitudo huic gaudio intercesserit. Cic. 1. de Nat. deor. Cedit nulla re, nisi immortalitate, celestibus beata vita [Sen. c. 15. de Tranquil. Ad immortalitatem moriendo venerunt.]

Immōrtalī, sile, Nunquam moriturus, perpetuus æternus. { ἄθάτος GAL. Immortel, qui ne meurt iamais. ITAL. Immortale, perpetuo, eterno. GERM. Unsterblich. HISP. Inmortal que no puede morir. ANGL. Immortal, that dieth neuer. } Plaut. in Trin. Eho, tūa vxor quid agitur? Immortalis est. Viuit, victurque est. [Plaut. Amphitru. 1. c. 5. Suis factis te immortalant afficer gloria. Idem Capt. 1. c. 2. Dij immortales id uoluerant. Idem Pseud. 1. c. 2. Dij immortales! (Lxantis.) Terent. in Eunuch. Dij immortales, homo homini quid præstat? Immortalis memoria, Cicer. pro Cornelio Balb. Immortalia facinora, im-

mortalia opera, quæ nullo tempore sunt intermorta. Plaut. in Mofel. - quid mihi herterio, Qui solus facio facinora immortalia? Linius 1. ab Vrbe, His immortalibus editis operibus, quum ad recensendum exercitum concionem in campo ad Capræ paludem haberet, &c.

Immōrtalē, Pro immortaliter: vt Flos immortalē virens, apud Valerium Factum, lib. 7. Argon.

Immōrtalīter, adverbium, Perpetuū. [ἄθάτος GAL. Immortellement, à iamais. ITAL. Perpetuamente, eternamente. GERM. Ewiglich (ich) / unsterblich (ich). HISP. Inmortalmente, perpetuamente. ANGL. C. For euer.] Cic. ad Quintil. fratrem, Quod scribis te à Cesare quotidie plus diligi, immortaliter gaudeo.

Immōrtūs, a, um, à moueo Immobilis, fixus, stans. [ἄθάτος GAL. Ferme, stable, qui n'est point remué. ITAL. Immo. GERMAN. Unbewegt. HISP. Cosa firme y no mouible. ANGL. Vnmouedy or wauer: eib no.] Plin. lib. 8. c. 16. Leonum animi index causa, sicut & equorum aures: namque & has notas generosissimo cuique natura tribuit: immota ergo placidis, clemens, blandienti que fuidis: quod rarum est crebrior enim iracundia eius, Virg. lib. 3. Georg. Sæpe sub immotis præsepibus, aut mala tactu Vipera deliruit Idem 4. Aeneid. Mens immota manet. [Senec. c. 6. de Consol. ad Mart. Immota fors & fixa.]

Immūlgē o es, Lac ex vberibus in rem aliquam exprimo. [ἄθάτος GAL. Traire ou tirer le lait d'une mamelle. ITAL. Mungere. GERM. Einmätchen. HISP. Oideñar. le. ANGL. To milk.] Plin. lib. 11. cap. 39. Fabulosum arbitror de strigibus, verba eas infantium labris immulgere. Virg. 5. Aeneid. - & lacte ferino Nutrabat, tenens immulgens vbera labris.

Immūgiō, gis, giui, & immugiui, gitum, gire, idem quod mugio. [ἄθάτος GAL. Murler, bugler. ITAL. Mugire. GER. Lügen vber brüten. HISP. Bramar el buey o vaca. ANGL. To below, to rore.] Virg. 2. Aeneid. - carniūque immugit Aena caruennis Item 11. Aeneid. - mollōque immugit regia luctu.

Immūdus, a, um, Impurus, impolitus. [ἄθάτος GAL. Ord & sale. ITAL. Immundo, lordo. GERM. Unanber, Darcin. HISP. Cosa sucia. ANGL. Foul, filthy.] Terent. Heaut. Ea tenebat vna pannis obfita, Neglecta, immunda illuue. Virg. 3. Aeneid. - contactūque omnia sedant Immundo. Idem 5. Aeneid. - sed pronus in ipso Concidit immundō que simo sacroque errore. [Plaut. Most. 1. c. 1. Nequam immundus, in strenuus.]

Immūnīs, ne, pen prod. Liber & vacuus à munere, vacationem habēs, onus nullum sustinens, otiosus, vacans. [ἄθάτος GAL. Exempt de faire aucune charge, franc. ITAL. E' sene franco dalle communi grauezzi. GER. Freylassen. HISP. Cosa exempta d' privilegiada. ANGL. Without s'fide; or charge, vnfranchised.] Cic. pro Fonteio, Falsum est, ob vacationem pretium sit datum, quum immunis nemo fuerit. Idem 5. Verr. Quinque præterea sine fœdere immunes ciuitates ac liberae, Centuripina, Halefina, &c. Immunes agros liberōque arare. Cic. 4. Verr. Idem de Amicitia, Nō est inhumana virtus, neque immunis, neque superba, quæ etiam populos vniuersos tuet, eis que optimè consulere solet. Virg. lib. 4. Georg. Immuniūque sedens aliena ad pabula fucus [Gellius cap. 13. lib. 6. Immunes & asymboli. Velleius, Immunis omnibus vitiis Caro Idem Vell. Immunis voluptatibus Crallus.]

Immūnis cum ablatiō & præpositione, Senec. capit. vltim. de Tranq. Nox immunis ab expeditione redeuntium. [Immunis cui genitio. Ouid. 3. Metam. Nullum passia iugum, cuiusque immunis aratri. [Idem Ouid. 4. Fast. Liquidique immunia Ponti. Et Eleg. 2. lib. 4. Trist. Immunes (sup. oculos, tanti nec sint esse boni. Idem 13. Metam. Immuniūque æquoris Arcton.] Virg. 12. Aeneid. - aspicit vrbem Immunem tanti belli, atque impunē, quietam. Legitur aliquando & cum ablatiō. Lini. lib. 1. ab Vrbe, Inde vna centuria facta est immunis militia.

Immūnitās, tatis, Vacatio & libertas ab oneribus. { ἄθάτος GALLIC. Exemption de faire aucune chose, franchise. ITAL. Immunità, esenzione. GERMANIC. Freylassung von einem ampt oder einer anderen bes' chwerd. HISP. Aquella exempcion, libertad, privilegio. ANGL. Exemption frome charge or tribut, en franchising. } Cic. 2. Philipp. Nequa post Idus Martias immunitatis tabula, neue cuiusquam beneficij ligetur. Idem ad Cassium Epist. lib. 12. Tabule figuntur, immunitates dantur. Pl. Pan. Eandem immunitatem in paternis bonis filio tribuit, si modo redditus esset in patris potestatem.

Immūnitūs, a, um, Non munitus, munitione carens. { ἄθάτος GALLIC. Qui n'est point fortifié ne garni. ITALIC. Non fornite, non fortificato, GERM. Unbewat. HISPANIC. Cosa no forti, electda. ANGL. Nus fortified, vnsefled. } Est autem nomen, non participium, quippe quod à nullo deductum est verbo. Cic. pro Cæinna, Si vis sit immunita, iubet, quæ vellet, agere iumentum. Lini. 2. bell. Pn. Edicōque propositio, vt quibus oppida, castellaque immunita essent, in loca tuta conuigrent. Vrbis immunita, Ouid. 10. Metam.

Immūnificūs, a, um, Auarus, sordidus, tenax, illiberalis. { ἄθάτος GALLIC. Qui n'est point liberal, c'chars. ITAL. Non liberale. GER. Unfreygabitich. HISPANIC. Cosa no franca ni liberal. ANGL. N' regard noi liberal. } Plaut. in Trinum. Cui immunifico scis quid tantari solet. Quid habes, ne habeas.

Immūrmurō, as, are, { ἄθάτος GAL. Murmurat. ITAL. Murmurare. GER. Murren, murren. HISPAN. Murmurar. AN. To murmur at any thing. } Vt, Agmen totum immurmurat. Ouid. 3. Meta. Sub lingua immurmurare aliquid, Pers. Satyr. 1. Syluis immurmurat Auster, Virg. 4. Georg.

Immūstulūs, li, Auis est, auctore Fero, quam alij regulam, alij ossifragam dicunt. Videtur tamen apud Fesum legendum esse immustulus: cuius aui meminit Plin. lib. 10. c. 7. Inter genera aquilarum. Vide et quæ annotauimus in dictione IMMVSIVLVVS.

Immūstulūs, suæ, immistulus, Ales ex genere aquilarum est (inquit Festus) sed minorum virium, quam aquila, quæ volucris raro, vix alio tempore, quam Vere apparet: quia ælitum, algoremque metuit. Ap-

pellatur autem ita, quod subito, & inexpectata se immitat. *Hæc Festus.* Ex quibus verbis non immutulus, sed immiffulus scribendum nonnullis videtur. sine immiffulus nam ab immitendo deducit. *De hac autem sic scribit Plinius lib. 10. c. 7.* Sangualem auem atque immutulum, Augures Romani magnæ quæstioni habent. Immutulum aliqui vultur pulum arbitrantur esse, & sangualem ossifragæ. Maffurius sangualem ossifragam dicit esse immiffulum autem pulum aquilæ, prius quam albicet cauda. Quidam post Mutum Augurem non esse viros Romæ confirmavere. Ego (quod verissimum est) in defidia rerum omnium non arbitror agnos, *Hæc Plinius.*

Immutuco, is, immutur, ere, Mutus fio, raceo. { מלך נעלם שררה } *hecherisch. u. d. u. g.* GAL. Devenir muet, ne dire mot. ITA. *Istar chero ammutre.* GERM. Etymmen. HISP. *Emmudeferse.* ANC. *To be dumme, so keep silence.* Quint. lib. 10. c. 3. Non ergo putemus semper opimum esse quod laeret, ne immutescamus alioqui. *Statius lib. 5. 7 hebaid.* Ruptis innuitur ore querelis.

Immutuo, as, are, Muto, vario, permuto. { שנה } *shana* חסר *hemir. u. t. a. B. u. a. u. o. i. a. m. a. t. u. g.* GAL. Muer, changer. ITA. *Mutare, variare.* GERMAN. *Verwandtschaft/verenderen.* HISP. *Mudar, deversificar.* ANG. *To alter or change one thing for another.* Terent. Eunuch. *Dij boni quid hoc morbi esse adeon?* homines immutarier Ex amore, vt non cognoscas esse? *Plaut. Epidico.* Accipe argentum hoc Danistat: hic sunt quadraginta minæ. Siquid erit dubium, immutabo. [*Plaut. Mof. sc. 3. a. 1.* Vbi caput dolorem immutavit (aliàs, commutavit.) *Idem Milit. sc. 5. a. 2.* Et ne quispiam vicinorum nos immutauerit. *Pl. Amp. Vestrum immuto meum.*]

* **Immutatus**, a, um, Particip. *Cic. in Philipp.* Suspicionem attulit immutata voluntatis.

Immutabilis le, quod nullo modo mutatur ac flectitur. { נעמן } *neeman. u. t. a. B. u. a. u. o. i. a. m. a. t. u. g.* GAL. Immutabile. ITA. *Immutabile.* GERM. *Unveränderlich/unvereg.* HISP. *Cosa que no se puede mudar.* ANGLIC. *That can not be changed.* Cic. 2. de Nat. deor. *Stellæ spatia immutabilibus ab Ortu ad Occasum commeant.* *Idem de Fato.* Sequitur illico, esse causas immutabiles, easque æternas, que prohibeant quicquam secus cadere, atque casurum sit.

Immutabilitas, as, Fermeté, constancia. ITA. *Fermezza, che non si può mutar.* GERM. *Unveränderung/beständigkeit.* HISP. *Firmeza constancia, constancia.* ANGLIC. *Stedfastness.* Cic. de Fato, Sed in fati immutabilitatem apparere. * **Immutatio**, Mutatio. *Cic. 2. de Legib.* Negat enim mutari posse multas leges sine immutatione legum publicarum. * **Translatio** & **immutatio**. *Cic. in Orat.* Et quamquam translatio est apud eum multa, tamen immutationes nusquam crebriores.

Imo, vnico modo idem est quod **Quin** potius. { מו } *mo. u. t. a. B. u. a. u. o. i. a. m. a. t. u. g.* GAL. Mais pour mieux dire, mais qui plus est, mais plustost. ITA. *Anzi.* GERM. *Ja wil mehr.* HISP. *Antes no.* ANGLIC. *Tea rather.* Terent. in Andr. dictum puta, Nempe vt curentur recte hæc. si. Imò aliud. *Plaut. in Amph.* Infomnis fortasse. AL. imò vigilans vigilantem. [*Plaut. Pseud. sc. 4. a. 1.* Virum Spem an Salurem te salutem? Imò vtunque (sup. volo.) *Idem ibid. sc. 2. a. 2.* Tūne es Ballio. P. Imò verò ego sum Subballio. *Plaut. Curc. sc. 3. a. 2.* Imò si scias reliquæ quæ sine? *Plaut. Aut. sc. 1. a. 2.* Hæc te æquum est credere. L. Imò equidem credo. *Idem Capt. sc. 2. a. 2.* Nunquid causa est quin mihi des viginti minas. Optumè imò. *Pl. Capt. sc. 4. a. 3.* A. Dum istic vinciat, vinciri volo. T. Imò enimvero iste qui vult vinciat. *Idem Curc. sc. 3. a. 2.* Perdis me? Imò seruo. *Plaut. Milit. sc. 1. a. 1.* Hicne est Achilles? Imò eius frater. *Idem Pseud. sc. 1. a. 1.* Lege, vel tabellæ redde P. Imò enim pellegam. *Idem ibidem.* Nunquid peccatum est? Imò maxime.]

Imol as, Vrbs est Italiae, in via Aemylia, quæ Forum Cornelium vocatur à *Procl. lib. 3. c. 1.*

Impacatus, a, um, Non pacatus. { ἐπιπαύειν } *epipauein.* GAL. Noisff, querelleux, qui n'est point appaisé. ITA. *Non placato.* GERMA. *Unbesühiget.* HISP. *Cosa no apaziguada.* ANGLIC. *Not appaised.* Virg. 3. Georg. in cursuque luporum; Aut impacatos à tergo horrebis Iberos. Odiâ impacata *Claud. lib. 2. in Europ.*

Impalléo, es, ere, idem quod **Palleo**. { חרן } *charan.* GAL. Devenir ou estre palle. ITA. *Dinenir pallido.* GERMA. *Erbteichen.* HISP. *Amariller.* ANGLIC. *To be or waxe pale.* Statius 6. *Thebaid.* Euentu impalluit ipse secundo.

Impallere, est rei alicui tam pertinaciter incumbere, vt inde pallor contrahatur. *Perj.* At te nocturnis iuuat impallere chartis.

Impagés, pen. prod. Dicuntur quæ à fabricis in tabulis figuntur, quo firmius coherent, pangendo, id est à fingendo. { מלך } *mecl. abbe. vith. u. t. a. B. u. a. u. o. i. a. m. a. t. u. g.* ANG. *Pinnes of woode.* Vnde & Poetæ versus pangere dicuntur, & agricolæ pangere plantas, id est insigere. *Hæc Festus.*

Impancio as, teste **Nonio**, Antiqui dicebant pro inuado, quod verbum est à Græco tractum, quasi *πάειν*, hoc est, omnem carnem consumo. *Varr.* Ecclesiam in regiam arcam impancrarunt.

Impar, Non par, inæquale. { אישור } *aisur.* GAL. Inegal, non par. ITA. *Disuguale, non par.* GERMAN. *Ungeteich.* HISPANIC. *Desigual.* ANGLIC. *Vnequal, disajyk, odd.* Vt, *Imparia arma, id est, inæqualia.* Virg. 4. *Georg.* Aut asper crabro, imparibus se inmanuit armis. *Ouid. 4. de Pont. 10. Eleg. 9.* Fortuna est impar animo, id est, non respondet animi magnitudini. Impar numerus, qui non potest diuidi in duas partes æquales, vnde & *ἀσάρι* vocant Græci. *Virgil. Eclog. 8.* Numero Deus impare gaudet. Par, impar, lusus puerilis genus est, quo manu nuces, pecuniam, aliudque quid occultantes, exquirunt coniecturam collocationis. *Horatius 2. Serm. Satyr. 3.* Ludere par impar, equitatis in arundine longa. [*Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.* Imparibus legeres carmina facta modis. *Ouid. 4. Fast.* Nec facies impar nobilitate fuit.]

Impar it, aduerb. Inæqualiter. { ἀσάρι } *aisur.* GAL. Inegalment. ITA. *Disugualemente.* GERMANIC. *Ungeteichigen.* HISPANIC. *Disigualemente.* ANGLIC. *Vnequalie.* Horat. in arte, Veribus impariter iunctis querimonia primum, Mox etiam inclusa est mentis sententia compos.

[**Imparilitas**, as, *Gell. c. 1. lib. 14.* Imparilitas hæc turbat obseruationem omnique ratio disciplinæ contunditur.

* **Item**, Solæcismus Latino vocabulo, ab Afinio Capitone eiusdemque ætatis aliis imparilitas appellatus, &c. *Vide Gellium capite 20. lib. 5.]*

Imparatus, a, um, Impeditus, inexpeditus, paratus, expeditus. { ἀσάρι } *aisur.* GAL. Qui n'est pas prest. ITA. *Non in ordine, non preparato.* GERM. *Ungefertiget.* HISP. *No aparajado y no aparecido.* ANG. *Nos ready, unprepared.* Terent. *Phorm.* Vt ne imparatus sim, quum adueniet Phormio. *Plaut. Cap.* Qui ex parata, imparatam rem omnem facis. *Cic. pro Mil.* Quamquam paratus imperator Clodius, tamen mulier inciderat in viros.

Imparētis, tis, Non parens, siue inobediens. *Festus.*

[**Imparentia**, æ, dicitur, quum quis non parer superioris imperio: *Gellius capite 13. lib. 1.* Ne si spes fefellisset culpa imparentiæ, & poena inde precabilis subeunda esset. Vbi tamen editio Seb. Gryphij habet, (culpa impatienciæ) sed inepte, vt tota textus series clarè indicat.]

[**Impartio**, is, ire, Vide **impertio**.]

Impascuco, is, impau, impasum, In loco aliquo pasco. { פטר } *patrah. ois. mouz. u. t. a. B. u. a. u. o. i. a. m. a. t. u. g.* GAL. Paistre dedans ou en quelque lieu. ITA. *Pascere in qualche luogo.* GERMANIC. *In einem ort weiden.* HISPANIC. *Apacentar en algun lugar.* ANGLIC. *To feed in some place.* Col. lib. 6. capite 5. In ea loca perducendi sunt, quibus nullum impascitur pecus.

Impastus, Nomen est compositum ab in priuatiuo, & participio pastus, idemque valet quod non pastus, ieiuus. { פטר } *patrah. ois. mouz. u. t. a. B. u. a. u. o. i. a. m. a. t. u. g.* GAL. Qui n'a point repu, encor ieun. ITA. *Non ancora pastiuo.* GERMANIC. *Ungeweidet/ungefiteret/hungerig.* HISPANIC. *Cosa no cenada d no apacentada.* ANGLIC. *Vnfedde, unpastured.* Virgilius 9. *Aeneid.* Impastus ceu plena lena per ouilia turbans, &c. Tuiba impasta luporum, *Silius lib. 7.*

Impatibilis bile, Intolerabilis, & qui ferri non potest. { ἀσάρι } *aisur.* GAL. Intolerabile, imparibile, importable. ITA. *Che non si può patire.* GERMANIC. *Unverträglich/unträglich.* HISPANIC. *Lo que no se puede padecer.* ANGLIC. *That can not be suffered.* Cic. 2. de Finib. Quem quidem vos imparibilem facitis. *Plaut. Amph.* Cladèlque exantlarem imparibiles. Imparibilis cruciatus, imparibilis dolor, *Plin. lib. 25. cap. 5. Idem lib. 20. c. 18.* Quum imparibilis valetudo odium vitæ fecisset.

Impatiens, impatientior, tissimus, Nullius laboris, aut doloris patiens, intractabilis, morosus, difficilis. { ἀσάρι } *aisur.* GAL. Impatient, qui ne peut endurer ne souffrir. ITA. *Che non può patire cosa alcuna, impaiiente.* GERMANIC. *Unverdiguldet/untig.* HISPANIC. *Cosa que no puede sufrir ni padecer a go.* ANGLIC. *Impatient, that can suffer nothing little.* Impatiens vulneris. *Virgilius 11. altaque iactat Vulneris impatiens arrecto pectore crura.* *Plin. lib. 8. c. 1.* De elephantis. Idem impatientes frigoris. *Ouid. 1. de Rem. d. amoris.* Impatiens animus, nec adhuc tractabilis arte. Respuit, atque odio verba momentis habet. *Pisum impatientissimum frigorum.* *Plin. lib. 8. c. 12. Ouid. 3. Trist. Eleg. 2.*

Quique fugas rerum, securaque in otia natus.

Mollis & impatiens ante laboris eram. [*Ouid. 6. Fast.*

De tribus impatiens restitit vna viri. *Ouidius Eleg. 2. lib. 3. Trist.* Mollis & impatiens ante laboris eram, *Ouid. Eleg. 2. lib. 5. Trist.* Corpus laborum impatiens & inualidum.

* **Impatiens** etiam pro valde patiens, inuenitur apud *Senecam c. 14. de Consol. ad Polyb. Et c. 7. de Consol. ad Mari. in fine.]*

Impatiencia, æ. { ἀσάρι } *aisur.* GAL. Impaiencia. ITA. *Impaiencia.* GERMANIC. *Ungeult/ungedultigtet.* HISPANIC. *Aquel ne sufrimien to.* ANGLIC. *Impaiencie, lack of sufferance.* Plin. lib. 11. cap. 23. Fieri autem primo papilionis paruos nudosque: mox frigorum impatiencia villis inhorrescere. [*Sueton. in Calig. cap. 23.* Impatienciam Naulææ vitare.]

Impatienter, aduerbium, Agre & moleste. { ἀσάρι } *aisur.* GAL. Impatiement. ITA. *Impatiemente.* GERMANIC. *Ungeultigtet.* HISPANIC. *No sufridamente.* ANGLIC. *Impatientlie.* Plin. lib. 7. Amari consummatissimum iuuenem tam ardentem, quam nunc impatienter requiro.

Impauidus, a, um, Intrepidus, non timidus. { ἀσάρι } *aisur.* GAL. Qui ne craint rien, qui est sans peur. ITA. *Che non teme cosa alcuna, senza paura.* GERMANIC. *Unerschrocken/edem nicht grauset.* HISPANIC. *Cosa sin pauor y miedo.* ANGLIC. *Thathash no feare or dread.* Plin. lib. 28. ca. 19. Et pellis asinina iniecta pauidos infantes facit. *Virgilius 12. Aeneid.* fixumque latronis Impauidus frangit telum, & fremit ore cruento.

Impauide, aduerbium. Intrepidè, audacter. { ἀσάρι } *aisur.* GAL. Sans peur, hardiment. ITA. *Senza paura.* GERMANIC. *Unerschrockentlich/tafferlich.* HISPANIC. *Sin pauor y miedo.* ANGLIC. *Beldelie, wih hune feare.* Liu. lib. 9. bel. Mac. Et poculo impauide exhausto, haud ita multo post expirauit.

Impeccabilis Immunis à peccato. { ἀσάρι } *aisur.* GAL. Qui ne peche point. ITA. *Che non pecca.* GERM. *Unschuldhaft/oder vjundtich.* HISP. *Lo que no peca.* ANGLIC. *Thas sinness no wise.* Celsus lib. 17. cap. 19. Is erit plerunque impeccabilis, vitamque viuet tranquillissimam.

Impedio, is, ire, Est implicare, inuoluere, ac propriè de pedibus dicitur, quamquam ad alia etiam transfertur. { ἀσάρι } *aisur.* GAL. Empeschere, empeschter. ITA. *Impedire.* GERM. *Die süß verwickeln/verwirren/verhinderen.* HISP. *Empachar d embarazar.* ANGLIC. *To hinder, so cumber, so intangle.* Terentius in Andr. Tot me impediunt curæ, quæ meum animum diuersè trahunt. *ibidem.* Videm me tuis consiliis Miserum impeditum esse. *Plaut. in Autul.* sed dum alios seruat, se impediuit. *Cic. 4. Verr.* Sin illud dicesset, Heraclij voluntate ac lege recessisse, ipse te impediens, ipse tua defensionè implicabere.

* **Impedire**

* Impedire sese in plagas, Id est irerire, & sese rebus implicare, *Plaut. in Mil.* impedire aliquando accipitur pro conspurcare, sordidare, polluere, *Plaut. in Amph.* Qui domi uxorem meam impudicitia impeditur: per quam teneo thesaurum stupri. [*Ouid. 2. Fast.* Dieta placent, frænis impediuntur equi.]

¶ Impedire, ob stare, ne quid fiat impedimento esse. *καλοῦσι. Cic. de Senect.* Hæc igitur frui licet sensibus, nec ætas impedit, quamvis & cæterarum rerum, & in primis agri colendi studia teneamus vsque ad vltimum tempus senectutis. *Cæsar 2. bell. Gall.* Quo facilius finitimorum equitarum, si prædandi causa ad eos venisset, impedirent. *Cic. ad Attic. lib. 8.* Ut te mecum coniungeres prius, quam Cæsar aut tuum iter impediret, aut me abs te excludere posset. * Impedire ne. *Cicer. de Fat.* Casus quidam ne facerem impeditur quominus *Cic. 1. de Fin.* Quinque nihil impedit quominus id quod maxime placet, facere possimus. * Impedire ab. *Plin. lib. 10. cap. 63.* Non impedit partus quædam ab opere. * Impediri religione, Detineri, arceri. *Sulpit. ad Cicer. libr. 4.* Ab Atheniensibus locum sepulturæ intra urbem ut darent, impetrare non potui, quod religione se impediri diceret. Hinc

Impeditus, participium, A quo Impeditus, tior, tissimus, nomen *ἰμπεδίωτος, ἰμπεδῖος.* GALLIC. Empesché, empestre. ITALI. Impedito. GERMA. Verhindert/verhindert. HISPAN. Empachado. ANG. Hindred, intangled, lessed. &vt; [Impedita disceptatio. *Linus lib. 7. d. 4.* Impeditus saltus. (i. difficilis transitu: *Linus lib. 6. d. 4.* Et impedita ac perturbata auxilia. *Cæsar lib. 2. de bell. ciu.* Impedita vallis. *Ibidem.* Impeditis ripis fluij. *Cæsar lib. 3. de bell. ciu. Idem Cæsar lib. 1. de bell. ciu.* Longum atque impeditum iter videbatur. *Idem ibid.* Impeditissima itinera.] Impeditissima sylux, *Cæsar 8. bel. Gal.* Impeditior pugna, *Linus 4. bel. Pun.*

Impeditio, onis, Prohibitio, occupatio, detentio. *ἰμπεδίωσις, ἰμπεδῖον.* GA. Empeschement. ITALI. Impedimento. GERMA. Verhindern. HISPAN. Empacho. ANGLIC. A hindring, a letting. & Cic. 1. de Diuin. Virget enim animus in somniis, liberque sensibus, ab omni impeditione curarum, iacentes & penè mortuo corpore.

Impedimentum, uti, Obstaculum. *ἰμπεδίωμα, ἰμπεδίον.* GALLIC. Empeschement. ITA. Impedimento. GERMA. Verhindern. HISPAN. Empacho. ANGLIC. A hinder. & [Impedimenta primus dixit M. Caro, ut scribit *Senec. epist. 88. Idem Senec. cap. 16. de Consol. ad Hei.* Non remedia, sed impedimenta, doloris. *Idem cap. 10. de Tranquill.* Impedimenta crurium. (i. comedes.) *Cic. 1. de Orat.* Atheniensem Demosthenem, in quo tantum studium fuisse, tantisque labor dicitur, ut primum impedimenta nature diligentia, industriaque superarit. *Terent. in And.* Proinde hinc vos amolimini inam mihi impedimento estis.

¶ In exercitu impedimenta dicuntur instrumenta, vel sarcinæ, vel etiam aliæ quæuis res, quæ ad vsum exercitus circumferuntur *Strabo 1. bel. Gall.* Alteri ad impedimenta & caros suos se contulerunt.

¶ Impedimentorum nomine etiam iumenta contineri docet *Frontinus in Syriac.* quum ait, In Hispania, a Petreio Pompeij legato in magna aquarum & pabuli inopia impedimenta fuisse interfecta.

Impedo, as, penult. correp. Pedaminibus fulcio, sultentacula suppono. *ἰμπεδῖον, ἰμπεδῖον.* GALLIC. Garnir d'apuis, enthalasser. ITA. Fortificare confonamento. GERMA. Stützen/an die stützen aufrichten. HISPAN. Rodigar vides. ANG. To propepe up, to vnderfest. *Col. lib. 4. c. 16.* Quum mensum tricesimum excesserit posita vinea, id est, teruo autumno, vehementioribus statuminibus, statim impedienda est. Vnde impediata vinea, ab eodem dicta, quæ pedamentis fulca est.

Impello, lis, Induco, incito, concito. *ἰμπελλῶ, ἰμπελλῶ.* GALLIC. Pousser de roideur. ITALI. Perinauer, caudare, spingere, incitare. GERMA. Mit andhatzen bewegen/treiben. HISPAN. Empuxar, induzir con raziones. ANGLI. To drive forward to persuade, to enforce. *Sallust.* Aliter haud facile eos ad tantum negotium impelli posse. *Terent. in Andr.* Dum in dubio est animus, paulo momento huc illuc impellitur.

¶ Item Impellere est vrgeri. *Virg. 4. Æneid.* Ferrè citi flammæ, date vela, impellite remes. [*Plaut. Amp.* Eadem nos formido timidas terrore impulsi. *Velleius.* Impellens se in vulnus. *Carull. de Com. Ber. 1.* Impellens nutantibus aera pennis.]

¶ Impellere plaustrum in terram. *Cato c. 5.* Terram cariosam caueto ne ares, neve plaustrum, neve pecus in eam impellas.

¶ Aliquando est contorquere. *Virg. 1. Æneid.* cauum conuerse cuspidæ montem Impulsi in lacus. ¶ Aliquando est labefactare. *Plin. lib. 33 cap. 11.* Immenso & Achaicæ victoriæ momento ad impellendos mares. ¶ Aliquando significat loco pelleri. *Linus.* Impulsa frons prima, & trepidatio subsidiis illata. *Iuuen. Sat. 10.* vnde altior esset Cæsar, & impulsa præceps immane ruinæ. Impellere ianuam digito. *Cic. 4. Mil.*

Impulsus, particip. Labefactatus, loco motus. *ἰμπεδῖος, ἰμπεδῖος.* GALLIC. Poussé, incité, esmeu. ITA. Spinto, incuato, mosso. GERMA. Bewegt. HISPAN. Empuxado. ANGLI. Put out of a place by force. & Translatio sumpta ab arboribus aut columinis, quæ conuelluntur, & paulatim nutant. [*Ouid. Eleg. 8. lib. 1. Trist.* At simul impulsæ est (domus) immines timere ruinam.]

Impulsus, as, nomen Incitatio, instigatio, impulsio. *ἰμπεδῖος, ἰμπεδῖος.* GALLIC. Poussé, incité, esmeu. ITA. Spinto, incuato, mosso. GERMA. Bewegt. HISPAN. Empuxado. ANGLI. Put out of a place by force. & Translatio sumpta ab arboribus aut columinis, quæ conuelluntur, & paulatim nutant. [*Ouid. Eleg. 8. lib. 1. Trist.* At simul impulsæ est (domus) immines timere ruinam.]

Impulsio, as, nomen Impulsus, *ἰμπεδῖος, ἰμπεδῖος.* ANGLI. An impulse, so de any thing, *Plin. lib. 2. de Inuenc.* Impulsio est, quæ sine cogitatione per quandam affectionem animi facere aliquid hor-

hilaritatem, apud eund. 3. de Oras. impulsor, oris, Instigator, incitator. *ἰμπεδῖος, ἰμπεδῖος.* GALLIC. Poussé, qui induit, instigateur. ITALI. Che moue d'istona, incitatore. GERMA. Ein beweger / treiber / ein onbalter zu beteden. HISPAN. Moudor d'empuxador. ANGLI. A persuader or conueller. & *Terent. in Eunuch.* Here, ne me spectes, me impulsore hæc non fecit. *Idem in Adelph.* Tum autem, Syrum impulsorem vah quibus illum lacerarem modis! [*Plaut. Aut. 1. c. 6. a. 4.* Deus mihi impulsor fuit, (id est amor.)]

Impendeo, des, disum, verbum est neutrum, idem significans quod supra aliquid pendeo, immineo. *ἰμπεδῖος, ἰμπεδῖος.* GALLIC. Pendre dessus, pencher dessus. ITA. Effere sopra soprastare. GERMA. Oben vberen/in hangen. HISPAN. Estar colgado encima, estar cerca. ANG. To hange above as it were so fall. & Ut quum gladium, vel saxum alicuius capiti dicimus impendere. *Cic. 5. de Finib.* Gladium è lacunari fera equina appensum demitti Iustit, ut impendèret illius beati ceruicibus. *Idem 1. de Finib.* Accedit etiam mors, quæ quasi saxum Tantalò semper impendet.

¶ Accipitur per metaphoram Impendere pro instare. *Cic. de Aruspiciis responso.* Tum vidi ac multò ante perpexi, quanta tempestas excitaretur quanta impendèret procella Reipublicæ. *Cic. Plancus, Agiturque præclare, si nosmetipfos regere possumus, ea quæ partim iam adfunt, partim impendent, moderatè feramus, hoc est, propè vel parata sunt. Inuenitur aliquando hoc verbum habere post se accusatiuum. *Terentius in Phorm.* Ita nunc imparatum subito tanta te impendent mala [*Senec. cap. 54.* Dubio impendente cælo.]*

Impendo, is, di, sum, actiuum, Expendo. in sumo, consumo, sumptus facio. *ἰμπεδῖος, ἰμπεδῖος.* GALLIC. Despendre employer. ITA. Spendere. GERMA. Anwenden/an ein ding henden/bran setzen. HISPAN. Despende d'gastar. ANGLI. To spend, to bestowe. & *Plin. in Epist.* In aqueductu, Domine, Nicomedienfes impenderunt HS. xxx. ccc. xxxix. qui imperfectus adhuc relictus. Vnde Impensa, & Impendium. [*Ouid. 13. Met.* At nihil impendit per tot Telamonijs annos Sanguinis in socios. *Senec. c. 16. de consol. ad Helu.* Iustus illi. (sup. patri tuo) te seruari, quàm mihi impendi. (i. mea causa luctu inabescere.)

¶ Per translationem impendere operam, curam, Impendere laborem, dicimus pro operam, vel laborem in re aliqua collocare. *Colum. in præfat. lib. 1.* Sic ut rofarijs impenderet curam, quum à plerisque etiam maiora negligantur. *Cicer. in Ver.* Impendere pecuniam in res vanas. [*Quint.* Impendere laborem; *Item.* Impendere patientiam.]

Impensus, nomen ex participio, insolens, immodestus. *ἰμπεδῖος, ἰμπεδῖος.* GALLIC. Insolent, immodeste, desmesuré. ITA. Insolente, immodeste. GERMA. Stotzig. HISPAN. Demasado, no modesto, destemplado. ANGLI. That hath no modestie. & *Plaut. in Capt.* Væ misero illi, cuius cibo iste factus est impensus. *Plaut. in Bacch.* Pol quidem meo anjmo, ingrato homine nihil impensus est. [*Quintilianus cap. 18. lib. 1.* Impensam operam dare.]

¶ Impensior, & impensius; *Gellius cap. 1. lib. 20.* Impensiore damno vindicare iniuriam. ¶ Impensissimus, a, um; *Suetonius in Tib. cap. 13.* Coactus est tam suis, quàm matris impensissimis precibus reditum expostulare.]

Impensa, æ, Expensa, sumptus. *ἰμπεδῖος, ἰμπεδῖος.* GALLIC. Coust, despenfe. ITA. Spesa. GERMANIC. Kosten/das ausgaben. HISPAN. Gasto d' despenja. ANG. Expense, cost, charge. & *Col. Cic. Fam. 8.* Ne molestiam tibi cum impensa mea exibeam. *Cic. ad Att.* Possessores nullam impensam fecerant, nondum instruxerant [*Seneca c. 9. de Tranquill.* Impensa studiorum liberalissima est. *Ibid. cap. 15.* Leui temporis impensa inuenerunt quomodo æterni fierent.]

¶ Accipitur etiam impensa pro beneficio. *Martial. lib. 1. Epig.* Impensis vitam principis annumeres.

Impensè, aduerb. Valde vel nimis. *ἰμπεδῖος, ἰμπεδῖος.* GALLIC. Mout-fort, grandement. ITALI. Molto, grandemente. GERMA. Heftig/wast/uberhaupt. HISPAN. En grande manera, demasadamente, mucho. ANGLI. Greatly, exceedingly. & *Plaut. Epid.* Est impense improbus. *Terent. in Adelph.* Sed si id vultis, potius quæ vos propter adolescentiam Minus videtis, magis impense cupidus, consulis parum. [*Quint.* Impensè aliquid petere. *Gell. c. 10. lib. 13.* Impensè doctus.]

¶ Impensius, pro vehementius, siue multò magis *ἰμπεδῖος, ἰμπεδῖος.* *Colum.* Sed cuiusque disciplinæ prudentem delectant impensius ea, quæ proprijs generibus distinguuntur, quàm quæ passim velut abiecta, & quodam aceruo confusa sunt. *Plin. lib. 6. Epist.* Quo impensius rogo, ut timori meo quotidie singulis, vel etiam binis epistolis consulas.

Impendium, dij, Dispendium, impensa, sumptus, ab impendendo æter quæ omnia inde habent originem, & quod olim non numerabatur, sed appendebatur res, quippe graue, & non signatum. [*Idem in adu. 1.* GALLIC. Coust, despenfe, perte. ITA. Spesa. GERMA. Kosten/das ausgaben vnd anwenden. HISPAN. Gasto, d' despenja. ANGLI. Cost, expense. & *Cicer pro Quintio,* Qui ab adolescentulo quæstum sibi institisset sine impendio.]

¶ Impendium etiam, teste *Varrone*, dicitur pecunia quæ in fœnore forte accedit, hoc est vsura ipsa, quod fœnus cum forte coniunctum vnum fiat quasi compendium. [*Idem in adu. 1.* GALLIC. Vsure interest. ITA. Usura. GERMA. Mueher/Das von dem haupigut zu wucher gaben vnt. HISPAN. La ganancia sopra el caudal. & *Cic. ad Attic. lib. 6.* Itaque aut turela cogito me abdicare, aut vt pro Glabrone Sequola, fœnus & impendium reculare. [*Senec. c. 5. de Consol. ad Marc.* Vel impendio vitæ prorogare.]

Impendiosus, a, um, Qui plus æquo impendit, & plus consumit quàm par est. *ἰμπεδῖος, ἰμπεδῖος.* GALLIC. Grand despendeur. ITALI. Che fa molta spesa. GERMA. Verthuisig/ cubigabig/estlich. HISPANIC. Despendedor d' gastador. que haze mucha despenja. ANGLI. That spendeth so much. & *Plin. in Bacch.* Nimio præstat impendiosum te, quam in gratum dicier.

Impendio, aduerbium intendendi, idem significans quod supra mo-

dum, impense, vel plus satis: solisque comparatio iungitur. **ΓΥΩ**
ἄνδρ μέγαν μέγαν ἄνδρ. **GALL.** Mout, fort, grandement,
 demesurement. **ITALIC.** Grandemente, con spesa. **GERMANIC.** Doff
 vil/ber die maß/roberauf. **HISP.** En grande manera, muy mucho, demasía-
 damente. **ANG.** Exceedinglie, beyond measure. } **Terent. in Eunuch.** &
 quia consimilem luserat iam olim ille ludum, impendio magis ani-
 mus gaudebat mihi. **Cic. ad Attic. lib. 10.** At ille impendio magis odit
 Senatum. Sic etiam dicimus, Impendio minus, pro multo minus,
Plaut. in Aul. Atque ille vero minus minusque impendio Curate,
 minus me impetire honoribus.

Impēnētāle. pen. prod. Cuius vltimum (*inquit Festus*) penetrare non
 licet, **ἀδύνατον**.

Impēnētābilis, bile. Quod penetrari non potest. } **ἀδύνατον, ἀδύνατος.**
GALLIC. Qu'on ne peut penetrer. **ITALIC.** Impenetrabile. **GERMAN.**
 Undurchdringlich, das man nicht durchdringen mag. **HISPANIC.** Cosa
 que no se traspasa. **ANGLIC.** That can not be pierced, or invred. } **Linus**
2. bel. Pun. Et quum aucti, ac diuerso late agmine à tam multis si-
 mul venientibus haud sanè impenetrabiles essent, in litus passim
 naues egerunt. Mens impenetrabilis ira, **Silius libro 17.** Armis im-
 penetrabilis. **Stat. 2. Thebaid.** Pudicitia impenetrabilis, **Tacit.**
libro 4.

Impēnētās agnas, inquit Festus, in Saliati carmine veteres pro spicis
 vsurparunt quæ non habeant aristas. Agnas enim nouas voluerunt
 intelligi.

Impēnsibilis, bile. Inconsiderabilis, quod satis expendi non potest.
 } **ἀδύνατον, ἀδύνατος.** **GALLIC.** Qui ne se peut assez peser. **ITALIC.**
 Che non si può assai considerare. **GERMANIC.** Dnerwaglich, das man nicht
 genug erwagen vnd bedencken kan. **HISPANIC.** Cosa que no se puede confi-
 derar y pesar. **ANGLIC.** That can not be weighed or considered, ynough. }
Gell. lib. 11. cap. 5. Omniumque rerum fidem, veritatem, mistis confu-
 sive signis veri atque falsi ita impensibilem videri aiunt, vt quisquis
 homo est, &c.

Impensūs, Impense, vide IMPENDO.
 [**Impetce:** **Plaut. Amph.** Atque impetce quæso, menses tibi exactos vi-
 des. **Festus,** impetito, parito.]

Impetceptus, adiectiuum. Quod satis perceptum non est, quodve sa-
 tis percipi non potest. } **ἀνεπαίματος.** **GAL.** Qu'on n'a peut compren-
 dre n'entendre. **ITA.** Che non s'è potuto intendere. **GERM.** Unbegreiff-
 lich, das man noch nicht recht gefasset hat. **HISP.** Cosa no enseñada. **ANG.**
 That can not be perceived ynough. } **Gell. lib. 14. c. 1.** Minora maioribus
 imperceptura.

Impercussūs, adiectiuum. } **ἀβητος, ἀβητος.** **GAL.** Qui n'est point frap-
 pé ou blessé, sans bruit. **ITA.** Senza strepito. **GERMAN.** Nicht rauch-
 send/one getösch vnd aufstoß. **HISP.** Sin estruendo ó sonido. **ANG.** That is not
 stricken. } vt, Pedes impercussos mouere, hoc est sine strepitu. **Ouid. 3.**
Amor. Eleg. 1. Atque impercussos nocte mouere pedes.

Imperditūs, a, um. Quod perdi destrui nō potest. } **ἀσφραγιστος, ἀσ-
 φραγιστος.** **GAL.** Qui n'est point perdu, gaste, ne destruit, sain & sauue.
ITA. Che non si può destrurre. **GER.** Undurchdringlich. **HISP.** Lo que
 no se puede destruyr. **ANG.** Neuer lost or destroyed. } **Virg. 10. Aeneid.** Et
 vos, o Graiis imperdita corpora Teuctri. **Vbi Seruius,** Imperdita cor-
 pora Graiis, quos Graeci perdere nequuerunt. **Pectora,** imperdita,
Statius lib. 3. Thebaid.

Imperfectūs, a, um. Nondum absolutus. } **ἄσπαστος, ἀσπαστος.** **GAL.**
 Imparfait. **ITA.** Imperfetto. **GERM.** Unvollkommen. **HISP.** No acabado de
 hazer. **ANG.** Vnperfisite. } **Virg. 8. Aeneid.** pars imperfecta manebat.
Ouid 4 de Pont. Eleg. 16. imperfectumque diem Deferuit celeri
 morte Sabinus opus. [**Ouid. Eleg. 3. lib. 1. Trist.** Nec mora sermōnis
 verba imperfecta relinquo.]

Imperforātūs, a, um. Non perforatus. } **ἀσπαστος.** **GAL.** Qui n'est point
 perce. **ITA.** Non perungiato ó forato. **GERM.** Undurchgegraben. **HISP.** No
 pasado ó horadado. **ANG.** Not diggreated or frust through. } **Ouid. 12. Meta.**
 manet imperforatus ab omni, Inq; cruentatus Ceneus Elaterus icu.

Imperator, Imperiosus, vide IMPERO.

Imperitūs, a, um. Non peritus, expertus, inscius, ignarus, rudis, indoctus.
 } **ἀπειρος, ἀπειρος.** **GALLIC.** Qui n'est point expert, ignorant. **ITALIC.** Ignorante, poco
 pratico. **GERMANIC.** Dnerfahren/ vnderichttet. **HISPANIC.** No experi-
 mentado ni sabio, nescio. **ANGLIC.** Vnskillfull, ignorant. } **Terentius A-**
delph. Homine imperito nunquam quicquam iniustus. **Idem in Eun-**
uch. Non ideo inhumano sum ingenio Chærea, neque tam imperi-
 ta vt quid amor valeat, nesciam. [**Plaut. Capt. sc. 2. a. 5.** Eia credo im-
 perito plagas munitatis mihi. (ἀπειρος). **Cæs. lib. 1. de bell. ciu.** Imperiti ho-
 mines incauti] } **Imperitus,** callidus, quemadmodum rudis } **ἀσ-
 φραγιστος.** **Cic. pro Rufe. Comado.** Callidum imperitus non fraudat.

Imperita multitudo, imperitum vulgus. **Cic. 1. Off.** Etenim qui ex er-
 rore imperitæ multitudinis pender, hic in magnis viris non est ha-
 bendus. **Plin. lib. 34. cap. 34.** Quod imperitum vulgus appellat ferrum
 vium. **Imperitus rerum.** **Terentius in Andr.** Tunc hic homines a-
 dolescentulos, imperitos rerum, eductos libere, in fraudem il-
 lici.

Imperitiā, a. Inscitia, inertia. } **ἀπειρος, ἀπειρος.** **GALLIC.** Ignorance, faute d'experience &
 fauoir. **ITALIC.** Ignoranza, mancamento d'esperienza. **GERMAN.** Dner-
 farung/vntonnenheit/vunwissenheit. **HISP.** Inexperencia, no sabiduria,
 ignorancia. **ANG.** Vnskillfulness. } **Plin. lib. 17. c. 2.** Contra Circium fere-
 re imperitia existimatur.

Imperite, aduerbium. Indoctè, negligenter. } **ἀπειρος.** **GAL.** Sottement
 &ourdement, ignorantment. **ITA.** Ignoratamente. **GERM.** Unweiff-
 tig/vngeschildt. **HISP.** No experimentadamente. **ANG.** Vnskillfull. }
Cic. de La. Ora Dicebat enim Scipio non imperite: Cneisque rom-
 peius Sext. F. aliqua numerum obtinebat. **Idem pro Cor. Balbo,** Quod
 enim potuit dici imperitiis?

Imperitio, Imperitum, vide IMPERO.

Imperiatas, adiect. Non peieratus vt, Annis aquæ imperiatæ. **Id**
 est Styx, per quam Dij iurantes nunquam peierabant. **Ouid. in Ibin.**

Quique per infernas horrendo murmure valles Imperiatæ labe-
 ris annis aquæ.

Imperōsas, penult. corrept. Iubeo præcipio, mando, imperium teneo;
 } **ἰμπερῶσα, ἰμπερῶσα.** **GAL.** Emoudre, commander d'autho-
 rité. **ITAL.** Imperare, comandare. **GERM.** Gebieten; herrschen/heissen.
HISPAN. Mandar con señorio, enseñorear. **ANGL.** To command with au-
 thoritie, to haue the lordshipe and rule ouer. } [**Plaut. Men. sc. 6. a. 5.** Impera-
 quiduis, **Idem Aulul. sc. 4. a. 1.** Impero, auctorque sum vt me castran-
 dum loces. **Idem Men. sc. 7. a. 5.** Ne minus mihi imperes, quam quom
 ferus tuus fui. **Idem Asin. sc. 3. a. 3.** Quiduis egestas imperat. **Plaut.**
Pseud. sc. 4. a. 2. Quin tu quicquid opus est audaçter imperas? **Plaut.**
Most. sc. 3. a. 1. Audi, hem, tibi imperatum est. **Idem Men. sc. 2. a. 5.** Ecce
 Apollo mihi ex Oraculo imperat, vt ex oculis exuram.] **Terent. in**
Andr. Non imperabat coram quid opus factu esset puerperæ. **Idem**
in Eunuch. Hos prius introducam: & quæ volo, simul imperabo. **Cic.**
3. de Legib. Qui bene imperat, paruerit aliquando necesse est: & qui
 molestè paret, viderit, qui aliquando imperet, dignus esse.

Imperare tributum dicitur princeps, quando subditos imperio
 cogit ad conferendum tributum. Imperare pecuniam, arma, naues,
 obfides. **Cic. ad Attic. lib. 4.** Obfidibus acceptis, nulla præda, impera-
 ta pecunia. **Cæs. lib. 1. bell. Ciuil.** Tota Italia delectus habentur arma
 imperantur, pecuniæ, &c. **Cic. 7. Verr. Superiorum Prætorium** confue-
 tudo quom hæc fuisset, vt naues ciuitatibus, certis que numerus nau-
 tarum, militumque imperaretur, tu & maximæ & locupletissimæ ci-
 uitatis Mamertinæ nihil horum imperauisti. **Idem pro lege Manilia,** I-
 dem Cretensibus, quom ad eum vsque Pamphylia legatos depre-
 coratè que mississent, spem deditiois non ademit, obfide que im-
 peratur.

Imperare pro velle. **Terent. in Andr.** Animo iam nunc otioso esse
 impero. **Vbi Donatus,** Impero, pro volo.

Imperor, aris, passiuè. **Horat. lib. 1. epist. 5.** Hæc ego procurare, & idoneus
 imperor, & non inuitus. **Senec. lib. 1. Theb.** Malo imperari, quam eripi
 mortem mihi.

Imperatū, iussum, mandatum. } **ἰμπερῶσα, ἰμπερῶσα.** **GAL.** Commandé.
ITA. Comandato. **GERM.** Ein gebiet. **HISPAN.** Cosa mandada, ð imperada. **ANGLIC.** A commandemens. } **Vnde fa-**
 cete imperata, pro parere mandatis, **apud Cæs. 1. bell. Gall. Linus,**
 Qui quom in pace essent, imperataque prioribus Consulibus fe-
 cissent, [**Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1.** Hominem callidum qui imperata effe-
 cta reddat.]

Imperito, as, pen. corrept. frequentatiuum est ab impero. } **ἰμπερῶσα, ἰμπερῶσα.**
ἰμπερῶσα, ἰμπερῶσα. **GAL.** Commander gouverner. **ITA.** Com-
 mandare, imperare. **GERM.** Gebieten/ mit gewalt heissen. **HISP.** Mandar
 con señorio, enseñorear. **ANGL.** To rule with authoritie, to gouerne. } **Pla-**
in Capt. Quod anrehan ce pro iure imperitabam meo. [**Plaut. Pseud.**
sc. 1. a. 2. Tyrannus qui imperit Pseudolo.] **Lin. 1. ab Vrb.** Qui Cæsa-
 re opulento tum oppido imperitans. **Horat. 2. Serm. Satyr. 7.** -nempe
 Tu, mihi qui imperitas, alius seruis miser.

Imperator, oris, Dux, ad quæ rei militaris summe refertur: ab imperando
 dictus, propterea quod exercitui, quæ ferui opus sunt, imperet. } **ἰμπερῶσα, ἰμπερῶσα.**
ἰμπερῶσα, ἰμπερῶσα. **GAL.** Commandeur, empereur, chef de guerre. **ITA.** Capitano general. **G.** Ein
 Oberst cinos trigsheers. Item, Der Oberst regent des Römischen reychs
 Keyser. **H.** Emperor ð capitan general. **ANG.** An emperor, he that hath
 authoritie to commande. } **Esti** autè hoc nomine appellabantur omnes
 qui alicui bello præerant: tamè proprie nemo id nominis conseque-
 batur, nisi re bene gesta atq; aliquot millibus hostium cæsis. Tum e-
 nim acclamatione militum, vel senatus decreto Imperatoris nomen
 dabatur. [**Plaut. Amphitru. sc. 3. a. 1.** & **Milit. sc. 1. a. 1.** Summus Imperator
 vbi non adest ad exercitum. **Idem Amphitru.** Summus Imperator di-
 um atque hominum Iuppiter. **Ibidem** Imperator Thebanorum &
 Creontis vnicus. **Plaut. Amphitru. sc. 4. a. 4.** **Idem Men. sc. 4. a. 2.** Herus me
 dicto emit audiendum haud Imperatorem sibi. **Idem Asin. sc. 3. a. 3.**
 Salus interioris corporis & amoris Imperator. **Idem Capt. sc. 2. a. 1.** Re-
 di lena. A Imperator qui es. **Idem Plaut. Capt. sc. 2. a. 2.** Vt Imperator
 fui familiaris, (id est Dominus.) } **Cic. 4. Philipp.** Faciam igitur vt im-
 peratoris instructa acie solent, quanquam paratissimos milites ad præ-
 liandum videant, vt eos tamen adhortentur. **Idem 2. Tuscul.** In primis
 laudabar illud, quod diceret, eosdem labores non esse æque graues
 imperatori & militi, quod ipse honos laborem leuiorem faceret im-
 peratorum. Nunc summi principis Romani imperij nomen solum
 est sacrosantum, maiestaturque non impunè violabili munium.
Græci ἀπαιετορας vocant.

[**Prænomen** imperatoris, cognomen patris patriæ sumpsit Iul. Cæ-
 sar, vt auctor est **Suet. c. 76.** in illius vita.]

Imperatritx, icis, fæmininum. } **ἰμπερῶσα, ἰμπερῶσα.** **GALLIC.** Imperatrice, fem-
 me qui est chef de guerre. **ITAL.** Imperatrice. **GERMANIC.** Ein herse-
 pherin/ cæserin. **HISPAN.** La herabra que mando ð señorea. **ANGLIC.** An
 empressse. } **Cicero pro Cælio,** Prægestit animus iam videre, pu-
 mum lautos iuuenes, mulieris beatæ ac nobilis familiares: deinde
 fortes viros ab imperatrice in infidiis, atque in præsidio balnearum
 locatos.

Imperatoriūs, a, um. Quod ad imperatorem pertinet. } **ἰμπερῶσα, ἰμπερῶσα.**
ἰμπερῶσα, ἰμπερῶσα. **GAL.** Imperial, des appartenances d'un chef de guerre.
ITA. Imperiale, imperatorio. **GERM.** Das zu einem obersten Feldherren
 gehört. **HISP.** Cosa para imperar. **ANG.** Imperial, belonging to an emper-
 your or empressse. } **Cicero 3. Verr.** Imperatorium ius. **Idem 3. Verr.**
 Publius Seruilius quæ signa atque ornamenta ex vrb ostium vir-
 tute capta, belli lege, atque imperatorio iure sustulit, ea populo Ro-
 mano asportauit. [**Senec. cap. 14. de Cons. ad Nars.** Imperatoria mu-
 nia obite.]

Imperium, rij, Significat iussum vel præceptum. } **ἰμπερῶσα, ἰμπερῶσα.**
ἰμπερῶσα, ἰμπερῶσα. **GAL.** Puissance sur autrui, commandement. **ITA.** Co-
 manuamento, imperio. **GERMANIC.** Ein gebiet/ gebiet/ gebiet: item, Ein
 Reich/ Reich/ Reich. **HISP.** El serorio, ð mandado de gran señor. **ANG.**
 Domi-

Dominion, authoritatis, rule, empire. Virgilius 4. *Aeneid.* Imperio læti parent. [Plautus *Menach.* sc. 6. a. 5. Ut imperium meum habeatis curat, quæque imperavi, atque impero. *Ibidem.* Heri imperium bene exequor. *Idem Aulul.* sc. 1. a. 4. Herile imperium condiscat (seruus.) *Plaut.* *Afin.* sc. 1. a. 3. Hoccine est pietatem colere matris imperium heri seruus facit. *Plaut.* *Afin.* sc. 4. a. 2. Tu vero imperium meum contempisti. (Ibi loquitur Attienſis ſeruus.) *Plaut.* *Amphitru.* Non ſoleo ſomniculoſe heri imperia perſequi. *Idem ibidem.* Eius dicto imperio (pro dicto & imperio) ſum audiens. *Plaut.* *Afin.* sc. 1. a. 1. Argentum accepi dote imperium vendidi, (id eſt auctoritatem in vxorem.) *Idem pſend.* sc. 4. a. 2. Seruus imperium probè. (pro pares.)]

¶ Allquando dicitur dominium aut regnum. ¶ *Πρωτος* memſchalab, *ἡγεμονία* ἢ *ἡγεμονία*. *Virg.* lib. 1. *Aeneid.* imperium Oceano, ſamam qui terminet aſtris. ¶ Aliquando eſt poteſtas vel iuriſdictio, *Vlpian.* de *Iuriſ. omnium iud.* 1. Imperium. Merum eſt imperium, habere gladij poteſtatem ad animaduertendum in facinoroſos homines, quod etiam poteſtas appellatur. Mitium eſt, cui etiam iuriſdictio in eſt, quod in danda bonorum poſſeſſione conſiſtit: vt iuriſdictio iudicij danda licentia. [*Cæſar* lib. 1. de *bell. Civ.* Ab imperiis vacare prouincia. (h. e. à Proprietoribus ſue Proconſulibus. *Linus* lib. 34. Imperium eſt in hac ciuitate. *Idem, idem Linus* l. 4. d. 4. Imperium de Triumuiris dedi coloni.]

imperioſus. Seuerus in imperando. ¶ *ἄρχικος, ὀνειδιστικὸς*. GALLIC. Qui eſt trop arrogans à commander. ITALIC. Imperioſo, troppo arrogante nel commandare. GERM ANI. Herſchig/meiſterhaft/der ſuſtreng herreſt. HISPANI. El que manda como ſenor, o que muy mucho manda. ANGLIC. Imperious, lordly/ſtate y. ¶ *Cic.* in *Oratore*, Cognoscat etiam rerum geſtarum, & memoriæ veteris ordinem, maxime ſcilicet noſtræ Urbis: ſed & imperioſorum populorum, & regum illuſtrium. *Lin.* 7. ab *Vrbe*, eodem tenore duos inſequentes Conſularis geſſit: eodem hæc imperioſa dictatura geretur. Sic etiam *Cic.* 2. de *Fimibus*, Manlium illum Torquatum, qui filium, quod iniuſſu ſuo cum hoſte pugnaſſet, ſecuri percuffit, vocat imperioſum, hoc eſt nimis ſeuerum & crudellem in imperando. *Plaut.* in *pſend.* Nam neceſſe eſt hodie Sicyoni me eſſe, aut cras mortem exequi. Ita herui meus eſt Imperioſus. Imperioſus ſibi, qui ſibi ipſe imperat, qui vitæ ſuæ modum habet: qui cupiditati, iracundia, libidini dominatur. *Horat.* 2. *Serm. Satyr.* 7. Quisnam igitur liberſapiens, ſibi que imperioſus. [*Plaut.* *Afin.* sc. 4. a. 2. Nimis imperioſus eſt. *Plaut.* *Capt.* ſc. 1. a. 4. Baſilicas edificationes, atque imperioſas habet.]

¶ Imperioſiſſima & ſuperbiſſima familia. *Linus* 9. ab *Vrbe*. [*Quintilian.* Vm imperioſiſſimam habet riſus.]

¶ Ab imperioſus fit comparatiuus imperioſior. *Horat.* 1. *Carmin.* *Ode* 14. -ac ſine ſunibus Vix, durare carinz poſſunt imperioſius æquor.

imperioſe, aduerbium, hoc eſt ſeuerè, acerbè, & imperioſi domini more.

Impertinẽſus, a, um, adiectiuum. Illicitus. ¶ *ἄδικοι*. GALLIC. Qui n eſt point permis ne licite. ITALIC. Non permesso, non licito. GERM. Un erlaubt/Nicht nachgelassen. HISPANI. Illicito. ANGLI. Vnlawfull. ¶ vt, Gaudio impertinẽſu, id eſt, illiciti concubitus, apud *Horat.* 3. *Carm.* *Ode* 6.

Impertinẽſe, verbum, Dicitur quod non habet certas aut diſtinctas, perſonas, aut numeros: ſed ſub eadem voce omnibus perſonis vtriuſque numeri attribuitur, *ἄπειροστον*. Eius duæ ſunt ſpecies: quædam enim ſunt impertinẽſia actiue vocis, quædam paſſiue. De conſtructione eorum vide *Syntaxin*: neque enim hic vocum conſtructionem, ſed ſignificationem docendam ſuſcepimus.

[Impertinẽſe, aduerbium, cuius ſignificatio exemplo facilius patebit. *Florent.* in *l. ſine ſſe de ſtipul. ſeruo*. Sive mihi. ſive ſibi, ſive conſeruo ſuo, ſive impertinẽſe dari ſeruus meus ſtipuletur, mihi acquieſcet.

Imperterritus, a, um, Qui nulla re terretur. ¶ *ἀφοβος, ἀπειρηκτος ἄδρα*. GALLIC. Qui n eſt point elpouantè. ITALIC. Che non ha paura di cauſa alcuna. GER. Dnerſchreckt/verſchrecken/verſchrecken. HISPANI. No eſpantado. AN. Withint feare or dread. *Virg.* 10. *Aeneid.* manet imperterritus illis Imperterritus equum impellebat *Suius* lib. 7.

Impertro, is, Participem facio, tribuo, diuido, partior, communico. ¶ *ἔπειρα* *ἔπειρα* *ἔπειρα*. GALLIC. Departir, donner. ITALIC. Partire, imp. uire, far particepe. GERM ANI. Mittheilen/ zutheben. HISP. Partir de dar parte. ANG. To giue part of ſome thing to an other. ¶ *Cic.* de *Orat.* 2. Et te exorabo proſecto, vt mihi quoque tuæ ſuauiſſimæ aliquid impertias. *Idem in Caſilinam*, Deinde collegæ meo laus, impertitur. *Terent.* *Bunuch.* Plurima ſalute Parmenonem ſuum impertit. *Gnato*. [*Senec.* cap. 7. de *Conſol. ad Polyb.* Impertite ſe rei alicui. *Plaut.* *Prolog.* *Aulul.* Minus minusque impendio curate minuiſque impertire honoribus *Idem pſend.* ſc. 3. a. 1. Si quid ſuperſit Vicinis impertio ſalute. *Cic.* de *petim Conſulatus*, Impertire operam ſuam.

¶ Impertire alicquem oſculo: *Sueton.* in *Neron.* cap. 37. Certe neque adueniens neque proſciſcens quemquam oſculo impertiuſ, ac ne reſolutionem quidem. ¶ Impertitus honore: *Idem Sueton.* in *Claud.* ca. 4. Nec dubium eſt, quin poſt hæc Auguſtus conſtituerit, & reliquerit eum nullo præter aurgularis ſacerdotij honore impertitum. ¶ Legitur & impertior deponens. *Cic.* pro *Lege Manilia*, Atque vt omnes intelligant, Lucullo tantum impertiri laudis, quantum viro forti debeat. *Idem pro Archia*, Multis gratuito ciuitatem in Græcia homines impertiebantur.

Impertitus, a, um, paſſiua ſignificatione. *Suet.* in *Claud.* ca. 4. Nec dubium eſt quin poſt hæc Auguſtus conſtituerit & reliquerit eum nullo præter aurgularis ſacerdotij honore impertitus. &c.

Imperturbatus, adiectiuum. ¶ *ἀταρακτος, ἀταρακτος*. GALLIC. Qui n eſt point troublè, ſans perturbation. ITALIC. Non perturbato chiara. GERM ANI. Unbetrubt/obet unbekommet. HISPANI. No turbio o perturbado. ANGLI. That is not troubled. Contrarium eſt Turbato. *Plin.* lib. 2. c. 23. Imperturbata lux. Ore imperturbato bibere venenum. *Quid.* in *Iſin*.

Impetuliſ, a, um, vt Amnis imperuius, id eſt non vadofus. ¶ *ἄλατος*. ITALIC. Par ou on ne peut paſſer ITALIC. Que non ſi può paſſare GER. Nicht durgangig / oder nicht durch zu watten. HISP. No paſſadero, que no ſe puede paſſar, ANGLIC. Which cannot paſſage. ¶ *Quid.* 9. *Met.* Vorticibusque frequens erat, atque imperuius amnis. [*Quintilian.* Non imperium iter]

impelſco, is, ere. In lætam ſegetem paſcendi gratia immittere, inquis *Feflus*.

impet̄s. Vide Impetus in IMPETO.

impetigo, inis, tertia ſyllaba producta. ¶ *ἰμπίγιος* *ἰμπίγιος*. qui buſdam aliis *ἰμπίγιος*. GALLIC. Galle ou gratelle, ou feu vòlage. ITALIC. Volatica. GERM. Die böſe ſtigiſche rand. HISPANI. El impigne. ANG. A ringe worme running with a dry ſcabbe and itching in any part of the body. ¶ *Fædatio* cutis, ſerpens cum pruritu, quam alij ſcabiem ſiccã, aſperam & prominentem intelligunt: alij morbum ſimilem ſcabiei ſquamoſum, corpufque dehoneſtatem. Ab impetu nomẽ deducim. *Serenus*, Si vero vitium eſt, quod ducit ab impete nomẽ. Hoc matutina poteris cohibere ſaliua. Et apud *Colum.* libro 5. ſcribitur quod impetigines, & ſcapies aceto & alumine deficiantur in equis. *Plin.* libro 13. capite 7. Hyberna caprificus in aceto cocta & trita impetigines tollit. Impetiginis ſpecies ſunt quatuor, quas vide apud *Celsum* lib 5. ¶ Formam impetiginis nota in corpore, ex prurigne aſſiduãque ac vehementi ſtigiſu. *Sueton.* in *Auguſt.* cap. 80.]

¶ Olim etiam pro eodem dicebatur impetix, teſte *Feflo*. Item petigo: quod vicina petat, ſeſe late lumina cure diſfundens. *Lucil.* l. 10. *ve citat Non.* Illuues, ſcabies oculos huic, denique petigo

impeto, tis, penult. corr. Inuado, adior, irruo peto. ¶ *ἰμπίγιος* *ἰμπίγιος*. GALLIC. Courir ſus, aſſailir. ITALIC. aſſaltare. GERM ANI. Unſalten/ mit gewalt angreiffen. HISP. Arremeter acomeziendo. ANGLIC. To inuade, aſſaite, or ſeit upon. ¶ *Varr.* 3. de *Reſuſ.* l. 16. Ita que impetentẽſe ſe eiciunt fucos, quod hi, &c. *Apul.* Iurgiis me oppido impetens.

Impetus, us, Vis, vel violenta inuaſio. ¶ *ἰμπίγιος* *ἰμπίγιος*. Impetuoſitẽ vehemence. effort, aſſaut, choc. ITALIC. Empito, aſſalto, violenza. GER. Unſallung/ vngeſtũmigkeit. HISP. Arrebatamienzo ANGL. Inuaſion, aſſault. ¶ *Plin.* de *vir. illuſtr.* Quum Tarquinius in urbem reſtituere tentaret, & primo impetu Ianiculum cepiſſet. *Lucr.* lib. 1. Quamlibet in partem tradunt res ante, ruuntque impetibus crebris. [*Pl.* *Amph.* impetu alacrij ſordant & proterunt hoſtrum copias *Velleius*. Vit impetus ad bella maximi. *Plaut.* *Amph.* Facit reſta in angus impetum. *Pl.* *Capt.* ſc. 3. a. 4. Merui ne quaſi lupus in me faceret impetum. *Idem.* Impetu ſtrenuus erat *Sex. Pompeius*. *Suet.* in *Aug.* 40. Impetus me cepit (i. magna cupiditas. *Idem.* in *Orhen.* cap. 9. Statim impetum moriendi cepit. *Lin.* 4. & 5. ab *Vrbe*. Impetum dare in alicquem. Et *Suet.* in *Calig.* cap. 43. Expeditionis Germanicæ impetum cepit.] ¶ Legimus etiam impete ab antiquo verbo impes, quod nunc non eſt in vſu. *Stat.* 7. *Thebaid.* Tranſiliunt campos, aurigamque impete valto Corripiunt. *Pl.* in *Amph.* quiſtã valto impete has foreis toto conuulſit cardine?

Impetuoſus, a, um, Qui magno fertur impetu. ¶ *ἰμπίγιος* *ἰμπίγιος*. GALLIC. Impetueux. ITALIC. Impetuoso. GERM. Ungeſtũmig/gãch. HISP. Coſa muy arrebatada. ANGL. That hath a great force wiſhite. ¶ *Plin.* lib. 35. cap. 10. Impetuoſus animus.

impetuitus, a, um, Qui eſt ſtabilis, quaſi in petra fixus. ¶ *ἰμπίγιος* *ἰμπίγιος*. *neemãn* *ἰμπίγιος*. *l. laus.* in *Afin* Impetuitum iuauguratum eſt.

impetro, as, penu. corr. Obtrineo, aufero: ex in, & patro: vnde & petro - pro perſicio. ¶ *ἰμπίγιος* *ἰμπίγιος*. GALLIC. Impeter, obtenir ITALIC. Impetrare, ottenere. GER. Erwarben/ertlangen. HISP. Alcançar algo por ruegos. ANG. To obtine by requeſt. ¶ *Plin.* in *Circ.* ſc. 1. a. 1. -neque quicquam queo æqui bonique ab eo impetrare. [*Plaut.* *Capt.* ſc. 2. a. 1. Quod nimis cupio vt impetret. (i. reconciliet & redimat filium. *Idem Capt.* ſc. 1. a. 2. Dum id impetrant quod volunt, boni ſunt. *Gl.* *Mil.* ſc. 2. 2. Conſido te impetraturum. (i. effecturum quod petis.) *Velleius*, Impetravit ab vt manum ſibi commodaret. (ſup ad necem) *Pl.* *Moſ.* ſc. 3. a. 1. Eundem animum gratum mihi eſſe oportet, vt impetrãti atque olim cum extrudi.] *Terent.* in *Heſyr.* Videndum eſt ne minus propter iram hanc impetrem quod poſſim: aut ne faciam plus, quod poſt minus me feciſſe ſatius ſit.

Impetratio, onis, verbale. ¶ *ἰμπίγιος* *ἰμπίγιος*. GALLIC. Impetration. ITALIC. Impetracione. GER. Erwarbung/ertlangung. HISP. Alcançamiento. ANG. An obtieining, by requeſt. ¶ *Cic.* ad *Att.* lib. 11. Illud moleſtiſ, iſtas impetrationes noſtras nihil valere.

Impetrabilis, bile, paſſiue. Quod facile poteſt impetrari. ¶ *ἰμπίγιος* *ἰμπίγιος*. GALLIC. Qui aiſement ſe peut impetret. ITALIC. Che facilmente ſe può impetrare. GERM ANI. Das gut zu erwarben oder zu erlangen iſt. HISP. Coſa que ſe puede alcançar. ANG. That is eaſily obtieined by requeſt. ¶ *Lin.* 6. *bel.* *Maced.* Itaque præmiſſis à Philippo qui ſpem impetrabilis veniæ oſtendebant, &c. *Idem*, Omnia & impetrabilia & tuta ¶ Aliquando aſtiue accipitur pro eo qui facile impetrat. *Plaut.* in *Moſ.* Non potuit venire orator magis ad me impetrabilis. *Idem in Mero.* Impetrabilior, qui viuat, nullus eſt dico.

Impetratio, pro impetro veteres dixere. *Plaut.* in *Aulul.* ſc. 4. a. 4. Et iſtuc conſido à fratre me impetrare.

impetis, a, um Non pexus vt Barbæ impex, *ἰμπίγιος*. GALLIC. Qui n eſt point peigné, n accouſtrè ITALIC. Non peſtinato GER. Ungeſtrait. HISP. Coſa no peynada ò no raſa. AN. Vnkeded. ¶ *V. iog.* 3. *Georg.* Stiſis que impetis in diuiti horrida barbibus. Antiquas triſtis & impexa id eſt inculca, apud *Tacit.* in *Dial.* de *Orat.* Comæ impexa, *Quid.* 5. *Faſt.* Impexas debet habere comas.]

impico, as, are, Pice illino. ¶ *ἰμπίγιος*. GALLIC. Empoiſſer, enduire ou oindre de poix. ITALIC. Vngere di pece. GER. Verſiſchen. HISP. Empegar con pez. ANG. To couer or ouerſmere with pitch. ¶ *Columell.* lib. 12. cap. 29. De lacu quàm recentiſſimum addito muſtum in amphoram nouam eãque oblitino, & impicato diligenter, ne quicquam aqua introire poſſit.

Impiger, penultim. corrept. Alacer, ſtrenuus, aſſiduus, diligens. ¶ *ἰμπίγιος*

charis ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Qui n'est point pareilleux. ITA. Diligente, sollicito. GERM. Hurtig/ vntig / fleißig / vnter-drossen. HISP. No perezoso, diligente. ANG. Quicke, diligem, nymble. Tibul. Impiger Aeneas volitantis frater amoris. Cic. Quis est tam impiger in scribendo, quam ego? Horat. 1. Epist. Impiger extremos currit mercator ad Indos. Cic. pro Fonti. Virum ad labores belli impigrum, ad pericula fortem.

Impigres, adverbium. Diligenter. ἡ ἰσχυρὴ. GALLIC. Sans paresse, diligemment. ITALIC. Diligentemente, velocemente. GERM. Hurtig/ vntig / fleißig / vnter-drossen. HISPANIC. No perezosamente, ligeramente. ANGLIC. Diligently, quicke. y. Linius 2. ab Vrbe, Impigre sequuti sunt. Plautus in Rud. nam vt de nocte multa, impigreque exurrexi, lucrum postposui sopori & quieti. Linius 4. bel. Pun. Omnia impigre facta.

Impigritas, tis. Pro impigritia. ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Diligence à faire quelque chose. ITA. Diligenza, sollicitudine. GERM. Unfaulteit/vnter-drossenheit. HISP. Aquellano perezoso, prestreza. ANG. Diligence, quicke, lustiness. Cic. lib. 3. de Repub. vt citat Nonius, Nunquam viri fortissimi fortitudinis, impigris, patientia.

Impilia, leguntur apud Vlp. in L. 25. De aur. & argen. opinor pro fasci-olis quibus mulierum crines alligantur, quasi ad pilos pertinentes, Fasciae, inquit, cruales pedaleque & impilia vestis loco sunt, quia partem corporis vestiunt. V. arro, teitam hanc fasciolam appellat.

Impingo, gis, imegi, impactum, Ex in, & pango, significat impello, & illido. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Ruer & ietter contre, heurter contre. ITALIC. V. rre. percuore / hing ere. GERM. Eintreiben/ anstoßen/ aubütschen. HISP. Empuxar, tropegar en cosa lesua. ANG. To bear or dash a gainst a thing. Cic. lib. 3. Tuscul. Quid huic calix multus impingendus est vt plorare desinat. Impingendus dixit, quasi illidendus & nolenti ingerendus. V. virgilius lib. 5. Aeneid. Exanimata sequens impingeret agmina muris. Impingere fultem alicui, Cal. Cic. fam. 8. Plaut. in Capt. [sc. 5. a. 3.] pro impono vsurpauit. Iubete huic crassas compedes impigret. [Senec. cap. 10. de Tranquill. Impegit tibi laqueum fortuna. Idem epist. 46. Impingere titulum seruo. Plaut. Amph. Ex illo vulnere quod mihi imegit Ite rela.]

Impingere dicam, id est quod scribere dicam, vel actionem intendere Terentius in Phormion. Si tu illam atigeris, secus quam dignum est liberam, dicam tibi impingam grandem. Sulu. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ.

* **Impactus**, a, um, Participium, Impulsus. Plin. lib. 5. capite 9. Subinde infusus impactus, totidem incitatus irritamentis, postremo inclusus montibus.

* **Impactus in carcerem**. Id est Coniectus. Vlpian. in l. in eos. ff. de custodia & exhib. reor. Et quamuis innocentes ex eo crimine inuentantur, propter quod impacti sunt in carcerem.

* **Res impactae** dicuntur quae impetu inter se concurrunt. Senec. 2. Nat. quest. Cum coitu nubium vehementer impectarum à latere eliditur.

* **Impactio**, Verbale. Ipse impingendi actus. Senec. 4. Nat. quest. Dissimilis autem crepitus sit ob dissimilem impactionem nubium.

Impinguo, quas, Pinguem facio, sagino. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Engraisser. IT. Ingrassare. GER. Feist machen. HISP. Engordar à engrassar. ANG. To make fatte. Vnde Impugnatus participium, idem significans quod pinguis factus.

Impius, a, um, Sceleratus, nefarius, & praecipue qui de Deo, patriae, aut parentibus male meretur. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Mechant sans religion & pieté. ITALIC. Empio, scelerato, crudele. GERMANIC. Onfromm/ gottlos. HISP. Malo, iniquo y sin piedad. ANG. Wicked, ungodlie, nauhsie. Terent in Eunuc. Vbi ego illum scelerosum misera, atque impium inueniam? Cic. in Pison. Me fugerat, deorum immortalium has esse in impios & consccleratos poenas certissimas constitutas. Gens impia, V. sig 2. G. o. g. Domus impia, Ouid. 8. Metam. Plaut. pseud. sc. 2. a. 4. Impius, perurus, improbus, &c. Plaut. pseud. sc. 2. a. 4. Tibull. lib. 4. Impius nec seuis celebrans conuiuia mensis.]

Impia herba, ea est quam Officinae & Herbatorum vulgus Christocolum appellat. ἡ ἰσχυρὴ. Ita dicta, siue quod surculos habeat capitatos, iis ex quibus enascuntur ramulis altius insurgentes, atque ita videantur liberi sese supra parentes efferre: siue quod à nullo animalium attingatur. Autor Plin. lib. 24. c. 19.

* **Impiissimus**, Superlat. Marcellianus in l. his verbis §. 1. ff. de her. instit. Filius meus impiissimus male de me meritus.

Impie, Sceleratè, nefarie: & proprie quando quis de Deo, patria, aut de parentibus male meretur, aut vero de iis qui parentum loco sunt. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Irreuerement, contre l'honneur de Dieu, cruellement. ITA. Impiamente, crudelmente. GERM. Gottlosheit/ schandlich. HISP. No religiosamente, crudelmente. ANG. Wickedly, ungodly. Cic. 5. Tuscul. Vituperare quisquam, inquam, vite parentem, & hoc partididit se inquinare audeat, & tam impie ingratus esse, vt eam accuset quam vereri deberet, etiam si minus praecipere possit? Idem 2. de Natu. Quae qui videat non solum indoctè, sed etiam impie faciat, si deos esse neget.

Impietas atis, Scelus, iniustitia aduersus Deum, parentes, & amicos. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Mepris de ceux à qui on doit honneur, & reuerence, impieté, ctuaute. ITA. Impieta, crudelza. GERM. Gottlose/vnfromtheit. HISP. La heresia contraria de religion. ANG. Wickedness, impiete. Cic. 1. de Finib. Etsi vero impietas mollita quippiam est, quamuis occultè fecerit, nunquam tamen confidet, id fore semper occultum. Idem 4. de Fin. Sed nihil est quod tam miseris faciat, quam impietas & scelus.

Impio, as, Contamino, scelere polluo. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Souiller de mesfaits. ITALIC. Contaminare, violare. GERMANIC. Besessen miasünd vnd besohren/ vernmassen. HISP. Ensuziar lo consacrado, hazer se cruel. ANGLIC. To pollute with crimes. Ex in, & pio. Expio. Plaut. in Rud. Nam hoc mihi haud laboris est, laborem hunc potiri,

si erga parentem, Aut deos me impiaui, id est, si impius fugi erga parentes.

Impiatus, Sceleratus, inquit Festus. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Souillé de mesfaits. ITA. Contaminato di sceleratezza. GERM. Lasterbhaffig/mis sünden bestedt. HISP. Ensuziados per malhechos. ANG. Pollued of a wicked dead. Significat etiam maculatum & pollutum. Apul. Cruore humano aspersum, atque impiatum. Thalami impiati facinore. Senec. Hippol.

Implacabilis, & implacabile, Qui placari non potest. Implacabilis. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Qu'on ne peut appaiser, difficile à appaiser. ITALIC. Implacabile, che non si può placare. GERM. Unuersuntich. HISP. Cosa que no se puede aplacar. ANG. That not be appaised. Cic. ad Qu. frat. Nam si implacabiles iracundia sunt, summa est acerbitas: sin autem exorabiles, summa est lenitas. Idem in Pisonem. Si aspernaretur amicitiam meam, seique mihi implacabilem, inexpressibilemque praebere, tamen ei, quum tantas res geflisset, gereretque quotidie, non amicus esse non possem. Ouid. 3. de Pont. Eleg. 3. Effice sit nobis non implacabilis ira. Inde.

Implacabiliter, adverbium. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Obstineement, implacablement. ITALIC. Obstinateamente, implacabilmente. GER. Unuersuntich. HISP. Confirmauamente en mal, implacablemente. ANG. Obstinate. Tacit. lib. 1. Scaurum, cui implacabilius irascebar, silentio transmittit.

Implacatus, a, um, Non placatus. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Non appaisé qui n'est pas content. ITA. Non placato. GERMANIC. Unersseitig oder vnereitigt. HISP. No aplacado. ANG. Not appaised. vt, Gulla implicata. Ouid. 8. Met. sed inatenuata manebat Tum quoque diu fames implacataeque vigebar Flamma gulæ.

Implacidus, a, um, Inquietus, non placidus. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Mal plaifant & mal gracieux. ITALIC. Inquieto. GERMANIC. Onruwig/vnfridsam. HISP. Cosa no asflesgada ni planiziente. ANG. Vn pleasand, no wise pleasand. vt, Diuum implacidissimus Mars. Stat. 9. Theb. Hor. 4. Carmin. Ode 14. Milite nam tuo Drusus Censuros implacidum genus Bennosque, &c.

Implano, as, penultima correpta. Decipio. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Tromper, decevoir. ITALIC. Ingannare. GERMANIC. Betriegen. HISPANIC. Enganar. ANGLIC. To deceiue, Cyprianus, Siquis inquit putat se aliquid esse quum non sit, seipsum implanat, Minime est Latinum verbum.

Implanator, pro impostore, qui Græcè πλανητής dicitur. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. Apud clasicos hoc verbum non inuenies.

Impleo, es, Plenum facio. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Emplir, remplir. ITA. Empire, GER. Erfüllen/vollfüllen. HISP. Hinchin. ANG. To fill. Virgilius 1. Aeneid. Impleuitque mero pateram. Ibidem. Impletur veteris Bacchi pinguique ferinae. Cic. 4. Acad. De quibus rebus volumina impleta sunt, non à nostris solum, sed etiam à Chrysippo. [Senec. cap. 13. de Consol. ad Marc. Impleuit oculos lacrymis] Plaut. Aulul. sc. 3. a. 3. Impleuisti fustibus istorum caput. Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Denique cum mentis impleueris omnia Cæsar, &c. Linius lib. 5. dec. 4. Implere omnium aures.

Implere spei. Liu. lib. 5. dec. 4. Item, Fab. Quinilian. Impleri sinus (velorum) optabimus.]

Implere intentionem siue petitionem Iurifconsulti dicunt, pro id quod intenditur probare, ac planum facere, itemque implere executionem. L. penult. de excep. rei iudic. L. 19. D. de excep. L. 21. C. de rei vend. Dicitur & implere, praecise pro id quod positum est probare. L. j. L. 23. C. de probat. L. 3. C. de non num. pec.

Implere suum officium, est quod barbari dicunt, Facere suam debitum. Plin. in Epist. Vereor enim ne aut excessisse, aut non impleisse officij mei partes videat. Impleri etiam dicunt bruta animantes, quum adhibito admistrario foetum concipiunt: Plin. lib. 14. c. 63. Canes implentur vno coitu. Columella lib. 7. Itaque quinquennis parum habetur idoneus foeminis implendis.

Implexus, Inuolutus, innoxus. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Entrelace l'yn dedans l'autre. ITALIC. Inuoluto, intricato. GERM. Eingeflochten/ eingewickelt. HISP. Emberrado. ANG. Wraspe in together, or folded. Plin. lib. 33. c. 1. Est quidem apud eundem Homerum, vitorum crinibus aurum implexum: ideo nescio an prior vsus à foeminis coepit. V. sig. 4. Georg. Caruleos implexæ crinibus angues Eumenides.

[Impliciter: Plaut. Amphitr. Vbi primum tibi sensisti mulier Impliciter? (sup insania.)]

Implico, as, penultima correpta Inuoluo vel innecto, impedito, intrico. ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ ἡ ἰσχυρὴ. GAL. Entrelacer. ITA. Ingrappare, auisuppare. GERMANIC. Einwickeln/ verwirren. HISPANIC. Emboluer, ligar intricando. ANGLIC. To wrappe, plait or fold together. Vir. 2. Aeneid. Implicuitque comam leua. Senec. in Epist. Quod male implicuit materno brachia collo. Per translationem accipitur pro sermonibus obruere, & circumuenire, Liu. 7. bel. Pun. Eam primo incertis implicantes responsis, vt merus tormentorum admodum fatenti vera coegit, edocuerunt literas fide ad Annibalem ferre. Præteritum eius est implicui, & inter dum implicauit: supinum, implicatum, vel implicarum. Cic. 1. Offic. Quæ quatuor, quæquam inter se colligata & implicita sunt, tamen ex singulis certa officiorum genera nascuntur. Idem in Pisonem, Quid auaritia, quæ criminibus infinitis implicata est.

Implicari morbo, detineri. Liu. 3. ab Vrbe, Intra castra quies ne effaria morbo implicatum exercitum renuit.

Implicari, & constringi multis officiis. Cicero pro Acad. Nullis occupationibus implicatus Deus. Cicero primo de Natura Deorum. Muliebribus religionibus implicari. Cicero pro don. o sua.

Implicare caput, hoc est ornare. Plaut. Pannulo, Implicat ad speculum caput.

implicetur, partic. Ouid. 5. Fall. Protinus accedunt Charites, neſtunt- que coronas, Sertaque caeleſtes implicitura comas.

implicito, as, re, frequentatiuum. οὐχ ἄλλοίη Plin. lib. 9. Epiſt. ad Ca- ninum, Varios orbes implicat, expeditque, hoc, est, inuoluit, & e- uoluit.

implicatio, onis, inuolutio, intricatio, impeditio. ἡ ἰμπlication. GALLIC Entrelacement, entortillement, enuoloppement. ITALIC. Inuitupamento, intricamento. GERMANICE. Einwicklung. HISPANICE. Emboluiamiento. ANGLIC. A wrapping or folding together. Cicero 2. de Natura deorum. Huic adde neruos à quibus artus continentur, eo- rumque implicationem corpore toto pertinentem. Idem pro Sest. Aut qui propter implicationem rei familiaris communi incendio ma- lint, quam suo deſlagrare.

implicatissimus. Cell. lib. 6. capite 2. Quæſtio obſcuriſſima & implica- tiſſima.

implicite, aduerbium. Perplexè, latenter, inuolutè) (Expeditè. ἡ ἀποφθε. GALLIC Inimqueement, obſcurement avec empſchement, & dif- ficultè. ITALIC. Intraſamente. GERMANICE. Mit verwirrung. HISP. Intricaſamente. ANGLIC. Obſcurelie, intricatie. Cicero 2. de Inuentio. Abſoluta eſt, quæ ipſa in ſe, non vt negotialis, implicite, & abſcondite, ſed patentius, & expeditius recti & non recti quæſtionem con- tinet.

imploſio, penultima producta. Inuoco, auxiliùm & opem alicuius pe- ro. ἡ ἰμπλοια. GAL. Demander aide en pleurant. ITA. Inuocare, dimandare aiuto. GERMAN. Anrufen mit weinen HISP. Rogar como llorando mucho, & con inſtancia demandar ayuda. ANG. To call for aide and help, to beſeek, wish teares. Terent. in Adelph. Ille ſed fidem nunc noſtram implorat Demea Plin. in Epiſt. Legati rufus inducti, iterum me iam præſentem aduocatum poſtulauerunt, implorantes fidem meam, quam eſſent contra Maſ- ſam Bebium expeit Cic. 7. Verr. Voſque etiam atque etiam imploro & appello ſanctiſſimæ deæ, quæ, &c. [Ouid. 13. Met. Qui cum implo- raret Vlyſſem, proditus à Socro eſt.]

imploſatio, onis. Inuocatio, auxiliij petitiio. ἡ ἰμπλοια. GAL. Imploracion, priere requeſte. ITA. Chiedere è diman- dare aiuto ſupplication. GERMAN. Anrufung. HISP. A quel ruego como llorando, ANG. A lamentable deſiring or craving. Lilius 8. ab urbe. Pro- ditor memorie aduerſus crebram deorum implorationem, &c. Cic. 7. Verr. Si te acerba illius imploratio, & vox miſerabilis non inhi- bebatur, nec ciuium quidem Romanorum ſeru commouebatur. Idem de Orat. 2. Omnium deorum, & hominum, & ciuium, & ſociorum im- ploratio.

implumis & hoc e pen product. Quod plumis caret. ἡ ἀπτεροπτερο. GAL. Qui eſt ſans plume. ITA. Senza piume. GERMAN. Ungefludt / biuul- one faderen HISP. Sin plumas, deſplumado. ANG. Without feathers. Plin. lib. 8. cap. 55. Lepus omnium prædæ nafcens ſolus præter daſy podem, ſuperſtat, aliud in vtero pilis veſticum, aliud implume, aliud incho- arum gerès pariter. Et 11. 0. c. 3. Halilæetus tantum implumes etiam- num pullos iuus percutiens.

impluſio, is, pluui, vel impluui, pluuium, ere. Super aliquid pluere. ἡ ἰμπλοια. GAL. Pleuuoit dedans. ITA. Piuere ſupra qualche coſa, ſtrapiouere. GERMAN. Einhin ragnen / etwar auff ragnen. HISP. Llouer ſobre algo. ANG. To rayne through or into. Plaut. in Moſtell. Quum impluit cæteris, ne impluat mihi. Columell. lib. 2. c. 9. Tremellius quidem aſſeuerat, prius quàm impluerit, ab auibus aut formicis ſata edi, vbi æſtius ſerenita- ribus ager arer.

implutus, a, um, Pluuiam defactus. ἡ ἀπτεροπτερο.

impluuium, uij, inquit Varro. eſt locus ſub cælo in medio domus reli- ctus, vnde lumen deorſum caperent: ita dictus, quod eo implueret. Ita Alconius: impluuium locus eſt ſine tecto in ædibus, quò implu- ere imber in domum poſſit. ἡ ἰμπλοια. GAL. Un lieu où petite court, entre les maiſons où tom- bent les eaux de la pluye. ITA. Pioniale, uoco ſe poſto dome ſi raccolgo- no le aque piovane GER. Ein tagtocht / in Hoff in hauſe in welchen es rãge- net. HISP. El patio de la caſa. ANGLIC. A place where it rayneſh in at. Fe- ſtus. Impluuium, quò aqua impluit collecta de tecto. Terent. in Phor. Monſtra euenerunt mihi: introit in ædes ater alienus canis: anguis per impluuium decidit de tegulis. [Gell. 10. lib. 10. Per impluuium in tegulas ſubduci. Plaut. Moliſt. 1. 1. 2. Neſcio quis inſpectauit per impluuium. Membr. lib. 3. c. 2. Per impluuium deſpexi. Item ibid. Scio nullum eſſe comæatum niſi per impluuium (Acqui per impluuium comæari non poſſeſt propter altitudinem.)

impluuiat, impluuiat, Veſti erat, qua ſacerdotes per imbrem vebantur. ἡ ἰμπλοια. Pluuiale nunc vulgo appellatur. Varro, Salium quoque ſereno tempore impluuiam auictum fuiſſe criminabantur. Hæc Si- pponius. Alij tamen à colore hoc veſtis genus dictum putant: nam impluuiatus color à Nonio dictus eſt, quem nos fulcum, ſive pullum vocamus.

impluuiatus color. Is eſt quem nos fulcum aut pullum dicimus. Inde dictus, eſſe Nonio, quaſi fumato ſtillicidio implutus. Vide Thyreſium in libellis De coloribus.

impolitus, a, um, Rudis, nondum perpolitus. ἡ ἰμπλοια. GAL. Qui n'eſt point poli goſſe, lourd. ITA. Rozzo, ruſſo. GER. Unaufgebuet / onaufsbatter / Nicht wet aufſogteat. HISP. Coſa non poli- da à acicalada. ANG. Not poliſhed, vnde, rough. Cic. de Clar. Orat. For- ma admodum impolita, atque rudis Idem 2. de Orat. Genus hominũ rude, hebes, & impolitum. Idem pro rebus inchoatis & nondum per- ſectis. De Prouinc. Conſ. Impolite vero res & acerbæ ſi erunt relicte, quamquam ſint abſciſſæ, tamen efferent ſeſe aliquando, & ad reno- uandum bellum reuirecent.

impolititia, Quæ incuria, negligentia, ſocordia. ἡ ἰμπλοια. GAL. Negligence & pareſſe d'accouſtrer & or- ner quelque choſe. ITALIC. Negligenza di adornare qual- che coſa GERMANIC. Unradtigkeit / tiedertigkeit oder ſauſteit ein ding zu feubern oder auf zu buſen. HISPANICE La no elegancia, ni galania. ANGLIC. Sloughin trimming any thing. Gallus libro quarto, capite 12.

Si quis eques Romanus equum habere gracilentum, aut parum mi- dum viſus erat, impolitice notabatur. Impolitias facere dicebantur. Cenſores, Mani Feſtus, quum equiti æs abnegabant ob equum gra- le curatum.

impolitice, aduerbium Inelegantè. ἡ ἀποφθε. GALLIC. Sans poliſſure, lourdemment groſſement. ITALIC. Rettamente ſenza poliſſura. Ger- manice, lordamente GERMAN. Ungeriſchen. HISPANICE. Nupoliſia d' acicalada- mente. ANGLIC. Without poliſhing. Cic. 1. de Orat. Quum ſapienti- tibi Senatus breuiter impoliticeque dicenti, maximis ſit de rebus ſen- ſus, &c.

Impollutus, a, um, Purus, incorruptus. ἡ ἰμπλοια. GAL. Impollu non pollu ou fouillè. ITALIC. Non ma- chiato, non uiolato GERMANICE. Unbeſchadit HISPANICE. A ſuizo, ni manzillo. ANGLIC. Vndeſiled, nos diſſayned. ſ. v. ſides impolluta. Silii- bro 13.

Impoſentia, Quasi imponimenta, quæ poſt cœnam menſis impone- bant, Feſtus.

Impoſio, is, penultima producta Suprà pono. ἡ ἰμπλοια. GAL. Mettre deſſus ou dedans. ITALIC. Poneſte ſopra porre. GERMAN. Aufſetzen / aufſetzen. HISPANICE. Poneſte en cima de otra coſa. ANGLIC. Lopus in or upon. Virgilius. Aneid. 2. molèmque & montes in ſuper altos Impoſuit. Idem lib. 4. Vidit, th u- rierem quum dona imponeret aris. [Plaut. Au. ſc. 1. 1. 1. Ha equus & corona imponetur in foco noſtro Lari. Vellius. Impoſuerunt eum in nauim. Plaut. Aſin. ſc. 3. a. 1. Vt voles nobis leſem imponit. Plaut. Moſt. ſc. 1. a. 2. Vnde aduenti ſateinam imponam. ſent. Ouid. Eleg. 1. lib. 4. Triſt. Non equidem vellem quoniam noctura fuerit. Pieridum ſacris impoſuiſſe manum. Plaut. Moſt. ſc. 2. a. 2. Si ſcies me poſthac impoſuiſſe pedem in vndam. Idem Eleg. 13. lib. 3. Triſt. De- bueras illis impoſuiſſe modum. Lin. lib. 6. de c. 4. Impoſuere. Impo- nere ſinem rei alicui eſt idem quod finire vel abſoluere. V. in 7. sen. Finemque imponere, curis.

Interdum inungo. Tibi pater me dedo, quiduis oberis impone, onus. Terent. in And. Tibi pater me dedo, quiduis oberis impone, impera.

Aliquando ſignificat decipere. ἡ ἰμπλοια. Cic. ad Qu. Frat. lib. 2. Sic legibus pernicioſiſſimas obſtitit, maxime Caronis, cui tam egregie impoſuit Milo noſter.

Impoſuere extremam manum, ſignificat perſicere. Denatus. Im- ponoſuere extrema manus rebus, quum perſicetur id quod co- peris: relinquatur, quum res imperfecta dimittitur. Virgilius 7. Aneidos. Nec minùs interea extremam Saturnia bello Impoſuit regina ma- num.

impoſitus, is, penultima corrept, partic. ἡ ἰμπλοια. GAL. Impoſitus dedans, poſe deſſus. ITALIC. Poſto d'entro, di ſopra d' diſſotto. GERMAN. Aufſeſetzt / aufſeſetzt. HISP. Puesto en cima de otra coſa. ANG. Sett toyed. or put on. Plin. lib. 15. cap. 30. Tyberii impoſita iuxta nouum lapidem Flaminia via Clitellæ boui ſunt impoſitæ. Cic. Au. lib. 5. [Ouid. 2. eg. 4. lib. 3. Triſt. Impoſitumque ſibi firma tuetur onus.]

impoſitus, huius impoſitus, Impoſitio. ἡ ἰμπλοια. GAL. Polément deſſus. ITALIC. Porre di ſopra. GERMANICE. Aufſetzen. HISPANICE. Poſtura en cima de alguna coſa. ANGLIC. A putting in lay- ing on. Plin. lib. 14. capite 4. Vlcera con manducato, impoſitumque ef- ficaciſſime ſanari. Ex vetuſto codice legitur, con manducato impoſi- toque.

Impoſitio. Impoſitus ἡ ἰμπλοια. GAL. Succus eius lacteus in gummi ſpiſſatus vel ſemen, impoſitione ſpicula e corpore eiicit.

impoſititius, adiectiuum. ἡ ἰμπλοια. GAL. Poſe, appliqué. ITALIC. Poſto. GERMAN. Das aufſeſetzt oder aufſeſetzt iſt HISPANICE. Puesto. ANGLIC. That which upon an other. Quod impoſitum eſt: vt. ſeruitus impoſititia, hoc eſt non na- turalis. Vlpian. in l. de pupillo §. Sextus Pedius. ff. de Noui. oper. noue. Sextus Pedius diſſinit, noui operis nuntiationis triplicem eſſe cauſam: aut naturalem, aut publicam, aut impoſititiam. Et paulo poſt, Impoſi- titiam, quum quis poſtea ius ſuum dimittit, alterius anxio. Hoc eſt poſteaquam ſeruitutem ædibus ſuis impoſuit, contra ſeruitutem fecit. Impoſititia nomen, quæ à natura impoſita ſunt, vnde alia deri- uantur. Ex V. arone.

impoſititius, pen. prod. Adiect. ἡ ἰμπλοια. GAL. Pythagoræ iuuentutis non temere fallere impoſitiorum nominum imparem vocalium numerum, claudicantes, &c.

impoſititiora nomina. ἡ ἰμπλοια. GAL. Tromperie, Deceptores verſuti, callidi. ἡ ἰμπλοια. GAL. Trompeurs, abuſeurs, affronteurs. ITA. Ingannatori GERMAN. Betrüger / uerſürer. HISP. Engañadores, los que juegan de paſſi / aſſa. ANG. Decei- ners, inglers. Vlpian. lib. 1 §. Medios. ff. de Varr. & ext. iur. cog. Non tamen ſi incantauerit ſi imprecatuſ eſt, ſi (vt vulgari verbo impoſi- tum vtat exorcizauit.

impoſtura, æ, Fraus, deceptio. ἡ ἰμπλοια. GAL. Tromperie, abus. ITA. Fraude, inganno. GERMAN. Zerrug / eſt HISP. Engano. ANG. Deceit in ſelling ſaſe wares. Vnde impoſturam facere, eſt decipere, circumuenire. Si quis impoſturam fecerit, aut colluſionem in necem alterius, ſtellationis poſſeſt app. lari.

Impoſturo as, Porcas in agro facio. ἡ ἰμπλοια. GAL. Faire des ſillons en vne terre, la labourer, & alleillonner. ITALIC. Fare d' ſolhi alla terra, laouararla. GERMANICE. Furdenreim maſchen mit erden. HISPANICE. Aparcar algo con tierra, labra la tierra. ANGLIC. To mak balkes in the caſh. Col. lib. 1. capite 10. Et ſimiliter quem ſemen, crudo ſolo ingeſſerimus, inarabimus, impoſturoque occubimus.

impoſtor, Qui porcas facit. ἡ ἰμπλοια. GAL. That maketh balks, in the earth. Et autem porca, vt inquis Varr. lib. 2. de Re ruſt. terra eminenti inter duos ſulcos, Contra Feſtus ſulcos rarioreſ, qui aquæ ducendæ gratia

feri solent, porcas vocati tradidit crebriores autem limos appellari.
Importo, tas, infero, adfero, inueho. { *ἰμφορ* nasā. *εισοίεσθαι*. GALLIC. porter dedans, apporter. ITAL. *Portare d'entro*. GERMA. *Eintragen* in bintragen/ einbin fāren. HISP. *Traer* à d'entre de algun lugar. ANGLICE. *To carry or bring in*. { *Cæs. 8. bel. Gall.* Syluestribus, angustisque itineribus frumentum importare in oppidum instituit. *Cic. 2. Offic.* Per eodēque, si quid importeretur nobis incommodi propulsemus. *Cæs. 5. bel. Gall.* Aere vtuntur importato.

Importunus, a, um, pen. produ. Molestus grauis, qui neque loci, neque temporis, neque personæ habet rationem. { *ἰμφορ*. GALLI. Importun, ennuyeux. ITAL. *Importuno*, fastidiosus. GERMA. *Obertegen* der ein ding nicht am rechten ort oder zeit angeheiff. HISP. *No conueniente in tiempo, ni al negocio, ni al lugar*. importuna. ANGL. *Vnreasonable, hauiug no respect of tyme or place*. { *Terent. in Heaut.* Imo ille fuit senex importunus semper. Nonnunquam idem est quod immanis, & abominandus. *Virg. 11. Aeneid.* Bellum importunum ciues cum gente deorum. Inuictisque viris gerimus *Vbi de iunius*, Importunum, inquit, bellum inde vocat, quod portu id est, quiete careat. *Cic. in Anton.* Non possum æquo animo videre tam importunos, tam sceleratos hostes. Pauperies importuna, id est grauis & molesta. *Horat. 3. Carm.* Importuna tamen pauperies abest. [*Plaut. Asin. sc. 1. a. 1.* Fateor eam (uxorem) esse importunam atque incommodam.]

Importunus, adverb. Intempestiue, molestè imprudenter, præter loci, temporis, aut personarum rationem. { *ἰμφορ*. GALL. Hors temps & saison. ITAL. *Fuor di tempo*. fuor proposito. GER. *Obertagentlich* in ungeteigentlich vñ vnzeit. HISP. *Importunamente*, in conuenientemente. ANGLI. *Out of due season*. { vt, Importunè insistere, apud *Cic. 1. Acad.*

Importunissimè, *Gell. lib. 20. cap. 5.* Et idcirco importunissimè, inquit, fecerunt, qui in plerisque Salustij exemplaribus scripturam istam syncretissimam corruerunt.

Importunitas, atis, Intempestiuitas, quæ neque loci, vt ait *Donatus*, neque temporis obseruat commoditatem. { *ἰμφορ*. GALL. Importunité, outrage. ITAL. *Importunità*, sceleragine. GER. *Obertagentlich*. HISP. *Importunidad*. ANGLI. *Importunitie*, vnreasonable esse. { *Terent. in And.* Importunitatem spectate aniculæ. [Importunitas loci. *Gell. cap. 7. lib. 3.*]

¶ Accipitur tamen importunitas non raro pro immanitate, seu nefario aliquo & execrando scelere. *Cicero pro Cluent.* Huius importunitatem matris à filij capite depellite. *Idem in Pison.* Animal ex omnium scelerum importunitate, & omnium flagitiorum impunitate concretum.

Importuosus, a, um, Quod est sine portu. { *ἰμφορ*. GALL. Qui n'a point de port. ITA. *Senza porto*. GE. *Das tein gestad oder port hat*. HISP. *Sin puerto*. ANGL. *That hath no haven*. { *Sallust. in Jugurt.* Quem locum Catathmon incolæ appellant: mare sæuum & importuosum, & aeger frugum fertilis, *Tacit. lib. 12.* Mare importuosum. [¶ Importuosa littora. *Liui. lib. 10. ab urbe*.

Impositis pen. corr. X Compos. { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. GALL. Qui ne se peut contenir, qui n'est maistre de soy. ITAL. *Che mancha di qualche cosa che non ouiene qualche cosa*. GERMA. *Bnmaßtig/vngewaltig*. HISPANI. *Impotente*. ANGLI. *That can not containe him and be maister of him self*. Sic impotem rationis, dicimus eum qui rationem non habet cupiditatibus dominantem, { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. item impotem animi, cui mens sana non est, cuique animi instrumentum est vitiatum, { *ἰμφορ*. *Plaut. Capt.* Eripite huic gladium, quæ sui est impos animi. [*Plaut. Men. sc. 1. a. 1.* Indomita, impotque animi.] Impos voti, cui aliquid ex voto non successit, quique quod optabat, assecutus non est. { *ἰμφορ*. Huius antitheton est *Compositus* quo supra egimus suo loco.

Impossibile, is, le, Quod fieri non potest. { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. GALLIC. Impossible. ITAL. *Impossibile*. GERMAN. *Bnmaßtig*. HISP. *Cosa que non puede ser*. ANGL. *That may not be done*. { Hæc vox eruditæ ætati lingue Latinæ incognita fuit. Nam *Cicero* & cæteri puriores pro eo semper dicere solebant, Id quod fieri non potest. Itemque *Labo & Iulianus Iurisconsulti* eam vitalem videntur, quum *ἰμφορ*, conditionem dicunt, & non impossibilem. *Quint.* tamen & recentiores crebro sunt vsi: quos imitari non displicet.

Impossibilitas, is, ad ἰμφορ. GAL. Impossibilité. { *Fabius Vistorinus in 2. Rhetor. Cic.* De impossibilitate dicit.

Impostor es, impostura, Vnde IMPONO.

Impotens, tis, pen. corr. Qui, affectu um suorum potens non est, sed à cupiditatibus suis vincitur. { *ἰμφορ*. GALL. Impatient, impotent, debile. ITALICE, *Impotente*, debile, che non può raffrenar i sui affecti. GER. *Bnmaßtig/vnzeitlich*. HISP. *No poderoso*. ANGL. *That is not able to rule is affectious*. weak. { *Cic. 5. Philipp.* Adulabar ad vrbem à Brundisio homo impotentissimus, ardens odio animo hostili in omnes bonos Antonius *Idem Lepido*, Sin ista pax perditorum hominum in possessionem impotentissimi dominatus restituta est, id est, superbissimi, & quò ira, libidòque rapiunt, sequentis. Sic etiam impotentem Decemvitorum dominatum dixit *Liuius*, pro crudeli, libidinoso, & rationis frænis minimè coercito. [*Senec. cap. 4. de Consol. ad Marc.* In primo furore cum impotentes ferocesque sunt miseræ.]

¶ Impotens iræ. *Liui. 9. bell. pun.* Pleminius impotens iræ, neglectam ab Scipione, & minus leuiter laram suam iniuriam ratus, &c. Sic impotens animi. *Curius lib. 8.* Itaque impotens animi, percurri ad regia vestibulum. Hoc est, non potens iræ & animo suo moderari. Accipitur etiam impotens, pro inope, tenui, debili. *ad vrbem. Cic. pro Muran.* Ad salutem innocentium, ad opem impotentium, ad auxilium calamitosorum hæc valeant. [¶ Impotens animi, id est, valde potens. *Senec. cap. 2. de Consol. ad Marc.* *Idem Senec. cap. 16. de Consol. ad Polyb.* Impotens fortuna.]

Impotentia, æ, Imbecillitas, infirmitas. { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. GAL. Petite & debile puissance. ITA. *Debolezza*, impotenza. GERMA. *Bnmaßtig/vnzeitlich* vr̄hert. HISP. *Fiaqueza*, no potencia. ANGLIC. *weakness*, *vil/ vn/ n/ ss*. { *Ter. in Adelphi.* Omnes quibus res tui minus secundæ, magis sunt nescio quomodo Suspiciosi, ad contumeliam omnia accipiunt magis: Propter suam impotentia se semper credūt negligi.

Quoties autem ad animum transfertur, significat vitium illud quum quis iracundiæ, vel aliis animi affectibus imperare non potest. { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. *Cic. 4. Tuscul.* Item inliammant appetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus, impotentiam quandam animi à temperantia & moderatione plurimum dissidentem. *Cic. 4. Tuscul.* Qui nihil metuunt, nihil agant, nihil concupiscant, nulla impotentia efferantur. Ad eundem etiam modum Tyrannus impotentissimus dicitur à *Quintiliano*: & Decemviri quorum principatus erat superbus, violentus, & immoderatus, à *Liuius* Impotentes domini nuncupantur: & à *Seneca* impotentia Fortunæ adscribitur: cuius successu elatiore, insolentioresque reddi homines consueuerunt. [*Senec. cap. 14. de Consol. ad Helu.* Impotentia muliebri liberorum potentiam exercent scemina. *Velleius*, Potentia siue ad impotentiam nunquam vsus est Pompeius.]

Impotentè, adverb. { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. GAL. Defleglement, comme quand on est mené de colere par tyrannie. ITALIC. *Per tyrania*. GER. *Mit vnzeitlich/tyrannisch*. HISP. *Por tyrania*. ANGL. *wilfullie, wilddly, naughtly*. { *Quintilianus lib. 1. c. 3.* Nequid improbe nequid impotentè faciat monendum est puer. Impotentè regnare, iniuste & impie, *Hircus lib. 4. bell. Alexana*. Impotentè regi, *Liuius lib. 7. bell. pun.* [*Senec. cap. 10. de Consol. ad Marc.* Impotentè abucitur fortuna corporibus nostris.]

Impresentiarum, Vnica dictio est, idem significans quod tempore presentis. { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. GALL. Pour le present, alors. ITAL. & HISP. *al presente*. GERMA. *Setunder/ in dertzeit/ gegenwertig*. ANGL. *For the present, presently*. { Neque solum dicitur de eo quod nunc presentis est, sed sapius de eo quod presentis fuit, aut presentis erit. *Cic. c. 144. de lege oleæ legendæ*. Extra quam si quem focium impresentiarum dixerit. *Pl. de tab. exhib.* Quid enim, si occultata tabulæ, postea prolatae sunt, cur noceat ei, qui responderit, quod impresentiarum ei videtur? *Idem*, Tempus enim ei dandum non est, si non potest impresentiarum exihere. In presentia autem duæ potius videntur esse dictiones: quare non per m (vt à nonnullis scribi video) sed per n potius diuisis dictionibus scribendum puto.

Impransus, a, um, non d'ipransus. { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. GAL. Qui n'a point disné. *Che non ha ancora desinato*. GERMA. *Der noch nit in mittag gessen hat*. HISP. *El que no ha comido*. ANGL. *That hath not dined, fasting*. { *Plautus Stich.* Quam mox cocta est cœna impransus ego sum. *Horatius 2. Serm. Satyr. 2.* Verum hic impransi mecum disquirite. *Plaut. Amphitr.* Hoc adeo hoc commemini magis, qui illo die impransus fui. [*Plaut. Amphitr.* Is adeo Impransus ludificabitur. *Idem Aulul. sc. 5. a. 3.* Impransus miles astat.]

Imprecor, aris, secunda syllaba corr. Est mali quippiam in caput alicuius precari. { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. GALL. Prier que mal auienne à quelqu'vn, maudire. ITAL. *Pregar qualche male*. GER. *Stuchen/ böses wunschen*. HISP. *Rogar que venga mal à otre*. ANGLIC. *To curse*. { *Virg. 4. Aeneid.* Littora littoribus contraria, fluctibus vnda Imprecor.

Imprecatio, onis, verbale, deuotio, diræ. { *ἰμφορ*. ANGL. *Accursing*.

Imprimo, is, penultima correpta, Infigo, rei cuiuspiam molli figuram aliquam induco. { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. GALL. Emprandre, imprimer, marquer. ITALICE, *Imprimere*, stampare, ca. care. GERMANIC. *Eintrucken*. HISP. *Imprimio como el sello à libras*. ANGLIC. *To print or or marke*. { Vnde impressæ literæ, ob signatæ dicuntur. *Cicero 1. Tuscul.* An imprimi, quasi ceram, putamus animum? *Idem pro Cecinna*. Nisi ex eo loco, vbi vestigium impresserit, deiici neminem posse. *Colum. libro 9. capite 11.* Cum duobus vultibus impressis per vnamquamque plagam singuli resticuli exprimuntur. * Imprimi in animum, & in animo, *Cicero quarto Academ.* Quum vis in animos imprimantur, non vos id dicere inter ipsas impressiones nihil interesse, &c. *Idem 1. de Natura deorum*, Notionem deorum impressit in omnium animis natura. *Cic. 1. de Natura deorum*. Imprimere è vero. *Cicero 4. Academ.* Si enim mihi cum peripaterico res esset, qui id percipi posse diceret quod impressum esset è vero, &c. [*Senec. cap. de Consol. ad Helu.* Quæ præcepta teneris imprimuntur ætatis altius, descendunt. *Idem Senec. cap. 2. de Consol. ad Polib.* Imprimere dolorem alicui. & *Quintilian.* Hanc senilem manum quocunque vis imprime. (de cæde loquitur.)]

Impressio, Irruptio, inuasio, violentus impetus, qualem facere solent acies instructæ, quum altera in alteram irrumpit. { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. GAL. Enprainte & marque impression, assaut & effort ou choc. ITA. *Assalto violento*. GER. *Eintrucken/ ein gewaltig nachstruckung der triegoluten in angriiff*. HISP. *Impressio, arrebatamiento*. ANGL. *A printing, or marking, assault*. { *Varro lib. 2. de Rustic. c. 4.* Hostes se arbitrati occasionem habere victoriæ, impressionem facere cœperunt in castra, *Cic. pro Flacc.* Non igitur impressio, non occasio, non vis, non tempus, non imperium, non securus ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt. *Hir. in comm.* Cæsare qui tum turmas suorum iubet in hostium equitatum, qui ad oppidum in statione erat, facere impressionem. *Bud. in Epistol.* [Item dappere impressionem dixit *Liuius lib. 4. ab urbe* pro facere.]

¶ Per translationem item impressiones dicuntur imagines quas imaginatiua animæ facultate apprehendimus. *Cic. 4. Acad.* Quum vis in animos imprimuntur, inter ipsas impressiones inhih inter esse.

Impresse adverb. significat sollicitè & quasi imprimendo. *Terent. lib. 3. contra Marc.* Quam tam impressè Apollolus demandat.

Impressus, comp. *Terent. de carne Christi*, Et vt impressus dixerim anime anima sensus est.

Improbus, a, um penult. corr. Scelestus, nequam, perditus, sceleratus, nefarius. { *ἰμφορ*, *ἰμφορ*. GALLIC. Meschant, reprocuè, effrontè. ITALIC. *Triffo, maligno*. GERMAN. *Onfrom böß*. HISP. *Malo y de suergonçado, irreuerente*. ANGLIC. *Leud, vngracious, naughtie*. { *Plaut. in pseud. sc. 2. c. 4.* Periturus, impius, & improbus (leno) *Idem Men. sc. 6. a. 5.* Quid pretij detur (seruis) ignauis, improbis viris, *Idem Aulul. sc. 4. a. 1.* factis neque malis neque improbis. *Idem pseud. sc. 7. a. 4.* Vt improbis se arti-

se artibus teneant.] *Plaut. in pseud.* [c. 2. a. 1.] Verum ita vos estis perditii, negligentes, ingenio improbo. *Terent. in Andr.* Tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, ipsum animum aegrotum ad deteriore partem plerumque applicat.

¶ Interdum idem est quod seivus. *Virg. 10. Aeneid.* Iam improba, reter Ora cruor. Interdum turpis. *Lucilius.* Omnes formosi, fortes, ubi ergo improbus est? hoc est turpis & foedus. *ut Nonius interpretatur. Plaut. Improbiorem non vidi faciem mulieris [Quintilian. perfricare faciem & velut Improbam facere.]*

¶ Interdum magnus, & indefessus, ἀκρίματος. *Virg. 1. Georg.* labor omnia vincit Improbus. *Vbi Servius,* improbus, vel magnus, vel nulli probabilis [*Plin. cap. 1. lib. 3.* Improba vires naturae (id est materiae.)]

¶ Quando quod insatiabilis, damnosus, *Virg. 1. Georg.* nihil improbus auferit, Strymoniaque grues. *Vbi Servius,* improbus, insatiabilis, nulli probandus. *Plaut. pseud. sc. 2. a. 1.* Improba, vino modo cupida estis. *Ibid. sc. 2. a. 3.* hominum avaritia factus sum improbius coquus, (id est auditor, & carior.) ¶ Item pro ignavo: *Plaut. pseud. sc. 7. a. 2.* Strenui mihi sunt damno. Improbi, vixi (id est ignavi.) *idem ibid.* De improbis vitis auferri praemium & praedam decet. ¶ Pro libidinoso, & lasciuo: *Ouid. 6. Fast.* Improbus hanc furtim dilexit. *Idem Eleg. 1. lib. 2.* Nec sunt minus improba serui carmina (id est lasciuia.)

¶ Improba merx, iniusta, vel quae facile emptorem inuenit. *Plaut. in Miles.* Stulti meriti precium stat, pro virtute vt valeat. Quae improba est, pro mercis vitio dominum pretio pauperat. Improbum os, inuerecundum, improbitatem, & impudentiam pra se ferens. *Sueton. de Clar. Gram.* Ac tanto amore erga patroni memoriam exiit, vt Sallustium historicum, quod eum oris improbi, animo inuerecundo scripsisset, acerbitissima satyra lacerauit.

improbulus, diminutiuum ἰμπερὺς μὲν ἀπὸ τῆς ἀπειρίας πρὸς τὸν ἀδελφὸν GAL. Vn peu audacieux & importun ITALIC. *Carruello.* GERMANIC. *Böser teufel.* HISP. *Malo un poco.* ANGLIC. *Somewhat lewd or naughty.* ἰμπερὺς. *Satyr. 5.* Finge tamen te improbulum, superest illi, qui ponere cogat.

improbe, aduerbium, Scelerate, scelestè, nefarie prauè, peruersè. ἰμπερὺς, φάυλος, μὲν ἀπὸ τῆς ἀπειρίας πρὸς τὸν ἀδελφὸν GAL. *Malignamente.* GERMANIC. *Unfrommtich/boßhaftig.* HISPANIC. *Malo de desvergouçadamente.* ANGLIC. *Lewdly, naughty.* ¶ *Plautus in Trinum.* Siquid scis me fecisse inficere, aut improbe. *Cicer. quinto Verr.* Est aliquid quod improbus fieri potest? *Idem libro 2. Officior.* Nec si plures sunt ij quibus improbe datum est, quam illi, quibus iniuste ademptum.

improbitas, improbitatis. Scelus impietas, malitia. ἰμπερὺς ἐπέμνησεν ἡμῶν GAL. *Vbi reschab. μὲν ἀπὸ τῆς ἀπειρίας πρὸς τὸν ἀδελφὸν GAL.* *Melchanceté.* ITALIC. *Ribalderia. mal vagià.* GERMANIC. *Unfrommigkeit/boßfertigkeit.* HISP. *La maldad de desvergouça.* ANGLIC. *Lewdness, naughtyness.* ¶ *Plinius libro 2. capite 13* improbitas cordis humani. *Cicer. 4. Verr.* Ex multis similibus ea sumam, quae maxime improbitate excellere videbuntur.

improbo, as, are, Damno, reicio, vitupero. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Reprouer, despriser, blasmer.* ITA. *Damnare, vituperare, rifiutare.* GERMANIC. *Sur böß geben/verweisen.* HISP. *Reprobar.* ANGLIC. *To disallow, to dispraise, to condemn.* ¶ *Plaut. Merc.* Qui bono sunt genere nati, perdit ingenio malo, Suapte culpa ex genere capiunt genus ingenium probant. *Plin. in Epist.* Quinciam Domitius Afer, qui illos in nomen assumpsit, reliquit testamentum ante octo & decem annos nuncupatum: adeoque postea improbatum sibi, vt patris eorum bona proscribenda curauerit *Cesar. 2. bell. ciuili.* Curio vtrumque improbens consilium, quantum alteri sententiae desset animi, tantum alteri superesse dicebat. *Horatius Epod. 5.* Per hoc inane purpuræ decus, precor: Per improbatum hæc Iouem.

improbatio, onis, Vituperatio, reiectio. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Reprouement, blasme.* ITA. *Biasmo, disprezzo.* GERMANIC. *Verwerffung.* HISP. *Reprouamto.* ANGLIC. *A disallowing, reproof or blaming.* ¶ *Ad Heren. lib. 2.* Hæc & ad improbationem, & approbationem testium pertinebunt.

improbator, ἀποδοκιμασιῶν. *Apuleius de deo Socratis,* Arbitr inseparabilis, testis, malorum improbator, bonorum probator.

Improbatus, a, um, adiectiuum. *Vlpian. D. lib. 13. Tit. 7. l. 24.* Si prostituit ancillam vel aliud improbatum facere cogit.

improbabilis, le, Quod approbati non potest, & probabilis, le. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qu'on ne peut approuer, qu'on doit reiecter.* ITA. *Che non si può promare.* GERMANIC. *Verwerfflich/das man nicht sur gut geben oder rechen kan.* HISP. *Lo que no se puede pronar.* ANGLIC. *That can not be allowed.* ¶ *Cic. lib. 4. A. ad.* Quamobrem siue tu probabilem visonem, siue improbabilem, & quae non impediatur (vt Caræades volebat) siue aliud quid proferes, &c. *Cæsar. in Proem. lib. 1.* Si rationes sequi velit omnium, posse videri improbabiles. [*Quintilian. Improbabile factum*]

Improbatio as, penultima correpta Probatio afficere. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Dire honte & vilenie, dire opprobre.* ITALIC. *Riprobare.* GERMANIC. *Schmähen.* HISPANIC. *Injuriar.* ANGLIC. *To reproche in wordes, to speak villany of.* ¶ *Plautus Truculent.* Rus tu improbras, vt nacta es hominem, quem pudeat probri.

Improbecit's, ra, rum, penultima producta. Humilis, breuis, demissus. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Bis, qui n est haut ne grand de stature.* ITA. *Basso, non alto.* GERMANIC. *Nit groß eder tang.* HISP. *Cosa no grande in su genero.* ANGLIC. *Of bas stature.* ¶ *Gell. lib. 4. cap. 9.* Aduertimusque hinc elici tarditatem, corpora eorum improcera fieri.

improcreabilis, ἀνεπίστατος. *Apul. in li. de dogmate Platonis:* Materiam verò improcreabilem in corruptamque commemorat. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui n est point baillé par declaration & denombrement.* ITALIC. *Chi non ha dichiarato la sua condizione.* GERMANIC. *Der sich nit angäben kan.*

improcreabilem in corruptamque commemorat. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui n est point baillé par declaration & denombrement.* ITALIC. *Chi non ha dichiarato la sua condizione.* GERMANIC. *Der sich nit angäben kan.*

improcreabilem in corruptamque commemorat. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui n est point baillé par declaration & denombrement.* ITALIC. *Chi non ha dichiarato la sua condizione.* GERMANIC. *Der sich nit angäben kan.*

improcreabilem in corruptamque commemorat. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui n est point baillé par declaration & denombrement.* ITALIC. *Chi non ha dichiarato la sua condizione.* GERMANIC. *Der sich nit angäben kan.*

improcreabilem in corruptamque commemorat. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui n est point baillé par declaration & denombrement.* ITALIC. *Chi non ha dichiarato la sua condizione.* GERMANIC. *Der sich nit angäben kan.*

improcreabilem in corruptamque commemorat. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui n est point baillé par declaration & denombrement.* ITALIC. *Chi non ha dichiarato la sua condizione.* GERMANIC. *Der sich nit angäben kan.*

improcreabilem in corruptamque commemorat. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui n est point baillé par declaration & denombrement.* ITALIC. *Chi non ha dichiarato la sua condizione.* GERMANIC. *Der sich nit angäben kan.*

HISP. *El que no ha declarado su estado y condicion.* ANGLIC. *That hath not declared his estate, & Martianns l. Interdum s. litem etiam ff. de public. Siquis improfessus seruus fuerit, & probetur in commissum cecidisse, & aut uxorem corrupisse domini dicatur, aut aliud quid grauis admittisse vt cognoscat procurator. [Quintilian. de clam. a. 3. 4. De re improfessa apud Publicanos & commilla.]*

Improbus, & Improbis, penul. prod, qui nondum in ciuitatem ascriptus est. *Festus.*

Impromiscuus, Non promiscuus, impermissus. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui n est point commun ne vulgaire ITALIC. Non commune, non vulgare. GERM. Unuerfacht. HISP. Cosa que no es comun. ANGLIC. That is not common. Gell. lib. 12. c. 4. Suauitas tam impromiscua, tamque ab omni suco remota est. [Gell. 7. lib. 1. Impromiscuum verbum.]*

Impromittis, a, um, Tardus, & promittus. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui n est point prompte ne loudain. ITALIC. Tardo, non promitto. GERMANIC. Unbehend/nicht geschwind. HISPANIC. Tardio. ANGLIC. Slow, unready. Linn. 7. ab Vibe, Quia infacundior sit, & lingua impromittus. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL.*

Impropero, ras, penultima correpta, Crimen, vel aliquid aliud obiticio. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Reprocher, dire vilenie ITALIC. Riprouerare, dir villania. GERM. Muffrasen/veru eisen HISP. Injuriar. ANGLIC. To upbrayde, to lay in reproche & Plautus in Rudens. Etiam vim impropetras flagitij flagrantia. ¶ Impropero aliquando etiam accipitur pro intro propero: hoc est festinanter & propteranter ingredior. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Se haßer, aller hastiuement. ITALIC. Entrare con fretta. GERMANIC. Einbringen. HISP. Apresurarse mucho, entrar apresurada mente. ANGLIC. To hasten to go in. Plin. lib. 35. cap. 13. Inque basi quadrat intus labyrinthum inextricabilem: quo si quis impropetras sine glomere limi, exitum inuenire nequeat.**

Impropetatus, nomen, Non festinatus. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui n est point haste, n'auancé, fait tout beau. ITA. Non affrettato. GERM. Unbehend. HISP. No apresurada lo. ANGLIC. Not hastid. ¶ Virgilius 9. Aeneid. Haud aliter retro dubius velligia Turnus Impropetata refert.*

Improprius, a, um, Non proprius. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Improprie. ITALIC. Improprio. GERM. Ungegentlich. HISP. No proprio. ANGLIC. Not proper. Quint. lib. 8. c. 2. In hac autem proprietatis specie quae nominibus ipsis cuiusque rei, virtus, nulla virtus est, atque ei contrarium est virtuti, id apud nos improprium, apud Graecos ἀνεπίστατος dicitur. [Idem Quint. Maxime improprius tropus.]*

Improprie, aduerbium. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Improprie. ITA. Improprie. GERM. Ungegentlich. HISP. No proprie. ANGLIC. Improprie. Gell. lib. 17. c. 1. Vt scribere aucti fuit, M Ciceronem patrum integre, atque improprie atque inconsiderate loquutum. Plin. lib. 8. c. 10. Mandunt ore, spirant, & bibunt, odoranturque, haud improprie appellata manu, De elephantis.*

Improsper, infelix, ἀτυχεῖς. *Cornel. Tacit. lib. 4. Antonius multa claritudine generis, sed improspera. Ibidem. Orta infidiarum magna moles, sed improspera.*

Improsperè, aduerbium, Infeliciter, non prosperè. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Malheureusement. ITALIC. Infelicemente. GERMANIC. Ungegentlich. HISPANIC. No prosperamente, dedichadamente. ANGLIC. Unhappely, unluckely. ¶ Colum. lib. 1. cap. 1. Vbi quid perperam administratum esset improsperè, vitatur quod fecellerat. [Gell. cap. 9. lib. 9. Improsperè veterè.]*

Improrectus, Indefensus, protectore, patrone destitutus. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui n est point couuert ne defendu, deteouuert. ITA. Non difeso. GERM. Unbeschutzt/unbedeckt. HISP. No defendido. ANGLIC. That hath no defender discovered. Plin. lib. 13. c. 26. Ne qua in re aduersa & repentina incurso imparatis, improrectique nobis oboriatur. [Vide Gell. c. 26. l. 13. c. 2. l. 7.]*

Improvidus, a, um, Incautus, inconsideratus, incautus, callidus. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Qui ne preuoit point ce qui doit aduenir, & ny pouruoit point. ITALIC. Incauto, non accorto. GERM. Unvorsichtig. HISP. No prouido. ANGLIC. That foreceaseth not far the tyne coming. Linn. 2. ab Vibe. Et quum improuidi effuso cursu infidias circa ipsum iter locatas superassent. Cic. de Leg. Necessitas quaedam fatalis improuidas hominum mentes occupauit.*

* Improuidus, cum genituo. *Plin. li. 6. c. 4. Nec potest videri Scaurus rudi & huius mali improuidae civitati obrepisse quodam vitæ rudimento. Linn. 6. bell. Pun. Improuidus futuri ceraminis Romanus veniebat Improuida tela, palliue, quae non prouidentur. Pun. in Epist. Sapius a Domitiano, non secus ac tela, quae ipsa caeca & improuida feruntur, in optimum quemque conorquebantur.*

improuidè, aduerbium Incaute. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *Sans auoir preueu ou pourueu ITA. Incautamente, non accortamente. GERMANIC. Ungewarths/unvorsichtig. HISPANIC. No prouidamente. ANGLIC. Unwaryes, sudainely. Linnus 7. bell. Pun. Neque pro veteris prudentia ducis improuidè se collegamque & propè totum Remp. in praecipis dederat.*

improuidus, a, um, penultima producta. Quod non est praesum, inopinatum, subitum, repentinum. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *De quo on ne se guettoit pas, improuide. ITA. Improuido, non praesumo. GERM. Unuersahen. HISP. Cosa no mirada de antes. ANGLIC. Unlooked for. Cic ad Au. lib. 15. Etiam illud quid est quod non pertimescendum sit, quam hominem temperantem, summum medicum, tantus impetivus morbus oppresserit? *Horat. 2. Carm. Ode 13. sed improuida iechi Vis rapuit, rapietque gentes. ¶ Improuidus, comparat. Tacit. lib. 2. Eodem anno duodecim celebres Alie vrbes collapsae, nocturno motu terra: quo improuidus, grauiorque pestis fuit.**

improuidus, Praeter Tacitum *Apul. lib. de Mada.* Quanto improuidus & praecipitator est tanto breuiore casu restingitur.

improuidus, aduerbium, Ex inopinato, de improuido, de repente, subito, repente. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *A despourueu, à pic leuè, sans auoir pense, à l'improuide. ITALIC.*

improuidus, aduerbium, Ex inopinato, de improuido, de repente, subito, repente. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *A despourueu, à pic leuè, sans auoir pense, à l'improuide. ITALIC.*

improuidus, aduerbium, Ex inopinato, de improuido, de repente, subito, repente. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *A despourueu, à pic leuè, sans auoir pense, à l'improuide. ITALIC.*

improuidus, aduerbium, Ex inopinato, de improuido, de repente, subito, repente. ἰμπερὸν μᾶλλον ἢ γὰρ ἀδελφὸν GAL. *A despourueu, à pic leuè, sans auoir pense, à l'improuide. ITALIC.*

Improuisus, improvisus, improvisus. GERMAN. *Unverschämth.* HISPANIC. *Subidamentey de improviso.* ANG. *Of suddenie, vntwares.* *Plaut. in Trucul.* Qui amat, nequit quā nihil sit, atque improvisē se partibus expoliet.

Improuisus, aduerb. Idem, { *ἄπροσμετρος ἀφ' ἑσθ' ἡμέρας.* ANGLI. *Sudainelic, vntwaresste.* { *Cicer. 12. Phil.* Cur hōc tempore? cur tam improvisus? cur tam repente pacis est facta mentio? *Liu. 3. ab Urb.* Arcem Tusculanam improviso nocte capiunt. [*Plaut. Asin. sc. 2. a. 2.* Tantum adest boni improviso.]

Impudentis, incautus, inconsideratus, in sciens, ignarus, rerum experis. { *ἄπυλοσ φροσλήθ. ἀπυλοσ.* GALLI. *Impudent, malauisē.* ITALIC. *Non auertito.* GERMAN. *Unweis.* HISPANIC. *No prudente ni sabio.* ANGLI. *Vnadvicid, vntware, not knowing.* { *Cicer. pro Rosc. Amer.* Hęc omnia Iudices imprudente L. Sylla facta esse certē scio. *Terent. in Heeyr.* equidem plus hodie boni Feci imprudens, quā sciens ante hāc diem vnquam Constructur interdum cum genitio. *Col. in Proam. lib. 10.* Totā vitā vellent imprudentes negotij sui conspici, id est, ignari. *Terent. in Eunuch.* Emit eam dono mihi, Imprudens harum rerum, ignarusque omnium. [*Plaut. Men. sc. 9. a. 5.* Ignosca, si quid stulte dixi, aut Imprudens tibi. *ibid. sc. 4. a. 2.* Non imprudens aduersator. *Idem Cap. prolog.* Imprudens & insciens sępe plus fecit, quā sciens boni. *Idem Plaut. Asin. sc. 1. a. 1.* Ne mihi ex insidiis verba imprudenti dicit (id est incauto.) *Idem Milis. sc. 5. a. 2.* Ne quis nos imprudentes immutauerit. *Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.* Cur imprudenti cognita culpa mihi est. { *Impudentes maris (id est imperiti)* *Liu. 4. dec. 4. Cap. lib. 1. de bell. civ. imprudentes aggredi.* *Item Linius libro 1. bell. Maced. imprudens religionis.]*

Impudentia, & Inscientia, error, inscientia. { *ἄπυλοσ φροσλήθ. ἀπυλοσ.* GAL. *Impudence, inaduerrence, inelgarde.* ITA. *Inauertza.* GER. *Unweisheit, unweissenheit.* HIS. *A quella no prudencia.* ANG. *Lack of consideration, rashness.* { *Cic. de Inuen.* Impudentia est, quom scisse aliquid is qui arguitur, negat. *Ter. in Eunuc.* Si id est peccatum impudentia est. [*Gell. 1. lib. 20.* Quod per impudentiam factum est, retaliari per impudentiam debet. *Idem Gell. 1. lib. 6.* prudentia & impudentia sunt contraria. *Item apud Velleium.]*

Impudenter, aduerb. Inscie, incaute. { *ἄπυλοσ φροσλήθ. ἀπυλοσ.* GAL. *Impudentment, par melgarde.* ITALIC. *Inauertamente.* GER. *Unweissenheit, ungewartich.* HIS. *No prudentemente.* ANG. *Vnauisudly, unweissinglie.* { *Terentius in Andria.* -interea hęc soror Quam dixi, ad flammam accessit impudentius. *Cicer. de inu.* Nam si iis qui impudenter læserunt, ignosci conuenit: iis qui necessario profuerunt, habere gratiam, non oportet.

Impubēs, isvel Impubis, & hoc Impube, vel Impuber, eris, Qui ad annos pubertatis nondum peruenit. { *ἀσβος.* GALLI. *Qui n'a point eneor de poil ou de barbe, iuenceau.* ITALIC. *Giouinetto senza barba.* GERMAN. *Unmanbar, dem noch kein bart nienen gewachsen ist.* HISPANIC. *Marcebo sin barba.* ANGLI. *A child that hath yet no beares or beard.* { hoc est, qui nondum lanuginem circa genitalia membra emisit, quā Latini pubem vocant. *Guid. 2. Fast.* Nam puer impubes & adhuc nō utilis armis, Vnus de Fabia gente relictus erat, *Plin. lib. 23. c. 7.* Corticem eius impubescentem puer impubis si detracto ramo detrahar dentibus, *Liu. 2. ab Urb.* Laudaramque virginem parte obdura se donare dixit, ipsa quos vellet, leget, productis omnibus elegibile impubes dicitur.] *Item in Clod. c. 43.* Impubi & tenero. *Idem Linius 1. 2. a. 5.* Impubes multitudo.]

Impubescens, entis, adiectiuum, Dicitur qui nondum lanuginem emittit vt proxime præcedenti exemplo. *Plinij. ὁ μῆτο ἰβδ.*

Impudens, pen. corr. tis, Qui nullo pudore ducitur, quem nihil pudet, inuerecundus, perfrixus frontis. { *ἄπυλοσ πανίμ ἄπυλοσ.* GALLI. *Impudent, eshontē effrontē.* ITALIC. *Faccia to senza vergogna.* GERMAN. *Unverschämpt.* HISPANIC. *Desvergongado, sin verguensa.* ANG. *Shamelesse, that hath a brazen face.* { *Cic. 4. Acad.* Verum igitur non impudentes qui labi volumus, an illi arrogantis qui sibi persuaserint scire se solos omnia? *Terent. in Eunuc.* Tum equidem istud ostium impudens videre nimium velle. *Cic. Luceio, Famil. 5.* Qui verecundiz fines semel transierit, eum bene & nauiter oportet esse impudentem. [*Plaut. Men. sc. 1. a. 5.* Etiamne impudens nutrire audes? *Idem Mi. sc. 1. a. 1.* Herus gloriosus impudens. *Idem Men. sc. 3. a. 5.* ὁ hominis impudentem audaciam. *Plaut. Amph.* Quid illac impudente audacius? *Plaut. Am. sc. 6. a. 4.* Cum istac oratione te ad me adire ausum, impudens.]

Impudentia, & Inuerecundia, ἀπυλοσ πανίμ ἄπυλοσ. GALLI. *Impudence, eshontement effrontement, hardiesse effrontee.* ITALIC. *Sfacciataggine.* GERMAN. *Unverschämptheit.* HISPANIC. *Desvergongadamente.* ANG. *Impudentie, unshamefullie.* { *Terent. in Andr.* Mirum vero, impudenter mulier si facit meretricis? *Cic. de Amic.* Sed plerique peruerse, ne dicam impudenter, amicum habere talem volunt, quales ipsi esse non possunt. [*Plaut. Men. sc. 2. a. 5.* Nimio impudenter negas.]

Impudicus, a, um, pen. prod. Impurus, qui pudicitiam suam prostratam habet. { *ἀπυλοσ, ἀπυλοσ.* GALLI. *Impudique, paillard.* ITA. *Impudico, non casto.* GERMAN. *Unschämpt, vntschäm.* HISPANIC. *Luxurioso, no casto ni limpio.* ANGLI. *Vnchast, vntchaste in living.* { Quom de mare dicitur, eum designat qui muliebria patitur. *Plaut. Asin. sc. 2. a. 2.* Cui ad Othavium, Audiet Marius, impudico domino parere nos qui ne mi litem quidem habere veluit nisi pudicum. [*Plaut. Amph.* Nemo mihi corpus corpore contigit, qui me impudicam faceret. *Idem, ibidem.* Nunc quando factis me impudicis abstines; ab impudicis dicitis auorti volo. *Plaut. Curc. sc. 1. a. 1.* Nisi est osculando impudicior. *Item facinus*

impudicum, dicitur de stupro apud Plaut. Mill. sc. 3. a. 2.

¶ Punitur quandoque etiam pro impudente, temerario, & pro eo qui nullo pudore ducitur. *Plin. Rud. O facinus impudicum! Quam liberam esse oportet, seruire, postulare.*

Impudicissimus, superlat. *Seneca conuers. li. 3. in vlt.* Quod plerunque etiam impudicissima spe vberioris præmij de industria simulat.

Impudicitas, & Impuritas. { *ἀπυλοσ πανίμ ἄπυλοσ.* GALLI. *Impudicité, paillardise.* ITA. *Lussuria, impudicia.* GERMAN. *Unschämpt, vntschämptig.* HISPANIC. *A quella no castidad ὁ limpiexa.* ANGLI. *Vnchastnesse, vntchastnesse in living.* { *Cic. ad Octau.* Cui nulla dignitas maiorum conciliasset opem potentium, sed forma per dedecus pecuniam & nomen nobile confederatum impudicitia detulisset. *Quint. lib. 2. c. 2.* Nonne optime patronus occurrit prius conuictis luxuria, perulantia, impudicitia, quā veneficijs? *Plaut. Amphir.* Qui domi vxorem meam impudicitia impediuit.]

Impudicatus, adiectiuum, Seupriatus, inquit Festus.

Impugno, as, are, Oppugno, resisto, aduersor, contraho. { *ἄπυλοσ πανίμ ἄπυλοσ.* GALLI. *Impugner, combatre à l'encontre, resister.* ITALIC. *Oppugnare, impugnare.* GERMAN. *Bestreiten.* HISPANIC. *Pelear, ὁ combasir con oiro.* ANG. *To figh against, to resist.* { *Plautus Milite,* -ad eum Vineas, pluteosque agam, res parata est, impugnandoque Capere certa res est. *Liu. 3. ab Urb.* Impugnare terga hostium. *Horat. 2. Epist. 1.* Nostra sed impugnat: nos, nostraque liuidus odit.

Impugnatus, participium. Victus. { *ἄπυλοσ πανίμ ἄπυλοσ.* GAL. *Impugnē.* ITA. *Impugnato.* GERMAN. *Bestritten.* HISPANIC. *Combatido.* ANGLI. *Withstanded, ouer comed.* { *Plin. lib. 5. c. 24.* Primò hunc illi impugnatus cursum caurus aufert.

Impugnatus, ὁ ἀπυλοσ πανίμ ἄπυλοσ sine pugna relictus. *Gell. lib. 1. cap. 6.* Propterea turpe esse ait Rhetori, siquid in mala causa destitutum atque impugnatum relinquat.

Impugnatio, onis, Oppugnatio. { *ἄπυλοσ πανίμ ἄπυλοσ.* GAL. *Contrariete, oppositio, contresistence.* ITALIC. *Contrasto, resistenza.* GERMAN. *Bestreitung widersechtung.* HISPANIC. *A quella obra de combasir.* ANGLI. *Withstanding, fighing against.* { *Cicero Attic. li. 4.* Ipse domum P. Syllabæ pro castris sibi ad eam impugnationem sumperat.

Impulsio, Impulso, & Impulsus, Vide IMPELLO.

Impuno, onis, A veteribus impudens dicebatur. *Lucil. lib. 2. apud Nonium, Homo impuratus & impuno, & rapax.*

[Impunitus, Lin. lib. 3. ab Urb.]

Impunitus, a, um, Liber multus, non punitus, penis solutus. { *ἀπυλοσ πανίμ ἄπυλοσ.* GALLI. *Impuni.* ITALIC. *Non punito, assolto.* GERMAN. *Ungestrafft.* HISPANIC. *No punito ni castigado.* ANG. *Vnpunished.* { vt Impunita iniuria, ob quam nullum sumptum est supplicium. *Cicero 7. Verr.* Possemus hanc iniuriam, ignominiamque nominis Romani inultam impunitamque dimittere? * Impunitior, Comparat. *Horat. Satyr. 7.* qui tu impunitior illa, Quæ paruo sumi nequeunt quā opsonia captas?

Impune, aduerbium, Sine pœna, absq; multa, impunitē. { *ἄπυλοσ πανίμ ἄπυλοσ.* GAL. *Sans estre puni, sans danger.* ITA. *Senza punizione, senza pena.* GERMAN. *One strafft.* HISPANIC. *Sin pena y sin castigo.* ANG. *Without punishment or danger.* { *Ouid. 2. Meta.* Haud impune ferēs: adnam tibi nanque figuram. [*Idem Ouid. 13. Metam.* Theristes per me haud impune proteruus. *Senec. cap. 1. de Consol. ad Mari.* Impune nasci nulli contigit. *Idem Senec.* Quod illi non impune cecit. *Plaut. Am. sc. 6. a. 4.* Minus vile est vinum & amor si ebrio & amanti impune quod lubeat licet. *Plaut. Pseud. sc. 5. a. 1.* Do Iouem testem tibi te ætatem impune abiturum.]

¶ Aliquando idem est quod sine noxa, aut detrimento. *Virgil. lib. 2. Georg.* Et sępe alterius ramos impune videmus Vertere in alterius, mutarāque insita mala Ferre pyrum. Vbi Impune, videtur esse sumptum pro sine noxa, aut detrimento matris. *Terent. in Heeyr.* Impune istud optare tibi licet. *Horat.* Obrurem patulas impune legentibus aures. *Inuen. Satyr. 1.* Impune ergo mihi recitauerit ille Togatas: Hic Elegos impune diem consumperit ingens Telephus? ¶ Impunius magis impune ac cum mitiori periculo. *Terent. in Heant.* Nūquam commo dius vnquam herum audui loqui. Nec quum male facerem, crederem mihi impunius licere. *Cic. 6. Verr.* Ille cuius Romanus quod erat, impunius id facturum putauit. ¶ Impunissime, superlatiuum. *Plaut. in Pan.* -nam impunissime Tibi quidem hercle vendere hæc ædes licet.

Impunitas, tatis Venia peccati, licentia, libertas, quom scilicet is qui peccat, nulla multatur pœna. { *ἄπυλοσ πανίμ ἄπυλοσ.* GAL. *Impunitē, grace & remission de quelque mesfait.* ITA. *Pardono, gratia, remissione di castigo meritato.* GERMAN. *Unstrafftigkeit.* HISPANIC. *A quella no punicion ni castigo.* ANG. *Lack of punishment pardon.* { *Sall. in Catil.* Si quis indicasset de coniuratione quæ contra Rempublicam facta erat, præmij decreuere, seruo libertate, & libero impunitate eius rei, & sceleriorum ducenta millia, *Cic. 2. de Fin.* Quæ libido se nō proriipiet ac proiciet, aut occulatione proposita, aut impunitate, aut licentia? [*Velleius.* Impunitas gladiatorum.]

Impuritas, a, rum, penu. prod. Immundus, turpis, impudicus: quanquam etiam frequenter pro scelerato, & improbo accipi solet. [*NOU iamē.* *ἀπυλοσ, ἀπυλοσ.* GALLI. *Ord & sale, vilain, meschant.* ITA. *Immondo, sporco, scelerato.* GERMAN. *Büretin, vntauter, vntschämptig.* HISPANIC. *No puro ni limpio, suzio.* ANG. *Dishonest, vile, naughty, lewd.*] [*Plaut. Curc. sc. 2. a. 1.* Videtur vt impura ingurgitat in se merum. *Idem Autul. sc. 5. a. 2.* Impuris illis omnibus adij manum. *Idem Asin. sc. 4. a. 2.* Impure, nihili. *Idem Pseud. sc. 3. a. 1.* Impure leno. *Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.* Eubius impuræ conditor historiz.] *Terent. in Adelph.* O hominum impurum! *Idem Eunuc.* Mei loci atque ordinis hominem haud impurum. *Cic. lib. 4. de Republ.* Sed iuuentuti nostræ minime audiendus, quippe si ita lenit vt loquitur, est homo impurus. *Idem 4. Philipp.* Quam multis illum ingenuis, quā multis matribus familiās in illa terra atque impura legatione vim atulisse existimatis?

Impuratus, ta, tum, Impurus. [*NOU iamē.* *ἀπυλοσ πανίμ ἄπυλοσ.* *Terent. in Phorm.* Impu-

Impuratus me ille ve etiam irideat? *Ibidem*, tum hunc impuratum poterimus nostro modo Vlciſei.

impūre. a duerbium, immundē, turpiter, impudicē. *Γαλλοὶ* dicitur. *GALLIC.* Melchamēte & vilainement. *ITALIC.* Sporcamēte, impudicamēte. *GERMAN.* Untuntertich/vnſtättigtich/schändtlich. *HISPANIC.* Suzia y nolimpiamēte. *ANGLIC.* Fil thely and lewdly. *Cic. 3. de Fin.* Quis animo æquo videt eum, quem impare ac flagitiose putet vivere?

impūritas. atis. Turpido, impudicitia. *Γέννη* tummāh. *Γαλλοὶ* dicitur. *GALLIC.* Vilainie, ordure, melchancerē. *ITALIC.* Dishonestia, biasimo. *GERMANIC.* Breinittent/vntautertitt/schänd. *HISPANIC.* Suziedad y no limpieza. *ANGLIC.* Vilanie, lewdness. *Cic. Philipp.* Quom omnes impuritates pudica in domo quotidie fusciperes, vino, lustrisq; confectus.

impūtatū, a. um. Quod non est putatum, seu amputatum. *Γαλλοὶ* dicitur. *GAL.* Non poué, ou taillé. *ITA.* Non podato. *GERM.* Wimbcharen/nicht beſchmiten. *HISP.* Non podado. *ANG.* Not topped or sbred. *Γ* Nomen est, non participium: quom Impuro in hac significatione non legatur. *Plin. lib. 4.* Eadem lege ex impurata vite libri vina diis nefas statuit, ratione excogitata, vt putare cogentur.

impūto, as. penultima cotrep. Causam alicuius rei alicui ascribo, & in aliquem transfero, siue ea mala siue bona sit. *Γαλλοὶ* dicitur. *GALLIC.* Impofter, mettre sus, reprocher. *ITA.* Imputare la colpa ad alcuno. *GERMAN.* Zurechnen/zu legen/aufftuchen. *HISPAN.* gaberir. *ANGLIC.* To imput or laye the cause of any thing to another. *Γ* Et tam in bonam partem vsurpatur, quā in malam. *[Senec. epist. 88.* Imputare diuitis incommoda. *Sueton. in Neron. cap. 36.* pleriq; fatebantur crimen, nonnulli etiam impurabant. *Senec. cap. 5. de Tranquill.* Quidam vltro officia nostra nobis impurant. *Velleius.* Si quis impurat hic rebellandi tempus Atheniensibus. *[Quint. lib. 5. capite 10.* An ei cædes impuranda sit, a quo iurgium cepit? *Plin. lib. 18. capite 1.* Nottris eam criminibus vrgemus, culpamque nostram illi impuramus.

[Pro constare, vt apud *Senec. cap. de Consol. ad Marc.* Magno impurata auctori suo rerum fides, id est constitit. *GAL.* Il luy a este bien cher vendu, quia felicitet mori iustus est ob scripta. *Item.* Impurare pro eo quod Galli dicunt, deputer ou conter a quelqu'un pour grāde faueur & grace. *Sueton. in Tiber. cap. 53.* impurauit etiam (Agrippinæ felicitet nurui Tiberij) quod non laqueo itrangularam, in Gemonias abiecerit.]

Γ Interdum significat supputare, & numerare, subducere rationem, *Λογιστικόν*, *Vlpianus*, Præterea si matrem aluit pupilli tutor, putat La-beo impurare eum posse. *Colum. lib. 1. cap. 7.* Longæque plus feminis impurant iacti, quā quod seuerint.

Γ Interdum Imponere & describere significat. *Plin. in Epist.* Eidem ciuitati impurata sunt terna milia, quæ viatici nomine annua dabatur, legato eunti ad eum qui Mosæ præest, publice salurandum.

impūtor, verbale. *Γαλλοὶ* dicitur. *GALLIC.* Multi iunt tam prauæ naturæ, vt malint perdere quæ præstiterunt, quā videri recepisse, superbi & impuratos.

impūti, esco, is. Putresco. *Γαλλοὶ* dicitur. *GAL.* Se pourrir. *ITA.* Pudrefarsi. *GERM.* Erwarinn verfaulen. *HIS.* Prodrirse. *ANG.* To rotte. *Colum. lib. 6. c. 17.* Nam animal ipsum oleo merſum necatur: & quom impuruit, conteritur.

imū, a. um. Infimus, extremus. *Γαλλοὶ* dicitur. *GAL.* Le plus basle, plus profond. *ITA.* Bassissimo, ultimo. *GERM.* Das vnderst. *HIS.* Baxo, ultimo, a cabero. *ANG.* The lowest, or deepest. *Virg. lib. 6. Aeneid.* Fulmine deiecti fundo voluunt in imo. *Cic. in Somn. Scip.* Ima sede semper hæret terra. *[Tib. lib. 4.* Vel si sublimis fluctu confurgeret imo. *Pl. Capt. sc. 1. a. 3.* Imi subfelliij viros. *Oni. 1. Fast.* Imus erat dies, (id est postremus.) *Item* Sacer rat imus. *Suet. in Aug. c. 64.* In imo lecto assidere, in cœna. *Senec. c. ult. de Tranquill.* Ab imo mouet ebrietas. *Idem Sen.* In imo recumbere. *Sue. in August. c. 79.* A summo ad imum. *Ouid. 5. Fast.* Superis imisque deorum arbiter. *Velleius.* Summa imis miscere.

Γ Imus venter (id est pudenda.) apud *Gell. c. 14. lib. 1.* si credimus Ioanni Palfetratio.]

Γ Aliquando etiam dicimus Imum pro Intimo. *Virg. 6. Aeneid.* Fuditque preces rex pectore ab imo.

I ante N

IN Notis antiquorum, intercisum. *IN. A. P.* in agro pedes. *IN. AG. P. XX.* in agro pedes viginti. *IN. EE.* iustum non esse. *INT.* vel *INC.* initio. *INTS.* Introeuntes. *IN. HC. MMS. P. PN. S. F.* in hoc monumento sunt pecuniæ sine fine. *IN. B. M.* in bona memoria. *INT. S. A. R. E. M. S.* intus sub ara est memoria Sacra. *INT. S. B. E.* intus sunt bona eius. *IN. L. ADMRBL.* Inuenies locum admirabilem. *IN. M. I. ST. D. AVGL.* In memoria ista sunt diuitiæ Augusti. *IN. H. MMS. P. S.* in hoc monumento sunt pecuniæ sacræ. *IN. FR. P.* in frōte pedes. *IN. FV.* vel *IN. FO.* in fundo, vel in foro. *IN. R. AR.* itra aram. *IN. DE. D.* intercisum denotabat diem. *IN. FR. P. XX.* in fronte pedes viginti.

Γ *Γαλλοὶ* dicitur. *GAL.* En. *ITA.* In. *nel.* *GERM.* In/gegen. *HIS.* En. *enel.* *AN.* In. *Γ* Præpositio est quæ & separari & componi solet. Separata tam accusatiuo, quā ablatiuo deseruit. *[Cum* ablatiuo. *Sueton. in Aug. c. 64.* In imo lecto assidere. *Liuius lib. 34. c. lib. 2. d. 4.* In seruitio esse. *Plaut. Afin. sc. 1. a. 1.* In metu sum, quod euadas. *Idem Afin. sc. 4. a. 3.* facta est pugna in Gallo gallinaceo. *Ibidem sc. 5. a. 3.* Inspicere extra in Sole. *Ouid. in iuxta lib. 6. Fast.* In cura nominis huius eram. *Idem ibid.* In prece totus eram. *Plaut. Chro. sc. 1. a. 3.* Cave in te mihi sit mora. *Γ* In pariendo vni. *Liuius 4. ab vrb. Ouid. Eleg. 13. lib. 3. Trist.* Inque relinquendo debueras dixisse Vale. *Cum* in cogitando diutule fuisset. *Gell. c. 16. lib. 11. Item.* In expectando esse. *Idem Gell. c. 7. lib. 3.* Et in proſtigato esse. *Idem Gell. c. 5. lib. 15. Ouid. 5. Fast.* In pſe vitis erat. *Idem 6. Fast.*

Auctor in incerto est. *Γ* In hac platea conferat quicquam sui negotij. *Plaut. Capt. sc. 1. a. 4. Item.* In libertate esse. *vide* Libertas. *Et.* In fine esse. *vide* finis. *Et Gell. c. 19. lib. 16.* In quæſibus & volupratibus in amoribus hominum esse. *Pl. Amp.* Alcmenæ in tempore auxilium feram. *Plaut. Capt. sc. 1. a. 4.* Qui mihi in cursu obſiterit. *In* parte, *vide* Pars. *[Cum* accusatiuo cōstructa varias habet significationes pro ratione adiuncti. *Quandoque* enim in bona parte accipitur, idemque significat quod erga. *Virg. lib. 1. Aeneid.* Accipit in Teucros animum, mentemque benignam. *Quandoque* in malam pro aduersus vel contra, vt in patriciam dico & in tyrannum pugno. *Gell. cap. 2. lib. 17.* In Gallos pugnare, (id est aduersus) *Plaut. Afin. sc. 5. a. 3.* In pauciores auidos altercatio est, futura mihi, (sup.) *Idem Capt. sc. 1. a. 1.* In angustias in caput. *Sic.* Oratio Ciceronis in Pilonem, in Catilinam in Vetreum, &c. *Virg. 1. Aeneid.* Quid meus Aeneas in te committere tantum, Quid Troes potuerit? *Quandoque* ad. *Virg. 1. Aeneid.* Impulic in latus.

Γ *Quandoque* post. *Liuius.* Bellum in trigessimum diem indixerant, id est post triginta dies, vel triginta diebus exactis. *[Vt* in morte, id est post mortem. *vide* Mors. *Plaut. pseud. sc. 5. a. 1.* In hunc diem da operam mihi Clitipho *ibid.* in omnes dies te condam in pſituum. *Plaut. pseud. sc. 1. a. 2.* Et in crastinum diem vos vocabo. *Plaut. pseud. sc. 2. a. 5.* In item, in longum, vt te longus in præſens, *vide* præſens, *item,* in æternum, *vide* Aternus. *Plaut. pseud. sc. 2. a. 3.* Promisit me interuertere in hanc diem (id est hodie) *ibid. sc. 1. 1.* In hunc diem mihi caueant. *Plaut. Mofell. sc. 1. a. 1.* Volo in vesperum parare piscatum mihi, &c.]

Γ Iungitur etiam aliquando accusatiuo pro ablatiuo vsurpato: vt, Vereor te in os laudare pro in ore. *Terent. in Adelph.* In quæ exemplum fient, *[Plaut. Mofell. sc. 1. a. 1.* In pectus argumenta iactitui, pro in pectore. *Idem Afin. sc. 2. a. 4.* Cor cepit in pectus emicare. *Pl. Amph. sc. 1. a. 3.* In soporem collocare *Idem Afin. sc. 4. a. 2.* In dolos infistere. *Gell. c. 6. lib. 15.* In eam rem errauit. *In* omnia pro in omnibus *Velleius Tacit. lib. 2.* forma dissimili in dominum (pro domino.) *Sueton. in Aug. cap. 11.* In potestatem volucrum esse pro in potestate. *Velleius Amph. sc. 1. a. 1.* Numero mihi in mentem fuit. *Gell. cap. 15. c. 3.* In caput coronam poneret *Pl. Cap. sc. 1. a. 4.* In ventrem stumpsit confidentium. *Plaut. pseud. sc. 5. a. 4.* In pſitrium ciedo fore, (id est pſitrimo) *Idem ibi. sc. 2. a. 3.* Eum in odorem cœnat Iuppiter quotidie. *Pl. Afin. sc. 3. a. 1.* Quæ apposita in mensam pro in inensa, &c.]

Γ *Item* dicimus, Dare in ruborem, timorem, splendorem, *vide* Rubor, Timor, Splendor, Et, Dare corpus in vulgus. *Gell. c. 7. lib. 6. & Sue. in Ner. cap. 11.* In vulgus Misilia spargere. *Idem Cæſar.* In plebem spargere nummos. *Gell. c. 12. lib. 10.* Hæc sunt data in nomen Democriti. *Liuius 1. 4. ab Vrb.* In cervices acceptum regnum, *Quintilian.* In peruersarum mutare. *Item* In exemplum proponere; *Quintilian.* In matrimonium amare meretricem. *Et Gell. c. 11. lib. 14.* In Iudices legi. *Plaut. Capt. sc. 5. a. 3.* Quasi in orbitatem liberos produxerim. *Idem Afin. sc. 4. a. 2.* Quæſitare argentum in fœnus: (a interest) *Γ* In rem communem esse *Plaut. Amph. prolog.* *Idem.* *Aulul. sc. 2. a. 1.* bis: In rem esse vtique arbitremur. *Et Capt. sc. 3. a. 2.* In rem vtique esse maximæ. *Idem Afin. sc. 1. a. 4. v. 4.* In herum matura (id est rem & vsum heri.) *Γ* Interdum etiam contra iungitur ablatiuo pro recusatiuo: *Liuius 4. d. 4.* In sua matrefamilis retinere pro in suam, &c. *Ouid. 13. Met.* Nec vos audistis in illo crimina. (id est in illum.) *Gell. c. 2. lib. 17.* In medium relinquere. *Qui. 4. Fast.* Venerem gradibus multis in gente receptam. (pro gentem) *Item.* In ædibus intrmittere. *Plaut. in Aul. vide* Intrmitto. *Γ* *Idem Plaut. Aul. sc. 2. a. 1.* nummos diuidere in viros dixit pro vitis, siue viritum. *Et ibid. sc. 5. a. 3.* In maximam populi partem illud est opimum, (pro parti max.) *Et Quintilian.* In posteros multa tradiderunt, (id est posteros.) *Liui. lib. 1. d. 4.* In quæ consilium dedisti ea operam pollicitor. *Plaut. Men. sc. 7. a. 5.* Neu finas in me fieri tantam iniuriam.]

Γ Interdum idem quod vsque ad *Marial. lib. 1.* in lucem semper A-cerra bibit, hoc est, vsque ad lucem.

Γ Pro ad, *Ouid. 2. Fast.* & cadit in patrios sanguinolenta pedes. *Idem 6. Fast.* Admittit casta in sua sacra manus. *Idem 13. Metam.* An quod in arma prior, &c. *Liui. 1. 5. d. 4.* In eam rem idonei. *Gell. cap. 16. lib. 13.* Institutio in bonas artes. *Plaut. Aul. sc. 3. a. 2.* Iussit mittere hæc in nuptias, (id est ad nuptias celebrandas.) *Idem Mofell. sc. 2. a. 1.* In vsu sum factus nequior, (id est ad vsu.) *Senec. de Consol. ad Polyb. cap. 9.* In omnes tempestates expositum mare (id est ad) *Qui. 13. Met.* Nec tamen hæc feries in causam proficit Achiui. *In* vacat non raro, vt apud *Gell. cap. 22. lib. 1.* In memoria nostra doctissimus. *Et c. 6. lib. 18.* Melissus in memoria nostra fuit Romæ. *Plaut. pseud. sc. 2. a. 5.* In vna hora e-bibere quatuor fructus massi? *Ouid. Eleg. 2. lib. 4. Trist.* Super in curru Cæſar victore veheris. *Liui. lib. 5. de. 4.* In ante diem *Gell. cap. 4. lib. 15.* In eo tempore. *Et c. 1. lib. 20.* In ea tempestate. *Sueton. in Cæſar. cap. 52.* In crepidis: pro crepidis calceatus. *Ouidius 3. Fasto.* Congelitis tectus in armis. *Vell.* In omnibus tribubus distribuere. *Gell. c. 2. lib. 15.* In facundia gloria iactabundus. *Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.* Inque tuis humeris tam leue fertur onus. *Item* Si reditum trulisset is, haud in tempore longo. *Et Plaut. pseud. sc. 3. a. 2.* Ornata cuncta in ordine habeo. *Gell. c. 16. lib. 11.* In vndecimo mente parere. *Plaut. pseud. sc. 3. a. 1.* In hoc triduo *Item.* Aduenit in Epidaurum; Est in Epidaurum, In Epidaurum, &c. pro Epidaurum, & Epidauri In Athenas pro Athenis, vt infra modo diceret. *Γ* Nonnunquam idem significat quod pro *Terent. in Andr.* Olera & pisciculos minutus ferre in cœnam seni. *Cic. 5. Verr.* Ne amplius in iugera singula, quā terna medimna exigeret, hoc est pro singulis iugeribus. *[Plaut. pseud. sc. 2. a. 1.* Frumentum, quod in hunc annum satis sit. *GAL.* Pour ceste annee. *Velleius.* Despecta victoria in motem dimicabatur. *Sic. Suet. & Quint.* In exemplum proponere. *Γ* *Item.* In partem hunc detrude, atque hanc amplexare. (id est pro tua parte siue in parte, vt *Virg.* siue *Virg.* inquit Graeci.) *Pl. Afin. sc. 3. a. 3.* *Γ* Pro apud. *Qui. 1. 9. lib. 3. Trist.* Inque Getis gratas constituere domos. *Γ* Cum verbis autem motum significantis constructum idem est quod intro: vt, Recepit se in forum, Re-pit in vrbem. Quom autem iungitur ablatiuo, tunc habet ean-

dem vim, quam apud Græcos dicitur. In vrbe, In tempore. [*Plan. Mil. sc. 1. 2.* Eam inuitam huc in Ephesum auerit. *Idem in Curc.* cum aduen- in Epidaurum. *Gell. c. 14. l. 15.* Invenatum profectus est leo. *Plaut. Capt. sc. 1. a. 4.* In nostram aduenit domum. In Athenas misit. *Quintilian. Declam. 333. Linius l. 4. d. 5.* In vnum locum petierunt tres patricij In Idem, vide Idem. ¶ Legimus etiam apud *Plaut. in Curc. sc. 3. a. 2.* Equè in Epidaurum Lyconem nouerim, pro Epidauri. Sicque *Men. fr. 1. a. 2.* Ne mihi damnum in Epidamno dnis, pro Epidamni In pro ex. *Senec. lagie versio de Consol. ad Helu.* In mea pendet tua fortuna.

¶ Procum. *On. 4. Fast.* Fallit & in nymphæ, &c. (id est cum mea cōcubuit.) *Item.* Ignarus in disciplinis. *Gell. c. 5. lib. 12.* ¶ *Item* In Kalen. & intra Kalen. *Idem.* quia olim, In, Intra, vt eis citra dici consuevit. *Vide Gell. c. 13. lib. 12.* ¶ Aliquando significat inter. *Virg. 3. Aeneid.* Penthesilea furens mediis in millibus ardet [¶ Pro Inter. *Suet. in Cæsar. 83.* In tutoribus nominare, *Item.* In cursu, pro intercurrentum, vide *Curfus. Cæsar. 1. de bell. ciu.* In barbaris erat nomen Cæsaris obscurius, *Tibul. l. 4.* Sin victor in illis, (id est inter illos.) ¶ Pro intra. *Plaut. Capt. sc. 2. a. 1.* Confido illum in his diebus me reconciliassere, *Suet. in Tib. c. 60. & in Veron. c. 3.* In paucis diebus, &c.] ¶ In vino, in ioco atque vino, in vino atque alea. Hisce loquendi generibus tempus significatur post conuiuium. Nam sublaris epulis pocula tamen apud veteres relinquebatur, quibus mutuò inter se certantes conuiuaz, aut iocis hilarabant animum, aut alea ludebant, aut aliquid faciebant eius modi. *Terent.* Vel here in vino quàm immodestus fuisti. *Caesul.* Marucine Afini manu sinistra. Non belle vteris in ioco atque vino. *Cic. Catil. 2.* Quod si in vino atque alea comestatores solum scorta quærent, essent illi quidem desperandi, sed tamen essent ferendi. * In animo est. *Lin. lib. 6. bell. Punic.* Itaque quibus vestrum ante facu cedere, quàm hæc tot & tam acerba videant, in animo est: iis apud me hodie epulæ instructæ paratæque sunt. Id est, placet, & sic cogitant, siue proponunt.

* Composita quoque variis capitur modis. Nam modo ponitur pro intra vel intro: vt Ingreddior. Induco. Modo pro contra: vt Inclamo. Infulso. Modo intensiua est: vt Incepit, Insonuit. Sic infractum aliquando inuenitur pro eo quod est valde fractum. *Virg. 12. Aeneid.* Turnus vt infractos aduerso Marte Latinos. *Idem alibi.* Nofco crines, incanæque menta, hoc est, valde cana. Modo negatiua, seu priuatiua: vt Ignarus, Inutilis. Modo significat supra: vt Immineo, Impendo. Modo sine, vt In iussu meo. Modo motum ad locum, vt Infero, Importo. ¶ In diem addicere Est rem venalem ita vendere, vt nisi alius ad certum præstitutumque diem maius pretium obtulerit, illius sit qui primò obtulit. *Virg. 12. Aeneid.* In dies singulos, id est, per quoslibet dies. ¶ *ἡμέρας ἡμέρας.* GALLIC. De iour en iour, tous les iours. ITALIC. *Di in di, ogni di.* GERMANIC. Alle tag/von tag zu tag. HIS PANIC. *Di dia in dia, cada dia.* ¶ *Cic. Metello.* Mez rationis atque eius mei consilij, maiorem in dies singulos fructum, voluptatèque capio. ¶ In diem viuere, Est præsentis tantum diei habere rationem, neque sollicitum esse de victu subsequenti diei quo modo vixisse traditur Diogenes Cynicus: qui ob id *ἡμέρας ἡμέρας*, hoc est, in diè viuens est appellatus. Sic Mercari panem in diè dicimus, pro eo quod est, ratum panis emere, quantum nobis in singulos dies est opus. In dies, id est, per singulos dies: *ἡμέρας ἡμέρας*: & ferè cum comparatio, aut alia voce, quæ vim augendi habet, *Linius lib. 1. ab Vrb.* Crescente in dies multitudine. *Cicero prima Philip.* Nam quum serperet in vrbe infinitum malum, idque maneret in dies latius. Interdum etiam sine aliquo incremento *Hir. ius.* vt omnes in dies horasque parati essent. ¶ In horam, plerunque cum verbo Viuo coniungitur, sicut & In diem. ¶ *ἡμέρας ἡμέρας.* GALLIC. D'heure en heure. ITALIC. *D' hora in hora.* GERMANIC. *Don ciner stund zu der anderen.* HISPANIC. *De hora en hora.* ¶ Dicimus enim viuere in horam, sicut Viuere in diem: quæ duo ferè sunt eiusdem significationis, hoc est, non habere rationem subsequenti diei: aut horæ, sed ita viuere, ac si proxima hora nobis esset moriendum. In horam viuere, *Cicero.* Neque qui in horam viuunt, non modo de fortunis & bonis ciuium, sed ne de utilitate quidem sua cogitauerunt. In horas vero, *Virg. 10. Eclog.* Gallo cuius amor tantum mihi crescit in horas Quantum verè nouo viridis se subicit alnus. Aliquando etiam sine dictione incrementi, pro eo quod est singulis horis. *Horatius 2. Ser. Satyr. 7.* Clauum vt mutaret in horas, hoc est, sapissimè quasi singulis horis.

¶ In manu, vel in manibus esse dicitur quod est in potestate, vel in promptu, & in facili. ¶ *ἡμέρας ἡμέρας.* GALLIC. Au pouuoit, en la main à la volonté. ITALIC. *in potere.* GERMANIC. *In cinis and oder gerati sein.* HISPANIC. *En poder, en mano, en aluuario.* ¶ vt, Victoria in manibus est, id est, propemodum iam tenetur. *Terent. in Hecyr.* Tibi in manu esse fiat, in manibus propter manus. ¶ *ἡμέρας ἡμέρας.* Cicero in *Catone*, Septimus mihi liber Originum est in manibus, id est, septimo libro nondum summa imposta est manus. ¶ In facili, vel difficili esse, pro facile aut difficile cognitu atque explicatu. ¶ In continenti, idem quod sine vlla temporis intermissione, è vestigio, extemplo, continuo.

* In commune consulere, Est ex æquali prouidere, inquit *Donatus. Terent. in Andr.* in ore te in commune vt consulas: Quasi illa tua sit, Pamphilique simpater. * In commune loqui, pro colloqui. *Plin. epist. 87.* De huius nequitia sanguinaris que sententiis, in commune omnes super cœnam loquebantur. * In contrarium, In oppositum, vel opposito. *Linius 5. ab Vrb.* Tristem hymem siue ex intertempore cœli raptim mutatione in contrarium facta, siue alia qua de causa, grauis pestilens que omnibus animalibus ætas excepit. ¶ In manum dare, est (vt *Donatus interpretatur*) clam & sine arbitris dare: quem admodum fieri solet, quum Iudex, aut aduersarij patronos corrumpit. *Virg. 12. Aeneid.* Terent. in *Phormion.* Soli Sumus nunc, inquam, hic: eho, dic, quid velis tibi dari in manum? ¶ In medium, id est, in vsum communem. *et si pueri.* Cicero, In hoc naturam debemus ducem

sequi, & communes utilitates in medium afferre mutatione officiorum. [*Gell. c. 2. l. 17.* In medium relinquere.] ¶ In mentem venis, idem quod recordor, siue memini. ¶ *ἡμέρας ἡμέρας* est vocat. GAL. Reuenit en memoire. ITALIC. *Venere & tornare in mente.* GERM. *Su sinn kommen.* HISP. *Venir à l'entendimiento à memoria.* ¶ Cicero 3. de *Finib.* Venit mihi Platonis in mentem. *Idem libro primo epist.* Solet mihi in mentem venire illius temporis, quo suauissimè vnà fuimus. Interdum idem est quod expendere, seu cogitatione reuoluere. *Virg. 4. Aen.* Non venit in mentem quorum confederat aruis. [*Vide supra* In mentem fuit ex *Plaut.*] ¶ In assem vendere, idem quod in solidum vendere: item, in assem satisfacere, item quod in solidum, totum. *Modestinus L. 9. D. quibus modis pig. l. 1. D. de separation.* In aliquem torqueri, & quæri, est in alterius discrimen, alterius discrimen, alterius periculo. *Virg. 1. D. de questionibus.* Neque serui in dominorum, neque liberti in patronorum caput torqueri debent. *Cic. in Miloniana.* De seruis dominos maiores nostri quæri noluerunt. ¶ In bona & nomen asficere. *Suetonius in Galba cap. 17.* Testamentòque semper in bona & nomen asficunt, &c. ¶ In duplum ire, id est, sponsonem facere alterius tanti quanti lis esset. *Cic. pro Flacco.* Frater meus decreuit, vt si iudicatum negaret in duplum iret. ¶ In numerum ludere, est, inquit *Seruius* ludere & saltare ad modum rhythmici, & cantilenæ. *Virg. 6. Eclog.* Tum vero in numerum Faunòs que, feralis que videres Ludere, cum rigidas moræ cacumina quercus. ¶ In ordinem redactus, siue coactus, idem est quod cæteris hominibus inferioris ordinis adæquat, vt *Virg. 12. Aeneid.* Vnde illi propriè dicuntur in ordinem redigi, qui quum aliquando fuerint functi summis honoribus, eo tandem rediguntur, vt inter alios nihil emineant. *Lin. 12. ab Vrb.* Tribuni pleb. in ordinem redacti, id est, cõtempui habiti, nec pluris æstimati, quàm alius è populo.

¶ In posterum, post hæc, vel postea. ¶ *ἡμέρας ἡμέρας.* GALLIC. *A l'auenir, par ci apres.* ITALIC. *Par l'auenire.* GER. *Furhin/für die nacht hin* HISP. *Despues.* ¶ *Plin. lib. 6. Epist.* In posterum nisi adhibebis modum, ego adhibeo. *Quint. lib. 1.* Multa lingua vitia nisi primis extimatur annis, inemendabili in posterum prauitate ducantur. ¶ In rem præsentem non tempus, sed locum significat, quasi in locum rei cõtrouersæ. Vnde iudex in rem præsentem venire dicitur, quum accedit ad locum de quò est cõtrouersia. *Cic. 1. Offic.* Vt si constitueris te cuiquam in rem præsentem esse venturum. *Idem pro Cecinna.* Placuit Cecinæ de amicorum sententiæ constituere, quo die in rem præsentem veniretur. Sic etiam dicimus, In rem præsentem disceptare, hoc est, eo ipso in loco de quo est cõtrouersia. *Lin. lib. 3.* Scribit missuros se in Africam qui inter populum Carthagineussem & Regem Massinissam in rem præsentem disceptarent. ¶ In spem venio, Separare incipio. ¶ *ἡμέρας ἡμέρας.* GALLIC. *Commencer d'esperer, entrer en espoir.* ITALIC. *Entrare in speranza, cominciare à sperare.* GERM. *D'fangen abertommen.* HISP. *Començar à esperar.* ANG. *To beginne to haue an hope or trust.* ¶ *Cic. 2. de Hor.* Nonnullam in spem veneram, posse me aliquid ex istis discere. ¶ In tempore, significat opportunè. ¶ *ἡμέρας ἡμέρας.* GAL. *Opportunement, à temps.* ITALIC. *Opportunamente, à tempo.* GER. *Su committit her vnd gelågner seit.* HISP. *A siempo.* ¶ *Sallust.* Maxime ferocia Regis Michridatis in tempore bellaturi. *Terent. in Andr.* Venit in tempore.

inabruptus, a, um, Indiuulsus, non abruptus, aut qui abrumpi non potest. ¶ *ἡμέρας ἡμέρας.* GAL. *Qui n'est point rompu ou qu'on ne peut rompre.* ITALIC. *Che non si può rompere.* GERM. *Unabgerissen oder unzertritten.* HISP. *Lo que no se puede romper.* ANG. *That may not be broken of.* ¶ *Stat. 5. Syl.* Nec mirum, si vos collocato pectore mittos Iunxit inabrupta concordia longa catena.

inabsolutus, imperfectus, a, m, d, e. *Apul. in lib. de Dogmate Platonis.* Initia rerum esse tria arbitrat Platò Deum, & materiam, rerumque formas quas dicitur idem vocat inabsolutas, informes,

inaccessus, a, sum, Ad quod non acceditur, vel accedi non potest. ¶ *ἡμέρας ἡμέρας.* GAL. *Qui n'est point hanté, ou qu'on ne peut aborder ou aller.* ITALIC. *Donde non si può andare.* GERM. *Unzugänglich zu dem man nicht hingehn oder ankommen mag.* HISP. *Donde ninguno llega à donde no se puede llegar.* ANG. *That no man can come to.* ¶ *Plin. lib. cap. 14.* Saba regio à dextra maris scopulis inaccessa. *Idem lib. 12. c. 12.* Deserta incolit, nec tantum desolata, sed dira etiam & inaccessa. *Virg. 7. Aeneid.* Diues inaccessos vbi Solis filia lucos Assiduo resonat cantu. *Seruius.* Inaccessos lucos interpretatur inaccessendos, hoc est, ad quos nemo debeat accedere: non autem inaccessibiles, quum Vlyses eo accesserit Sic illaudatur Busiridem vocat *Virgilius*, nõ quod nunquam fuerit laudatus: constat enim ab Iocrate fuisse laudatum: sed quod laudari, aut nominati non debeat.

INACHIA, inacha, Peninsula est Europæ totius clarissima, quam Peloponnesum vocamus. ¶ GERMANIC. *Die landtschaft in griechenland gegen mittag schier allenthalben wie ein Insel mit dem meer vmbgeben ist.* ¶ ¶ Est & Inachia nomen Duellæ ab Horatio adamatæ, cuius meminit Epod. 11. Hic tertius Decembris, ex quo destitit Inachia furere.

INACHIVM, inachivum, Peloponnesi oppidum, inter Syllæum promontorium, & Isthmum situm: alio nomine Argos Dipium appellatum. *Plin. lib. 4. c. 5.*

INACHVS, penultima correpta, inachs, *Strabo lib. 8.* Fluuius Inachus labitur inter saxos conualles, qui oritur ex Lycio ad Cynuriam montem Arcadiæ Hunc poete fabulantur Ius patrem fuisse: quam quum Iupiter vitiaisset, aduentum Iunonis præsentens, in vaccam. *Ouidius lib. 1. Metam.* Inachus vnus abest, imò que recondit a nro Flectibus augeat a quas, natamque miserimus Io Luget, &c.

¶ Fuit & Inachus primus Arginorum rex, qui Inacho fluuii nomen dedit: à quo Argiui ipsi, Inachidæ appellati sunt. Huius filia creditur fuisse Io: quam quum Iupiter vitiaisset, & in Cretam aduehisset, Iuno pellicis imperatrix, grauisissimè odiis eam exagitauit Quæ res Poetis occasione fabulandi dedit. Io Inachi fluuij filiam, fuisse Iunonis metu à Ioue in vaccam mutatam: quam quum illa à conjugè, dono accepisset, cæstro inuisso tantopere fuisse exagita-

tam, ut furore correpta nusquam consistere posset, donec in Ægyptum transfueta, in Isidem deam mutata est. Huius meminit. *Horat. 2. Carm. Ode 3.* Diu sine pristino natus ab Inacho Nil interest, an pauper.

Inachus, a, um, adiectiuum. *Virg. lib. 2. Georg.* Inachis Iuno pestem meditata iuencæ.

Inachides, Patronym. masculinum. *Ouidius 1. Metamorph.* Non tulit Inachides. De Epapho loquitur, qui ex Ioue vel Isidia natus erat. *Statius* pro gentili posuit, *lib. 3.* trepidi de sedibus astant Inachidæ Id est, Argiui.

Inachus, in xci, patronymicum femininum est ab Inacho deductum: quod à Poetis accipitur pro Io. Inachi filia, quam Iupiter metu uxoris in vaccam dicitur transformasse. *Ouid. lib. 1. Metamorphosin*, Coniugis aduentum præsenferat, inque nitentem Inachidos vultus mutauerat ille iuencam.

Inadulabilis, le. Non obnoxius adulationi. *ἄκαταδύτος*. GAL. Quon ne gaigne point par flateries. ITA. *Non soggetto alle adulazioni.* GERM. *Wünschmechtig/der niemando schmeichlet oder flattert.* HISP. *No subieflo à lisonjas.* ANG. *That can not be gotten by flattery.* *Gell. lib. 14. c. 4.* Ex imaginis autem istius significatione intelligi voluit iudicem, qui iustitiæ antistes est, oportere esse grauem sanctum, seuerum, incorruptum, inadulabilem, &c.

Inædifico, as, are, idem ferè est quod ædificare, siue potius locum aliquem, siue aream ædificiis implere. *ἰναδοῦ*. GAL. Edifier dedans, desus ou aupres. ITAL. *Fabricare, edificare.* GERM. *Edwar auff bauen.* HISP. *Edificar en lugar.* ANGL. *To build in or by.* *Cic. de Arusp. resp.* A Sext. Serrano sanctissima facella suffocata, incensa, inædificata, oppressa, summa denique turpitudine fœdata esse nescimus? Sacella autem inædificata intelligit loca, in quibus sacella fuerant, postea prophanis ædificiis occupata. [*Senec. cap. 2. de Consol. ad Mari.* Quantumcumque illi auunculus imponere, vel ut ita dicam inædificare voluisset, larurus. *Linus lib. 9. dec. 4.* Quæ in loca publica inædificata haberent. *Idem lib. 3. dec. 5.* Inædificatus publico paries, *Idem Linus lib. 4. d. 5.* Non solum clausæ, sed etiam inædificatæ portæ.] Sic inædificare plateas, dixit *Cæsar lib. 1. bell. Ciuil.* plateas ædificiis obtinere.

Inædificare præterea aliquando accipitur pro iungere, vel adaptare in ædificio *Plin. lib. 10. c. 3.* Inædificatur nido lapis acrites, quem aliquid dixere gagatem.

Inæqualis, Non æqualis, dispar. *ἰναδύλος, αἰσότης*. GALLIC. Inegal, malvni. ITAL. *Difiguale.* GERM. *Ungleich.* HISP. *Desiguat.* ANGL. *Inequal not even.* *Max. tialis lib. 1.* Pinguis inæquales onerat cui villicia mensas. Inæqualis percussus venarum, *Plinius libro 7. cap. 51.*

Inæqualitas, raris. Disparitas. *ἰναδύλεια, αἰσότης*. GAL. Inegalité. ITAL. *Inegualità.* GERM. *Ungleichheit/uneben.* HISP. *Desiguada.* ANG. *Inequal esse, vneuenisse.* *Colum. lib. 3. c. 12.* Opus est inter has inæqualitates in gno temperamento.

Inæqualissimus, superl. *Suetonius in Augusto*, Solebat & inæqualissimarum rerum sortes, & auersas tabularum picturas in conuiuio vendicare.

Inæqualiter, aduerb. *ἰναδύλως, αἰσότης*. GAL. Inegalement. *Inegualmente.* GERM. *Ungleichföhen.* HISP. *Desiguamente.* ANG. *Inueuiste, vnequalite.* *Colum. de Arborib. c. 7.* Et eodem ferro acuto plagam emendes sicubi inæqualiter findi videbitur. [*Suet. in Claud. c. 16.* Inæqualiter gerere censuram. *Et Liu. lib. 7. d. 4.*

Inæquabilis, le. Inæqualis. *ἰναδύλος, αἰσότης*. ANGL. *Inuenen.* *vt inæquabili varietate distinguere.* *Cic. in Parrisionibus.*

Inæquabiliter, aduerbium. Inæqualiter. *ἰναδύλως, αἰσότης*. ANG. *Inuenen.* *vt inæquabiliter aduerbium.* *vt inæquabiliter maturefcunt aut confenscunt.* [*Suet. in Galb. c. 8.* Inæquabiliter regere prouinciam.]

Inæquus, as. Complano, hoc est, planum & æquum facio, ex æquo, ad æquum. *ἰναδύλος, αἰσότης*. GAL. Aplani, faire vni & egal. ITA. *Spiantare.* GERM. *Ebnen oder eben machen.* HISP. *Allanar.* ANG. *To make plaine and enen.* *Cæsar 1. bell. Ciuil.* Fossas transversas viis perducit stipitèrque præcutos defigit: hæc leuibus craticibus terræque inæquatur. [*Inæquatus, a, um, Tibul. lib. 4.* Qualis inæquatum si quando onus vrger vrinque. (id est æquatum) *Idem ibid.* Rectus inæquatus decurrit fronticus ordo.]

Inestimabilis, Quod æstimari non potest. *ἰναδύλος, αἰσότης*. GALLIC. Inestimable. ITALIC. *Inestimabile.* GERM. *Unschätzlich/das nit zubescheyen ist.* HISPANIC. *Lo que no se puede estimar.* ANG. *That can not be esteemed or valued.* *Liu. 5. bel. Maced.* Quod e grege se Imperatorum, velut inæstimabilem, secreuisset. Inæstimabile gaudium, *Liu. 9. bell. Pun.*

Inestiuo, stuas, are, Estuo, aut valde æstuo. *ἰναδύλος, αἰσότης*. GAL. Bouillir, estre fort chaud & efmeu. ITA. *Bollire.* GERM. *Ein arinn hiezig vnd vntzweig sein.* HISPANIC. *Hervir. bullir.* ANGL. *To boyle vehemently, to be verry boate.* *Horat. Epod. 11.* Bilis inæstuat præcordis.

In æternum, *Sines. c. 6. de Consol. ad Mari.* In æternum fixa fors: Et *Ouid. Eleg. 3. lib. 1. Trist.* Vxor in æternum, vide &c. *Vide æternus* siue *Æternum* supra.]

In affectu, a, um, Non affectatus. *ἰναδύλος, αἰσότης*. GAL. Qui n'est point affecté, ne fait par trop grande curiosité. ITA. *Non fatto con molta curiosità.* GERM. *Ohne sonderlaren gesch an sich genemmen/einsatzig.* HISP. *Hecho con poco cuidado.* ANG. *Not affectate, nor so curious.* *Quintil lib. 11.* Quia mire simplicitas illa & securitas in affectata orationis tenues causas decet. *Plin. in Panegy.* In affectata veritas verborum. *Quintilian. lib. 9 & 10. c. 1.* Quid ego commemorem Xenophontis illam iucunditatem in affectatam?

Inagitat, adiectiuum. *Senec. Epist. 77.* Inagitati terroribus incorrupti voluptatibus *ἰναδύλος, αἰσότης*.

Inagitabilis, qui non mouetur atque agitur. *Senec. quest. Nat. 5. cap. 6.* An hoc existimas, nobis quidem vites datas esse, quibus nos moue-

remus, aera autem inertem inagitabilem relictum esse?

Inalbesc, is, ere, Albus fio. *ἰναδύλος, αἰσότης*. GALLIC. Deuenir blanc, se blanchir. ITA. *Diuenir bianco.* GERM. *Wanz weis werden.* HISPANIC. *Emblanquecerse.* ANG. *To waxe white or pale.* *Cels. lib. 2.* Venæ sub lingua inalbescunt. *Idem lib. 3.* Totum corpus cum pallore inalbescit.

Inalgesco, is, ere, Algesco. *ἰναδύλος, αἰσότης*. GALLIC. Deuenir froid. ITALIC. *Diuenir freddo.* GERM. *Erstatten/gantz kalt werden.* HISP. *Enfriarse.* ANGL. *To become colde or chille.* *Cels. lib. 3. c. 7.* Frigus voco, ubi extremæ partes membrorum inalgescunt: hororem, ubi totum corpus intremuit.

Inalienus, sic non alienus, vox *Tertulliano* nota. *Tertul. lib. 4. contra Marcion.* Sic inalienos demonstrat illos dum secum habet.

Inamabilis, le, qui non potest amari, in quo nihil est quod ametur. [*ἰναδύλος, αἰσότης*. GAL. Qu'on ne peut ou qu'on ne doit aimer, indigne d'estre aimé. ITA. *Che non si può amare.* GERM. *Unlieblich/unbegehrlich/ben man gar nit sch lieben tahn.* HISP. *Lo que no dice ser amado.* ANG. *Unlovable to be loved.*] *Plin. epist. 167.* Quanquam id genus operis inamabile, inamœnum, inagisque laboribus raris, quam voluptatibus summe. *Ouid. 5. Trist. Eleg. 7.* Siue locum spectro, locus est inamabilis, & quo esse nihil toto tristius orbe potest. [*Inamabilis cur stygia palus dicta sit à Virgilio. Vide apud Gell. ca. 6. lib. 2.*]

Inamabilis, *Senec. Controuers. lib. 7.* Nihil est inamabilis quàm diligens stultitia.

Inamare, is, ere, Amarus fio. [*ἰναδύλος, αἰσότης*. GAL. Deuenir amer. ITA. *Diuenir amaro.* GERM. *Diær werden.* HISP. *Amargar.* ANG. *To waxe bitter.* *Horat. 5. Serm. Satyr. 2.* Namque inamarefcunt epulæ sine fine petiæ.

Inambrosius, a, um, Nullo modo ambitiosus. [*ἰναδύλος, αἰσότης*. GALLIC. Qui n'est point ambitieux. ITAL. *Senza ambizioni.* GERM. *Duehgechtig.* HISPANIC. *No coditioso de honra.* ANGLIC. *Without ambition.*] *Ouidius 11. Metamorph.* Secretos montes & inambrosiola colebat Rura.

INALPINI, Dicuntur qui Alpes incolunt. *Plin. lib. 5. c. 5.* Alpes populisq; Inalpinis variis nominibus, sed maxime capillati.

Inambulo, as, are, Ambulo, deambulo, spatia facio. [*ἰναδύλος, αἰσότης*. GAL. Se pourmener, toumoyer çà & là. ITA. *Passeggiare.* GERM. *Umbeinanderen gehen/an einem ort spaizieren.* HISP. *Andar en lugar. passear.* ANG. *To walk.* *Cic. 1. de Orat.* Neque is consistens in loco, sed inambulans, atque ascensu ingrediens arduo *uema ad Arctic* Ante lucem inambulabam domi. [*Plaut. Asin. c. 2. o. 3.* Inambulandum est mihi vicissim supplicabunt.]

Inambulatio, onis, Deambulatio. [*ἰναδύλος, αἰσότης*. GAL. Pourmenement, ou pourmener. ITA. *Passeggiamento.* GERM. *Das hin vnd her gehen/spatzierung.* HISP. *Obra de passearse, passadero.* ANG. *A Walking.*] *Cic. in Bruto.* Non multa iactatio corporis, non inclinatio vocis, nulla inambulatio. [*Senec. c. 11. de Tranquil.* Inambulationibus apertis vagandum.]

Inamœnus, a, um, Iniuendus. [*ἰναδύλος, αἰσότης*. GALLIC. Mal plaissant. ITALIC. *Non ameno.* GERM. *Unlieblich/unlustig.* HISP. *Cosa no delectable.* ANGLIC. *Unpleasant, nothing delectable.*] *Ouidius 10. Metam.* Persephonem adiit, inamœnâque regna tenentem. Feritas inamœna, *Stat. 2. Syl.*

Inanimus, a, um, Inanimatus, qui anima & vita caret. [*ἰναδύλος, αἰσότης*. GALLIC. Sans ame, qui n'a point d'ame. ITALIC. *Senza anima.* GERM. *Ohn etn seel oder sâben.* HISPANIC. *Cosa sin anima.* ANG. *Without life.*] *Cicer. lib. 2. Off.* Quæ ergo ad vitam hominum tuendam pertinet, partim sunt inanima, vt aurum, argentum. *Idem 1. Tusc.* Inanimatum est omne quod pulsu agitur externo. *Plin. lib. 7. c. 15.* Inanima caro.

Inanimis, malis, *ἰναδύλος, αἰσότης*. *Apul. in Hermeis Asclepio,* Animalia omnia & inanimalia,

Inanimus, a, um, Inanimus. [*ἰναδύλος, αἰσότης*. *Cic. in Somn. Scip.* Inanimatum est enim omne quod impulsu agitur externo Legitur & inanimatum. *Idem in Topic.* Animata inanimatis anteponanatur.

Inanis ne, pen. prod. Vacuus. [*ἰναδύλος, αἰσότης*. GAL. Vide, ou il n'y a rien. ITA. *Vacuo, vuoto.* GERM. *Ût.* HISP. *Vano, buco y vacio.* ANG. *Vuide, empty.*] *Plaut. in Pers.* Non ego inimicitias omnes pluitis æstimo. Quàm mensa inanis si nunc apponatur mihi. *Cic. 7. 1. err.* Inanem te nauem esse in Italiam deduciturum. [*Plaut. Amphit.* Vix incedo inanis, ne me ire cum onere posse existimes. *Idem Asin. sc. 3. a. 3.* Ego baiulabo (crumenam sup.) Tu, vt decet dominum ante me ito inanis. *Idem Pl. p. end. sc. 3. a. 1.* Nihil te mei miseret? B. Inanis accedat? Et mox, Nihil te pudet te amato rem inanem inuentum esse, quasi cassam nucem. *Ouid. 2. Fast.* Vultus inane patet. *Idem lib. 3.* Colligit errantes (apes) & in arbose claudi inani mox; cauis corticibus. *Idem Ouid. 2. Fast.* Vectam frenatis per inane diaconibus. *Idem Eleg. 3. lib. 3. Trist.* clamabis miseri nomen inane viri (i. mortui) *Senec. c. 7. de Consol. ad Mari.* Inanes nidos circumferunt aues (rapto factu.) *Idem Senec. c. 12. de Tranq.* Inanes formicæ (id est sine præda & onere) *Linus lib. 8. d. 4.* Suspendo futuris ad inane muro. *Idem lib. 5. d. 5.* Inaniora Afriacorum ingenia. *Gell. cap. 2. lib. 12.* Res atque sententiæ aut incepto inanisque imperu sint, aut leui, & quasi dicaci argutia &c. *Idem cap. 3. lib. 16.* Esuritionem faciunt inanes patentisque intestinorum fibræ.

¶ Quandoque pro imperito, & in quo nihil solidi inest. *Horat. in Serm.* in medio qui scripta foro recitent, sunt multi, quique lauant, Suauè locus voci resonat conclusus: inanes Hoc iuuat. Sic & vacuus pro otioso dicitur à *Vigilio in Sileno.* Cætera quæ vacuas tenuissent carmina mentes.

¶ Inanium inania consilia. *κακοὶ κατὰ βουλῶνται*. Et, Inanium inanes cogitationes, *κακοὶ κατὰ λογίζονται*, Quum quis sua spe frustratur.

¶ Inanis, cum genitiuo. *Ouid. epist. 3.* Sanguinis atque animæ corpus inane fuit. * Superlatiuus, Inanissimus. *Cic. pro Murena.* Postea verò peruulgata atque in manibus iactata & excussa, inanissima pruden-

riæ repetita sunt. Cum ablatiuo. *Cic. ad Attic. lib. 2.* Nulla enim abs te per hos dies epistola inanis aliqua re vtili & suaui venerat.

Inanitas, acis. Pro vacuitate. *ריק ריקו*. GAL. Vuidange, vaineté, vanité. ITA. *V. acuis, vanità.* GERM. *Idre.* HISP. *Vanidad* a *quedad.* ANG. *Voidenesse, empiness.* *Plant. in Cistel.* Mihi inanitate iam dudum intestina murmurant [*Gel. cap. 3. lib. 16.* Quæ vbi aut cibo complentur, aut inanitate diuina contrahuntur & coniucent.] *Cicero de Fato.* Quum duo indiuidua per inanitatem ferantur. *Plin. lib. 31. cap. 22.* Quædam vero inanitate, vt arundines. [*Gel. 6. lib. 13.* Per quædam inanitates verborum & imaginum.]

¶ Item pro vanitate, *ריק ריקו*. siquidem & inane pro leui & vana quandoque sumitur, *Virgilius* Instabiles animos ludo prohibebis inani.

Inaniter, aduerbium, Vane. *ריק ריקו*. GALLIC. En vain, sans cause, pour neant, vainement & follement. ITALIC. *Vanamente, senza causa.* GERM. *Wmb sunt / vergabentich / ohne vrsach.* HISPAN. *Vana y vaxiamente.* ANGLIC. *Vainely, so no effect.* *Cicer. 4. Tusc.* Quum tamen inaniter & effuse animus exultat, tum ille lætitia gesticus, vel nimia dici potest.

¶ Inaniter pro frustra *וידעו* *Quid. 7. Metam.* Et medicas exercet inaniter artes. [*Catull. de Comm. Beren.* Digna ferat, quod si quis inaniter adiuravit. *Item Gel. 1. 3. lib. 7.*]

Inanitas, Inanitas, vacuitas. *ריק ריקו*. *Plant. in Aulul.* [*sc. 2. a. 1.*] Nam hic apud nos nihil est aliud quæsti furibus: Ita inanis oppletæ sunt, atque araniis.

Inaniloquus, Inania loquens, loquax, garrulus. *אנולוקוס*. GALLIC. Qui parle & dit choses vaines, babillard. ITALIC. *Chi parla cosa vane.* GERM. *Ein klapperet / der unnutz ding redt.* HISPANIC. *El que habla cosas vanas.* ANGLIC. *That speaketh so much and nothing so the parpos.* *Plantus* [*Pseud. sc. 3. a. 1.*] Surdus sum profecto inaniloquus es.

Inanesco, scis, Inanis fio. *הורק הורק*. GALLIC. Se vider, se euacuer. ITALIC. *Vu. v. v. v.* GERM. *Ein wården.* HISPANIC. *Vaxiar.* ANGLIC. *To become empiric or voyde.* quod ab inaneo, nes, fieri certum est.

Inanito, nis / niui, nitum, Vacuo. *הורק הורק*. GALLIC. Vider, euacuer. ITA. *Votare, euacuare.* GERM. *Lozen.* HISP. *Vaxiar.* ANGLIC. *To empiric, to mak voyde.* *Plinius lib. 20. cap. 3.* Herbacea arefacta per se inanit alium. *Idem lib. 21. cap. 20.* Vesicas inanit, & epiphoris illinitur.

Inanitus pen. prod. Euacuatus. *הורק הורק*. ANGL. *Ampied.* *Plin. lib. 25. c. 5.* Cortex remanet, hoc inanito medulla cadit. ¶ Huius compositum est, Exinatio *הורק הורק* de quo suo loco.

Inapparatio, Incuria, & negligentia apparitioni contraria. *אנובארו*. GALLIC. Faute d'apprest, quand il n'y a nul apprest ou appareil. ITA. *Sproedimento.* GERM. *Unbereitung / weder ist getet der zurestung.* HISP. *Quando no es apparejado.* ANGL. *Lack of preparing.* *ad Heren. lib. 2.* Si præterea ex altera parte vires, pecunia, consilium, scientia, apparatio, ex parte imbecillitas, inopia, stulticia, imprudentia, inapparatio, demonstrabitur fuisse.

Inapertus, a, um, Non patens, clausus, oclusus. *הורק הורק*. GALLIC. Qui n'est point ouuert, malaisé à tromper. ITALIC. *Non aperto.* GERM. *Das nit offen ist.* HISP. *No abierio.* ANGLIC. *Not open, not patens.* *vt, Senectus* inaperta fraudi. *Silius lib. 7.*

Inarculum, li, Virgula erat ex malo punico incuruata, quam regina sacrificans in capite gerebat. *Festus.* Vbi rectius legitur, in apice pro in capite. ponebatur enim virgula ex felici arbore in summo nammei fastigio quod appellabatur apex, quæ virgula in flaminibus dicebatur Stropus in baminicis inarculum. *Scaliger in Varronem.*

Inardesco scis, Flammam concipio, igne accendor. *הורק הורק*. GALLIC. Ardre, estre embrasé. ITALIC. *Ardere.* GERM. *Entbrunnen / etwatin brunnen.* HISPANIC. *Consumirse alguna cosa del huego.* ANGLIC. *To burne, to be one fire.* Inardeo vero, idem est quod in re aliqua ardeo. *Horatius Epod. 3.* Nec manus humeris efficaçis Hercules Inardit ætuosius, hoc est, arsit in humeris Hercules. [*Quim.* Inardescant, affectus.]

Inarēscō, scis, Aridus & siccus fio. *יבש יבש*. GALLIC. Deuenit sec, se sécher. ITALIC. *Seccarsi.* GERM. *Erderendur werden.* HISPANIC. *Secarse.* ANG. *To waxe drier and drier to drie up.* *Columella libro primo,* Deinde vbi tectorium illud inauerit.

Inarēfactus, Participium in areho. *הורק הורק*. GALLIC. Fort seiché. ITA. *Forte secco.* GERM. *Gedrrret.* HISP. *Mucho seccado.* ANG. *Made dried, dried to powder.* *Plinius lib. 32. cap. 10.* Ad sanguinem sistendum & ranarum illinunt cinerem ad sanguinem inarēfactum.

Inarēntatus, a, um, Argentum cooperit, atque obuolutus. *הורק הורק*. GALLIC. Argenté, couuert ou bruni d'argent. ITALIC. *Argentato.* GERM. *Überfihberet / mitte fihber überzogen.* HISP. *Plateado por defuera.* ANGLIC. *Couered with siluer.* *Plinius lib. 21. cap. 2.* Paulatimque & Romæ subreft appellatio, corollis inter initia propter gratilitatem nominata: mox & corollariis postquam e lamina ærea, tenui, aut inaurata, aut inargentata dabantur.

Inargutē aduerbium. Non acutē. *הורק הורק*. GALLIC. Sans subtilité. ITALIC. *Senza argutia, senza sottilezza.* GERM. *Nit spitz / subtilitate.* HISPANIC. *Sin sotilezas.* ANGLIC. *Without subtilitie.* *Gell. lib. 21. cap. 13.* Tunc Sulpitius Apollinaris renidens. Non mehercule inargutē inquit nec incallide opposuisti hoc Tullianum.

Inarūsi *הורק הורק* *Homero* *Stephano.* *German.* Ein Insel nitte fern von Neaptes getagen. Infula est in sinu Pureolano, non procul à Neapoli, vt ait *Plinius lib. 3. ap. 6.* In qua mons fuit qui terræ motum passus, alteram facit insulam, quæ Prochyta ab effusione dicta

est: Sub hanc quoque insulam Typhœa gigantem à Ioue detrusam, *Virgilius* his versibus declarat, Tum sonitu Prochyta alta tremit, durumque cubile Inarime, Louis imperiis imposita Typhœo. Eadem & Anearia, à statione nauium Aenæ: & à coxendis forma, Ischia dicitur. Ab *Homero* in Catalogo insula hæc *Τεφύα* appellatur. *Primus Virgilius* quum illud *Homero* *τρυφύα* transferret, ex *Homero* Ionum præpositione, & *deymon*, vnam dictionem confluuit, numero & declinatione mutatis. Inarime vero ab Arimis, siue populis, siue beluis, ita pitca Hetruscorum lingua simias dictante, quas Græci *μηδύα* vocant, vnde nomen insulis Pithecusis, vt *Straboni* placet, ex historia fabulosa, quam *Harpocration*, *Xenagoras*, & *Suidas* ita referunt: Fratres (aiunt) duo fuerunt. Candulus & Atlas, omnium scelerum, quibus humana vita damnata est, auctores & inuētores. Quibus morum peruersitas, Cercopum nomen dedit. Impositores enim ac planes, quales hi præcipui fuere, ita Græci vocant, ab animalibus quæ *μηδύα*: id est, caudæ motu blandiuntur. Iis summum studium fuit, appulsi & aduenas dolis quibuscumque circumuenire. Quod quum in ipsum etiam Iouem tentassent, ab eo ex hominibus in simias mutati sunt, quas Græci pithecus vocant. Vnde insulis quas tentabant, pithecusæ vocabulum datum. Hinc *Quidius* Xenagoram secutus *14. Metamorphoseos*, cecinit, Inarimen, Prochytemque legit, sterilique locatas Colle Pithecusæ habitantum nomine dictas. Quamquam *Plinius lib. 3. ait*, Inarime dicta, Græcis Pithecusa, non à simiarum multitudine, vt aliqui existimauerunt, sed à fuliginis doliariorum.

Inaro pen. corr. Aro, terram aratro proficundo. *הורק הורק*. GAL. Labourer, arer, cultiver. ITA. *Arare.* GERM. *Das waid chren.* HISP. *Arary labra la tierra.* ANG. *To plowgh, to care land.* *Plin. lib. 18. cap. 14.* Inarari protinus solum opus est.

¶ Interdum inarare idem est quod arando obrucere: vt cum lupinum, fabaliuæ, aut quid simile sterocandi agri gratia aratro obruimus. *Varro lib. 1 de Re rust. c. 24.* Itaque lupinum, quum necdum filiculam cepit, & non nunquam fabaliuæ ager macrior est, pro stercore inarare solent. Inarare arbores, apud *Colum. lib. 2. c. 2.*

Inaratus, a, um, Non aratus. *הורק הורק*. GAL. Non aré, ne labouré. ITA. *Non arato.* GERM. *Dugchret / ungebrauet.* HISP. *Cosa no arada, no labrada.* ANGL. *Unplowghed or tilled.* *Virgil. 2. Georg.* Nec vlla interea est inarata gratia terræ.

Inartificiālitē, a, aduerbium. *הורק הורק*. GALLIC. Inartificiellement, sans artifice. ITA. *Non artificiosamente.* GERM. *Unkunstlich / unarttlich.* HISP. *Sen arte.* ANGL. *without art.* *Quim. lib. 2. c. 17.* Sed nec illa omittenda sunt, quæ in re alius se inartificialiter, alius artificialiter gerat, in ea esse artem.

Inascensus, *ἀνάστος.* Ascensus, *Plin. in Pan. 111.* Iam toties procedere in rostra, inascensusque illum superbiæ principum locum tere &c.

Inaspēctus, a, tum, Non visus, non conspectus. *הורק הורק*. GALLIC. Non veu, non regardé. ITA. *Non visto.* GERM. *Nit angesehen.* HISP. *Non mirado.* AN. *Vnseen.* *Stat. 1. Thebaid.* inæque recessu Sedis inaspectos caelo radiisque penates Seruantem.

Inastatus, Assatus. *הורק הורק*. GALLIC. Rosti. ITA. *Arrostito.* GERM. *Gebraten.* HISPANIC. *Cosa mucho assada.* ANGLIC. *Rosted.* *Plin. lib. 28. cap. 8.* Glaucumtata vero iccinoris terentis inastati fante, cum despumato melle iniunctis. *Idem. libro. 30. capite 8.* Verendorum fornicationibus, verrucisque, medetur arietini pulmonis inastati fantic.

Inastuctus, a, tum, Inastuctus, inastuctus. *הורק הורק*. GAL. Inaccoustumé, non accoustumé. ITA. *Non usitato, non consueto.* GERM. *Ungeuohnt.* HISP. *No acostumbrado desusado.* ANG. *Vnaccostomed, unuonied.* *Quid. 4. F. 11.* Panditur interea diri viasiamque diurnum Lumen inastucti vix patiuntur equi. *Idem in Ibin.* Cogit inastuctas sumere tela maris.

Inaterēs, pen. pro. *ἀντερēs*, Græco nomine dicuntur quæ duobus vel pluribus nupserunt fratribus, sicut ælij, *ἀντερēs*, quibus duæ nupserant sorores.

INATVS, *ἐνατος*, vrbs Cretæ, alij montem & fluuium esse dicunt, in quo colatur Ithia Inatina. *Steph.*

Inatēntatus, a, um, Non attenuatus, aut immintus. *הורק הורק*. GAL. Qui n'est point attenué, appertisé ne amoindri. ITA. *Non attenuato, non imminuto.* GERM. *Ungeiminderet / angechwœcheneret.* HISP. *No adelgazado.* ANG. *Not diminished nor made lesse.* *Quid. 8. Met.* Iamque fame patrias, alti; voragine ventris, Attenuarat opes: fed inattenuata manebat. Tu quoque dira fames, implicata que vigeat Flama gulæ.

Inaudax, acis, Timidus. *הורק הורק*. GALLIC. Qui n'est point hardi, couart. ITA. *Timido.* GERM. *Unfact / nit frauet.* HISP. *Temeroso.* ANG. *Cowardous.* *Horat. 3. Car. Ode 20.* Dura post paulo fugies inaudax Prælia raptor.

Inaudio, inaudis. Rem antea incognitam audio, & intelligo, auditione percipio. *הורק הורק*. GAL. Ouyr. ITA. *Vdire.* GERM. *Hören sagen.* HISP. *Oyr.* ANG. *To heare.* *Plaut. Milit. sc. 5. a. 2.* Sororem hic esse inaudiui *ibid. sc. 3. a. 2.* Os columnarum esse poetæ inaudiui barbaro. *Et Cyp. prolog.* Quoniam heri inaudiui de summo loco esse. (inaudiui.) *Pl. in Aulul.* Credo ego iam illum inaudiuisse, mihi esse thesaurum domi. *Cicer. Panse,* Quorum erupit illa vox, de quæ ego ex te primum inaudieram.

Inauditus, a, um, Non auditus, nouus. *הורק הורק*. GAL. Dequoy on n'a point ouy parler, non ouy. ITA. *Inaudito, nouo.* GERM. *Unhört / von dem mann nie hat, hören sagen.* HISP. *Cosa no oyda.* ANG. *Vnheard.* *Liv. 5. belli Macedon.* Et multa nomina gentium inauditarum. *Cic. 1. de Orat.* Nihil dicam reconditum, nihil expectatione vestra dignum, nihil aut inauditum vobis, aut cuiquam nouum. ¶ Inauditus quandoque significat causam indictam, vt apud *Sueton. in Viesel. cap. 14.* Vt quisque deferretur inauditum capite puniebat. *Idem in Gall. cap. 14.* in eadem significatione inauditum vsurpat.

Inauditus, a, um, apud veteres etiam actionis significatione in vsu fuit, vt *Nonius annotauit.* Quædam animalium aliud alio sensu carent, & natura gignuntur, aut in odora, aut inaudita, *Ex Nonio.* Vnde *locus Gellij lib. 7. c. 6. corrigendus est.*

Inaudire in cunctis, Festiua iucundaque narratiuncula auditu non indigna. *[Expositio no.]* *[Cell. lib. 5. cap. 21.]* Habebatque non nullas disciplinae grammaticae inaudiriunculas, partim rudes, inchoataeque, partim non probas.

Inauefabilis, inuefabilis, atque indeclinabilis. *[απαρονομαστος.]* *[Apul. in Hermis Aslepio.]* Sed feruunt necessitati rationis aeternae, quae aeternitas inauuefabilis, immobilitas, infolubilis est.

Inauguro, as, penultima correpta. Dedicō, confecro. *[χρησθησαν.]* *[GALLIC.]* Dedicare, confecrare. *[GERMANIC.]* Einweihen/einem ehrwürdigen ampt zuetignen. *[HIS.]* Consecrare. *[ANGLIC.]* To dedicate or consecrate. *[Apud veteres enim nefas erat quempiam in dignitatem aliquam, aut sacerdotium assumi, aut etiam ad eam alicui Deorum consecrari, nisi a uiguro, hoc est, addicentibus aubus.]* *[Cic. 2. Philip.]* Quid igitur cessas? cur non inaugurarē? sume diem, vide qui te inauguret: collegae sumus nemo negauit. *[Plaut. Asin. sc. 1. a. 2.]* Imperitum, inauguratum est, quouis admittunt aues. *[Sueton. in Calig. cap. 11.]* Augur inauguratus, &c. *[Liu. 3. ab Vrbe.]* Eo magis quod & Augures adesse ad Regillum lacum fama exierat, locumque inaugurati, ubi auspiciato cum populo agi posset. *[Exauguro, hoc est, quod augurio consecratum erat, addicentibus aubus profanum facio, & religione libero.]* *[¶ Porro, Inaugurare, est diuinare.]* *[Liu. lib. 1. dec. 1.]* Age dum inaugura ferre possit. *[¶]*

Inauguratio aduerbium, hoc est, praecedente augurio, & addicentibus aubus. *[απαρονομαστος.]* *[Liu. ab Vrbe.]* Id quia inaugurato Romulus fecerat, negare Accius Nauis, in dyltus ea tempestate Augur, neque mutari, neque nouum constitui, nisi addixissent aues, posse. *[Idem Liu. lib. 5.]* Urbem auspiciato inauguratoque conditam habent. *[¶]*

Inauris, Ornamentum quod ab aure pendet. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GALLIC.]* Bague ou aneau pendu au tendon de l'oreille. *[ITALIC.]* Ornamento de l'orecchio. *[GERMANIC.]* Ein obring. *[HISPANIC.]* Los cerillos de las orejas. *[ANGLIC.]* An earring. *[¶]* Nam in Oriente decus existimatur gestare aurum in auribus. *[Plautus in Epid.]* Non meministi me in aurem ad te afferre natali die? *[Pli. libro 9 cap. 55.]* Antonia Drusi nurae quam diligebat, in aures addidit. *[Pl. Men. sc. 3. a. 3.]* In aures da mihi faciundas pondo duum numum. *[¶]*

Inauritus, a, um Carens auribus. *[αυτος.]* *[GAL.]* Qui n'a point d'oreilles, est oreille. *[ITA.]* Che non ha orecchie. *[GERMANIC.]* Der teine oren hat. *[HISP.]* Cosa que no tiene orejas. *[ANG.]* That hath not eares. *[Gell. lib. 7. c. 6.]* Quaedam animalium alia alio carent sensu, & aut caecata natura gignuntur, aut in odora, inauritave, id est, sine auribus: ita enim in quibusdam legitur, Sed ostendi ex *[Vomio.]* In audita legendum esse. *[Vide supra a Inauditus.]*

Inauritus, as, Auro tego, vel aurum induco. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GALLIC.]* Dorer, enrichir d'or. *[ITALIC.]* Dorare, indorare. *[GERMANIC.]* Vergulden oder ubergulden. *[HISPANIC.]* Dorar por desuera. *[ANGLIC.]* To gild or cover with gold. *[¶]* Per metaphoram accipitur pro diuitem facio. *[Cicero ad Trebat. 7.]* Puto te malle a Caesare consuli, quam inaurari. *[Horatius 1. Epist. 12.]* ut te confestim liquidus fortunae riuus inaureret.

Inauratus, inaurata, inauratum, Auro tectus & obductus. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GALLIC.]* Doré, enrichi d'or. *[ITALIC.]* Indurato. *[GERMANIC.]* Ober gutdet. *[HISPANIC.]* Dorado por desuera. *[ANGLIC.]* Gilded, gilded. *[¶]* *[Cicero in Pisonem.]* *[Sueton. in Calig. cap. 54.]* Tria millia pondo auri est Capitolio furatus, tantumdem inaurati aeris reponit. *[GALLIC.]* Il remit en la place autant de cuire doré. *[Tibull. lib. 4.]* Nec illis (Duis) semper inaurato Taurus cadit hostia cornu. *[Ouid. 2. Fast.]*

Coruus inauratum pedibus cratera recutus. Tollit, & aerium peruolat alius iter.

Inaurator, inauratoris. *[αυτορατος.]* *[ANGLIC.]* A gilder. *[¶]* *[Iulius Firmicus Matheseos lib. 4.]* Facit aurices inauratores, bractearios argentarios, &c.

Inauspicatio, Non captatis auspiciis, malo auspicio. *[απαρονομαστος.]* *[GAL.]* A la malheure. *[ITA.]* Senza auspici, cum importuni auspici. *[GERMANIC.]* Su eider unguastichun hofen stund eder zeit. *[HISPANIC.]* Malaventuradiano. *[ANGLIC.]* Vn fortunatly. *[¶]* *[Cicero 1. de Diuina.]* Qui quum tabernaculum vitio cepisset imprudens, quod in auspiciato pomertium transgressus esset, comitia Consulibus abrogandis habuit. *[¶]* Et quia veteribus ita perusatum erat, nihil feliciter succedere nisi aues addidisset factum est, ut Inauspicato accipiat: pro infelicitate. Ita Crito ille Terentianus dicit se Inauspicato Athenas contulisse quod magnam molestiam suscepisset, sine vlla commodi compensatione.

* Inauspicatus, a, um a diectium *[απαρονομαστος.]* Non auspiciatum, infelix, nepe quod sit auspicio non prius captato. Id enim priscis illis pro sumina religione habebatur, ut nihil quod graue esset, prius inciperent, quam augurium aut auspicium caperent. *[Pli. lib. 28. cap. 2.]* Incendio inter epulas nominato, aquam sub mensa profundi abominamur, cedente aliquo ab epulis, simul venni solum, aut bibente conuiuia, mensam vel repositorium tolli, inauspicatissimum iudicatur. Id est, infelicitissimum.

Inausus, inausa, inausum, quod non audetur, quod nemo audet. *[απαρονομαστος.]* *[GALLIC.]* Que personne n'ose entreprendre ou faire. *[ITALIC.]* Che non se ardisce. *[GERMANIC.]* Das niemand hat thun dorffen. *[HISPANIC.]* No asseuido, ni ofado. *[ANGLIC.]* Which non man dar te interprise. *[¶]* *[Seneca Thyeste.]* Ac me innocentem faciat, & inausa audeat. Id est, quae alij non sint ausi. *[Virgilius 8. Aeneid.]* At furus Caci mens effera, ne quid inausum, aut intentatum scelerisve, dolive fuisset. *[¶]* *[Seneca cap. 16. de Consol. ad Polyb.]* Nihil inausum & intactum fortare.

Incaedui, s, dua, duum, cum diphthongo. Quod non creditur ex in & caedui. *[απαρονομαστος.]* *[GAL.]* Qu'on ne coupe point, qui n'est point tondeu. *[ITA.]* Che non si taglia. *[GER.]* Das man nit abhanwet. *[HIS.]* Cosa que no

[Je corra.] *[ANGLIC.]* Which no man cutteth. *[¶]* *[ve, in caedua sylua.]* *[Lukanus libro tertio, Stat verus, & multos mca dua sylua per annos.]* Sic Incaedui montes, dicuntur syluosi, quos intonsos *[Virgi in appellar.]* *[Sennius, Intonsi montes, syluosi, incaedui.]* *[Ouid. 2. Fast.]* Monte sub Exquilio multis incaeduis annis Iunonis magnae nomine lucus erat. *[¶]*

Incalesco, cis, incalui. Valde calidus fio. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GALLIC.]* S'eschauffer. *[ITA.]* Scaldarsi, divenir caldo. *[GERM.]* Warm oder heis werden. *[HISPANIC.]* Calentarse. *[ANGLIC.]* To waxe or be verie hot. *[¶]* *[Pli. lib. 14. cap. 21.]* Item vasis incalcescentibus, operculisque sudantibus. *[Colum. lib. 2. cap. 4.]* Pingues campi, qui diutius continent aquam profcindendi sunt anni tempore iam incalcescente. *[Liu. lib. 9. bel. Maced.]* Fortē epulantibus iis, quum iam vino incaluescent, nuntiatum in conuiuio est. *[Ouid. 2. Fast.]* Nam dicitur nomine ab isto Roma suburbanis incaluisse rogis. *[Liu. Eleg. 1. lib. 2. Trist.]* Hostias igne duas incaluisse Deus. *[¶]*

Incalescio, cis, Calidum facio. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GALLIC.]* Eschauffer. *[ITALIC.]* Scaldare. *[GERMANIC.]* Uerwarmen. *[HISPANIC.]* Calentar. *[ANGLIC.]* To mak very hoate. *[¶]* *[Ouid. 4. Fast.]* Quantum si culmos Titan incalfacit vdos. *[Idem 15. Metam.]* Itaque coniectos incalfacit hostia cultros.

Incallidus, a, um per duplex ll Non astutus. *[απαρονομαστος.]* *[GAL.]* Qui n'est pas fin, caur ne ruse. *[GAL.]* Simple, non astuto. *[GERM.]* Ungechwendig/ontustig. *[HISPANIC.]* No astuto ni maicioso. *[ANGLIC.]* Simple, un subtil. *[¶]* *[Cic. 1. de Inuent.]* Sed quum a summis viris maximae res administrarentur, arbitror alios fuisse non incalidos homines, qui ad paruas controversias priuatorum accederent.

Incallide, Simpliciter, non astute. *[απαρονομαστος.]* *[GALLIC.]* Sans ruse, peu finement. *[ITA.]* Senza accortezza, semplicemente. *[GERM.]* Ungechwendig/ontustig. *[HISPANIC.]* No astutamente. *[ANGLIC.]* Not subtilly, simple. *[¶]* *[Cic. 2. Offic.]* In generibus, quoquo modo possunt, non incallide reiguerantur.

Incalo, as, pen. cor. Voco, teste *[Fest.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]*

Incandescio, scis, incandui, Candens & ignitus fio. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GAL.]* S'eschauffer fort vehementement. *[ITA.]* Dinenn ajocato. *[GERM.]* Gluht oder feurig werden. *[HISPANIC.]* Encenderse. *[ANGLIC.]* To be angry, to be all as a fire. *[¶]* *[Ouid. 7. Met.]* Non secus exarsit, quam quum Balearica plumbum Funda iacit: volat hoc, atque incandescit eundo: Et quos non habuit, sub nubibus inuenit ignes.

¶ Per metaphoram accipitur pro vehemente irasci, & iracundia quodammodo accendi.

Incanto, as, Verbis solis, vel etiam rebus quibusdam adiunctis aliquid supra naturam molior. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GAL.]* Enchanter. *[ITA.]* Incantare. *[GERMANIC.]* Vergauben/enbeuguberen. *[HISPANIC.]* Encantar con palabras. *[ANGLIC.]* To inchant. *[¶]* *[Pli. lib. 28. cap. 2.]* Qui malum carmen incantasset.

Incantatio, & Incantamentum, ti. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GAL.]* Enchantement. *[ITALIC.]* Incantesimo. *[GERM.]* Zauberey/hexenwerd. *[HISPANIC.]* Encantamiento. *[ANGLIC.]* Enchantment. *[¶]* *[Pli. lib. 8. c. 2.]* Valcanne aliquid verba, & incantamenta carminum.

Incantator, ym. In prima Scorpj parte quicumque habuerit horoscopus, erit incantator, qui latentes dolores mitiget potestate verborum *[Iul. Firmic. Mathes. lib. 1.]*

Incantus, na, num, Canus, aut valde canus, *[Seruio teste.]* *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GAL.]* Chenu, blanc de vieillesse. *[ITALIC.]* Canuto, bianco a vecchiezza. *[GERMANIC.]* Gantz weys oder grauw alters alth. *[HISPANIC.]* Cosa muy cana y blanca. *[ANGLIC.]* Vry huare for age. *[¶]* *[Plaut. in Rudens.]* Ecce qui tu hic hominem crispum, incanum videris. *[Virg. 3. Georg.]* nosco crines, incanisque menta. Incana herba, id est, subalbida, lanugine canitiem referens. *[Colum. lib. 8. c. 2.]* Paleae ex rutilo albicantes, quae velut incane herbae dependunt.

Incandescio, verbum, Canus fio. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GALLIC.]* Devenir blanc, ou chenu. *[ITA.]* V enir canuto. *[GERM.]* Grau werden. *[HISPANIC.]* Encanecer. *[ANGLIC.]* To waxe hoare for age. *[¶]* *[Casim. in Argon.]* Torraque remigiq spumis incanuit vnda.

Incipistrare, Illigare, a capistro formatum verbum. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GALLIC.]* Lie encheuestre. *[ITALIC.]* Ligare. *[GERM.]* Die hauffter antegen. *[HISPANIC.]* Atar. *[ANGLIC.]* To halter. *[¶]* quod tamen apud classicos scriptores inuenies.

Incaustum, aduerbium, Frustra, inaniter. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GAL.]* En vain. *[ITALIC.]* In vano. *[GERM.]* Vergebens. *[HISPANIC.]* En vano. *[ANGLIC.]* In vaine. *[¶]* *[Iaculum a cassibus, ut a seruis.]* *[Imo a Cassum, vanum, inane, vacuum, nulli vsu, ut cassi nux, & cassi lumine a carento.]* *[Salust.]* Lucullus superiore anno quantis animis icritin L. Quintium, vidistis: quantae denique nunc mihi turbae concitentur: quae profectio incasum agerentur, si prius quam vos seruicendi, finem illi dominationis facturi erant. *[Virg. 7. Aeneid.]* Turne tot in casum fufos patrie labores? Incasum tela iactare, *[Liu. 10. ab Vrbe.]* Ignis incasum fuerit. *[Virg. 3. Georg.]*

Incastigatus, a, um, Non castigatus. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GALLIC.]* Non corrigé. *[ITA.]* Non castigato. *[GERM.]* Ungestrafft/ungestrickt. *[HISPANIC.]* No castigado, incorregido. *[ANGLIC.]* Not casticed, uncorrected. *[¶]* *[Horat. 1. pist. 10.]* Nec me dimittes incastigatum, ubi plura Cogere, quam satis est, ac non cessare videbor.

Incauo, as, penultima corr. Cauo, excauo, effo dio. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GALLIC.]* Cauer dedans, creuser. *[ITALIC.]* Cauare, incauare. *[GERM.]* Ausbotten/hol machen. *[HISPANIC.]* Cauar a fura. *[ANGLIC.]* To mak hollow. *[¶]* *[Colum. lib. 4. c. 29.]* Nam quum aduersum pressa manu defecare quid debet, culto vitur: quum autem terra here, sinu: quum alleuare, scalpro: quum incauare rostro.

Incautus, ta, rum. Imprudens, non cogitans, inconsideratus. *[δινυζην.]* *[Hag. lib. 1. cap. 1.]* *[GAL.]* Imprudent & neguigent. *[ITA.]* Incauto, non aueduto. *[GERM.]* Unbehutsam, unvorsichtia. *[HISPANIC.]* N acuto, ni astuto. *[ANGLIC.]* Vnware, uncircumspect. *[¶]* *[Cicero pro Plancio, Qui te incautum fortasse nunc tuo loco dimouere poterunt, providentem ante, & praecautem nunquam certe mouebunt.]* *[Virg. 11. Georg.]*

con. Continuo ferro culpam compeſce, prius quam Dira per incautum ſerpant contagia vulgus. Ouidius 4. de Ponto Elegia 14. Pleſtar & incauto ſemper ab ingenio. [Ouid. 13. Metamorph. furis incautum decipit hoſtem.]

incaute, aduerbium, Improuidè, imprudenter. ἄνοματῶς, ἀπρόνοη. GAL. Par meſgarde, imprudement. ITALIC. Senza accortezza, imprudentemente. GERMAN. Unbeſchamlich/unberarlich. HISP. No prudentemente ſin cuidado. ANG. Vncircumſpectlie, without taking heade. Cic. 7. ad Attic. Niſi ego inſanio, ſtulte omnia & incaute agi iudico. Liu. 4. ab Vrbe. Primo praelio, quod ab Sempronio incaute imprudentèrque commiſſum eſt. &c. Legitur & incaute, inconſultèrque. Idem 9. belli Maced. Sed dum incautiùs ſubit muros, iſtus, ex vulnere paucos poſt dies moritur.

incedo, diſ. penult. prod. ceſſi, ceſſum, Ingridior, procedo, ſed ferè cum pompa & quodam faſtu. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ γυγῖς ἰſα. ἄδθ. ἰνὴθητῶν. GAL. Se marcher, aller. ITA. Andare, caminare pompoſamente. GERMAN. Einhar trätten/dahar gehn. HISP. Andar con pompa. ANGLIC. To go or walk. Virgil lib. 1. Aeneid. Aſt ego, quæ diuini incedo regina, Iouiſque Et ſoror & coniux. Liu. lib. 2. Ipſe noſtris decoratus inſignibus magnificè incedit. Seneca. Tenero ac molli paſſu ſpendimus gradum nec ambulamus, ſed incedimus. [Plaut. Curc. ſc. 2. a. 4. Non mediocri incedo iratus iracundia. Idem pſeud. ſc. 1. a. 5. palliolatus huc inceſſi, (paulò ante, me intuli.) Ibid. ſc. 3. a. 1. Simonem video cum Calliphone incedere. (de ſenſibus.) Pl. Curc. ſc. 3. a. 2. Capite aperto ambulat incedunt ſuffarcinati. Ibid. Incedunt cum ſuis lentitiis. Plaut. Aſin. ſc. 3. a. 2. Caſantii capite incedit, (id eſt capite crebro cadenti & nuttanti. Ita legendum non quaſſanti.) Item, Acidimis minis expletus, animiſque incedit. Ibid. ſc. 4. a. 3. Hæm quid iſtuc eſt? tu incediſ? (de equo) Plaut. Aul. ſc. 1. a. 1. vide ut incedit! (de anicula.) Idem Curc. ſc. 2. a. 5. Ecceum lenonem incedit. (de ægroto.) Idem Milis. ſc. 1. a. 2. Is deridiculus eſt quaquà incedit omnibus.

¶ Incedere ſella adoperta, (id eſt vehi.) Suet. in Aug. c. 53. Senec. c. 1. de Tranq. Altus incedo. ¶ Aliquando ſignificat ſimpliciter ire. Baſil. in Plaut. in Mercas. Flagitium eſt, ſi ſequatur, quando incedit per viam. Idem in Curcul. ſc. 1. a. 1. Cautè ut incedas via (Metaphoricè.) Liuuius lib. 5. bell. Pun. ſecundi, Cum ſignis prima luce motis, legniter agmen incedere. ¶ Pro venire & accedere. Plaut. Moſtell. ſc. 3. a. 1. Sed eſt ne, hic meus ſodalis qui huc incedit cum amica ſua? (de ebrio.) [Plaut. Aul. ſc. 4. a. 3. Sed Megadorus ecceum incedit a foro. Ibid. ſc. 5. a. 3. Iam iſtos abſoluros cenſas cum incedunt infectores. (i. accedunt. Idem Capſ. ſc. 3. a. 5. Incedit huc audax. Senec. c. 18. de Conſol. ad Mari. Ut inceſſit ſidus æquum vel iniquum.]

Inceſſus, ſus Ingreſſus. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. GALLIC. Allure avec grauite marchement. ITA. Caminar con grauita. GER. Der gang/das einhar trätten. HISPAN. Andaduya con pompa. ANG. A Walking a manner of going. ¶ Valla, Incedere, eſt ambulare inde Inceſſus ſiue tardus, ſiue feſtinus, ſiue commotus, incompoſitus, immoderatusque: propriè tamen ſublimior quidam, & faſtum præ ſe ferens, Cicero, 2. de Fin. Quod ſi vultum, ſi inceſſum ſingeres, quo grauior viderere, non eſſes tui ſimilis. Virg. in Aeneid. Et verà inceſſu paruit dea. [¶ Fractus inceſſus parum viri ſignum. Quini. in Sen. c. 15. de Tranq.] ¶ Accipitur tamen quandoque pro quouis grefſu, ſiue hominum, ſiue aliorum animantium. Plin. lib. 10. c. 38. Inceſſus omnibus animalibus certus, & vniuſmodi, & in ſuo cuique genere.

Inceſſo, iſ. ſi, vel ui, vel iui, à ſupino verbi incedo formatum. Laceſſo, cõtiuitis infector, prouoco, concito, male dictis peto. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. GALL. Venir ſus, aſſailir, moleſter vexer. ITAL. Moleſtare, prouocare. GERMAN. Anſalten/antretzen mit leſter worten. HISP. Enorar, de ſa ſiar al enemigo. ANGLIC. To prouoke, to exaſperat the mynd and mak angrie. [¶ Plaut. Amph. Herum fallere minis, & dolis inceſſere. Et Quini. Inceſſere teſtes. Ouid. Eleg. 11. lib. 3. Triſt. Quid ſimulachra ferox dictis inceſſis amaris?

¶ Facit & inceſſit in præterito; Gell. c. 2. lib. 1. Iuuenes dilatrantes iuſta obiurgatione inceſſit. ¶ Suet. in Calig. c. 25. * Inceſſere ora digitis, & Inceſſere nuda latera hoſtiũm Liu. lib. 6. d. 4. pro, lacerare fœdare, difſamare. [Laſſani. lib. 3. Quid ergo te magiſtra illa vice docuit? an vt poſitiſſimum Conſulem maledictis inceſſeres? Quini. lib. 7. cap. 3. Satiùs eſt omni ſe anteaſtæ vitæ abſtinere conuicio, quàm aut leuibus, aut friuolis, aut maniſeſto falſis reum inceſſere, hoc eſt, lacerare, vel accuſare maledictis. Baſil. in Aug. c. 53.]

¶ Dicimus etiam, Inceſſit me cupiditas, vel inceſſit mihi cupiditas: hoc eſt, inuaſit, vel cepit me cupiditas. Liu. lib. 1. Timor deinde patres inceſſit, ne ciuitem ſine imperio vis aliqua externa adoriretur. Et iuuenem, Perſeſtis patris mandatis, cupido inceſſit animos iuuenem ſciſcitandi, ad quem eorum regnum Romanum eſſet venturum. Valer. Max. datiuo iunxit. Nec mihi cuncta complectendi cupido inceſſit. Aliter, Terent. in Adelph. Noua, inquit nunc religio in te Iſthac inceſſit. Et Liu. 8. bell. Pun. Peſtilentia inceſſerat pari clade in Romanos Pœnõſque.

¶ Sine caſu, Inceſſit timor: Caſ. lib. 3. de bell. cin. ¶ Aliquando ſignificat ingruo. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ. Col. lib. 2. cap. 21. Si vero procellæ ventorum, aut turbines inceſſerint, maior pars ad terram deſiuit. Idem cum datiuo poſiuit, Famem quoque, ſi ſterilitas annorum inceſſit hominibus, commode propulſat. ¶ Interdum ſignificat ingredior. Columell. lib. 3. Et quum aurum in ceſſerit, antequam frigus cacumina adurat, omnia ſola decerpere expediat.

¶ Inceſſit mos vt. Id eſt inualuit, aut inuectus eſt. de Repub. ord. ad Caſarem, Quoniam is inceſſit mos, vt homines adoleſcentuli ſua atque aliena conſumere, nihil libidini, atque aliis roganũibus denegare, pulcherrimum putent. [Sunt tamen qui illud Inceſſit, & Inceſſerit malint deducere à verbo Incedo, iſ. ere.] ¶ Inceſſor paſſiuum, Virg. in Aeneid. Regina vt teſtis venientem proſpicit hoſtem, Inceſſi muros, igneſque ad teſta volare &c. Hoc eſt inuadi. Seruius.

Incelebris, iſ. b. e. pen. corr. Non celebre. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. GALLIC.

incognus, ſans renom. ITA. Non frequentato. GERMAN. Unbekannt. HISP. No ſamoſo, no diuulgado. ANG. Vnkmauen, without eſtimation. ¶ vt, Valis incelebris, apud Silium lib. 8.

Incelebratus, Non celebratus. Corn. Tacit. lib. 5. Nobis pleraque digna cognitu obuenerè, quamquam ab aliis incelebrata.

incendo, diſ. inſtammio, accendo. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. GAL. Faire bruſler, mettre le feu, allumer. ITA. Inſtammare, bruſciare. GERMAN. Anzünden. HISPAN. Encender. ANG. To ſet on fire, to kindle, to burne. [Plaut. Aſin. ſc. 3. a. 2. Sternite lectos, incendite odores. Cicero. 7. Verr. Inſtammari nauem, incendique iuſſi. [Plaut. Men. ſc. 2. a. 1. Mox incedo togum. Idem Aſin. ſc. 4. a. 2. Semper per me ille incendit ira. Idem pſeud. ſc. 2. a. 1. Nimis ſermone huiſ ira incedor. Gell. cap. 26. lib. 2. Acuere & quaſi incendere colorent. Item, Incendere ædes: Vide Aedes.] ¶ Hinc per tranſlationem dicitur, Incendere aliquem iras, vel amore, hoc eſt ad amandum, vel irascedum inducere. Plaut. in Aſin. Sine me hunc perdere, qui ſemper me ira incendit.

incenſio, onis Inſtammatio. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. ITA. Abbrugiamento di fuoco. GERMAN. Anjundung. HISP. Encendimiento. ANGL. A burning, a ſetting on fire. [Cicero. pro P. Sylla, Incenſione vrbe inter necione ciues, vaſtitate Italiam, interitum Rempublicam liberauit.]

incenſè, ardentè. Gell. lib. 10. c. 3. Detectationeque apud ciues Romanos incenſè atque acriter, atque inſtammante facit.

Incenſior, comparat, magis incenſus atque iratus. Claudia. lib. 3. de raptu, Phlegraque nobis incenſior ather.

Incenſor, iſ. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. Apul. lib. de mundo, Nocturni exploratores & nunciij ſpeculatorum incenſoris aſt dui. ¶ Dicitur etiam incenſor incendiatius. V. Ipiamus D. lib. 48. Titu. 19. lege 16. Meſſium incenſores, &c.

incendium, diſ, Inſtammatio. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. GALLIC. Embracement de feu, vn grand feu bruſlant vne maiſon ou autre choſe. ITALIC. Incendio, abbrugiamento. GERMAN. Einbrand. HISPAN. El huego quando al go ſe enciende. ANG. Burning, a light fyre that burneth an houſe. [¶ Quiniſilia. Si ianua incendio tenetur, per parietem erumpendum. Senec. c. 12. de Tranq. Quaſi ad incendium currentes.] Plinius lib. 12. cap. 19. Donec in delubrum incendio conſumptum eſt. ¶ Per metaphoram etiam accipitur pro vehementia amoris. Plautus in Aſin. Nam ni impetro, regem perdidit, ex amore tantum eſt homini incendium. [Velleius, Crefcente amoris incendio. Ouid. 1. Faſt. Hinc aliæ, Saryris incendia mitia præbent (amoris).]

Incendiaris, riſ, Qui teſtis, & diſciſſiue ignem iniicit, ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. GAL. Boutefeu. ITA. Incendiario. GE. Ein Brenner. HISP. El que pone huego por hazer daño. ANG. That fyreth buildings. [¶ Quiniſil. Declam. 9. Morbar inter ſacrilegos, incendiarios, & quæ gladiatoribus vna laus eſt] homicidas, in cluſus turpiore cuſto dia. V. Iunius etiam hac voce Sueton. in Viſell. & Tacit. lib. 15.]

¶ Incendiaria, auis quædam inſauſta alio nomine Spinturnix dicta, cuius conſpectus tam inauſpicatus habebatur, vt eam ſolam ob cauſam, vrbe ſæpiùs luſtrata fuiſſe memorix proditum ſit. Quidam incendiariam auem eſſe volunt, quæ quocunq; apparuerit ex aris vel altaribus carbonem auferens. Vide Plin. lib. 10. c. 13.

incenſus, a, um, Qui non eſt cenſus, hoc eſt qui cenſum ſuum non eſt profeſſus: quod criminis grauiſſimi loco habebatur apud Romanos, adeo, vt qui cenſum non eſſet profeſſus, libertate ſpoliaretur. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. ANG. Nos regiſtred, one that waik not be regiſtred or enrolled in the number of the citizens. [¶ Cicero. pro Cec. Si pater vendidit eum quem in ſuam poteſtatem ſuſceperat, ex poteſtate dimittit. Iam populus qui vendidit qui males factus non eſt, non admittit ei libertatem, ſed indicat eum non eſſe liberum, qui vt liber ſit, adire periculum noluſt. Quum autem incenſum vendidit, hoc indicat quum ij qui in ſeruitute iuſta fuerunt, cenſu liberentur, eum qui cum liber eſſet, ceteri voluerit, ipſum ſibi libertatem ab iudicaffe.] [¶ Incenſum dedicare fundi inſtrumentum, Gell. c. 11. lib. 7. Sed tu in vno ſcorto maiorem pecuniam abſumpſiſti, quàm quanti omne inſtrumentum fundi Sabini incenſum dedicauiſti.]

incenſio, Incenticus. Vide INCINIO.

inceptio, Incepto, Inceptor. Vide INCIPITO.

incerno, nis, Compoſitum à Cerno, ſignificat cribro. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. GAL. Cribler, ſaffer, blutter ou tamiller. ITAL. Crinellare, cernere. GERMAN. Wber etwas räden oder beuten. HISPAN. Cerner como harina. ANGL. To ſiſte, to range, or ſeep. [¶ Caſo de Re ruſt. ca. 48. Tum ſemen ſerito cribro tanquam linum, & eo terram cribro incernito. Vnde Incerniculum, cribri genus quo frumenta purgantur: Vitrui. Super fricaturam, lauigationibus, & polituris quum fuerit perfectæ, incernatur marmor.]

incerniculum, li, Eſt inſtrumentum quo frumenta purgantur antequam molantur. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. GAL. Vn cribre, ſaz, ou blutreau. ITAL. Crinelle, ſtacio, tamifo. GERMAN. Ein bouel oder rennen. HISPAN. Cedaço para cerner harina. ANGL. A ranging ſiſe a ſeue. [¶ Flim. lib. 8. c. 45. Decretum fecere, quo caueretur ne frumentarij negotiatores ab incerniculis eum arcerent. Caſo de Re ruſt. c. 3. Cribrum vnum incerniculum vnum ſecurim vnã, ſcannum vnum.]

Incero, as, penultima producta incerare, aliquid cera tego. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. GALLIC. Encerer, couuir, ou enduire de cire. ITALIC. Incerare, GERMANIC. Wber mit ſen. HISPAN. Enceraz cubriendo de cera. ANG. To dreſſe with waxe. [¶ Iuuen. Satyr. 10. genua incerare deorum. Cornutus in Perſ. Satyr. 1. Apud antiquos citreis tabulis parietes ornabantur, quas & cera incerabant, vt quicquid in animum veniebat ſtatim notaretur.]

incertus, a, um, Dubius, anceps. ἰνὴθητῶν ἡβηθῆλῆχ ἡβηθῆλῆχ. GAL. Incertain, douteux. ITA. Dubbio, in erro. GERMAN. Wagnig. HISPAN. Dudoſo, no cierto. ANG. Vncertain, doubtfull. [¶ Plaut. Capſ. ſc. 4. a. 3. Mihi res omnis in incerto ſita eſt. Idem Aſin. ſc. 1. a. 4. Ego me certe ſcio incerto daturum hoc nemini. Idem Aulul. ſc. 1. a. 4. Incertum mihi eſt quid agam. Idem Plaut.

Plaut. Capt. sc. 1. a. 2. Per fortunam incertam te oro, &c. [*Idem Plaut. in pl. sc. 3. a. 2.* Certa amittimus, quum incerta petimus. *Terent. in Heaut. Domum reuortor incertus, atque animo fere perturbato, atque incerto præ ægritudine.*]
 [¶ *Incerta vltionis mulier. Tacit. lib. 2. Et Ouid. Eleg. 3. libro tertio. Incertisque meæ pene salutis eram.*] Incertum vulgus, hoc est, non sibi constans. *Cicero pro L. Murenâ, Nihil est incertius vulgo, nihil obscurius voluntate hominum, nihil fallacius ratione tota comitiorum.*

Incerte, adverb. 2. Sicut. Ennius apud Gel. lib. 19. c. 10. Incerte errat animus præter proterum viuitur. [*Plaut. p. scud. sc. 2. a. 4.* Admodum incerto scio. *Ouid 6. Fast. Auctor in incerto est.*]

incerto, as. Incertum, seu dubium reddo. [*ἀδρόν, sic ἀμυχάριον καὶ δρόν.*]
 GAL. Faire ou rendre incertain. ITA. *Far dubbio.* GERM. *Wngewiß machen.* HISP. *Hazer dudoso no cierta.* ANG. *To make vncertaine.* & *Plaut. in Epid.* Longa dies mecum incertat animum. Verbum est deriuatum à nomine incertus.

Incēsto. Incestus, V. ide INCEDO.

Incestu, as, & Incestum, sti. [*ἠδίστος σωμμία, ἢ ἀνομία μοιχεία.*]
 GAL. Inceste, cognoscence ou assemblée charnelle illicite comme avec parentes. ITALIC. *Incesto, congiunzione carnali illecita, come fra parenti.* GERM. *Ein blutschand.* HISPANIC. *Ayniamiento con parienta.* ANGLIC. *Incest.* Dicitur flagitium, quod committitur cum ea, cum qua sanguinis ratio aut religio matrimonium contrahere prohibet, vt cum matre, sorore, sacris virginibus, aut similibus: ita dictum (vt *Nonius putat*) quasi non castum. Alij Incestum deducunt à casto Veneris cingulo, quo amor maritalis in legitimis nuptiis conciliari putabatur: vt Incestus dicitur concubitus illegitimus, cui cingulum illud iustarum nuptiarum insigne, non adhibetur. *Papinianus l. Si a. dulcerium. ff. ad legem Iulianam, de adult.* Incestum autem quod per illicitam matrimonij coniunctionem admittitur, excusari solet vel sexu, vel ætate, vel etiam puniendi correctione, quæ bona fide interuenit. *Cic. 4. Tuscul.* Omnibus enim æs animi perturbationibus est profectio nulla vehementer: vt si iam ipsa illa accusare nolis, supra dico & corruptelas, & adulteria: incesta denique, quorum omnium accusabilis est turpitudine.

Incestus, ita, itum, Pollutus, impurus, nefarius. [*Νεβὸς τὰμὲ μωαγῆ, αἰώνος, ἀλλυγῆς.*]
 GAL. LICE. Pollu, souillé. ITALIC. *Macchiato, violato.* GERMANIC. *Mit blutschand besetzt.* HISPANIC. *Enfuzado.* ANGLIC. *Polluted, defiled.* [*Propert. lib. 3. Eleg. 11.* Scilicet incesti meretrix regina Canopi. *Cicero pro domo sua,* Istus qui non solum aspectu, sed etiam incesto flagitio, & stupro polluit ceremonias, &c. [*Ouidius Eleg. 1. lib. 2. Trist.* Non satis incestis temerari vocibus aures. Id est, obscænis verbis.]

Inceste, aduerbium. Fœdè, turpiter. [*ἀσπίος, ἀλλυγῆς, αἰώνος.*]
 GAL. Par vilaine, infame & illicite paillardise. ITA. *Con tale sporcamento, & corrotamente.* GERM. *Schandlich.* HISP. *Con ayuntamiento con parienta.* ANG. *Filthelie, as by incest.* [*Cicero pro Calio,* Ideo aquam adduxi, vt ea tu inceste vterer?

Incēsto, as, Polluo, conspurco. [*Νεβὸς τὴμὲ μωαγῆ.*]
 GAL. Polluer, corrompre. ITA. *Macchiare, violare.* GERM. *Ein blutschand begehn/ besotten.* HISPANIC. *Enfuziar, violar.* ANG. *To pollute, to defile.* [*Tacit. lib. 5.* Post quos Sextus Marius Hispaniarum ditissimus, defertur incestasse filiam, & è saxo Tarpeio deicitur. *Virg. 6. Aeneid.* Totamque incestat funere classem. [*¶ Sue. onius semen in Tiber. capite 43.* de monstroso concubitu eorum qui sanguine iuncti non erant, & vsurpauit. Triplici inquit serie connexi incestarent se coram ipso. Sic quoque incestas voces dixit. *Ouid* (id est obscænas.) de quo supra in Incēstus a, um.]

Incēstus, as, Qui incestum committit, hoc est, qui inconcesso concubitu se polluerit: eiusmodi sunt, qui cum sanguine iunctis sese commiscunt.

Incēstificus, a, um. [*ἀδυσγῆτος, ἀδυσγῆτος.*]
 GALLIC. *Corrompeur de femmes ses parentes.* ITALIC. *Che giace con parenti.* GERMANIC. *Der ein blutschand begeht oder begangen hat.* HISPANIC. *El que comete pecado de ayuntamiento con parientes.* ANGLIC. *An incestuous personne.* [*Senec. Thyeste,* Ego castam manum Nefandus, incestificus, execrabilis Atrecedo.

Inchoo, as, A nomine Chaos, vt auctor est Festus, quod Hesiodus omnium rerum initium dixerit esse chaos, Incipio, ordior, exordior. [*Cur autem aspiretur. Vide Gellium cap. 3. lib. 2.*] [*ἰνχοῦν ἡεὶ ἐλ. ἀφ' ἡεὶ.*]
 GAL. Commencer, encommencer. ITA. *Cominciar, dar principio.* GERM. *Anheben/ansahen.* HISP. *Començar.* ANG. *To beginne.* Est autem inchoare idem quod incipere. *Virg. 3. Georg.* Te sine nil altum mens inchoat. *Cic. de clar. Orat.* Meos libros quos expectas, inchoauit, sed conficere non possum his diebus.

¶ Quandoque perficere est. [*πλήν.*]
Virg. 6. Aeneid. Tunc Stygio regi nocturnas inchoat aras. *Vbi Seruius,* Inchoat, perficit: & est verbum sacrorum.

¶ *Idem Seruius in illud 2. Georg.* Te sine nil altum mens inchoat: auctor est antiquos olim scripsisse Inchoo, aspiratione interposita inter duas vocales, quod putarent nullum verbum esse Latinum quod ante o haberet alterum o in fine: quod tamen hodie videmus in verbo Boo, & composito Reboo. In secunda autem syllaba verbi Inchoo nullam scribebant aspirationem, quod tres tantum putarent esse voces Latinas, que post e litteram aspirationem reciperent, sepulchrum, orchus, & pulcher: ex quibus, inquit *Seruius,* pulcher tantum hodie recipit aspirationem. ¶ *Mariannus Capella* neutrum procul, quum ait, India ab Emodiis montibus inchoat.

* *Inchoatus, a, um, Particip. Imperfectus. Cic. 2. de Nat. Deor.* Atque si etiam à primis inchoatisque naturis ad vltimas perfectasque volumus procedere, ad Deorum naturam peruenimus necesse est. [*Plin. Amphitr.* Næ hanc inchoatam transigam comœdiam. *Senec. ca. 15. de Tranquill.* Inchoati conceptus.]

Inchoatiua verba, A *Prisciano* appellantur, quæ à verbis secundæ positionis, coniugationis, aut à nominibus quibusda adiectiuis deducta,

in se syllabam desinunt: cuiusmodi sunt caleo, & frigesco, à caleo, & frigeo: item mitesco, dulcesco, sterilesco, à nominibus adiectiuis mitis, dulcis, & sterilis deducta. *apertus inchoat.* Huius generis autem verba, *Priscianus* Inchoatiua appellauit, quod putauit per ea significari inchoationem adiectiuam, quæ per verba primitiua denotantur. Quem ob id non immerito reprehendit *Vala lib. 1. Et* g. docens ea augmentatiua potius appellanda, quam incrementum potius importent, quam inchoationem. Aliquando tamen comparatiue, id est, maiori cum augmentatione sumuntur. *Virgilius.* Sin in processu cœpit crudescere moribus. *Vbi Seruius* exponit, Crudescere validior fieri. Aliquando comparatio apponitur. *Terentius in Heaut.* Nam mihi quotidie augetur magis de filio ægritudo. *Virgilius lib. 7.* Quam magis effuso crudescunt sanguine pugna. Quod autem significant incrementum interiectum autoumque idoneorum auctoritate simul, & ratione probandum duxi. *Nonius in priscis dictionibus,* Albicatur, candidatur, exalbescit, purpurascit, purpureum fit. *Cicero lib. 2. Acad.* Quid mare nonne cæruleum? aut eius vnda, quum est remis pulsa purpurascit? *Nigianus.* Dicemus quæ veritate deteriora sunt verulescere, inueteralescere, quæ meliora. Similiter apud *Virgilius lib. 2. Georg.* Aeraque distillant vulgo, vestesque nescunt. *Seruius,* Rigescunt, durantur. *Festus,* Remorbescat, in morbum recidat. Et Obherbescere, herbam in crescere. *Cicero lib. 4. Tuscul.* Deferuescere, pro defecescere, exponit. Aut rogandi (inquit) orâdique sunt si quam habent vlciscendi vim, differant in tempus, dum deferuescat ira. Deferuescere autem, defecescere significat ardorem animi, inuita ratione excitatum. Ex quo illud laudatur *Architæ,* qui cum villico factus esset iracior: Quo te modo (inquit) accepistem, nisi iratus essem? *Idem pro Marcel.* Nihil opera & manu factum, quod non aliquando conficiat, & consumat vetustas: at vero hæc tua iusticia & lenitas florescit quotidie magis. Quis ibi interpretatur, Florescit, pro incipit florida fieri, quum illud potius velit, Cæsaris lenitatem, tum quidem floridam, in dies tamen magis ac magis floridam fieri. Si quotidie magis fiebat, profecto illa continuatio dierum, dum hoc heret, iam ab initio rem inchoatam semel fuisse, non quotidie incipi, aperte demonstrat. *Cicero etiam in Caione,* Ita sensim sine sensu ætas senescit, nec subito frangitur, sed diuturnitate extinguitur. Si ætas sensim senescit, aut sensim incipit semper senescere. Si ita est, ergo plus milles ista inchoatio fiet. Et sic toties desinet fieri senex, quoties sensim senescit. Sed quoniam ab initio, quo cœpit senex fieri, nunquam omnino desit senex, patet quod Senesco, significant senex fio, non incipio fieri senex. *Pinus quoque lib. 21.* de ortu rosæ, Paulatim (inquit) rubescens deluescit. *Iungimus* autem hæc duo verba istis verbis in se terminatis, sicut & aliis, quum aliquid inchoari significare volumus, quæ ex hoc potissimum inuenta esse intelligimus, vt prædictis verbis, & omnibus aliis iungi possent, cum actus inchoationem designari necesse foret: quod non fieret, si ex se inchoationem significarent. Quare *Virgilius* dixit, Sin in processu cœpit crudescere morbus. *Cato de Rustic.* Et vbi primum incipiunt hircere, tum legi oportet. *Cælius Comm.* Cum maturefcere frumenta inciperent. *Cicero de Nat.* In his animantibus, quæ lacte aluntur, omnis ferè cibus matrum lactescere incipit. Et alibi dixit, Orationem suam canescere cœpisse. Formantur hæc verba vt plurimum à verbis neutris secundæ coniugationis, à secundâ persona, iuncta eo syllaba, vt Albeo, abes, albescio, Caleo, cales, caleo. Quædam tamen ab actiuis, vel neutris transitiuus deducuntur, quæ passiuam nihilominus significationem innatam habent: sicut illa quæ à neutris secundæ coniugationis sunt, vt Augesco, ab augeo: Integresco, ab integro: Saneleo, à Sano, a in e mutata. Siccelco, crudesco, mollesco, marcesco, matureleo, hilaresco, grauesco, grandesco: quæ tamen à nominibus venire posse videantur, tamen à verbis eorum vel actiuis, vel neutris transitiuus ferè omnia venire magis credo. Quædam vero à nominibus formari conuenit, vt Miresco, dulcesco, crudesco, sterilesco, lapidesco, rareco, crebresco. Sunt etiam quædam ambigua & varia, quæ significationem passiuam habent innatam, & à neutris veniunt, & nihilominus etiam actiuam habere reperiuntur, vt Horresco, Perhorresco. *Virg. 3. Aeneid.* Ne tu mensuram morfus horresce futuros. Alia sunt quæ primitiuorum significationem habent: vt Labasco, extimesco, pertimesco, abhorresco, prætesco, continesco, præscisco, rescesco, ascisco, & concisco, & si qua sunt alia. Alia terminatur in se, licet non sint deuata: vt posco, discio, glisco, ostulco, incesco. Sciendum etiam quod hæc verba, de quibus agimus, habent præteritum perfectum, quauis multi negent, sed saltantur: quoniam cum primitiuus eorum aut ea communia habent, aut certo in uocis ab illis accipiunt. Quod *Priscia* in verbis Ascisco, & descisco non dissimulauit. Ascisco, inquit, ascitum, descisco, scitum, scitum. Vbi *Linij* exemplum ponit. Descitum ab Romanis. Postea verò subdit, Abscisco, & Descisco composita ab inchoatiuo Scisco, habere præterita à primitiuo Scisco. Quo in loco *Prisc.* malè appellat Scisco inchoatiuum, quum tamen inchoatiuum non sit, neque habeat significationem verborum in se desinentium. *Dionysius* quoque præteritum ostendit verbi adulesco: Adulesco (inquit) a doleui facit. *Virgilius.* Mox cum matura adoleuerit. A permatureleo est: significat enim permaturum factum est. *Columella libro 10.* At circa Calend. Martius locis apricis licet porrum, si iam ingranduit transferre. Ab ingrandesco est, non ab Ingrandeo, quod nescio si inueniatur: nec si inuenitur, ab eo esset, quia ingraduit, grande factum est significat, non autem grande fuit, quod significaret, si ab ingrandeo esset. sed sensu non conueniret. *Sallust.* Hi postquam conuenerunt in via mœnia, dispari genere, dissimili lingua, alij alio more viuentes, incredibili memoratu est, quàm facile coaluerint. Vbi coaluerint, est à Coalesco, quod significat concretesco, non à Coaleo, cuius significatio actiua repugnaret sensui orationis. *Lactantius libro 5.* Decretos suscipere defensionem Deorum suorum, ne si nostra inualuerit, vt quotidie inualescunt, cum delubris suis ac ludibrijs deserantur. Inualescunt, validiora fiunt, ab inualescunt: quoniam subditur, vt quo-

tidie inualescunt. *Quint. lib. 5. Institut. Orat.* Iam illa flamma, quæ magna congerie conualuerat, diductus quibus alebatur. Vbi conualuerat, idem significat quod creuerat, siue valida facta erat, non valida fuerat, à Conualesco, non à Conualeo. *Cic. lib. 6. de Repub.* Hoc sonitu omnes ferè complexæ aures hominum obsurduerunt : significat furdæ factæ sunt, ab Obsurdesco, non autem furdæ fuerunt, ab Obsurdeo, quasi non amplius furdæ tunc forent. Hoc modo omnia præterita perfecta eiusmodi interpretata sunt. Et si ambigua videbuntur, disquirendum erit, an à primitiuis an deriuatiuis veniant, quod significatio & res de qua tractabitur, commonebunt. Possunt nihilominus sic discerni : vt si dicam Canui, pro canus factus sum ; tunc à canesco erit : si vero dixerò. Hæc vestis canuit, pro cana fuit, quæ amplius cana non sit, vt si eam pullam feceris, tunc à Caneo erit. Similiter, Hæc arbor floruit, si de tempore quo florida fuit, loquar, tunc à Floreo erit : sin eam floridam factam esse intelligi voluero, à floresco sumetur. Hoc enim florida facta est significat, illud vero florida fuit. *De his plura vide apud V allam lib. 1. Elegans.*

Incido, dis, incidi, incisum, penultima producta, ex in, & cædo, seco, refeco, ampuro. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *ghazâr chahâr* *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *chahâr chahâr*. *GALLIC.* Entailler, couper, inciser, trancher, engraver. *ITALIC.* Tagliare, intagliare. *GERMANIC.* Aufschneiden, einschneiden. *HISP.* Cortar, entallar, excupir. *ANGLIC.* To cut, to graue, to in taylor. *Vergil. 3. Ecl.* Atque maluit incidere falce nouellas.

Accipitur etiam Incido pro insculpo. *Cic. de Seneca.* Notum est eius artem etiam in sepulchro. * Cum datiuo *Plin. Paneg. 9.* Quod ego titulus omnibus speciosus reor, quando non trahibus, aut laxis nomen tuum, sed monumentis æternæ laudis inciditur. *Suetonius de Clar. gramm.* Scatuam habet prænestæ in inferiore fori parte contra hemicyclum, in quo fastos à se ordinatos, & marmoreo parietu incisos publicaret.

Incisus, fa-sum, inscriptus, insculptus. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *mechukkeh.* *יָצַקְתָּ מִבְּרֹשֶׁתְּ* *GALLIC.* Coupé, entaillé, engravé. *ITALIC.* Tagliato, scolpito. *GERM.* Eingehauen, eingeschritten. *HISPANIC.* Cortado, esculpido, entallado. *ANGLIC.* Graved, inuayed. *Velleius;* Incisus venis.] *Linus 3. ab Vrb.* Leges in æs incisus in publico proposuerunt. *Cicer. in Orat. de signis.* Id non modo conscripserunt, verum etiam in ære incisum tradiderunt.

Incisum aliquando significat amissum, ademptum. *Linus lib. 3.* Itaque spe incisa prius quam prædicta dies adesset, Appius mortem sibi conscium.

Incisum, Oratores vocant sensum non expleto numero conclusum: quod plerisque pars membri esse videtur. *Domus tibi dearrat habebas pecunia superabat at egebas. Fiunt autem singulis verbis incisa, Cic. in Orat.* Quæ necio cur quum Græci *κίμυρα* & *κόλα* nominant, nos non recte incisa & membra dicamus.

Incisio, onis, Est actus ipse incidendi. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *betheh chahâr* *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *chahâr chahâr*. *GALLIC.* Incision, coupure. *ITALIC.* Taglio, intaglio. *GERM.* Einschneidung in ein Ding. *HISP.* Cortadura, intalladura. *ANG.* A cutting or grauing. *Colum. lib. 3.* Infra incisionem & alligaturam falce a cura leuiter vitem vulneratio ex vtraque parte, vt his potius plagis humor defluat, quam ex incisione abundet.

Incisio alias in oratione pars membri est, quod Græci *κίμυρα* nominant. *Cicero in Oratore,* In incisionibus vero multo magis, & in membris.

Incisura ræ. Ipsa incisio. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *betheh chahâr* *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *chahâr chahâr*. *GALLIC.* Coupeure, entailleure. *ITALIC.* Taglio. *GERM.* Einschnitt. *HISPANIC.* Cortadura. *ANGLIC.* A iugge, gashe or cuise. *Plinius lib. 11. cap. 39.* Pili recisi, non vt herba, ab ipsa incisura, augentur, sed ab radice exeunt. *Colum. lib. 12. cap. 54.* Tum saltem inter incisuras raporum non nimium minutum aspergito.

Incisura etiam dicuntur in manibus, quæ vulgò lineæ vocantur. *Plin. lib. 11. c. 51.* Contra longæ esse vitæ incuruos humeris, & in manu duas incisuras longas habentes.

Insisus, penultima producta. *ANGLIC.* A cutting, a iagging. *Plinius lib. 16. cap. 52.* Fructum quædam proximo anno ab mesu largiuntur.

Incisæ, a duerbiu, Incisum, minutatum. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *GALLIC.* Par coupeures, par morceaux, par pieces. *ITALIC.* Minutamente, in piu parte. *GERM.* Stuckelichtig. *HISPANIC.* Acortaduras, d cortando. *ANG.* By pieces. *Cic. in Orat.* Quo autem pacto debeat incisæ, membratim ve diciam videmus.

Incisum, significat per incisiones, minutatum, incisæ. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *GALLIC.* Par coupeures, par incisions. *ITALIC.* Tagli. *GERMANIC.* Stuckelichtig/von stuck zu stuck. *HIS.* Acortaduras, cortando. *ANGL.* In cuttes and gashes, shortly. *Cicero in Orat.* Hæc quidem duo binis pedibus incisum, deinde membratim dicere solebas.

Incidiuus, dua, duum, Quod cædere, vel incidere non licet. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *GALLIC.* Qu'on ne coupe point, ou qui n'est licite de couper. *ITALIC.* Che non si deo tagliare. *GERMANIC.* Das man nit abhauen darf. *HISP.* Lo que no se deve cortar. *ANGLIC.* That can not be cutte. *Ouid. 2. Fast.* Monte sub Exquilio, multis incidiuus annis, lunonis magna nomine lucus erat. *Idem 3. Amor. Eleg. 1.* Stat vetus & multos incidua sylua per annos.

Incido, dis, incidi, penultima correpta, Ex in & cado: supinum facit incasum licet parum vitatum. Cado, accido, iruo. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *GALLIC.* Tomber d'aduenture dessus, cheoir dessus ou pres. *ITALIC.* Accadere, indorrere. *GERM.* Einfallen. *HISP.* Caer en algo d aconescer. *ANG.* To happen, or fall in. *Omnia enim à cado composita proferunt supinum cum a sicut cado, quæ verò à cædo pro ferio, mutant e in i, vt incisum, recisum. Vnde ab incido, incasum, incalurus. Plin. lib. 2. c. 17.* Sed ea accidisse non quia hæc facta sunt, arbitror, verum hæc ideo facta, quia incasura erant illa. Est autem incidere, proprie idem quod in aliquid, seu supra aliquid cadere. *Lin. lib. 2. bell. Pnn. secundi, Sa-*

gunt ruina (vtinam falsus vates sim) vestris capitibus incident. *[Plin. Men. sc. 2. a. 1.* Ei derepente tantus morbus incidit. *GALLIC.* Vne si grande maladie luy est venue tout à coup. *Ouid. Eleg. 5. lib. 4. Triß.* Incidar & vestro tara querela toro. *Sueton. in Galba c. 17.* Incidit ei valerudo. *Item* * Incidunt amnes flumini. *Lin. lib. 4. d. 5.*

Sumitur tamen frequenter Incidere pro eo quod est casu incurtere. *ANGLIC.* To happen. & aut de improviso labitur Incidi in latrones. Incidi in errorem. *Cicero Curioni,* Quod in id Reipublicæ tempus non incidere, sed veneris. *[Cas. lib. 1. de bell. ciu.]* Incidere in aliquem etiam qui non sit hostis. *Et Senec. c. 9. de Consol. ad Mart.* Incidit hoc quotidie in oculos. Incidere ergo, casu venire est: venire vero, certo iudicio, & sententia, & cõsulto Quod ipse Cicero in eo quod sequitur declarat, Iudicio enim tuo, non casu in ipsum discrimen rerum contulisti Tribunalium tuum.

Incidere portis dictum de iis, qui in urbem fugerent, à *Linio lib. 5. ab urb.* Item de iis, qui urbem inuaderent repente, ab eod. *Lin. lib. 6.* Iungitur quandoque cum datiuo vt. *Mihi incidit suspicio.* Quandoque absolute ponitur vt *Incidunt sæpe multæ causæ.* Obiurgationes incidunt necessaria: & Incidit de vxoribus mentio. *item, Incidit quæstio,* Aliud ex a'io incidit.

Incidit sæpe vt, id est Sæpe euenit, Ferè fit. *Cicero de Amicit.* Quamquam ille quidem nihil difficilius esse dicebat, quam amicitiam vsque ad extremum vitæ diem permanere: nam vel vt non idem expediret vtrique incidere sæpe, vel vt de Republica non idem sentirent.

Incidens, entis, Adiect. Quod incidit siue cadit. *Plin. lib. 11. c. 37.* Pupillæ obiter incidentia facile declinant. Incidens portis exercitus, hoc est, Incurrens in portas. *Lin. lib. 3.* Agrestesque pauidi incidentes portis, non populationem, nec prædonum paruas manus, sed omnia vano augentes timore.

Incitens, dicitur Propinqua parui, quod fœtus eius sit incitatus: *Festus.*

Incile, huius incilis. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *diapnè.* *GAL.* Vne trenchee, fosse, canal ou conduit, par lequel on fait couler l'eau en quelque lieu. *ITALIC.* Canale, condotto, cannone per condur via l'acqua. *GERM.* Eingehauwen Grabtin oder fânat / harduch man das wasser auf einem stufz an ein obre hin leitert. *HISP.* El cauze del molino à acequia para regar. *ANG.* A gutter to conueigh water. *Teste V l. lib. 1. ff. de Riuis,* est locus depressus ad latus fluminis: ex eo ductus, quod incidatur. Scinditur enim lapis vel terra, vnde primùm aqua ex flumine agi possit, quemadmodum in pittrinis frumentariis videmus. Quod autem ad incile apponitur aquæ deriuandæ, compellendæve ex flumine cassa (quod vulgò *Clausæ* dicitur) siue id ligneum sit, siue ex quolibet alia materia, ad continendam transmittendamque aquam excogitatum, Latine (*V l. piano teste*) septum dicitur.

Item Incile dicitur locus per quem primùm deducitur ex quocunque riuo aqua, irrigandi causa. Apud *Festum* pro eodem in plurali numero legimus incilias, si qua tamen fides haberi debeat libro à sciolo quodam tam fœdè contaminato. Ego certè incili legendum puto.

inciles, inquis *Festus,* canales sunt, in quos aqua confluit in viis lapide stratis: ab eliciendo dicti. Sic enim habent omnia exemplaria. Quo tamen in loco non inciles, sed indices siue illices legendum est.

Incilo, las, penultima producta, Increpo, vel improbo. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *bochiach* *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *GALLIC.* Reprendre. *ITALIC.* Riprendere. *GERM.* Schelten/verwerffen. *HISP.* Reprehender. *ANGLIC.* To reproche or reprehend. *Plinius,* Melius tamen est ita viuere, ne quis nostra inciler facta. *Lucr. lib. 3.* Iure (vt opinor) agatur increpate, incilerque.

Incingo, Cingo, & circumligo, circundo. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *et circumpono.* *GALLIC.* Ceindre, enuironner. *ITALIC.* Cingere. *GERM.* Umbgürten/ingürten/umbgeben. *HISP.* Ceñir. *HISPANIC.* To girde, or to enuironne. *Lin. 8. ab Vrb.* Ipse incinctus cinctus Gabino, armatus in equum insiliuit, ac se in medios hostes inimisit. *Vergil. 7. Aenid.* Pampineaque gerunt incincti pellibus hastas. *Ouidius 3. Amor. Eleg. 7.* Qui tibi turritus incingere moenibus vrbes? *Idem Ouid. 3. Fast.* Illa leui mitra canos incincta capillos. *Idem 5. Fast.* Ebruius incinctis Philyra coniuua capillis. *Ibidem,* Huc venit incinctus tunica mercator. *Et Quintilian.* Lenam inuoluere toga & incingi, &c.

Incino, nis, penultima correpta, Cum quadam modulatione cano. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *zimmer.* *GALLIC.* Chanter, soit par voix ou par instrument. *ITALIC.* Cantar per ragione. *GERMANIC.* Singen/lauff einem sctenspiet schlahen. *HISPA.* Cantar para incinar y con razon. *ANGLIC.* To sing by voice or instrument. *Gell. lib. 4. cap. 13.* Creditum est hoc à plebisque, Ichiaci, quum maximè dolerent, tum si modulis leuibus tibicen incinat, minui dolores. *Propertius,* seu varios incinit ore modos. *Gell. lib. 1. cap. 11.* Et frequentamenta quædam varia tibicen incineret. *Hinc* fit frequentatiuum *Incanto,* tas, de quo supra: & *Incencentio,* de quo mox.

Incëntio, nis, Cantio, seu cantilena. *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* *GALLIC.* Chançon, *ITALIC.* Canzone. *GERM.* Ein gesang. *HIS.* Cancion. *ANG.* A songe. *Gell. lib. 4. ca. 13.* docet plurimis hominum morbis medicinam fuisse intentiones tibiarum. *Incëntio,* incentamentum, quod vocis modulatione fiebat *Gell. lib. 26. ca. 11.* Vt serpentum virulentorum domicores sint, & incentionibus, herbarumque succis faciant medelarum miracula. *[Hoc loco legitur apud Gell. Et incantationibus.]*

Incëntiuus, ua, uum, *חָכַרְתְּ עֵשֶׂתְּ אֶתְּ בִּישָׁבֵן* vt Tibia iucentia, apud *V arronem,* quæ à dextra canit: sicut Succentia, quæ à sinistra succinit. *lib. 1. de Re rust. c. 2.* Et vt dextra tibia alia, quàm sinistra, ita vt tamen sit quoddammodo coniuncta: quod est altera eiusdem carminis modorum incëntia, altera succëntia.

Accipitur etiam incëntiuum pro incitatiuo, siue irritatio propterea, quod milites incentione turbantur ad bellum solent incitari. *Plin. in Paneg.* Non tubæ solum, sed etiam Spartzæ tibiæ incëntiuum aliquid feruntur habuisse.

tio tenorem suum iam non amplius seruat, sed ad mutationem spectare videtur. *Cic. in Philipp.* Minimis momentis p. c. maximæ inclinationes temporum sunt. [*Senec. Epist. 54.* Non tempestas, sed iam inclinatio maris. *Quintil.* faciunt ad totius causæ inclinationem. *Et Gell. c. 1. lib. 15.* Inclinationo mundi & deurgentia & regio, &c.]

Inclinamentum, ti, Pro de clinatu, vel declinatione, vel terminatione. *ἰνκλίσις.* GAL Declinaisons soit des noms ou des verbes. ITALIC. *Mutatione, derivatione.* GERM. *Verenderung der syllabē an den wörtern.* HISP. *Declinacion de nombres & verbor.* ANG. *A declination, of names or verbes.* *Gell. lib. 4. c. 9.* Hoc inclinamentum semper huiusmodi verborum, &c.

Inclinatus, us, Declinatio *ἰνκλίσις.* *Gell. lib. 3. ca. 2.* Neque aliud est, quod simili inclinatu dicitur.

Includo, dis, penultima producta. Intus claudio, occludo. *ἰνκλῶ.* GAL. *Enfermer, enclorre.* ITA. *Rinchudere, serrare di dentro.* GERM. *Einbeschließen* HISP. *Encerrar, meter ò poner dentro.* ANG. *To shut in to include.* *Virgilius 2. Aeneid.* Inklusos veteres Danaos, *Cic. de Senec.* Nam dum sumus inclusi in his compagibus corporis, munere quodam necessitatis & graui opere perfungimur. *Idē de Vniuersitate.* Sed quia nondum omne animal in mundo incluserat. [*Tibull.* Qua maris extremis Tellus includitur vudis. *Ouid. Eleg. 1. lib. 5. Trist.* Strangulat inclusus dolor]

Inclusio, onis, Occlusio. *ἰνκλῶσις, ἰνκλῶσις.* GAL. *Enfermement.* ITA. *Rinchudimento.* GERM. *Einschließung.* HISP. *Encerramiento.* ANG. *An inclosing or shutting in.* *Cic. in V. au. M.* Bibulum, cuius inclusione contentus non eras interficere volueras.

Inclusiā, fuit genus tunicæ interioris apud Rom. quæ & subula dicitur. *Alexand. ab Alexand.*

Inclutus, a, um, penultima corrept. cum y, Gloriosus, excellens, atque insignis, quiq; veluti fulgore quodam famæ resplendet. *ἰνκλῦσις.* GAL. *De grand renom, qui a grand bruit, illustre* ITALIC. *Inclito, glorioso, illustre.* GERM. *Dertrumpt/berthig/namhaftig.* HISP. *Glorioso, preclaro, famoso, illustre.* ANG. *Famous, excellent, noble.* *Virg. 2. Aeneid.* O patria, ò diuūm domus, Ilium, & incluta bello Mœnia Dardanidūm. [*Gell. c. 8. l. 6.* Incluta facie mulier. *Idem c. 6. lib. 18.* Inclutæ doctrinæ liber, *Pl. ps. sc. 2. a. 1.* Inclutæ amicæ viris cum summis. *Ouid. 13. Metam.* Per me iacer inclutus Hector. *Tacit. lib. 2* Incluti sumus illa victoria (pro incluti.) *Liu. 7. ab Vrb.* Incluta iusticia religioque ea tempestate Numæ Pompilij erat. *Idem 6. bell. Pun.* Incluti diuinit templum. Sunt qui per ñ, nostrum scribant, putentque deduci *ἰνκλῦσις*, quibus tamen reclamatione accensus, & quantitaris ratio: quandoquidem ratione diphthongi ei, media deberet produci, quæ apud omnes corripitur.

Inclutus, imis, superlatius, *ἰνκλῦσις.* *Gell. lib. 3. c. 7.* Propter eius virtutes omnis Græcia gloriā, atque gratiam præcipuam claritudinis inclutissimæ decorauere monumentis.

Inchoctus, a, um, Voluntarius. *ἰνκλῦσις.* GALLIC. *Non contraint, volontaire.* ITA. *Voluntario, non forzato.* GERM. *Ungezwungen.* HISP. *De su voluntad, voluntariamente.* ANG. *Not constrained, willing.* *Valer. lib. 4. cap. 7.* Inchoctam voluntatem esse in amicitia contrahendis. *Senec. Epist. 67.* Omne honestum iniustum, inchoctumque est, syncerum & nullo modo mistum. [*Gell. cap. 7. lib. 13.* Homerus poetarum inclutissimus.]

Incoctus, a, um, Incoctus. *Vide INCOQVO.*

Incoctus, ne, Sine cæna, incoctatus, qui non cœnauit. *ἰνκλῦσις.* GAL. *Sans souper, ou qui n'a encor soupé.* ITA. *Senza cena.* GERM. *Der nit zu nacht geessen hat.* HISP. *El que no ha cenado.* ANG. *Not supped, superlesse.* *Plin. Casim.* illæ autem fenem Incoctem extrudere cupiūt ex ædibus, vt ipse solæ ventres distendant suas.

Incoctus, as, apud Sues. in Tiberio, cap. 39, pro Cæno. *ἰνκλῦσις.* GALLIC. *Souper.* ITA. *Cenare.* GERM. *Zunachst essen.* HISP. *Cenar.* ANG. *To suppe.* *Incoctus* eo (inquit) complura & ingentia saxa fortunò supernè delapsa sunt.

Incoctatus, Non cœnatus. *ἰνκλῦσις.* GALLIC. *Qui n'a encor soupé.* ITA. *Che non ha cenato.* GERM. *Der nicht zu nacht geessen hat.* HISP. *El que no ha cenado.* ANG. *Not supped, superlesse.* [*Plaut. Aulul. sc. 4. a. 2.* Super incœnati sunt, & cœnati inferi.] *Cato de re Rustica.* Bibat aquam nullam, cubet incœnatus, postea manè bibat succum. *Plaut. in p'end. sc. 2. a. 3.* It incœnatus cu bitum, Iuppiter.

Incoctans, tis, Incoctans non satis perpendens ea quæ aggreditur. *ἰνκλῦσις, ἰνκλῦσις.* GAL. *Estourdi, qui fait tout à la volce, inconsideré* ITA. *Inconsiderato.* GERM. *Unbedacht/ unbedacht.* HISP. *El que no piensa* ANG. *Rashe, unadvised.* *Terent. in Phorm.* Quod nisi fuisset incogitans, ita cum expectarem, vt par fuit. *Et iterum.* Adcōn te esse incogitarem, atque impudentem Phædria, vt phalaretis dictis ducas me, & meam ductes gratis?

Incoctans, a, um, Imprudentia. *ἰνκλῦσις.* GAL. *Inaduertance, inconsideration, estourdissement.* ITALIC. *Inauertencia, inconsideratione.* GERM. *Unbestimmt.* HISP. *Aquel poco pensamiento.* ANG. *Rashness, unwareness.* *Plaut. in Merc.* Incogitantia, excors inuodellia.

Incoctans, a, um, Incogitans. *ἰνκλῦσις, ἰνκλῦσις.* GALLIC. *Inconsideré.* ITALIC. *Inconsiderato.* GERM. *Unbestimmt/ unbedacht.* HISP. *El que ne mucho piensa.* ANG. *Rash, unadvised.* *Plaut. Bacch.* Petulans proterno, itacundo animo indomito, incogitato, sine modo & modestia sum. Hic actiue accipitur: *opud Senec. verò epist. 58.* passiuè ponitur, Alacritas incogitata & inuisa.

Incoctabilis, bile, Incogitans. *ἰνκλῦσις.* *Plaut. in Milit.* Nunc demum scio me fuisse exortem, cæcum, incogitabilem.

¶ Dicitur etiam passiuè de re, quæ non cogitur, quæ siue quæ cogitatione comprehendendi non possit. *ἰνκλῦσις.*

Incoctus, a, um, Non cognitus. *ἰνκλῦσις.* GA. *Incognu.* ITA. *Incognito, non cognosciuto.* GERM. *Unbekant* HISP. *No conocido.* ANG. *Vnknown.* *Sallust. in Inuar.* Nequid de absente incognita causa statueris. *Cic. pro Cecin.* Dum incognita re iudicare voluisset, &c. *Virg. 1. Aen.* sed res animo incognita turbat. *Ouid. 2. Metam.* promissis testis adesto Diis iuranda palus, oculis incognita nostris.

Incohibesco, is, ere. *Lucret. lib. 3.* Aere qui credas posse hanc cohiberi vilo, Corpore qui nostro rarus magis incohibescit. Hoc est non cohibet.

Incohibilis, bile, Quod coire & coniungi non potest. *ἰνκλῦσις, ἰνκλῦσις.* GAL. *Qui ne se peut ioindre avec vn autre.* ITA. *Che non si può congiungere con altri.* GERM. *Das man nit zusammen fugen thant/ das sich nicht zusammen seiget.* HISP. *Cosa que no se puede ayuntar.* ANG. *That can not be ioynd with another.* *Gell. lib. 5. cap. 3* Vider enim eum eo genere oneris tam impedito, ac tam incohibili facillè atque expedite incedentem.

Incolio, lis, Inhabito, in aliquo loco dego. *ἰνκλῦσις, ἰνκλῦσις.* GAL. *Habiter.* ITALIC. *Habitare.* GERM. *Einwohnen* HISP. *Morar en lugar, habitar.* ANG. *To inhabit, to dwell in a place.* *Cic. in Tuscul.* Vbi sunt ergo ij quos miseros dicis, aut quem locum incolunt? *Idem 2. de Dinin.* Loca quæ à quibuscunq; incoluntur.

Incola, Ab incolendo deducitur, sicut ab incolendo Accola. *ἰνκλῦσις, ἰνκλῦσις.* GAL. *Habitant, habitateur.* ITALIC. *Habitatore.* GERM. *Einwohner.* HISP. *El morador en lugar.* ANG. *An inhabitant which is come to dwell with vs from some other place.* *Est autem incola qui in aliena vrbe vel Republ. habitat quasi cuius aut municipis.* *Plin.* Quod eorum montium incolæ facere consueuerunt. *Cic. lib. 1. Off.* Peregrini & incolæ officium est, nihil præter negotium suū agere, nec esse in aliena Rep. curiosum. [*Ouid. Eleg. 1 lib. 4. Trist.* Hic ego sollicitæ iaceo nouus incola sedis. *Plaut. Aul. sc. 2. a. 3.* Optati ciues populares, incolæ, accolæ aduenæ. *Tibull. lib. 4. a. 2.* Neptunus incola rupis *Casul. de Com. Reven.* Grata Canopeis incola litoribus.] *Pomponius* Incolam esse ait, qui in aliena regione domicilium conduxit, quem Græci *παροικιον* appellant. Nec tantum qui in oppido morantur, incolæ vnt, sed etiam qui in alicuius oppidi finibus ita agrum habent, vt intra eum se, quasi in aliquam sedem recipient. Incolam autem non domus aut possessio facit sed domicilium.

¶ **Inquilinus** autem, qui in alienas ædes, alienaque prædia ex conducto habitat, siue in vrbe, siue ruri. *Cic. in Philipp. 2.* At vero te inquilino non domino, personabant omnia vocibus ebriorum, natabant pauimenta vino. Vnde inquilinus, probri, vel odij causa quis appellatur, quasi domum propriam nō habeat. *Sallust. in Cic. M. Tullius* inquilinus cinis vrbis Romæ. Qui autē inquilinis cœnacula locant à Iureconsultis dicuntur facere cœnaculariam. ¶ Ponitur tamen quandoque inquilinus pro cohabitatore. *Martialis,* Vicinus Nonius, vel inquilinus Sic quis Nonium videre non vult.

* **Incola arbor**, incola piscis. *Plin. lib. 1. c. 3.* Sed quæ ex his in incolarum numero esse cœpere, dicuntur inter fructiferas. Id est, quæ coluntur & feruntur apud nos. *Idem lib. 9. c. 17.* Admouitque sibi gula saporis piscibus satis nouum incolam mari dedit, nequis peregrinas aues Romæ parere miteret.

Incolatus, huus incolatus. *ἰνκλῦσις, ἰνκλῦσις.* GAL. *Habitation.* ITALIC. *Habitatione de forestieri* GERM. *Einwohnung eines fremden erthe.* HISP. *Aquella morada en lugar de estrangeros.* ANG. *Dwelling in a place.* *Ipsa habitatio in aliena patriâ seu tempus quo quis in loco habitat ita, vt inde discessurus sit.* *Modest. l. 34. D. ad municip.* Incola iam muneribus publicis destinatus, nisi perfectò munere, incolatui renuntiare non potest *Ex Horum.*

Incolat, aduerb. Sine colore & prætextu. *D. de Minorib. l. 18.* Non audierunt incolatè restitui desideramem.

Incultus, a, um; A cultus participio compositum: idem est quod non cultus: proprieque dicitur de agris, quorum cultura deseritur. *ἰνκλῦσις, ἰνκλῦσις.* GALLIC. *Qui n'est point labouré, qui n'est point acoultre ou agencé, lourd.* ITAL. *Rozzo incolto.* GERM. *Ungebauwen/ nicht in chren gehalten.* HISP. *Cosa no labrada ni polida.* ANG. *Vnilled, unhusbanded, rude, clubbish.* *Liu. 2. ab Vrb.* Caritas primum annonæ ex incultis per secessionem plebis agris. *Cic. de Natura Deor.* Terræ regio inhabitabilis & inculta. ¶ Per translationem accipitur pro inornato, neglecto, horrido, ineleganti, & illaborato. *Alexand. Cic. de Clar. Orat.* Vir vt vita, sic oratione durus, incultus, horridus. *Et passiuè post,* Corta alia quidem inculta via & horrida ad eandem laudem peruenerat. [*Item Plaut. Aul. sc. 2. a. 5.* fundum alienum arat, incultum familiarem deserit (id est vxorem suam.) *Item,* Incultus ei negligentia *Liu. 2. d. 5.*]

Incultus, aduerbium, Asperè, horridè, inornatè. *ἰνκλῦσις.* GAL. *Sans ornement ou elegance grossement, lourdement.* ITA. *Rozzamente, inordinatamente.* GERM. *Unjertig/ unrichtigen.* HISP. *Notabrada ni polidamente.* ANG. *Rude/yclubbishly.* *Cic. de Clar. Orat.* Et dicere non incultè solebat, & erat cum literis Latinis, cum etiam Græcis, vt illis temporibus, satis eruditus. *Idem pro Quimio.* Vixit enim semper incultè atque horridè: natura tristi atque recondita fuit. *Idem in Oratore.* Incultè & horridè dicere.

* **Incultus**, us, ui, substantiuum, contrarium cultui. *Liu. lib. 2. Decad. 5.* Suos honores partim defectos per incultum ac negligentiam partim hostiliter sublato esse. *Sen. autem est. 5.* videtur poluibile pro cultu, vbi ait. Asperum incultum & negligētiorē barbaram, & intonsum caput, indictum argento odium & cubile humi positum, & quicquid aliud ambitionem peruersa via sequitur, deuita.

Incolūmis, me, penultima correpta Firmus sanus, saluus. [Dicitur veluti qui in columine & columna stat & tutus est: vel vt columini insitens *Passerat.*] *ἰνκλῦσις, ἰνκλῦσις.* GAL. *Sain & saue.* ITALIC. *Sano & saluo.* GERM. *Gesund vnd frisch.* HISP. *Entero y sano y rexiō.* ANG. *Whole safe and sound.* *Terent. in Andr.* Posthac incolumem, sat scio, fore me nunc se deuto hoc malum. *Cic. 4. de Finib.* Vt se & saluum in suo genere, incolumemque vellent. *Idem pro Rosc. Amer.* Quibus incolumibus, & domi dignitas, & foris autoritas retineretur. *Aedes incolumes, pro integris, & non ruinosas, apud Vlpianum, l. Quæ bona fide. 8. Quum inter. D. de damn. infecti.* *Horat. 1. Serm. Satyr. 4.* vitam famamque tueri Incolumem possim, &c. [*Cæsar libro 3. de bel. citu* Incolumem aquilam refert. ¶ **Incolūmis** (id est nondum exul.) *Ouid. Eleg. 4. lib. 4. Trist.* ¶ **Incolūmiores**, *Gall. c. 2. lib. 17.* Deteriores sunt incolūmiores.

Incolūmītas, is, Est, ut Cic. de Inuents. 2. inquit, salutis tuta atque integra conseruatio. *ἰνκολύμητις*. GAL. Santé entiere, sauueté. ITA. *Sanitè salute*. GERM. *Gesundheit* wofstand. HIS. *Sanidad* y entereza. ANGLI. *Perfite theath and safue*. Idem Trebatio, Fam. 6. Siqui mihi erit aditus de tuis fortunis, id est, de tua incolūmītate in qua sunt omnia agenda, &c. agam per me ipse, & moliar. Idem 5. de Famib. In quibus numerant incolūmītatem, conseruationemque omnium partium. [Sueton. in August. cap. 51. Venia & incolūmītate donato; principem etiam in ciuitate locum tenere passus est.]

Incomēs, pe. cor huius incomitis, Festo autore, dicitur sine comite antiquum est.

Incomitātūs, a. um. Non comitatus, comitibus destitutus. *ἰνκομητις*, ὁ κῆρ ἢ ἀδελφότης: ἀπὸ τοῦ κῆρ ἢ ἀδελφότητος. GAL. Qui n'est point accompagnè. ITA. *Scompagnato, non accompagnato*. GERM. *Unbesettet*. HIS. *Non acompañado*. ANG. *Being without companie, alone*. Cic. 1. de Orat. cuius artem quum indorantem esse atque incomitatam videres, verborum eam dote locupletasti, & ornasti. [Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Ne tuto fugiens incomitatus eat. sup. calculus.]

Incomīs, incomptus, incultus, agrestis ac ferus. Macrobi. Satur. lib. 1. cap. 7. Ab incomi & tenebrosa vita quasi ad lucem & bonarum artium scientiam editi sumus.

Incomitio, as, are, Est, inquit Festus, tale commissum facio, propter quod necesse sit in comitum, hoc est, in conuentum venire, Plaut. in Curcul. 1. a. 3. Adolefcens quæstione me incomites, uico. Licetne inforare, si incomitari non licet?

Incomēdatūs, pen. prod. adiectiuum. Non commendatus. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης: ὁ κῆρ ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incommodūm di. Damnum, detrimentum. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incommodūs, a, um, Quod damnum adfert, vel molestum est. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

[Incommodūm] **Incommodūm** di. Damnum, detrimentum. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incommoditās, atis, Damnum, molestia. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incommode, Molestè, intempestiue, cum incommodo, seu detrimento. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incommodo, das, penult. corrept. Noceo damnum infero, obsumo, commodo profum. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incommodatō, onis, Incommoditas. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incommūnē, In Rempub. æqualiter omnibus. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incompactūm, Disiunctū, malè compositū. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incomparabilis, bile, Cui nihil potest comparari, seu adequari. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incompertū, a. um, Incognitus, ignotus, & de quo nullam certitudinem habemus. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incompositū, a. um, Incomptus in ornatus, inelegans, compositus. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incompositū, aduerb. Inelegantè, inordinatè, confusè. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incomprehensibilis, le, Quod comprehendere non potest. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Incomptus Inornatus, incompositus. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Inconcessū, a. um, Non concessus illicitus, negatus, prohibitus. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Inconciō, as, are, Turbo, dispergo. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Inconciō, atis, Turbulentia, discordia. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Inconciō, aduerb. Perperam, inconsultè. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Inconciō, a. um, Inelegans inornatus, absurdus, incompositus. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

Inconciō, atis, Suer. in Ang. 1. 86. Viratis sententiarum ineptis, atque inconciōnitate, & reconditorum verborum fetoribus. *ἰνκομητις* ἢ ἀδελφότης. GAL. Qui n'est point recommandè. ITA. *Non raccomandato*. GERM. *Unbesetben*. HIS. *No incomendado*. AN. *Not recommended*. Ouid. 11. Met. Nilul illis veritum est incommēdatūque tellus.

agebat. non inconstanter.

Inconsultus, Qui non concutitur. *ἀδύνατος, ἀσπαστός.* GAL. Non esbranté. ITAL. Che non si moue. GERMAN. Dnerschütet/ vngewegt. HIS. No saudido, ni mouido. AN. That is not ioggedor shaken. *Lactant. lib. de Ira Dei* Pronus est lapsus, & facilis ad ruinam, nisi pedes inconcussa stabilitate figantur. *Stat. 5. Syl.* Florebant hilares, inconcussa que penates.

Inconditus, a, um. penultima correpta, Ex in, & conditus, quod à condo fit idem est quod inordinatus, incompositus. *ἄτακτος, ἀσυντάκτος, ἀσυντάκτος, ἀσυντάκτος.* GAL. Mal composé & basti sans melure sans orde. ITA. *Disordinato, mal composto.* GERMANIC. Vngesfcht, *si vntquem/vngesfcht* HIS. No bien compuesto. ANGLIC. *That is out of order or fashion.* *Liu. lib. 4. Decad. 1.* Longè maximum triumphis spectaculum fuit. Cossus spolia opima Regis interfecti gerens: in eum milites caimina incondita, æquantes cum Romulo, canere. *[Item Luani lib. 6. dec. 4.* Incondita turba] Eius simplex protulit. *Pianus in Amphit.* Magis iam faxo dices postquam in cunis conditus est. *Sallust. in Iugurth.* At illi quibus vites aderam ruere cuncti ad portas, incondita tenere. *Virgil. 2. Eclog.* vbi hæc incondita folus Montibus & syluis studio iactabat inani. Corpora incondita, id est, infelpula, *apud Lucanum lib. 6.*

Inconditè, aduerbium. Incompositè. inordinatè. *ἄτακτος.* GA. Sans ordre, sans mesure, mal proprement. ITAL. *Disordinamente.* GERMAN. *Vngesfchtlich/vngesfchtlich.* HISPA. *Nr apestamente.* ANG. *Out of order or fashion.* *Cic. 3. Offic.* Dicam, vt potero, inconditè fortasse, sed tamen vt res possit intelligi.

Inconditus, penultima producta, à verbo condio, Non conditus, infipidus *ἀσπαστός.*

Inconfessus, Non confessus. *ἄκατακτάς, ὁ καὶ ἡ ἀκατακτάς.* GAL. Qui n'a point confessé la verité. ITAL. *Che non ha confessada la verdad.* GERMAN. *Der nit be fentdi hatt.* HIS. *El que no ha confessada la veridã.* ANGLIC. *That hath not confesse.* *Quid. 2. Metam.* Seruandum dederit sed enim inconfessa quid esset.

Inconfusus, adiectiuum. *Sen. de Ira lib. 1.* Officia sua vir bonus exequitur inconfusus intrepidus, & sic viri bono digna facit.

Incongelabile, Quod non potest congelari. *ἀκατακτάς, ἀπύκτος.* GA. Qui ne se peur glacer. ITAL. *Che non si può congelare.* GERMAN. *vngesfchtlich* HIS. *Cosa que no se puede congelar.* ANG. *That can not congeal or freeze.* *Gell. 8. lib. 17.* Cur fluuiorum & fontium aquæ gelu durentur, mare omne incongelabile fit.

Incongruens, tis. Inconueniens, ineptus. *ἄκατακτάς, ἀκατακτάς.* GA. Qui ne conuenit & n'accorde point, incongn. ITAL. *Disconueniente.* GERMAN. *Der nit in den tas sich nicht fugt nach reim.* HIS. *No conueniente.* ANG. *That ag. e. th. n. l. Plin. in Epist.* Nam quibus sententia Cæpionis placuit, sententiam Macri vt rigidam, duramque reprehendunt: quibus Macrillam alteram dissolutam, atq; etiam incongruentem vocant. *Gell. lib. 2. cap. 5.* Est enim pleraque & sibi & nobis incongruens.

Inconueniens, penultima producta, omn. gen. Quod palpebras non mouet à verbo conuico, quod significat oculorum tegumenta commoueo. *ἀκατακτάς, ἀκατακτάς.* GAL. Qui ne cligne point les yeux. ITAL. *Che non moue le palpebre de b. v. b. b.* GERMAN. *vntbin fentdi.* HIS. *Que no ciera el g. inat. l. 1. p. 1. ANG. That winketh not with the eyes.* *Gellius lib. 2. cap. 1.* Stare solius Socrates dicitur pertinaci statu perditus, atque pernox a fummo lucis ortu, ad Solem alterum orientem inconueniens.

Ineuitus, a, um. *ἄκατακτάς.* GAL. Qui n'en fait rien. ITAL. *Chi non fa gli altri fatti.* GERMAN. *vntbewist.* HIS. *Cosa no sabidura.* AN. *That knoweth no thing.* *Liu. 1. bell. Pun.* Alcon inconficiis Sargentinis precibus aliquid moturum ratus, quum ad Annibalem noctu tranisset.

[Inconsequens *Gell. 1. lib. 14.* Inconsequens hoc est.]

Inconsequentia, æ, Vitium est orationis, quum aut res, aut verba prætermittuntur, ouz ad superiora subsequi par erat. *ἀκατακτάς.* *Quim. lib. 8. c. 6.* Quæ est inconsequentia rerum fœdissima.

Inconscientia Inconsideratus. *V. id. INCONSIDERANS.*

Inconsolabilis, Qui consolationem non admittit, cuius dolori consolatio nulla merideri potest. *ἀκατακτάς, ἀκατακτάς.* GAL. Qui on ne peut consoler ne reconforter. ITALIC. *Che non riceue consolacione.* GERMAN. *Nicht zu trösten/der sich nicht trösten last.* HIS. *Que no recibe consolacion.* ANG. *That can not be comforted.* *Quid. 5. Metam.* contemptaque fontis lura sui morrens, inconsolabile vulnus Mente gerit *acta.*

Inconstans, tis. com gen. Leuis, mobilis, volubilis. *ἄκατακτάς, ἀκατακτάς.* GAL. Inconstant, variable, leger, muable. ITALIC. *Instabile, leggiero, inconstante.* GERMAN. *vntbeständig/vntst.* HISPANIC. *No constante ni firme.* ANGLIC. *Inconstant, vnstable.* *Ci. Planco, libro 10. Fam.* Quum is frigidus sanè & inconstantes recitaret liceras Lepidi. *Plinius libro 19. cap. de Medicina,* Mirumque, & indignum procius subit, nullam artium inconstantior fuisse, & etiamnum sæpius mutari.

Inconstanter, Leuiter, nullaque constantia. *ἀκατακτάς, ἀκατακτάς.* GAL. Inconstamment, legerement. ITAL. *Inconstante.* GERMAN. *vntbeständiglich.* HIS. *No constanemente.* ANG. *Inconstantie.* *Cic. 4. Tulcul.* Si aut inconstanter, aut incredibiliter dicta sunt. Et alibi, Inconstanter loqui, est Inconstanter & turbidè iactari.

Inconstantia, æ, Leuitas, *ἄκατακτάς.* GAL. Inconstance, varietè, legereté. ITAL. *Leuigatezza, inconstanza, instabilita.* GERMAN. *vntstet/vntstetlich/vntstetlich.* HIS. *sq. uella no constancia, variedade.* ANG. *Inconstancie, highness.* *Cic. ad Attic. lib. 10.* Nemo doctus vquam mutationem consilij inconstantiam dixit esse. *Tib. lib. 4.* Nam seu diuersi finiat inconstantia vulgi.]

Inconsumptus, a, um. Non aliuetus *ἀκατακτάς.* GAL. Inaccoustumè, non accoustume. ITAL. *Non consueto, inusitato.* GERMAN. *vngewont.* HIS. *No accustomed.* ANGLIC. *Vnaccustomed, vnusited.* *Silius lib. 11.* stupet inconsumptus opinæ Sidonij mentis miles.

Inconsultus, nomen, Imprudens, temerarius, nullius consilij, qui nullo sano consilio quæ aggreditur, expendit. *ἀβελος, ἀβελος.* GAL. Qui ne prend point de conseil, despourneu de conseil, mal conseillè, imprudent. ITAL. *Senza consiglio, imprudente.* GERMAN. *Vnweiss/vnbesind/vnbedacht.* HIS. *El que es sin consejo.* ANG. *Rash, foolish, vnaduised.* *Cic. pro Deiotaro.* Homo inconsultus, & temerarius hæc non videbat. *[Senec. cap. 12. de Tranquill.* Inconsultus illis vanusque cursus est.]

¶ Quandoque verò inconsultus participium est, & accipitur pro eo à quo consilium non est petitum. *ἀσυνβουλιος.* *V. Ar. lib. 1. de Re russ.* Etenim inscio atque inconsulto domino, serui sæpe ex agro discedunt. ¶ Interdum accipitur pro eo qui incertus est, cuique deest consilium. *Virgil. 2. Eneid.* Inconsulti abeunt, sed emque odere Sybilla.

Inconsulti meo, Dixerunt veteres pro eo quod est me inconsulto. *ἀκατακτάς, ἀκατακτάς.* *Plaut. in Trinum.* quia rure dum sum Ego vnos sex dies, me absente atque insciente inconsulto meo *Ædes* venales hæc inscribitur literis.

Inconsulte, Stulte, temerè, abs re, nulloque consilio. *ἀκατακτάς.* GAL. Par melgarde à la volee, sans y penser & sans en delibere. ITALIC. *Pazzamente, senza consiglio.* GERMAN. *Vntsamlich/vntstetlich/vnbedachtlich.* HISPANIC. *Sin consejo.* ANGLIC. *Rashlie, vnaduisedly.* *Sallust.* Inconsultè ac veluti per dementiam cuncta simul agebant. Inconsultè ac temerè aliquid dicere, *apud Ciceronem libro primo de Natura deorum.* Pro eodem legitur & inconsulto *Rhetor. ad Heren. libr. 1.*

Inconsumptus, a, um. Non consumptus non exhaustus. *ἀκατακτάς.* GAL. Qui n'est point consumé ni vsé. ITALIC. *Non consumato.* GERMAN. *Vnuerzert/vnuerbraucht.* HISPANIC. *No gastado ò acabado.* AN. *Not wasted or consumed.* *Quid. 7. Metam.* Inque manu thuris pars inconsumpta reperta est.

Inconsumptus, penultima correpta. Non consultus. *ἀκατακτάς.* GAL. Qui n'est point consu. ITALIC. *Senza misura.* GERMAN. *Vngedachtig* teine nat hatt. HIS. *No cosido.* ANG. *Not sewed, with out a seame.* *vt Vestis inconsultis, quæ nullam habet futuram.* ¶ Pro eodem dicitur, & inconsultus.

Inconsyderans, tis, adiectiuum. Inconsultus, & inconsyderatus. *ἀκατακτάς.* GAL. Qui ne considere & n'a uise point à ce quil dit ou fait, inconsiderè. ITALIC. *Inconsiderato.* GERMAN. *Vnbedacht/vnbesind/der nit sinnet wo etn ding ausf. in tangt.* HIS. *Cosa que no le mira bien.* ANGL. *Rashie, vnaduised, that considereth nothing.* *Cicero libro secundo de Diuinatione* Nos autem ita leues atque inconsyderantes sumus, vt si mures corrosent aliquid, quorum est opus hoc vnum monstrum putemus.

Inconsyderatus, a, um. Inconsultus, imprudens, temerarius. *ἀκατακτάς, ἀκατακτάς.* GAL. Qui ne considere, mal aduise. ITALIC. *Che non considera, vnaduisato.* GERMAN. *Vnbasinn.* HISPA. *El que non mira bien, que es sin consejo.* ANG. *Rash, vnaduised.* *Cicero pro Quintio,* O rem incredibilem, ò cupiditatem inconsyderatam! Inconsyderata fama populi *Cicero 3. Tuscul.*

Inconsyderate, aduerb. Inconsultè, temerè. *ἀκατακτάς, ἀκατακτάς.* GAL. Inconsiderement, sans y penser. ITAL. *Senza considerare, vnaduisatamente.* GERMAN. *Vntelachtich/vnbesinnlich/en vnt etz achtung.* HIS. *No bien mirando.* ANG. *Rashie, vnaduisedly.* *vt apud Cic. in Offic.* Temerè, fortuito, inconsyderatè, negligenter facere aliquid. *Gell. lib. 17. c. 1.* Vt scribere ausi sint M. Ciceronem: parum integrè, atque improprè, atque inconsyderatè loquutum.

Inconsyderantia, æ, Temeritas, imprudentia. *ἀκατακτάς.* GA. Faute d'auis, inconsiderance. ITAL. *Inconsiderazione, transeu aggrine.* GERMAN. *Vntesinnlich/vntfichtig.* HIS. *Razon sin consejo, sin consideracion.* ANG. *Lacke of consideration, rashness.* *Cic. ad Quin. fr.* Cuius in hoc vno inconsyderantiam & ego sustinebo, vt potero: & tu vt possis, est tuorum neruorum. *[Sues. in C. aud. c. 39.* Inter cætera in eo mirati sunt homines, & obliuionem & inconsiderantiam, vel vt Græcè dicam *μνησθη, ἀκατακτάς.*

Incontaminatus, Impollutus, purus, syncerus. *ἀκατακτάς, ἀκατακτάς.* GAL. Non contaminé, sans macule ou tache, entier. ITAL. *Puro, sincero, non contaminato.* GERMAN. *Vntbesiedt/vnuermassiget.* HIS. *Cosa no ensujada, limpia.* AN. *Vnpolluted, vnadvised.* *V. Ar. 3. de Re russ. cap. 9.* Aspectu ac facie incontaminata. *Liu. 4. ab. Vrbe,* Nequid synceri, nequid incontaminati sit.

Incontemptus, a diect à verbo tendo, is, *ἄκατακτάς.* ad ductus, contentus. *[ἀκατακτάς.* GAL. Qui n'est point tendu roide, lasche. ITAL. *Non tirato.* GERMAN. *Vngespannet/eder nit gestrect.* HIS. *No tendido.* AN. *Slacke, vnbeded.* *Cicero 4. de Fmiba.* Vt in fidibus plurimis, si nulla earum ita contenta numeris sit, vt concentum seruare possit, omnes æque incontenta sint, &c.

Incontinens, tis, omnis generis. Intemperans, qui se à libidine, gula, venè non continet. *ἀκατακτάς.* GAL. Incontinent, intemperè, immoderè. ITAL. *Incontinente, immoderato.* GERMAN. *Vntchattig/vntmassig/vntzuchtlich/der sich keines dings massigen noch enthalten tan.* HIS. *Incontinense de passion, desemplado.* AN. *Immoderat, intemperat.* *Plaut. Asin.* At nunc dehinc scito illum ante omnes minimi mortales pretij: Madidum mihi incontinentem, atque osorem vxoris fuo.

¶ Interdum incontinens accipitur pro eo qui quod sibi commissum est, fideliter non continet. *Plin. lib. 8. c. 43.* de asinis loquens, Sed incontinens, yterus vtiq; genitalem reddit, ni cogatur in cursum verberibus à coitu.

Incontinenter, aduerb. Intemperanter, sine continentia. *ἀκατακτάς, ἀκατακτάς.* GAL. Intemperamment, incontinentement, en debauché. ITAL. *Distemperatamente, incontinentemente.* GERMAN. *Vntchottsamlich/vntmassiglich.* HIS. *No continetemente, desempladamente.* AN. *Intemperatie.* *Cic. 3. Offic.* Si omnes deos hominè que celare possimus, nihil tamen nobis auare, nihil iniuste, nihil libidinosè, nihil incontinenter esse faciendum.

Incontinentia, æ, Intemperantia, immoderatus voluptatum vsus. *ἀκατακτάς.*

ab ipsis qui in teipsum incubuerunt te depulsum pūras. *Quint. lib. 5.*
Et nūctus esse cum magna vis venti in mare incubuit. *Virgil. tamen*
Datio iunxit, quando dixit *lib. 1. Aeneid.* Incubere mari, cum tamen
uruo accusatum poscat, cum præpositione In *Terentius in Adelph.*
Fores effregit atque in ædeis irruit alienas. Incumbo autem ad stu-
dia, significat animo & opera intendo, siue inuitor ad studia, ut *Cic.*
pro *Pompeio*. Quare videte ne dubitandum vobis sit omni studio ad
bellum incubere. Aliquando post accusatum adhibetur adiecti-
uum, ut effectus rei quæ designatur, demonstratur: ut idem pro *P.*
Sylla. Neminem esse ex illo honoris gradu qui non omni studio,
virtute autoritate incubuerit ad Rempublicam conseruandam.

¶ Simile erit si dixerit, Remiges incubunt ad remos, subintelligitur
emcudos, si emere velinevel habendos si prohibeantur aut de-
tineantur, vel obnoxie tenendos, ne rapiantur, aut e manibus ele-
bantur, & huiusmodi. Licet *Valia*, In remos incubere, dici posse
neget, sed raris tantum.

¶ Est quandoque incubere idem quod subire, siue superuenire, in-
gruere. *Ælian. in i. y. x. m. q. i. d. u. Lælan. lib. 2.* morborum pesti-
fera vis incubuit *Virgil. 1. Aeneid.* Incubere mari *Quint. lib. 5. cap. 9.*
Quum magna vis venti in mare incubuit.

¶ Incubere, aliquando est possidere, solidè (vt ij qui rei aliqui in-
cubant) tenere. Hinc creditur dicitur incubere suo pignori, qui
acriter illud conseruat, ut apud *Vulpianum l. 55. De furti.* Et incum-
bere possessioni, apud *Imper. 18. C. quom & quam iud. Ex Flotom. (i. uct.*
in Tib. c. 15.) Incumbebat vni spes successionis.]

incubitabilis, sine cunctatione atque hestitatione, indubizabilis. *D. li.*
22. Tit. l. 21. Arcadius qui & Charisius: Illud quoque incubitabile est,
vt si res exigat, non tantum priuati sed etiam magistratus, si in præ-
senti sint testimonium dicant.

incubabulā, orum, vide sup. à in dictione *CYNÆ.*

incūtarūs, pen. prod. adiect. *ἀκρίβεια, ἀκριβήτως.* GALL. Negligē. mes-
priē. ITALIC. Non curato, non guarito. GERMA. Ungehrlich/ vnuerfos
get. HISP. Hecho sin cuidado. ANGLI. Little sets by, neglected. *Horat. 1. E-*
pist. 17. Scultorum incurata pudor manus viscera celat.

incūtiā, negligentia. *ἀμελεια, ἀμελῆς.* GAL. Negligence, non-
chalance. ITALIC. Negligenza, poca cura. GERMA. Uferiamt/ hintastig
q̄ete. HISP. El desuido, ò negligencia. ANG. Negligence slackness in doing
any thing. *Cic. Arico.* Quò magis vituperanda est rei tam necessa-
ria, tanta incuria. Incuria, fame, vel morbo consumi, apud eundem de
provinciis *Consul.*

incūtiōs, aum, Negligens, curæ vel curiositatis expers. *ἀμελής, ἀμελῆς.*
GALLI. Negligent, nonchalant. ITALI. Negligente, poco curio.
GERMA. Unvorsam/ sorglosig/ hintastig. HISPAN. Descuidado y negligente.
ANG. Negligent, careles slack. *Apuleius.* Incuriosum agnum dixit
pro pinguis quod qui omni profus cura sint liberi pulcherrimè pin-
guescant. *Gell. c. 5. lib. 6.* Non incuriosus retum. *Sus. in August. ca. 79.*
In capite comendo tam incuriosus, vt &c. Idem in *Galbæ c. 3.* Multi-
cem nec incuriosam historiam edidit. (Auis *Galbæ sup.*) *Tacitus li.*
2. Recentium incuriosi vetera extollimus.]

incūtiōse, pen. pro aduerb. Negligenter. *ἀμελῆς ἀφορητικῶς, ἀμελῆς.*
GALLI. Negligemment ITALIC. Negligentemēti. GERMA. Unvorsam
samēti. HISPAN. Floxa y descuidadamente. ANGLIC. Negligent, lie, wi-
thout care slack. e. *Gell lib. 2. c. 2.* Reprehendunt quasi incuriosè &
abiectè verbum postum Agere pueritiam incuriosè, *Tacit. lib. 17.* In-
curiosius agere. *Tacitus libro 13. c. 12.* Rebellat sæpe humor incuriosè
datus.

incūtiōsus, incuriosus, *Iustin. Histor. lib. 5.* Sed cum hinc pro patria sum-
mis viribus, inde pro aliena dominatione incuriosus pugnetur.

INCURTO, ris, Contra aliquem curro, cursu irruo, & impetum facio.
ἰνκῦρτο, ἰνκῦρτο, ἰνκῦρτο. GALIC. Encourir, courir
dedans ou contre. ITA. Correi e contro à qualch' uno incorere. GERMA.
Ein tauffen/ an tauffen. HISP. Encontrar con otro, incurrir. ANGL. To run
ne against to meet with by chance. *Lin. 1. ab Vrbe.* Eo prælio præcipua
equitum gloria fuit, vt in quæ a curibus postos, quum iam pellere-
tur media peditum suorum acies. ita incurrisse à lateribus ferunt, vt
&c. *Sallust.* Postquam Catilina suas copias, seque cum paucis reli-
ctum vider, memor generis atque pristinæ dignitatis, in conferissim-
os hostes incurrit, ibique pugnan do confoditur. [*Quintilian.* Ne
incurreret petulantia in totos ordines. Idem. Incutere in oculos: *I-*
dem Quint. & Senec. cap. 9. de Consol. ad Marc. Incurrunt languidius
præuisa. Idem *Sin. cap. 11. de Tranquill.* Quicquid in vllum incurrit, in
te incurtere potest. ¶ Incurrere naralis Circensibus. *Suet. in Tib. cap.*
26. ¶ Incurrere malevolentiam vel indignitatem alicuius, idem est
quod subire, vel incidere in eius odium vel indignationem. *Lactan-*
tius. Aut oblitus esse propositi videat, aut loquatitatis crimen incur-
ram. ¶ Aliquando significat incursiones facere agrumque hostilem
populari. *D. Brutius Cicero.* Aut Apennino, Alpibusque se teneat, &
decursionibus per equites, quos habet multos vastet ea loca quæ
incurrer.

incūrsūs, sus, & incurso, Excurso, impetus hostilis. *ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.*
perēs. ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς. GALIC. Courir sur quelques vns. ITALIC.
Correria del soldaio. GER. Ein anstiff/ anrennung HISP. Corrida de sol-
dados. ANG. Such running against, inuasion. ¶ Colum. Hosticis incurso-
nibus vastatas fruges. *Caesar 5. bell. Gall.* Quod à Pirustis finitimam
partem prouiciæ incurso nibus vastari audiebat. *Cicero pro Cecin-*
na. Impetum armati Antiochi, caterorumque tela, & incurfus
refugit.

incūrsim, antiquum aduerbium pro Celcriter. *Cæcilius.* Nullus sim, nisi
meam rem iam omnem propro incursum perdere. *Ex Nonio.*

INCURSO, as, are, frequentatiuum. Est currendo peto, currendo lædo.
ἰνκῦρσο. GAL. Courir sus, faire course. ITA. Corriere supra alcuno.
GERMA. Andrennen/ mit tauffen efallen H. SP. Correr contra algo. ANG.
To runne, to make inroad on enemies. *Plaut.* [*Aul. fr. 1. a. 1.*] An-
ni me mordicibus scindant, boues incurfent cornibus. Idem *Asinius*
[se. 1. a. 1.] Vbi viuos homines mortui incurfant boues. *Ouid. 2. Me-*
ram. atque sub æthere fixis Incurfant stellis. *Tacit. lib. 16.* Nutantem

nciem victor equitatus incurfat. [*Linus lib. 6. de ca. 4.* Incurfam in ag-
men Romatum.

¶ Incurfare oculis vel auribus. *Quintilian. & Lin. lib. 4. bell. Pun.* In-
curfam agmen ab equitibus.]

INCURSANS, antis, participium. *ἰνκῦρσαν, ἰνκῦρσαν.* *Plin. lib. 11. cap. 37.* Na-
tura oculos composuit lubricos propter incurfantia, & mobiles.

¶ Incurfatus, Particip. pass. *Lin. lib. 4. bel. Pun.* Agmēti que Romanum
impetum incurfatum ab equitibus hostium fuerat, id est incurfione
vexatum.

* Incurfōs, as, are, Diminutiuum frequentatiui. *Sen. 2. de Ira.* Multa ca-
ligine incurfantem, vastantem, fugantē inque *Ibidem.* Properanti in
multos incurfandum est. Idem in *Epist.* Tota vita incurfatumus. Si-
gnificat offensare *heuter.*

INCURFŒ, cētus, aum, Vocabulum antiquum poetica licentia à
Pacnio confectum, quemadmodum sunt & illa. Rudenti sibilus, cor-
tinipotens, vestrahus *Pacnius.* Incurfœuicium pecus. *Vat. lib. 4.*
de ling. Lat.

INCURŒ, Valde curuus. [*ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.* *ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.*
GA. Courbe. ITA. Toro grandemente. GER. Bantz trumb. HISP. En-
coruado baxia baxo. AN. Ferie crooked.] *Terens in Eunuch.* Continuo
accurrit ad me, quàm longè quidem incuruus, tremulus, labiis de-
missis. *Plin. lib. 11. cap. 52.* Aristoteles longæ esse vitæ ponit incuruos
humeris. Incurua carina. *Ouid. 15. Meta. Chæ. 1. de Diuin.* Incuruum &
leuiter à summo inflexum bacillum. [*Ouid. Eleg. 6. lib. 4. Trist. Præ-*
bet & incuruo colla præmenda iugo.]

INCURŒ, as, Incuruum facio. [*ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.* *ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.*
GA. Courber, faire courbe. ITA. Torcere. GER. Krumben/ trumb machyn H.
Enconar otra cosa. ANG. To crooke or bow.] *Plin. lib. 16. c. 42.* Robur, olea,
incuruantur, ceduntque ponderi. *Cic. 2. de Flibus.* Incuruatum bacil-
lum. *Virg. 5. Aeneid.* Tum validis flexos incuruant viribus arcus. Mem-
bra incuruata *Oui. 6. Metam.* [*Senec. cap. 7. de Consol. ad. Polyb.* Incur-
uari tibi non licet, vt nec Atlanti.]

INCURŒSCO, uescis, Incuruus fio [*ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.* GA. Se courber &
ployer. ITAL. Dimenir, torio. GER. Krumben/ eder gebogen werden HISP.
Encuruarse. ANGLIC. To wexe crook.] *Cic. 1. 1. Tuscul.* Arbores froide-
scere, ramos baccharum vberitate incuruescere.

INCUS, cudis, pen. prod. form. gen. Instrumentum ferreum est, su-
per quod fabriferrum cudunt. [*ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.* GALLI. Un entleme ITALIC.
Inude, incugine. GERMAN. Ein ambeß. HISP. La yunque. ANG. An an-
vil.] *Plin. lib. 33. cap. 4.* Fit & cura electuui argento addito: quod si
quintam portionem excessit, incudibus resistit. *Cic. 1. de Nat. Deor.* Ex
quo efficiuntur hæ rerum formæ atque figuræ, quas vos effici posse
sine foliibus & incudibus non putatis [*Plaut. p. sen. 2. a. 2.* Hic mihi
incus est, procudam hinc multos dolos. Idem *Plaut. in Amphit.* Ita
quasi incudem me miserum homines octo validi cædant. (propter
duritiam tergi scilicet.)

¶ Reddere versus incudibus, per translationem pro emendare & ex-
polire. *Horat. in Arte vsurpauit.* Et male tornatos incudi reddere
versus [*Ouid. Eleg. 6. lib. 1.* Ablatum mediis opus est incudibus illud.]

¶ Incus maxima non metu itreptus: *ἀκρον μέγιστον οὐ φοβηται τοῦ*
ἰνκῦρσῦς. Excelsus animus non commouetur, minus aut fortunæ sequenti-
ris procellis.

¶ Eandem incudem assidue tundere, dixit *Cic. lib. 2. de Orat.* pro, in-
defatigabili assiduitate in operis alicuius studio persecurare.

INCUSŒ, as, mores, factūve alicuius reprehendo, cum aliquo expo-
stulo. [*ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.* *ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.* GA. Accuser. ITA. accusare.
GERMA. Antagen/ beschunligē. HISP. Quejar de alguno accusando. AN.
To accuse.] *Caesar. 1. Comment.* Omnium ordinum adhibitis ad id
consilium Centurionibus, vehementer eos incusauit. Neue posuit
Cornelius, pro enuntiare & aperire. Cū inquit silentium intra se
continere non posset) de consore autem *Mide* regis loquitur) serobè
fecit, & ita quod viderat canna tenæ incusauit, id est, enuntiauit &
detexit.

INCUSŒŒ, onis, Reprehensio, expostulatio. [*ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.* *ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.*
GAL. Accusation, plainte, blasme ITA. Accusa. GERMA.
Ein anstlag/ beschuldigung/ bescheltung. HISP. Quisamento de alguno ac-
cusandolo. AN. Accusa. in. blasme] *Cic. 3. de Orat.* Quorum partim hæ-
rent vitiatorum & peccatorum acrem quendam cum amplificatione
incusationem aut querelam.

INCUSŒŒ, aum, penultima producta, adiectiuum est à verbo incudo
formatum, *ἰνκῦρσῦς* vt incusus lapis, apud *Virgilium* primo *Georg.*
lapidēque reuertens Incusum, aut atræ massam picis vrbe repor-
tat. Quem locum exponens *Sernius.* Incusum (inquit) lapidem, id est
manuale molam, cuedendo asperam

INCUSTODITŒ, aum, Non custoditus. [*ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.* GAL. Qui n'est
point gardé. ITA. Senza guardia. GER. Unuerwaret/ unuerhuter HISP.
No guardado. ANG. Not kepted.] *Ouid. lib. 2. Met.* Incustoditæ Pylios
memorantur in agros Processisse boues. [*Idem Oui. Eleg. 10. lib. 3.*
Trist. Incustoditæ diripiuntur opes.] Idem *1. Trist. eleg. 5.* Vtque rapax
stimulante fame, cupidusque cruoris, Incustoditum captat ouile lup-
pus. *Martial. lib. 1.* Incustoditæ & apertis Lesbia semper Liminibus
peccas.

INCUSTŒ, tis, pen. corr. cussi, cussum, ex In, & quatio, q in c & a in u, mu-
tatis, Ictum infero, impingo, infigo. [*ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.* *ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.*
GA. Ieter contre, ruer & trapper impetueusement. ITA. Scuoie-
re squassare. GER. Einschlagen/ schlahen HISP. Sacudir contra otra cosa.
ANG. To strike or dash in or against.] vt incurere scipionem eburneum
in caput alterius, apud *Lin. 5. ab Vrbe.* Incurere colaphum *Iuuen. Sa-*
tyr. 9. Nos colaphum incurimus, labenti truitula teruo.

¶ Per translationem sumitur pro immittere. *ἰνκῦρσῦς, ἰνκῦρσῦς.* *Virgil. 1. Ane.*
Incute vim ventis. *Cic. de Vniuer.* Rursusque emersi errore incur-
tiant rationis experibus. Incurere metum, terrorem hostibus, apud
Linium. [*Plaut. Men. se. 2. a. 4.* Palla pallorem incurit. *Ouid. Eleg. 10.*
lib. Trist. Serigidas incuriente minas.]

¶ Item Incurere sædum nuntium: *Linus libro secundo ab*
Vrbe.

GAL. Qui n'est point bien dressé ne accousté. **ITA.** Inornata. **GERM.** Ungeteicht oder unrichtig. **HIS.** No conqueso ni posido. **ANGL.** Ous of order, not seemly. **Quint.** lib. 5. cap. 13. Indirecta fere, atque ut sic dicam, clamosa est actio.

Indireptus, *ἀδύπρωτος*. **Cornel. Tacit. lib. 9.** Sic Capitolium clausis foribus indefensum & indireptum conflagrauit.

Indiscerni nātum, indifferenter, & sine discrimine. **ἀκριτως, ἀδιαφορῶς.**

GAL. Indifferement. **ITA.** & **HIS.** Indifferente. **GER.** Unnunterscheiden. **ANG.** Indiff. entlie. **V. ar. 4. de ling. Latina.** Quibus nos in hoc libro perinde ut nihil interit, utamur indiscriminatum.

Indiscrētus, a, um, ex in, & participio verbi discerno, compositum. Indiscrētus, indistinctus. **ἀκριτως.** **GAL.** Qui n'est point diuise ne separé.

ITA. Che non si può discernere. **GER.** Ungetheilt/untgetheilt. **HIS.** No apartado. **ANG.** Not separated nor scuered. **Plin. lib. 35. c. 10.** Imagines a deo similitudinis indiscrētæ pinxit, ut; & c. indiscrēta lux, hoc est, minime discretæ & confusa. **Plin. lib. 7. c. 60.**

Indisertus, a, um, Non disertus. **ἐβήδης, ἐβήδης, ἐβήδης.** **GALL.** Qui n'apasla langue en main. **ITAL.** Senza eloquenza. **GERM.** Unberedt. **HISP.** No elegante, ni esparido. **ANGL.** Nos eloquent, or well laugaued. **Cic. 2. de Nat. deor.** Nam neque indisertum Academicum pertinuissim, nec sine ista philosophia Rethorem, quanuis eloquentem. **Idem. 3. de Finib.** Ut interpres indiserti solent.

Indiserte, aduerbium. Sine vlla eloquentia. **ἀπερθεως.** **GAL.** Sans eloquence, en son langage. **ITAL.** Senza eloquenza. **GER.** Unwörtredenheit. **HISP.** Sin elegancia. **ANGL.** Rudely, with out eloquence. **Cic. ad Qu. frat. lib. 2.** Orationem meam collaudauit satis multis verbis non me hercule indiserte Seuerus Antistius.

Indisimulabilis, *ἀσχετος*. **Gall. c. 22. lib. 10.** Hæc Placo cum dissimulabili veritate disseruit.

Indispositus, *ἀτακτος* inordinatus. **Cornel. Tacitus lib. 17.** Apud Vitellium omnia indisposita, temulenta, & c.

Indispositè, aduerbium. Inordinatè. **ἀτακτως, ἀσυντακτως, ἀτάκτως.** **GAL.** Desordonadement. **IT.** Disordinadamente. **GER.** Unordentlich. **HIS.** Desordenadamente. **ANG.** without order. **Sen. Epist. 125.** Multa animalia perturbatè & indispositè mouentur.

Indissimillimus, *ἀσχετος*. **Elisior lib. 2.** Decimoque anno quam ad indissimillimam vitæ suæ potentiam peruenerat Lepidus.

Indissolūbilis, le, Quod dissolui sine rumpi non potest. **ἀλύτως, ἀδιάλυτος.** **GAL.** Qu'on ne peut dissoudre. dissoudre, ou desnouer. **ITA.** Indissolubile, ubi non si può sciegare. **GER.** Unauflöstlich/untzertheilt. **HIS.** Cosa que no se puede desatar. **ANG.** That can not be dissolved or unsewed. **Cic. de vniers.** Sed quoniam orti estis immortales, vos quidem esse indissolubiles non potestis.

Indissolūtas, tum, Colligatus, non solutus. **ἀλύτως, ἀδιάλυτος.** **GALL.** Qui est demeuré sans dissoudre, ou dissoudre. **ITA.** Que stat semper ligato. **GER.** Unauflöstlich. **HIS.** Que esta siempre atado. **ANG.** Not dissolved, or unsewed. **Cic. de vniersitate.** Hæc sunt indissoluta me inuito: quanquam omne colligatum dissolui potest.

Indistinctus, a, um, Inordinatus, confusus. **ἀτακτως, ἀδιάκτως, ἀσυντακτως, ἀσυντακτως.** **GAL.** Non diuise ne separé, confus. **ITA.** Confuso, non distincto. **GER.** Nicht unterscheidet/untzertheilt. **HIS.** No distincto, ni apartado. **AN.** Not distinct, confusely. **Quil. 8. c. 2.** Neque inordinata, neque indistincta. **Cel. lib. 13. c. 25.** Indistincta nanque fiens, & confusa.

Indistinctè, aduer. Inordinatè, confusè. **ἀτακτως, ἀδιάκτως, ἀσυντακτως, ἀσυντακτως.** **GAL.** Sans distinction, confusement. **ITA.** Confusamente, senza distinzione. **GER.** Unnuntercheiden/untordentlich. **HISP.** No distincia y apartadamente, confusamente. **ANG.** without distinction or order. **Gall. lib. 20. cap. 11.** Indistinctè atque promiscuè adnotabam.

Indistinctus, a, um, Non distinctus. **ἀσφραγιστος, ἀσφραγιστος.** **GAL.** Qui n'a point esté offensé ou blessé. **IT.** Non offeso. **GER.** Unnersegt. **HIS.** No ofendido. **ANG.** Not offended, not hurt. **Ouid. 2. Metamorph.** remouebitur omne Tegminis officium, tamen indistinctus abibo. Id est illasus.

Indiuiduus, a, um, Qui non potest diuidi, vel quod non superatur. **ἀδιαιρέτως.** **GALL.** Qu'on ne peut diuiser ou partir en pieces. **ITALICE,** Indiuiduo chi non si può separare. **GERM.** Ungetheiltig. **HISP.** Cosa que no se puede partir. **ANGL.** That can not be diuided. **Cic. de Finib.** Ille atomos quas appellat, id est corpora indiuidua. Indiuiduum à Dialecticis dicitur terminus singularis, qui de vno solo prædicatur, ut Socrates de seipso.

Indiuiduè, *ἀδιαιρέτως.*

Indiuisus, a, um, Non diuisum. **ἀδιαιρέτως.** **G.** Qui n'est point diuise. **IT.** Indiuiso. **GE.** Ungetheilt. **HIS.** Cosa non partiada in partes. **AN.** That is not diuided. **Indiuisè** vnguite, quæ fistæ non sunt, **Varro 2. de Re rust. c. 7.**

Indiuisibilis *ἀδιαιρέτως.* **Diomedes Gram. lib. 2. ex Scuro,** Elementum est minima vis, indiuisibilis materia.

Indiuisibilis, *ἀδιαιρέτως.* **Macrob. Saturn. lib. 3. c. 11.** Dum aliqua spes salutaris erat indiuisus comes.

Indo, dis. ditum, Impono, immiro, imprimo, [**ἴνδο** nathan **DO** sam. **ἴνδο** sam. **GALL.** Mettre dedans, imposer. **ITAL.** Imporre. **GERM.** Geben oder auflegen item, setzenlegen. **HISPANICE.** Meter a dentro. **AN.** To put in or set in. **Plaut. in Cap.** Pægnium vocitatus est: post vos nomen indidistis Tyndaro, **Plautus in Casina,** Dij me & te infelicitent, si ego in os meum vini guttam indidi. **Plautus in Asin. ff. c. 2. a. 3.** Qui sæpè ante in nostras scapulas cicatrices indiderunt. **Plaut. Pseud. ff. c. 2. a. 3.** Cicilendrum in patinas indidi. Et, **Indunt** coriandrum tenticulum. **Idem Miti. ff. c. 5. a. 2.** Inde ignem in aram ut Dianæ fumificem. **Et Suetonius in Claud. c. 31.** Supino ac per fomnum hianti pethnam in os indere. **Plaut. Men. ff. c. 1. a. 2.** Huic vrbis nomen Epidamno inditum est. **Suet. in Aug. c. 6.** Inditum infanti nomen. **Thurmo. ex Plaut. Capt. ff. c. 1. a. 1.** Inuenit nomen indidit scorto mihi **Idem ff. c. 2. a. 2.** Inditum id nomen propter diuitias. **Idem Men. ff. c. 1. a. 1.** Fugitiuis seruis indunt compedes **Idem. Capt. ff. c. 2. a. 1.** His indito catenas singularias. **Gellius cap. 18 libro 12.** Indere aquæ puluerè. **Idem cap. 12 libro ult.** Indere titulos libris. **Idem cap. ult. l. 1.** Indidit eum eius verba huic commentario. **Suetonius in Neron. c. 35.** Venenum

indere potionibus. **Idem in Aug. c. 11.** vt Glyco medicus custoditus, sit, qui venem vulnera indidit.

Inditus, particip. **ἴνδο** nathan. **ἴνδο** nathan. **GALL.** Mis dedans. **ITA.** Posto dentro. **GERM.** Aufgeschicht/angelegt. **HISP.** Puesto adentro. **ANGL.** Put or set in. **vt, Castella rupibus indita. Tacit. lib. 4.** Iestica inditus. **Tacit. lib. 3. Idem lib. 11.** Vinctisque inditis in vrbem raptus, neque data Senatus copia intra cubiculum auditur.

Indocilis, le, Qui doceri non potest. **ἴνδο** nathan. **ἴνδο** nathan. **GALL.** Indocile, à qui on ne peut rien apprendre. **ITALI.** Qui non si può insegnare. **GER.** Ungeternig/unterschniffig. **HIS PAN.** El que no puede ser enseñado. **ANG.** A dullard, not apte to be taught. **Plin. lib. 30. ca. 45.** Et volucibus hirundines sunt indociles. **Cic. 1. de Natur. deor.** Dicitum est omnino hac de re alio loco diligentius ledit quia nimis indociles quidam, tardique sunt admonendi sæpius videntur. **Ouid. 3. Fast.** Ergo animi indociles & adhuc rationis expertes.]

Indoctor, oris, vno vocabulo usurpatur pro virgatore, siue loratio, Aduorsum stimulos, lamias, & crucisque indoctorèque acertimos, gnaròtque nostri tergi qui sæpe in nostras scapulas cicatrices indiderunt. (i. verberatores interprete Cammeratio. **Lambinus** legit in doctoresque diuisum, & interpretatur aduersus penitos cædendi flagellandi. **Pasleratus** suspicatur legendum esse in tortores.]

Indoctus, a, um, Rudis, illiteratus, stupidus. **ἴνδο** nathan. **ἴνδο** nathan. **GAL.** Indocte, ignorant. **ITAL.** Ruzzo, ignorante. **GERM.** Ungeleert. **HISP.** Indocto non enseñado. **ANG.** Unlearned, with no good letters or knowledge. **Cic. 1. de Fin.** Non admodum indoctus quam doctè facis. **Idem in Bacchid.** Ego longè anteo stultitia, & morib. indoctis. **Cic. in Bruto,** Sed omnium oratorum, siue tabularum qui & plape indocti, aut inurbani, aut rustici etiam fuerunt.

Indoctè, aduerb. Imperitè. **ἴνδο** nathan. **GALL.** Indoctement. **ITALI.** Ignoramente. **GERM.** Ungeleert/untunf. **HIS.** Ne enseñadamente. **AN.** Unskilfully. **Cic. 2. de Nat. deor.** Quæ qui videat, non indoctè solūm, verum etiam impie faciat, si deos esse negat.

Indoleo, les, & indolesco, scis, Valde doleo, vel dolore afficior. **ἴνδο** nathan. **ἴνδο** nathan. **GALL.** Se douloir grandement. **ITALI.** Dolersi grandemente. **GERM.** Heftig trauten/ heftigummeret sein/ schmerzen empfangen. **HISP.** Mucha doler se. **ANG.** To be in great sorrow. **Plin. lib. 31. cap. 3.** Sed tanta intentione oculorum opus est, vt indolescant. **Cic. 2. Phil.** Quis, qui non indoluerit tam ferò fe, quem hominem securus esset, cognoscere? **Ouid. 1. Trist. ff. c. 1. l. 1.** Non igitur nostris vllum gaudere Quiritem Auguror, at multos indoluisse malis. Indoleo genituro iunctum. **Ouid. 11. Metam.** successorumque Mineræ Indoluit. **Idem Ouid. Eleg. 8. lib. 1. Trist.** Tartareum dicunt indoluisse Deum. **Idem Eleg. 1. lib. 2. Trist.** Quem nimio plus est indoluisse semel. **Idem ibid.** Pellicibus multis indoluisse Deum.]

Indolentia, æ, Absentia doloris. **ἀπαρῆα.** **GAL.** Absence de douleur. **ITA.** Assentia di dolore. **GER.** Unbetruung/teu entpfindung des schmerzens. **HISP.** Lo no tener dolor. **ANG.** The absence of dolom. **Cic. 2. Offic.** Ut qui rem expetendam vel voluptate, vel indolentia inueniuntur. **Idem 3. Tusc.** Minime assentior iis, qui istam nescio quam indolentiam magnopere laudant, **Idem de Finibus 2.** Neque Hieronymus voluptatis nomine inquam vitur pro illa indolentia.

Indolēs, huius indolis, penultima correpta, ab inolesco fit, per interpositionem d. Et in pueris quidem atque adolescentibus est significatio quædam futuræ probricitatis. **ἴνδο** nathan. **GALLI.** Le naturel. **ITAL.** Natura, ingegno. **GERMAN.** Die art oder neigung so sich in einem iungen zeigt es sey zu gntem oder bösem. **HISPAN.** La señal de virtud en los niños. **ANGLI.** A good or naughtie disposition y youth. **Senec. ca. 12. de conf. ad Marc.** Tanta indolis iuuenem, qui cito parer, cito maritus. Sacerdos, & c. **Bona** & viles animi indoles a. **Idem Stoicorum** amittuntur. **Gel. cap. 12. lib. 19. & Quintilian.** Iuueniliter dicta pro indole accipiuntur. **Cic. de Sen.** Ut enim adulescentibus, bona indole prædicis (**σοφία: δὲ ἰουον**) sapientes senes delectantur. In viris verò signum est præsentis virtutis. **Idem 5. Offic.** Homines in quibus est virtutis indoles, commouentur. **¶ Vnde** & pro præstantia seu generositate quadam virtutis, atque animi ponitur. **Linuuius lib. 1. ab Vrbe,** de Launiam matre, Tanta inquit, in ea virtutis indoles fuit. **Lucan. lib. 5.** Indole fit dignum Latia, si sanguine pulco Robur inest animis. **¶ Aliquando** etiam in malam dicitur: **vt apud Linuuium lib. 1. bell. Pun. de Annibale,** Cum hac indole virtutum ac vitiorum sub Afrudrable meruit. **¶ Transferitur** quoque ad muta atque inanitata. **Idem,** Sicut in frugibus pecudibusque non tantum semina ad seruandam indolam valent, quantum terræ proprietates, calique sub quo aluntur. **¶ Plurali numero** usurpauit. **Gel. lib. 16. c. 12.** Periculum esse, ne eis adharentes, bonas quoque & viles animi indoles amittamus. **[Idem lib. 20. c. 5.** Mendax indoles inleuit in libros plureis.]

Indomitus, a, um, penult. correp. Quis domari non potest & mitescere. **ἴνδο** nathan. **ἴνδο** nathan. **GAL.** Qui n'est point dompté. **ITALIC.** Indomito. **GERM.** Ungegent/ungegamt. **HISPANIC.** Cosa non domada. **ANGLI.** That can not be broken or tamed. **Plautus in Trinum.** Vt ego nunc adolescenti thesaurum indicem indomito, Pleno amoris lasciuia. **[Plaut. Men. ff. c. 2. a. 5.** Iunctos equos, Indomitos, feroces capere **Senec. cap. 9. de Consul. ad Marc.** Indomitus homo, animo & manu liber. **Ouid. Eleg. 10. lib. 1. Trist.** Iactor in indomito brumali luce profundo. **Ouid. Eleg. 10. lib. 1. Trist.** Caro apud Linuuium, Date frenos impotenti naturæ atque indomito animali. **Linuuius lib. 34. Plaut. Men. ff. c. 2. a. 1.** Ni mala, ni stulta, ni indomita, impòtque animi. **Ouid. 13. Metam.** Indomitæ deberi premia dextræ: **[Indomiti boves, apud Var. 2. de Re rust. c. 5.]** Indomitus iuuenens, **Col. lib. 6. ca. 2.** Indomitæ atque effrenatæ animi cupiditates, **Cic. 3. Ver.** Indomita ingemia. **Linuuius lib. 1. bell. Pun.**

¶ Aliquando ponitur pro magno. **Virgil. 3. Æneid.** Nate, qui indomitas tantus dolor excitat iras? **Seruius.**

Indomabilis, Indomitus, qui domari non potest. **ἴνδο** nathan. **ἴνδο** nathan. **GAL.** Indomptable, qu'on ne peut dompter. **ITA.** Indomito, che non si può domare. **GERM.** Ungeheimlich/nicht zu dommen. **HISP.** Cosa que no se puede domar. **ANG.** That can not be tamed. **Plaut. in Cas. Ædepol**

pol nã tu, si effes equus,elles indomabilis.
 Indormio, is, ire, Proprie in re aliqua dormio, rem aliquam ita chara-
 ram habeo, vt ne dormiendo relinquam. {שכח} *schachab. שמאמאמא*
 GAL. Dormit en ou sur quelque chose. IT AL. Dormire sopra qualche
 cosa. GER. Etwar auff schlaffen. HISP. Dormir sobre algo. ANG. To sleepe
 in or upon any thing. {Horatius 5. Serm. Sat. 1. -congestis vndique fac-
 cis Indormis.

¶ Per metaphoram accipitur pro cessare, & tardum esse. *Cicer. ad
 Quintum Fratrem lib. 2. Sic ego, qui in isto homine colendo tam in-
 dormiui diu te me hercule sepe excitante, cursu corrigam tardita-
 tem, cum equis, tum velis. Indormire causã, est remissius & segenius
 tractare negotium. Cic. 2. Phil. Edormi crapulam, inquam, & exhala-
 an faces admoendã sunt, quã te exirent tantã causã indormi-
 nientem?*

Indotatus, a, um, Non dotatus, dote carens, dote castus. {δωτος} *dotos.*
 GALL. Sans douaires, non doué. ITA. Indotato, senza dote. GERMANI.
 Unausgesteuert HIS. Cosa no dotato. ANG. Which hath no dowrie. {Ter.
 in Adelp. Primum indotata estatum præterea, quã secunda ei dos e-
 rat. Perit Indotata ars. Cicer. 1. de Orat. cuius artem quum indotatam
 esse, atque incomitam, & incompram videres verborum eam dote
 locupletatã, & ornata. [Plaut. Aul. sc. 5. a. 3. Opulentiores pauperio-
 rum fitas indotatas ducant vxores domum. Ibidem, Indotata in po-
 restate est viri.]

Indubitatus, a, are, Diffido, dubito, dubius sum. {διδω} *didō* GALLIC.
 Estre en doute, douter. ITA. Dubitare, sfidarsi. GER. Zweifelhaft. HISP.
 Dudar, desconfiarse. ANCL. To doubt. {Stat. 3. Syl. -sed ingratus qui
 plura adnecto, tuisque morbus indubito.

Indubitatus, a, um, Certus, & de quo dubitari nõ potest. {διδω} *didō*
 ai quis bono. GALL. Dequoy on ne doute point, certain. ITA. Certo,
 indubitato. GERMANI. Ungezwifelt. HIS. Certo, no dudoso, ni dudado.
 ANGLI. Certaine, doubtless. Quint. lib. 9. c. 4. In iis verò quã indubita-
 ta sunt, breuior. Plinius libro 7. capite 12. Indubitatum exemplum est
 Nicci nobilis pyætã Byzantij geniti. Indubitata spes, apud eundem
 lib. 31. cap. 3.

Indubitabilis, le, idem. Quint. lib. 4. c. 5. Illo sequenti (si modo indubi-
 tabile sit) vtendum solo.

Indubitanter, aduerb. Certo. {διδω} *didō* beemesh. ai quis bono. GALLIC. Sans
 doute, certainement. ITA. Certamente, senza dubbio. GER. Un zweifelt/
 gewißlich. HISPANIC. Sin duda ciertamente. ANGL. Without doubt,
 certainlie. {Plin. lib. 18. c. 11. Quã palma frugum indubitanter Italiani
 contingit.

Indubitare, aduerb. Indubitanter, sine dubitatione. Vlpian. in L. Quod si
 nolis. §. si ancilla. ff. de edit. edict. Sed si forte vsufructus proprietati ac-
 creuit, indubitare hoc quoque restituetur ei. [Velleius, Indubitate
 corrupti commentarij.]

Inducta, arum Dicitur quãdam quasi pax, vel potius cessatio à bel-
 lo in certum tempus inter hostes pacta: ita dictã, quòd in certum
 diem à pugnando otium præbeant. {דוד} *didō* Gall. Treue. ITA. Lice, Tregua.
 GERMANICE, Ein anstand oder aufzug des
 trugs. HIS. Las treguas. ANGLIC. Truce or respite from warre. {Cicer. 1.
 Offic. Vt illi qui, quum centum triginta dierum essent cum hoste pa-
 ctã induciã, noctu populabantur agros, quòd dierum essent pactã,
 non noctium induciã. Aurelius Opilius inducias dici existimabat ab
 inritu, hoc est introitu: quoniam tempore induciarum hostes inter se
 vtrique vltro citroque alteri ad alteros impunẽ inire solent, & in-
 troire. Gellius [cap. 15. lib. 1.] putat inducias dictas gestẽ ex tribus di-
 ctionibus. Inde vti iam, quòd elapso tempore induciarum deinceps
 omnia belli iure agantur. Græci enim εὐχρησται ab abstinentis man-
 nibus appellarunt. Nam per cessationem istam pugnã pacificam,
 non pugnatur, & manus cohibentur. Has Lycaon primus inuenit,
 fœdera Theæus. [Plautus Amph. Obsecro vt per pacem liceat re
 alloqui; vt ne vapulem. Imò parumper induciã fiant S. Non lo-
 quar nisi pace facta. Ibidem. Mittam illuc vbi erunt induciã. Plautus
 Capt. sc. 2. a. 2. Senec. c. 16. de Consol. ad Mars. A casibus nulla pax, vix in-
 ducio sunt.]

Induco, penultima prod. Proprie introduco. {הבי} *hebi* chinnis.
 iνδω. GAL. Mettre dedans, introduire. ITA. Introdurre. GER. Ein-
 führen. HISP. Meter adentro. ANG. To bring in, to lead in. {Plaut. In-
 duc eam in domum. Idem in Trucul. Quis homo est, qui ducit pom-
 pam tantam? [Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Dum in regionem mearum attu-
 riarum te induco. Item Quintilian. Inducere testes in laqueum. Idem
 Plaut. Mof. sc. 2. a. 1. Magna pars hominum moram hanc induxe-
 runt. Idem Linius lib. 10. dec. 4.] ¶ Sed ponitur frequenter pro illi-
 cio, decipio, abduco, persuado. {הבי} *hebi* chinnis. GALL. Persuader,
 induire. ITA. Persuadere, indurre. GER. Bereden/ mit be-
 reidung etwar ein führen. HISP. Induzir con razones. Lucilius. Huius ego
 animum si induco, vt ab amore meretricis desistat. Idem. Miserum le-
 nem Sirenum cantu inductum. Terens. in Andr. Vide quòd in me in-
 ducas. Plaut. in Asinaria. Nunquam me hodie induces, vt tibi credam
 hoc argentum ignoto. [Idem Asin. sc. 1. a. 5. Possum inducere animum
 me ægrè patiã. Idem Capt. sc. 2. a. 1. Nunquam istuc animum in dux-
 ris tuum & in milit. primã via inducamus, vt vera esse credat (i. vt
 persuadeamus & falliamus simul. Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Plaut. Amph.
 Periclitatus sum animum tuum, quid faceres, & quo pacto id ferre
 induceres. ¶ Inducere calceos. Suet. in Aug. c. 91. Senec. cap. 16. de Con-
 sol. ad Pol. Inducere vestem atram laureatis foribus.
 ¶ Inductum gelu. Ouid. Eleg. 10. lib. 3. Trist. Et nitet inducto candida
 barba gelu. Linius l. 9. d. 4. Induci locationes Senatus iussit. Sueton. in
 Claud. c. 8. Inducere foccos manibus dormientis.] ¶ Aliquando, pro
 deleo, aboleo, & lituram facio. {הבי} *hebi* chinnis. Suet. in
 Cæs. Amplissimis verbis collaudatum in integrum restituit, indu-
 cto priori decreto. Et alibi, Multa, inquit, & deleta, & in dicta, & su-
 per scripta ierant. Verbum id iuris est. Origo ea, quòd quã in pu-
 gillaribus ceratis scripta erant, ducto per ceram stylo, interlini so-
 leant, & obliterari ¶ Accipitur præterea inducere pro eo, quòd cum
 Cicerone etiam dicitur, personam aliquam loquentem facere, intro-

ducere, & tanquam loquentem producere & commemorantem a-
 liquid. Cic. 2. Offic. Hinc ille Gyges inducitur à Platone à fabularum
 actonibus. Ibi enim personã induci proprie dicuntur, quum ad a-
 gendum, profectum ingrediuntur. ¶ Inducere animum, est sibi per-
 suadere. Terens. in Adelp. Sic mea ratio est, sic animum induxi meũ.
 ¶ Inducere rotam, pro Circuoluere & agitari: qui ludus pueroſi
 erat. Martia. lib. 14. Inducenda rota est: das nobis vtile munus. Iste
 trochus pueri; at mihi cantus erit. ¶ Inducere fructum dicuntur
 arbores, pro Emittere & producere. Col. lib. 5. cap. 9. Plerumque etiam
 locis siccis & humidis arbores musco infestantur, quum nisi ferra-
 mento refeceris, nec fructum nec lætam frondem olea induceris
 est, producet. Inductum pro reposito. Cic. 3. Verr. Atqui in illis, col-
 uminis dico esse ex qua tantum testorium verus delerum sit & no-
 uum in ductum. ¶ Inductum pro Ascititio, vel longè accessitio. Plin. li.
 68. Neque enim coniectura eget quid sermone patrio exprimere
 possis: quum hoc insitio & inducto tam præclara opta perfeceris.

Inductio, onis, Ductus, siue ductio, vt Inductio aquarum. {διδω} *didō*
 min- hãgh. GAL. Induction, conduite dedans. ITA. Condot-
 ta, argomento. GER. Einführung/einleitung. HISP. Obra de meter de-
 ro. Induzir. ANG. A bringing in or a conueighing. {Cic. 2. de Nat. deorum.
 Nos aquarum inductionibus terris fecunditatem damus. ¶ Inductio
 præterea genus argumenti, quo fit à particularibus ad vniuersalia
 progressus, siue Inductio (inquit Budæus) argumentatio est, quã
 ex concessis sensim laqueos texit ad irretiendum eum, qui semel se
 interrogandum præbuit. Deinceps enim aliã alias perconationes
 excipiunt, & illationes.

Inductus, us, {διδω} *didō* GAL. Induction, persuasion. ITA. Sugge-
 stione, persuasione. GER. Einführung. HISPAN. Induzimento. ANGLI. A
 bringing in or persuasion. ¶ Autor ad Heren. lib. 2. Si maxime ita sit,
 num ea res concedi reo conueniat, quòd alieno inductu fecerit. Cic.
 pro Varen. apud Quintil. lib. 5. cap. 10. Optio vobis datur vtrum veli-
 us casu illo inire Varenum vsum esse, an huys persuasã & in-
 ductu.

Indugredi, Antiqui dicebant, quibus endo præpositio pro In erat vsi-
 tata, pro ingredi, sicut Induperator, pro imperator, indupeditus, pro
 impeditus. Lucet. lib. 1. -viamq; indugredi sceleris.

Indulco, cas, Dulcem facio. {διδω} *didō* GALLIC. Faire
 doux. ITA. Adolcire. GER. Süß machen. HISP. Enuicar. ANG. To make
 sweet. ¶

Indulcor, indulcoras, pen prod. idem quod indulco. {διδω} *didō*

Indulgeo, ges, dulsi, indultum Obsequor, consentio, condono, facile
 concedo, & plus æquo permitto. {διδω} *didō* GAL Donner bandon ou
 abandon, permettre & laisser faire ce qu'il veut. ITA. Compiacere
 far cosa grata. GER. Verhengen/hachlassen/ pflegen. HISPAN. Regalar,
 dar, nõ conceder misericordiosamente. ANGLI. To cõcker, to giue liberty to
 any to do what he will, to giue him to some thing. ¶ Cic. in Leio, Sed ob-
 sequium multo molestius, quòd peccatis indulgens, præcipitem a-
 micum ferri sinit, hoc est, peccatis non repugnans. Idem Tironi, In-
 dulge valerudini tuã, id est, curanda valetudini consulas. Terent. in
 Heaut. Nimum illi indulges. [Senec. cap. 5. ad Polyb. Indulgere dolo-
 ri. Idem c. 13. de Tranquill. Ne nimis desinatibus rebus indulgeamus.
 Ibid. c. vlt. indulgisse vino aiunt Solonem & Arcefilaum. Suet. in Aug.
 c. 51. Etati tuã noli in hac re indulgere, & nimum indignari, &c. (i.
 plus æquo permittere.) Idem in Claud. c. 16. Monuit, vt aut patiens æ-
 ratulã indulgeret, aut certè cautius.] ¶ Item in indulgere accipitur pro
 operam dare, & cupiditatibus obsequi. [Senec. cap. 16. de Consol. ad
 Helu. Indulgere studiis Quimilian. Stoici minus indulgere eloquen-
 tiã. Sueton. in Aug. cap. 71. Indulgere alex, &c.] ¶ Virg. 4. Georg. Quòd
 nec concubitu indulgent. Item 4. Euid. Indulge hospitio causã que
 inueste morandi. Idem, Sin tumulis acclue solum, collèqqe sepini,
 Indulge ordinibus. ¶ Inuenitur aliquando indulgere cum accusa-
 tiuo, Terent. in Eunuc. Euciunda est hercle hæc animi mollities: nimum
 me indulgebo Lucil. 3. Te, qui iram indulges nimis, manus abste-
 nere à muliere melius est. [Suet. in Aug. c. 41. Indulgere vsum gratui-
 tum pecuniar. Idem in Claud. c. 21. Indulgere Efedario rudem. Quin-
 tilian. Indulgere nomen Oratoris.]

Indulgeo, passium. Gell. lib. 20. c. vlt. Ipse autem ad hoc scripsit, vt libris
 quoque meis paratã istiusmodi remissiones essent, quando ani-
 mus eorum in steritione aliqua negotiorum data laxari, indulgeri-
 que potuisset.

Indulgens, indulgentis, nomen ex particip. Mitis, facilis, qui libenter in-
 dulget. {διδω} *didō* GAL. Qui donne abandon, qui permet faire tout ce qu'on veut. ITA. Chi erata tropolentioso-
 mente & delicatamente. GER. Na chloßend/wilfertig. HISPANIC. El
 que regala halagamente. ANGLI. That granteth easlie liberty, or giueth
 him to some thing. [Ouid. Eleg. 3. lib. 1. Trist. Et ipse indulgens animo
 pes mihi tardus erat.] Plin. lib. 17. cap. 10. Nutricem indulgentiorem
 esse, quàm matrem, sepe conuenit. ¶ Interdum accipitur pro pulchro
 & formoso, cui propter insignem formam aliquid indulgetur, apud
 Quintil. Declamat. 18. Placet ergo vt si filio obigerit indulgentior fac-
 cies, vultus erectior, refugiat mater amplexus. ¶ Indulgentissimi im-
 peratores dicti sunt, quasi clementes, benefeci propensique ad grati-
 ficandum.

Indulgentissimus, superlat. Senec. Epist. 79. Patris mei indulgentissimi
 senectus retinuit.

Indulgentia, æ, Lenitas, facilitas, Scueritas. {חמלה} *chemlah* GAL. Bandon, abandon
 traitement deli- cat. ITA. Permissione, concessione. GER. Nachlassung oder
 gutlassung. ANGLI. Freygeit. HISP. Regalo. ANG. Liberty to do any thing, to gentill
 insreasing. ¶ Quintil. lib. 1. c. 3. Mollis illa educatio, quam indulgentiam vo-
 camus, neruos omnes & mentis & corporis frangit. [Senec. cap. 16. de
 Consol. ad Helu. Indulgentia consticta mater. Idem de Consol. ad Po-
 lyb. cap. 3. Tam cito, ò fortuna, indulgentiã tuã te penituit. ¶ Indulgentia sæpe in bonam partem etiam vsurpatur pro beneuo-
 lentia & charitate: s. 3. Verrin. Quin simili sentu & indulgentia si

valdius, an Latina inopinata, &c. *Idem in Prefat. libro 5.* Populorum eius (Africa) oppidorumque nomina vel maxime sunt ineffabilia.

Inefficax, cis, omnis generis, Quod virtutem efficiendi non habet. *ἀνεπίπτος*. GALLI. Qui n'a force ne vertu, n'efficace à faire quelque chose. **ITA.** Non efficace senza forza di virtù. **GERM.** Untheffig. **HISP.** Cosa no sufficiente para hazer. **ANGL.** Without force or strength. *Plin. lib. 20. c. 12.* Inefficacius quam superiora. *Idem lib. 34. c. 11.* Fit & ex candido are squama, Cypria longè inefficacior.

Ineffigiat us, a, um, Informis, quod non est factum ad aliquam effigiem. *ἀμορφος*. GALLI. Qui n'a nulle forme ou semblance. **ITA.** Senza forma, che non ha alcuna figura. **GERM.** Ungestat/vnformlich. **HISP.** Cosa no contrabecha sin forma. **ANGL.** Without forme or fashion. *Gell. lib. 27. c. 10.* Nanque vt illa bestia factum ederet, ineffigiatum informemque lambendo que id postea, quod ita edidisset, conformaret, & fingeret.

Inelaboratus, a, um, Illaboratus nulla arte factus. *ἀελλυτος*. Non labouré. **ITA.** Senza pulitezza. **GERM.** Unverfertig. **HISP.** No labrado ni poído. **ANGL.** That is done with litle diligence. *Quint. lib. 4. cap. 1.* Nec tamen de ducta semper, atque circumlata sed sæpe simplici atque inelaborate similis, nec verbis vultuque nimia promittens, &c.

Inelegans, tis, Eleganti contrarium. *ἀνεπίπτος*. GALLI. Qui n'est point gay, poly, ne gaillard, qui n'a point de grace. **ITA.** Rozzo senza leggiatura & vaghezza. **GERM.** Unfertig/vnlichtich. **HISP.** Cosa no elegante, ni galana. **ANGL.** No strimmed, nothing gaye. *Plin. lib. 37. c. 10.* Carmen dicatum Veneri non inelegans. *Cic. de Clar. Orat.* Ineratque & ingenium satis acre, & orationis non inelegans copia.

Ineleganter, aduerb. *ἀνεπίπτος*. GALLI. Sans grace, beauté ou elegance. **ITALIC.** Senza gratia o vaghezza. **GERMANIC.** Unfertig/vnlichtich sein. **HISP.** No elegante ni galanamente. **ANGLIC.** Without grace or beautie. *Cic. 2. de Finibus*, Primum diuisit ineleganter. Duo enim genera quæ erant, fecit tria. *Et de Clar. Orat.* Oratio non ineleganter scripta.

Ineluctabilis, bile, Quod vitari non potest, hoc est, domari, & lucta euinci. *ἀνεπίπτος*. GALLI. Inuincible. **ITALIC.** Che non si può domare. **GERM.** Daraus nicht zu sechten ist nicht zu vberbringen. **HISP.** Cosa contra qui en no se puede resistir. **ANGLIC.** That can not be overcome, or passed by labour. *Virg. 8. Æneid.* Me pulsus patria pelagisque extrema sequentem Fortuna omnipotens, & ineluctabile fatum. His posuere locis, id est, inseparabilis vis fati. *Idem 2. Æneid.* Venit summa dies & ineluctabile tempus Dardaniæ. *Plin. lib. 2. c. 11.* Ineluctabilis vis factorum.]

Inemendabilis, le, Quod emendari non potest. *ἀδιδόλωτος*. GALLI. Qu'on ne peut amender ne corriger. **ITA.** Che non si può emendare. **GERM.** Das nicht zu verbesseren ist. **HISP.** Cosa que no se puede emendar. **ANGL.** That can not be amended. *Virg. 4. Georg.* dapibus mensas ornabat inemptis.

Inemortis, eris, inemori, penul. corr. Immortis, in aliqua re vita cum morte commuto. *ἀνεπίπτος*. GALLI. Mourir en disant, faisant ou estant en quelque chose. **ITAL.** More in qualche impr. sa. **GERMANIC.** Etwarinn sterben. **HISP.** Morir haziendo alguna cosa. **ANGL.** To die in doing of any thing. *Horat. Epod. 5.* Quo posset infollus puer. Longo die bis tæve mutata dapibus inemori spectaculo, Hoc est, emori in spectaculo, &c.

Inemptus, a, um, Non emptum. *ἀνεπίπτος*. GALLI. Qui n'est point acheté. **ITA.** Non comparato. **GERM.** Ungekauft. **HISP.** Cosa non comprada. **ANGL.** That is not bought. *Virg. 4. Georg.* dapibus mensas ornabat inemptis.

Inenarrabilis, le, Admirabilis, incredibilis, quod dici & verbis exprimi non potest. *ἀνεπίπτος*. GALLI. Qu'on ne peut raconter, inenarrable. **ITA.** Che non si può narrare ni raconiare. **GERM.** Unersaglich/vnsaglich. **HISP.** Cosa que no se puede contar. **ANGL.** That can not be told, or uttered. *Plin. lib. 8. c. 17.* Sed Pompeiani amissa fugæ spe, misericordiam vulgi inenarrabili habitu querentes supplicauerunt, Inenarrabilis subtilitas. *Plin. lib. 21. c. 1. lib. 10. c. 2. Martialis, lib. 2.* Vis dare maius adhuc, & inenarrabile munus. *Gell. lib. 13. c. 13.* Inenarrabili sensu quodam.]

Inenarrabiliter, apud *Linium lib. 1. doc. 5.*

Inenarratus, a, um, Præteritus, tacitus inductus. *ἀνεπίπτος*. GALLI. Qui n'est point narré, expliqué ne raconté. **ITALIC.** Non narrato ni racontato. **GERM.** Unersaglich. **HISP.** No declarado, no conta. **ANGL.** Not declared or shewed. *Gell. lib. 1. cap. 6.* Quod inenarratum relinquamus.

Inenodabilis, le, Inextricabilis, perplexus, quod scilicet enodari & dissolui non potest. *ἀνεπίπτος*. GALLI. Qu'on ne peut dissoudre ne dissoudre. **ITA.** Che non si può nodare ne sciogliere. **GERM.** Unauflösetlich. **HISP.** Cosa que no se puede desenterrar. **ANGLIC.** Which can not be vntied or loosed. *Cic. de Fato.* Nec quum hæc ita sint, est causa cur Epicurus perdimescat tempus, & ab atomis perat præsidium, easque de via deducat, & vno tempore suscipiat res duas inenodabiles.

Ineo, is ire, Ingredi. *ἐνδεδύσθαι*. GALLI. Entrer dedans. **ITAL.** Entrare dentro. **GERM.** Ein in gehen. **HISP.** Entrar dentro de lo que. **ANGL.** To go in. *Plaut. in Cass.* Si tu tubes, imbitur tecum, id est ingredi tecum. *Idem.* Videbo id prius quam meam domum. *Cicero Bab.* Ne quis castra imperatori iniret. *Plaut.* Inire te vnuquam febris, nunquamne te corripuit febris? *Quint. 5. F.* Taurus inire cælum! Te Siodoni, Iuppiter implet. *Lucan. lib. 3.* Nec Deus ignotas hospes inire domos. *Idem libro 4.* Res placet, alter inire nemorosæ saxa Palati. *Linius 1. 8. doc. 4.* Inire vrbem. *(ing. ed.)* *Idem lib. 5. dec. 4.* Numerum equitum ac pedum iniri non posse. *Idem lib. 4. Fast.* Et, Initum & dimissum conuuium. *Suet. in August. cap. 76.* Inire prælium, certamen. *Idem.* aggredi & suscipere. *Cicero Aug. Gall. in C. ant.* Quapropter vos monere vt forti atque parato animo sitis, & prælium quum inibitis, memineritis vos diuitias, de cus, gloriam, præterea libertatem & patriam in dextris vestris portare. Inire certamen,

Cicero 4. de Finibus. [*Et Telleius? Vbi ininitum certamen est*] Inire beneficium, id est comparare. *Terent. in Andria.* Quam maxime abs te postulo Chreme, vt beneficium verbis inicum dudum nunc re comprobes. Inire consilium pro capere consilium. *Cic. ad Brutum.* Consilia inire cepi brutina plane. *[Plaut. pseud. sc. 5. a. 1. Si ista de re consilium inuium. Idem Capt. sc. 1. a. 3.]* Quod consilium inire (aliis, concilium) quo nos vita & victu prohibeant, is diem dicam. Inire causam & rationem alicuius rei hoc est rationem vel causam cogitando inuenire. *[vel, si maius, est incipere cognoscere. Linius 1. 3. b. M. in Item l. 34.]* *Bel. Mac.* Atque ego nonnullarum cupiditatum nec causam quidem aut rationem inire possum. Inire Consulatum, præturam, ædilitatem, &c. *Cæsar.* Quæ ex die consulatum inire Lentulus. *[Inire imperium. Suetonius in Tib. c. 67.]* Inire cubile concumbere. *Cic. de A. upp. resp.* Quum uxorem fororūque non discernis, quum quod in eas cubile non sentis. Inire gratiam ab aliquo, est beneuolentiam alicuius demereri. *[Idem in A. elph. Ego lepidus in eo gratiam.]* *[Plaut. in Cur. sc. 1. a. 3.]* Inibis à me solidam & grandem gratiam. *Idem Plin. in sen. sc. 1. a. 1.]* Bene berce facitis, & à me initis gratiam. *Cicero ad Brutum.* Quod ille si faciat, iam cum bonis omnibus summam ineat gratiam. Inire nexum, pro vinciri, deuinciri, illigari & detineri. *Linius 7. ab. V. be.* Nam est vinciarum fenore factu, leuata vltura, erat forte ipsa obruebantur inopes, nexumque inibant, id est vinciebantur & astringebantur. Inire rationem, pro viam ac modum aliquid agendi querere. *Terent. in Heaut.* Quid agam? aut quid comminiscar? ratio de integro ineunda id est mihi. Inire pro coire, siue concumbere. *[Idem in A. elph. Ego lepidus in eo gratiam.]* *[M. Antonius apud Sueton. in Aug. cap. 69.]* non semel vsurpauit. Quid te, inquit, mutauit quod Re. inam in eo? vxor mea est. *Idem.* Tu solam Drusillam inis. Non inieris Tertullam, aut Terentillam, &c. *Idem Suet. in Neon. c. 12.* Taurus Paliphaen ligneo iuuenæ simulachro abditam inis. *[Plin. lib. 7. c. 40. de canibus,* Primos quoque mares pariunt, in ceteris alternant si inebantur opportuno & commodo tempore. *Idem.* Sed asini qui equas ineant, optimi legendi sunt. *[Linius libro quarto decade 4.]* Inica amicitia, Inica fraudis via. *Idem Linius libro 5. d. 4.* Inicum prælium; *Velleius.* Et, Inito consilio. *Cæsar libro 1. de bell. c. 11. Et Ouidius 3. Fast.* Hinc etiam (à mente Martio) veteres initi memorantur honores, *Velleius.* Inita pax cum eo est.]

Inito, frequentatiuum ab ineo. *ἐμβατῖνα* Diomedes ab Ineo, is, inito dicimus. *Pacuvius.* Loca arida inicans.

Initus, us, Coitum significat. *ἐμβατῖνα*. GALLICE. Montement entree, comme du malle avec la femelle. **ITALICE.** La congiunzione del maschio con la femina. **GERMANIC.** Der ringang eder vermischung des männlichen geschlechts zu weiblichen. **HISP.** El ayuntamiento del macho con la hembra. **ANGLIC.** The act of generation. *[Linius libro 8. capite 42. de equis.]* Nec tamen quindecim initus eiusdem anni volent tolerare. *Idem capite 44.* Et quæ non primo initu generare coepit. *Sic lib. 10. c. 63. Varro 2. de Re rust. c. 7.* Tamest incredibile, quod vsu venit memorie mandandum, quum equus matrem vt saliret adduci non posset, & eum capite obuoluto peroriga adduxisset, & coegisset matrem inire: quum descendenti velum dempsisset ab oculis, ille impetum fecit in eum, ac mordicus interfecit. Peroriga appellatur is, qui admissarium ad foeminam adducit vt ait *Varro ibidem.*

Ineptus, ta, tum, ex in negatiua particula, & aprus componitur Inappositus, importunus. *ἀνεπίπτος, ἀνεπίπτος, ἀνεπίπτος.* GALLI. Mal adroit & mal propre, inepte, mesléant, sot, fat. **ITAL.** Non aito, mal destro, inepto. **GERM.** Ungefertig/narrisch. **HISP.** Cosa no anituaa in habil. **ANGLI.** Not mers by proper finish. *[Quid autem significet docet. Cicero libro 2. de Orat. his verbis.]* Ineptus nomen habere videtur quod non sit aprus, idque sermonis ne sit consuetudine perlatè patet. Nam qui aut tempus quid postuler, non videt, aut plurà loquitur, aut se ostentat, aut eorum quibuscum est, vel dignitatis vel commodi rationem non habet, aut denique in aliquo genere aut inconcinuus, aut uultus est, is ineptus dicitur. *[Ouid. lib. 1. b. 1. v. 118.]* Lusibus vt possis aduertere numen ineptis. *Senece. c. 14.* Nec inepta spe tibi blandians.]

Ineptio, is, iui, itum, Ineptias facio aut dico, quod neque loco, neque tempore, iniquis, neque rebus, neque personis conuenit. *ἐνεπίπτος, ἐνεπίπτος, ἐνεπίπτος.* GALLI. Dire ou faire chose mal à propos, resuer, bauer. **ITAL.** Dire à fare cose sconcie o scon. enuenio, inestiar. **GERM.** Zhor rechtig thun/narren treiben/vngeschickt sein. **HISP.** Hazer à decir necedades. **ANGL.** To wisste, so speak nothing to the purpose. *[Terent. in Phorm.]* non agam, ino non definam, Donec perficere hoc. *[Idem.]* *Idem in A. elph.* Hanc te a quem est ducere: te oper vt fiat dare. *M.* Me ducere autem: *M.* me ducere inquam *M.* Ineptus.

Ineptia & Ineptitudo. *ἐνεπίπτος*. GALLI. Messiance, sottise, bauerie, resuerie. **ITAL.** Sciocchezza. **GERM.** Ungefertig/vnarr/narrenmwerck oder tadung. **HISP.** Inhab lidad necedad. **ANGL.** Foolishness. *[Terent. in Phorm.]* Ve ad pauca redeam, ac mitra illius ineptias. *[Cic. 2. Tus.]* Ineptie pene aniles. *[Plaut. Capt. sc. 3. a. 3.]* Maximas nugas, ineptia que incipulo.

Inepte, aduerbium. Minus apte & prudenter. *ἀνεπίπτος*. GALLI. Sottement, mal proprement. **ITAL.** Sciocchamente, gressamente. **GERM.** Ungefertig/vnarr/narrenmwerck. **HISP.** Desafianada y inhabi. **ANGL.** Improperly. *[Plaut. in Moliell.]* se habeo. Interdum inepte stultus est. *Cic. 1. Tuscul.* Nam est non sus Mueruam, vt aiunt, facit tamen ineptè quifquis Mineruam docet.

Inequitabilis, Non equitabilis. *Curius lib. 8.* Inber violentus quum alias silius campos lubricos & ineq. irabiles fecerat. Quasi diceret nullum fuisse tum regi Poro vsum quadrigarum, & equorum, idque propter camporum lubricitatem & illi uicium. Subdit eum Grauelque & propemodum immobiles currus illi uicium & uolagium habebant.

Inermis, me, Armis non reclus, nudus. *ἀνεπίπτος*. GALLI. Desarmé, sans armes, qui n'a point d'armes. **ITALIC.** enza arme, ul'armato. **GERM.** Ungewaffnet/vnbescht. **HISP.** Cosa desnada. **ANGL.** Inarmed

inimicus. Cic. pro Cicerone. Arma esse suis nominibus, alia ad regendum, alia ad nocendum: quæ qui non habuerint eos inermes fuisse viucos. *Liv. 2. ab Urbe*. Ad hæc Albana pubes inermis ab armatis septa, &c. [*Ouid. 13. Metam.* Qui clam, qui semper inermis rem gerit Idem *Eleg. 1. l. 2. Trist.* Si quoties peccant homines sua fulmina mittat Iuppiter exiguo tempore inermis erit. *Senec. c. 3. de Tranq.* Inermia vitia, impotentia, invidia, &c.] Et per translationem inermis dicitur qui nihil habet, quo causam suam tueatur aut defendat. *Cic. 1. de Fin.* Iam in aliqua philosophia parte, quæ est querendi & differendi quæ *λογική* dicitur, iste vester planè (vt mihi quidem videtur) inermis ac nudus est.

Inermis, a. um, Inermis, nudus. *Virg. 12. Æn.* Tum studio effusa matres, & vulgus inermum. Inualidique senes, turres & tecta domorum Obsedere. *Gell. lib. 17. c. 2. ex Quiri.* Caudij annal. libro primo. Arma plerique obiciunt atque inermi inlatebrant sese. *Sallust. in Jugurth* Neque quonquam decere qui manus armauerat ab inermis pedibus auxilium petere.

Inermio, as, are. Arma spoliare. *Festus.* ἀνομιζω. GAL. Desarmer ITAL. *Disarmare, dispiogliare l'arme* GERM. *Sehrleis machen* HISPAN. *Desarmar, despojar de armas* AN. *To unarme, to sak barnesse frome.*

Ineruo, as. In loco quopiam erro, vagor, discorro. *ἄνδρα ἴδον nadh ἴδον ἡ ἀδελφὴ ἡμῶν* GAL. Aller cā & lävaquer & error. ITALIC. *Vagare in qualche luogo.* GER. *Etwarinn umbher schweiffen oder irgehen.* HISPAN. *Vagar.* ANGLI. *To erre, to wander.* Plin. lib. 1. *Epist.* Experient non magis Dianam montibus quam Mineruam inerrare. Ignis inerrat ædibus, *Stat. 1. Sylv. Tibull. lib. 4.* Versus summo vel incitet in ore.]

Inertans, tis, part. Non errans, fixus, constans immobilis. ἀπαίσις GAL. Qui n'erre point ITALIC. *Che non erra.* GERMANIC. *Nicht irren vnd hær schweiffen / onuerdert.* HISPAN. *Lo que no vagan yerra.* ANGLI. *Which erreth not.* Vnde inerrantes stellæ dicuntur quæ & fixæ appellantur. *Cic. 2. de Nat. deor.* Nec verò ea stellæ, quæ inerrantes vocantur, non significant eandem mentem atque prudentiam, quantum est quoridiana, conueniens constansque conuersio. Idem. Habent igitur suam sphaeram stellæ inerrantes ab æthere conjunctione secretam & liberam.

Inerts, tis, ab antiquis accipiebatur pro ea qui artem nullam nosset quem Græci *ἄνομος* appellant GALLIC. Qui n'a nul art, ne fauoir, paresseux, lasche, say-neant ITA. *Senza arte o giudicio, da po.* GERM. *Kunstlos, oder teiner kunstberthen / stungelehrt / untemend.* HISPANIC. *Sin arte.* ANGLI. *Dull, without courage or skill.* Cic. 3. *de Fin.* Sed iustremus animo has maximas artes, quibus qui carebant inertes à maioribus nominabantur. Postea tamen consuetudo obtinuit vt pro ignaui, stupido & deside accipitur. *ἄνδρα ἴδον nadh ἴδον ἡ ἀδελφὴ ἡμῶν* GAL. Paresseux, lasche, say-neant. ITAL. *Stupido, qui fuisse. puzrone.* GERM. *Sauittræger sey meuerinn bemühen mag.* HISP. *Arzon, hocagan-flaxe.* ANGLI. *Slouth, dull, idle.* Terent. in *Andria.* - atque hoc cōfiteor Iure obtigisse, quandoquidem tam iners, tam nulli consilij sum. *Cic. 4. Ver.* At homo, inerior, ignauior, magis vis inter mulieres nequam, quam impura inter viros muliercula, &c. *Plin. lib. 9. c. 6.* Illæ ad flexum immobiles, ad repugnandum inertes, & pondere suo oneratae. Iners membris. *Plin. lib. 8. c. 12.* Iuxta hanc fera appellatur catoblepas, modica alioquin, cæterisque membris iners, caput tamen prægrauæ agræ ferens, &c. Iners in Venerem, ineptus, non habilis, id est sequis ad coitum. *Col. lib. 6. c. 27.* Etas iners, senectus. *Tibull. lib. 1. Eleg. 1.* Et *Ouid. Eleg. 8. lib. 4. Trist.* Iam subeunt anni fragiles, & inerior ætas Idem *Eleg. 10. lib. 3. Trist.* Celsar iners rigido terra relicta situ.] Corda iners, *Virg. 9. Æneid.* Corpora inercia, idem 1. *Æneid.* [Pectus iners *Ouid. Eleg. 7. lib. 3. Trist.* Vercor ne sit tibi pectus iners Item Anima iners. Idem *Ouid. 13. Metam.* Iners glacies. *Horat. O. 1. g. lib. 2. Trist.* Inertem dolorem dimittere. *Senec. de Consol. ad Polyb. Ouid. 5. Fast.* Iamque in priuato palcere inertis erat.]

Inertia, tis, proprie artis ignorationem significat, accipitur tamen pro ignaui, inopia, invidia, desidia. *ἄνομος ἡ ἀδελφὴ ἡμῶν* GAL. Paresse, negligence, laschete. ITALIC. *Depressione, pigritia, poltroneria.* GERMAN. *Ontonnenheit / fanteit / tragheit.* HISPAN. *Artonia, y floxura.* ANGLI. *Slouth, dullness.* [*Cic. in Partis.* Animi autè, aut quemadmodum affecti sunt, virtutibus, virtus, artibus, inertis, aut quemadmodum commori, cupiditate, metu, voluptate, molestia. *Colum. in oratione lib. 2.* Non ergo fatigatione, quemadmodum plurimi crediderunt nec senio, sed nostra scilicet inertia minus benigne nobis arua respondent. *Cic. de Orat.* Duo illa relinquamus, idque largiamur inertie nostræ. [*Senec. cap. 12. de Tranquill.* Inertia iniqua eorum.]

Inerticula, Vitis genus est, vinum ferens neruis innoxium, vnde & nomen habet, quod scilicet iners habeatur in tentandis neruis, *ἡ ἀδελφὴ ἡμῶν* GAL. Græci vocant ἀμύδρον, eo quod non facile vinum ex ea gignat ebrietatem. *Colum. lib. 3. c. 2.* Inerticula tamen nigra quam quidem Græci ἀμύδρον appellant, potest in secunda quasi tribu esse: quod & boni viui est & innoxia vnde etiam nomen traxit, quod iners habetur in tentandis neruis.

Ineruditus, a. um. Non eruditus, indoctus, illiteratus. *ἡ ἀδελφὴ ἡμῶν* GAL. GALLIC. Qui n'est point sauant, ignorant. ITALIC. *Ignorante.* GER. *Ungelehrt.* HISPAN. *No enseñado, inerudito.* ANGLI. *Unlearned, ignorant.* Cic. 1. *de Fin.* Non ergo Epicurus ineruditus. Idem 4. *Acad.* Modo nequis illud tam ineruditum absurdumque respondeat. *Suet. de clar. Grammat.* Præterea priscorum Caronis verborum ineruditissimum furem.

Inerudite, aduerb. ἀνοδίως. *Gell. lib. 7. cap. 3.* Culpauit autem primum hoc quod Caro inerudite & ἀνοδίως, vt ipse ait, principio nimis insolenti, nimisque acri & obiurgatorio vsus sit.

Inescio, as. Oblata esca decipio, fallo, illecebris capio, irretio. [*πῦρ πύρῃ* GAL. Amorcer, apatter allicher. IT. *Inganare, adescare.* GER. *Ein aas legen hincen / tōcteni betriegen.* HISPAN. *Cenar enganado para tomar.* ANGLI. *To lay a byre, to dercine.*] Translatio sumpta est à piscibus & auibus quæ proprie inescari dicuntur, quum escâ captantes capiuntur. *Terent. in Adel.* Nunquã rē facies ab i, nescis

Inescare homines Sannio. *Livius 2. bel. pun.* Annibalid dāminum haud ægerime pati, quin potius credere velut inescaram temeritatem ferocioris Consulis. [*Velleius* : Inescare & inlicere multitudinem.]

Ineuitabilis, bile, Quod vitari non potest. ἀναπόδρασος ἀδρασος. GAL. Inevitable, qu'on ne peut euiter ne fuir. ITAL. *Che non si puo schiffare.* GERM. *Unuermeidlich.* HISPAN. *Cosa que no se puede esquivar.* ANGLI. *That can not be eschewed.* Plin. in *Paneg.* Magnum & ineuitabile toties cuique experiendum malum *Ouid. ad Liliam.* Sed rigidum ius est & ineuitabile mortis.

Inexatitabilis, le, Infatiabilis. ἀπληροστος. GAL. Infatiable. ITA. *Infatiabile.* GERM. *Unersättlich.* HISPAN. *Cosa que no se puede hartar.* ANGLI. *Unsatiable.* Virgilius 5. *Æneid.* Iunonis grauis ira & inexaturabile pectus.

Inexcogitatus, Quod excogitatum & præmeditatum non est, immeditatum, inconsideratum. ἀμῆτος διατοῦ θεῶ ἀδελφῆς. GAL. Non enco trouuè, inuentè, excogitè ITA. *Non imaginato, non præmeditato.* GERM. *Nicht nicht erdacht / nicht erfinnet.* HISP. *No imaginado ni pensado.* ANGLI. *Not aumled upon.* Plin. lib. 36. c. 15. Nouum & inexcogitatum antea posteaque remedium inuenit ille rex.

Inexcultus, a. um. Inornatus, impolitus. ἀποκοσμητός. GAL. Qui n'est point bien accoustrè & ornè, sans ornament exquis ITA. *Inornato, rozzo.* GER. *Ungeziert / unauss gebürt.* HISP. *No adornado, no compueso.* ANGLI. *Unpolished.* Gell. lib. 13. c. 21. M. Cato Consulatis & Censoris publicis iam priuatique opulentus rebus, villas suas inexcultas & rudes ne tectorio quidem præditas fuisse dicit.

Inexcusabilis, le, Quod excusari non potest. ἀπολογητός. GALLIC. Inexcusable, qu'on ne peut excuser. ITALI. *Inexcusabile.* GERMAN. *Das man nicht mag entschuldigen.* HISPAN. *Lo que no se puede excusar.* ANGLI. *Unexcusable.* Ouid. 7. *Metamorph.* Gratia diis foelix & inexcusable pectus.

Inexercitatus, a. um. Inexercitatus. ἀγυμναστος. GAL. Qui n'est point exercitè, duit & vitè. ITA. *Non esercitato, non pratico.* GER. *Ungeübt.* HISPAN. *No exercitado ni usado.* ANGLI. *Not exercised or practised.* Cic. *de Senect.* Quibus qui splendide vsi sunt, hi mihi videntur fabulam ætatis peregrisse: nec tanquam inexercitati histriones in extremo ætatu corruisse. Idem 2. *Tuscul.* Rudis ille & inexercitatus miles. Idem *de Clar. Orat.* Inexercitatus ad dicendum.

Inexercitus, Inexercitatus, idem. Cic. 5. *Tuscul.* Asclepiadem ferunt non ignobilem nec inexercitum philosophum &c.

Inexhaustus, a. um, Incredibilis admirabilis, magnus, quod exhauriri non potest. ἀνεξάντητος. GAL. Qu'on ne peut espuiser. ITALI. *Inesastato, che non si puo votare.* GERM. *Unerschöpflich.* HISPAN. *Cosa que no se puede vaciar.* ANGLI. *That can not be wasted or drawn up.* Cic. 3. *de Leg.* Erat enim vt scis, in eo exhausta auiditas legendi nec fatiari poterat. Inexhausta metalla, quæ exhauriri non possunt præ abundantia. *Virg. lib. 10. Æneid.* -ast illua trecentos Insula inexhaustis Chalybum generosa metallis.

Inexorabilis, le, Implacabilis, qui exorari non potest. ἀσπράγιστος. GALLI. Inexorable, qui ne peutrien ottroyer quelque priere qu'on luy face. ITALIC. *Che non si puo mitigare, che non si puo placare.* GERM. *Unerbittlich / das man nicht erbitten mag.* HISPAN. *Cosa que no puede mitigarse ni placarse.* ANGLI. *That can not be intreated by prayer.* Cic. *ad Quint. Frat. lib. 1.* In literis mittendis, vt sæpe ad te scripsi, nimum te inexorablem præbuisi. *Liv. 2. ab Urbe.* Leges rem furdam inexorablem esse. *Virg. 2. Georg.* Foelix qui potuit rerum cognoscere causas: Atque metus omnes, & inexorable fatum Subiecit pedibus strepitumque Acherontis auari. [*Sen. c. 11. de Consol. ad Polyb.* Sorte inexorabili defungi (i. morte & fato.)]

Inexpectatus, a. um, Improuifus, inexpectatus. ἀπροσδοκῆτος. GALLI. Qu'on n'attendoit point. ITA. *Non aspettato.* GER. *Ungewarnt / das man nicht ist warten gewesen.* HISPAN. *Cosa no esperada para venir.* ANGLI. *Unlooked for.* Quint. lib. 9. c. 2. Illis non accedo qui schema esse existimant etiam siquid nobis ipsis dicamus accessisse inexpectatum. *Ouid. 12. Met.* nec inexpectatus in armis Hostis adest.

Inexpectatus, a. um, Non expectatus. ἀπροσδοκῆτος. GAL. Qui n'est point esueillé. ITALI. *Non svegliato.* GERM. *Unervacht.* HISPAN. *No despertado.* ANGLI. *Not awakened.* Ouid. 12. *Metam.* In tanto fremitu cunctus sine iacebat Sopitus xenis, & inexpectatus Aphygnas.

Inexperitus, a. um, Intenratus. ἀπειρος. GAL. Qui n'est point expérimenté. ITALI. *Non prauato.* GERM. *Unersucht oder unersat.* HISPAN. *No experimentando.* AN. *Not proued or assaid.* Virg. 4. *Æneid.* Nequid inexpectum frustra mortura telinquat.

Inexpiabilis, le, Quod expiari non potest, implacabilis. ἀκαθάρτος. GAL. Qu'on ne peut purger n'appaier. ITALI. *Che non si puo purgare.* GERM. *Unersättlich.* HISPAN. *Lo que no se puede limpiar.* ANGLI. *That can not be purged or appesed.* Cic. 1. *Tuscul.* Tum è Pontificio iure, & ceremoniis, sepulchorum intelligi licet: quas maximis ingenijs præditi nec tanta cura coluissent, nec inuolatatas tam inexpiable religione sanxissent. *Livius libro 3. belli Macedonici.* Vt inexpiable bellum aduersus fe vnum maneret. Inexpiable odium Romanorum in Annibalem, *Liv. 9. bel. Maced.* [Inexpiabilis inuidia. *Suet. in Casc. c. 76.*]

Inexplantus, a. um, [ἀδιδραστος ἀδιδραστος. GALLI. Qui n'est pas bien distingué. ITALI. *Impedito non piano.* GER. *Verhindert / vngteittig.* HISPAN. *No allanado, no claro.* ANGLI. *That is not made plaine.*] vt Explantata lingua, hoc est impedita, neque agilis, neque etiam complanata, vt aperte proferre possit. *Plin. lib. 11. cap. 17.* Metellum Pontificem linguæ a deo inexplanatæ fuisse accepimus, vt multis mensibus tortus credatur, quum meditaretur iè dedicanda æde Opiferæ dicere.

Inexplibilis, le, quod expleri non potest, infatiabile. ἀπληροστος. GAL. Qu'on ne peut assouuir ne contenter, infatiable. ITA. *Che non si puo empire, infasiabile.* GANI. *Unersättig / das man nicht ersfüten mag.* HISPAN. *Cosa que no se puede hartar.* ANGLI. *Unsatiable, chat can not be filled.* Cic. 5. *Tuscul.* Quid verò illum, quem libidinibus inflammatum & furentem

Plin. Quadrupedes infantes suos cognoscunt. *Idem lib. 12. c. 61.* Vespertilio volucrum sola lacte nutrit, vbera admouens geminos volitat amplexa infantes. ¶ Adiectiuum verò quasi pro patuo in vsu est. *Plinius lib. 22. cap. 21. de boleo.* Nec tunicæ minor gratia in cibo infantis boleti, id est parui & nondum adulti [*Quid. 6. Fab.* Pectoraque exorbent auidis infantia linguis.] ¶ Interdum dicitur infans, non facundus. *Cic. in Bruto.* Ipsum Scipionem accepimus non infantem fuisse. ¶ Per translationem sumitur pro stulto, & quasi loqui nesciente. Ex quo infantiõr & infantiõsumus, id est, stultior & stultissimus. *Autor ad Herennium lib. 2.* Et dum cautè expeditèque loqui volunt, infantiõssimi reperiuntur. *Cic. ad Quint. frat.* Gabinius absolutus est: omnio nihil accusatore Lentulo subscriptoribusque infantius, nihil illo consilio fordidius.

Infantiã, tiaz. Aetas homini vsque ad annum septimum, quod ad id ferè tempus satis commode dari non possumus. *Γεννησιμια.* GAL. Enfance. **ITAL.** *Et aetel fanciullo sino à sette anni.* GER. *Kindthelt.* **HIS P.** *Edad del nino que no habia.* ANG. *Chylldhood, infanci, babeship.* *Plin. lib. 9. c. 8.* Atque etiam gestans fœtus in infantia. *Quint. lib. 1. c. 2.* Et quantum infantia præsumptum est temporis, adolecentiæ acquiritur. [*Idem Quint.* Sua est & studiis infantia.] ¶ Dicitur etiam infantia, quum quis rem aliquam nouis, quam tamen explicare non potest. *Cic. 3. de Orat.* Dummodo hoc constet, neque infantiam eius, qui rem nolit, sed eam explicare dicendo non quærat: neque inscitiam eius, cui res noui superbit, verba non desint, esse laudandam: quorum si alterum optandum sit malim eiqdem in disertam prudentiam quam stultitiam loquamur. Infantia pomi. *Plin. lib. 15. cap. 19.* Mox lacteum humorem, hoc est infantiam pomi absumunt.

Infantiã pro puerpera. *ἡ παρτοῦσσις ἢ παρτοῦστος.* GALLI. Celle qui porte enfans, enfanciere **ITALIC.** *Femina grauida.* GERMAN. *Ein die mit einem kind geht/ oder ein schwangere frau.* **HIS.** *Parida muger que pario.* ANGLI. *She that is with child.* *Mart. lib. 4.* Et quod miseris magis, infantaria non est.

Infantiõle adiect. Quod est infantis. *νυμφος. Lucif. Hiffor. lib. 17.* Infantiuibus blandimentis inductus rex. *Et lib. 23.* Infantilis educatio.

Infarciõ, cis. Impleo, inculco, intrudo. *ἑνθω μαλὲ ἰμπαρῶ.* GA. Fourrer dedans, remplir enfans. **ITAL.** *Impire, infaccare.* GER. *Einbin schoppfen/ oder steifen fuffen.* *Hincitir y recalar.* ANGLI. *To fill, to stusse.* *Plin. lib. 33. cap. 14.* Quid? non in Africa, Hispaniãque ex terra parietes, quos appellant tornãcos (quoniam fornacum modo circumdant, utrinque duabus tabulis infarciuntur verius, quam instruuntur) æuis durant, in corruptis imbribus ventis, ignibus, omnique cæmento firmiores? *Co. um. lib. 21. cap. 53.* Et maxime in eas partes, quibus ossa relicta sunt, largum salein infarcito. ¶ Infarcire verba. Inculcare, & sine ordine inferere. *Cic. in Orat.* Quæ vitia qui fugeri, vt neque verbum ita traiciat, vt id de industria factum intelligatur: neque infarciens vt ba, quasi rimas expleat, &c.

Infatigabilis. Qui non defatigatur, indefatigatus. *ἡ ἀνεκμασι.* GAL. *Qu'on ne peut lasser.* **ITA.** *Chi non si stracca.* GER. *Buerwüdtich.* **HIS.** *Cosa que no puede ser fatigada.* ANGLI. *That can not be made weary.* ¶ vt, Infatigabilis cursus. *Plin. lib. 18. cap. 19.* Dentes quidem eorum, maximi, equis quoque adaligati, infatigabilem cursum præstare dicuntur.

Infatigabilis, as are. Fatuum & stultam reddo, mentem alicui aufero, nihil sapientem aut cogitantem efficio. *ἡ δὲ ψυχή.* GAL. *Faire deuenir fol, rendre stupide & sot.* **ITALIC.** *Impazzire.* GER. *Wetrossen/ vbernarten.* **HIS P.** *Enloquescer, baxer bouo y loco.* ANG. *To make stupide and foolish.* ¶ Fit enim à fatuus, & præpositione in, quæ eius significationem auget. *Cic. pro L. Flacc.* Neuinem quidem adeo infatuare potuerit, vt ei nummum vllum crederet. *Idem 3. Philipp.* Vt hominem stultum magis etiam infatuet mercede publica [*Senec.* Infatuat nos adalatio.] ¶ Infatuatæ mulieres dicte sunt, quæ fauorurum ludibriis aringuntur. Et similiter infatuati viri, quos nunc vulgus *Spiritu correptos* nominat quidam etiam demoniacos,

Infauorabilis, a mudasos, cui fauor detrahendus, fauore indignus. *Celsus D. 27. Tit. 6. l.* Nec infauorabilis sententia est, vt hoc saltem habeat ex paternis, quod propter illum datum est.

Infaultus a um. Infortiix, infortunatus. *ἡ δυστυχία.* GALLIC. *Malencontreux, infortuné, malheureux.* **ITAL.** *Sfortunato, infelice.* GER. *Unglücklich.* **HIS P.** *Cosa desdichada.* ANG. *Not luckie, unhappie, unfortunat.* *Quid. lib. 4. Metam.* Bella infaulta gerunt, multumque ab vtroque cruoris Parte datur.

Infectores & infectus, Vide INFICIO.

Infectus, nomen adiectiuum, compositum ex in negatiua particula, & participio factus, idem significans quod non factus: vt, Infectum argentum. *ἡ ἀργυρος ἀρρηγῆτος.* GALLIC. *Non fait non encor acheué.* **ITALIC.** *Non fatto.* GERMANI. *Ungemacht oder vnauffgemacht.* **HIS P.** *No hecho.* ANGLI. *Not Made or vdone.* ¶ Infecta pace, infecto negotio. *ἡ ἀρρηγῆτος.* *Plaut. in Capt. sc. 2. a. 5.* Quod male feci, crucior modo, si infectum fieri posset. *ἀρρηγῆτος.* *Idem in Amphir.* Ea quæ sunt facta, infecta esse acclamat. *Terent. in Eunuch.* Infecta pace, vltro ad eam venies, indicans te amare, & ferre non posse. *Liu lib. 4. bell. Maced.* Argenti infecti tulie in ærarium quatuordecim milia pondi septinginta tringenta duo: & signati bigatorum, septemdecim milia viginti tria. Infecti, id est, non signati, nec cælati. [*Plaut. Moss. sc. 3. a. 1.* Infecta dona facio. (id est dona promissa reuocod) *Plaut. Amphir.* Dij faxint infecta dicta re eueniant tua. *Idem Aulul. sc. 6. a. 4.* factum est illuc infectum fieri non potest. *Idem Milir. sc. 6. a. 2.* Vile, vt vile non sint, facta infecta vt sent.]

Infectiõ, Infelicitèr Infelicio & Infelicitas, Vide INFOELIX.

Inferus, a um. Iratus, malè alicui cupiens. *ἡ ὄψι ζατίεφ. ἡ ὄψις.* GAL. *Fasché, courroucé, asprement offensé.* **ITAL.** *Chi molto odia inimico.* GER. *Hestig/grammierzurnet/ seyndtich.* **HIS P.** *Ayrado sanudo, mas que enemigos.* ANG. *Angrye or displeasid.* *Terent. in And.* Me inferus feruat ne quam faciam in nuptiis fallaciam. *Suet. in Vitell.* Nullis tamen inferior, quam vernaculis. *Cic. 1. Verr.* Iam nunc timeo, quidnam pro offensione hominum, qui illi inimici, inferusque sunt, &

expectatione omnium, & magnitudine rerum dignum eloqui possim. ¶ Nec solum ponitur pro eo qui aliis inferus & iratus est, sed & pro eo qui alios inimicos & inferos habeat. *Cicer. 1. Casil. Si me meis ciuibus iniuriã tam grauius inferum suspectumque viderem, carere oculis ciuilium: quàm infestis omnium oculis cõspici malletm.* Eodem omnino modo quo offensus, *Suet. in Tul. Cas.* Pompeium affectatus est offensum patibus quod victo Mithridate, &c.

Inferior, in comparatiõ. *Suet. in Vitell. cap. 14.* Nullis tamen inferior quam Vernaculis & Mathematicis.

Inferus, Inimicè. *ἡ ὄψις.* *Cor. Tact. l. 5.* Quippe Tiberius etfi inferus inuectus, cetera ambigua reliquerat.

Infero as. are. Inferus & inimicus sum. *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* GAL. *Fascher ou se facher, offenser ou estre offensé.*

ITA. *Prender odio contra alcuno.* GER. *Hestig/urnen oder gram sein.* **HIS.** *Hauer mas que enemigo.* ANGL. *To be angry or displeasid.* *Tacit. lib. 13.* Vt quasi inferantibus deis exitio tradi crederetur. ¶ Inferfare, pro infestare. *Idem lib. 5.* A dequirare castris, inferare pabula. *Idem lib. 13.* Sed palam inferare Armeniam.

Infer, Apud antiquos legitur pro infra sicut super. *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* GAL. *Deffous.* **ITA.** *Disotto.* GER. *Unter.* **HIS.** *De baxo.* ANGL. *Vnder, beneath.* *Ca. de Rust. cap. 149.* Vbi pyrus, florere cõperit prator, iniquo, vbi super inferque vicinis permittet, tum decedito. Sunt tamè qui hoc in loco super & infer malint credere antiqua adiectiua: vt superuicinus dicatur, qui à superiori parte fundum contingit: Infer, qui ab inferiore.

Inferiõrum Sacrificia, quæ inferis soluuntur. *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* GAL. *Sacrifices pour les morts.* **ITALI.** *Sacrifici mortori.* GER. *Lodtenopffer.* **HIS.** *Las ofrandas de muertos.* ANG. *Sacrifices for the dead.* ¶ Vnde inferias facere, est manes sacrificiis placare. *Virg. 10. Æn.* Viuentis rapir inferias quas immolet vmbriis. *Cic. de Nat. Deor. lib. 7.* Tertius est ex Idæis indigenis cui inferias affertur. *Virg. 9. Æn.* Absenti ferat inferias decorètque sepulchro. *Quid 5. Fest.* Inferias tacitis Manibus illa dabunt. [*Idem.* Referre inferias: *H. Var. Od. l. 2. Suet. in Valig. c. 15.* Hisque (Tiberio, matri, & fratri scilicet) inferias annua religione publice instituit.]

Inferus, as, omni gen Ex loco inferiore, & supernas. *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* GAL. *Qui est d'en bas.* **ITA.** *Chi è d'abasso.* GER. *Von vnden her.* **HIS P.** *Cosa de abaxo.* ANGLI. *That is frome beneath.* *Plin. lib. 16. c. 39.* Et ideo Romæ infernas abies supernati præferunt. *Vitruu.* Infernatiã ligna sunt quæ ex Apennini parte, qua inferum mare spectat cæduunt, supernatiã è diuerso.

Infernus, *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* GAL. *Le gouffre d'enfer.* **ITALICE.** *Inferno.* GER. *Die Hell.* **HIS P.** *Inferno.* ANGL. *Hell.* ¶ Pro inferorum loco, in singulari, gen masc. in plurali neutri esse autores sunt Grammatici: cuius tamen rei nullum ex classicis scriptoribus testimonium profertur: nisi fortassis ex sacrum literarum interpretibus, quos in ea re non imitabimur. ¶ Est enim re vera, Infernus, a um, nomen adiect., significans id quod infra nos, sicut supernus, quod supra nos est. *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* GAL. *D'en bas.* **ITA.** *Da basso.* GER. *Vnderig/ das da vnden ist.* **HIS P.** *Cosa baxa.* *Plin. lib. 2. c. 47.* Quoniã ille infernus fluctus ax imo maris præter, Infernæ vmbre. *Martia. lib. 1.* Inferna stagna. *Liu. 8. ab Vrbe Inferni dij.* *Idem 1. bell. Maced.* Eodem vsu Cicero in *Arato.* [*Tibull. libro 4.* Inferno Plutonis subdita regno.]

Infernè, aduerb. *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* GALLI. *D'en bas.* **ITAL.** *De basso.* GERMA. *Benventen auff.* **HIS P.** *De abaxo.* ANGLIC. *Frome beneath.* *Plin.*

Infernalis le, Ab infernus sit, quum est substantiuũ. *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* GAL. *Infernal, chose d'enfer.* **ITA.** *Infernale, dall' inferno.* GER. *Hellisch.* **HIS P.** *Infernal, del inferno.* ANG. *That belongeth to hell.* ¶ vnde Infernalis Furiz.

Infero, pen. corr. inferis, intuli, illatum. Intro porto, inueho, introduco. *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* GAL. *Porter ou mettre dedans ou deffus.* **ITALI.** *Portar d'entro.* GERMA. *Einigin tragen.* **HIS.** *Meter d' traher hazia dentro.* ANG. *To bring in.* *Plaut. in Amph.* Neque meum pedem huc intuli. *Liu. lib. 1.* Lacus erat quem medium ex opaco specu fons perenni rigabat aqua, quo Numa se persæpe inferebat. [*Casar lib. 3. de bell. ciu.* Non intulit moram ad insequendum. *Liu. lib. 9. dec. 4.* Inferre mentionem. *Suston. in Ang. cap. ult.* filiam neptemque vtrius sepulchro suo inferri. (id est condi) *Senec. c. 3. de Cons. ad Mars.* Inferre tumulo reliquias. *Plaut. Milir. sc. 1. a. 2.* Quo nemo nifica inferret pedem. *Gell. c. 2. lib. 6.* Inferre pedem aliquo, *Velleius,* Transfixum gladio se flammæ intulit. *Plaut. Men. sc. 2. a. 5.* Qui neges te in ædes pedè intulisse sup. penetrare pedem intra ædes. *Pl. pseud. sc. 1. a. 4.* Vt magnificè infer se. *Ibid. sc. 1. a. 5.* Adhunc me modum intuli. *Cas. 1. bell. Ciu.* Inferre signa. *Liu. lib. 6. dec. 4.* Aduersus quem dux naues inferrentur. *Idem Lilius.* Signa inferentibus resistere.]

¶ Interdum ponitur pro iniicere. *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* v. Inferre manus. *Cic. in Parad.* Et quæ peccare se si priuatis, ac si magistratibus manus inferatur. ¶ Inferre se, est cum impetu irruere. *Liu lib. 2.* Adeo concitato impetu se intulerant Hetrusci, vt funderent ipso incurfu Aricinos. Inferre damnum, cladem, detrimentum. *Casar 2. bell. Ciuil.* Magnificè vltro illatis detrimentis, eos qui irruptionem fecerant in oppidũ reiciebant. *Liu. lib. 9. bell. Pun.* Omnibus pacis modo incuriosè agentibus, magna clades illata. ¶ Interdum subiicere, seu apponere. *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* *Luc. lib. 1.* Quod clarum fiet exemplo quod inferemus. ¶ Interdum proferre in medium, commemorare. *Cic. lib. 3. Off.* Turpe est, & valde vitiosum in re seuera, conuiuio dignum, aut delicatum aliquem inferre sermonem. ¶ Interdum pro concludere. *Seneca,* Quum his argumentis quod proposuerat intulisset. ¶ Interdum pro contra ferre. *Casar lib. 1.* Romani conuersa signa bipedito intulerunt. Inferre arma, bellum alicui, est bellum contra aliquam suscipere. *ἡ ὄψις ζατίεφ ὄψις ζατίεφ.* *Cic. Offauio,* Quibus cogitas arma inferre? ¶ Inferre crimen, est crimini dare, seu obicere. *Cic. in Lælio,* Addendum eodem est, vt ne in criminibus aut inferendis delectetur amicus, aut credat oblati. ¶ Stuprum inferre. *Cic. in Parad.* Quancunque in domum

Infusio sabbat. *Infusio* sabbat. **GAL.** Teint ou imbu de quel-
 que liqueur. **ITALIC.** Tinto, macchiato. **GERMANIC.** Eingetanct/ger-
 ferbt/verfärbt. **HISP.** Tendido/infectado, corrompido. **ANG.** Stained, dyed
 or imbued with some liquor. } [*Senec. Epist. 60.* Elui difficile est. Non
 enim inquinati sed infecti sumus.] *Plin. lib. 11. cap. 27.* Mulieribus etiam
 palpebræ infectæ quodammodo, tanta est decoris affectatio, vt tin-
 gantur oculi quoque. *Suet. in Calig.* Inuenta & arca ingens variorum
 venenorum plena, quibus mox à Claudio demersis, infecta maria
 traduntur, non sine piscium exitio, *Senec.* Diu in istis viuis iacimus,
 elui difficile est, non enim inquinati sumus, sed infecti.

Infectus, us, Tinctura. } *Senec.* **GA.** Teinture. **IT.** & **HIS.** Tintura. **GER.**
Zeitung. **AN.** A dying, dieping or imbruyng. } *Plin. lib. 8. cap. 48.* De reli-
 quarum infectu suo loco dicemus.

Infectores, Tinctores [*Ἰνfectορες*] **GA.** Teinturiers.
ITA. Tintori. **GER.** Färb/die ein farb etwas tintunten. **HIS.** Tintores,
 tintoreyos. **ANG.** Diers.] *Plaut. Aul. sc. 5. a. 3.* Incedunt infectores, Clo-
 cotarij. *Ouid. lib. 3. Fast.* Hanc cole velleribus quisquis athena paras.]
Plin. lib. 20. cap. 7. Quarto infectores lanatum vtuntur quod glastum
 vocant. *Idem lib. 35. cap. 6.* Fit etiam apud infectores ex flore nigro qui
 adhæret areis cortinis. Infector succus, quo lanæ vel quidpiam
 aliud tingitur & inficitur. *Plin. lib. 12. c. 25.* Purpurarum generi infe-
 ctor ille iuccus.

Inficior, aris, deponens. Nego, abnego. [*Ἰνφικω*] **GA.** Negare.
GA. Nicr. **ITA.** Negare. **GERM.** Negnen/nicht inchtig noch betantichig
 sein. **HIS.** To denie.] *Plaut. in Cistell.* Hinc inficiatur ea quæ dudum
 confessa est. *Cic. in Cat.* Nam quum id possit inficiari, repente præter
 opinionem confessus est [*Quintilia. Declam. 245.* Inficiari (in deposti-
 to) est depositum nolle solvere. *Ouid. Eleg. 3. lib. 4. Trist.* Non ipse suis
 Phaetus inficiendus erat.]

Inficias, tantum accusatiui casus est, & pluralis numeri, & solum cum
 eos, iungitur & sine præpositione vt Hinc inficias iturus est, hoc est
 negabit, *Ἰνφικω* **GA.** [*Plaut. Curc. sc. 2. a. 4.* Nemo it inficias. *Idem Plud.*
sc. 6. a. 4. Qui recte nil faciat, qui que inficias non eat. *Idem Men. sc. 1.*
a. 5. præcurristi, vt quæ fecisti inficias eas, & rursus. *Ibid. sc. 4. a. 2.* &
in Milit. sc. 2. a. 2.] *Terent. in Adelph.* Si inficias tibi, testis mecum est
 annulus quem amiserat *Gellius lib. 16. cap. 19.* Nautas stupefactos
 conuictosque inficias inire non quisse.

Infiçialis, le, vt inficialis status, quo negantur obiecta. [*Ἰνφικω*] **GA.** Ne-
 gatoire. **IT.** Negativo. **GERM.** Darum man tougnet vnd nicht inchtig ist.
HIS. Negadix. **AN.** Negatiue. } *Cic. in Top.* Itaque aut inficialis aut con-
 iecturalis prima appellatur.

Infiçiator, oris, Qui negat se vel debere quod actor petit vel commissif-
 se quod accusator obiicit. [*Ἰνφικω*] **GA.** Nicur, denieur.
ITAL. Negatore. **GERM.** Ein tougnet/vn inchtiger. **HISP.** El que niega,
 negador. **ANC.** Thar denyerh. } *Cicero libro primo de Oratore.* Quod pe-
 ritoris causa comparatum esse non intelligebat: vt si ille inficiator
 probasset iudici ante petiam esse pecuniam, quam esset deberi cœp-
 ra, &c. Hinc status coniecturalis dicitur inficialis, quo negamus quod
 petitur vel obiicitur. *Cic. in Catil.* Hocce ego non tam milites acres,
 quam inficiatores lentos esse arbitror. *Martial. lib. 1.* In ius ô fallax, at-
 que inficiator eamus.

Infiçatio, onis, verbale, Negatio. [*Ἰνφικω*] **GA.** Deniement, denega-
 tion. **IT.** Negatione. **GERM.** Edugnung. **HIS.** Negacion. **AN.** A denyng. }
Cic. 2. de Oratore. Ac nostræ ferè causæ quidem sunt criminum, ple-
 runque insinuatione defenduntur.

Infidus, a, um, penultima producta. Non fidus, perfidus, sine fide, cui
 non est fidendum. [*Ἰνφιδω*] **GA.** Desloyal. **ITAL.** Infido, di cui non se
 deve fidare. **GERMA.** Vntruiv/ober treuntiof. **HISPAN.** Cosa de qui en no
 se deve fiar. **AN.** Vnsaithfull, not to be trusted. } *Cic. de Amic.* Tum quum
 exul esset, se intellexisse quos fidos amicos haberet, quos infidos.
Plaut. in Asin. Vbi sciens fideli infidus fueris. *Liu. 7. ab Urb.* Et propter
 Latinorum infidum iadiu fecidus. *Virgil. 2. Georg.* Illum non populi
 faces, non purpura regum Plexit, & infidos agitans discordia fratres.
Horat. 1. Carm. Ode 35. At vulgus infidum & meretrix terro Periura
 cecidit. [*Ouid. Eleg. 4. lib. 4.* Nec minus icfida tera timetur aqua. &
 Velleius, Infida pax.

Infidelis, le, Qui promissis non stat, nec fidem promissam exolvit, at-
 que eam adeo violat. [*Ἰνφιδω*] **GA.** Desloyal, qui ne tient point la
 foy, infidele. **IT.** infidels, senza fede. **GE.** Vntruiv/treuntiof. **H.** Infidel, que
 no sione se. **AN.** Vnsaithfull, faithlesse. } *Plaut. in Asin. sc. 3. a. 3.* Vbi fiden-
 tem fraudaueris vbi hero infidebis fueris. *Cas. 7. bel. GA.* Qui autem
 erant per se infideles manus cogere atque aperte bellum parare cœ-
 perunt. *Cic. ad Corin. lib. 1.* His ego subsidis ea sum consecurus,
 quæ nullis legionibus consequi potuissem, vt ex alienis sociis amicif-
 simos, ex infidelissimis firmiffimos redderem. [*Infidelior: Plaut.*
Cap. sc. 2. a. 2. Infidelior mihi ne fuas, quam ego sum tibi]

Infidelitas, atis, Fides violata perfidia. [*Ἰνφιδω*] **GA.** Infidelité, desloyau-
 té. **IT.** Infidelità. **GE.** Vntruiv/simifitruw. **H.** Infidelidad. **AN.** Vnsaith-
 fullnesse, desloyalty. } *Cas. 8. bel. GA.* Infidelitatem eius sine vlla perfidia
 iudicauit comprimii posse. [*Idem Cas. 2. de bel. ciu.* Infidelitas militum.]
Cic. pro Milone. Quante infidelitatis in amicis. *Idem 5. Tusulanarum*
questionum. Quante opere vero amicitias desideraret, quarum infideli-
 tatem extimefcebat, &c.

Infideliter, aduerbium, Perfidè. [*Ἰνφιδω*] **GA.** Infidelement, desloyau-
 ment. **IT.** Infidemente. **GE.** Vntruiv/seftich, vntruiv/chitich. **H.** No fidelmente.
AN. Vnsaithfully, desloyally. } *Cic. ad Brutum.* Infideliter aliquid cui-
 piam suadere.

Infigo, infigis penultima producta. Intus figo. [*Ἰνφικω*] **GA.** Ficher
 dedans. **IT.** Ficare a entro. **GERM.** Einbesten oder einstochen. **H.** Hincer a d'entro. **A.** To fasten, to stick in. } *Ci.*
4. Tuscul. Quum in acie M. Allienum Pelignum scuto protexit, gla-
 diumque hosti in pectus infixit Infixa in tergis hostium pila. *Liu. 7.*
bell. pun. Infixis animis religio. *Idem 9. bell. pun.* Telum infixum edu-
 cere. *Ouid. 13. Met.* Hærent infixi pectori lultus. *Virg. 4. Aeneid.*

Infixus, Defixus, insitus, inustus, hærens in alieno penitus insidens, quod
 nullo euclli modo possit. *Cic. in Cat.* Dum memoria mei consulatus

vestris erat infixa mentibus. [*Ouid. 13. Metam.* Nec valere manus in-
 fixum educere rebum. *Idem Ouid. Eleg. 4. lib. 3. Trist.* Hæc mihi semper
 erunt imis infixa medullis.

Infirmus, Infimo, as, Infimus vide **INFERSVS.**
Infundo Findendo incido. [*Ἰνφυνδω*] **GA.** Fendre. **IT.** Fendere. **GR.** Zerspatten. **H.** Heiden. **AN.** To cutt or
 cleane.] *Virg. Eclog. 4.* - quæ cingere muris Oppida quæ iubeant tellu-
 ri infunder sulcos.

Infinitus, a, um, Indefinitus, immensus, huius contrarium est finitus,
 [*Ἰνφινιτω*] **GA.** Infinit, sans fin, defmesuré. **ITA.** Infinito, senza fine. **GER.**
 Vnendlich. **HIS.** Infinito, no determinado. **ANGLICE.** Infinit, without
 an end.] *Cic. pro Rosc. Com.* Qui tantas & tam infinitas pecunias non
 propter inertiam laboris, sed propter magnificentiam liberalitatis
 repudiari Infinitæ altitudinis spelunca. *Cic. 6. Verr.* Infinitum im-
 perium, id est, sine exceptione, vel maximum & quasi perpetuum.
Idem 4. Verr. Postquam M. Antonij infinitum illud imperium sence-
 rant. [*Col. cap. 1. lib. 14.* supra longè & longè per infinitum]

Infinite, aduerb. Indefinenter, sine modo, extra modum. [*Ἰνφινιτω*] **GA.**
 Vnendlich. **HIS.** Infinitamente, sans fin, sans cesse. **IT.** Infinitamente, senza fine.
GE. Vnendlich. **H.** Infinitamente. **AN.** Infinitly, beyonde measure.] *Cic.*
in Pa. 20. Illi aurata tecta in villis, & sola marmorea facienti & signa,
 tabulas, supellectilem & vestem infinite concupiscenti, &c. [*Quintil.*
 Infinite nos et magis delectant.]

Infinibilis, Infinitus, ærege. **Apul. lib. de dogm. Plat.** Cum viduata sit fi-
 ne, infnibilis recte videri potest.

Infinite, loco aduerb. *Ἰνφινιτω*, *Ἰνφινιτω*. **Plin. lib. 15. cap. 8.** Procedente
 persuasione illa, quicquid in Creta nascitur infinito præstare cæteris
 eiusdem generis alibi gencis.

Infinite, tis, Perperuitas. [*Ἰνφινιτω*] **GA.** Infinite, chose sans fin.
IT. Infinita. **GER.** Vnendlichkeit. **HIS.** Infinidad. **AN.** Infinita, passing,
 beyonden measure.] *Cic. 1. Offic.* Gradus uitem plures sunt societatis
 hominum: vt enim ab illa discedatur infinitate propior est eiusdem
 generis, nationis, &c.

Infinite, onis **Cic. 1. de Fin.** Infinite ipsa quam *Ἰνφινιτω*, vocant, tota ab
 illo est, id est, infinita siue infnituado

Infinite, tius, sine alterius verbi adiniculo poni solet. [*Ἰνφινιτω*] **GA.**
 Vnendlich. **IT.** Infinito. **GER.** Vnendlich. **HIS.** Infinito. **AN.** Infinito.] *Cic. 1. Offic.*
 Gradus uitem plures sunt societatis hominum: vt enim ab illa discedatur
 infinitate propior est eiusdem generis, nationis, &c.

Infirmus, Non firmus, imbecillis, debilis, languidus. [*Ἰνφινιτω*] **GA.**
 Vnfirm, imbecill, debil. **ITA.** Infermo, debile. **GER.** Schwach/
 machts/trafftiof. **HIS.** Cosa flaca y no ferma. **ANC.** Weak, feble. } *Tibull.*
lib. 4. Terret vt infirmæ valeant subsistere vires.] *Cic. 1. Acad.* Et simul
 affidamus in quâ, si videtur. Sanè istud quidè, inquit, si enim admodum
 infirmus. Inops & infirma classis. *Cic. 7. Verr.* Atate affecta, & viribus
 infirmis homo. *Idem 6. Verr.* Infirma saporis vinu, ingenerosum, debi-
 le, & quod linguam non ferit, aut pungit. *Col. lib. de arboribus c. 3.* Mon-
 tribus eliusque difficulter vineæ tonualescunt, sed firmum probum-
 que saporem vini præbent: humidis & planis locis robustissime, sed
 infirma saporis vinum, nec perenne faciunt. ¶ *Infirmior*, comparati-
 uis. *Horat. 1. Serm. Sasyr. 9.* - sum paulo infirmior vnus Multorum.
 [*Sueton. in August. cap. 90.* Tonitrua & fulgura paulo infirmius expa-
 nescebat.

¶ **Infirmissimus** homo. *Cic. in Pison.* Leuissimæ atque infirmissimæ,
 pro Cluent.

Infirmitas, Inualiditas, non ægrotatio, vt plerique malè vsurpant, sed
 potius debilitas illa, quæ vel ex ætate, vel ex morbo contingit. [*Ἰνφινιτω*]
GA. Debilité, foibleffe. **ITALIC.** Debo ex-
 za, infirmita. **GERM.** Schwachheit/ vnuermdgenheit. **HISPANIC.** Flaque-
 za, no firme. **ANGLIC.** Infirmitie, weaknesse. } *Cic. de Senect.* Vt enim in-
 firmitas est puerorum, & ferocitas iuuenum, & grauitas iam constan-
 taris: sic senectus matuitas naturale quiddam habet, &c. *Idem*
de Clar. Orat. Erat eo tempore nobis summa gracilitas & infirmitas
 corporis. *Idem pro Syl.* Infirmitatem corporis animi virtute supera-
 uit. [¶ *Pro sexu meliebri Lilius lib. 34.* Patiendum huic infirmitati
 quod censueritis.]

Infirmus, as, aer, debilito, infirmu reddo, refuto, imminuo, refello. [*Ἰνφινιτω*]
GA. Debilité, affoiblir. **ITA.** Indebolire,
 far infermo. **GERM.** Schwachen/trafftiof machen. **HISP.** Enflaquecer a
 otra cosa. **ANG.** To mak weak or feble. } vt Infirmare argumenta & ra-
 tiones alicuius. *Cic. de Diuin.* Nec ea dico, quæ si dicam, tu infirmare
 non possis.

¶ **Infirmare** fidem testis, *Cic. pro Rosc. Com.* est refellere, refutare, eleua-
 re. *Idem 2. de Nat. deor.* Quanta vero illa sunt, quæ vos Academicis in-
 firmatis & tollitis?

Infirmatus, Debilitatus. *Sueton. in August.* Infirmitatis faucibus, præconis
 voce ad populum concionatus est.

Infirmatio, onis, Confutatio, refutatio. [*Ἰνφινιτω*] **GALLI.** Debilitement
 & refutement de choses alleguees. **IT.** Debilitazione. **GERM.** Schwä-
 chung/widerlegung. **HISP.** Flaqueza. **ANG.** A making of a thing weak, a
 refuting. } *Cic. lib. 1. de Inuen.* Indicatio est quæ ex infirmatione &
 confirmatione nascitur controuersia. Infirmitatio rerum iudicatarum
Cic. de leg. Agvar.

Infirmè, aduerb. Debilitè, languidè. [*Ἰνφινιτω*] **GA.** Debilement,
 foiblement. **ITA.** Debolmente. **GER.** Schwachheit/bsidigtiig. **HISP.** Fla-
 qua y no firmamente. **ANG.** Weakly. } Imbecilliter. *Cic. Senatus lib. 15.*
Epist. His rebus allatis, etsi intelligebam socios infirmè amatos esse, &
 nouarum rerum expectatione suspensos.

Infr, verbum defectiuum, aurore Festo, idem est quod incipit.
 [*Ἰνφινιτω*] **GA.** hec él. **ANGLIC.** Il dit ou commence
 à dire. **ITALIC.** Comincia, dice. **GERMANI.** Vnsachen sagen. **HISPANIC.** Co-
 mienca, dice. **ANG.** He sayeth or beginneth to say. } *Plaut. in Aulul. sc. 1. a. 2.*

Infit ibi postulare plorans, ciulans. [*Idem Plaut. Asin. sc. 2. a. 2. Me in-
fit percontarier.*] Sæpius tamen accipitur pro inquit. *Liu. 1. ab Vrbe.*
Ibi infit annum se tertium & nonagesimum agere. [*Vide Gell. cap.*
7. lib. 19.]

inflammatio, as, Incendo, accendo. { חטל libat חכרר bibhir. } *GALLIC.* Allumer, enflamber, embrafer. *ITA.* Inflammare. *GERM.*
Injunden. *HISP.* Encender en llama. *ANG.* To set a fire. { *Cic. 6. Verr.*
Quam quum inuestigare Ceres vellet, dicitur inflammasse tædas iis
ignibus qui ex *Ætææ* vertice erumpunt. *Idem 7. Verr.* Classem pul-
cherrimam pop. Rom. in litus expulsam & eiecram, quum primum
ad uesperasset inflammari incendi que iussit.
¶ Per translationem accipitur pro augere, quod quum ignis inflam-
matur, augetur. *Cic. 2. Verr.* Quum sine parati qui concionibus & le-
gibus hanc inuidiam Senatus inflammare conentur.
¶ Inflammare pro vehementer appetere & desiderare. *Cic. de Amic.*
Honores quorum cupiditate quidam inflammantur, quum multi
ita contemnunt, vt nihil inanius esse, nihil leuius existi-
ment?

inflammatio, is. { כרר beherah תכרר tabberah. } *GALLIC.* Inflammation, enflambement. *ITA.* Infiataggione. *GERM.* Ent-
zündung. *HISP.* Encendimiento. *ANG.* An inflaming or setting a fire. } vt
inflammationes mammarum, quas Græci φλυκταινας vocant, nempe
quando propter nimium humorem collectum in aliqua parte cu-
iusdam ignis ardor sentitur.
[*Inflammantur: Gell. c. 3. l. 10.* Tam acerbæ rei detestationem incensè,
acriter, inflammantur facit.]

inflexio, is, er, Curuo, flecto. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.*
Plier, cordre, tourner. *ITA.* Piegar, torcere. *GERM.* Biegen. *HISP.* Do-
blegar. *ANG.* To bow or bend in. } *Cic. 1. bel. Gal.* Cum seipsum in flexio-
nibus. *Cic. 7. Verr.* Vbi primum ex alto sinus ad urbem ab littore infle-
ctitur. Vestigium cursus sui inflectere, à cursu suo declinare. *Cic. 2. de*
Nat. deor. Oculos aliorum inflectere. *Cic. ad Quir. post reditum.* Vo-
ces inflectere cantu. *Tib. lib. 2. Eleg. 7.*

inflexus, part. Incuruus, incuruatus. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.*
Courbé, courné, plié. *ITALIC.* Torto, piegato. *GERMANIC.*
Gebogen. *HISPANIC.* Doblegado. *ANG.* Bowed or crooked in. } vt Aratum
inflexum. *Virg. 1. Georg.* Incuruum & leuiter à summo inflexum, *Pro-*
per. lib. 3. Eleg. 9.

inflexus, us, Inflexio, ipe inflectendi actus. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.*
Flechissement, pliement. *ITA.* Torcimento. *GERM.* Biegung.
HIS. Doblegodura. *ANG.* A bowing in. } *Plin. lib. 11. c. 25.* [Ferit obli-
quo ictu, & inflexu. *Plaut. Men. sc. 2. a. 5.* Equi facite inflexu sit pedum
pernicitas. Alti in flexu: alii inflexa.]

inflexio, onis, ipe inflectendi actus. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *Idem Cic. de Vniuer.* Omnis enim
orbis eorum, quasi facilitatis inflexione vertebatur. Laterum inflexio.
Cic. 3. de Orat.

inflexibilis, le, Quod inflecti non potest. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.* Qu'on ne
peut plier, flechir, ou tourner. *ITA.* Che non si può piegare ne torcere.
GERMANIC. Unbiegig/das sich nicht biegen lässt. *HISPANIC.* Cosa que no
puede doblegar. *ANGLIC.* That can not be bowed. } *Plin. lib. 28. c. 12.* Do-
lorem inflexibilem (opisthotonon vocant) leuat vrina capræ, & auri-
bus infusa. *Plin. in Epist. 317.* Peruicaciam ceruæ, & inflexibilem obiti-
nationem debere puniri.

infigo, gis, penultima producta. Ictum infero, incurio. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.*
Frappier, ou ietter contre. *ITA.* Percuotere,
dare colpi. *GERMANIC.* Ein streich geben/einschmessen. *HISPANIC.* Apretar,
golpear à herir. *ANG.* To strick or do violence. } ex in & figo verbo
antiquo, quod sternere significabat. *Plin. lib. 8. cap. 36.* Sæpe in arena
colaphis inflatis exanimantur. *Cic. in Piso.* Quæ dulcissimus meus Re-
publicæ vulnera inflat. *Idem in Vatin.* Si ad cætera vulnera quibus
putasti Rempublicam deleri, hanc quoque mortiferam plagam in-
flaxisses Auguratus tui.

inflat, as, Tergefacio à folle, qui flatu turgescit, tractum. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.*
Enfler, souffler dedans. *ITA.* Infiare, confiare. *GERMANIC.* Embtasen/oder aufblasen. *HISPANIC.*
Hincar à seplar. *ANGLIC.* To blow in. } Vnde tibicen buccinam vel
calamos inflare dicitur, pro tibia canere, vel calamis. *Varro 3. de Re*
rust. cap. 13. Qui quum eo venisset cum stola, & cithara, & cantare ei-
set iussus, buccinam inflauit. Inflare ambas buccas iratorum pro-
prium. *Horat. Serm. Satyr. 1.* quin Iupiter ambas Itatus buccas inflat.
Inflare, turgescere, tumere. *Cic. 1. de legibus.* Fannij autem ætati con-
iunctus. Antipater paulo inflauit vehementius, habuitque vires agre-
stes ille quidem, atque horridas, sine nitore ac palæstra. [*Quintilian.*
Inflare gloria iudicem.]

inflat, is, Superbus, elatus, magnus, inuictus. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.*
Enfler, fier, enorgueillir. *ITA.* Enfiato, conso, superbo. *GERM.*
Aufgebathen/bochtragen. *HISPANIC.* Inchado, soberbio, altivo. *ANG.* Puffed
up, prydesfull. } *Cic. 3. Tuscul.* Sic igitur flatu, & tumens animus in vitio
est: sapientis autem animus semper vacat vitio, nunquam turgescit,
nunquam tumet.

inflat, us, aduerb. in maius. Cesar belli civil. lib. 2. Hæc ad cum latius atq;
inflatius, perscribere, &c.]

inflatus, ipe inflandi actus, instictus, afflatus. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.*
Soufflement. *ITALIC.* Il gonfiare. *GERMANIC.* Ein-
blasung. *HISPANIC.* Hinchazon. *ANG.* A swelling or puffing up. } *Cic.*
4. Academ. Qui primo inflatu tibicinis Antioquam esse aiunt, aut An-
dromacham, inflatus diuinus, pro afflatus & inspiratione. *apud. Cic. 1.*
1. de Diuinat. Tum aliquo instinctu, inflatuque diuino futura re-
nuntiat.

inflatio, is, x, xum, Illabor, in toto fluo. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.* Cou-
ler dedans, entrer dedans. *ITALIC.* Scorrere, inondare dentro. *GERM.*
Einfliessen. *HISPANIC.* Infiltrar à correr lo liquido. *ANGLIC.* To stip-
pe, enter or flow in. } *Col. lib. 1.* Sed ampla stabula sic ordinentur, ne
quis humor influere possit. *Cicer. 4. Tuscul.* Apud Hypanium fluuium,
qui ab Europa parte in Pontum influit. ¶ Influere in aures homi-
num, id est, sensum urepere. *Cic. in Lælio,* Quibus blanditiis C. Papy-

rius nuper influebat in aures concionis.
Influentia, x, xum, influit. *Idem Plaut. Asin. sc. 2. a. 2. Me in-
fit percontarier.* Sæpius tamen accipitur pro inquit. *Liu. 1. ab Vrbe.*
Ibi infit annum se tertium & nonagesimum agere. [*Vide Gell. cap.*
7. lib. 19.]

infodit, di, sum, Humi defodio, terra obruo. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.*
Enfouir, enterrer. *ITA.* Canare, incathare. *GERMANIC.* Eingraben.
HISPANIC. Cauar so terra. *ANG.* To digge in. } *Virgilius 2. Georg.* Antè
lupinatas Aquiloni ostendere glebas, Quam lætum infodias vitis
genus. Nonnunquam idem valet quod fodio. *Col. lib. 4.* Campestris
locus altè duos pedes infodiendus est. ¶ Hinc participium Infodius,
apud. Plin. lib. 13. c. 13. Maiore etiamnum miraculo, quod tot
infodit durauerunt annis.

infœcundus, da, dum, ex in & fœcundus, Sterilis, minime fœcundus.
{ חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.* Infertile, sterile, qui ne
potte point de fruit. *ITA.* Sterile, non fertile. *GERMANIC.* Unfruchtbar.
HISPANIC. Cosa esteril y no feril. *ANG.* Unfruitfull, barren. } *Plin.*
lib. 12. cap. 10. Lanigeris arboribus folia infœcunda. *Idem lib. 10. ca. 54.*
Qua incubari intra decem dies edita, vtilissimum: vetera, aut recentio-
ra, infœcunda. *Idem,* Infœcunda firmiora fertilibus, nisi quo in ge-
nere mares ferunt.

infœcunde, aduerb. Gel. lib. 19. c. 3. Qui infœcunde atque ieiuè laudat,
delicti à causa videtur.

infœcunditas, Sterilitas. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.* Sterilité. *ITA.*
Sterilità. *GERM.* Unfruchtbarkeit. *HISPANIC.* Esterilidad. *ANG.* Unfruitful-
ness, barrenness. } quo vsus est *Columella.*

**infœlix, cis, vel potius Infelix absque diphthongo, omnis generis: idè
quod infortunatus, miser.** { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.* Malheureux. *ITALIC.*
Infelice, misero, infortunato. *GERMANIC.* Unglueckhaftig. *HISPANIC.*
Desdichado y sin ventura. *ANGLIC.* Unhappy, unfortunate. } *Terentius*
Eunuch. At ego infœlix, neque ridiculus esse, neque plagas pati Pos-
sum. *Idem,* Proh tædem deum, facinus fœdum, & infœlicem adole-
centulum! *Infœlix, & ærumnosus. Cic. 7. Verr.* [*Plaut. Mostell. sc. 1. a.*
2. Summe ego infœlix, qui non curro domum. *Ouid. 13. Metam.* Vel-
let & infelix Palamedes esse relicus. *Ouid. Eleg. 9. lib. 4. Trist.* Inducet
infelix arma coacta dolor. *Oui. Eleg. 1. lib. 2. Trist.* Qui mihi vobiscum
est infelix cura libelli. *Plaut. Aulul. sc. 6. a. 4.* Tantum auri perdidit in-
felix miser.

¶ Pro fœlesto. *Pl. Asin. sc. 2. a. 2.* Hominem infelicem, qui patronam
comprimat. *Plaut. Millic. sc. 3. a. 2.* Pergin infelix, &c.]

¶ Infelix, Non fœcundus, sterilis, inquit *Seruius in illud Virgilij, Eclog.*
6. Infelix lolium, & sterile dominantur auenæ. *Cic. pro Rabirio,* Que-
tu humo lenis, ac popularis libentissimè commentoras: Caput ob-
nubito, arbori infœlici suspendito, *Virg. 2. Georg.* Salsa autem tellus,
& quæ perhibetur amara, Frugibus infœlix.

**infœlicitas, vel potius Infœlicitas, sine diphthongo, Aduersa vel incom-
moda fortuna, calamitas, miseria egestas.** { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.* Malheur,
mauaise fortune. *ITA.* Infelicità, disgracia. *GERMANIC.* Unglueck/ vno-
gluck, *HISPANIC.* Desdicha y desventura. *ANGLIC.* Infelicitie, mischance,
or misfortune. } *Terent. in Adelph.* Quid hoc (malum) infœlicitatis
nequeo satis discernere. *Cic. lib. 2. de Finib.* bonerum & malorum,
Beatè autem viuere, alij in alio, vos in voluptate ponitis, item omnè
infœlicitatem in dolore. [*Quintilian.* Adominanda eà infœlicitas (ni-
sillè diligentia.) *Idem* ob magnam infœlicitatem ius mortis petere.
Senec. cap. 2. de Tranq. Infœlicitas operosa. *Idem, cap. 2. de Cons. ad Helu.*
Infœlicitas inuolat homines. *Quintilian.* Infœlicitatis damnare sua
tempora.]

**infœliciter, vel Infœliciter, sine diphthongo, aduerbium, Infortunatè,
miserè, calamitosè.** { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.* Malheureusement.
ITALIC. Infelice-
mente, disgratiamente. *GERM.* Ungluecklich/unglueckhaftig. *HISPANIC.*
Desdichadamente. *ANG.* Unluckelie, unfortunatlie. } *Terent. in Eunuch.*
Dum sequor eam, sit mihi obuiam. ¶ Incommodè herclè. c. Imò e-
nim verò infœliciter. *Liu. 1. ab Vrbe.* Id quancquam omnium iana
ex omnium cura Latinorum, ob rem toties infœliciter tentatam in
armis videbatur.

**infœlicito, as, re, vel sine diphthongo, infœlicito, Infœlicem & miserum
facio.** { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.* Faire malheureux & miserable. *ITA.*
Far infelice, far misero. *GERMANIC.* Unglueckhaftig machen. *HISPANIC.*
Hazer desdichado y desventurado. *ANGLIC.* To make unfortunat. } *Pla.*
in Casini Dij me & te infœlicent si ego in os meum vini guttam
indidi.

informat, is, me, sine forma, deformis. { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.* Qui n'a point
de figure ou forme. *ITA.* Sformato, senza forma. *GERMANIC.* Ungestalt.
HISPANIC. Disforme, o sin forma. *ANGLIC.* That hath no shape. } *Plin. lib. 7.*
cap. 15. Ea est raro informis, inanima, sciti icium & aciem respuens.
Informè cadauer. *Virg. 8. Aeneid.* Hyemes informes, *Horat. 2. Carm.*
Ode 10. ¶ Porro in hac voce Forma æquiuoca vox est. Nam & pro
specie accipitur, & pro certa partium proportionè, quibus figura cõ-
stituitur perfectior. Hancigitur negat in hac voce præpositio in,
non illam. *Scaliger.*

**informo, as, are, Est prima illam, & rudem operi alicui formam indu-
cere, fingere, formare.** { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.* Façonner, former, bailler forme. *ITA.* Fare
la prima bozza (are lo primo schizzo). *GERM.* Entwurfen/die erste gestalt
geben. *HISPANIC.* Informar à dar forma. *ANG.* To forme or fashion, rudelie. }
Virg. 6. Aeneid. His informatum manibus, iam parte polita Fulmen
erat. ¶ Per translationem accipitur pro instituere, docere & compo-
nere. *Idem, Cic. pro Archia.* Nam vt primum ex pueris excessit
Archias, atque ab his artibus, quibus ætas puerilis ad humanitatem
informari solet, se ad scribendi studium contulit. Animus bene à na-
tura informatus. *Cic. 1. Off.*

**informatio, nis, Proprie dicitur illa & rudis forma, quæ ab artifice operi
alicui inducitur.** { חפ חפוח חפח ephaphah. } *GALLIC.* Imagination,
le premier trait. *ITA.* Il primo schizzo. *GERM.* Entwurfung/die erste vnb-
deut unaußgemachte gestaltung. *HIS.* El dibujo, obra de dar forma. *ANG.*
The first delineation or fashioning of a thing. }
¶ Per translationem autem accipitur pro rudi quadam & imperfe-
ctæ ratione à natura primum animo impressa. } *ANG.* A knowledge
D d d ij

naturalis impressa in the mynde of man. Cic. de Nat. Deor. Quæ est enim gens, aut quod genus hominum, quod non habeat sine doctrina anticipationem quandam Deorum, quam appellat Epicurus, hoc est, ante acceptam animo rei quandam informationem, sine qua nec intelligi quicquam, nec disputari possit. Ibidem, Quæ enim nobis natura informationem deorum dedit, eadem insculpsit in mentibus.

Inforsio, as, pen. corr. [verbum obscuro est] Plantas in Curculione. [scilicet] Adolescens ob rem publicam, hoc intus mihi Quod insigne habeo, quæso ne me in comitibus licetne inforare, si in comitari non licet? c. non inforabis me quidem: nec mihi placet tuum profectio nec forum, nec comitium.

Aliquando componitur ex in, & foro, as, quod est intus foro. [scilicet] nakab infora. GAL. Percer forer. ITA. Forare. GER. Einboien. HIS. Horader o barrenar. ANG. To pearse or bore an hole. [scilicet] Plin. lib. 17. c. 14. Timebant plici truncum findere: mox inforare ausi medium: ipsique medullæ calamum imprimebant.

Inforsunatus, a, um, Infelix, miser, calamitosus, ærumnosus. [scilicet] Malheureux. ITA. Infelice, misero, sfortunato. GER. Unglück afftig. HIS. Malaventurado. ANG. Mishappit, muchancie. [scilicet] Terent. Eunuch. O inforsunatum senem. Cic. ad Attic. lib. 2. Nihil me inforsunatus, & Catulo, rum splendore vitæ, & hoc tempore.

Inforsunium, ij, Infelicitas, calamitas, ærumna. [scilicet] Infelicia, miseria, disgratia. GERMA. Ein engtuch oder vnfall. HISP. Desventura. ANGLI. Mishappe, mischance, mischiese. [scilicet] Terent. in Adeiph. Si attingis, ferres inforsunium. Inforsunium habere, calamitosum esse. Linius 1. ab Vrbe, Ni pareat patri habiturum inforsunium esse. [scilicet] Plantas Curcul. sc. 3. a. 2. Se domi contineant, vitent inforsunia. Ibid. sc. 4. Non mediocri te mactio inforsunio. Idem plend. sc. 7. a. 4. Caue sis tibi diro inforsunio. Idem Amph. Veni huc, inuenies inforsunium. Et vix effugies inforsunium. Vide ne inforsunium quæras, qui me sic ludifices.]

Inforsunitas, atis, Infelicitas, calamitas. [scilicet] Misfortune. Gell. lib. 6. cap. 1. Idem sunt bona & mala, felicitas & inforsunitas dolor & voluptas.

Infractio, supra. [scilicet] Defectus. GAL. Dessous. ITALIC. Difetto. GERMA. Daunden/underhalb. HISP. Debaxo. ANG. Beneath. Et in casu quidem adverbium est: adiuncto vero casu, præpositio: ut apud Terentium in Eunuch. Ego te esse infra omnes infirmos puto homines. Facitque ex se Inferus, a, um, inferior, infimus, infernus. Seneca cap. 16. de Consol. ad Polyb. Cum supra se nihil, & infra omnia cerneret Et Velleius, Nisi eò ascendisset, quò infra se Rempub. videret. Tibull. lib. 4. Siue super terras Phœbus, seu curreat infra. [scilicet] Docet Laurentius Valla, Infra ad dignitatem & locum refertur infra dignitatem meam est, & infra te dem. Intra, ad numerum & spatium. [scilicet] ut, intra viginti dies, & intra muros: non autem infra. Sunt autem infra & supra, inter se relatiua sicut intra & extra, super & subter.

* Multo infra, pro Minoris pretij. Plin. lib. 19. cap. 3. Nascitur in Perside largè, sed multo infra Cyrenaicum.

Infractus, a, um, idem quod fractus: nisi si qua maior vis ex natura præpositionis accedat. [scilicet] Schabur. [scilicet] Defrompu & brisè. ITA. Roto spezzato. GERMA. Zerbrochen. HISP. Quebrantado. ANG. Broken bruised. Cicero 1. Academ. Tu autem ne negas infracto remo commoueri. Idem pro Domo sua, Itaque infractus furor tuus inanes faciebat imperus. Sic infractus animus dicitur qui demissus est & deiectus, & rerum aduersarum fluctibus pessundatus. Cicero 1. Academ. Non modo non infracto animo erat, verumeriam confirmato & renouato. Res infracta, id est perdita, afflicta & desperata. [scilicet] Velleius: Infractæ Gallia à Cæsare (id est perdomita.) Cicero ad Atticum libro 9. Tum poterimus deliberare, non scilicet iam integrare, sed minus infracta, quam si vna proieceris. Oratio infracta, id est humilis & demissa, qualis solet esse eorum quibus parum fauet fortuna. Linius 8. bell. Maced. Oratio fuit submissa & infracta, extenuantis opes suas, vrbiumque suæ ditionis egeitatem quærentis. [scilicet] Senec. Præ dulces & infractæ sententiæ. Gellius cap. 5. lib. 13. Infracta vox & mollis.]

Legitur tamen in contraria significatione, non pro fracto, confirmato, constanti & inuicto. [scilicet] Qui n'est point defrompu ne brisè. ITA. Non rotto, non spezzato. GERMA. Zerbrochen. HISP. No quebrantado. A. Vnbroken, unbruised. [scilicet] Plin. 1. 8. c. 50. Mares quàm maxime fimos, longis auriculis, infractis que armis quàm villosissimos probant. Ad eundem etiam modum interpretatur Seneca illud Virg. 12. Aenei. Turnus ut infractos aduerso Marte Latinos Defecisse videt.

Infractio; Fractio, ruptura, corruptio. [scilicet] Ruptura. GAL. Rompement, brisement. ITA. Rotura. GERMA. Zerbruchung/erschabung. HISP. Quebrantamiento. ANGLI. A breaking or bruising. [scilicet] ut, Infractio ossis, vel cartilaginis. Infractio animi, id est, pusillanimitas, vel demissio & torpor animi in rebus aduersis, vel desperatione fracti. [scilicet] Cic. 3. Tusculan. Verisimile est igitur, in quem cadit ægritudo, in eundem cadere timorem, & infractionem quandam animi, & demissionem.

Infræno, as, are, Proprie equis fræna impono. [scilicet] balam baddi. GAL. Brides. ITA. Frenare, mettere el freno. GERMA. Zbunden. HIS. Enfrenar, cnfreno. AN. To bridle. [scilicet] Linius 7. bell. Maced. Pauci stabant impauidi equi, eos ipsos non sternere, non infrænare, aut ascendere facile poterant.

Per translationem accipitur pro cohibere, seu domare, derinere. Plin. lib. 9. cap. 21. Quod vbi videre nauici, statim pluribus anchoris nauigia infrænant, hoc est derinent, seu cohibent, ne longius progredi possint. Idem lib. 32. cap. 1. Infrænare impetum, & domat mundi rabiem, nullo suo labore, non retinendo, &c.

Infrænatus, a, um, nomen adiecti est. idem quod non frænatus. [scilicet] Defrenato. GAL. Qui n'est point bridé. ITA. Sfenato. GERMA. Ungebridet. HIS. Defenfrenado. ANG. Vnbridled. [scilicet] Linius 7. bell. Maced. Non stratos [scilicet] non infrænatos magna pars habebat equos [scilicet] non frænatos

ita enim ibi legitur & lib. 1. dec. 3. non ut vulgò non fratos, & infrænatos.]

Infrænus, a, um, & Infrænis, ne, Non frænatus. [scilicet] Desbir, de, sans bride. ITA. Senza freno, sfrenato. GERMA. Ungebridet/sumtos. HISP. Defenfrenado, sin freno. ANGL. Without a bridle or stay, unbrid. [scilicet] Virg. lib. 10. Illum infrænus equi lapsu tellure iacentem. Idem 4. Aeneid. Hinc Numida infrænâ cingunt. Vbi Numidas infra nos vocat quòd equis vterentur infrænatis, quod sola regebant virga. Infrænus cursus. Colum. lib. 10. Sed quid ego infræno volitare per æthera cursu Passus equos. [scilicet] Gell. cap. 15. lib. 1. Infrænus lingua.]

Infragilis, le, Firmus & validus. [scilicet] nemân. affraus. GAL. Qu'on ne peut rompre, casser, ou briser. ITALIC. Fermo, saldo, non fragile. GERMA. Unzerbrüchlich. HISP. Resistir no flaco. ANG. Not brittle, not soone broken. [scilicet] Onid. [Eleg. 4. lib. 1.] Trist. Si vox infragilis, pectus mihi firmius esset. Animum infragilem tenere. Idem ad Liniam. * Affertur etiam ex Seneca, Infragibilis, pro infragilis. De vita beata, Quum tibi dicam, summum bonum est infragibilis animi rigor & prouidentia, subtilitas, sanitas, libertas, decor: aliquid vltra quæris?

Infræno, is, ere, Fremo, hoc est, murmure indignationem ostendo. [scilicet] hamâm fônâ hamâh. [scilicet] Fremir, bruire. ITALIC. Fremere. GERMA. Der kein murren vnd geiß grammich. HIS. Bramar. ANG. To grone or murmur at a thing. [scilicet] Virg. 10. de opre, infrænuisque terox, & inhorruit armos, & accipitur aliquando, pro perfrepere, personare, & sonitu horrorem incutere. Silius lib. 3. Nec bellum raptis tam dirum mille carinis Acris infrænuis trepidumq; exterruit orbem.

Infrëndeo, des, dui, dere, Dentes irascendo quatio, & inuicem collido, dentibus frideo. [scilicet] Grincer les dents comme fort courroucé. ITA. Strignere & sbattere i denti per ira & rabbia. GERMA. Der zern mit den zenen tirren. HIS. Batir los dientes regañando. ANG. To gnash or grind the teeth. [scilicet] Virg. 3. Aeneid. Dentibus infrëndens gemitu, graditurque per æquor iam medium.

Infrëndes, Dicuntur pueri sine dentibus, qui frëndere non possunt.

Infréquens, tis, omn. gen. Parum frequentatus, & celebris frequens. [scilicet] Qui n'est point frequenté ou hanté. ITALIC. Poco frequentato. GERMA. Onemstigt/vneng/vnuberseht. HIS. Cui no effessa ni poblada. ANGLICE. That is not haunted. [scilicet] Infréquens forum quo pauci conueniunt. Infréquens Senatus, paucorum Senatorum conuentus. Linius 3. ab Vrbe, Præterquam quòd infréquens Senatus iudicio erat sociis afflicta ciuitatem pestilencia esse, mœstum etiam responsum tulere Infréquens etiam actionis significationem habet, & ponitur pro eo qui raro frequentat. Cic. ad Qu. Frat. Et sum equidem, ut scribis, & Romæ, & in prædiis infréquens, id est, raro sum & Romæ & in prædiis.

[scilicet] Infréquens miles qui dicatur. [scilicet] Idem Gell. c. 4. lib. 16. Idem Gell. c. 29. lib. 13. Non sum infréquens vocum Latinarum.]

Infréquencia, tæ, Raritas, & paucitas. [scilicet] Petite assemblée, rareté. ITALIC. Picciola assemblea meno di gente. GERMA. Ein tlein versamlung. HISP. Auella no esp. [scilicet] Summa infréquencia, quum velle extirpare cessarentis. Linius 2. ab Vrbe, Nec agi quicquam per infréquenciam poterat Senatus.

Infrico, as, are, Frigo, & fricando contendo, vel illino. [scilicet] Frotter. ITALIC. Fregare. GERMA. Einreiben. HISP. Fregar. ANG. To rubbe or fret together. [scilicet] Colum. lib. 12. c. 30. Et pondo quadrantem amphoris singulis infricato, & oblitato.

* Hinc Particip. Infricatus, a, um, Plin. lib. 26. cap. 8. Et infricata polemonia, aristolochia decocto folis.

Infrigo, ogis, xii, ctum, Simul frigo in patella, aut alio quouis instrumemento. [scilicet] Frere avec ou dedans. ITALIC. Frigere insieme. GERMA. Ewarinn mit sampt andern rüch. HISP. Frey untiamente. ANG. To fric with or in. [scilicet] Plin. lib. 20. c. 13. Dederunt & cum birumine infricatum potioni propter anhelitum.

Infringo, ogis, Frango, corrumpto. [scilicet] Enfraindre, rompre, briser. ITA. Rompere grandameuse. GERMA. Zerbrechen. HISP. Mucho quebrar. ANG. To breake, to bruisse. [scilicet] Plin. lib. 32. cap. 6. Ne infidens ales infringat. Casp. 3. bell. Cinit. Ut primus excursus visque militum infringeretur, aciesque distenderetur, &c. [scilicet] Casp. 2. de bell. cis. Infringere conatus aduersariorum. Onid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Mollem qui fecit Achillem Infrégisse suis fortia facta modis. Quintilian, Infringendi articulos, gestus. Senec. cap. 15. de Tranq. Molliter se infringens: (sup. tripudiando.) [scilicet] Incerdum est impingere, infligere. [scilicet] Plus quingentos colaphos infrégit mihi. Hinc fit infractus, quod idem significat quod fractus, vel valde fractus, vide supra.

Infriso, as, Remfratam & comminutam rei alicui intero. [scilicet] Esmier, menuiser avec ou dedans. ITALIC. Minuzzare, trisolare intra alre cosa, & in mezzo. GERMA. Eiu reysen/das trreiben erwaruber sayen. HISP. Despoluerizar, quebranda. ANG. To crumme smalliso brake in small pieces. [scilicet] Caso de Re rust. c. 79. Eos melle vngio, papauere infricato. Colum. lib. 8. c. 5. Atque ita paulum triti salis vulneribus infriatur. Idem lib. 7. c. 5. Superfusoque aceto, vel æris arugine infriata.

Infructuosus, a, um, Quod non fert fructum, inutilis. [scilicet] Inftructueux. ITALIC. Inftructuoso. GERMA. Unfruchtbar. HISP. Cosa no fructuosa. ANGLICE. That bears no fruit, unfruitfull. [scilicet] Colum. lib. 11. c. 2. Post quem diem sera & infructuosa sit huiusmodi rerum cultura. Infructuosa preces, vanæ, frustra factæ, & ex quibus nihil ei qui rogat, fructus aut vilitatis prouenit. Plin. Epist. 176. Quod vel maxime dolore meum vicerat: obseruauit oculis casti labores & infructuosæ preces & honor quem meruit.

Infructuosus, a, um, Quod non fert fructum, inutilis. [scilicet] Gitur pro stolido & insipiente. Vide FRYNISCOR.

Infruco, as, penult. product. are, Fuco tingo: & per translationem tego, dissimulo. [scilicet] Farder, defguiser. ITALIC.

ITALIC. Imbellitare, copire dissimulare. GERM. Ein farb austretchen/verdecken. HISP. Afeytar con afeyre. ANGLIC. To colour, to cloke. Cic. de Orat. In scriptis & dictis non aurium solum, sed animi iudicio etiam magis infucata vita noscuntur. Plautus in Milite, Nunc pol ego metuo nequid infucaverit. Si hoc non videbit mulierem, aperitur dolus. Vbi infucata idem valet quod fallaciam aliquam latenter struere, & quibusdam quasi coloribus ita dissimulare, ut difficile deprehendatur.

Infula, s. pen. cor. Fascia in modum diadematis (ut inquit Seruius in 10. GEN.) à quo dependunt vittæ ab utraque parte. Infula. GAL. Vn ornement duquel vloyent les pontifes anciens, mitre. ITALIC. Vna sorte di mitra da Pontefici, la mitra de Vesou. GERM. Ein eyffel. HISP. El velo de coca de los sacerdotes. ANG. Amyter. Fast. Infulas sacerdotum filamentum vocabant. Alij scribunt infulas filamenta alba esse, quibus templa ornabantur: & moris fuisse, ut nubentes priusquam mariti domum ingrederentur, infulas postes ornarent. Dicta autem infula ab antiquo verbo inflare, quod idem erat quod velare & amicare, quemadmodum exflare & exuere. Cic. 3. de Ora. Pamphilumque nescio quem, sinamus in infulis tantam rem, tanquam pueriles delicias depingere. Idem 6. Verr. Præsto mihi sacerdotem Cereris cum infulis ac verbenis fuerunt.

Infulatus, a, um. Infula ornatus. καυσιος η μιτρα η κοσμησιν. Virg. 3. Georg. Lanea dum niuea circumdatur infula vitæ. [Infulatus, ludibrij, causa. Suet. in Calig. c. 27.] Cunctantem pueris tradidit verbenatum, infulantemque, (de homine perituro.)

Infulcius, infulcius, ire. Pro ingerere. Sener. epist. 115. Non desinit omnibus locis hoc verbum infulcire. [Suet. in Tiber. c. 53. Infulcire cibum, pro per vim inferere ore diducto.]

Infulgens, particip. sine verbo, Fulgens, resplendens. מופיאב מופיאב marhib נאב nohëab. Suet. in Calig. GAL. Reluifant, resplendifant. ITALIC. Rifluente, lampeggiante. GER. Scheinent. HISP. Resplendefcente. ANG. Shyning. Catul. Arg. Sæpe pater Diuum templo infulgentem reuisens, &c.

Infumo, as, pen. prod. In fumo sicco, sicut In solo, ad solem sicco. καρυζα. GAL. Enfumer, secher à la fumee. ITA. Seccare ad fumo. GERM. Stauchen/ mit rauch derringen. HISP. Secar al humo, jabumar. ANG. To drie in the smoke. Vnde carnes infumate dicuntur, quæ fumo sunt siccate. Plin. lib. 28. c. 9. Et infumata pilis oculorum medetur.

Infumibulum, Spiraculum per quod fumus exit. καρυμβουλι. GAL. Cheminee. ITA. Fornace, camino. GERMAN. Ein rauchloch. HISP. Cheminea. ANG. The cannel of a chimney.

Infundo, dis. dere. Introfundo. יצא יצאק אלהי יצאק. GALLIC. Verser dedans. ITALIC. Infundere, gettare dentro. GERMANIC. Eingießen/ einfühen schütten. HISPAN. Dirramar à dentro. ANG. To powre in. Colum. lib. 6. cap. 4. Ac postero die spicas vlpici, vel alij, cum vino conteras, & in naribus infundas. Cic. 11. Philipp. Atque hic nuper fororis filio infundere venenum non dedit. Quandoque infundere est supradere rores.

[Infusus, a, um. Ouid. Eleg. 5. lib. 4. Vt vigil infusa pallade flamma solet, (reuiuifcere.)]

Infusus, Infundendi actus. מוסקה מוסקה מוסקה. GALLIC. Versement dedans. ITALIC. Versamento. GERMANIC. Eingießung/ einfühung. HISPAN. Obra de derramar à dentro. ANGLIC. A pouring in or upon. Plin. lib. 20. cap. 21. Valuas & cibo & infusione mollie in oleo.

Infusus, us. Infusio. ANG. A pouring in or upon. Plin. 24. c. 6. Sonitus aurium emendat infusus, strumas illitu.

Infundibulum, li. Instrumentum quo in vasa liquores infundimus. מוסקה מוסקה מוסקה. GAL. Vn entonnoirs, vne tremuye de moulin. ITA. Imbotatoia, spiria. GERM. Ein trächter. HISP. Embudo, d totua de molino. ANGLIC. A funnell where into licour is powred when vesselles ar filled, a mill hopper. Cato. In cella olearia hæc opus sunt, dolia olearia, & opercula, electarium olearium vnum, labellum vnum, infundibula duo. Colum. lib. 24. cap. 15. Atque is nidor per infundibulum imbibitur in vetere tussi. Rustici nostrates luram vocitant. Antiquiores autem os vrtis, luram dicebant. Vnde Lurcones, capacia gulæ homines nomen acceperunt, qui à Græcis appellantur λυρκονοι & λυρκονοι.

Infurnibulum, Pala qua panes in furno disponuntur. GALLIC. Paelle pour enfourner. ITALIC. Pala di infornare. GERM. Ein brot schuffel. HISPAN. Pala de horno. ANGLIC. A pelle to set bread in the oven. Plin. lib. 24. c. 15. Radix eius ponitur in carbonem cupressi, atque is nidor per infundibulum imbibitur in vetere tussi. Quo tamen in loco verusti codices, esse Hermol. habent. Per infundibulum. Non malè tamen infundibulum legi posse idem Hermolaus faceret, eo quòd Græci hoc genus hauriendi fumij, aut nidoris ἀποκαρπιαμί vocant.

Infusco, as, are. Fuscum reddo. εσφυμαζω. GAL. Brunir, noircir. ITA. Offuscare. GERM. Braun oder schwartzschey machen. HISP. Embazar d ennegescey d oro. ANG. To mak dimme, duskie or dark. Plin. lib. 9. ca. 29.

Infuscata aqua absconduntur, id est, obscurata, & turbida facta, vel turbata. Infuscate vellera, Colum. lib. 7. c. 3.

Infuscari barbarie, translatè pro inquinari. Cic. de Clar. Orat. Sed omnes tum fere qui nec extra urbem hanc vixerant, nec eos aliqua barbaries domestica infuscauerat, rectè loquebantur.

Infuscus, Eufcus. שחור שחור. GAL. Noiratre. ITALIC. Fosco. GER. Schwartschey. HISP. Baço d pardo en color. ANGLIC. Dimme, duskie. Colum. libro 9. capite 10. Quidam etiam infusci atque hirsuti reputantur.

INGEVONES, latissimi Germaniæ populi in Sicambros, Teutonos & Canchos diuisi, esse Plin. lib. 3. c. 14.

INGAVMI, Liguriæ populi fuerunt, qui Albingaunum oppidum in ora Ligustica condiderunt.

Ingelabilis, le, Quod non gelatur. εσφυμαζω. ANG.

Ubat freezeeth nos. Gel. lib. 17. cap. 9. Cur fluiorum & fontium aquæ gelu durentur, mare omne ingelabile sit. Quædam exemplaria habent incongelabile.

Ingenino, as, are, Gemino, aut frequenter gemino. גמגמ chaphal. דימגמגמ, דימגמגמ. GAL. Doubler, redoubler. ITA. Radoppiare. GERM. Dwey mal oder offermal etwas auffeinander thun/ mit wiederferey wol einribden. HISP. Repetir d doblar. ANG. To double. Virg. 1. Georg. Tum liquidas corui presso ter gutture voces. Aut quater ingeminant. Cic. 6. Fast. Hostiles ingeminavit opes. Ingeminare neutrum. P. virgilius 1. Georg. ingeminant Austri & dentiffimus imber. Vbi Seruius ingeminant pro ingeminantur positum esse ait.

Ingenio, mis. secunda syllaba correpta, uicium, Vehementer gemo, & grauter sero. גמגמ נענעב נאב anal. עמ, עמגמ, עמגמגמ. GAL. Geindre, gemir, se guementer. ITALIC. Gemere. GERMANIC. Erschuffen. HISPANIC. Muche gemir. ANGLIC. To grone er mayll heauellie. Cic. Somn. Scip. Hic cum exclamasset Lælius, ingemuisseque cæteri vehementius leniter arridens Scipio, &c. Idem 5. Philip. Vna illa in re ciuitas seruitutis oblita ingemuit. Habet aliquando post se accusatum. Virg. in Daphnide, Daphni tum Pænos etiam ingemuisse leones Interitum.

Ingenisco, cis, eiu. Idem significationis. ANGLIC. To lament and waille. Cicero in Epist. Pueri Spartiæ non ingemiscunt verberum dolore lanari. Ingemiscere malo alicui, est mali alicuius gratia ingemiscere. Idem 2. Tusculan. Quem vidit nemo illi ingemiscere malo.

Ingenitro, as, Ingigno, gignendo infero indo. גמגמ נאב. GAL. Engendret. ITA. Ingenerare. GERM. Eingeheren. HISP. Engendar à dentro. ANG. To engender. Cic. 1. Offic. Eademque natura vir rationis hominem conciliat homini & ad orationem & vniuersitatem ingeheratque in primis præcipuum quendam amorem in eos qui procreati sunt. Idem 5. de Finib. Et illam appetitum rerum à natura accommodatarum ingeneratum putauerunt omnibus, qui continentur ea commendatione naturæ, qua seipsi diligunt. Idem de L. Agrar. Ingenerantur hominibus mores à stirpe generis, vel ex his rebus, id est, procreantur.

Ingeniculari, Significat genu flectere. גמגמ נאב. GAL. Sagenouiller. ITA. Inginoctarsi. GERMANIC. Ein kniegen/ die knie biegen. HISPANIC. Arrodillar, d hincar las rodillas. ANG. To kneele, to bowe the knee. Lamprid. in Helio gab. Ita vt subito vestos ad pedes defluerent, nudusque vna manu ad mannam altera pudendis adhibita ingenicularet.

Ingeniculus, s. libnum in cælo, quod Græco vocabulo ἰγνισσιν nominant, Firmicus lib. 6. Ingeniculus, qui & Engonasis, in externis partibus oritur. Hoc videre nati erant mendaces, fugaces, callidi. Hic est Hercules (ut Hyginus docet) qui dextro genu nixus, sinistro pede capitis draconis dexteram partem opprimere conatur.

Ingenium, ni, j. Gignendo, proprie natura dicitur cuique ingentia, indoles. φουε. GAL. La nature qu'vn chacun a, engin, espin, & entendeant. ITA. Natura, ingegno. GERM. Die angeborne art eder naturliche neigung. HISP. Naturaleza, d ingenio natural. ANG. Wirt, nature inclination. [Plaut. Most. sc. 3. a. 1. O mulierem lepidam & pudico ingenio. Idem in pseud. sc. 2. a. 1. Ita estis ingenio improbo, vt & dico Astin. in sine. Nemo est ingenio tam duro, quin sibi benefaciat. Anul. prom. Ingenio auido fuit (id est auaro.) Idem Mostell. sc. 2. a. 1. Postquam inuigraui in ingenium meum (parum) Idem Astin. sc. ult. a. 1. Quin ad ingenium vetus versutum te recipis tuum. Plaut. Amph. Ita ingenium meum est inimicos semper ofa sum. Pl. Curt. sc. 2. a. 1. Immutatis moribus atque ingenio te video. Idem Capt. sc. 1. a. 1. Alie-nigenio suo quæstum occipit. Plaut. Astin. sc. 1. a. 1. Me habere honorem eius Ingenio decet, (id est moribus filij qui mihi amores suos aperuit.) Plaut. pseud. sc. 2. a. 3. Hominum auaricia factus sum improbius coquus non meopre ingenio. Ibid. sc. 2. a. 1. Eo ingenio sunchi flagitibus. Ibid. sc. 7. a. 4. Hi sunt alio ingenio atque tu. Et Suet. in Aug. c. 65. Ingenium sordidum ac ferox. De inanimatis. Gell. c. 6. 13. Ingenium est eiusmodi ligni, id est natura siue proprietates. Idem c. 11. 12. Ingentia & proprietates lactis. Linus 1. 7. d. 4. Infra ea natura ingenio terræ.] Sallust. lib. 3. Histor. Castrisque collatis pugna tamen ingenio loci prohibebantur, hoc est, natura & situ loci. Plin. in Strabo, Vbi facillimè spectatur mulier que ingenio bono est. Tere, in Andro. Nam qui cum ingeniis conflictatur eiusmodi id est, quum hominibus eius naturæ.

Est etiam ingenium, vis quædam naturalis nobis insita, suis viribus peracris ad inueniendum, quod ratione indicari possit, ἀφύια, d' ἰγνισσιν. Cicero 5. de Finib. Prioris generis est docilitas, memoria, quæ ferè omnia appellantur vno ingenij nomine, easque virtutes qui habent, ingeniosi vocantur. Vnde præclara ingenia, & obruta ingenia dicimus, id est, acuta & rudia. Peracre ingenium. Cic. 3. de Orat. Rude, Quint. lib. 1. cap. 2. Ouid. Eleg. 1. 1. 2. Trist. Diuitis ingenij est immantia Cæsari acta condere. Idem El. 1. 1. 2. Trist. Ingenio stimulus subdere fama solet. Ibid. El. 4. 1. 4. Cuius in ingenio patriæ facundia linguæ. Ouid. 13. Met. Tibi ingenium est quod eger moderamine nostro. Idem El. 4. 1. 4. Trist. Ingenium meum patet tuus probabat. Ibid. El. 1. 1. 2. Trist. Ingenio perij qui miser ipse meo. Ibid. El. 8. 1. 1. Ingenium non latuisse tuum. Ingenia pro scriptis siue libris. Sener. cap. 9. de Tranq. sacrorum ingeniorum opera. & c. 3. de consol. ad Helu. Ingeniorum monumenta. Quint. Tor ingeniorum, quot corporum formæ, (id est styli & characteris.) Pro scriptoribus, Vellius, Eminentia ingenia. Idem Vell. Optimis ingenijs male vsu. Plaut. Capt. sc. 2. a. 1. Vt sæpe summa ingenia in oculo latent.

Pro animo, siue fronte: Plaut. Most. sc. 3. a. 1. Nos ingenio hilari & lepide accipiet.

Ingeniosus, a, um, Acutus, caurus, bona indole præditus. ἰγνισσιν. GAL. Ingenieux, qui a bon esprit. ITALIC. Ingenuoso. GERMAN. Ein neydh/ verstandich. HISP. Ingenioso, y agudo de ingenio. ANG. W. uric. Cic. pro Cluentio, Honor in primis ingeniosus, & in dicendo exercitatus. Idem pro Roscio Comado. Quo quisque est ingeniosior, & tolerior

hoc docet iracundius & laboriosus. [Ouid. El. 1. 1. 5. Trist. Inter Sarmaticos (poetas) ingeniosus eram. Ibi. El. 1. 1. 2. Inque meas pœnas ingeniosus eram. Ibi. In culpam si qua est ingeniosa suam. Ibi. El. 1. 1. 5. Materia est propriis ingeniosa malis.

¶ Ingeniosus etiam ager dicitur. Ouidius 4. Fast. ad segetes ingeniosus ager.]

ingeniosus, aduerbium, Subtiliter & acutè. { ἰνῶς. GAL. Ingenieusement, subtilément. ITA. Ingeniosamente, sottilmente. GERM. Sinnenreich. Itch. Lunstich. HISP. Sorily ingeniosamente. ANG. Vintely. } Cic. 1. de Inuentione, Nam satis in ea videtur ex antiquis artibus ingeniosè, & diligenter electas res collocasse. [Homo ingeniosissime nequam Curius Velleius.]

ingens, tis, Magnus & immensus. { ἰγνός. GALLIC. Mout grand, fort grand. ITA. Molto grande. GERM. Grot groß. HISP. Cosa muy grande en su genero. ANG. Great, huge. } Plus enim est Ingens, quam magnus. Terent. in Eunuch. Magnas vero agere gratias Thais mihi? Ingentes. Virg. 6. Georg. - populatque ingentem fratris aceruum Curculio. Idem 2. Georg. - qui me gelidis in vallibus Hæmi sistat, & ingentiamorum protegat umbra. Ingens animus, Fortis magnus, & constans. μωλοψυχία. Hora. lib. 2. Serm. Ingens virtus atque animus. Virg. 3. Georg. Ingentes tollent animos. [Ouid. El. 10. 1. 3. Trist. Vidimus ingentem glacie consistere pontum. Idem Eleg. 2. 1. 5. Trist. Cæsare nil ingens mitius orbis habet. Plau. Cap. sc. 1. a. 4. Iube ignem ingentem fieri. n. Ingentem? Ita dico magnus ut sit. Ouid. 13. Metam. Scilicet, hoc ingens quicquid spinauit Vlysses. Ouid. 13. Quid dubitas ingentem euertere Troiam.]

ingenitus, a, um, Qui in libertate natus est) (libertinus. { ἰνῆχορ. GALLIC. Noble & honneste, franc, debonnaire. ITA. Libero genito. GERMANICE. Frey geboren, freymutig. HISP. Libre hidalgo. ANG. Free borne, noble, honest. } Est enim libertinus, qui ex iusta seruitute manumissus est: aut certe qui liber quidem natus est, sed ex parentibus libertis. ἀπαύδωτος. Vnde interrogare hoc modo solemus, Ingenuifne, an libertinus est? id est, liber natus, in seruitute liberatus, siue ex libertorum genere ortus? Plaut. in Pœnulo, Qui Adelphasium, quam herus deamat tuus, ingenua est. [Idem Curculio. 2. a. 5. Mercari furtiuas & ingenuas virgines. Pl. Mil. sc. 6. a. 2. Trahant & ludificat ingenuam & liberam. Ouid. Eleg. 1. 1. 2. Trist. Submouet ingenuas pagina prima manus. [Terent. in Phor. Ut ne addam, quod sine sumptu, ingenuam, liberalem nactus est. Cicero 3. Verr. Ibi hominem ingenuum, domi nobilem, & c. Ingenuus tamen antiquitus dicebatur is solum qui patrem ciere poterat, hoc est, qui ex legitimo matrimonio susceptus erat. Liu. lib. 10. An Romæ vnquam fando est auditum, patricios primò esse factos non de cælo demissos, sed qui patrem ciere possent, id est nihil ultra quam ingenuos Ingenuus idem est aliquando quod honestus & elegans, ut Ingenua facies, quæ & liberalis dicitur atque elegans. Plautus in Pœnulo. Facies quidem pol ingenua est. Artes siue disciplinæ ingenuæ, id est liberales, & ingenuis, hoc est liberis dignas. Cicero 2. de Finib. Sint ista Græcorum, quanquam ab his philosophiam, & omnes ingenuas disciplinas habemus. Idem, Ut omittam has artes elegantes & ingenuas. [Ouidius Eleg. 8. libro 1. Trist. Siue per ingenuas aliquis caput extulit artes.]

ingenuitas, raris, Libertas, nobilitas, honestas. { ἰνῆχορ. GALLIC. Ingenuité, honesteré, nobleffe. ITA. Nobilita, honesta. GERM. Anerbene/ freyheit, ehrsamme vnd adeltiche art. HISP. Hidalguia, honestidad, libertad. ANG. Nobleness, honestie, offree men borne. } Cicero 3. Verr. Vestitus enim neminem commonebat, is quem illi mos & ius ingenuitatis dabat. Præ se ferre prohibitatem quandam & ingenuitatem. Cicero 1. Academ. Idem 3. Verr. Detrahes ornamenta non solum fortunæ, sed etiam ingenuitatis.

ingenue, aduerbium, Liberè & simpliciter. { ἰνῆχορ. GALLIC. Franchement, noblement, simplement. ITALIC. Francamente, da huomo da bene. GERMANIC. Frey, adeltich. HISPANIC. Libre y hidalgamente. ANGLIC. Freely, simplie, gentlemanly. } Ingenuè loqui dicimus, quum quis ita loquitur ut liberum hominem decet: hoc est, ut nihil timide dicat aut quod se minus dignum sit. Sic ingenuè fateri est liberè & audacter, simpliciterque fateri. Cicero ad Metellum, Quod me abs te cupisse laudari aperte atque ingenuè confitebar. Ingenuè educari, hoc est liberaliter & quemadmodum hominem liberum decet. Idem 3. de Finib. Quis autem honesta in familia institutus & educatus ingenuè, non ipsa turpitudine, etiam si eum læsura non sit offenditur?

ingenuus, ingenuis moribus dotatus. { ἰνῆχορ. GALLIC. Noble, franc. ITALIC. Nobile, libero. GERMANIC. Der freyher obtfammer oder adelticher siten. HISPANIC. Libre, hidalgo. ANG. Free borne, that hath gentle manners. } Plautus in Mil. Itidem diuos dispertisse, vitam humanam æquum fuit, qui lepidè ingenuatus esset, vitam longinquam darent.

ingerere, is, penultima corrept Infero, importo, iniicio, immitto. { ἰνῆχορ. GAL. Porter, mettre ou ietter dedans ou contre. ITA. Portare dentro. GERM. Einbringen. HISP. Meter dentro. ANG. To beare in, to cast against. } Plaut. in pseud. Tu qui vram habes, aquam ingere, face, plenum alienum sit citò. [Idem Plaut. pseud. sc. 1. a. 1. quam si aquam in cribrum ingeras, Ibi. sc. 3. a. 1. Ingere mala multa, id est, maledicta. Es Men. sc. 1. a. 1. Omnia mala ingerebat Hecuba, (id est maledicta.) Senec. cap. 6. de Consol. ad Helu. Quod in oculos se ingerit. Senec. cap. 6. de Consol. ad Mars. Ingerantur lacerato pectori manus. Suet. in Aug. cap. 54. Quidam ingesserunt, Dicere oportere Senatoribus de rep. loqui, idem Tib. nullo non omne genus probris ingerente. Liu. 2. bell. Pun. Ingerere saxa tela, Idem 1. 6. d. 4. Postulationes, Suet. in Neron. cap. 7.] Ingerere cibum vel potionem ægroto pro porrigere. Celsus, Coniugia ingerere alicui, Horat. 1. Serm. Satyr. 5. Lingua ingerere foco. Tibull. Ele. 1. Mala multa in aliquem ingerere, Plau. Bac. hid. Oficulum ingerere. Sueton. de Clar. Grammat. Semen solo ingerere pro seminare. Colum. lib. 2. c. 10. Ingerere dicta in aliquem pro maledicere & conuictari, Plautus in Asinaria, sc. 2. a. 5. Nunc vxor-

tem me esse meministi tuam? Modò quum dicta in me ingerebas, o-dium, non vxor eram.

ingestum, Quod violenter oblatum est. { ἰνῆχορ. GAL. Ingesto. Tacit. lib. 1. Nomen patris patriæ Tiberius à populo sæpius ingestum repudiavit.

ingestibilis, le, Quod gestari non potest. { ἰνῆχορ. GAL. Qu'on ne peut porter. ITA. Che non si può portare. GERM. Untraglich. HISP. Cosa que no se puede ser trayda. ANG. That can not be borne. } Plin. lib. 7. c. 6. Ingestibile onus crurum & inguinum leuis tumor.

ingignis, ingenui, ingenitum, Inter gignendum infero, ingenero. { ἰνῆχορ. GAL. Engendrer dedans. IT. Ingenerare, generare, ai dentro. GERM. Eingebären/ mit der geburt in die natur pflanzen. HISP. Engenar de dentro. ANG. To engendrar in. } Cic. de Fin. Siue ut doctissimus viris visum est, maiore aliqua causa atque diuiniore hanc vim ingenui. Idem lib. 2. Et quoniam eadem natura cupiditatem ingenui homini viri inueniendi, & c. Natàli & ingenita fertilitate laborantibus. Col. li. 5. c. 7. Ingenua nobilitas. Quid. ad Pison.

ingitas, quasi indignitas, id est paupertas. [ἰνῆχορ. GAL. mactfor, תנתה הנהוהב הלה dallah, תשעה. GA. Poureté. ITA. Poveria. GE. Ut muti manget. HISP. Pobrezza. ANGLIC. Poverie.] Plaut. in Pan. Profecto ad ingitatem lenonem rediget, si cas adduxerit. Alij legunt incitas. Vide supra.

inglomerò, as, are, Accumulo, coaceruo, & veluti in glomi formam inuoluo. [ἰνῆχορ. GAL. Emmonceier, enuelopper. ITA. Agomilitare, accumulare. GERM. Ueberinander winden oder tusgen. HISP. Emboluer. AN. To fold or roll together.] Statius 1. Thebaid. Sed plurimum auster Inglomerat noctem tenebra volumina torquet.

inglorius, rarius, Qui nullam laudem aut gloriam sua virtute, aut fortitudine consequutus est & veluti ignobilis. [ἰνῆχορ. GAL. Qui n'a point de bruit, sans honneur. ITA. Senza gloria, ignobile. GA. Buerriump/ vnnambastig/ ber noch nie mutugend ehr etagetet hat. HISP. Cosa sin honray alabanza. AN. Of no renowne or estimation.] Virg. 9. Æn. Ense leuis nudo, parmaque inglorius alba. Cic. 1. de Legib. Præterquam honestatis & gloriæ similitudinem, beati qui honorati sunt, videntur: miseri autem qui sunt inglorij. [Ouidius Elegia 4. libri tertij Tristior. Viue sine inuidia, mollèsq; inglorius annos exige.]

ingluuies, ingluuici, insatiabilis voracitas. [ἰνῆχορ. GAL. Goumandise, gluttonie. ITA. Ingordigia. GER. Strafgeit. HISP. La gargantez a d'ragonia. ANG. Glorionie, agreadie eating.] Terent. in Eunuch. Quæ cum amatore suo quum cœnant, liguntur: Harum videre ingluuiem, sordes inopiam, & c.

Accipitur etiam pro sinu gutturis in quem aues cibos recenter deuoratos emittunt. [GERMAN. Der troppf.] Colum. lib. 8. cap. 5. de gallinis loquens. Nam si vacua non est ingluuies, cruditatem significat. Apul. pro curculione posuit, Restis ad ingluuiem astricta.

INGOLSTADIVM, Nôrici vrbs ad Danubium sita. Ingrandesco, cis, dui, Augeor, gaudio, fir, cresco, succresco, [ἰνῆχορ. GAL. Deuenir grande, aggrandir, s'agrandir, accroistre. ITA. Diuenir grande, aggrandirsi, farsi grande. GERM. Groß werden. HISP. Engrandeerse. ANG. To waxe great.] Colum. lib. 11. cap. 3. At circa Calendas martias, locis apricis, licet portum (si iam ingranduit) transferre. Idem lib. 1. cap. 10. Quæ ut celeriter prodeat & ingrandescat, antequam feratur, simò arido permiseri debet.

ingratus, a, um, Iniucundus, non gradus, non acceptus. [ἰνῆχορ. GAL. Ingrat, mefcognoissant le bien qu'on luy a fait, non agreable. ITA. Ingrato, non grato. GER. Unangendm/ unlieblich. HISP. Desagradecido. AN. Vnbankesfull, vnkinde, vnpleasant.] Plin. lib. 15. c. 25. Minus quinquennium est quod prodicere quæ vocant laures, non ingrata: amaritudinis. Loci non ingrati. Ouid. 3. Fast. Onus ingratum. Catul. Ingrata oratio cui opponitur iniucunda. Quin. lib. 8. c. 3. Ingrati saporis caseus. Col. lib. 7. cap. 8.

¶ Ingratus item dicitur qui non meminit accepti beneficij, nec gratiam vllam habet. [ἰνῆχορ. GAL. Ingrate.] Plaut. Amphitr. Quæ in me benefecerunt ingrata atque irrita. Idem Asin. sc. 2. a. 1. Ingrata atque irrita omnia esse intelligo, quæ dedi. ¶ Ingrata testamenta rescindere. Sueton. in Calig. cap. 38. de his in Neron. cap. 32. Item Ingratos libertos reuocauit in seruitutem. Sueton. in Claud. cap. 24.] Terent. in Andri. Adeone me ignauum putas? adeone porro, ingratum, aut inhumanum, aut ferum, & c. Cic. ad Attic. Nihil cognoui ingratus, in quo vitio nihil mali non inest Ingratus animus. Senec. Epist. 1. Nec mihi unum est inter plurima maximaque vitia nullum esse frequētius, quam ingrati animi. ¶ Ingratus, iniucus & coactus, inquit. Donat. Ter. Eunuch. Opus faciam ut defatiger vsque Ingratus vt dormiam.

Ingratificus, pro ingrato & immemore beneficij. Cic. pro Sestio. O ingraticus Argiui, inanes, Graij immemores beneficij.

Ingrate aduerb. [ἰνῆχορ. GAL. Ingratement. ITALIC. Ingratamente. GER. Undankbarlich. HISPANIC. Desagradecidamente. ANG. Vnthankfully, vnkindly.] Plin. lib. 27. c. 2. Quod si quis illa forte ab homine excogitari potuisse credit, ingrato deorum munera intelligit. Idem lib. 18. c. 3. Non ingrato nominato M. Varronem, id est, grato animo.

Ingratus, Inquit, ingrato animo. [ἰνῆχορ. GAL. Contre le gré, malgré, à regret. IT. Contra il mio volere. GERM. Mit vnwillen. HISP. Contra la voluntad de alguno. ANGLIC. Vnwilligly.] Plaut. in Amphitr. [sc. 1. a. 1. Me à portu.] Ingratis excutari. Cicero pro Quintio, Exortuendum est inuito atque ingratis, quod non debet. Vide Gratis.

Ingratus, aduerbij loco positum, pro ingratis, vt Ingratus tuus, id est præter gratiam tuam, quasi dicas, non est quod tibi agam gratias. Plaut. Mercat. Nimum multum scis, vt t. Tuis ingratis. Idem in Cass. Si tu nobis, filiufque etiam tuus vobis inuitis, atque amborum ingratis Vna libella possum ego fieri [Plaut. Milis. sc. 5. a. 2. Nihil voluntate ibis. Vi atque inuitam, atque ingratis te rapiam. Idem Amph. Vapula ob mēnjacium. S. Nō xdepol volo. M. Vt profecto ingratis.

Idem Curc. sc. 1. a. 1. ver. 6. Tame n est eundum quò imperat, ingratis.
Idem Men. sc. 8. a. 5. Accurro, atque eripio vi pugnando ingratis.]
Ingratuo, as pen. cor. Exaggero & grauius facio. חככר *hiebtid. d. u.*
 10705. GAL. Faire plus pelant, appesantir, affaifler. ITALICE, Ag-
 grauare, far piu graue. GERM. Deschwäcen. HISP. Agrauiar d' hazer pe-
 sado. ANGL. To mak more heauie. Virg. 11. Aeneid. Ingrauat hæc læuus
 Drances.
Ingrauescio, is, Grauior & molestior fio. חככר *chabadh. imhapuioy.*
 GALLI. Deuenit pelants, appesantur, se rengreger. ITA. Diuiniur piu
 graue, piu molesto. GERM. Deschwächt werden. HISP. Hazer se pesado.
 ANGL. To waxe heauie. Cic. de Senect. Et corpo a quidem defatigatio-
 ne & exercitatione ingrauescunt, animi autem le exercendo leuan-
 tur. *Idem ad Brutum*, Ingrauescit in dies malum. Ingrauescendum
 morbum præuidere. Cic. 2. de Diuin. Ingrauescens ætas. Cic. de Ami-
 cit. Mutari etiam mores hominum sæpe dicebat, aliàs aduersis rebus,
 aliàs ætate ingrauescente. Ingrauescit annona, Carior sit. *Cæsar 1.*
belli Ciuil. His tamen omnibus annona corruit, quæ ferè res inopia
 non solum præsentis, sed etiam futuri temporis ingrauescere con-
 sueuit. *Cicero pro Domo sua*, Nam quum ingrauesceret annona, ut iam
 plane inopia ac fames timeretur. [Suet. in Aug. cap. 16. pace facta ob
 interclusos commeatus, famèque ingrauescentem.]
Ingradior, eris, Introco. חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. Entrer. ITA.
 Entrare. GER. Einhin gehen. HISP. Entrar. ANGL. To go in. Proper. lib. 2.
 Nouus ingreditur tua templa sacerdos.
 Accipitur aliquando pro simplici gradior, siue incedo. *Virgil. 1.*
Georgic. Continuo pecoris generosi pullus in aruis Alcius ingredi-
 tur. *Plautus*, Nihil te pudet in conspectum ingredi.
 Ingredi consularum pro inire. *Marcellus in l. 36. D. de condit. & de-*
monstr. [Paul. pseud. sc. 2. a. 4. Ingredere uiam dolis. Idem Amphitr. sc. 1.
a. 1. Ingressus est uiam. id est rei narrandæ rectum tenere cepit ordi-
nem. Ouid. 13. Metam. Voti potius ingredior curru lætos Inuitante
 triumphos. *Cæsar. lib. 1. de bell. ciuil.* Ingredi in orationem *et lib. 3. de*
bell. ciuil. ingredi sermonem. *Virg. 6. Æn.* lacrymis ingressus obortis. i.
 loqui inceperat. *Liuius l. 7. d. 4.* Ingredi uestigia alicuius.]
Ingressio, onis, Actus ipse ingrediendi. חככר *bo. emde.* GAL. Entree.
 ITA. L'entrata. GER. Der eingang. HISP. Entrada. ANGL. A going an.
 Cic. 5. Phil. Ut quomodo aditus hostium prohibetur castellis & aggre-
 ribus: ita ab ingressione fori populam Tribunusque plebis popu-
 lari uideres. *Idem de Orat. lib. 1.* Ac uideo hanc primam ingressionem
 meam è media philosophia repetam.
Ingressus, us, Incessus, ambulatio. חככר *fat. adh. badiuoc.* GAL. Marchu-
 re, allure. ITA. L'andare. GER. Eingang. HISP. Obra de andar, andadu-
 ra. ANGL. A going or entrance. Cic. 2. de Nat. deor. Ingressus, cursus, ac-
 cubatio, inclinatio, sessio. *Idem 1. de Orat.* Orationis uestigia, ingrel-
 sumque non uidi. Ingredius, initium, *apud Quin. lib. 9. c. 4.* Si pars
 posterior in clausula deprehendatur, rursus prior in ingressu.
Ingruio, uis, Est confertim & cum clamore impetum facio, more graui
 qui non nisi magno agmine & uehementi clangore uolitant, irruo,
 incurro, incurionem facio. חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. Affaillir
 avec impetu. ANGL. To inuade, to beat haund. Plaut. in Amphit. Nostri
 contra ingruunt, uicimus uero feroces. *Col. lib. 2.* Etiam ingruent hyeme
 frumenta iacimus. [Liuius 4. ab urb. & l. 1. d. 3. In homines ingruerat
 morbi. Sic ingruens peltis, fames. (id est læuens, ingrauescens.) Di-
 citur enim de bello, de pluuia, de tempestate, de ruina, [de morbis, &
 & huiusmodi.]
Inguina, penult. corr. A rei Anatomica peritis proprie dicuntur par-
 tes illæ corporis concaue, pubi uirique uicina, tumotibus quibus-
 dam contra naturam, qui etiam bubones Græco nomine appellan-
 tur, maxime obnoxia. חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. L'entre ou font les parties
 honteuses. ITAL. Inguinaglia. GERMA. Die heit
 des teybe / huncsch der scham / an weyb vnd mann. HIS. La ingle. ANGL.
 The inferior partes of the bellie where thei secret members me. Passim
 tamen à scriptoribus inguina accipiuntur pro ipsis pudendis, tam
 foeminarum quam uirorum, *et apud Liuium 7. ab Urb. Vno* atque altero
 subinde istu uentrem atque inguina hausit. Obicentum inguen, *Ho-*
rat. l. Sermon. sat. 8. Candida inguina. *Virg. 6. Ecl.* -quam fama secuta est
 Candida succentiam larrancibus inguina monstris.
Inguinaria, e, Herba est frequens in uepibus nascens, quæ & aster Ar-
 ticus dicitur, à capitulis quibusdam quæ in cacumine habet stella-
 rum modo radiata, *Boissier in ar. p. 2. dicit.* Inguinariam autem inde
 appellari. *Plin. lib. 26. c. 9.* inguinis dolores sedet.
Ingurgito, as penult. corr. Auidius gulam infercio, cibo aut potu in-
 temperanter me obruo. חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. Remplir par dessus,
 fover & mettre dedans ius-
 ques à creuer. ITAL. Traguggiare. GERM. Getgiet sich einhin saturen /
 überfüllen mit speis vnd tranck. HIS. Tragar. ANGL. To deuour, to cast in
 as in a hottomelesse piss. Plaut. in Curculione. sc. 2. a. 1. Vide ut ingur-
 gitat impura in se merum, auariter, plenis faucibus. Cic. in Antonium.
 Idem cum se cibis ingurgitaret. Ingurgitare ingenium poculis. *Gel-*
lib. 5. c. 2. [Crebris & ingentibus poculis omne ingenium ingurgita-
 bat.] Ponitur etiam pro immergo & in aliquam rem conicio. In-
 gurgitate se in flagitia. *Cicero in Pison.* Ingurgitare in phiphilosophia,
Cicell. lib. 5. c. 16. qui degustandum ex philosophia censet, non in eam
 ingurgitandum. *Lactant. lib. 4.* Sicut sus quæ se ingurgitat cæno.
Inguistabilis, le, Quod gustari non potest. חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. Dequoy on
 ne sauroit ou on n'oleit goulter. ITA. Inguistabile, che non si puo gusta-
 re. GER. Das man mit verfehen mag. HIS. Cosa que no se puede gustar. AN.
 That may not be tasted. Vt Inguistabilis fons, *Plin. lib. 2. cap. 106. Idem*
lib. 16. cap. 16. Fœmina post autumnum fert baccas acerbis & ingu-
 stabiles cunctis animantibus.
Inguistatis, a, um, nomen adiectiuum est compositum ab in particula
 negatiua, & participio gustatus. Idem significans quod non gustatus.
 חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. Non gustato. GERM. Duersticht. HISP. Cosa no gustata al gu-

sto. ANGLI. Vntasted. Horat. 2. Sermon. Sat. 8. Inguistata mihi porrexerit
 illa rhombi, id est, quæ ante nunquam gustaueram.
Inhabilis, le, Ineptus, incompotus, non habilis. חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. In-
 habile, qui n'est point propre à quelque chose. ITA. Inhabile, non at-
 to. GER. Ungeachtet / unhand sam. HIS. No habil, no auiado. ANGL. Vnable,
 not feate in doing a thing. Colum. lib. 2. c. 1. Progenerandis effect scetibus
 inhabilem. Inhabilis magnitudo, *Lin. 3. bel. Ataced.* Inhabile telum,
Idem Lin. 4. bell. Pun. [Idem lib. 3. dec. 4. Inhabilis magnitudinis nauis,
 & inhabile nauium genus. *Liuius l. 4. d. 5.*]
Inhabito, as, are, In loco aliquo habito. חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. Ha-
 biter ou demeurer en quelque lieu. ITALICE, Habitare. GERM. Eine
 wohnen. HISP. Morar. ANGLI. To dwell in any place. Liui. 4. bell. Pun.
 Procul aberant uici qui inhabitantur. Inhabitat animus in oculis.
Plin. lib. 11. c. 37.
Inhabitabilis, le, Quod habitari non potest, incultus infrequentatus.
 חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. Inhabitable, ou on ne peut habiter. ITAL. Che non si
 puo habitare. GERMAN. Unwohnlich / des man nit einwohnen tsjan. HIS P.
 Cosa que no se puede morar. ANGL. Which can not be inhabited. Cic. er. 1. de
 Nat. deor. Atque terræ magnas regiones inhabitabiles, incultasque
 uidemus. *Sic Plin. li. 6. c. 17.*
Inhæreo, es, Ad rem aliquam hæreo, vel affixus sum. חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. Tenir à ou
 contrey herdre. ITAL. Acolarsi, appagarsi. GER. Anhangen / ansetzen. HISP. Allegarse. ANGL. To cleare
 together. Colum. lib. 3. Cacumina deinde oliuæ sicut matri inhærent, utraque
 parte abraido, & ita fissuræ sicut apato, cunctumque eximito. Inhære-
 bat oculis memoria imaginis, id est semper præ oculis erat & uenta-
 batur ab oculis, apud *Pan. in Epist.* Inhæret uelut ignis, *Cicero, lib. 9. c.*
8. Inhæret uoluptatibus, *Cicero primo de Finib. Ont. Eleg. 7. lib. 3. Trist.*
 Studii communibus ecquid inhæret. *Velleius*, Inhærentia oculis in-
 genia. [de uisus & presentibus.]
Inhæresco, scis, Adhæreo, affigor. חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. Tenir
 ou herdre, ou estre coniot avec. ITALIC. Attaccarsi. GER. Anhangen /
 etwar in tieben. HISPANI. Allegarse. ANGLIC. To
 stick to, or in some thing. Colum. lib. 2. cap. 2. Perexigua conspergitur a-
 qua gleba, manique subigitur ac si glutinosa est, quauis leuissimo-
 tactu prella inhærescit, & picis in morem ad digitos lentescit. ha-
 scendo. *Cic. lib. 3. de Nat. deor.* Prouisum etiam, ut siqua minima be-
 bestia conaretur irumpere in sordibus aurium, tanquam in visco
 inhæresceret. Poetæ leguntur, ediscuntur, inhærescunt penitus in
 mentibus, *Cic. 3. Tuscul.*
Inhalo, as pen. prod. Halitum inspiro, inso, affio. חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. Souffler.
 ITALIC. Fiatare spirare. GER. Einhauden. HISP. Soplar y espirar. ANGLIC. To breath or blowe in. Ci.
 in Pison. Quum isto ore foetido tetertumam nobis popinam inha-
 lasses.
Inhibeo, es, secunda syllaba correpta, ex in & habeo compositum
 Contineo, retineo, impedio. חככר *ba. nioyppoy. eiobdno* GAL. Retenir, engarder, empescher,
 inhiber, defendre. ITA. Pr hibi-
 re, uietare. GER. Aufhalten / hinder halten / verhindern / nicht furtrecten.
 HIS. Vedar d' defender. ANGL. To hinder, so stoppe or withold. Virgil. 11.
 Aeneid. Parcite iam Rutuli, & uos rela inhibite Latini. [Liuius lib.
 10. bell. Pun. Ingibere tela, Galliee est Retire à soy. *Pian. Mii. scilicet. a. 2.*
 S. Licetne? Neque te inhibeo, & placide noscitur. (i. non uero te ingre-
 di domum meam *Ouid. Eleg. 1. l. 5. Trist.* Tu fletus inhibes durior hoste
 meos. *Sen. cap. 12. de Tranq.* Inhibendæ sunt sæpe actiones *Idem cap. 1.*
de Consul. ad Mart. Inhibere mortem alicuius. *Suet. in Cæsar. 7.* Inhi-
 bere maluit, quam uindicare. *Idem in Aug. c. 47.* Immodice tempesta-
 tes eum inhibuerunt (i. impediuerunt.) *Idem Suet. cap. 56.* Inhibere
 licentiam testamentorum (i. reprimere. *Lin. 4. ab Urb.* Inhibere dam-
 num & coercionem. *Et apud Suet. in Cæsar. cap. 11.* Sæuam & probro-
 sam naturam tunc inhibere poterat (i. dissimulare, & tegere.) *Ouid. l.*
Liniam. Sustentabat aquas, cursuque inhibebat equorum. *Met. in*
 inhibere à turpi probro, *Carulius.* Fletus alicuius inhibere, *Ouid. 5.*
Tristium. Inhibere aluum, id est, sistere: cui contrarium est soluere.
Plin. lib. 19. cap. 18. Mira differentia, si uera est, candidis solui aluos mo-
 dicè, nigris inhiberi, hoc est, astringi. Inhibere imperium est alicui,
 qui in magistratu est, interdicerè ne utatur potestate. *Liuius lib. 1. bel.*
Maccd. Et ad populum & in Senatu magnis contentionibus certa-
 rum est, & imperia inhibita uero citroque, & pignora capta, & mul-
 tæ auctæ & tribuni appellati. Inhibere remos. [metaphoricè] est
 in re aliqua cœpta subistitè, & ulterius non progredi. *Quint. lib. 12. in*
Præfar. Vnum modo in illa immensa uastitate cernece uidemur M.
 Tullium: qui tamen ipse quauis tanta, tamque instructa naui hoc
 mare ingressus, contrahit uela, inhibetque remos, hoc est, ulterius
 progredi non audeat. *Inhibere retro nauem. Est quum remiges non
 tantum procursum nauis sustinent, & sistunt, sed etiam repente re-
 tortus agunt. Id quia fit nauis in puppim retroacta ideo Græci
 οπισθεν οπισθεν οπισθεν uocant. *Lin. [1. 6. bel. Pun.]* ut quæ que ro-
 strata nauis retro inhibita, onerariam post se trahebat, scindi uide-
 res uincula. *Cicero hac dictione usus est in 1. de Oratore.* Ut enim
 incitato nauigio, quum remiges inhibuerunt, retinet tamen ipsa
 nauis motum & cursum suum intermissio impetu pulsque remor-
 um: sic in oratione perpetua quum scripta deficiunt, parem tamen
 obrinet oratio reliqua cursum, scriptorum similitudine, & vi concita-
 rata. Inhibere nauigium Cic. æstimabat esse *inquit* hoc est sustinere
 sistere. Alio tamen loco se reprehendit ad Articum scriben, 13. *Epist.*
in prægnandi epistola quæ est prima eius libri. Inhibere (inquit) illud
 tuum, quod ualde mihi arriserat, uehementer displicet. Est enim
 uerbum totum nauticum, quanquam id quidem sciebam: sed arbi-
 trabar sustineri remos, quum inhiberi essent remiges iussi. Id non
 esse eiusmodi didici heri quum ad uillam nostram nauis appellere-
 tur. Non enim sustinent, sed alio modo remigan: id ad *inquit* remor-
 um est. Quare facies, ut si in libro quemadmodum fuit. Dices
 hoc idem Vartoni, si forte mutauit. His uerbis intelligimus. Cicero-
 nem in Academicis, epochem, id est aurigæ retentionem quum curru
 uicinarum retinet, horatu Artici uel rursè inhibitionem: quum tamen pri-

num retentionem recte veriffet: postea vero mutasse, & retentionem in libro reponendum mandasse. Inhibito autem remigum motum habet, & vehementiorem quandam remigationis naum conuertentis ad puppim. Ex Budeo.

Inhio, as, are, Luptorum proprium est, qui operto ore, linguaque exerta cibum appetere dicuntur. Inhibio. GAL. Bailler, & ouvrir la bouche pour prendre quelque chose, & desirer à bouche ouverte. ITA. Sfar con la boca aperta, desiderare à boca aperta. GERMANIC. Etwarhber openen. HISPANIC. Codiciar con la boca abierta. ANG. To gape, so cleave, so gape crudely for.

¶ Frequenter tamen per translationem est, rem aliquam vehementer appeto, etque adipiscenda nervis omnibus incumbo. Modò autem dandi casui, modo accusandi adiungitur. Corn. Tac. Pariter hortus inhians. [Apud lib. II. His (rosis) inhians accessit.] Plau. in Stich. Nam illic homo tuam hæreditatem inhiat, quasi esuriens lupus. Idem Pl. Anl. sc. 4. a. 1. Inhiant aurum vt deuoeret. Ibid. Scit mihi esse thesaurum domi, Id inhiant. Et Gell. lib. 1. Dum eius mortem inhio, viuo mortuus inter viros.]

Inhiatio, nis, magna auiditas. Tul. Capitol. in Galieno, Scrutantes omnia atque vniuscuiusque vultum mira inhiatione mirantes.

Inhonestus, a um, turpis, fœdus, vilis, inglorius. Inhonestus. GALLIC. Dishonnesto, vilain, ord & sale. ITALIC. Dishonnesto, brutto. GERM. Unrechtlich. HISPANIC. Cosa fea y dishonnesta. ANGLIC. Vnhonest filthy. Terent. in Eunuc. Illūme obscuro inhonestum hominem? Cic. ad Qu. fr. lib. 1. Inhonestissima cupiditas. Idem pro domo sua, Profecto illum Attilium hominem turpissimum atque inhonestissimum iudicares. [Pl. Capt. sc. 1. a. 1. Occipit quæstum inhonestum, Captiuos commercatur.]

Inhonestas, tis, deformitas, turpitude. Tertull. contra Iudæos, Et omni honestate prostratus.

Inhonestamentum, dishonestamentum, dedecus. Inhonestamentum. Apul. in Apologia, Sedulo laboro, vt nequid maculæ aut inhonestamenti in me admittam.

Inhonestus, aduerbium. Turpiter. Inhonestus. GAL. Dishonnestement, vilainement. ITA. Brutamente, dishonestamente. GERM. Unrechtlich / schandlich. HISPANIC. Dishonestamente. ANG. Vnhonestly, lewdly. Terent. in And. Quæ se inhonestè optauit parare hic diuitias Porius, quàm in patria honestè pauper viuere. Cic. ad Att. lib. 2. Fauonius meam tribum tulit honestiùs, quàm suam Luceij perdidit: accusauit Nasica inhonestè.

Inhonesto, as, are, Dedecoro. Inhonesto. GAL. Dishonorer, vilainer, diffamer. ITA. Infamare, sporcare. GERM. Entehren. HISPANIC. Dishonestar, d'afear algo. ANG. To dishonour, shame. Ouid. 4. Trist. Elég. 7. Ne cadat, & multas palmas inhonestè adeptas.

[Inhonestamentum, & in plu. Inhonestamenta apud Apuleium Apolog. 1.

Inhonoratus, a, um, (honoratus, & a honore. GALLIC. Qui n'est point honoré, méprisé. ITA. Dishonorato. GERM. Unrechtlich. HISPANIC. Dishonrado à fin honora. ANG. Vngonored. Cic. 3. Tusc. Multi inhonorati proferuntur, & quidem propter idipsum beatiores. Inhonoratio triumphi. Liu. 3. bel. Maced. 3. in Claud. Ne Marcum quidem Antonium inhonoratum, ac sine grata mentione transiit inhonorata dea, Ouid. 2. Met. [Ibid. lib. 13. Nos inhonorati, & donis pauuelibus orbi. Inhonoratam transire. Quins. c. 9. lib. 1.

¶ Inhonoratissimi. Liu. lib. 5. dec. 4.]

Inhonorus, Qui ignobilis est, & sine honore. Inhonorus. GAL. De qui il n'est point de bruit. ITALIC. Ignobile, senza honore. GERM. Unrechtlich / unuerumpt. HISPANIC. No noble y sin honra. ANGLIC. Without honour or renown. Plin. lib. 5. cap. 30. Aliquæ inhonoræ cingitares. Facies inhonora, Silius lib. 10. Sacerdos inhonorus, Statius lib. 3. Theb. ¶ Inhonora sepulcræ honore carentia: interpres Persij. 5. ty 6.]

Inhorreo, res, Horridus sum. Inhorreo. GAL. Se heriffonner & dresser le poil de froid, frayer, ou courroux. ITA. Misfrixzamo i peli, sentir ribrezzo. GERM. Nauch oder erzitterend werden. His. Es pelzar se fer asper. ANG. To quako for seare, so beco merough. Liu. 8. ab Vrb. Haud secus quàm vallo septa inhorret acies. ¶ A quo Inhorresco, valde horridus fio. Plin. lib. 10. c. 41. Inhorrescunt edito ouo, excuriuntque sese, & circumactæ purificant. Ad mellē transiunt. Virg. 1. Georg. Spicca iam campis quum messis inhorruit, & quum frumenta in viridi stipula lactentia turgent.

Inhospitatus, a, um, Quod hospitio aptum non est, aut commodum, vel propter aspirationem, vel propter incultum loci statum, vel propter inhumanitatem incolarum. Inhospitatus. GALLIC. Incommode & mal propre à loger. ITALIC. Inhospito. GERMANIC. Ded/vnbewohnet/das niemand zu berberg auffnimmt. HISPANIC. Cosa de mal aposentamiento. ANGLIC. That is not apte for lodging harbourless. Ouid. Eleg. 11. lib. 3. Trist. Et inhospita littora Ponti. Idem. Ouid. 1. Metam. Arcados hinc sedes, & inhospita recta tyranni. Ingreddior: id est in quibus nō fit tutum hospitari. Virg. lib. 4. Aeneid. Et Numidæ infræni cingunt, & inhospita Syrtis. Horatius, Et inhospita telqua, hoc est, asperissima loca: accessu difficilia.

Inhospitatus, le, Qui nullos recipit hospites, inhospitus. Inhospitus. GALLIC. Qui ne reçoit nuls hostes, ou traite mal. ITA. Che non accetta alcun. GERM. Ongastrey/vngest/oder vnstcher jedermann. HISPANIC. Cosa de mal aposentamiento, que non aposenta algo. ANG. That receiueh none id lodging. Plin. lib. 6. in Præf. Pontus Euxinus atque ab inhospitali feritate Axenos appellatur.

Inhospitatus, atis, (hospitatus, & a hospitio. GALLIC. Mauuais traitement d'hostes, cruauté & rudesse à traiter ou loger les estrangers. ITALIC. Mal trattamento, crudeza verso forestieri. GERMANIC. Ongastrey/vnstründtlicheit frömdleut auffzunehmen. HISPANIC. A quel mal aposentamiento. ANGLIC. Euill in stayning of guests. Cic. 4. Tuscul. Quæ autem his sunt contraria, ea nasci purantur à metu, inhospitalitas est.

Inhumanus, a, um, Crudelis, humanitatis expertus, & vitæ communis

ignarus. Inhumanus. GAL. Inhumain, cruel. ITA. Inhumano, crudele. GERM. Unmenschtlich/grausam. HISPANIC. Ageno de humanidad, inhumano, cruel. ANGLIC. Vngentill without humanitie, uncorseous. Cic. 4. Verr. Inhumanus homo. Idem pro Quintio, Inhumanus præco, Terent. in Phorm. Hic cine homo inhumatissimus Pamphilam meam vendidit. Idem in Eunuc. Non adeo inhumano ingenio sum Chærea, neque tam impetita, vt quid amor valeat nesciam. Inhumana vox, Cic. 3. de Finib. [Ouid. Eleg. 9. lib. 3. Trist. Inter inhumanæ nomina barbariæ. Senec. c. 15. de Consol. ad Helu. Inhumana duritia non lugendi carissimos. Idem c. 4. de Consol. ad Maru. Inhumano modo humana ferre.]

Inhumane, aduerbium. Inciuititer, duriter, & contra legem humanitatis. Inhumane. GAL. Inhumainement, cruellement. ITA. Crudelmente, inhumanamente. GERM. Unmenschtlich/gant/vnfreundlich. HISPANIC. No humanamente, crudelmente. ANGLIC. Vncourteously. Terent. in Heaut. Enimvero Chremes nimis grauitè cruciat adolescentulum, Nimiſque inhumanè. Cic. 3. Offi. Nam siquid ab homine ad nullam partem vtili, vtilitatis tuæ causa deraxeris, inhumanè feceris, contraque naturæ legem.

Inhumane, aliud aduerbium eiusdem significationis. Inhumane. ANGLIC. Vncourteously. Cic. ad Quins. frat. Non possum scribere me miratum esse, illum tam inhumane fecisse, vt sine meis literis proficisceretur.

Inhumanitas, tatis, Crudelitas inciuitas. Inhumanitas. GAL. Inhumanité, cruauté. ITALIC. Discrezia, inhumanità, crudeltà. GERM. Unmenschtigheit/adsfreundtigitett. HISPANIC. Inhumanidad, crudeldad. ANG. Inhumanitie, uncourteousness. Cic. 2. Phil. Sic hoc inhumanitatis tuæ. Idem 1. de Orat. Quod ego non superbia, atque inhumanitate faciebam.

Inhumus, as, penultima corrept. Humo integro, terra obtruo, sepelio. Inhumus. GAL. Enterret, enseuelir. ITALIC. Sotterrare. GERMANIC. Begraben. HISPANIC. Enterrar. ANGLIC. To burie. Plin. lib. 17. Non inhumare taleas, aut siccare prius, quàm serantur, vtilius competunt.

Inhumatus, a, um, Insepultus. Inhumatus. GALLIC. Non enteré ne enseueli. ITA. Insepulto, non sepelio. GERM. Unbegraben. HISPANIC. Cosa non interrada. ANG. Vnburied. Cic. 4. Tusc. Diogenes iussisse se proici inhumatum. Idem de Diuin. Is quum esset proiectus inhumatus, amica eius texit corpus suo pallio.

Inibi, penultima correpta Ex in, & ibi, quasi intus ibi, vel in eo ipso loco. Inibi. GAL. En celieu-là mesmes. ITALIC. In quello istesso luogo. GERMANIC. Eben dasselbst. HISPANIC. En el mesmo lugar. ANGLIC. In that same place. Plaut. Nos demum propteramus vos inibi adeste. ¶ Aliquando significat mox. Cæcil. Plosto, vt citat Nonius, Libère es: non sum, verum inibi est. ¶ Aliquando significat interistos. Plaut. in Capt. Pater captiuos commercatur alios, Tantum studens, vt natum recuperet. Et inibi emit olim amicum filium. ¶ Aliis ponitur pro Sic. Pacuuius Lioue, apud eundem Nonium, Profectè aut inibi est, aut iam potiuert frugum.

Inigo, gis, penultima correpta. Verbum rusticorum, qui dicebant iniingere pecudes, vt contra exigere, cum è stabulis educebant. Varro de ling. Lat. 4. Vicus sceleratus dictus à Tullia Tarquinij Superbi vxore: quod ibi quum iaceret pater obciscus supra eum, vt inigeret carpenum multo, iussit, quam tamen lectionem malè editio Romana corrupit, in qua mitteret, legitur.

Inicio, is, penultima correpta. Proprie introicicio, immittis. Inicio. GAL. Schaiab in iard. Inicio. GALLIC. Letter, dedans, mettre dedans ou dedus. ITALIC. Gettare dentro. GERMANIC. Einhin werfen. HISPANIC. Echar en algo à dentro. ANGLIC. To cast in or upon. Plaut. Antequam hæc in domum iniicias. Terent. in And. Quæ sese in ignem iniicere voluit, prohibuit. [Plaut. Amphitru. In hanc familiam frustrationem iniiciam. Plaut. Anl. sc. 4. a. 1. Vbi manum iniicie benignè diues pauperi (id est retiner abeuntem & salutar. Idem pseu. sc. 1. a. 2. Merum & fugam iniiciam meis perduellibus. Caesar, Velleius. Iniicit mihi scribenti manum. Ouid. 13. Metam. Iniectæ manum (Achilli) fortè inueni ad fortia misi translata. Plaut. pseu. sc. 4. a. 1. Volui iniicere tragulam in nostrum senem. Senec. c. 15. de Tranquill. Iniiciendæ sunt manus ad vitam respectantibus. Ibid. c. 5. Iniecta manu à foro aliquem subducere.]

¶ Iniicere manus, est manibus apprehendere, & tanquam rem suam sibi vindicare. Inicio. Vnde Manus iniectio, dicitur vendicatio rei nobis debita: nulla iudicium auctoritate expectata. [Ouid. 4. Fast. Quem Venus iniecta vendicat alma manu. Quinsil.] Patri in filium, patrono in libertum manus iniectio sit. Paul. 1. penultim. ff. de Seruis export. Si Titius seruum vendidit ea lege, vt si Romæ moratus esset manus iniicere liceret: emptor alius eadem lege vendidit, & seruus fugit à secundo emptore, & Romæ moratur: quæro an sit manus iniectio, & cui. Virgilius 10. Aeneid. Iniectæ manum Parca, hoc est, tanquam rem suam sibi vindicant, & absterunt.

¶ Aliquando est cum impetu iacere, seu impetum facere. Ouid. Quæ centum quisque parabat Iniicere angipedum captiuo brachia collo. ¶ Aliquando simpliciter facere. Vt tela, missilia, tragulam epud Plaut. ¶ Aliquando idem quod iunctere, vel ligare. Idem in Capt. [sc. 4. a. 3.] Iniicite huic manicas mastigæ, id est, innectite. Et in Cas. Iam pol ego huic aliquem in pectus iniiciam, metum, id est, immitam. Liu. lib. 1. ab Vrb. Iniectæ Turno catenæ, id est, impostæ.

¶ Huius compositum est Superiniicio, de quo suo loco.

Iniectus, huius estus, Iniectio. Iniectio. GAL. Inicio. GALLIC. Letter, dedans ou dedus. ITALIC. Effor iettare dentro. GERMANIC. Ein wurff. HISPANIC. Echamiento on algo. ANGLIC. A casting in or upon. Plin. lib. 8. cap. 16. Vix credibili modo torpescere tanta illa ferugine, quauis leui iniectu aperto capite, ita vt deuinciatur non repugnans.

Iniectio, & Iniectio. Iniectio. ANGLIC. A casting in. ¶ vt, Manus iniectio, ius domini in re capienda & vindicanda quæ agnoscit suâ. Sen. 2. de Tranq. vitæ, habebat ergo seculi vera bona, in que nō est

est maius iniectio. Loquitur de bonis, quæ Fortuna non potest iniecta manu tanquam sua repositere.

Iniectio. *Clasare frequentatiuum.* ἰνίεσις ἢ ἰνίεσις. ANGL. *To cast or put in of sen.* Stat. 9. *Theba.* Aulus erat furto dextram iniectare Leonteus.

Iniectus. *ci.* Aduersarius, hostis. ἰνίετος ἢ ἰνίετος. GALLIC. *Ennemi.* ITA. *Inimico, nemico.* GERMAN. *In feind.* HISPAN. *Enemigo.* ANG. *An enemy.* Est tamen inimicus proprie priuatus, Hostis publicus. *Sueton. in Tib.* Scribit etiam ad ipsum hoc familiariter, nec dum plane inimicus, aut hostis. *Plaut. in Persa.* Nam inimici famam non ita, ut nata est, ferunt. *Cicero 5. de Finibus.* Necessè est quidem, si quis sibi ipsi inimicus est, eum quæ bona sunt, mala putare. [*Plaut. Milit. sc. 2. a. 2.* Inter ciuitudo inimicis commecatim. *Idem Asin. sc. 2. a. 2.* Inimicum animos auerit. *Idem psud. sc. 1. a. 2.* Perduelles spoliem: mox Inimicum commanè. *Senec. cap. 9. de Consol. ad Mart.* In capita inimicorum abire iubent (hoc omen) &c.]

Inimicus. *a. um.* adiect. Infestus, malus, contrarius. ἰνίετος ἢ ἰνίετος. GALLIC. *Ennemi, chose d'ennemi.* ITALIC. *Cosa de inimico.* GERMANIC. *Feindlich.* HISPAN. *Enemigo, cosa de enemigo.* ANG. *Hoste, foe, noyome.* Cic. 4. *Varr.* At videte, quam non inimico animo sim acturus. *Plautus in Capt. sc. 2. a. 3.* Viden' hunc, quam inimico vultu tuctur? *Plinius lib. 11. cap. 53.* Inimicæ oculis vomitiones, maxime autem dentibus. [*Plaut. Milit. sc. 3. a. 3.* Diis inimicis natus & iratis.]

Inimicitia. *a.* Singulari numero. ἰνίετις ἢ ἰνίετις. GALLIC. *Inimicitia.* ITALIC. *Inimicitia.* GERMAN. *Feindtschaft.* HISPAN. *Enemidad.* ANGLIC. *Inimicitie hatred.* Cic. lib. 4. *Tusc.* Inimicitia, ira vlciscendi tempus obseruans. *Cæsar. lib. 1. de Anal.* plurali semper numero dicendas putat inimicitias. *Terent. in Phorm.* Ni ira existimassem, nunquam tam graues ob hanc inimicitias caperem in nostram familiam. *Cic. Offic.* Nam aut amicitias, aut laborem, aut sumptus suscipere nolunt. [*Plautus Milit. sc. 3. a. 2.* Quis sibi magis inimicitias acquirat, quam tu?]

Inimico. *as.* are, cum accusatiuo, Inimicum facio. ἰνίεσκω. GALLIC. *Estre ennemi, hair.* ITALIC. *Inimicare, diuertare inimico.* GERMAN. *Sum feindt machen.* HISPANIC. *Enemistar, hazer enemigo.* ANGLIC. *To be an enemy.* Horat. lib. 4. *Car. Ode ult.* non furor ciuilib, aut vis exinet otium, Non ira quæ proculdit enseis, Et miseris inimicat vrbes.

Inimicor. *aris.* deponens, Inimicitis exerceo. ἰνίεσκω. GALLIC. *Estre ennemi.* ITA. *Diuertare inimico.* GERMAN. *Feindtschaft treiben.* HISPAN. *Ser enemigo.* ANGLIC. *To be an enemy.* Apud Cic. de petitione consulatus, Sin autem id neget, statim alienant sese, & inimicantur.

Inimice. aduerbium. Hostiliter, auerso animo, & contrario. ἰνίετως. GALLIC. *Odieusement, en ennemi, haïneusement.* ITA. *Da inimico.* GERMAN. *Feindtschaftlich.* HISPAN. *Enemigablemente.* ANG. *Lyk an enemie.* Cic. 2. *Philipp.* Ego autem vide quam tecum agam non inimicè.

Inimicitèr. aduerbium obsoletum, eiusdem significationis. *Actius Di. dascalorum lib. 1. ut refert Nonius,* Pacare hostem ferocem inimicitèr accensum. *V. sus est Tabero histor. lib. 4. ut auctor est Sosepater lib. 2.* Inimicitèr irascendum est.

Inimitabilis. & hoc inimitabile, Quod nemo facile queat imitari. ἰνίετος ἢ ἰνίετος. GALLIC. *Inimitable, qu'on ne peut imiter.* ITALIC. *Che non si può imitare.* GERMAN. *Das niemand leichtlich nachhün than.* HISPAN. *Cosa que se puede remedar.* ANGLIC. *That can no be followed easly ie.* Quint. lib. 2. c. 17. Opera quædam nobis inimitabilia, *Idem lib. 10. c. 2.* quædam sunt inimitabilia quibus aut infirmitas naturæ non sufficit, aut diuersitas repugnat.

Ininde. *Ex eo loco.* ἰνίεθεν. GALLIC. *De ce lieu.* ITALIC. *Da quel luogo.* GERMANIC. *Von dannen.* HISPANIC. *De aquel lugar.* ANGLIC. *Out of that place, frome thence.* Lin. Ita exercitus inde domos abducti.

Iniquo. *as.* verbum antiquitate obsoletum, quo usus est *Laberius poeta antiquus.* Equum animum indignanti iniquat conrumelia.

Iniquus. *a. um.* ab in, & æquus: a in productam conuersam: idem est proprie quod inæqualis, hoc est, non planus. ἰνίετος ἢ ἰνίετος. GALLIC. *Inegal, mal-vni.* ITA. *Disuguale.* GERMAN. *Ungleich.* HISPAN. *Cosa non ygal.* ANGLIC. *Unequal, vneuen.* Vnde iniquus locus dicitur qui æqualis non est. *Lin. 2. ab Vrbe.* Cum æquis post aliquanto pugnatum est, intito quidem Confule, quia loco iniquo subeundum erat ad hostes.

Per translationem vero dicitur de hominibus parum æquis, aut fauencibus, minimeque indulgentibus suis, quique totius æquitatis sunt expertes. ἰνίετος ἢ ἰνίετος. GALLIC. *Inique, iniuste.* ITALIC. *Iniquo, ingiusto, irragionoue.* GERMAN. *Unbillig.* HISPAN. *Iniusto.* ANG. *Unjust, partial.* [Iniqui qui ius ignorant, neque tenent. *Plaut. in prolog. Amphip.* paulo antè. *Iniusti Ouid. 13. Metam.* Difficilem tenui sub iniquo iudice causam. *Ouid. Eleg. vit. lib. 4. Trist.* Nec iniquo dente momordit iuuor. *Idem Eleg. 2. l. 3.* Dij quos expetior ut iniquum conuictanter iniquos, &c. *Item Linus lib. 2. ab vrbe.* Iniquo suo tempore imperatum dicebat tributum. *Terent. in Andr.* sed ea nunc me exquirere, Iniqui patris est. *Idem in Heaut.* Quam iniqui sunt patris in omnes adolecentes iudices. *Cic. 2. Tusc.* Quod hi fuerunt iniquo animo, qui certis, &c. Hinc iniqui, improbi, mali. *Cic. pro Plaut.* Homo natura asper atque omnibus iniquus. *Actius apud Cic. 2. Off. 3.* Multi iniqui atque infideles regno, pauci boni sunt.

Aliquando capitur pro magno, seu immenso, *Actius Verg. 1. Georg.* Iniquo pondere rastro. Aliquando pro angusto. *Idem 4. Georg.* Vtrum hæc ipse equidem spatius exclusus iniquis prætereo.

Pro indigno & indecenti: *Plaut. Capt. prolog.* Iniquum est hoc comico choragio.]

Iniurias. *as.* Iniustitia, iniuria. ἰνίεσις ἢ ἰνίεσις. GALLIC. *Iniquité, mauuastie, iniustice.* ITALIC. *Iniquità, iniustitia.* GERMAN. *Unbilligkeit, vngerechtigkeit.* HISPAN. *Iniusticia, maldad.* ANG. *Partialitie, vnjustice.* Plin. lib. 12. c. 19. Id ac-

deritne ob iniquitatem præponentium, an forte, non satis constat. Iniquitas loci, inæqualitas. *Lin. 7. ab Vrbe.* Si ab eo consilio iniquitate loci dererentur. Iniquitas temporis, difficultas, & angustia. *Lin. 5. bell. Maced.* Nam si quod aliquando seruierunt temporum iniquitate pressi, &c. [*Et Cæsar lib. 1. de bell. cin.*]

Iniquè. aduerbium, Iniuste. ἰνίετως ἢ ἰνίετως. GALLIC. *Iniquement, à tort & sans cause.* ITA. *Iniquamente.* GERMAN. *Unbillig.* HISPAN. *Iniustamente.* ANG. *Unjustly, partiallie.* Cic. ad Brutum, Atque hoc ipsum iniquè facis, qui hostilis animi in Rempublic. homines, ciues appelles.

Initium. *ti.* Cœptum. ἰνίεσις ἢ ἰνίεσις. GALLIC. *Commencement, entree.* ITA. *Principio, cominciamento.* GERMAN. *Ein anfang.* HISPAN. *Cominço notable y principal.* ANG. *The beginning.* Valla, Principium rei maioris, initium vocatur, Initium orationis. *Quint. lib. 4. cap. 1.* Quod principium Latine, vel exordium dicitur, maiore quadam ratione Græci videntur proœmium nominasse: quod à nostris inidum modo significatur, illi facis clarè partem hanc esse ante ingressum rei, de qua dicendum sit, ostendunt. *Terent. in Hecyra.* Hic adeo his rebus annulus initium fuit inueniendis. *Idem.* Nequeo mearum rerum initium inuenire.

Initia pro natalibus. *Velleius* Narus obscurissimis initiis (id est natalibus). *Idem Vell.* Neque fratris initiis, neque suæ respondit consuetudini. Initia item dicebantur Cereris sacra, quæ & μυστήρια Græcorum nomine appellantur. *Varr. lib. 2. de Re rust.* A fuillo pecore immolandâ initium primum sumptu videtur. Cuius vestigia, quod initiis Cereris porci immolantur, & quod initiis pacis, fœdus quæ feritur, porcus occiditur. Alio nomine initiationes nuncupantur, quæ (ut ait *Terent.*) semper arcent profanos & arbutis carent. [*Item Bacchi sacra, Initia similiter dicebantur teste Linio lib. 9. d. 4.*]

Initio. *as.* Sacris imbuo, inauguro. ἰνίεσις ἢ ἰνίεσις. GALLIC. *Initier, bail-ler commencement en la religion.* ITALIC. *Ordinare nelle cose sacre.* GERMAN. *Der eissen anfangen vorauf in Götterlicher heyt betriehen/weghen.* HISPAN. *Conjagar à dar orden sacra.* ANGLIC. *To beginne, to lay the ground or foundation.* Cic. 1. de *Nat. Deor.* Vbi initiantur gentes oratum vltimæ. *Plin. lib. 30. c. 2.* Magicis etiam cœnis eum initiauerat. Vnde Initiatus, sacris imbutus, μυστηριώδης. *Cic. 2. de Legib.* ait mysteria appellari initia, quibus ex agresti vita exculsi ad humanitatem sumus, tanquam ea sint vitæ principia. [*Quint.* Hæc manus ut quibusdam sacris initiata Ciceronem insequatur.] Proprie tamen Initia dicebantur Cereris sacra, quibus interesse fas erat, nisi initiatus. *Varr. de Re rust. lib. 1. cap. 1.* Cui consentaneum est, quod initia vocantur potissimum quæ Cereri sunt sacra. *Lin. 1. Decad.* Acarnanos duo iuuenes per in-tiorum dies non initiari templum Cereris imprudentes religionis eum cætera turba ingressi sunt. Pueri quoque Eduliz, Porinz, & Cubæ, edendi, potandi, & cubandi deabus, initiabantur, *teste Varr. lib. 4. de lingua Latina,* quum à lacte & cunis, ad solidiores cibos & lectulos transibant. Alias initiari, est inchoare & auspiciari. *Actius Firmicus,* Ver initiatur, quum primam Arietis partem Sol fuerit ingressus.

Initiamenta. *orum.* Religionis prima dogmata. *Senec. epist. 91.* Hæc eius initiamenta sunt, quibus non municipale sacrum, sed inges deorum immortalium templum mundus hic referatur.

Inio. *as.* Vide INEO. inis.

Iniuendus. *a. um.* Insuavis, tristis, molestus. ἰνίετος ἢ ἰνίετος. GALLIC. *Mal plaisant, triste.* ITALIC. *Ingiocondo, tristo, molesto.* GERMAN. *Unlieblich.* HISPAN. *Cosa que no deleyta, triste.* ANG. *Unpleasant, nothing delectable.* Cic. 1. de *Finib.* Minime nobis iniuendus labor.

Iniuendè. aduerbium, Insuauiter. ἰνίετως ἢ ἰνίετως. GALLIC. *Mal plaisamment, de mauuaise grace.* ITALIC. *Non lietamente.* GERMAN. *Unlieblich.* HISPAN. *No irayendo, deleyte.* ANG. *Unpleasantie, unmerlyie.* Cic. ad *Attic. lib. 1.* Quæ res mihi asperius à nobis atque nostris, & iniuendius atqz videbantur.

Iniuenditas. *aris,* [ἰνίεσις ἢ ἰνίεσις. GALLIC. *Mauuaise grace, desplaisance, tristesse.* ITALIC. *Spiacenolezza, mala gracia.* GERMAN. *Unlieblichkeit.* HISPAN. *La disposicion de no deleytar.* ANG. *Unpleasantesse.*] Cic. 2. de *Nat. Deor.* Sed tamen prætereundum est, nequid habeat iniuenditatis oratio.

Iniudicatus. *a. um.* Non iudicatus in demnatus. ἰνίετος ἢ ἰνίετος. GALLIC. *Qui n'est point iugé.* ITA. *Non giudicato.* GERMAN. *Ungurthet.* HISPAN. *No juzgado en jury.* ANG. *Not iudged.* Gell. lib. 13. c. 23. Decem hominibus vitam eripis, indicta causa, iniudicatis, in demnatis. *Quint. lib. 10. c. 1.* Id quoniam ad præsentem materiam nihil pertinet, iniudicatum relinquo. [*Idem Quint. c. 10. lib. 5.*]

Iniuigès. *hostiæ.* Vocabantur quæ nunquam domitæ, aut iugo subditæ fuerant. ἰνίεσις ἢ ἰνίεσις. Festus & Macrobi.

Iniuigo. *ois.* Impono, mando, præcipio. ἰνίεσις ἢ ἰνίεσις. GALLIC. *Imposer, commander.* ITALIC. *Imporre, commandere.* GERMAN. *Zufftegen/befehlen.* HISPANIC. *Injungi à imponer.* ANGLIC. *To inioyne, to commande and appoynte to be done.* Linus 3. ab Vrbe, Comitiorum illi habendorum, quando minimus nati sit, munus consensu iniungunt. *Idem 6. bell. Pun.* Verterunt orationem eo, ut dicent, priuatis id, seu æquum, seu iniquum onus iniungendum esse. *Sic Cæsar 8. bell. Gal. & 2. bell. Cinil.* [Et *Suet. in Tib. c. 17.* Et si quid subiti muneris iniungendum esset per libellos daret. *Linus lib. 2. ab vrbe.* Inungere necessitates legis Agriaræ.]

Proprie tamen Iniuigere est intus, vel supra iungere. ἰνίεσις ἢ ἰνίεσις. *Columell. lib. 7.* Iugumque quarto die accipiunt, cui ramus illigatus temonis vice traicitur: interdum & pondus aliquod iniungitur, ut maiore nisu laboris exploretur patientia. *Idem lib. 5.* Itaque pingui terra singulis brachiis licebit bina iniungere flagella.

Iniuigere detrimentum Reipublicæ, est inferre. *Brut. ad Cic. 11. Epist.* Tamen si quo etiam casu Ifaram se traiecerint, nequid detrimenti Reipub. iniungant, summa à nobis dabitur opera, id est, ne quo damno afficiant Reipublic. Iniuigere iniuriam. *Linus 3. ab Vrbe,* Iniuigere seruitutem, in seruitutem redigere. *Idem 5. ab Vrbe,* [Et

Suetonius in Tiber. capite 24. Quærens miseram & onerosam iniungi sibi feruiturem, recepit Imperium. *Senec. capite 7. ad Polyb.* Iniungitur tibi necessitas. *Quintilian.* Iniungere verba, pro iungere, & componere. *Linus libro 5. ab Vrbe.* Iniunctæ vineæ mœnibus. *Idem libro 3. ab Vrbe.* Scita plebis iniuncta patribus. *Idem libro 3. d. 5.* Iniunctus muro agger.

Iniuratus, a, um, Qui non iuravit. ἰουρατω. GALLIC. Qui n'a point iurè. ITALIC. Che non ha giurato. GERMANIC. Ungeſchworen HISP. No iuramentade, que no iuro. ANGLIC. That hath not sworn. } *Plautus in Amphitru.* Non iniurato scio plus crederet mihi [quàm iurato tibi] *Cicero pro Cecin.* Quum iurati dicunt quod ego iniuratus infimulo.

Iniuriâ, æ Iniquitas, inde dicta quod non iure fiat. ἰουρῆ. GALLIC. Iniurie. ITALIC. Ingiuria. GERMANIC. Unbilligkeit/das cinem wider billich vnd recht iugefangt wirt. HISPANIC. Injuria ò injusticia. ANG. Iniurie, wrong. } Omne enim quod non iure fit (inquis *Vlpian. l. 1. ff. de iniuriis, & fam. libell.*) Iniuria dicitur, siue verbis siue re. Re, quum manus inferuntur verbis quum sit conuicti. Specialiter vero, eodem *Vlpiano teste*, Iniuria dicitur contumelia, à cõtemnendo.

[¶] **Iniuria (inquis Paulus l. qui seruum, D. de act. & obligat.)** ex affectu fidamnum ex culpa. ¶ Iniuriæ verbum & actiue & passiuè sumitur, vt *Gell. cap. 12. lib. 9. auctor est.*

¶ Interdum etiam, eodem *Vlp. teste*, Iniuriæ appellatione damnum culpa datum significatur: interdum etiam iniquitas, cum quis inique vel iniuste sententiam dixerit. *Plaut. in Aut. sc. 6. a. 4.* me iniuriam filiz fecisse fateor tuæ Ceteris vigilis per vinum, atque impulsu adolescentiæ, *Terent. in Heauton.* Nunc aliud spectat: matres omnes filiis in peccato adiutrices, auxilio in paternâ iniuria solent esse. [*Plautus Aut. facis mihi iniuriam an non?* (sup. tu qui me furem vocas & excutis. *Idem Asin. sc. 4. a. 2. & sc. 2. a. 3.* facere fatis pro iniuria (de maledictis. *Idem Pl. Men. sc. 7. a. 5.* Neu sinas in me insignite fieri tantam iniuriam (de rapto sublimi) *Plaut. Milit. sc. 5. a. 2.* Iniuriam facis hero: (de ea quæ se vulgar.) *ibidem*, Iniuria est fallum nomen possidere. *Idem Men. sc. 2. a. 3.* Non sum qui sum, ni hanc iniuriam vltus fuero, quod exclusus domo & prandio.) *Senec. cap. 18. de Conf. ad Polyb.* Multa prouidit quibus hanc emendaret iniuriam, multa dabit quibus redimatur. *Ouid. 5. Fast.* At si negligimur, magnis iniuria pœnis soluitur: id est contumelia neglectus

¶ Nonnunquam iniuria aduerbij loco sumitur pro immerito. ἀδικῶς, ἢ ἐκ τῆς ἰουρῆ. *Plautus in Mitræ [sc. 1. a. 1.]* Amant te omnes mulieres, neque iniuria, qui sis tam pulcher. *Cic. in Catil.* Ego tibi iniuriâ suspectus sum.

Iniuriõsus, iniurius, Qui iniuriam infert, iniquus, iniustus. ἰουρῆ. GALLIC. Iniurieux. ITALIC. Iniurioso. GERMANIC. Ein vnbilliger/der cinem vnbillidit iustattet. HISPANIC. El que haze iniuria. ANGLIC. Iniuriouse, thou dost wrong. } *Cicero primo Offic.* Primum in eo peccant, quod sint iniuriosi in proximos iniuriõsus id est. *Plin. lib. 17. capite 4.* Aut circumfossor iniuriõso icu verberauit; Iniuriõsa vita: Plena sceleribus, & iniquitatibus, quæque alteri damnum infert & iniuriam. *Cic. l. de Legib.* Quod si pœna si metus supplicij, non ipsa turpitudine deterret ab iniuriõsa, facinorõsaque vita, nemo est iniustus.

Iniuriõse, aduerbium. ἰουρῆ. GAL. A tort & iniurieusement, contre tout droit & raison. ITALIC. A torto, contra ragione. GERM. Wider billich vnd recht. HISP. Iniuriõsa ò iniustamente. ANG. wrong fullie. } *Cic. pro lege Manil.* Maiores vestræ sæpe mercatoribus, ac nauicatoribus iniuriõsius tractatis bella gesserunt. *Col. lib. 1. c. 8.* In cæteris præbicit iniuriõse tractentur.

Iniuriõsus, a, um, Iniuriõsus, iniquus. ἰουρῆ. GALLIC. Qui fait tort, & desplaisir iniuste. ITALIC. Chi fa torto & dispiacere, ingiusto. GERMANIC. Unbillich. HISPANIC. Injusto, che haze iniusticia. ANG. That doest wrong. } *Plaut. in Aut. sc. 4. a. 2.* Si nihil dat operam, me illi trahi iniuriam est. [*Idem Cure. sc. 1. a. 1.* Inrurius est, qui quod lenoni nulli est, id ab eo petas, (sup. æquum bonum que.) *Idem Mil. sc. 5. a. 2.* Iniuria es, (sic legit *Passer* non, est) fallum nomen possidere postulas.] *Terentius in Heaut.* Iniurium autem vlcisci aduerfarios? *Vbi Donat.* Iniurium indignantis modo significatio est, & vim aduerbij habet. *Terent. in Heaut.* Enimvero reticere nequeo, multis modis iniurius Clitipho est. *Idem in Aut.* Si id succenseat nunc, quia non det tibi vxorem *Chremes*, Ipsi sibi iniurius esse videantur, neque id iniuria.

Iniustus, a, um, Non iustus. ἰουρῆ. GAL. A qui on n'a point commandè. ITALIC. Non comandato. GERM. Ungeheissen. HISP. No mandado. ANG. Not commanded. } *Hor. l. Serm. Sat. 5.* Omnibus hoc vitium est cantoribus inter amicos, Vt nunquam inducant animum cantare rogati: Iniusti nunquam desistant. *Virg. 6. Ecl.* Non iniusta cano. *Idem l. Georg.* atque iniusta vireſcunt Gramina, hoc est, non cultu quæſita, sed sua sponte nascentia.

Iniustus, us, substantiuum. ἰουρῆ. ANGLIC. Without commandement. } vt, Iniustu meo, id est, me non præcipiente. *Terentius in Phorm.* Itane tandem vxorem duxit Antipho iniustu meo? *Cicero de Sen.* Veratque Pythagoras iniustu imperatoris, hoc est, Dei de præſidio, & statione vitæ decedere, *Idem ad Att. lib. 4.* Ne iniustu populi iudicarent.

Iniustus, stas, stum, Non iustus, iniquus, improbus, iniuriõsus. ἰουρῆ. GALLIC. Iniuste. ITALIC. Ingiusto. GERM. Ungeachtet. HISP. No justo. ANG. Vniust. } *Terent. in Adolph.* Homine imperito nunquam quicquam iniustus. Qui nisi quod ipse fecit, nihil rectum putat. Iniustus qui iustam magnitudinem excedit. *Virgil. 5. Georg.* Iniusto sub fasce viam dum capit. *Cic. 2. de Orat.* Me vero iam pertimescente, vt illam non Norbant seditionem, sed illam pop. Rom. iracundiam, neque eam iniustam, sed meritam ac debitam fuisse defenderes. ¶ Iniustum, generaliter pro duro, quod etiam iniustum dicitur. *Quint. Declam. 13.* Cur iniusto quotidie iugo bouum colla deturuntur?

Iniuste, aduerbium, inique, iniuriõse. ἰουρῆ. GALLIC. Iniustement. ITALIC. Iniustamente. GERM. Wider alles recht. HISPANIC. Iniustamente. ANGLIC. Vniustlie, wrongfullie. } *Plautus in Pseud.* Non loles respicere te, quum dicas iniuste alteri. [*Plautus Cap. sc. 2. a. 2.* Ne iniuste & grauitur imperet. (Dominus.)] *Cic. pro Flacc.* Facis iniuste Læli.

Iniustitiâ, æ, Iniquitas, iniuria, malicia. ἰουρῆ. GALLIC. Injustice. ITALIC. Iniusticia. GERM. Ungeachtet. HISPANIC. Injusticia, injuria. ANG. Vniustlie. } *Terent. in Adolphis*, Tot res repente circumuallant, vnde emergi non potest: Vis, egestas, iniusticia, solitudo, infamia. *Idem Flacc.* Eum ego eieci hinc miserum iniusticia mea. [*Gell. c. 6. lib. 1.* Culpa & Iniusticia maritorum id euenit.]

Innascens, eris, Nascendo inferor. ἰννασεν. GAL. Naitre dedans ou auec. ITALIC. Innascere, nascere d'entro ò insieme. GERM. Einwachsen/mitt geboren werden. HISP. Nascer d'entro. ANG. To be ingendred in one. } *Plaut. Mil.* Non mihi auaritia inquam innata est facis habeo diuitiarum. *Cic. lib. 1. Offic.* Sed illud odiosum est, quod in hac elatione & magnitudine animi facillimè pertinacia, & nimia cupiditas principatus innascitur. *Terent. in And.* Hoc cine credibile est, aut memorabile, Tanta vecordia innata cuiquam vt fieri scet.

Innato, as, are, Intus nato. ἰννατω. GALLIC. Nager en ou dedess. ITALIC. Nuotar dentro. GER. Entworinn schwynnen. HISP. Nada en algun lugar. ANG. To swimme in or into. } *Col. lib. 11. c. 4.* Vbi non innarent sed semper sunt in iure submersa. *Plin. lib. 8. c. 49.* Equos innatantes sæpe demergent. *Virg. 2. Georg.* Nec non & torrentem vndam leuis innatat alnus. [*Ouid. Eleg. 4. lib. 3. Trist.* Aspicias vt summa cortex leuis innatat vnda.]

Innauigabilis, le, Vbi quis nauigare non potest & nauigabilis. ἰνναυγῆ. GAL. Innaugable, sur lequel on ne peut nager ou nauiger. ITALIC. Innaugabile. GERM. Darinn man nicht schwim mag. HISPANIC. Donde no sepuede nauegar. ANG. That may not be sayled. } *Lin. 5. ab Vrbe.* Insignis annus hyeme gelida ac niuosa fuit, adeo vt viæ clausa, Tyberis innauigabilis fuerit.

Innecto, is, ere, Colligare, circumligare. ἰννετω. GALLIC. Lier & ioindre ensemble. ITALIC. Ligare, ingroppare, intrecciare. GERM. Eintnuffen/an etwas stricken. HISP. Atzar y traaren vno. ANGLIC. To knittor tie together. } *Virg. 8. Eneid.* rum lactea colla Auro innectuntur. *Col. lib. 21. cap. 1.* Itaque niancipia vincita, quæ sunt ergastuli, per nomina quoridie citare debebit, atque explorare, vt sint compedibus diligenter innixa. [*Ouid. Eleg. 4. lib. 5. Trist.* Feltæque odoratis innectunt tempora fertis]

Innitior, penultima producta, terris, inuisus, vel innixus, Inhæreo, incumbo, insisto inclino. ἰννητω. GAL. Nager. ITALIC. Nuotare. GERMANIC. Ein schwimmen. HISPANIC. Nadar por d'entro. ANGLIC. To swimme in or vnto. } *Cic. 2. de Nat. deor.* Quot genera, quamque disparia partium submersorum, partim fluitantium, & innantium beluarum. *Lin. 1. bell. Pun.* Nihil dummodo innare aquæ, & capere onera possent, curâtes. *Virg. 3. Georg.* Fluuios innare rapaces. *Hor. 3. Carm. Ode 17.* Et innantem Maricæ Littoribus tenuisse Lyrim. ¶ Hinc fit Innato frequentatiuum: de quo paulo antè.

Inno, nas per duplex nn, ex in & no, quasi intus no. ἰννητω. GAL. Nager. ITALIC. Nuotare. GERMANIC. Ein schwimmen. HISPANIC. Nadar por d'entro. ANGLIC. To swimme in or vnto. } *Cic. 2. de Nat. deor.* Quot genera, quamque disparia partium submersorum, partim fluitantium, & innantium beluarum. *Lin. 1. bell. Pun.* Nihil dummodo innare aquæ, & capere onera possent, curâtes. *Virg. 3. Georg.* Fluuios innare rapaces. *Hor. 3. Carm. Ode 17.* Et innantem Maricæ Littoribus tenuisse Lyrim. ¶ Hinc fit Innato frequentatiuum: de quo paulo antè.

Innabilis, bile, penultima corrept. Innaugabilis. ἰννητω. GALLIC. Innaugable, sur lequel on ne peut nager ou nauiger. ITALIC. Innaugabile. GERM. Darinn man nicht schwimmen tan. HISP. Donde no puede nauigar. ANG. That may not be swymmed or sayled on. *Ouidius primo Metamorphos.* Sic erat instabilis tellus, innabilis vnda.

Innocens, tis, a, diectiuum, Innoxius, inculpatus, à crimine alienus. ἰννητω. GAL. Innoce. ITALIC. Innocente. GERMANIC. Unschuldig/sonschuldig. HISP. El que no empee ni haze mal, innocente cosa. ANG. Innocent, guiltles. } *Cic. 5. Tusc.* Innocens dicitur non qui leuiter nocet, sed qui nihil nocet. *Terent. Adolph.* Obsecro populares, ferte misero atque innocenti auxilium. *Cæsar 6. bell. Gall.* Ne communi odio Germanorum innocentes pro nocentibus pœnas pendant. *Cic. pro Rosc. Amer.* Innocens si accusatus fuerit, absolui potest: nocens nisi accusatus fuerit, condemnari non potest. [*Plautus Cap. sc. 5. a. 3. & psend. sc. 5. a. 1.* decet innocentem atque innoxium confidentem esse. *Plaut. Milit. sc. 4. a. 2.* Me propudij Innocentem falso infimulauit, *Idem Me. sc. 2. a. 5.* Perdidit ciuem innocentem falso testimonium.]

Innocentiâ, Inegritas. ἰννητω. GAL. Innocence. ITALIC. Innocentia. GERMANIC. Unschuld. HISP. Aquella innocencia de no haze mal. ANG. Innocencie. } ¶ vt *Cic. 3. Tusc. ait*, Affectio animi talis quæ nocet nemini.

Innocentior Innoxie, sine noxa. ἰννητω. GAL. Innocement, innocente. ITALIC. Innocentemente. GERM. Unschuldiditich. HISP. Na haziendo, mal innocenimense. ANG. Innocentlie. } *Plin. lib. 18. c. 31.* Omnia quæ cæduntur, carpuntur, tondentur, innocentius decrescente luna, quàm crescente fiunt.

Innocuus, us, a, um, Is qui non nocet. ἰννητω. GAL. Qui ne nuit point, qui ne fait tort à personne. ITALIC. Che non nuoce ad alcuno. GERMANIC. Unschuldig. HISP. El que no haze mal à si ni à alguno. ANG. That hurteth, harme lesse. } *Plin. lib. 8.* Eodem pestiferos ferunt in Græcia, innocuos esse in Sicilia. [*Ouid. Eleg. 9. lib. 3. Trist.* Innocuum rigidog perforat ense larus. *Idem Eleg. 1. lib. 2. Trist.* Discitur Innocuas vt agat facundia caullas.]

Passive vero pro eo cui non nocetur, ἀσφαλής. Virg. 10. Aeneid. & federe carinz Omnes innocue, id est, sine dextramento. Vbi Seruius ostendit, illud interesse inter innocuum & innoxium, vt Innocuus dicatur, cui nocere nemo possit: Innoxius, qui non nouit nocere. Quam tamen differentiam irridet Vall. lib. 6. putatque in loco Virgilij iam citato, naues non idcirco dictas esse innocuas, quod eis noceri non possent: sed magis quod nemini nocuissent.

Innominabilis, ἀνομιμος, Non nominandus. Gellius libro secundo, cap. 6. Illaudatus enim est quasi illaudabilis, & innominabilis, qui neque mentione aut memoria vlla dignus est, neque vnquam nominandus est.

Innotescis, Notus fit, inclarasco. Ἰννοτίζω. Gal. Venit en bruit, & citre cognu. Ital. Farfi noto, venir in notizia. GERM. Kunde oder bekant werden: Hisp. Ser cognoscido, hazerse cognoscer. ANG. To become famous and known. Plin. lib. 15. cap. 11. Ctesiochus Apellis discipulus perulanti pictura innotuit. [Suet. in Neron. c. 42. Innotuerunt vulgo ea carmina.]

Innouo, as, are, Nouum facio, nouam rationem suscito, nunquam morem vel consuetudinem in Rempublicam induco, Cicer. in Pison. &c.]

Innoxius, as, are, um, Innocens culpa carens, inculpatus, seu is qui nemini nocet. Ἰννοξίος. Gall. Qui ne nuit à personne, inculpable. Ital. Innocente, he non nuoce ad alcuno. GERM. Unschuldiger niemand schaden thut. Hisp. El que no haze mal à alguno, innocente. ANG. Innocent, guiltless. Plaut. in Capt. se. 5. a. 3. & p. end. se. 5. a. 1. Docet innocente seruum atque innoxium Confidentem esse, suum apud herum potissimum. [Idem Plaut. Aulul. se. 4. a. 1. Vt innoxiam atque innoxium abs te, atque à tuis me irideat.] Sallust. Ipsi innoxii, florentes, sine metu ætatem agere. Serpens innoxius. Virg. 5. Aeneid. & Verba non innoxia. 2. Georg.

Innoxius passiuè, cui noceri non potest. Col. lib. 2. c. 10. Sic condita, erit à curculionibus innoxia. Idem lib. 5. c. 9. vt fit innoxius ab iniuria pecorum.

Innubilus, a, um, Clarus, ferens nubilus. Ἰννοβίλος. Gall. Sans nuées, serain. Ital. Chiaro, sereno, non nubiuolo. GERM. Ungewölkt. Hisp. Claro, sin nuues. ANG. Clear, but cloudless, faire. Luc. lib. 3. neque nix ætri concreta ptuina Cana cadens violat, semperque innubilus æther Integit: & large diffusio nominis dicit.

Innubis, & hoc innube, penultima producta, sine nubibus. Ἰννοβίλος. Gal. Sans nuées, serain. Ital. Senza nuuoli. GERM. Dne gewölkt. Hisp. Sin nuues. ANG. Faire, without cloudless. vt. Dies innubis, quo nullæ apparent nubes Seneca in Hercules. Namque vt relaxit pellicis capta decus, Et fulsit Iolæ: qualis innubis dies

Innubo, is ere, Intus nubo, nubendo familiam alienam intro. Ἰννοβύω. Gal. Prendre mari. Ital. Andar à marito. GERM. Mannen/lein manncm. Hisp. Casar sela muger y andar à casa del varon. ANG. To be married to some man. Lucil. lib. 6. Saur. Inuadere atque innubere conuenit. Festus, Innubere in illustrem familiam dicuntur mulieres, quæ viro generoso nubunt, multisque imaginibus clario Enubere, quod eam respicit familiam, è qua mulier nuptu traditur. Vnde enubere è patribus dicitur mulier patricij ordinis, quæ viro plebeio nubit.

Innuba penultima corrept. Quæ nunquam nupsit. Ἰννοβύω. Gal. Filie non maritee, qui ne fut iamais maritee. Ital. Che mai si è maritata. GERM. Die noch keinnen man genommen hatt. Hisp. La muger que nunca se casó. ANG. She that neuer was married. Sic laurus dicitur innuba apud Ouid. lib. 10. Metam. propter Daphnem virginem, quam fabulatur in lauro fuisse transformatam Ouid. 12. Metam. -cõtempo munere Phœbi Innuba permaneo. Idem 12. Metam. Nec illiar molles, nec fagus & innuba laurus.

Innuptus, a, um, Non nuptus. Ἰννοβύω. Gal. Non maritatus. GERM. Unvermehlet. Hisp. No casado. ANG. Unmarried. Virg. 2. Aeneid. Circum pueri innuptæque puellæ Sacra canunt Cic. 3. de Orat. Qua tempestate Patris Hecienam innuptis iunxit nuptis, id est, præter ius factæ contractis.

Innumerabilis, le, Quod numerari non potest, innumerus. Ἰννοβίλος. Gal. Innumerabile. GERM. Unzahlbar. Hisp. Cosa que no se puede contar. ANG. Innumerable. Cic. 5. Ver. Cognoscite nunc innumerabilem pecuniam frumentario nomine ereptam.

Innumerabilitas, aris, Infinitas. Ἰννοβίλος. Gal. Vn nombre infini. Ital. Infinità innumerabilità. GERM. Unzahlbarkeit. Hisp. Infinitas. ANG. An in nit number. Cic. 1. de Nat. deor. Tamen pleraque dicit eadem, atomos, inane, imagines, infinitates locorum, innumerabilitatemque mundorum &c.

Innumerabiliter, adverb. Luc. lib. 5. -qui corpore toto Innumerabiliter primas mutatur in oras.

Innumerabilis, le, Innumerabilis, sed est antiquum. Ἰννοβίλος. Gal. Innumerabile. GERM. Unzahlbar. Luc. lib. 2. -cætera quæ sunt, non esse vnica, sed numero magis innumerabili.

Innumeris, a, um, Innumerabilis. Plinius libro 2. cap. 3. Innumeræ rerum effigies. Luc. Adde, quod innumeræ concurrunt vndique gentes.

Innumerosus, a, um, idem Plinius lib. 10. cap. 65. Ex omnibus quæ perfectos fetus, vel tantos & innumerosos educunt, supra cuncta est murium fetus. Hoc loco ex vetusto codice legitur, Ex omnibus quæ perfectos fetus, sicut tantum & numerosos edunt: i temta est murium fetus &c.

Innoo, is, Signo capitis vultum ostendo & abnuo. Ἰννοο. Gal. Faire signe de la teste. Ital. Accennare. GERM. Winken mit dem haupt. Hisp. Hacer señas con la cabeça. como de los ojos. ANG. To signify by nodding. Cic. pro Murræna. Atque ille, vt sem-

per fuit apertissimus, non se purgavit, sed indicauit, atque innuit. Idem ad Allium lib. 13. Huic ego tantummodo aditum ad tuam cognitionem patefacio & innuo. Ad Herenn. lib. 4. Quod si iste suos hospites rogasset, imo, innuisset modò hoc facile perfici posset. [Plaut. Milit. se. 1. a. 1. Innuit illarum altera. Ergo mecaitor pulcer est, inquit mihi.]

Innoptus, Vide INNOVO.

Innutritio, is, ire, In loco aliquo nutritio. Ἰννοτρίτιο. Gall. Nourrir dedans. Ital. Nutrire di dentro. GERM. Erwarren erischen. Hisp. Criar dentro. ANG. To nourish, to bring up in or with. Plin. in Epist. Hoc altero die, hoc tertio, hoc pluribus, donec homines innumeros mari subiret timendi pauor. [Senec. cap. 2. de cons. ad Pol. 7. Innutritus, vel potius innatus disciplinis. Suet. in August. cap. 3. Innutritus amplis opibus.]

Inno, in, Nomen Cadmi & Hermiones filia, vxorisque Athamantis Thebarum Regis, & liberi parisi nutritis. Endem, Cic. 1. est quæ, Leucothea, Ἰννο, à nobis vero Matuta & Aurora dicitur. Ouis in Fast. Leucothea Graus Matuta vocabere nostris. Vt autem is libro 3. Met. refert, Ino cum Melicera filio propter timorem, de scopulo se præcipitem misit in mare, ambòque facti sunt dii marini, illa, Leucothea, Melicertes, Palæmon (qui & Portunus) vocati sunt.

Inoblitis, a, um, perpetuo, memor. Ἰννοβλίτιος. Gall. Qui ne s'oublie iamais. Ital. Che mai si dimentica. GERM. Nuergeffen. Hisp. Cosa que se guarda en la memoria. ANG. That neuer forgetteth. Ouidius 4. de Pon. Eleg. 15. Semper inoblita repera tua munera mente.

Inoblitus, a, um, Non obrutus. Ἰννοβλίτιος. Gal. Qui n'est point couuert d'eau. Ital. Non coperto di aqua. GERM. Unberfalten/unbedeckt. Hisp. Cosa no foverada ni angada. ANG. Not ouerwhelmed. Ouidius 7. Metamorph. Deucalionæas effugit inoblitus vndas.

Inobscuro, as, are, Obscurum reddo, tenebras offundo. Ἰννοβλίτιος. Gal. Obscurcir. Ital. Obscurare. GERM. Verstellen/vertuncken. Hisp. Escurcer à ira. ANG. To make darke. Cic. 9. Philip. Cui si statum in nostris decreto vestro statueritis, nulla eius legationis pollicitate inobscurabit obliuio.

Inobsequens, ris, omnis generis, Inobediens, refractarius, repugnans. Ἰννοβλίτιος. Gall. Inobedient, non obeissant. Ital. Inobediante. GERM. Ungehörig. Hisp. Desobediencia. ANG. Inobedient. Seneca in Hippo. Inobsequentes potius fratris equi Rapuerunt currum.

Inobseruatus, a, um, Non obseruatus. Ἰννοβλίτιος. Gal. De quoy on ne se guettoit point. Ital. Non guardato, non custodito. GERM. Ungeachtet/unwargenommen. Hisp. Cosa no guardada. ANG. Not kept. Mari. lib. 8. Lulerat hoc casus, nihil inobseruata maneret. Ouidius 4. Metamorph. -ac ille Vt puer, & vacuus, & inobseruatus in herpis, Huc it, & hinc illuc. Inobseruata varietas. Plin. lib. 28. c. 5.

Inobseruabilis, le, Quod obseruari non potest. Ἰννοβλίτιος. Gal. Qu'on ne peut comprendre. Ital. Cosa que si non può comprendere. GERM. Das man nicht recht warnemmen oder wermerten kann. Hisp. Cosa que no se puede guardar. ANG. Which can not be obserued. Plin. lib. 2. c. 17. Marns lydere cuius est maxime inobseruabilis curius. Caui. Argon. Ne labyrinthis e flexibus egredientem Testi frustraretur inobseruabilis error.

Inocidius, a, um, Non occidius. Ἰννοβλίτιος. Gal. Qui ne resonance point, durant sans cesse, perpetuel. Ital. Perpetuo, che non cade mai. GERM. Das nicht nider gehinnet/istaffend. Hisp. Cosa que no cae, perpetuo. ANG. That dureth for euer. Vt Vilus in occiduis, id est, oculi semper vigilantes. Statius lib. 6. Theb. Spectat in occiduis stellatum visibus Argum.

Inocoo, as, Cooperio, occando obruo. Ἰννοβλίτιος. Gal. Couuir. Ital. Coprire. GERM. Eggen/mu det eggen überjagen. Hisp. Cobrir. ANG. To cover, to harrowe. quod sic quum semen in agro seminatum est, & glebas sarculis, aut cratibus dissolimus vt semen humo contegatur. Colum. lib. 2. cap. 8. Nam semen, quod sicco solo ingestum, & iam inoccatum est, perinde ac si repositum esset in honeo, non consumpitur. Componitur autem ex iis, & oeco, as, quod est comminuo: de quo alibi.

Inoculo, as, penul. corr. Oculum vnus arboris alteri adhibeo, seu oculum in arbore aperio. Ἰννοβλίτιος. Gal. Enter en escuffion. Ital. Inserire per dentro in estate, in calmarze. GERM. Einstecken. Hisp. Enxerir de escudese. ANG. To graffe. Colum lib. 11. c. 2. His quidem diebus arborum ficorum inculantur: quod genus infectionis, emplastratio vocatur. [Macrob. sub inuim lib. 1. In Somnium Scipion. Ad Iulianæ affectum pectoribus in oculandum.]

Inoculatio, o, Plinius lib. 17. capite 14. In ficis autem & malis hæc fuit inoculatio antiqua. Ἰννοβλίτιος. Gal. Enture d'arbres en escuffion. Ital. Incaimazione. GERM. Einstecken in das aug eines baums. Hisp. Aquella obra de enxerir en escudese. ANG. A grafting.]

* Inoculator, otis, Aliud verbale, Qui inoculat. Ἰννοβλίτιος. Plin. libro decimo sexto cap. 33. Hunc cauet insitor calamis, gemmisque inoculator.

Inodorus, a, um, Quod est sine odore. Ἰννοβλίτιος. Gal. Sans odeur. Ital. Senza odore. GERM. Ungetwackeltes kein getuch hat. Hisp. Cosa que no ha de si olor. ANG. Without saour. Pers. Satyr. 6. Vinæ ossa inodora dabit. Inodorus actionis, quoque vim habet, significans eum qui odorandi vim non habet. Nominis, quædam animalium aliud alio sensu carent, & à natura gignuntur, aut inodora aurinaudita. Adfert hunc eundemque locum & ex antiquis prudentibus Gell. lib. 7. cap. 6.

Inodoro, as, are, Odore inficio, odorem indo. Ἰννοβλίτιος. Gal. Faire sentir quelque odeur. Ital. Far sentir odore. GERM. Ein bosen geschmack machen. Hisp. Cosa que haze olor. ANG. To cause to haue a saour. Col.

Inquam, Vide INQVTO.

Inquantum, adverbium, Tantum quantum. ἵσον, ἡδ' ἴσον. GALLIC. Autant que. ITALIC. Inquanto. GERM. So vnt ats/eder so fast ato. HISP. Tanto como ANG. So muchas. Plinius in Epistol. Quæ ut domus ipsa, perferant, à me tamen in quantum potuerit, requirentur. Seneca Epist. 125 Rationem tu ad summum euoca, in quantum potest plurimum crederem.

In quantumcunque, apud eundem Senec. de Tranquillitate vite. In quantumcunque illa vel numero, vel magnitudine creuerunt, eiusdem nature erunt [Senec. cap. 7. de Consol. ad Polyb. In quantum modo hominis est. Quintil. c. 1. lib. 2. In quantum maxime potest Velleius, In quantum, In quantum. Idem Vell. In quantum admissum foret, æstimabant]

[Inque Ouidius Eleg. vit. lib. 3. bis Et Eleg. 8. lib. 4. Trist. iterum bis legitur.]

Inquies, inquietis generis omnis, pro Inquietus, inquieta, inquietum, Quod caret quiete. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GALLIC. Qui n'a point de repos. ITALIC. Inquieto. GERM. Unruhig. HISP. Cosa sin holganza. ANG. Vnquiet, without rest. Salust lib. 1. Historiarum. Humanum genus inquiet, atque indomitum. Plinius in præfatione naturalis historiarum. Iam sibi satis glorie questum, & potuisse se desinare, ni animus inquiet pasceretur opere. Apul. lib. 1. Quæ contentione & inquieti procacitate præditus asinus. [Velleius vir inquietus]

Inquies, substantiuum fœmin. generis, Inquietudo, sollicitudo) frequies. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GALLIC. Faute de repos ITALIC. Mancamento di riposo. GERM. Unruh. HISP. Aquella no holganza. ANGLIC. Vnquietness. Plin. lib. 14. cap. 22. Furiales somni, & inquietus nocturna. Gel. lib. 19. cap. 9. Vt interea labor hic vigiliarum & inquietis suauitate paulisper vocum, atque modulorum acquiesceret.

Inquieto, as, Turbo, quietem agere non permitto. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GALLIC. Trouailler & molester, tormenter. ITA. Inquietare, turbare. GERM. Unruhig machen. HISP. Molestar à perturbar. ANG. To trouble, to disquiet. [Suet. in Aug. c. 53. Ne quem officij causa (id est honoris sibi habendi) inquietaret. Idem in Neron. c. 34. præteruehentes inquietarent. Eius passium apud eundem. Suet. in Calig. cap. 26. Inquietatus fremitu, &c. Et c. 55. Ne inquietaretur (sup. equus cui nomen Incitatus erat. & ibid. c. 59. Custodas vmbri in quietatos. Item Senec. ad Polyb. c. 9. Non inquietabit eum leuitas fortunæ. Senec. ca. 17. de Consol. ad Mari. Inquietare se & alios.] Col. lib. 9. Ne incubantes nutrices ab aliis aibus inquietentur.

Inquietudo, inis, Turba priuatio quietis. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GALLIC. Inquietude, faute de repos, travail, molestie. ITA. Inquietudine persurbatione. GERM. Unruh. HISP. Aquella no holganza. ANG. Vnquietness, trouble. Seneca de Benefic. lib. 2. cap. 8. Tamen si inquietudinem Tiberius, ne hoc quidem modo quo putabat, potuit effugere.

Inquietatus, a, um, Molestatus, turbatus. Sueton. in Calig. cap. 26. Inquietatus fremitu, gratuita in circo loca de media nocte occupantium, omnes subitibus abegit.

Inquietus, penultima producta, adiect. Quietus. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GALLIC. Qui n'a point de repos. ITA. Inquieto, senza riposo. GERM. Unruhig. HISPANICE. Cosa sin holganza. ANGLIC. Vnquiet, at no rest. Vt, inquietus animus: hoc est, turbulenti, Linius 1. ab Vrbe. Inquietus homo & ad Tribunalum spirans, Idem 2. ab Vrbe. Præcordia inquieta, Horatius Epod. 5. [Inquieta prouincia. Sueton. in Tib. cap. 9. Inquieta eorum inertia. Senec. capite 12. de Tranquill.]

Inquietatio, onis, Inquietatio, faute de repos. ITALIC. Trouaglio, mancamento di riposo. GERM. Unruhig. HISP. Aquella no holganza, trabajo. ANG. Lack of rest, travail. Linius 2. ab Vrbe. Pun.

Inquietissimus, superlat. Spartianus in Suetonio, Saturninus oriundus fuit Gallis ex gente hominum inquietissima, & auida semper vel faciendi principis vel imperij.

Inquietissimus, penultima producta, ex in & colo, qui in alieno & priuato habitat proprie tamen in conducto, siue in vrbe, siue ruri, ut inquit Valla lib. 4. תושב תושב גר גר, ἵστανος, σὺν ἴστανος μετὰ τοῦσδε. GAL. Locatiff, ou louager. ITA. Che tiene cosa à fizzo. GERM. Ein hauswitt der in etnem fremden hauso vmb den zins wohnet. HISP. El que mora en casa de habitacion alquilada. ANG. Alienant. Sueton. in Clau. Partem eam censu omnes ordines conferre iussit, & insuper inquilinos priuatarum ædium, atque insularum, pensionem annuam repræsentare fisco, Cic. 2. Philipp. At vero te inquilino (non enim domino) perscribam omnia vocabis ebrorum. Inquilini etiam interdum dicuntur, qui in eadem habitant ædibus. Marital. lib. 1. Vicinus Nouio vel inquilinus Sic, si quis Nouium videre non vult. Vide etiam in Vrbe, INCOLOIS

Inquinatio, penultima cotrep. Maculo, deturpo, conspurco, fædo, contaminatio. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GAL. Souiller, honnir, salir. ITALIC. Macchiare, imbrattare. GERM. Verunsauberen, besudeln, verunreinigen. HISP. Ensojar, manzillar. ANGLIC. To defile, to pollute, to soyle. Hora. lib. 1. Sermon. Mentiar at siquid, merdis caput inquinat albis Coruorum. Cic. 1. Tuscul. Quibus excati velut domesticis vitis, atque flagitis sese inquinarent. Plaut. pseud. sc. 1. a. 5. Inquinati pallium temeto. Sen. Epist. 60. Non inquinati, sed infecti sumus. Plaut. Capt. sc. 2. a. 2. Ne id Inuoluere iniicere voluit, (tonfor sup.) velle ut ne inquinaret. Idem Mili. sc. 2. a. 2. [Manus tam sunt inquinata, quia ludo luto. Metaph.] Fit autem à cunio, is, ut inquit Festus. Cunire vero est sterco facere.

Inquinatus, a, um, Fædatus, contaminatus, pollutus. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GAL. Souillé, honni. ITALIC. Macchiato, imbrattato. GERM. Besudelt, verunreinigt, verunsaubert. HISPANICE. Ensojado, imbrattado. ANGLIC. Defiled, polluted, soyled. Cic. de Arusp. Fædior atque inquinatio. Idem pro Flac. Nihil enim illo inquinatus, Sordi-

diffima & inquinatissima ratio. Cic. 2. Off.

Inquinatè, aduerb. Sordide, turpiter. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GAL. Ordement, salement, vilainement. ITA. Lordamente, sporcamente. GERM. Unsauberlich, unridtiglich. HISP. Sordidamente. ANG. Filthily. Cic. de Clar. Orat. Itaque diligenter loquendi laude caruit, neque tamen est admodum inquinatè loquutus.

Inquinamentum, ti, Sordes & immunditia. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GALLIC. Souillure, ordure, saleté. ITA. Sporcizia. GERM. Unsauberkeit, besectung. HISP. Sordedad. ANG. Filth, ordure. Gel. 2. c. 6. Cuius significationis multo, assiduoque vsu totum verbum ita contaminatum est, vt iam squallor de re nulla alia, quam de inguinamentis solis dici cœperit.

Inquiro, [vel inquam, inquis, inquit] defectiuum est. Dico, aio, affirmo; ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GAL. Dire. ITA. Dire. GERM. Ich sag oder sprich. HISP. Decir. ANG. To say. Cic. lib. 1. de Orat. Aucupari verba oportebit inquit: vt ea quæ sunt frigidiora vitemus. Pers. Sat. 1. Hoc iuuat hic inquis, veto quisquam faxit olerum, Iuuen. Satyr. 3. quando artibus inquit, honestis Nullus in vrbe locus [Plaut. Mili. sc. 2. a. 2. Hicne est Achilles, inquit tibi.] Cic. in Ver. Vbi sunt Pamphilic (inquit) Scyphi? Idem 2. de Orat. Tu vero, inquisi molestus non eris. Idem 4. Verr. Ergo, inquit aliquis; donauit populo Syracensano illam hæreditatem. Plaut. in Pseud. sc. 5. a. 1. Ius bonum erat Pseudolus. Dabo, inque, Terent. in Heaut. Ecccum me, inque, amor ad Herem. lib. 4. Quid enim tibi vis, aliquis inquit? Plaut. in Aulul. Nunc quæ res tibi, & gnaræ tuæ Bene, felicitæque vortat, ita dii faxint, inquit. Hæc sunt ferè quæ in vsu sunt verbi inquiro.

Inquam, verbum est defectiuum, idem significans quod dico. Terent. in Andr. Macura. d. a. v. Jam, inquam, hic adero. Plaut. in Capt. Quis agit hoc? quis proficetur, inquam? quasi inui silent. [Ouid. 13. Metam. His humeris, his inquam humeris. Plaut. pseud. sc. 4. a. 2. Egonè Tute Ego? P. Ipsus, inquam. Idem Capt. sc. 4. a. 3. Te Philocratem esse ais? Ego, inquam. Idem Moli. sc. 1. a. 2. Tun vidisti? Ego met inquam. Certè, Certè inquam. Idem Men. sc. 5. a. 5. Quid ego dixi? Infans inquam Ego met?]

Inquiro, as, pen. prod. Inuestigo, exquiro, expiscor, percontor: quasi inrus quero. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GAL. Cercher, enquerir, enquester, s'informar. ITA. Cercare, inuestigare. GERM. Nachsuchen, nachforschen, nachhelfen, nachfragen. HISP. Buscar. ANG. To search, to inquire or demande. Cic. 1. Off. Peregrini autem atque incolæ officium est nihil præter suum negotium agere, nihil de alieno inquietere, minimèque esse in aliena Republ. curiosum.

Inquirere quod vulgo dicunt, facere informationem, Cic. 6. Verr. Nimirum, didici etiam dum in istum inquiro, artecum nomina.

Inquirere in patrimonium & vasa, hoc est, patrimonij & vasorum pretium sciscitari. Senec. lib. 1. Sed nomina facturi diligenter in patrimonium & vasa debitoris inquirimus. Sic etiam accipiendum est illud Ouidij, Filius ante diem patrios inquit in annos. [Pl. Amph. Inquire aliunde, vide quid fiet. Plaut. Mili. sc. 6. a. 2. Vise an domi sit, s. Licetne? P. Inquire iubeo, & placide noscitur.] Inquisitus, a, um, Plaut. Amphitr. Certum est istam rem inquisitam non amittere. Item Me mortuum factus est quam hæc quætionem inquisitam amittere, Inquisitus exactusque, Gell. c. 3. lib. 1.

Inquisitio, onis, Inuestigatio. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GAL. Cerchement enqueste, information. ITA. Inquisizione, informazione. GERM. Nachsuchung, erforschung. HISP. Busca, informacion, inquisicion. ANG. A search, inquisition. Cic. 1. Off. In primis que hominis est propria veri inquisitio, atque inuestigatio. Inquisitio, pro informatione quam vocant. Cic. 4. Verr. Ecquem exilimatis vnquam vlla in prouincia reum absentem contra inquisitionem accusatoris, tantis opibus, tanta cupiditate esse defensum? Idem pro Mur. Inquisitio candidari prænuntia repulsæ.

Inquisitor, oris, Qui inuestigat. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GAL. Cercador, enquesteur, inquisiteur. ITA. Cercatore, informatore. GERM. Ein nachsucher, nachhelfer, nachforscher. HISP. Buscador, inquisidor. ANGLIC. A searcher, or yai inquireth. Plinius lib. 8. cap. 40. Serutatur vestigia atque persequitur, comitantem adferam inquisitorem loco retrahens. Inquisitor, cuius est inquirere diuinus. Plin. epist. 9. Norbanum Licinianum Legatum & inquisitorem reum postulatit.

Inrecogitatio, incogitantia, siue inconsiderantia quo posteriori vocabulo Tranquillus etiam vitur in Claudio Cesare, Terent. in Exhort. ad cast. Adde quod & hæc ipsa huius consilij interiectio qua inrecogitationem excessus sui passa.

[Inreligiosè Tacit. lib. 2. Inreligiosè dicere de aliquo.]

Insalubris, bre, penultima producta, Minime sanus, & salubris. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GAL. Mal sain, ITA. Non sano. GERM. Ungesund. HISPANICE. No sano no salubre. ANGL. Unwholesome. Plin. lib. 18. cap. 5. Neque fecundissimis locis insalubrem parandum. Colum. lib. 1. cap. 4. M. Attilius Regulus dixisse memoratur, fundum sicut ne fecundissimus quidem Ioli, quam sit insalubris, ita nec esset, si vel saluberrimus sit parandum.

Insalutatus, a, tum, Non saluatus. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GAL. Non salué. ITA. Non salutato. GERM. Ungegrüßt. HISP. No saludado. ANG. Not halfed. Vnde Insalutato hospite vulgo dilectæ dicuntur qui clanculum fe subducunt: quod facere solent ij, qui facinoris alicuius sibi consilij hospiti sui conspectum subterfugiant.

Insanabilis, le, Incurabilis, quod sanari non potest. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GAL. Incurable, qu'on ne peut guerir. ITA. Che non si può sanare. GERM. Unheilbar. HISPANICE. Cosa que no se puede sanar. ANG. It has can not be healed, incurable. Cic. pro Sestio. Ego vero, si mihi vn perandū fuisset, ac non accipiēda plaga mihi insanabilis illa monistera, quam Reipub. imposuisset.

Insanus, penultima producta, Stultus, & mente non bene constitutus. ἠρεσθὲν ἀποστρέφειν ἀπὸ τοῦ ἡσυχίου. GAL. Insensé, hors du sens, phrenétique. ITA. Pazzo. GERM. Unsinntig, taub. HISPANICE. Loco. ANGL. Madde, woode. Terent. in Eunuch. Scitum

hercle hominem, hic homines prorsus ex stultis insanos facit. [Plaut. *Aulul.* sc. 4. a. 2. Nimis ego stulta, quæ cum insano fabulem. *Pla. Men.* sc. 2. a. 2. Insanum esse te certo scio qui mihi molestus homini ignoto. *Ibid.* sc. 4. a. 2. Hæc insana mulier. (antè, ebria) *Plan. Amph.* Ex insana infantiorem facies. *Plaut. Curc.* sc. 3. a. 1. Sed totum insanum amare, hoc est, quod herus facit. *Suet. in Neron.* c. 21. Insanum Herculem cantare, (id est, furentem.)

Interdum Insanus magnus dicitur. *Virg. 9. Eclog.* - insani feriant sine litore fluctus. Insanum studium equorum, armorum, &c. id est, immodicum. *ἰννομανία, ἰννομανία.* * Insanæ vires, id est triferæ: *Plin.* dicuntur *lib. 16. cap. 27.* Vires quidem & triferæ sunt, quas ob id insanas vocant, quoniam in iis alia maturefcunt, alia-rursusefcunt, alia flotent. * Sunt qui existimant insanum aliquando accipi pro bene sano, ut in particula intendendi vim habeat, sicut in dictione infans; & inclutus, citantque illud *Persii ex Satyr.* 3. Et insano mukum laudanda magistro.

Insane, adverb. Vehementer, propterea quod insani omnia vehementer faciunt, inquit Varro, neque rei alicuius seruant modum. *ἰσμενός, ἰσμενός.* GAL. Enrageement, en folie. ITA. *Pazzamense.* GERM. Onfinnitich HISP. *Locamente.* ANGL. *Madlie, lyk a wood man.* [Plaut. *Milit.* sc. 1. a. 1. Efuriens insanè benè.]

Insantia, Dementia stultitia. *ἰσλητή, ἰσλητή* *hōlelāh ἰσλητή* *schighghatōn. ἰσλητή, ἰσλητή.* GAL. Maladie quand on est hors du sens, folie, phrenesie. ITA. *Pazzia.* GERM. *Wnsinntheit tāube.* HISP. *Locura.* ANGL. *Madeness.* [Terent. in *Adelp.* Pro Iupiter, tu homo adiges me ad insaniam. *Plaut. Aulul.* Laruc hunc, atque intemperie insanix que agitant senem. [Plaut. *Men.* sc. 5. a. 5. Priusquam percipit eum insania quid cessas dare potionis aliquid?]

Insantio, is, iui, itum, A sanus compositum, est furere, vel insanum esse. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hischtaghheab. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. Etre insensé ou hors du sens. ITA. *Impazzire.* GERM. *Wnsinnig oder taub sein.* HISP. *Enloquecer.* ANGL. *To be mad or out of is with.* [Terent. in *Adelp.* Mi hime miror qui insanire occipit ex iniuria. *Plautus in Menech.* Hei mihi, insanire me aiunt, vltro quum ipsi insaniant. [Plaut. *Curc.* sc. 2. a. 1. pariter perire amando video. Vterque insaniant. *Idem Men.* sc. 2. a. 2. Insanit hic qui ipse malèdicit sibi. *Ibid.* sc. 2. a. 5. Quando me insanire prædicant, Insanire me ad simulem. *Ibid.* Hei mihi insanire me aiunt cum ipsi insaniant. *Ibid.* sc. 5. a. 5. Insanire occæpat primulum. *Ibid.* sc. 3. a. 5. Qui me vim cogunt, vt validius insaniam. *Ibid.* sc. 5. a. 2. An qui perperam me insanire aiunt ipsi insaniant.] * Quandoque est carmen condere. *Virgil. 3. Eclog.* Insanire liber. Nam insani, *ἰσνησις* dicuntur, id est Deo pleni. *Seruius.*

Insantitas, aris, Insania. *ἰσλησις, ἰσλησις* *hōlelāh ἰσλησις* *schighghatōn. ἰσλησις, ἰσλησις.* GAL. Folie, rage. ITA. *Pazzia.* GERM. *Wnsinntheit/vngesundtheit.* HISP. *Locura.* ANGL. *Madness.* [Cic. 3. *Tusc.* Insipientia autem quasi infantitas, eademque dementia.

Insatiabilis, le, Insaturabilis, inexturabilis, quod satiari non potest. *ἰσάτητος, ἰσάτητος.* GAL. Insatiable, qu'on ne peut saouler, ne rassasier. ITA. *Non satievole, che non si può satiare.* GERM. *Wnersättlich.* HISP. *Cosa que no se puede hartar.* ANGL. *Unsatiably, that can not be filled or satisfied.* [Insatiabilis cupiditas. Cic. 1. *Tusc.* & 1. de *Finib.* Insaturabilis voluptas, *Idem 4. de Fin.* Insatiabilis animus, *Liu. 4. ab urbe.*

[Insatiabilitas, aris: *Plaut. Aulul.* sc. 5. a. 3. Quorum animis audis, atque insatietaribus lex non potest capere modum.]

Insatiabiliter, adverb. *ἰσάτητως, ἰσάτητως.* GAL. Insatiabilement. ITALIC. *Insatiabilmente.* GERM. *Wnersättlich.* HISP. *No se pudiendo hartar.* ANGL. *Unsatiably.* [Plin. in *Epist.* Quos ego quum recorder in te inani, frigida assidua, tam insatiabiliter desidero, &c.

Insatiuum, a, um, Quod non sentit, quod sponte provenit. *ἰσάτητος, ἰσάτητος.* GAL. Qui ne se seme sentit. ITALIC. *Che non si semina.* GERMANIC. *Wnactantidas ven im selbs machst.* HISPAN. *Cosa que no se sembra.* ANGL. *Which is not sown.* [Plin. *lib. 19. c. 12.* Hoc insatiuum riunex vocatur, nasciturque fortissimum.

Insatiuabilis, le, Insatiabilis, quod saturari non potest. *ἰσάτητος, ἰσάτητος.* GAL. Qui on ne peut saouler & rassasier. ITALIC. *Che non si può satiare, insatiuole.* GERM. *Wnersättlich.* HISP. *Cosa que no se puede hartar.* ANGLIC. *That can not be filled.* [Cic. pro *Sestio.* Libelli etiam pro vino sæpe oppignerabantur: manebat insaturabile abdomen, copix deficiebant.

Insaturabiliter, adverb. *ἰσάτητως, ἰσάτητως.* GAL. Sans se saouler & rassasier. ITA. *Senza satolarje.* GERM. *Wnersättlich.* HISPAN. *No pudiendo se hartar.* ANGL. *Unsatiably.* [Cic. 2. de *Nat. deor.* Ex se enim natos comesse fingitur solitus, quia consumit ætas temporum spatia, annisque præteritis insaturabiliter expleat.

Inscendo, is, Ascendo, conscendo, supra scando. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. Monter sur quelque chose. ITA. *Ascendere, mentar sujo.* GERM. *Auffstiegen etwar em.* HISPANIC. *Subir a riba.* ANGLI. *To go up upon any thing.* [Plaut. in *Amph.* Quadrigas si nunc inscendas Iouis, Atque hinc supiat. *Plaut. Men.* sc. 2. a. 5. Currum inscendere mox, Ascendo in currum. *Idem Milit.* sc. 1. a. 2. Inscendere nauem vt ad herum nūciem. *Idem Aul.* sc. 3. a. 4. Inscendam in aliquam arborem, inde obseruabo. *Idem Asin.* sc. 2. a. 3. Inscende actutum (sup. equum. bis) *Ibidem* sc. 1. a. 4. Cum surgat non in lectum inscendat proximum.] *Gellius* vsus est inscendor: ita enim ait *lib. 5. c. 2.* de Bucephalo Alexandri equo, Haud vnquam sese ab alio inscendi, nisi à rege passus est.

Inscientis, tis, adiect. Ignarus inquit Donatus. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. Qui n'en seait rien, ignorant du fait. ITA. *Ignorante.* GERM. *Wnwüßend.* HISPAN. *Cosa ne scia ò no sabidora.* ANGL. *Unwiszibing, no thinking on that he doeth.* [Plaut. in *Trin.* Me absente, atque insciente, inconsultu meo, Edes venales hasce iuscribit literis. [Plautus *pseud.* sc. 2. a. 3. peccauit inscens, *Liu. lib. 7. ab urb.* Inscientibus cunctis quid facere.] *Terent. in Heaut.* Si peccauit mi Chreme, inscens feci. C. H. id equidem ego, etiam si tu neges, certo scio: Te inscientem atque imprudentem dicere ac facere omnia.

Inscientia, æ, Ignorantia, inscitia. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. Ignorance, faute de sauoir. ITA. *Ignoranza.* GERMANIC. *Wnwüßens*

hēt. HISPAN. *Necedad ò no sabiduria.* ANGL. *Unskiffulness, ignorancie.* [Cic. pro *Syl.* Vos denique in tantis tenebris errors & inscientie clarissimum lumen pretulistis menti meæ. *Idem 1. Acad.* Sed inter scientiam & inscientiam comprehensionem illam quam dixi collocabat. *Idem in Acad. Quest.* Quam rationem, inquit, maluerunt deinde teneri si sciens falleret, quod inscientia multa versaretur in vna. *Tacit. in Dial.* Oratorum, Sed & desidia iuuentutis, negligentia parentum, & inscientia præcipientium & obliuione moris antiqui.

Inscienter, adverb. Inscite, ineptè, indoctè. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. Ignoramment. ITALIC. *Ignoramente.* GERM. *Wnwüßentlich.* HISPAN. *No sabiamente.* ANGL. *Ignorantly.* [Cic. in *Topic.* Partitio ne autem sic vtendum est, nullam vt partem relinquant: vt si partim vclis tutelas, inscienter facias, &c.

Inscitus, ta, tum, Inelegans & male compositus. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. *Sot, lourd, de peu d'esprit.* ITALIC. *Inelegante, mal composto.* GERM. *ungescht/vntönnend.* HISP. *No pollido, mal compuesto.* ANGLIC. *Evill fashionen, foolish.* [Plaut. *Men.* sc. 4. a. 2. Sed ego inscitus, qui hero postule moderari. *Idem Mostell.* sc. 3. a. 1. Inscita cæstor, tu quidem es. *Supra.* stulta.] *Plaut. in Menec.* sc. 4. a. 2. Mulier hæc inscita est, & stulta, quantum perspexi modo.

Inscitè, Imperitè, incomptè, impolitè, ineleger, ineptè, indoctè. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. *Sottement, lourdem, sans iugement.* ITA. *Lordamense, senza giudicio, goffamense.* GERM. *ungeschwittich/vnnersstendigtich/vnfsrey.* HISP. *No sabia y ignoramente sin iuyso.* ANGL. *Without iudgements, fashion, or order.* [Plaut. in *Trin.* Si quid scis me fecisse inscitè aut improbe, si id me Non accusas, tu te ipse obiurgandus es, scio.

Inscitia, Ignorantia, imprudentia, inscientia. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. *Ignorance, faute de sauoir.* ITA. *Ignoranza.* GERM. *Wnwüßentlich/vntönnend.* HISPAN. *Necedad no sabiduria.* ANGLIC. *Ignorance, unskiffulness.* [Plaut. in *Curc.* sc. 3. a. 1. Heus tu mulier, male mereri de immerente, inscitia est. *Terent. in Heaut.* O Iup! tertantam inesse animo inscitiā! [Plaut. *Milit.* sc. 6. a. 2. Ignoscas meæ inscitiæ & stultitiæ.]

Inscitus, Nescius, imprudens, non sciens. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. *Qui n'en fait rien, ignorant du fait.* ITA. *Che non sa, imprudens.* GERM. *Wnwüßend/vnnersstendig.* HISPANIC. *Necio ò no sabidor.* ANGL. *Ignorans, unwiseing.* [Cic. 4. *Acad.* Quam si subtraxeris, quid distinguens artificem ab inscio: *Idem 5. de Finib.* Nescerò sum inscius esse vtilitatem in historia, non modo voluptatem. Inscia ac temeraria turba. *Liu. 4. bell. Pun.* [Ouid. *Eleg. 1. lib. 2. Trist.* Inscius Aætæon vidit sine veste Dianam. *Ibid. Eleg. 5. lib. 3.* Inscia quod crimen viderunt lumina plector.]

Inscribo, bis, penultima producta, Libro vel alij alicui rei nomèn, sicuticulum in do, literas impono. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. *Escrire ou engrauer en ou sur quelque chose, intituler.* ITA. *Sopra scriuere.* GERM. *Ein schreiben.* HISP. *Intitular poniendo titulo, sob escriuir.* ANGLI. *To intitle, to writ in or upon any thing.* [Cic. 1. *Tusc.* Quid nostri philosophi, nomèn in his ipsi libris quos scribunt de contentenda gloria, sua nomina inscribunt? *Idem Cassio.* In statua quam posuit in rostris, inscripsit. Parenti optimè merito. Apud *Plaut.* verberare, *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. *Corpus tuum virgis vimeis inscribam, id est, insigniam.* Inscribere, aliquando ponitur pro Subscribere actioni, id est suum nomen accusationis libello addere. *Vnde libelli Inscriptio nomen. 1. 3. de accusat. l. 3. qui accus. non poss. Hocomanus.* [Tibull. *lib. 4.* Vt nostrum tantis inscribam nomen in actis. *Gell. cap. 3. lib. 5.* Cuius nomen Plato, illi libro inscripsit. *Senec. c. 12. de vita beata.* Inscribit sapientiam vitis suis [id est, præterit nomen.]

Inscriptus, a, um, Non scriptus, in scripta non relatus. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. *Qui n'est point escrit.* ITALIC. *Non scritto.* GERMAN. *ungeschrieben.* HISPAN. *Ne escriuido.* ANGLIC. *That is not writen.* [vt apud *Varron. lib. 2. capite 1.* Itaque greges ouium longè abiguntur ex Apulia in Samnium æstiuarum, atque ad publicanum profertur, ne si inscriptum pecus pauerit, lege Censoria committat multam. *Quintus libro 3. cap. 8.* Alia esse scripta, & alia inscripta. [Cic. 2. *de Nat. deor.* *Metam.* Littera mediis inscripta est foliis. De inscripto malefcio, Vide *Fabij declamationem 252 & 344.*

[Inscriptilis, le, Diomedes inscriptilis vox.]

Inscriptum, ti, Breue quoddam in chartula scriptum, cuiusmodi solent dare Præfeci vrbium iis, qui merces exportant. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. *Vn buletin, vn billet.* ITA. *Fede publica, passaporto, bolleta.* GERM. *Ein geschribner jebet.* HISP. *Letra del principe.* ANGL. *A princes letter, a passpote.* [Lucianus. Facit idem quod illi qui inscriptum è portu exportant clanculum, ne portorium dent. Inscriptum, pro inscriptione. *Gell. lib. 20. cap. ult.* Quædam alia iuscripta nimis lepidam multasque prorsus concinnitates redolentia.

Inscriptio, Titulus nota. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. *Escrire au, inscription, titre.* ITA. *Sopra scrittura.* GERM. *Ein vbergeschribt jebet.* HISP. *Sobrescrittura, titulo.* ANGL. *A title or inscription.* [Plin. *lib. 29. c. 1.* Hinc illa infelicis monumenti inscriptio Turba se medicorum penitit. *Velleius.* Inscriptio templi ac fixa post tabula id restatur.]

Inscriptura, æ, pro ipsa inscriptione huc nota impressa alicui rei. *Terent. aduersus Valent.* Nobis enim in scriptura huius feminis.

Insculpo, pis, ps, ptum, à scalpo compositum est, teste Diomede, non à sculpo, quod Latinum esse negat, Incido indo. *ἰσνησις, ἰσνησις* *hōlelāh ἰσνησις* *schighghatōn. ἰσνησις, ἰσνησις.* GAL. *Entailler, engrauer.* ITALI. *Scolpire.* GERMANIC. *Eingraben.* HISPAN. *Esculpir.* ANGLIC. *To carve in or engrave.* [Mutatur autem prima vocalis in vltimam, quemadmodum in compositis verbi Calco, inculco, conculco, & proculco. Vnde gemmam scalptam contendit dicendum, non sculptam. Est autem insculpere, incidere aliquid in æs, in argento, in marmore, in gemma, & simili materia. *Cic. de Diuin.* Itaque perfracto saxo fortes erupisse in robore insculptas prisearum literarum notis. Per metaphoram dicimus aliquid insculptum esse in animo, quod ita memorix animoque nostro impressum est & infixum, & facile excidere non possit. *Cicero 2. de Natura deorum.* Omnibus enim innatum est, & in a.

& in animo quasi insculptum, esse deos.

insecō asare. Seco, siue intus seco. { גרזן gharzar ברתן bister. ערמוס. ערמוס. GAL. Couper, tailler. ITA. Tagliare. GER. Einschneiden/ausgeschnitten. HISP. Cortar. ANG. To cut. } Liu. lib. 8. bell. maced. Sed non tam parentibus plagis mouentur: inter dum infecta cute, ubi latior, quam aliorum plaga est: etiam gloriosius se pugnare putant. Colum. lib. 12. cap. 47. Quidam oliuam non contundunt, sed acuta arundine infecant. Idem lib. 4. c. 5. Sequentes deinde anno infecantur superior pars curuatur, usque ad medullam. [Gell. lib. 10. Infecta & aperta corpora quas ἀσπύς dicunt.]

[Infecanda, quid Cato, & vnde. Vide apud Gellium cap. 9. lib. 18. Ioan. autem Passeratio interprete significat dicenda siue narranda. Vide infra Insequi.]

insectā, Animalcula sunt partim terrestria, vt scolopendræ, stelliones: partim volueria, vt apes, vespre: partim cum utroque participantia, vt formicæ partim pennis & pedibus carentia, vt tinea quæ in homine nascuntur. { ערעב herēb. ערמוס. GAL. Perites bestes qui n'ont point de sang. ITA. Piccioli animali che non hanno sangue. GER. Ullertey tleine thierlein se zwischen dem haupt und brust/oder zwischen der brust und dem bauch sahen ats ob sy geschnitten warind/ats stiegen/tafer/ &c. HISP. Los animales cenidos. ANG. Little beasts without blude. } Arist. Dieta infecta ab incensuris, quæ nunc ceruicium loco, nunc pectorum sunt, atque alui. Hæc Albertus Magnus appellat annullata. Vide plura de his apud Plin. lib. 11. c. 1.

insectā bilis, indiuiduum, quod secari ac diuidi non potest, quales sunt atomi. { ἀτομοί. GAL. Qui non ne fauroit couper ne diuiser. ITA. Che non si può tagliare. GER. Unerschneydig. HISPAN. Cosa que no se puede cortar. ANG. That can not be cut or deuided. } Quint. lib. 2. cap. 17. [& cap. 3. lib. 3.] Ne hi quidem qui ignem aut aquam, aut quatuor elementa, aut corpora infecabilia esse, ex quibus res omnes initium duxerint, tradunt.

Inficia, Obsonij genus est, ex infecta carne confectum: vnde & nomen profuxit. V. arr. lib. 4. de ling. Lat.

insecatū s, a, um, Non sedatus, turbulentus, commotus, implacatus, impacatus. { ערעב herēb. ערמוס. GAL. Qui n'est point posé ne rassé. ITALIC. Non acquetato, commosso. GER. Ungestillt/ unruhig. HISPAN. No assojgado. ANG. Vnquiet, troblous. } Cic. in Partis. Simulque altitudo animi in capiendis incommotis, & maxime iniuriis, & omne quod est eius generis graue, infedatum, turbulentum, ἀσπύς dicunt.

insecabilis, le. Quod sedari non potest: vnde aduerbium infedabiliter. Lucr. vsus est lib. 16. Infedabiliter sitis arida corpora mersans.

insemīno, as, are. Infero, implanto. { εμβάλλω, ἐπιφυτεύω. GALLIC. Semer. ITALIC. Seminare. GER. Ein sähen. HISP. Sembrar. ANG. To sow. } Gell. lib. 19. capite 5. Qui aquam niualet frugibus sanè & arboribus fecundam diceret, sed hominibus potu nimio insalubrem esse tabem & morbos sensim atque in diem longam visceribus infeminare.

insecēscō, sciscere, Immoror & quasi in aliqua re ætatem contumo. ἐμμεσσω GAL. Enuicillir, deuenir vieil. ITALIC. Diuimr vecchio in qualche negotio. GERMAN. Etwarob veralten. HISP. Enuegeserse. ANG. To waxe old or spend his life in a thing. } Quint. lib. 10. c. 3. Singulis actionum partibus insensescere. Tacit. lib. 3. Quum plerique isdem negotiis insensescerent.

insecēnsibilis, le. Quod sub sensum cadere non potest. { ἀναισθητός. GA. Insensibile. ITA. Insensibile. GER. Unempfindlich. HISP. Cosa que no se puede sentir. ANG. Insensible. } Gell. lib. 17. c. 10. [Inenarrabile] esse ait, & propemodum insensibile.

insecēnsilis, le, idem. Lucr. lib. 1. necesse est. Ex insensilibus tamen omnia conficere Principis constare.

insecēparabiliter, ἀδιαχωρίτως. Macrobius comment. lib. 1. c. 22. Quæ inseparabiliter inuoluta rerum necessitas in se vixit.

insecēpultus, a, um, Non sepultus, inhumatus, infestus. { ἐμφοτός. GAL. Qui n'est point enseveli. enterre. ITALIC. Insepulito, non sepolito. GER. Unbegetaben. HISP. No inerrado. ANG. Vnburied. } Cic. 4. Catill. Cerno aniuo sepultam patriam, miseris atque insepultos aceruos ciuū. Horat. Epod. 5. Post insepulta membra differant lupi. Et exquilinæ alite.

* Mors insepulta, ubi acerui sepultura is, qui supplicio est affectus. Seneca de Tranquillitate vite [cap. 14.] Minabatur Theodoro philosopho tyrannus mortem, & quidem insepultam.

insecēquor, penultima correpta, Sequor, subsequor. { ἰσχυρίζομαι hidbbik. HISP. Insequir. GER. Nachfolgung / nachhung. HISPAN. Seguir, seguir dentro perseguir. GER. Nachfolgung / nachhung. HISPAN. Seguir, seguir dentro perseguir. ANG. To follow after, to pursue. } Virg. A. Aentid. Insequitur clamorque virum, stridorque rudentum. Cic. de clar. Orat. Hic proximo seculo Thenuitocles est infecutus. Idem in Orat. Quin etiam postremam literam detrahebant, nisi vocabs insequatur. Item ponitur pro persequi & infestari, δεινάω. Cic. 2. Philip. Si tum occisus esset, quum tu illum in foro spectante popul. Rom. gladio stricte infecutus es. Virg. A. Aeneid. Nunc eadem fortuna viros tot casibus actos Insequitur: quem das finem rex magne laborum? Cic. pro Rosc. Amer. Quid vis amplius? ecquid insequens? quid oppugnans? Insequi clamore ac minis, Cic. pro Cluenteio. [& Insequi, pro dicere siue narrare; & infecanda (aliàs Insequenda pro dicenda, narranda) Vide apud Gell. c. 9. lib. 18]

insecēquens, participium. Consequens, sequens, coherens. { ἐπὶ τοῦ ποιοῦ. GAL. Ensuuant. ITALIC. Persequir anse. GER. Nachfolgend. HISPAN. Persequidor, el que sigue. ANG. That followeth. } Cic. ad Octauium. Quæ non insequens hora antecedente calamitosior populo Romano illuxit. Insequens officium. De quo mox dicturi aut deliberaturi sumus. Plancus ad Senatum libro decimo Famil. Ciceronis. Huic prius excusandum me esse arbitror, quum de insequente officio quicquam vlli pollicendunt. [Velleius: Insequens Thesifalus (i. alter & posterior.)]

insecēquenter, aduerbium. Pro inconsequenter. { ἀσπύς. GAL. In-

consequement, mal à propos ITALIC. Senza proposito. GERMAN. Auf das vergehend nicht setgend. HISPANIC. No siguiendo, ANGLIC. Not to the purpose. } Gell. lib. 10. c. 20. Obscure & insequenter particula illa posita.

Insecōtor, aris, frequentatiuum, Insequor, persequor. { ἰσχυρίζομαι hidbbik. HISPAN. Insequir. GER. Nachfolgung / nachhung. HISPAN. Seguir, seguir dentro perseguir. ANG. To follow after, to pursue. } Virg. A. Aentid. Insequitur clamorque virum, stridorque rudentum. Cic. de clar. Orat. Hic proximo seculo Thenuitocles est infecutus. Idem in Orat. Quin etiam postremam literam detrahebant, nisi vocabs insequatur. Item ponitur pro persequi & infestari, δεινάω. Cic. 2. Philip. Si tum occisus esset, quum tu illum in foro spectante popul. Rom. gladio stricte infecutus es. Virg. A. Aeneid. Nunc eadem fortuna viros tot casibus actos Insequitur: quem das finem rex magne laborum? Cic. pro Rosc. Amer. Quid vis amplius? ecquid insequens? quid oppugnans? Insequi clamore ac minis, Cic. pro Cluenteio. [& Insequi, pro dicere siue narrare; & infecanda (aliàs Insequenda pro dicenda, narranda) Vide apud Gell. c. 9. lib. 18]

Insecōtor, onis, Criminatio, obrectatio. { ἰσχυρίζομαι hidbbik. GAL. Pour suite, comme quand on mesdit d'aucun. ITALIC. Insequir anse. GER. Nachfolgung / nachhung. HISPAN. Seguir, seguir dentro perseguir. ANG. To follow after, to pursue. } Virg. A. Aentid. Insequitur clamorque virum, stridorque rudentum. Cic. de clar. Orat. Hic proximo seculo Thenuitocles est infecutus. Idem in Orat. Quin etiam postremam literam detrahebant, nisi vocabs insequatur. Item ponitur pro persequi & infestari, δεινάω. Cic. 2. Philip. Si tum occisus esset, quum tu illum in foro spectante popul. Rom. gladio stricte infecutus es. Virg. A. Aeneid. Nunc eadem fortuna viros tot casibus actos Insequitur: quem das finem rex magne laborum? Cic. pro Rosc. Amer. Quid vis amplius? ecquid insequens? quid oppugnans? Insequi clamore ac minis, Cic. pro Cluenteio. [& Insequi, pro dicere siue narrare; & infecanda (aliàs Insequenda pro dicenda, narranda) Vide apud Gell. c. 9. lib. 18]

[Infectiones apud Gell. c. 9. lib. 18. appellantur Serimones siue narrationes. Vide supra infecanda: Item Insequor.]

Insecōtor, passiuè, ἰσχυρίζομαι. Hirtius de bello. Africo. Grauis enim armaturæ miles simulatque ab his infestatus constitat, in eoque impetū fecerat, illi veloci cursu facile periculum vitabant.

Insecōtor, aduerbium, Inuiose, δεινάω. Gell. lib. 19. c. 3. Turpius esse dicebat Phauonius Philolophus exigue atq; frigide laudari, quam infestanter & grauitur vituperari.

* Inferenus, a um, Non ferenus Nubilus. Stat. 1. Syl. Non tantis hyas inferena nubis, Terras obruit, aut, &c.

Insero, is, penultima correpta, inferni, inferum, significat, Immitto, impono, immisceo. { εμβάλλω, ἐπιφυτεύω. GALLIC. Enter, mettre dedans. ITA. Inferire per dentro inestare, incalmare. GER. Einlassen/ einstopfen. HISPAN. Meter dentro, enxerir. ANGL. To griffe or fess in. } Terent. in Heaut. Vidin' ego te modo manum in sinum huic meretrici Inferere? Colum. lib. 6. cap. 4. Nausea discuntur, si integri gallinaceum crudum ouum ieiuni faucibus inferas. Plin. lib. 10. c. 57. Penna per transversas inserta nares. [Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Trist. Nec obtulit illi Historiæ turpes inferuisse iocos. Item Inferere rixas. Tibull. lib. 1. Eleg. 1. Inferere per os pollicem, Sueton. in Galba cap. 20. (Quid) Inferis Acacidis alienæ nomina gentis? Ouid. 13. Metam. Inferi per adoptionem familiæ. Sueton. in Claud. c. 39. Idem, Succensebatque si qui vel oratione, vel carminibus imaginibus cum Cæsarum infererent.]

¶ Quando facit inseui, infitum, significat idem quod infemino. Colum. lib. 5. cap. 7. Arboribus frumponis, si frumentum non infertur, in vtranque partem viginu pedum spatia interueniunt, hoc est, si inter arbores frumentum non seminetur. Solent enim Itali inter arbores illas, quæ vitibus vestiuntur, frumentum ferere: qui mos etiam hodie mansit in Campania, & in agro Mediolanensi. De arbore dicitur, quando scilicet scisso trunco, surculus fecundæ arboris inferitur infertili. ἐμφοτεύω. siue quum oculus vnius arboris alteri adhibetur, quod quidam inoculationem vocant: vel quando arbor fertur, aut platur. Virg. A. Ecl. Inferere nunc Melibœe pyros, pone ordine vites. Colum. de Arbor. c. 8. Vitrem, quam infertus es, refecato, & plagam leuato, atque ita findito, & paratos surculos in fissura demittito, eate nus quæ adrafi sunt. Idem. Infica est fructuosior quam quæ insita non est, quàm quæ cum ramis, radicibusque fertur.

¶ Per translationem Lactant. lib. 5. Odium & inuidiam & dolum hominibus infert, vt tam essent, quàm serpentes venenati, tam rapaces, quàm lupi. Diomed. Inferus, inferus, & infertus facit. Et tradunt quidam infertus arborum esse, inferus hominis vel alicuius rei. Scriuus, infertus arbores dicimus: infertus verò caulas aut fabulas. Plin. lib. 10. Penna per transversas inserta nares. [¶ Infertus alienæ familiæ. Suet. in Tiber. c. 5.]

Insecōtor, sit, penultima correpta, Surculus qui infertur. [τὸ ἐπιφυτεύω. GALLIC. Vn greffe, vn' ante. ITA. Inestare, incalmare, una celma. GERMAN. Ein zwenglein schoss das man in ein anderen baum zwenget. HISPAN. Cosa exerida, d' enxeria. ANGL. A shoothe, or young sett of a tree.] Colum. lib. 4. cap. 29. Tum quod ex inferto profundit, subligandum, ne vento surculus motus labefacteret, explanteturque tener pampinus. Idem de Arbor. c. 26. Terram circa arborem aggerato usque ad ipsum infertum.

Insecōtus, pen. corr. particip. Innatus, ingenitus, ingeneratus. { ἐμφοτός. GAL. Inferé, mis dedans. ITALIC. Inestato, incalmato. GERMAN. Eingepflanzt/ eingesetzt. HISPAN. Enxerido. ANG. Guffed, or sett in. } Cic. 6. Vers. Hoc cum cæteræ gentes sic arbitrantur, tum ipse Siculistam peruersum est, vt animis eorum infertum, atque innatum esse videatur. Infertus vrbis ciuis. Sall. in Cic.

Insecōtus, us, pen. cor. nomen. Infertio. Plin. lib. 16. c. 3. Et hæcæpæ publica sunt genera, cætera regionum locorumque, aut ex his inter se infertum mista.

Insecōto, onis, Inferédi actus [ἐμφοτία. GA. Entement, enture. ITALIC. Inestamento, incalmatura. GER. Einzwengung/ ympfung. HISPAN. Obra de exerir arboles. AN. A greffing, or planting in.] Colum. lib. 5. c. 11. Tria genera porro infertionum antiqui tradiderunt. Ouid. 1. lle Remed. amor. Venerit infertio, fac ramum amplexu adoptet. Cic. de Senect. Nec conditiones modo delectant, sed etiam infertiones, quibus nihil inuenit agricultura solertius.

Insecōtor, oris, Qui infert. [ἐμφοτεύω. GA. Enteur. ITA. Incalmatore. GERMAN. Ein zwenger. HISPAN. Enxeridor. ANGLIC. A greffer or planter.] Plin. lib. 18. c. 33. Hunc caueat infertor calamis, gemmisque inoculatur.

Insecōtum, Quod inferi potest, quod infertum est, & non natura innatum aliunde ascitum. [ἐμφοτεύω. GAL. Enteur. ITALIC.

Inestato, incalmato. GERMANIC. *Eingeswenget.* HIS PANIC. *Enxerido.* ANGLIC. *That is gressed in, not natural.* vt, *Surculus inficitus. Plinius in Epist.* Quid multa? inuideo Græcis quod illorum lingua scribere maluisti. Neque enim coniectura eget quid sermone patrio exprimere possis, quum hoc inficitio & inducto tam præclara opera perfeceris.

Institiuis, a, uum, Inficitius, quod scilicet naturale non est, sed aliunde ascriptum. *Gell.* Corpûsque & animum benignè iugenitis primordiis inchoatum, infitiuo degenerique alimento lactis alieni corrumpere. *Cic. pro Sestio.* Quinque infitiuum Gracchum contra vim multitudinis incitatae censu prohibuisset.

Inserto, tas, frequentatiuum à supino insertum formatum. *ἰνσέρτω.* GAL. *Accommodare.* GER. *Einhinsetzen.* HIS. *Atanar.* ANG. *To apply, to mak meete.* *Virgil. 2. Æneid.* Hic ferro accingor rufus, clypeoque sinistram Insertabam aptans, meque extra testâ ferrebam. *Stat. 3. Theb.* piget irrupisse volantum Cœcilia, & cœlo mentem insertalle vetanti. *Dexteras insertare catenis, Stat. 12. Thebaid.*

Inserpo, is, ere, Serpo & obrepto, leniter inuado. *ἰνσέρπω.* GAL. *Se trainer & couler dedans, entrer doucement.* ITA. *Entrare dentro dolcemente.* GERMAN. *Einhinrichen oder schleich.* HIS P. *Entrar à escondidas.* ANG. *To creepe in.* *Stat. 1. Theb.* iam somnus auri Inserpit curis.

Inseruio, is, Obssequor alicui, seruitium præsto, colo. *ἰνσέρβω.* GAL. *Servicio.* ITAL. *Servire, far seruicio.* GERMANIC. *Dienen.* HIS PANIC. *Servir, hazer seruicio.* ANG. *To serue.* *Cicer. 1. Off.* A quo plurimum sperat, etiam si ille his non eget, tamen ei potissimum inseruit. Antiqui etiam accusatiuo iungebant. *Plaut. in Mostell.* Non meretricum est, vnum inseruit amantem. Inseruire suis commodis, est, vilitati suæ consulere. *Cic. 2. de Finib.* Ergo in his adolefcentibus bonam spem esse dicemus, & magnam indolem, quos suis commodis inseruituros, & quicquid ipsis expediat, facturos arbitramur. * Inseruitum est. *Cicer. Appio lib. 6.* Sed nihil est à me inseruitum temporis causa. *Lin. 2. ab Vrbe.* Plebi cui ad eam diem summa ope inseruitum est, iniuriæ à primoribus fieri cœpere.

Insiabilo, as, are, Sibilo, spiro, sibulum emitto. *ἰνσέρβω.* GAL. *Siffler.* ITAL. *Fischiare.* GERMAN. *Empfeyfen.* HIS P. *Syluar.* ANG. *To whistle or blowe in.* *Ouid. 15. Metam.* Qualia succinctis vbi trux insibilat Eurus, Mûrmura pinetis fiunt. Membra insibilat ignis, *Silius lib. 12.*

Insiccatûs, a, um, Non siccatus. *ἰνσέρβω.* GAL. *Qui n'est point seché.* ITA. *Non asciutto.* GERMAN. *Ungetrocknet.* HIS. *Cosa no seca ni exhera.* ANG. *Not made drye.* *Stat. 3. Theb.* Vulneraque ista ferens putri insiccata cruore, Prorinus ire peto.

Insideo, es, penultima corrept. In re, aliqua siue super rem sedeo, inherco, insisto. *ἰνσέρβω.* GAL. *Estre assis dessus.* ITAL. *Sedere sopra qualche cosa.* GERMAN. *Et watauff sitzen.* HIS P. *Assentarse sobre algo.* ANGLIC. *To sit upon.* *Plin. de Viris illustr.* Hic primus instituit, vti equites Romani Idibus Quintilibus ab æde Honoris equis insidentes, in Capitolium transfrent. *Lin. 7. ab Vrbe.* Equo deinde quam poterat maximè exornato insidentem se in specum immisisse. *Cicer. lib. 4. Tuscul.* Quum autem hic feruor concitatioque animi inueterauerit, & tanquam in venis medullisque insederit.

¶ Aliquando locum aliquem occupo ad intercipiendum aliquem. *ἰνσέρβω.* GAL. *Insidere arcem militibus.* *Lin. 6. bell. Pun.* Quingentis militibus arcem insedit. Insidere itinera. *Lin. 5. bell. Pun.* Quâ fugam inclinaturam credebat, omnia itinera insidere iubet. *[Lin. lib. 5. dec. 4. Insidere saltum Idem lib. 6. Cum Porfena ianiculum insedit. Item Intesta via, & insessu loci. Idem lib. 9.]* ¶ Aliquando obidire *ἰνσέρβω.* ANG. *To bisledge.* *Lin. 2. bell. Pun.* Mago locum monstrabit quem insideatis, *Virg. lib. 11.* Arripuitque locum & sylus insedit iniquis. *Lin. lib. 9.* Insessis omnibus viis, per quas commeatus ex Sannio subuehebatur.

Insideri, passiuè. *Lin. 5. bell. Pun.* Vixque omnes hostium præsidia insiderentur.

Insidiarum, Technæ, artes, fallaciæ, ab insidendis & occupandis locis quæ ad insidias deliguntur. *ἰνσέρβω.* GAL. *Espies, embuches.* ITALIC. *Insidiar, aguati.* GERMAN. *Ein heimliche hinderbaitsig an ein verborgen ort geteg.* *ἰνσέρβω.* ANG. *A lying in wait to entrap.* ¶ Solent enim qui hostibus insidiantur, ea loca insidere, quâ illas iter facturos putant, vt incautos opprimant. *Cæs. 1. bel. Gal.* Insidias veritus. *Cicer. pro Cn. Plancio,* Vigilandum est semper, multæ insidiæ sunt bonis. *Idem 3. offic.* Sântne igitur insidiæ, tendere plagas, &c. *[Plautus Curc. sc. 1. a. 1. Num tu pudicæ cupiam insidias locas? Idem Pseud. sc. 8. a. 4. Pseud. Insidias dabo, (id est illi Inopinato argentum offeram.) Idem Mil. sc. 3. a. 2. Et Pseud. sc. 3. a. 4. Me mortuum meclim, quam non dem insidas seni. Idem Plautus Asin. sc. 1. a. 1. Quid si in insidias deuenero, cum redimes me si hostes interceperint. Plautus Menach. sc. 2. a. 1. perij. In insidias deueni in præsidium, ne time. Ibid. sc. 1. a. 4. Huc concedamus, ex insidiis aucupa. Idem Asin. sc. 2. a. 5. Aucupemus ex insidiis quam rem gerant. Idem Autul. sc. 1. a. 1. Metuo ne mihi ex insidiis verba imprudenter dunt. Plautus Pseud. sc. 2. a. 4. Ingredere in viam dolis, ego hic in insidiis ero. Velleius: Insidiis confata mors Scipionis. Idem Vell. Insidis tentare aliquem. Idem Vell. Insidius petitus. Gellius cap. 7. lib. 12. Exceptum insidiis occidit (veneno.) Ouid. 13. Metam. Insidias proder manifestabitque latentem nitor Galeæ. ¶ *Quintilian.* Antequam in has aratis insidias deueniat ¶ Insidiæ hostiles. *Plautus Pseud. sc. 4. a. 4.]**

Insidiator, aris, Insidiaris tendo. *ἰνσέρβω.* GAL. *Espior, guetter.* ITAL. *Insidiare, far aguati.* GERMAN. *Wilt tisten auff einem tauffern/auffsetzig sein.* HIS P. *Assequar.* ANG. *To lay in wait, to entrappe.* *Sallust. in Jugurth.* Adherbalem vitæ suæ dolis insidiatum esse.

*[Plaut. Pseud. sc. 8. a. 4. Certum est alio pacto Pseudolo insidias dare, quam in Comædiis vbi cum stimulis & flagris (domini) insidiari feruis. Velleius, Insidiari temporibus, & medium se præstare. Ouid. lib. 3. Fast. Error vt ante oculos insidiantis eat. (furari volentis ancilla sup.) Item Insidiantis hoc fortunæ fuit.] Cic. de Orat. Non enim id agit vt insidietur, & obseruet, sed fauet. Mart. lib. 12. Si te delectant animosa pericula cuscis, Tutor est virtus] insidietur apris. *Virg. 9. Æneid.* Lupus insidiatus ouili. *Ouid. 13. Metam.* Hostibus insidier, solas in unimine cingo. *Apud Callistr. in lib. 28. D. de penis,* præteritum est tanquâ ab Insidio, as, are, Igni cremantur, inouit, plerunque serui, qui saluti dominorum suorum insidiauerint.*

Insidiator, oris, Qui tendit insidias. *ἰνσέρβω.* GAL. *Espieur, guetter.* ITA. *Insidiatore.* GER. *Ein auffsetziger/der einen mit tisten nachstellet.* HIS P. *Aschador.* ANG. *That layeth in wait to deceiue.] Cic. pro Mil.* Insidiatori vero latroni quæ potest afferri iniusta nex?

Insidiosus, Qui sæpè insidiatur, plenus insidiis, fallax. *ἰνσέρβω.* GAL. *Plein de tromperie.* ITAL. *Pieno d'inganni.* GERMAN. *Auffsetzig/arglistig/beimlich nachsteltig.* HIS. *Lieno de assechanças y engaños.* ANG. *Full of wiles an decies.] Cic. 4. Veror.* Quis acrior? quis insidiosior? quis crudelior vnquam? Insidiosus iatro, *[Ouid. 6. Fast.* latias Saturnia bacchas instimular fictis insidiosa somis, & insidiosa itinera, (id est insidiis oportuna) *Suet. in Cæs. c. 28.] Mart. lib. 14. Plin. lib. 29. c. 1. In qua conditione insidiosissima auctoritatem pessimum boni faciunt.*

Insidiöse, Cum insidiis, fallaciter, fraudulententer. *ἰνσέρβω.* GAL. *Par trahison, par deception & tromperie, en guettant.* ITALIC. *Contradimento, con inganno, con truffa.* GERMAN. *Auffsetzig/mit hindertisten.* HIS P. *Con assechanças, con ingano.* ANGL. *Deceitfullie, wih wiles.] Cic. lib. 3. Off.* Ratio ergo postulat nequid insidiosè, nequid simulate, nequid fallaciter.

Insido, is, penultima producta, insedi, inessum, idem quod insideo. *ἰνσέρβω.* GAL. *S'allouir, & se poster, resider sus.* ITAL. *Sedere.* GERMAN. *Einsetzen/sich nidertassen.* HIS PAN. *Assentarse.* ANG. *To sit downe upon.] Virg. 5. Æneid.* Ac veluti in pratis, vbi apes ætate ferena Floribus insidunt variis, & candida circum Lilia funduntur. *Quint. lib. 10. c. 7.* Moras, & fecesum, & silentium quæret, dum illa verba fabricentur, & memoriæ insidant. *[Senec. c. 1. de Consol. ad Mari.]* Insidunt penitus vitæ, nisi dum surgunt, opprimuntur. *[Lact. lib. 6.]* Vitanda ergo spectacula omnia, non solum nequid vitiorum pectoribus insidat, id est, sensum ingreditur, & inhæreat. *Stat. passium proculic 2. Theb.* Fessis insidit atris. *[Insignia mancia, pro insignita. Gellius c. 4. lib. 7. Insignis annus siccitate. Linius 10. d. 4.]*

Insignis, & hoc insigne, Eximius, egregius: & proptèr in quo aliqua sunt signa, quibus ab aliis discernitur. *ἰνσέρβω.* GAL. *Notable, signalé, bien marqué, remarque.* ITAL. *Nobile, illustre, chiaro.* GERMAN. *Turnemb/surraffentisch/ fur ander auß.* HIS P. *Claro, señalado.* ANGL. *Notable, euident, marked to be known.] Virg. lib. 3. Georg.* Nec mihi displiceat maculis insignis & albo, hoc est, insignitus, quique maculis ab aliis distinguitur. *Lin. 1. ab Vrbe,* Flaminem Ioui assiduum sacerdotem creauit, insignique eum veste, & Curuli regia sella adornouit. *Vir. lib. 4. Æneid.* ostroque insignis & auro stat sonipes: hoc est, auro & ostro instratus. *[Lin. lib. 34. Insignes auro & purpura.]*

¶ Insigne itaque dicitur, quicquid signo aliquo, vel nota inter alia eminet. Ita qui nobilitate, aut virtute aliqua, aut etiam vitio inter alios eminent, insignes dicuntur. *Virg. 1. Æneid.* Insigne pietate virum. *[Ouid. Eleg. 1. lib. 4. Trist.]* Imus an insignes vrbis ab arte viros eruditionis causa. *[Sic etiam, insignes latrones dicimus, qui maiore audacia grassantur, & suis facinoribus omnibus innotuerunt. [Sic insignis aliquo incommodo, Senec. cap. 14. de Consol. ad Polyb. Et insignis deformitas. Gell. cap. 13. lib. 11. Item, Insignia monstros corpora & prodigiosa Quintilian.]* Item insignia etiam facinora dicimus, quæ vulgaria non sunt, sed rara nihilque habent mediocre, sed aut insigniter bona, aut mala. Insignis homo omnibus notis turpitudinis. *Cicer. pro Rab. Terent. in Eunuch.* Iandiu aliquam causam querebat senex quam obrem aliquid insigne faceret. Donatus, Insigne aliquid magnum, & nobile facinus. Sic etiam insignia scelera, à Tacito dicuntur. Quicquid enim excellit, siue illud sit vitium, seu virtus, insigne dicitur. Hinc etiam quandoque simpliciter pro magno sumitur. *Lucil.* Coquis non curat caudam insignem esse, modo pinguis fiet.

[Insigne is, & in plurali insignia, insignium. Notè, signa.] *ἰνσέρβω.* GAL. *Enseignes, marques, armoities, armes.* ITAL. *Insegne, arme.* GERMAN. *Zeichen/wapen.* HIS P. *Las insignias de las horas, las armas.* ANGL. *A badge or cognifance, signes of honours or degrees.]* [Insigne Domitiorum, fuit rutila barba, *Sueton. in Nerone. cap. 1.* Quod ingne mansit & in posteris eius, ac magna pars rutila barba fuerunt. *Et Gell. c. 6. lib. 5. Et, Velleius* Insigne regium. (i. diadema.) *Item Ouid. li. 1. de Aris.]* Este procul vitæ tenues, insigne pudoris. Sic etiam dicimus insigne regni, pro diademate quo reges vtuntur. *Cicer. 3. Philip.* Eset enim illi feruendum, si Cæsar ab ipso regni insigne accipere voluisset. Dicuntur autem insignia quæ in vexillis, vexillis, & huiusmodi insignia sunt: aut ipsæ vestes, vexilla, & alia quæ sunt, aut feruntur, ita ab aliis discreta, vt nosci possint cuius sint, & ad quos pertineant vt vestes militares, & insignia militaria, regalia, consularia, quibus acies ab acie, eques ab equite, Rex & Consul à viro priuato cognosci debet. *Virg. 2. Æneid.* Danaumque decoratus, insignibus magnifice incedit. *Sallust. Cæcil.* Cum fascibus, arque aliis imperij insignibus ad Manlium in castra tendit. Mos fuit antiquorum, vt benemeritis insignia tribuerent magistratuum. Vnde scribit Tacit. decreta fuisse Narcisio Quæstoria insignia à Claudio Cæsare. Ab eodem insignia Prætoræ Crispino decreta fuerunt. *[Suetonius in August. cap. 19.]* Cuique victores essent, huc insignia triumphorum inferrent. *Linius lib. 34.* Non triumphum, nec insignia con-

cinquid feminis. Mox, Mundicia & ornatus feminarum insignia sunt. *ibid.* Vell. Cum se insignibus honorum velasset. iugulatus est.] Et non solum signa & ornamenta ob virtutem adepta: sed etiam insignia laudis, & insignia gloriæ dicimus. *Cic. Appio*, Insignia enim virtutis multi etiam sine virtute assequuti sunt.

Insignio, is iui, itum, Signis noto se distinguo. { *כחם* *chabham* *שר* *raicham* *שר* *chabham* *שר* *raicham* } *GALL.* Marquer, noter & remarquer, orner. *IT A.* Ricamare, ornare. *GER.* Zeichnen. *HISP.* Señalar, ornar. *ANG.* To merke or seale. & ut apud *Claudianum* lib. 1. Hic elementorum feriem, sedesque paternas Insignabat acu. *Cic. lib. 4. ad Heren.* Si qua re deformabimus turpem ac cruentam, aut cœnam oblatam, aue rubrica delibutam inducimus quo magis insignita sit forma. *Virg. 7. Æneid.* At læuem clypeum sublatis cornibus Io Auro insignibat. Insignire animum cladibus, *Tacitus* pro insignem facere. [*Suet. in Calig. cap. 31.* Insigniri tempora calamitibus: *Gellius* cap. 6. lib. 5. Insignita corona rostris nauium. Insignita virgo labe. *Gell. cap. 12. lib. 1.* Insignita iniuriæ. *Gell. cap. 3. l. 10.* Et inignitè loqui, ad vituperium dictum à *Gellio* de eo, qui loquebatur absone &c. *cap. 15. lib. 6.*]

Insignitus, penultima producta participium aut nomen ex participio, idem quod insignis. { *נרשם* *nirsham* *נרשם* *nirsham* } *GALL.* Marquer, ornè, leguè. *IT A.* Ornato, figurato. *GER.* Designet oder merket. *HISP.* Ornado, señalado. *ANG.* Marked or sealed. & *Cic. de Divin.* Quod plenus aer sit immortalium animorum, in quibus tanquam insignitæ notæ veritatis appareant. *Tacit. lib. 4.* His paræ victoriæ spes, & si cedant, insignitius flagrant.

*Insignita. *Pim. lib. 27. cap. 4.* Oculorum vitia omnia sanari ea conuenit, priuatiâ pruiginis & scabiem genarum, ite insignita ac liuida.

Insignite, pen. pr. Insigniter eximie. { *נרשם* *nirsham* } *G.* Fort excellentem, notabement, euidentem, claiement. *IT.* Lustrenente, manifestamente, chiaramente. *G.* Treffenthen, außhündig, etlich, mercklich. *H.* Noble, y señaladamente. *AN.* Notably, euidentlie & *Cic. pro Quinti.* Neque tamen quisquam inuentus est tam insignitè improbus. *Plaut. in Aten.* [sc. 7. a. 5.] Neuisimas in me insignitè fieri tantam iniuriam.

Insigniter, aliud aduerbium eisdem significationis. { *נרשם* *nirsham* } *AN.* Notably, y señaladamente. *IT.* In Partitionibus, Partibus, amicis, hospitiis præcipue atque insignitè diligendis. *Idem 3. Philop.* Quis autem rex vnam suam tam insignitè impudens, vt haberet omnia commoda, beneficia, iura regni venalis? *Cic. um. lib. 10. cap. 1.* Superest ergo cultus horrorum insignitè neglectus quondam veteribus agricolis. [*Sueton. in Tib. cap. 14.* insignitè cristatus gallus: & *Gell. cap. 16. lib. 11.* Insignitè turpe.]

Insignitè, in silis, pen. corr. Est suspensiculum vel perpendiculum, quod telam demittant examinata dictum, vt creditur interpres *Lucretii*, eod quod applausa pectine tela resulter & subsiliat. *ANG.* The crealde of a weauers loome. & *Luc. lib. 5.* Textile post ferrum est, quia ferro tale paratur: Nec ratione alia possint tam læuia gigni In silia ac fusi, radij, scapisque nantes, Alij volunt esse duo instrumenta lignea, pedibus rectorum supposita, quibus alternis resurgentibus & depressis, tela operiuntur, & contrahuntur.

Insilio, is, pen. corr. ensilui, insilui insilij, insultum. Saltu ingredior, vel super aliquid salio, concendo, in eo. { *נל* *nah* } *GALLIC.* Saillir ou sauer dessus, ou dedans. *feruer dessus.* *ITALIC.* Assalire, saltare in qualche cosa. *GERM.* NICE Einspringen oder etwar auff springen. *HISPANICE.* Saltar in otra cosa. *ANG.* To leape in or upon. [*Lucretius* libro 3. Insiluit solo, nociturus pondere puppi. Insilire in equum. *Liu. 6. ab Vrbe.* *Plautus* in *Rud.* E nauitimidæ ambæ in scapham insilimus, &c. *Plin. lib. 8. c. 16.* Dum sequitur, insilic saltus quo in fuga non vitur. [*Sueton. in Claud. c. 21.* Insilire tauros desessos. *Plaut. Milis. sc. 3. a. 2.* Nec in malum & cruciatum maximum insiliamus.]

[**Infuluura**, (i in equum infulsus) quod non faulre sur vn cheual: cui opponitur defultura, (i ex equo defultus) quod non faulre, ou se iee de cheual en bas: *Plaut. Mil. sc. 3. a. 2.* *Meiam.* Tu salti solus (sup. in maximum cruciatum) Ego instam infulturam & defulturam nihil hic moror. Vide *Lambinum* in hunc locum.]

Insimul, Ex in & simul, significat vnâ. { *יחד* *yachad* } *GA.* Ensemble. *IT A.* Insieme. *GERM.* Mit einander. *HISP.* juntamente. *ANG.* Together. [*Stat. 1. Syl.* Et gentes alis insimul rogatas.]

Insimulo, as, pen. corr. Accuso, crimen ingero [*נשם* *nasam*] *GALL.* Accuser, blasmer, mettre sus. *IT.* accusare, incolpare. *GER.* Behen/beschmidigen. *HISP.* Acusar, culpar. *AN.* To accuse, lay on ones charge. [*Cic. Trebatio*, Hic tu me etiam insimulas, nec satis factiorem accipis. [*Pl. Milis. sc. 3. a. 2.* Si falso eam insimulas, hoc perieris. *Plaut. Men. sc. 2. a. 5.* Male facis quæ infontem insimules. *Plaut. Amphitr.* Atque insimulabit eam probri. *Idem ibidem.* Istuc facinus quod tu insimulas generi nostro non decet. *Idem.* Qui illi collibitum meo viro sic me insimulare falsum facinus tam malum. *Idem Milis. sc. 4. a. 2.* Insimulatum me perperam falso. *Probr.* *Idem.*]

*Iungitur etiam quandoque genitiuo. *Terent. in Phorm.* Si herum insimulabis auaritiæ, male audies. *Accipitur etiam insimulo pro suo simplici simulo. *Cic. lib. 1. Off.* Solus neglexit fidem, furere insimulauit, ne quo iret.

Insimulatio, Quæ (vt inquit *Donatus*) est falsi vel veri criminis inculatio. { *נשם* *nasam* } *GALL.* Blasme, accusation. *IT A.* Accusa, biasmo. *GER.* Zeuhung eines tadelis/ beschuldigung. *HISP.* A quela falsa accusation. *AN.* L. Accusation blamping. [*Cic. pro Pontio*, In falsam atque iniquam proborum insimulationem vocabatur.]

Insinuo, as, In notitiam alicuius adduco, latentè introduco. { *נשם* *nasam* } *GALLIC.* Mettre ou ietter au sein, s'ouurer dedans, demonstret. *ITALIC.* Mettere in seno d'outra deniro, demonstret. *GERM.* Einsetzen, einlegen oder einbringen, einbringen. *HISPANICE.* Ensenar, o meter enel seno, demonstret. *ANG.* L. To put into his bosom. [*Suet. de Clar. Gramm.* Quare cito manumissus Augustus insinuatus est, quod eleganter curam ordinarum bibliothecarum in octauæ porticu suscepit, hoc est, in notitiam Augusti peruenit. *Cic. de Senect.* Callidus ille & occultatus

ne se insinuet, studiosè capendum est. *Plaut. in Milis. sc. 1. a. 2.* Interim ita hinc miles forte Athenas aduenit: Insinuat sese ad aliam amicam heri mei [*Mox* se intimum facit. *Et Gellius* capite 7. lib. 3. Insinuat in hunc locum. (i. ingrediuntur.) *Linus* lib. 2. bell. *Maced.* Insinuat se humen inter valles. *Idem l. 10. d. 3.* Insinuauerat se animis suspicio. Insinuare ordines. *Linus* l. 4. d. 5.]

*Dicitur autem insinuo, quasi in sinum vel pectus immitto.

*Vnde apud *Terent. de Resurr. carnis*, Insinuare pro in sinum abscondere vsurpatur. *Moses* manum in sinum condidit & emortuam proferet, & rursus insinuat, & viuicam explicat. *apud Virg. lib. 2. Æneidos* legitur insinuat, pro insinuat. Tum vero tremefacta nouus per pectora cunctis Insinuat pauor.

*Insinuare quoque aliquando est immittere aut mouere. *Sisenna* *Histor. lib. 4.* Agmen perturbatum pedites insinuant, ac loco commoueat. *Ex Nouo.*

Insinuatus, Inlexus, complicatus, compressus. { *נכנס* *nachans* } *GALL.* Tois, double. *ITALIC.* K molto, torto. *GERM.* On dusen getegt. *HISP.* Debligado, uerso. *ANG.* Bowed, plied. & *Apul. lib. 9.* Siccine vacuus & otiosus insinuatis manibus ambulabis mihi? Tali enim habitu manus otiosum complicantur. *Linus* pro eodem dixit, Compressis manibus, cuius hæc sunt verba *ex lib. 7. ab Vrbe.* Quid aliud causæ esse credamus, cur veteranus dux fortissimus bello, compressis (quod aiunt) manibus sedeat? [*Sueton. in Calig. cap. 12.* Insinuatus per alium. *Et in Othon. cap. 2.* Per hunc insinuatus est *Neroni.* *Gellius* cap. 1. lib. 15. Ne ædificatio correpta atque insinuata saniamis arderet.]

Insinuatio, onis, Obscura & latens auditoris conciliatio. { *נכנס* *nachans* } *ANG.* A craftie or couurable beginning of an oration. & *Cic. de Inuenc.* Insinuatio est oratio quadam dissimulatione & circuitione obscure subiens auditoris animum. *Vide Quintilian.*

Inspidat, apud *Varr. id.* est alterando nat inspidum. Quamquam alibi legatur, cum sit incipiat.

Inspidus, a, um, Inuicundus, insuauis, sine sapore. { *נכנס* *nachans* } *GALL.* Qui ne sent rien stupide. *IT A.* Che a cattiuo sapore. *GER.* Ungehmacht. *HISP.* Cosa de ja-bria, sin sal. *ANG.* With out make, vnauerie. & Per translationem accipitur pro stulto & insipienti. *Terent. Gel. lib. 6. c. 1.* Nihil est profus inquit inspidus, qui opinantur bona esse potuisse, si non essent identidem mala.

Inspiciens, is, Non sapiens, stultus, imprudens. { *נכנס* *nachans* } *ITALIC.* Parzo, scioco. *GERM.* Unwersch. *HISP.* No sabido, necio. *ANG.* Foolish, not wise. & *Cic. 2. de Finibus.* Turpe est sapientem ex insipientium sermone pendere. *Idem de Amic.* Nihil insipiente fortu nato intolerabilius fieri potest. *Plaut. pseud. sc. 3. r. 3.* Simne ego insipiens qui solus loquor. *Idem Milis. sc. 6. a. 2.* Nunc demum me insipientem esse arbitror. *Supra* Excordem, cœcum, incogitabilem.]

Inspicientissimus, superi. *Sen. qua. nat. l. 2. c. 10.* Non tibi timidissimus omnium videtur & insipientissimus, qui magno ambitu rogat moram mortis?

Inspicientia, æ, imprudentia, dementia. { *נכנס* *nachans* } *GALLIC.* Folqui n'est point sage. *ITALIC.* Parzo, scioco. *GERM.* Unwersch. *HISP.* No sabido, necio. *ANG.* Foolish, not wise. & *Cic. 2. de Finibus.* Turpe est sapientem ex insipientium sermone pendere. *Idem de Amic.* Nihil insipiente fortu nato intolerabilius fieri potest. *Plaut. pseud. sc. 3. r. 3.* Simne ego insipiens qui solus loquor. *Idem Milis. sc. 6. a. 2.* Nunc demum me insipientem esse arbitror. *Supra* Excordem, cœcum, incogitabilem.]

Inspicientissimus, superi. *Sen. qua. nat. l. 2. c. 10.* Non tibi timidissimus omnium videtur & insipientissimus, qui magno ambitu rogat moram mortis?

Inspicientia, æ, imprudentia, dementia. { *נכנס* *nachans* } *GALLIC.* Folqui n'est point sage. *ITALIC.* Parzo, scioco. *GERM.* Unwersch. *HISP.* No sabido, necio. *ANG.* Foolish, not wise. & *Cic. 2. de Finibus.* Turpe est sapientem ex insipientium sermone pendere. *Idem de Amic.* Nihil insipiente fortu nato intolerabilius fieri potest. *Plaut. pseud. sc. 3. r. 3.* Simne ego insipiens qui solus loquor. *Idem Milis. sc. 6. a. 2.* Nunc demum me insipientem esse arbitror. *Supra* Excordem, cœcum, incogitabilem.]

Inspicentia, aduerb. Imprudenter, stulte, temere. { *נכנס* *nachans* } *GALL.* Folement. *ITALIC.* Parzamente. *GERM.* Unwersch. *HISP.* Nesciamente. *AN.* Foolishlie. & *Plaut. Trucul.* Perpetua obscro genua, vt tu istuc insipienter factum sapienter feras, mihi que ignoscas.

Inspiro, as, are, verbum est antiquum & obloletum, quod *Festus* interpretatur inucere. *Caso de Re rust. cap. 85.* Omnia bene permiscere, & in illam nouam inspiro.

Insisto, stis, significat in re aliqua consisto. { *נשם* *nasam* } *GALL.* Se tenir ferme sur quelque chose s'y arrester. *ITALIC.* Assi, maris, star fermo. *GERM.* Etwar auff stehn. *HISP.* Estar firmo, firme en lugar. *ANG.* To insist upon any thing, to care. & *Plin. l. 7. cap. 2.* Conuentes solem immobilibus oculis, feruentibus arenis toto die alternis pedibus insistere. *Casus 2. bell. Gall.* At hostes etiam in extrema spe salutis tantam virtutem præstiterunt, vt quum priuicorum cecidissent, proximi iacentibus insisterent. Insistere, Obfirmare animum. *Terent. Hecyra*, Pamphile, ad aures haud inuito sermo mihi accessit tuus. Quum te post putasse omnes res præ parente intelligo. Verum vide ne impulsus ira, præue insistas.

* Insistere vestigia, pro firmare. { *נשם* *nasam* } *Virg. lib. 11.* Vtque pedum primis infans vestigia planus Insisteret, iaculo palmas armauit acuro. [*Plaut. Capt. sc. 1. a. 4.* Omnes itineræ insistant sua. *Plaut. Amph.* Vbi quisque insisterat concidit crepica. *Idem Milis. sc. 4. a. 2.* Age, nunc insile in dolos. *Plaut. Capt. sc. 4. a. 3.* Ne quid huic temere insistas credere. * Insistit, pro instituit, siue cœpit. *Caull. de Com. Beren.* Et qui principio sub terra quærere venas insistit. Item dicitur insistere vestigiis alicuius, id est, sequi & imitari aliquem. * Item insistere, pro operam dare. *Idem in Phorm.*

* Item sollicitate, vt etc. { *נשם* *nasam* } *Plinius*, Frequentiusque vt id ageret, insitebat. *Amor ad Heren.* in hac significatione cum datiuo coniunxit. Nunc identidem nosmetipsi vobis insistemus: res enim communis agitur, id est, vim faciemus. [*Gell. cap. 23. lib. 1.* Quid mater audire insisteret. (i. vtgeret voluisset) *Tibul. lib. 4.* Magnis insistere rebus incipe. *Liu. 7. d. 4.* Legati eorum insistere.]

* Item pro resistere, immorari, & quasi sistere gradum: cuius contrarium progredi. *Cic. 4. Verr.* Quot videtis esse in vno furto peccatorum gradus? vt si singulari insistere velim, progredi iste non posset. *Idem in Orat.* Sæpe accidit, vt aut citius insistendum sit, aut longius procedendum Insistere hæc, hoc est, inuiti. *Plinius* de viris illust. *Advocato* Ma co *Liui* Pontifice, hæc insistens, & solennia verba respiciens, se & hostes diis manibus deuouit. Insistere vestigiis alicuius, hoc est, inhærere, & sequi aliena vesti-

pia. *Plin. lib. 6. cap. 17.* * Insistere viam, & insistere iter, Proficisci, ambulare. *Teren. Eunuch.* Vbi quæram? Vbi inuestigem? quem percontem? quam insistam viam? *Liu. 7. bell. Maced.* Iter quod insistis L. Scipio, ego quoque approbo. [*Liuus lib. 5. dec. 4.* Insistunt sequi suorum agmen. *Liuus 9. d. 4.* Insistere percussis. *Idem Lius 7. d. 4.* Iter quod insistis.]

Insistit nis, verb. Progressioni opponitur. { *ἰσίστημι* *Emdâh* *ἰσίστημι* GA. Arrest, demure. ITALICE, *Dimora, mora.* HISPANICE, *Tardanza.* AN. *An insisting, or tarrying.* { *Cicer. 1. Tuscul.* Aut quis errantium stellarum cursus, progressiones, institutiones notauit? Quo tamen in loco nonnulli (sed perperam) legunt institutiones. Vocat enim Cicero stellarum institutiones, quom omnino non mouentur, sed ad quoddam tempus insistant, siue consistunt. *Id quod testatur libro secundo de Nat. Deor.*

Insitio, Insitium, Vide INSERO.
 Insitium, ab infectione dictum, Pulmenti genus, ex infectis & minutatim tritis carnibus confectum. *ἰσίστημι.* Apud Apitium sepe fit mentio de insitiis *Memint & Varr. Vide supra* infeco.

Insitum, Insitiuum, Vide INSERO.

Insociabilis, le. Quod coniungi non potest. { *ἀσυνεργός, ἀσυνεργός* GA. Qui n'est point accompagnable. IT. *Solingo, che non si può accompagnare.* GERM. *Ungefellig, unnerbarlich.* HISP. *Cosa que no se puede ser acompañada.* ANG. *That can have no societie or companie with others.* { *Pisium lib. 16. capite 43.* In omni genere & glutinum abdicant quædam & inter se & cum aliis infociabili glutino, sicut robur. Sed nec ferè coherent, nisi similia natura, vt si quis lapidem lignumque coniungat Idomira & infociabilis gens. *Liu. 7. bell. Maced.* Regnum infociabile. *Tacit. lib. 13. Liu. 7. bell. Pun.* Insuati namque antea alienigenis, nec videre ipsi aduenam in terra sua adueri, omni generi humano infociabiles erant.

Insolabiliter, aduerbium, Sine consolatione. { *ἀσυνεργός* GALLI. Inconforablement, desolablement. ITALICE, *Senza consolazione.* GERMANICE, *Untröstlich, ohne trost.* HISPANICE, *No pudiendo ser consolado.* ANGLICE, *Without comfort.* { *Horat. 1. epist. 14.* Me quamuis Lamiæ pietas & cura moratur Fratrem morientis, raptus & de fratre dolentis Insolabiliter.

Insolens, penultima correpta, Insuetus & insolitus. { *ἀσυνεργός* GALLICE, Insolite, qui n'est point en usage ITALICE, *Insolito, non solito.* GERMANICE, *Ungeuonfetsam* HISP. *No acostumbrado.* ANGLICE, *Not wont or accustomed.* { *Horat. 3. Car. Ode 29* Fortuna seruo læta negotio, & Ludum insolentem ludere pertinax, Transmutat incertos honores, Nunc mihi, nunc alij benigna. *Sall.* Insolens vera accipiendi. [*Cæsar. 2. de bell. cin.* Insolens belli multitudine.] *Gell. lib. 1.* Arque id quod à C. Cæsare excellentis ingenij, ac prudentiæ viro, in primo de Analogia scriptum est, habe semper in memoria atque pectore, vt tanquam scopulum, fugias inauditum atque insolens verbum.

¶ Ponitur etiam pro superbo & arrogante, quem presumptuosum dicere solemus. { *ἰσίστημι* *gheed* *ἰσίστημι* *ἰσίστημι* GA. Insolent, arrogant, superbe fieri. ITA. *Arrogante, superbo.* GERM. *Übermütig, hochtragend, stüts.* HISPANICE, *Arrogante y soberbio.* ANG. *Presumptuous, arrogant, haughty.* { Quod est quam quis audeat facere vel dicere quod à modestis viris fieri aut dici non solet. *Cicero pro Marcello,* In victoria, quæ sui natura insolens & superba est. *Idem de Senectute,* Tertium enim iam ætatem hominum vivebat: nec erat ei verendum ne vera de se prædicans nimis videretur aut insolens aut loquax.

Insolentia, æ, insuetudo, res non consueta aut solita. { *ἀσυνεργός* GALLICE, Faute d'accoutumance, inaccoutumance. ITA. *Noniità.* GERMANICE, *Ungeuonfetsam, unbrechtigtig.* HISP. *Aquella no costumbre.* ANG. *Disusage, lack of wonting.* { *Cicer. 1. de Inuent.* Primo propter insolentiam reclamantes, deinde propter rationem atque orationem studiosius audientes. &c. *Liu. 6. bell. Maced.* Et offenderunt aures insolentia sermonis. *Cicero pro Deior.* Moueor etiam loci ipsius insolentia. [*Idem,* verborum insolentias, dixit *Gellius cap. 19. lib. 13.*]

¶ Insolentia, pro arrogantia, superbia. { *ἰσίστημι* *ghaarab* *ἰσίστημι* *gheed* *ἰσίστημι* GA. Insolence, arrogance. ITA. *Superbia, arroganza.* GER. *Stets hochtragend, übermütig.* HISP. *Arrogancia y soberbia.* ANGLI. *Fryde, presumption.* { *Senec. epist. 88.* Insolentia, nihil est aliud quam species magnitudinis falsæ. [*Cic. 5. Verr.* De luxuria Appronij loquor, nihil de insolentia, nihil de singulari nequitia ac turpitudine. *Cicer. 1. Tuscul.* Quæ quidem cogitans soleo sæpe mirari nonnullorum insolentiam philosophorum, qui naturæ cognitionem admirantur.

Insolenter, aduerbium, Arroganter & superbe. { *ἀλαζωνικός* GALLICE, Fierement, arrogamment. ITA. *Superbamente, arrogantemente.* GERM. *Stets hochtragend, übermütig.* HISP. *Arrogante y soberbiamente.* ANG. *Arrogantlie, prouddlie.* { *Cic. 4. Tuscul.* Insolenter se effere. *Liu. 2. ab Vrbe,* Tandem superant externa: à deo superbe insolentèrque hostis eludebat. ¶ Aliquando etiam insolenter vsurpatur pro raro. { *ANG. Seldome, few tymes.* { *Cic. 1. de Inuent.* Deinde natura eius euenirène vulgo soleat, an insolenter & raro.

[Insolensco, is, ere, s'enorgueillit, deuenit insolent. *Gell. cap. 3. lib. 7.* Ne Romani Persæ quoque rege victo, ad superbiam, ferociamque & immodicum modum insolerent.]

Insolidum, siue Insolido, penultima correpta, Intègrè. { *ἰσολύτως* *ἰσολύτως* GALLI. Entièrement, en tout & pour le tout. ITA. *Integramente.* GERM. *Gehtzlich* HISP. *Integramente, d'enteramente.* ANG. *Thoroughlie.* { *Senec. de Benefic. lib. 2.* Præsentia nondum tota insolidata sunt: potest illa casus aliquis incidere. Obligari insolidum. *Vlpian. leg. His verbis eod. tit.* Spondere insolidum. *Iulianus l. Reos. eod. dem tit.*

Insolitus, a, um, Non suetus, insolens, inasuetus. { *ἀσυνεργός* GALLICE, In accoustumé, non accoustumado. ITA. *Insolito, non consueto.* GERMANICE, *Ungeuonfetsam* HISP. *Desacostumado, no acostumbrado.* ANG. *Anaccustomed, not wonted.* { *Virgil. 1. Georg.* insolentis tremuerunt motibus Alpes. *Cicero 6. Verr.* Cur prudentissimas, electissimasque feminas in

tantum virorum conuentum insolitas, inuicisque prodire cogis? Insolitus ad laborem exercitus, *Cæsar 3. bell. Cimilis.* Insoliti Romani tumultus geniuo casu. *Liuus 1. 10. ab Vrbe.* *Ouid. Eleg. vi. lib. 4. Trist.* Insolita cepti temporis arma manu.]

Insolite, aduerbium, Præter consuetudinem. { *ἀσυνεργός* ANG. *Not as it was wonte.* { *Gell. lib. 1. c. 5.* Intempestiue ac insolite differebat. Sunt tamen qui eo loco legant, Insulide differebat.

Insolitas, pen. prod. Ad solem sicco. { *ἠλιόζω, ἠλιόζω* GAL. Mettre au soleil, secher au soleil ITA. *Seccar al sole.* GERM. *Sonnen/an die sonnen ehn oder daran trüben.* HISP. *Affolear poniendo al sol.* ANG. *To dry at the sunne.* { *Colum. lib. 12. c. 39.* Quas per triduum insolaueris. *Idem lib. 4. capite 17* Nam & sic facilius insolatatur humus, & fructus percoquitur.

Insolatus, In sole, seu ad solem siccatus, aut calefactus. { *ἠλιόζω, ἠλιόζω* GAL. Exposé, & seché au soleil. ITA. *Seccato al sole.* GERM. *Sonnen/an die sonnen getegt* HISP. *Cosa asonada.* ANG. *Dried at the sunne.* { *Colum. lib. 5.* Super hoc materæ quæ fructum habent, melius conualescunt, & vix commodius insolatæ percoquantur. * Insolati dies, apud *Columellam.* Illustres, quibus sol lucet. *Colum. lib. 11. cap. 3.* Deinde quum enata semina fuerint, tepidis diebus & insolatis iuxta ædificum sub dio ponat. *Budæus.*

¶ Insolare quoque puellæ crines dicuntur, dum facie recta passos capillos ad solem expandunt siccandi gratia. Et ipsi crines insolati dicuntur. *Plin. lib. 21. cap. 14.* de cera loquens, Candissima verò fit post insolationem etiamnum recocta.

Insolubile, s, le. Quod solui non potest. { *ἀλυτός* GA. Indissoluble. IT. *Che non si può sciogliere.* GERM. *Unauflöschlich.* HISPANICE *Cosa que no se puede desatar.* ANG. *That can not be loos'd.* { *Quintil. lib. 5. cap. 9* Vbi est signum insolubile, ne lis quidem est. Insolubile iudicium, necessarium, quod vixet hominem: apud eundem *Quint.*

Insolubiliter, aduerb. *ἀλυτός* Macr. *Com. li. 1. c. 6.* Cum verò medietas ipsa geminatur, ea quæ extrema sunt, non tenaciter tantum, sed etiam insolubiliter vincuntur.

Insoluitum, accipere Est aliquid accipere in satisfactione, aut certè deductionem rei debitæ. *Senec. lib. 2. de beneficiis, c. 27.* Inde est, vt omnia meruisse se existimet, & insoluitum accipiat, nec satis pro suo pretio æstimatum existimet. ¶ Sic etiam dicimus Insoluitum cedere, id est, cedere in solutionem. Exempla nusquam non occurrunt apud Iuriconsultos.

Insoluum Veteres pro insolito dixerunt. *Afran* Orbitatem senectutitæ malum metuit, quod insoluum non venit cæco acdementi.

Insomnium, nij, neut. gen. Est, vt inquit *Macrobius*, quod in somno videmus, & ex cura oppressi vel animi vel corporis vel fortunæ proficiscitur, yna cum somno aduolat & pariter euanescit, unde *Incomnium* nomen, non quia per somnum videtur, sed quia in ipso somno tantummodo esse creditur dum videtur, post somnum nullam utilitatem vel significationem relinquit. { *ἰσόνια* *ἰσόνια* *ἰσόνια* GA. Songe ou vision qu'on voit en dormant. ITA. *Sognos, visione veduta in sogno.* GERM. *Ein traum/ein gesicht so enim im schlaff färet ompt.* HISPANICE, *Vision in sueños.* AN. *Adreams or vision in omes sleepe.* { *Tibul. Di.* meliora ferant, nec sint insomnia vera. *Cic. de Senect.* Caret ergo etiam vinolentia, & cruditate, & insomnia. [*Gel. cap. 8. lib. 13.* Tanquam mimo aut in somnio. *Plaut. Men. sc. 7. a. 5.* Hæc nihilo mihi videntur secus quam insomnia. *Ouid. Eleg. 8. lib. 3.* Vt tetigi pontum vexant insomnia.]

Insomnis, insomne, Peruigil. { *ἰσόνια* *ἰσόνια* GALLI. Sans dormir, sans sommeil. ITA. *Senza sonno, vigilante.* GERM. *Unschlafig, wachend.* HISP. *Sin sueño, d' desfiado.* AN. *Without sleepe.* { Vnde *insomnes noctes*, apud *Virgil. 9. Aeneid.* hoc est, peruigiles. noctem custodia ducit. *Insomnem ludo Oculi insomnes, Stat. 3. Thebaid.*

Insomnia, æ, Vigilia. { *ἀγρυπία, ἀγρυπία* GAL. Faute de dormir, quand on ne dort point. ITA. *Vigilia, vegghia.* GERMANICE, *Unschlafigkeit/ das wachen.* HISP. *La vela contraria del sueño.* AN. *Waking.* { *Calpurnius Plosio apud Nonium,* Consequitur comes insomnia: ea porò insaniam affert. *Donatus in illud Terentij in Eunuch.* Aut mox noctu te adigent horum insomnia. Legitur, inquit, & Adiger, vt sit insomnia numeri singularis. [*Gellius capite 4. libro sexto* Insomnia necari.]

Insomniosus, Qui multum somniat. { *ἰσόνια* *ἰσόνια* G. Qui songe plusieurs choses, songeant. IT. *Che si sogna molte cose.* GERM. *Treumig/dem gern vil schwerer treumen furto münd.* HISP. *El que mucho sueña.* AN. *That dreameth of sen or seeth visions in his strepe.* [*Cato de Re rustica capite 157.* Omnino qui insomniosus est, hac eadem curatione sanum facias.]

Insontus, Innocens, qui extra culpam est. [*ἰσόνια* *ἰσόνια* G. Innocent. IT. & HISP. *Innocente.* GERM. *Unschuldig.* A. *Gililes, innocent.*] *Liuus 4. ab Vrbe,* Etiam si regni crimine insont fuerit. *Plautus in Asin.* [*sc. 2. a. 5.*] Ille ecastor suppilabar me, quod ancillas meas Suspocabar, atque insontes miseris cruciabam. [*Liuus lib. 1. d. 5.* Insont omnis iniuriæ. *Ouidius 3. Metamorph.* Pater est fraterni sanguinis insont. *Plaut. Men. sc. 2. a. 5.* Male facis quæ insontem insimules. *Ouidius Elegia 10. libr. 3.* Et cremat insontes hostica turba casas.]

Insontus, as, are, Sono. [*ἠσόνια* *ἠσόνια* G. Sonner, rendre vn son. IT. *Suonare.* GER. *Ertonen.* HISP. *Sonar.* A. *To sounde.*] *Luc. lib. 2.* Insontuere tubæ & quanto clamore cohortes Miscentur, tantum, &c. *Ouid. 11. Metam.* Nulla mora est, calamis agrestibus insont ille. [*Ouid. Eleg. 10. lib. 3. Trist.* Et quamquam Boreas iactatis insont alis. *Ouid. 2. Eaff.* Dum late insont vent nemos.]

Insontus, nas, num, penultima correpta, Quod est nullo sono & strepitu. [*ἀσόνια* *ἀσόνια* G. Choses sans son ou bruit. IT. *Senza suono, che non ha suono.* GER. *Das kein getösch oder getensch macht.* HISP. *Cosa sin ruido y sin sonido.* A. *That hath no sounda.* { *Apuleius,* In sono vestigio me perducit. Sic Absonum, sine sono, vel male sonans. *Vide suo loco.*

Insopitissus, a, um, penultima producta, Insopitus, peruigil, Insopitus draço. [*ἰσόνια* *ἰσόνια* G. Qui ne dort point, qui n'est point

star.] Et modo idem significat quod ad æquiparationem, siue ad mensuram. *Columell. lib. 3. Vineam nouellam gemmas agere finito, similitaque pampinus instar quatuor digitorum erit, tum demum pampinato. Idem lib. 1. In campo rarius, in corde spissius a cerui stercoreis instar quinque modiorum disponentur. Modo ad similitudinem referuntur illud Ciceronis, Fugera nam autem quæ fuit non vici instar, isippono, isora aros, sed vrbis quod erat Amari caput, &c. Et in Pisonam, Venus ille dies mihi quidem immortalitatis instar fuit, quo in patriam redij, quum Senatam egressum vidi, Populumque Rom. vniuersum. Sueton. in Cæsare, capite 61. Cuius iam etiam (scilicet equi) instar pro æde Veneris genitricis postea dedicauit. [i. imaginem similitudinem.]*

*Instar in nominatiuo eleganter positum. *Iustinus lib. 4. Mitratur Gy-lippus solus, sed in quo instar omnium auxiliorum erat, Id est, sed qui solus tantum potuit, quantum omnes auxiliari. Item pro exemplari, apud Virgilium 6. Æneidos. quantum instar in ipso est. Vipianus de noui operis nuntiat. l. stipulatio. Si præponatur instar quoddam operis, quasi facies quædam facti operis. Solinus cum præpositione vsus est. Melopotamiam opimat annuæ inundationis excessibus, ad instar amnis Ægyptij terris superfusus, inuenta soli fecunditate.*

Instauro, as, Fesus putat dictum ab Instar, quod proprie aliquod instaurari dicatur, quum ad antiquam formam & statum reducitur, Integro, reficio, in pristinum statum restituo, renouo. } כרן bad-bak פין chizrek פיןח hochezek. אויכוהפון, אר-טוויזק. GALLIC. Restaurer, racoustrer, rabiller. ITAL. Renuare, restaurare. GERMANIC. Erneueren. HISPAN. Renouar lo vijo. ANGLIC. To repair, restore or renew. } Vnde Donatus in illud Terentij. Amanium ira, amoris redintegratio est integratio, inquit, hoc est, instauratio.

Virgilius ad animum transtulit, Æneid. 2. Instaurati animi regis succurrere rectis, hoc est recreati & restituti. Alij putant Instauro compositum esse à staurō antiquo verbo, quod idem significabat quod postea instauro: negantque ab Instar deductum esse, propterea quod raro vsus veniat vt euerfa ædificia ad similitudinem pristinam restituantur. *Linus libro 4. Nam Phalisci perpelli ad instaurandum bellum, neque clade Romanorum, neque fociorum precibus perueri. Instaurandum, non similitudinem pristini gerendum: sed integrandum, & denuo inferendum. [Linus lib. 7. d. 4. Instaurare nouum de integro bellum.] Sic Cic. de Præincijs consularibus in Pisonem & in Gabinium, Periculum est ne instauratas maximi belli reliquias ac renouatas audiamus. Virg. lib. 3. Æneid. Ergo instauramus Polydoro funus. Idem lib. 7. Certam instaurant epulas id est denuo imponunt. Quum ergo instauro nihil in significato conueniat cum instar, nullo pacto ab instar formari dicendum putant, præsertim quum nec ad analogiam pertineat, quod instaro, non instauro facere deberet. Restauo autem, quanuis penè aboluerit, & pro eo instauro melius vtamur, tamen *Lactant. lib. 7. vius est pro reduco, seu reformo, renouo, reficōne: Verum ille (inquit) quum deleuerit iustitiam iudiciumque maximum fecerit, ac iustos, qui à principio fuerunt, ad vitam restaurauerit, mille annis inter homines versabitur. [Velleius Instaurationem Syllani exempli malum proscriptio.]**

Instauratio onis, Refectio, restitutio. } מרןח chozkah. ארעווי. GAL. Restauration, accoustrement, renouelllement. ITA. Rinouatione, ristero. ERNEUERUNG. HISPAN. Obra de renouar, renouacion. ANGL. A repairing, a restoring to the first estate. } Cicero de Atrop. resp. Dij ludorum instaurationem placantur.

Instauratiuus dies, Vltimus Circensium erat, Iouis propitiandi gratia additus de cuius institutione vide *Macrob. lib. 1. Sacer. lib. 7.*

Instauratiui ludi, dicebantur qui in locum eorum qui aut prætermissi erant, aut perperam facti instaurabantur: *Cic. 1. de Diuin. Itaque ludis intermissis instauratiui constituti sunt.*

Insterno, is, Supersterno, operis, superextendo. } יטעווי histsab. מרעגן-ווי. GAL. Courir, estendre dessus. ITA. Dissendere di sopra, coprire. GER. Ober spreiten/oberlegen/bedecken. HIS. Cubrir, estender sobre algo, ygualar lo aspero. ANGL. To cover, to spread upon. } *Plin. lib. 19. c. 5. Si palo adacto cauerna palea infernatur. Lin. 10. bel. Pun. Tabularaque superinstrauit, vt peruium nauium ordinem faceret. Virg. 2. Æneid. fului, que instenor pelle leonis.*

Instratus, Ornatus, stratus. *Plin. lib. 8. cap. 42. Ita instrata, eorum ornamenta dicuntur. Et instratus lectus dicitur, veste stragula te-ctus. } יטעווי histsab. מרעגן-ווי. GALLICE, Couuert, estendu par dessus. ITALIC. Coperto stolo di sopra. GERMAN. Bedeckt/gefickt. HISP. Cubierto, estendido sobre algo. ANGLIC. Covered spread upon. } *Suet. in Claudio cap. 15. Conuiciisque ac fimal fragminibus panis ita instratus, vt ægrè nisi postico cinere in palatium voluerit. [Instratus equus speciosè. Liu. lib. 34.]**

Instratum, substantiuum, ab infernando, Operimentum, stragulum, quicquid insternitur. } יטעווי histsab. מרעגן-ווי. GALLIC. Tout habillement seruant de couuerture, comme housse, louldier, & telles choses. ITA LI. Coperta. GERMA. Ein decke/stroffte. HISPAN. Estrado, d' reposito. ANGL. A salde cloth or any thing that is spread upon another.] *Vipian. l. Instrato ff. de verb. signific. Instratum omne vestimentum continere quod iniicitur, Labeo ait. Idem alio loco. Instratum significat omnem vestem stragulam infernendi causa paratam.*

Instragulum, li, Stragulum. } יטעווי histsab. מרעגן-ווי. AN. A cosierpoynte, a covering of a bed other thing.] *Cato de Rust. cap. 10. Culcitra octo instragula octo, puluinos sexdecim, operimenta decem, mappas tres, &c.*

Instigo, as, pen. prod. Ex in & obsoleto verbo stigo, cuius originem referunt ad verbum Græcum σίζα. Pungo, stimulo, excito, adhortor. } מרעגן-ווי histsab. מרעגן-ווי. GALLICE, Esquillonner, inciter, esmouuoir. ITALIC. Instigare, stimolare. GERMA. Antreiben/antreiben/antreiben. HISPANIC. Hostigar, aguijonear. ANGL. To prick forward, to stirre up or moue.] Vnde Instigo pro instimulo: & tam in bonum quam in malum sumitur. Instigare, in-

citare, & quasi impellere obiurgatione quadam. *Terentius in Andr. Age si hic non insanit satis sua sponte, instiga. Liu. 3. bell. Maced. In-fens & irati Romanos in Annibalem, & ipsos causam odij querentes instigabant. Idem 10. ab Vrbe. Hæc præcatus velut instigante dea, & ipse collegæ & exercitus virtutem adæquauit ducis. Cic. in Pison. An tu eras Consul, quum in Palatio mea domus ardebat, non casu aliquo, sed ignibus incictis, instigante te?*

Instigatio, onis, Instigandi actus. } מרעגן-ווי histsab. מרעגן-ווי. GAL. Instigation, esguillonement. ITALIC. Instigazione, incitamento. GERMA. Antreiben/antreiben/antreiben. HISPAN. Hostigamiento. ANGLIC. A prickling or stirring up. } *Ad Herennium libro secundo. Amplificatio est res, quæ per locum communem instigationis auditorum causa sumitur.*

*Instigatus, us, ui, Aliud verbale, pro eodem *Vipianus in lege prima §. sed & si ff. si quod. paup. Sed et si instigatu alterius fera damnum de-derit.*

Instigatrix, Quæ instigat. *Cornel. Tacit. lib. 17. Acerrima instigatrix aduersus Galbianos.*

Instillo, as, are, Guttatim infundo. } יטעווי histsab. מרעגן-ווי. GAL. Degoutter, distiller goutte à goutte. ITA. Gocciare, instillare, lambicare. GERM. Eintrennen/tropff/ditig eingießen. HISPAN. Destillar gota à gota, gotear. ANGL. To droppe in or pour in by dropes. } *Plin. lib. 10. Et aurium grauitati succum raphani instillant. Cicero de Senect. Nanque hæc quoque nisi tanquam lumini oleum instilles, extinguuntur fenestrate. Idem secundo Tusculan. Guttæ quæ saxa assidue instillant Caucafi. [Ouidius Elegia 3. lib. 3. Trist. Vix instillato restituenta mero]*

* Per translationem accipitur pro sensim in animum mittere. *Cic. ad Attic. lib. 9. Attulit vbertimas tuas literas, quæ mihi quiddam quostarem instillauerunt.*

Instillatio, verbale, מרעגן-ווי. Infusio stillatim & guttatim facta. *Plin. lib. 29. cap. 6. Aures purgat fel pecudis cum melle, canami lactis instillatio sedat dolorem.*

Instimulo, as, are, pen. corr. Estimulatio, instigo. } מרעגן-ווי histsab. מרעגן-ווי. GAL. Esquillonner, inciter. ITALIC. Stimolare, incitare. GERMAN. Anstuppen/antreiben/reitsen. HISPAN. Hostigar, aguijonear. ANGL. To prick or stirre up. Instigare, & stimulis quibusdam impellere. *Ouid. 6. Fast. Dissimulata deam Latias Saturnia Bacchas instimulat fictis insidiosa sonis.*

Instinctus, us, ui, Instigatio, admonitio, diuinus afflatus. } מרעגן-ווי histsab. מרעגן-ווי. GAL. Instinct, esguillon, mouement d'esprit, inspiration diuine. ITALIC. Instinto, inspiratione diuina. GERM. Eingebung, erob. HISPAN. Mouimiento diuino. ANGLICE, An inspiration, persuasion, an inward motion or stirring. } *Cicero 1. Tuscul. Sine cælesti aliquo mentis instinctu. Idem 1. de Diuinat. Oracula quæ instinctu diuino afflaturque funduntur, Instinctu alicuius facere, hoc est, suafu & impulsione. Plin. in Panegy. Multa fecimus sponte, plura instinctu quodam & imperio.*

Instinctus, a, um, participium, Instigatio, excitatus, incitatus. } מרעגן-ווי histsab. מרעגן-ווי. GAL. Esquillonné, prouoque. ITAL. Iffigato. GERM. Angerrihben/bewegt. HISPAN. Hostigado, aguijoneado. ANGL. Moved, stirred up prouoked. } *Liu. 5. ab Vrbe, Itaque quæ tum ceciderit Diuino spiritu instinctus, ea se nec vt indicta sunt, reuocare posse, &c. [Ouid. 6. Fast. Talibus instinctus: sup. Extimulare. Quinilian. Quasi instinctus oraculo Delphico Senec. c. vit. de Tranq. Cum instinctu sacro surrexit excelsoi mens, Velleius. Instincta in bellum Achaia.*

Instinctor, onis, Impulsor, instigator. } מרעגן-ווי histsab. מרעגן-ווי. GAL. Esquillonneur, prouoqueur. ITA. Stimulatore. GER. Ein antreibet/auffspser. HISPAN. Hostigador. ANGLI. He that stirreth up, or prouoketh. } *Corn. Tacit. lib. 7. Nec decrat sceleris instinctor.*

Instipulor, aris, Est, certa & solennia quædam verba concipere, quibus is qui interrogatus, aliquid se daturum facturumve promittit. *Stipulatio. 2. Interpolationis huiusmodi exemplum in signe est illud apud Plaut. in pseud. [sc. 6. d. 4] Minæ viginti sanæ ac saluæ sunt tibi. [Hodie quas abs te inde stipulatus Pseudolus. (vbi inde stipulatus dicitur pro stipulatus est, per tmesin, litera d, interposita, more antiquo. & paulo infra.] Nullum periculum est quod dicam stipularier. Vt concepisti verba, viginti minas dabim? Dabuntur.*

Instita, æ, pen. cor. Tenuis fasciola, qua honestæ tantum matronæ utebantur. *(inquit Acron.) quæ stolæ imam partem ambebat. } מרעגן-ווי histsab. מרעגן-ווי. GAL. Vne bande qu'on souloit attacher, & coudre au bas d'ye robe à femme, comme vn jet, ou vne queuc. ITA. Banda larga, che si usaua anticamente à pie delle vesti delle honeste matrone GERM. Die Betege an einem seawen kleid HISPAN. Vestidura insignia de castidad. ANGL. A purfle, a garde, a welte. } *Horat. lib. 1. Satyr. 2. Nil medium est, sunt qui nolunt terigisse, nisi illas Quorum subfuta talos regit instita veste. Contra, alius nullam nisi olenti in fornice stantem, Ouid. in Arte. Est procul vittæ tenues, in signe pudoris, Quæque regis medios instita longa pedes. [Instita, qua lectus tenditur. Interpret Iuuenal. Satyr. 6.**

Institor, Vide INSTO.

Institor, onis, pen. nominatiui. corr. Dicitur qui à mercatore negotiati- onis alicui est præpositus: quales sunt illi quos negotiato- res tabernis suis solent præponere, vel ad merces aliquas venden- das committere, quos hodie Factores vocant. } מרעגן-ווי histsab. מרעגן-ווי. GALLICE, Reuendeur, facteur de marchand. ITALICE, Factore di mercante, mercante. GERMANI. Ein trämer/etines tauffmans sador. HISPAN. Regaton, mercader d' vendedor. ANGL. A factour of merchant or a merchans. } *Dicit autem sunt institores (vt indicat Vipianus in lege tercia, Digestis de Institor. act.) ab insistendo, eo quod negotio insistant. Iuuenalis Satyra septima Institor hybernæ regetis, niueique cadurci, Linus sexto ab Vrbe, Vbi frequentandæ multitu- do in-*

do incolarum libertinorumque, & institorum, opificumque retenta. Propert. lib. 4. Eleg. 2. Mundus demissis institor in tunicis. [Institor alicuius mercis. Senec. Epist. 42.]

¶ Institor eloquentia. Quintil. lib. 11. cap. 1. Commoueaturne quicquam eius fortuna quem tumidum ac sui iactantem, & ambitiosum institorem eloquentia in ancipiti forte videat.

¶ Poetae ferè semper accipiunt Institorem pro eo qui venditor est mercium delicatarum, cuique vestitum & linearij dant vestem circumferendam & distrahendam. Ouid. de Arte, Institor ad dominam veniet distinctus emacem. Plautus ancillam pro domina negotiantem, institricem vocat.

¶ Vergiliarum quoque sydas Institutor vestis dicitur, quod mense Nouembri quum earum occasus est, ex hoc sydere coniecturam faciunt hyemis. Nam si nubilus fuerit earum occasus, pluuiofam hyemem denuntiat. Ideoque negotiatores statim augent lacernarum pretia, quibus pluuio tempore vitur: si vero sereno tempore occiderint, asperitas hyemis denuntiat. Idcirco reliquarum vestium pretia accedunt.

Institorius, a. um. Quod ad institorem pertinet. ἰστωρικὸς, κατὰ πλῆθος. G. Appartenant aux fait des marchans ou des facteurs. ITALIC. Pertinente à mercanzia & à talis facturi. GERMANIC. Das zu einem tramer gehört. HISP. Cosa aquella regatoria. AN. G. That belongs to a factour of merchandises. ¶ vt, Ars institoria, Sueton. in Claud. Disposita per littora & ripas diuersoriae tabernae parabantur, insignes gancæ, & metronarum institorias operas imitandum, atque hinc inde orantium vt appellere. Institoria actio dicitur qua dominus institorem conuenit, vel pro institore conuenitur. δίκαι ἰστωρικῶν. Vlpian. l. Quicumque. ff. De instit. affione. Si libricarius (quem Graeci κτηνιστὴν vocant) seruum pollitorem habuerit, isque mortuum spoliauerit, dandam in eum quasi institoriam actionem: quamuis & furti, & iniuriarum actio competere.

Institutio, is, ex in & statuo. Propono, constituo, decerno. ἰστωτικὸν, ἢ ἰστωτικόν. GAL. Instituer, proposer, ordonner. ITA. Proporre, istituere. GERM. Vürnehmen, sursetzen. HISP. Constituir, prop. ur. ANG. To appoynte, to ordeine, to lay in me. ¶ Plaut. in Bacch. Ego dare me ludum meo gnato institui, vt obsequium animo sumere possit. Cic. r. 4. Ver. Tu qui institueras in eos animaduertere, qui perperam iudicassent. ¶ Aliquando incipio. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. Cic. pro Cluent. Quosq; vt me, iudices, sicut facere instituisis benigne, atenteque audiat. [Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Ita hanc instituiam nullaciam. Idem Mostell. sc. 2. a. 2. Argumenta multa in pectus institui.]

¶ Aliquando doceo, instruo. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. AN. To teach. Cic. pro Quintio, Qui apud te esset educatus, quem tu a puero instituisles, vt nobili ne gladiatori quidem haberet. ¶ Dicitur & de malis artibus. inuen. Instituitque rudes melior Locusta propinquas id est docet eas veneficia.

¶ Aliquando ordino, ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. Ter. Optimè vitam institui. Sall. Ea familia ortum, ita se ab adolescentia vitam instituisse, vt omnia bona in spe haberet. [Plaut. p. sen. sc. 2. a. 2. Hæc instituta ornataque habebam. (i. instituta.)

¶ Instituire delectum. Vide Delectus. ¶ Instituire, (i. pangere ramos lauri. Sueton. in Galba cap. 1. Item Instituit id à prima lanugine, i. cepit facere. Idem in Othon. cap. 12. ¶ Pro insuefacere, Liu. lib. 34.]

Institutio, part. Constitutus, ordinat. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. melumádth. ἰστωτικῶν. GAL. Ordonné, constitué. ITA. Ordinato, apparecchiato. GERM. Eingefetzt, geordnet. HISP. Ordenado, constituido. ANG. Appoyned, ordeined. Cic. Att. lib. 2. Magistratus hic multos annos post Decemuiros institutus est. ¶ Institutus, eruditus. Cic. 3. de Fin. Eos melius à natura institutos fuisse, quam institui potuissent à philolophia. Institutus, inceptus. Cic. pro Domo sua, Neque institutas caeremonias persequi, neque verbum vllum solenne potuit effari. [Liu. l. 2. d. 5. Institutus sermo cum aliquo.]

Institutio, onis, Instructio, doctrina. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. πῶς διδάσκειν. GAL. Instruction, enseignement. ITA. Instructio, inductio. GER. Unterricht, lehr. HISP. Obra de enseñar. ANGLIC. A theachinh. Cic. l. Offic. Magis ad Institutionem vitæ communis spectare videntur.

¶ Institutiones item dicuntur libri, siue præcepta ad artem aliquam viam firmiter, quas εἰσαγωγῆς appellant Graeci vnde etiam Quint. opus suum, quo futurum Oratorem instituit, Institutiones oratorias inscripsit.

Institutio, ris. Lamprid. in Commodo: Tantum valet aut ingenij vis, aut eorum qui in aula, institutores habentur.

Institutum, ti, Mos, disciplina, consuetudo. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. πῶς διδάσκειν. GAL. Vne coustume & maniere de faire, meurs, façon de viure. ITA. Vsanza buona confermata dai consi, gliode buoni. GER. Ein satzung/gebrauch/gute gewonheit. HISP. Enena castumbre y bien deliberada. AN. G. A custome, trade, a purpose. ¶ Est autem proprie bona consuetudo & boni mores consilio & ratione sumpti, & domestica disciplina: quæ literis non mandatur, sed obseruatur communi opinione bonorum virosum per quandam consuetudinem. Idem. Vnde de institutis antiquis, titulus est apud Valer Max. lib. 2. id est, de moribus antiquorum vsu & consuetudine receptis. Cicero de clar. Orat. Iuris publici leges, & instituta cognouerat. Idem 2. Ver. Veteri consuetudine institutisque maiorum.

¶ Aliquando idem est quod propositum, siue inceptum, aut scopus. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. Cic. in Top. Sed ad huius libri institutum nihil pertinent. Idem 2. de Inuent. Quod ad hoc nostrum institutum illa nihil pertinent.

Instituto, as, Vgeo: & ferè dariuo iungitur. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. GAL. Presler de pres, sollicitè & haeter. ITA. Instare, affretare, con instancia. GERM. Unpatient/ubtugen/treiben. HISP. Apressurar à aquezar. ANG. To be earnest on one so do, so inforce, so press. Cic. pro

Quintio, Verum quoniam tibi instat Hortensius, vt eas in consilium à me postulas, ne dicendo tempus absumam.

¶ Interdum incumbo. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. Virgil. 1. Aeneid. Talis erat Dido, talen se læta ferebat Per medios instans operi, regnisque futuris. ¶ Instare etiam dicuntur hostes, quum vndique vrgent & impressionem faciunt. Liu. lib. 1. Ita incurrisse à lateribus serunt, vt non sillerent modo Sabinas legiones ferociter instantes tedentibus, sed subito in fugam auerterent. Quandoque verò accusarium habet. Plaut. in Curcul. sc. 3. a. 2. Si magis me instabunt ad prætorum sufferam. [Tibull. 4. Maiora peractis instat Ouid. Eleg. 5. lib. 3. Trist. Vt lupus & turpes nstant in orientibus vsq; Senec. cap. 10. de Consolad. Mars. Instat à tergo mors. Sueton. in Tib. cap. 16. Instare vltro cito cedebibus.]

¶ Instat, pro instat & cepit, notatum ad verbum insto, ex Casull. lo. ¶ Interdum etiam accipitur Insto pro Insto. Idem in Asinat. [sc. 1. a. 1.] Rectam instas viam, id est, [rem tenes.] vel ingressus es rectam viam.

¶ Inuenitur etiam sine aliquo prædicatorum casuum, licet possit intelligi Sallust. in Casill. Veterani virtutis pristinae memores comminus acriter instare: illi haud timidi resistunt. Instare pro instabant, id est, pugnabant. Terent. in Anar. ego illud sedulo Negare factum, ille instat factum, id est, contendit & perseuerat esse factum.

¶ Aliquando idem est quod imminere, vel propinquum esse. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. Sallust. in Casill. Optimum factu ratus, noctem quæ instabat, ante tapere, nequid eo spatio nouaretur, id est, proxima erat, vel sequebatur. Casar. primo bell. Gall. Casar vbi se diutius duci intellexit, & diem instare, quo die frumentum militibus meteri oporteret.

Institio, as, are, Frequentatiuum est. Saepè contra stare, repugnare. Casar. libro primo Id conspicati Heluetij qui in montem sese receperant, rursus institare, & prælium redintegare coeperunt, instare tamen est legendum.

Instantia, Instanter, aduerbium, Instabilis, & Instabilitas, Vide suo loco.

Instagulum, Instrumentum, Vide INSTERNO.

Instrenuus, a. um, & Strenuus: Minime generosus, ignobilis, indiligens, ad res gerendas minime promptus. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. GAL. Qui n'est point vaillant ne hardi, conard. ITALIC. Non bellicoso, non generoso, instrenno. GERMANIC. Ontapfirt/vn-furtig/vngestiffen. HISPANIC. No diestro, no hidalgo, no diligente. AN. Of lowe argre, weak. ¶ Plautus in Mostell. [sc. 2. a. 1.] Atque vbi illò immigrat nequam homo, indiligens cum pigra familia, Immundus, instrenuus, hic iam ædibus vitium additur. Instrenuus animus, Ingenerosus, ignobilis. Terentius in Heaut. Ambo accusandj: est illud inceptum tamen animi est prudentis signum, & non instrenui.

Instrepto, is, ere, In re aliqua strepitum edo: vt quum apes floribus instrepere dicimus. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. GAL. Faire bruit. ITALIC. Far strepito. GERMANIC. Synectn. aufschelten/gerusch machen. HISPANIC. Hazer estruendo. ANGLIC. To muster or murmur. ¶ Aliquando vsurpatur pro simplici strepto, quadam tamen intentione soni, ex vi præpositionis accedent vt sit Instrepere, grauem strepitum & sonum emittere. Virgilius 3. Georgic. Post valido nitens sub pondere fagin us axis Instrepit. Liuus 4. ab Vrbe, Inde siquid Instrepat terroris, sine Patrio magistratu placere Rempub. opprimi.

Instringo, is, ere, ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. GAL. Estraindre. ITA. Strignere. GERM. Einquarten/tem, entgurten. H. Apretar. ANGL. To unbend, or vnstraine. ¶ Casul. de Lesbia, quum te animo affirmas, reque instringis que reducisque. Et diis inuis desinis esse miser?

Instrumentum, ri, Ab instruo fit. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. GAL. Instrument. ITA. Instrumeto. GERM. Instrument/wardzeug/rustung. HISP. Instrumento. ANG. In instrument. [Instrumenti nomine, quæ res intelligantur cognosce ex Vlpiano in L. Instrumento, & L. Questum.] Communiter hoc nomine significatur.] quicquid nobis viui ad agendum est. Sic dicimus arma instrumenta belli esse. οὐκ αὖτε πολυμυκῶν Cicero. Academ. Totius belli instrumentis, & apparatu Legionis, maras, sarcula, instrumenta agricolationis [Ouid. 5. Fast. Cætera luxuriae instrumenta nondum vigebant. Idem Eleg. 1. lib. 1. Trist. Felices ornent hæc instrumenta libellos. (nempè pumex, cedrus, minium, &c.) ¶ Item dicitur id quo quis instruitur hoc est, docetur. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. Vnde dicimus, Instrumentum verus & Instrumentum nouum, pro Lege veteri, & lege noua. Ex his enim homo instruitur quid agere, aut vitare debeat. [Hinc instrumenta litis, Gall. Les pieces instructiues du proces. Quintil. Instrumentum litis omne inuenit. Idem Quintil. Quod Instrumentum dicendi Ciceroni desuie?]

¶ Aliquando sumitur pro apparatu quo fundus, taberna, & id genus alia instruntur. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. Cic. pro Domo sua, In fundum autem vicinij Consulis, non modo instrumenta, aut ornamenta villæ, sed etiam arbores transferebantur. Idem in Ver. Hæc omnia instrumento accupellectili C. Veris nominabantur. Suet. in August. [c. 71.] Alexandria capta nihil sibi, præter calicem, ex instrumento regio retinuit. [i. supellectili. Sicut & paulo infra Initio cap. 73. Instrumenti eius & supellectili parcimonia. Idem in Cas. cap. 37. Diuerso quæmque apparatu & instrumento. (egit triumphum sup. Idem pater ex cap. 84. Ibidem infra.] Sic apud Iurisconsultos, titulus est de Fundo instrueto, & instrumento legato.

¶ Apud Suetonium instrumenti nomine intelligitur monumentum scripturarum ad res gestas pertinentium, quale ferè est, quod vulgo Inuentarium appellatur. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. midhrásch כתב העת. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. Vndique inuestigatis exemplaribus instrumentum imperij pulcherrimum ac vetustissimum confecit. [Sic instrumentum publicum. (de Tabulis publicis siue actis. Suetonius in Calig. capite 8.]

Instro, is, xi, etum, Ordino, apparo, compono. ἰστωτικὸν ἢ ἰστωτικῶν. GAL. Accoustrer, &

quod intactus a sibilo peruenerat Hortensius ad senectutem. Virgo intacta manet, Catullus in carmine nuptiali. Carmen intactum Graecis. *Horat. libr. 1. Sermonem Satyr. 10.* Grex intactus, *Virgilius 6. Aeneid.* [*Velleius*: Intacta plebs perniciosis consiliis. *Ovidius Elegia 3. lib. 4. Tristrian.* Cum vester ab intacta circulus extet humo. *Seneca capite 15. de Consol. ad Helu.* Non ex intacto corpore tuo sanguis fluxit. *Idem capite 16. de Consol. ad Polyb.* Nihil intactum aut sacrum fortunæ.]

Intactibile, Tactum refugiens, siue quod tangi non potest. { *ἀφύπτος*. GAL. Qu'on ne peut toucher ou atoucher. ITALICE, *Che non si può toccare, che fugge il nato.* GERMANIC. *Das man nit berühren eder betasten kan.* HISPANIC. *Lo que no puede ser tocado.* ANG. *That can not be touched.* { *Lucr. lib. 1. Sin intactibile erit, &c.*

Intactilare, Anuqui dicebant, pro eo quod est scindendo formare, teste Varrone, *in 7. πιν.* quemadmodum Taliare, pro scindere.

Intaminatus, Incontaminatus, inuolutus. { *ἄμωτος* *ἁμωτος* *ἁμωτος*. GAL. Non contaminé ne souillé, entier. ITA. *Incorrupto, non contaminato.* GERMANIC. *Unbefleckt.* HISPANIC. *No corruptido.* ANG. *Un-defiled.* { *Horat. 3. Carm.* Virtus repulsæ nescia fordida, Intaminatis fulget honoribus.

Intantum, & Inquantum, Eatenus, quatenus. { *ἕως* *ἕως* *ἕως*. GAL. Tant, en tant. ITA. *Tanto.* GERMANIC. *So viel.* HISPANIC. *Tan.* { *Seneca de Beneficiis lib. 2.* Quomodo danti intantum producenda notitia est muneris sui, inquantum delectatura est cui daturura, &c. *Virg. 6. Aeneid.* Nec puer Iliaca quisquam de gente Latinos Intantum spe tollet auos.

Integrum, a, um, penultima correpta. [Ab In & Tago: Ut enim ab ago ager, Sic ab in & tago, fit integer] Perfectus, absolutus innocens, incorruptus. { *ἄμωτος* *ἁμωτος* *ἁμωτος*. GAL. Entier. ITA. *Intero, integro.* GERMANIC. *Gantz, vortommen.* HISPANIC. *Entero.* ANGLIC. *Entiere and whole, uncorrupted, undestroyed.* { *Teren. in Andr.* Egregia forma, atque ætate integra. Integra res, quæ est perfecta, de qua nihil est imminutum, ut, Integrum corpus, cui nihil deest *ἀλομα-νῆς*. Integer vir, qui est innocens, candidus, nullôque vitio corruptus. *ἀξέβητος*, *ἀβυστός*. Cicero pro Plancio, Quûmque illo nomen esset neque integrior neque sanctior Integer homo, & castissimus. *Cic. de Orat.* Integer xui, dicitur cui adhuc ætas integra est, *ἀγῆστῶν*. Ita *Emilius* deos integros xui vocat, quod quum immortales sint, nihil de eorum xuo imminuatur [*Cæs. lib. 1. de bell. ciu.* Integra loca, i. intacta à pabulatoribus *Liuius 1. 4. d. 4.* Integra regio, non populata. *Oui. Eleg. 6. lib. 4. Trist.* Integer est melior nitidis gladiaror arenis, (quàm faucius) *Ibid. Eleg. 3. lib. 3.* Integer hanc potui nuper bene reddere vitam (i. nondum exsul siue nondum capite minutus.) *Idem Eleg. 1. lib. 5.* Integer est lectus læta & iuuenilia lusi. *Plant. ps. sc. 2. a. 1.* Vbi sunt? vbi latent? quibus ætas integra est. *Idem Suet. in Calig. cap. 25. Idem lib. 13. Metam.* Adde quod iste tuus clypeus integer est, tam raro præliâ passus. *Suet. in Aug. c. 19.* Neque ætate, neque corpore integer. *Cæs. lib. 1. de bell. ciu.* Ut integerima essent ad pacem omnia. *Liuius lib. 5. dec. 5.* Integrioris iudicij & à fauore, & ab odio. *Idem Liui. lib. 9.* Integragens à cladibus belli.]

¶ Integrum mihi est, significat in potestate mea est, possum iure & commode. *Cic. pro Rab.* Ego autem si mihi esset integrum, susciperem hæc crimen, agnoscerem, confiterer.

¶ In integro res esse dicitur, quæ adhuc potest vel fieri, vel omitti. *Idem lib. 3. de Orator.* Sed quoniam hæc iam neque integro esse possunt, &c. ¶ Integer, pro firmo, recenti, & laboribus non fracto. *Cæs. lib. 1. de bell. ciu.* Quum crebro integri defessis succederent. Item pro sobrio, & abstinenti. *Cic. de Nat. Deor.* Multo plura euenirent, si ad quietem integri iremus, nunc onusti cibo & vino, perturbata & confusa cernimus.

¶ Integrum se seruare, pro neutri se addicere. *Cic. ad Att. li. 7.* Quod me amicissime admones, ut me integrum, quo ad possim, seruem, gratum est.

¶ In integrum restituere, est in pristinum statum reducere. *Teren. in Phorm.* Si hoc videtur, quod te absente hic filius Egit, restitui in integrum æquum est. *Cic. 7. Verr.* Ut damnati in integrum restituantur, vinciti soluantur. [*Senec. 22. de Consol. ad Marc.* In integrum restitui-mur (morte scilicet.)]

¶ Hinc aduerbium, Ab integro, denuo, rursus, *ἑνωπαρῆς*. *Virg. 4. Eclog.* Magnus ab integro seclorum nascitur ordo. De integro. *Idem Teren. Heaut.* Ratio de integro ineunda est mihi. De integro incidere in morbum. *Cic. ad Cornij. Epist. lib. 12.*

Integro, as, pen. corr. Rursus inchoo, instauro, innouo. { *ἠδύσθη* *ἠδύσθη* *ἠδύσθη*. GAL. Faire ou rendre entier, restaurer. ITA. *Reintegrare.* GERMANIC. *Wider ergantsen/widerumb anheben/er-neuweren.* HISPANIC. *Enterar à otra cosa.* ANGLIC. *To repair, to restore.* { *Virg. 4. Georgic.* ramôque sedens, miserabile carmen Integrat. *Liui. lib. 5.* Simul, ut ab religione animos remisissent, integrat seditionem Tribuni plebis. *Cic. 1. de Inuen.* Sic animus defessus audiendo, aut admiratione integratur, aut risu renouatur. *Stat. 8. Thebaid.* bellum integrabat Enyo [*Liuius lib. 6. ab Vrb.* Integrate pugnam.]

Integratio, is, Integror, Instauro, ab integro redeo. { *ἄμωτος* *ἁμωτος* *ἁμωτος*. GAL. Faire ou rendre entier, restaurer. ITA. *Essere fatto, iniero, essere reintegrato.* GERMANIC. *Widerumb erneuert werden.* HISPANIC. *Enterarse.* ANGLIC. *To waxe new againe, to be renewed.* { *Terenius* Hoc malum integrascit. *Vbi Donatus,* Integrascit, i. integratur.

Integritas, atis. Incorruptio, innocentia. { *ἄμωτος* *ἁμωτος* *ἁμωτος*. GAL. Integrité. ITA. *Integrità.* GERMANIC. *Unfrectig, scit deo gemuts wno tesbs/frommtit.* HISPANIC. *Entereza.* ANG. *Vprighinesse.* { *Cic. 3. Verr.* Mulierem eximia pulchritudine, sed eam summa integritate, pudicitiaque existimati. *Idem 2. ac Or.* Eadem facultate fraus nominum ad perniciem, & integritas ad salutem vocatur. Integritas corporis, id est, integra valetudo *ὑγιεια*. Cicero de Finibus. Quod cumulat ex integritate corporis, & ex mentis ratione perfecta.

Integre, aduerbium, Pure, syncrè, castè. { *ἀσφαλῆς*, *ἀσφαλῆς*. GAL. Entierement. ITA. *Integramente.* GERMANIC. *Unfrectig/gerichtich.* HISPANIC. *Enteramente.* ANG. *Vprighilie.* { ut Integre viuere, apud *Cic. 4. de Fin.* Incorruptè atque integre iudicare. *Idem 1. de Finibus.* Castè integrè-que versari in periculis amicorum. *Idem pro lege Manil.*

Integro, is, pen. corr. integere, Tego. { *ἰσθῆ* *ἰσθῆ* *ἰσθῆ*. GAL. Couuirt. ITA. *Coprire.* GERMANIC. *Bededen.* HISPANIC. *Cubrir.* ANG. *To cover.* { *Cæs. 2. bel. Ciuill.* Integebantur porticus lignis coniunctis inter se. *Liui. 7. bel. Pun.* Postquam neque in æquum dimitti agmen vidit, & tum loci altitudine, tum vallo etiam integri Romanos, &c.

Integumentum, ti, Quo quid integitur. { *ἰσθῆ* *ἰσθῆ* *ἰσθῆ*. GAL. La couerture. ITALIC. *Coprimento, coperta.* GERMANIC. *Ein deck.* HISPANIC. *Cobertura.* ANGLIC. *A cover.* { *Liui. 10. bel. Maced.* Deorum capita, quæ in lectis erant auerterunt se lanaque cum integumentis, quæ Ioui apposita fuit, decidit. *Cic. in Pisonem.* Vereor nequis sit, qui istius insignem nequitiam, frontis inuolutam integumentis, nondum cernat.

Intectus, a, uerbum, detectus & nudatus. *Cornelius Tacitus lib. 20.* Prodi-cuntur prope intecto corpore.

Integrè, integrasco, Integriras, Integro, Vide INTEGAR.

Integumentum, Vide INTEGO.

Intelligo, is, pen. corr. xi, dum, Cognosco, mente percipio. { *ἰσθῆ* *ἰσθῆ* *ἰσθῆ*. GAL. Entendre. ITALIC. *Intendere.* GERMANIC. *Verstehen.* HISPANIC. *Entender.* ANGLIC. *To understand.* { *Arcionius 2. in Verrem.* Intelligitur aliquid argumentis, anima auertitur sensibus præ-senti animo uentibus. *Idem.* Legimus oculis ergo intelligimus quum plane perspicimus. Intelligere pro sentire alterius dolorem, *Senec. di-xit 1. 2. de Consol. ad Polyb. Plaut. Capt. sc. 2. a. 1.* Semper sensu te amicum filio esse & illum intellexi tibi, *Idem Mof. sc. 3. a. 1.* Quid oleant nescias, nisi quod malè olere intelligas *Idem Capt. sc. 2. a. 1.* Tum demum nostra intelligimus bona cū ea amisimus. (i. agnosimus *P. Amp.* Al-cmenam stare ante ædes saturam intelligo (i. uideo.) *Idem Ps. 1. 5. a. 1.* Statim uide hominis, quasi basilicum. S. Benè confidenterque as-titisse intelligo. *Quintilian.* Proprio intelligendi ambitu. (i. iudican-di de pictura.) *Oui. Eleg. ut. lib. 3. Trist.* Nullus hic cæus intelleturis auribus utar, adest. *Cic. ad Titonem.* Tu istic, siquid librarij mea manu non intelligit, monstrabis. *Teren. in Andr.* Quantum intellexi modo senis sententiam de nuptiis. *Cic. 3. de Nat. deor.* Sed ea magis ex aliorum contentione, quàm ipsa per sese cognosci atque intelligi potest.

¶ Intelligitur impersonale. *Cic. 1. de Fin.* Ex quo intelligitur, nec intemperantiam propter fugiendam esse. *Idem de amic.* Id si minus intelligitur quanta vis amicitia, concordiaque sit, ex disensionibus atque ex discordiis percipi potest.

¶ Huius compositum est. Subintelligo, quod est mediocriter intelligo.

Intellectus, etus, Nobilissima animæ rationalis pars, quæ & mens & intelligentia dicitur, qua præditus homo, vnus cæteris antecellit animantibus, cuiusque opera, res incorporeas, & ab omni materia seuuntas notiones atque formas solus apprehendit. { *ἰσθῆ* *ἰσθῆ* *ἰσθῆ*. GAL. Entendement. ITALIC. *Intellecto.* GERMANIC. *Der verstand.* HISPANIC. *Entendimiento, potencia del anima.* ANGLIC. *The vnderstanding.*

¶ Improprè tamen passim apud scriptores intellectus uocabulum etiam de brutis animantibus dicitur, in eadem scilicet significatione quas nos & sensus, & perceptionis, & cognitionis uerbis utimur. *Plin. lib. 8. c. 42. de equis.* Nam in circo ad currus iuncti, non dubiè intellectum adhortationis, & gloriæ fatentur. *Idem lib. 20. c. 35.* Columbibus in est quidam gloriæ intellectus.

¶ Intellectus, pro notione rei. *Quintil. lib. 5. cap. 10.* Verba quædam diuisos intellectus habent. *Idem lib. 1. cap. 11.* Quidam literis instituendos, qui minores septem annis essent, non putauerunt, quod illa primum ætas & intellectum disciplinarum capere, & laborem pati non possit. [*Quintilian.* Hoc positum est in communi intellectu.] Sic intellectus saporum, id est, perceptio, & sensus. *Plinius libr. 11. c. 37.* Intellectus saporum est cæteris in prima lingua, homini & iur palato.

Intelligens, tis, nomen ex participio. Sagax, ingeniosus, sapiens doctus, prudens. { *ἰσθῆ* *ἰσθῆ* *ἰσθῆ*. GAL. Entendu. ANGLIC. *Intelligence, dorso.* GERMANIC. *Verstandig.* HISPANIC. *Entendido, docto.* ANGLIC. *wyfe, vnderstanding.* { *Teren. in Eunuch.* Immortales homini homo, quid præstat stulto intelligens. Quid interest? Intelligens Principis, Compertum habens Principis ingenium. *Plin. epist. 113.* Designatus ego Consul, omni hac, etsi non adulatione, specie tamen adulationis abstinui, non tanquam liber & constans, sed tanquam intelligens Principis nostri, cuius uidebam hanc esse præcipuam laudem, si nihil quasi ex necessitate decernerem.

Intelligentè, aduerbium, { *ἰσθῆ* *ἰσθῆ* *ἰσθῆ*. GAL. Entendible-ment. ITALIC. *Intelligentemente.* GERMANIC. *Verstandtich.* HISPANIC. *Entendiendo.* ANGLIC. *Cunningly, by skill.* { *Cic. in Partis.* Sumuntur autem trium rerû gratia: ut amicè, ut intelligenter, ut atentè audiamur.

Intelligentiâ, tiâ, Facultas animæ nobilissima, qua res etiam incorporeas, & ab omni materia abstractas, contemplamur, mens, animus, intellectus. { *ἰσθῆ* *ἰσθῆ* *ἰσθῆ*. GAL. Intelligence, cognoissance. ITALIC. *Intelligenza.* GERMANIC. *Der verstand.* HISPANIC. *Obra del entendimiento.* ANGLIC. *Knawledge.* { *Cic. 1. de Nat. deor.* Mens simplex fugere intelligentiæ nostræ vim ac notionem uideret. *Idem 2. de Diuin.* Pars animi, quæ rationis atque intelligentiæ sit particeps. *Idem de Vniuers.* Deus intelligentiam in animo animum conclusit in corpore.

¶ Intelligentiâ item dicuntur particulares notiones quas mente apprehendimus. *Idem 1. de Leg.* Natura homini rerum plurimarum obscuras & necessarias intelligentias enudauit, tanquam fundamenta scientiæ.

intelligibile, Quod mente percipi potest. *ἰσχυρὸν*. GAL. Qui se peut entendre. ITALIC. *Che si può intendere*. GERM. *Verstandlich*. HISPANIC. *Cosa que se puede entender*. ANG. *That may be understood*.

Intemē rāndūs, Non violandus, aut contaminandus, referuntque ad res sacras, *ἱερῶν τιμῶν, ἢ μολῶν τιμῶν*. GAL. Qu'on ne doit point corrompre. ITALIC. *Che non deve esser violato*. GERM. *Nicht zu beschaden/noch zu vermaasgen*. HISP. *Cosa que non deve ser corrompida*. ANG. *That ought not be defiled or violated*. Valer. Flacc. 5. Argon. an Martia templa Intemeranda minus?

Intemē rātūs, tam, Inviolatus, incorruptus. *ἰσχυρὸν τὰν ἰσχυρῶν*. GAL. Qui n'est point violé. IT. *Inviolato, incorrotto*. GER. *Umbisect/ungeschendt*. HISPAN. *No corrompido*. ANG. *Undesiled, or violated*. Virg. 2. *Æneid*. Si qua est, quæ restat adhuc in orbalibus vsquam Intemerata fides. ¶ Intemerata sacra dicuntur, quæ ritè perfecta sunt, & vt sacrificij ratio exigebat. Virg. lib. 3. *Æneid*. Corripio è stratis corpus tendoque supinas. Ad cælum cum voce manus, & munera libo Intemerata focis. Vbi *Seruius*, Intemerata ritè perfecta, vt si leniter est fundendum vinum, aut mola iniicienda sic hunc, vt ratio exigit sacrificij: aliter si fiant temerata ac turbata sunt sacra.

Intemperans, tis, Immoderatus, incontinens, voluptatibus & ventri præter modum indulgens. *ἀκρατεῖς, ἀκολαστοι*. GALLIC. *Intemperant, immoderé*. ITA. *Intemperato, immoderato*. GER. *Unmassigt, Hisp. Destemplado*. ANGLICE, *That can not vlt his lustes and affections*. Cic. de *Senect.* Libidinosi etenim & intemperans adolescentia effœtum corpus tradit senecturi. Liu. lib. 4. bell. Pun. Auidus atque intemperans plebeiorum animus. Cic. 1. Acad. Intemperantis etiam arbittor effscribere quod occultari velit. [Liuus lib. 6. dec. 4. Intemperantior in augendo Valerius, &c. Senec. c. 6. de *Consol. ad Heluiam*, Quid intemperantius hoc saxo?]

Intemperāntiā, x, continentia, Temperantia, modestia. *ἀκρασία, ἀκροσία*. GAL. Intemperance, incontinence. ITA. *Intemperanza, incontinenza*. GERM. *Unmassigt, Hisp. Destemplanca*. ANG. *Incontinence*. Cic. 4. *Tusc.* Omnium autem perturbationum fontem esse dicit intemperantiam, quæ est à tota mente, & à recta ratione defectio, sic auersa à præscriptione rationis, vt nullo modo appetitione animi, nec regi, nec contineri queant. Plin. lib. 11. c. 37. Intemperantiam rîsus constare alienis magnitudine quidam putant.

Intemperānter, aduerbium, immoderatè, immodicè *ἀκρίως*. GALLIC. *Intemperement, desinforcément*. ITALIC. *Intemperamente*. GER. *Unmassigt, Hisp. Destempladamente*. ANGLIC. *Immoderately*. Cic. 1. *Philipp.* Nimis iracundè hoc quidem & valde intemperanter. Idem 1. *Philipp.* Ne honoribus nostris ciatus intemperantius suis opibus utatur.

Intemperāntissimè, aduerb. *Ἀπυτεῖς in Apologia*, Apud omnes intemperantissimè gloriatur.

Intemperāre, aliud aduerbium Incontinenter. *ἀκολάσως*. GALLIC. *Intemperément sans attrempece*. ITA. *Stemperatamente, senza modestia*. GERMAN. *Unmassigt, über die maass/ungimlichen*. HISP. *Destempladamente*. ANGLIC. *Immoderately*. Cic. de *Vniuers.* Qui autem immoderatè & intemperatè vixerit, eum secundus ortus in figuram muliebrem transferet.

Intemperārius, a, um, Incontinens, immodicus. *ἀκόλαστος, ἀκρατεῖς*. GALLIC. *Intemperé, immoderé, desfreié, desmesuré*. ITALIC. *Incontinente, intemperato*. GERM. *Unmassigt, Hisp. Destemplado*. ANGLIC. *Intemperat, immoderat*. Cic. in *Pison.* Quid ego illorum dierum epulas, quid lætitiâ & gratulationem tuam, quid cum tuis fordidissimis gregibus intemperantissimas perporationes prædicem? &c. Idem de *Amic.* Intemperata quædam benevolentia.

Intempēriā, arum, Erant quedam dæx, habentes vim nocendi, & per intemperantiam sciendi: quas *Cato de Re rust. cap. 141.* facto sacrificio iubet propullari. *ἰσχυρὸν, ἀκρατεῖς*. [Plaut. *Milis* 5. a. 2. Quæ te intemperix tenent. Idem *Amphis*. sc. 4. a. 4. Quæ hospes intemperix? vt tu meum verberes? Idem *Capit.* sc. 3. a. 4. Clades, calamitas, intemperix. (de parasito.) Idem *Plaut. Aul.* sc. 3. a. 4. Larum hunc atque intemperix agitant senem. Idem *Amphis.* Dij vestram fidem, quæ intemperix nostram agunt familiam.]

Intempēriēs, ei, Rerum mistarum inconueniens temperatura. *ἀσυνκρασία*. GAL. *Disposition, intemperance*. ITALIC. *Mala disposizione, distemperanza*. GERMANIC. *Unordtmassigt, ungewitter*. HISPAN. *Destemplanca*. AN. *Unseasonableness, untemperatenesse*. Sic intemperiem cæli licimus, quum ære sit immoderatè aut calidus, aut frigidus, aut humidus & siccus: vt apud *Senec. cap. 18. de Consol. ad Marc.* & Liu. lib. 3. ab urb. Annona propter aquarum intemperiem laboratum est. [Colum. lib. 1. in *Præfat.* Sapenumero cavitatis nostræ principes audio culpantes modo agrorum infœcunditatem, modo cæli per multa iam tempora noxiam frugibus intemperiem. Liu. 8. ab urbe. Fœdus insequens annus seu intemperie cæli. seu humana fraude fuit.]

Intempēstā nox. *ἀνοστία*. GAL. Le temps de la nuit que tout le monde repose, comme la minuit. ITALIC. *Quando ogn' vn dorma*. GERM. *Die stille nacht/ an deren etwas angusafen vngewigt ist*. HISP. *En silencio de la media noche*. ANG. *Midnight*. [Varro lib. 4. de *ling. Latin.* Inter vesperuginem & iubar dicta nox intempesta: vt in Bruto Cassij, quod dicebat Lucretia, Noctè intempesta nostram deuenit domum. Intempesta *Ælius* dicebat, quum tempus agendi est nullum: quod alij concubium appellarunt, quod ferè omnes tunc cubarent: alij ab eo quod sileretur, silentium noctis, quod idem tempus Plaurus concitium. Videmus *(inquit)* statum volo redire concitium. *Hæc Varro*. Virgilius 1. *Georgic.* - aut intempesta filer nox. Et. 3. *Æneid.* Et lunam in nimbo nox intempesta tenebat. Liu. 7. ab urbe. Ab Samo intempesta nocte venit. Cn. 7. *Verrin.* - Repente nocte intempesta feruorum armorum fit concursus atque impetus. *Macrobius lib. 1. Satur. & Conforinus de Dio natali. cap. de diebus* Intempesta noctem docent esse eam partem noctis, quæ est inter noctem concubiam, & mediam noctem: putantque dictam intempesta, quasi intempestauiam, quod ea pars noctis intempesta sit rebus agendis. Intempe-

stæ Grauisca. Virgil. 10. *Æneid.* Et Pyrgi veteres intempestaque Grauisca. Intempesta autem, hoc est. pestilentes & cæli intemperie atque iniuria salubres. Dicitur autem Grauisca, autore *Catone in Origin.* apud *Seruium*, quod cælum graue sustineant.

Intempestas statim, intemperies, vt. Intempestas cæli, hoc est, iniuria. *ἰσχυρὸν*. GA. *Hors heure, temps ou saison, in disposition de temp.* ITA. *Mola disposizione, in dispositione d'aria o di tempa*. GER. *Ungewitter*. HISP. *Indisposicion*. AN. *Unseasonableness*. [Plin. lib. 18. cap. 6. Malum patrem familiâ, quisquis interdum faceret quod noctu posset, nisi intempestate cæli.]

Intempēstius, a, um, Quod fit præter opportunitatem temporis, inopportunus, molestus. *ἰσχυρὸν, ἀκρίως*. GA. *Hors temps & saison, incommode, mal à propos*. ITA. *Fuori di tempo, importuno*. GERM. *Ungewittich/ das zu ungetagert vnnd vnkommlicher zeit beschicht*. HISP. *Cosa fuera de su tiempo*. AN. *That is doone out of season*.] habetque antithera tempestius, & opportunus. Cic. de *Amicis*. Nunquam intempesta, nunquam molesta est amicitia. Idem ad *Atticum lib. 4.* Si nihil habebis, tamen scribas aliquid: nunquam enim mihi tua aut intempesta epistola, aut loquax visa est. [Senec. cap. 9. de *Consol. ad Marc.* Intempestius monitor. Idem c. 17. de *Consol. ad Polyb.* Intempestius lusus (alex) *Cælius* cap. 14. lib. 8. Intempestius homo. *Velleius*, Immodica & intempesta libertate vt *Ouid.* 6. *Fast.* Intempesta cum rudis ille sono. Idem *Eleg.* 5. li. 4. *Trist.* Intempestius honor, &c. ¶ Intempestius, pro portentoso, & mali ominis, Plin. lib. 18. cap. 35. de indicis tempestatum, Anseres continuo clangore intempestui, pecora exultantia, & indecora lasciuia ludentia eandem significationem habent.

Intempēstius, aduerbium, Importunè. *ἀκρίως*. GA. *Hors heure, temps & saison*. ITA. *Fuori di tempo di stagione*. GER. *Zu ungeten/ oder zu ungetagert zeit*. HISP. *Fuera de tiempo y hora*. AN. *Unseasonable, out of due time*. Cic. lib. 1. *Offic.* Ne si irasamur, aut intempestiue accedentibus, aut impudenter rogantibus, in morositatem inutilem & odiosam incidamus. *Colum. in Præf.* Et ne singulos intempestiue nunc prosequar, &c.

Intendo Vehementer tendo, vel extendo, contendo, adduco. [Πηδ μαβάχ Πηδ] *ἰσχυρὸν ἰσχυρῶν* GA. *Tendre estendre*. ITA. *Tirare, dirizzare*. GER. *Spannen*. HISP. *Tender essender o entesar*. AN. *To stretch, to stretch, to bend*. [Plaut. *Mens.* sc. 1. a. 1. Quam magis intendas (hæc vincula sup.) tanto adstringant arctius. *Suet. in Tib.* cap. 62. Auxit intenditque seuitiam. *Plaut. p. sud.* sc. 7. a. 4. In hunc intende digitum. *Gell.* 4. lib. 6. Intendere oculos in cælum. Idem *cap. 7. lib. 3.* & Liuus 1. d. 4. Intendere iter aliquo (inter dirigere, Galli dicunt, Tendre chemin quelque part.) Idem Liu. lib. 1. Fugere intendit Ij hostem persequi intendunt. Idem, altum petere intendit. Idem ibid. Idem lib. 7. ab urb. Nox interdum visa est intendi. Idem lib. 7. ab urb. Primis se intendentibus tenebris. Cic. 7. *Verr.* Tabernacula quemadmodum consueuerat temporibus æstiuis, quod antea iam demonstrauit, carbasis intenta velis collocari iussit in littore, Idem in *Catone*, intentum animum, tanquam arcum habeat, nec languens succumbebat senectuti.]

¶ Intendo aliquando idem est quod animaduero, diligenterque animo specto atque intueor. *ἰσχυρὸν*. Virg. 5. *Æneid.* Intenti expectant signum. Hinc intendere animum rei alicui est animum adicere & applicare. *Sallust.* in *Iugurtha*. In regnum Adherbalis animum intendit. ¶ Intendere animum re aliqua, per translationem dicimus, pro eo quod est, rei alicui aduæ totis ingenij viribus incumbere: cui opponitur, Relaxare animum, quod est intentam animi curam re quapiam iucundiore remittere. Cic. 1. in *Horatius*, Quæro, non quibus intendam rebus animum sed quibus relaxem. [Suet. in *Neron.* cap. 32. Intendere animum calumniis. Idem in *August.* cap. 35. Vt quisque animum intederet.]

¶ Intendum Intendere idem est, quod innectere, illigare. [ἰσχυρὸν] Virgil. 2. *Æneid.* & stuppea vincula collo Intendere præcipere vel actionem intendere, idem est quod agere. L. 8. *D. si seruis vind.* L. 5. *D. si usufr. petat.* L. 139. *D. de verb. sign.* Et Cicero in *Quintiana*. Sibi eum nuper edidit socium, quem quomodo nunc intendit, ne in viuorum quidem numero tum demonstrat fuisse. [Velleius. Intendere iniurias, pro inferre. *Plaut. Milis* sc. 4. a. 2. Pergin sceleris intendere atque hanc arguere.] Hinc intentio passim pro actione. L. 9. *D. ad exhib.* L. 66. *de indic. & multis aliis locis.*

Intentus, siue intentus vt trun que dicuntur paric. Extensus, porrectus, [Πηδ μαβάχ Πηδ] *ἰσχυρὸν ἰσχυρῶν* GAL. *Tendu, estendu*. ITA. *Intenso, tesa, steso*. GER. *Gespannen/ gestreckt*. HISP. *Tendido*. ANG. *Stretched out, benbed*. Cic. de *Orat.* Voces vt chordæ sunt intentæ. Plin. li. 8. c. 8. Intentos ingentes arcus designant humi. [Quintilian. Intenta loris sella.] ¶ Intentus, attentus. *ἰσχυρὸν*. Liuus 3. ab urb. Operi ceret (id quod constat) agresti intentus, &c. *Quint.* lib. 10. c. 1. Vt singula quisquam intentissima cura consequi possit. [Tibull. lib. 4. Intendatque tuis precibus se præbuit aure. *Ouid. Eleg.* vlt. lib. 3. *Trist.* Mens intenta suis ne foret vsque malis. *Senec.* c. 2. de *Consol. ad Marc.* Intenta in eam rem & affixa.]

Intente, aduerbium, Accuratè, diligenter. [ἰσχυρὸν] GAL. *Ententiuement diligemment, soigneusement*. ITA. *Intentamente, diligentemente*. GER. *Ziessigtich/ ansichtich*. HISPAN. *Diligentemente y con cuydado*. ANGLI. *Diligentlie, as it were forcing him self*. Audire aliquem intentè & modestè. *Quint.* li. 2. c. 2. *Plin. Epist.* 4. Non mea hercule tam mea sunt, quæ mea sunt, quàm quæ tua: hoc tamen differunt, quod sollicitus & intentus tui me, quàm mei te excipiunt. Liu. 7. bel. Pun. Hostilium intentus monuit, vt in eo spem non moturos quicquam Hertruficos poneret.

Intentissimè, aduerb. *Lamprid.* in *Heligab.* Expectans tamén intentissimè quando ei nunciaretur consobrinus occisus.

Intentus, tui, verbale, Extensio, adductio, contentio, remissio. [ἰσχυρὸν] GAL. *Estendement, efforcement*. ITA. *Stendimmo, sforzamento*. GER. *Das aufstrecken*. HISPAN. *Estendimmo, esfurzo*. AN. *A stretching out*. Intensus gladij in iugulum. Intensus palmarum, id est, manum extensio cum quadam combinatione: cuiusmodi

fieri videmus in seditione & discordia, aut reclamatione alicuius turbæ: cuius non solum voces, verum etiam manus intentæ conspiciuntur in eum, quem explodere & eicere cupiunt. Cic. pro Sest. Voces quidem, & palmarum intentus, & maledictorum clamorem omnem profuderunt.

Intentio, siue Intentio. (Latino & remissio. ἰντωση mischichōn ἰντω miphvās PIN ebōzek, ἰντω. GALLIC. Estendement. ITALIC. Estendimemo. GERM. Spannung/auffstreckung. HISP. Estendimiento. ANG. A stretching, reaching or bending out. Col. lib. 6. c. 6. Cruditatis signa sunt crebri ructus, ac ventris sonitus, fastidia cibi, neruorum intentio, hebetes oculi. Senec. cap. 8. de Consol. ad Helu. æquali intentione diffusus spiritus per omnia. Idem c. 17. de Tranquill. Non in eadem intentione retinenda meos Quintilian. Paucorum annorum intentione hæc discentur. Intentio corporis. Cic. 1. Tusc. Intentio vocis, apud Cic. Intentio & remissio contraria. Cic. 2. Tusc. Ut onera contentis corporibus facilius feruntur, remissa optinunt: simillimè animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum: emissio ne autem sic vrgetur, vt se nequeat extollere. Est præterea intentio finis quo animus, ad quod intenditur, dirigitur, propositum. Plin. in Epist. Tu ergo intentionem scribentis accommodes. Intentio etiam accipitur pro attentione animi, diligentia & studio. Quint. lib. 8. c. 2. Idipsum in concilio est habendum, non semper tam esse acrem iudicis intentionem, vt obscuritatem apud se ipse discutiat. Plin. in Epist. Vt tantum curæ intentionisque suscipere & possunt, & velint. Quæ legero, tuam impediunt intentionem. i. attentionem, siue sententiam Pro munere siue officio, Gell. cap. 2. lib. 15. (Vinum) eos reddit lætiores, arque ad intentiones rursus capiendas habiliores, &c. (id est ad munera siue officia.) Item, Pro maiore propositione argumenti non semel apud Quintilian, ponitur. Intentio, apud oratores est oratio crimen in aliquem intendens. Cic. 1. de Inuent. At si qua intentionis depulsio non est, ea nec constitutio est.

Intentio, Augmentum, incrementum ἰντω. Gell. lib. 16. cap. 5. Ve particula, sicuti quædam alie, tum intentionem significat, tum minutionem. Item, Quintilianus; Paucorum annorum intentione hæc discentur.]

Intentio, as, are, Comminor, minitor, minas iacio. ἰντω. GALLIC. Menacer. ITA. Minacciare. GERM. Drohen. HISP. Amenazar à atentar. ANG. To menace or heast, to stretch out of ten. Cic. Tusc. 5. Dolor ardentis faces intentat, is fortitudinem & patientiam debilitaturum minatur. Virg. 1. Æneid. Præsentemque viris intentant omnia mortem. Liu. lib. 8. bell. Maced. Vno in loco ferro ignique gesta res est, a duobus irrito incepto, quum intentassent magis quam insissent certamen, Ætoli abcesserunt, id est, quum non tam certamen insissent, quam in specie certaminis hosti terrorem incutere conari essent. Intentare manus alicui pro iniicere. Hircius siue Oppius 6. belli Hispan. Eum qui legatos iugulasset, lapidare; & ei manus intentare cœperunt. Apud Liniu 6. ab Vrb. Intentare vim, arma, Apud Cicer. in Milon. Intentare sicam.]quod pro Milone dixit. Senec. Epist. 71. Intentare manus in oculos. Item, Intentare pro obicere. Liu. lib. 2. dec. 5.]

Intentatio, onis, Verbale. Senec. 2. de Ira, Ne nos ofcitatio aliena soliceret, nec oculi ad intentionationem subitam digitorum comprimantur

Intentatus, particip. ἀντω. Liu. 9. ab Vrb. Gladij etiam plerisque intentatus & vulnerati quidam, necatitque.

Intentatus, a, um, nomen, Non expertus, non tentatus ἰντω. GAL. Qu'on n'a point experimenté ne essayé. ITA. Non prouato, ne sperimentato. GERM. Duerstucht oder vnerfahren. HISP. No experimentado. ANGL. Not assayed. Cic. in Lælio. Nemo est, qui non quocum confuevit, libentius vtatur, quam intentato & nouo. Hic autem locus ex veruio codice sic legitur, Atqui in ipso equo (cuius modo mentionem feci) si nulla res impediatur, nemo est qui non eo quo confuevit, libentius vtatur, quam intractato & nouo. Virg. 10. Æneid. - hæc intentata manebat. Senec. cap. 8. de Consol. ad Polyb. Intentatum opus Romanis ingenis.]

Intepes, o, es, ere, & Intepesco, scis, Incalesco, tepidus ho. ἰντω. GAL. S'atiedir, deuenit tie de. ITA. Diuenit tepido. GERM. Warmtes dstig werden. HISP. Enibianse. ANG. To waxe warme. Propert. lib. 4. Eleg. 1. Et lacus æstiuus intepet Vmber aquis. Ouid. 5. Fast. Et variæ radiis intepuere comæ.

Inter, Extra compositionem medium quiddam significat: & tam de loco, quam de tempore, & persona dicitur. ἰντω. GALLIC. Entre, au milieu. ITA. Trafra. GERM. Zwischen. HISP. Entre. ANG. Between. Cic. Attic. lib. 3. Inter me & Brundisium Cæsar est. Idem 2. Verr. Vt dies quadragintaquinque inter binos ludos tollerentur. Idem de Amic. Quæ sæpe inter me & Scipionem de amicitia diserebantur. Inter cœnam, hoc est in cœna, vel dum cœnatur. Cicer. 2. Phil. Si inter cœnam, in tuis illis immanibus poculis hoc tibi accidisset. Inter falcarios venire, dixit Cic. in Catil. pro in eum locum, vbi sunt falcarij. Dico, inquit te priore nocte venisse inter falcarios (nō agam obscure) in M. Leccæ domum. Gell. c. 17. l. 4. Valerius Probus Grammaticus inter suam ætatem præstanti scientia fuit. (Istæ ætatis. Galli dicunt, De son temps, ou en son temps.) Idem c. 1. l. 3. Interambulandunt. Idem c. 12. lib. 12. Inter ridendum. Liu. lib. 6. d. 4. Inter ipsum pugne tempus, Et inter discrimen pugne. Ibid. Item, Inter noctem lux orta. Liu. 1. 2. d. 4. Et. Plaut. Aut. sc. 5. a. 2. Egomet meum cœpi cogitare inter vias. Suet. in Cæsar. 84. Inter ludos cantata sunt quædã, &c. (i. in ludis) Liu. lib. 2. ab Vrb. Inter patres lectus. (i. in patrum numerum.) Suet. in Pithon. c. 1. allectus inter patricios. Idem in Calig. cap. 45. Inter hæc, &c. Quintil. Inter manus Centurionum iactabatur. Plaut. Men. sc. ult. a. 5. Memini me inter homines deertare. (i. in turba. Idem Capt. f. 4. a. 3. Inter sacrum saxumque sto. Senec. c. 10. de Consol. ad Mari. Inter vitam & mortem (morbis) detineri. Velletius; Dum inter ducem & supplicem tumultuatur. (i. dum dubitat, an dignitatem retineat an vitam. Liu. 8. dec. 4. Qui inter præsidia fuissent. (i. intra) Gell. c. 19. l. 16. Inter yndas adnauit Delphin. Senec. c. 15. de Consol. ad Polyb. Dum inter homines erat, Plaut. Men. sc. 1. a. 2. Hominem in-

ter viuos quartimus mortuum. Tibul. lib. 4. Fertili hanc interposita est, interque rigentes. Plaut. Men. sc. 2. a. 5. Inter ancillas sedere lanam carpere. Idem Pseud. sc. 2. a. 5. Alter alterum inter se præhendunt. Idem Amph. Vos inter vos partite. Idem Mos. sc. 1. a. 2. Abripide istum inter manus. Idem Capt. sc. 3. a. 2. Inter nos fuisse ingenio haud discordabili. Plaut. Men. sc. 2. a. 5. Nescio quid velitati estis inter vos duos. Idem Capt. sc. 3. a. 2. Amare inter se. (i. inuicem) Idem Amph. sc. Amphitruo, Pax inter vos duos. Idem Curcul. sc. 2. a. 2. Inter se congruunt. Plaut. Capt. prol. Inter sese confinxerunt dolū. Idem Ps. sc. 2. a. 4. Quæ inter nos duos conuenit. Senec. c. 16. de Consol. ad Mari. Erat omnis inter luctus dies. Idem Plaut. Mos. sc. 1. a. 1. Qui mihi inter patinas exhibes argutias. Plaut. pseud. sc. 5. a. 1. Inter se consenserunt. Ouid. Eleg. 7. lib. 3. Trist. Inuenies sedentem inter libros & Pierides. Inter se diligere, est se mutuo diligere. Cic. 1. de Nat. Deor. Dij inter se diligunt. Idem ad Quintum Fratrem. Pueri valent & nos, & inter se amant.

Intercompositio sepe idem valet quod in medio constituere: vt, Interpono, interfero. Modò priuationem præ se fert vt, Interfero, interrimo. Modò in compositione auget, Interbibō, valde bibo. Interdico, interminor, cum potestate dico & prohibeo. Componitur autem ferè cum omnibus literis, & integra manet, Vt interaresco: b, vt interbibosc, vt intercedo; d, vt interdico; f, vt intereof; vt interfero; vt interfacio; vt interlinio; (notetur intelligo, vbi r, mutatur in l) m, vt interminor; vt interneco; p, vt interpellor; interegnumis, vt interesum; vt interturbor; vt interuenio. Ab inter fiunt interea, & interim.

Interalbico, as are. ἰντω. GAL. Estre blanc par endroits. ITA. Riuarsi sui bianco. GERM. Weißlich sein/weiß sein/hin/schneien. HISP. Ser blanco en algunas partes. ANGL. To be white between or mixed white with other colours. Est colorem album per interualla ostendere, inter alios colores emicantem, quod in quibusdã varij coloris geminis accidere solet in vestibus, quibusdã, quarum subtegeminis color distat à colore staminis. Plin. lib. 37. c. 10. Leucochrylos fit chrysolitho interalbicante.

INTERAMNA, ἰντω. Vulgo Terano. Vrbs Vmbræ: ita dicta, quòd inter duos amnes sit constituta.

Interanea, orum, Dicitur intestina, à præpositione intra, eo quòd intra corpus sint condita ἰντω. GALLIC. Entrailles. ITA. Interiori. GERM. Die eingeweid. HISP. Los intestinos y ajadura. AN. The antrailles of man or beast. Plin. Medelæ sunt innumeratæ ad interanea. Idem lib. 9. c. 43. Hamo deuorato omnia interanea euomunt, donec hanum egerant. Col. lib. c. 10. Quidam exemplis interaneis, occisas aues intus includunt, quæ tempore hyberno plumis suis delitescentibus apibus præbant teporem.

Interarescere, Est peritus ardescere, hoc est, omnino aridum fieri: sicut interbibere, funditus ebibere ἰντω. GAL. Deuenit sec ou tari, se fecher, se tarir du tout. ITALIC. Seccarsi affatto. GERM. Verdorten. HISP. Secarse de todo punto. ANG. To become vterlie drie. Cic. 5. Tusc. Nihil enim interarescere, nihil extinguui, nihil cadere debet eorum, in quibus vita beata consistit.

Interbibō is, pen. cor. Totum bibo. ἰντω. GAL. Boire tout. ITALIC. Bere affatto. GERM. Gar austrinken. HISP. Bener todo. ANGL. To drinke out all. Plaut. in Aulul. [c. 5. a. 3.] Præterea tibicinam, Quæ interbibere sola, si vino scateat, Corinthuensem fontem Pirenem potest.

Interbitō, as, are, Interuenio. ἰντω. GALLIC. Entreuenir, suruenir. ITALIC. Interuenire. GERM. Darzwischen kommen. HISP. Entreuenir. ANGLIC. To come in the meane while. Plaut. in Mos. Hic ego tibi præsidebo, ne quia interbitet questio. Verbum est antiquum, compositum ex inter, & bito, interposita litera b causa solidioris soni.

Intercalo, as, are, Interfero, seu interpono, quasi interuoco. Calo enim voco est. ἰντω. GAL. Mettre ou inserer dedans ou parmi. ITA. Intraporre, intramettere. GERM. Zwischen einhien setzen. HISP. Entreponer. ANGLIC. To set or put between as a day or yare. Suet. in Cæsar. cap. 40. Fastos cortexit, iam pridem vitio Pontificum per intercalandi licentiam adeo turbatos, &c.] Huius verbi meminit & Macrobius, etiam de ratione intercalandi abundè disseres, Iulius Cæsar instituit vt vnus dies quarto quoque anno intercalaretur, hoc est interfereretur, vnde bifextilem annum Plinius intercalarem vocat, & Linius mensem dixit intercalarium. De intercalandi ratione, Vide Plutarch. in Numa. & in Cæsar. Intercalare, differere. Liu. 9. ab Vrb. Sed si me audiaris, priusquam dedantur, hic in comitio virgis cæsos, hanc iam vt intercalata pœne vsuram habeant. Budæus.

Intercalaris, lare, Interiecticius, interpositicius. ἰντω. GAL. Inseré. ITA. Interposto. GERM. Das man zwischen einhien setzt oder spickt. HISP. Enxerido, entrepuesto. ANG. That is set or put between. Vt Intercalaris mensis dictus est, cui inferebatur dies, qui deerat ad complendum annum, diuersis quidem rationibus diuerso tempore. Is autem mensis erat Februarius, quoniam erat vltimus anni. Non tamen inter intercalabatur in fine mensis, sed post vigesimum & tertium diem Terminalibus iam peractis; dein de reliquis Februarij dies, qui erant quinque post intercalationem, subiungebant, vetere religionis suæ more, vt Februarium omnino Martius sequeretur. Vide de hoc plura in dictione BISEXTVS. Intercalares Calendæ, dicuntur Calendæ mensis intercalaris, id est, Februarij. Alij intelligunt Calendæ Martias, non quòd eo mense intercalarentur dies, sed quòd essent proximæ diebus intercalatis: id est, quòd statim sequeretur intercalationem, quinque tantum diebus interpositis, aut certè eò, quòd in omnibus mensibus dies qui Idus subsequuntur, denominationem sumunt à mense subsequente. Cic. ad Ligarium Famil. 6. Ego tamen quum ad tertium Calendæ intercalares rogatu fratrum tuorum venissem manè ad Cæsarē. Intercalares dies, ἰντω.

ἀμείβει. Græci embolismos, siue hyperbolicos nominant. Interca-
laris versus, qui frequenter inter aliquos versus interponitur, ut est a-
pud Virgilium, Incipe Mænalios mecum mea tibia versus.

Intercalarius, a, um, intercalaris. ἰμβολιαστικός. Linius 7. bell. Maced. Trium-
phanti mense intercalario pridie Calendas Martialis. [Intercalarius
mensis. Suet. in Cæs. c. 40.]

Intercalarium, rij, pro tempore quo intercalatur, ut annus cum cursu
Solis conueniat. Cic. 4. Ferr. Tunc Cephæditani decreuerant inter-
calarium quadraginta quinque dies longum, ut reliqui menses in
suam rationem reuenterentur. ἀμβολιασμός.

Intercalatio. ἰμβολιασμός. Macrobi. Satur. lib. 1. c. 15. Alterius ternos vice-
nosque intercalares expensabant intercalationibus quatuor.

Interceptio, penult. product. interceptio. Interstitium temporis vel
loci inter duo spatia interceptum. ἰντερεπτιο. GAL. Espace
de temps ou de lieu entre deux. ITA. 1. Intervallio spatium di tempo à di
luoco tradue. GERM. Der begriff oder weyte zwyschen zweyen dingem. HIS.
Espacio entre dos tiempos à lugares. ANGLI. Distance or space of tyme or
place. Cic. Tironi, Famil. 16. Itaque iam me non pœnitebit interceptio-
nem scribendi fecisse. Idem 1. de Finib. Alij audaces, proterui, idem
intemperantes & ignaui permanentes: quas ob causas in eorum vi-
ta nulla est interceptio molestie. [Suet. in Aug. cap. 38. Post longam
interceptio. (i. intervallum.)]

Intercedo, is, penult. product. si, sum, Inter duo venio, me interpono.
ἰντερεδω. ἰντερεδω. GALLIC. Estre entre-
deux, venir entredeux. ITA. LIC. Intraporisi, intrameterse. GERM. Dar-
zwischen kommen. HISPANIC. Interceder, entreponerse. ANGLIC. To cor-
me in between and lest. Cic. lib. 1. Non se hostem vereri, sed angustias
irineris, & magnitudinem sylvarum, quæ inter eos & Ariouistum in-
tercederent. [Cæs. lib. 1. de bell. ciu. Intercedunt quinque millia pas-
suum. Ibid. Nullum intercedebat tempus quin extremi cum equiti-
bus præliarentur. Ibid. Intercedunt paruis momentis magni casus.]
Cic. lib. 2. de Orat. Vix annus intercesserat. Intercedere etiam au-
toritate publica, & magistratum gerentis rem aliquam impedire, &
prohibere. ἀντιπρωσια ad verbum. Plutarchus, ἐν τῷ πῶ, ἰμπεδισ-
μῶν αὐτοῦ, vt, Tribuni intercesserunt, hoc est rem pro magistratus
potestate impediuerunt, Cæs. lib. 8. Quod ad Aricinos spectat, nihil
intercedit quominus Samniti populo pacis, bellique arbitrium sit
Terent. in Andr. Si nulla ægritudo huic gaudio intercesserit, id est in-
teruenit, vel hoc gaudium impediuerit. [Quid ius intercedendi
Senatusconsulto haberent, Vide apud Gell. c. 7. lib. 14. & c. 12. lib. 13.]

Dicimus etiam intercedit mihi tecum necessitudo, amicitia, fami-
liaritas, & intercedit tibi cum illo affinitas: hoc est, media est, quæ
me tibi, & te illi conciliat. Cic. Appio Pulchro, Famil. 6. Veteres mihi
necessitudines cum his omnibus intercedunt, quibuscum ego agere
de te non destitit. Intercedere item aliquando accipitur pro spon-
dere, seu fideiubere, ἰντερεδω. ἰντερεδω. Cic. Attic. lib. 1. Accessit
ad se, promisit, intercessit, dedit Idem lib. 6. Adscribit, & quasi calcar
admouet, intercessisse se pro iis magnam pecuniam. Idem Philipp. 2.
Tantum pro te intercessisse dicebant. Intercedere contra aliquem,
Obstare, obesse. Plin. lib. 32. cap. 1. de echinide pisce loquens, Nec lō-
ga fuit illius moræ admiratio, statim causa intellecta, quum ē tota
classe quinquere mis sola non proficeret, exiliensibus protinus qui
id quærent circa nauim, inuenere abhærentem gubernaculo, o-
stenderuntque Caio, indignanti hoc fuisse quod se reuocaret, qua-
dringentorumque remigum obsequio contra se intercederet. Id est
obstaret ne remiges obsequerentur Caio. * Imaginibus intercede-
re, pro Obstare imaginibus, & prohibere per metaphoram. Tacitus
in vita Agricole, Non quia intercedendum putem imaginibus, quæ
mannore aut ære finguntur, Id est, Non quia negem, habendas ima-
gines, quæ marmore aut ære finguntur.

Intercessio, onis, Impeditio, & prohibitio magistratus ne quid fiat.
ἰντερεσησιον. ἰντερεσησιον. GALLIC. Opposition, empêche-
ment. ITA. LIC. Diueto, impedimento. GERM. Surtemuuss/verhindlung.
HISPANIC. Contraposition, empacho. ANGLI. A withstanding, a stop-
ping to leas a mater procreade. Erat autem intercessio proprie Tribuno-
rum, quibus ius fuit Intercedendi, hoc est, verandi prohibendique.
Nam (ut Gellius docet) [cap. 12. lib. 13.] Tribuni plebis antiquitus crea-
ti videntur, non iuri dicendo, sed legibus & rogationibus interce-
dendo, vt iniuria si qua fieret, arceretur, & vt vim fieri prohiberent.
Cæsar 1. bel. ciu. Refertur statim de intercessione Tribunorum. In-
tercessione cedere vel prouocacioni, est parere intercedenti, & rem
omitere. [Intercessio etiam dicitur in re pecuniaria. Vide Epist. 3. ad
Attic. lib. 1.]

Intercessor, oris, qui intercedit, impeditor. ἰντερεσησιον. ἰντερεσησιον. GALLIC. Qui oppose & empêche. ITA. LIC. Oppone & im-
pedire. GERM. Ein verhindecder/der sich zwyschen etwas legt das es nicht
furgeden mag. HISPANIC. Aquel tal interuenidor, empachador. ANGLI. He
shea will stande. Cic. 3. de Legib. Parere iuber lex intercessori, & In-
tercessor rei male salutaris ciuis esto.

Intercedo, is, pen. prod. cidi, cismus, Ex inter & cædo: æ diphthongo in i
productam mutata, Per medium seco. ἰντερεδω. ἰντερεδω. GALLIC. Couper par le milieu. ITA. LIC. Tagliare per
mezo. GERM. Entzwey hawen. HISPANIC. Entrecortar. ANGLI. To cut by the
middles a sunder. Cic. 3. de Legib. Vt si possent, castellum cui præerat Qu-
turius legatus expugnarent, pontemque intercederent. Sed inter-
scinderent legendum.

Intercessus, pen. pro. particip. Præcisus, abruptus, diuisus. ἰντερεσησιον. ἰντερεσησιον. GALLIC. Coupé par le milieu. ITA. LIC. Tag-
gliato, rotto per mezo. GERM. Entzwey hawen/entzwey hawen. HIS. Entrecorta-
do. ANGLI. Cut by the middles a sunder. Vnde intercessus pactiones, di-
cuntur abruptæ & non integræ. Cic. in Parad. Qui tuas mercedum
pactionum in patrociniis intercessas, &c. Intercessi dies dicebantur
deorum, hominumque communes: ita dicti, quod veluti diuisi essent,
partemque sibi dii, partem homines vendicarent. Macrobi. lib. 1. Sa-
tur. Intercessorum dierum quibusdam horis fas est, quibusdam fas nō
est ius dicere: nam quum hostia cæditur, fari nefas est, inter cæsa &

portecta fari licet. Quibus verbis significatur medio illo interuallo,
quod erat inter victimam cæsam, & extra portecta, dum sacerdos cer-
emonias quasdam peragebat, fas fuisse prætori ius dicere, & fari
verba illa, Do, dico, & addico. Et ita dies intercessi ex parte fecti & ex
parte profecti sunt. Cic. ad Attic. Nequid inter cæsa & portecta (vt
aiunt) oneris mihi addatur aut temporis Quo in loco nōnulli ma-
le legunt: intercessa vnica dictione, quemadmodum etiam in loco
Macrobij quum tamen intercessa Latinum non sit. Nam ab interce-
do dicitur intercessum. Est itaque legendum vtroque loco inter cæsa,
diuisis dictionibus.

Intercessio, onis. ἰντερεσησιον. ἰντερεσησιον. GALLIC. Coupure, ou
coupé par le milieu. ITA. LIC. Tagliamento per mezo. GERM. Durch-
schneidung. HISPANIC. Entrecortadura. ANGLIC. A cutting a sunder
in the middes. Vt, Intercessiones stomachi, apud Plin. lib. 20. cap. 14. quas
Dioscorides lib. 3. cap. 25. ἀντιπρωσια, morsus & erosiones stomachi
vocat.

Intercessus, adverbium, Sectim, & per incisiones. ἰντερεσησιον. GALLIC. Par mor-
ceaux & parcelles. ITA. LIC. Faendo in pezzi, in particelle. GERM. Durch-
wysen/oder gerschmittener wysen. HIS. A cortaduras à cortando. ANGLI. By pie-
ces. Cic. in Partitionibus, Inuertatur ordo, & idem quasi sursum
versus, retrōque dicatur: deinde idem intercessi atque permittit. [Gel-
lius lib. 3. cap. 13. Inuenimus in Commentario Nigidij verbum Au-
tismo compositum ex (ab) præpositione, & verbo (æstimo): dictum que
intercessi quasi ab æstimo, quod significaret totum æstimo, tanquam
ab numero. Idem Gellius cap. 2. lib. 11. Sparsim & intercessi hæc memi-
ni, &c.]

Intercedo, is, pen. corr. intercedi, intercasum, Pereo, intereo & temporis
spatio euanesco. ἰντερεδω. ἰντερεδω. GAL. Cheoir mou-
rir. ITA. Cadere, morire. GERM. Versallen/vergehen/wortoren werden.
HISPANIC. Caer, morir. ANGLI. To decaie or perish. Liu. lib. 2. Credo, quia
nulla gesta res insignem fecerit Consulatum, memoriam intercedif-
se. Cic. pro Deiot. Pereant amici, dum vnā inimici intercedant. [Onid,
2. Fast. Redde patri natum, quauis intercedit alter. (sup. Remus.)
Plin. 9. cap. 51. Ea excludunt quinquagesimo die, quibus multa pro-
pter numerum intercedunt. Intercedere pro cadere, ἀντιπρωσια,
Liu. 6. bell. Pun. Ita in arcto stipatæ erant naues, vt vix vllum telum
in mare vanum intercederet.]

Intersectus, participium ab intercingo, Maculis quibusdam circun-
quaque distinctus. ἰντερεσησιον. ἰντερεσησιον. GAL. En-
treceint, entrelacé. ITA. LIC. Attorniato, circondato. GERM. Puringe vmbre
set abgethit und wnderfcheiben. HISPANIC. Entrecenido. ANGLI. Interlaced. Plin. lib. 37. c. 10. Candore intersecto variis coloribus. Idem lib. 36. c.
8. Thebaicus intersectus aureis guttis, inuenitur in Africæ parte Æ-
gypto adscripta.

Intersectio, nis, pen. corr. Cantum immisceo. ἰντερεσησιον. ἰντερεσησιον. GALLIC.
Entrechanter, chanter entredeux. ITA. LIC. Cantar tra uoc. GERM. Dar-
zwischen singen. HISPANIC. Entrecantar. ANGLI. To sing betwens. Horatius de
Art. poetic. per translationem dixit, -neu quid medios intercinat au-
ctus, Quod non proposito conducat, & hæreat apte: hoc est, nihil
scribat quod non ad propositum faciat.

Interceptio, is, pen. corr. Interuerto, per insidias capio, ad me transfero
& domum meam conuerto. ἰντερεσησιον. ἰντερεσησιον. GAL. Prendre
cependant, surprendre. ITA. LIC. Tor di
mezzo, pigliare. GERM. Mittelfem hauffahem die dahn es vn sein stadt
tompt. HIS. Entrefacar, tomar. ANGLI. To forestall, to encroche. Plin. in
Afin. Quid si forte in insidias deuenero, Tum redimes me si me ho-
stes intercepterint. [Plin. p. scud. 4. a. 2. Epistolam modo hanc in-
tercepi. Quis, si me, fata interceptissent.] Cic. pro Cluent. Id quum
dareur in mullo, Balburium quendam eius familiaem interceptisse,
bibisse statimque esse mortuum. Idem ad Qu. Frat. Ego ad te ne hæc
quidem scribo, ne cuiusquam animum meæ literæ interceptæ of-
fendant. Apud eundem in Quili. Honos interceptus Intercepere regnū.
Plin. de Viris illust. Intercepere victoriam, Idem in Panet. Intercepti
morbo, Cass. lib. 7. c. 3.

Interceptus, parti ip. ἰντερεσησιον. ἰντερεσησιον. GAL. Surpris. ITA. LIC.
Soprapre. GERM. Darzwischen ergriffen oder auffgefanhen. HIS. Entrefa-
cado. ANGLI. Forestalled, encroched. Vt, Interceptus mortalitate, præ-
uentus, præpeditus. Plin. in Epist. [Sueton. in Tib. c. 7. Intercepto com-
munis filij pignore. (i. Immatura morte sublato.) Senec. c. 3. de Cons.
ad Polyb. Intercepta inter prima incrementa indoles. Item, Intercep-
tus, apud Quinil. (i. ante diem mortuus.)]

Interceptio, onis, Ademptio, aberitio. ἰντερεσησιον. ἰντερεσησιον. GALLIC. Surpris. ITA. LIC. Esso sop. aprenere. GERM. Aufhabung.
HISPANIC. Entrefacamiento. ANGLI. A forest alling or encroching. Cic. pro
Cluent. Per quem porro datum? vnde sumptum? quæ deinde inter-
ceptio poculi?

Interceptio, onis, Qui interceptio. ἰντερεσησιον. ἰντερεσησιον. GAL. Surpre-
neur. IT. Chi supra prende. GERM. Ein aufhaber. HISPANIC. Entrefacador.
ANGLI. A forest aller, an encrocher. Liu. 4. ab Vrbe, Prædæne interce-
ptorem fraudatoremque etiam malum minari militibus? Intercep-
tor litis alienæ. Liu. 3. ab Vrbe.

Intercludo, is, pen. prod. ab iter & cludo: ð, euphonix causa interiecta:
Iter impedire, quasi iter claudere. ἰντερεσησιον. ἰντερεσησιον. GAL. Enclorre,
couper ou fermer le passage. ITA. LIC. Den
passo. GERM. Den weg vertegen oder schieffen die strasse vermachten. HISPANIC.
Cerrar in medio. ANGLI. To inclose, to shute in. Varro 1. de Re rust. cap. 63.
Sub terra qui habent frumentum in his quos vocant syros, quod cū
periculo introit recenti apertione, ita vt quibusdam sit interclusa
anima. Cic. ad Terent. Epist. 4. Etiam illud metuo, ne iam intercluda-
mini, vt quum velitis exire, non liceat. Aliquando etiam accipi-
tur pro impedio, prohibeo. Virg. 2. Æneid. sæpe illos aspecta ponci In-
terclusit hyems, & tenuit Ausiter cuntes. Autor ad Herenn. Vt nite qui
ad diem commeatu non venit, quod eum aqua interclusissent. Com-
meatum inimicis intercludere, est impedire & itinera obsidere, ne i-
namicis commeatu possit deferri. Plin. Mil. [c. 2. l. 2.] Intercludere
inimicis commeatum, tibi munij viam, Intercludere commeatu, Cæ-

aut interlunio concepti nascuntur. Idem lib. 16. c. 39. Inter omnes conuenit, vtilissimè in coitu lunæ sterni: quem diem alij interlunium, alij silentis lunæ appellant. Horat. 1. Carm. Od. 15. Thracio bacchante magis sub interlunio vento.

Interlucio, luis, Interfluo. ἰντερλυσία. GAL. Mouiller en passant par dedans ou au milieu. IT. *Bagnare in mezzo.* GER. Zwischen durchschiffen. Hi. *Mojar entremedias.* ANG. *To flow betwene, to wash betwene meales or other actes.* Claudian. in lib. 1. Trinacria quondam Italiz pars vna fuit, sed pontus, & ætus Mutauere situm, rapuit confinia Nereus Victor, & abscissos interluit æquore montes. [Linus lib. 1. dec. 5. Quantum interluit fretum?]

¶ Aliquando lauare est, *διανύειν.* Cato de Re rustica, Manus interluito, postea vinum sumito. Virg. 3. *Aneid.* Hæc loca vi quondam, & vasta conuulsa ruina. (Tantum xui longinqua valet mutare vetustas) Dissiluisse ferunt: quum protinus vtraque tellus Vna foret, venit medio vi pontus, & vndis, Hesperiam Siculo latus abscidit: aruæque & vrbes Littore diguctas angusto interluit æstu. Hunc Virgilij locum est Claudian. lib. 1. imitatus.

[Interlucium. Priscian. lib. 2.]

Intermediatio, es, ere, Inter, vel in medio maneo. ἰντερμειδιω. GAL. Demeurer entre deux. ITA. *Stare in mezzo.* GER. *Darzwischen stehen.* HISP. *Quedar entremedias.* ANG. *To abyde betwene.* Lucanus lib. 6. Defessus Cæsar mediis intermanet agris.

Intermedius, a, um, Interiacens. ἰντερμειδιος, ἰντερμειδιος. GAL. Qui est entre deux, qui est au milieu. ITA. *Frangere.* GERMA. *Der in mitten darzwischen ist.* HIS. *Entremedias.* ANG. *That is in the middes.* Cic. in Orat. Est autem quidam interiectus, intermedius & temperatus, nec acumine posteriorum, nec flumine vtens superiorum: vicinus amborum in neutro excellens. Varro lib. 3. de Re rustica. In lateribus dextra & sinistra porticus sunt; primoribus columnis lapideis intermediis arbusculis humilibus ordinata.

Intermensurius, Vnde INTERMESTRIS.

Intermeo, as, are, Interfluo, hoc est, per medium meo, & fluo. ἰντερμειω. GAL. Passer entre, passer parmi. ITA. *Scorrere di mezzo.* GER. *Durchgehen/mitten durchschiffen.* HISP. *Correr lo liquido entremedias.* ANG. *To go or flow betwene.* Plin. lib. 5. c. 30. Longèque clarissimum Asia Pergamum, quod intermeat Silenus.

Intermensuris, luna, dicitur interlunium, & coitus lunæ. ἰντερμειω. GAL. Coniunction de la lune avec le soleil. ITA. *Coniunzione della luna col sole.* GERMA. *Die zeit so der monzu der sonnen kompt ond neut wirt.* HISP. *Coniuncion de la luna con el sol.* ANG. *The coniunction, of the moone with the sonne.* Plin. lib. 16. c. 38. Nisi intermensuri luna, atque dimidiata, ne tangas materiam.

Intermensurius, a, um, adiect. Idem vt Luna intermensuria. Plin. lib. 18. c. 52. Maximè autem intermensuria dimidiaque sterco rato. Varro lib. 1. de Re rust. Quod à noua luna crescit ad plenam, & inde rursus ad nouam lunam decrescit, quoad veniat ad intermensuriam: quo die dicitur luna esse extrema & prima.

Intermico, as, penultima correpta, in medio splendeo. ἰντερμειω. GAL. Resplendit ou reluire entre. ITA. *Resplendere in mezzo.* GERMA. *Zwischen schenken oder geyssen.* HISP. *Resplandescer entremedias.* AN. *To shyne betwene.* Claud. lib. 1. rutilum squamis intermicat aurum.

Interminatio, penultima corr. aris, Magnum malum denuncio, vehementer minor. ἰντερμειω. GAL. Menacer fort. ITA. *Minacciare.* GERMA. *Heftig drohen.* HISP. *Amenazar so pena graue.* ANG. *To threaten fore, to charge vpon à paine.* Plaut. in *Asin.* Mihi tibi que interminatio est, nos futuros vmeos, Ni hodie Argrippo essent viginti argenti minæ. Terent. in *Andr.* Dixine tibi? Interminatus sum, ne faceres num vcrutus? Plaut. *Cap.* [sc. 1. a. 4.] Eminor, interminor que nequis mihi obtulerit obuian. Interminari, Plautus *Casina.* imitatur malum malam Disciplinam, viro que interminatus suo vitam, id est, quæ virum se interfecturam minatur. [Plaut. *pseud.* sc. 1. a. 3. Interminatus est à minimo ad maximum nisi quis munus misisset cum perbitere. ¶ Actiue Plaut. *Milis.* sc. 4. a. 2. Sceledre, Sceledre. S. Quis homo interminat? (i. minis prohibet ire viam vel reuocat.)]

Interminatus, a, um, Non terminatus, termino carens, indefinitus. ἰντερμειω. GAL. Qui n'a point de borne ne de fin. ITAL. *Non terminato.* GER. *Ungegruet.* HISP. *Cosa sin termino y sin.* ANG. *That hath not an end.* Cic. 1. de Natura deor. Confugitis ad deum, cuius operam profecto non desideraretis, si immentam & interminatam in omnes partes magnitudinem regionum videretis. [Velleius. Interminata cupiditas Imperij.]

Interminus, a, um, Quod non habet terminum. ἰντερμειω. GAL. Sans bornes, sans limites. IT. *Senza termine.* GERMA. *Das kein got noch end hat.* HISP. *Cosa sin termino y sin.* ANG. *That hath no border.* Sidon. Ad Font. Dominis Simplicio & Apollinari intermina intercessione vos comperi, &c. ¶ Hanc tamen vocem apud quampiam veterum non facile inueniat.

Intermiscio, es, ere, Interpono, commisceo. ἰντερμειω. GAL. Entremesler, mesler parmi. ITALIC. *Mischiare di mezzo.* GERMA. *Zwischen ein mischen.* HISP. *Mesclar entre medias.* ANGLIC. *To mixte with other.* Colum. lib. 11. c. 3. Deinde ad Calend. Februarias sereno die conuenit semina spargi, quibus & aliquod satuæ semmen immiscendum erit. Plin. lib. 19. cap. 6. Intermisceri satuæiam, quoniam melius proueniat Virgil. *Eclog.* 10. Doris amara suam non intermiscet vndam.

Intermitto, Ad tempus omitto, cesso. ἰντερμειω. GAL. Entrelaisser, cesser par fois. ITA. *Tralasciare.* GERMA. *Wdertassen.* HISPANIC. *Entremeter, à dexar estar.* AN. *To leaue of or cease for a tyme.* Cic. Et si ego id tempus intermiseram potius, quam omiseram. Cæsar 1. bell. Gall. Quum iter non intermitteret. Cic. 1. Offic. Aciores autem remorsus sunt intermissæ libertatis, quam retentæ. Idem lib. 5. de Finib. Nec vero intermittunt aut admirationem earum rerum quæ sunt ab antiquis repertæ, aut inuestigationem nouarum. Terent. in *Adelph.* - pol is quidem iam hic aderit: Nam nun-

quam vnum intermittit diem, quin semper veniat. [Quintilian. Intermittere dolorem.]

* Intermitte dare, pro Distulit Cæsar 4. bell. Gall. Ex eo quod obsides dare intermiserant, fore id quod accidit suspicabantur.

* Intermittere tempus à labore. Cæsar de bell. civ. His rebus confectis Cæsar, vt reliquum tempus à labore intermitteretur.

[Intermissus, a, um, Lin. lib. 34 Intermissum sacrum Cereris. Ouid. *Eleg.* 1. lib. 2. Trist. Sed modo subsidunt, intermissique fiescunt (venti.) Cæsar lib. 3. de bel. civ. Intermissis diebus. Ibidem lib. 1. Intermissis passibus quadringentis. (id est, vacuo relicto spatio.)]

Intermissio, us, Intermissio. ἰντερμειω. GAL. Cessatione, discontinuation. ITALIC. *Intermissione.* GER. *Underlassung.* HISP. *Cessacion à intermission.* ANGLIC. *Leauing of or ceasing for a tyme.* Plin. lib. 10. c. 29. Luscinis, diebus ac noctibus quindecim garrulis sine intermissu cantus.

Intermissio, nis, verbale, Vacatio ab aliquo munere per aliquod tempus. ἰντερμειω. GAL. *Leauing of for a tyme.* Cic. 1. de Natur. Deor. Nec tamen video quomodo videatur iste deus beatus, qui sine vlla intermissione pulserit, agiturque atomorum incurssione sempiterna. Idem Trebar. Neque alia vlla fuit causa intermissionis epittolarum, nisi quod vbi esses plane nesciebam.

Intermori, oris, Morior, pereo, intereo, perdo. ἰντερμειω. GAL. *Mourir.* ITALIC. *Morire.* GERMAN. *Storben.* HISPANIC. *Morir.* ANGLIC. *To die.* Bithynicus ad Cial. lib. 6. Epist. Peco à te vt absentem me, quibuscumque in rebus opus fuerit, tuearissimi nullum officium tuum apud me, intermoriurum existimas.

¶ Intermortuum vero, Latini dicunt eum, qui inter mortem vitamque ex dolore procumbit, similis expiranti. Plin. lib. 23. cap. 10. Vituli marini adeps instillatur naribus intermoriuarum vuluæ virio. Sueton. in Nerone. Postquam deinde Galbam, & Hispanias descruisse cognouit, collapsus, animoque male fracto diu, & sine voce prope intermortuo iacuit. Cicer. in Pison. Vos eandem illam manum ex intermortuis Catilinæ reliquiis concitastis. Id est, ex reliquiis prope modum extinctis. Memoriam generis prope intermortuam reuocare. Idem pro *Muræna.*

Intermundum, dii, ἰντερμειω. Spatium medium inter plures mundos: sicut Inter columnium, spatium inter columnas. Censebat enim Epicurus infinitos esse mundos, & inter eos spatia magna inania per quæ atomi volitantes alios atque alios mundos coagmentarent. Cic. lib. 3. de Finib. Indiuia quum dicitis & intermundia que nec sunt vlla, nec possunt esse, intelligimus Idem 1. de Nat. Deorum Tanquam modo ex Epicuri intermundiis descendisset Budæus.

Intermuralis, & hoc le, pen prop ἰντερμειω. GAL. Qui est entre deux murs. ITA. *Tra due muri.* GER. *Das zwischen zweyen mauern ist.* HISPAN. *Entre dos muros.* ANG. *That is betwene two walles.* [Intermuralis annis] Lin. lib. 4. De cal. 5. ad finem. Muro vrbis coniuncta procul videret, diuisa est intermurali anni, & eadem ponte iuncta.

Internascor, eris, In medio nascor, inter aliquod nascor. ἰντερμειω. GAL. Naistre parmi ou entredeux. ITA. *Nascere in mezzo.* GERMAN. *Darzwischen wachsen.* HISP. *Nascer entremedias.* ANG. *To spring betwene or among.* Plin. lib. 18. c. 16. Internascentisque herbas excludi. Linus 8. bel. Pun Angustia & internata virgulta ordines dirimebant. Tacit. lib. 20. Virgulta postremo, & stirpes, & internatas faxis herbas vel lentes, miseriarum documentum fuerit.

Internecio, as, penult. corr. internecaui, internectum, & internectum, Deleo, simul interfectio, & multitudinem totam ferme complectitur. ἰντερμειω. GAL. Tuer cour. ITA. *Vccidere, amazzare.* GER. *Ullco et tdden.* HISP. *Matar.* ANGLIC. *To kill all.* Plaut. in *Amph.* Legiones reueniunt domum, duello extincto maximo, atque internectis hostibus. Cic. 4. Philip. Internecti nostra testamenta credo subiiciunt.

Internecio, siue internectio, Vitæ priuatio, interfectio, cædes, stanges. ἰντερμειω. GAL. Tuerie, occision. ITA. *Vccisione.* GERMA. *Ein erödung da gar nicht überlebt.* HISP. *Muerie v'o'lenza.* ANGLI. *Slaughter, killing of all.* Lin. lib. 9. Lucerini, ac Samnites ad interneccionem cæsi. Cic. 5. Verr. Tamen aratorum interneccio facta nulla est. Cicer. ad Attic. Neque enim resisti sine interneccione posse arbitrabamur. [Gel. cap. 9. lib. 3. Ad interneccionem deperire (id est perire). Suet. in Oth. cap. 12. Ad interneccionem armis inter se concurerunt.]

Internecinus, a, um, penult. producta, Quod ad interneccionem geritur. ἰντερμειω. GAL. Pernicieux, mortel. IT. *Chio che si apartiene ad uccisione.* GER. *Das zu der erödung gehört.* HISP. *Cosa per uccisione à matar.* ANGLIC. *Pernicious, mortal.* Vnde interneccinum testamentum dicitur, *autore Festo,* propter quod dominus eius necatus esset. Internecinum bellum, cuius exitus alteri parti interneccionem esset. Linus lib. 9. Nullus modus fuit cædibus, deleraque Ausonum gens, vix certo defectionis crimine, perinde ac si interneccino bello certasset. Plinius libro 8. capite 24. de alpide loquens, Haber deinde interneccinum bellum cum ichneumone. [Gell. c. 1. lib. 2. Internecinum genus morbi.]

Internectio, is, ere, Colligare, inter se connectere. ἰντερμειω. GAL. Entrelacer, entrelier. ITA. *Ligare insieme.* GER. *Zusammen enuyssen oder heften.* HISP. *Ajar juntamente.* AN. *To knite & gether.* Stat. 8. Thebaid. - vix magna lauare vulnera, & effluentes liber internectere plagas.

Internigrans, pen. corr. internigrantis, Passim nigricans. ἰντερμειω. GAL. Entrenoir, entrefemé de noir. ITA. *Che nigreggia.* GERMA. *Darzwischen schwarzend.* HISP. *Entrenegreguante.* AN. *Having blacke interlaced among other colours.* Stat. 6. Thebaid. - noctemque diemque Assmilans, maculis internigrantibus albæ.

Internidificio, penultima correpta. ἰντερμειω. GAL. Faire son nid entre ou parmi. ITA. *Fare il nido tra due.* GERMANIC. *Zwischeneth nisten.* HISPAN. *Anidar entre dos.* AN. *To build a nest betwene.* Plin. lib. 10. cap. 33. Tertium est earum genus quæ ripas excauat;

atque ita interni dicant.
Interniteo, es, ere, Inter alia nitco, pelluco. $\xi\delta\tau\lambda\beta\alpha\ \mu\eta\tau\alpha\zeta\upsilon\ \tau\iota\lambda\beta\alpha$.
GAL. Entre lui, l'ure ou reluire entre ou parmi. **ITAL.** Lucere tra.
Laire cole. **GERM.** Zwischen anderen fernhin scheinen. **HISP.** Luzir entre-
 medias. **ANG.** To shine among other. $\xi\text{Plin. lib. 37. cap. 5.}$ Tunc enim tel-
 lure internitent, quia his ventis maxime arena mouentur. Curtius,
 spissæ nubes infendere se cælo, & quicquid lucis internitebat,
 offusa caligine extinctum est. *Idem alibi,* Annorum internitentium
 fulgor.

Internodium, dij. Est spatium mediū inter duos nodos, quale vide-
 mus in arundinibus & culmis. $\xi\phi\alpha\lambda\alpha\gamma\zeta$. **GALL.** Ce qui est entre deux
 nœuds ou jointures. **ITAL.** Spazio tra l'uno & l'altro nodo. **GERM.**
 Die weite zwischen zweyen gliedern. **HISP.** El canuto dos nudos. **AN.** The
 space between two knots. $\xi\text{Colum. lib. de Arboribus cap. 3.}$ Virgam mal-
 leolarem non amplius quā sex gemmarum esse conuenientia tamen,
 si breuia internodia habet. *Plin. lib. 7. cap. 2.* Arundines vero tantæ
 proceritatis, vt singula internodia aluco nauigabili ternos interdum
 homines ferant. *Ouid. 11. Meta.* lingua internodia erunt, *Idem 6.*
Met. Mollia nodosus facit internodia poples. Internodius, masc. ge.
Col. lib. 31. cap. 2. Internodus quoque rator, largis fructibus à minore
 superatur.

Internosco, Inter alios nosco, siue discerno. $\xi\text{חכירי}$ *hichchir. dia. יחכיר.*
GAL. Entre cognoistre, cognoistre entre autres. **IT.** Discernere, cognois-
 re tra. **GERM.** Wyder anderen tennen/underscheiden. **HISP.** Di-
 stinguir entre discorsos. **ANG.** To know one thing among other. $\xi\text{Pl. Amph.$
 Nunc internosse vt possitis facilius, Ego has habeo vsque in peraso
 penulas. *Cic. 2. de Orat.* Quos quum humare vellent, non potuerunt
 obrutos internoscere. *Idem de Amicitia.* Secerni blandus amicus à
 verò, & internosci potest adhibita diligentia.

Internundinum, non internundinum. *Vt inquit Victorinus Afer,*
 Spatium nouem dierum id quod nouem dies continuos habet.

Internuntius, tij, Qui inter duos medius est ad aliquid transgen-
 dum. & modo huic, modo illi per nices nuntiat. $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד*
meins. dia. מלמד. **GALL.** C. Messager entre deux parties, truchement.
ITAL. C. Messo. $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד* **GERM.** Ein
 Bot zwischen zweyen/so von einem zu dem anderen geht. **HISPANI.** Men-
 sagero entre diuersos. **ANG.** A messenger between two parties. $\xi\text{Plautus}$
in Amph. Scu perscipras literas, siue qui ipsi ambissent, siue per in-
 ternuntium. *Terent. in Eunuch.* Eho, num nam tu hic relictus cultos,
 Nequis forè internuntius clam à milite ad istam curset? *Cæsar 1.*
bell. Ciuil. Post paulò tamen internuntius vltro citroque missis, quæ
 ignorabant de L. Domitij fuga, cognoscunt. Internuntius & mini-
 ster rei alicuius, *Linus 3. bell. Maced.* Augures interpretes, & inter-
 nuntij Iouis, *Cic. 8. Philipp.* Inuenitur & muliebris generis in-
 ternuntia.

Internuntio, $\xi\text{כשר}$ *bisher. dia. כשר.* **GAL.** Annoncer les vs
 aux autres. **ITAL.** Innanziare messaggiare uno all'altro. **GER.** Betten von et-
 nem zu dem anderen schicken. **HIS.** Traer menssage o mensa entre dos. **AN.**
 To bring message between. $\xi\text{Linus lib. 2. Decad. 5.}$ Paulisper internun-
 tiando cunctatio fuit, vt transgrederebantur.

Interopus, Hoc est in ipso opere, vel quum opus sit. $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד*
meins. dia. מלמד. Crura sonant ferro, sed canit inter opus.

Interoris, ere, Terendo immitto. $\xi\text{חכירי}$ *hichchir. dia. יחכיר.*
GALL. Broyer dedans ou parmi. **ITALIC.** Trittare. **GERM.**
 Embroeten/entreiben. **HISP.** Majar como en mortero. **ANG.** To grate or
 crumme in. vt Interere panem lacti. *Varro de Re rustica cap. 9.* Necnò
 ita panem hordeaceum dandum, vt non potius eum in lacte des
 intrium, &c. *Cato de Re rustica cap. 156.* Et eo cuminum interito.
Terent. in Phorm. Ad te summa solum Phormio redit: Tute hoc in-
 tristi tibi omne est excedendum. *Vbi Donatus,* Parœmia apta para-
 sito, quæ de cibo est. Hoc autem inter rusticos de alliato mortario
 dici solet. Et bene, intristi: propriè enim intrita dicitur huiusmodi
 cibus.

Intriturum, penultima producta, Genus edilij ex aliis, caseo, oleo, ouis,
 & porro concinnatum, ita dictum quod in mortario teratur. $\xi\text{מלמד}$
malmed. ילמד **Theodora.** Est etiam intriturum, vel melius intrita, calcis genus mani-
 bus subactum, neque statim ad opus adhibitum, sed tempore mace-
 ratum feruamentumque, vt inquit Hermolaus in hunc locum. *Plin.*
lib. 26. cap. 23. Ruinarum vrbis ea maxime causa, quod furto calcis, si-
 ne ferrumine suo cæmenta componuntur. Intrita quoque quò ve-
 rustior, eò melior.

Est etiam intrita apud Catonem emplastri genus ad initionem ac-
 commodatum, quod constabat ex argilla manibus subacta. $\xi\text{ANG.}$
 Fine mortar or plaister. $\xi\text{Plin. lib. 17. cap. 16.}$ Sed id etiam apud veteres
 Græcos inuenitur, & apud Catonem, qui oleam sicumque ita inferi
 iussit, mensura etiam præfixita secundum reliquam diligentiam sua:
 cortices scalpro excidi quatuor digitorum longitudine, & trium la-
 titudine, atque ita coagmentati, & illa sua intrita oblini.

Interordium, nij, Spatium quod est inter ordines. $\xi\text{מלמד}$
GAL. L'espace qu'on laisse entre les rangées. **ITALIC.** Spazio tra due
 ordini. **GERM.** Die weyte zwischen zweyen ordnungen. **HISP.** Espacio entre
 dos ordines. **ANG.** The space between ranks. $\xi\text{Columell. lib. 3. cap. 13.}$ Mini-
 mum est quinque pedum interordium, septem maximum. *Idem*
lib. 5. c. 1. Sed de spatij ordinum eatenus præcipiendum habemus, vt
 intelligant agricolæ, siue aratro vineas culturi sint, laxiora interor-
 dinaria relinquenda, &c.

Interpatens, respen. corr. Interpatere, $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד*. **Macrob. lib. 7. Satur. c. 15.**
 Propterea tot meatibus distinctus est, & interpatet rimis. De pul-
 mone loquitur.

Interpedio, dispen. corr. interpedire. **Macrob. lib. 7. Satur. lib. 12.** Color
 sentum occupat: & gustatum linguæ, feruor interpedit.

Interpellare, lare. Est loquentem vel aliquid agentem interrompe-
 re. $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד* **GERM.** Einreden/in die red faren/mit anreden verhin-
 deren. **HIS.** Esforar alque algo haz. **ANG.** To les or interruptions talk. ξ

Plaut. Amphit. Ne interpellas, peige porrò dicere. *Idem Men. sc. 1.*
 a. 5. Si interpellas, ego tacebo. *Cic. 1. Tusi.* Sed nihil te interpellabo:
 continentem orationem audire malo. *Cæsar de bell. Ciuil. 3.* Quum
 in Asiam venisset, reperiebat Titum Appium conatum esse tollere
 pecunias ex fano Dianæ: sed interpollatum aduentu Cæsaris profu-
 gisse.

Aliquando est dicere, vel commonere. **Lucill. lib. 28. vt citat No-**
nius. Verum tu quid agis? interpolla me vt sciam.

Aliquando rogare. $\xi\text{מלמד}$ *hiphghab.* **Valer. Maxim. lib. 3.** Caro
 rogatus vt socios apud anniculum adiuuaret, constanti vultu non
 facturum se respondit. Iterum deinde ac superius interpellatus, in pro-
 positò persistit. Interpellare virginem vel matronam de stupro
 frequens est apud Iuriconsultos, pro ambire, vel petere eius concu-
 bitum. Interpellare stuprum idem est quod impedire, & interrump-
 pere, *Linus 3. ab Vrbe.* Stupro interpellat magis quàm cæde mo-
 tus. Interpellare debitorem, est debitum exigere. **Pomp.** Si nemo
 sit à parte promissionis, interpellari traiecitur pecuniæ possit.

Interpellare partem victoriam, impedire, remorari. **Cæsar. 3. bell. Ci-**
uil. Sed siue ipsorum perturbatio, siue error aliquis, siue etiam fortu-
 na partam iam, præsentemque victoriam interpellasset, dandam om-
 nibus operam, vt acceptum in commodum virtute sarciretur. $\xi\text{Vellein.}$
 Interpellare triumphum, (id est Impedire.) *Linus lib. 9.* Interpellare
 comitia. *Idem Lin. lib. 6. ab vrbe.* Cæptaque res morte posthumi est
 interpellata.]

Interpellare de negotio aliquem, est congnire, & admonere. ξ
Senec. lib. Declam. 8. Diues pauperem de nu-
 ptis filie interpellauit.

Interpellatio, onis, interloquutio, interruptio, impeditio. $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד*
GALLIC. Kompement de propos, destour-
 bier. **ITALIC.** Scurbameno. **GERMANI.** Einredung/virhindrung. **HIS.**
 Eforuamieno. **ANG.** A letting or disturbing. $\xi\text{Cic. de prouinciis Consu-$
laribus. Interpellatio mei familiaris, qua paulo ante interrupta est
 oratio mea. *Idem ad Attic. lib. 12.* Putabam enim commodius te idè
 istud domi agere posse interpellatione sublata. *Idem Lepus lib. 16.* I-
 taque licetæ quidem meæ impediuntur, in quibus sine vlla interpel-
 latione versor.

Interpellator, oris, Interuentor, qui interruptit sermonem aut aliud a-
 liquid agentem. $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד* **GALLIC.** Destour-
 beur, entrerrompeur, de propos. **ITAL.** Sturbatore. **GERM.** Ein cinredet/
 der etnen mit einreden hindert/stehtich macht. **HISPANI.** Esforuador. **ANGL.**
 An lester or disturber, an interruptor of ones talk. $\xi\text{Cicer. 3. Offic.}$ Dicitur
 ab se hortulos aliquos emere velle, quos inuitaret amicos, & vbi se
 oblectare sine interpellatoribus posset. *Idem Attic. lib. 15.* Sed in-
 terpellatores illic minus molesti. *Senec. ad Herenn. lib. 1.* Dialectici a-
 lieni sermonis molesti interpellatores. *Cic. lib. 3. Epist.* In literis sine
 interpellatore versor. *Quint.* Pantomorum alter saltator, alter in-
 terpellator.]

Interpensura, apud Vitruuium, Perticarum tigillorum, asserumque ge-
 nera sunt, quæ ab angulis parietum ad angulos tignorū, ad imbres
 in collicias deriuandos, vel alium quemuis vsum interlocantur, qua-
 si ea quæ à pendendo Græci appellant. $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד*. **GALLIC.** Grans
 & longs cordeaux, ou lacets, & liens ou colonnes & potences de
 bois, qui portent & soustiennent des edifices.]

Interpensura parietes. Sunt qui supra contignationem struuntur, nec
 in solo fundamentum habent, sed in pendentibus surgunt. *Hermolaus*
κρημνιστοι.

Interplicus, as, are, Passum implica. $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד*. **GAL.** Entreplier. **ITAL.**
 Tripiagare. **GER.** Einflechten oder wicklen. **HIS.** Entreplegar. **AN.** To pleb
 between. $\xi\text{Stat. 4. Thebaid. Albâq; punicæas inremplicat insula cristas.$

Interpolo, as, are. Est immuto, vel inuitauro, & rebus vetustis nouam
 formam induco: à poliendo dictum, vt Perotus existimat. $\xi\text{מלמד}$
malmed. ילמד **GAL.** Sacoustrer, regrater quel-
 que chose vieille, & la renoueller. **ITAL.** Rinouare, insaurare. **GERM.**
 Erneueren/ausflechten. $\xi\text{אשוראמאגנעו ונדע. **H.** Renouar d'afeytar d'abdar.
ANG. To abborarisse new, so fur bush. ξIra vestiméta interpolata, quib.
 à fullonib. ita noua lana inducta, vt pro nobis fallere possint. *Cic. ad*
Quint. Fabi. Vult inquam, Appius renouare eundem magistratum
 quo minus togam prætextam quotannis interpolat. Sic mancipia
 interpolata dicuntur, quæ quum sint veterana, tamen à venaliciariis
 ita ornantur, finguntur, & quasi renouantur, vt pro nouis vendi
 possint. *Vlpian. in l. Præcipium adiles. ff. de Edil. edict.* Quia igitur
 venaliciarij sciunt facile decurri ad nouitorium emptionem, idcirco
 interpolant veteratores, & pronouitiis vendit. *Plin. lib. 12. cap. 12.* At
 hercle Alexandria, vbi thura interpolantur, id est, rudia quum sint,
 poliuntur. Conuehebatur enim illuc thus rude, aspectu simile corti-
 ci. *Plaut. in Amph.* Illic me homo interpolabit, meumque os finget
 denud. $\xi\text{Idem Mosell. s. 3. a. 1.}$ Noua pictura interpolare vis opus lepi-
 diffimum.$

Interpolatio, onis. $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד*. **GALL.** Renouellement de cho-
 ses vieilles. **ITALIC.** Rinouatione da cose vecchie. **GERM.** Erneuerung.
HISP. Renouamiento de cosas viejas. **ANGLIC.** A new dressing or polis-
 hing of things. $\xi\text{Plin. lib. 13. c. 12. de charis.}$ Hanc excipit Romæ Fannij
 sagax officina, tenuatamque curiosa interpolatione principalem fecit
 e plebeia.

Interpolator, oris, Qui antiquas vestes reconcinna, ac renouat, vt faci-
 lius vendat. $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד*. **GAL.** Radoubeur, frippier. **ITAL.** Rigatiere, ra-
 conciatore de vesti vecchie. **GER.** Der alte kleider also guttuffet als vanniß
 nâw wârend. **HISP.** Renouador, afeytador. **ANG.** A surbisher or dresser of
 old things.

Interpolatrix. **GAL.** Radoubeuse, frippiere. **ITALIC.** Racconciatrice di ve-
 sti vecchie. **GERM.** Etn anßbuerer aller eideren als wanniß neuw wa-
 rend. **HISP.** Renouadora, afeytadora. ξMulier quæ antiquas vestes renou-
 at, vt eas facilius vendat. $\xi\text{אשוראמאגנעו ונדע. **Pomponius,** Interpolatricem
 accersire oportet, quæ huic vestem adducat.$

Interpolis, & hoc le, Quod interpolatum est. $\xi\text{מלמד}$ *malmed. ילמד*. **GAL.** Radou-
 bé, renouelé, rappedassé. **ITAL.** Rifato, rinouato. **GERM.** Ein renwert.
HISP.

HISPAN. Afectado, adobado, y nonado. ANG. That is dressed or scoured. Plin. lib. 19. Et quidem eius natura interpolis rufisque quamlibet vultum nouo miscetur.

¶ Sic per translationem mulieres etiam interpoles dicuntur quæ vitia deformitatis arte occultant. Plaut. in [Mof. sc. 3. a. 1.] Nam istæ veteres quæ se vnguento vnditant, interpoles, Veruæ edulentæ, quæ vitia corporis fucò occultant.

Interpolus, la, lum, Interpolis, reconcinnatus. { ἰνπολις. ANG. New dressed. } Vlpian. l. Labeo. ff. de contrahend. empr. & vend. Si vestimenta interpola quis pro no uis emerit, Trebatio placere ipsi emptori præstandum quod interest, si ignorans interpola emerit.

Interpōo, nis, nere, Interfero, intericio. { παρεμβάλλω. GAL. Entremette, interposer. ITA. Interporre. GERM. Zwischen ein hin setzen. HISP. Entreponeer. ANG. To put betwene or among. } Cic. de Amicit. Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne inquam & inquit sæpius interponeretur.

¶ Interponere accusatorem: est submittere & subornare. Cic. 3. Verr. Interposuisti accusatorem, qui quum ego mihi centum & decem dies solos in Siciliam postularem, centum & octo sibi in Achaiam postularer.

¶ Interponere auctoritatem suam, est auctoritate sua impedire ne aliquid fiat. Cic. 3. Philipp. Quod si auctoritatem tuam interponis sine armis, magis quidem laudo. [Senec. c. vlt. de Tranq. Interponere laboribus temperamentum. Velleius, Interponere se armis principum, quibus licet. Senec. cap. 8. de Consol. ad Helu. Interposuerunt se Galliarum populis, (id est inter eos habitauerunt.) Liu. li. 4. dec. 4. Ne si interponerent, (id est immiscerent.) Liu. lib. 5. dec. 4. Qui consilium suum meo interponer. Idem lib. 7. bell. punic. Tribuni se interposuere. Idem li. 5. dec. 4. Interponere se bello.] Fidem suam interponere, est aliquid in fidem suam recipere. Cæs. 5. bell. Gall. Ipsi verò nihil nocitum iri, inque eam rem se suam fidem interponere. Interponere postulata est proferre ea, quæ quis sibi postulet concedi. Cic. 8. Phil. Postulata hæc ab eo interposita sunt, quo minus quod opus esset ad bellum, à vobis pararetur.

* Interponere iudicium suum, Iudicio comprobare. Cic. Att. lib. 8. Hæc te scire volui, scripsi que sedatiore animo quam proximè scripseram, nullum meum iudicium interponens, sed exquirens tuum. ¶ Insufurandum interponere, Iureiurando affirmare. Liu. 4. bell. Mace. Qui primo iureiurando interposito, de præsidio expellendo cum idoneis collocutus, dum, &c.

* Interponere moram, quod & Nestere moram dicitur: hoc est differre & morari. Cic. 6. Philipp.

* Interponere nomen alicuius in re aliqua, pro Adumbrare, & accommodare in speciem & in fraudem. Cic. 3. Verr. Petatur hæreditas ea quæ nulla deberetur in prædam Prætoris interponatur nomen ciuitatis: Interponere se alicui, [est se illi opponere.] Cic. in Diuin. in Verrem, Cur te interponis inuicissimis his, quibus maximè lex consultum esse vult.

Interpositus, a, um, participium. { παρεπιθετός. GAL. Interposé, mis entredeux. ITA. Posto tra due. GERM. Darz wischen gesetzt. HISP. En trepuesto. ANG. Pus among or betwene. } Plin. lib. 18. c. 16. Interpositis quinque diebus. Hoc est, interiectis, vel intermissis.

Interpositus, us, ui, Interpositio. { παρεπιθεσις, παρεπιθεσις. GAL. Interposicione, assistere entredeux. ITALIC. Interposicione. GERM. Einhin setzen / darwischen setzung. HISP. Aquel entreponer. ANG. An putting among or betwene. } Cic. l. de Nat. Deor. Tum ipsa incidens, in vmbra terræ quum est eregione solis, interpositu interiectuque terræ repente deficit. De luna.

Interpositio, onis, Infertio, interiectio. { παρεπιθεσις. GAL. Interposicion, entrelacement. ITA. Interponimento da una cosa tra due. GERM. Darz wischen setzung. HISP. Aquel entreponer. ANG. An interposicion or putting betwene. } Cic. de Inuent. Questionem autem eam appellat, quæ habet in se controuersiam in dicendo positam, sine certarum personarum interposicione.

¶ Interpositio, pro iis quæ lineis superscribi & inscribi solent, dum aliquid emendatur. Cic. ad Tironem lib. 16. Tu istuc, siquid librarij mea manu non intelligent, Monstrabis. Vna omnino interpositio difficilior est, quam ne ipse quidem facile legere soleo, de quadrimo Carone.

Interprimō, pen, corr. Comprimo, vel premendo collido. { ὑπιπιμπάνω. GAL. Entreferrer, entrepresser. ITALIC. Rinchiudere, premere tra due. GERM. Zwischen etwat zusammen klemmen. HISPAN. Apretar entre dos. ANGLIC. To thrust or presse betwene. } Vnde interprimere fauces, est faucibus compressis, spiritum intercludere. Plaut. in Rud. Ædepol infortunio hominem prædicas donabilem. τ. Qui sacerdotis scelestus fauces interpresserit.

Interpres, tis, Est qui in aliqua re agenda medius est, & veluti conciliator, & autor. { ἰνπρετης. GAL. Truchement, interprete. ITA. Trucimano, interprete. GERM. Ein schiedmann; item ein dolmetzsch. HISP. Trujaman o farante de lenguas, el que declara lo oscuro. ANG. An expounder or declarer. } Virg. lib. 4. Aen. Tuque harum interpres curarum, & conscia Iuno. Interpretes ab Alconio dicuntur per quos inducitur pactio. Quoniam vero huiusmodi homines, animos eorum quibus dati sunt interpretes, sedulo persequuntur, eorumque consilia explorant, aliorum detegunt, factum est ut interpres pro eo accipiatur, qui obscura exponit. [Quini. Sequeser ille, & mediam litem manus, & interpres. Plaut. p. pseud. sc. 1. a. 1. Salutem mittit per litteras interpretes. Liu. lib. 1. ab urb. Interpres Deum Carmen.] Virgilius 3. Aeneid. Troiugena interpres diuum. Vbi Seruius, Interpres, yatacinator, qui mentem deorum mortalibus publicat. Cic. l. de Diuin. Interpretes portentorum Galeoræ in Sicilia nominabantur. Ibidem, Quorum omnium interpretes, ut grammatici poetarum, proximè ad eorum, quos interpretantur, diuinationem videntur accedere.

¶ Interpres item, qui aliorum scripta vertit in aliam linguam. Cic. de Opt. gen. Orat. Nec conuerti ut interpres, sed ut orator sententiis iis

dem, & earum formis, tanquam figuris, verbis ad nostram consuetudinem aptis.

Interpretor, aris, pen, corr. Expono, explico, explano. { ἰνπρετω. GAL. Interpreter, explicuer, donner à entendre. ITA. Interpretare, esporre. GERM. Auflegen verdtolmetzsch. HISP. Trujamanear, declarar lo oscuro. ANG. To expounde, to make so understand a doubtful and dark thing. } Cic. lib. 2. Off. Nec quicquam aliud est philosophia, si interpretari velis, quam studium sapientiarum. [Plaut. p. pseud. sc. 1. a. 1. Nisi Sibylla legerit, eas interpretari posse neminem. Senec. cap. 14. de Tranquill. Benignè interpretari aduersa. Velleius. Totam victoriam veltiam Lepidus interpretabatur. Idem Vell. Interpretabantur clementiam Cæsaris pro virtute.

¶ Interpretor etiam passiuè dicitur, auctore Gellio c. 13. lib. 13.] ¶ Interpretari, pro iudicare. Cic. ad Attic. Quod si auderem, Athenas peterem, sanè ita cadebat, ut vellem. Nunc nostri hostes ibi sunt, & te non habemus & veremur, ne interpretentur illud oppidum non satis ab Italia abesse. Liu. lib. 1. ab Urb. Rectè an perperam interpreter, fuerit ista eius deliberatio qui bellum suscepit.

¶ Interpretari memoriæ alicuius: hoc est, reducere in memoriæ. Plaut. Epid. Inique iniurius es. p. quid iam: m. quia tuæ memoriæ Interpreter me æquum censes.

Interpretatus, a, um, participium. Expositus, explicatus. { ἰνπρετω. GAL. Interpreté, déclaré. ITALIC. Interpretato, dichiarato. GERM. Aufgelegt erklärt. HISP. Declarado. ANGLIC. Exposed, declared. } Cic. 2. de Legib. Vestra quasi focus vrbis, ut Græco nomine est appellata: quod nos prope idem Græcum interpretatum nomen tenemus.

Interpretatio, onis, Expositio. { ἰνπρετω. GAL. Declaration, interpretation. ITA. Interpretazione, dichiarazione. GERM. Auflegung. HISPAN. Obra de trujamentar y declarar. ANG. An expounding. } Cic. 1. Off. Nimis calida, sed malitiosa iuris interpretatio, inquit ad Heren. lib. 4. Est quæ non iterans, idem redintegrat verbum, sed id commutat quod positum est alio verbo, quod idem valeat.

¶ Interpretatio, Coniectura & iudicium. Liu. ab Urb. Non crederit factum, in tantum animo roboris fuerit, nec traditur certum, nec interpretatio est facilis; Budæus.

Interpretamentum, ti, Interpretatio. { ἰνπρετω. GAL. Interpretation, declaration. ITALIC. Interpretazione, dichiarazione. GERM. Auflegung. HISPAN. Obra de trujamentar y declarar. ANG. An expounding. } Cic. 1. Off. Nimis calida, sed malitiosa iuris interpretatio, inquit ad Heren. lib. 4. Est quæ non iterans, idem redintegrat verbum, sed id commutat quod positum est alio verbo, quod idem valeat.

¶ Interpretatio, Coniectura & iudicium. Liu. ab Urb. Non crederit factum, in tantum animo roboris fuerit, nec traditur certum, nec interpretatio est facilis; Budæus.

Interpretamentum, ti, Interpretatio. { ἰνπρετω. GAL. Interpretation, declaration. ITALIC. Interpretazione, dichiarazione. GERM. Auflegung. HISPAN. Obra de trujamentar y declarar. ANG. An expounding. } Cic. 1. Off. Nimis calida, sed malitiosa iuris interpretatio, inquit ad Heren. lib. 4. Est quæ non iterans, idem redintegrat verbum, sed id commutat quod positum est alio verbo, quod idem valeat.

Interpungo, is, ere. GAL. Entrepindre, entrepiqueer. Item Punctuer, distinguere par virgules, ou pointer en escriuant. Sen. epist. 40. Interpungere consueuimus, cum scribimus.]

Interpunctus, sta, stum, Quod punctis distinctum est. { ἰνπρετω. GAL. Distingué par points. ITA. Distinto con certi punti. GERM. Mit puncten vndercheiden. HISPANIC. Apartado con puntos. ANGLIC. That is distinguished by points. } Cicero 2. de Orat. Sed & Festiuitate habet narratio distincta personis, & interpuncta sermionibus.

Interpunctum, et, neutrius generis. Distinctio, interpunctio. { ἰνπρετω. GAL. Distinction par points. ITALIC. Distinzione con punti. GERM. Unterscheidung mit puncten. HISPANIC. Apertamiento con puntos. ANGLIC. A distinction by points. } Cicero 3. de Orat. Claufulas & interpuncta verborum, animæ interclusio, & angustia spiritus attulerunt.

Interpunctio, onis, Interpunctum. { ἰνπρετω. GAL. pro Muræ. Res enim sunt paræ prope in singulis literis, acque interpunctionibus verborum occupatæ.

Interpurgare. { ἰνπρετω. GAL. Oster par cipar là ce qui est mauuais & superflu, sarcler. ITALIC. Cauare di què è di là queche è superchio. GERM. Ersebenen. HISPANIC. Quitar de purgar de todas partes lo superfluo. ANG. To tak away here and there yac whiche is superfluous. } Plin. lib. 18. capite 26. Ficus interpurgari, semina fieri.

Interputo, as, penultima corrept. Quasi per circuitum putare, & purgare. { ἰνπρετω. GAL. Efinonder, oster & couper les perites branches des arbres. ITA. Tagliare i piccioli rami de gli alberi. GERM. Erhanwen vnd absenberen die vberflustigen ast. HISP. Podar los pequeños ramos del arbol. ANGLIC. To cut and tak away the litle branches of trees. } Colum. lib. 3. Rosam fructibus ac furculis disponi per furculos pedales conuenit, per idem tempus quo & violam, sed omnibus annis fodi ante Calendas Martias, & interputari oportet: hoc modo multi: annis perennat.

[Interqueror, vnde interqueri apud Liu. lib. 3. dec. 4.] Interquiesco, is, ere, Quiesco. { ἰνπρετω. GAL. Se reposer. ITA. Riposare. GERM. Darz wischen ruhen. HISP. Hoigar, quedarfe. ANG. To rest or pause in doing. } Cic. de Clar. Orat. Quum hæc dixissem, & paululum interquiescissem, &c.

Interrado, is, penultima producta. Hinc illinc abra do. { ἰνπρετω. GAL. Racler entre. ITA. Radere d'ogni intorno. GERM. Hin vnd wider schaben vnd sebben. HISP. Raer en derredor. ANG. To file, to polish, to scrape about. } Colum. de arbor. capite 19. Nam si ipsæ posueris, neque infra quicquam serere poteris, nec sic ipsæ fructuosæ erunt, nisi eas interraseris. Plin. lib. 55. cap. 1. Oleæ attenduntur, sicut vites, etque etiam interradi gaudent.

¶ Interradere, pro exculpere, hinc & illinc radere, & excauare. Plin. lib. 35. c. 1. de picturâ. Nec tantum, inquit, ut parietes toti operiantur, verum & interrada marmore, vermiculatisque ad effigies rerum animaliumque crustis. Budæus.

Interrasilis, sile, Interrasus, hoc est, per interualla erasus, & exculptus. { ἰνπρετω. GAL. Raclé à l'entour. ITALIC. Rasò d'ogni intorno. GERM. Darz wischen gefeiler oder geschabet. HISP. Raido en derreder. ANG. Scraped or shaned about. } Plin. lib. 12. cap. 19. Coronas ex

cinnamomo, interrasili auto inclusas.

Intertex, egis. Dicitur is, qui regis mortui munere fungitur, donec nouus Rex creatus sit. *μυσθασμίδος*. GALLICE, Vicroy, vn regent qui gouerne cependant qu'il n'y a point de Roy. ITALIC, *Vicere in morte del R.* GERMA, Ein stathalter eines Konigreichs zwüschen des Königs absterben vnd eines neuen erwelung. HISPANIC, *El vicerey y enterey y rey.* ANGLICE, *A regent yet gouerneth frome the death of a prince till another be chosen.* Hic autem magistratum primum institutus est post mortem Romuli. Nam quum inter partes de Rege creando conuenire non posset, res ad interregnum rediit, placuitque Rempublicam à patribus administrari, donec nouus Rex procreatus esset. Vide *Lin. lib. 1. ab Vrbe*. Regibus autem exactis interreges quoque appellabantur, qui consulum creandorum causa, cum consularia comitia perfici non possent, fiebant. Cic. contra Rullum. L. Flaccus Interrex legem de Sylla tulit vt omnia quæcunque ille fecisset, rata essent. *Idem lib. 3. epist.* Ego omnibus, vnde petitur hoc consilij de ferim, vt à singulis Interregibus binas aduocationes postulent. Interrex creabatur quum esset in vrbe patricius magistratus, creabatur autem à senatu, nec à senatoribus cunctis, sed à patriciis tantum, nec verò Interrex poterat esse, qui patricius non esset: non vltra quinque dies durabat. Moris autem fuit, vt qui primus interrex creatus esset, comitia non haberet: habebat autem vel secundus interrex, vel qui deinde facti essent. Ex *Aldi observationibus*.

Interregnum, ni Regni interuallum, & spatium temporis quouique in locum demortui Regis alius sufficitur. *μυσθασμεία*. GAL. Le temps entre le trespas d'un Roy & la creation d'un nouveau. IT. *Tempo tra la morte di un Re & la creazione di un altro.* GERMA. Die zeit vnd zeit so sich vertaufft von der absterbung eines Konigs / zu der erwelung eines neuen. HIS. *A quel medio tiempo de rey y rey.* ANG. *The space of a kingdom betwene the death of an king till the chosing of another.* Cicero ad *Atticum*. Nam permagni eius interest, rem ad interregnum non venire. *Idem ad Quiri Fratrem*. Res spectat ad interregnum.

Interritus a um pen corr imperterritus. *ἀσφαλ*. GAL. Assuré qui n'a point de peur. ITA. *Che ha paura.* GER. *Unerschrocken* HISP. *E que non ha miedo.* ANG. *Thas hath no feare.* *Quid. 10. Met.* Qui quod inest virtus, & mens interrita læthi? *Idem. 6. Metam.* sola est interrita virgo. [*Idem lib. 13. Interritus egi causam.*]

Interrogo, as, are, Quæro, rogo. *ἐρωτάω*. GAL. Interroguer, demander, enquerir. ITALICE, *Interrogare, dimandar.* GERMAN. *Fragen.* HISPAN. *Pregundar respuesta.* ANGLIC. *To aske, to demande.* Cicero in *Oratore*. Vt interrogando vrgeat, & rursus quasi ad interrogata sibi respondet. *Idem in Partis*. Sic ego te vicissim iisdem de rebus interrogem. [*Plautus Amphitr.* Qui sum, saltem si non sum Sotia, te interrogo. (id est quæro, rogo.) *Ibidem*, nam tu quoque etiam infans quæ id me interrogas? *Idem Aulul. sc. 3. a 1.* Num non vis me interrogare te? E. Imo si quid vis, roga. *Idem Plaut. Menec. sc. 5. a. 5.* Quin tu interrogas Purpureum panem, an Punicum soleam ego esse, an luteum? *Plautus in Pan.* Si exierit leno, censeris hominem interrogem, Meus seruus si ad eum venerit, necne. Interrogare lege, est legis autoritate aliquem apud prætorem interrogare, nunquid facinus aliquod admiserit. *Aconius*, Quid inquit, est reum fieri, nisi apud prætorem legis interrogari? Cicero pro *Domo*, Eto: Non fuit in me vlla pœna peccati. At fuit iudicij, cuius me vniquam vlla lege interrogauit? quis postulauit? quis diem dixit? [*Velleius*: Interrogari lege reperuadarum. *Liuius lib. 8. dec. 4. & lib. 5. dec. 5.* Interrogari legibus (id est deferri. *Passer.*) *Idem Liu lib. 10. bell. pun.* Interrogare sententiam. &c. Interrogandi casus. Vide *Casus. supra.*]

Interrogatio, *ἐρωτάσις, mōsis*. GAL. Interrogation demande. ITALIC, *Interrogatione.* GERMA. *Ein frag.* HISP. *Pregunda de respuesta.* ANG. *An asking, a demanding.* Peticio. Cic. de *Fato*, Rectè genus hoc interrogationis ignauium, atque iners nominatum est. Initare interrogationi, *Quint. lib. 5. ap. 7.* Longius repetita interrogatio.

Interrogat, ancūla, læ, *ἐρωτάω*. GAL. Interrogation, petite interrogation, petite demaude. ITALIC, *Picciola domanda.* GERMA. *Ein fragelein.* HISPANIC, *Pequiña pregunta.* ANGL. *A little demande.* Cic. in *Paradox.* Sed minutis interrogationibus, & quasi punctis, quod proposuit efficit. *Idem 4. de Finibus.* Pungunt quasi aculeis, interrogatunculis angustis.

Interrogat, uerba adverb. *Aconius Padian. in 3. Verr.* Atenim interrogatiue prouocantur est, & contra responsiue omnes reieci.

Interrumpo, pis, Medium abrumpo. *ἐπισηύω*. GAL. Interrumpre, destourner. ITA. *Interrumpere, disturbare.* GERMA. *Unterbrechen* in mitten durchbrechen. HISP. *Interrumper.* ANG. *To breake in the middles.* *Plautus Cæcilius*. Pontes quos feceram interrumpi. Interrumpere ordinem, id est perturbare. *Col. lib. 11. cap. 2.* Interrumpere somnos, interrumpere, *Plin lib. 18. cap. 4.*

* Interrumpere, Aliquid dicentem facientemve impedire. *Caesar 1. belli ciuili* Improviso ad valum aduolat, colloquia interrumpit, nostris repellit à castris. *Plaut. Trinummus.* dum sermonem vereor Interrumpere, solus sto. &c.

Interruptus, participium. *ἐπισηύμενος, ἐπισηύμενος*. GAL. Interrumpu, discontinué. ITALIC, *Interratto.* GERMA. *Zerbrochen / getrennt.* HISPAN. *Enterrumpido.* ANGLICE, *Broken, discontinued.* Amicus interruptus a quis. *Lucanus lib. 2.* Interrupta consistetudo, Interrupta, *Cicero ad Casium, Epist. lib. 15.*

Interrupte, adverbium. Incisè vel cæsim, aut diuisè. *ἰσχυρῶς*. GAL. Par interruption, sans continuer. ITALIC, *Interrotamente.* GERMA. *Zerstreunt* vnd vnordentlich weg. HISPANIC, *Corsando, apartadamente.* ANGLIC, *without continuation.* Cic. de *Orat.* Eric autem perpicua narratio, si verbis visitatis, si ordine temporum conseruato, si non interruptè narrabitur.

Interscalmum, mij. Dicitur spatium illud in naui, quod est inter scalmum & scalmum. *μυσθασμίδιον*. GAL. L'espace qui est entre les cheuilles d'un nauire. ITALIC, *Spazio tra scalmi & scalmi done s'appoggiano remi.* GR. Die weite zwüschen den zweyen orten des schiffe/in weidige

man die wider legt. HIS P, *El espacio entre remo y remo.* ANG. *The space betwene the oares of a shipe.* sicut interscitiuum, spatium duarum columnarum. Est autem scalmus lignum illud ad quod rhenus inhzret, & circumflexitur.

Interscapillum lij, Sparium illud quod inter scapulas est. *ἰντρεσκάλιον*. GAL. L'entredeux des espauls. ITALIC, *Spazio tra due spalle.* GERMA. Die weite so traigt zwüschen beyden schutteren. HISP. *El cerro entre espaldas.* ANG. *The space betwene the shulders.* *Higinus in descriptione Vrse.* In humero clarā vnā, in pede de posterioribus nouis simo duas in summo interscapilio vnā.

Interscindo, dis, Medium abrumpo, siue discindo. *ἐπισηύω*. GAL. Couper par le milieu. ITALIC, *Fendere, tagliare per mezzo.* GERMA. *Zerschneiden, abbrechen.* HISPAN. *Entrecortar.* ANGLIC *To cut by the middell.* Cic. 2. de *Legib.* Nec quia nusquam erat scriptum, vt contra omnes hostium copias in ponte vnus assisteret, à tergoque contra tem interscindi iuberet. *Liuius 8. belli Punici.* Nam & ipsa Chalcis quanquam eiusdem insula vrbs est, tamen adeo arcto interscinditur frecto, vt ponte continenti iungatur.

Interscribo, bis penultima producta, Inter versus scribo, interpono, interfero. *παρρηγοῦμαι*. GAL. Escribe entre deux. ITALIC, *Scrivere di mezzo.* GERMA. *Dar zwüschen schreiben.* HISPAN. *Escriuir entre medias.* ANGLICE, *To writ betwene.* *Plin. in Epist. 129.* Poteris & quæ dixeris post obliuionem retractare, multa detinere, plura transire, alia intercribere, alia rescubere.

Intersedo as pen con. In partes secare. *ἐπισηύω*. GAL. Entrecailer. ITALIC, *Tagliare in pezzi.* GERMA. *Zerschneiden* HISPAN. *Entrecortar.* ANG. *To cut by the middell.* *Ad Herennium lib. 3.* Vt ipsa pronuntiatione res ipsas quas demonstrauius inferere atque intersecare videamur in animis auditorum.

Interserpo, pis, penultima correpta, Velut sepibus quibusdam interciudo, vel iter impedio. *ἰντρεσκάλιον*. GAL. Enuironner & clore de hayes, boucher. ITALIC, *Intromettere.* GERMA. *Unterbrechen* mit einem bag vermaachen. HISPAN. *Distinguir entre partes.* ANGL. *To compass* or *circumcise about as with an hedge.* *Liuius 2. bell. Macedon.* Per triduum insequens terrauit eos, nunc præliis lacessendo, nunc operibus interserpiendo quædam, ne exitus ad tugam esset. Interserpiere urbem vallo, id est munire. *Liu 5. bell. Pun. Cic. pro Corn. Balbo.* Ne interserptum sitis iter perpetuo ad hoc amplissimum præmium ciuitatis.

Interseptum, Dicitur quicquid in re aliqua medium est, vti est cartilago illa, quæ veluti partes inter medias naves dirimitrem, septum illud transuerlum quod viscera vitalia separat à naturalibus. [*διωροῦμα*. GAL. Le milieu. ITALIC, *Il mezzo.* GERMA. *Ein vnderstich das in mieu zwener dinge ist* HISP. *El medio.*]

Interseruo, seris, interserui, interstitum, penultima correpta, Inter alia planto, serino, insero. *παρρηγοῦμαι*. GAL. Planter ou sermer entredeux. ITALIC, *Plantare & serinare fra aere & se.* GERMA. *Dar zwüschen säen oder pflanzen* ANG. *To grower plants betwene.* *Columella de Re rust. lib. 3. cap. 16.* Coæquato deinceps pastinato malleolus ordinarius vitibus interserendus est. *Idem lib. 8. cap. 15.* Eaque congregantur interstitis buxeis, aut myrtis fruticibus. *Quintus 10. Metamorph.* mediis interstitis oscula verbis.

Intersero, ris, serui, sertum, interpono, intericio. *παρρηγοῦμαι*. GAL. Entremesler, inserer parmi. ITALIC, *Trasmettere, interporre.* GERMAN. *Zwüschen setzen* HISPAN. *Entreponer, enir xerir.* ANG. *To intermingie.* *Plinius in Epistolis.* Prædia agris meis vicina, atque etiam interlerta, venalia sunt.

Intersisto, is, intersistere. In loquendo reticeo, in loquendo conticeo. [*δυσκαμῶ, ἰσχυρῶς*. GAL. S'arrester au milieu, ou entredeux. ITALIC, *Fermarsi in mezzo, & tra due.* GERMANIC. *Zwüschen ein stehen.* HISP. *Estar entre medias.* ANGL. *To rest or stay betwene.* *Quintilian. lib. 8. cap. 3.* Quia vltima prioris syllabæ litera, qui expriui nisi labris coeuntibus non potest, aut intersistere nos in decentissimè cogit, &c. *Idem lib. 9. cap. 4.* intersistentes clausuræ: [*Idem*, *Interstita*, res sententiæ. Et, *Interstitant.* *Idem, Idem Quintilian.* Ne intersittat orator fatigatus, &c.]

Intersitudo, impersonale, *Plin. lib. 9. cap. 4.* Tum longæ per se, & veluti vltimæ syllabæ aliquid etiam medij temporis inter vocales quasi intersittatur assument.

Interspiro, as, penultima producta, Perspiro, exspiro. [*πνέω*. GAL. Souffler entredeux, respire. ITALIC, *Spirare, soffiare tra due.* GERMAN. *Durchausshin dem pfffen.* HISP. *Espirar y respirar.* ANG. *To vent, to breathe betwene.* *Cato.* Manu compunito acina, vt combibant aquam matrinam: vbi impleueris dolium, operculo operito, relinquito qua interspiret.

Interspiratio, [*πνέω*. GAL. Respiration. ITALIC, *Respiratione.* GERMANIC. *Erholung des athems.* HISP. *Respiracion, breathing.* Cic. 3. de *Orat.* Interspirationis enim, non defatigationis nostræ, &c. *Plin. lib. 23. cap. 1.* A balneo raptum & sine interpiratione necat. De musto loquitur.

Intersiterno, nis, Intericio, intermisceo, [*παρρηγοῦμαι*. GAL. Estendre ou coucher entredeux. ITALIC, *Intersporre.* GERMA. *Zwüschen etwas sitend wben oder spreiten.* HISP. *Entreponer.* ANG. *To spreade or laye betwene.* *Plin. lib. 29. cap. 2.* Alij hastulis redæ subiectis, & subinde interstratis, oleo aspersam accendunt.

Intersinguo, uis, Distinguo. [*ἰντρεσκάλιον*. GAL. Distinguer, separer. ITALIC, *Distinguere separare.* GERMA. *Untercheiden.* HISPAN. *Apartar vno de otro.* ANG. *To distinguish or seuer.* *Statius 3. Syluarum.* Spatia interstita columnis. Interdū idem quod extinguo. *Festus*, Ignis Vestæ siquando interstitus esset, virgines verberibus afficiebantur à Pontifice.

Intersitium tij, Spatium & distantia inter quæuis. [*πνέω*. GAL. L'entredeux de quelque chose que ce soit, interualle. ITALIC, *Spazio, distanza.* GER. Die weite zwüschen zweyen dingem. HISP. *Spacio entre medias.* ANG. *Space, or distance betwene.* *Macrobis.* Quum quatuor sint elementa ex quibus constant corpora, terra, aqua, ær, & ignis,

& ignis, tribus sine dubio interstitiis ferantur : quorum vnum est à terra vsque ad aquam, ab aqua vsq; ad aera, sequens: tertium, ab aere vsque ad ignem Higinus. Quod ab eo fidere paruo interstitio differt. Interstitium Lunæ, idem quod interlunium, seu coitus Lunæ cum Sole: quo tempore, quod superiore parte tantum illustretur, à nobis cerni non potest, cuiusmodi quos vsus est Apuleius.

Interstitio, onis, Intermissio, cessatio, vacatio. { διαλειψις. GALLIC. Relasche, cessation, vacation. ITALIC. Vacazione, cessamento. GERMANIC. Underlassung. HISP. Cessamiento. ANG. A ceasing leaning of. } Gell. lib. 20. cap. ult. Quando animus eorum, interstitioe aliqua negotiorum data, laxari indulgerique potuisset. Idem lib. 20. cap. 1. Velur quoddam interstitium, id est, iuris inter eos quasi interstitioem quandam & cessationem.

Interstitio, is, Strepitum inter alios emitto. { μεταξὺ αὐτῶν διαστρέφω. GALLIC. Faire bruit entre autres ou parmi. ITALIC. Far strepito tra gli altri. GERMANIC. Under etwas rauschen oder tösen. HISPANIC. Hazer estruendo entre otros. ANGLIC. To make a noise in the middes of others. } Virgilius 9 Eclog. Digna sed argutos interstrepere anser olores. Quo tamen in loco videtur rectius legi posse, Inter strepere diuisis dictionibus vt fit ordo, strepere inter argutos olores.

Interstringo, is, Comprimo. { συμπιέζω. GALLIC. Estreindre, serter entre quelque chose. ITA. Stringere. GERMANIC. Zusammen stricken oder tücken. HISPANIC. Sstrenir à aprejar. ANGLIC. To strayne epresso betweene. } vt. Interstringere gulam, id est, suffocare, vel strangulare. τραγγαλίσθαι. Plautus Aulul. Ibo intro, atque illi tuo lociceno iam interstringam gulam.

Interstruo, uis, Simul construo, coapro, compono. { συνδίδω, συνατάσσω. GALLIC. Bastir & conioindre plusieurs choses ensemble. ITA. Mettere insieme, comporre. GERMAN. Zusammen setzen oder fügen. HISP. Componer à ordenar jentamente. ANG. To build and conioyne syndrie things. } Silius lib. 10. -Telefinus ad ossa Illiso saxo qua ipina interstruit artus, Occumbit.

Intersum, Præsum, adsum, simul gero & administro. { παρεμῖ. GAL. Este present, suruenir. ITA. Essere presente. GERMAN. Zugegen sein. HISP. Entreuenir. ANG. To be present. } Cic. Lent. Quæ hic geruntur, accipies expollione, qui omnibus negotiis non interfuit solum, sed etiam præfuit. Idem de Senectute, Sæpe interfui querelis meorum æqualium.

* Significat etiam differre, discrepare, διαμείνω, διακρίνω. Terent. in Eunuc. Stulto intelligens quid interesi? vide INTERES.

Intertextum, ti, Qui in medio textum aliquid habet. { παρεπάρτω. GAL. Entreciflu, pourfilé, broché. ITALIC. Tiffuta in mezzo, che ha qualche cosa tessuda di mezzo. GERM. Zwischen welche etwas einge woben ist / gestickt. HISP. Cosa texida entremidias. ANG. Women or wroght betweene. } vt. Chlamys intertextò auro, & chlamys serica, quæ aurum habet inter bysum translucens, à Phrygionibus intertextum: quod genus vestium à Suetonio in Augusto, Phrygianæ vocantur. Vulgus hodie vocat Brocatas. Quint. lib. 8. cap. 5. Neminem deceat intertexta pluribus notis textis.

* Intertringo, unde participium Intertrinctus, apud Plin. lib. 36. cap. 8. Thebaicus intertrinctus aureis guttis, inuenitur in Africa parte Ægypto adscriptæ.

Intertraho, is, Eripio, aufero. { ἔπιπνο. GAL. Attirer d'entre ou parmi. ITA. Rapire, leuar via. GERM. Eingziehen oder aufziehen. HISP. Quitar alguna cosa de lugar, arrebatat. ANG. To drawe out frome betweene. } Plautus in Amph. Ni ego illi puteo, si occepso, animam omnem intertraxero.

Intertrigo, penultima producta, huius intertriginis, nomen ab intertere-terendo deductum, Est morbi genus quum simul membra intertere-teruntur, & confricantur, accedenteque sudore excoarantur: quod mali genus in feminibus maxime solet accidere, quum scilicet equitantium, vel pedibus maxidentium femina atteruntur, adurunturque. { παρετραμύω. GALLIC. Entretail, blessure ou escorcheure des piés quand on s'entretaille en cheminant. ITALIC. Scorticatura de piedi per lungo camino. GERMANIC. Der weiff in den hinderen oder ein nem anderen gtyd / ein abgegniffeter blets von der hant. HISPANIC. El sahorno del sudor. ANGLIC. A galling in the skinne with lang going. } Dicitur etiam Intertrigo in iumentis quum vitioso ingressu calces, aut etiam suffragines atteruntur. Columell. lib. 7. Intertrigo bis in die soluitur aqua calida, mox decocto attrito sale, cum adipe defecatur.

Intertrimentum, ti, quid sit declarat. Varro lib. 4. de lingua Latina, Dextrimentum (inquit) à dextris dicitur, quod ea quæ trita sunt, minoris pretij sunt. Eadem ratione intertrimentum, quod duo quæ inter se trita etiam diminuta sunt. } ΠΙΝΕΤΗΚΑ. GALLIC. Perte, domage, dechet. ITALIC. Damno. GERMANIC. Ein abgang ober schab. HISPANIC. Daño. ANGLIC. Damage, loss. } Terentius in Heauton. Nunc quum sine magno intertrimento non potest haberi, quiduis dare cupis.

* Intertrimentum pro euania argenti parte, quæ ex incoctione deperit, accepit Linius lib. 2. bell. Maced. Carthaginenses eo anno argentum in stipendium primum impositum aduexerunt: id quia prebum non esse Quætores renuntiauerunt, expientibusque pars quarta decocta erat, pecunia Romæ mutua sumpta, intertrimentum argenti suppleuerunt. [Idem Liu. lib. 34. In auro nihil intertrimenti præter manus pretium.] Cic. 3. Verr. pro communi iactura, quæ cuiusvis rei fit in conficiendo aliquo negotio. L. Rabonius (inquit) ad dem Castoris tradi oportebat. Is casus Iunij pupilli tutor erat testamenti patris. Cum eo nullo intertrimento conuenerat iam quem admodum traderetur. Asconius, Dextrimentum vnius partis esse potest, intertrimentum verò dantis & accipientis. Quo sensu Cicero intertrimentum pro communi conficiendi alicuius negotij iactura posuit. Budæus. Vnde patet Intertrimenti nomine, vtriusque partis damnum siue incommodum proprie significari.]

Intertrituræ, re, Intertrimentums, hoc est, damnum & proprie in auro, argento aut vestibus, quorum precium vsu atque attractione im-

minuitur. } ἄλλο. Scuola de Pign. actio. l. Pignor. Quanto intertrituram quæ ex operis facta est, vnum, &c.

Intertrubo, Valde turbo, seu aliquid aut agentem aut dicentem interpellio. } ἄλλο. baehar. διαταράσσω, παρατρέλλω, διακρίνω. GAL. Destourner. ITALIC. Disturbare. GERM. Verwirren / ein vntwürg machen der etwas anders züschaffen hat. HISP. Estornar. ANG. To lest or disturbe. } Plaut. in Bacch. Nec intertruba imperatum iam in cera est. Terent. in Andr. Dauus intertrubat omnia, vbi. Donatus, Hic inter, actiua particula est, adeo vt non pro media significatione sit, sed qua maiorem habere non potest.

Intertrubatio, onis, Interpellatio. } ἄλλο. necebeteth. διαταράσσω, παρατρέλλω. GALLIC. Destourbier. ITA. Turbamento, disturbo. GERMANIC. Verwirrung / verwirren. HISPANIC. Estornamiento. ANGLIC. A lesting or disturbing. } Linius 3. bell. Pun. Ipsique valertudinem excusans partem, animi quoque eius mirabilem intertrubationem quum quæret, &c.

Intertruo, as, penultima correpta, In medio vacuus maneo. } ἄλλο. ἔρημος. GALLIC. Este vuide & vacant entre deux. ITALIC. Restare vacuo in mezzo. GERMANIC. Zwischen der sein. HISP. Ser uazio entre medias. ANG. To be vacanti betweene. } Columella lib. 5. Bulbus trepidans intertruo cantibus spatii obrutus, anno celerius moturam pericam præbet.

Interuallum, li, Spatium quod est inter palos vallum castrense constituentes: à quo omne spatium, interuallum est nuncupatum. } ἄλλο. ἔρημος. διαστάσις, διάστημα. GALLIC. Interualle, distance, espace. ITA. Interuallospazio. GERM. Ein jede weise zwischen etwas / eigentlich aber zwischen dem psaten. HISP. Espacio di tiempo ò lugar. ANG. Distance space. } [Plaut. Men. sc. l. a. 1. Sed mihi interuallum iam hos multos dies fuit. (edendi sup.) Velleis. Interualla negotiorum ocio distingere. Quintilian Interualla siderum, Gell. lib. 15. Ibi ex interuallo, id est paulò post in eadem oratione] Plin. lib. 6. cap. 22. Septem dierum interuallo taxato. Cic. ad Cassium, Primum vt te, quem iam diu plurimum facio, tanto interuallo viderem: deinde vt tibi, &c. Ex tanto interuallo. Cic. ad Cass. Cur ex tanto interuallo rem delictant vlturparet, Longo interuallo. Cic. 8. Verr. Verfabatur in Sicilia longo interuallo alter, non Dionysius, &c.

Interuallatus, a, um, Quod post certa temporum interualla reuertitur. } ἄλλο. ἔρημος. GALLIC. Qui va & reuient. ITA. Che va & riorna. GER. Das mit vnder schlahund oder vnder tzenbung widerkomt. HISPANIC. Que viene espacio entre ir y tornar. ANGLIC. Intermired, i has cometh by certaine fires. } vt Interuallata febris, quam intermittentem, & reuertentem vocamus. Gell. lib. 17. cap. 22. Hæc biduo medio interuallata febris.

Interuello, lis, Passim è medio euello. } ἄλλο. ἔρημος. GALIC. Arracher d'entre les autres. ITA. Strapar di mezzo. GERMAN. Zwischen aufsprüngen. HISP. Arrancar entre medias. ANG. To plucke or roote out frome betweene. } vt quum aut lolium è tritico aut canos è barba capillos euellimus. Palladius, si spissa sunt, interuelles aliqua vt cætera roborentur. Plautus in Amph. -næ ego infelix homo fui, Qui non alas interuelli, volucrum vocem gesturo. [Quintilian. Interuelle-re aliquid.]

Interuenio, nis, penultima correpta, In medio negotio, quasi ex infidis suruenio & opprimo. } ἄλλο. ἔρημος. ἔπιπνο. GAL. Entreuenir, suruenir. ITA. Soprauenire, interuenire. GERM. Darzwischen oder darzutenimen. HISP. Entreuenir. ANGL. To come in the meane while, to come upon one sodainly as he is doing. } Terent. in Adelp. Interuenit homo de improviso. [Plaut. Amphit. Ira intrueniunt, redeunt rursum in gratiam.] Accipitur etiam aliquando pro interesse. περὶ τῶν. Cic. Quod non esset factum si ipse interuenissem.

* Interuentum est. Terent. Heaut. Vbi de improviso est interuentum mulieri.

Interueniens, participium. } ἄλλο. ἔρημος. ἔπιπνο. GAL. Suruenant. ITAL. Sopraueniente. GERM. Darzwischen kommend. HISP. Entreueniente. ANGLIC. Coming in the meane while. } Cic. 3. Tuscul. In magna parte vitæ dolore non interueniente. * Interuenientibus desertis, hoc est interiectis. Plin. lib. 5. cap. 7. Interiori autem ambitu Africa ad meridiem versus, superque Garulos, interuenientibus desertis, primi omnium Libyægyptij &c. [Sueton. in Caf. cap. 30. Verum neque Senatu interueniente. Idem Suet. in August. cap. 66. Interuenientibus offensis.]

Interuenentio, Fideiussio. ἰγγων. D. de Minoribus. l. 7. Non solum autem ius succurritur, sed etiam in interuenionibus vt puta si fideiussoribus nomine se vel rem suam obligauit.

Interuentus, us, uis, Actus ipse interueniendi. } ἄλλο. ἔρημος. GAL. Suruenie. ITA. Soprauenita, interuenimento. GERM. Darzwischen kommung / einfallung. HISP. Soprauenida, obra da entreuenir. AN. A coming in the meane while. } Plaut. in Amph. Sed prælium id tandè diremit nox interuentu suo. Liu. lib. 2. ab Vrbe. Interuentu collega, ipse exercitusque est seruatus. [Senec. cap. 17. de Consol. ad Mari. Nullus dies Syraculis sine interuentu Solis. Suetonius in Caf. cap. 18. Interuentu sponforum, remouere er editores. Cic. 3. Cassil. Interuentu Prætoris pugna sedatur.]

Interuentor, Dicitur qui alicui rei interuenit, quem & interpellatorem vocamus. } ἄλλο. ἔρημος. ἔπιπνο. GAL. Entreuenant, suruenant, moyennent. ITA. Interuentore, malluadore. GERM. Der zwischen etz sach kompt vnd die vshindert. HISP. Entreuenidor. ANG. A mediatour a suretie. } Cic. de Fato, Omnis ferè in his deliberationibus consumebatur oratio: idque & sæpe alias & quodam liberiore quàm solebat, & magis vacuo ab interuentoribus die.

* Aliquando etiam accipitur pro fideiussore, idque maxime apud Iurifconsultos.

Interuentum, Quod est inter venas terræ. } ἄλλο. ἔρημος. GALLIC. Cè qui est entre les veines de la terre. ITAL. Spazio tra le vene della terra. GERMANIC. Die weyte zwischen den ader en def erdtichs. HISP. Espacio entre las venas de la tierra. ANGLI. That is between the vaines of the earth. } Virgilius lib. 8. Sed nõ per interuenia dilabatur, & decrescat.

Intimus, a, um, est ab antiquo adiectiuo interus, illud significans quod maxime intus reconditum est. [D'39 penimi, ed'39. GAL. Qui est tres-uant. IT. Piu a dentro. GER. Das innerst. HIS. Mas dentro. ANG. Most secreet or inward.] Cic. 6. Verr. In eo sacrario intimo fuit signum Cereris perantiquum. Plaut. Trucul. Traxi ex intimo ventre suspirium. [Velleius Dextra & intima Ponti accolunt.]

Intimus, charus, familiaris. [D'39 reb'eh' d'39. GAL. Domestique, familiar, ami. ITAL. Domestico, familiare, GERM. Ein tebe ster/gang heheimer. HISP. Amigo. ANG. Most friend full and familiar.] Cic. ad Quins. Frat. lib. 1. Intimus, proximus, familiarissimus quisque aut sibi pertinuit, &c. Plaut. Trucul. Nam me fuisse huic fateor tumulum atque intumum. Idem Milis. Itaque intimum ibi se miles apud lenam facit.

In intimis alicuius esse, pro valde amari ab aliquo. Cicero ad Attic. lib. 4. Itaque in intimis est meis, quum antea notus non fuisset.

Intimè, aduerb. [D'39. GAL. Du plus profond, du tresprofond du cœur. ITALICE. Di cuore, intrinsecamente. GER. Imm tiefsten vnt verstanten. HIS. De coração, de dentro. ANGL. Very inwardly from the bottom of the hart.] Cic. ad Quins. Frat. Quorum altera est de Blandenio Teuxide, quem scribis certissimum matricidam tibi à me intime commendari.

Intingō, gis, Immergo, madesfacio, inficio, colorem induco. [D'39 sab'ab. GAL. Mouiller, tremper dedans. ITALICE. Intingere, bagnare. GERMANIC. Eintuncken. HISPANIC. Mojar. ANGLICE. To dippe, dia.] Plin. lib. 20. c. 17. de aniso. Viride aridumve omnibus quæ coniunguntur, quæ que intinguntur, desideratum. Cato capite 156. Crudam si edas, in acetum intingito, mirifice concoquit.

Intinctum arte, Cic. 2. de Orat. Alterum quod totum arte intinctum videtur, tamen artem requirit, tamen prudentiæ est mediocris, quid dicendum sit videre.

Intinctus, us, [D'39 sab'ab. GAL. Saussie, saulpiquet. ITA. Conditura, sapore. GER. Ein anmachung oder br'he in die man einunct. HIS. Adobo. AN. Sauce.] Col. lib. 12. cap. 65. Hoc sinapi ad embamata non solum idoneo, sed etiam specioso vteris. [D'39. Plin. lib. 15. c. 29. Eadem origine aprorum sapor commendatur, plerunque ad intinctus additis myrtis.]

Intolerabilis, le, Quod tolerari & ferri non potest. vt intolerabilis dolor. [D'39. GAL. Intolerablement. ITA. Intolerabilmente. GERM. Untraglich/onteidentlich. HIS. Cosa que no se puede suffrir. ANGLI. That may not be suffred.] Cicero 4. Academ. Ille vir bonus, qui statuit omnem cruciatum perferre, intolerabili dolore lacerari potius, quam officium prodari, aut fidem, &c. Idem 3. de Oratore. Mihi omnia sunt intolerabilia ad dolorem. Intolerabilis auaritia, Idem ad Quins. Fratrem lib. 1. Intolerabile frigus. Idem pro Roscio Amerino. [Plaut. Aulul. sc. 5. a. 3. Sumptus intolerabiles in magnis dotibus.]

Intolerabiliter, aduerbium, Supra modum, ita vt ferri non possit. [D'39. GAL. Qu'on ne pourroit souffrir ne porter. ITALIC. Da non essere tollerato. GERMA. Das nit zu teiden oder zu tragen ist. HISPAN. Cosa de no suffrir. ANGL. Intolerable.] [Intolerandum sæpe apud Gellium capite 7. lib. 13. & cap. 7. lib. 19. Idem Gell. cap. 8. lib. 17. Olla oleo indiget, & (vt video) intolerandum feruere cohibeamus manus, &c.] Cic. 7. Verr. O magni atque intolerandum dolorem! Intoleranda hyems. Liu. 5. ab Vrbe. Intoleranda libido. Idem lib. 7. bell. Pun. Immanis atque intoleranda barbaries. Cic. pro Font.

Intolerandus, a, um, adiectiuum, Intolerabilis. [D'39. GAL. Qu'on ne pourroit souffrir ne porter. ITALIC. Da non essere tollerato. GERMA. Das nit zu teiden oder zu tragen ist. HISPAN. Cosa de no suffrir. ANGL. Intolerable.] [Intolerandum sæpe apud Gellium capite 7. lib. 13. & cap. 7. lib. 19. Idem Gell. cap. 8. lib. 17. Olla oleo indiget, & (vt video) intolerandum feruere cohibeamus manus, &c.] Cic. 7. Verr. O magni atque intolerandum dolorem! Intoleranda hyems. Liu. 5. ab Vrbe. Intoleranda libido. Idem lib. 7. bell. Pun. Immanis atque intoleranda barbaries. Cic. pro Font.

Intolerans, antis, adiectiuum, Impatiens, impotens, qui tolerare non potest. [D'39. GAL. Impatient. ITA. Impatiense. GERM. Untraglich/onteidentlich. HIS. Mal suffrido, no suffrido. ANGL. Vmpatient.] Liu. 9. ab Vrbe. Et loquimur de Alexandro nondum merso secudis rebus, quorum nemo intolerantior fuit. Intolerantissima laboris corpora, hoc est, impatientissima. Liu. 10. ab Vrbe, & lib. 7. bell. Pun. [Intolerans omnium. Tacit. lib. 1.]

Intolerantèr, aduerbiu, Impotenter. [D'39. GAL. Impatiement. ITAL. Impatiense. GERM. Ungebuldig/onteidentlich. HIS. Mal suffridamente. ANGL. Vmpatiently.] Cicero 1. Tuscul. Postulamus nos contemere dolorem, quam ipsum Hercule tantum intoleranter dolore videamus?

Intolerantia, æ, Impotentia, impatientia. [D'39. GAL. Impatience. ITALIC. Intoleranza. GERM. Duleidsamme/ungebuld. HIS. Mal suffridamento. ANGL. Impatience.] [Gellius cap. 19. lib. 17. Intolerantia, vitium maximum. Suetonius in Tiber. c. 51. Acerbitas & intolerantia morum.] Cic. pro Cluent. Quis illum cum illa superbia atque intolerantia ferre potuisset? Idem pro lege Agræ. Perpicite quantam potestas permittatur: non priuatorum infaniam, sed intolerantiam Regis esse dicetis.

Intondēo, es, ere, Circumtondeo. [D'39. GAL. Tondre tout entour. ITA. Tonfar d'incorno. GERM. Umb'schneiden. HIS. Tresquillar en derredor. ANGL. To shauè or shear abouts.] Colum. lib. 13. c. 21. Vt ante quam translatum deponas, omnes radículas amputes, & fibrarum summam partes intondeas.

Intonsus, a, um, Non tonsus. [D'39. GAL. Qui n'est point tondu. ITA. Non tonduo, non tonsato. GERM. Ungefchoren. HIS. No tresquilado. AN. Vnshauuen, nos shorne.] Plin. lib. 6. c. 28. Arabes mitraci degunt, aut intonso crine, barba abradunt, præterquam in superiore labro. Intonsa coma, Cic. 3. Tuscul. Col. lib. 7. c. 3. Igitur vt dixi, miraberis oues intonsas variam & canam comam improbabis. Ouid. 4. Fast. Bis caput intonsum fontana spargitur vnda. [Idem Eleg. 1. lib. 3. Trist. ducor ad intonsi candida templa Dei. Idem Eleg. 5. l. 4. Hoc apud intonsos no-

men habebat auos.] Intonsi homines, & inculti. Liu. 1. belli Pud-

Intōnō, os, are, penultima correpta, Tono. [D'39. GAL. Tonner, tendre vn son haut & clair. ITA. Tonare far tonore. GER. Doh'at tōnen oder donderen. HISP. Tronar. ANG. To thunder so mak agree sound.] Cicero de Diuis. Partibus intonuit cæli pater ipse finitris. Ouid. 2. Metam. Inconat, & dextra libratum fulmen ab aure Mittit in aurigam. Per translationem dicitur & de quouis alio sono vehementiore. Plin. lib. 9. cap. 40. Intonuit ingenti latratu canis. Hyems intonata Eonis fluctibus, Horatius Epod. 2. hoc est, rempetitas sonora. Intonare, pro iracundè dicere, & cum quodam vocis impetu loqui. Liu. 2. ab Vrbe, Quum hac intonuisset plenas ira, multitudine ipsa se sua sponte dimouit. [Ouid. Eleg. 4. lib. 1. Trist. At simul intonuit (fortuna) fugiunt. Senec. c. 11. de Conf. au Patib. lege quo intonuit ingenibus intonueris rebus.]

Intorquēo, es, Cum impetu eiaculor, iniicio, vibrando emitto. [D'39. GAL. Tordre, entortiller, lancer. ITA. Tirare, strarre con impeto. GER. Gegen etwas erschütten oder schiessen. HISP. Torcer, d' tirar s'iro. ANG. To wrest or wrench, so throw or hurte in.] Virg. 2. Aeneid. sac. qui cuspidè robur læserit, & tergo sceleratam intorserit hastam. Cic. de Aulul. r'p. Si quod in me relum intorserit, statim esse accepturam arma iudiciorum atque legum. Item Circumtorqueo. [D'39. Colum. lib. 13. cap. 23. Quomiam matuta mala fuerint, antequam rumpantur, petiolos quibus pendunt intorqueto, eo modo seruabantur etiam antea toto. Cic. 2. de Orat. Vt cum Tekio Pinatio mentum in dicendo intorquenti, tum vt diceret siquid vellet, tum freffisset.]

Intortūta, tum, participium, Obuolutus, conuolutus, perplexus. [D'39. GAL. Torsiré, blancé. ITA. Torsito, strallo con impeto, torto. GER. Gewunden/getr'ht. HISP. Torcido d' tirado. ANG. winded, cr'ked, curled.] vt, Intortum circa laeuum brachium paludamentum. Liu. lib. 5. bel. Pun.

Intiā, Præpositio, ab in deducta: sicut extra ab ex significatque spatium temporis aut loci. [D'39. GAL. Dedans. ITAL. entro dentro, intra, tra. GERM. Innetat. HISP. Dentro, AN. within.] Plautus in Curcul. sc. 1. a. 3. dimidiam partem nationum vique omnium Subegit solus intra viginti dies. Lucan. lib. 5. Intra castrorum tinnit tentoria ductor. [Oui. El. 4. lib. 3. Trist. Intra mea pectora quæcumque alliquar. (id est mecum tacitus.) Ibidem Eleg. 5. lib. 4. Quod licet & tutum est intra tua pectora gaude. Plaut. Men. sc. 4. a. 2. Neque intra portam penetraui pedem. Ibid. sc. 2. a. 5. Si intra ades vbi habitat penetraui pedem. Ibid. sc. 4. a. 2. Si ingressus intra limen. Intra cubiculum, intra oppidum, significat in cubiculo, in oppido.]

Aliquando significat citra Cicero ad Sulpitium, sed tamen quando effugi eius offensionem qui fortasse arbitraretur me hanc Rempublicam non putare, si perpetuò tacerem, modicè hoc faciam, aut etiam intra modum, vt & illius voluntati, & meis studiis seruiam. Intra modum (inquit) id est citra modum, hoc est minus quàm modicè. [vel minus quàm par est.] quod idem valet quod moderate & commodè. Ultra modum.] Intra modum. Gellius capite 3. libro 1. Sic dicimus, Intra diem, [D'39. Quintilianus] Quinti Hortensij scripta tamen intra famam sunt. [Senec. cap. 19. de vita beat. Intra paucos dies. (id est mox) Liu. lib. 9. Nuper intra decem annos, Iam, Intra castra penetrarunt. Ibidem. Intra Calendas, quid sit, docet Gellius cap. 13. lib. 12. Vbi plura de voce Intra.]

Intra, sine casu, aduerbium est, cui contrarium est Extrinsecus. Col. lib. 12. c. 43. Hæc vasa & opercula extrinsecus & intra diligenter picata esse debent. Vtalia hoc interesse docet inter intra & infra, vt hoc dignitatem & locum: illud, ad spatium & numerum referatur. Qua de re latius egimus non ita multo ante in dictione INFRA.

Interiūs, a quo interior, & hoc interius, magis intrā, vel intrō. [D'39. penimi d'39. GAL. Qui est plus dedans & plus auant. ITAL. Piu dentro, piu auanti. GERM. Der innerst/af darinnen. HISP. Mas dentro. ANGLI. More inward.] Terentius in Eunuch. In interiore parte, vt maneam solus cum sola. Declam. in Sallust. Africam interiore obtinens. Virgil. 1. Aeneid. At domus interior regali splendida luxu instruitur. Cic. 3. de Natur. Deor. Plures enim tradunt nobis ij qui interiores scrutantur, & reconditas heras, antiquissimum Ioue natum, &c. [Plautus sc. 3. a. 3. Salus interioris corporis amorisque Imperator. Interiores Aulici. Suetonius in Calig. capite 19. Causam operis ab interioribus Aulicis proditam. Idem in Tib. cap. 54. Interiore animi nota patefacta. Idem in August. capite 61. Interior & familiaris vita.] Naues interiores Liuio dicuntur, quæ propiores erant muro, quàm vt ferri possent. Liu. lib. 4. bell. Pun. Quæ propius quidem subibant naues, quo interiores istibus tormentorum essent.]

Intrātiūs, a, um, Interancum, intus abditum, intumidum. [D'39. GAL. De dedans. ITALICE, Di dentro. GERM. Innerst. HISP. De dentro. ANG. That is within.] Plaut. Charos mihi atque intratios amicos.

Intractātus, a, um, vt Intractatus equus, hoc est indomitus. [D'39. GAL. Qui n'est point encor tractable, indompté. ITA. Indomito, non maneggiato. GER. Ungehandt/ungecempt. HIS. No tratado, no domado. ANG. Vnruled, not subdued.] Cic. de Amic. Atqui in ipso equo cuius modo mentionem feci, si nulla res impediatur, nemo est, qui non eo, quo consuevit libentius vtatur, quàm intractato & nouo.]

Intractabilis, le, Indomabilis, qui tractari domariue non potest. [D'39. GAL. Intractable, qu'on n'ose manier. ITA. Qui non si può domare. GER. Unhandfunt/ungeschlacht. HIS. Cosa que no se può de tratar ni domar. ANGLI. That can not be handled or ruled.] Plin. lib. 19. cap. 5. Virus illi intractabile est. Virgil. 1. Georg. Ferite ordea campis vsque sub extremum brumæ intractabilis imbrem. Animus intractabilis, Senec. Hippol.

Intrāmūrānūs; Qui extramuranis opponitur. Lampridius in Helio-gabalo, Iusserat & canonem P. R. vnius anni mercatoribus le-

nonibus, exoleis intramuranis dari, extramuranis alia.
Intremis, intremis, penultima correpta, intremere, Tremo. { 137 rag-
 hâz 777 } **GALLICE**, Trembler. **ITALICE**,
 Tremare. **GERM.** Zitteren. **HISP.** Tremblar. **ANG.** To tremble, or feare
 greatlie. { *Plin. lib. 2. cap. 8.* Intremunt verò & in manibus posita æquè
 quàm in ædificiis. *Virgilius 3. Aeneid.* Clamorem immensum tollit
 quo pontus & omnes Intremuere vndæ, penitusque exterrita tellus
 Italæ.

Intremisco, is, Intremis. *Plin. lib. 8. ca. 4.* de elephanto. Idem vestigio ho-
 minis animaduerso prius quàm homine, intremiscere insidiarum
 metu traditur. *Idem lib. 2. cap. 79.* Neque enim vnquam intremiscunt
 terre nisi sopito mari.

Intrepidus, a, um, Qui nihil timet impavidus, imperterritus. { *ad. in.*
GALLIC. Qui ne craint rien, assure hardi. **ITA.** Intrepido, che non ha
 paura. **GERMANICE.** Dnerschroctend dem nicht graust. **HISPANICE.** No
 temeroso. **ANGLIC.** That feareth no thing. { *Ouidius 13. Metamorphos.*
 Illa super terram defecto poplite labens, pertulit intrepidus ad facta
 nouissima vultus. *Hycms intrepida, apud Tacium in via Agri-*
colæ.

Intrepide, adverbium, Sine pauore, audacter. { *ad. in.* **GA.** Sans crainte,
 hardiment. **ITA.** Senza timore, arditamente. **GERM.** Dnerschroctendich.
HISP. No temerosamente. **ANG.** Boldlie, without feare or dread. { *Liu. 6.*
bell. Pun. Postquam assuetudine quotidiana satis intrepide visum est
 fieri, in campum, &c. *Idem lib. 3.* Intrepide Xenophanes legationis
 princeps à Philippo Rege se missum ait.

Intributio, Contributio. *Vlpian. D. lib. 49. Tit. 18. l. 4.* Nam nec ab intri-
 butionibus quæ possessionibus sunt, veteranos excusatos esse pa-
 lam est.

Intrico, as, penultima producta, Implico. { 777 sabâh 777 chabâh.
Annianus **GALLIC.** Empesler. **ITA.** Intricare, inuisuppare. **GERMANIC.**
 Berwirren/verwirren. **HISPANICE.** Enbebrar, enbaltier. **ANGLICE.** To
 wrap. { *Plautus in Persæ*, atque ita intricatum ludit porans Dorpa-
 lum. Eius contrarium est Extrico. Vtrumque dictum creditur à trico,
 quæ sunt festucæ, vel capilli, vel simile quippiam quo auium pedes
 implicantur. *Plautus*, Quod argentum tu mihi, quas mihi tricas
 narras?

¶ Intricare peculium dicitur seruus, qui in ære alieno est, & quasdam
 res pignori dedit. *Vlpian. l. 1. de seru. corrupti.* Is quoque deteriorem fe-
 cit, qui persuadet, vt peculium intricaret. *Frontonianus.*

Intrinsicus, { 777 777 mîshphum 777 777. **GAL.** Par dedans. **ITA.** Di-
 dentro, intrinsecamente. **GERMANIC.** Innwendig. **HISPANIC.** Di dentro.
ANGLIC. Within, on the inward part. { & **Extrinsicus**, { 777 777 aduerbia
 sunt composita ab intra, & extra, & secus, quum significat iuxta. *Co-*
lum. lib. 12. cap. 43. Lata vasa in modum patinarum fieri iubet: eaque
 intrinsicus & extrinsicus & intra diligenter picata esse debent.
Sic Plin. lib. 11. cap. 37. Intrinsicus replicata iccinora. *Sueton. in Au-*
gust. cap. 95.

Intro, adverbium morus ad locum, In domum. { 777 777 bajâh. 777. **GAL.**
 Dedans. **ITA.** Entro, dentro. **GERM.** Da innen. **HISP.** Dentro à lugar.
ANG. Within, { quemadmodum intus, domi vel e domo. [*Plautus*
Milit. sc. 4. a. 2. Abi intro, & comprecare. *Idem Capt. sc. 2. a. 1.* Ibo intro
 atque intus subducam rationem culam. *Idem Men. sc. 3. a. 2.* Ibo intro, &
 sc. 2. a. 4. Sequere intro. *Ibidem sc. 4. a. 2.* Qui nunquam huc in hanc
 urbem intro tetuli pedem. *Idem Mostell. sc. 2. a. 2.* Cum in hæc ædes
 nemò intro tetuli pedem. *Idem Men. sc. 3. a. 4.* Huc intro pedem non
 feres. *Ibidem sc. 2. a. 4.* Non hodie huc intro tetuli pedem. *Idem Most.*
sc. 3. a. 1. Abi tu intro, atque hæc aufer. *Idem Milit. sc. 5. a. 2.* Do fidem
 me istuc intro ituram, &c.]

¶ Componitur autem cum verbis incipientibus à d, vt introduco: à g,
 vt integredior: à m, vt intromittor, vt intromitto: à p, vt intropi-
 cio, vt introuoco. *Plaut. in Aul.* Ibo intro vt herus hæc, qui impe-
 ravit, facta, quum veniet, sent.

* Intro ad uos, Id est domum nostram. *Plautus Trucul.* non ego
 nunc intro ad vos Mittat? *Terent. Eunuch.* Modo senex intro ad nos
 venit errans.

Intro, as, Ingredior, introco. { 777 777 777. **GAL.** Entrer, aller de-
 dans. **ITALIC.** Entrare, andar dentro. **GER.** Eingehen. **HISP.** Entrar den-
 tro, andar dentro. **ANG.** To go in, to enter in. { *Virg. 5. Aeneid.* Adsumus
 & portus delati intramus amicos. *Ouid. 15. Metam.* Iamque caput re-
 rum Romanam intrauerat urbem. { *Ouid. Eleg. 9. lib. 1. Tript.* Quasque
 petiit (nauis sup. Gerici littoris intrat aquas. *Plaut. Men. sc. 1. a. 2.* Peri-
 sti, si intrassis intra limen *Ouid. 13. Metam.* Non tantum mœnia Tro-
 iæ verum etiam summas arces intrare. *Idem l. 5. Fastor.* Protinus intra-
 uit mentes suspectus honorum. *Senec. cap. 16. de Consol. ad Helu.* Si bona
 fide intrabant animum (litte: æ) nunquam intrabit dolor. *Quintilia.*
 Si iudicem intrarit oratio.] Venabula intrant vrsos, hoc est transfi-
 gunt. *Mart. lib. 14.*

¶ Et per translationem, intrare intrare in familiaritatem alicuius, id
 est, sese inuicare. *Cic. ad Qu. frat.* In prouincia vero ipsa, si quem
 es nactus, qui in tuam familiaritatem penitus intrarit, qui nobis ante
 ignotus sit, huic quantum credendum sit vide.

Intratus, particip. præteritum temporis rarum, { 777 777 777. *Liu.* Ibirursus
 syluæ intratæ, id est, in syluas intratum est. [*Ouid. 13. Metam.* Vifaque
 & intrata est (Troia sup.)]

Intruso, do, Est in anterioribus claudo. { 777 777 777. **GAL.** Enfermer, enferret.
ITA. Rinchiudere. **GERM.** Dartinnen
 beschloessen. **HISP.** Encerrar à dentro. **ANG.** To shute within. { *Senec.* Qui
 domi introclusus obtrahatur.

Intrudo, are, { 777 777 777. **GALLIC.** Se ietter de-
 dans quelque lieu, donner dedans. **ITALIC.** Girarsi dentro d qualchi
 luoco. **GERMANIC.** Sîn in gâben/dat gâben. **HISPANIC.** Hecharse den-
 tro algun lugar. **ANG.** To enter or thrust in. { *Cicero pro Cecin.* Atque etiã
 se ipse inferebat, & introdabat. Hoc est, vltro se offerebat gerendis
 negotiis. *Budæus.*

Intruduco, cis, penultima produc. Significat intra aliquem locum du-
 co. { 777 777 777. **GAL.** Introduire, mettre en

want. **ITA.** Introdurre, menar dentro. **GERM.** Einfîn fûten. **HISP.** Gu-
 iando lleuar à dentro. **ANG.** To bring or lead in. { *Sallustius in Catilinam.*
 Vulturium cum legatis introducit. *Cæsar 2. bell. Gallic.* Id fieri posse,
 si suas copias Hedui in fines Bellouacorum introduxerint. [*Idem.*
 Introdudere exercitum in fines hostium. *Idem Cæsar. sub finem lib. 1. de*
bell. cin. Introdudunt suas ad Cæsarem controuersias. *Plaut. Aul.*
sc. 3. a. 3. Etiam huc introduce si vis vel gregem venalium (pro intro-
 duc.) Introdudere, pro inducere. *Cic. 11. Philip.* Quam ambitionem
 constantissimus & grauissimus ciuis L. Cæsar in Senatam intro-
 duxit.

¶ Per translationem est instruo, doceo. { 777 777 777. **GALLIC.**
 Eruditionis principium, quam
 eiostylos siue *meostylos* Græci vocant. **GAL.** Introduktion con-
 duit. **ITALIC.** introduzione. **GERMANIC.** Ein eruchtung. **HISPANIC.**
 Aquella obra de meter a dentro, guia. **ANGLICE.** A leading or bring-
 ing in.]

* Item ipse introducendi actus *Cic. ad Attic. lib. 1.* Iam verò o dij boni
 rem perditam: etiam noctes certarum mulierum atque adolescentu-
 lorum nobilium introductiones nonnullis iudicibus pro mercedis
 cumulo fuerunt.

Intro, o, is, iui, tum, penult. supini corrept. Ingredior. { 777 777 777.
GAL. Entrer. **ITALIC.** Entrare. **GERM.** Sîn in gehen.
HISP. Entrar à dentro. { *Plaut. Men. sc. 2. a. 4.* Domum nunquam in-
 troibis, &c. *Idem Amphit.* Quin introire in ædes nunquam licitum
 est. Introire Oceanum tritremibus: *Suetonius in Calig. cap. 47.*] *Te-*
rentius in Andr. Vt in re iusti introire, opportunè hic fit mihi ob-
 uiam.

* Introire ad aliquem, id est domum alicuius. *Terent. in Hecyra.* Au-
 disti ex aliquo fortasse qui vidisse eum diceret exeuntem, aut intro-
 euntem ad amicum. Introire in vitam, id est, natei *Cic. de amicis.* Quã-
 obrem cum illo quidem, vt supra dixi, actum optime est, mecum au-
 tem in commodius: quem fuerat æquius, vt prius introieram, sic prius
 exire de vita. [*Plautus Menæch. sc. 7. a. 5.* Ibo intro ad hanc meretricem.]

Introitur, impersonale. *Var. lib. 2. c. 63.* Quo cum periculo introitur re-
 centi apertione.

Introitus, us, Ingressus. { 777 777 777. **GAL.** Entrée. **ITALIC.**
 Entrata. **GERM.** Ein eingang. **HISP.** Entrada. **ANG.** A going in, an en-
 trance. { *Cæsar. lib. 1. bel. Civil.* Tamen veritus, ne militum introitus & no-
 cturni temporis licentia oppidum diriperetur, &c. [*Senec. cap. 18. de*
Consol. ad Polyb. Ne inueniat introitum dolor. *Idem c. 18. de Consol. ad*
Mart. Introitum vitæ referre.]

Introfero, penultima corrept. { 777 777 777. **GALLIC.** Porter
 dedans. **ITALIC.** Porter dentro. **GERM.** Sîn in tragen. **HISPANIC.** Tracer
 à dentro. **ANG.** To beare or carry in. { Nota significatio:
 quod quidam diuisum malant legere, Intro fene *Cicero 7. Verr.* Tan-
 tum dabis, vt cibum tibi introferre liceat. [Ita per tmesin dixit,
Plautus Menæch. sc. 4. a. 2. Intro nunquam in hanc urbem tetuli pe-
 dem passuum est Transferor, *Suetonius in Tiber. capite 30.* Lectica
 quondam introlatus (in curiam siue Senatam) ager, comes à se re-
 mouit.

Introgredior, eris, Introeo. { 777 777 777. **GAL.** Entrer. **ITA.** En-
 trare. **GERM.** Sîn in gehen. **HISP.** Entrar dentro. **ANG.** To enter in. {
Virgilius 1. Aeneid. Postquam introgressi, & coram data copia fandi,

Intromitto, is, In domum admitto. { 777 777 777. **GAL.** Mettre dedans. **ITALIC.** Mettere dentro. **GERM.** Ein-
 sen. **HISP.** Meter à recebir dentro. **ANG.** To let in, to suffer to enter. { *Te-*
rent. in Eunuch. vereor ne illud grauius Phædria Tulerit, nene alior-
 sum atque ego feci, acceperit. Quod heri intromissus non est. [*Plau-*
Men. sc. 5. a. 5. Sætem credo intromittat domum *Ibid.* Hic nemo (me)
 intromittit. *Idem Asin. sc. 1. a. 4.* Alienum hominem intromittat ne-
 minem.] Dicimus autem intromitto in ædibus, & in ædes. [*Plaut.*
Aul. sc. 2. a. 1. Caue quemquam alienum in ædes intromiseris. *Ibidem*
sc. 5. a. 3. Intromissisti in ædibus quingentos coquos, (alias in ædes.)]
Idem Plaut. in Aulul. Profecto in ædibus meis, me absente nomen
 volo intromitti. Frequentius tamen per accusatum intromittere
 in ædes, eò quod tacitus quidam motus per hoc verbum signifi-
 ceatur.

Introsus, adverbium, vel introsum, Intro versus, hoc est, versus inte-
 riora loci. { 777 777 777. **GAL.** En dedans, vers le de-
 dans. **ITA.** Verso dentro. **GERM.** Sîn in wert. **HISP.** Hazja à dentr.
ANG. Within, on the inward part. { *Cæsar lib. 2. bell. Gall.* Ab eo flu-
 mine pari accliuitate collis nascebatur aduersus, huic contrarius,
 passibus circiter ducentis inferius apertus, à superiori parte sylue-
 stris non facile introsus inspicere possit. [*Senec. cap. 10. de Tranquill.*
 Extrinsecus diuersa facie introsus vana. *Ouid. 4. Fast.* Lacrymas in-
 trosus obortas deuorat. *Et Senec. de Consol. ad Polyb.* Abde introsus
 dolorem.]

Introsumpo, pis, Iruo, cum impetu introeo. { 777 777 777. **GALLIC.** En-
 trer de force & de roideur. **ITA.** Entrar con furia. **GERMANIC.** Mit
 gewalt sîn in btechen. **HISPANIC.** Entrar con violencia y arrebatamien-
 to. **ANGLIC.** To enter in with force and violence. { *Plaut. Amph.* Intro-
 rumpam in ædes. *Idem Milit. sc. 5. a. 2.* Introrumpam re: a in ædes, &
 obruncabo.] *Gell. lib. 15. cap. 22.* Cerua emissa in cubiculum Sertorij
 introrupit.

Introspectio, cis, penultima correpta. Introsus aspicio, diligentissime
 video, accuratè considero & perpendo. { 777 777 777. **GALLIC.** Regarder
 dedans, considerer diligemment. **ITALIC.** Guardare dentro. **GERMANIC.**
 Sîn in schawen oder tugen. **HISPANIC.** Mirar adentro. **ANG.** To luke
 in, to consider diligently. { *Cic. 2. de Minin.* Negant enim id esse maic-
 statis deorum scilicet causas omnium introspicere, vt videant quid
 cuique conducat.

Introuoco, co, penultima correpta. In domum uoco, introduco. { 777 777 777.
GAL. Faire entrer. **ITA.** Chiamare dentro. **GERM.** Sîn in
 beruffen. **HISPANIC.** Llamar adentro. **ANG.** To call or cause to enter in. {
Liu. 20. ab Vrbe. Fabius nihil precatu popululum, quàm vt priusquam

introducatur ad suffragium tribus, Appij Claudij Prætoris allata ex Hetrutia literas audirent.

Intūdō, is, ere. Intro trudo, & impotrone me ingero. [Intūdō, GALL. Pouffer dedans. ITA. Caccia dentro. GERM. Hinein tuden/eintringen. His. Empuxar adentro. ANG. To trust in. Cic. pro Cecinn. Atque etiam se ipse inferebat, & intrudebat, & in eam opinionem Cifennam adducebat, vt mulier imperita nihil putaret agi callide posse, vbi non esset Euburius.]

Intūbū, s. inafculin, vel intubum neutrius: vel etiam (vt alijs placet) intybus, velintybum per y, penult. correp. Genus est herbæ varias sub se cōtinens species. [Intūbū, GALL. Endiue scariore, ciccōrēe blāche. ITA. Radichio, indiua. GERM. Ein taut (Lavenjan genent. His. Endibia d'chicoria. ANG. Endyue and succury. [Est enim satiuum quoddam aliud syluestre. Satiuum rufus in duas deducitur species: quarum altera folio latiore, & lactucæ similior est, altera subamara, & folio augustiore. Vtrunque genus Officina scariolam, vulgus Cicoriam hurensem vocat. Agreste quoque intubum duas sub se continet species: quorū altera Romano ambubæ, Aegyptio vero vocabulo cichorium nominatur. Altera à Græcis hedyphnois: ab herbariorum vulgō Dens leonis appellatur, propterea quod folia habeat vrinque dearticulata. Plin. lib. 10. cap. 8. Intubi quoque non extra remedia: succus eorum cum rosaceo, & aceto capitis dolores lenit. Virg. lib. 1. Georg. Et amarissima intuba fibris.]

Intūbaccēis, a, um, Quod est ex intubo. [Intūbaccēis, GALL. D'endiue, de ciccōrēe. ITA. Lic. Cosa de indiua. HISPANI. Cosa de endibia, de chicoria. ANG. Of endyue or succury. Intubacea folia, apud Plin. lib. 27. c. 11.]

Intūdeō, eris, intuitus, Video cominus inspicio, aspicio, oculos in aliquem conuerto. [Intūdeō, GALLIC. Regarder, considerer, prendre garde. ITAL. Guardare. GERM. Anschauen/ansehen. HISPANIC. Mirar & acatar. ANG. To behold, to regard stedfastly. Plant. Capt. Viden' hunc quā inimico vultu intuetur? Idem Truc. Qui alterum incusat probri, ipsum se intueri oportet. Intueri animis, id est, animaduertere. Cic. pro Domusua, Date hanc Tribunis plebis licentiam & intuemini paulisper animis iuuentutem, &c. Intueri aliquid acū & intento animo, Cic. 1. de Fin. Intueri in aliquid. Cic. de Vniuers. & de Clar. Orat. Differt autem intueor à video, aspicio, specto & cerno. quod intuemur cura, videmus natura, aspiciamus ex improuiso, spectamus voluntate, cernimus animo quemadmodum hoc non minus doctē quam eleganter traditur à Corn. Frōn. in lib. de differ. vocabul. Quintilian. Intueri lacunaria: vitiosus gestus. Intueri ad finiendum bellum. Liu. lib. 6. dec. 4.]

Intūditus, us, Ipse actus intueendi. [Intūditus, GALLIC. Regard, veue. ITAL. Riguardamiento. GERM. Anschauung. HISP. Mirada acatamiento. ANG. Abeholding, stedfastly of a thing. Quintil. lib. 10. c. 1. Totum opus non ad intueum rei pugnamque præsentem, sed ad memoriam posteritatis, &c. Plin. lib. 16. cap. 10. Abies hilarior intuitu.]

Intūmō, es, ere, & intumescere, Inflo, in tumorem conuerto. [Intūmō, GALLIC. S'ensier. ITA. Confiarsi. GERM. Sich aufblayen/geschwollen. His. Hincharse. ANGL. To swell. Plin. lib. 11. c. 34. Est animal eiusdem turpitudinis infixo semper sanguini capite viuens, atque ita intumescens. Idem lib. 2. c. 81. Intumescens fluctus. Bilis intumuit sub pectore. Persius Sat. 5. Humus intumescit viperis, Horat. Epod. 16. Intumescere pro irasci. Ouid. 2. Metam. Intumuit Iuno, postquam inter sydera pellex Fulcit. In qua significatione inuenitur etiam dātū coniuuctum. Ouid. 4. de Ponto. eleg. 14. Intumuit vati non tamen Asra suo.]

Intūmūlatū, s. penult. product. adiectiuum, insepultus, inhumatus. [Intūmūlatū, GALL. Qui n'a point esté enseveli ou inhumé. ITA. Non sepolto. GERM. Obegraben. His. No sepelido, o enterrado. ANGL. Vnburied.]

Intūor, eris, pen. corr. intutus, vel intuitus sum, intui, Inspecio, video. [Intūor, GALLIC. Regarder. ITAL. Guardare. GERM. Anschauen/ansehen. His. Mirar. ANG. To behold. Plin. in Mostell. Profecto nullam equidem illic cornicem intueor.]

Intūrbatū, s. Non turbatus, quietus, sedatus, non perturbatus. [Intūrbatū, GALL. Qui n'est point troublé. ITAL. Non turbato. GERM. Unbe-trüb. HISPANI. No perturbado. AN. Vntroubled. Plin. in Panegy. Et sedet incurbatus, interitus, & tanquam ita feri soleret.]

Intūrbidū, s. pen. corr. adiect. Non turbidus. [Intūrbidū, GALLIC. Tranquille, sans trouble. ITAL. No turbido. GERM. Nicht trübeder nicht vntwürg. HISP. No turbido. ANG. Peaceable, without trouble. Tacit. lib. 3. Inturbidus externis rebus annus domi suspecta seueritate, &c.]

Intūs, aduerbium loci, ab in deductum, idem significans quod genitiuus domi, aduerbii significatione positus: vel e domo. [Intūs, GALLIC. Dedans. ITAL. Dentro. GERM. Da innen. His. Dentro in lugar. AN. Within. Pl. Quis intus est? Idem in Mostell. Quid ita pulas: vbi nemo intus est? Idem Cistell. Dic me orare: vt aliquis intus prædeat. Idem in Mostell. Pulsa dum fores, Atque euocato aliquē intus ad te Tranio. Idem in Militæ. Sed vbi ille exierit intus, &c. Pl. Militæ. c. 6. a. 2. Est hic intus, in ædibus. Ibid. c. 2. a. 2. Modo nescio quis inspectauit per nostrum impluuium intus apud nos eos osculantes. Plaut. Amphit. Intus pateram profecto foras. Idem Most. Iube clauim efferrī intus [id est domo.] Idem Men. sc. 3. a. 1. Euocate intus Cyli-drum foras id est domus. Idem p. f. sc. 1. a. 1. Neque intus munus v-lus est (i. domi, vel potius in crumena) Idem Men. sc. 2. a. 2. Intus para. (sup. cœnam) id est domi. Intus & extra: Cæs. lib. 1. de bell. ciu. Item, Intus & foris, Plaut. Capt. sc. 2. a. 1. Sinito ambulare si foris, si intus vo-lent. Plaut. Asin. sc. 1. a. 3. Philenium estne hæc, quæ intus exit (id est domo, siue ex ædibus.)

Intusim, vide IN DV SV M.

Intūtū, s. a. um, penultima producta, Non securus, incultoditus, indefensus. [Intūtū, GALLIC. Qui n'est point seur, dange-reux. ITAL. Mal sicuro, non sicuro. GERMANI. Unsicher/unsichert. His. No seguro del peligro. AN. Dangerous nos sure. Liu. 1. 5. Castra Gallorū

incura, neglectaque ab omni parte nacti inuadunt. [Lin. lib. 9. Incurta vrbs. Tacit. lib. 2. Incurta amicitia.]

Intybus, vide INTYBUS.

Inuado, is, penultima producta. Adonior, peto vehementius aliquem irruo, capio, apprehendo, aggredior, imperum facio. [Inuado, GALLIC. Eduarhr, assallir, se ruer dessus. ITAL. Assalire, venire adosso. GERMANI. Insaßten/angreifen. HISP. Acometer con impens. ANGLIC. To assault, to inua-de. Virro de visa Pasi. Tanta porro inuasit cupiditas bonorum plerisque. Sallustius de bello luguri. Tanta libido cum Mario eundi plerisque inuasit. Virgilius libro 2. Aeneidos. Inuadunt urbem somno vinoque sepulcrum.]

Item ingredi, intrare vel occupare. Cic. ad Lentul. Non potui magis in arcem illius causæ inuadere. Et scite vero hoc verbum translu-lit & commode: eam enim causæ partem quæ muniffima videbatur oppugnare aggressus, sperabat facile ea refutata, se superiori futu-rum. Virg. lib. 6. Nunc inuade viam, vagina que eripe ferrum [Plantur Asin. sc. 2. a. 1. Eum morbus inuasit grauis. Idem ibidem sc. 2. a. 1. In ocu-los inuadi optimum est.]

Inuador, In Epitoma Sexti Aurelij Victoris in Aureliano, Nati Romanam urbem trientio ab inuadoribus receptamuit.

Inualēscō, scis, Robur ac firmitatem acquirō. [Inualēscō, GALLIC. Reprendre force & vertu, s'enforcer. ITAL. Inualersi, corroborarsi. GERM. Erstarcken/an stercken. HISPANI. Conualecerse, confirmarse. ANGLIC. To waxe strong, to be confirmed. Vnde Inualuisse consuetudinem siue mores dicimus, quum signifi-care volumus consuetudinem inueterasse, & iam longo vtu recep-tam esse. Plin. in Epist. Nam postquam obiit ille, increbuit passim, & inualuit consuetudo, binas, vel singulas clepsydras, interdum, & dimi-dias, & dandi & petendi. Quint. lib. 1. c. 1. Tenuit consuetudo, quæ quotidie magis inualescit.]

Inualētū, nis, Imbecillitas. [Inualētū, GALLIC. Chaluschab, appoia. GAL. Debilité par maladie, faute de force. ITA. Debolezza, infirmità. GERM. Schwachheit/vnuermugensheit. HISP. Flaquexa y dolencia. ANGL. weaknesse, feiknesse. Cic. in Lælio. Quod autem his Nomis in collegio nostro non af-fuites, inualitudinem respondeo, causam non mollitiam fuisse. Idem ad At. lib. 7. Inualitudo tua me valde conturbat: significant enim tuæ literæ te prorsus laborare.]

Inualentiā, tiæ, Inualitudo. [Inualentiā, GALLIC. Chaluschab, appoia. Gell. lib. 20. c. 1. Viciū aliquod imbecillitatis, atque inualentiæ demonstratur.]

Inualidū, s. a, um, Infirmus debilis, ægrotus, parum firmis ac inlegris viribus, aduersa valetudine. [Inualidū, GALLIC. Chaluschab, appoia. GAL. Foible, imbécile, debile, malade. ITA. Debole, poco gagliardo. GERM. Schwach/vnuermugisch. His. Flaco y no rezio. ANGL. Fable, weak, flicke. Plin. lib. 11. capite 39. Inuentæ feminae quædam defluuio capitis inualidæ In-ualidi milites, Liu. 3. bell. Pun. Idem 6. ab Vrbe, Qui vbi videre Camul-lum, iam ad munera corporis Senecta inualidum, vadentem in ho-stes, procurunt pariter omnes. Corpus inualidum, Ouid. Epist. 20. Ar-tus inualidi, Idem epist. eadem. Manus inualidæ, Luc. lib. 3. Robur inua-lidum, Ouid. 5. Trist. [Idem Ouid. eleg. 4. lib. 5. Trist. Corpus laborum im-pariens inualidumque.]

[Inuberes & macræ ostreæ. Gell. cap. 7. lib. 20.]

Inueho, his, penultima correpta, Intro veho, naui vel vehiculo im-porto. [Inueho, GALLIC. Porter dedans, apporter, amener. ITAL. Menare dentro. GERM. Einfin führen. HISP. Meter d' traher adentro. ANGLIC. To bring or carie in. Plin. lib. 6. c. 19. Alij tellurem exercent, militiam alij capestant, merces alij suas eue-hunt, res externas inuehunt. Inuectus portum, Inuectus urbem, pro in urbem. Plin. lib. 6. cap. 22. Aquilonibus raptus præter Acarnaniam xv. die Hippuros portum eius inuectus Liuus 4. ab Vrbe. Præpo-sito eos, castris ipse triumphans inuectus urbem, Dictatura se abdi-cauit.]

* Oceano inuehere, pro in Oceanum vehere. Tacit. lib. 2. Legiones classi impostas per Amisiam Oceanum vehere. Tacit. lib. 7. Legiones classi impostas permissam Oceano intexit.

* Inuehere se, pro ingredi. Liuus 6. ab Vrbe, Quantūque Roma-na se inuexit acies, tantum hostes gradu demori. [Idem Liu. 1. 10. d. 4. Inuehebant se hostes, (id est, incitabant.) Idem lib. 4. d. 5. Inuecharur classis hostium.]

¶ Aliquando inuehere, idem est quod in nauī curruve vehere. Virg. 5. Aen. Centauro inuechitur magna. [Ouid. Eleg. 4. lib. 5. Trist. Ipse quo-que ætheris meritis inuectus in arces.]

Inuehor, eris, deponens, Male dictis aggredior, & veluti quodam im-peru sermonis in aliquem feror. [Inuehor, GALLIC. Outrager quelqu'un de parole, ecrire contre luy. ITAL. Din male, far impeto contra alguno con male parole. GERM. Mit bescheltung vnda wortem ansaren. HISP. Ir con furia de palabr as contra otro. ANGL. To go furiouslie, against some bodie, to raise or defame with wordes of anger. Cic. epist. lib. 3. Itaque in ea palām vehementer inuectus. Idem lib. 3. Tusc. Itaque & Alcines in Demosthenem inuechitur. Et 2. de Naur. Deor. In Stoicos inuehebatur.]

Inuectio, Ipse inuechendi actus. [Inuectio, GALLIC. Portage, parlement, outrage de paroles. ITAL. Il portar dentro, impeto di pa-ro. e. GERM. Einsetzung. HISP. Obra de meter adentro, acometer imiento. ANGL. A carping or bringing in, outrage of wordes. Cic. 2. Off. Iam vero & ea-rum rerum quibus abundarem us, exportatio, & carum, quibus ege-remur, inuectio certè nulla esset, nisi his muneribus homines fun-gerentur. Inuectio pro infectatione & impetu animi in aliquem. Cic. 2. de Iuuen. Clementia per quam animi temere in odium ali-cuius inuectio concitata comitate retinetur.]

Inuectus, us, ui, idem quod inuectio. Plin. 1. 4. c. 1. Amnis Achelous Pindo-flucis, atque Acarnaniam ab Ætolia dirimens, & Artemida insulam assiduo terræ inuectu continenti annectens, Inuecta illata coniu-nctim à Iurisconsultis dicuntur, quæ ab inquilinis in ædes conductas importata sunt, quæ tacite ædium domino pro habitatione obligan-tur. L. 1. D. de migr. l. 4. de passis. L. 2. 3. 4. 7. in quib. caus. pign.

Inuentus, a, um, Quod inuehitur. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ muba. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota. \text{ GAL. LIC.}$
 Qui est portē. **ITA.** Chi è portato. **GERM.** Understocher einm gefurt.
HISPANIC. Cosa traida. **ANGLIC.** That is carryed in. $\{ \text{Plin. lib. 10. c. 29.}$
 Quum Theophrastus tradat inuectitias esse in Asia etiam colum-
 bas.

Inuectitius, a, um, Quo in aliquem inuehimur, hoc est, quo quis male-
 dictus infestatur. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς.}$ Vnde inuectiuæ orationes dicuntur ad-
 uerfus aliquem scriptæ, quibus in illius mores, vel ingenium, aut vi-
 tam inuehimur.

Inuenditius, pen. correp. adiectiuum, Non venditus, non abalienatus.
 $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἀποπαισῖ. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota. \text{ GAL.}$ Qui n' est point vendū. **ITA.** Non
 venduto. **GERM.** Onuert' aufse. **HISP.** No vendido. **ANG.** Vnselled. $\{ \text{Sce-}$
vola in L. Sesus. ff. de rescind. vendit. Quæsitum est quum neque fide-
 iusor datur, neque omnis pecunia secundum legem suis diebus so-
 luta sit, an prædia inuendita sint.

Inuenio, nis, penultima correpta. Comperio, qua si in aliquid venio.
 $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ μαρτὰ δὲ βίβλων βίβλων ἰσχυρῶς.}$ **GAL.** Trouer, inuenter. **ITA.** Ritroua-
 re, trouare. **GERM.** Finden/oder erfinden. **HISP.** Hallar. **ANG.** To finde. $\{$
 $\{ \text{Plaut. Mof. sc. 3. a. 1.}$ Vt fama est homini exinde solet pecuniam in-
 uenire. *Idem Men. sc. 3. a. 4.* Aliam postea inuenito, quam habeas fru-
 strati. *Plaut. Amph. Veni huc inuenies infortunium. Plant. pseud. sc.*
1. a. 3. Amatorem inuenire nequeo. *Idem Aulul. sc. 6. a. 4.* Inuenies il-
 lam esse meam oportere. *Idem Curc. sc. 4. a. 4.* Vbi Curculionem inue-
 niam? **C.** In Tricico reperies. *Idem Men. sc. ult. a. 5.* Liber esto, si inue-
 nis hunc mihi fratrem esse. *Idem Aulul. sc. 2. a. 4.* Non metuo ne quis
 inueniat aurum.]

Inuenire, comminisci, excogitare. *Terent. in Eunuch.* Ceterum idem
 hoc tute melius quanto inuenisses Thraso! *Virg. 4. Aeneid.* Inueni
 germana viam. *Plaut. Men. sc. 2. a. 2.* Scelus factum antiquum & ve-
 tus. Antiquum id adeo; Nos nunc factum inuenimus. (Ambigues;
 nempe vel restituumus, vel commentum sumus. *Idem Afin. sc. 2. a. 2.* faci-
 nus inueni, (i. excogitauit.) Inuenire sibi cognomen. *Suet. Tib. cap. 3.]*

Inuenire, acquirere. *Terent. in Eunuch.* Vtinam tam aliquid inueni-
 re facile possis Phædræ. Quam hoc petibit.

Inuenire, adipisci, & quidem in malam partem. *Cic. 3. Philip.* Qui
 propter hæsitantiam linguæ, stuporēque cordis cognomen ex
 contumelia inuenit.

Inuenire, (secundum aliquos) inuenio & reperio: quod inuenire,
 sit rem quæ sitam ostendere, reperire casu. *Quint. 2. Metam.* Tu non in-
 uenta reperta es. $\{ \text{Plaut. Cistell. Quod quæritabam, filiam inueni
 meam. *Idem Caps. sc. 1. a. 3.* Miser est qui quærit, quod edit, & id ægrè
 inuenit. *Idem Men. sc. 1. a. 2.* Si acum quæreret, acum inuenisset iam-
 diu.$

Hæc tamen differentia non raro confunditur. *Pl. Aul. sc. 2. a. 4.* Per-
 scrutabor sanum, si inueniam vsquam aurum, dum hic est occupatus.
 Sed si reperero, ð fides, &c. Hic in inueniam & reperero indifferen-
 ter pro eodem ponuntur.

Inuentus est. *Quint. 13. Metam.* Illis hæc armis quibus est inuentus
 Achilles arma gero. *Senec. c. 1. de Cons. ad. Helu.* Inuentus est, qui eum
 inueneret. *Plaut. Afin. sc. 2. a. 2.* Audacia nobis opus inuenta & dolis.
Plaut. pseud. sc. 1. a. 1. Argento inuento vsus est. *Idem ibidem sc. 2. a. 2.* Tu
 inuentus verò qui meam falleret fidem. *Idem Men. sc. ult. a. 5.* Quem
 (fratrem) esse inuentum gaudeo.]

Inuenitur, Impersonale. *Plin. lib. 10. c. 11. ad finem.* Inuenitur in annali-
 bus Ariminensi agro M. Lepido, Q. Catulo coss. in villa Galerij
 locutum gallinaceum.

Inuentio, & **Inuentum**. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς.}$ **GAL.** Inuention. **ITA.** Inuen-
 zione. **GERM.** Erfindung. **HISP.** Hallar. **ANG.** Inuention, a finding. $\{ \text{Pli-}$
lib. 5. cap. 12. Ipsa gens Phœnicum in gloria magna literarum inuen-
 tionis, & syderum. *Idem lib. 23. cap. 1.* Vinum icinuos bibere nouitio
 inuento vtilissimum est.

Inuentus, us, ui, Inuentum. *Plin. lib. 17. c. 10.* Ex eodem inuentu est furcu-
 los ab scissos ferere.

Inuentiuncula, diminutiuum. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς.}$ **GAL.** Petite inuenciō. **ITA.**
Picciola enuentione. **GERM.** Ein schlichte oder teinfuge erfindung. **HISP.**
Pequeño hallazgo. **ANG.** A small inuention. $\{ \text{Quint. lib. 8.}$ Ad hoc pleriq;
 minimis etiam inuentiunculis gaudent.

Inuentor, oris, Qui quippiam primus inuenit. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἀποπαισῖ. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$
GAL. Inuenteur. **ITA.** Inuentore, trouatore. **GERM.** Ein erfinder.
HISP. Hallador. **ANGLIC.** An inuenter, or finder. $\{ \text{vt, Inuenter olci}$
Deus, Cic. 6. Verr. Scelerumque inuenter Vlysses, *Virgilius libro 2.*
Aeneid.

Inuentrix, icis, scem. gen. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς.}$ **GAL.** Trouer esse, inuenter esse. **ITA.**
Inuentrice. **GERM.** Ein erfinderin. **HISP.** Halladora. **ANG.** She that fin-
 deth or inuenteth. $\{ \text{Plin. lib. 35. c. 11.}$ Amavit in iuuenta Glyceram mun-
 nicipem suam, inuentricem coronarum. *Cic. 2. de Nat. Door.* Princeps
 & inuentrix belli Minerua.

Inuentarium, rij, Repertorium. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GAL.** Inuentaric. **ITA.** Inuentario. **GERM.** Ein
 regstterbuch. **HISP.** El inuentario de los bienes. **ANGLIC.** Inventory, or re-
 gister. $\{ \text{Vlpian. in l. Tutor. qui repertorium. ff. de admin. tut.}$ Tutor qui re-
 pertorium non fecit, quod vulgò inuentarium appellatur, dolo fecisse
 videretur.

Inuentibile, & plurali inuenibilia. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς.}$ apud *Tertull.* in libello con-
 tra *Hermogenem*, pro incomperibilia, nempe quæ inueniri nequeat,
 & cognosci quamlibet annitatur, quemadmodum & inuestigabile
 apud eundem significat quod inuestigari non potest.

Inuenustus, sta, stum, Illepidus, & sine venere (ut inquit *Donatus*) id
 est, sine gratia, quem omnes respuunt & repudiant. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς.}$ **GAL.**
 Mal plaisant, mal gracieux, mauffade. **ITA.** Senza gracia, poco gratiofo.
GERM. Unschonlich/ontiebtich/bastich. **HISP.** Cosa no hermosa nigrasio-
 sa. **ANGLIC.** Vnpleasants, with out grace. $\{ \text{Terentius in Andr.}$ Adeone
 esse hominem inuenustum, aut infelicem quenquam, vt ego sum?
Cic. de Clar. Orat. Cenforinus Græcis literis satis doctus, quod pro-
 posuerat explicans expedite, non inuenustus actor, sed iners & ini-
 micus fori.

Inuenuste, aduerbium. Ineptè, ineleganter, impolitè. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$
GAL. Sans grace ne beauté. **ITA.** Senza gracia. **GERM.** Ohne
 holdstättigkeit/ontiebtich. **HISP.** Fea y desgraciadamente. **ANG.** without
 grace or fairness. $\{ \text{Gell. lib. 17. cap. 12.}$ Inibi in eisdem laudibus non
 hercle hac sentiola inuenuste lufit.

Inuerecundia, æ, *Seneca Controversiarum lib. 3. in vlt.*
Inuerecundus, da, dum, Imprudens, totius verecundia expertus. $\{ \text{Ἰνυῖν}$
 $\{ \text{Vaz panim. ἀποπαισῖ. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GAL.** Eshontè, qui
 a perdu toute honte. **ITALICE.** Senza vergogna. **GERMANIC.** Un-
 schamhaftig/vnverschämpt. **HISPANIC.** De vergonzado. **ANGLIC.** Impu-
 dent, shameles. $\{ \text{Sueton. de Clar. Grammat.}$ Ac tanto amore erga pa-
 troni memoriam extitit, vt Salustium historicum, quod eum oris
 improbi, animo inuerecundo scripsisset, &c. *Plaut. Rud. legirupa,*
 impudens, impurus, inuerecundus. *Cicero 1. de Inuent.* Sin inuerecun-
 dum animi ingenium possidet, tamen eum accusas: non enim pro-
 bus est.

Inuerecunde, Sine verecundia. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἀποπαισῖ. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **D. lib. 20. Tit. ult. l. 8.** *Marcianus,*
 Si voluntate creditoris fundus alienatus est, inuerecunde applicari
 sibi eum creditor desiderat.

Inuergo, gis, inuerti, inuertum, secundum *Diomedem*, inuergere, Il-
 labi influere. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ναίά ἦν ναζά ἦν ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GAL.**
 Incliner, esandre deslus. **ITA.** Inclinare, riuersciare. **GERM.** Ein in feb-
 ren/inflicsen. **HISP.** Enclinar, trastornar una cosa en otra. **ANG.** To slip
 or syde in, to inclyne. $\{ \text{Plaut. in Curc.}$ Ipsum expeto te tangere in me li-
 quores tuos Sino ductum.

Inuersum, In ordinem, etc. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἀποπαισῖ. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **Virg. 4. Georg.** Ille etiam seras
 in versum distulit vltimos.

Inuerto, is, in contrarium verro, conuerto, anteriora postpono. $\{ \text{Ἰνυῖν}$
 $\{ \text{haphæch. ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GALLICE.** Renuerfer, tourner, à Pen-
 uers ou au rebour. **ITALIC.** Riuoltare, riuersciare. **GERMANIC.** Um-
 kehren. **HISPANIC.** Bolver lo de dentro à fuera. **ANG.** To turne vp side
 downe, so turne the insyde out. $\{ \text{vt, pro Lauro, Vola. Terent. in Heaut. Ego
 autem te noui quàm esse soleas impotens, Inuersa verba, euenias
 ceruices tuas. *Plin. lib. 32. c. 2.* Infixam hamo inuertere se, quoniam sit
 dorso cultello. *Virg. 3. Georg.* Et campum hortentem fractis inuertere
 glebis.$

Inuertere negotium aliquod, est perturbare. *Cic. ad Qu. fr.* Quid
 quæris? probe premitur, nisi noster Pompeius diis hominibusque
 negotium inuertit.

Inuersus participium, vt *Manus inuersa.* Ceruix inuersa, Inuersa con-
 ducto. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GALLIC.** Changé, renuersé:
ITALIC. Riuerscio, mutato. **GERMANIC.** Umkert. **HISPANIC.** Boluido.
ANGLIC. Turned vp side downe, or the insyde turned out. $\{ \text{Quintilianus}$
libro tertio, capite undecimo. Nonne nos hæc inuersa conducto de-
 cepit?

Inuersio. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GAL.** Renuersement. **ITA.**
Riuersamento. **GERM.** Umkerung. **HISP.** Reboluimiento. **ANG.** A tur-
 ning contrari wise. $\{ \text{vt, Inuersio verborum, apud Cic. de Orat.}$ pro tran-
 spositione.

Inuerecundus, Vesperum fieri. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GAL.** Se
 faire tard, se faire nuit. **ITA.** Farfi sera. **GERM.** Unfahen abent oder spat
 werden. **HISP.** Hazerse tarde, anochefer. **ANG.** To waxe euening. $\{ \text{Liu. 9.}$
bell. Maced. Iam inuespera cebat.

Inuestigatio, gas, penultima producta. Exquiro, inquirō. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$
 $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GAL.** Cercher à la trace, suivre au trac, trou-
 uer. **ITA.** Inuestigare, trouare la traccia. **GERM.** Mit stensfiger nachsuch-
 lung erfinden/erspüren. **HISP.** Buscar por el rastro. **ANG.** To finde by tra-
 ce, to search diligetlie. $\{ \text{Tractum à venatoribus qui per vestigia feras}$
 quærendo veniunt. *Terent. in Heaut.* Nihil tam difficile est, quin que-
 rendo inuestigari possit. *Cicero pro Ligar.* Sed quoniam diligentia
 inimici inuestigatum quod latebat, confitendum est, vt opinor.
 $\{ \text{Plautus Miles. sc. 2. a. 2.}$ Hominem inuestigabo, Mox; ptesequi ve-
 stigis.]

Inuestigatio, Accipitur etiam inuestigare pro quærere & indagare. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$
6. Verr. Qui inuestigabant & perscrutabantur.

Inuestigator, Inquisitor. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GALLIC.**
 Cercheur, qui suit à la trace & descouure quelque chose. **ITA.** Cer-
 catore con diligente inquisition. **GERM.** Ein nachsucher/nach geindet. **HIS.**
 Buscador por el rastro, y con diligencia. **ANG.** An searcher by trace. $\{ \text{Cic.}$
de Vniuers. Acer inuestigator, & diligens earum rerum, quæ à natura
 inuoluta sunt.

Inuestigatio, Exquisitio, inquisitio. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GALLIC.**
 Cercement, enqueste, suite à la trace, trouuement. **ITA.** Cercamen-
 to, trouamento. **GERMANIC.** Erfindung/oder stensfige nachsuchung. **HISP.**
 Busca por el rastro, hallamiento. **ANGLIC.** A diligem searching. $\{ \text{Cic. lib.}$
1. Offic. In primis que est hominis propria, veri inquisitio atque inue-
 stigatio.

Inuestigabilis, Pro minus vestigabili. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$

Inuestis, is, ire, Orno, quasi speciosam vestē induco. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$
 $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GAL.** Vestir, orner. **ITA.** Adornare. **GERM.** Dessenen ate
 mit einen angelegten teid. **HISP.** Afeitar, ornar. **ANG.** To garnish, to
 deck. $\{ \text{Plin. lib. 35. c. 7.}$ Publicas porticus inuestiuit pictura.

Inuestimentum. *Liu. lib. 4. ab vrb.* Inuestimentum album.]

Inuestis, & hoc in veste, idem est quod impubis, cui scilicet anguina nõ-
 dum prima lanugine sint vestitæ. $\{ \text{Ἰνυῖν} \text{ ἰσχυρῶς. } \epsilon\iota\sigma\omega\gamma\mu\alpha\iota.}$ **GAL.** Sans
 barbe. **ITA.** Senza barba. **GERM.** Der iugensicht noch ungebartet. **HISP.**
Mancebo aun no barbado. **ANG.** A young man or woman without heares
 or beard. $\{ \text{Macrobios Satur. lib. 3.}$ Romani quoque pueros puellave
 nobiles & inuestes Camillos & Camillas appellant. *Palladius lib. 11.*
 c. 14. Inuestis puer hoc, aut aliquis satis purus efficiat. *Nonius*, impu-
 beres appellatos esse scribit inuestes, quod sint quasi in Vesta, id est,
 à pudicitia & castitate. $\{ \text{Quamquam alij à vestiendo dictum pu-}$
 tent, vnde etiam receptum est vt inuestis vocabulum apud autho-
 res pro imberbi frequentè vsurpetur. *Vt apud Tertull. de virgin. ve-*
land. Musculus inuestis dicitur, cuius Etymologiã ibidem explicans
 ait, vt pudor, inquit, ybique vestitur.

forte in hoc pulcherrimo cœtu ex illis inuisoribus meis malignus sedet.

Inuigilo, as. penultima corrept. Cum cura & sollicitudine vigilo, vel rei alicui incumbo. ἰνυῖγίλο. GAL. Veiller. ITA. Veggiare. GERM. Wachbar obtügen. HISP. V elear d' trada jar. ANGLIC. To make, or to give diligence to any thing. Colum. lib. 10. cap. 10. Inuigilate virtutis nam tempora gressu Diffugiunt, nulloque sono conuertitur annus. Virgilius 4. Georg. Nasque alix victu inuigilant, & scedere pasto, Exercentur agris. Ouid. Eleg. 4. lib. 1. Trist. Inuigiles igitur nostris pro casibus oro. Idem 2. Fast. Nec capiat fomnos inuigiletque malis.]

Inuinius, Abstemius, quasi sine vino. ἰνυῖνιος ὑπόποτος. GAL. Qui ne boit point de vin. ITALIC. Che non bee vino. GERM. Dnweinigt/der kein wein trinkt. HISP. El agnado. ANG. Temperat, that drinketh nowine. sicut Inuius sine via. Qui enim vinum non bibit, inuinius dicitur. Apuleius lib. 10. Neque vllum animal essem, & inuinius essem. Vox noua est, & pleræque alix, Asino Apuleij apertissima, quæ rudere interdum maluit quàm loqui.

Inuiolabile, s. le, Sanctum inuiolatum, quod violari non potest, aut vulnerari. ἰνυῖολαβίλο. GAL. Inuiole. ITALIC. Che non si può violare. GERM. Dnuertertztch. HISP. Cosa que no puede ser corruptida. ANG. That can not be violated or broken. Silius lib. 16. velut inuiolelabile telis, Scrubant, sacrumque caput.

Inuiolatus, a, um, Integer, incorruptus, iniustus. ἰνυῖολατὺς ἀμάρτυρος, ἀμάρτυρος. GAL. Non violé ne gaste. ITALIC. Inuioleato, incorrotto. GERM. Dnuertertzt/wuuertertzt/vngeschändt. HISP. No corruptido. ANG. Whole, nos corruptor hurt. Cic. pro Rabir. Qui castam concionem, sanctum campum, inuiolatum corpus omnium ciuium Romanorum defendeb' seruari oportere. Idem pro Sestio, Omnino inuulnerati, inuioleatique vixerunt. Colum. lib. 12. cap. 1. Quæ domum autem inferuntur, diligenter inspicere, ne delibata sint, & ita explorata atque inuioleata recipere. [Velleius: Inuioleatum aliquem dimittere (hostem.)]

Inuioleatè, aduerbium, Incorruptè. ἰνυῖολαβίλο. GAL. Entierement sans corruption, inuioleablement. ITA. Intieramente, senza corrossione. GERM. Wuuertertztch/engântztch. HISP. Enteramente, no podiendo ser corruptido. ANG. Without corruption or hurt. Cic. de Senect. Memoriam nostris pie, inuioleatèque seruabitis.

Inuiso, is, ere, Viso, nisi quid addat compositio vehementix. ἰνυῖο. GAL. Aller voir, visiter. ITALIC. Ire a vedere. GERMANIC. Besuchen/heimsuchen. HISPANICE. Tra ver alguna cosa. ANG. To come or go to see, to visit. Cic. ad Attic. lib. 1. Et vt iam inuisa nos, non solum rogo, sed etiam suadeo. Virg. 1. Georg. incertum est vrbsine inuisere Cæsar, Terrarumque velis curam. [Cæull. de Com. Beren. Inuisente nouo prælia torua viro. Pl. Men. sc. 1. a. 1. Nunc ad eum inuiso. Pl. Cap. sc. 3. a. 2. Alios captiuos inuiso meos. Idem Pl. sc. 2. a. 1. Cras inuises pergulam.]

Inuisus, a, um, Non visus. ἰνυῖοστος. GAL. Qu'on n'a point veu. ITA. Non visto. GERM. Ungesâhen. HISPAN. No visto. ANG. Not seen, or visited. Cic. de Arusp. resp. Occulta & maioribus non inuisa solum, sed etiam inaudita sacra inexcipiabili scelere peruertit. [Cæs. lib. 2. de bel. ciu. Inuisi & latitantes (id est non visi.)] Alias vtuntur pro odio, & quem æquo animo videre non possumus. ἰνυῖοστος. GAL. Odieux, hay; qu'on ne voit point volontiers. ITALIC. Odioso, viduto mal voluntieri. GERMANIC. Verhast/das man schernisch ansehen mag. HISP. Cosa odiosa y aberrescida. ANGLIC. Hated. Cic. pro lege Manilia, Ne aut inuisa diis immortalibus oratio nostra, aut ingrata esse videatur. Plaut. Merc. Ego me vbi inuisum meo patri esse intelligo atque odiosum, &c. [Ouid. Eleg. 4. lib. 5. Trist. Inter quos (poetas) non inuisa tibi pars ego magna fui Idem Eleg. 2. lib. 5. Sacram, quamuis inuisus ad aram confugiam. Senec. cap. 3. de Conf. ad Mari. Inuisam habebis lucem.] Cic. 2. Offic. Quid enim quis verusior & callidior est, hoc inuisior & suspectior, detracta opinione prebitatis. Plin. lib. 2. cap. 13. Vrtica quid esse inuisus potest? [Inuisus dicitur quem nemo videre vult, vt colligere est, ex epist. 31. lib. 10. ad famil.]

Inuito, as, penultima producta. Ad cœnam epulæve voco. [Dicitur enim, non ab Inuitus, (vt quidam existimant) sed à vocabulo in vitam conuentionem, id est conuiuium.] ἰνυῖο. GAL. Inuiter. ITA. Inuitare. GERM. laden/zu gast laden. HISPAN. Combidar. ANG. To call, bidde or desire. Cic. 3. Offic. Et simul ad cœnam hominem in hortos inuitauit in posterum diem. Inuitare in hospitium, & hospitio. Lin. lib. 8. bell. Pun. Vt eos per idoneos homines benigno vultu ac sermone, in hospitium inuitatos sopitòsque vino, vincirent. Cic. 12. Philipp. Possessiones enim sunt P. Clodij, tota familia occurret, hospitio inuitabit propter familiaritatem notissimam.

Inuitare aliquem poculis maioribus, est propinare, & ad largius bibendum prouocare: quod Cicero dixit maioribus poculis poscere. Plaut. Rud. Neptunus magnis poculis hac nocte eum inuitauit. Sic inuitare se, est seipsam ingurgitare nullo vrgente. Plaut. [Amphit.] Mira sunt, nisi se inuitauit in cœna plusculum.

Et apud Sueton. in August. capite 77 Inuitare se largiter, pro muleum bibere, postea quonies largissime se inuitaret, senos sextantes non excessit.

Per translationem inuitare accipitur pro allicere, attrahere, & incitate. ἰνυῖο. GAL. Inuitare. ITA. Inuitare. GERM. laden/zu gast laden. HISPAN. Combidar. ANG. To call, bidde or desire. Cic. de Senect. Ad quem fruendum non modo non retrahit, verum etiam inuitat atque illecat fenectus, Virg. 1. Georg. Inuitat genialis hyems, curasque resolut. [Sueton. in Calig. cap. 23. Et noctibus plenam fulgentemque lunam inuitabat assidue in amplexus atque concubium. Ibidem cap. 53. Inuitare edicta ad audiendum.]

Inuitatus, us. Inuitamentum, & inuitatio, illectamentum, incitatio, allectio, prouocatio. ἰνυῖοτῶς. GAL. Inuitation. ITA. Inuitamento, allectamento. GERMANIC. ladung/reiçung. HISPAN. El combite. ANGLIC. A bidding, a calling or desyring. Cicero. Casari. Mitto ad te Trebarium, atque ita mitto, vt initio mea sponte, post autem inuitatu tuo mittendum duxerim. Idem in Hortensio, Voluptates autem nullas ad res necessarias inuitamenta afferunt senibus. Idem pro Plancio, Is autem qui vere appellari potest honos, non inuitamentum ad tempus, sed perpetuæ virtutis est præmissi [Velleius: Inuitamentum sceleris, (merces profectionis.)] Idem ad Att. lib. 9. In Epicurum verò inuitatio quàm suauis, quàm liberalis, quàm frater nas? [Inuitatio vini. Gell. c. 2. lib. 15.]

Inuitabilis, le, Pellax, blandus, delectabilis, iucundus. ἰνυῖοταβίλο. GAL. Gallie, Allichant, attrayant. ITALIC. Dilectabile, cosa che inuita, che adessa. GERMANIC. Untersigt/turtzweutig. HISPANIC. Lo que atrahe halagando, d que da plazer. ANGLIC. Alluring, delectable, fair speaking. Gell. lib. 13. c. 11. Sermones iucundos, & inuitabiles, & cum quadam illecebra & voluptate vriles.

Inuitus, a, um, Qui non libenter, sed tergiueiando, & inuitus coactus, que aliquid facit. ἰνυῖοταβίλο. GAL. Qui fait à regret, maugré soy & enuy, constraint. ITA. Suo malgrado, contra sua voluntà. GERM. Ongern/vnwiltig. HISPAN. Cosa contra su voluntad. ANGLIC. Vnwillig, constrained. Cui contrarium est libens. [Dicitur puto, quia inuitus, in vim it.] Terent. in Andr. Feci hodie, vt ferent imperante atque inuito Pamphilo. Idem in Heaut. Nulla est tam facilis res, quin difficilis fiet, Quam inuitus facias. [Cæull. de Com. Beren. Inuita d' regina tuode vertice cessi: Inuita adiuro, teque tuumque caput. Plaut. Men. sc. 2. a. 2. Haud inuita id fecero. Idem Aul. sc. 6. a. 4. Quid tibi meam me inuito, tactio est? Item, Tun' habeas me inuito meam? Plaut. Milt. sc. 1. a. 2. Coniicit in nauem, & inuitam auehit. Idem Milit. sc. 5. a. 2. Vi atque inuitam atque ingratis te rapiam. Senec. cap. 18. de Conso. ad Polyb. Omnia, quæ dedit fortuna, inuita sunt (quia scilicet non sponte, neque iudicio dantur.) Autor ad Heren. Sin est probus, cur talem inuitam inuitum cogis linquere? Ex poeta. * Inuitus huius solutionis Vlpian. in l. quod seruus ff. de pos. Vel credit dominum non inuitum fore huius solutionis. Id est, domino non inuito fieri hanc solutionem.

Inuitè, aduerbium, Non libenter, coactè. ἰνυῖοταβίλο. GAL. Enuy, à regret. ITALIC. Contra voglia, mal volentieri à mal grado. GERMANIC. Ongern/vnwiltig. HISPAN. Contra su voluntad. ANGLIC. Not willing. Cic. ad Attic. lib. 8. Inuitè cepi Capuam, non quò minus illud defugerem, &c. Idem 2. de Orat. Quem ego paulo sciebam vel pudentius, vel inuitius (nolo enim dicere de tam sua ui homine fastidiosius) ad hoc genus sermonis accedere. Dicitur etiam inuito, & numero plurali, Inuitis aduerbialiter. Cicero pro Quintio, Exorquendum est inuito atque ingratis quod non debent, eripiendum atque exprimentum est.

Inuitersum, ἰνυῖοταβίλο. GAL. Generalmente, vniuersellemet. ITALIC. Generalmente, vniuersalmense. GERMANIC. Oberat. ANGLIC. Generaltie, whollie. Quintil. In vniuersum autem præcipue, id est, generaliter.

Inuitus, a, um, Quà vltro citroque iri non potest. ἰνυῖοταβίλο. GAL. Sans chemin, par où on ne passe pas aisement. ITALIC. Senza via, oue non se può ire. GERMANIC. Vnmägig / vnmägigam / vngobauet. HISPAN. Cosa sin camino, d no passadera. ANGLIC. That hath no passage. Plinius lib. 12. cap. 14. Saba regio vndique rupibus inuia, Virgilius 4. Aeneid. Postquam altos ventum in montes, atque inuia lustra. In uij saltus. Linius 9. ab Vrbe. Ouid. 5. Fast. Est non accessus inuia fluminibus.

Inuia, Herba est folia ferès, verbalci foliis non dissimilia, sed angustiora & oblongiora, radice subcandida, ad rufum colorem non nihil tendente, ex qua gratissimum condimentum fieri solet, Iulix Augustæ quotidiano cibo maxime illustratum. ἰνυῖοταβίλο. GAL. Enula campana, aulnée. ITA. Enola, enoa. GERM. Mentwurtz. HISPAN. Raiz de alla. ANGLIC. El ecampane. Rationem autem eam condiendi docet. Col. lib. 12. c. 46. Vulgus Enulam campanam vocat.

Inultus, a, um, Impunitus, non vindicatus, impunis. ἰνυῖοταβίλο. GAL. Qui n'est point vengé. ITALIC. Non vendicato. GERM. Dngerechen. HISPAN. Cosa non vengada de iniuria. ANGLIC. Vnreunged. Cic. pro Cluent. Cur hunc inesse inultum tam diu sinis? Cic. 1. de Diuin. Mortem suam ne inultam esse patereret. Terent. in Andr. Ego pretium ob stultitiam fero, sed inultum hoc nunquam auferet. [Plaut. p. sen. sc. 1. a. 5. At ego iam inultus promam viginti minas. Plaut. Men. sc. 2. a. 3. faxo haud inultum prandium comedetis. Idem Prolog. Amphit. Nunquam ille inultus me ludificabit. Interdum etiam inultus de eo dicitur qui accepit iniuriam, de qua nulla sumpta est vindicta. Ouid. 4. Fast. Nos hæc patiemur inultæ? Virg. 2. Aeneid. Nunquam omnes hodie moriemur inulti.]

Inumbro, as, are, Opaco, & umbra tego. ἰνυῖοταβίλο. GAL. Vmbrager, faire ombre à quelque chose. ITALIC. Far umbra, adombrare. GERMANIC. Beschattigen/oder oberschattigen. HISPAN. Hazer sombra à otra cosa. ANGLIC. To cast a shadow, upon, to give a shadow vnto. Colum. lib. 4. cap. 14. Nam vtrique frequenter solum exercendum est, dum id incrementum suo vites inumbret. Virg. 11. Aeneid. Instructòsque toros obrentu frondis inumbrent. Inumbra quies, falsa opinata tantum, sed falso credita. Celsus. Si furioso quem mentis suæ esse existimas, eò quod forte in conspectu inumbrae quietis fuit constitutus, rem tradideris: id est, quia tum erat eo statu & figura, vt mente constare videretur, sed falso. L. 18. D. de acquir. poss. ff. de som.

Per metaphoram tamen vsurpatur pro tueri atque defendere: quæ translatio sumpta est ab arboribus, quæ sua umbra nos tueri ab iniuria solis, Autor Sponcius, à quo exemplum afferri æquum erat.

Inumbatus, Apparens, non verus. Celsus D. 41. Tit. 2. lib. 18. Si furioso quem suæ mentis existimas, eò quod forte in conspectu inumbrae quietis fuit constitutus. [Fab. Quinsilian. Annis virentibus syluis inumbatus.]

Inunco, as, Rapio, & quasi vnco ad me traho. ἰνυῖοταβίλο. GAL. Acrocher. ITALIC. Arrampicare. GERMANIC. Zuhil nahen/ato mit einem faden erwischen. HISPAN. Arrebatar. ANG.

ANGLIC. To draw to me as it were by a crooke. Lucil. Aut qui nummos cristis in uocat. Columell. lib. 7. cap. 3. Tum etiam quotidie inuuitur lana, quæ quanto prolixior in pectore concreuit, tanto magis obnoxia est rubis, quibus velut hamis inuincata à pascencium tergoribus auellitur. Apul. lib. Flor. Vnde rostro transfodiat, vnde vnguibz inuincat.

Inundo, das, Exundo, diffuso, effundor, excurro. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Se desborder, se expandre. ITA. V. exfases, pandere, se fuere, inondare. GERMANIC. Überstießen/über schwemmen/über a dseferen. HISP. Rebollar, crecier à venir como río. ANG. To ouerflowe, to surround. Plin. Antequam Nilus inundaret. Virg. 10. Æneid. Inundant sanguine fossæ.

¶ Per translationem copiose accurrere, & vndarum more quasi affluere. Virg. 12. Æneid. hinc densi rursus inundant Troas Agyllinique & pictis Arcades armis. [Liuius initio lib. 8. bell. Punic. Inundauerat in Italian bellum.]

¶ Quandoque vndis obruere, vel aqua operire. Ημελωξεν. Cic. de Clar. Orat. Terram inundat aqua. Plin. Agros & lata omnia inundauit.

[¶ Et passiuè, inundari Sanguine: Lin. lib. 4. de bell. pun. item inuondor iracundia: Diomedes.]

Inundatio, onis, Exundatio, illuuium, diluuium. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Desbordement, inundation. ITALIC. Piena d'acqua, diluuium. GERMAN. Ein über schwemmen/ ein aufstiehung des wassers. HISP. Rebolladura, diluuium. ANGLIC. A surrounding, a deluge. Columell. lib. 8. cap. 11. Vel etiam valles, quæ fluminum aluuiis, & inundationibus concreuerint, aptas esse vineis affecerat.

Inuincum, Ad vnguem, perfectè: ita Ad vnguem factum dicitur, quod ita elaboratum est, vt in eo nihil possit reprehendi. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Parfaitement. ITA. Perfettamente. GERMAN. Bey einem nage tin. HISPANIC. Perfettamente. ANG. Perfytlet. ¶ Arborea in vnguem posita, id est, ita ordine suo collocata, vt nulla extra alias emineat. Virg. 2. Georg. nec fecius omnis in vnguem Arboribus positis secto via limite quadret. Translatio à lapicidibus, qui vngue marmoris læuitatem experiuntur.

Inungo, is, Illino. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Oindre. IT. Ongere. GER. Besalten/übersalten. HISP. Vntar. ANG. To anoint. Plin. lib. 8. c. 54. Mira solertia visco inungunt oculos. Idem lib. 18. cap. 30. Sunt qui lentem siccitatem oleo inungunt.

Inunctio, onis, Illitio, illitio. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Onction, ointure. ITALIC. Vnzione. GERMAN. An salbung/übersalbung. HISPANIC. Vnctura. ANG. An anointing. Plin. lib. 28. cap. 8. Felle glaucomata & suffusiones corrigi propriè creditur tri diu inunctione.

Inunctus, a, um, ab inuincendo, quod Græci dicunt ἰνδύει. Tertull. aduersus Valent. Et tamen inuinctum in Adam.

Inuoco, as, penultima correpta, Intro voco: & nonnunquam voco quanquam posterius hoc rarius est. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Appeller dedans. ITALIC. Chiamare dentro. GERMAN. Einheim ruffen. HISPANIC. Llamar para venir dentro. ANG. To call in or on. Plautus in Capt. vtramque significationem complexus est, quum inquit, Nam scorta inuocantur, & nos parasiti inuocamur. [Plautus Capt. sc. 1. a. 1. Inuocatus esse soleo in conuiuium. Idem Curc. sc. 3. a. 2. Inuocat Planesium (ludens talis:) Ego almam meam nutricem Ceterem. Quintilian. Ad autem inuocare. & Suetonius in Caligul. cap. 50. Inuocare lucem.]

¶ Aliquando significat in auxilium voco, & subsidium peto. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Inuoquer, reclamer, appeller à secours. ITAL. Inuocare, chiamare periuuato per soccorso. GERMAN. Umh huffen ruffen. HISP. Llamar à ayuda. ANG. To call for help. Plaut. in Afin. Deam sibi inuocet, quam lubebis propitiata. Cic. 2. de Nat. deor. Apud nostros Iunonem Lucinam in pariundo inuocant.

Inuocatus, adiectiuum, Non vocatus, inaccessus. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Non appellé. ITAL. Non chiamato. GERMANIC. Unbeiff. HISP. No llamado. ANGLIC. No called on. Plaut. Capt. Inuentus nomen indidit scorto mihi, Eo quia inuocatus soleo esse in conuiuium. Cæc. ad Cicor. Epist. lib. 8. Atego simulatque audiu, inuocatus sublellia rei accuro.

Inuolo, as, are, à Vola fit, quæ est manus & pedis concuuitas. Id est, concuam manum iniicio, rapaciter subtraho, cum impetu aliquem aggredior. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Desrober. ITALIC. Inuolare, rubbare. GERMANIC. Darauff greiffen. HISP. Hurtar. ANG. To steal, to runne violently upon ones. Lucan lib. 6. quid corpore magni Proiecto rapiat, quos Cæsaris inuolent artus. Plinius lib. 9. cap. 59. Singulos inuolat verius, quam caput Terens. Eunuch. Vix me contineo, quin et inuolem in capillum. Plaut. Mostell. sc. 2. a. 1. Vix comprimor quin inuolem in oculos illi simularici. Idem Amphitr. Ab dextra maximo cum clamore inuolant (equites) id est inuolant.]

¶ Aliquando inuolare compositum est à verbo Volo, as, idemque est quod intro volare. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Qui ne vole point. ITA. Che non può volare. GERMAN. Eingeführt. HISPAN. Cofa que no puede volar. ANG. That can not flee. Geil. lib. 2. cap. 19. Pulli tunc inuolucres erant.

Inuolucris, cre, Quod adhuc volare non potest. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Qui ne vole point. ITA. Che non può volare. GERMAN. Eingeführt. HISPAN. Cofa que no puede volar. ANG. That can not flee. Geil. lib. 2. cap. 19. Pulli tunc inuolucres erant.

Inuolucris, cre, Quod adhuc volare non potest. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Qui ne vole point. ITA. Che non può volare. GERMAN. Eingeführt. HISPAN. Cofa que no puede volar. ANG. That can not flee. Geil. lib. 2. cap. 19. Pulli tunc inuolucres erant.

Inuolucris, cre, Quod adhuc volare non potest. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Qui ne vole point. ITA. Che non può volare. GERMAN. Eingeführt. HISPAN. Cofa que no puede volar. ANG. That can not flee. Geil. lib. 2. cap. 19. Pulli tunc inuolucres erant.

ANG. To roll or wrappe together or upon. Virg. 3. Georg. Ter sunt conati imponere Pelio Ossam, Scilicet atque Ossa frondosum inuoluere Olympum. Ouid. 12. Metam. Saxa, trabesque super totisque inuoluit montes.

¶ Sæpe accipitur pro circumplico, circumuoluo, & re aliqua integro. Plin. lib. 11. cap. 24. de arenis. Nam & lacetarum catulos venantur, hos primùm tela inuoluentes, & tunc demùm labra vtraque motu apprehendentes, &c. Cinem inuoluit callide, Silius lib. 7. Onias 4. Fast. Captiuam stipula, fœnôque inuoluit, & ignes Admonet Hores, 4. Carm. Ode. 29. & mea virtute me inuoluo, probamque Pauperiem sine dote quaro.

¶ Per translationem tenebras offundere, obscurare. Virg. 3. Æneid. Inuoluit diem nimbis, & nox humida caelum Abstitit. Idem 6. Æneid. Obscuris vera inuolvens. * Inuolui, quadiu illabam pro inuolui. Ouid. 9. Epist. Scilicet immanes elisos faucibus hybros, Intantem caudis inuoluisse manum.

[Inuolutus, a, um, Senec. cap. 10. de Consol. ad Polyb. Obscura & inuoluta veritas.]

Inuolutulus, li, penultima correpta, Vermiculus qui & conuolutulus dicitur, quod sese folijs arborum & vitium circumuoluat, & implicet. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Vermiculus. ITALIC. Vercoquin ou herbec. ITA. V. come che rode è germogli delle vite, voluolo. GER. Ein raup/enwurmlein so sich in die bleser ter wicklet. HISP. El gusano rebelion. ANG. A caterpillar or wormy cater thing the leaves of trees. Pl. Cistel. inuitatus ne quam bestiam, Et damnificam. Sed quamnam amabo? L. inuolutulum Quæ in Pampini folio inorta implicat sese.

Inuolucris, cris, substantiuum, Est linteam illud, quo tonsores humeros tendendorum inuolunt, ne vestes capillorum segmentis fordidentur. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Enueloppoir, vn linge ou courechef qu'vn barbier estend sur celuy à qui il fait la barbe. ITALIC. Panno che i barbiere pone alle spalle de coloro che si fanno tosare. GER. Ein schärtsch das man umb einen schneidet. HISP. Tonaia para el cuello. ANG. A linen cloth wherewith barbers couer thame which they shear. Plin. Cap. sc. 2. a. 2. Ne is quidem inuolucris iniicere voluit vestem vt ne inquinaret.

Inuolucris, cri, penultima producta. Quo quippiam inuoluitur, aut integritur. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Enueloppoir. ITA. Inuoglio. GERMAN. Derein man etwas wicklet. HISP. Embolador para embolner. ANGLIC. Any thing that serueth to cloke, coner or hide. Cicero. 1. de Orator. Sic modo in oratione Crassi diuitias atque ornamenta eius ingenij, per quædam inuolucra atque integumenta perspexi: sed ea quum contemplari cuperem, vix aspiciendi potestas fuit. Inuolucris simulationum regi, hoc est, simulationis affectibus. Cic. ad Quinsum Frat. lib. 1. multis enim simulationum inuolucris inicitur, & quasi velis quibusdam obrenditur vniuersumque natura.

Inuolucris, aduerb. Spart. in Caracalla, Quæstus est de fratris infidiis inuolucris, & incondite ad illius accusationem

Inuolucris, simus, superlat. Senec. Quæst. Natur. lib. 6. c. 5. Nec in hac tantum re omnium maxima atque inuolucris sima.

Inurbanus, a, um, Inciuilis, Inuenustus, rusticis moribus præditus. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Inciuil, rustique. ITA. Inciuile, rustico, rozzo. GERMAN. Unhöflich/rausch. HISPANIC. Rustico y descortes. ANG. Vnmanerly, uncourtesly. Cic. 2. de Orat. Inapem quendam humanitatis, & inurbanum. Idem de Clar. Orat. Sed omnium oratorum siue rubularum, qui & planè indocti, aut inurbani, aut rustici etiam fuerunt. &c. Horat. in Aie, si modo ego, & vos Scimus inurbani lepidio supponere dicto.

Inurbane, aduerbium, Insulse, rusticè. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Sans courtoise, inciuilement, rustiquement. ITA. Disurresamente, inciuilmente. GERMAN. Unhöflich. HISP. Rustica y decorselemente. ANG. Vnmanerly, uncourtesly. Cicero. 3. de Nat. Deor. Alaba denfens quidem sanctius Alabandum colunt, à quo est vrbis illa cõdita, quam quenquam nobilium deorum, apud quos non inurbanus Stratoniscus, vt multa, &c.

Inurgæo, es, id est, Contra aliquem irgeo. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Pouster & heuter contre. ITALIC. Premere, urtare, spingere. GERMAN. Treiben/stossen. HISP. Empurar. ANGLIC. To force against any. Lucet. lib. 5. Cornua nata prius vitulo, quam frontibus extens, illis iratus petit, atque insensus inurget.

Inurino, as, penul. prod. Idem quod vrinare, id est in aquam mergi, & natando emergere. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Se plonger en l'eau. ITA. Nuotat sotto aqua. GERMAN. Under das wasser schwimmen. HISPAN. Nadar y salir de agua nadando. ANG. To plunge in water. Colum. lib. 8. c. 14. Lacus, piscinæque manu fãt vt sint quibus inurinare possunt aues.

Inuro, is, ere, ignito ferro stigma imprimere, vt seruorum fronti & equorum coxis, vt cognoscantur à domino. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Marquer d'vn fer chaud, imprimer quelque marque. ITA. Marcare, segnare con ferro caldo. GERMAN. Eintrucken/auff etwas brennen. HISPAN. Señalar de luzgo. ANG. To marke with a burning hot iron. Inurere, adhibito igni fingere: quod genus picturæ Encantitice dicitur. Plin. lib. 35. cap. 4. Cuius supra caput tabula bigæ pendet, quam Nicias scripsit se inuultile.

¶ Et per translationem Inurere significat ita imprimere, vt deleri nequeat, vt, Inurere ignominiam alicui. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Qui ne vole point. ITA. Che non può volare. GERMAN. Eingeführt. HISPAN. Cofa que no puede volar. ANG. That can not flee. Geil. lib. 2. cap. 19. Pulli tunc inuolucres erant.

Inuiscatus, a, um, insolitus, præter consuetudinem, raro visus inauditus. חָשַׁבְתִּי שֶׁאֵין בְּיָמַי הַשְּׁמַיִם יִשְׁפְּרוּ. GAL. Qui ne vole point. ITA. Che non può volare. GERMAN. Eingeführt. HISPAN. Cofa que no puede volar. ANG. That can not flee. Geil. lib. 2. cap. 19. Pulli tunc inuolucres erant.

GERM. Unbreuchtig. HISP. No acostumbrados vsufado. ANG. Not accustomed or wonted. Cic. 2. de Orat. Alter leporem quendam inuictatum nostris oratoribus est consecutus. [Gell. c. 14. l. 15. Inuictatum. Linius l. 7. bed. pua. Homines inuictati alienigenis (id est qui non ius vendendis assueverunt)]

Inuictate, aduerbium. { ἀδου. ἀδου. GAL. Contre ou contre la coutume. ITA. Contra costume. GERM. Unbreuchtig. HISP. Desfachamentera, contra la costumbre. ANG. Not after the accustomed fashion. Cic. ad Quiri. Fras Absurde, & inuictate scripte epistolæ. Idem de clar. orat. Inuictate loqui.

Inuictus, le, Qui nulli vsui est. { ἀχρηστος. GALLI. Inutile, qui n'est point profitable. ITA. Inuile, disutile. GERM. Unnutz. HISPANIC. Desaprouechado, è sin prouerbo. ANGLIC. Vnprofitable. Cic. 1. de Inuen. Is inuictus sibi perniciosus patriæ cuius alitur. Idem 2. de Diu. Quid? quem quaeritur quis sit optimus Reipub. status, quæ leges, qui mores aut vtilis aut inuictus. Ouid. 13. Met. donec foletior isto. Et sibi inuictior, timidi commenta retexit [Ouid. Eleg. vlt. lib. 4. Trist. Studium quid inuile tentas? (seu poësin.) Plaut. pseud. sc. 2. a. 3. Gloriosus, inuictus inuictus cocus. Plaut. asin. sc. 1. a. 4. Si qua sit pictura inuictus, eâ vendat, (id est noxia exemplo.) Velleius. Exemplo inuicti, facto saluari cæsus Clodius.]

Inuictiter, aduerbium. { ἀχρηστος. GAL. Inuilement, sans profit ITA. Inuilement. GERM. Unnutztichen. HISP. Desaprouechadament. ANGL. Vnprofitable. Plin. lib. 16. capite 19. Alij non inuictiter relinquunt. Hirsinus de bel. Alex. Multa Romæ male & inuictiter administrari.

Inuictitas, atis. { ἀχρηστος. GAL. Inuilement. ITA. Mancamento d'utilità & commode. GERM. Unnutztigheit. HISP. Desaprouechamiento. ANGL. Vnprofitableness. Cic. 2. de Inuen. Ex his illud conficitur, vt appetendarum rerum partes sint bonitas & vilitas: & vitandarum, turpitudine & inuictitas.

Inuictivum, inuictivum, Oppidum in finibus Vindeliciæ, non procul ab Alpiibus, cuius meminit Ptolem. libri secundi capite decimotercio. Idem esse putatur cum eo, quod hodie Oenipontem nominant. { GER. Inuictivum.

[Inuictare. Collius capite 9. libri 4. Reformidanda hæc sunt, magis, quam inuictanda. Idem ibidem capite septimo libri 11. Inuictata verba, &c.]

Inuictatus, a, um, Non vulneratus. { ἀχρηστος. GALLIC. Qui n'a point esté blessé. ITALIC. Non ferito. GERM. AN. Unverwundet. HISP. Non herido. ANGLIC. Not wounded. Cic. pro Sest. Cæteri vero autrepentina vi perculsi, ac tempestate populari, per populum tamen recitari sunt, atque reuocati: aut omnino inuictati, inuictati que vixerunt.

Inuictabilis, ἀχρηστος. Senec. de Benef. li. 5. c. 5. Neque enim minus fortis sum, si cum inuictabili me hoste committis.

Inuictus, Pan. ὁ τῆς Ἰουέως. Macrob. Satyr. lib. 1. c. 22.

Inuictus, inuictus, Vibs Ægypti prope Cahum montem. Steph.

I ante O

Io, io, Dolendi particula est. Tibullus. Vror io, remoue sæua puella faces. [Ouis. 4. Fast. Illa quidem clamabat, Io, carissima mater, Auferror, (rapta Proserpina)]

¶ Quandoque exprimit gestientis lætitiæ affectum. Ouid. 2. de Arte, Dicite io Pæan & io bis dicite Pæan. [Ouid. Eleg. 2. lib. 4. Trist. Ioque Nile io magna voce triumphæ canet. Plautus pseud. sc. 4. a. 1. Io Io te te Tyranne volo. Vocantis hic est, & lætantis.]

Io, gen. ius. { GERM. Ein techter Inachi umb weiche Jupiter gebiet hat/ die ist auch hernach / als sy in Ægypten kommen ist und gestorben / Isis genennet und sud ein götin geachtet worden. } Filia Inachi fluij traditur à Poësis à Ioue adamata, quam ob interuentum Iunonis, ne agnosceretur Iupiter in Iuencam transformauit. Iuno tamen suspicata id quod res erat vacam eam à Ioue sibi dono dari postulauit: quam quum accepisset, apposuit ei custodem Argum centoculum: [Id aperit Plautus indicat in Aut. sc. 5. a. 3. hoc versu (Argus) quem quondam Ioui Iuno custodem addidit.] à quo quum molestissima custodia promeretur, ægre id ferens Iupiter, per Mercurium eum interficiendum curauit. Quamobrem indignata Iuno, æstrum pellici inuictæ, cuius aculeis exagitata, in Ægyptum vsque persequi vbi implorato Iouis auxilio, pristinam formam recuperauit, Regique Osiridi nupsit: Ægyptiis que omnibus adeo chara fuit, vt post mortem dea habita sit, quam illi Isidem appellarunt, sacraque eius Isiaca, quibus aser immolari consuevit. Vide hanc fabulam Isidis apud Ouid. lib. 1. Metam.

¶ Lit & Io, Thesaliæ fluius, iuxta Oxineam ciuitatem in Peneum illabens. Autor Strab. lib. 9.

Io, castis, iugis. Oedipi mater fuit, filia Creontis Thebanorum Regis & vxor Laij, quæ post mariti necem, Oedipo filio imprudens nupsit, ex quo Eteoclem & Polynicem genuit: qui quum se mutuis vulneribus confecissent, ipsa quoque sibi manus intulit. Vide Stat. lib. 2. Theb.

Io, ius, ci, masculini generis, pluraliter hi ioci, vel hæc iocæ, Dicitur quod serium non est. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GAL. Ieu, raillerie, gauderie. ITA. Scherzo giuoco. GERM. Ein Schimpff. HISP. Burla, juego. ANGL. Jest in words, a merry word disports. } [Plaut. Amphitru. Si quid dixerim est per iocum, id non æquum est te serio prætorier. Ibiem: Scis me hæc dixisse per iocum. Equidem serio ac vero ratus. Idem pseud. sc. 1. a. 1. Iocus, ludus, sermo, suavis suauitatio. Idem Capt. sc. 1. a. 4. Lucrum ludum iocum, festiuitatem. Idem pseud. sc. 7. a. 4. Auferetur à me quod vici mihi per iocum. Ouid. Eleg. 1. lib. 5. Trist. Sit satis illa (littera) loco luxuriata meo. Idem Eleg. 1. lib. 2. Nec obstitit illi historice turpes inferuisti iocos. (Veneris.) Ibiem: Miror vniquam te notissos euoluisti iocos, (id est carmina.) Martialis, consueuere iocos vestri quoque forte triumph. Sallust. in Iugurth. Iocæ, seriatque cum humilimis agere. Gellius lib. 12. Insulsi hominis iocæ non præteribo. Cicero

in secundo de Finibus, At quicum iocæ & seriat, vt dicitur, quicum area-na, quicum occulta omnia? In ioco atque vino, genus loquendi antiquum, quo tempus significabatur post conuiuium. Casinus, Marucine Asini manu sinistra, Non belle veris in ioco atque vino. Vide supra in dictione IN.

[¶ Iocum & ludum esse pro re abiecta & paui pretij docet Vistorianus cap. 13. lib. 6. Sueton. in August. cap. 98. Cachinum sustulit & in iocos estufus est.]

Ioculus, diminut. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GALLIC. Petit ieu. ITALIC. Picciolo giuoco. GERM. Ein Schimpfflein. HISPANIC. Pequeno juego. ANGLI. A little disports, or merry word. } Plaut. in Stich. Noui illum ioculo hæc dixit.

Iocosis, a, um, Quod serium non est. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GAL. Ioyeux & recreatif, railleur. ITAL. Giuoco piacentino. GERM. Schimpffig. HISP. Cosa llena de burlas. ANGLIC. Merie, ioyous. } Cic. 1. Offic. Si de rebus seriis loquatur, seueritatem adhibeat, si de iocosis, leporem. Martialis. Non potuit melius licem finire iocofam. [Onianus Elegia 1. libro 2. Trist. Vita verecunda est, Musa iocosa mihi. Idem ibidem Eleg. 2. lib. 1. Non vt delicias videam Nile iocose tuas. Et Eleg. 2. lib. 3. Trist. Musa iocosa mea est.]

Iocose, Non serio, sed festiuitatis modo gratia. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GAL. Par ieu, en ieu, par raillerie. ITA. Fiaccolmente, da giuoco. GERM. Schimpffichen. HISP. De burlas, curario de veras. ANGL. Merilie, in mance of disports. } Cic. Quint. frat. - cumque lusi iocose satis.

¶ In eadem significatione dicimus & iocò, aduerbij significatione. Terent. Heaut. iocòue illa dicat, nescio. [Plaut. Amph. Cum quæ sermone nec ioco, nec serio tibi habeas.]

Iocolor, aris, per iocum aliquid dico faciòve. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GAL. Se iouer, faire ou dire quelque chose par ieu. ITALIC. Scherzare. GERM. Schimpffreden. HISP. Burlar. ANGLIC. To do or say any thing by disports or jest. } Linius 7. ab. Vtbe, Inter carmina propemodum, incondita ioculantes, Torquanti nomen auditum.

Iocularis, re, ioco, risuque dignus. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GAL. Ioyeux & plein de raillerie. ITAL. Cosa giocosa. GERM. Schimpffich. HISP. Cosa de burla. ANGL. That is spoken in jest. } Terent. Phorm. - quid mea? Illa quidem nostra erit. D. iocularem audaciam, Cicer. de Fas. O licentiam iocularem!

Iocularis, a, um, Quod ioco fit dicitur, neque serium est: vel quod ioco risuque dignum est. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GAL. Ioyeux & plein de raillerie. ITALIC. Da giuoco. GERM. Schimpffich / Schertzig. HISP. Lleno de burlas. ANGL. That is spoken in jest. } Horat. 1. Serm. Satyr. 1. Præterea ne sic, vt qui iocularia ridens Percutiam. Terent. in Andr. Iocularium in malum insciens penè incidi. [Sueton. in Ner. c. 2. Iocularia & latebras omittit. Ibid. cap. 42. Iocularia carmina in aliquem gesticulari.]

Ioculariter, iocose, per iocum & risum. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GAL. Par ieu, en rail-lant. ITA. Da giuoco. GERM. Schimpffichen in Schimpffo weyß. HISP. De burla, burlando de palabra. ANGL. Jestanglie, merily, pieasantie. } Plin. lib. 22. cap. 22. Hæc est, quam Aristophanes Euripidi Poetæ obiicit ioculariter, Matrem eius ne olus quidem legitimum venditasse olim, sed scandicem.

Ioculatorius, a, um, Quod sit per iocum. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GAL. Ioyeux plein de raillerie. ITAL. Cosa giocosa. GERM. Das in Schimpffo weyß beschochtig. HISP. Lleno de burlas. ANGLIC. That is spoken in jest. } Cic. ad Att. lib. 4. Huicio ioculariæ disputationi senem illum, vt noras, inter-esse sanè nolui. Quidam legunt ioculatorem, sed vtrum rectè, ipsi viderint.

Iocoraris, Nugas ago, haud serio loquor, caullor. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GAL. Se iouer, railler, se gaudir. ITALIC. Scherzare. GERM. Schimpffen / Schimpff weel troyben. HISPANIC. Burlar, iugar. ANGL. To use iesses, disports or merie words. } Cic. lib. 1. Epist. Sed ià cupio tecum coram iocari. Plaut. in Menach. [sc. 2. a. 2.] Solec iocari sæpe mecum illo modo. Cicer. 4. de Finib. Habent enim accessionem dignam in qua laboretur, vt mihi in hoc iocari videantur interdum, quum ita dicant. [Plaut. Men. sc. 2. a. 5. Iam vero Menæchme satis iocatus, Nunc hanc rem age. Ouid. Eleg. 1. lib. 2. Quid si scripsisse in mamos, obscæna iocantes.]

Iocans, tis, participium. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GAL. Se iouant, se raillant, se gaudissant. ITA. Chi scherza di parole. GERM. Schimpffend / Schertzend. HISPANIC. El que se burla. ANGLIC. Jesting, bounding speaking merilie. } Cic. 4. Acad. Me quoque, iocans in iocæ sentiens (non enim satis intelligebam) cepit hærrari vt sententia desisterem.

Iocatio, onis, iocosa & faceta narratio, aut sermo. { ἰοκῆ. ἰοκῆ. GAL. Raillerie. ITAL. Giuoco. GERM. Schimpffung / Schertzig. HISP. Burla, obra de burlar. ANGL. A bounding or vsing of disports. } Cic. ad Papyrium. Nunc venio ad iocaciones tuas.

* Iocabundus, a, um, Qui aliquid iocose facit. Valer. libro 2. cap. 150. Iuuenus rudi atque in composito motu corporum iocabunda gestus dedit.

Iolias, Ptolem. Mauritanix Cæsariensis vrbs, Iuba olim Regia, à Diuo Claudio colonix iure donata, deductus eò eiusdem iussu veteranis, & in honorem D. Augusti Cæsarea appellata. Autor Plin. lib. 5. cap. 2. Et Strabo lib. vlt.

Iolcos, ianus Stephano, Oppidum est Magnesiæ (quæ est regiuncula Thesaliæ ab Ortu annexa) inter Pelion & Ossa montes ad sinum Pelagicum, quem & Iolciacum ab huius oppidi nomine appellat. Ouid. 7. Metam.

Iolus, ianus, Iphicli filius fuit, qui Herculi hydram interficienti adfuit, ferrò que candenti cruorem restrinxit atque cohibuit. Hic quum ad decrepitam ætatem peruenisset, Herculis precibus iuuenti restitutus est: vt fabulatur Ouid. 4. Metam. - dubiæque legens lanugine malas Ore reformatus primos Iolus in annos Hercule vero vita functo, plerosq; ex filiis eius in Sardinia insulam adduxit, ibiq; cum incolis, qui natione Tusci erant, promiscuè habitauit, vt tradit Strabo lib. 5.

significare ab eo, quod verba ipsa videntur sonare. Eiusmodi est illud Iunonis apud Virg. 10. Aeneid. Me duce Dardanius Spartam expugnauit adulter. Nisi amaritudo pronuntiationis adiuerit, consisten videtur quod negare contendit.

IRPICES, Rastri sunt dentati, in agris ad extirpandas radices herbarum accommodati. Festus. V. arvo 4. de lingua Latina, a serpendo dictos putat, eamque ob causam primum Sirpices, postea S detrita. Irpices appellatos esse. Cato de re rusti. vocat Irpices, vel Hurpices, c. 10 ab ἀρπάζει ἀρπάζει Græco. Euripides Cyclope, ἀρπάζει ἀρπάζει τῆς δὲ μὲ ἀρπάζει δδμου. Scaliger in V. arr.

IRPINI, Populi erant ad Soractem montem, ita appellati ab Irpo, quo nomine Samnites lupum appellant, siue quod lupum ducem secuti sedes suas delegerunt, vt Festus tradit, siue quod more luporum ex rapto viuerit. Hos Seruius Hirpinos vocat per aspirationem in prima syllaba.

IRRADIO, as, pen. cor. Illustro, illumino. ἰρρῶμαι ἠρρῶμαι, ἀκτινὰ ἀκτινῶμαι. GAL. Ietter rayons comme fait le soleil, ietter clarté & lumiere. ITA. Mandar raggi come il sole, lampeggiare. GERM. Einhin glanzten bescheinen. HISP. Echar de sí rayos de luz. ANG. To shine and cast beams like the sunne. PLANT. Faciunt quod consueuerunt irradiant salibus mensam, omnes ad risum prouocant.

IRRASIS, penultima producta. Non rarus. ἰρρῶται. GALLIC. Qui n'est point raris ne tondu. ITA. Non raso. GERM. Unbeschnitten. HISP. No rayado. ANG. No shauen or clipped. PLANT. in Rud. Dijte ament cum iraso capite.

IRRATIONABILIS, le, penultima corrept. Ratione carens. ἰρρῶται. GAL. Chose sans raison, qui n'vse point de raison. ITALIC. Non ragionevole. GERM. Vnuernunftig. HISP. Cosa fuera de razon. ANG. Without reason. Quint. lib. 7. cap. 4. Falsa est definitio, si dicas, Bquus est animal rationale: nam est equus animal, sed irrationabile. Sunt tamen qui & hic & alibi apud eundem autorem, non irrationabile, sed rationale legant.

IRRAUCIO, is, raris, sum, septe Prisciano, siue irraucoesco, cui, raucus fio. ἰρρῶται. GAL. Estre trouué. ITA. Diuenir rauco. GERM. Heiser werden. HISP. Entroqueserse. ANG. To haue an hoarse voice. Cic. lib. 1. de Orat. Aefopum, si paulum irraucuerit, explodi. Priscianus legit irrauferit.

IRREDUX, dicis, pen. corr. Redux. ἰρρῶται. GAL. D'où on ne retourue point. ITA. Donde non si può tornar saluo. GER. Unwidertomlich. HISP. Donde no se torna del peligro. ANG. That can not be returned. Lucan. lib. 9. Irreducemque viam deserto limite carpit, hoc est viam vnde rediturus non est.

IRREDIUIUS, a, um, Rediuius. ἰρρῶται. GAL. Qu'on ne peut refaire ne reparer. ITA. Che non si puede refare. GERM. Nicht wider zubringen. HISP. Cosa que no se puede rehazer o renouar. ANGLIC. That can not be reuimed or repaired. vt, Irrediuuius pons apud Carulolum, pro irreparabili, inquit Budeus Cat. Epim. 17. ad Coloniã. sed veteris inepta Crura ponticuli, sub his totus irrediuuius Ne supinus eat, cauaque in palude recumbat.

IRRELIGATUS, a, um, Solutus & non ligatus. ἰρρῶται. GALLIC. Qui n'est point lié, deslié. ITALIC. Sciolto. GERM. Ungebunden. HISP. Cosa no atada. ANGLIC. That is not bound. Ouid. 1. de Arte, Vtque erat e somno tunica velata recincta, Nuda pedem croceas irreligata comas.

IRRELIGIOSUS, a, um, Pietati, & religioni repugnans. ἰρρῶται. GAL. bely jakal. ἀθεος, ἀνοθεος. GAL. Qui n'est point religieux, irreligieux. ITA. Irreligioso. GERM. Ungottsfürchtig. HISP. Cosa no religiosa. ANG. Without any religion. Lins. 5. ab Vrbe. Saluo etiam tum discrimine diuinarum, humanarumque rerum, irreligiosum rarus, sacerdores publicos, sacraque populi Romani pedibus ire, ferrique se & suos in velsculo conspici.

IRRELIGIOSITAS, a, uia, Fabius Victorinus in Rhetor. Ciceronis, Religio virtus est, irreligiositas vitium.

IRREMEABILIS, bile, Vnde remeare non possis. ἰρρῶται. GAL. Dont on ne peut reuenir ne retourner. ITA. Donde non si puede tornare a dentro. GERM. Vnuidelertlich. HISP. Cosa que no puede tornar. ANG. Of the which none can returne. vt, Error irremcabilis. Virg. 5. Aeneid. ancipitemque Mille viis habuisse dolum, qua signa sequendi Falleret in deprehensus, & irremcabilis error. Idem 7. Aeneid. Occupat Aeneas aditum custode sepulto, Euaditque celer ripam irremcabilis vnde. Vix irremcabiles. Senec. Hercul. furente.

IRREMEDIABILIS, le, Cui mederi ac remedium adhibere non possumus, incurabilis. ἰρρῶται. GAL. A quoi on ne peut remedier. ITALIC. Chi non si può trouare rimedio. GERM. Unheilfam. HISP. Cosa sin remedio. ANG. That can not be remedied or cured. Plin. lib. 20. cap. 7. E quibus dixisse non pudeat, si in defectu Lunæ, Solisve congruat vi, illa irremediabile fieri. Idem lib. 25. c. 13. Sed in vino pota irremediabilis existimatur.

IRREMUNERABILIS, Quod ob magnitudinem remunerari non potest, nec par pari reperi. ἰρρῶται. GALLIC. Qui ne se peut remunerer. ITALIC. Che non si può remunerare. GERM. Das man nicht vergelten tan. HISP. Cosa que no se puede galardonar. ANG. That can not be rewarded.

IRREPARABILE, Quod reparari, & in integrum restitui non potest. ἰρρῶται. GAL. Irreparable, qu'on ne peut reparer. ITA. Che non si può reparare. GER. Unwidertbringlich. HISP. Cosa que no se puede reparar. ANG. That can not be repaired or restored. Virg. 3. Georg. Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus.

IRREPETUS, a, um, Non repetus. ἰρρῶται. GAL. Non encor trouué. ITALIC. Non ritrouato. GERMANIC. Unersunden. HISPAN. No hallado. ANGLIC. Not founde. Horat. 3. Carm. Ode 5. Aurum irrepertum, & sic melius situm Quam celat spernere cetera fortior. Id est, non sum repetum.

IRREPO, pis, penultima producta. Passim & latenter more reptilium inproco. ἰρρῶται. GAL. Se couler tout doucement, & trainer en quelque lieu.

ITALIC. Salire apicendofsi d' a muro d' ad a'bro. GERMANY. Hetmitt hdo rein triehen. HISP. Entrar d' escandidas g scando. ANG. To cresse in. Cuius frequentatiuum est irrepto. Plin. lib. 26. cap. 1. Non fuerat hactenus apud maiores, patresque nostros, & primo Tibertij Cæsaris principatu medio irrepsit in Italiam. Cic. 3. de Orat. Irepsit in hominum mentes.

* Irrepere in tabulas publicas, Clam inuectum & scriptum esse. Cio. pro Archia, Quum ceteri non modo post ciuitatem datam, sed etiam post legem Papiam, aliquo modo in tabulas eorum municipiorum irreperunt, &c.

IRREPREHENSIVS, Qui reprehendi iure non possit, innocens, inculpatus. ἰρρῶται. GALLIC. Sans reprehension, sans blasme, irreprehensible. ITALIC. Che non si può ripendere. GERM. Unscheltbar. HISP. Lo que no se puede reprehender. ANGL. That may not be reprovod or blamed. faulteles. Ouid. 5. Trist. Eleg. 25. Et tandem probitas irreprehensa fuit.

IRREPREHENSIBILIS, Qui reprehendi non potest. ἀκαταρακτος, ἀκαταρακτος. Ouid. 1. irprehensibilis actus. Iulius Firmicus lib. 1. Machebeus, Post dictaturæ irreprehensibilis actus.

IRREQUIETUS, a, um, Qui nunquam quietus. ἰρρῶται. GALLIC. Qui n'a point de repos. ITA. Che non ha quiete. GERMANY. Unruhig. HISPAN. Cosa no descansada. ANGLIC. That ceaseth neuer. Plin. lib. 2. c. 3. Aeterno & irrequieto ambitu, &c. Martial. lib. 4. Discutrit tota vagus vrbe, nec vlla cathedra est, Cui non manè ferat irrequietus aue Bella irrequeta. Ouid. 2. Trist. [Eleg. 1. Bellaque cum multis irrequeta peris. Idem ibidem, Cum te delicta notantem preterijt oties irrequietus equos. Item, Irrequeta sidera. Senec. c. 7. de Coniul. ad Polybium.] Sors irrequeta, Ouid. 2. Metam.

IRRESECTUS, a, um, Non resectus. ἰρρῶται. GAL. Non coupé, ne rongné. ITALIC. Non tagliato. GERM. Nicht abgeschnitten. HISP. No cortado. ANGLIC. Not cut. Horat. Epod. 5. Hac irresectum scrua dente liuido Canidia rodens pollicem.

IRRESOLUTUS, a, um, Quod nunquam remittitur. ἰρρῶται. GALLIC. Qui n'est point deslié. ITA. Non sciolto. GERM. Unaufgelöst mit nachgelassen. HISP. No arado. ANGL. Not lewful. Ouid. 1. de Pont. 1. de Arselmel intentus neruo leuis arcus equino, Vincula semper habens irresoluta manet.

IRRESOLUBILIS, Qui diu Irresolutus. ἀδιάλυτος. Apu. lib. de Philosoph. Pares enim paribus irresolubili nexu iunguntur.

IRRETIO, tis, Dolo capio, quasi reu quodam inuoluo. ἰρρῶται. GALLIC. Enuelopper en les rets ou laqs. ITALIC. Tirar alla retze, irretire. GERMAN. Ins garn bringen / fassen. HISP. Enredar d' emboluer. ANGL. To intangle, or as it were so sak in a net. Cic. 4. Acad. Quid enim ad illum qui te captare vult, utrum ta centem irretiat te, an loquentem? Irretire illecebris, allectare, & decinere. Cic. in Catil. Cui tu adolescentulo quem corruptelaram illecebris irretisses, non ad audaciam ferrum, ad libidinem facem prætulisti?

IRRETITUS, dicitur qui aliqua fraude vel blanditiis, aut dolo, quasi reticatus est. ἰρρῶται. GALLIC. Enuelopé & prins au filé. ITAL. Legato, preso alla rete. GERM. In das garn gebracht mit tiffen gefangen. HISP. Arado, enredado. ANG. Caught or wrapped in snaires. Cic. 5. de Fin. Vidit Homerus probari fabulam non posse, si cantuiculis tantus vir irretitus teneretur.

IRRETORTUS, a, um, pro recto. ἰρρῶται. GAL. Non tourné. ITALIC. Non torto. GERMANIC. Ungewendet. HISPANIC. No torcido. ANGLI. Nos crooked, euen. Horat. 2. Carm. Ode 2. Quisquis ingentes oculo irretorto Spectat aceruos.

IRREUERENS, miles ponitur, miles agrum, s. irreuerens. ff. de mil.

IRREUERENTER, aduerbium. Sine reuerentia & honore. ἰρρῶται. GALLIC. Irreuerement, sans reuerence. ITALIC. Senza reuerenza. GERM. Ohne ehretung / vngehörtlich. HISP. No acatando. ANGLIC. Vnreuerentlie. Plin. epist. 38. Ceteri audaces, atque etiam magna ex parte adolescentuli obscuro ad declamandum huc transeunt, tam irreuerenter & temere, vt mihi Attilius noiter expresse dixisse videatur, se in foro pueros a centumvralibus causis aspiciari, vt ab Homero in scholis.

IRREUERENTIA, & Reuerentia. ἰρρῶται. GAL. Irreuerence. ITAL. Irreuerenza. GERM. Ungecht / verachtung. HISPANIC. Aquei no acatamiento. ANG. Lack of reuerence. Tacit. lib. 13. Quibusdam coalitam libertate irreuerentiam eo prorupisse frementibus. Plin. epist. 92. Sudiorum irreuerentia.

IRREUOCABILIS, Quod non potest reuocari, immutabilis. ἰρρῶται. GALLIC. Qui ne se peut reuouer. ITA. Che non si può riuocare. GERM. Unwidertifflich. HISPAN. Que no se puede reuocar. ANG. That can not be called back. Horat. 1. epist. 18. Et semel emissum volat irreuocabile verbum.

IRREUOCANDUS, da, dum, idem vt Error irreuocandus, apud Claudianum de bell. Get.

IRREUOCATUS, a, um, Non reuocatus. ἰρρῶται. GALLIC. Non reuoué. ITALIC. Non reuocato. GERM. Das nicht ab zu wenden ist. HISPAN. No reuocado. ANG. Not kalled back. Horat. 2. epist. 1. Quum loca iam recitata reuolumus irreuocari. Ouid. 11. Metam. sed enim irreuocatus ab acti Cæde lupus perstat dulcedine sanguinis asper.

IRREUOLUTUS, a, um, Reuolutus. ἰρρῶται. GAL. Qui n'a point esté reuolué, fucilletté, ne desroulé. ITA. Non riuolto. GER. Unumbgewendit. HISPAN. No rebuelto. ANG. Vnrolled, or wrapped toghether. Mars. lib. 11. Vadas & redeas irreuolutus.

IRRIDEO, irrides, irris, sum, penultima producta ex in, & ideo, Derideo, ludibrio habeo. ἰρρῶται. GALLIC. Se moquer & nre de quelqu'un. ITA. Bizzare, scherzare, burlare. GERMAN. Dertachen / verspotten. HISPAN. Berriar, escarnescer. ANG. To mocke, to laugh to scorn. Plin. Cur. ss. 1. a. 2. Facile miserum irridere, Plaut. Amph. Vltro venis irrisum dominum. Idem Plaut. Aul. sc. 4. a. 2. Facis haud decorum, vt inopem irrideas. Sequitur, Deideo.

Idem Cap. sc. 4. a. 3. Hic me nunquam irridebit. (minantis.) Idem plem. sc. 2. a. 5. Et argentum aufert, & me irridee? Terent. in Heaut. Irrides in re tanta, neque me quicquam consilio adiuuas. Idem in Eunuch. Ccepit ad id illudere Et me irridere. Cic. 2. de Nat. Deor. Etiam per iocum deos irridens, quum cauca liberari pulsi, &c.

Irrisus, us part. ἰρῖστος null. ἰρῖστος. GAL. Moqué. ITA. Schernito. GERM. Veriacht. HISP. Escarnescedo. ANGL. Mocked. Tacit. lib. 4. Ad vana, & toties irrisa reuolutus.

Irrisus, penultima producta. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Moquerie, irrisio. ITA. Schernimento. GERM. Das verlaechen. HISP. Burla de escarnescedo. ANGL. A mocking, a scorning. Tacit. lib. 13. Re-tinentis centuriones irrisu, & contumelias, postremo verberibus infestantur. Idem lib. 3. Non sine irrisu audientium postulauit. Irrisui esse id est ludibrio haberi. Cic. lib. 2. de bell. civ. Plin. lib. 22. c. 5. Imo vero plerisque vltro etiam irrisui sumus, ista commentantes, ac frivoli operis arguimur.

Irrisio, onis, Subfannatio, derisio, irrisio. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Sans grace & rencontre, sans moquerie. ITA. Senza gracia, ridicolo, amene. GERM. Laehertich/spottich. HISP. Sin gracia y burla. ANGL. Vmerville without a good grace. Cic. Off. Deforme etiam de seipso predicare, falsa praeteritum: & cum irrisione audientium imitari militem gloriosum.

Irrisor, oris, Derisor, subfannator. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Sacték. GERM. Schernitor. GERM. Ein verlaecher/verpöner. HISPAN. Burlador, escarnescedor. ANGL. A scerner. Cic. in Parad. Veniant igitur irrisores huius orationis ac sententiae, & iam vel ipsi iudicent, &c.

Irridiculus, adverb. Infacetè, ineleganter. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Sans grace & rencontre, sans moquerie. ITA. Senza gracia, ridicolo, amene. GERM. Laehertich/spottich. HISP. Sin gracia y burla. ANGL. Vmerville without a good grace. Cic. Off. Deforme etiam de seipso predicare, falsa praeteritum: & cum irrisione audientium imitari militem gloriosum.

Irrigo, pen. cor. ex in & rigo, Adaquo, humecto, quasi riuos in agrum deduco. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Arrouler. ITA. Affiari, adacquare, bagnare. GERM. Das wasser hinetn füren/wässeren. HISP. Regar derramando agua. ANGL. To water ground. Cic. 2. de Nat. Deor. Aegyptum Nilus irrigat. Idem 1. de Nat. Deor. Democriti fontibus Epicurus hortulos suos irrigauit. Plin. lib. 2. cap. 63. Quamque sanguine nostro irrigamus, insepulcis ossibus tegimus. Sopor irrigat artus. Virg. 3. Aeneid.

Irrigatio, onis, Actus irrigandi. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Arroulement. ITA. Adacquamento. GERM. Mässelung. HISPANIC Regadio, de regadura. ANGLIC. A watering of ground. Cic. 1. Off. Ad ductus aquarum, deriuationes fluminum, agrorum irrigationes, moles appositas fluctibus.

Irrigatus, a. um, Quod irrigatur, vel facile irrigari potest. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Arroulé d'eaux qui sortent sur le lieu, marefageux. ITA. Che facilmente si può adacquare. GERM. Das man wässert/gewässert. HISP. Cosa que se puede regar, de que es regada. ANGL. That may be easily watered. Cato c. 1. de Re rust. Vinca est prima: si vino multo opus castificando loco hortus irriguus. Accipitur & quandoque in significatione agendi: vt. Aqua irrigua, que irrigat. Virg. 4. Georg. Irriguumque bibant violaria fontem. Tibul. Tunc bibit irriguas fertilis hortus aquas.

Irrigio, Intus rapio. ἰρῖστος ἰρῖστος. Cic. Irripiunt in aedes subito.

Irrito, penultima producta, frequentatiuum ab Irruo, per mutationem u in i, euphoniae causa. Est autem irritare idem quod lacessere, prouocare, & ad iram incendere. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Irriter, agacer, atiner, inciter à courroux. ITA. Prouocare, astizzare, stimolare. GERM. Anreizung/zu zorn bewegen. HISPAN. Prouocar de encender de assomar. ANGL. To prouoke to kenddle wrath. Quae significatio à canum more tracta videtur, qui in lacessentem irruunt: vel, vt Donatus ait, restrictis dentibus, literam imitantur. Plaut. Capt. sc. 1. a. 3. Canem irritatam imitari, & dentes restringere. Virg. lib. 3. Aeneid. Irritacè virum telis, & voce lacessit. Ouidius lib. 2. Fast. Tum sicco primas irritat cortice flammis, id est, suscitatur. Plautus in Amphyl. Irritabis crabrones. Senec. c. 1. de Consol. ad Helu. Irritant aliquando solatia dolorem. Idem c. 17. de Consol. ad Polyb. Irritare luctum suum squalore & sordibus Plaut. Cure. sc. 3. a. 5. Si me irritaueris, his (pugnis) placidè te reddam. Idem Amphyl. Si me irritas, hinc auferes infortunium. Ibidem sc. 4. a. 4. Bacchus te irritasit. Irritare ingenia: Sueton. in Nerone. c. 39. Et Irritare necem alicuius proposita mercede. Velleius. Ab eodem fonte manat & Protrito, ras, pen. prod. Nam sicut irrito pro lacesso, ab irruo est, ita protrito a protruo: nec multum in significatione differunt. Nam protrito idem est quod prouoco. Col. lib. 2. Lini semen, nisi magnus est eius in ea regione, quam colis, prouocatus, & pretium proritat, ferendum non est. Hoc est, nisi premium alliciat, & inuitet. Differunt autem protrito, & irrito, quod illud & in bonam partem, vt prouoco, capi potest: irrito, non nisi in malam.

Irritatus, a, um, participium. Lacessitus, prouocatus. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Irrite-agacé, esinca. ITA. Irritato, incitato, smosso. GERM. Angereit/bewegt. HISP. Prouocado, encendido, comado. ANGL. Promoked stirred up. Gens irritata. Ouid. lib. 3. Metam. Voluptas irritata, Iam 2. de Arte. Irritatus pro irato Terent. in Phorm. Ita sum irritatus, animum vt nequeam ad cogitandum in-situere.

Irritatus, nomen ex participio. Gell. lib. 11. cap. ult. Quo fit quorundam maledicorum hominum scuitas & inuidia irritator. Senec. c. 3. de Consol. ad Marc. Irritata mater (luctu) tot rogis, quasi toties amitteret filium.

Irritatio, onis Instigatio. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Agacement irritation. ITA. Irritazione, irriatione. GERM. Anreizung. HISP. Prouocacion, encendimiento. ANGL. A stirring up to wrath. Lin. 2. bell. Maced. Et irritatio animorum ea prima fuit. Gell. c. 16. lib. 7. Edendi irrationes reperas esse (i. cupedias & delicias ciborum.)

Irritator, ipse dicitur. Seneca epistola 109. Cum irritator accessit tunc illa à nimi bona veluti sopita excitantur. [Vide paulo ante, in Irritatus.]

Irritabilis, le, Quod facile irritatur. Placabilis. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Facile à corruciarfi. GERM. Das sich getn zu zorn reitzen laßt/nuffbindig. HISP. Cosa que puede ser prouocada, enojado. ANGL. That is easily kendled to wrath. Cic. ad Attic. lib. 1. Nam si ita stateris, & irritabiles animos esse optimorum saepe hominum, & eosdem placabiles, &c. Epist. 2.

Irritamentum, ti, Quo quis irritatur, & accenditur. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Prouocation. ITA. Prouocamento. GERM. Ein anreizung. HISPAN. Prouocacion. ANGLIC. A prouocacion to anger. Plin. lib. 5. c. 6. Subinde infulis impactus, toridem incitatus irritamentis, postremo, &c. Ouid. lib. 1. Metam. Effo diuntur opes irritamenta malorum. Sic irritamenta gulae, dicuntur condimenta quibus edendi auuiditatem prouocamus. [Sic Lin. lib. 10. dec. 4.]

Irritamentum, inis, idem. ἰρῖστος ἰρῖστος. Ouid. lib. 12. Metam. Haud focus exarsit quam circo taurus aperto, Quum sua terribili petit irritamina cornu. Irritamen amoris, Ouid. lib. 9. Metam. Idem. 3. Metam. magnas Adie cifer opes, animi irritamen auari.

Irritus, ra, tum, compositum, ab in, & ratus: Non rarus, inutilis, nullius valoris. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Vain, qui n'apoint d'effet. ITA. Vano. GERM. Unthätig/vergeblich. HISP. Casado, vano. ANGLIC. That is of no effect. Terent. in Phorm. Quod dictum, indictum est: quod modò erat ratum, irritum. Plaut. Amphyl. sc. 1. a. 1. Ea ingrata habui atque irrita. Ibid. sc. 2. a. 3. Ego feci istae verba virtute irata. Celsus cap. 14. lib. 13. Aues irritas habuit Remus, (id est infaultas, inuoluptas, inutiles sibi. Item, Ad irritum cadens spes: Linius lib. 2. ab v. b. Et, In irritum cedit: Seneca Epist. 18. Et Velleius: Irritus consilij, gladio se transfixit (i. quia non potuit persuadere quod suadebat.) Labor irritus anni, Ouid. lib. 1. Metam. Irritae preces, id est, vanae, inuocantes, & incassum fusa. Plin. in Panegy. Ac plerique irritis precibus iudas principis aures adstrepebant. Tela irrita, Virg. 4. Ecloga. Verba irrita, Ouid. 1. de Remedio amoris.

Interdum irritus idem est quod ad nihilum redactus. Virg. 4. Ecloga, Te duce, si qua manent sceleris vestigia notiti, Iuxta perpetua solucne formidine terras. Irritum bene testamentum dicitur, quoniam stat u testatoris mutato, ipso iure testamentum incidit. De iniust. rupi, veluti si capite deminutus fuerit. Itaque Rumpi & Irritum fieri sic differunt, quod irritum status testatoris immutatus facit: rumpit autem casus extrinsecus contingens, & agnationis, adoptionis, testamenti noui Rursus inter Irritum esse, & Irritum fieri hoc interest, quod Irrita fieri ea dicuntur, quae cum antea iure constiterent, euerfa sunt. Irrita vero vel iniusta esse dicuntur, quae nunquam constiterunt, sed infirma semper sua sponte fuerunt. Horum. [Quintil. Nò plus irrogandum quieti, (i. tribuendum.)]

Irroratio, as, penultima correpta. Inualeco, vires acquirō. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Prendre force & vigueur s'enforcir. ITA. Prendre force, diuenir forte. GERM. Erstarcken/an traffen zunehmmen. HISP. Fortalecerse. ANGLIC. To waxe strong and tak force. Gell. lib. 1. cap. 12. Irrorauitque fallax atque aliena verbi significatio, quod dicitur, Hic illi superest.

Irroro, as, penultima correpta, Infero, insingo, impono. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Dare, imporre. GERM. Aufsetzen/antzun. HISPAN. Dar, aurribuir, imponer. ANGL. To sett a penaltie, so lesowe. Plaut. in Capt. Qui consilium inire, quo nos victu & vita prohibeant: His diem dicam, irrogabo multam, vt mihi cenas decem Meo arbitrari dent, quum cara annonā sit. Irroratio, Cicero pro Domo sua. Verant leges sacrae, verant XII. tabulae leges, priuatis hominibus irrogari: id enim est priuilegium. Irrigare alicui mortem. Tacit. lib. 4. Sibimet irrogaret mortem, quam patristruerat.

Irroratus, a, um, participium, Impositus. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Imposé. ITA. Imposso. GERM. Aufgesetzt. HISP. Impuesto. ANGL. Imposed, bestowed. Tacit. lib. 13. Exiliumque accusatori irrogatum, & tabulae exultae sunt.

Irroratio, onis, ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Imposidn. ITA. Imposizione, GER. Aufsetzung. HISP. Imposicion. ANGL. An imposing of a tribuit. Cicero pro Rabirio, Nam quid ego ad longam orationem comparere, quod est in eadem multae irrogatione praescriptum, hunc nec suae, nec alienae pudicitiae pepercisse?

Irrorasit, antiquum verbum, pro quo apud Cic. in leg. corrupte legitur irrogassit.

Irroro, as, penultima producta, Rore aspergo, seu madesco. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Arrouser, mouiller de rousee. ITA. Bagnar di ruggiada, inaffiare. GERM. Mit tau besprengen/beschnigen. HISP. Arrojar, rociar derramando rocio. ANGL. To sprinkle or wet with dew. Col. lib. 1. c. 2. Septimo Idus Decembres Aquilo mane oritur, Africus, interdum Auster irrorat. Idem lib. 12. c. 22. Noctibus autem labrum operire conueniet, ne irroretur. Dicimus autem Aquam in orate agro, & Agrum irrorare aqua. Ouid. 1. Metam. Inde vbi libatos irrorare liquores Vestibus. Idem lib. 7. Metam. Ter se conuertit, ter sumptus flumine crinem Irrorauit aquis. Ouid. 4. Fast. Ter caput irrorat. Somnus irrorat quietem oculis, Silius lib. 10.

Irrubescit, es, pen. cor. vel Irrubescit, is, Rubrum fieri, rubore suffundi. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Se rougir, deuenir rouge. ITA. Farfi rosso, arrosisco. GERM. Roth werden. HISP. Hazerfe, roxo. ANGL. To waxe redde. Scaius 9. Thibaid. Irrubuit cali plaga sydere misto, Occursuque sacro pariter iubar arsit vtrique. Ignis irrubuit vultibus, apud eundem lib. 5. Syl. pro suffudit vultus.

Irructo, as, Est ructu afflo. ἰρῖστος ἰρῖστος. GAL. Rotter ou reuper cõtre. ITA. Rucare contra. GERM. Angorpsen in gõrps etwar an lassen. HISP. Regolar contra algo. ANGL. To belke an blowe on. Plaut. Pseud. Quid tu, malum, ergo in os mihi Ebrius irrucias?

Germania, ex aduerso Rauraci Galliar oppidi, multis intra Alpes millibus, ac per innumeras lapsus gentes, sexaginta auctus annibus, in Pontum sex ostiis euoluitur. Alio nomine Danubius dicitur, preteritum a fonte vsque ad cataraclas que sunt in montibus Daciae, non procul a [Taururo] oppido. Nam inde deinceps Istri nomen assumit. *Ouid. l. de Pont. Stat. vetus vrbs ripae vicina binominis Istri.* [*Ouid. Eleg. ult. lib. 4. Trist. Tu nos abducis ab Istro, Idem Eleg. l. lib. 5. Scythici in sinibus Istri.*] Nilus, Istrus (qui alio nomine Danubius appellatur) & Rhodanus flumina sunt maxima. Vide *Gellium cap. 7. lib. 10.*

Isthmia, ἰσθμία, inter quatuor sacra terramina numeratur, que quinto quoque anno in Graecia celebrari solebant, in honorem Neptuni instituta a Theseo, ut *Plutarcho videtur*: aut certe in honorem Paelamonis, ut ex *Archae Poeta Graeco Epigrammate colligitur*, quod etiam hodie circumferunt. Huius certaminis victores pinu coronabantur. De institutione horum ludorum sic scribit *Plutarchus in vita Thesei*, Theseus primus Nepruno certamen instituit gloriarique est solitus, ob Herculeum Ioui, ob le vero Isthmia Nepruno celebrari. Quod enim ibidem in Melicertae honorem institutum est, noctu agebatur, iniriandi magis, quam spectaculi speciem preferens. *Hactenus ille.* Dicta autem sunt Isthmia, a Peloponnesi isthmo, in cuius faucibus celebrantur, non procul a Nepruni templo, quod illic erat in primis celebre.

Isthmus, ἰσθμὸς, Est angustia illa media inter peninsulam, & continentem, & veluti quaedam ceruix, quae a continente, velut a corpore gracilescens, peninsulam cum continente, tanquam caput cum reliquo corpore connectit. Isthmo opponitur porthmus, i. fretum angustum inter duas continentes, quale est fretum Gaditanum, exiguo interuallo Europam ab Africa diremens. Isthmus omnium celeberrimus est ille, quem & Corinthiacum & Achaicum vocamus, quinque tantum milium spatio Aegaeum mare ab Ionio submouens, angustoque tramite Helladi Peloponnesum annexens. In huius Isthmi faucibus Corinthus olim sita fuit, totius Peloponnesi vrbs clarissima. Isthmum perfodere dicebantur, qui magno quidem conatu, sed irrito molirentur aliquid. Ductum ab hoc Isthmo Corinthiacum, qui efficiebat ut naues longo & ancipiti ambitu iuxta peninsulam circumagerentur. Vnde complures illum adorti sunt, quae erat angustissimus, perfodere, nempe, Demetrius Rex, Dictator Caesar, C. princeps. Domitius Nero, infausto, ut omnium patuit exitu, incepto. *Autor Plin. li. 4. cap. 4. [Et Sueton. in Nerone. cap. 19. In Achaia, inquit, Isthmum perfodere aggressus, &c. Idemque refert de Caligula, in ipsius vita cap. 21.*

ISTIAEA, ἰστία, Ionicè, pro *Estia, ἑστία*, Homerus πολυδουλοῖ, id est, vini feracem cognominat. Vrbs Euboeae est, quae nunc Oropus, Gentile *Estiaeus*: nam Istiores ab oppido Thestia descendit.

ISTONE, ἰστών, mons Corcyrae proximus, vnde *Istonæus, Steph.*

ISTONVM, Italiae oppidum, *Ptolemæo.*

ISTRIA, ἰστρία, GERMAN. *Histereth* est tan *zwischen den atpen vnd venediger meer getagen.* Italiae regio, post flexum Adriatici sinus, Illyrio contermina, quae in latitudine sexaginta passuum millia in circuitu centum viginti quinque millia complectitur a Phormione, nunc Tisano fluuio ad Banoticum innu, in quo Arfia amnis decurrit, Istriam ab Illyrio dirimit. Istrosque gentem, fama est originem a Colchis duxisse, missis ab Aeta Rege ad Argonautas persequendos: qui ut a Poto intrauerit Istrum, nec raptorem inuenissent, siue metu regis, siue radio longe nauigationis iuxta Aquileiam confederunt, Istrique ex amnis nomine, quo a mari concesserant, sunt appellati. In ea est Iustinopolis vrbs, quam Iustinus imperator extruxit.

Istriorum, ἰστρίων, Istriae populi, a Colchis (ut putatur) oriundi. *Luc. lib. 4. Deregit orta dies stantes in puppibus Istros.*

ISTRIANA, ἰστριανή, ciuitas ad mare Persicum, gentile *Istrianites*, vel *Istrianæus, Steph.*

ISTRIPOLIS, ἰστρίπολις, Thraciae vrbs, non procul ab ostiis Istri, Milesiorum colonia. GERMAN. *Ein stat in thracien nit weit von den aufsgengen der thronaw getagen.* *Autor Plinius lib. 4. c. 11.*

ISTRYS, ἰστρυς, vrbs Cretae, quam Artemidorus Istronam ἰστριον vocat, altera, in Ponto. Hinc Istrius, Istrianus, Istrienus. Tertia insula cum oppido eiusdem nominis iuxta Triopium Cnidiae. Quarta vrbs Iapygia. *Steph.*

ISTRVIA, fluuius ad finem Germaniae ortum versus, vide *Visula.*

ISTRVS, ἰστρὺς, insula Africae, ab Afris Vdenoen dicta, Phoenicibus Cella Rharfath, quod interpretatur ab istonis: nauis enim similis est gentile Istius. *Steph. ἰστρὺς*, pro malo nauis aspiratur, videndum an etiam huic proprio adicienda sit aspiratio.

ISTRVS, ἰστρὺς, Antiphus, Priami fuerit filij: vnde Antiphus ex Hecuba susceptus est, cum naturalis esset Ius, ut *autor est Hom. in Iliade.*

ISTRVA, insula est sinus Arabici, apud *Plin. lib. 6. c. 28.*

I ante T.

Ita aduerb. similitudinis, idem valens, quod sic. GERMAN. *Itchen* est *chob. 2705.* GAL. *Ainsi, tellement, voire, ouy.* ITAL. *It, così, a questo modo, in tal maniera.* GERMAN. *It also.* HISP. *It, tambien.* ANGL. *Ita.* Cic. in *Verr.* Est ita, ut dicitur, ludices. [*Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Is mihi abiens ita respondit. Idem Curs. sc. 1. a. 5. Audiui poemam scripisse duas mulieres esse peiores vna. Ita res est. Ouid. Eleg. 8. lib. 4. Trist.*]

Similitudinis: *Plaut. Curs. sc. 3. a. 5. Ita te torquedo, itidem vti catapultae solent. Idem Aulul. sc. 5. a. 3. Ita me Dij amabunt, vt, &c.*

Liu. lib. 34. Emebant ita vt, (i. ea lege & conditione.) Iuramentum formula apud Senec. Ita te legam, ita te fruar. Et Quimilian. Ita mihi contingat haerere filio mori. Senec. de Consol. ad Polyb. c. 1. Ita est, nihil perpetuum est. Catull. de Com. Beren. Non ita me diui, vera gemunt, iuuerint. Plaut. Curs. sc. 4. a. 4. Ita me machera & clypeus bene iuuent. Idem Curs. sc. 3. a. 1. Ita me Venus amet. Idem Aulul. sc. 2. a. 3. Ita me bene amet laeuerna. Idem Pseud. sc. 1. a. 4. Ita me Dij ament, ita non facient.

Admirantis, *Plaut. Mil. sc. 1. a. 1. Itane aiebat tandem? Et itane verol* Pro enim, *Plaut. Mil. sc. 4. a. 2. Timeo quid rerum gesserim, ita dorsus totus prurit. Idem Menec. sc. 2. a. 4. Neque quod volui agere licitum est: ita me detinuit. Ibid. sc. 1. a. 1. Ita istae nimis lenta vincla sunt escaria. Ibid. sc. 2. a. 1. Ita mihi necesse est eloqui quicquid ago &c.]*

Cum negatione idem ferè valet quod valde. *Cic. lib. 3. Epist. Cassius non ita multum furore vitur. Idem 2. de Finib. Accessione vruntur non ita probabili. Idem de Clar. Orat. Ille non ita pridem abiit. Terent. in And. Non ita dissimili sunt oratione ac stylo. [Aliquando tamen magis negat, Plaut. Pseud. sc. 2. a. 2. Non ita est Et Ouid. Eleg. 8. lib. 4. Trist. Non Diis visum est.*

Imprecantis, *Suet. in Aug. cap. 69. Ita valeas, vt &c. Narrantis: Cui. 13. Metam. Atque ita captiuo ingreditur curru. Ita pro itaque. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 1. Ita valde faciam vt vestra latera varia sint. Ibid. sc. 3. a. 1. Ita miser & amore pereor, & inopia, Et Cic. 5. Verr. & lib. 1. de Deuinat. Et Senec. sic vsi sunt.]*

Quandoque optantis. *Pacuius. Ita te dij ament, ita tibi pro vote secudent omnia. Quandoque illatiua coniunctio est, pro igitur. Cic. Ita nobilissima ciuitas Graeciae & olim potentissima, sepulchrum cuius sui ignorasset, nisi ab homine Arpinate didicisset. Quando componitur cum que, coniunctio est quae rem concludit & conficit, & habet accentum in prima syllaba, idemque significat quod ergo, vel igitur. Cic. Si autem duae partes sunt, habet accentum in penultima, & dicitur itaque. Cic. Terent. in And. Imò ita volo, itaque postulo, vt fiat, Plaut. in Amph. Verum ita animatus fui, itaque sum nunc, vt te patra donem. Ita sanè, concedentis est particula cum affirmatione, vt, ita vt.]*

ITALIA, ἰταλία, Europae regio, prius Hesperia dicta, ab Hespero Atlantis fratre, qui a fratre ex Africa pulsus, & Hispaniae & Italiae dedit nomen. Siue (ut *Macrobius inuis*) ab Hespero stella, quod Occasui subiecta sit. GERMAN. *Italien die gewaltig groß landtschaft Europæ mit dem atpgebirg vnd mitetmeer vmbspitet.* Dicta etiam fuit Oenotria, vel a bonitate vini quod in Italia nascitur (nam Graeci omne vinum dicunt) vel ab Oenotrio Sabinorum rege. Postea Italia, ab Italo Siculo colorum rege, qui agriculturam Italos docuit, & leges condidit, eamque partem in qua postea Turnus regnavit, a suo nomine Italiam appellauit. *Virg. lib. 2. Aeneid. Est locus Hesperiam Graij cognomine dicunt: Terra antiqua, potens armis atque vberis glebae Oenotrij coluere viri, nunc fama, minore Italiam dixisse, ducis de nomine, gentem. Timæus & Varro, a bobus vocatam dixerunt, quoniam Tauri Graeca veteri lingua. Itali vocati sunt a quorum multitudinem & pulchritudinem Italiam dixerunt. [Vide hac de re Gell. c. 1. lib. 11.] Latium autem & Ausonia, non totius Italiae, sed partium quarundam sunt nomina. Latium enim est ea pars Italiae quae citeriori Tyberis ripae adiacet, vbi hodie est Roma. Ausonia vero maritima, inter eam agrum Brutij partem, qua Siciliae obicitur, & Salentinos intercepas vnde etiam vicinum mare Ausonium appellatum fuit.*

Est autem omnis Italia in formam cruvis inter Adriaticum & Tuscum mare, a iugis Alpium dorsoque Apennini porrecta, se paulatim attollens vsque ad fretum Siculum. In vltimo sui scinditur in duo coruua, quorum alterum Ionium spectat mare, alterum Siculum, in extremitate Rhegium oppidum habens. Eius longitudo, quae ab Augusta praetoria, quae in Alpino limite sita est, per Romam Capuanamque porrigitur, usque ad oppidum Rhegium, *Solino septe*, decies centana & viginti milia passuum continet: latitudo vero quadringenta decem, vbi maior latitudo: vbi angustior, centum triginta sex, habetque vmblicum in agro Reatino. Olim tamen ex latere maris superi Rubiconem fluuium pro sinibus habuit. Diuiditur autem in sexdecim regiones: scilicet Liguriam, Hetturiam, Latium, Campaniam, Lucaniam, Calabriam, Apuliam, Samnium siue Aprurium, Picenum, Flaminiam & Aemiliam, seu Romandiolam: Umbriam nunc ducatum Spoletanum: Galliam Cisalpinam, Venetiam, nunc Marchiam Tarufanam: Lapidiam & Carniam, nunc Forum Iulium, & Istriam.

ITALIA, sic describitur a *Siculo Flacco* in libro de conditionibus agrorum. Ab Alpibus in mare porrigitur: a tribus lateribus exteris gentes intuetur: a Sicilia vsque ad Galliam omnè litus Africum ei contrarium: rursus a Leucopetra pars, quae ad mare attingit, Macedoniae & aliquam Epiri partem spectat, Adriaticum vero litus Illyricum contra se habet.

ITALVS, ἰταλὺς, adiect. ἰταλός. Quod ex Italia est vt, Gens Itala. *Virg. 6. Aeneid. Qui maneat Itala de Gente nepotes. Idem 3. Aeneid. Et saepe Hesperiam, saepe Itala regna vocare. Horat. 2. Carm. Ode 7. Dis patriis, Italoque caelo.*

ITALICVS, ἰταλικός, vt, Oræ Italicae. *Ouid. 15. Metam. Graia quis Italicis autor potuisset in oris Maenia.*

ITALICVM, ἰταλικόν, Philosophiae genus quoddam nuncupatum ab ea parte Italiae, quae quondam magna Graecia dicta est, quod (ut docet *Augustinus lib. 8. de Ceuis. Dei.*) autorem habuit Pythagoram Samium: quo etiam ferunt ipsum Philosophiae nomen exortum.

ITALICA, ἰταλική, Vrbs Pelignorum, quae alio nomine Corfinium dicitur, ut ait *Strab. lib. 5. Alia Hispaniae Baeticae, in conuentu Hispanensium, septe Plin. lib. 3. c. 1. patria Siliij Italici, a qua & Adrianus Imperator ortum habuit.*

ITALICENSIS, ἰταλικένσιος, Dicitur sunt populi ab Italica Hispaniae Baeticae vrbe, italicus ager, ἰταλικὸν χωρίον, in Sicilia. *Steph. [Italicensis, Gellio septe cap. 13. lib. 6. etiam sunt ciues Rom. ex municipio, ex quo ortus D. Adrianus.]*

ITANVS, ἰτανός, vrbs in Creta, ab Itano Phaeuce, vel ab vno Curetum.

Est & promontorium.

ITEA, ἰταία, Vicius in tribu Acamantide: tribulis Itaeus. *Steph.*

Itē, aduerb. Significat similiter, quasi iterum idem. GERMAN. *Itē* *aph* *Di gham* *Itē* *hōdh. iqualis dōpōtōr.* GAL. *Aussi, semblablement, pareillement.* ITALIC. *Similmente.* GERMAN. *Desoglytchen.* HISP. *Esso mesmo, semejante.* ANGL. *Also, likewise.* *Autor Donatus & Valla lib. 2. c. 51. [Plaut. in Prolog. Afri. Vt vositem pariter nunc Mars adiuer. Idem Menel. Ggg ij*

Ayuntar. ANGL. To yocke, to couple, to tie together. Col. lib. 12. c. 39. Inter quaternos pedes figere, & perticis iugare. Cicero 1. Tuscul. Hoc quidem est commune virtutum: omnes enim inter se nexæ & iugatæ sunt.

¶ Dicitur etiã de iis qui maritali iugo, instar boum colla subiiciunt. ¶ Huius composita sunt, abiugo, adiugo, coniugo, deiugo, subiugo: quæ omnia habent pen. corr.

Iugosus, a, um, Quod in iugum acuitur, arduus, accliuus. Iugis abundas. ἰγος, ἰγος, ἰγος, ἰγος, ἰγος, ἰγος GAL. Montagneux. ITA. Perno di monti. GER. Stipflichtig, streichig. HISP. Leno de cumbre d de montes. ANG. Foul of ridges or hills. Ouid. 1. Amor. Eleg. 1. Quis prohibet in syluis Cererem regnare iugosis? Lege pharetræ virginis arua colis?

Iugalis, & hoc iugale, Vt iugale vinculum, copula matrimonij ἰγος, ἰγος, ἰγος. GAL. LICE, Accouplé de ioug. ITA. LICE, Accoppiato, adungio. GERMANICE, Das des jochs ist. HISPANICE, Cosa de yugo ayunado. ANGLICE, Coupled or yoked. Virgilius 4. Aeneidos. Cui vincula iugalia curæ. Idem 4. Aeneidos. Si cui me vinculo vellem sociare iugali.

¶ Iura iugalia. Ouid. 7. Metamorphos. Esse metus cœpit, ne iura iugalia coniux Non bene seruasset. Lectus iugalis. Virgilius. 4. Aeneidos. exuiasque omneis, lectumque iugalcum, Quo perij superimponas. Tori iugales. Stat. 3. Syl.

Iugales, dicitur equi eidem iugo subacti. ἰγος, ἰγος, ἰγος. GA. Compagnons de ioug, accouplez ious vn melme ioug. ITA. LICE. Sotto uno stesso giogo. GER. Siechroß/rosser die zusammen enge spannen sind. HISP. Ayunado en un mesmo yugo. ANG. Horses of one yoke. Virg. 7. Aeneid. Absenti Aenæ currum geminisque iugales Semine ab ætherio spirantes naribus ignem.

Iugamentâ, in ædificiis dicuntur fenestrarum structuræ, siue ex lignæ sint, siue lapideæ: ita dictæ à iugi militaris similitudine. τὸ ἰγωμα. [Gall. les croisées des fenestres.] Solebat enim iugum ita fieri, vt duabus perticis erectis tertia superimponeretur. Ad eundem etiam modum in fenestris duobus tribusve erectis postibus limen superinstructum, quandam iugi speciem exhibet. Casso de Re rust. c. 17. Iugamenta & antepagmenta, quæ opus erunt ex lapide indito.

Iugarius, id bubulcus & ariga boum, siue arator qui iuga dicit & regit. ἰγος, ἰγος, ἰγος. GALLI. Celuy qui accouple les bœufs ou cheuaux, bouuier. ITA. Biffoco, aratore. GE. Der die eingetochten rinder weiset end furt. HISP. Carrero b. yero. AN. He that yokes the oxen or horses. Col. lib. 1. c. 6. Lata bubilia esse oportebit pedes decem vel minimum nouem: quæ mensura & ad procumbendum pecori, & iugatio ad circumcundem laxa ministeria præbeat.

IVGARIUS, Vicus Romæ, dictus quia ibi Iunonis Iugæ ara erat, quam putabant matrimonia coniungere. Liu. Iugarium Acquimelio & Fortunæ templo vicinum itauit. Filius.

Iugatorius, a, um, vt Iugatorius bos, qui iugo subditur. ἰγος, ἰγος, ἰγος. GAL. Vn bœuf de harnois qui tire la charrue. ITA. Bue che tira il carro Jouis giogo. GERMAN. Ein eingetochter rind. HISP. Buey que trae el carro. ANG. An oxen that is a yoke with the yoke. Varro de Re rust. c. 5. Boni enim generis in Italia: plerique Gallici ad opus: contra, iugatorij Ligustici.

Iugis, dicuntur eiusdem iugi pares. ἰγος, ἰγος, ἰγος. à quo iniuges boues quinquam iugo iuncti sunt. Coniuges vir & vxor. Biuges siue biugi ἰγος, ἰγος, ἰγος. Quadriuges, quadriugi, equi bigas vel quadrigas trahentes.

Iugis, Assiduus, continuus, quasi semper iugo affixus. ἰγος, ἰγος, ἰγος. GAL. τὸ ἰγος, ἰγος, ἰγος. GALLICE Continuel, perpetuel. ITA. LICE, Continuo. GERMANICE, Ein sig/stattg. HISPANICE, Perenal, continuo, manantial. ANGLICE, Continuel. Plaut. Pseud. Istocceine pacto me adiuas? do id quod mihi est, Nam is mihi thesaurus iugis in nostra est domo. Cicero primo de Diuinatione. Qui quum vidisset exhaustam aquam de iugi puteo, terræ motus dixit instare. Idem 2. de Diuinas. Et iamne futurum esse, aquæ iugis colore præsentient. [Apuleius Iugis fluor imaginum.]

Iugiter, aduerbium. Continuè. ἰγος, ἰγος, ἰγος. GA. Continuellement. ITA. Continuamente. GERMAN. Stets/son vnderlast/ aneinanderen. HISP. Perenalmente. ANG. Continuallie. Plaut. in Mil. Venerem, amorem amcenitatè que accubans exerceo. Et quidem ædepol omnes mores ad venustatem iugiter.

Iugata vitis, à iugo, quod à similitudinem militaris iugi fiebat. ἰγος, ἰγος, ἰγος. vt supra videre licet in dictione VGVV.

IVGURTHA, Filius fuit Menastabalis, fratris Micipsæ Regis Numidarum, quem Micipsa patruus moriens, hæredem regni sui constituit vnâ cum duobus filiis suis adhuc impuberibus, Adherbale & Hyempale: quos ille postea beneficiorum immemor, insidiis adortus interfectis, vt solus regnaret. Id agrè ferentes Romani bellum aduersus Iugurtham susceperunt, quod ducum inertia, perfidiaque præter omnium expectationem multos in annos est protractum, quo temporis intervallo vario sæpe euentu pugnatum est, donec missio in Numidi Metello primùm, deinde Mario, Iugurtha, fractis opibus ad Bocchum Mauritaniam regem confugit: à quo proditus, Syllæ que traditus, ad Marium perductus est, & ab eo Romæ in triumpho ductus, tandemque in carcerem coniectus, animi dolore periit. [Vide Plutarch in Mario & in Sylla.]

Iuli, iudæi. Propriè dicuntur teneræ illæ lagnugines, quæ in arboribus flores antecedunt, vt in ficu grossuli. Plin. lib. 16. c. 29. Ferunt & auelanæ iulos compactili callo ad nihil viles. Hinc per translationem dicuntur iuli teneræ illæ lanugines quæ in iuuenum genis primæ enascuntur.

¶ Hinc Sernius Ascanium Aenea filium Iulum cognominatum existimat, quod adhuc adolescens quum primùm capisset emittere lanuginem, Mezertium singulari certamine superavit: quamquam Virgilius non vno in loco etiam antequàm in Italiam appellaret, Iulum fuisse cognominatum ostendit. ¶ Est item Iulum, vermis multipes & lanuginosus, arboribus passim adrepens,

IVLIA gens iuliorum quæ, dicta est ab Iulo Ascanio Aenæ filio, siue ab Iulo, Iuli, Ascanij filio, vt inquit Fast. ex hac fam. Cæsar, dictator, prodiit, de quo paulo infra.

IVLIA, iouliæ. Urbium multarum nomen est, in gratiam C. Iulij dictatoris impositum. Est enim Iulia Norici oppidum, apud Plin. lib. 4. cap. 4.

¶ Iulia fidentia Hispaniæ oppidum, inter Bæticam amnem & Oceanum situm. Plin. lib. 3. cap. 1.

¶ Iulia Claritas, eiusdem Bæticæ oppidum in conuentu Astigitano. Plin. ibid.

¶ Iulia virtus, eiusdem Bæticæ oppidum est in conuentu Astigitano apud eundem lib. 3. cap. 1.

¶ Iulia concordia, eiusdem Bæticæ oppidum, ibidem apud eundem Iulia contributa, Iulia restituta, eiusdem Bæticæ oppidum apud eundem loco iam citato.

¶ Iulia felicitas. Lusitanæ oppidum, notiore nomine Olyssippo appellatum Plin. lib. 4. c. 22.

IVLIANVS, iulianus, Imperatoris Romani nomen, qui quum Christo nomen dedisset, factus Imperator ab eo desciuit: vnde & apostatæ cognomen apud Christianos inuenit. GERMAN. Ein abfettiger Romer (sich teifer von Christenichen glauben.)

IVLIAS, adis iulæ, Iudææ oppidum, ad latus exortium Genesæ lacus. Plin. lib. 5. c. 15.

IVLIOBONA, Oppidum est Callectum, in Gallia Lugdunensi non procul à Lexouis & Vnellis. GERMAN. Calles etlychen/etlych achende fur Zeussen in Normandien. Plin. lib. 2. c. 8.

IVLIOBRIGA, iulioberga, Cantabrorum oppidum est in tractu Tartarconensis Hispaniæ. lib. 3. c. 3. Plin. lib. 2. c. 6.

IVLIOMAGVS, iulio magus, Andium oppidum in Gallia Lugdunensi, Plin. lib. 2. c. 8.

IVLIOPOLIS, iulio polis, Myssiæ oppidum, alio nomine γυδία κόμη appellatum. Plin. lib. 5. c. 32.

IVLIS, dis, iulio, Cææ insulæ oppidum, Simonidis Melici patria. Plin. lib. 4. cap. 12. ¶ Et Iulis piscis nomen, cuius ius præcipuum purgandæ alui facultatem habet Plin. lib. 32. c. 9. Optimum ius e scorpiionibus: & iulide & saxatilibus, nec virus respicientibus.

IVLIVM Sextisimum, Iulium forum, Iulium castrum, Hispaniæ Bæticæ oppida sunt, apud Plin. lib. 3. c. 1.

IVLIVS, Mensis dictus quintus à Martio, in honorem Iulij Cæsaris quod eo mense ad quartam idus Quintileis natus fertur. GERMAN. Der houwmonat. Antea enim Quintilis dicebatur. Vide Macrobius lib. Saturni, cap. 12. Virgilius 1. Aeneid: Iulius à magno demissum nomen Iulio. Luc. lib. 9. Cæsar Iulæ vestris clarissimus aris Dat pia thura nepos.

IVLIUS CAESAR. GERMAN. Der esse Iulische Cæsar ein gewattiger hetz. Omnium Romanorum imperatorum clarissimus, quem vnum ex Romanis habemus, quem Alexandro Macedoni iure optimo possimus præferre. Iuliorum nomen ab Iulo Ascanio Aenæ filio deductum videtur. Virgilius 1. Aeneid. quum ait, Nascetur pulchra Troianus origine Cæsar, Imperium Oceano, famam qui terminet æstris Iulius, à magno demissum nomen Iulo.

¶ A Iulius sit Iulianus, a, um. Hinc Iuliani milites appellantur à Suetonio veterani milites, quorum opera vsus erat Iulius Cæsar.

¶ Item Fasti Iuliani à Iulio Cæsare confecti. Similiter vestigalia Iuliana à Iulio imposita & exacta, apud Cic. 13. Antoniana.

IVLIVM Carnicum. Prolemao lib. 2. cap. 14. Vrbs est inter Italiam & Noricum, in ditone ducum Austriæ, vulgò Gauria: alij Vllach in Korynten.

[Iulius portus. Suet. in Aug. c. 16. Portum Iulium apud Baias, immisso in Lucrinum & Auernum lacum mari, effecit.]

Iumentum à iuando, id est operam præbendo. ἰγος, ἰγος, ἰγος. GAL. Iument, toute beste seruant a porter ou tirer. ITA. LICE. Giumento, bestia della quale seruano a portar pesi. GERMAN. Ein teetich arbeitsam thier/ate toßt esel/camel/rossen. HISPANICE, Bestia de carga como asno. ANGL. A ll maner of beastes that serue to beare burdens or de any labour. Cuius appellatione continentur animalia, quæ vel sarcinas gerunt, vel curus trahunt, vel terram excolunt. Columella in præfatione lib. 6. cap. 3. Nec tamen villa regio est, in qua modo frumenta gignantur, quæ non vt hominum, ita armentorum adiuumento iuuetur. Vnde etiam iumenta à re traxere, quod nostrum laborem vel onera subuectando vel arando iuuant. Plin. lib. 8. de camelis, Omnes autem iumentorum in iis terris dorso funguntur. Columella ferè iumentum nomine intelligit equos, non autem boues, vt lib. 1. cap. 6. Nec altius edita esse præsepia conuenit, quam vt bos aut iumentum sine incommodo stans velci possit. Idem lib. 6. cap. 19. Machina fabricanda, qua clausa iumenta bouè que curentur [Iumenta sarcinaria, Cæsar lib. 1. de bell. ciu. appellare videtur, quæ nos Galli vocamus Mulets, ou bien, Cheuaux de bagage.]

¶ Est & iumentum vehiculi genus, ἰγος, ἰγος, ἰγος, quod adiunctis pecoribus trahebatur, quod à iungendo Gellius dictum existimat. Gellius libro 20. c. 1. [Iumentum dicitur pecus aliquod vnicum tergo vehens. Et paulo post, Iumentum quoque inquit, jno id solum significat quod nunc dicitur, sed vestibulum etiam, quod adiunctis pecoribus trahebatur. Veteres enim nostri iumentum à iungendo dixerunt [Vocabant & alio nomine, nempe Iunctum vehiculum, vt apud Liu. Vehiculo iuncto vti, idem est quod Iumento vti.]

¶ Suo iumentisibi malù accersere, dicitur qui se sibi malorum est auctor, tanquam suo sumptu sua opera quasi inopre plausio malorum sarcinas apporet sibi. Plaut. in Amph. [¶ Superiumentarius pædagogus, Suet. in Claud. cap. 2. Diu & Iub pædago go fuit quem Barbarum & olim superiumentarium, ex industria sibi apposuit, vt se quibuscunque de causis, quam seuisime coercceret, ipse quodam libello conqueritur.]

Iunctus, à iungendo, quoniam vsus eius ad iuncturas vtilis est. ἰγος, ἰγος, ἰγος. GAL. IONC. ITALICE, Giunco. GERMAN. Ein bing. HISPANICE. El iunco. ANGL. A bulwhe. Iunctum

tunc patrem vitæ suæ infidari, regno eum pulit, mundique imperium cum fratribus Neptuno, & Plutone sorte diuisit: ac Ioui quidem, cæli & terræ: Neptuno, maris: Plutoni, inferorum imperium obtigit. Lunonem deinde sororem suam vxorem duxit, quæ ei Vulcanum peperit. ¶ Ein son Opis vnd Saturni der oberst Gott bey den Hejden. ¶ Cic. 3. de Nat. Deor. tres enumerat Ioues. Principios inquit Ioues tres numerant ij qui Theologi nominantur: ex quibus primum & secundum natos in Arcadia, alterum patre Aethere: ex quo etiam Proserpinam natam ferunt, & Liberum: alterum patre Cælo, qui genuisse Mineruam dicitur, quam principem & inuentricem belli ferunt. Tertium Cretensem, Saturni filium, cuius in illa insula sepulchrum ostenditur. Hæc Cicero. Physici interpretantur Iouem elementum ignis, dictumque Iouem à iuando, quod nulla sit res, quæ quæ omnia foueat, atque calor. A Poetis dicitur diuum atque hominum rex: maioribus autem Optimus maximus. Et quidem ante optimus, id est, beneficentissimus, quam maximus: quia maius, certè que gratius, prodesse omnibus, quam opes meas habere. Cicero. pro Domo, ua. Quocirca te Capitolium, quem propter beneficia pop. Roman, optimum: propter vim, maximum appellauit.

¶ In carmine semper ferè geminamus p, quod à iuando putatur deduci, cuius prima syllaba corripitur.

¶ Vsurpatur quandoque pro acre. Horat. Ode 1. Manet sub Ioue frigido Venator teneræ coniugis immemor. Iuuenalis, -fremere seua cum grandine verus Iuppiter. Vnde & Sub dio dicimus, id est, sub aere. Nam dicitur Iouem vocant Græci, quem omnia esse voluerunt: Valerius Soranus, Iuppiter omnipotens, regum, rerumque Deumque Progenitor, genitrixque deum, Deus vnus & omnes.

¶ Accipitur & pro imbri. Virgil. lib. 2. Georg. Et iam maturis metuentis Iuppiter visus.

¶ Est & Iuppiter nomen stellæ illius salutaris, quæ in ordine secunda est. ¶ Aliquando per Iouem intelligimus ipsam vim duorum superiorum elementorum, quæ agit in hæc duo inferiora ad generationem & corruptionem.

¶ Iupiter aquilam delegit, Ζεύς αἰτῶν ἄριστος. Vbi quis asciscit sibi præclaros, suisque rebus accommodatos titulos. Poetæ enim fingunt aquilam Ioui fulmen porrigere, quod hæc avis omnium altissime subuolat, nec ictu fulminis lædatur.

¶ Ne Iupiter quidè omnibus placet. Thucydides in Sentent. εἰς δὲ τὸ Ζεὺς, οὐδὲ τῶν πάντων ἀδύνατος, ἴσθι, ἀπὸ τοῦ ἰδ est, neque Iupiter ipse. Siue pluat, seu non, vnicuique placet. Hodieque vulgo dicunt, neminem inueniri qui satisfaciat omnibus: nam aliis alia probantur.

¶ Pone à Ioue atque à fulmine, πόντος Διὸς τὴν καύσιν. Refertur à Diogeniano. Admonet non esse agendum cum præpotentibus, qui nutu possint perdere, si quando libeat: maxime cum regibus atque tyrannis. ¶ Sculticia est, Iouem putare esse, τὸς μωρίας, τὸν δὲ αὐτὸν ἴσθι, id est, inscitia est, natum tot annos, credere esse vllum Iouem. In eum accommodari potest, qui grandis natu dicit aut sentit absurdum quippiam, quum propter etatem nihil oporteat iam ignorare. Non conuenit enim in natu grandes peritilis superstitione. Recensetur à Suida. Iouis suffragium Διὸς ὑψόθεν: dicebatur sacrum & inuolatum. Vnde sententiam eius, cuius sit velut irrefragabilis auctoritas, Iouis suffragium rectè dixeris.

IURA, Mons est Gallie, Sequanos ab Heluetis diuidens, autore Cesare in Comment. GERM. Der Iäberberg senderet die Heluetischen vñtender von den Burgunderen. ¶ Sunt qui putant eum esse, quem Galli sua lingua vocant. Le mont des faucilles.

IURAMENTUM, Iuratus. Vide IURO.

IURGO, iurgas, Concedo, litigo, pitor, controuersiam cum aliquo habeo, discepto. ¶ יורגו רבן נישבן זורגורגו, יורגו, פילוסופיה. GALLI. Noiset & tancer, debateat. ITA. Concedere, litigare. GER. Zandten/ habere. ENGLISH. HISPANIC. Refir, à murdarmente reprehender. ANGLIC. To braule or chide. ¶ Terent. in Andr. Cum Dauo egomet vidi iurgantem ancillam. Differt autem Iurgare à litigare, & Iurgium à lite, quoniam iurgium leuior res est. Siquidem inter beneuolos aut propinquos dissentio, vel concertatio, iurgium dicitur: inter inimicos dissensio, lis appellatur. Cic. 4. de Repub. apud Nonium, Admiror nec rerum solum, sed verborum etiam elegantiam, Si iurgant, inquit, beneuolorum concertatio, non lis, sed iurgium: inimicorum lis dicitur. Et in sequenti, Iurgare igitur lex putat inter se vicinos, non litigare. Iurgare enim, à iure dictum est, vs auior est Varro lib. 6. de ling. Lat. & significat iure agere, aut iure litigare.

¶ Est & iurgor deponens. Horat. 2. Sermon. Satyr. 2. -iure inquit Thrasius istis Iurgatur verbis: ¶ Ab his fiunt composita, Obiurgo, & Obiurgor, de quibus alibi.

IURGIUM, gij, Contentio, dissensio, & læuior quadam lis, qualis nonnunquam etiam inter amicos solet accidere. ¶ יורגו רבן נישבן זורגורגו, יורגו, פילוסופיה. GALLIC. Noise & debat. ITALIC. Contentione, lite. GERMANIC. Ein zand/ habere HISPANIC. Renzilla, contencion. ANGLI. Brauling or chiding. ¶ [Aston. Pælian. in Verrin. 3. Iurgium, inquit, dictum puto, quasi iure agium, quia iure agatur & disceptetur. Nam & pro lite accipitur. Hæc ille.] Cic. 2. de Senect. Vt Themistoclem ferunt Scirphio cuidam in iurgio respondisse. Idem 4. Tusculan. Ita cuius impulsu existit etiam inter fratres tale iurgium. Inter iurgium autem & litem quid intersit, his verbis ostendit. Cicero. in libro 4. de Repub. Admiror nec rerum solum, sed verborum elegantiam. Si iurgant, inquit, beneuolorum concertatio, non lis, sed iurgium: inimicorum lis dicitur. Et ibidem, Iurgare igitur lex putat inter se vicinos, non litigare. [Plaut. Menach. sc. 2. a. 5. Non nisi commissi aut iurgij causa, (inter virum & vxorem sup-) patrem accessit. Ibidem sc. 2. a. 1. Iurgio abegi vxorem ab Ianua. Vide, in iurgo, vocabulo antecedente.]

IURGIOSUS, a, um, Contentiosus, litigiosus. ¶ Ιουργιος. GALLI. Noisif, noisieux. ITA. Contentioso. GERMA. Zandetisch/ habere. HISPAN. Renzilloso. ANGLIC. That brauleth or chideth muche. Gellius lib. 1. c. 17. Mulier modesta admodum fuisse fertur, & iurgiosa. De Xantippe Socratis vxore [Eo etiam vsus est Apuleius Apolog. 1.]

IURFIDUCIUS, Iurisdictionis. Vide IVS.

IURO, as, Iureiurando aliquid affirmo, vel nego: quod verbum à iure deductum putatur, quod iurare proprie sit aliquid ita sanctè promittere, ac si ius esset. ¶ יורגו נישבן זורגורגו, יורגו. GAL. Iurer. ITA. Giurare. GER. Schwören. HIS. Iurar. ANG. To swear. ¶ Cic. ad Metel. Iuravi iurandum verissimum.

¶ Iurare conceptis verbis, est iurare certa verborum formula, quam iuratore præitis, qui iuramentum defert. Plautus in Cistell. At ille conceptis iuravit verbis apud matrem meam. Me vxorem ducturum esse.

¶ Iurare corporaliter in principum Constitutionibus dicitur de iis, qui cum ethnici essent, aras iurando tenebant: vel de iis, qui cum Christiani essent, Euangelij codicem tenebant, vel attingebant.

¶ Iurare in leges alterius: id est, iurare se seruaturum leges alterius. Plin. de vir illust. Aqua & igni dixit ei, qui in leges suas non iurallat.

¶ Iurare in litem, id est, iuramentum de calumnia præstare. Cicero. pro Roscio Comado, Quod in codicem iniuratus referre noluit, id iniurare in litem non dubitet. Iurare in verba. Casp. 1. bell. ciu. Princeps in hæc verba iurat ipse: ad idem iurandum agit Afranium.

¶ Huius composita sunt, Abiuro, Adiuro, Coniuro, Deiuuro, Exiuro, Deieuro, Peiuro, Obiuro, Præiuro, & Eiuro: quorum significata vide suis locis.

IURATUS, a, tiue accipitur pro eo qui iurauit. ¶ יורגו נישבן זורגורגו, יורגו. GALLI. Qui a iure. ITA LIC. Che ha giurato. GERM. Geschworen/ der geschworen hat/ beeiidiget. HISPAN. El que ha iurado. ANG. L. That hath sworn. ¶ Auior ad Herenn. Ex eo quod ait se non potuisse adesse ita vt iuratus fuerat, id est, iurauerat. Sic iniuratus, qui non iuravit a iuramento. Idem in Verr. Malo ei iurato suam, quam iniurato aliorum tabellas committere. Plautus in Amphitr. sc. 1. a. 1. ver. 383. Nam iniurato, scio, plus credet mihi, quam iurato tibi. [Plaut. Curo. sc. 1. a. 3. Quid quod iuratus sum? Et sc. 4. a. 4. Quod fui iuratus, feci, (id est iuravi.) ¶ Pseud. sc. 2. a. 3. Idem Plautus in Pers. sc. 2. a. 3. v. 2. Iuratus est mihi Bud. sc. 3. a. 5. v. 16. -Num tu iuratus mihi es? L. Iuratus sum, & nunc iurabo, &c. pro Num tu iurauisti mihi? L. Iuravi, &c. Ouid. 13. Metam. Et nunc ille eadem nobis iuratus in arma. Plautus. Pseud. sc. 2. a. 3. Nam si ego iuratus, (id est qui iuravi) peiorem hominem quæretem. Coquum non potui, quam hunc, quem duco, ducere. Hic tamè iuratus potest exponi passiuè pro adiuratus, vt Asin. sc. 1. a. 1. Iurato mihi video necesse eloqui quicquid roges. Passiuè protulit Lucanus. lib. 8. Mihi per latium iurata tonantem. [Hic non nemo exponit a tiue, id est quæ iuravit, vt apud Ouid. Eadem iurata fessellit. Idem Lucanus.] lib. 5. vix est verbo passiuo iuror, Et lætæ iurantur aues bubone siuistræ.

IURAMENTUM, ti, Iurandum, affirmatio, vel negatio rei alicuius sacra attestatione firmata sancta & religiosa affirmatio. ¶ יורגו נישבן זורגורגו, יורגו. GAL. Iurement, serment. ITA. Giuramento. GERM. Ein eidschwur. HIS. El iuramento. ANGLIC. An othe. ¶ Senec. lib. 2. de Clem. O vocem in concione omnium mortalium mittendam, in cuius verba principes regesque iuramentum faciunt, hoc est, in cuius verba reges & principes iurent.

IURANDUM, di, Iurandum. ¶ יורגו נישבן זורגורגו, יורגו. GAL. Iurement, serment. ITA. Giuramento. GERM. Ein schwur/ ein eidschwur. HIS. P. El iuramento. ANG. An othe. ¶ Plautus in Cistell. Verum haud metuo ne iurandum quisquam culpiter. Et pauis püssi, Abi quæretis, vel tuo iurando satis sit subsidij.

IURATOR, tis. ¶ ANG. A swearer. ¶ vt iur præter Senec. Macrob. lib. 5. c. 19. Testamentum faciebant esse iurator, de quo iuratur.

IURATIO, nis, ¶ Ιουρασιον. ANG. A swearing. ¶ Macrob. Saturn. lib. 1. c. 6. Verba iurationis concipit, nullam esse in villa sua scropham.

IUREIURATE, Iurare, iuramentum præstare. ¶ יורגו נישבן זורגורגו, יורגו. GALLIC. Iurer. ITALIC. Giurare. GERMA. Schwören. HISPAN. Iurar. ANGLI. To swear. ¶ Liu. Dec. 5. lib. 1. Prætores ambo in eadem verba iureiurant.

IURULENTUS, Vide IVS pro liquore.

IUS, iuris, neutr. gen. Liqueor eorum quæ coquuntur. ¶ יורגו נישבן זורגורגו, יורגו. GALLIC. Brouet, potage. ITA. Brodo. GERM. Ein brüße. HISPAN. El caldo de la carne de pescado. ANGLI. Brothe. ¶ Plautus. Most. Item olent quasi quum vnà multa iura confundit coquus. Terent. Eunuch. Quo pacto iure hesterno panem attrum vorent. Vocare pisces in ius. Varro 3. de Re rust. Sic hos pisces nemo coquus in ius vocare audebit. Ius conditum. Cic. 5. Tuscul. Quid victum Lacedæmoniorum in Phiditijs, nonne videmus, vbi quum tyrannus cœ nauisler Dionysius, negauit se iure illo nigro, quod caput cœnæ erat, delectatum? Tum is qui illa cœperat, Minime mirum, condimenta enim defuerunt. [¶ De iure nigro Laconum, Plutarch. in Lych.]

IURULENTUS, a, um, Quod cum iure coctum est. ¶ Ιουρulentος. GALLIC. Qui est accoustré en potage. ITALI. Cotto con brodo. GERM. Brünnstigh/ in der bruy getoget. HISPAN. Cosa guisada consu curno. ANGLIC. That is sodden in broth. ¶ Corn. Cels. lib. 2. c. 10. Tum res eadem magis alit iurulenta, quam asla, magis asla, quam frixa. Varro, Vbi pulcem aut iurulenti quid ponebant, à capiendo catinum nominarunt. Apul. verò in Magia Apolog. iusulentum, non iurulentum formauit, sic de Ennio dicens, ostendit, qualiter quisque piscium astus aut iusulentus optime sapiat.

IUSCUMSIE quod vtratius est iusculum, Liqueor eorum quæ coquuntur. ¶ יורגו נישבן זורגורגו, יורגו. GAL. Vn chaudiere, vn petit brouet. ITALI. Brodetto, guazzetto. GERM. Ein brühtein. HISPAN. El caldo. ANG. Potage, gruell. ¶ Cato de Re rust. c. 156. Postea inde iusculum frigidum forberet.

IUSIURIS, a iussu, vt quidam volunt, deducit ur. ¶ יורגו נישבן זורגורגו, יורגו. GALLIC. Droit, raison, iustice. ITALI. Ragione, dritto, giustizia. GERMA. Das recht oder vñtich. HISPAN. Razon, dericho. ANG. Law, right. ¶ Nihil enim aliud est ius, quam quod vel natura, vel ciuitas, aut populus, vel gens, vel consuetudo iubet. Terent. in Heaut. Quid cum illis

agas, qui neque ius, neque bonum atque æquum sciunt
 [Duritia iuris siue Legum, æquo & bono opponitur. Hinc apud
 Suetonium in Claudio capite 14. Duritiam multarum legum ex æ-
 quo & bono moderatus est. & capite sequenti, opponitur res cogni-
 tionis, & res iuris ordinarij. Idem Sueton in Aug. c. 56. Amicos pari iure
 esse voluit. quo ceteri.]
 ¶ Publicum ius, id est, civile, apud Suetonium in Tib. capite 50. Sed &
 peculio concessio a patre præbitisque annis fraudavit per speciem
 publici iuris, quod de his nihil Augustus testamentum causisset. Idem
 Suetonius in Augusti. capite 32. Iuris ambigui loca. Item Ius, id est, iu-
 bendi facultas. Suetonius in Calig. capite 14. Ius arbitriumque om-
 nium rerum. Velleius. Iuris sui facere legiones (id est in potestatem
 redigere & occupare.) Ius consilere. Linius 9. decade 4. Ovidius 5.
 Fastorum. Ius tibi dicendi (est) si qua requiris, ait. Idem Eleg. 3. libro 5.
 Tristium. Nec mihi ius civis, nec mihi nomen abest. Cic. Philipp. 2.
 Ius non est id fieri. Ovidius Eleg. ult. libro 4. In re sodali-
 tij, qui mihi iunctus erat. Plautus Capt. sc. 2. a. 4. Ibo ad præfecturam, &
 ius dicam latido. Plautus Curcul. sc. 2. a. 5. Ambula in ius. r. Non eo r.
 licet antestari. r. Non licet. Idem Asin. sc. 4. a. 2. In ius te voco. l. Non
 eo. Idem Mene. iuris vbi dicitur dies, simul patronis dicitur. Idem
 Aulul. sc. 5. a. 3. Si istuc ius pauperioribus dicitur? quomodo nuberit
 diuites? Ibidem Aul. sc. 6. a. 4. Si istuc ius est, (id est si licet) Idem pseud. sc.
 5. a. 1. Ius bonum oras. & in Stich. Ius bonus dicit. Et in Epidic. Ius
 dicit. In Trinumm. Ius hic orat. Idem alibi. Ius bonum petis, postu-
 las, &c. GALLICE, Vostre requeste est iuridique. est civile, raison-
 nable, receuable. Idem pseud. sc. 2. a. 5. Ius petis fateor. Cic. Philipp. 2.
 Ius postulas. Sui iuris & arbitrij animus. Senec. cap. 8. de Consol. ad
 Polyb. Et Velleius: Iuris sui facere legiones: (id est, in potestatem re-
 digere & occupare.) Ovidius 6. Fasti. Ius tibi fecisti numen cæleste
 vendidi. Idem Eleg. 2. libro 4. Tristium. Erepti nobis ius habet illa loci.
 Idem 13. Metamorphos. Qui iura sibi silentibus illic Reddit. Linius
 3. ab urbe. Iuris sui iacturam facere. Idem Linius 4. dec. 4. Ius esse (id
 est potestas) Ibidem 1. dec. 5. Sub ius iudiciumque redegit. Cicero. Co-
 lore ius. Tacit libro 19. Exuere ius. Lucret. libro 3. vers. 13. Tragicendere
 fines iuris.
 ¶ Meo iure, tuo iure, suo iure. Plaut. Capt. sc. 1. a. 2. Quod ante hac pro
 iuro impertitabam meo. (id est, herili) id (te) oro nunc per precem
 Hinc meo iure agere, idem est quod mea potestate vel auctoritate
 concedere, decedere, renuntiare de iure suo, Relascher de son bon
 droit. Ius suum retinere, obtinere. Quintil. c. 6. lib. 3. Aliquo iuris
 adiutor elabi ex crimine. Senec. in Troad. Gens expertis iuris. Quintil.
 c. 2. lib. 4. Fiducia iuris. Iuvenal. Satyr. 8. Nodos iuris solvere. Plaut. Most.
 docent litteras, iura, & leges.
 ¶ Summo iure agere, contendere, experiri id est stricto iure, Vide A-
 gere. Cas. 1. de bell. Gall. Ius etremum retinere. Quintil. Ius actionis
 non habeo: mox, non licet agere. Idem. Ius abdicandi habeo. Idem
 Quintil. c. 4. lib. 1. verba ius (id est auctoritatem) ab auctoribus sumunt:
 Item Cic. perdiscere iura benevolentia.
 ¶ Ius esto, (i vni atque auctoritatem legis habeat) Cicero. 3. de Legibus.
 ¶ Reddere ius, Paulu. l. c. R. p. ere, deducere in ius aliquem. Ius omne
 suum persequi. Plaut. Capt. sc. 2. a. 3.
 ¶ Ius mortalitatis, id est conditio. Senec. c. 1. de Consol. ad Marc.
 ¶ De Iure Augurio pro Augurali. Gell. c. 6. lib. 6.
 ¶ Ius trium liberorum, Suet. in Galba. c. 1. 4.] Et differt à lege, quod
 ius, generale est: lex, iuris species. Rursum ius ad non scripta etiam per-
 tineat, lex tantum ad ius scriptum. Diuiditur autem ius, in naturale,
 gentium, & civile. Naturale, quod est commune omni nationi, eò
 quod vbiq; instinctu naturæ habetur, non aliqua constitutione fa-
 cta ab homine, sed ab ipso naturæ conditore: vt maris & fœminæ
 coniunctio, liberorum successio in bonis parentum, puerorum e-
 ducatio, communis omnium possessio, quia iure naturali omnia hæc
 omnibus nationibus sunt communia: quemadmodum & rei deposti-
 tæ vel commodatæ restitutio, violentiæ per vim repulsiõ, quod tibi
 vis fieri vt alteri facias, & econtrario: Ius gentium, quo gentes hu-
 manæ vniuntur, quod à naturali processisse facile intelligere licet:
 quia illud omnibus animalibus, hoc solis hominibus inter se con-
 uenit: vt scilicet Deo, religioni, patriæ & parentibus pareamus, vt
 vim atque iniuriam propulsemus. Ius civile, cum aliquid communi
 iuri vel additur vel detrahatur: hoc est, quum populus sibi constituit
 quasi proprium ius ciuitatis. Hoc autem scripto constat, vt sunt le-
 ges, plebiscita, Senatusconsulta, principum decreta, aut sine scripto,
 vt ea quæ a autoritate prudentium sunt: quæ legum interpretationes
 rectius dici possent, quàm leges. Vnde qui hoc profitentur. Interpre-
 res iuris, & Iureconsulti, & Iuris prudentes dicuntur. Et qui inter eos
 excellunt, Iuris auctores nominantur.
 ¶ In civili iure Prætorium ius continetur: quod prætores supplendi,
 vel corrigendi iuris civilis gratia introduxerunt. ob publicam vti-
 litatem. Hoc à Prætoris honore, honorarium appellatur.
 ¶ Est etiam ius singulare quod contra tenorem rationis, ob aliquam
 vtilitatem auctoritate consuetudinum introducitur.
 ¶ Ius consuetudinis, quod in morem veritas vulgi approbatione
 produxit.
 ¶ Ius militare, quo soli milites sunt adstricti, vt belli inferendi solen-
 nitas, fœderis faciendi ceremonia, signo dato egressio in hostes, &
 pugnæ commotio, signo dato receptio, stipendiorum modus, digni-
 tatum gradus, præmiorum honor, prædæ diuisio pro personarum
 qualitatibus. Iuris præcepta tria sunt, honeste viuere, alterum non
 lædere, ius suum cuique tribuere. In nostra etiam religione est ius
 diuinum in quo diuina oracula comprehenduntur: & ius principum,
 quod principes singulis suis regnis præscripserunt.
 ¶ Aliquando ius ponitur pro auctoritate, omnium consensu alicui
 concessa. Sicut Cic. pro Archia. Quare suo iure noster ille Ennius,
 sanctos appellat Poetas. id est, sua quadam auctoritate, & pro libertate
 sibi omnium consensu, vt grauissimo Poetæ concessa. Idem pro
 meo iure dico, quasi confidenter. Hinc sui iuris esse dicuntur, qui
 imperio sunt subiecti, αὐτονομία, αὐτοπράξια.

¶ Aliquando pro necessitudine, vt mihi cum illo ius cognationis
 vel amicitie.
 ¶ Aliquando pro loco in quo ius redditur, appellatur collata ab
 eo quod sit in id, in quo sit quem locum demum, vt beneque Prae-
 tor salua maiestate imperij sui, saluòque more maium dicitur ius
 constituit. Ius suum obtinere non posse dicebant veteres eum, cui
 peruenire ad suum non liceret. Cic. Philodanus, postquam ius suum
 obtinere non potuit, vt humanitatem, consuetudinemque suam re-
 tineret, laborat. Idem Cic. in Antonium ceteri 4. Hoc edicto non Si-
 culi, sed isti ipsi equites Romani, qui ius suum retinere se contra A-
 pronium posse erant arbitrati, splendidi homines, & alijs prætoribus
 gratiosi, vincti Apronio tradita sunt.
 ¶ Iure, aliquando aduerbiallyter ponitur pro Merito. Quintil. Quis eum
 id non meruisse, quis non iure passum assermet?
 ¶ Iuramentum, di. Est affirmatio religiosa, vt inquit Cicero libro ceteri Of-
 fici. Iuramentum. ἱερὸν ἰσχυρὸν, ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν. GALLICE Iure-
 mentum, serment. ITALIC. Giuramento, sacramento. GERM. Ein eid schwur,
 HISP. Iuramento, ANGL. An oath. Plaut. in pseud. sc. 2. a. 1. Qui item
 vt nos, iureiurando quærentem. Cic. 3. Offici. Nullum enim vincu-
 lum ad stringendam fidem iureiurando maiores arctius esse volue-
 runt.
 ¶ Scholasticorum mos à iureiurando incipiendi Seneca.
 ¶ De Iurifurandi sanctitate Romæ. Gellius capite 18. libri 7. Plautus
 Curc. sc. 2. a. 2. Tibi a uxilium in iureiurando tulit (Iuppiter.) Plau-
 tus Amphit. mane arbitrato tuo iurandum dabo. Esar. libro 1.
 de bell. civil. Princops in hæc verba iurat ipse: ad idem iurandum
 adigit Africanum. Sueton. in Tib. r. cap. 35. Iurifurandi gratiam face-
 re. Idem in Cas. cap. 85. Iureiurando distrahare controuersias. Plaut.
 Iureiurando vincere. ¶ Iurifurandi militaris formula apud Gell. c.
 4. lib. 16.
 ¶ Iurisdictionis, omnis iuris dicendi potestas. ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iuris-
 diction, puissance de iuger. ITALIC. Giurisdizione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuriconsultus, consulti, siue Iureconsultus, Iuris siue legum interpre-
 ter. Verumque enim dicitur, quoniam ius interpretari solent. Iureconsultus reuocatur.
 ἰουρδικονία, διοίκησις. GAL. Iurifurandi, Iurisdictione. GERM. Obrecht oder
 gerichtigkeit/ recht vnd gericht zuhalten. HISP. Jurisdic. n. como finc. io.
 ANG. Jurisdiction, power to iudge. Seru. Sulpitium Cæroni, Postero die
 quum ab eo digressus essem eo consilio vt Athenis in Bæotiam ire,
 reliquamque iurisdictionem aboluerm. Cic. 4. P. in Is venalem iur-
 isdictionem in Sicilia habuit. [Suet. in Calig. c. 6. Iuridictio libera
 sine appellatione.]
 ¶ Iuricons

DE LITTEA K.

LITTEA, Græcorum est, non Latinorum, quam ipsi ~~κα~~ nominant. Ea Latini non videntur, nisi in Kalendis, quam tamen vocem non incommode per C. scribimus. Nam & Priscianus testis est K apud Latinos esse superuacuum: & Quintilianus non obscure innuit loco eius nos habere literam C. quæ ad omnes vocales in suam perferat. In notis antiquorum K Calendæ, vel caput, vel clarissimus, vel cardo, vel castra, carissima, vel Cælius. KAR. Carthago. K. AP. Calendis Aprilis. KAL. IAN. Calendis Ianuarij. K. AVG. Calendas Augusti. KARO. Carthago. KARO. C. Carthago ciuitas. KAR. M. cardo maximus. KAR. F. cardo finalis. K. Carthago, ciuitas, vel capite, census, vel censum, vel cæsus, vel calumpniæ causa. K. DD. Castra dedicauit vel dedicamus, vel dedicata,

vel dedicati, vel dedicauerunt. K. FX. castra fixit. K. FEB. Calendis Februarij. KL. Calendæ vel Calendis. KLD. Calendis. KAL. SEP. Calendis Septembris. KL. NOV. Calendis Nouembris. KL. OCT. Calendis Octobris. KL. DEC. Calendis Decembris. K.M. carissimus vel cardo maximus. K. M. A. Calendis Maij. K. MART. Calendis Martij. K.M R. Cara memoria. K. M T. Cælius mortuus. K. O. Carolo, K. P. Carolo positus, vel castra ponit, vel posuit, vel castra ponti. K. PR. Castra peregrina. K. Q. Calendæ Quincilis vel Quintileis. KR. Chorus. KR. C. Cara ciuitas. KRM. Carmen. K. R. A. Cara caume. KR. A M, N. Carus amicus noster. K. R. N. Carus rex noster. KS. Chaos. KS. Calendæ Sextileis, vel Sextilis. K. T. Capite tonsus.

FINIS.

Handwritten notes and signatures in cursive script, including the name 'Francisco de...' and other illegible signatures.

CALEPINI
DICTIONARIUM
OCTOLINGUE

1820

A - IZE

B
5
75